

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - první čtení
2. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 450 a 451 ve výborech Poslanecké sněmovny
3. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 452 a 453 ve výborech Poslanecké sněmovny
4. Vládní návrh občanského zákoníku /sněmovní tisk 362/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb.,

o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - druhé čtení

11. Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 429/ - druhé čtení
12. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemo-cenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 441/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vo-jácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - první čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - první čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o peda-gogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii /sněmovní tisk 509/ - první čtení
18. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - první čtení podle § 90 odst. 2

19. Návrh poslanců Radima Vysloužila a Václava Cempírka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komuni-kacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - první čtení podle § 90 odst. 2
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - první čtení
21. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Marie Rusové na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 345/ - první čtení
22. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Kateřiny Konečné, Alexandra Černého, Pavla Kováčka a dalších na vydání zákona o způsobu uznávání nově vzniklých států Českou republikou /sněmovní tisk 349/ - první čtení
23. Návrh poslanců Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Alexandra Černého a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - první čtení
24. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Petra Braného, Pavla Kováčka a da-lších na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu do-dávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 361/ - první čtení
25. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb. a další související zákony /sněmovní tisk 380/ - první čtení
26. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - první čtení

27. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavola Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - první čtení
28. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 428/ - první čtení
29. Návrh poslanců Václava Cempírky a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu„) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - první čtení
30. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyřky Stanjury, Petra Gazdika, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - první čtení
31. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Václava Votavy, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení
32. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení
33. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - první čtení podle § 90 odst. 2
34. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - první čtení
35. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 448/ - první čtení
36. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
37. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí některá opatření v soudnictví. /sněmovní tisk 483/ - první čtení
38. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 484/ - první čtení
39. Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014 - 2020 /kód dokumentu 12474/11, KOM(2011) 398 v konečném znění/ /sněmovní tisk 500-E/
40. Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny /kód dokumentu 9270/11, KOM(2011) 169 v konečném znění/ /sněmovní tisk 501-E/
41. Návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie /kód dokumentu 12478/11, KOM(2011) 510 v konečném znění/ a Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie /kód dokumentu 12480/11, KOM(2011) 511 v konečném znění/ /sněmovní tisk 508-E/
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 328/ - druhé čtení

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsaná dne 15. června 2011 v Haagu /sněmovní tisk 439/ - prvé čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací příslušné dohody podle článku XXI Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS) a konsolidovaná listina specifických závazků, která je přílohou GATS a tvoří její nedílnou součást /sněmovní tisk 464/ - prvé čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Jersey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011 /sněmovní tisk 471/ - prvé čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011 /sněmovní tisk 478/ - prvé čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011 /sněmovní tisk 486/ - prvé čtení
48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000 /sněmovní tisk 506/ - prvé čtení
49. Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - třetí čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 444/ - třetí čtení
51. Vládní návrh občanského zákoníku /sněmovní tisk 362/ - třetí čtení
52. Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - třetí čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - třetí čtení
54. Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - třetí čtení
55. Vládní návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/ - třetí čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - třetí čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - třetí čtení
58. Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 429/ - třetí čtení
59. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/ - třetí čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemo-cenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 441/ - třetí čtení

61. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
62. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 (ve srovnání s rokem 2009) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010 /sněmovní tisk 356/
63. Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010 a vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 /sněmovní tisk 427/
64. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010 /sněmovní tisk 437/
65. Informace o podpořeném financování za rok 2010 /sněmovní tisk 381/
66. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2010 /sněmovní tisk 382/
67. Zpráva o finanční stabilitě 2010/2011 /sněmovní tisk 400/
68. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010 /sněmovní tisk 402/
69. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2011) /sněmovní tisk 455/
70. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 306/
71. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 467/
72. Zpráva vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 /sněmovní tisk 507/ Čt 3. 11., 1. bod od 18.00 hodin
73. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2011 /sněmovní tisk 472/
74. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 482/
75. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011 /sněmovní tisk 502/
76. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
77. Ústní interpelace
78. Vládní návrh zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 451/ - druhé čtení
80. Vládní návrh zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 452/ - druhé čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/ - druhé čtení
82. Vládní návrh zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 450/ - třetí čtení
83. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 451/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 452/ - třetí čtení
85. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/ - třetí čtení
86. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona

České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem

87. Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 406/3/ - vrácený Senátem
88. Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 410/3/ - vrácený Senátem
89. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 315/3/ - zamítnutý Senátem
90. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/4/ - zamítnutý Senátem
91. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/4/ - zamítnutý Senátem
92. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/3/ - zamítnutý Senátem
93. Návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 405/3/ - zamítnutý Senátem
94. Návrh zákona o specifických zdravotních službách /sněmovní tisk 407/3/ - zamítnutý Senátem
95. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 408/4/ - zamítnutý Senátem

96. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 409/3/ - zamítnutý Senátem

97. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/4/ - zamítnutý Senátem
98. Návrh zákona o důchodovém spoření /sněmovní tisk 412/4/ - zamítnutý Senátem
99. Návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 413/4/ - zamítnutý Senátem
100. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 414/4/ - zamítnutý Senátem

**Parlament České republiky
POSILANĚKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 25. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 25. října až 6. listopadu 2011**

Obsah:

Strana:

25. října 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 782).

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	63
Řeč poslance Jana Hamáčka	63
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	64
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	65
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	65
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	66
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	67
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	67
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	68
Řeč poslance Davida Ratha	69
Řeč poslance Jana Vidíma	72
Řeč poslance Jeronýma Tejce	72
Řeč poslance Romana Váni	73
Řeč poslankyně Milady Emmerové	74
Řeč poslance Michala Haška	74
Řeč poslance Ladislava Skopala	75
Řeč poslance Jana Bauera	75
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	76
Řeč poslance Miroslava Opálky	76
Řeč poslance Petra Gazdika	76
Řeč poslance Pavla Kováčka	76
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	77
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	77

Schválen pořad schůze.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	81
Řeč poslance Pavla Hojdy	82
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	82

2. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 450 a 451 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	83
Řeč poslance Alfréda Michalíka	83
Řeč poslance Miroslava Opálky	84
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	84
Řeč poslance Petra Braného	85
Řeč poslance Alfréda Michalíka	85
Řeč poslance Miroslava Opálky	86
Usnesení schváleno (č. 783).	

3. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 452 a 453 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	87
Usnesení schváleno (č. 784).	

7. Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	88
Řeč poslance Davida Šeicha	88
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	88
Řeč poslance Michala Doktora	89

12. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	90
--	----

Řeč poslance Michala Doktora	90
Řeč poslance Michala Babáka	91
Řeč poslance Petra Braného	91
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii /sněmovní tisk 509/ - první čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	91
Řeč poslance Michala Doktora	92
Řeč poslance Petra Braného	92
Řeč poslance Miroslava Opálky	93
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	94
Usnesení schváleno (č. 785).	
4. Vládní návrh občanského zákoníku /sněmovní tisk 362/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	96
Řeč poslance Marka Bendy	99
Řeč poslance Stanislava Grospiče	103
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Jiřího Paroubka	104
Řeč poslance Jana Látky	107
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	108
Řeč poslance Jana Bureše	110
Řeč poslance Stanislava Polčáka	111
Řeč poslance Jana Chvojky	115
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	116
Řeč poslance Marka Bendy	120
Řeč poslance Jana Chvojky	121
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	122
Řeč poslankyně Jany Kaslové	122
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	124
Řeč poslance Jana Látky	125
Řeč poslance Jana Babora	125
Řeč poslance Marka Bendy	125
Řeč poslance Stanislava Polčáka	125

5. Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	127
Řeč poslance Marka Bendy	128
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	129
Řeč poslance Marka Bendy	130
Řeč poslance Viktora Paggia	131
Řeč poslance Jeronýma Tejce	131
Řeč poslankyně Jany Kaslové	133
Řeč poslance Jeronýma Tejce	134
Řeč poslance Marka Bendy	134
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	135
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - druhé čtení	
Řeč poslance Jiřího Paroubka	136
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	136
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	137
Řeč poslankyně Marty Semelové	138
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	139
Řeč poslance Waltera Bartoše	139
Řeč poslance Jana Čechlovského	140
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	140
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	141
Řeč poslankyně Jany Černochové	141
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	142
Řeč poslankyně Anny Putnové	142
11. Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře	

výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 429/ - druhé čtení

Řeč poslance Waltera Bartoše	143
Řeč poslance Ivana Ohlídala	144

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 441/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	145
--	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Miroslava Jeníka	146
Řeč poslance Jana Husáka	146
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	147
Řeč poslance Jana Husáka	148
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové	148
Řeč poslance Miroslava Jeníka	149

26. října 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Petra Gazdíka	150
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	151

78. Vládní návrh zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	152
Řeč poslance Pavla Svobody	152
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	153

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 451/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	153
Řeč poslance Pavla Svobody	153
Řeč poslance Pavla Suchánka	154

80. Vládní návrh zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 452/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	154
Řeč poslance Josefa Cogana	154
Řeč poslance Ladislava Šincla	155
Řeč poslance Jana Látky	155
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	157
Řeč poslance Jana Látky	158
Řeč poslance Ladislava Šincla	158

81. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	159
Řeč poslance Josefa Cogana	159

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	160
Řeč poslance Alexandra Černého	161
Řeč poslance Antonína Sedi	161
Řeč poslance Petra Hulinského	163
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	165
Usnesení schváleno (č. 786).	

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	166
Řeč poslankyně Jaroslavy Schejbalové	167
Usnesení schváleno (č. 787).	

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - první čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	170
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	171
Řeč poslance Jiřího Zemánka	174
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	175
Usnesení schváleno (č. 788).	

18. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Staňka	176
Řeč poslance Marka Bendy	177
Řeč poslance Antonína Sedi	178
Řeč poslance Stanislava Křečka	178
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	179
Řeč poslance Pavla Staňka	179
Usnesení schváleno (č. 789).	

Řeč poslance Jana Látky	180
-------------------------------	-----

19. Návrh poslanců Radima Vysloužila a Václava Cempírka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Václava Cempírka	180
Řeč poslance Josefa Smýkala	181
Řeč poslance Pavla Hojdy	183
Řeč poslance Václava Cempírka	183
Řeč poslance Václava Baštýře	184
Řeč poslance Václava Votavy	184
Řeč poslance Václava Cempírka	185
Řeč poslance Josefa Smýkala	185
Usnesení schváleno (č. 790).	

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	186
Řeč poslance Ladislava Skopala	187
Usnesení schváleno (č. 791).	

21. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Marie Rusové na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 345/ - první čtení

Řeč poslankyně Marie Nedvědové	189
Řeč poslankyně Jany Suché	190
Řeč poslance Antonína Sedi	191
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	191

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	192
Řeč poslance Radka Johna	194
Řeč poslance Jeronýma Tejce	194
Řeč poslankyně Jany Suché	195
Řeč poslance Stanislava Grospiče	195
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	195
Řeč poslance Jeronýma Tejce	197
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	197

Řeč poslance Radka Johna	198
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	198
Řeč poslance Václava Votavy	199
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	199
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	199
Řeč poslance Miroslava Opálky	200
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	200
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	200
Řeč poslance Radka Johna	200
Řeč poslance Jeronýma Tejce	201
Řeč poslance Stanislava Grospiče	201
Řeč poslance Jiřího Petru	202
Řeč poslankyně Jany Suché	202
Řeč poslance Jana Kubaty	202
Řeč poslance Radka Johna	203
Řeč poslance Miroslava Opálky	203
Řeč poslance Jana Chvojky	203
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	204
Usnesení schváleno (č. 792).	

22. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Kateřiny Konečné, Alexandra Černého, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o způsobu uznávání nově vzniklých států Českou republikou /sněmovní tisk 349/ - první čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	205
Řeč poslankyně Jany Kaslové	206
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	207
Řeč poslance Jiřího Paroubka	209
Řeč poslance Ivana Ohlídala	210
Řeč poslankyně Jany Kaslové	211
Řeč poslance Václava Kubaty	211
Řeč poslance Jiřího Paroubka	211
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	211
Usnesení schváleno (č. 793).	

23. Návrh poslanců Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách

a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - první čtení

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	213
Řeč poslance Marka Bendy	214
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	215
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	217
Usnesení schváleno (č. 794).	

24. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Petra Braného, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 361/ - první čtení

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	218
Řeč poslance Jana Pajera	219
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	220
Usnesení schváleno (č. 795).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 328/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	222
Řeč poslankyně Květy Matušovské	223
Usnesení schváleno (č. 796).	

44. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací příslušné dohody podle článku XXI Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS) a konsolidovaná listina specifických závazků, která je přílohou GATS a tvoří její nedílnou součást /sněmovní tisk 464/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	224
---	-----

Řeč poslance Jana Bauera	226
Usnesení schváleno (č. 797).	

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsaná dne 15. června 2011 v Haagu /sněmovní tisk 439/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	226
Řeč poslance Jana Floriána	228
Usnesení schváleno (č. 798).	

25. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb. a další související zákony /sněmovní tisk 380/ - první čtení

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	229
Řeč poslance Jana Bureše	230
Řeč poslance Jeronýma Tejce	231
Řeč poslance Jana Bureše	231
Řeč poslance Jaroslava Krupky	231
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	232
Řeč poslance Jeronýma Tejce	233
Řeč poslance Jana Bureše	234
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	235
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	236
Řeč poslance Jana Bureše	237
Řeč poslance Miroslava Jeníka	237
Usnesení schváleno (č. 799).	

26. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - první čtení

Řeč poslance Ivana Ohlídala	238
Řeč poslance Jana Klána	239
Řeč poslance Ivana Ohlídala	240
Usnesení schváleno (č. 800).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	240
Řeč poslance Jiřího Petru	241
Řeč poslance Františka Sivery	241
Řeč poslance Jaroslava Krupky	242
Řeč poslance Jiřího Šlégra	243
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	244
Řeč poslance Jana Čechlovského	246
Řeč poslankyně Milady Halíkové	248
Řeč poslance Václava Baštyře	250
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	251
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	251
Řeč poslance Jiřího Petru	251
Řeč poslance Jaroslava Krupky	251
Řeč poslance Marka Bendy	252
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	252
Řeč poslance Radima Vysloužila	253
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	253

27. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - první čtení

Řeč poslance Michala Doktora	255
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	256
Řeč poslance Josefa Šenfelda	257
Řeč poslance Michala Doktora	257
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	258
Usnesení schváleno (č. 801).	

28. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 428/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	259
Řeč poslance Aleše Rádla	261
Řeč poslance Marka Bendy	262
Řeč poslance Stanislava Polčáka	262
Řeč poslance Františka Bublana	263
Usnesení schváleno (č. 802).	

29. Návrh poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ("zákon o silničním provozu") a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Kaslové	265
Řeč poslance Václava Baštýře	266
Řeč poslance Václava Cempírka	266
Řeč poslance Jiřího Petru	266
Řeč poslance Rudolfa Chlada	267
Řeč poslance Jaroslava Krákory	267
Řeč poslankyně Jany Kaslové	268
Řeč poslance Jana Pajera	268
Řeč poslance Roma Kostřici	268
Řeč poslance Viktora Paggia	269
Řeč poslance Otto Chaloupky	269
Řeč poslance Miroslava Petráně	270
Řeč poslankyně Jany Kaslové	270
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	270
Řeč poslance Roma Kostřici	271
Řeč poslance Václava Kubaty	271
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	272
Řeč poslankyně Jany Kaslové	272
Řeč poslance Stanislava Polčáka	273
Řeč poslance Viktora Paggia	273
Řeč poslance Václava Baštýře	273
Usnesení schváleno (č. 803).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

30. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyřka Stanjury, Petra Gazdika, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	274
Řeč poslankyně Ivany Weberové	276
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	277
Řeč poslance Stanislava Polčáka	277
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	278
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	279
Usnesení schváleno (č. 804).	

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	280
--------------------------------------	-----

27. října 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

76. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Ivana Ohlídala	282
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	284
Řeč poslance Ivana Ohlídala	285
Řeč poslance Jeronýma Tejce	289
Řeč poslance Marka Bendy	290
Řeč poslance Ivana Ohlídala	290
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	292
Řeč poslance Ivana Ohlídala	293
Řeč poslance Davida Ratha	295
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	299
Řeč poslance Ivana Ohlídala	300

Řeč poslance Zbyřka Stanjury	300
Řeč poslance Davida Ratha	301
Řeč poslance Jeronýma Tejce	303
Řeč poslance Ludka Jeništy	303
Řeč poslance Davida Ratha	304
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	308
Řeč poslance Jiřího Paroubka	310
Řeč poslance Richarda Dolejše	311
Řeč poslance Jeronýma Tejce	311
Řeč poslance Davida Ratha	312

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

39. Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014 - 2020 /kód dokumentu 12474/11, KOM(2011) 398 v konečném znění/ /sněmovní tisk 500-E/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	315
Řeč poslance Jeronýma Tejce	315
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	315
Řeč poslance Jana Bauera	318
Řeč poslance Jiřího Paroubka	320
Řeč poslankyně Dany Váhalové	322
Řeč poslance Jiřího Dolejše	324
Řeč poslance Františka Laudáta	326
Řeč poslance Miroslava Opálky	327
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	328
Řeč poslance Jiřího Dolejše	330
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	331
Řeč poslance Jiřího Paroubka	332
Řeč poslance Jana Bauera	334
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	335
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	336
Řeč poslance Františka Laudáta	336
Řeč poslance Jana Bauera	336
Řeč poslance Jiřího Dolejše	337
Řeč poslance Jana Bauera	337
Usnesení schváleno (č. 805).	

40. Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny /kód dokumentu 9270/11, KOM(2011) 169 v konečném znění/ /sněmovní tisk 501-E/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	338
Řeč poslance Viktora Paggia	340
Řeč poslankyně Dany Váhalové	340
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	341
Řeč poslance Viktora Paggia	341
Řeč poslankyně Dany Váhalové	342
Řeč poslance Viktora Paggia	342
Usnesení schváleno (č. 806).	

41. Návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie /kód dokumentu 12478/11, KOM(2011) 510 v konečném znění/ a Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie /kód dokumentu 12480/11, KOM(2011) 511 v konečném znění/ /sněmovní tisk 508-E/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	343
Řeč poslankyně Anny Putnové	345
Řeč poslankyně Dany Váhalové	346
Řeč poslankyně Anny Putnové	346
Usnesení schváleno (č. 807).	

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Jersey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011 /sněmovní tisk 471/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	349
Řeč poslankyně Jany Fischerové	349
Usnesení schváleno (č. 808).	

46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která

byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011 /sněmovní tisk 478/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	350
Řeč poslankyně Květy Matušovské	350
Usnesení schváleno (č. 809).	

47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011 /sněmovní tisk 486/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	351
Řeč poslankyně Jany Fischerové	352
Usnesení schváleno (č. 810).	

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000 /sněmovní tisk 506/ - prvé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	352
Řeč poslance Jana Floriána	354
Usnesení schváleno (č. 811).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

77. Ústní interpelace

Řeč poslance Josefa Tancoše	355
Řeč poslance Adama Rykaly	355
Řeč poslance Jaroslava Vandase	356
Řeč poslance Jana Látky	357
Řeč poslance Jiřího Paroubka	357
Řeč poslance Jana Látky	358
Řeč poslance Radima Jirouta	361
Řeč poslankyně Aleny Hanákové	361
Řeč poslance Jana Látky	362

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	363
Řeč poslance Jiřího Šlégra	364
Řeč poslance Jaroslava Vandase	365
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	366
Řeč poslance Ivana Ohlídala	368
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	369
Řeč poslankyně Jany Černochové	370
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	371
Řeč poslance Milana Štovička	372
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	373
Řeč poslankyně Marty Semelové	376
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	376
Řeč poslance Jana Čechlovského	378
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	379
Řeč poslance Ladislava Velebného	381
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	382
Řeč poslance Ladislava Velebného	383
Řeč poslance Jaroslava Krupky	384
Řeč poslance Adama Rykaly	384
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	385
Řeč poslance Josefa Tancoše	387
Řeč poslance Jiřího Paroubka	388
Řeč poslance Karla Černého	389
Řeč poslankyně Jany Černochové	390
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	390

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Adama Rykaly	391
Řeč poslance Jaroslava Vandase	392
Řeč poslance Milana Štovička	392
Řeč poslance Radima Jirouta	393
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	394
Řeč poslance Jana Čechlovského	397

1. listopadu 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	398
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Petra Gazdíka	403
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	403
Řeč poslance Pavla Kováčka	404
Usnesení schváleno (č. 812).	
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	405
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	406
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	406
Řeč poslance Pavla Kováčka	408
Řeč poslance Ladislava Skopala	408
Řeč poslance Antonína Sedi	408
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	409
Řeč poslance Adama Rykaly	410
Řeč poslance Jiřího Zemánka	411
Řeč poslance Romana Váni	412
Řeč poslance Adama Rykaly	412
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	413
Řeč poslance Josefa Smýkala	413
Řeč poslance Jaroslava Vandase	413
Řeč poslance Romana Váni	413
Řeč poslance Jiřího Petrů	414
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	414
Řeč poslance Petra Hulinského	414
Řeč poslance Antonína Sedi	416
Řeč poslance Václava Neubauera	416
Řeč poslance Romana Sklenáka	416
Řeč poslance Jana Chvojky	416
Řeč poslance Jana Látky	417
Řeč poslance Pavla Ploce	417
Řeč poslance Stanislava Křečka	417
Řeč poslance Jiřího Koskuby	417
Řeč poslance Jaroslava Krákory	419
Řeč poslance Jiřího Krátkého	419
Řeč poslance Richarda Dolejše	419
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	419
Řeč poslance Miroslava Váni	419
Řeč poslance Robina Böhnische	420
Řeč poslance Jana Babora	420
Řeč poslance Pavla Antonína	420
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	420
Řeč poslankyně Milady Emmerové	421
Řeč poslance Františka Bublana	421

Řeč poslance Františka Novosada	422
Řeč poslance Karla Černého	422
Řeč poslance Jana Hamáčka	422
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	423
Řeč poslance Alfréda Michalíka	423
Řeč poslance Ladislava Velebného	423
Řeč poslankyně Dany Váhalové	424
Řeč poslance Václava Zemka	424
Řeč poslance Ivana Ohlídala	424
Řeč poslance Ladislava Šincla	425
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	426
Řeč poslance Cyrila Zapletala	428
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	428
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	430
Řeč poslance Petra Hulinského	432
Řeč poslance Jana Hamáčka	434
Řeč poslance Miroslava Svobody	436
Řeč poslance Jeronýma Tejce	436
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	437
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	450
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	451
Řeč poslance Petra Gazdíka	452
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	457
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	457
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	457
Řeč poslance Petra Gazdíka	458
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	459

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	460
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	460
Řeč poslance Pavla Kováčka	460
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	461
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	462
Řeč poslance Pavla Kováčka	463
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	463

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	465
--------------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 466

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

86. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 468

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Alfréda Michalíka 469

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 469

Usnesení schváleno (č. 813).

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 470

Řeč senátora Karla Korytáře 470

Řeč poslance Václava Votavy 477

Řeč poslance Petra Braného 477

Řeč poslance Jana Látky 479

Řeč poslance Jaroslava Vandase 482

Řeč poslance Václava Votavy 485

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 488

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 488

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 489

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 489

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 489

Řeč poslance Pavla Kováčíka 493

Řeč poslance Jana Látky 494

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 497

Řeč poslance Jaroslava Vandase 499

Řeč poslance Václava Votavy 501

Řeč poslance Michala Haška 504

Řeč poslance Josefa Smýkala 507

Řeč poslankyně Dany Váhalové 509

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 511

Řeč poslance Michala Haška 512

Řeč poslance Pavla Kováčíka 515

Řeč poslance Josefa Smýkala 515

Řeč poslance Jiřího Koskuby 518

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 519

Řeč poslance Jeronýma Tejce 519

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 519

Řeč poslance Jiřího Koskuby 519

Řeč poslance Víta Bárty 520

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 520

Řeč poslance Jeronýma Tejce 521

Řeč poslance Karla Černého 521

Řeč poslance Jiřího Zemánka 524

Řeč poslance Stanislava Polčáka 526

Řeč poslance Ivana Ohlídala 526

Řeč poslance Jeronýma Tejce 529

Řeč poslankyně Dany Váhalové 531

Řeč poslance Jiřího Koskuby 534

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Koskuby 534

Řeč poslance Františka Bublana 537

Řeč poslance Jiřího Zemánka 538

Řeč poslance Alfréda Michalíka 541

Řeč poslance Ivana Ohlídala 544

Řeč poslance Karla Černého 546

Řeč poslance Jiřího Koskuby 549

Řeč poslankyně Milady Emmerové 551

Řeč poslance Františka Bublana 554

Řeč poslance Alfréda Michalíka 556

Řeč poslance Václava Neubauera 559

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Milady Emmerové 561

Řeč poslance Václava Neubauera 564

Řeč poslance Jeronýma Tejce 566

Řeč poslance Petra Gazdika 569

Řeč poslance Jiřího Paroubka	569
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	570

2. listopadu 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Milana Urbana	572
----------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	575
Řeč poslance Stanislava Humla	575
Řeč poslance Antonína Sedi	579
Řeč poslance Ladislava Skopala	581
Řeč poslance Cyrila Zapletala	584
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	586
Řeč poslance Ladislava Velebného	589
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	592
Řeč poslance Stanislava Humla	594
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	598
Řeč poslance Stanislava Křečka	599
Řeč poslance Ladislava Skopala	602
Řeč poslance Milana Urbana	604

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Antonína Sedi	606
Řeč poslance Jaroslava Krákory	608
Řeč poslance Jana Babora	611
Řeč poslance Pavla Kováčíka	613
Řeč poslance Pavla Holíka	614

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavla Holíka	615
---------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	617
---------------------------------------	-----

Řeč poslance Miroslava Svobody	619
Řeč poslance Stanislava Křečka	621
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	624
Řeč poslance Pavla Holíka	625
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	627
Řeč poslance Jiřího Krátkého	628
Řeč poslance Miroslava Svobody	628
Řeč poslance Františka Novosada	630
Řeč poslance Ladislava Velebného	633
Řeč poslance Jiřího Krátkého	635
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	637
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	639
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	641

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	644
Řeč poslance Davida Ratha	644
Řeč poslance Miroslava Váni	644
Řeč poslance Davida Ratha	646
Řeč poslance Jana Babora	647
Řeč poslance Davida Ratha	649
Řeč poslance Jaroslava Krákory	650
Řeč poslance Jiřího Krátkého	653
Řeč poslance Františka Novosada	656
Řeč poslance Davida Ratha	657
Řeč poslance Miroslava Váni	659
Řeč poslance Davida Ratha	661
Řeč poslance Petra Hulinského	661

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Petra Hulinského	667
Řeč poslance Stanislava Polčáka	667
Řeč poslance Petra Hulinského	667
Řeč poslance Davida Ratha	668
Řeč poslance Richarda Dolejše	671
Řeč poslance Jiřího Dolejše	673
Řeč poslance Davida Ratha	674
Řeč poslance Václava Zemka	675
Řeč poslance Pavla Kováčíka	678
Řeč poslance Jana Hamáčka	678

Řeč poslance Adama Rykaly	682
Řeč poslance Jana Hamáčka	682

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	683
Řeč poslance Robina Böhnische	683
Řeč poslance Ladislava Šincla	684
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	685
Řeč poslance Adama Rykaly	685
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	688

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012
/sněmovní tisk 498/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	690
Řeč poslance Pavla Suchánka	697
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	697
Řeč poslance Jiřího Paroubka	707
Řeč poslance Adama Rykaly	711

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Petru	716
Řeč poslance Jiřího Dolejše	717

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Josefa Smýkala	723
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	727

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	730
Řeč poslance Petra Braného	733

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Antonína Sedi	737
Řeč poslankyně Dany Váhalové	739
Řeč poslance Ivana Ohlídala	741

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Stanislava Grospiče	744
Řeč poslance Davida Šeicha	748
Řeč poslance Jiřího Dolejše	752
Řeč poslance Michala Haška	752
Řeč poslance Jiřího Krátkého	752
Řeč poslance Petra Hulinského	753
Řeč poslance Karla Černého	755
Řeč poslance Václava Votavy	757
Řeč poslance Ladislava Šincla	760
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	765
Řeč poslance Robina Böhnische	766
Řeč poslance Michala Haška	767
Řeč poslance Jana Chvojky	773
Řeč poslance Jana Látky	776
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	778
Řeč poslance Antonína Sedi	778

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Pavla Antonína	779
Řeč poslance Jiřího Zemánka	781
Řeč poslankyně Marty Semelové	783
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	786
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	788

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Miroslava Opálky	791
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Ivany Levé	793
Řeč poslance Ladislava Skopala	795
Řeč poslance Romana Váni	796
Řeč poslance Jeronýma Tejce	797

Řeč poslanca Ladislava Velebného	801
Řeč poslanca Alfréda Michalíka	803
Řeč poslanca Miroslava Váni	805
Řeč poslanca Václava Neubauera	808
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	809
Řeč poslanca Václava Zemka	811
Řeč poslanca Františka Bublana	812
Řeč poslanca Ladislava Šincla	814
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	815

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslanca Romana Sklenáka	816
Řeč poslanca Jana Hamáčka	817
Řeč poslanca Stanislava Humla	820
Řeč poslanca Milana Urbana	822
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	824
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	824
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	829
Řeč poslanca Pavla Kováčka	832
Řeč poslanca Pavla Suchánka	834
Usnesení schváleno (č. 814).	

Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	834
--------------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Pokračování v projednávání bodu

86. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem

Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	835
Řeč poslanca Romana Váni	836
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	839
Řeč poslanca Davida Ratha	839
Řeč poslanca Josefa Tancoše	840

Řeč poslanca Pavla Kováčka	842
Řeč poslanca Davida Ratha	843
Řeč poslanca Ladislava Šincla	844
Řeč poslanca Jana Hamáčka	847
Řeč poslanca Romana Sklenáka	847
Řeč poslanca Adama Rykaly	850
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	853
Řeč poslanca Jana Hamáčka	853
Řeč poslanca Pavla Ploce	853
Řeč poslanca Jiřího Petrů	856
Řeč poslanca Davida Ratha	859
Řeč poslanca Jana Chvojky	860
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	861
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	865
Řeč poslanca Jaroslava Foldyny	867
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	869
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	869
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	870
Řeč poslanca Jana Hamáčka	871
Řeč poslanca Jaroslava Foldyny	871

3. listopadu 2011

Řeč poslanca Davida Ratha	872
Řeč poslanca Jana Chvojky	872
Řeč poslanca Robina Böhnische	872

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslanca Richarda Dolejše	875
Řeč poslanca Pavla Antonína	875
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	878
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	878
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	879
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	879
Řeč poslanca Zbyška Stanjury	879
Řeč poslanca Davida Ratha	880
Řeč poslanca Jiřího Dolejše	881
Řeč poslanca Davida Ratha	881
Řeč poslanca Robina Böhnische	882

Řeč poslance Davida Ratha	885
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	886
Řeč poslance Jana Hamáčka	887
Řeč poslance Davida Ratha	889
Řeč poslance Jana Chvojky	889
Řeč poslance Petra Gazdíka	891
Řeč poslance Pavla Ploce	892
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	893
Řeč poslance Davida Ratha	894
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	895
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	895
Řeč poslance Davida Ratha	895
Řeč poslance Petra Gazdíka	895
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	895
Řeč poslance Viktora Paggia	896
Řeč poslance Davida Ratha	896
Řeč poslankyně Jany Černochové	896
Řeč poslance Jiřího Petru	897
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	900
Řeč poslance Davida Ratha	900
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	903
Řeč poslance Davida Ratha	903
Řeč poslance Adama Rykaly	903
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	905
Řeč poslance Ladislava Šincla	906

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Josefa Tancoše	909
Řeč poslance Davida Ratha	911
Řeč poslance Miroslava Váni	912
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	913
Řeč poslance Václava Zemka	915
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	917
Řeč poslance Richarda Dolejše	918
Řeč poslance Pavla Antonína	920
Řeč poslance Romana Sklenáka	923
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	925
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	926

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Petra Gazdíka	928
----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

86. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	929
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	931
Řeč poslance Pavla Kováčíka	934
Řeč poslance Alfréda Michalíka	936

Usnesení schváleno (č. 819).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	937
Řeč poslance Jeronýma Tejce	939
Řeč poslance Pavla Kováčíka	939
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	939
Řeč poslance Josefa Smýkala	940

87. Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 406/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	941
--	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

88. Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 410/3/ - vrácený Senátem

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	942
Řeč poslance Antonína Sedi	942

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

89. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti

s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 315/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 943
Řeč poslance Miroslava Opálky 943
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Petra Gazdíka 951

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

90. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR
Jaromíra Drábka 952
Řeč poslankyně Imany Řápkové 953

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

91. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR
Jaromíra Drábka 954
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 954

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

92. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 955

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

93. Návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 405/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 956
Řeč poslance Borise Šťastného 957

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

94. Návrh zákona o specifických zdravotních službách /sněmovní tisk 407/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 957
Řeč poslance Marka Šnajdra 958

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

95. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 408/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 959
Řeč poslance Borise Šťastného 959

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

96. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 409/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 960
Řeč poslance Marka Šnajdra 961

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

97. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR
Jaromíra Drábka 961
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské 962
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 974
Řeč poslance Jana Vidíma 974

98. Návrh zákona o důchodovém spoření /sněmovní tisk 412/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 975
Řeč poslance Vladislava Vilímce 976

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

99. Návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 413/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 976
Řeč poslance Vladislava Vilímce 977

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

100. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 414/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 977

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100

Řeč poslance Marka Bendy 978
Usnesení schváleno (č. 820).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 979
Řeč poslance Pavla Kováčka 981

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 981
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 987
Řeč poslance Jiřího Koskuby 989
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 989
Řeč poslance Stanislava Polčáka 990
Řeč poslance Jeronýma Tejce 990
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 991
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 995
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 995
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 997

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100 byla přerušena.

4. listopadu 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 999
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 999
Řeč poslance Pavla Antonína 1000
Řeč poslance Robina Böhnische 1000
Řeč poslance Františka Bublana 1001
Řeč poslance Václava Votavy 1002
Řeč poslance Ladislava Šincla 1002
Řeč poslance Pavla Holíka 1003
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 1003
Řeč poslance Karla Černého 1003
Řeč poslance Václava Zemka 1004
Řeč poslance Jeronýma Tejce 1004
Řeč poslankyně Milady Emmerové 1008
Řeč poslance Romana Váni 1009
Řeč poslance Antonína Sedi 1010
Řeč poslance Michala Haška 1012

Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	1013
Řeč poslance Adama Rykaly	1013
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	1014
Řeč poslance Miroslava Váni	1015
Řeč poslance Pavla Ploce	1015
Řeč poslance Václava Neubauera	1015
Řeč poslance Romana Sklenáka	1016
Řeč poslance Jiřího Zemánka	1016
Řeč poslance Ladislava Velebného	1016
Řeč poslankyně Dany Váhalové	1016
Řeč poslance Jaroslava Vandase	1018
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	1018
Řeč poslance Jiřího Petru	1019
Řeč poslance Ivana Ohlídala	1020
Řeč poslance Alfréda Michalíka	1021
Řeč poslance Stanislava Křečka	1021
Řeč poslance Jiřího Koskuby	1021
Řeč poslance Jana Látky	1022

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1024
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1024
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	1025
Řeč poslance Petra Hulinského	1025
Řeč poslance Miroslava Svobody	1028
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	1029
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1030
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1036
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	1037
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1040
Řeč poslance Pavla Kováčka	1044
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1045

Pokračování sloučené rozpravy k bodům 87 až 100

Řeč poslankyně Soni Markové	1052
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	1059
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	1063

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	1063
Řeč senátorky Boženy Sekaninové	1063

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	1066
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	1067
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	1070

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč senátorky Boženy Sekaninové	1072
Řeč senátora Jana Hajdy	1074
Řeč poslance Václava Votavy	1077
Řeč senátorky Aleny Dernerové	1077
Řeč senátora Radka Sušila	1080
Řeč senátora Petra Guziana	1082
Řeč senátora Miroslava Nenutila	1084
Řeč senátorky Boženy Sekaninové	1087
Řeč senátora Miloše Malého	1089
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	1092
Řeč poslankyně Marty Semelové	1093
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1094
Řeč poslankyně Soni Markové	1094
Řeč poslance Petra Hulinského	1099
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1106
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1106
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	1111
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1113
Řeč poslance Adama Rykaly	1115
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1118
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1118
Řeč poslance Petra Gazdí	1120

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100 byla přerušena.

5. listopadu 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	1122
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	1124
Řeč poslanca Ladislava Šincla	1127
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1128
Řeč poslanca Zbyňka Stanjury	1129
Řeč poslanca Petra Gazdika	1131
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1131
Řeč poslanca Michala Doktora	1140
Řeč poslanca Jiřího Koskuby	1140
Řeč poslanca Borise Šťastného	1141
Řeč poslanca Petra Gazdika	1142
Řeč poslanca Ivana Ohlídala	1142
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1142
Řeč poslanca Jiřího Koskuby	1142
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1143
Řeč poslanca Františka Laudáta	1143
Řeč poslanca Petra Gazdika	1144
Řeč poslanca Jana Hamáčka	1144
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	1145
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1147
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	1147
Řeč poslanca Michala Doktora	1148
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1148
Řeč poslanca Pavla Kováčka	1149
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1149
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	1149
Řeč poslankyně Soni Markové	1150
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1151
Řeč poslanca Pavla Kováčka	1151
Řeč poslanca Bohuslava Sobotky	1152
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1153

Pokračování sloučené rozpravy k bodům 87 až 100

Řeč poslanca Antonína Sedi	1153
Řeč poslanca Petra Braného	1155
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1158
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	1159
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	1160
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	1166
Řeč poslanca Davida Ratha	1167
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1167
Řeč poslanca Zbyňka Stanjury	1169
Řeč poslanca Václava Votavy	1170
Řeč poslanca Marka Bendy	1170
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	1171
Řeč poslanca Davida Ratha	1171
Řeč poslanca Václava Votavy	1172
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1172
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	1174
Řeč poslanca Davida Ratha	1174
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	1175

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1176
---	------

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1178
---	------

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslanca Marka Bendy	1180
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	1181
Řeč poslanca Jiřího Koskuby	1181
Řeč poslankyně Milady Emmerové	1184
Řeč poslanca Jiřího Koskuby	1186
Řeč poslanca Michala Doktora	1189
Řeč poslankyně Milady Emmerové	1190
Řeč poslanca Jaroslava Vandase	1192
Řeč poslanca Michala Doktora	1195
Řeč poslanca Jaroslava Vandase	1196
Řeč poslankyně Dany Váhalové	1197

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Karla Černého	1200
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1208
Řeč poslance Václava Neubauera	1209
Řeč poslance Jana Látky	1212
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	1214
Řeč poslance Václava Neubauera	1214
Řeč poslance Jana Látky	1216
Řeč poslance Alfréda Michalíka	1218
Řeč poslance Františka Laudáta	1221
Řeč poslance Romana Váni	1221
Řeč poslance Martina Gregory	1224
Řeč poslance Alfréda Michalíka	1224
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1226
Řeč poslance Romana Váni	1227
Řeč poslance Rudolfa Chláda	1230
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	1231
Řeč poslance Antonína Sedi	1236
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1236
Řeč poslankyně Soni Markové	1237
Řeč poslance Petra Gazdíka	1238
Řeč poslance Františka Laudáta	1238
Řeč poslance Michala Haška	1238
Řeč poslance Romana Váni	1239
Řeč poslance Václava Votavy	1239
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1242

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Michala Doktora	1252
Řeč poslance Víta Bárty	1253
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1254
Řeč poslance Antonína Sediv	1256
Řeč poslance Jiřího Dolejše	1257
Řeč poslance Václava Votavy	1257
Řeč poslance Michala Doktora	1258
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1258

Řeč poslance Jiřího Dolejše	1258
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1259
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1262
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	1263
Řeč poslance Robina Böhnische	1265
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1265
Řeč poslance Jiřího Dolejše	1266
Řeč poslance Michala Doktora	1267
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1267
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1268
Řeč poslance Václava Votavy	1269
Řeč poslance Františka Bublana	1271
Řeč poslance Jana Chvojky	1276
Řeč poslance Robina Böhnische	1284
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	1287
Řeč poslance Robina Böhnische	1288
Řeč poslance Pavla Antonína	1288
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	1291
Řeč poslance Pavla Holíka	1291
Řeč poslance Pavla Antonína	1295
Řeč poslance Martina Gregory	1296
Řeč poslance Jana Čechlovského	1296
Řeč poslance Pavla Antonína	1297
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	1297
Řeč poslance Pavla Holíka	1297
Řeč poslance Ladislava Velebného	1301

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1304
Řeč poslance Jana Babora	1305
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1308
Řeč poslance Ladislava Velebného	1309
Řeč poslance Miroslava Svobody	1311
Řeč poslance Cyrila Zapletala	1314
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1317
Řeč poslance Miroslava Svobody	1317
Řeč poslance Cyrila Zapletala	1320
Řeč poslance Jiřího Krátkého	1322

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1325
Řeč poslance Antonína Sedi	1325
Řeč poslance Stanislava Křečka	1326
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1328
Řeč poslance Jiřího Krátkého	1328
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1331
Řeč poslance Pavla Béma	1331
Řeč poslance Jiřího Krátkého	1332
Řeč poslance Davida Ratha	1333
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1334
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1334
Řeč poslance Davida Ratha	1335
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1335
Řeč poslance Davida Ratha	1336
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1336
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1337
Řeč poslance Víta Bárty	1338
Řeč poslance Pavla Lukši	1338
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1338
Řeč poslance Davida Ratha	1339
Řeč poslance Pavla Lukši	1339
Řeč poslance Viktora Paggia	1340
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	1340
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1340
Řeč poslance Davida Ratha	1341
Řeč poslance Jana Čechlovského	1342
Řeč poslance Jiřího Krátkého	1342
Řeč poslance Jana Kubaty	1342
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1343
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	1343
Řeč poslance Stanislava Křečka	1344
Řeč poslance Jaroslava Krákory	1346
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	1349
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1352
Řeč poslance Jaroslava Krákory	1352
Řeč poslance Petra Gazdíka	1355

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100 byla přerušena.

6. listopadu 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Ladislava Šincla	1357
Řeč poslance Petra Gazdíka	1359

Pokračování sloučené rozpravy k bodům 87 až 100

Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	1360
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1362
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1363
Řeč poslance Jana Hamáčka	1363
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1366
Řeč poslance Josefa Novotného st.	1368
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1368
Řeč poslance Borise Štašného	1369
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	1370
Řeč poslance Michala Haška	1370
Řeč poslance Františka Novosada	1371
Řeč poslance Jana Hamáčka	1373
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	1376
Řeč poslance Stanislava Křečka	1380
Řeč poslance Františka Novosada	1380
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1382
Řeč poslance Jana Hamáčka	1383
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	1383
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	1384
Řeč poslankyně Milady Emmerové	1385
Řeč poslance Romana Váni	1385
Řeč poslankyně Dany Váhalové	1386
Řeč poslance Alfréda Michalíka	1386
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	1386
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	1388
Řeč poslance Ivana Ohlídala	1389
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	1391

Řeč poslance Jaroslava Vandase	1396
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	1396

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	1402
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	1402
Řeč poslance Františka Bublana	1403
Řeč poslance Ivana Ohlídala	1403
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	1404
Řeč poslance Ladislava Skopala	1404
Řeč poslance Rudolfa Chlada	1408
Řeč poslance Milana Urbana	1409
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1410
Řeč poslance Jana Husáka	1411
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1412
Řeč poslance Ivana Ohlídala	1412
Řeč poslance Milana Urbana	1413
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1413
Řeč poslance Františka Bublana	1414
Řeč poslankyně Milady Emmerové	1415
Řeč poslance Jaroslava Vandase	1415
Řeč poslance Ladislava Skopala	1416
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	1416
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1417
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1417
Řeč poslance Ladislava Skopala	1418
Řeč poslankyně Dany Váhalové	1419
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1419
Řeč poslance Michala Haška	1420
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1426
Řeč poslance Miroslava Opálky	1428
Řeč poslance Romana Sklenáka	1429
Řeč poslance Františka Laudáta	1429
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1430
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.	
Řeč poslance Borise Štastného	1434
Řeč poslance Roma Kostřici	1435
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1435

Řeč poslance Michala Doktora	1436
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1436
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	1347
Řeč poslance Borise Štastného	1438
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	1438
Řeč poslance Roma Kostřici	1438
Řeč poslance Miroslava Opálky	1439
Řeč poslance Milana Urbana	1439
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	1439
Řeč poslankyně Milady Emmerové	1440
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1440
Řeč poslance Alfréda Michalíka	1441
Řeč poslance Tomáše Úlehly	1441
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1442
Řeč poslankyně Soni Markové	1442
Řeč poslance Jaroslava Krákory	1443
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	1443
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	1444
Řeč poslance Antonína Sedi	1445
Řeč poslance Michala Doktora	1449
Řeč poslance Antonína Sedi	1449
Řeč poslance Ladislava Šincla	1449
Řeč poslance Romana Sklenáka	1452
Řeč poslance Jiřího Petrů	1455
Řeč poslance Romana Sklenáka	1458
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1460
Řeč poslance Romana Sklenáka	1461
Řeč poslance Jiřího Petrů	1461
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	1465
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	1465
Řeč poslance Jiřího Petrů	1467
Řeč poslance Miroslava Opálky	1467
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1472
Řeč poslankyně Marty Semelové	1473
Řeč poslance Miroslava Opálky	1473
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	1474
Řeč poslankyně Marie Rusové	1474
Řeč poslance Ladislava Šincla	1476

Řeč poslance Adama Rykaly	1477
Řeč poslance Miroslava Váni	1480

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	1482
Řeč poslance Pavla Ploce	1482
Řeč poslance Ladislava Šincla	1485
Řeč poslance Romana Sklenáka	1485
Řeč poslance Miroslava Opálky	1485
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1486
Řeč poslance Miroslava Opálky	1486
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	1486
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1487
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	1487
Řeč poslance Adama Rykaly	1488
Řeč poslance Miroslava Váni	1488
Řeč poslance Pavla Ploce	1491
Řeč poslance Václava Zemka	1493
Řeč poslance Stanislava Humla	1495

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	1498
Řeč poslance Michala Doktora	1499
Řeč poslance Stanislava Humla	1499

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	1502
Řeč poslance Jeronýma Tejce	1502
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1503
Řeč poslance Richarda Dolejše	1503
Řeč poslance Jana Látky	1506
Řeč poslankyně Jany Černochové	1506
Řeč poslance Richarda Dolejše	1507

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jiřího Zemánka	1507
Řeč poslance Richarda Dolejše	1509
Řeč poslance Pavla Ploce	1512

Řeč poslance Jeronýma Tejce	1512
Řeč poslance Václava Zemka	1513
Řeč poslance Jana Chvojky	1516
Řeč poslance Jiřího Zemánka	1516
Řeč poslankyně Soni Markové	1519
Řeč poslance Františka Novosada	1520
Řeč poslance Antonína Sedi	1521
Řeč poslance Karla Černého	1524
Řeč poslance Václava Zemka	1524
Řeč poslance Jiřího Zemánka	1525
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	1525
Řeč poslance Viktora Paggia	1527
Řeč poslance Jiřího Paroubka	1528
Řeč poslance Antonína Sedi	1530
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	1531
Řeč poslance Miroslava Opálky	1531
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	1532
Řeč poslankyně Milady Emmerové	1533
Řeč poslankyně Dany Váhalové	1536
Řeč poslance Miroslava Váni	1539
Řeč poslance Václava Votavy	1542
Řeč poslance Romana Sklenáka	1545
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1547

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	1548
Řeč poslance Pavla Kováčíka	1550

Pokračování v projednávání bodu

87. Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 406/3/
- vrácený Senátem

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1551
Řeč poslance Pavla Kováčíka	1552

Usnesení schváleno (č. 823).

Pokračování v projednávání bodu

88. Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 410/3/ - vrácený Senátem

Usnesení schváleno (č. 824).

Řeč poslance Jaroslava Krákory 1553
Řeč poslankyně Aleny Hanákové 1554

Pokračování v projednávání bodu

89. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 315/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Miroslava Opálky 1554
Usnesení schváleno (č. 825).

Řeč poslance Jana Chvojky 1556
Řeč poslance Jeronýma Tejce 1557

Pokračování v projednávání bodu

90. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 826).

Pokračování v projednávání bodu

91. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 827).

Pokračování v projednávání bodu

92. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 828).

Pokračování v projednávání bodu

93. Návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 405/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 829).

Pokračování v projednávání bodu

94. Návrh zákona o specifických zdravotních službách /sněmovní tisk 407/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 830).

Pokračování v projednávání bodu

95. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 408/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 831).

Pokračování v projednávání bodu

96. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 409/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 832).

Pokračování v projednávání bodu

97. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/4/ - zamítnutý Senátem
Usnesení schváleno (č. 833).

Pokračování v projednávání bodu

98. Návrh zákona o důchodovém spoření /sněmovní tisk 412/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 834).

Pokračování v projednávání bodu

99. Návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 413/4/ - zamítnutý Senátem
Usnesení schváleno (č. 835).

Pokračování v projednávání bodu

100. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 414/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 836).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
25. října 2011 ve 14.01 hodin
Přítomno: 188 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 25. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní a oznamuji následující: Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 25. schůze dne 13. října 2011 a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 14. října.

Prosím nejprve o vaši registraci a prosím též, abyste mi oznámili, kdo z vás žádá o vydání náhradní karty.

Nyní přistoupíme k ověřovatelům schůze.

Pan kolega Černý má náhradní kartu číslo 28.

Přistoupíme k určení ověřovatelů schůze. Navrhuji jednak pana poslance Františka Laudátu, poté pana poslance Jiřího Rusnoka. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů. Pokud tomu tak není, budeme o tomto návrhu hlasovat poté, co do sněmovny přijdou ještě naši kolegové.

Zahajují hlasování číslo 1. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby ověřovateli této schůze byli pan poslanec František Laudát a pan poslanec Jiří Rusnok. Kdo je pro tento návrh? A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 108, pro 92, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 25. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Františka Laudátu a pana poslance Jiřího Rusnoka.

Paní poslankyně Matušovská má náhradní kartu číslo 27. Pan kolega Jan Vidím náhradní kartu číslo 30. (V sále panuje velmi hlučná atmosféra.)

Nyní k omlouvám. Z poslanců se omlouvají: Pavel Drobil – rodinné důvody, Václav Horáček – pracovní důvody, Zdeňka Horníková – zdravotní důvody, taktéž Petr Jalowiczor a Václav Klučka, Lenka Kohoutová – zahraniční cesta, Stanislav Křeček do 15 hodin – pracovní důvody, František Novosad – rodinné důvody, David Vodrážka – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: od 17 hodin Miroslav Kalousek – zahraniční cesta, od 15 hodin Jan Kubice – pracovní důvody, a též Karel Schwarzenberg se omlouvá pro zahraniční cestu.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 25. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce.

Pokud jde o celkový průběh jednání, dnešní grémium navrhuje vyhovět těmto žádostem:

Nejprve ministr vnitra Jan Kubice požádal o pevné zařazení bodů 67, sněmovní tisk 427, 68, tisk 437, bodu 66, tisk 356, na čtvrtek 3. listopadu

jako první až třetí bod po písemných interpelacích. (Hluk v sále nepříjemně sílí.)

Dámy a pánové, dovoluji vám, abych vám prozradila sladké tajemství. Schůze dávno začala. Já vás prosím, abyste jejímu průběhu věnovali náležitou pozornost. Všechny žádám, aby usedli do svých lavic, abychom tu úvodní fázi prošli za vaší plné pozornosti. (Čekání na snížení intenzity hluku v sále.)

Seznámila jsem vás s návrhy pana ministra vnitra Jana Kubiceho, a to na čtvrtek 3. listopadu. Budeme moci vyhovět teprve poté, bude-li ukončeno projednávání státního rozpočtu. Pokud tomu tak bude, tyto body zařadíme jako první až třetí bod, pokud ne, budou zařazeny jako další body po projednání státního rozpočtu.

Dále, pan veřejný ochránce práv Pavel Varvařovský žádá o pevné zařazení bodu 76, sněmovní tisk 507 na čtvrtek 3. listopadu v 18 hodin.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg žádá o pevné zařazení bodů 45, 47 a 46, jsou to sněmovní tisky 328, 464 a 439, na středu 26. října odpoledne po bodu 11 návrhu pořadu.

Místopředseda ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda požádal o vyřazení bodu 5, což je druhé čtení, a 55, třetí čtení sněmovního tisku 363.

Pan poslanec Gazdík žádá, aby body 2 a 3 návrhu pořadu byly dnes projednány jako první dva body.

Ministr spravedlnosti žádá o pevné zařazení bodu 4 návrhu pořadu, je to sněmovní tisk 362, na úterý 25. října jako šestý bod.

Dále vás chci informovat, že ve středu 19. října Senát zamítl návrhy zákonů projednané Poslaneckou sněmovnou. Jsou to senátní tisky 315/3, 372/4, 373/4, 377/3, 405/3, 407/3, 408/4, 409/3, 411/4, 412/4, 413/4 a 414/4. Senát vrátil s pozměňovacími návrhy návrhy zákonů projednané Poslaneckou sněmovnou, jsou to tyto tisky: sněmovní tisk 378/3, 406/3, 410/3. Přehled těchto tisků vám byl rozdán na lavice. Prosím tedy, abyste počítali s tím, že budou zařazeny do pořadu schůze v úterý 1. listopadu, kdy již budou splněny příslušné zákonné lhůty. Ostatně s tím také počítal návrh pořadu schůze, tak jak byl projednáván organizačním výborem.

V této souvislosti ještě vás chci upozornit na to, že dnešní grémium se shodlo, abychom jednání v úterý 1. listopadu zahájili již v 11 hodin dopoledne.

Na závěr ještě jedna informace. 28. října, tedy v pátek, bude v prostorách Poslanecké sněmovny den otevřených dveří. Proto prosím, abyste počítali s tím, že materiály, které necháte na lavicích, budou muset být skartovány.

To je vše z mé strany. Nyní prosím o vaše návrhy k pořadu schůze.

Mám tady několik přihlášek. Nejprve zde byla přihláška paní

poslankyně Vlasty Bohdalové, poté pan kolega Jan Hamáček, poté pan místopředseda Lubomír Zaorálek, Vojtěch Filip, Kateřina Konečná, David Rath, Jan Vidím, Jeroným Tejc, Roman Váňa.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážené kolegyně a kolegové, vážená paní předsedkyně. Dovoluji si předložit návrh na zařazení nového bodu programu, a to jako první bod po čtvrtčních písemných interpelacích. Byl by to bod Informace ministra školství, mládeže a tělovýchovy pana Josefa Dobeše o návrhu nového způsobu financování regionálního školství.

Důvod. Když se celý návrh dostal do krajů a přepočítal se na modelové situace v jednotlivých školách, ukázalo se, že de facto tento návrh snižuje procento hrubého domácího produktu do vzdělání a vlastně snižuje peníze o 2 mld. do regionálního školství. Chtěla bych upozornit, kdyby k tomu došlo, že by to musely dotovat kraje. Chtěli bychom požádat pana ministra, aby nás tady podrobně – protože jsme zástupci regionů, zástupci krajů, mnozí z nás jsme v krajských zastupitelstvech – o tomto novém systému informoval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Jan Hamáček má slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji vám, abych rovněž požádal o zařazení nového bodu, a to do bloku zpráv a ostatních bodů. Byl by to nový bod, který by zněl Zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření okolností souvisejících s akvizičními procesy na Ministerstvu obrany České republiky.

Dovolte mi krátké odůvodnění. Asi jste všichni zaznamenali, že ze sdělovacích prostředků se na nás každý týden valí nové kauzy, které souvisejí se zadáváním zakázek, popřípadě s nákupem materiálu a techniky na Ministerstvu obrany v minulých letech. Já mám pocit, že to ticho, které je z resortu slyšet, je až podezřelé. Mám pocit, že ten problém je tak závažný, že by se jím měla zabývat Poslanecká sněmovna, a institut vyšetřující komise je přesně to, co bychom v tomto případě měli použít.

Mám za to, že je nejen v zájmu nás všech zde ve Sněmovně, ale i v zájmu veřejnosti, aby došlo k podrobnému prozkoumání procesů, které na Ministerstvu obrany v minulosti probíhaly a které měly za důsledek nákup tak složitých a tak komplikovaných systémů za velmi nestandardní ceny, ať jsou to letadla CASA, ať jsou to pandury, ať jsou to obrněná vozidla, popřípadě některé další věci. Věřím proto, že všichni ti – a věřím, že jsme to

všichni v této Poslanecké sněmovně – kteří mají zájem na tom, aby se tato věc vyšetřila a do těch procesů bylo vneseno jasno, tento můj návrh podpoří. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, mluvil jste chvilku o Ministerstvu spravedlnosti, ale týká se to Ministerstva obrany.

Poslanec Jan Hamáček: Pokud jsem řekl Ministerstvo spravedlnosti, tak se omlouvám. Myslel jsem samozřejmě Ministerstvo obrany.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan kolega Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pokud ministr zahraničí a čerstvý kandidát na prezidenta Karel Schwarzenberg použije na adresu premiéra výrok, že jeho postoj k Evropské unii je něco jako – cituji kandidáta na prezidenta Schwarzenberga – vystrčit prdel na sousedy, tak asi chápete, že mi připadá, že jestli premiér s tímto názorem odjíždí na blížící se summit Evropské rady, musí to nutně vyvolat určité otázky. Samozřejmě mě to znepokojuje také proto, protože se zdá, že ani mezi koaličními stranami není jasno v tom – a to tedy říkám velmi jemně, že není jasno, není dohoda –, s čím vlastně bude Česká republika na summitu vystupovat.

Já jsem zaregistroval dokonce opakované výroky premiéra v posledních dnech, které nevím, jestli byly způsobeny kongresem nebo pokusem profilovat svou politickou stranu, ve kterých mluví o tom, že podmínky, za kterých jsme vstoupili do Evropské unie, se změnily. Tak mi dovolu, abych řekl, že si nepamatuji jiného evropského státníka, který by takovým způsobem zpochybnil poslední dění v Evropské unii, protože ať se děje v Evropské unii cokoliv, ať se přijímají jakákoliv opatření, tak současná právní a finanční opatření k řešení krize eurozóny jsou přijímána, pokud vím, stále standardními právními procedurami, které odpovídají textu a duchu unijních smluv, případně podléhají konsenzuálním rozhodnutím buď v rámci sedmnáctky, nebo 27 členů.

Já toto vystoupení premiéra chápu méně expresivně než ministr Karel Schwarzenberg, jako skoro pokus o zpochybnění členských závazků České republiky. To je vlastně na takovéto vysoké politické úrovni před takovým jednáním závažná věc. A já si samozřejmě kladu otázku, co to znamená. Jestli to znamená, že premiér a jeho strana chtějí vystoupit z Evropské unie, nebo jestli chtějí rozpustit Evropskou unii na tomto summitu. Byl bych rád, kdyby nám v tom případě řekli, jakou mají alternativu, jestli se přichýlíme k ruskému dubisku jako možnosti, pokud Evropa už

nám není dost dobrá s těmi problémy, které má. Připadá mi ale, že než premiér odjede na tento summit, tuším, jede zítra, je naprosto nutné, abychom o tom ve Sněmovně mluvili. Čas není, summit začíná, tuším, zítra.

Takže se neztejte, že navrhu, aby bod, který chci navrhnout a který bych nazval Pozice České republiky na nadcházejícím summitu Evropské rady Evropské unie, byl zařazen jako první bod dnešního jednání Sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, chci ujistit pana místopředsedu Zaorálka i celou Poslaneckou sněmovnu, že byť z hlediska dlouhodobých vizí můžeme mít ve vládních koaličních stranách názory rozličné, tak předseda vlády odjíždí na evropský summit s jeho stanoveným programem s jasně stanoveným mandátem, který projednal výbor pro Evropskou unii, který projednala vláda České republiky a se kterým jednomyslně souhlasili všichni členové vlády včetně ministra zahraničí. Můžete si být jisti, že stanovisko, které bude tlumočit předseda vlády na evropském summitu, je jednomyslným stanoviskem vlády České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Filip má slovo. (K mikrofonu přistupuje také místopředseda Zaorálek a chce reagovat na vystoupení ministra Kalouska.) Pane místopředsedo, není debata. Samozřejmě máte možnost vystoupit, pokud ještě chcete, protože máte možnost přednostního práva. Jenom vás upozorňuji na tuto skutečnost.

Pan kolega Vojtěch Filip má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové, dovolu mi, abych do programu nadcházející schůze navrhl nový bod.

Již tady hovořil kolega Hamáček o tom, jakým způsobem je potřeba vyšetřit věci na Ministerstvu obrany. Já nepřicházím se žádnou starou kauzou, ale s novou.

Dovolte mi, abych požádal o zařazení na tento týden na čtvrtek po 11. hodině – protože kolegyně Bohdalová byla první, takže v případě, že bude zařazen její bod, jako bod druhý dopoledního jednání – informaci předsedy vlády, resp. – nevím, jestli se vrátí z jednání v Bruselu – místopředsedkyně vlády pro legislativu a korupci Karolíny Peake, o tom, jestli je možné, aby Ministerstvo obrany při porušení samotného jednacího řádu vlády vyhlásilo

bez výběrového řízení veřejnou zakázku pro jednoho zájemce na audit hospodaření státních podniků v hodnotě 10 milionů a ministr obrany schválil těch 10 milionů zaplatit, když dostal 7. června tohoto roku upozornění od legislativního odboru Ministerstva obrany, které má číslo A500P00I02RP, ve kterém je upozorněno na to, že nelze takovou zakázku uzavřít a že bude porušen zákon o veřejných zakázkách, tedy zákon č. 137/2008 Sb., v § 23 odst. 4 písm. b). Myslím tím zákon o veřejných zakázkách č. 137/2008 Sb. – omlouvám se, pro stenozáznam.

Když toto ministr udělá, nemůže se ani vymlouvat, že o tom nevěděl, když na tom samotném materiálu je jeho podpis ze dne 3. 6., čili je důvodné podezření o tom, že takový postup nařídil. V tom případě se nedívám příslušnému úředníku z legislativního odboru Ministerstva obrany, že ho upozorňuje, že taková veřejná zakázka být nemá. A já trvám na tom, jestli tato vláda říká, že je proti korupci, aby takovou zprávu – když ne předseda vlády, tak místopředsedkyně vlády, která má na starost boj s korupcí, předložila Poslanecké sněmovně.

Znovu upozorňuji: 3. 6. je schválen materiál, podle kterého se má postupovat, 7. 6. dostane upozornění od legislativního odboru ministr obrany a 14. 6. smlouvu bez limitu v hodnotě práce 6 tisíc korun za jednu hodinu, bez počtu hodin, bez konečného zúčtování, takovou smlouvu Ministerstvo obrany uzavře, a potom se divíme, že tady máme ProMoPro a jiné věci.

Já bych prosil, aby ve čtvrtek tato zpráva byla podána, a žádám koaliční poslance, aby tomu svým hlasováním nebránili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, já jsem nechtěl odstrkávat poslance Filipa, ale chtěl bych rozhodně zareagovat na vystoupení ministra Miroslava Kalouska, protože to vystoupení bylo zvláštní – ono bylo takové chlácholivé. Pan ministr mi vlastně na ten návrh řekl, že ať si z toho nedělám těžkou hlavu, z těch výroků premiéra Nečase, protože jedna věc je to, co se zřejmě říká pro domo a pro své straníky a veřejnost – a tady se, řekněme, sbírají nějaké body – a druhá věc je to, s čím jede pan premiér na summit, a to tedy zřejmě mám chápat tak, že to je stanovisko konformní, které by se mi zřejmě už zamlouvalo.

Tak já bych chtěl v tom případě, jestli to takto bylo míněno, že nemáme brát vážně to, co tady padá v těch debatách o pozadích a o tom, že se změnily podmínky členství a že nemá cenu o tom mluvit, protože máme seriózní stanovisko, které jsme v klidu připravili mezi sebou, tak já to také nepřijímám. Já si nedovedu představit, že po výročích, které jsou urážlivé, jak naznačil ministr Schwarzenberg, se pojedje na summit, kde se bude pre-

miér chovat tak, že by ho mohli mazat na chleba máslem, a budou se hrát takovéto dvě politiky. Jednak si myslím, že to je velice riskantní v tom případě hrát si na dvě pravdy, jednu pro domo a druhou pro venek, a druhá věc je, že by mě stejně v tom případě zajímalo, co v tom stanovisku je. Protože asi chápete, že tak velkou důvěru v to ujištění, že to je zřejmě v pořádku, nemám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Skutečně chlácholivé bylo, pane místopředsedo Zaorálku, ale pravdivě. Prostě vy si nemůžete myslet, když si něco přečtete v novinách, že to je také program summitu Evropské unie. Vy přece dobře víte, co je programem summitu, a na programu summitu Evropské unie nebude vstup té či oné země do eurozóny, což bylo to téma, které vás tak rozhořčilo ze stránek novin. Summit Evropské unie zrovna tak jako ECOFIN bude řešit aktuální dluhovou krizi a rekapitalizaci bank. Tam má česká vláda naprosto jednotnou pozici, jednotné stanovisko. A co se týče budoucího možného vstupu či nevstupu České republiky do eurozóny, to jistě následujících pět let nebude aktuální politické téma, pane místopředsedo Zaorálku, tak možná si to můžeme nechat na příští volební období.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda poslaneckého klubu Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Když už kolega Zaorálek navrhl zařazení tohoto bodu, pan ministr financí se zde vyjádřil tímto způsobem, já bych si dovil na jeho vyjádření navázat.

Víte, já jsem si také povšiml, asi jako řada z vás, toho, že pan premiér, který je tedy nejenom předsedou ODS, ale také předsedou vlády, začal teď o víkendu hovořit o potřebě referenda v souvislosti se vstupem České republiky do měnové unie, tedy s přijetím eura, a já jsem si říkal, jestli nám něco neušlo tady v Poslanecké sněmovně, protože vláda zatím odmítala, vlastně odmítá to už řadu let, stanovit nějaký konkrétní termín vstupu do systému společné evropské měny – a najednou z ničeho nic předseda vlády začne hovořit o tom, že náš vstup do společné měny vyžaduje, aby ho občané schválili v referendu.

Já bych se skutečně rád explicitně pana ministra financí zeptal, jestli někdo České republice nabídl v těch uplynulých týdnech, dnech nebo hodinách přijetí do společné evropské měny, protože ten vývoj v Evropě jde skutečně rychlým tempem, situace se mění každým okamžikem a je o-

tázka, jestli náhodou někdo neuvažuje o tom, že by Česká republika měla rozšířit eurozónu, a zda tedy na úrovni vlády, na úrovni například linie Evropské rady, na úrovni premiérské či na úrovni ministrů financí nezazněla aktuální nabídka k tomu, aby Česká republika přijala společnou evropskou měnu. Já si totiž nedokážu jinak vysvětlit, proč právě teď, v situaci, kdy naše země nemá stanovený žádný termín pro přijetí společné evropské měny, v situaci, kdy naše země nesplňuje kritéria pro přijetí společné evropské měny, v situaci, kdy to určitě není zřejmě otázkou tohoto volebního období, z ničeho nic předseda vlády několikrát po sobě zopakuje při příležitosti veřejných vystoupení, že pokud jde o vstup do eura, tak bude nutné referendum.

Navíc je tady jeden drobný problém, který by určitě bylo dobře také, aby někdo kvalifikovaně ze strany vlády vysvětlil, protože my už jsme tady jednou referendum měli. Schvalovali jsme vstup České republiky do Evropské unie a součástí přístupové smlouvy byla mimo jiné i otázka přijetí společné evropské měny, ke kterému se Česká republika již na základě jednoho referenda zavázala, ovšem bez stanovení konkrétního termínu. Já si myslím, že by bylo dobře, pokud na úrovni vlády jsou jakékoli informace o tom, že by se ten termín přijetí eura měl nějak dramaticky přiblížit, tak by bylo dobře, aby byla informována Poslanecká sněmovna. Já jsem totiž přesvědčený o tom, že pokud budeme postupovat v rámci standardních situací, nebude se dít nic mimořádného, tak to téma přijetí společné evropské měny může být aktuální za čtyři, může být aktuální za pět, možná za šest let, a pak je tedy otázka, proč právě v tuto chvíli uprostřed evropské dluhové krize, uprostřed všech debat o budoucnosti eurozóny, vystoupí právě český předseda vlády a začne řešit přijetí České republiky do systému společné evropské měny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní paní poslankyně Kateřina Konečná má slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, vážená paní předsedající, páni ministři, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Dovolte také mně navrhnout zařazení nového bodu, který by se jmenoval Informace předsedy vlády České republiky Petra Nečase ohledně dosavadního postupu vlády v otázce řešení starých ekologických zátěží.

Problematickou odstraňování starých ekologických zátěží se vlády České republiky zabývají od jejího vzniku a stále více je zřejmé, že úspěšnost vlád v této oblasti nebyla a není příliš velká. Spíše naopak, dalo by se to okomentovat poměrně stručným hodnocením: mnoho slov a málo činů. Poslední eskapáda současného ministra financí, který přišel s návrhem řešení v podobě obřího ekotendru, znamenala několikaleté

zbrzdění skutečného řešení mnohde palčivých problémů. Byť byla vláda od samého počátku, kdy tehdejší ministr financí Kalousek s nápadem přišel, upozorňována, že se jedná o špatné řešení, byl celý proces výběrového řízení spušten. Trval několik let a zcela jistě neprobíhal bez nákladů státního rozpočtu.

Proto prosím předsedu vlády, aby transparentně vysvětlil a přesně vyčíslil, kolik utratila Česká republika ze státního rozpočtu na přípravu a vedení výběrového řízení k výběru dodavatele této zcela nesmyslné zakázky vymyšlené v hlavách některých tehdejších, ale bohužel i současných politiků.

Dále prosím předsedu vlády, aby Poslanecké sněmovně srozumitelně vysvětlil představu, jak jeho vláda hodlá postupovat s dalším řešením starých ekologických zátěží v České republice. Pro většinu občanů České republiky, a můj kraj je toho zdárným příkladem, tam je jich opravdu hodně, je totiž nepřijatelné, aby bezmála 20 let po vzniku České republiky a po privatizaci státního majetku formou tzv. velké privatizace zůstaly hrozby v podobě starých ekologických zátěží neřešeny a abychom je předávali dále budoucím generacím.

Prosím o zařazení na příští týden, kdy s největší pravděpodobností již premiér přítomen v této sněmovně bude. Odhadovala bych to na úterý příští týden. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Úterý kdy prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Pokud tam nejsou pevně zařazené body, tak jako první bod. Pokud jsou, tak samozřejmě po nich.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Rath má slovo s dalším návrhem k pořadu schůze.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si dovilil navrhnout nejlépe na dnešek po pevně zařazených bodech bod Informace ministra zdravotnictví o platové situaci zdravotních sester a lékařů.

Asi jste zaznamenali poměrně vážnou věc, kdy včera zástupci zdravotníků upozornili na fakt, že můžeme být konfrontováni opět s novou vlnou zdravotnických protestů, něco na způsob Děkuje, odcházíme, protože ministr zdravotnictví zhruba před rokem v rámci této akce a vyjednávání s jejími organizátory dal jasná stanoviska, jasné sliby, podepsal jednoznačné memorandum, kde zdravotním sestrám a lékařům slibuje v příštím roce desetiprocentní nárůst mezd. Toto si teda nevymyslely odbory,

nevymysleli jednotliví zdravotničtí zaměstnanci, ale takový slib dal ministr zdravotnictví. Tento slib je pro mne docela sympatický, protože si myslím, že sestry i lékaři si vyšší platy zaslouží, nicméně jsem očekával, že pan ministr najde na plnění těchto slibů finanční prostředky. V žádném případě jsem nepředpokládal, že si z nich dělá legraci nebo že se drží hesla slibem nezarmoutíš, ale že to myslí vážně a seriózně. Nicméně nezaznamenal jsem ani ze strany ministra zdravotnictví, ani ze strany ministra financí jakoukoliv aktivitu, která by v příštím roce mohla přinést vyšší finanční prostředky našim nemocnicím, kde tito lidé pracují.

To znamená, dámy a pánové, situace je ještě o to horší, že vláda i hlasem pana ministra zdravotnictví rozhodla o zvýšení daně z přidané hodnoty, které ze zdravotnictví odčerpá v příštím roce zhruba 4 až 5 miliard korun oproti letošnímu roku. Těchto 4 až 5 miliard korun, když je vztáhnete na mzdy zdravotníků, znamená, že by mzdy v průměru poklesly o 10 %. Takže nevím, jak to pan ministr s tím slibem myslel, když ho před rokem dával. Jestli myslel vážně, že zdravotníkům, tedy sestrám a lékařům, mzdy o 10 % stoupnou, když jim pošle prostřednictvím pojišťoven méně peněz, anebo zda ty mzdy o 10 % klesnou, což by odpovídalo finančnímu objemu, s kterým ministr zdravotnictví počítá, že doputuje do zdravotnictví.

Navíc, dámy a pánové, tato Sněmovna dostala zdravotněpojistný plán, v kterém se jasně říká, že nemocnice v příštím roce dostanou 95 % financí srovnávacího období. 95 % je méně finančních prostředků, a poměrně významně méně finančních prostředků, než které mají v letošním roce.

Tudíž já bych rád, aby Poslanecká sněmovna vyslechla zprávu pana ministra, z čeho chce ty mzdy zaplatit, protože když jeho úřad posílá do této Sněmovny návrh, kde mají nemocnice dostat méně – 95 %, on sám v médiích hovoří asi o 98 %, čili nevím, jestli tady bude dávat nějakou úpravu toho materiálu, nebo Sněmovna přijme 95 % a pan ministr si pak udělá, co ho napadne a pošle tam 98 %. Zajímalo by mě z čeho. Anebo jestli bude vyprávět těm zdravotníkům, že samozřejmě jim rád přidá, ale že to mají zaplatit ty nemocnice. Možná, že nemocnice řízené Ministerstvem zdravotnictví, tedy fakultní nemocnice, mají nějaké skryté zdroje, které před veřejností umně tají. Co já vím, tak mají také docela hospodářské problémy, byť s účetnictvím kouzlí, jak to jde, ale musím říci, že městské a krajské nemocnice žádné rezervy už několik let nemají. Je to také především díky tomu, že každý rok naše nemocnice dostávají méně a méně. S tím se potýkáme už několik let. Je to tzv. šetření, ale v situaci, kdy nemocnice dnes už jsou prakticky všechny plošně zadlužené, prakticky všechny nemocnice, které patří městům, hospodaří s deficitem. Prakticky všechny nemocnice krajů hospodaří také s deficitem. Pokud ho nepříznávají, tak jde pouze o účetní kamufláž tohoto reálného stavu, stejně

tak jak to účetně kamuflují fakultní nemocnice. Jen připomenu. Dlouho jsme žili v iluzi, že Nemocnice Na Homolce každý rok vydělává a je prosperující nemocnicí, abychom pak při podrobné kontrole hospodaření zjistili, že má minus 200 milionů dluhů u bankovních ústavů, které kryla neexistujícími pohledávkami vůči zdravotním pojišťovnám. Čili v podobné situaci, kdy nemocnice kouzlí s dohadnými položkami a kdy nemocnice kouzlí s lhůtami splatnosti, tak jsou jasné triky, které pan ministr jako bývalý ředitel fakultní nemocnice dobře zná a ví, že účetnictví každé nemocnice může dopadnout tak, jak si ten rok domluvíme. Čili já nemluví o tom, jestli některá z těch nemocnic náhodou pomocí účetních triků a kouzel je vyrovnaná, já mluvím o tom, že reálně české nemocnice mají dnes lhůty splatnosti klidně delší než půl roku, mnohé se blíží i roku. To pan ministr ví, anebo by měl vědět, že i jeho fakultní nemocnice mají lhůty splatnosti jdoucí do těchto mnoha měsíců.

Čili mě by zajímalo, pane ministře, kde chcete vzít na navýšení platů zdravotníků. Já tady jasně říkám za kraj a nemyslím, že nejenom za náš kraj, ale za všechny kraje, že pokud dostaneme ty peníze od zdravotních pojišťoven, tak je obratem samozřejmě pošleme těm zdravotníkům. Byť jsme ten slib nedali a dal jste ho vy a vaše vláda, tak to budeme respektovat, pokud nám na to vy pošlete finanční prostředky. Pokud nám na to žádné finanční prostředky nepošlete, navíc v situaci, kdy nám zvýšenou DPH z těch nemocnic vytáhnete zhruba 5 miliard navíc, s kterými jsme nepočítali, čili o to zvýšíte zadlužení těch nemocnic, tak samozřejmě na nějaké zvýšení platů nemáme.

Já doufám, že celé to od vás není jenom hra. Já doufám, že to není podvod na zdravotní sestry a na lékaře, že slib, který jste dal, dodržíte. To znamená pokryjete výpadek DPH a navýšíte nemocnicím příjmy tolik, aby pokryly desetiprocentní nárůst mezd. Vy stejně jako já si to jednoduše dovedete spočítat. DPH je zhruba 5 mld., ne všechno jde za nemocnicemi, i když podstatná část, a mzdy zdravotníků dělají zhruba nějakých 45 % v průměru. Ve fakultních nemocnicích méně, kolem 35 %. V městských a krajských se to šplhá zase nad 50 %. Takže když zhruba necelou polovinu nákladů nemocnic dělají mzdy a nemocnice dělají zhruba polovinu nákladů celého zdravotnictví, nějakých 47 %, tak si z toho jednoznačně a jednoduše spočítáme, o kolik, pane ministře, jde. A já bych chtěl, abyste v této Poslanecké sněmovně jasně řekl, že toto navýšení pošlete současně s tím, že vykryjete propad daně z přidané hodnoty. Pokud to neuděláte, tak tady jasně říkám, že nemocnice žádné platy zvyšovat nemohou, protože už dnes jsou v dluhích a ještě díky vaší zvýšené DPH se do ještě větších dluhů propadnou. Propadnou se prostě do insolvence.

Takže, pane ministře, já doufám, že nebudeme muset používat stejný přírůstek, který řekl váš předseda pan Karel Schwarzenberg, který v souvis-

losti s nápadem premiéra Nečase na zavedení, respektive na referendum o euru řekl, že je to – nepoužiji jeho slova, protože byla velmi vulgární, ale u knížešana se to bere jako norma, ten může sprostě nadávat jako dlaždič, ale je to noblesní. Já knížešán nejsem, tudíž nemohu nadávat jako dlaždič, tak to trochu zjemním. A váš pan předseda řekl, že pan premiér Nečas tím referendem vlastně ukázal holou zadní část svého těla našim sousedům. Tak já doufám, že váš slib zdravotníkům není totéž ukázané zdravotním sestrám a lékařům. Tento pohled bych jim vsutku nepřál. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Vidím má slovo. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o pevné zařazení jednoho bodu, jehož předkladatelem je ministr obrany, z důvodu jeho nezbytné účasti na jednání v Senátu. Jedná se o bod 16, novela zákona 221, a poprosil bych ho zařadit na zítřek jako první bod v bloku prvních čtení. Máme tam druhá čtení a poté čtení první. Já bych chtěl požádat, aby byl prvním bodem v bloku prvních čtení. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je to bod 16. Pan poslanec Jeroným Tejc má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych si dovolil navrhnout zařazení nového bodu, a to bodu s názvem Informace premiéra, ministrů vnitra a financí o výhledu financování Hasičského záchranného sboru v letech 2012 až 2014.

Ten důvod je jednoduchý. Všichni jste se mohli seznámit s rozhodnutím vlády, která stanovuje nejen návrh rozpočtu, ale také rozpočtového výhledu na další léta. Podle tohoto návrhu by rozpočet Ministerstva vnitra měl oproti letošnímu roku poklesnout každoročně o dalších 7 mld. korun. Připomínám, že rozpočet klesl o 8 mld. korun z roku 2010 na rok 2011 a už teď Ministerstvo vnitra, policie, Hasičský záchranný sbor velmi těžko vychází s prostředky, které má k dispozici. Někdy je to řešeno vnitřním dluhem, který vzrůstá tím, že se neinvestuje, jinde se krátí nejen platy, ale především například peníze na provoz vozidel.

Musím říct, že situace už teď je katastrofální, a já si příliš nedovedu představit, jak má být řešena v roce 2013 – 2014, pokud dojde k dalším poklesům. Tak jak jsme si udělali propočty, tak to vypadá, že jediná možnost, protože už není, kde brát, už není, kde škrtnout investice, ani provoz, bude propuštění přibližně 2,5 tisíce ze současných 9 250 příslušníků

Hasičského záchranného sboru. To logicky povede k tomu, že nebude dostatek hasičů, kteří by mohli vykonávat službu ve stanicích, a počet hasičských stanic se prudce zmenší z 238 na přibližně 89. To znamená, že se dostaneme na úroveň 70. let, kdy hasičská stanice byla v zásadě jen v okresním městě s výjimkou těch měst největších. Důležité je také vědět, že počet požárů od 70. let se zvýšil více než dvakrát a že požáry jsou maximální jednou pětinou činnosti Hasičského záchranného sboru.

Proto myslím, že není možné, aby nadále byla znejistována nejen veřejnost, ale také Hasičský záchranný sbor těmito informacemi, a byl bych rád, aby pan ministr vnitra, pan ministr financí, ale také pan předseda vlády tady na tomto místě jasně řekli, jestli je to pravda, jestli s takovýmto výhledem se počítá, nebo zda to pravda není a budou garantovat, že dojde ke změnám příslušných usnesení vlády. Je to důležité, protože řada lidí chce vědět, že hasiči se k nim dostanou včas. Pokud by došlo ke katastrofickému scénáři, který je teď předvídan díky rozpočtu, který je plánován, tak by mohlo dojít i k nárůstu dojezdu například z deseti na třicet minut a to by mohlo mít fatální následky.

Určitě jsme ochotni se bavit o tom, kde prostředky vzít, bavit se o zákonu, který by uložil pojišťovnám povinnost platit určité procento ze svého zisku na investice do Hasičského záchranného sboru nebo do sborů dobrovolných hasičů, ale důležité je, abychom si řekli, jaký je výchozí stav. Já bych vás proto požádal o zařazení tohoto nového bodu, o hlasování pro zařazení do bloku zpráv, abychom mohli věcně tuto problematiku prodiskutovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Roman Váňa je nyní přihlášen.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych také navrhl zařazení nového bodu a také do bloku zpráv, a to v souvislosti se stále se zhoršující situací ve věznicích a očekávaným prudkým nárůstem počtu vězněných osob. Dovolím si připomenout, že v letošním státním rozpočtu měla Vězeňská služba prostředky na 11 měsíců svého provozu a v návrhu na příští rok má prostředky zhruba na 6 měsíců svého provozu. Některé položky svého rozpočtu Vězeňská služba vyčerpala již v únoru tohoto roku. Zaznamenali jsme sice určitou zoufalou snahu pana ministra spravedlnosti řešit tento stav propouštěním vězněných osob i předčasným, ale zdá se, že počty takto propuštěných osob velké nebudou a problém rozhodně nemohou vyřešit.

Proto tedy bych navrhl nový bod do bloku zpráv, a to Informace ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila o zajištění financování Vězeňské služby České republiky do konce roku 2011 a výhled na rok 2012. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Milada Emmerová má slovo. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, dovoluji si navrhnout zařazení nového bodu, a sice chci požádat pana ministra Drábka, aby podal informaci o uplatňování zákona o Úřadu práce v praxi.

Když jsem si prostudovala agendu a územní působnost Úřadu práce České republiky, oznámila jsem na výboru pro sociální politiku, že vynesu na pana ministra tento dotaz, což jsem učinila, ale myslím si, že čas běží a že jde o tak závažnou záležitost, že nebude ku škodě, když tuto informaci uslyšíme tady a my všichni. Kolem uplatňování tohoto zákona vyplývá řada nejistot, a to jak na straně zaměstnanců stávajících úřadů, tak na straně občanů s nárokem na čerpání financí, na uplatňování sociálních služeb a tak dále.

Dovolují si navrhnout, aby tento bod byl zařazen na začátek jednání, respektive po už stanovených pevných bodech v úterý 1. listopadu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Michal Hašek je nyní přihlášen. Prosím.

Poslanec Michal Hašek: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte i mně, abych v rámci projednávání návrhu pořadu této schůze Poslanecké sněmovny navrhl zařazení nového bodu. A sice navrhuji zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zemědělství České republiky o aktuálním stavu státního podniku Lesy České republiky. Konec názvu bodu.

Dámy a pánové, pravděpodobně jste zaznamenali dnes zprávu o tom, že Úřad na ochranu hospodářské soutěže pozastavil dlouho diskutovaný a dlouho kritizovaný tendr státních lesů a v souvislosti s tím se samozřejmě objevuje celá řada pochybností. Chtěl bych z tohoto místa připomenout, že řada politických stran zastoupených v této Sněmovně kritizovala diskusi o tzv. Dřevěné knize, ve které nakonec nebyly brány v potaz odborné názory, nebyla do této diskuse zapojena opozice. Dokonce si myslím, že do ní nebyla zapojena ani část vládní koalice. Kritizovali jsme vypsání tendru v Lesích České republiky. Upozorňovali jsme na to, že povedou k monopolizaci trhu. Upozorňovali jsme na to, že povedou k netransparentnímu jednání v rámci uzavírání smluv v Lesích České republiky. Bohužel, jak se zdá, tato kritika opozice se v tuto chvíli začíná pomalu ale jistě naplňovat a já si myslím, že Poslanecká sněmovna by si rozhodně zasloužila od nového ministra zemědělství zprávu o tom, v jaké aktuální kondici je státní podnik Lesy České republiky, jaké jsou jeho klíčové záměry a vůbec jak pan mi-

nistr vidí budoucnost státních lesů. Ke všem těmto informacím bychom měli dopřát panu ministrovi samostatný bod, protože debata pouze v rámci interpelací by určitě nenaplnila očekávání všech aktérů. A tak doufám, že poslanci napříč spektrem, i ti, kteří jsou vázáni koaliční smlouvou, ve které vůbec nic není o tom, že by ministr nemohl informovat tuto Poslaneckou sněmovnu, podpoří návrh takového bodu.

Ještě jednou, dámy a pánové: Informace ministra zemědělství České republiky o aktuální situaci ve státním podniku Lesy České republiky. A navrhuji, paní předsedkyně, pevné zařazení tohoto bodu, a to zítra jako první bod po polední přestávce. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ladislav Skopal, prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Dovolte, abych vzal zpět novelizaci zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, je to sněmovní tisk 481, z důvodu toho, že nedošlo k dohodě mezi poslaneckými kluby. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A bod nevíte, pane poslanče?

Poslanec Ladislav Skopal: Bod je to, bod tady mám – 20.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan poslanec Jan Bauer, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedající, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl a zároveň vás požádal o podporu následující změny. Dovolují si navrhnout vyřadit z pořadu této schůze bod č. 41, který se týká změny článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie. To je první návrh.

A pokud již mám slovo, tak mi dovoluji jenom krátkou vsuvku. Replika na to, co tady zaznělo dnes na začátku ve vztazích týkajících se Evropské unie. Možná to pro vás pro některé bude překvapení, ale každopádně platí, že na Evropskou radu a priori nevzniká mandát na půdě Poslanecké sněmovny, ale především z jednacího řádu na vládě a dále na půdě výboru pro evropské záležitosti. Pokud byste si všichni správně prostudovali jednací řád, resp. § 109b, tak byste velice rychle k tomuto zjištění určitě došli. Nicméně jsem přesvědčen, že nejenom já osobně, ale i pan premiér byl vždy připraven o velice důležitých a složitých věcech týkajících se Evropské unie diskutovat. Ostatně o těchto tématech si toho pravděpodobně užijeme nemalé množství tento týden ve čtvrtek, kdy se

budou projednávat v bloku evropských záležitostí a některé další věci týkající se finanční perspektivy, respektive návrhů na zavádění nových evropských daní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. To byly všechny přihlášky k pořadu schůze. Ještě se hlásí pan poslanec Zbyněk Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych jménem tří poslaneckých klubů (smích a potlesk poslanců ČSSD) navrhl, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pokud se nikdo... Ještě pan kolega Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych vyslovil alternativní návrh k návrhu pana kolegy Stanjury, abychom místo nočních jednání jednali v pátek ve svátek. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přistoupíme k návrhům, které zazněly. – Pan kolega Gazdík ještě? Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, vážená paní předsedající. Já si dovoluji vyslovit alternativní návrh k alternativnímu návrhu, abychom dnes jednali i v nočních hodinách a jednali i v pátek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, vážená vládo, paní a pánové, dobrý den. Možná se mýlím, ale domnívám se, že v zájmu úplné čistoty dodržování zákonů, mezi něž zákon o jednacím řádu patří, a také v zájmu zdravého rozumu – možná by bylo dobře všechny návrhy vztahující se k pokračování této schůze mimo standardní hodiny či dny jednání, protože já osobně jsem přesvědčen, že je možné jednat i v sobotu a v neděli – jestli můžeme jednat v noci, tak i v sobotu a v neděli –, že by se o těch návrzích hlasovalo až poté, jestli bude vůbec schválen program schůze, protože teprve tím, když je schválen program schůze, tak se dá potom dál modifikovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Trvám na tom, abychom hlasovali o mém návrhu tak, jak zazněl podle jednacího řádu, a ne nějak odloženě, až něco projde. To za prvé.

Za druhé. My se tomu samozřejmě nebráníme, když opozice bude chtít jednat v sobotu, neděli, jsme připraveni. Bohužel musím říct, že oranžový Senát tak dlouho zdržoval posílání zamítnutých a vrácených zákonů, že v sobotu, v neděli bychom je projednávat nemohli, protože zákonná lhůta, tak jak ji máte všichni na lavicích, uplyne teprve v neděli 30. října. Takže můžeme jednat až v úterý. Není to vinou koalice. Příště požádejte svého předsedu Senátu, aby to poslal rychleji, pak vám určitě vyhovíme a budeme tady v sobotu a v neděli. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já to teď úplně logicky nechápu (obrací se na poslance Stanjuru), proč prodlužujete dneska jednání Sněmovny, když návrhy Senátu tady budou až v úterý.

A pak tedy, chtěl bych se trochu ohradit proti tomu, že Senát zdržoval. Senát má přece zákonně stanovené termíny na projednávání a podle mě je úplně zbytečné to komentovat tím, že něco protahoval nebo zdržoval. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Máme zde návrhy, o kterých budeme muset hlasovat. Nejprve je zde procedurální návrh pana poslance Zbyňka Stanjury. Pokud neprojde tento návrh, budeme hlasovat o všech dalších, které byly v proceduře vzneseny. Pan poslanec Zbyněk Stanjura jasně řekl, o jaký návrh se jedná. Doufám, že je srozumitelný. Znamená hlasování a jednání dnes po 19. i 21. hodině. O tomto návrhu rozhodneme nyní. Přivolala jsem všechny do jednacího sálu. Doufám tedy, že jsou všichni přítomni.

A zahajuji hlasování číslo 2. Kdo souhlasí s procedurálním návrhem tak, jak jej přednesl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Kdo je prosím pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 2 přítomno 186, pro 102, proti 73. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme věnovat návrhům, které zazněly z grémia.

Je to pevné zařazení bodu 67, sněmovní tisk 427, bodu 68, tisk 437, bo-

du 66, tisk 356, na čtvrtek 3. listopadu jako první až třetí bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování číslo 3. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 3 přítomno 188, pro 105, proti 37. Návrh byl přijat.

Další je pevné zařazení bodu 76, je to sněmovní tisk 507, na čtvrtek 3. listopadu v 18 hodin. Upozorňuji, že se jedná o bod, který bude předkládat veřejný ochránce práv. Snažili jsme se mu vyhovět tak, aby tady na příslušnou hodinu mohl být.

Zahajuji hlasování číslo 4. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 4 přítomno 188, pro 187, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní žádosti pana místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga k zařazení bodu 45, sněmovní tisk 328, bodu 47, tisk 464, a bodu 46, sněmovní tisk 439, na středu 26. října odpoledne po bodu 11.

Zahajuji hlasování číslo 5. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování číslo 5 přítomno 186, pro 129, proti 11. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na vyřazení, a to vyřazení bodů 5 a 55 z pořadu schůze. Je to sněmovní tisk 363, obchodní korporace, 2. a 3. čtení.

Zahajuji hlasování číslo 6. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na vyřazení tohoto bodu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 6 přítomno 186, pro 172, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní návrhy na pevné zařazení bodů 2 a 3, tedy na dnešek jako první dva body po schválení pořadu.

Zahajuji hlasování číslo 7. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování číslo 7 přítomno 186, pro 106, proti 70. Návrh byl přijat.

Dále je zde žádost ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila na pevné zařazení bodu 4, sněmovního tisku 362, na dnešek jako 6. bod.

Zahajuji hlasování číslo 8. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 8 přítomno 186, pro 103, proti 49. Návrh jsme přijali.

A nyní i k vašim návrhům. Dosud to byly všechno návrhy z grémia a nyní budeme hlasovat o vašich návrzích.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová žádá zařazení nového bodu, a to jako

prvního bodu po písemných interpelacích ve čtvrtek. Mělo by jít o Informaci ministra školství o návrhu nového financování regionálního školství. Je to tak, paní kolegyně? (Ano.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 9. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 přítomno 186, pro 81, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jan Hamáček navrhuje zařazení nového bodu do bloku zpráv: Zřízení vyšetřovací komise pro vyšetření okolností s aktivizačními procesy na Ministerstvu obrany. Bylo to tak, pane kolego? (Posl. Hamáček: Akvizičními.) S akvizičními procesy. Já jsem to špatně přečetla. Promiňte. S akvizičními procesy na Ministerstvu obrany. Takhle zní tento bod.

Zahajuji hlasování číslo 10. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 přítomno 186, pro 76, proti 80. Návrh přijat nebyl.

Pan místopředseda Lubomír Zaorálek žádá o zařazení nového bodu s názvem Pozice České republiky na nadcházejícím summitu Evropské rady EU, a to jako první bod dnes.

Zahajuji hlasování číslo 11. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 přítomno 186, pro 77, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vojtěch Filip žádá zařazení nového bodu: Informace místopředsedkyně vlády Karolíny Peake... Je to tak, pane poslanče? Pana poslance Filipa prosím, aby mě kontroloval. Informace místopředsedkyně vlády Karolíny Peake o zakázce Ministerstva obrany ČR o auditu, který byl zadán bez výběrového řízení. Tak by měl tento bod znít. A je to na čtvrtek po písemných interpelacích jako druhý bod. Vlastně jako první, protože návrh paní poslankyně Bohdalové nebyl přijat.

Zahajuji hlasování číslo 12. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti?

V hlasování číslo 12 přítomno 186, pro 81, proti 75. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Kateřina Konečná žádá též o zařazení nového bodu. Měla by to být Informace předsedy vlády o postupu vlády při odstraňování starých ekologických zátěží. Je to tak? (Ano.) Žádá zařazení tohoto bodu na příští úterý po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 13. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13. Přítomno 186, pro 75, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Rath žádá dnes po pevně zařazených bodech zařadit Informaci ministra zdravotnictví o platové situaci zdravotních sester a lékařů.

Zahajuji hlasování číslo 14. Ptám se, kdo souhlasí se zařazením tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přítomno 186, pro 72, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jan Vidím žádá pevné zařazení bodu 116, sněmovního tisku 476, na středu, tedy zítra, jako první bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15. Přítomno 186, pro 107, proti 27. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jeroným Tejc žádá zařazení nového bodu s názvem Informace předsedy vlády, ministrů financí a vnitra o financování Hasičského záchranného sboru v letech 2012 až 2014. Žádá zařazení tohoto bodu do bloku zpráv.

Zahajuji hlasování číslo 16. Kdo je pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16. Přítomno 186, pro 82, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Roman Váňa navrhuje zařazení nového bodu, a to do bloku zpráv, Informace ministra spravedlnosti o zajištění financování Vězeňské služby do roku 2011 a výhled na rok 2012.

Zahajuji hlasování číslo 17. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 17. Přítomno 187, pro 79, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Milada Emmerová navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka o uplatňování zákona o úřadech práce v praxi. Žádá o zařazení tohoto bodu na úterý 1. 11. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 18. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 18. Přítomno 187, pro 79, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Michal Hašek navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra zemědělství České republiky o aktuálním stavu ve státním podniku Lesy České republiky. Je to tak? A navrhuje tento bod na středu, zítra tedy, jako první bod po polední přestávce.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 19. Přítomno 186, pro 79, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Ladislav Skopal nám oznámil zpětvzetí bodu 20, sněmovního tisku 481. O tom Sněmovna hlasovat nemusí.

Pan poslanec Jan Bauer navrhuje vyřazení z pořadu schůze bod 41, sněmovní tisk 348-E.

Zahajuji hlasování číslo 20. Kdo je, prosím, pro tento návrh na vyřazení? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 20. Přítomno 187, pro 133, proti 24. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, které byly vzneseny, a budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování číslo 21. Táhá se, kdo je pro schválení návrhu pořadu 25. schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21. Přítomno 187, pro 103, proti 76. Pořad schůze tedy byl schválen.

Než se začneme věnovat prvnímu schválenému bodu, žádá o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážený premiére, vládo, Sněmovno, já si neodpustím, abych nevyjádřil lítost nad tím, že poslanci vládní koalice odmítli zařadit na program schůze bod, který jsem navrhoval. A to bylo to, co jsem tedy žádal, abychom jednali o pozici České republiky na nadcházejícím summitu. Já jsem přesvědčen, že je to velká chyba, protože se mi zdá, že nemáme v této chvíli definovaný národní zájem. Že nemáme definovanou nejen pozici České republiky, ale to, co je skutečný zájem České republiky, který bychom byli schopni před veřejností hájit.

Dovolte, abych připomněl slova polského ministra zahraničí pana Sikorského, který před pár dny řekl toto – poslouvejte: Teď Polsko poprvé je součástí Evropy. Teď, když je Evropě zle, stojíme při ní. Polsko je nyní součástí řešení finanční krize.

To znamená, náš soused větší než my vyhodnotil takto zájem Polska. U nás nemáme vyjasněno, co vlastně tím zájmem je. Máme dokonce vládní strany koalice, která každá má jiný názor. Mně to připadá charakteristické, že v takové situaci, místo abychom se o tom bavili, tak postupujeme tak, jak v minulosti se v této zemi postupovalo víckrát. Já připomenu, když se jednalo o Mnichovské dohody, tak tehdy prezident republiky rozhodl bez toho, že by informoval parlament a vládu. Tady je to prostě už v této zemi takový zvyk. Když se něco významného v Evropě děje, tak my se o tom raději nebudeme ani bavit.

A opakuji: To, co se děje mezi vládními stranami, je mi důkazem toho, že vůbec nemáme jasno, kde je dnes zájem České republiky. A všichni víte, že ten summit, který zítra začne, bude jednat o zcela zásadních

věcech – o budoucí podobě eurozóny, o budoucí podobě Evropské unie. Bude jednat také o tom, jaká bude zítra pozice České republiky. My jsme odmítli Pakt pro euro plus, my jsme odmítli se účastnit toho hledání řešení.

A já bych se tady rád zeptal premiéra, který jede na ten summit, kde je alternativa, když dneska mluví o vystupování z evropského projektu. To bylo směřování, které v této zemi bylo odsouhlaseno a veřejně potvrzeno, referendem potvrzeno českou veřejností. Teď někdo mluví o tom, že pravděpodobně má alternativu. Chtěl bych slyšet jakou. Budeme zítra mít Rusko jako partnera?!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže ještě teď dostane slovo pan poslanec Pavel Hojda, který chce pro stenozáznam jednu informaci ohledně hlasování uvést na správnou míru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Ano, děkuji. Já bych pro stenozáznam jenom chtěl sdělit, že u hlasování číslo 2, to bylo to nesmyslné prodloužení po 19. hodině, jsem hlasoval proti, přestože na sjetině mám ano. Tak jenom pro stenozáznam.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní zahajují projednávání prvního bodu.

Ještě pan ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, prosím. Já jsem se přihlásil s přednostním právem ještě předtím, než řádně jménem vlády předložím příslušné body. Já jsem přesvědčen, že zákony České republiky platí i v Poslanecké sněmovně pro poslance Poslanecké sněmovny, a proto prosím Kancelář Poslanecké sněmovny, aby nějakým způsobem zajistila měření hluku při vystoupení jednotlivých řečníků, aby byli vždy napomenuti, když překročí hygienické hlukové normy. V případě pana místopředsedy Zaorálka jsem přesvědčen, že to je pravidlem. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují projednávání

2.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 450 a 451 ve výborech Poslanecké sněmovny

Je to bod, který jsme zařadili jako první na dnešní den. Prosím o slovo toho, kdo navrhl tento bod, buď pan ministr financí, nebo pan kole-

ga Gazdík. Prosím, aby jeden z vás uvedl tento bod. Jde o zkrácení lhůty k projednání sněmovního tisku 450 a 451 ve výborech.

Tento bod uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych odůvodnil – odůvodnění bude stejné i pro bod následující – návrh a prosbu na zkrácení lhůty, neboť jsme projednali na 22. schůzi 1. září návrh zákona o finanční správě, což je nezbytná organizační změna pro to, aby mohl být projednán a přijat zákon týkající se jednotného inkasního místa. Ten byl projednáván na následující schůzi, leč po politické dohodě byl podán návrh na zkrácení projednávání a lhůta byla zkrácena na 30 dní, což nebylo skutečností u organizační změny u finanční správy. Vzhledem k tomu, že reorganizace finanční správy je nezbytným organizačním instrumentem, není možné, aby se zpozdila za danou legislativou, a musíme dosáhnout minimálně toho, aby byly projednávány současně, protože by mohlo v případě přijetí některých pozměňujících návrhů dojít k diskrepanci.

Já vás proto chci poprosit, abychom pro to, aby došlo k tomu, že ve třetím čtení budeme hlasovat o všech těchto návrzích zákonů v jednom bloku a na jedné schůzi, zkrátili u těchto tisků lhůtu o 30 dnů, to znamená, aby byly projednávány ještě na této schůzi. Je to o to jednodušší, že příslušný garanční výbor, tedy rozpočtový výbor, byl už do té míry laskav, že příslušný návrh zákona projednal a přijal usnesení.

Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zahajují všeobecnou rozpravu. Přihlášky nemám žádné. Hlásí se dvě ruce. Nejprve jsem viděla pana kolegu Alfréda Michalíka a poté pana kolegu Opálku. Prosím, pane poslanče. Jenom vás upozorním, že jsme ve všeobecné rozpravě. Pokud máte návrh, musel byste jej vznést ještě v podrobné rozpravě.

Poslanec Alfréd Michalík: Děkuji. Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, pan ministr nám tady nastínil důvody, které ho vedly k tomu návrhu zkrátit nebo upřesnit lhůty u čtyř tisků. Já bych se tady chtěl vyjádřit k tomu, že jsme celou dobu tento rok přesvědčeni o tom, jak jednotlivá ministerstva, zvláště Ministerstvo financí, pečlivě připravují veškeré zákony, domýšlí vazby atd., a pak na schůzi navrhne čtyři zákony, kde předkladatel je garantem doby projednání, nechá lhůtu 60 dnů a u tisku 473 zkrátí lhůtu na 30 dnů. Čili buď to nevěděli, to je špatně, nebo to věděli, a pak je třeba za tím vidět nějaký skrytý úmysl. Myslím si, že ladění nebo sladění termínů je jedním z prvních předpokladů toho, aby zákony byly přijaty správně a s dobrými cíli.

Když hodnotím tento způsob projednávání, tak mi bohužel nezbyvá, než protestovat proti takovému způsobu, protože zkracování a prodlužování lhůt samozřejmě škodí a způsobuje právní vady jednotlivých zákonů.

Přitom při projednávání tisků 450 a 451 jsme jednoznačně slyšeli od zástupců finančních správ, že reálnost lhůty k 1. 1. 2012 je mimo jakékoliv chápání a že stejně jejich příprava a uplatnění bude žádat minimálně dvanáct měsíců příštího roku. Přesto si dovoluujeme tady navrhnout lhůty zkrácené, které samozřejmě brání kvalitě projednávání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Miroslav Opálka má slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl využít možnosti vystoupit v rozpravě.

Ale k té poznámce, kterou učinil pan ministr ještě před zahájením tohoto bodu. Tehdy jsem nemohl s faktickou poznámkou vystoupit. Já bych chtěl říci, že hygienické normy neplatí jenom pro hluk, ale je také určitá hygiena práce, která rozhoduje o počtu pracovních hodin za den, o noční práci atd. A jestli neplatí tyto normy v Poslanecké sněmovně, jako neplatí zákoník práce, tak zřejmě bude problém i s vymáháním jiných hygienických norem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se, prosím, někdo dále do rozpravy k bodu, který vedeme? Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já si ještě jednou dovoluji požádat – nejde skutečně o nic jiného, než že když jsme projednávali zákon o finanční správě, tak jsme nemohli tušit, že Poslanecká sněmovna v případě jednotného inkasního místa bude mít vůli ke zkrácení lhůt. Nechceme, aby moučník předstihl polévku. O nic jiného nejde. Chceme to alespoň konzumovat ve stejném čase.

Jinak z připomínek obou předřečníků chápu, že byt' garanční výbor již podrobně projednal a přijal usnesení, tak pan poslanec Michalík se bude cítit zkrácen ve svých odborných právech, že nebude moci ještě třicet dní usilovně odborně bádát, což by jinak mohl a udělal. V případě pana poslance Opálky předpokládám, že chtěl veřejnosti sdělit, že poslanci jsou mimořádně přetíženi. Obě připomínky logicky s úctou беру na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Antonín Seda. Rozuměla jsem dobře, že se hlásí pan kolega Seda? Ne. Pan kolega Braný a po něm tedy pan kolega Michalík.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vládo, pane ministře, já nebudu hovořit o tom, co říkal kolega Michalík. S tím v podstatě souhlasím. Jenom snad poznámku první k tomu, co tu bylo řečeno ohledně hluku. Já myslím, že komise pro práci Sněmovny, až zasedne, že pan kolega Votava rázně zamítne další výdaje na měřicí přístroje. Spíše se my budeme chovat vzájemně k sobě ohleduplně, než abychom si tu měřili hluk.

K tomu, proč jsem se přihlásil. Víte, i když zkrátíme lhůtu – pan ministr ví, že vždycky používám to stachanovské hnutí, co ministerstvo nasadilo, on odpovídá, že je Mičurinec, tak dobře, tak jsme se dostali do té pasti, že nás něco předběhlo, ale i když to zkrátíme, tak máme ve druhém čtení jednotné inkasní místo a to pracuje s pojmy a s tím, jako by byl schválen tento zákon a ještě ten další zákon, zákon o celní správě, takže to stejně budeme muset dát do souladu, aby se nepředběhly ještě cestou na Hrad. To znamená, nejdříve to musí být schváleno prezidentem, takže je to určitý precedens.

Já nejsem žádný purista. Víte, že tady nevystupuji s nějakými maličernými problémy jednacního řádu apod., ale právě zákon o jednotném inkasním místě, jestli se nepletu, tisk 473 – pamětníci říkají, že něco takového tu naposledy bylo, když se vytvářely kraje, jak je to široké, kolik je tam věcí otevřených, a do toho teď jdeme s touto složitostí i časovou. Nemyslím si, že zrovna tohle je to nejlepší řešení. Tady bych potom viděl, kdyby byl ještě předložen návrh například procedurální, že vyřazujeme z této schůze druhé čtení. Tak bych tomu rozuměl, že to by bylo nejlogičtější.

Ale to nespočívá s tímto bodem to podmiňovat, asi to ani nejde navrhnout, takže spíš bych očekával, kdyby pan ministr třeba řekl, jestli třeba i neuvažuje o tom, že bychom to z tohoto napnutého programu – protože máme řadu věcí vrácených ze Senátu – nevrátili nebo neodložili, je to projednávání jednotného inkasního místa, jinak pořád budeme v tom nebezpečí, kdy se budou ty dvě věci prolínat.

Tak tolik jenom můj názor. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále pan poslanec Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, já jenom pro možná zlehčení situace. Z vystoupení pana ministra jsem vyvodil, že vlastně Sněmovna proti jeho vůli zkrátila jeho tisk o 30 dnů a on nešťasten v tom teď musí řešit z tohoto titulu dopady. Takže opravdu, lituji vás, pane ministře.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se prosím někdo dál?
Pan kolega Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Soutěžit s panem ministrem jako nejobratnějším politikem a velmi kvalitním rétorem je samozřejmě problém, takže to jsou takové nahrávky na smeč.

Ale pane ministře, víte, ne každý má tu výhodu, kterou jsme diskutovali v předminulém volebním období, že má trvalé bydliště někde jinde, možná díky náhradám, a bydlí u ženy, která má trvalé bydliště v Praze. Někteří taky cestují do té Sněmovny. Dopoledne si odbudou práci v klubech a pak jdou na zasedání. V úterý často dohánějí to, co jim přijde pošta za celý týden, a musím říci, že pátek, sobota, neděle, pondělí nebyl ani dosah na internet Poslanecké sněmovny. A kdo přijel do Sněmovny, měl smůlu, zase se nedostal ven. Čili já jsem to neříkal nějak odlehčeně, já jsem říkal, že to je vážný problém, ale že se tady nedodržuje – já tomu rozumím, síla k zlomení toho není – takže pokud se nedodržuje jeden hygienický předpis, tak nevidím důvod, proč by se měl dodržovat jiný.

To je vše, co jsem chtěl říci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: My se stále bavíme o zkrácení zákonné lhůty pro projednávání dvou sněmovních tisků. Já se ptám, kdo se hlásí do všeobecné rozpravy. Nikdo, proto ji končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nás s ním seznámil pan ministr Kalousek. Je zde žádost na odhlášení, já vás tedy všechny odhlašuji, prosím, abyste se znovu zaregistrovali. Zazněl zde návrh na zkrácení lhůty pro projednání sněmovního tisku 450 a sněmovního tisku 451 ve výborech o 30 dnů. O tomto návrhu rozhodneme nyní v hlasování, které ponese pořadové číslo 22. Pan kolega Smýkal se hlásí? Nehlásí.

Zahajuji hlasování číslo 22. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby byly zkráceny lhůty u sněmovního tisku 450 a 451 k projednání ve výborech o 30 dnů. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přítomno 162, pro 94, proti 67, návrh byl přijat. Tento návrh byl schválen,

Projednali jsme první bod. Můžeme se věnovat druhému bodu. Je to

3.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 452 a 453 ve výborech Poslanecké sněmovny

Pana ministra opět žádám o uvedení.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, opakoval bych úplně stejné argumenty a říkal bych úplně stejné věty, pouze místo slov finanční správa bych použil termíny celní správa. Jedná se o to samé, v té samé vazbě, se stejnou prosbou a se stejnou – zdůrazňuji – pokorou k argumentu pana poslance Opálky. On se ohradil, ale já jsem to myslel naprosto upřímně, dobře a neodlehčeně. Já zcela respektuji, pane poslanče, že jste přesvědčen, že poslanci Poslanecké sněmovny se cítí přetíženi. Já si to nemyslím, ale respektuji váš názor.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji všeobecnou rozpravu k tomuto návrhu na zkrácení zákonných lhůt a ptám se, zda se někdo do té všeobecné rozpravy hlásí. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí-li se nikdo, všeobecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím tedy o návrh k podrobné rozpravě. Zopakuji, že pan ministr Kalousek navrhuje zkrácení o 30 dnů u sněmovního tisku 452 a 453, tak zní tedy tento návrh k podrobné rozpravě. Kdo se ještě do ní hlásí? Nehlásí se nikdo. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu, který zde byl přednesen, tedy o zkrácení lhůty k projednání ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 23. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 23, přítomno 167, pro 95, proti 68, konstatuji, že tento návrh jsme schválili.

Budeme se věnovat třetímu schválenému bodu. Zahajuji projednávání bodu

7.

Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím vás o vaše slovo. Jsme ve druhém čtení, pane ministře. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji rozpočtovému výboru za projednání. Očekávám diskusi, vaše připomínky a otázky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání zahraničnímu výboru, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 399/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Davida Šeicha. Pan poslanec David Šeich, prosím.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, zahraniční výbor v duchu usnesení, které jste dostali rozdáno do lavic, po zpravodajské zprávě pana náměstka ministra financí Zídka doporučil Poslanecké sněmovně tento návrh schválit. Ve zpravodajské zprávě se omezím na toto konstatování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otvírám obecnou rozpravu, přihlášku písemnou do ní nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan poslanec David Šeich. Prosím.

Poslanec David Šeich: Návrh, jak jsem zmínil minule, a předkladatel se jistě k tomu vyjádří, popisuje způsoby vymáhání některých mezinárodních závazků. Já bych chtěl pouze učinit dotaz, protože účinnost tohoto zákona je plánována na 1. 1. 2012, zdali jsme schopni zvládnout tyto lhůty, jestli pan ministr financí je optimistou, protože samozřejmě při zachování plynulosti legislativního procesu to stihnout možné je, ale pokud tam dojde k nějakému zádrhelu, tak spíš si myslím, ten termín je takový hodně optimistický, takže možná otázku v tomto smyslu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se prosím dál někdo do všeobecné rozpravy? Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já rád odpovím. Z předběžné konzultace jsem přesvědčen, že nehrozí, že by Senát tuto předlohu zamítl. Je to transpoziční novela, není to politikum. Není samozřejmě nikdy vyloučeno, že by nám to Senát vrátil s pozměňujícími návrhy, v takovém případě by jedním z těch pozměňujících návrhů byl i posun účinnosti, takže se domnívám, že můžeme to datum 1. 1. 2012 ponechat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihláška je prosím do obecné rozpravy? Není žádná, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou, ani do ní nemám přihlášky. Hlásí se někdo z místa? Pan poslanec Michal Doktor má slovo.

Poslanec Michal Doktor: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se formálně přihlásil k dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem rozdal k předmětné věci. Máte je tedy na lavicích. Pro to, abych si maximálně ušetril dobu potřebnou k podání zdůvodnění mých pozměňovacích návrhů, obsahují tyto tisky i patřičné zdůvodnění. Můžete je tedy podrobně nastudovat.

V krátkosti si myslím, že je mou povinností říci, že pozměňovací návrhy, v nichž navržené účinky se týkají § 15 a dalších a odstavec, resp. řádek je označen číslem arabská 1, jsou navržené změny, které vyplynuly z posledního jednání výboru pro vymáhání a na základě těchto závěrů tohoto jednání je Česká republika povinna implementovat ještě některé věci související právě s tou základní normou, kterou projednáváme. V zásadě došlo ke komunikaci a vyjasnění si některých věcí týkajících se jednacího jazyku, kterým je vyhotoven, případně komunikován dotaz a formulace pohledávky, pro niž je učiněn dotaz v té které zemi, v tomto případě tedy České republice.

K druhému pozměňovacímu návrhu, který navrhuje řešit účinky § 7 a ostatních – znovu připomínám, rozdáno v písemné formě, nebudu jej tedy číst – bych chtěl říci následující. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že stát, a koneckonců z dělby pravomocí a moci a z dikce ústavy je to zřejmé, že stát může vykonávat pouze ty věci a ta rozhodnutí, která jsou mu dána, jimiž je již nadán, ta která jsou mu dovolena. A právě v oblasti vymáhání některých finančních pohledávek považuji za žádoucí, aby bylo stanoveno, který ústřední orgán České republiky bude tím, kdo bude rozhodovat, kdo má předmětnou věc, resp. které ministerstvo, případně která jiná instituce má být tím, kdo je kontaktní osobou, tím partnerem v jednání a vymáhání pohledávky, která je předmětem řekneme té akce.

Je nutné, abyste si uvědomili, že za pohledávkami nemůžete vidět pouze národní daně, případně cla. Musíte za nimi vidět i soustavu místních daní, místních poplatků a ne vždy může být zřejmé, kdo je partnerem v té komunikaci na území České republiky, a považuji za žádoucí a nutné, aby v případech, kdy to nebude jasné, nebo kdy by to nebylo jasné, bylo v budoucnu zákonem stanoveno, že v takových případech rozhoduje Ministerstvo financí, a aby i takovéto zmocnění bylo uvedeno v zákoně.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí-li se nikdo, podrobnou rozpravu končím a tím končí také druhé čtení tohoto návrhu zákona. A můžeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo 12, kterým je

12.

**Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 434/ - druhé čtení**

Slovo dostane pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. V tomto případě poslanec Kalousek, neboť se jedná o poslaneckou novelu.

Já děkuji za projednání rozpočtovému výboru. Zbytečně bych opakoval diskusi, kterou jsme tu vedli v prvním čtení, a motiv je jeden jediný. Pravidelně se opakující příjmy ze společností se státní účastí zapojit do penzijního účtu, to znamená umožnit jejich zapojení ve prospěch penzijního účtu, ve prospěch seniorů. Všechny další účely, které jsou uváděny v tomto návrhu zákona, mohou být redukovány a já bych si to přál, protože jsou už mrtvou literou. Nemusí být redukovány, protože pokud v nich někdo vidí symbol, tak tam klidně zůstat mohou. Ujišťuji vás, že na to nikdy ty peníze nebudou. Jediný adresát těchto peněz bude už provždycky český senior.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 434/2. Zpravodajem výboru je pan poslanec Michal Doktor. Prosím vás, pane kolego, o vaše slovo.

Poslanec Michal Doktor: Vzhledem k tomu, že usnesení rozpočtového výboru je vám jako už označený sněmovní tisk k dispozici, nebudu jej citovat. Myslím, že má povinnost zpravodaje spočívá v tom, abych vám sdělil, že v průběhu jednání rozpočtového výboru nebyl podán žádný pozměňovací návrh, který by šel proti záměru předkladatelů, případně nějakým zásadním způsobem přehodnotil obsah tohoto sněmovního tisku. Já jsem také jako zpravodaj této věci zjevně před vámi všemi dal najevo, že můj osobní postoj a názor na věc vysoce koreluje s návrhy a postoji a hodnocením celé té situace zmíněných kolegů pana poslance Kalouska, Marka Bendy. Jako zpravodaj jsem připraven provázet tento sněmovní tisk až do závěrečného čtení a připraven snést a trpět provedenou rozpravu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za slovo zpravodaje.

Otvírám obecnou rozpravu. Kdo se do ní hlásí? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět bez písemných přihlášek. Pan poslanec Babák má slovo.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, paní předsedkyně, dámy a pánové. Chtěl bych jenom v souladu s koaliční smlouvou načíst pozměňovací návrh, který vám teď rozdali na lavice. Jedná se o přerozdělení těchto finančních toků ze zaniklého fondu, který v souladu s koaliční smlouvou, jak už jsem říkal, se přerozděluje do státního rozpočtu za účelem snížení deficitu penzijního účtu – za a), za b) k převodu na Státní fond dopravní infrastruktury a za c) k převodu na Státní fond rozvoje bydlení. Pokud by zbylo teda.

Díky. Nashle.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Podrobná rozprava pokračuje. Hlásí se prosím někdo. Pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já nebudu vycházet z koaliční ani z opoziční dohody. Já jenom ze svého přesvědčení. Už jsem o tom hovořil v prvním čtení, tak to nechci rozvádět. Dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona, aby se o tom hlasovalo ve třetím čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím podrobnou rozpravu, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Jsme u dalšího bodu a tímto bodem je

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii
/sněmovní tisk 509/ - prvé čtení**

Prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jedná se o ryze transpoziční novelu, která zavádí do českého právního řádu směrnici Evropského parlamentu a Rady z roku 2010,

konkrétně z 24. listopadu, která je jednou z prvních reflexí té první finanční krize. Jaké budou reflexe druhé finanční krize, která nás čeká, to zatím neumím předjímat, ale tohle jsou zatím výsledky té první, hypoteční.

Vzhledem k tomu, že se jednu o ryze technickou, skutečně transpoziční novelu, dovoluji si vás požádat o zvážení, zda díky transpozičnímu termínu nezkrátit lhůtu na 30 dnů, byť si uvědomuji pocit přetížení pana kolegy Opálky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, aby tyto návrhy zazněly případně v podrobné rozpravě. Nejprve požádám o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Michala Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. V kontextu projednávání věci konstatuji, že nejen parlamenty jsou pomalejší než ekonomická realita. Koneckonců debata o tom, jestli právo předchází vývoj ekonomiky, už několikrát vedena byla, a tohle je jedna z odpovědí. Já, ať jsem hledal, jak jsem hledal, nenašel jsem ve sněmovním tisku 509 nic, co by překonávalo rámec toho, co jsme povinni projednat. Proto vám jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku doporučuji postoupení předmětné věci k dalšímu projednání v rozpočtovém výboru a závěrečném hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Zahajuji obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do obecné rozpravy někdo hlásí. Pan poslanec Petr Braný. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Úvodem musím říct, že nebudu navrhovat žádné zamítnutí. To, co tu zaznělo od pana ministra i od pana zpravodaje, je to tak. K čemu jsme se zavázali, to tu teď máme na stole a musíme to převzít do naší legislativy. Přes to všechno, protože pan ministr byl stručný, pár slov si k tomu ještě dovolím.

V podstatě řešíme směrnici omnibus I, která vstoupila, jak už tu bylo řečeno, 4. ledna tohoto roku v platnost a nám stanovuje lhůtu, abychom se k ní přihlásili ve své legislativě do 31. prosince tohoto roku. Takže zákon je opravdu transpoziční, ovšem dává řadu možností. Vedle povinnosti informovat dohledové orgány evropského dohledu je tu ještě možnost konzultací, což je samozřejmě pro nás zajímavé, a spolupráce národních dohledových orgánů s evropskými orgány dohledu. A třetí možnost, kterou otevírá omnibus I, je řešení sporu mezi evropskými národními dohledovými orgány s výsledkem závazným pro národní dohledové orgány.

Co trošičku je na zamyšlenou a měli bychom nad tím uvažovat, až to budeme projednávat asi v té zkrácené lhůtě, že nelze přehlédnout jistě širší souvislosti tohoto nového evropského dohledového systému, který

se dotýká především naší státní suverenity. Jedná se zvláště o oslabení pravomoci národních dohledů. Naší centrální bance, ale i ostatním centrálním bankám EU je de facto odebírána nezávislost rozhodování v otázkách finanční stability národního finančního systému. Způsob činnosti Evropské rady pro systémová rizika se tedy rovná vynucování doporučení této Evropské rady, protože to vnucování je omezující zejména proto, že se rozhoduje v národních dohledových institucích. V této nové situaci se tak přesune část pravomocí z národních dohledů na evropské instituce a přitom je ponechávána plná odpovědnost na národních dohledových orgánech. Jinými slovy, evropský dohledový orgán rozhodne, ale případné finanční dopady uhradí příslušný členský stát Evropské unie.

Evropské dohledové instituce jsou nově nadány pravomocemi zasahovat vůči národním finančním institucím, a to i v konfliktu s opatřeními národní dohledové instituce nebo v rozporu s národním právem. Navíc národní dohledy (jsou) většinou odpovědné národnímu parlamentu, to platí zejména u nás, nebo vládě, jak je to v některých jiných zemích, takže zde je velký potenciál konfliktů z odpovědnosti vůči evropským institucím.

V této souvislosti není jisté bez zajímavosti informace z poloviny letošního srpna. Evropská komise totiž připravuje další novou směrnici, podle které by v některých případech šlo posuzovat mateřskou evropskou bankovní skupinu i dceřinou banku jako jeden celek. To by ovšem mohlo mít za výsledek, že by mohlo bez větších omezení docházet k přesunům aktiv a pasiv mezi matkou a dcerou, což by mohlo negativně dolehnout na rozvoj českých bank vlastněných zahraničními skupinami. Také by mohly být dopady na finanční stabilitu naší domácí finanční instituce – nelze ani dohlédnout ten možný dopad. I když se může, ale nemusí jednat pouze z mé strany třeba i o spekulace, jak někdo řekne. Takže tady spíš výzva zejména k ministru financí a dalším, kteří budou určitě aktivně působit při omnibusu II a dalších směrnicích, které se budou připravovat a jsou už avizovány, aby se řešila s ohledem na ochranu zejména národních zájmů takzvaná centralizace mateřských bank a jejich dceřiných společností, aby nebyly tyto problémy.

Jinak se zúčastním aktivního jednání, které určitě očekávám v rozpočtovém výboru, a doporučuji, aby byl tento materiál postoupen do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Také vám děkuji. Ptám se na další přihlášku. Pan poslanec Miroslav Opálka v obecné rozpravě.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Chtěl bych využít příležitosti s dotazem na pana ministra, jestli je pravda, to, co se teď

šíří, že matky – bankovní instituce – se již dnes snaží převádět na své dcery v České republice – banky – některé dluhopisy z rizikových oblastí. To je jedna z věcí, která je asi předmětem řešení. Musím říci, že vzniká taková určitá šeptanda, která by mohla znamenat i takovou určitou paniku. Takže to je první část.

V té druhé části se chci jenom vyslovit – pane ministře, pane úřadující první místopředseda strany, nejlepší ministře financí, já samozřejmě respektuji, že vaše vytížení je daleko větší než mé, a obdivuji, že máte péči o mé vytížení. Ale já jsem se snažil směřovat naše jednání místo večerních hodin na pátek, na svátek, který není z jednacího řádu vyloučen jako jednacích dny, takže nešlo o to, že bych chtěl méně pracovat. I když rozumím tomu, že koaliční poslanec, pokud není ve funkci, má jedinou starost, jak podpořit vládu, ten opoziční holt musí hledat v materiálech a krocích taky některé chyby nebo alternativní řešení, což samozřejmě asi vyžaduje více času.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se pokusím odpovědět na obě dvě připomínky a opravdu, pane poslanče, skutečně je to ve vši účtě.

Já rozumím tomu, že jste se to snažil přesunout na pátek. Pro mě na druhou stranu je 28. říjen – říjen nesmírně... (veselost v sále). Ach, Freude! 28. říjen je pro mě nesmírně zásadní svátek a já jsem nechtěl riskovat, že bychom v tento den pracovali a svátek drželi třeba 7. listopadu (s úsměvem). Takže já pořád prostě velmi prosím, abychom lhůtu zkrátili.

Za druhé dotaz, který pokládáte. Já chápu, že takové obavy šeptandou se mohou šířit, a rád využívám této příležitosti, abych vám řekl, že jsou zbytečné, že v tuhle chvíli má národní orgán dohledu Česká národní banka dostatek nástrojů, pravomocí a kompetencí, aby zabránil dvěma logickým rizikům, které by mohly existovat. První riziko je odliv likvidity z dceřiných společností k mateřským společnostem. To druhé riziko, teoretické, je výměna aktiv za jiných než tržních podmínek. To znamená, že boční aktiva v dceřiných společnostech odtékají do mateřských a riziková aktiva z mateřských se přesouvají do dceřiných. Tato dvě rizika teoreticky opravdu existují, a proto vždy byla pro Českou republiku, pro jejího ministra financí i pro jejího premiéra při politických jednáních o regulačním prostředí v rámci Evropské unie mimořádně citlivá problematika regulátorů, takzvaně host/home, protože ano, existovaly v rámci Evropské unie tendence, které se snažily posílit pravomoci regulátorů mateřských společností na úkor pravomocí regulátorů zemí, kde jsou dceřiné

společnosti. Tam jsme vždy zcela zásadně nesouhlasili v rámci českých národních zájmů, neboť struktura českého bankovního sektoru, jak známo, je z 99 % tvořena dceřinými společnostmi zahraničních matek. Leč přestože jsou to dceřiné společnosti zahraničních matek, podléhají doзору národního regulátora, jímž je Česká národní banka.

Já si dovolím říci, že dělá svoji práci naprosto perfektně, a rád bych jí složil hold při této příležitosti. A vzhledem k tomu, že to dělá naprosto perfektně a kompetentně a má stále dostatek nástrojů, pojištěk a pravomocí vůči domácím subjektům, byť jsou to dceřiné společnosti zahraničních bank, tak toto riziko nehrozí. To říkám zcela jednoznačně a jsem v podstatě rád, že to mohu veřejně říci z tohoto místa jako ministr financí, který je v neustálém kontaktu s Českou národní bankou v této věci.

Nicméně ano, zdůrazňuji, je pro nás životně důležité, abychom při expertních i politických diskusích v rámci Evropské unie ubránili pravomoci domácího regulátora. To si myslím, že je národní zájem napříč politickým spektrem, ať bude vyjednávat kdokoliv.

Kromě odpovědí na tyto dvě otázky si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se prosím někdo dále do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pardon, my jsme v prvním čtení, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání rozpočtovému výboru a já se nejprve ptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá nikdo. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 24. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby byl návrh přikázán výboru rozpočtovému. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 24. Přítomno 173, pro 118, proti 1. Návrh byl přijat a nyní návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 25. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25. Přítomno 173, pro 87, proti 25. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán rozpočtovému výboru a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Tím jsme projednali tento bod a můžeme se věnovat bodu následujícímu. Zahajuji projednávání bodu

4.
Vládní návrh občanského zákoníku
/sněmovní tisk 362/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych řekl několik vět na úvod druhého čtení k vládnímu návrhu nového občanského zákoníku.

Jedná se opravdu asi o největší legislativní dílo, které bylo na půdě Parlamentu projednáváno v posledních desetiletích. Možná dokonce úplně největší v dějinách českého parlamentu, a proto vás prosím o jistou pozornost.

Jak víte, tento návrh zákona byl projednán Poslaneckou sněmovnou v rámci prvního čtení 8. června 2011. Byl přikázán ústavněprávnímu výboru, který velmi pečlivě a velmi svědomitě tento návrh zákona po dobu více než tří měsíců projednával. Chci velmi ocenit způsob projednávání, který byl zvolen. Šlo v zásadě o netypický způsob daný netypickými rozměry tohoto legislativního díla. V zásadě každé úterý, každý týden, se pravidelně scházeli experti Ministerstva spravedlnosti se zástupci všech politických stran a podrobně probírali jednotlivé pasáže návrhu zákona.

Následovalo pak klasické výborové projednávání, kde byly všechny případné potenciální změny opět pečlivě projednávány, a vy zde před sebou dnes budete mít návrh usnesení ústavněprávního výboru, který čítá 450 změn, z nichž převážná většina jsou změny legislativně technického charakteru. Chci tedy říci, že se podařilo ústavněprávnímu výboru splnit velmi nelehkou roli pečlivě a podrobně systematicky projednat návrh zákona, který má přes 3000 paragrafů. Jsem tedy přesvědčen, že bez uzardění a pocitu, že jsme něco ošidili, je možné zahájit další fázi legislativního procesu a projednat dnes návrh zákona zde, na půdě parlamentu, ve druhém čtení.

Nechci dopodrobna opakovat, co všechno obsahuje občanský zákoník. Je to jedna z klíčových norem této vládní koalice. Bylo o něm mnohé již napsáno, proto mi dovoluji jen základní stručnou rekapitulaci.

Dodnes na území České republiky platí občanský zákoník z roku 1964, nese číslo 40/1964. Jedná se o zákon, z nějž do dnešních dob platí torzo a v zásadě většinu současně občanskoprávní materie tvoří novely přijímané v 90. letech v porevolučním kvasu, kdy se tehdejší zákonodárný sbor snažil přizpůsobit české civilní právo novým společenským poměrům... (V sále je neklid, poslanci se baví mezi sebou. Ministr se odmlčel.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím o váš klid a pozornost projednávanému bodu.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně.

Je třeba říci, že většina zemí tzv. bývalého sovětského bloku nebo většina zemí, která prožila komunistické období, komunistickou totalitu, již přistoupila k tomu, že buď po roce 1989 byly přijaty nové občanské zákoníky, anebo tyto země na nových občanských zákonících finišují. Myslím si, že Česká republika nemůže být v této věci výjimkou, a je tedy velmi dobře, že dnes projednáváme ve druhém čtení právě tento návrh zákona. Jenom dodám, že návrh vznikl více než deset let. Je na něm deset let intenzivní práce jak týmu specialistů kolem profesora Eliáše, tak následně praktiků, specialistů na jednotlivé oblasti civilního práva, tak také poslanců, z nichž největší dík patří panu zpravodaji Marku Bendovi, který to, mám pocit, z Poslanecké sněmovny, ze všech poslanců nejvíce a nejloubežji prostudoval.

Nechci zde opakovat detaily, ale pouze řeknu to základní. Občanský zákoník obsahuje jak jednotlivé statusové věci občana, člověka jako takového, tak řeší otázky rodinného práva, upravuje otázky vlastnického práva a ostatních majetkových práv. Řeší otázky závazků, chcete-li, závazkového práva, ale také upravuje takové věci, jako je například dědictví či různé formy věcných práv k věcem cizím. V zásadě upravuje a má upravovat většinu právních vztahů, do kterých občan vstupuje, aniž by si často uvědomoval, že fakticky svým jednáním jedná právně a uzavírá nějakou smlouvu. Je proto velmi důležité, aby takovéto právo bylo vlídné vůči občanovi, aby pro normálního občana bylo pokud možno srozumitelné a aby v maximální možné míře chránilo lidskou svobodu a autonomii vůle jednotlivce. A toto byly základní filozofické postuláty, kterými jsme byli vedeni při psaní nového zákona.

Tento zákon je vůči občanovi velmi vlídný. Respektuje a primárně chrání jeho vůli, vnímá jeho jednání jako v zásadě vždy platné, pokud nepoškozuje svým jednáním občan práva někoho jiného. Řeší celou řadu věcí, které dosud nebyly upraveny, anebo – (V sále je trvalý hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, já vás nerada přerušuji – ale dámy a pánové, opravdu!

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Anebo byly upraveny vůči občanovi nevlídně. Ať se jedná o výši náhrady škody, která v českém právním prostředí dosud nesla známky postkomunistického režimu, kdy občan získával obtížně přiměřenou náhradu škody, ať šlo o poškození jeho majetku nebo o tak citlivé věci jako poškození jeho zdraví.

Nově je upravena pak otázka například způsobilosti k právním úkonům,

kdy ČR bohužel má velmi negativní trend, kdy má nejvíce osob v přepočtu na počet obyvatel, které jsou zbaveny způsobilosti k právním úkonům bez dalšího. Toto bychom do budoucna rádi omezili a v zásadě počítáme s tím, že místo zbavování způsobilosti k právním úkonům by do budoucna docházelo pouze k tzv. omezování svéprávnosti, kdy vždy bude muset být jasné, v jakých úkonech je dotýčný občan omezen a v jakých nikoliv.

Toto jsou jen příkladné výčty, na základě kterých je možné prokázat, že současně navržená právní úprava je vůči normálnímu občanovi mnohem přívětivější, mnohem citlivější než současný platný občanský zákoník. Mnohem lépe touto právní úpravou chráníme práva občana.

Nyní mi dovoluji ještě v několika větech k pozměňovacímu návrhu ústavněprávního výboru. Chci konstatovat, že k většině návrhů obsažených v usnesení ústavněprávního výboru se Ministerstvo spravedlnosti hlásí, protože tyto návrhy vzešly z odborné věcné debaty při projednávání samotného textu zákona. Nicméně musím zde zmínit jednu věc, se kterou má Ministerstvo spravedlnosti velký problém a kterou v žádném případě nemůže podpořit. Je to nové znění § 552, kdy toto nové znění říká, pokud to mám parafrázovat a zjednodušit, že do budoucna smlouvy, jimiž se převádějí nemovitosti, bude moci občan nebo jakýkoliv subjekt činit pouze písemnou formou, ovšem ve formě notářského zápisu nebo advokátního sepisu. Jinými slovy, občan si nebude moci sám uzavřít smlouvu, která se dotýká jeho nemovitosti, nebude o to moci požádat realitní kancelář, problém to bude i pro územní samosprávu, obce a kraje. To je důvod, proč Ministerstvo spravedlnosti z věcných, nikoliv právních důvodů těžko může takovýto pozměňovací návrh podpořit. Povede totiž i k zdražení právních služeb, které občan využívá, ke zdražení a zvýšení nákladů, které jsou spojeny s převodem nemovitosti. Tedy tato úprava podle našeho názoru v konečném důsledku poškozuje občana. To je důvod, proč toto ustanovení Ministerstvo spravedlnosti v žádném případě nemůže doporučit k pozitivnímu hlasování při případném třetím čtení. Nicméně s ostatními návrhy jsme v zásadě srozuměni či s nimi přímo souhlasíme.

Dámy a pánové, já vás chci velmi, velmi poprosit, nahlížejme na tento návrh zákona, na kterém se pracovalo deset let, byl mnohokrát diskutován na půdě parlamentu, odbornými kruhy, praktiky, jako na návrh zákona, u kterého je evidentní, že může výrazně posílit právní ochranu všech našich občanů. Je to návrh zákona, který by měl být hodnocen nepoliticky, věcně, a já vás moc prosím, abychom u tohoto návrhu zákona zvolili takovouto optiku, nikoliv optiku koalice-opozice, ale optiku zákona, který by v případě, že bude přijat, měl platit na našem území mnoho desítek let, stejně jako v Rakousku platí od roku 1811 občanský zákoník a Rakušané v těchto dnech slaví 200 let rakouského občanského zákoníku a vnímají ho jako součást své kulturní a právní tradice. Bylo by

dobré, kdybychom i tímto zákoníkem založili obdobné právní klima, jako panuje v Rakousku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru byla rozdána jako sněmovní tisky číslo 362/1 a 362/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní ministři, vážené dámy, vážení pánové, já vím, že nemá nikdo úplně náladu poslouchat občanský zákoník a podle toho také přítomnost v sále vypadá. Je mi to, musím říct, trochu líto, protože jej fakt pokládám za nejdůležitější normu, kterou tady budeme projednávat, a za normu, která ovlivní život všech občanů v této zemi na dlouhá desetiletí dopředu.

Pan ministr uváděl základní tisk. Já se pokusím alespoň v jistém shrnutí zdůvodnit a předložit této Sněmovně změny, které jsou ve zprávě ústavněprávního výboru, ve sněmovním tisku 362/2, ve které nemáme všechny dny, kdy jsme text projednávali, protože jich opravdu byly desítky, a děkuji všem kolegům, kteří se toho projednávání zúčastnili. Myslím, že bylo naprosto korektní, a jak sami vidíte, tak změn je 163. Přesto tyto změny nejsou zásadní, nejdou proti základní filozofii tohoto návrhu, nemění ji v žádném dramatickém rozsahu, pouze některé věci, které v diskusi i s autory občanského zákoníku doznaly změn, a i autoři uznali, že argumentace poslanců je přesvědčivá a že je přesvědčila, pak na základě jejich návrhů byly upraveny. Stejně tak jako jsme avizovali od začátku, nic jsme se do toho nepokoušeli psát sami, jenom jsme zadávali autorům, aby svůj text, své dílo, které mělo nějakou vnitřní logiku, vnitřní smysl, případně upravili podle toho, jaká byla přání ústavněprávního výboru.

Proto také říkám na rovinu a otevřeně, že se budu stavět proti všem geniálním nápadům, které dnes zazní ve druhém čtení jako změny občanského zákoníku. Prostě toto není norma, která se má projednávat pozměňovacími návrhy ve druhém čtení na plénu. Myslím, že jsme každého, kdo chtěl o věci hovořit, od nájemců, pronajímatelů přes cestovní kanceláře, banky, družstva, spořitelny, pojišťovny a desítky dalších vylechli a tam, kde bylo možné vyjít vstříc, tam, kde návrhy a námítky byly oprávněné, jsme se pokusili vyjít vstříc. Debaty, které jsme strávili s ochránci zvířat, se dají počítat také na desítky hodin.

Takže jenom stručné shrnutí toho, co ústavněprávní výbor přijal, protože myslím, že je férové to této Sněmovně sdělit. Omlouvám se, jestli řazení není přesně podle bodů, které jsou v tisku, ale snažil jsem se to řadit spíše podle nějaké logiky důležitosti, logiky smysluplnosti.

Prvním bodem je posílení osobnostních práv jak v samotné definici zásahu do těchto osobnostních práv zneužitím záznamu, zneužitím fotografie, zneužitím jiného záznamu osoby či jejího projevu, tak zejména v sankční části, kde jsme stanovili, že přitěžující okolností při náhradě škody, při odškodnění je také masovost tohoto zásahu do osobnostních práv, a stejně jsme jako v autorských právech stanovili fikci případné náhrady škody, pokud třeba fotografie bude použita k tomu, aby byla zvýšena prodejnost toho či onoho bulvárního titulu.

K zásadní změně došlo v pojetí veřejné prospěšnosti. Opět velká debata, která probíhala se značnou částí neziskového sektoru, kdy během projednávání – nikoliv z Ministerstva spravedlnosti, ale během projednávání na Legislativní radě vlády – došlo k zařazení změny statutu veřejné prospěšnosti, včetně toho, jaký by to mělo případně dopad do veřejnoprávních předpisů v možnosti žádosti o dotace, v možnosti žádosti o daňové slevy. Došlo ke shodě, že sice definujeme veřejnou prospěšnost, ale dopad do jiných zákonů necháváme na těchto zvláštních zákonech, že se tady nepokoušíme konstruovat veřejnoprávní charakter veřejné prospěšnosti a ponecháme ho ještě na diskusi právě s nadacemi, občanskými sdruženími a dalšími spolky.

Třetím tématem je jiná definice zvířete a do jisté míry i posílení jeho ochrany v některých dalších ustanoveních. To bylo velké téma paní místopředsedkyně Parkanové, ale také všech ostatních ochránců zvířat, kteří se v této zemi pohybují, kterým strašně vadilo, že v občanském zákoníku je základní definicí, že zvíře není věc, a chtěli, aby tam existovala definice pozitivní.

Proto pan profesor Eliáš po vzoru jiných právních předpisů vymyslel definici pozitivní, ve které se říká, že zvíře je živým tvorem, který si zaslouží svoji úctu právě jenom pro svoji schopnost cítit a cítit bolest. Myslíme si, že to je rozumnější a že to přesněji vystihuje dnešní vztah společnosti ke zvířatům, přestože z hlediska občanského práva i nadále zvířata budou de facto věcí. Jenom v těch případech, kdy není možné na ně použít ustanovení o věci, použito nebude. Ale z hlediska vlastnictví, užitků, plodů bude samozřejmě zvíře věcí. Nestává se subjektem, tak jak si někteří představovali.

Další kapitolou byly změny v zákoně – v části zákona o rodině. Tady dochází k jistému posílení postavení rodičů vůči dítětem. Víte, že tento paragraf byl i veřejně opakovaně kritizován, respektive zesměšňován. Já to pokládám za zcela absurdní. Prosté ustanovení, že povinností nezletilých dětí je poslouchat své rodiče v případě, že jejich výchovná opatření jsou přiměřená jejich věku a rozumové vyspělosti, mně připadá naprosto jasné. A samozřejmě, že se bude jednat pouze o interpretační pravidlo v jiných sporech, které by mohly vznikat. Ale jak dobře víme, tak občanský zákoník je na-

konec zákon nikoliv veřejného, ale soukromého práva. Každý, kdo se obrátí na soud, jeho příběh musí být nějakým způsobem rozhodnut a ta interpretační pravidla jsou tam zapotřebí.

Dochází k posílení práv dětí v dětských domovech. Jednak se tam do jisté míry omezuje... nepotřeba souhlasu rodičů k adopci, ale zejména dochází k tomu, že v dětských domovech doposud – a návrh také tak pokračoval na rozdíl od jakéhokoliv odsouzení do vězení, jakéhokoliv odsouzení do čehokoliv dalšího, kde je jasné, na kolik let to je, tak pokud vás dali do takového zařízení, tak to prostě bylo na doživotí, respektive do dospělosti, aniž by se tím někdo zabýval. Chceme, aby byla povinnost jednou po třech letech znovu rozhodnout, jestli neexistuje lepší výchovné prostředí pro dítě. Souvisí to s celkovou snahou omezit počet dětí v dětských domovech. Samozřejmě, že dobře víme, že to není krok, který by trval půl roku nebo rok, že to je dlouhodobý projekt, ve kterém se ale snažíme, aby děti směřovaly spíše do rodin nežli do výchovných zařízení.

Velká diskuse na ústavněprávním výboru byla, co s případnými opuštěnými nemovitostmi. Původní vládní návrh předpokládal, respektive původní návrh ministerstva předpokládal, že jejich vlastníkem bude stát. Po připomínkovém řízení dospěla vláda k tomu, že jím mají být obce. Ústavněprávní výbor se znovu rozhodl toto ustanovení změnit zpět na to, že je-li nemovitost deset let opuštěná a vlastník nemá zjevně zájem vykonávat svá vlastnická práva, jejím vlastníkem se stává nikoliv obec, ale stát jako univerzální vykonavatel veřejné moci v zemi jako také například v dědickém řízení univerzální dědic.

Další změna, která myslím, že je podstatná a zásadní, je, že inženýrské sítě se nestávají součástí pozemku, a to samozřejmě ani do minula, ani do budoucna. Víte, že tento kodex – jedna z jeho hlavních změn je, že přecházíme zpět k zásadě římského práva, že to, co je na povrchu, následuje povrch, že není nadále možné, aby byl odlišný vlastník budovy a pozemku, na kterém tato budova stojí, i když samozřejmě stávající případy se nijak násilně neřeší, jenom existuje předkupní právo a víme dobře, že bude trvat sto, sto padesát let, než se nám podaří všechno sjednotit. Ale do budoucna by to už možné být nemělo. Inženýrské sítě se z tohoto hlediska budou pokládat více za věcná břemena nežli za stavby, protože je zcela jasné, že jejich cílem není na tom pozemku nějakým způsobem fungovat, ale že jejich cílem je ten pozemek právě přemostit a směřovat na další pozemky, kde poskytují své služby.

Podstatnou změnou, která byla vyjednávána, řekl bych, i se značnou částí opozice, je zavedení limitace zvyšování nájemného v případech, kde již nájemné je stanoveno na základě smlouvy. Nejedná se o to nájemné, které je doposud stanoveno podle zákona nebo jiného veřejného předpisu. Ale tam, kde je nájemné stanoveno za pomoci smlouvy a kde do

budoucná bude podle jiných zákonů, které zde platí, vyřešené případným soudním rozhodnutím, říkáme za tři roky maximálně 20 %. Jedná se o opsané ustanovení z německého občanského zákoníku, které dává minimálně velmi dobrý návod oběma stranám, jak pronajímateli, tak nájemci, jak postupovat v případě zvyšování nájemného v normální situaci, jakým způsobem dojít k vzájemnému konsenzu.

Předposlední věc, kterou bych chtěl zmínit, je vypadnutí ztráty radosti z dovolené. Také velmi diskutované téma cestovních kanceláří, které bylo nahrazeno narušením dovolené. Já osobně to pokládám spíše za omyl cestovních kanceláří, kde se domnívám, že si tady na sebe šijí bič větší, než kdyby tam byla ztráta radosti z dovolené, která je v Evropě judikovaná. Přesto tento jejich požadavek byl naprosto zásadní, protože měly strach z toho, že radost z dovolené bude vykládána včetně počasí, včetně vztahu a chuti manželky či manžela a včetně řady dalších věcí. Proto jsme jim ustoupili, i když si myslím, že ta odpovědnost jejich za průběh dovolené se tímto spíše zvyšuje než snižuje.

Poslední věc je ta, kterou již zmiňoval pan ministr a kde já ve shodě s ním jsem proti. Budu navrhopvat, aby se hlasovalo zvlášť, a to je u převodu nemovitostí povinné advokátní nebo notářské smlouvy pro převod nemovitostí. Jedná se o snahu zvýšit kvalitu služeb, přesto si myslím, že nepatříci do koncepce tohoto občanského zákoníku. V mnoha kolech jednání před přijetím občanského zákoníku probíhaly diskuse o tom, jestli převod nemovitostí vůbec má probíhat přes katastr, jestli není rozumnější, aby se tak dělo rovnou notářským zápisem. Ale to byla zcela jiná koncepce, kterou vláda nakonec nezvolila, a do zvolené koncepce předepisovat u jednoho konkrétního druhu smlouvy, že musí být dělaná advokátem, se mi zdá nerozumné.

Já vám děkuji za pozornost. Omlouvám se, že jsem byl trochu delší, ale pokládal jsem za nutné alespoň základní principy práce ústavněprávního výboru tady osvětlit. Ještě jednou děkuji všem kolegům, kteří se jí zúčastnili, a děkuji všem expertům ministerstva i politických stran, kteří se jí zúčastnili také. Pevně věřím, že po proběhlé rozpravě se nám podaří ve třetím čtení toto dílo schválit a uvést v život, protože si myslím, že si to zaslouží.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu. Zatím do ní mám čtyři přihlášky. Nejprve dostane slovo pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím o vaše vystoupení. Poté pan poslanec Jiří Paroubek, Ján Látka a také paní místopředsedkyně Sněmovny Parkanová. Prosím nyní pana poslance Stanislava Grospiče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, pane ministře, dovoluji, abych řekl pár poznámek v rámci druhého čtení předloženého tisku 362, návrhu občanského zákoníku.

Chtěl jsem původně začít hovořit úplně o jiné oblasti, ale možná, že to nebude od věci, když řeknu, že slova pana zpravodaje Marka Bendy mě utvrdila, tak jak vlastně popisoval způsob projednávání občanského zákoníku na ústavněprávním výboru, o tom, že se plně naplnila slova, která z úst poslanců Komunistické strany Čech a Moravy zazněla tady v souvislosti s prvním čtením tohoto zákona.

Předložený návrh občanského zákoníku především zobecňuje pouze základní principy nedotknutelnosti vlastnictví, jednostranné výhody osob, které se domáhají takzvaně svých vlastnických práv, a na druhou stranu zcela objektivně a očividně říkají, že patří-li člověk k občanům, kteří jsou svými příjmy situováni do kategorie chudých, nízkopříjmových či středněpříjmových skupin, nebudou se moci domoci zaplacení svého práva a ono formální hledisko dostupnosti práv u nich bude výrazně revidováno a občanský zákoník bude vždy uplatňovat ty, kteří budou movitější, budou schopni řešit svoje právní problémy příslušnou ekonomikou stránkou svého zabezpečení.

Nechci se vracet k polemice o podstatě předloženého občanského kodexu. Chtěl bych tady jenom říci, že tisk 362/2, ve kterém jsme obdrželi usnesení ústavněprávního výboru z 10. a 11. října k občanskému zákoníku, hovoří za vše. Když si prolistujeme oněch 61 stran pozměňovacích návrhů, které jsou soustředěny do 287 bodů zákonných úprav a 163 legislativně technických úprav, pak to samo o sobě vypovídá o kvalitě a srozumitelnosti předloženého nového kodexu občanského práva.

Zcela se potvrzuje to, co jsme tady říkali právě v prvním čtení. Občanský zákoník je dílo zcela určitě účtyhodné, tak jak byl po deseti letech prací předložen do Poslanecké sněmovny, je to však dílo plné archaismů, nesrozumitelnosti, neprovázanosti, dílo, které ruší 231, nebo předpokládá zrušení 231 předpisů právní úpravy, předpokládá urychlené přijetí celé řady nových zákonných úprav a ve své podstatě v řadě momentů, kdy právě hovoří o osobních právech člověka, se domnívám, že svým způsobem jde za mantinely stanovené Listinou základních práv a svobod a Ústavou České republiky. Vzniká tady otázka, zda do budoucna nebude také tato norma zpochybňována právě v souladu s Ústavou České republiky a zda ambice kodifikovat občanské právo, která svým rozsahem je kodifikací nikoliv občanského, ale soukromého práva, plní onen účel ve vztahu ke všem ostatním právním předpisům a zejména zákonným úpravám a nesituuje je do role zvláštních předpisů.

Občanské právo, jak je předloženo a navrženo k projednání nyní ve druhém čtení, ukázalo, že v průběhu projednávání v ústavněprávním

výboru zdaleka není jednotná nejen právní veřejnost, ale ani laická veřejnost a že i v Poslanecké sněmovně existuje obrovské množství různých názorů na předmětnou kodifikaci.

Správně by asi v ten moment mělo být, když probíhaly ony odborné semináře s odborníky z různých politických stran o jednotlivých oblastech občanského zákoníku, kdyby Ministerstvo spravedlnosti – nebo vláda v podstatě stáhla předložený návrh a znovu se zabývala vážně jeho přepracováním, nikoliv aby koncentrovala určité návrhy, na kterých byla shoda převážně z hlediska opozičních poslanců, předložila je v podstatě jako komplexní pozměňovací návrh a nechtěla připustit širší diskusi o podstatě občanského práva. Potom z diskuse vzhledem k veřejnosti vyplývá, že ani tak nejde o člověka, ale jde třeba právě o práva zvířete či otázku majetkoprávní, ale úloha jednotlivce ve společnosti je svým způsobem degradována a je podřizována primárně ekonomickým a vlastnickým zájmům.

Já nezpochybňuji rozsáhlost předloženého návrhu, nezpochybňuji to obrovské množství práce, které na něm bylo vytvořeno, ale domnívám se, že v této situaci si promítnutí nového občanského kodexu vyžádá nemalé finanční náklady do veřejné správy i jiných oblastí života společnosti, samo o sobě bude velice komplikované. I navrhované prodloužení legisvakanční doby a účinnosti občanského kodexu až od 1. 1. 2014 bude zřejmě vysoce nedostatečné. Navíc se domnívám, že předurčuje ve svém momentu velice vážně řadu problémů, které nejsou vydiskutovány. Nechci tady hovořit třeba jenom o lichvě, nechci tady hovořit třeba jenom o nájemním bydlení a nechci tady hovořit vůbec o vztahu občanského zákoníku a pracovního zákoníku. Ale myslím si, že by nebylo dobré, abychom nový kodex občanského práva redukovali jenom na fikci práva o štestí.

Dovolte mi, abych tady v této souvislosti navrhl za klub Komunistické strany Čech a Moravy zamítnutí předloženého návrhu občanského zákoníku. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Jan Látko. (K mikrofonu přistupuje i poslanec Paroubek.) Já jsem tady měl informaci, že pan poslanec Paroubek stáhl svůj příspěvek a zmizel z tabule. Pokud tomu tak není, tak se omlouvám panu poslanci Látkovi. Slovo má Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vypadalo to, že jsem zmizel, dámy a pánové, po anglicku. Není tomu tak. To bylo nějaké nedorozumění v systému.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, rozhodl jsem se vystoupit v obecné rozpravě k vládnímu návrhu nového občanského zákoníku z několika důvodů. Tato vláda jako celek i pan ministr Pospíšil zvláště pova-

žuje návrh nového občanského zákoníku za jednu z nejvýznamnějších legislativních předloh svého funkčního období. Mohu s tím souhlasit. V řadě aspektů se určitě nemýlí. Občanský zákoník sám o sobě je základem soukromého práva. Mnozí pamětníci hovoří s nadsázkou o ústavě soukromého práva. Ano, tato norma podstatně změnila život občanů v naší republice, a proto bychom k návrhu měli přistoupit přiměřeně tomuto významu.

Velice varuji vládní koalici před prosazením metodou slepé většiny, tedy lapidárně řečeno, jako vždycky, tedy že nedočkavě odhlasuje návrh na jedné schůzi Sněmovny svojí stopatnáctkovou mašinérií a hotovo.

Práce na občanském zákoníku byly zahájeny v polovině devadesátých let minulého století. V roce 2002 byl tehdejší vládou schválen jeho věcný záměr. Ten připravoval v podstatě stejný tým kolem pana profesora Eliáše. V té době zde byla poměrně silná názorová opozice – profesorka Pelikánová, profesor Cepl, na začátku i legendární manželé Knappovi – a to drželo tento tým v rozumných mezích. Tato vnitřní názorová – zdůrazňuji, nikoliv politická – opozice byla celému zpracování významným přínosem a výsledky práce tomu odpovídaly. V posledních letech, zejména poté, co vykonává funkci ministra spravedlnosti pan Pospíšil, se však atmosféra okolo tohoto týmu podstatně změnila. Docházelo k poměrně rozsáhlým změnám, které mnohdy byly pouze formálně dány k připomínkám, s krátkými lhůtami k připomínkám. Legislativní proces ve smyslu přípravy tohoto návrhu byl, jak se zdá, odfláknut, stával se stále více formálním. Ještě než se předloha dostala do Poslanecké sněmovny, její charakter se změnil a šíří se kolem ní legendy, ba mýty.

Takových mýtů je mnoho. Některé jsou zcela směšné, zbytečně politizující, například že teprve nyní se zbavíme totalitního občanského práva, což po mnoha podstatných novelách po roce 1989 je nesmyslné tvrzení, nebo že za vzor slouží občanský zákoník, o kterém se v právnických kruzích mluvilo s úctou, tedy občanský zákoník z roku 1811. I ve vystoupení pana ministra jsem něco takového zaslechl.

Troufám si tvrdit, že úmysl tady byl, ale dnešní podoba a rozsah se tomuto úmyslu vzdaluje.

Slavný český právník Antonín Randa vždy apeloval na pověstné zlaté vážky, na kterých je třeba vážit každé slovo, každou větu, neboť pokud schválíme normu plnou různých chyb, způsobíme nedozírné škody právě občanům, kterým má kvalitní právo pomáhat v každém okamžiku jejich života. Já jsem přesvědčen, že občanský zákoník nás doprovází prakticky 24 hodin denně, počínaje nákupem kávy v parlamentním bistru a konče zajištěním klidného života v pronajatém či zakoupeném bytě.

Ústavněprávní výbor se předlohou zabýval na jednom třídním zasedání, dále pak předloze věnoval celou sérii setkání s týmem zpracovatelů, což však posloužilo víc odborné veřejnosti než poslancům.

Proto můj první apel na nás, kolegyně a kolegové, zní: apeluji na zdravý rozum a odpovědnost. Nebudme nedočkaví a věnujme předloze dostatek pozornosti, v případě předkládání pozměňovacích návrhů dejme dostatek času parlamentní legislativě i předkladatelům, aby tyto návrhy v klidu analyzovali. Přivítal bych vskutku ještě podrobnější projednání a zpracování odborných analýz.

Druhý apel směřuje do lhůty mezi schválením zákona Parlamentem, tedy jeho platností, a účinností, tedy takzvané legisvakancí lhůty. Navrhuji tuto lhůtu tříletou, což může mít význam mnohý: Odborná veřejnost, soudci, advokáti, ale i občané získají čas ke studiu a k aplikaci v praxi. Teoretici mohou odhalit nedostatky a těch při rozsahu pouhých 600 stran – pouhých v uvozovkách – 600 stran textu bude mnoho. Parlament by získal čas k případným úpravám.

Nyní pár poznámek k samotnému textu v obecné poloze. Občanský zákoník má ambici být komplexní rekodifikací soukromého práva. Zahrnuje komplexní právní úpravu všech klíčových problematik soukromého práva, zejména pak právní úpravu právního postavení fyzických a právnických osob a jejich zastupování, pojem věcí, jejich rozdělení, součástí a příslušenství věcí, právních skutečností, rodinného práva, vlastnictví a dalších věcných práv včetně dědictví, závazkového práva. Tento návrh občanského zákoníku v podobě vládního návrhu má 3 046 paragrafů a jeho celkový rozsah je více než 600 normostran. K tomu ještě ruší 213 zákonů a dalších právních předpisů. Kromě dosavadního občanského zákoníku a jeho novel jde o další zákony, ale též nařízení vlády, různé vyhlášky, a to dle mého názoru až na úroveň krajů či obcí. Právní teoretici pak kritizují snahu autorů o nové pojmy, nazývají zvolený slovník archaickým, to může přinést problémy. Některé změny jsou zcela zbytečné a zpochybňují využití dosavadní judikatury soudu. Dosud bylo občanské právo podstatně užší, nyní zahrne například normy dosud samostatných úprav práva rodinného, obchodních závazkových vztahů, ochrany spotřebitele, cenných papírů, vlastnictví bytů, práva sdružovacího a další. Návrh je záměrně takový, že i laik rozpozná snahu po věcné a pojmové diskontinuitě terminologie, prostě snaze být nový a jiný, často za každou cenu. Tato snaha ovšem přinese jen potíže. Chceme-li na novou právní úpravu pohlížet nově laickou i odbornou veřejností včetně soudů, je vhodné i takto deklarovat nemožnost používání dosavadní judikatury bez dalšího na novou právní úpravu. To však způsobí problémy především občanům a bude trvat delší dobu, než se používání nového občanského práva stane rutinním. Proto by návrhu slušelo zještění, úprava terminologie, zamyšlení, zda některé jeho části nejsou až příliš kauzistické a podobně.

Vrátím se ke svým apelům. Nepočítám s tím, že vládní koalice bude k

této normě přistupovat jinak, než tomu bylo doposud, tedy s cílem hledat shodu, vyslyšet opoziční návrhy, pokud tedy budou. Apeluji také na starosty – tím nemyslím starosty v klubu TOP 09 a Starostové – tedy ne ty v tomto sále, ale na představitele obcí a měst, neboť i jich se normy až soukromoprávní týkají. Ostatně existuje analýza těchto dopadů, která je příslušným výborům k dispozici. Nenavrhuji a nenavrhuji, aby byl text Sněmovnou a priori zamítnut. Apeluji na význam tohoto legislativního počínu a význam pro občany. Volám po rozvaze. Myslím, že bychom měli například najít v našem jednacím řádu prostor, aby usnesením Poslanecké sněmovny byla vytvořena skupina z delegovaných zástupců prakticky všech výborů, kterým by v různých fázích legislativního procesu, například právě po nařízení pozměňovacích návrhů ve druhém čtení, bylo uloženo spolu s předkladateli a parlamentní legislativou podrobně tyto zvážít, vysvětlit jejich dopad a dát plénu příslušná doporučení, dostatek času. Úvaha nad každým slovem, pochopení věcné stránky změn a důvodnost mnohých novinek a nových pojmů – to je cesta alespoň k akceptovatelnému novému občanskému zákoníku. Projednáváme často návrhy zákonů, které vyjadřují názor různých politických stran na řešení mnohého – důchodů, zdravotnictví, nebo brzo budeme projednávat rozpočet. Zde je jasné, že jde o různá vidění společenských procesů, potřeb a jejich řešení. Občanské právo, zvané též soukromé, civilní, by vskutku mělo být projednáváno v jiné atmosféře, hodné jeho významu.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych tedy požádal pana poslance Jana Látku.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vládo. V § 1052 sněmovního tisku 362 je uvedeno: (1) Je-li nalezeno zvíře zjevně určené k zájmovému chovu a nepřihlásí-li se o ně nikdo do dvou měsíců od vyhlášení nálezů, nabude nálezce k zvířeti vlastnické právo. (2) Prohlásí-li nálezce obci, že zvíře nabýt nechce, a svěří-li se zvíře neodvolatelně zvířecímu útulku, může takové zařízení se zvířetem volně nakládat, pokud se o ně nikdo nepřihlásí do dvou měsíců ode dne, kdy bylo zvíře zvířecímu útulku svěřeno. Byl-li nález vyhlášen až po předání zvířete, počne lhůta běžet od vyhlášení nálezů.

Naprosto nesouhlasím se zkrácením ochranné lhůty pro nalezená zvířata z původních šesti měsíců na pouhé dva měsíce. Zvláště když pro skutečně nalezené věci se tato lhůta prodlužuje zpět na původních dvanáct měsíců. Dokud nebude vypracován a zprovozněn fungující systém identifikace zvířat – čipování a jemu přiřazená celostátní evidence –, nelze dobu zkrátit na dva měsíce. Ztracená zvířata se často hledají mno-

hem delší dobu, a tak se může stát, že zvíře – zaběhnutý pes – bylo utraceno, přitom bude mít majitele, jen se do této doby nenajde. Pravým důvodem, proč je tolik opuštěných zvířat, je, že stát nevykonává řádně svou správní povinnost. Povinné čipování a občasná kontroly, zda majitel platí správní poplatky, by vyřešily přeplněné útulky. Také větší postihy či kontroly lidí, co zvířata bezhlavě množí, by snížily finance z rozpočtu jdoucí na provoz útulků. Navíc tyto příjmy z množení se nedaní a finančním úřadům je to lhostejné. Apeluji na vás, kolegyně a kolegové, protože jediné tak lze dosáhnout změny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal paní místopředsedkyni Parkanovou, která se přihlásila o slovo. Prosím. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, když jsme v Poslanecké sněmovně začali projednávat návrh nového občanského zákoníku, tak jsem zde upozornila na několik sporných momentů, které tato předloha přináší právě ve vztahu ke zvířatům. V rozpravě v prvním čtení jsem uvedla, že zvíře sice není chápáno jako věc, ale v mnoha ohledech tento přístup přetrvává a na postavení zvířat se fakticky mnoho nemění. Závěrem svého vystoupení jsem tehdy vyjádřila naději, že předkladatelé budou ochotní o těchto námětech diskutovat a budou ochotni předlohu ještě upravit.

Dnes mohu konstatovat, že přístup ministerstva byl skutečně velmi vstřícný a panu ministroví za to chci poděkovat. Také ústavněprávní výbor se důkladně zabýval náměty, které jsem podala, a řada těchto námětů byla do předlohy zapracována a ocitla se v komplexním pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru. Na téma postavení zvířete v občanském zákoníku jsme také uspořádali seminář. Tam byli pozváni zástupci organizací na ochranu zvířat i provozovatelé útulků pro ztracená a opuštěná zvířata. V diskusi se zástupci Ministerstva spravedlnosti se zde podařilo vyjasnit některá sporná místa, faktem ale je, že řada dalších problémů odstraněna nebyla. Nejprve ale k tomu, co se podařilo.

Především se našel způsob, jak vyjádřit skutečnost, že zvíře nemá jen tržní hodnotu, že jej nelze poměřovat pouze jenom cenou v penězích, ale jako smysly nadaný živý tvor má zvláštní význam a hodnotu samo o sobě. Toto – řekněme – deklaratorní ustanovení se pak ale promítá do reálných situací, kdy skutečně a mimo vši pochybnost platí, že v případě nouze lze kupříkladu z uzavřeného auta rozbitím okénka vysvobodit nejen trpící dítě, ale i třeba trpícího psa, a není důležité, jaká cena toho zvířete je. Dokonce

to zvíře může mít cenu nesrovnatelně nižší než to okénko, a přesto je to věc, která bude tímto ustanovením takto chráněna.

Autoři předlohy v důvodové zprávě i v průběhu projednávání mnohokrát deklarovali, že usilují o takový občanský zákoník, který bude srozumitelný veřejnosti. I z tohoto důvodu souhlasili s některými úpravami, které sice zákon věcně neměnily, ale minimálně v oblasti pojetí zvířete přispěly k větší srozumitelnosti. Jako příklad mohu uvést úpravu pronikání imisí na pozemek souseda, kdy návrh původně vycházel z toho, že pronikáním imisí se rozumí i pronikání zvířat, přestože tato tam nebyla explicitně uvedena. Doplnění příslušného paragrafu, § 1006, o zvířata jej nyní činí pochopitelným i pro laiky, pro které je opravdu těžko uchopitelná právníká představa, že kouř a pes jsou z tohoto pohledu jedno a totéž.

A právě nesoulad mezi akademickým pohledem na svět a praktickým životem, který v tomto případě představují ochránci zvířat, se projevil i v jednom z posledních sporných bodů, kterým je lhůta uvedená v § 1052 odst. 2. Zde se navrhuje, aby s nalezeným zvířetem, které bylo svěřeno útulku, mohlo být volně nakládáno už za dva měsíce oproti současné úpravě, která má lhůtu šest měsíců. Podle předkladatelů je toto ustanovení ve prospěch zvířat, neboť už za dva měsíce mohou být svěřena novému majiteli. To je samozřejmě pravda, ale pouze teoreticky. Z praktického hlediska se jedná o změnu, která může postavení mnoha zvířat paradoxně zhoršit, jakkoliv nepochybuji o tom, že takto nebyl úmysl předkladatelů.

Podle současné úpravy v platném občanském zákoníku platí, že nepřihlásí-li se vlastník, po šesti měsících se zvíře stává majetkem obce. V praxi je toto ustanovení realizováno tak, že obec se o nalezené zvíře stará prostřednictvím útulku po dobu šesti měsíců a v okamžiku, kdy se zvíře stane majetkem obce, ztratí o něj jakýkoliv zájem a přestane financovat jeho obživu. Je to dáno tím, že režim ztracené věci, v tomto případě ztraceného zvířete, je zárukou toho, že se obec o takové zvíře musí postarat, neboť jí to ukládají příslušná ustanovení občanského zákoníku o nálezech. Jakmile se však zvíře stane jejím majetkem, míněno majetkem obce, ztratí o něj zájem. Režim nakládání s nálezem je totiž přísnější a ukládá více povinností než režim vlastnický, ve kterém se zvíře ocitne po uplynutí šestiměsíční lhůty. Nyní se tedy navrhuje, aby tato lhůta byla pouze dvouměsíční a po jejím uplynutí by se navíc z obce nestal ani vlastník zvířete, ale pouze povinný držitel, což je co do postavení ještě méně než vlastník. Za těchto okolností se dá očekávat, že by útulky měly zajištěny pouze dva měsíce na to, aby se nejen hledal původní majitel, ale též aby našly event. majitele nového. A na něco takového je lhůta dvou měsíců opravdu příliš krátká.

Ztracená a mnohdy vyhnaná a opuštěná zvířata bývají často vystresovaná, podvyživená či jinak zanedbaná, či přímo týraná. Během jejich pobytu v útulku je třeba je nejdříve vyléčit na těle a i na jejich zvířecí duši, a pak

teprve jim hledat nového pána, pokud se ten původní nepřihlásí. Současné platná šestiměsíční lhůta je k tomu dostačující. A tady musíme připomenout, že do roku 2006 tato lhůta byla jednoroční, celých 12 měsíců. I přesto tedy je ta současná šestiměsíční lhůta dostačující, ale to zkrácení na dva měsíce, domnívám se, by péči o zvířata ohrozilo. Neobstojí zde ani argument, že podle současné úpravy nelze zvíře svěřit novému pánovi před uplynutím šestiměsíční lhůty. Tam, kde je to možné, jsou už dnes zvířata předávána do náhradní péče soukromých osob dříve, a to na základě dohody, že pokud se o zvíře přihlásí původní majitel, bude mu dotyčnou osobou vydáno. Šestiměsíční lhůta tak slouží především jako krajní mez, kdy útulek musí být schopen péči o zvíře zajistit jinak než pouhým spoléháním na dobrou vůli obce.

Dovolte mi, abych závěrem shrnula podstatu tohoto problému. Z předloženého návrhu vyplývá riziko, že se po dvouměsíční ochranné lhůtě obce odmítnou podílet na další péči o ztracená či vyhnaná nebo opuštěná zvířata. Já netvrdím, že je k tomu předložený návrh opravňuje, v tom souhlasím s předkladatelem, ale tvrdím, že tomu tak v praxi v řadě obcí bude. Abychom tomu zabránili, dovolím si tedy navrhnout, aby v § 1052 odst. 2 se lhůta ze dvou měsíců změnila zpět na těch stávajících šest měsíců nebo variantně na čtyři měsíce. Chci zdůraznit, že se tím obcím neukládají žádné nové povinnosti, žádné další nové výdaje.

Děkuji vám za pozornost a děkuji také za podporu pozměňovacího návrhu, který přečtu později v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla paní místopředsedkyně Parkanová. Teď bych požádal pana poslance Jana Bureše, který je další stále ještě přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl obrátit jenom s jedním dotazem na pana ministra. Ten dotaz je veden snahou o vyjasnění výkladu ustanovení týkajících se odpovědnosti za škodu způsobenou provozní činností.

Návrh zákona upravuje dva případy. Jednak odpovědnost za škodu z provozní činnosti a jednak odpovědnost za škodu způsobenou provozem zvlášť nebezpečným. Jedná se konkrétně o ustanovení § 2894 a 2895. Mám za to, že v případě škody způsobené provozem zvlášť nebezpečným by měla odpovědnost za ni nastat pouze v případě, kdy dojde k nějaké náhodné skutečnosti, jako je havárie nebo chybná manipulace, které vedou například k úniku nebezpečných látek do okolí, s čímž je spojen vznik škody.

Ovšem v případě, že nějaký provoz vypouští například do ovzduší znečišťující látky, které vznikají spalováním paliv, a přitom dodržuje pod-

mínky stanovené právními předpisy a správními orgány, nebude odpovědný za škodu, která takovým vypouštěním případně vznikne podle ustanovení za škodu způsobenou provozem zvlášť nebezpečným, ale podle ustanovení za škodu z provozní činnosti.

Je názor Ministerstva spravedlnosti jako předkladatele návrhu zákona na výklad těchto ustanovení shodný? Děkuji za odpověď i za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovil rovněž v rámci obecné rozpravy po prvním čtení a po skutečně, myslím si, velmi náročné práci v ústavněprávním výboru zhodnotit úpravy, které doznala původní předloha návrhu občanského zákoníku.

Chci říci, že ústavněprávní výbor se skutečně problematice věnoval – byť zde kolega Jiří Paroubek není – tak velmi intenzivně, a představa, že bychom dnes normu vraceli zpět do nějakého dalšího podrobného čtení v jakýchsi komisích, myslím si, že by se diskuse stejně neúčastnili žádní jiní členové ústavněprávního výboru, než kteří se jí během prázdninových setkání zúčastnili. Byla to skutečně každotýdenní poměrně tvrdá dřina. A já mohu říci, s povděkem kvitovat i to ve vztahu ke kolegovi Grospičovi, že ano, na jedné straně usnesení ústavněprávního výboru je skutečně velmi dlouhé, ale je dlouhé především proto, že toto usnesení reagovalo a Ministerstvo spravedlnosti na připomínky a podněty, které obdrželi předkladatelé ze všech částí odborného spektra i od poslanců. Nemám pocit, že ten, kdo by chtěl promluvit a promluvil, že by mu nebylo dopřáno sluchu, že by se jeho připomínka neprojednávala. Naopak, mnohdy skutečně ta práce byla až únavná a náročná.

Já bych chtěl tedy velmi poděkovat všem, kteří se toho zúčastnili, protože to nebyla žádná formalita. Na druhou stranu je třeba říci, že můj obdiv patří i předkladatelům, že vůbec takového díla byli schopni sepsat, kodifikovat, přes deset let na něm vlastně pracovat.

Je ovšem třeba říci, že návrh má opravdu nejen svá pozitiva, ale má i svá negativa. Já už jsem se s nimi smířil, protože se přiznám, že některé právní teoretické doktríny, které mi dneska opouštíme v rámci návrhu, dáváme nové právní úpravy, které tedy jsou taky legitimní, ale jednu legitimní zásadu zcela diskontinuálně nahrazujeme jinými zásadami. Já bych tímto způsobem úplně nepostupoval, nicméně z tohoto pojetí vyplývá celý občanskoprávní kodex. Z toho taky potom plyne, že samozřejmě tento občanský kodex skutečně zasáhne celý právní řád. To nebude žádná norma, která by směřovala pouze do několika oborů, bude muset podle mého

názoru docházet k určité transformaci celého právního řádu, která potom nastane.

A to souvisí s tím, že nám nebyl předložen změnový zákon. Jistou logiku to má, protože nejprve se asi musí ustálit samozřejmě podrobná úprava občanskoprávní, nicméně pokud jsme dneska obdrželi tisk, nebo před půl rokem, který čítá takové množství paragrafů a takové množství stran, tak si dovolím tedy upozornit kolegy poslance, že až obdrží změnový zákon, tak budou velmi překvapeni nad jeho rozsahem, který bude ještě násobně vyšší.

Ano, politická reprezentace se již před několika lety, dlužno dodat před rozhodně více než třemi čtyřmi lety, rozhodla, že bude měnit civilní právo, a důsledkem tohoto rozhodnutí je, že se tedy bude muset pozměnit i právo veřejnoprávní, byť kodex uvádí, že tyto dvě části právního řádu stojí odděleně vedle sebe. Já si to nemyslím. Je to i v nálezech Ústavního soudu. Ale toto asi není klíčová podstata dnešní debaty. Musíme si být vědomi toho, že jakmile tento návrh občanského zákoníku schválíme, tak nás bude v příštím roce nebo v příštích letech čekat velmi tvrdá práce na změnových předpisech, které všechny občanský zákoník zasáhne.

Transformační náklady tohoto procesu rozhodně nebudou nulové, byť tedy předkladatel uvádí, že návrh nebude mít přímé ani nepřímé dopady na rozpočty veřejnoprávní, tak třeba i do soukromé sféry. Je jasné, že dopady budou poměrně citelné. Já se neodvážím kvantifikovat za situace, kdy tedy nebyla vypracována RIA, není možné i z mé strany, abych já zde předkládal nějaké nekvalifikované odhady.

Je otázkou, jestli náš právní řád skutečně vychází ze sovětského, jak jsem si vyčetl, typu, respektive se hovoří o totalitárních právních přístupech, na nichž má spočívat současné soukromé právo. To uvádí důvodová zpráva. Já si myslím, že po dvaceti letech je to poněkud jaksi vyslovení nepřesné, nebo respektive myslím neodpovídající stávajícímu právnímu stavu.

Ale znovu opakuji, Sněmovna si musí být vědoma toho, že se skutečně tedy vrhá do transformace celého právního řádu, a je třeba říci, že změnový zákon bude značně rozsáhlý, pokud tedy na práci dále navážeme.

Z mých připomínek v návrhu k občanskému zákoníku bylo provedeno minimálně 75 %. Některé provedeny nebyly. Já si dovolím upozornit pouze na některé, s tím, že je otázkou, jak se tedy s nimi vyrovnat ve stávajícím návrhu občanského zákoníku.

Je zde problém podle mého soudu trochu v úpravě nájemních vztahů, u nájemního práva, zejména samozřejmě k bytům, poněvadž právní úprava, ta předkládaná, limituje, respektive to vyplynulo až z projednávání potom následně v ústavněprávním výboru, a zasahuje do soukromoprávních

vztahů mezi vlastníkem nemovitosti a nájemcem. Zde je limitace, která říká oproti právní úpravě, která teprve příští měsíc začne platit, to bychom si prosím rovněž měli uvědomit, že úprava, kterou my jsme zde přijali právě v oblasti uvolnění právních vztahů mezi pronajímatelem a nájemcem, začne platit teprve příští měsíc. A je tedy skutečně do jisté míry zásadně dotčena usnesením ústavněprávního výboru minimálně v tom, že se pronajímatelům neumožňuje zvýšit nájemné o výše než 20 % za tři roky trvání nájemního vztahu. Podle mého soudu je toto nepřipustná veřejnoprávní regulace. Nejsem příznivcem této právní úpravy, ovšem pokud na ústavněprávním výboru převážil názor i od předkladatele, že tato právní úprava tedy snese test ústavnosti a nezasáhne do civilních práv pronajímatelů, tak to jaksi do jisté míry dokážu akceptovat, byť já osobně řeknu, že si to nemyslím.

Druhý problém, který v nájemních vztazích je, je fakt, že předloha zasahuje do práv vlastníků ještě druhým zásadním způsobem, a to že neváže jejich souhlas, to znamená souhlas vlastníků nemovitostí, s podnájmem u nájemního vztahu. Takže si to prosím představte na konkrétním příkladu tak, že budete vlastníkem určitého bytu. Tento byt pronajmete a v případě, kdy by nájemce chtěl dále podnajmout byt, tak by vždycky k tomu potřeboval podle stávající právní úpravy váš souhlas. Je to výraz určitého omezení nájemních práv nájemníků s tím, že zde se říká, že vlastně úprava postavení vlastníka má přednost. Nová právní úprava říká, že nájemce souhlas nepotřebuje za podmínky, že tam tedy bude rovněž bydlet. Nevím samozřejmě, jak se to bude kontrolovat, leč je jasné, že toto ustanovení může způsobit poměrně značné problémy i třeba dneska ve vyloučených lokalitách, na Šluknovsku, v různých částech naší republiky, kdy skutečností bude, že byty, které dnes jsou již třeba v dobrém stavu, mohou být tímto způsobem poměrně značně zatíženy. Obecně já nesouhlasím s tím, aby vlastníci nemohli dát souhlas a vázat možnost podnájmení vztahu na jeho souhlas.

A jedna z dalších připomínek, která si myslím, že je taky poměrně podstatná, je otázka problematiky opuštění nemovitostí. Chci upozornit na to, že úprava, která dnes je v § 1038 v úpravě, kterou máte vy v předloze, doznala změny ústavněprávním výborem. Autorem původní úpravy je samozřejmě předkladatel, nikoliv já, to snad pouze na vysvětlenou pro média nebo pro zástupce tisku. Já nejsem tedy předkladatelem návrhu na opuštění nemovitostí.

Nicméně toto opuštění nemovitostí, tak jak bylo přijato, byť v pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru, to znamená, že vlastníkem takto opuštěných nemovitostí se stane stát, nikoli obec, musím říci, že zaplaťpánbůh, že to tedy nejsou obce respektive města. Protože nevím, jakou má představu předkladatel, jaké nemovitosti budou opuštěny, ale obávám se, že to nebudou kvalitní nemovitosti, které budou hodnotné.

Naopak si myslím, že to budou ruiny, že to budou zbořeniště, že to budou nemovitosti, které budou jenom vyvolávat další a další náklady.

Byl bych rád, aby skutečně i stát si byl vědom toho, do jakého jistého dobrodružství se pouští, protože to se nejedná pouze o zbořeniště nebo o stavby, ale jedná se i o pozemky, které jsou třeba s ekologickými škodami. Jsou to tedy nikoli kvalitní pozemky s dobrou bonitní půdou, ale jsou to ty, které vyvolávají, říkám, jenom další a další náklady. Tak pokud ústavněprávní výbor navrhuje, a já s tím tedy plně souhlasím, protože tu úpravu jsem tedy potom navrhl já, aby opuštěnou nemovitost získal stát, tak si myslím, že je to správně. Nicméně obecně s principem opouštění nemovitostí nesouhlasím. Je třeba říci, že derelikční právo, které je pozůstatkem z římsko právní úpravy, je například zrovna i v Rakousku, na které se velmi často odvolává i předkladatel, tak je považováno za mrtvé ustanovení. A tisícovky, možná desetitisíce nemovitostí, ať staveb nebo pozemků, které budou vyvolávat tyto náklady, potom tento těžký balvan dopadne na stát. Samozřejmě mezi tím mohou být i pozitivní případy. Já netvrdím, že to bude všechno pouze problematické, ale to, co dopadne na stát, tak se obávám, že prostě bude vyvolávat poměrně zásadní náklady. Nevím, nejsem přesvědčen o tom, že si je tato vláda vědoma, do čeho se v této souvislosti pouští.

Závěrem bych tedy znovu zopakoval, že návrh občanského zákoníku, tak jak byl předložen, doznal poměrně výrazných změn, ať ve věcných právech, právě i úprava nálezného byla změněna. Celá řada úprav, po které my jsme volali v rámci expertních jednání, nebudu je zde celé vypočítávat, protože je předmětem delšího usnesení ústavněprávního výboru. Takže mám za to, že norma je způsobilá, aby prošla do třetího čtení, to ostatně nezávisí ode mne, ale je i způsobilá k tomu, aby byla touto Sněmovnou zkrácena.

Vzhledem k tomu, co zde říkal ještě kolega Jiří Paroubek na posunutí účinnosti ještě o další dva roky – již v návrhu ústavněprávního výboru se účinnost odsunuje až na 1. 1. 2014. Přiznám se, že návrh pana kolegy je mi blízký. Rovněž bych se přikláněl k tomu, aby účinnost byla co nejdelší, abychom skutečně otestovali a probrali veškerá ustanovení z hlediska jejich dopadů, důsledků, aby na to ještě mohla Sněmovna reagovat. Nicméně chápu a respektuji politickou dohodu, že se tak stane k 1. 1. 2014, byť si myslím, že by delší legisvakance skutečně takto rozsáhlému dílu neškodila.

Nejsem pamětník v této Sněmovně, každopádně myslím si, že opravdu žádnou jinou obdobnou normu takto zásadního rozsahu jsme doposud ještě neprojednávali. A je to norma, která bude mít zásadní dopad na život každého občana. Proto by tedy měla být předmětem poměrně pečlivé diskuse v rámci ještě druhého čtení. Pokud má každý z kolegů k tomu co říci

a má pocit, že by bylo ještě možno na předlohu ještě nějakým způsobem reagovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já bych teď požádal pana poslance Chvojku, který se ještě přihlásil do obecné rozpravy. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych zde krátce promluvil o návrhu nového občanského zákoníku.

Ve svém vystoupení v rámci prvního čtení k tomuto návrhu jsem pohovořil o svých koncepčních výhradách k tomuto zákonu. O tom, že kalice, resp. i Ministerstvo spravedlnosti se snaží po 22 letech od revoluce vyhrát boj nad socialismem. O stále účinném občanském zákoníku mluví jako o předpisu totalitním. Přesto je nyní účinný občanský zákoník právním předpisem, vůči jehož věcnému obsahu je dnes po 21 letech probíhajících novelizací minimum námitek. Při všech veřejných stížnostech na právní systém České republiky a jeho fungování je těžké zaznamenat, že by někdo přičítal nespravedlnost, která se mu stala, za vinu zrovna nyní účinnému občanskému zákoníku. Od listopadu roku 1989 žijeme v demokratické společnosti a soudy našeho státu podle zákona č. 40/1964 Sb., nejen soudí, ale též ho svou judikaturou dotvářejí. Zásadní omezení vlastnických práv občana, které bylo jádrem totalitní ideologie, nyní účinný občanský zákoník neobsahuje. O tom chci ale ještě spíše promluvit v rámci třetího čtení.

Dnes na tomto místě bych zde spíše chtěl za první poděkovat Ministerstvu spravedlnosti za vskutku korektní projednávání v rámci ústavněprávního výboru. Proběhly desítky seminářů, expertních jednání a to není zvykem a já za to ještě jednou děkuji.

Přesto bych za druhé se rád ještě připojil k návrhu na vrácení tohoto zákona předkladateli k dopracování. Mám takový pocit, že 61 stran pozměňovacích návrhů, tak jak vzešly z usnesení ústavněprávního výboru, že by se k nim ještě minimálně měla vyjádřit připomínková místa, tak aby jejich návrhy byly rozumně posouzeny bez ohledu na to, zda byly vyslyšeny v rámci ústavněprávního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže tady bylo připojení k vrácení návrhu. A teď ještě pořád je obecná rozprava. Nevím, jestli vystoupí ministr teď, nebo až po jejím skončení? (Ministr Pospíšil mimo mikrofon: Až po skončení.)

Dobře, tak až po skončení. Pokud se nikdo do obecné rozpravy nehlásí,

přihlášen už není nikdo na tabuli, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit a nejdřív bych dal slovo ministru Pospíšilovi. Prosim, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, děkuji za debatu, která zde proběhla, která byla relativně krátká na význam a rozsah zákona, a dovoluji mi tedy i stručnou reakci z mé strany. Nejprve tedy k tomu, co zaznívalo spíše z opozičních lavic.

Pan poslanec Grospič se zde vyjádřil v zásadě negativního návrhu zákona. Dokonce dal i návrh na zamítnutí. Mě přesto těší, že zástupci Komunistické strany Čech a Moravy v ústavněprávním výboru nehlasovali proti pozitivnímu usnesení výboru. Tedy že alespoň na místě, kde mohli vyjádřit svůj věcný názor, nikoliv politický názor, vyjádřili vůči občanskému zákoníku shovívavější přístup než zde na plénu, kde chápu, že se bavíme spíše politicky než věcně. Bohužel.

K tomu, co pan kolega Grospič řekl, že se sešlo obrovské množství různých názorů, a že tedy by se to mělo zpátky vrátit k dalšímu projednání. Na to chci upozornit, že to vždycky bude. Vždycky u zákona, který upravuje v zásadě veškeré lidské společenské vztahy a který má 3000 paragrafů, vždycky na určité věci bude více názorů. Nikde na světě – zdůrazňuji: nikde na světě –, kde bylo demokratické a veřejné projednávání občanského kodexu, pokud jej totalita nenařídila, nevydala, ta debata nebyla jednostranná a jednoznačná. Protože zkrátka a dobře na určité věci lze mít zcela legitimně různý názor. A nelze říci, že názor někoho jiného je špatný. Má mít spoluvlastník věci předkupní právo, nebo nemá? Část právních úprav v Evropě to má, část právních úprav v Evropě to nemá. Má být vlastnictví stavby spojeno s pozemkem? Některé právní úpravy to mají, některé nemají. A takhle bych mohl hledat jednotlivé věci, kdy lze zkrátka najít různou formu úpravy v různých demokratických právních řádech a nelze říci, která ta úprava je a priori dobrá a která je a priori špatná. Na to zkrátka lze mít různý názor.

To, co je důležité a k čemu nastalo a proč si tedy myslím, že pohled pana poslance Grospiče je mylný, že se nemá vracet návrh zákona, je to, že se u některých sporných věcí – některé jsem jmenoval, ale týkalo se to třeba i zvířat –, které zde byly debatovány, našla jednoznačná většinová společenská shoda. A to já považuji za mimořádně významnou věc.

Příznám se, že jsem byl zpočátku více skeptický, protože výsledky projednávání jsou mnohem lepší, než jsem původně čekal. Ostatně paní místopředsedkyně Parkanová, která se zabývala, věnovala se vysloveně tématu zvířat po celou dobu projednávání, a já jí za to děkuji, sama zde řekla, že Ministerstvo spravedlnosti v této věci odvedlo kus práce, pochválila experty Ministerstva spravedlnosti a sama konstatovala, že většina sporných věcí zkrátka byla vydiskutována. A takto bych mohl mluvit o o-

statních oblastech, kde jsme na základě trpělivé seriózní věcné debaty, případně odborného semináře, postupně našli shodu. Tady neplatí teze, že zde je stejná míra neshody, jako byla na počátku projednávání občanského zákoníku. Nikoliv! Většina věcí byla vydiskutována a je navržen takový text, který vyjadřuje majoritní, většinový společenský a odborný názor na určité problémy, viz třeba otázky zvířat.

K panu poslanci Paroubkovi – co říci? Mě jeho vyjádření mrzí, protože my jsme na počátku projednávání oslovili všechny poslanecké kluby a nabídli jsme všem poslancům... (V sále je velký hluk, zejména v prostoru pod galerií pro hosty.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, co se to děje? Tam jsem viděl dokonce úder, padalo něco... Doufám, že je klid. Nikomu se nic nestalo. (Všichni se ohlíží, co se dělo. Bez reakce.) Omlouvám se vám, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Chci konstatovat, že jsme na počátku projednávání nabídli všem poslancům, aby se účastnili debaty nad tímto zákoníkem. Jak jsem řekl, každé úterý od rána do večera se sházeli naši experti s těmi poslanci, kterým nebylo líto obětovat letní měsíce a přijít na projednávání. Mrzí mě, že pan poslanec Paroubek mezi nimi nebyl, a tedy jeho závěry, které zde pronáší, nemohu brát vážně, protože nejsou podloženy jeho empirií s tím, že by byl na jednání a že by jeho pozměňovací návrhy nebo připomínky nebyly vzaty v potaz. Ba naopak ti poslanci, kteří přicházeli s určitou přirozenou skepsí na jednání, ve většině případů se nám podařilo jejich skepsi rozptýlit a jejich řekněme postřehy buď vysvětlit, anebo naopak do pozměňovacího návrhu zapracovat.

Tedy já považuji i jako jistou formu neúcty vůči práci těchto poslanců, kteří celé léto chodili na jednání – v červenci, srpnu i v září – považuji za neúctu nyní navrhnout opětovné projednávání, protože je zřejmé, že by to opětovně projednávali stejní poslanci, kteří tomu věnovali celé tři měsíce. Vůči nim takový postup já nepovažuji za korektní a myslím, že je správné, aby dnes návrh prošel druhým čtením, a je podle mého názoru připraven na to, aby byl hlasován ještě během této schůze ve třetím čtení. Žádný zákon nebyl takto podrobně debatován a diskutován s poslanci během tak dlouhé doby jako právě občanský zákoník. Bylo to podle mého názoru zcela zasloužené.

K legisvakanční lhůtě chci konstatovat, že Ministerstvo spravedlnosti původně navrhovalo jednoroční legisvakanční dobu, to znamená jeden rok přípravy na to, aby zákon mohl být v praxi aplikován. Nakonec zde byl zvolen kompromis a já bych moc prosil, aby bylo vnímáno, že Ministerstvo

spravedlnosti ustoupilo v této věci, protože jsme byli připraveni vše stihnout během jednoho roku. Ustoupili jsme na základě politické dohody a je zde navržena dvouletá legisvakanční lhůta. Moc prosím, aby tento křehký kompromis byl respektován. Jsem přesvědčen, a každý, kdo studoval právo, to ví a zná, že během dvou let zkrátka a dobře ti, co to budou aplikovat, se s tím budou moci dostatečně seznámit. Nežijme v iluzi, že prodloužení doby nad dva roky, na tři čtyři, povede k tomu, že od počátku platnosti, od počátku příštího roku čtyři roky advokáti, soudci a jiní právníci dnes a denně budou studovat nový zákon. To je přece iluze, to přece víme, že tak neplatí, a proto nemá cenu a smysl, podle mého názoru, dále odkládat účinnost tohoto zákona, a tím jenom zvyšovat následné transakční náklady spojené s aplikací nového občanského zákoníku dané změnou judikatury, dané řekněme praktickými problémy, které v počátku nastanou.

Moc vás tedy prosím, kolegyne a kolegové, respektujte dvouletou legisvakanční lhůtu, která je navržena v usnesení ústavněprávního výboru, jako jakýsi kompromis, během které, jsem přesvědčen, budeme schopni připravit soudce, budou schopni se vyškolit advokáti, budou napsány komentáře k tomuto zákonu a současně bude připraven, a já doufám, že i schválen, doprovodný zákon. Chci říci, že doprovodný zákon ministerstvo připravuje od poloviny, resp. od jara tohoto roku. Máme ho z velké části připraven. Budeme schopni během jara příštího roku jej dokončit a ještě do léta jej dát na půdu Poslanecké sněmovny, tedy budete schopni projednat doprovodný zákon v příštím roce. Není tedy důvod prodlužovat legisvakanční dobu například kvůli doprovodnému zákonu. Naopak, pokud se legisvakanční doba prodlouží, nastanou nové a nové změny v právním řádu a bude třeba doprovodný zákon opět novelizovat. Bude tedy horší z hlediska doprovodného zákona delší legisvakanční doba než lepší.

Dámy a pánové, chci se ještě vyjádřit k paní místopředsedkyni Parkanové. Děkuji za její slova. Jsem velmi rád, že se podílela na jedné ze stěžejních pasáží úpravy té části, která se dotýká zvířat, a já se domnívám, že určitě najdeme kompromisní řešení, které prodlouží současnou lhůtu na odložení zvířete v útulku, do kdy nemůže být dáno někomu jinému, z dvou měsíců na nějakou jinou dobu – čtyři i šest měsíců jsou určitě k debatě. Myslím si, že čas mezi druhým a třetím čtením využijeme k tomu, abychom v této věci našli kompromisní řešení.

K panu poslanci Burešovi. Na jeho odborný dotaz chci konstatovat, udělal jsem si pár poznámek, že má pravdu, že opravdu odpovědnost za škodu způsobenou provozem zvláště nebezpečným není běžný provoz. Je to v zásadě náhodná skutečnost, která může nastat. Tedy souhlasím s tím, co říkal pan kolega Bureš. Názor Ministerstva spravedlnosti na výklad ustanovení o odpovědnosti za škodu z provozní činnosti a škodu způsobenou provozem zvláště nebezpečným je stejný. Pokud je nějakému

provozu unik škodlivých látek do jeho okolí vlastní, typu elektrárna atd., nejde mu objektivně zcela zabránit a dochází k němu za dodržování požadavků zejména právních předpisů na ochranu zdraví a životního prostředí, pak se nejedná o případ, kdy nastává odpovědnost za škodu způsobenou provozem zvláště nebezpečným, ale bude se postupovat podle ustanovení o odpovědnosti za škodu z provozní činnosti. To by ten provoz – továrna, elektrárna musela vybuchnout, musel by tam nastat takovýto nějaký mimořádný stav. Pak by nastoupila odpovědnost řekněme za nebezpečný provoz.

Dodávám k tomu ještě, že odpovědnost za škodu způsobenou provozem zvláště nebezpečným nastává pouze, pokud je způsobena zdrojem zvýšeného nebezpečí, tedy kupříkladu výbušninami nebo žíravinami. Takovým zdrojem zvýšeného nebezpečí není zařízení spalující paliva v souladu s právními předpisy. To je důležitá věta, kterou jsem k tomu ještě chtěl doplnit. Doufám, že jsem tím pana poslance Bureše uklidnil a že aktivně občanský zákoník podpoří.

Ještě mi dovoluji velmi stručnou reakci na pana poslance Polčáka. Já vnímám to, že jeho pohled na občanský zákoník je lehce pesimističtější než u autorů, vážím si toho, že respektuje výsledek rozsáhlé debaty, která probíhala na ústavněprávním výboru. Nechci se zde vyjadřovat k jednotlivým nuancím v jeho vystoupení, nicméně se domnívám, že jak zde trochu kritizoval úpravu opuštěné nemovitosti, většina právních řádů, jak jsem se nechal informovat, má takovéto ustanovení. Je třeba nějakým způsobem řešit nemovitost, ke které se vlastník nezná, vlastník je nedostupný, je v cizině, nebo naopak už zemřel, a je třeba nějakým způsobem tyto věci řešit. Není možné takovouto nemovitost nechat být a holt v tom případě, kdo jiný, kdy není vlastník, než stát by měl na sebe ve veřejném zájmu převzít takovou odpovědnost? Přece nemůžeme nechávat stát ruiny uprostřed našich obcí a měst jenom proto, že například vlastníci těchto ruin zemřeli za druhé světové války v koncentračním táboře, dědictví nebylo nikdy vypořádáno a takováto stavba hyzdí obec či město! Sám si pamatuji, že jsme obdobné případy řešili ve městě Plzni, kdy bohužel nemalá část vlastníků, spoluvlastníků měšťanských domů zahynula v koncentračních táborech za druhé světové války, a ještě dodnes jejich vlastnictví není vyřešeno a oni jsou vedeni v katastru nemovitostí, protože nemají dědice. Většinou to byli občané židovské národnosti. A tyto lidi bohužel tragicky zemřeli a jsou stále vedeni v katastrech. Tedy stát musí mít nějaký nástroj, jak takovéto opuštěné nemovitosti, jejich vlastnictví, řešit a co s těmito nemovitostmi případně udělat.

U podnájmu v bytě – ta věc zde byla zmiňovaná – chci upozornit na to, že tato úprava má dvě základní aliny, dvě základní podoby. Pokud ten, kdo má nájemní právo, kdo je nájemce, neužívá byt, pak bude třeba sou-

hlasu vlastníka nemovitosti. Ovšem pokud někdo v bytě bydlí a například ze sociálních důvodů si chce převzít podnájemce – sám znám několik takových případů, starý člověk žije v nájmu, není schopen platit tržní nebo jiné nájemné a chce studentovi pronajmout jednu místnost. Já se domnívám, že není důvod, aby zde vlastník mohl často i šikanózně bránit nájemci, aby jednu místnost toho bytu někomu pronajal. Tam já se domnívám, že ochrana nájemce má svůj význam, má svůj důvod, a proto tedy je správné, že občanský zákoník rozlišuje dvě linie, kdy někdo v bytě bydlí a pronajme někomu část bytu, a kdy nikdo v bytě nebydlí, má pouze nájemní právo, s tím bytem chce takto manipulovat nebo ho komerčně využít, a pak je logické, aby tedy vlastník nemovitosti, vlastník bytu k tomu musel dát souhlas. Tady s tou právní úpravou naprosto souhlasím a připadá mi správná a spravedlivá. Je to snaha najít jakési vyvážení mezi ochranou nájemce na jedné straně a ochranou vlastnických práv vlastníka nemovitosti.

Takto bych mohl, dámy a pánové, reagovat ještě na další věci, ale vzhledem k zvyšující se nervozitě v sále, k hluku v sále, nebudu již dále reagovat. Jsem přesvědčen, že debata, která zde probíhala, jasně ukázala, že až na obecné proklamace o délce, šířce, archaičnosti, vnitřní nesourodosti a ty bohužel permanentně opakované fráze se našlo jen velmi málo konkrétních výtek, které by zde byly vzneseny. A na většinu těch výtek jsme schopni dát uspokojivou odpověď.

Podle mého názoru, dámy a pánové, obecná rozprava jasně ukázala, že návrh zákona je způsobilý, aby byl projednán ve třetím čtení, aby byl podpořen a případně aby byl chválen. Prosím vás tedy, abyste propustili tisk do dalšího čtení s tím, že slibuji, že u zvířátek nalezneme kompromisní lhůtu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zpravodaj pan poslanec Benda také požádal o závěrečné slovo, takže bych poprosil nyní jeho.

Poslanec Marek Benda: Já už budu maximálně stručný, protože pan ministr toho většinu řekl. Ale přesto si myslím, že jsou dvě věci, na které by stálo za to v té rozpravě ještě zareagovat.

Pan kolega Grospič zde řekl, že úloha jednotlivce je zde degradována a podřizována převážně ekonomickým a vlastnickým zájmům. Já bych chtěl říct, že to je obrovský omyl. Naopak. Naopak! Současný občanský zákoník je převážně o majetku. Nový občanský zákoník právě v ochraně osobnosti, v úctě k jednotlivci, v jeho desítkách dalších ustanovení, zbavování svéprávnosti nebo omezování svéprávnosti, v rodinné části výrazně se zabývá ochranou jedince jako člena společnosti, nikoliv jenom jeho majet-

kovými projevy vůči ostatním. Byl bych rád, aby tohle bylo respektováno. Dědická část je jenom o ochraně vůle zůstavitele, nikoliv o tom, jak se co nejrychleji rozdělí majetky.

A druhá poznámka, kterou jsem chtěl mít a kterou pokládám za nezbytnou, aby tady zazněla, je k tomu, co zde zaznělo od pana kolegy Polčáka k těm podnájemním vztahům. A protože vím, že se tady na to soustřeďuje značná pozornost, tak jsou důležité dvě věci. Již dnes může každý nájemce přijmout osobu sobě blízkou a jediné, čeho dosáhneme tím, když zakážeme podnájemní vztah nebo ho budeme vázat na souhlas pronajímatele, povede k tomu, že všechny tyto osoby budou prohlašovány za osoby blízké a budou zcela v režimu šedé ekonomiky i zcela bez jakéhokoliv regulérního podnájmu. A není boha, který by prokázal tomu nájemci, že student, kterého si tam vzal, není pro něj osobou blízkou, protože osoba blízká může být upřímně řečeno někdo, koho mám rád.

A stejně tak ty obavy, které zase vím, že tady také zní, aby se tím nelegalizovaly hromadné náборы do bytů, aby nedocházelo k situacím, ke kterým dochází v některých částech republiky, k nástupu dvaceti třiceti osob přihlášených do bytu jedna plus jedna – ta úprava u podnájmu je zcela stejná jako u členů nájemcovy domácnosti. Je jasně řečeno, že musí nájemce sdělit pronajímateli, že se taková nová osoba u něho objevila. A je také jasně řečeno, že pronajímatel má právo požadovat, aby v nájemcově domácnosti žil jen takový počet osob, který je přiměřený velikosti bytu a nebrání tomu, aby všechny mohly v bytě žít v obvyklých pohodlných a hygienicky vyhovujících podmínkách. To já myslím, že je strašně důležité. Je to přepsané z dnešního občanského zákoníku. A je to právě bič a ochrana proti těm hromadným náborům, které nevím, jestli jsou o skutečném bydlení, nebo jestli jsou v mnoha případech spíše na využívání volebního či jiného práva. Ale někdy jsou možná i o tom skutečném bydlení a kterým logicky naše obce, naši starostové chtějí zabránit.

Tyto dvě poznámky jsem chtěl přičinit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo druhé závěrečné slovo a teď už bychom tedy měli hlasovat, protože tady... (Námítky stojících poslanců.) Já tedy připomínám, že v té rozpravě zazněl návrh vrácení zákona výboru k novému projednání z úst poslance Chvojky. (Opět hlasy z pléna.)

Pan poslanec Chvojka mě sleduje, může mě tedy opravit a sdělit, jestli to tak je, nebo ne.

Poslanec Jan Chvojka: Já jsem mluvil o návrhu na dopracování, který už není možný. Takže takhle. Není o čem hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takhle. Takže není o čem – souhlasíte, že není o čem. Souhlasíte, dobře. (Smích v lavicích.) Takže nebudeme hlasovat o ničem a přejdeme rovnou k podrobné a tady mě požádala paní poslankyně Parkanová.

Omlouvám se všem poslancům, vyjasnilo se to. Návrh byl nehlasovatelný.

Poprosím paní poslankyni Parkanovou. Otevřel jsem podrobnou rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já si dovoluji načíst útlý pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 362. V § 1052 odstavec 2 se slovo “dvou” nahradí slovem – a to ve variantě jedna “šesti” a ve variantě dvě “čtyř”.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych teď požádal paní poslankyni Janu Kaslovou do podrobné. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předem bych ráda avizovala, že diskuse na téma mého pozměňovacího návrhu, který jste obdrželi do svých lavic dnes, již proběhla na ústavněprávním výboru a bylo také avizováno, že tento návrh bude ještě podán v rámci druhého čtení. Tak to je pouze reakce na vystoupení pana kolegy Bendy, který říkal, že nebude příliš vstřícný k jakýmkoliv dalším pozměňovacím návrhům.

Dále můj kolega Stanislav Polčák zde hovořil o právech a povinnostech nájemců a pronajímatelů a řekl, že dochází k zásahu do jejich práv. Nový návrh občanského zákoníku, který jsme projednávali a projednáváme, přináší celou řadu pozitivních změn. Nicméně v regulaci vztahu pronajímatele a nájemce nechává ještě jedno, podle mého, sporné místo. Je jím otázka domácích zvířat v pronajatém bytě. V současné době těží z platného občanského zákoníku v tomto směru jednoznačně nájemci. Vlastník bytu nemá možnost jim zvíře jakýmkoliv způsobem zakázat, a tak v pronajatém bydlení mohou chovat prakticky jakéhokoli mazlíčka od akvarijních rybiček, křečka až po plazy. Právě projednávaná vládní novela občanského zákoníku tuto situaci nijak neupravuje a vlastníkům bytů tak při uzavírání nájemních smluv dál svazuje ruce. Je přitom běžnou praxí, že vlastníci si podmínku zákazu zvířat ve smlouvách kladou, a to i po dohodě s nájemci, i když pro to oficiálně nemají oporu v zákoně a činí tak v podstatě nelegálně.

Domnívám se, že je třeba tuto situaci uvést do pořádku tím, že vlastníci dostanou možnost chov zvířat v bytě v nájemní smlouvě vyloučit, avšak –

na to apeluji – po dohodě s nájemcem, která bude předem uzavřena. Cílem je, aby smluvní strany nájemního vztahu mohly po oboustranné dohodě předem ve smlouvě stanovit, zda nájemce v bytě zvíře chovat smí, nebo nikoliv. Široká nabídka bytů k pronájmu, která panuje na českém trhu, je přitom podle mého názoru zárukou, že nájemci se zvířaty nebudou při shánění bydlení omezeni.

Návrh dát pronajímatelům právo zvíře v bytě po dohodě s nájemcem vyloučit, nemá být v žádném případě nástrojem pro diskriminaci chovatelů domácích zvířat. Jeho snahou je narovnat nyní nevyvážený vztah vlastníků a nájemců a pomoci jim stanovit pravidla pro korektní smluvní vztahy. Věřím, že bude ve vlastním zájmu pronajímatelů, aby každého žadatele o byt se zvířetem posoudili individuálně a zvážili, zda křeček, akvarijní rybička nebo jiné podobně neškodné zvíře může na jejich majetku napáchat stejně škod jako zvíře jiné.

Pokud norma něco nařizuje, jak je tomu v původně navrhovaném znění, měl by pro toto nařízení existovat nějaký racionální důvod. Toto ustanovení však podle mého názoru důvod racionální postrádá. Za racionální důvod se totiž dá pokládat pouze případ, kdy je zvíře například pokládáno za člena rodiny nebo je z jiných důvodů pro nájemce nezbytné. Tyto případy však řeší § 2215, který říká, že se nepřihlíží mimo jiné k ujednání, které ukládá nájemci povinnost, která je vzhledem k okolnostem zjevně nepřiměřená. Dle tohoto paragrafu lze tedy dovodit, že taková smlouva, kde pronajímatel zakáže chov zvířat nájemci, který pokládá své zvíře za člena rodiny, nebo ho například nenadále zdědil, bude ve výše zmíněných případech neplatná. Jestliže § 2215 tedy chrání právo slabší strany, tedy nájemce, není žádný legitimní důvod pro existenci § 2234 ve stávajícím znění. Proto bych vás moc žádala o podporu mého pozměňovacího návrhu.

Závěrem bych ráda poděkovala všem kolegům, všem zástupcům předkladatelů, všem autorům i odborné veřejnosti, kteří se po celé léto účastnili zdoluhavých jednání ohledně občanského kodexu.

Ještě bych se ráda vyjádřila k panu kolegovi Paroubkovi, který zde říkal, že byl chtěl nějakou jinou komisi. Stejně jako říkal pan ministr, myslím si, že jiní účastníci by se těchto jednání neúčastnili. Jen bych ráda dodala, že i všichni ti z opozice, kteří byli vyslyšeni a kteří se jednání účastnili, tak většinou jejich návrhy byly přijaty a pro pozměňovací návrhy hlasovali téměř jednomyslně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal paní poslankyni Nedvědovou.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobrý večer, pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové. Já bych chtěla předložit tři pozměňovací návrhy k občanskému zákoníku. Jsem si vědoma toho, že náš návrh na zamítnutí občanského zákoníku, který jsme dali, koalice neschválí. Proto i za náš klub předkládám tyto tři pozměňovací návrhy.

Předně k § 1785, který se týká lichvy, bych chtěla upřesnit pojem hrubý nepoměr. V podstatě ta dvě ustanovení, aby byl doplněn o odstavec 2 a 3, by měla upřesnit pojem hrubý nepoměr, který tedy podle mého názoru by měl být vyjádřen tak, že by se mělo jednat o trojnásobek reposazby České národní banky.

Pokud se týče toho ustanovení odstavce 3, v podstatě je převzato z bývalého rakouského zákoníku, takže se domnívám, že s touto předlohou by předkladatel nemusel mít problém.

Pokud se týče podrobností, odkazuji na písemné vyhotovení, které jste obdrželi.

Rovněž druhý návrh jste obdrželi písemně a týká se v podstatě § 22 odst. 1 a § 49 odst. 1. Návrh nového občanského zákoníku se pouze okrajově zabývá osobami, které žijí v registrovaném partnerství, a odkazuje na samostatný platný zákon. Pouze označuje tyto osoby jako partnery jednak osobami, které spolu žijí, jak bylo doposud uváděno, jako druh a družka. Navrhovatelé ohledně družského vztahu paušálně odmítají jakoukoliv úpravu s poněkud nepatřičnou argumentací, že by šlo o zavádění jakéhosi manželství nižšího stupně. Já se však domnívám, že tato úprava je naprosto nezbytná, aniž by docházelo k jakési devalvací institutu manželství. Nelze totiž přehlédnout faktickou situaci a reálný život, který navrhovatelé občanského zákoníku podle mého názoru naprosto opomíjejí. V České republice stejně jako ve většině dalších zemí, zejména v Evropě, dochází k reálnému poklesu uzavírání manželství a naopak roste počet rozvodů. Na druhé straně pak narůstá počet osob, které spolu žijí ve společné domácnosti, hospodaří spolu, mají děti, a je tedy naprosto nutné zejména v zájmu nezletilých dětí, aby tyto vztahy byly upraveny, a to přiměřeně situaci a možnostem. Proto tento pozměňující návrh.

Další návrh, který si dovoluji předložit, jste neobdrželi písemně, dávám jej tedy ústně. Bez ohledu na to, co zde uváděl pan ministr Pospíšil, ale s ohledem na to, co zde uváděl pan kolega Polčák, že tento návrh bude mít finanční dopad, bude zde i problém po odborné stránce, neboť souběžně tady budou v platnosti v podstatě dva občanské zákoníky, které soudy a jiné orgány budou muset aplikovat, a proto se domnívám, že účinnost zákona by měla být opravdu posunuta až na 1. 1. 2015.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jana Látku jako posledního přihlášeného.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych v souvislosti s tím, co jsem před chvílí přednesl, podal pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku 362 v § 1052. Ono je to velice podobné s paní kolegyní Parkanovou, já bych tam ale nenavrhoval varianty. Takže v odstavci 1 “je-li nalezeno zvíře určené k zájmovému chovu a nepřihlásí-li se o ně nikdo do dvou měsíců” bych termín “dvou měsíců” nahradil termínem “šesti měsíců”, bez varianty. Totéž se týká odstavce 2.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Babor.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych se rád přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jste dostali do lavic. Jen pro připomenutí – jedná se o nájemní bydlení, vlastnické bydlení a společenství vlastníků.

Jsem přesvědčen o tom, že ten, kdo o to má zájem, si to přečte a bude o tom přemýšlet. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slovo má pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den. Já chci jen v podrobné rozpravě sdělit, že v závěrečném hlasování – samozřejmě může pak být navrženo hlasovat odděleně i o jiných bodech – budu chtít, aby se hlasovalo odděleně o bodu 81 usnesení ústavněprávního výboru, to je onen § 552, písemné smlouvy sepsané notářským nebo advokátním zápisem. Vyžaduje právní jednání, kterým se převádí věcné právo k nemovité věci. Tady budu chtít, abychom hlasovali zvlášť.

Já nebudu tento návrh doporučovat, ale budu doporučovat návrh v původním znění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. K úpravě podnájmu – přece jenom mě nepřesvědčila diskuse. Nechci ji demonizovat, leč považuji za vhodné, abychom skutečně ponechali současně platný právní stav, to znamená, aby dispozice s bytem nebyla možná mimo rozhodnutí, mimo právní sféru pronajímatele, to znamená, že se nejedná samozřejmě jenom o dispozici s bytem.

Každopádně do § 2250 odst. 1 navrhuji, aby za slovy “trvale bydlí, jen

se souhlasem pronajímatele”, tak slovíčka “jen se souhlasem” včetně čárky byla zrušena a nahrazena slovy – tedy “i bez souhlasu”, pardon, tak aby byla nahrazena slovy “jen se souhlasem pronajímatele” a věta následující, věta druhá, byla zrušena.

Dále navrhuji, aby v tomtéž § 2250, odstavec druhý byl zrušen a odstavec třetí se přečísloval na odstavec druhý.

Snad jenom krátce znovu odůvodním. Já chápu, že samozřejmě problematika osob blízkých, ta zůstává stejně, je to upraveno v § 2248 u členů domácnosti. Je mi jasné, že pokud si chce někdo do svého bytu převzít osobu blízkou, tak je mi jasné, že v tu chvíli samozřejmě takhle učinit může, učinit tak může samozřejmě podle stávající právní úpravy. Nicméně je skutečností, že jak bude pronajímatel zkoumat, že ten, komu tedy ten byt pronajal, tam nebydlí. Já si neumím představit, aby potom tedy ta možnost podnájmu byla vázána na jeho souhlas. To řešení prostě v rámci občanskoprávní úpravy nevidím a nejsem skutečně přesvědčen o tom, že by souhlas pronajímatele neměl být výslovný a neměl být dáván. Představte si každý svůj vlastní byt a jak chcete, aby s takovým bytem v případě podnájmu bylo zacházeno. Obávám se skutečně toho, že takováto navrhovaná úprava může dopadnout negativně nejen v neprospěch vlastníků – soukromých osob, ale i v neprospěch samozřejmě obcí a měst. A z toho důvodu bych skutečně zůstal při stávající platné úpravě. Doufám, že to nebude vnímáno jako rozbroj, je to prostě alternativa k tomu, k té vládní předloze, s tím, že o tom jsme velmi rozsáhle diskutovali na ústavněprávním výboru, a považuji za vhodné, aby tedy o tomto rozhodla Sněmovna v rámci třetího čtení.

Pokud jde o opuštění nemovitosti, samozřejmě můj názor je tedy, že bych tuto úpravu z občanského zákoníku vyřadil, nicméně byl by to daleko razantnější zásah do té předlohy. Možná že se za pár let k tomu i sám stát bude muset vrátit, protože bude zde výrazný problém – nechci sýčkovat, možná že tomu tak nebude.

Já chci samozřejmě upozornit na problematiku, i o které zde hovořil pan ministr. V okamžiku, kdy osoby zemřou v koncentračním táboru, tak z pochopitelných důvodů vlastnictví k nám nepromlouvá ze záhrobí, oni už samozřejmě vlastníky nejsou a je pochopitelné, že v okamžiku, kdy zemřeli, nechci tedy opravovat pana ministra, nicméně, pokud ty osoby zemřely v té Plzni, tak se musí najít dědic, a pokud dědic není, tak je zde právo odúmrtě, které má jasný právní postup, takže odůvodňovat tím jakoby ztraceným vlastníkem, který tedy zemřel, právo nebo úpravu na opuštění nemovitosti, tak tím já si nejsem zcela jist. Nicméně zásah, který bych potom já navrhoval do občanského zákoníku, by byl razantnější a na to já se tedy necítím být koaličně povolán.

Tak tolik k mému návrhu, ke kterému se hlásím v rámci tedy podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo poslední vystoupení. Opravdu poslední, už se nikdo nehlásí, tak si myslím, že můžeme ukončit podrobnou rozpravu.

Mám dojem, že závěrečná slova zazněla, poprosil bych o kousek pozornosti zpravodaje. Jenom bych si chtěl ověřit, že už v této chvíli není co hlasovat a můžeme v podstatě ukončit celé projednávání v druhém čtení. Takže ukončuji projednávání v druhém čtení, ukončuji tedy i bod – tisk 362.

A máme tady další.

5.

Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - druhé čtení

Znovu bych požádal ministra Pospíšila, aby tady tento tisk ve druhém čtení uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedající, budu velmi stručný. V rámci rekodifikace soukromého práva, kterou jsme teď projednávali, je zcela přirozené, že vedle vnitrostátních soukromých vztahů je třeba upravit a změnit také soukromoprávní vztahy, které mají takzvaný přeshraniční prvek, respektive mají prvek zahraniční subjekt, nebo řekněme nějaký zahraniční obsah. A téma, jakým způsobem regulovat takovéto právní vztahy, je vždycky upraveno v zákoně, který upravuje takzvané mezinárodní právo soukromé.

Protože u nás platí zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním z roku 1963, je tedy, dá se říct, stejně starý jako starý občanský zákoník, tak je za logické, že doprovodným zákonem k novému občanskému zákoníku je i nový zákon o mezinárodním právu soukromém. Upravuje tedy to, co bych nazval takzvanými kolizními normami, tedy pravidla pro řešení případů s mezinárodním prvkem. Jedná se v zásadě o velmi odbornou technicistní právní úpravu, která nevyvolává velkou politickou ani společenskou debatu.

V zásadě ústavněprávní výbor projednal tento návrh bez velkých změn, změny, které byly načteny, mají víceméně legislativně technický charakter, a předkladatel s nimi nemá problém a souhlasí s nimi. Žádám vás tedy, abyste propustili do dalšího čtení tento zákon, který v zásadě doprovází nový občanský zákoník. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, potvrzují slova pana ministra. Myslím, že se jedná opravdu o technickou normu, které v této zemi rozumí opravdu jenom pár právníků, a doporučuji, abychom ji schválili v návrhu usnesení ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže otevíráme obecnou rozpravu. Nikdo se do toho nepustí, takže v tom případě obecnou rozpravu můžeme i ukončit. Hlasovat není o čem. Zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Tady se omlouvám, přednesu dva návrhy, které vznikly ještě ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, a jedná se o dvě zpřesnění.

První návrh se týká § 83 odstavce 2 a 3, které by nově měly znít:

(2) Zástavní právo k cennému papíru se řídí právem platným v místě obvyklého pobytu nebo sídla zástavního věřitele v rozhodné době, nezvolí-li strany právo jiné; zpětný a další odkaz jsou vyloučeny. Jde-li o cenný papír, který je nutno předložit za účelem vydání věci a nakládání s ní, použije se práva platného v místě, v němž je cenný papír v rozhodné době.

(3) Bez ohledu na odstavce 1 a 2 nakládání se zaknihovaným nebo imobilizovaným cenným papírem nebo jiným cenným papírem zapsaným v evidenci, nebo nakládání s právem zapsaným v evidenci, které se chová jako zaknihovaný cenný papír, se řídí právem státu, v němž je vedena evidence, ve které se provádí zápis; zpětný a další odkaz jsou vyloučeny. Volba práva je přípustná, jen jde-li o právo státu, v němž má osoba vedoucí evidenci k okamžiku volby práva sídlo nebo pobočku, a vedení evidence patří mezi obvyklé činnosti této osoby.

A druhá změna. V paragrafu 125 se číslovka 2013 nahrazuje číslovkou 2014.

Jde o to, že jsme mezinárodní právo soukromé projednali dříve než občanský zákoník a předpokládali jsme s tou dřívější účinností, která, když se posouvá občanský zákoník, pak je správné, aby se posunula i účinnost zákona o mezinárodním právu soukromém.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak nikdo další do podrobné rozpravy se nehlásí, takže můžeme i podrobnou rozpravu ukončit a zřejmě můžeme ukončit celé projednávání tohoto – tedy ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Takže to končím a беру další návrh vládní, kterým je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - druhé čtení

Poprosím pana ministra Pospíšila, aby i tento tisk uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně představil tuto novelu, o které jsme vedli již debatu v prvním čtení, takže víceméně pouze pro připomenutí. Snahou navrhovatele, Ministerstva spravedlnosti, bylo upravit rozhodčí řízení tak, aby tato forma řešení sporu mimo řekněme státní moc nebyla zneužita vůči těm občanům, kteří třeba nemají právníké vzdělání a nebo někde v určité míře nepozornosti podepíší smlouvu, ve které je uvedena malá, nenápadná rozhodčí doložka.

Cílem tedy této novely bylo reagovat na stále existující a bohužel ne zcela nečetné nebo málo četné případy, kdy je rozhodčí řízení realizováno tak, že práva občana jsou poškozena. Proto tedy tato novela obsahuje celou řadu změn, které mají vést k tomu, že rozhodčí řízení do budoucna budou zcela transparentní, budou v zásadě věci přezkoumatelná takovátou rozhodnutí soudem jako státním orgánem.

V zákoně je celá řada pozitivních věcí, které naši občané určitě ocení. Je to od nové podoby tzv. rozhodčí doložky, to znamená dovětku v dané například spotřebitelské smlouvě, že spor z takovéto smlouvy bude řešen rozhodcem, že do budoucna takováto rozhodčí doložka bude muset být samostatně, nikoliv jako součást obměnitelné (?) smlouvy, a také samostatně by měla být občanem podepisována. Občan si uvědomí, že podepisuje takovýto dodatek, dovětek, doplněk, protože to není dodatek, doplněk k dané smlouvě.

Stanovujeme nové kvalifikační předpoklady pro osoby, které chtějí vykonávat funkci rozhodce. Jsou tam nové povinnosti včetně vysokoškolského vzdělání v oboru právo, s tím, že Ministerstvo spravedlnosti povede veřejný seznam takovýchto rozhodců, tak aby každý občan věděl, kdo takovouto činnost vykonává.

Důležité je, že návrh byl projednán souhlasně ústavněprávním výborem. Usnesení, které máte, víceméně zpřesňuje některé věci, jako řeší a upravuje otázku seznamu, ve kterém budou zapsáni rozhodci, upravuje pak ještě některé další věci, které mají spíš technický charakter, a my v tuto chvíli nevidíme žádný důvod, proč by usnesení ústavněprávního výboru nemělo být podpořeno. Tedy podporujeme i usnesení ústavněprávního výboru.

Vážené kolegyně a kolegové, já osobně se domnívám, že zde poslanci příslušného výboru, a za to jim děkuji, odvedli kus práce nad naší novelou. Celou věc projednali a doplnili ministerský návrh ještě o další věci, které povedou k tomu, že rozhodčí řízení nebude černou můrou našich občanů, nebude zneužíváno v jejich neprospěch, ale naopak, bude to vhodný doplněk vůči soudům, vůči státní justiční moci v těch případech, které jsou právně ne až tak sporné a kdy třeba je možné, aby věc byla řešena takto mimosoudně, protože rozhodčí řízení jako takové není jen výhodou pro stát, že část sporů se odkloní od státní moci, ale je to výhodou i pro občana. Pokud je vedeno řádně a správně, tak jednou z jeho výhod je menší formálnost, ale samozřejmě i rychlost, ve které jsou rozhodčí nálezy vydávány. Proto nám nepřípadlo jako správné rozhodčí řízení zakazovat, protože by to opět bylo ku škodě občanům. Správný postup je tedy přesnější pravidla a to přesně přináší tato novela. Prosím vás tedy o její podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych požádal pana poslance Bendu, který je zpravodajem. My jsme to také přikázali ústavněprávnímu výboru, takže máme usnesení 371/1/2. Takže prosím k tomu.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, ministr již částečně návrh uvedl. Velká debata, která běžela na ústavněprávním výboru, řekl bych nad návrh ministerstva, které již poměrně vysokou míru kontroly nad rozhodci ve spotřebitelských smlouvách zavádí, a to ona kontrola, že ve všech spotřebitelských věcech je výrok přezkoumatelný soudem, byla o tom, mají-li, nebo nemají-li být vedeny zvláštní seznamy rozhodců, které by vedlo Ministerstvo spravedlnosti, a jenom z těchto seznamů by bylo možné vybírat rozhodce pro spotřebitelské rozhodování sporů bez spotřebitelské smlouvy. Je to nad rámec všech těch úprav, které již ministerstvo navrhlo. Zvláštní doložka u spotřebitelských smluv a právě ona možnost přezkumu.

Ústavněprávní výbor se nakonec přiklonil k názoru, že seznamy budou vedeny, budou vedeny na Ministerstvu spravedlnosti. Vstupní podmínky pro ně jsou relativně formální: vysokoškolské vzdělání, způsobilost k právním úkonům, zaplacení nějakého příspěvku. Bude možné vyškrtávat, bude možné vyškrtávat z těchto seznamů v případě opakovaného porušení povinností podle tohoto zákona.

Já se domnívám, že to je rozhodnutí, které sice je lehce riskantní v tom, že do jisté míry více odpovědnosti přenáší na stát a na ministerstvo, zejména odpovědnosti v tom, vést seznamy a mít nad nimi kontrolu. Na druhou stranu je asi pravda, že by v některých případech mohlo zabránit těm nejhorším excesům, které se v rámci spotřebitelských smluv a

rozhodčího řízení odehrávají, a proto doporučuji, aby Poslanecká sněmovna přijala toto znění ústavněprávního výboru a vládní návrh propustila s ním. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Obecná rozprava tedy může začít. Mám do ní přihlášky. Pan poslanec Viktor Paggio jako první. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, já už jsem se tady vcelku ze široka vyjadřoval k tomuto zákonu a pan ministr to zde velmi dobře uvedl. Jenom bych rád přitáhl vaši pozornost právě na usnesení ústavněprávního výboru, které do zákona dodává seznam rozhodců.

Já jsem velkým zastáncem veřejného seznamu rozhodců pro spotřebitelské spory. Koneckonců usnesení ústavněprávního výboru vzniklo na základě návrhu naší poslankyně Jany Suché. Ten seznam, hodně se diskutovalo vůbec o jeho smyslu. Nakonec jsme dospěli k tomu, že smysl jednoznačně má. Také jsme hodně mluvili o tom, jakým způsobem vyškrtávat z tohoto seznamu. Ta původní, poněkud drakonická opatření v zákoně byla zjemněna. Nyní je to do jisté míry na úvaze úředníků Ministerstva spravedlnosti a je to myslím napsáno velmi chytře. Je to napsáno tak, abychom nepostihovali rozhodce za jeho právní názor, ale zároveň abychom byli schopni postihnout ty největší právní zhůvěřilosti, které se bohužel v České republice dějí.

Takže vás také žádám o to, abyste podpořili tento zákon, abyste podpořili verzi ústavněprávního výboru, a zároveň bych rád poděkoval ministerstvu i náměstkům za spolupráci, koaličním partnerům a vůbec všem lidem dobré vůle, kteří se na tomto podíleli. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím další, pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já jsem rád, že tento návrh zákona je již ve druhém čtení, právě proto, že společně s Bohuslavem Sobotkou a dalšími poslanci sociální demokracie jsme tady poprvé otevřeli téma zneužívání rozhodčích doložek už na jaře roku 2009. Je to docela dlouho od této chvíle a je vidět, že některé věci se neprosazují snadno. Muselo dojít až k obměně Poslanecké sněmovny, muselo dojít k mnoha tragickým případům, které jsme se museli dozvídat z novin, a teprve tehdy Poslanecká sněmovna se rozhodla začít s tímto problémem něco dělat tak, že změní zákon.

Určitě každý máme nějakou představu, jak by ten zákon měl vypadat.

Já osobně bych si dovedl představit i úplný zákaz rozhodčích doložek u spotřebitelských úvěrů. Myslím, že by to žádný razantní nárůst sporů nepřineslo právě proto, že v mnoha případech by se Tito lidé, kteří jsou věřiteli, ani na soudy neobraceli, protože by věděli, že v některých případech, kdy zneužívali vůbec tyto úvěry, by u normálního soudu uspět nemohli. Je tady nadepsán jakýsi kompromis, kompromis, který spočívá v tom, že alespoň ti rozhodci, kteří budou rozhodovat spotřebitelské úvěry, budou mít přísnější pravidla pro rozhodování.

Sociální demokracie proto tento návrh podpoří, ať už naše pozměňovací návrhy přijaty budou, či nebudou, protože určitě je to krok správným směrem. Já jsem rád, že do toho zákona nakonec se podařilo prosadit i onen seznam rozhodců. Přiznám se, že bez něho by podle mého názoru smysl zákon jako celek neměl a bylo by to jen odškrtnutí jednoho bodu v programovém prohlášení vlády bez nějakého zásadního výsledku.

Pozměňovací návrh, který byl přijat v ústavněprávním výboru, to určitě vylepšuje a myslím, že ve chvíli, kdy rozhodci budou muset mít vysokoškolské právnické vzdělání, se určitě kvalita onoho rozhodování zvýší a z trhu rozhodců, když to řeknu takto jednoduše, odejde řada lidí, kteří v zásadě rozhodci ani nebyli a pouze podepisovali různé rozhodčí spory bez ohledu na to, jestli je možná ani četli, právě ve prospěch jednotlivých věřitelů.

To, co si ale myslím, že by mělo být ještě doplněno, a proto budu podávat pozměňovací návrh, respektive jsem jej podal a za chvíli se k návrhu, který už leží na poslaneckých lavicích, přihlásím, je za první snaha získat více prostředků do státního rozpočtu právě proto, aby Ministerstvo spravedlnosti mohlo lépe kontrolovat rozhodce. My jsme slyšeli od zástupců ministerstva na jednání ústavněprávního výboru, že ti, kteří budou kontrolovat na Ministerstvu spravedlnosti rozhodce, kteří budou rozhodovat, tedy i to, jestli rozhodují v souladu se zákonem, a případně provádět kontroly, mají omezené možnosti. Mají je omezené především proto, že se to bude týkat na ministerstvu snad tří, možná pěti osob. To je skutečně málo na množství sporů a množství případů, které máme. Já myslím, že pokud někdo chce rozhodovat, chce být rozhodcem, chce to dělat profesionálně, pak by měl zaplatit reálnou část za zápis do seznamu, reálnou částku, nikoliv jen formální. Ta částka je navrhována ministerstvem na 5 tisíc korun, respektive pozměňovacím návrhem.

Já si dovoluji podat pozměňovací návrh, aby každý rozhodce, který chce rozhodovat spotřebitelské úvěry a chce být zapsán na seznamu, se na tom musel podílet částkou 100 tisíc korun.

Druhý pozměňovací návrh by měl vést ke zvýšení kvality rozhodců zapsaných na tomto seznamu. Jak podotýkám, týká se to pouze a jenom

rozhodců pro spotřebitelské úvěry, nikoliv těch, kteří rozhodují v jiných věcech, a to je zavedení zkoušky. Podle mého názoru nestačí pouze vysokoškolské právnické vzdělání. Ten daný rozhodce by měl podle mého názoru projít i určitou zkouškou, kterou by organizovalo Ministerstvo spravedlnosti, a zkoušku by ale nemuseli vykonávat ti, kteří již justiční nebo advokátní zkoušku složili, to znamená už prokázali daleko rozsáhlejší znalosti problematiky.

To jsou tedy dva pozměňovací návrhy, které podávám. Myslím si, že jsou to návrhy, které by mohly zlepšit situaci. Je možné o nich hlasovat odděleně. Bude záležet na panu zpravodaji, jaký navrhne postup ve třetím čtení. Jak ale říkám, ať už tyto mé návrhy budou, nebo nebudou přijaty, klub sociální demokracie rozhodně podpoří návrh zákona jako celek.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Někdo ještě do obecné? Můžeme obecnou rozpravu ukončit. Můžeme rovnou na podrobnou. Tady bych požádal paní poslankyni Janu Kaslovou. Dá přednost, předpokládám, pan poslanec Tejc paní poslankyni Kaslové. Já jsem to předpokládal. Prosím.

Poslankyně Jana Kaslová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si tímto zde ve Sněmovně předložit svůj pozměňovací návrh zákona o rozhodčím řízení, který jste obdrželi do svých lavic – tedy doufám. Jen v krátkosti bych ráda vysvětlila, čeho se tento pozměňovací návrh týká, a prosím tedy o pozornost.

Příznačný rysem smluv v oblasti spotřebitelského úvěrování, který je veřejností trvale negativně vnímán a často mediálně zmiňován, je existence takzvaných rozhodčích doložek. Spory, které z těchto smluv vzniknou, rozhodují nikoliv soudy, nýbrž rozhodci, u nichž vzhledem k jejich vazbě na poskytovatele úvěrů vznikají logicky pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Jistý průlom do stávajících praktik byl učiněn letošní novelou zákona o finančním arbitrovi, do jehož působnosti od července náleží rozhodování sporů mimo jiné v oblasti spotřebitelských úvěrů. Tato kompetence je důsledkem požadavku komunitárního práva na zavedení vhodných a účinných postupů pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů v souvislosti s úvěrovými smlouvami. Řízení před finančním arbitrem může být v této oblasti zahájeno jen na návrh spotřebitele a podnikatel, věřitel nebo zprostředkovatel je ze zákona nucen se jej účastnit. Za současné právní úpravy má však možnost se řízení vyhnout za pomoci zahájení rozhodčího řízení, což je situace zcela nežádoucí, která odporuje principům právního státu i požadavku komunitárního práva.

Pro reálnou funkčnost a současně pro naplnění požadavku směrnice

Evropské unie je třeba zákon o rozhodčím řízení zrcadlově doplnit o překážky řízení, to znamená překážky věci zahájené a věci rozhodnuté, a to stejně, jako je tomu v zákoně o finančním arbitrovi. Jinými slovy tam, kde bude řízení zahájeno jako první, to jest před rozhodcem, nebo finančním arbitrem, tam bude řízení také dokončeno. Z těchto uvedených důvodů navrhuji doplnění novely zákona o rozhodčí řízení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych poprosil pana poslance Tejce, pokud by vystoupil v rámci podrobné. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, já si dovoluji jen formálně se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem před chvílí ve svém vystoupení předestřel a který byl rozdan na lavice. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já přednesu ještě jeden návrh, který se vrací k variantě možnosti vést dva seznamy, a to na ministerstvu a u stálého rozhodčího soudu, tak aby tato varianta byla ve hře před třetím čtením, byla opakovaně v průběhu jednání ústavněprávního výboru diskutována, a protože tady není, tak bych byl rád, abychom měli ještě čas se nad ní zamyslet.

Ten návrh zní: V části první článek 1 bod 3 § 4 se v odst. 4 za slovy "(dále jen ministerstvo)" ruší tečka a věta pokračuje "nebo v seznamu vedeném stálým rozhodčím soudem – § 13".

Jde o problematiku toho, že bylo zatím řečeno, že seznamy povede jenom ministerstvo. Stálý rozhodčí soud, který má poměrně dobrou pověst v České republice a má i poměrně dobrou pověst evropsky, neboť například některé doménové spory má rozhodovat pro celou Evropskou unii, má obavy z toho, že nepovede-li si své seznamy rozhodců sám a bude-li je garantovat ministerstvo, mohlo by dojít ke zpochybnění jeho nezávislosti ve smyslu nezávislého rozhodčího orgánu, jak je vnímán evropskými strukturami. Abychom zbytečně nedošli do situace, že rozhodčímu soudu, který v tomto směru má i mezinárodní renomé, bude náhle jenom proto, že seznam rozhodců pro spotřebitelské smlouvy povede ministerstvo, zpochybněna nezávislost. Chtěl bych, aby tento návrh tady byl, abychom měli ještě týden na přemýšlení, které řešení je správné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Viděl jsem pana ministra Pospíšila, který se ještě hlásil o slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Pane předsedající, jenom poznámku na závěr obecné rozpravy, ale týkalo se to pozměňovacích návrhů, tak k tomu řeknu jenom dvě poznámky.

Za prvé chci poděkovat za pozměňovací návrh paní poslankyně Kaslové, protože opravdu to je velká praktická věc, kterou ona načetla, protože by opravdu mohlo dojít k tomu, že by nám mohla paralelně probíhat dvě různá řízení o témže předmětu sporu u různých orgánů. Za to děkuji.

A ještě jednu poznámku k tomu, co říkal pan poslanec Tejc, protože o tom jsem tady hluboce přemýšlel. Otázka řekněme poplatků. No, Ministerstvu spravedlnosti by se určitě líbilo, kdyby částka byla 100 tisíc za osobu, která by vykonávala funkci rozhodce, nicméně musíme vnímat jistý princip přiměřenosti. Já se musím nejprve podívat na to, jaké poplatky platí osoby, například insolvenční správci, když vstupují do svého oboru, nebo jaké poplatky platí soudní znalci, kteří se stávají soudním znalcem, případně jiné právnické profese. Tam by měla být jistá forma přiměřenosti a vyváženosti s těmito jinými právnickými profesemi, kde stát realizuje určitý dohled, vykonává se u státu určitá zkouška, zápisy do určitého seznamu, a částka by měla být adekvátní. Protože pak je otázka, jestli by nemělo dojít ke zvednutí i u jiných právnických profesí, aby to bylo přiměřené a případně správné, a možná že se nad tím obecně zamyslíme jako nad možným zdrojem finančních prostředků pro Ministerstvo spravedlnosti. Tím jenom dopředu vysvětluji, že k našemu stanovisku bude třeba širšího pohledu i ve vztahu k jiným právnickým profesím než pouze k rozhodcům.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to bylo v rámci podrobné už zřejmě vše. Pravděpodobně to znamená, že jsme vyčerpali, končím podrobnou rozpravu a myslím, že i celé projednávání ve druhém čtení tisku 371. Takže další bod odkládáme.

Teď tu máme sice napsané na tabuli zřízení inkasního místa, tisk 473, jenomže to se nedá projednávat, protože ještě neuběhla lhůta pro usnesení hospodářskému výboru a bude se to zítra projednávat ve výboru rozpočtovém, takže tento rozsáhlý materiál nebo návrh odkládám.

A jdeme k dalšímu, to je

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném
a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 340/ - druhé čtení**

Prosím, pan poslanec Paroubek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Já bych rád něco sdělil na mikrofon. Chtěl jsem to k diskusi k bodu, který zde nebude přednesen. Já bych rád, aby se dostalo do zápisu k hlasování 10 na počátku schůze, kdy byla požadována zpráva o akvizicích na Ministerstvu obrany. Na sjetině je uvedeno, že jsem hlasoval proti, já jsem byl samozřejmě pro. Byl bych rád, aby se to objevilo v zápisu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď tedy novela zákona o vzdělávání, jak už jsem řekl. Také jsme v druhém čtení a tento návrh by měl uvést ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vládní návrh novely školského zákona č. 561/2004 Sb., je poměrně robustní novelou tohoto školského zákona. A já si velice cením diskuse, která se ve školském výboru vedla o klíčových hlavních tématech, a velice si cením konstruktivní atmosféry, která byla napříč celým politickým spektrem.

Jenom stručně bych připomenul, čeho se novela v klíčových bodech týká. Jednak je to snížení administrativní zátěže škol. Připomínám hlavně změny v přijímacím řízení, zrušení vlastního hodnocení školy jako samostatného dokumentu, stanovení školské rady jako fakultativního orgánu. Za druhé, v oblasti vztahů veřejných zřizovatelů k jejich školám mění novela podmínky jmenování ředitelů škol. Zavádí se šestileté funkční období. Novela usnadňuje povinnou školní docházku českým občanům žijícím v zahraničí. Na druhou stranu tato novela navrhuje transparentní pravidla pro povolení plnit školní docházku v tzv. zahraničních školách na území České republiky. V oblasti předškolního vzdělávání připravuje novela půdu pro fungování tzv. firemních mateřských škol.

Nad to se ve školském výboru podařilo dohodnout komplexní pozměňovací návrh, který se dotýká například dalších věcí. Změna v organizaci maturitních zkoušek, které výrazně přispějí k objektivitě hodnocení písemných prací a částečně sníží opět administrativní zátěž škol. Usnadní tato novela prázdninový provoz mateřských škol s možností přijímat děti i z

jiných mateřských škol. Zpřísňuje tato novela podmínky odkladu povinné školní docházky. Účelem je omezit nadužívání odkladů. S tím souvisí také omezení bezúplatnosti posledního ročníku mateřské školy na 12 měsíců.

Tato novela také řeší docházku do dvou základních škol u dětí ve střídavé péči. Také se zabývá nostrifikací zahraničního vysvědčení. Je to zpřísnění a zavedení kontroly. Vznikne důležitý nástroj pro předcházení a odhalování zneužívání systému nostrifikací.

Tak jak jsem řekl na začátku, já si velice cením dohody, která vznikla ve školském výboru, kdy se přijal kompromisní komplexní pozměňovací návrh napříč celým spektrem, a velice si toho vážím. Trochu bych varoval, abychom k tomuhle dohodnutému komplexnímu návrhu nepřidávali další věci nad jeho rámec, protože jak je známo, školství rozumí každý, a pokud by se to tak dělo, tak by možná novela ztratila v něčem smysl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, která je zpravodajkou výboru, a ten už to projednal, výbor pro vědu a vzdělání. Máme tu sněmovní tisky 340/1 a 340/2, kde jsou usnesení. Prosím, můžete nás informovat o tom, co se ve výborech dělo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mluvili jsme tady o složitých materiích jako občanský zákoník a tak dále. Ale ani tato materie, tato obsáhlá změna školského zákona, nebyla jednoduchá. Jenom pro informaci: Podvýbor pro regionální školství se touto materií zabýval sedm hodin. Výbor pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu jednal čtyři hodiny nad tímto tématem. A proto bych vám chtěla sdělit, že jsme přijali na výboru komplexní pozměňovací návrh, který předkládáme. Je to sněmovní tisk 340/2, který bychom chtěli, aby byl jakoby základ pro projednávání, o němž bychom tady jednali. A potom ve druhém čtení by mohly být načteny ještě další pozměňovací návrhy. Ale myslím si, že této materii byla věnována tak odborná práce, že bych nerada, aby se to završilo dalšími pozměňovacími návrhy, i když každý z vás má právo ten pozměňovací návrh podat.

Myslím si, že je teď nutné odhlasovat, že se jako základ pro projednávání bere tisk 340/2, a potom dále pokračovat v obecné rozpravě. A já sama, protože dnes jsme znovu s legislativou probírali tisk 340/2, bych v podrobné rozpravě načetla některé jemné technické nuance, ke kterým jsme ještě došli.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Můžeme otevřít

obecnou rozpravu. V této chvíli se do ní hlásí jako první paní poslankyně Marta Semelová. To je podrobná? Aha! Takže obecná. Ptám se, omlouvám se, nejdřív do obecné kdo se hlásí. Vypadá to, že o obecnou už takový zájem není. Tak můžeme tedy obecnou rozpravu ukončit a rovnou otevřeme podrobnou. A poprosím ještě jednou paní poslankyni. Tak prosím zpravodajku, aby nás informovala na mikrofon.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Prosím vás, pane předsedající, abyste dal odhlasovat, že základem pro projednávání ve druhém čtení bude komplexní pozměňovací návrh přijatý výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu na jednání 12. října 2011 pod sněmovním tiskem 340/2.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu. Myslím, že není třeba to opakovat, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, že hlasujeme o tom usnesení jako základu. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26, přihlášeno 171. Pro hlasovalo 115, proti žádný, takže to bylo přijato.

Teď tedy můžeme otevřít podrobnou, už nikdo neprotestuje. Prosím, tak tedy otevíráme podrobnou a paní poslankyně Semelová může vystoupit jako první. Prosím tedy, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych se chtěla, dámy a pánové, přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které máte rozdány do lavic. Jedná se o dva návrhy, protože ten třetí, to už je technická záležitost vztahující se k druhému pozměňovacímu návrhu.

Jenom velice stručně. První se týká § 5 odst. 1, ve kterém doporučuji, aby při zpracování školního vzdělávacího programu se ne pouze mohlo vycházet, ale vycházelo z obsahu vybraných vzdělávacích oblastí, které stanoví ministerstvo a zveřejní je způsobem umožňujícím dálkový přístup. Stručně řečeno, jedná se mi o to, aby došlo k určitému sjednocení učiva vybraných předmětů, aby se zamezilo tomu zmatku, který nastává, když se děcka přestěhují z jednoho místa na druhé a změní školu, když každá škola učí něco jiného, nějak jinak. Zároveň si myslím, že je potřeba určitá garance státu za obsah a kvalitu vzdělávání.

Druhý pozměňovací návrh se týká úplaty za vzdělávání a školské služby. Je to § 123 odst. 2 a 5. Zde navrhuji, aby se neplatilo ve všech ročnících mateřské školy, ne tedy pouze v posledním ročníku, zároveň aby se neplatilo za pobyt ve školních družinách základní školy, a navrhuji zru-

šení školného na vyšších odborných školách. Jak už jsem řekla, § 123 odst. 5 pouze navazuje na to, co už jsem zde říkala, vyloženě technicky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď poprosím paní poslankyni Wenigerovou jako další v podrobné...

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, potvrzuji to, co říkala paní zpravodajka Bohdalová. I já jsem se účastnila toho několikahodinového maratonu při projednávání novely zákona a musím říci, že nerada dávám další pozměňovací návrhy, když jsem hlasovala pro komplexní pozměňovací návrh, ale vzhledem k tomu, že v přechodných ustanoveních v bodě 1 po vysvětlení s Ministerstvem školství jsme dospěli k velice nepříjemné situaci, že skutečně zahraniční školy, které vznikly před touto úpravou zákona, školského zákona 205 – opakují znovu, je jich šest, fungují tady zhruba 20 let v ČR – a které dostaly od Ministerstva školství povolení školní docházky na dobu neurčitou, by se musely celé proceduře podrobit, pak bylo zapotřebí podat pozměňovací návrh k článku 2 k přechodným ustanovením v bodě 1. A já si dovoluji tento pozměňovací návrh načíst.

Jedná se tedy o článek 2 bod 1, který v pozměňovacím návrhu zní: Ve škole, v níž mohli žáci plnit povinnou školní docházku podle § 38 odst. 1 písm. c) zákona 561/2004 Sb. ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, lze dále plnit povinnou školní docházku v souladu s povolením platným k uvedenému dni. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Bartoše. Ano, prosím. Walter Bartoš je další vystupující.

Poslanec Walter Bartoš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych se také rád přihlásil k sérii pozměňovacích návrhů, které jste všichni obdrželi a máte je ve svých lavicích. Krátce bych zdůvodnil, čeho se tyto čtyři pozměňovací návrhy týkají.

Za prvé, týkají se úpravy zahraničních škol na území ČR. Úprava, kterou navrhuji já, by vedla ke stabilnějšímu a k více předvídatelnému a očekávatelnému prostředí. To je první návrh.

Druhý návrh se týká počtu přihlášek na střední školy, protože pan ministr sice mluvil o tom, že došlo na školském výboru k jakémusi kompromisu, nicméně cudně pomlčel o jedné číslovce a ta číslovka je tři a dva, protože ve vládním návrhu jsou tři přihlášky na střední školu, zatímco v usnesení školského výboru se číslovka tři změnila na dvě, takže já navrhuji vrátit to zpět do původního stavu, tedy do čísla tři, tak jak jej navrhuje vládní návrh zákona.

Třetí pozměňovací návrh se týká mateřských školek. Budu mít přesně opačný návrh, než měla paní kolegyně Semelová. Já navrhuji, aby se zpočetnil také poslední ročník mateřské školy. To je podstata návrhu číslo tři.

A návrh číslo čtyři. Navrhuji, abychom zjednodušili jmenování a odvolávání ředitelů škol, které zřizovatelé zřizují bez funkčního období, tudíž jednoduše zřizovatel jmenuje a zřizovatel odvolává.

Tolik mé pozměňovací návrhy a rád bych ještě řekl, že pokud tyto návrhy budou přijaty, tak se tyto změny promítnou samozřejmě do přechodných ustanovení.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Také poprosím pana poslance Jana Čechlovského. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Vážený pane místopředsedo, vládo, ctěná Sněmovno, já bych se chtěl také přihlásit k pozměňovacímu návrhu. Pan ministr tady před chvílkou trochu provokativně říkal, že školství rozumí každý. Necítím se být expertem na školství, ale byl jsem starostou, a tím pádem zřizovatelem mateřských a základních škol. Můj pozměňovací návrh se podobně – a v tom jsme shodní jako u kolegy Bartoše – týká posledního ročníku v mateřských školách a odvolávání a jmenování ředitelů základních škol.

Já myslím, že je zbytečné to tady prodlužovat. Je to poměrně podrobně popsáno v důvodové zprávě, nicméně musím potvrdit to, co tady říkal pan ministr i paní zpravodajka. Já jako bývalý starosta rozhodně vnímám současný návrh novely školského zákona a výstup ze školského výboru jako jednoznačně pozitivní krok do toho stávajícího tristního stavu, byť v těchto dvou oblastech, o kterých jsem mluvil, si myslím, že jsme tak trochu zůstali na půl cesty.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď prosím pana poslance Šarapatku.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, rád bych načel pozměňovací návrh ke školskému zákonu, který jsme připravili s kolegyní Hanákovou a týká se § 166, a to odvolávání ředitelů. Už tady o tom bylo hovořeno. Když se podívám na § 166, zůstal by tam odstavec 1 a 2. V odst. 2 se hovoří o konkurzním řízení, resp. o funkčním období ředitele na dobu šesti let. Následující odstavec 3 potom hovoří o tom, že v určitých případech nemusí dojít ke konkurznímu řízení. Nám se zdá tento odstavec nadbytečný a navrhuje jeho zrušení.

To znamená, že by tam zůstalo funkční období šesti let a poté by šel ředitel školy nebo jiné příspěvkové organizace do konkurzního řízení. Není to nic neobvyklého. My jsme také voleni na čtyři roky, ale když se podívám na jmenované funkce třeba v resortu školství, tak běžně vedoucí kateder na vysokých školách jsou na období tří let a potom jdou do konkurzu a nikdo se nad tím již nepozastavuje.

Následující body by se potom přečíslovaly, takže bod 4 by byl dále bodem 3. A zde navrhuje doplnění tohoto bodu ještě o písmeno e), aby odvolatelnost ředitele mohla být i na návrh školské rady nebo České školní inspekce. Tím bychom z bývalého bodu 3 školskou radu a Českou školní inspekci ošetřili v tomto bodu.

Jinak další body by zůstaly beze změny, akorát by byly přečíslovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poslanec Jan Novotný mladší – až mladý. Prosím.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji, pane předsedající. Jsem Pepa. (Smích v lavicích.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Josef, promiňte.

Poslanec Josef Novotný ml.: Tak ale to mi nebrání v tom, abych načel svůj pozměňovací návrh ke školskému zákonu, který se týká zejména § 60 ohledně přijímacích zkoušek, kdy moje navrhovaná změna vychází z negativních zkušeností a připomínek ředitelů středních škol. Měla by podstatným způsobem zjednodušit přijímací řízení. Vrací to vlastně do systému, který byl před lety a který byl osvědčen.

Další věc se týká § 166, který se týká jmenování na vedoucí pracovní místo ředitele na dobu určitou šesti let. Tam se to dostává do kolize s případy, kdy je nezbytné jmenovat ředitele na dobu kratší, například zástup za ředitele neuvolněného pro výkon veřejné funkce a podobně. Takže tam navrhuji dát za slovo "období" slovo "nejvýše šest let".

Děkuji za pozornost a děkuji za podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Prosím paní poslankyni Janu Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer, dámy a pánové. Já vedle svých kolegů si dovoluji načíst pozměňovací návrh k tisku 340. Vzhledem k tomu, že jste tento návrh dostali všichni na svůj stolek, nebudu zdržovat a odvolávám se na tento svůj pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy, ještě Helena Langšádlová by také chtěla přednést. Tak prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se ráda přihlásila k drobnému pozměňovacímu návrhu, který jsem zpracovala společně s panem poslancem Ohlídalem. Týká se předškolního vzdělávání. Upravuje možnost návštěvy mateřské školy, kdy budou sdílet jedno místo dvě děti, a dále upravuje provoz mateřských škol v letních měsících.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a prosím, Anna Putnová je poslední přihlášená ještě do podrobné.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych přednesla také svůj pozměňovací návrh, který se týká školských rad. Nejdříve jej přečtu a potom jej tedy zdůvodním.

Přednáším pozměňující návrh k usnesení číslo 58 výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 15. schůze ze dne 12. října 2011, tisk 340/2.

Za prvé. Bod 72 se vypouští.

Za druhé. Bod 74 se vypouští.

Jedná se o to, že chci zachování současného znění školského zákona v § 167, tedy povinnost při základních, středních a vyšších odborných školách zřizovat školskou radu. Tímto názorem jsem, myslím, mezi svými kolegy dostatečně známá a mám pro to řadu důvodů. Především se domnívám, že novela školského zákona, jakkoliv je zdůvodňována zjednodušením administrace, by měla být vedena motivem posílit a zkvalitnit vzdělávání. A pokud máme toto jako hlavní cíl, tak potom se musíme ptát, jaké kroky k tomu je potřeba učinit.

Slyšela jsem od kolegů, že školské rady byly v řadě případů formální. Možná, že tato formálnost a malomocnost školských rad byla způsobena tím, že nebylo možné odvolávat ředitele. Protože se novelou tato situace změní, dostáváme se do jiné situace.

Za druhé jsme byli ujišťováni v jakési zvláštní statistice, kolik procent školských rad funguje nebo nefunguje. Tyto statistiky mají naprosto nulovou validitu. Myslím si, že bychom se tímto vůbec neměli zabývat. Měli bychom se ptát, co je cílem. Cílem je zkvalitnění vzdělání a měli bychom držet jednotnou ideu. To znamená, zapojme více rodiče jako partnery, kteří jsou zodpovědní za vzdělávání, a vytvořme jim i formální nástroje, aby svoji zodpovědnost mohli realizovat.

Za další. Nekoncepčnost, kterou tady sleduji z hlediska školských

zákonů, je také v tom, že na vysokých školách existují správní rady. Ve věcném záměru vysokoškolského zákona, který se připravuje, se to jmenuje rada vysokých škol, která má obdobnou funkci, jakou mají školské rady. O jejich zrušení se vůbec neuvažuje. Držíme jednotnou ideovou linku z hlediska školských zákonů.

Námítka, která zaznívá také od kolegů, je v tom, že je obtížné získávat zastupitele, kteří by byli vysíláni zřizovateli do školských rad. To je vidět, jak hluboko kleslo vzdělání v našich očích. Měli jste snad někdy problém, vy, páni radní či starostové, s tím, abyste obsadili místa ve správních orgánech městských firem? Proč nejsou městské firmy obsazovány na základě toho, jak se zastupitelé osvědčili ve školských radách? Jakou roli vzdělání v tomto smyslu poskytujeme?

A potom třetí otázka, která se týká rodičů. Rodiče – všimněte si – jsou v poslední době z toho vzdělávacího systému trvale vytlačováni. Snažíme se to flikovat tím, že vymýšlíme smlouvy s rodiči a podobně, přičemž formální nástroj tady existuje a měli bychom ho využít. Proto jsem podala tento pozměňující návrh a budu vás žádat o to, abyste zvážili jeho podporu v dalším čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do rozpravy podrobné. Není tomu tak, můžeme rozpravu ukončit. A to je zřejmě všechno, není nic dalšího, co bychom měli hlasovat zřejmě. Není tam nic? Není. Takže ukončuji projednávání tisku 340.

11.

Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 429/ - druhé čtení

Prosím Waltera Bartoše, aby za navrhovatele uvedl tento tisk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Walter Bartoš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem vše podstatné řekl v prvním čtení, takže velice krátce.

Zákon číslo 130, týkající se podpory výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, je to zákon ve znění pozdějších předpisů, mění jednu podstat-

nou záležitost při jednostupňové soutěži. Posouvá zpět tu hodnotící lhůtu z čísla 180 na 240 dnů. My jsme se na školském výboru domluvili napříč politickým spektrem a chci za to poděkovat panu kolegovi Ohlídaloovi za vstřícné gesto. A našli jsme tam ještě jakýsi kompromis při té soutěžní lhůtě, kdy jsme posunuli ten termín, který dneska je v zákonu, z 36 dnů na 43 dnů.

Myslím, že tento zákon je typickou ukázkou toho, jak by se měly v této oblasti přijímat zákony, neboť už právě poprvé, když byl přijímán, byl přijímán dohodou napříč politickým spektrem a tak jsme postupovali dál. Proto tento zákon nebyl novelizován tolikrát jako zákon školský. Byl novelizován, jestli se nepletu, jednou nebo dvakrát, a tak je to v podstatě druhá novela.

Tolik moje vystoupení jako navrhovatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď jsme návrh ve druhém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu. Máme už i usnesení jako 429/2. Požádal bych pana poslance Ivana Ohlídala, aby nám k tomu něco řekl.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, kolega Bartoš řekl to hlavní, co se událo na schůzi školského výboru. Tam se událo nejen to, že v podstatě výbor souhlasil se zněním této novely, s prodloužením té hodnotící lhůty, ale navíc na můj návrh také souhlasil s pozměňovacím návrhem této novely, která se týká, jak už také poslanec Bartoš řekl, mírného prodloužení soutěžní lhůty.

Hodnotící lhůta se posunuje, rozšiřuje proto, aby se zlepšilo, zkvalitnilo hodnocení podaných projektů ve veřejné soutěži, a to je nutno akceptovat. Tento návrh je správný a ukazuje to dosavadní zkušenost. Podle mého názoru je však dobré také prodloužit soutěžní lhůtu, to znamená lhůtu, ve které musí navrhovatelé projektu zpracovat projekt a předložit ho. Myslím také, že prodloužení této soutěžní lhůty zlepší kvalitu vypracovávání těchto projektů, a to z toho prostého důvodu, že původně byla tato soutěžní lhůta u jednostupňových soutěží v délce 36 dnů, výbor se rozhodl usnést na tom, aby se tato soutěžní lhůta prodloužila o 7 dnů, to znamená na 43 dnů.

Já si myslím, že to bude dostatečná doba na to, aby mohli ti, kteří soutěží, kteří vstupují do veřejné soutěže, projekt vypracovat kvalitněji a navíc aby se mohli přizpůsobit měnícím se propozicím, měnícím se směrnici pro vypracování takového projektu. Tyto směrnice se většinou rok od roku mění, takže si myslím, že by bylo vhodné, aby Sněmovna ve třetím čtení schválila tento pozměňovací návrh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji také a otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí. Opakuji ještě jednou, máme tady návrh zákona, kterým se mění zákon o podpoře výzkumu a experimentálního vývoje. Bylo to uvedeno. Otevírám obecnou rozpravu. Zdá se, že do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, takže ji zřejmě mohu ukončit.

Pokud zpravodaj nic nenamítá, otevíru rozpravu podrobnou. Otevírám podrobnou rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy k této normě. Nikdo se nehlásí, takže uzavírám i podrobnou rozpravu. Končím projednávání tisku 429.

Máme před sebou

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 441/ - druhé čtení

Vládní návrh by měl z pověření vlády uvést ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové.

O obsahu navrhovaného zákona jsem hovořil podrobně v rámci prvního čtení. Proto v tuto chvíli jenom připomenu, že návrh zákona vychází z vyhodnocení praktických poznatků z dosavadní aplikace zákona o nemocenském pojištění od roku 2009, kdy tento zákon nabyl účinnosti. Návrh zákona neobsahuje žádné zásadní nebo koncepční změny. Kromě několika věcných změn, týkajících se především rozšíření okruhu nemocensky pojištěných osob, přináší řadu dílčích a zpřesňujících úprav, které mají zejména zamezit výkladovým nejasnostem, odstranit nežádoucí duplicity v plnění povinností, a tím přispět ke snížení administrativní náročnosti při provádění nemocenského pojištění. Návrh zákona je směřován jako pomoc praxi a byl také zpracován na základě praktických poznatků orgánů nemocenského pojištění.

Návrh zákona byl podpořen ve výboru pro sociální politiku a já věřím, že i vy návrh zákona ve třetím čtení podpoříte, aby provádění nemocenského pojištění bylo v praxi jednodušší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Miroslav Jeník.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, výbor pro sociální politiku projednal tento vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187 /2002 Sb., o nemocenském pojištění, na své 12. schůzi dne 5. října 2011. Přijal k tomu dva pozměňovací návrhy, se kterými vás seznámím v podrobné rozpravě.

Byla zde velmi významná diskuse, které se zúčastnil i ombudsman České republiky pan dr. Varvařovský, a následně výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Jan Husák a já ho zvuku k mikrofonu. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, dovoluji, abych okomentoval pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Považuji za nutné vás seznámit s obsahem a smyslem tohoto pozměňovacího návrhu. Tento pozměňovací návrh je v souladu s mým dlouhodobým úsilím a záměrem pracovat na efektivní elektronizaci veřejné správy.

Česká správa sociálního zabezpečení využívá při provádění agendy sociálního pojištění elektronickou komunikaci. Jedná se o předávání údajů ve formě datové věty, která je ihned na vstupu do České správy sociálního zabezpečení prověřena logickými testy na správnost předávaných údajů. Předávaná data jsou následně automatizovaně ukládána do cílových evidencí ČSSZ, což umožňuje jejich okamžité využití při zpracování agend nemocenského a důchodového pojištění. Bez možnosti využívat tuto formu komunikace by nebylo možné zaručit rychlost a kvalitu prováděných agend, resp. při zásadním výpadku této služby by byl výkon agendy České správy sociálního zabezpečení zcela ochromen.

Česká správa sociálního zabezpečení dosud využívá zejména portálu veřejné správy a má vytvořen pokročilý systém automatického zpracování dat, která přijímá přes tento portál. V souvislosti se změnami komunikačního rozhraní portálu veřejné správy, které vyplývají ze zákona č. 263, je z důvodu zachování a dalšího zlepšování komunikace subjektů s ČSSZ nutné přijmout určité legislativní změny, které by na to adekvátně reagovaly, a umožnit tak fungování elektronické komunikace i do budoucna.

Ročně Česká správa sociálního zabezpečení prostřednictvím tohoto e-podání přes portál veřejné správy přijme a zpracuje s minimálním zásahem lidské ruky přes 11 milionů formulářů, evidenčních listů důchodového

pojištění, přehledů OSVČ, oznámení o nástupu do zaměstnání, přehledů o výši pojistného, dále příloh žádostí o dávku nemocenského pojištění a dotazy exekutorů. Ve špičce to znamená zpracovat až 11 tisíc podání denně. Pokud by většina klientů, kteří nyní využívají služeb e-podání na principu dobrovolnosti, byl i jen po velmi krátké časové období, začala předávat tiskopisy elektronicky do datových schránek jinak než ve formátu datové věty určené ČSSZ, znamenalo by to pro Českou správu sociálního zabezpečení extrémní nárůst činnosti, který není schopna fyzicky zabezpečit.

Z uvedených důvodů je nezbytné zakotvit v zákoně o nemocenském pojištění a v zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení pravidla, ze kterých by dále elektronická komunikace s orgány nemocenského a důchodového pojištění vycházela. Vzhledem k technickým parametrům elektronické komunikace se přitom navrhuje přechodné období pro rok 2012 s tím, že v plném rozsahu by se navrhovaná pravidla elektronické komunikace uplatnila od roku 2013. V roce 2012 by byl právní stav v zásadě podobný současnému, neboť subjekt činící úkon na předepsaném tiskopisu by nadále mohl volit, zda použije písemnou, nebo elektronickou formu.

Nově by však příslušný orgán sociálního zabezpečení nebo nemocenského pojištění mohl stanovit technické otázky formy doručované datové zprávy. Bude-li mít tento orgán více elektronických podatelen či datových schránek, bude muset určit, do které elektronické nebo datové schránky orgánu sociálního zabezpečení budou tato podání doručována. K podstatné změně by pak došlo až od roku 2013, kdy se navrhuje uložit taxativně vymezeným subjektům – jsou to zaměstnavatelé, osoby samostatně výdělečně činné, ošetřující lékaři a zdravotnická zařízení – povinnost předkládat předepsané tiskopisy pouze v elektronické podobě a současně zavést pro orgány sociálního zabezpečení zmocnění umožnit z této povinnosti výjimky, kterých budou moci orgány sociálního zabezpečení využívat i postupně, podle míry připravenosti jednotlivých subjektů na elektronizaci podání, která může být rozdílná například u zaměstnavatelů a u OSVČ.

Vážené kolegyně a kolegové, považoval jsem za nutné zdůvodnit podrobně tento pozměňovací návrh, který načtu potom v podrobné rozpravě, a ve třetím čtení žádám o jeho podporu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím, aby se slova ujala další přihlášená do obecné rozpravy, a je jí paní poslankyně Jitka Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážený

dámy, vážení pánové, dovoluji, abych trošku více okomentovala součást komplexního pozměňovacího návrhu, který prošel výborem pro sociální politiku.

Součástí tohoto návrhu komplexního pozměňovacího je také pozměňovací návrh, který upravuje nárok na výplatu sirotčích důchodů. Jedná se o problém, který byl řešen již za dob pana veřejného ochránce práv, pana doktora Otakara Motejla, a stále se hledaly důvody, proč takovýto problém vyřešit nejde. Vždy se nějaké důvody našly. Nyní se ve spolupráci pana doktora Varvařovského a pana ministra Jaromíra Drábka podařilo nalézt řešení a okruh oprávněných osob se podstatně zvýšil. Řešení bylo nalezeno takové, že osoba, po které tomuto sirotkovi náleží důchod, u ní stačí, když splní polovinu doby potřebné k nemocenskému pojištění pro vznik invalidního důchodu a z toho odvozeného sirotčího důchodu pro toho sirotka, který potom bude tento důchod pobírat. Je to významná změna, a dokonce zde dochází i k retrospektivě, to znamená, že i v případě, že tyto podmínky byly splněny před dobou účinnosti tohoto návrhu zákona.

Děkuji vám za podporu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, ptám se, kdo další chce vystoupit v obecné rozpravě. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu proto končím. Zahajuji rozpravu podrobnou a zvu pana poslance Jana Husáka. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ze dne 25. 10. 2011, podanému dnes tedy pod mým jménem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, také děkuji. Další přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Kotalíková – ale vidím zdviženou ruku pana zpravodaje. Mám to brát tak, že pan zpravodaj dá přednost paní poslankyni a vystoupí poté? (Zpravodaj souhlasí.) Tak prosím.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, chtěla jsem se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic, týkajícímu se účinnosti tohoto zákona, kdy za slova “dnem 1. ledna 2012” se nahrazují slovy – pardon – slova “dnem 1. ledna 2012” se nahrazují slovy “prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení”. Jelikož i v přechodných ustanoveních

byl zmiňován den účinnosti, jsou v mém pozměňovacím návrhu upravena i přechodná ustanovení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji a slovo má nyní pan zpravodaj.

Poslanec Miroslav Jeník: Já, jak jsem avizoval, bych vás ještě seznámil s pozměňovacím návrhem, který byl přijat v rámci usnesení a který je obsahem usnesení výboru pro sociální politiku. Ten první se týkal vojáků z povolání, kdy se za bod 21 vkládá nový bod 21a, který říká, který má text “s výjimkou přídatku na bydlení poskytovanou podle zákona o vojácích z povolání”. A ta druhá část – je několik ustanovení, která upravují body, které zde odůvodnila kolegyně Chalánková, a týká se sirotčích důchodů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Přeje si ještě někdo vystoupit v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu.

Ptám se pana ministra a pana zpravodaje – nepřejí si vystoupit se závěrečnými slovy. Pan zpravodaj souhlasí se mnou, že není o čem hlasovat? Je tomu tak, pane zpravodaji? Pane zpravodaji, padl nějaký návrh, o kterém bychom měli teď hlasovat? Nepadl, proto tedy končím druhé čtení tohoto návrhu a přerušuji jednání schůze Sněmovny do zítřejšího rána do 9 hodin. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. října 2011 v 9.01 hodin
Přítomno: 182 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – minimálně jeden zde je přítomen, zahajují druhý jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, pokud někdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Drobil Pavel – rodinné důvody, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Klučka Václav – zdravotní důvody, Kohoutová Lenka – zahraniční cesta, Kováčik Pavel – dopolední jednání, zdravotní důvody, Novosad František – rodinné důvody, Skokan Petr – odpolední jednání, pracovní důvody, Škárka Jaroslav – zdravotní důvody, Šlégr Jiří do 11 hodin – pracovní důvody, Váhalová Dana – pracovní důvody, Vodrážka David – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá od 10.45 hodin premiér Petr Nečas z důvodu zahraniční cesty, Heger Leoš – pracovní důvody, Kalousek Miroslav – zahraniční cesta, Kubice Jan též zahraniční cesta a Schwarzenberg Karel z dopoledního jednání – také zahraniční cesta.

Sděluji, že pan poslanec Josef Novotný mladší má náhradní kartu číslo 9.

Dnešní den zahájíme projednáváním bodů z bloku “zákony – první čtení”.

Připomínám, že na odpolední jednání máme pevně zařazené body 10, sněmovní tisk číslo 370, bod 42, sněmovní tisk 328, bod 44, sněmovní tisk 464, a bod 43, sněmovní tisk 439. Poté bychom se věnovali dalším bodům z bloku “zákony – první čtení”.

Upozorňuji však, že bod 10 lze projednávat až v 16 hodin 5 minut, neboť teprve v té době uplyne zákonná lhůta od rozdílení usnesení hospodářského výboru.

Nyní vidím, že se o slovo hlásí paní předsedové poslaneckých klubů v pořadí pan poslanec a předseda Gazdík, poté pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážená paní předsedající, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Dovolte mi tímto, abych požádal Sněmovnu o zařazení na pořad této schůze Poslanecké sněmovny druhého, respektive třetího čtení sněmovních tisků 450 až 453. Jedná se o

návrhy zákonů o Finanční správě České republiky a o Celní správě České republiky, respektive jejich změnových zákonů. Poprosil bych druhá čtení zařadit dnes jako první čtyři body dnešního jednání a třetí čtení na konec bloku třetích čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Čili tisky, které jste jmenoval, ve druhém čtení jako první dnes a ve třetím čtení na konec bloku. Děkuji.

Dále má slovo pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, jak už jsme slyšeli, druhé čtení zákona o veřejných zakázkách by mohlo být projednáváno nejdříve od 16.05. Já navrhuji pevně zařadit na 16.30.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. To bude druhý návrh. Ještě někdo se hlásí? Pokud nikdo – mezitím vám sdělím, že paní poslankyně Matušovská má náhradní kartu číslo 21.

Ještě přivolám eventuálně další kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrzích, jak zde byly předneseny. Jako první budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Gazdíka, který žádá zařadit tisky číslo 450 až 453, a to ve druhém čtení nyní jako první body dnešní schůze a ve třetím čtení na konec bloku třetích čtení.

Ještě než zahájím hlasování, tak pan poslanec Vidím oznamuje, že má náhradní kartu číslo 22.

Budeme hlasovat o návrhu, tak jak jsem jej nyní přednesla.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 27 z přihlášených 132 poslanců pro 75, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Jako druhý návrh byl návrh pana předsedy Stanjury, a to takový, aby bod 10 našeho programu byl projednáván v pevně stanovenou dobu, a to dnes v 16.30.

O tomto návrhu nyní zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 28 z přihlášených 134 poslanců pro 105, proti 8. I tento návrh byl přijat.

Dále vám sděluji, že další náhradní kartu má pan poslanec Jiří Paroubek a je to karta číslo 27.

Zeptám se pana poslance Josefa Smýkala, zda nám chce něco říct. Ne, tak ho zrušíme pro tuto chvíli.

Můžeme přistoupit k programu, který jsme si právě odsouhlasili hlasováním. Je jím

78.

Vládní návrh zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, nebudu opakovat své vystoupení z prvního čtení. Jenom připomenu, že se jedná v podstatě o historickou systémovou reorganizační změnu Finanční správy, tak aby mohla být připravena administrovat výběr a správu všech přímých odvodů na základě projektu jednotného inkasního místa.

Děkuji rozpočtovému výboru za projednání a s jeho pozměňovacími návrhy souhlasím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 450/1.

Než vyzvu zpravodaje výboru pana poslance Pavla Svobody, aby se ujal své úlohy, tak ještě oznámím, že pan poslanec Karel Černý má náhradní kartu číslo 28.

Zdá se mi, že je signalizováno, že dojde k výměně v osobě zpravodaje. Pan poslanec. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Pavel Svoboda: Dobrý den, dámy a pánové. K tomuto bodu se chci vyjádřit v tom smyslu, že rozpočtový výbor projednal tento bod samozřejmě se všemi pozměňujícími návrhy. Tento vládní návrh zákona odsouhlasil.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí z místa. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu proto končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do té není žádná písemná přihláška. Znovu se tedy ptám. Hlásí se pan ministr.

(Ministr Kalousek žádá předsedající o dvouminutovou pauzu.)
Ano, uděláme malinkatou pauzu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, prosím. Malé nedorozumění. Já jsem sice přesvědčen, že rozpočtový výbor podal pozměňující návrh posunout účinnost z důvodu nezbytné legisvakanční lhůty k 1. 1. 2013, ale lépe udělat jednu věc dvakrát než ani jednou. To znamená, že si dovolím – a pokud je to duplicita, omlouvám se – v podrobné rozpravě navrhnout účinnost tohoto zákona k 1. 1. 2013.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, jistota je vždycky dobrá, ale já vás seznámím s bodem 3 usnesení výboru, kde se v § 22 číslodka 2012 nahrazuje číslem 2013. To by bylo v pořádku.

Hlásí se ještě někdo v podrobné rozpravě? Nikdo se nehlásí, podrobnou rozpravu končím a můžeme ukončit i druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu a tím je

79.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky /sněmovní tisk 451/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je logické, že takto široká systémová změna zasáhne celou řadu souvisejících zákonů, ať už je to zákon o loteriích, povinném značení lihu, spotřební daně apod., neboť soustředujeme výběr odvodů na jedno místo a z loterijních společností činíme povinné daňové subjekty, což předtím nebyly. Je to logická legislativní návaznost.

I zde souhlasím s návrhem rozpočtového výboru posunout účinnost k 1. 1. 2013.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministru. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 451/1. Prosím, aby se zpravodaj výboru pan poslanec Pavel Svoboda ujal své zpravodajské úlohy.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. I v tomto

případě chci říci, že rozpočtový výbor dnes projednal všechny pozměňující návrhy, které souvisí s tímto bodem, a v rámci svého usnesení doporučil schválit tento bod.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se do ní nepřihlásil písemně a nevidím nikoho, že by chtěl vystoupit z místa. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní se hlásí pan poslanec Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňujícímu návrhu, který jste obdrželi do svých lavic již včerejšího dne. Tento návrh si osvojuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Suchánkovi a ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, mohu tedy ukončit podrobnou rozpravu a ukončit i druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

80.

Vládní návrh zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 452/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr Miroslav Kalousek. Už se ujímá slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Opět v zájmu cíle jednotného inkasního místa je zrcadlovým způsobem reorganizován i druhý represivní úřad Ministerstva financí. I tady děkuji rozpočtovému výboru za projednání a souhlasím s pozměňujícími návrhy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 452/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Josef Cogan. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Josef Cogan: Dobrý den. Rozpočtový výbor návrh projednal na svém jednání 12. října 2011. Přijal jeden pozměňovací návrh. Součástí toho pozměňovacího návrhu je i prodloužení lhůty účinnosti z roku 2012 na rok 2013. Zákon byl výborem projednán a doporučen ke schválení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní z místa pan poslanec Šincl, kterému dávám slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Jelikož můj pozměňující návrh, který byl předložen v rozpočtovém výboru, nebyl úspěšný, tak jen avizuji, že v podrobné rozpravě podám svůj pozměňující návrh opět.

Jenom malá argumentace. Já se domnívám, že daná novela zákona má mnoho vad. Například dojde k zúžení sítě poboček. Je podle mého názoru špatná organizační struktura, protože je tam například pojmenováno generální ředitelství a pod ním už nejsou další ředitelství. Kladu si otázku, proč tedy generální ředitelství, jestli chce být pan ředitel generálním ředitelem, když nemá pod sebou další ředitele.

A další, neodpovídá to struktuře správního soudnictví. Je tam podle mého názoru špatné pojmosloví. Potom mám informace o tom, že v současné době v celní správě nejsou aktuální – nebo nejsou připravené softwarové aplikace, takže hrozí zhroucení celé softwarové sítě v případě přechodu 2012 na nový dvoustupňový model.

Pan ministr mě neposlouchá.

Nicméně z tohoto důvodu podám svůj pozměňující návrh v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Dále se do obecné rozpravy hlásí pan poslanec Jan Látka. Prosím, pane poslanče, probijte se k mikrofonu a ujměte se slova.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládo, já bych si dovil vystoupení na základě konzultací s jednou z okresních hospodářských komor v mém kraji, a to Okresní hospodářskou komorou v Klatovech. Já bych nejprve asi citoval z důvodové zprávy k tomuto zákonu, kde je pod bodem 3.9 Konzultace uvedeno – citace: “V rámci připomínkového řízení k původnímu návrhu zákona proběhla konzultace se zástupci Hospodářské komory České republiky, která vyjádřila případnému přechodu celní správy na dvoustupňovou strukturu řízení podporu, za předpokladu, že to nebude mít pro hospodářské subjekty negativní dopad na dostupnost služeb celní správy v jednotlivých regionech.” V tomto případě je však opak pravdou. (V sále je rušno.)

Já bych se tedy chronologicky vrátil nejprve k obecné přípravě zákona. Časový sled. Nejprve zajistit stanovisko hospodářské sféry k důsledkům realizace zákona. Například Okresní hospodářská komora Klatovy reagovala

až na informace o možném zrušení celního úřadu v Klatovech, po informaci, kterou si detektivním způsobem musela zjistit. Pokud hospodářská sféra připomínkuje navržený materiál, je povinnost státní správy tyto připomínky zapracovat, nebo alespoň reagovat.

Za další. Argumenty úspory jsou sporné. Finanční vyjádření cca 180 milionů korun nižších nákladů nejsou posouzeny v kontextu dopadů na regiony...

Paní místopředsedkyně, mohl bych vás požádat o větší klid v sále?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já se o to pokusím, pane poslanče, ale věřte, že tento stav ještě není z těch nejhorších. I tak požádám všechny kolegy a kolegyně, aby umožnili panu poslanci Látkovi, aby svá slova přednesl v atmosféře, která bude pro něj komfortní.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látko: Nemyslím si, že bych si měl zasloužit zrovna ten nejhorší stav, ale budiž.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já bych vám ho nepřála.

Poslanec Jan Látko: Děkuji. Argumenty úspor jsou sporné. Finanční vyjádření cca 180 milionů korun nižších nákladů nejsou posouzeny v kontextu dopadu na regiony, kde se celní úřady zruší. Služby podnikatelským subjektům se komplikují. Extrémně řečeno, jedna kancelář v Praze ušetří další náklady, ale ztrácí smysl celní úřad jako takový. Tak významná změna pro region je ponechána na rozhodnutí jedné funkce generálního ředitele Celní správy, a to pouze na základě informací centrály, možná krajských celních ředitelství. Sice je deklarován rizikový faktor, bod 7 důvodové zprávy, negativní reakce hospodářských subjektů, resp. daňových subjektů, ale nebylo plněno opatření, dostatečná a přehledná komunikace změny vůči hospodářským subjektům, resp. daňovým subjektům. Tedy zachování pracovišť celní správy v roce jedna účinnosti nového organizačního uspořádání v místech stávajících celních úřadů a jejich poboček. Identifikace vhodných reprezentantů sdružení skupin hospodářských subjektů a navázání spolupráce při přípravě kampaně a změn vybranými hospodářskými svazy, komorami a sdruženími. Nestalo se. OHK Klatovy se musela dopisem obrátit na ředitele zdejšího celního úřadu s dotazem, zda neoficiální informace firem o záměru zrušit Celní úřad Klatovy a nezachovat ho po přijetí nového zákona jako pobočku, zda jsou pravdivé. Logika racionalizace celní správy, lepší plnění příkazu z centrály, je byrokratické pojetí racionalizace. Důležitá je slu-

žba a kontrola v terénu a v regionech, práce zespoda nahoru. Opačně to totiž nemá smysl, protože celní úřad, jak vyplývá z důvodové zprávy v odstavci 1.1.2 zabezpečují výkon hlavních procesů.

Dále bych si dovilil zmínit specifika okresu Klatovy. Jako argumenty jsou uváděny: Okres Klatovy je co do rozlohy druhým největším okresem v Plzeňském kraji a druhým největším v České republice. Geografická rozloha s Bavorskem znamená, poloha s Bavorskem znamená, že jsme konfrontováni s úrovní služeb pro německé partnery, protože jsou rozvíjeny regionální programy Evropská unie – Bavorsko, společně s kolegy z Bavorska pracujeme na společném přeshraničním prostoru. Záměr zrušení celního úřadu, pobočky celního úřadu, nepodporuje strategii rozvoje regionu větší spolupráce příhraničí s Bavorskem. Je jednoznačná podpora zachování celních úřadů pobočky celního úřadu, pobočky Klatovy, municipalitami, starosty obcí třetího typu a další regionální politici Klatovska. Město Klatovy jako středisko regionu bylo oceněno titulem Město pro byznys, ale rušení významných institucí tomu neprospívá. Město Klatovy a další města v okrese vkládají nemalé finanční prostředky do rozvoje průmyslových zón, rozvojových lokalit, snaží se vytvářet podmínky pro příchod dalších zahraničních firem a realizace záměru zrušení celního úřadu nepřispívá k vytváření podmínek k podnikání s vazbou na zahraničí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Látkovi. Ptám se, kdo se ještě hlásí. Teď si přeje vystoupit pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Většinou bývá zvykem, že poslanci se ptají ministra, ale já teď musím položit otázku předřečníkovi, a bych se v tom dobře orientoval, protože přiznám se, že jsem se ztratil.

Pane poslanče, vy jste tady apeloval na nezrušení, zachování toho či onoho celního úřadu, ale my projednáváme návrh zákona, který mění organizační strukturu z třístupňové na dvoustupňovou a ani jednou v tom zákoně není slovo Klatovy. Já, upřímně řečeno, nerozumím vaší připomínce, protože buď schválíme změnu třístupňové struktury na dvoustupňovou, která samozřejmě umožňuje mnohem efektivněji manažersky řídit a přizpůsobit to cíli jednotného inkasního místa, anebo tady budeme diskutovat o manažerských rozhodnutích, která přísluší Generálnímu ředitelství Celní správy, ale to není předmětem této legislativní předlohy. Myslím, že teď mluvíme každý o něčem jiném. Ve vši úctě. Tohle jsem si potřeboval ujasnit.

Mohl byste mi prosím ukázat stránku, kde v tom zákoně je slovo Klatovy?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Látko se ujme slova.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Pane ministře, ano, to, co jsem řekl, je po konzultaci s Okresní hospodářskou komorou v Klatovech, ale tam šlo o to v podstatě, jestli jste poslouchal návrh pana kolegy Šincla na změnu v tom, že v podstatě jedna osoba by měla rozhodovat o těch záležitostech. V tom zákonu to samozřejmě není, ale už v současné době probíhá spousta konzultací, z kterých jasně vyplývá, které celní úřady by měly být zrušeny. Proto z mé strany by daleko vhodnější než soustředit tuto pravomoc na jednu osobu bylo nechat tyto pravomoci na Ministerstvo financí, které by toto řešilo po konzultacích, které jsou zmíněny právě v důvodové zprávě, třeba vyhláškou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím a obecnou rozpravu proto končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. V té avizoval své vystoupení pan poslanec Šincl a tak se nyní stane. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, tak v podrobné rozpravě se hlásím k svému pozměňovacímu návrhu týkajícímu se této novely, s tím, že jedná se o totožnou úpravu. Pardon ještě, jde o § 6 této vládní novely. Jedná se o totožnou úpravu, kde se doplňuje samozřejmě další poslední odstavec, a který vám byl rozdán všem na lavice. Jedná se o totožnou úpravu, která je uvedena v návrhu předešlého zákona o Finanční správě České republiky, pozměňovací sněmovní tisk 450. Současné celní úřady budou nahrazeny územními pracovišti a navrhovaná úprava zajistí zachování základního výkonu na těch pracovištích pro veřejnost a podnikatelské subjekty.

To byl pozměňovací návrh. Já se ještě vrátím ke zdůvodnění tohoto pozměňovacího návrhu v tom smyslu, že se domnívám, že kdyby to nebylo přijato, tak je tam hrozba, že dojde k zúžení sítě poboček. To je reálná věc. A potom je to podle mého názoru špatná organizační struktura, neodpovídá struktuře správního soudnictví. Dojde podle mého názoru ke zhoršení vymáhání práva. Podle mého názoru je tam generální ředitelství, pak nenásleduje už další ředitelství. Podle mého názoru se v současné době ne úplně rychle pracuje na úpravách softwarových aplikací celní správy, takže hrozí to, že dojde k destrukci celého softwarového systému celní správy a k velkým škodám. Podle mého názoru hrozí také, že by mohlo dojít k propadu výběru. Celá spotřební daň, pokut a další peněžní plnění. Já se domnívám, že tyhle ty věci měly být projednány samozřejmě řádně i

s odborovou organizací. Celní odborovou organizací. Podle mých informací bohužel tak to nebylo řádně učiněno. Nejsou také připraveny tzv. pořádné vnitřní předpisy, tzv. děčkové pokyny celní správy. Z toho důvodu jsem se snažil vymyslet nějaký, nebo vytvořit nějaký pozměňovací návrh, který by aspoň jemně pomohl celní správě k tomu, aby se tento stav napravil. Proto jsem ho předložil.

Děkuji za pochopení a podporu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Ptám se, kdo ještě chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikdo se nehlásí, podrobnou rozpravu končím a končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Dalším bodem je

81.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. I zde samozřejmě taková systémová změna, kterou jsme právě projednali, ingeruje do celé řady jiných právních předpisů, které musí být podle toho logicky upraveny. Doporučuji i tady přijetí a děkuji za projednání pozměňujícího návrhu rozpočtového výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 453/1. Prosím pana zpravodaje výboru poslance Josefa Cogana, aby se ujal své zpravodajské úlohy.

Poslanec Josef Cogan: Taktéž zde jako tisk 452 byl projednán v rozpočtovém výboru. Rozpočtový výbor svým usnesením 186 přijal usnesení, kterým schválil pozměňovací návrhy. V podstatě na jednání 12. října 2011 byla schválena i změna účinnosti na rok 2013. Tím končím svoji zprávu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírá obecnou rozpravu. Není do ní žádná písemná přihláška a

nevidím ani nikoho, že by se hlásil do této rozpravy z místa. Proto můžu obecnou rozpravu ukončit a otevřít rozpravu podrobnou. Ani do té není žádná písemná přihláška ani nevidím, že by někdo signalizoval svůj zájem vystoupit v rozpravě podrobné. Proto i tuto rozpravu končím. Závěrečná slova nepředpokládám, a mohu tedy ukončit i druhé čtení tohoto návrhu a poděkovat oběma pánům, panu ministru i panu zpravodajovi.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr obrany Alexandr Vondra. Já mu dávám slovo. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, dovoluji si uvést vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o vojácích z povolání ve znění pozdějších předpisů.

Toto navržené znění především zavádí nová pravidla týkající se doby výkonu služby v hodnostním sboru čekatelů, čili těch, kteří studují na vysokých školách. Dále sjednocuje poskytování rodičovské dovolené vojákům z povolání a ostatním zaměstnancům v civilní sféře. Dále také umožňuje vojákům z povolání, kteří jsou vysíláni do zahraničních operací, aby měli přiměřený kontakt s osobami blízkými, včetně samozřejmě jejich rodin, a konečně stanovuje zákaz požívání alkoholických nápojů a zneužívání jiných návykových látek ve vojenských objektech a také zákaz kouření ve vojenských objektech s výjimkou k tomu vyhrazených prostor.

V rámci úsporných opatření upravuje návrh některé záležitosti, především poskytování sníženého platu po dobu nejvýše šesti měsíců z dosavadních měsíců dvanácti v případě, že byl voják v důsledku organizačních změn jinak služebně zařazen. Ruší se příspěvek na přestěhování a stanovuje se povinnost vojákovi z povolání nahradit poměrnou část nákladů za vydanou vojenskou výstroj, jestliže jeho služební poměr zanikne ze zákonem stanovených důvodů před uplynutím dvou let od vzniku služebního poměru.

Předložená změna zákona také rozšiřuje rozhodování v řízení ve věcech služebního poměru o některé případy. Za první vrácení náborového příspěvku při nesplnění povinnosti setrvat po stanovenou dobu ve

služebním poměru, za druhé úhrady nákladů spojených se zvyšováním nebo rozšířením vzdělání při nesplnění povinnosti setrvat po dohodnutou dobu ve služebním poměru, za třetí vydání bezdůvodného obohacení a za čtvrté náhrady nákladů za vojenskou výstroj.

Návrh zákona zcela nově upravuje rozhodování služebních orgánů formou personálního rozkazu, který bude používán v těch věcech služebního poměru, pro které zákon nestanoví postup podle správního řádu, čímž dojde k zakotvení formy a postupu pro vydání takového rozkazu.

Další navrhované úpravy zákony vycházejí z potřeb vyvolaných aplikací stávajícího znění zákona v praxi.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám poděkoval za pozornost a vyslovil přesvědčení, že předkládaný vládní návrh zákona v prvním čtení podpoříte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Alexander Černý.

Poslanec Alexander Černý: Vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, vážené dámy a pánové, dovoluji, abych se ve své zpravodajské zprávě omezil snad jen na to, co pan ministr nezdůraznil. Návrh zákona je předkládán v souladu s legislativním plánem vlády pro rok 2011. Tento zákon už byl pochopitelně několikrát novelizován. Cílem této novely, jak deklarují předkladatelé, je odstranit největší nejasnosti v současném znění zákona, a co je bezesporu chvalyhodné, provedení jistých úsporných opatření, ne příliš dramatických, nebojte se, státní rozpočet to nezachrání. Týkají se maximálně řádu milionů, možná jedné až dvou desítek milionů.

Je logické, že zákon, který nebyl původně tvořen speciálně pro profesionální vojáky, podléhá změnám v čase, a je jen přirozené, že zkušenosti získané při aplikaci stávajícího zákona je dobré promítnout do této novely.

Návrh zákona není spojen s žádnými dalšími požadavky na státní rozpočet, jak už jsem uvedl. Nepředpokládají se ani žádné další negativní dopady. Pokud na tom pan ministr trvá, nevidím důvod, proč nepustit tento návrh do dalšího čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a do ní se hlásí jako první pan poslanec Antonín Sedla.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, již v době tvorby Bílé knihy o obraně jsem kritizoval spěch, ve kterém byla Bílá kniha zpracována. Upozorňoval jsem zejména na nutnost provázanosti s

novou bezpečnostní strategií České republiky, na nutnost expertních analýz i odborné diskuze z řad bezpečnostní komunity. Podle pana ministra obrany i podle zpracovatelů byla hlavním důvodem tohoto spěchu nutnost přijmout řadu legislativních opatření, která mají platit od ledna příštího roku a která mají ušetřit rezortu scházející finanční prostředky.

Z tohoto pohledu musím konstatovat, že předložený návrh zákona o vojácích z povolání neodpovídá akutním potřebám, ale zejména neřeší základní problémy naší armády. Na druhou stranu je nutno říct, že s řadou navrhovaných opatření, například úpravou doby intenzivního výcviku, srovnáním rodičovské dovolené či prodloužením doby pro řešení kázeňských přestupků lze souhlasit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, z navrhované novely zákona cítím dvě tendence. Tou první je zpřísnění podmínek pro vojáky z povolání tak, aby nebylo tak snadné odcházet z vojenské služby do dvou let včetně prodloužení doby výkonu služby tím, že se navrhuje nově nezapočítávat dobu výkonu služby v hodnostním sboru čekatelů do doby výkonu služby. Tou druhou tendencí je zavedení personálního rozkazu, což bude v praxi znamenat preferování ústního rozkazu a zhoršení podmínek vojáka odvolávat se proti takovému rozkazu. Zároveň se prodlužuje doba vyřízení stížností či žádostí vojáka.

Za prvé chci zdůraznit, že tato novela neodpovídá tíživé situaci v Armádě České republiky, kdy podle analýzy generálního štábu je a bude největším problémem naplněnost personálu. Osobně jsem přesvědčen, že navrhované úpravy ještě zhorší současný stav nenaplněnosti vojáků z povolání a neobrátí stav, kdy služba v armádě se jeví jako nerentabilní a neperspektivní. Namísto přijetí kariérního řádu, který by měl stabilizovat personál v naší armádě, se navrhuje někdy nelogická opatření, která opravdu zhorší již dnes špatný stav naší armády.

Za druhé chci říci, že plánovaná úspora odhadovaná na 25 mil. korun se jeví úsměvná v téměř 45miliardovém rozpočtu, ve kterém scházejí peníze na nutné opravy techniky, na pohonné hmoty, ale dokonce i na výstroj a ošacení profesionálních vojáků.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nebudu navrhopvat zamítnutí novely zákona o vojácích z povolání a počkám si na její projednání ve výboru pro obranu a bezpečnost. Nicméně se chci zeptat nejen pana ministra obrany, ale zejména celé české vlády, zda si jsou vědomi toho, že v naší armádě dochází a dojde k omezení činnosti vedoucích k naplnění ambicí a dosažení požadovaných schopností, že zřejmě v dalších letech dojde k nenaplnění vojenskopolitických ambicí České republiky, že dojde k porušování našich závazků vůči Severoatlantické alianci a Evropské unii a že bude nutno revidovat nejen vojenskou strategii, ale zejména naše budoucí operační schopnosti.

Děkuji za pozornost. (V sále je obrovský hluk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další do obecné rozpravy přihlášený poslanec je Petr Hulinský a já mu v tuto chvíli dávám slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaná novela zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb, o vojácích z povolání, by možná měla být podle představ Ministerstva obrany jen jakousi technickou novelou. Na první pohled to snad tak může vypadat. Já jsem ale po prostudování tohoto návrhu došel k závěru, že se jedná o krok, který má vojákům opět o něco více znepříjemnit život. Bohužel mě to nepřekvapuje ve světle toho, co vládoucí koalice po více jak roce svého vládnutí s armádou a vojáky provádí.

Novela především dostatečně nereaguje ani na přetrvávající chyby v zákonu, o němž se dlouhodobě ví a hovoří, ale není vůle je řešit, ani na nově vzniklé potřeby služby vojákům, ani na potřeby velitelů, kteří tyto vojáky mají řídit, respektive mají těmto vojákům velet. K tomu stačí poskytnout pár příkladů.

Například v § 19 se stanovuje, že – cituji – za prvé voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud k) žádost o propuštění ze služebního poměru. V ustanovení odstavce 3 se praví: za třetí služební poměr zaniká uplynutím tří kalendářních měsíců následujících po dni doručení a rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru vydaného služebním orgánem, není-li dohodou stanovena doba kratší; to neplatí při propuštění ze služebního poměru podle odst. 1 písm. a) a b), kdy služební poměr zaniká posledním dnem kalendářního měsíce, v němž voják splnil podmínky nároků na starobní důchod, není-li dohodou stanovena doba kratší, a podle odst. 1 písm. k), kdy služební poměr zaniká uplynutím 6 kalendářních měsíců následujících po dni doručení žádosti o propuštění, není-li dohodou stanovena doba kratší. Služební poměr podle odst. 1 písm. l) zaniká uplynutím 15 dnů následujících po dni, kdy voják měl pokračovat ve služebním poměru, pokud mu v tomto nebránily závažné důvody. Z důvodu uvedeného v odst. 1 písm. g) musí být voják propuštěn ze služebního poměru do šesti měsíců ode dne, kdy se služební orgán o pravomocném rozsudku dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku od právní moci nabytí rozsudku.

To v praxi znamená, že vojáci nemusejí nutně dodržet kontrakt, prostě požádají, a až do šesti měsíců jsou propuštěni ze služebního poměru. Reálně je tedy možná situace, kdy stát spěje v uvozovkách k válce, vojáci požádají o uvolnění a armáda se nám rozejde. Dohromady ji opět dáme až po vyhlášení stavu ohrožení státu, tak jak je povoláme ze zálohy do mimořádné služby. Poněkud absurdní, ale bohužel je to tak. O řečeném víme, ale co s tím hodláme dělat. Zřejmě nikdo nic.

Pár slov k ustavení § 48. Odst. 1 – k základním povinnostem vojáků se praví: Voják je povinen b) svědomitě a řádně konat službu podle svých sil, znalostí a schopností.

Dle mého soudu ustanovení opět velmi absurdní. Službu musí voják konat podle požadavků na systematizované místo, na němž je ustanoven. Nesplňuje-li tyto požadavky, nemůže je zastávat. Současná úprava umožňuje odmítnout vojákovi prakticky cokoliv s odkazem na to, že to přesahuje jeho znalosti, je to nad jeho síly nebo nad jeho schopnosti. Povinnost voják neporušuje, chová se přesně podle smyslu zákona. (Hluk v sále neutichá.)

Novela obsahuje zrušení § 78 včetně nadpisu. Podívejme se, co se uvádí ve zrušeném § 78, který hovoří o příspěvku na přestěhování. Při přestěhování v důležitém zájmu služby má voják nárok na příspěvek při přestěhování, který náleží do maximální výše šestinásobku minimální mzdy. Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah výše příspěvku při přestěhování.

Zrušení tohoto paragrafu osobně považuji za zcela nesprávný krok. Vojáci mají přece povinnost sloužit tam, kde to stát potřebuje, respektive je lze ve smyslu § 16 snadno přeložit do jiného místa služby. Je proto správné nahradit vojákům náklady k přestěhování, ke kterému došlo řekněme z vůle státu. Pan ministr obrany opět šetří na nesprávném místě, a to na lidech. Myslím, že by se v resortu dalo šetřit jinak a jinde.

Poznámka k § 153 odst. 3. V novele se uvádí číslo 30 a nahrazuje se číslem 60. Zde je na místě opět odcitovat původní verzi odst. 3. Žádost nebo stížnost vojáka musí být vyřízena nejpozději do 30 dnů ode dne jejího podání. O vyřízení stížnosti musí být voják v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné k vyřízení žádosti nebo stížnosti.

Znamená to, že navrhovaná změna prodlužuje lhůtu pro vyřízení žádosti či stížnosti vojáka ze 30 dnů na 60. Myslím si, že k tomu není žádný relevantní důvod. Dělá to na mne dojem, že si v armádě někdo vytváří komfort pro úřadování a pro záměrné oddalování řešení problémů vojáků, protože jich je málo a nebo bude málo. V konečném důsledku ale postavení vojáka se tímto zákonem jednoznačně zhorší.

Děkuji zatím za pozornost. Jsem přihlášen ještě do podrobné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se ještě někdo další do obecné rozpravy? Pan ministr chce vystoupit v rozpravě? Až poté, takže obecnou rozpravu mohu ukončit a otevřít rozpravu podrobnou, do které avizuje svoje vystoupení poslanec Petr Hulinský. Pardon, my jsme, pane poslanče Hulinský, v prvním čtení, takže budete muset svůj návrh uschovat na příští příležitost. Nyní rozhodneme o přikázání, ale já se znovu zeptám, zda si se závěrečným slovem přeje vystoupit pan ministr. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, dámy a pánové, děkuji, paní předsedající. Velmi krátce. To není ani technická novela, ani to není velká novela. Je to malá novela zákona č. 221, kde provádíme v zásadě tři nezbytná opatření. Jednak prostě věci projasnit na základě praxe tak, jak se to v posledních letech ukázalo, kde je třeba některé věci harmonizovat a vyladit.

Za druhé jsou tam – a to bylo jasně řečeno – opatření úsporná, která přinesou úspory v řádu desítek milionů korun. Já uvedu jenom jeden příklad, příspěvek na bydlení, příspěvek na přestěhování, který v podstatě je nadbytečný, protože náklady tohoto typu jsou vojákům kompenzovány plně od té doby, co existuje příspěvek na bydlení. A není pravda, že by jenom posiloval motivaci a zpříšňoval věci. Jsou tam i věci ve formě určitého cukru, protože kupříkladu praxe ukazuje, že musíme mít zákonem ukotveno, abychom mohli poskytovat třeba vojákům v zahraničních misích přístup na internet.

Čili samozřejmě k tomu, co říkal pan poslanec Sedla, si uvědomuji, že armádu čekají velké výzvy a že tento zákon samozřejmě nemůže dát plnou odpověď na tyto výzvy. A souvisí to samozřejmě s tím, jaký pak bude rozpočet na léta 2013, 2014. Je evidentní, pokud bude takový, jaký je ve výhledu, že se Ministerstvo obrany i Armáda České republiky musejí podívat na úkoly, které mají jak v rámci závazků v Alianci, tak v rámci úkolů domácích, protože je evidentní, že s částkou nějakých 35 mld. korun není možné plnit stejný rozsah úkolů jako s částkou 56 mld. Ale to tato malá novela samozřejmě nemá ambici – ani nemůže mít – řešit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se ještě pana zpravodaje, zda si přeje vystoupit. Není tomu tak. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost a já se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě nějaký další výbor, který by se tiskem měl zabývat. Není tomu tak, nikdo nic nenavrhuje, a proto přistoupíme k hlasování o návrhu, který jsem přednesla.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje návrh přikázat tento tisk výboru pro obranu a bezpečnost. Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 z přihlášených 171 poslanců pro 140, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost, a končím první čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu.

15.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb.,
o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů
(zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 474/ - první čtení**

Z pověření vlády návrh uvede pan předseda vlády Petr Nečas. Prosím, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, předkládám návrh zákona, kterým se mění zákon o veřejných sbírkách a o změně některých předpisů, který vláda České republiky schválila svým usnesením ze dne 31. srpna letošního roku.

Konstatuji, že veřejné sbírky představují rozvíjející se potenciál ojedinělého finančního zdroje, který je pro vícezdrojové financování rozličných veřejně prospěšných činností nenahraditelný. Sami občané svými dary do veřejných sbírek vyjadřují svoji podporu různým veřejně prospěšným aktivitám a svoji vůli účastnit se na jejich řešení. Cílem předkládané novely je umožnit rozvoj tohoto finančního zdroje, a to bez zbytečných administrativních bariér, ale zároveň ponechat státní regulaci v míře, která je s ohledem na ochranu dárců nutná a je z hlediska provozovatelů veřejných sbírek výhodná, aby institut veřejných sbírek nebyl zneužíván a veřejnost neztratila k tomuto fenoménu důvěru. Ochota veřejnosti přispívat je důležitá právě teď, kdy podpora veřejně prospěšných aktivit a služeb z veřejných rozpočtů meziročně klesá.

Návrh tedy v zásadě vyvažuje dva okruhy požadavků aplikační praxe. Na jedné straně přináší vstřícnější postoj veřejné správy k právníkům osobám, které veřejné sbírky konají, na druhé straně zpřesňuje nezbytnou míru státní regulace tím, že například zavádí možnost efektivní kontroly veřejných sbírek tam, kde dosud chyběla. Například v prodeji předmětů a vstupenek.

Návrh novely nově zavádí možnost konat veřejnou sbírku na dobu neurčitou. Odstraňuje tak neodůvodněná administrativní omezení a zbytečné finanční náklady pořadatelů kontinuálních sbírek s jejich ukončováním a obnovováním každé tři roky. Dále se zavádí možnost konat sbírku i jiným způsobem, než je taxativně uvedeno v aktuálně platném zákoně, přičemž pořádání takové sbírky je podrobeno vyšší míře správního posouzení krajských úřadů.

Je navrhována řada zjednodušení při nakládání s pokladničkami, což je poměrně častý způsob, jak jsou veřejné sbírky konány. Na druhé straně se zavádí evidence vstupenek a sbírkových předmětů, pokud je sbírka ko-

nána tímto způsobem. Tím se nově zavádí povinnost evidovat a reportovat údaje nutné k účinné kontrole nakládání s takto získanými prostředky. Zpřesňuje se správní trestání, a to v souladu se zásadami správního trestání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane premiére. Prosím, aby se nyní slova ujala zpravodajka pro první čtení, kterou je paní poslankyně Jaroslava Schejbalová.

Poslankyně Jaroslava Schejbalová: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych se ujala své zpravodajské zprávy.

Cílem novely zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách, je získání právního předpisu, který umožní na jedné straně rozvoj veřejných sbírek jako zcela ojedinělého finančního zdroje pro aktivity, a to bez výjimečných administrativních bariér, a na straně druhé efektivní kontrolu jejich konání a využití jejich výtěžku tak, aby veřejnost neztratila k veřejným sbírkám důvěru. Je to mimořádně důležité zejména v současné době, kdy podpora veřejně prospěšných aktivit a služeb z veřejných rozpočtů meziročně klesá, a to počínaje rokem 2008.

Účelem veřejných sbírek konaných převážně neziskovými organizacemi a kraji je zajištění různorodých služeb pro zdravotně postižené, pro znevýhodněné děti, na rozvoj nebo udržení některé sociální služby, na pomoc chudým a vyloučeným osobám, na ochranu životního prostředí, na zajištění provozu různých zařízení, na hospice, stacionáře, ale také pro útulky pro opuštěná zvířata. Je třeba zdůraznit, že veřejné sbírky nejsou konány pro některé cílové skupiny, o které neziskové organizace pečují. Jde například o léčbu narkomanů, o sociálně vyloučené Romy, o pomoc bezdomovcům, na provoz zařízení pro nemocné AIDS. Neziskové organizace jsou si dobře vědomy, že tyto skupiny nebudí lidský soucit a veřejná sbírka s tímto účelem by neoslovila dostatečný počet přispěvatelů. Proto tyto aktivity musí – často výhradně – podporovat především státní rozpočet.

Dovolte mi, abych vám jenom připomněla nejznámější z veřejných sbírek, nejznámější z nich. Například sbírka Pomozte dětem, kterou realizuje již více než deset let Nadace rozvoje občanské společnosti ve spolupráci s Českou televizí. Poté Tříkrálová sbírka Charity České republiky. Sbírkový Člověk v tísni, o. p. s., či ADRA, o. p. s., na živelní pohromy v České republice nebo v zahraničí. Také nesmíme zapomenout na sbírku Paraple nebo sbírku Bariéry Nadace Charty 77.

V letech 2001 až 2010 bylo v České republice uspořádáno 3673

veřejných sbírek. Z toho u 1121 byly pořadateli obce, 447 sbírek pořádaly neziskové nestátní organizace a 893 sbírek bylo pořádáno jinými organizacemi. Celkem byla vybrána 1 600 296 000 korun.

Stávající verze zákona o veřejných sbírkách je prvním právním předpisem po roce 1990, který umožnil veřejné sbírky v ČR konat. Na potřebu novelizace tohoto zákona upozorňují již několik let neziskové organizace. Možná bych mohla i zopakovat nebo trochu doplnit pana premiéra s problémy, s nimiž se tento zákon potýká, které bychom mohli zlepšit novelou.

Zejména jsou to omezení doby, po kterou je možno veřejnou sbírku konat, na dobu maximálně tří let, její umělé přerušování a zřizování nových zvláštních bankovních účtů; dlouhé povolovací lhůty před možností zahájit veřejnou sbírku, zejména v případech živelní pohromy nebo v jiné krizové situaci, ať už v ČR, nebo v zahraničí; nutnost provádět průběžné vyúčtování veřejné sbírky mimo základní termíny na konci kalendářního roku; problémy při otevírání pokladniček; povinnost zřídit zvláštní bankovní účet – o tom jsem se už zmínila; nemožnost získat povolení na nové způsoby vybírání peněz, včetně dárcovských sms a dalších způsobů prostřednictvím elektronických médií, např. elektronické peněženky. Dále je tam možnost zneužití veřejné sbírky konané prodejem předmětů a vstupenek.

Přijetím novely zákona o veřejných sbírkách bude možné promítnout oprávněné požadavky aplikační praxe, na něž upozorňují neziskové organizace a také krajské úřady. Jde například o zavedení možnosti konat veřejnou sbírku na dobu neurčitou, umožnění konání veřejné sbírky v případě vydání rozhodnutí dnem následujícím po dni jeho vyvěšení na úřední desce krajského úřadu, nebo snazší nakládání s pokladničkami, zavedení povinné evidence předmětů a vstupenek určených k prodeji.

Dotčenými orgány nebo subjekty tohoto zákona jsou – pro připomenutí – krajské úřady, právnické osoby se sídlem na území České republiky, zahraniční právnické osoby, které mají organizační složku na území České republiky, a fyzické osoby, pověřené prováděním veřejné sbírky.

Přijetí novely zákona o veřejných sbírkách také znamená významné snížení lidských i finančních nákladů u právnických osob, které sbírky konají, mírné snížení nákladů krajských úřadů, jejichž agenda je spojena s veřejnými sbírkami, ta se mírně zjednoduší o možnost pořádání sbírek na dobu neurčitou. Nebude ohrožena možnost kontroly veřejných sbírek. Bude zabráněno zneužití finančních prostředků získaných veřejnou sbírkou prováděnou prodejem předmětů a vstupenek a zprůhlední se celý proces konání této veřejné sbírky. Zvýší se také informovanost veřejnosti o využití prostředků získaných veřejnou sbírkou. Zavedou se nové způsoby konání veřejné sbírky, které umožní právnické osobě vybrat si

způsob, který bude považovat na nejvhodnější a současně přátelský pro přispěvatele.

Samozřejmě, že se do zákona promítá i právo Evropské unie.

Problémy, které novela řeší, byly ověřovány během roku 2010 na Ministerstvu vnitra a poté také dotazníkem zaslaným krajským úřadům. Vyjádřily se celkem – kromě Pardubického kraje – pro potřebu novelizace zákona všechny kraje, v celkovém počtu 11.

Za implementaci zákona bude tedy odpovědné Ministerstvo vnitra jako ústřední správní orgán a také krajské úřady.

V důsledku implementace budou právnické osoby písemně oznamovat krajskému úřadu prodloužení sbírky konané po dobu určitou, oznamovat krajskému úřadu pokračování konání sbírky a seznamovat veřejnost s jejich ukončením. Bude-li právnická osoba konat sbírku prodejem předmětů, bude povinna vést evidenci těchto předmětů. U sbírek, konaných prodejem vstupenek, bude muset na vstupenkách uvádět jejich pořadové číslo.

V oblasti postihů správních deliktů právnických osob novela přináší pouze dílčí změny. Zákon obsahuje skutkovou podstatu přestupku, kdy je postihováno nesplnění povinnosti na požádání se prokázat kopií osvědčení a plnou mocí právnické osoby. Z důvodu posílení hodnověrnosti veřejných sbírek je důležité, aby neplnění této povinnosti samozřejmě mohlo být postihováno.

Na závěr chci říci nebo sdělit, že navrhovaná právní úprava není v rozporu s právními předpisy a s Ústavou České republiky ani s Listinou základních práv a svobod a je v souladu i s právními akty Evropské unie.

Závěrem doporučuji Sněmovně postoupit tuto novelu zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji.

Seznámím vás s dnešními omluvami. Pan poslanec Vít Němeček se omlouvá z jednání schůze dnes od 12 hodin a zítra po celou dobu jednání z osobních důvodů. Pan poslanec Jiří Paroubek se omlouvá z dnešního jednání od 16.30 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec Jiří Koskuba se omlouvá z dnešního jednání od 12.30 hodin z důvodu dlouhodobě plánovaného stomatologického vyšetření.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku a nevidím, že by se někdo do této rozpravy hlásil. Proto končím obecnou rozpravu. Závěrečná slova nepředpokládám. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému, a já se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě další výbor. Nikoho nevidím, a proto přistoupíme k hlasování o návrhu

organizačního výboru. Je to tedy návrh přikázat tisk k projednání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 30 z přihlášených 176 poslanců pro 133, proti 4. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tisk byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a ukončit projednávání tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr školství Josef Dobeš. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já vám předkládám vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon o pedagogických pracovnících upravuje předpoklady pro výkon činnosti pedagogického pracovníka, předpoklady pro výkon činnosti ředitele školy a školského zařízení a stanoví systém dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, včetně obecných zásad jejich kariérního systému. Navržená novela reaguje především na podněty z praxe a řeší nejdůležitější problémy, které se vyskytly během dosavadní aplikace zákona. Je potřeba říct, že ve školském výboru v tuto chvíli je poslanecká novela tohoto zákona, která řeší část těchto problémů a čeká na tuto vládní novelu, aby je školský výbor probíral současně.

Jenom pro vaši informaci vám řeknu, co za změny navrhuje tahle novela. Za prvé jsou to změny v získávání odborné kvalifikace ke zvýšení vertikální propustnosti. Znamená to, že cílem je usnadnit pedagogickým pracovníkům získávat odborné kvalifikace pro jiný druh či stupeň školy. To znamená, plně kvalifikovaná paní učitelka mateřské školky by automaticky byla kvalifikována pro první stupeň, stejně tak plně kvalifikovaný učitel prvního stupně by měl automaticky mít kvalifikaci pro druhý stupeň a i propustnost ke středním školám. Strašně důležitá věc, na kterou učitelé v praxi čekají.

Za druhé, nová úprava odborné kvalifikace těch kategorií pedagogických pracovníků, které odbornou kvalifikaci doposud upravenu neměly. Máme tam dvě kvalifikace v této novele: učitel přípravné třídy základní školy – myslím si, velmi důležitá věc v době, kdy hovoříme o problémech s inkluzí –, a pak učitel přípravného stupně základní školy speciální – stejně tak.

Další změny úpravy odborné kvalifikace se týkají učitele odborného vyučování na střední škole. Ten, aby byl dneska plně kvalifikován, musel splňovat, že musel mít střední vzdělávání s maturitní zkouškou v odpovídajícím oboru a současně střední vzdělání s výučním listem. Dneska říkáme, že stačí jedno, nebo druhé. To znamená, buď má střední vzdělání s maturitní zkouškou, nebo vyučení v oboru, ale v obou případech to musí být doplněno o pedagogickou způsobilost.

Pak stanovujeme a zjednodušujeme kritéria pro speciálního pedagoga či pedagoga volného času. Poslední oblastí, které se dotýká tato novela, je úprava přímé pedagogické činnosti nad stanovený rozsah, tzv. přespočetné hodiny.

Takto v krátkosti body, které obsahuje tahle novela, a já vás poprosím, abyste propustili tuto novelu do druhého čtení a přikázali samozřejmě školskému výboru. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Jaroslava Wenigerová, a prosím vás, kolegyně a kolegové, abyste udrželi tuto ztišenou hladinu. Bylo mi skoro líto pana ministra, ale nechtěla jsem ho přerušovat. Doufám, že paní poslankyně bude mít větší klid pro své vystoupení. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedající, páni ministři, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, v něčem pana ministra doplním, v něčem se už opakovat nebudu.

Chtěla bych upozornit na to, že novela zákona 563, o pedagogických pracovnících, která začala platit 1. lednem 2005 stejně tak jako školský zákon, je už novelou pátou. Ale domnívám se, že konečně tato novela reaguje, tak jak řekl pan ministr, na potřeby praxe a stejně tak jako včera poslaný zákon školský do třetího čtení jde žádoucím směrem.

Vládní novela zákona o pedagogických pracovnících se zaměřuje na čtyři základní body: na změny v získávání odborné kvalifikace, jejichž cílem je zajistit větší propustnost mezi některými kategoriemi pedagogických pracovníků, jak zde zmínil pan ministr. Máme zde ještě poslanecký návrh, který se dotýká také změn v odborné kvalifikaci. Na rozdíl od poslaneckého návrhu, kde je propustnost automatická, jsou ve vládním návrhu určité podmínky, ale tyto podmínky jsou daleko, bych řekla, příznivější než dolo-

sud zcela dané striktně. Uvedu příklad. Jestliže učitel učí na prvním stupni základní školy a má vzdělání pro druhý stupeň základní školy, tak z dnešního pohledu je nekvalifikovaný. Jestliže někdo učí deset let na jednom stupni, tak už jenom selský rozum říká, že tento učitel je natolik připraven a zkušený, že je možné mu přiznat kvalifikaci a nezařadit ho mezi nekvalifikované pedagogické pracovníky. Změn je tam samozřejmě více. K prostupnosti se vrátím ještě v obecné rozpravě, do níž se teď i tímto způsobem hlásím.

Dalším bodem je nová úprava odborné kvalifikace pro kategorie pedagogických pracovníků, které dosud neměly upraveny. O nich se zmiňoval pan ministr. Jedná se o učitele přípravné třídy na 1. stupni základní školy a ve speciálních školách, dále o změnu úpravy přímé pedagogické činnosti nad stanovený rozsah, tzv. přespočetných hodin, a potom o zpřesnění týkající se akreditací vzdělávacích institucí pro další vzdělávání pedagogických pracovníků. A ne nevýznamnou změnou je změna pravidla pro uznávání odborné kvalifikace, kterou rovněž přiblížím v obecné rozpravě.

I já doporučuji propustit tento návrh do druhého čtení a přikázání výboru pro vzdělání, kde určitě některé body budou předmětem zcela vážné a profesionální diskuse.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Paní zpravodajka avizovala svůj zájem vystoupit a jako zpravodajka má samozřejmě přednost, pokud jí chce využít. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vrátila bych se k ustanovení přespočetných hodin. Parlament schválil předchozí – pokud projde tato novela, tak tato bude předchozí – číslo 159/2010 Sb., která nově upravila přímou pedagogickou činnost nad stanovený rozsah. Ovšem my víme, že podle zákoníku práce je tato přikázaná nebo dohodnutá přesčasová činnost hrazena 500 korunami, a to i tehdy, jestliže pedagog v rámci svého týdenního úvazku tento úvazek nenaplnil. Přináší to samozřejmě značné problémy, včetně problémů finančních. Proto smyslem této úpravy je, aby skutečně přesčasové hodiny byly placeny tehdy, když učitel splní svůj týdenní úvazek. Samozřejmě překážky v práci, tak jak říká zákoník práce, zde budou zachovány. Myslím si, že je to změna žádoucím směrem.

Problematika nekvalifikovaných pedagogických pracovníků. Kdo se věnuje školství a čte si zprávy České školní inspekce, tak si kolikrát přečte, kolik nekvalifikovaných pracovníků určitá škola má, a to přesto, že učitel má vzdělání, ale nesplňuje jej pro daný stupeň. A tady já výrazně podporuji tuto změnu, protože doposud odborná kvalifikace – a to byly

důvody, proč byly zápisy ve zprávách České školní inspekce – byla splněna, je-li v nadpoloviční části úvazku učitel kvalifikován. V nadpoloviční části. Jestliže nebyl, byl nekvalifikovaný. A tato změna přináší: je-li kvalifikován v jakékoliv části úvazku. To znamená, že jestliže někdo učil na prvním stupni základní školy a má kvalifikaci pro druhý stupeň a učil většinu na prvním stupni, byl nekvalifikován. Tato změna přináší to, že samozřejmě kvalifikován bude.

A nyní bych se dotkla změn v prostupnosti a vůbec v získávání odborné kvalifikace, protože změn je tam více a jsou velice důležité. A možná na mnohé z vás se obraceli i pedagogičtí pracovníci, ať už to jsou učitelé základních uměleckých škol, ať už jsou to učitelé jazyků na školách a celá řada dalších.

Velmi důležitá je odborná kvalifikace učitele cizích jazyků na prvním stupni základní školy. Nově podle této změny budou moci cizí jazyk učit na prvním stupni kvalifikovaně i učitelé, kteří splňují odbornou kvalifikaci pro výuku cizích jazyků na druhém stupni základní školy, neboť učitelé prvního stupně základní školy nejsou vždy jazykově vybaveni.

Dále – odborná kvalifikace hudební a výtvarné výchovy na obou stupních základní školy. V současné době není možné, aby absolventi studijních programů učili na základní škole například hudební a výtvarnou výchovu, ačkoliv v základní umělecké škole mohou těmto předmětům vyučovat.

Dále odborná kvalifikace učitelů druhého stupně základní školy a učitelů střední školy – o tom hovořil pan ministr. To znamená, že doplňující pedagogické studium se dělilo pro druhý stupeň základní školy a střední školu. Teď to bude sjednoceno, a nakonec už některé pedagogické fakulty na tuto situaci zareagovaly a už připravují tady toto doplňující pedagogické studium pro druhý stupeň základní školy i pro střední školu.

Velice důležitou změnou je odborná kvalifikace učitele nižšího stupně víceletého gymnázia, která vlastně přináší možnost uplatnění absolventů učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů druhého stupně základní školy na nižším stupni víceletého gymnázia. Čili jedná se o věkově stejné kategorie dětí, z nichž některé chodí do druhého stupně základní školy, některé chodí do víceletého gymnázia.

Velmi často jsme slyšeli od ředitelů základních uměleckých škol, že velmi rádi zaměstnají ve svých základních uměleckých školách špičkové umělce, ale tito špičkoví umělci, ať už jsou to výtvarníci, hudebníci, skladatelé, nemohou být posuzováni jako kvalifikovaní. Tato novela to prosím umožňuje a záleží na písemné dohodě mezi ředitelem základní umělecké školy a výkonným umělcem, aby mohl být takto považován za kvalifikovaného.

Další velice důležitá změna se týká rovněž odborné kvalifikace učitelů

cizích jazyků, kdy učitelé, kteří doposud byli nekvalifikovaní, velmi volali po tom, aby mohli být kvalifikováni i na základě jazykové zkoušky odpovídající minimálně úrovni C1 společného referenčního rámce pro jazyky. Novela tuto změnu přináší.

A další podstatná změna, která se váže směrem k vysokým školám, a věřím, že vysoké školy tuto změnu přivítají, je zpřístupnit možnost uskutečňování studia pedagogiky vysokým školám. Doposud mohou toto studium, kterým si mohou některé kategorie pedagogických pracovníků doplnit pedagogickou způsobilost, realizovat pouze zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

Změnou je i zkrácení studia pro získávání kvalifikace. A to, že když někdo učí deset let na určitém typu školy a nebyl do této chvíle kvalifikován, jsem tedy hodnotila.

Takže tolik tedy zásadní změny, kterých se dotýká tato novela. Věřím, že bude předmětem, jak už jsem říkala, diskuse ve školském výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Jiří Zemánek, který je jediný přihlášený do obecné rozpravy v této chvíli.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, v souvislosti s tímto vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 563/2004, Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, bych si dovilil vyjádřit se k hlavě číslo tři, což jsou předpoklady pro výkon činnosti pedagogických pracovníků, kde dochází ke změnám u následujících: učitel mateřské školy, učitel prvního stupně základní školy, učitel druhého stupně základní školy, učitel přípravné třídy základní školy, učitel střední školy atd. a končí to asistentem pedagoga a trenérem. Já se domnívám a doporučuji zvážit, jestli by nestálo za to dopracovat některé změny k těmto uvedeným v návrhu tohoto zákona, a to další postgraduální vzdělávání pro pedagogické pracovníky, které by mohlo a mělo zvýšit jejich poptávku na trhu práce, jelikož každý obor se rozvíjí a je nutné se neustále učit novým věcem. Toto další vzdělávání by bylo financováno jednak Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a také by se dalo uvažovat, že by na toto studium mohla přispívat jejich alma mater. Možná je vhodné zavést atestace, jako mají například lékaři, které by se musely v pravidelných intervalech absolvovat. Po vykonání výše uvedených zkoušek by si tito pracovníci nejen zvyšovali kvalifikaci, ale především kvalitu výuky na daných školách. Samozřejmě, že toto stálé vzdělávání by se muselo odrazit i na jejich finančním ohodnocení.

Já věřím, že takto motivovaní pedagogové by byli velkým přínosem do našeho vzdělávacího systému a že by se tak zvýšila kvalita vzdělání v daných typech škol. Domnívám se, že řízené zvyšování kvalifikace pedagogických pracovníků, a tím i zvyšování úrovně všech stupňů škol, že tento trend by přivítali nejenom rodiče žáků a studentů, ale především sami studenti, kteří by měli patrně větší šanci na uplatnit se na trhu práce, a to především i mimo rámec naší republiky.

Děkuji za pozornost. Domnívám se, že do druhého čtení by se tyto návrhy mohly zpracovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Ptám se vás, zda ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr – v obecné rozpravě, nebo po ukončení se závěrečným slovem? Po ukončení. Takže pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a slovo má pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, paní předsedající. Já jenom krátce zareaguji na kolegu Zemánka, na to, co řekl. Pokud bychom se v téhle novele zaobírali, tak jak já jsem si to přeložil, kariérním růstem učitele, což je nepochybně důležité a bohužel téma, tím bychom zablokovali z mého pohledu to, co je teď v praxi a co je potřeba velmi rychle udělat. Tahle novela reaguje, jak řekla i paní poslankyně Wenigerová, na trošku pláč z terénu, na ty věci, které od toho roku 2005 nejsou ošetřeny, to znamená zejména ta prostupnost těch kvalifikací.

Takže já poprosím – řešme nyní aktuální problémy z praxe. To nic nebrání tomu, o čem samozřejmě na ministerstvu uvažujeme a co připravujeme, což je kariérní růst učitele. A pak bude skutečně i v odborných výborech velká diskuse, jakým směrem se vydat, jestli třeba směrem slovenským, kde jsou atestace, nebo jiným směrem. Ale přiznám se, že kdybychom pustili toto velmi závažné téma do této praktické novely, tak bychom to na dlouhou dobu zasekli.

Takže prosím ještě jednou, postupme to školskému výboru a pusťme to do druhého čtení. Garantuji tady jako ministr školství, že kariérním růstem učitelů se zabírám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Já se ptám, zda někdo z vás navrhuje ještě jiný výbor, který by se měl předlohou zabývat. Neregistruji žádný takový návrh.

Jen co se situace u dveří trochu uklidní, zahájím hlasování o návrhu na přikázání tisku k projednání výboru školskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 z přihlášených 182 poslanců pro 143, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru školskému, a končím jeho projednávání v prvním čtení.

Budeme postupovat dále. Dalším naším bodem je

18.

Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je navrhováno první čtení podle § 90 odstavce 2, ale současně vás musím seznámit s vetem padesáti poslanců.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 480/1 a já nyní prosím, aby se slova ujal a předložený návrh uvedl navrhovatel pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Dobrý den, dámy a pánové, vážená vládo.

Já tu předkládám materiál, který jsem tu předkládal víceméně v podobném znění právě už počátkem tohoto roku. Jedná se víceméně o vypracovanou část ze sněmovního tisku 205, tedy změnu zákona o rodině, který se nejprve týkal střídavé péče a poté ve druhé části popření otcovství. Návrh, který dnes předkládám, reaguje na rozhodnutí pléna Ústavního soudu z roku 2010, kdy Ústavní soud shledal, že současné vymezení lhůty šesti měsíců k popření otcovství manžela matky, která běží od doby, kdy se otec dozví o narození dítěte, není pro manžela matky možné zjistit všechny relevantní skutečnosti pro případ popření otcovství.

Jak jsem uváděl už při čtení tisku 205, návrh vychází víceméně z právních úprav i ostatních okolních států. Neliší se nijak od zavedené praxe až už na Slovensku, ve Francii, v Německu. Vychází z toho, že v tuto chvíli šestiměsíční lhůta je opravdu velmi krátká. Ta lhůta sice je zachována, ale je tam přidána lhůta tříletá, kdy do věku tří let dítěte se otec může právě domáhat popření otcovství. (V sále je velký hluk, řečník se na chvíli odmlčel.)

Já jsem si počkal, jestli bude více klidu. Vidím, že trochu klidu přece jenom je.

Chtěl jsem už asi ukončit představení toho návrhu, protože všechno tady bylo řečeno právě při představování sněmovního tisku 205, nicméně právě proto, že to tady bylo představováno už v několika čteních, jsem si dovolil navrhnout, aby tento návrh byl schválen podle § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, tudíž aby byl schválen již v prvním čtení. Uvádím k tomu hned dva důvody. Prvním důvodem je to, že pokud takovou úpravu nepřijmeme, pokud se s tím nevypořádáme v prvním čtení, je docela možné a spíše je určité, že k 31. 12. stávající právní úprava přestane platit a k 1. 1. 2012 nebudeme mít popření otcovství nijak upraveno. Druhým důvodem, proč se domnívám, že by mohl být tento návrh přijat právě už v tzv. devadesátkovém režimu, je to, že to zde bylo několikrát diskutováno, nikdo z poslanců, aspoň tak jsem to zaznamenal, k tomu neměl žádné výhrady, výtky. Stejně tak bezproblémový hladký průběh mělo projednávání tohoto materiálu v Senátu, tudíž bych se domníval, že opravdu není nic, co by zabránilo a brzdilo to, aby tento návrh mohl být přijat už v prvním čtení. K tomu bych vás také rád vyzval a požádal právě i v tomto směru o vaši podporu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Jen vás upozorním, že bylo podáno veto padesáti poslanců a nezbývá, než návrh projednat řádně ve všech třech čteních.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 480/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, pan kolega navrhovatel Pavel Staněk zde uvedl návrh, který jsme tady projednávali v tomto roce již několikrát. Byl součástí oné slavné novely o střídavé péči. Proti této části, která vychází z rozhodnutí Ústavního soudu a de facto musí promítnout do zákona o rodině nějakou lhůtu pro popírání otcovství, která byla rozhodnutím Ústavního soudu vypuštěna, nikdo nic nenamítal. Musím říci, že pak mě veto padesáti poslanců vcelku překvapuje, a přemýšlím, proč vůbec padlo, ale vzhledem k tomu, že padlo, tak nemůžeme návrh schválit v jednom čtení v devadesátce a musíme jej přikázat do výboru, ale předpokládám, že žádné věcné námítky nezazní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní je přihlášen pan poslanec Antonín Seďa, který nyní dostává slovo.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, k opětovnému projednávání zákona o rodině mi dovoluji stručný komentář a možná zároveň odpovím kolegovi poslanci Bendovi, vašim prostřednictvím, paní předsedající, proč sociální demokraté podali veto proti projednávání podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

My chceme, aby byl dán prostor k projednání v příslušném výboru. Pokud si poslanci a poslankyně přečetli stanovisko vlády, která sice souhlasí s předloženým návrhem, tak také vyslovila řadu připomínek. Myslím si právě, že ty připomínky by se měly ve výboru zapracovat. Konkrétně se jedná o nepříliš šťastné znění § 62, které je nutno dát do souladu s článkem 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Kromě toho vláda sama navrhuje opravit řadu legislativně technických chyb.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Stanislav Křeček má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegové a kolegyně, jedním z těch důvodů, pro které jsme podali veto proti devadesátce, je také navrhované znění § 62 odst. 2, které nově v rozporu s platnou úpravou, a dokonce v rozporu se zájmem manželů nebo rodičů ukládá povinnost nejvyššímu státnímu zástupci, aby podal návrh na popření otcovství, jestliže vzhledem ke všem okolnostem je zřejmé, že muž považovaný za otce dítěte otcem není. Je tam ta povinnost, i když si to ti rodiče nepřejí, nebo i když si to ti manželé nepřejí, tak státní zástupce má povinnost tento návrh podat. Domnívám se, že to není šťastné. Tam by měla být možnost volného uvážení nebo na žádost dotčených osob, ale rozhodně není možné stanovit nejvyššímu státnímu zástupci povinnost, aby podával popření otcovství, i když si to účastníci nepřejí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Ptám se, kdo další chce event. vystoupit v rozpravě obecné. Nikoho už nevidím, proto obecnou rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem.

(Poslanec Staněk chce ještě vystoupit v rozpravě.)

Já jsem se ptala. Bohužel, obecná rozprava už je ukončena. Mohl by ji snad znovu otevřít některý z pánů ministrů, kdyby se ujal toho úkolu. Pan ministr Jaromír Drábek má slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji panu ministroví. O slovo se hlásí předkladatel, pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedající. Omlouvám se za ten zmatek, který tady byl na chvíli vyvolán.

Já bych rád, pokud je tu veto padesáti poslanců, tudíž se nám nepodaří schválit tento návrh v devadesátkovém režimu, navrhl zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, je zde návrh na zkrácení lhůty na 30 dní. Jsme ve znovuotevřené obecné rozpravě a mou povinností je se ujistit, zda si nikdo nepřeje využít této nové příležitosti. Není tomu tak, mohu obecnou rozpravu opět ukončit.

Závěrečná slova nebudou. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru a já se vás ptám, zda někdo žádá, aby návrh projednal ještě jiný výbor. Nikoho nevidím. Zato registruji mnoho žádostí o to, abych vás odhlásila. Této žádosti vyhovuji. Odhlásila jsem vás a prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami, protože nás čeká dvojí hlasování. Jednak budeme hlasovat o návrhu na přikázání a poté o návrhu na zkrácení lhůty k projednání. Myslím si, že k oběma hlasováním už můžeme přistoupit.

Jako první budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru na přikázání tisku k projednání výboru ústavněprávnímu.

O tomto návrhu zahajují hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 z přihlášených 140 poslanců pro 137, proti 1. Návrh byl přijat.

Druhý návrh, který podrobíme hlasování, je návrh pana předkladatele na zkrácení lhůty k projednání na 30 dní.

O tomto zahajují hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 33 z přihlášených 144 poslanců pro 113, proti 6. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu, lhůta pro jeho projednání byla zkrácena na 30 dní, a takéž mohu ukončit projednávání návrhu v prvním čtení.

Přistoupíme k dalšímu návrhu ... Pan poslanec Látka se hlásí. Prosím.

Poslanec Jan Látka: Děkuji. Paní místopředsedkyně, já bych chtěl jenom ke 32. hlasování. Chtěl jsem hlasovat pro, a na sjetině mám proti. Jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Pan poslanec nezpochybňuje hlasování. Jedná se pouze o zápis do stenozáznamu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

19.

Návrh poslanců Radima Vysloužila a Václava Cempířka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je navrhováno první čtení podle § 90 odst. 2, tedy abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Já ale musím konstatovat, že zde mám veto 50 poslanců, a zkrácené projednání tudíž není možné.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 485 a já nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Václav Cempířek, kterému v tuto chvíli dávám slovo. Pan poslanec Cempířek má uvést tento návrh.

Poslanec Václav Cempířek: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové. Já bych jenom zkráceně uvedl náš návrh, který se týká na změnu zákona o pozemních komunikacích a jedná se tady o snížení mýtného pro větší dopravce silniční, kteří by mohli za určité časové období obdržet množstevní slevu za projeté úseky s placeným mýtným. Jedná se tedy o návrh, který není neojedinělým (?) v Evropě. Jsou i země jako Slovinsko, Španělsko, Itálie nebo Francie, které poskytují slevu z mýtného svým autodopravcům. Tady ten návrh vychází i z důvodu dohody mezi Ministerstvem dopravy a společností ČESMAD BOHEMIA, která zastupuje autodopravce České republiky, a je to pro posílení jejich konkurenceschopnosti na přepravním trhu. Takže z tohoto důvodu je ten návrh předložen. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předkladateli a prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro první čtení, a tím je pan poslanec Josef Smýkal.

Poslanec Josef Smýkal: Pěkné dopoledne vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Vyslechli jsme zástupce předkladatelů na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Má zpravodajská zpráva může být poměrně stručná. Předkladatelé ve sněmovním tisku 485 přednesli zdůvodnění doplňku do zákona o pozemních komunikacích, a to vložení nového odstavce číslo 3 v § 22. Nechci obsah doplňku nějak opakovat či komentovat s tím, že jen připomenu, že se navrhuje slevy na mýtném. K vlastnímu návrhu se vyjádřím v řádném vystoupení, čímž se zároveň přihlašuji do rozpravy.

Jen chci připomenout, že vláda na svém jednání 12. října projednala a posoudila tento návrh zákona, a musím konstatovat resp. říci, že stanovisko vlády mi připadá tak trochu jako slova chytré horáky. Na jedné straně v obecné rovině s návrhem zavedení vyslovila souhlas a na druhé straně v dalších bodech upozorňuje na závažné nedostatky předkládané novely zákona.

Dále upozorňuji, že Ministerstvo dopravy předložilo vládě, myslím, že minulý týden, návrh novely stejného zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, kde je mimo jiné předmětná problematika řešena. Domníval jsem se tedy, že když koaliční vláda, koaliční poslanci často hovoří o systémovém a komplexním přístupu, přijdou třeba s návrhem na stažení této předlohy předkládané novely zákona a s tím, že dají prostor vládní předloze. Nevím tedy, co na to samotný pan ministr dopravy. Bohužel, jak vidíme, se tak nestalo.

Tolik na úvod mé zpravodajské zprávy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírá obecnou rozpravu a do této rozpravy je přihlášen pan poslanec a předkladatel Cempířek, poté pan zpravodaj Smýkal, nebo si pánové mohou vyměnit, záleží na jejich vůli. Pan předkladatel Cempířek bere zpět svoji žádost o vystoupení v obecné rozpravě. Slovo má pan zpravodaj nyní jako poslanec v obecné rozpravě.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval ve svém zpravodajském vystoupení, rád bych se vyjádřil k předloženému návrhu. V navrhovaném zákoně se navrhuje sleva na mýtném, která má kompenzovat zvýšení sazeb mýta od 1. ledna 2011 a dále. Poslanecký návrh přitom předpokládá uplatnění slev pro vozidla často užívaná – a já si dovoluji zdůraznit slovo často – na zpoplatněných pozemních komunikacích, přičemž není zřejmé, co se pod pojmem často vůbec rozumí. Prováděcí pokyny nejsou uvedeny, nelze tedy seriózně návrh posoudit. To nakonec uvádí i stanovisko vlády.

Jak bude vůbec určováno, co je to často a co nikoliv? Jak se tato skutečnost bude vyhodnocovat a kdo ji bude vůbec sledovat? Co například vozidla zahraničních firem, která mnohdy využívají české dálnice ve větší míře než vozidla tuzemská? Budou mít také slevy? Pokud ne, dříve či později dojde možná k těm otázkám, jako že je třeba diskriminace. Jak bude technicky tato sleva vůbec uplatňována?

Předložený návrh popírá vlastní podstatu výkonového zpoplatnění, v rámci kterého je uplatněn princip uživatel hradí náklady, které vyvolal, a tedy čím více komunikací užívám, tím více platím. Participuji tedy na úhradě nákladů údržby, provozování a reprodukce podle počtu ujetých kilometrů. Zavést institut čím více ujetých kilometrů, tím větší sleva, je podle mého názoru nelogické. Popírá totiž logiku spravedlivého zpoplatnění na principu uživatel platí. Každý kilometr ujetý kamionem má na stav a opotřebení komunikace stejný dopad bez ohledu na nějakou slevu. Motivaci k honbě za ujetými zpoplatněnými kilometry s cílem dosažení množstevní slevy tudíž nelze považovat za systémovou a vůbec dopravně korektní. Jakási množstevní sleva není správný pojem dopravní politiky, ba naopak, jak již bylo uvedeno, spravedlivým principem je uživatel platí. Čím více ujedeš, tím více zaplatíš.

Byla zde vzpomenuť smlouva nebo dohoda mezi Ministerstvem dopravy a Česmadem z listopadu 2010. Já nevím, co v té době pan ministr Bárta slíbil dopravcům. Je nutno také poznamenat, že naše sousední státy, na rozdíl od pana předkladatele – Německo, Rakousko, Slovensko – žádné obdobné slevy neposkytují. Důvod je jednoduchý: mají nastaven systém správné ceny mýtného, to znamená výše uvedený princip uživatel platí.

Domnívám se rovněž, že logickým a správným požadavkem je mít jasnou cenu za ujetý kilometr a nekomplikovat jej slevou, dle návrhu v podstatě množstevní. Poskytování slev dle návrhu od 1. 1. 2012 by znamenalo výpadek příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury odhadem 300 mil. korun. Je tady na místě otázka, z čeho nebo kde bychom ty další peníze sehnali, když už návrh Státního fondu dopravní infrastruktury predikuje pro rok 2012 snížení výstupu, to znamená o 520 mil. korun nižší výnos při daňových příjmech. Stále zde nařikáme, jak potřebujeme spravovat cesty, a touto normou bychom zároveň snížili, resp. bychom zvýšili výpadek příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury. Domnívám se tedy, že je lichý argument, že sleva zajistí vyšší výnos do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury a bude motivovat k nižší míře objíždění zpoplatněných úseků. Podle mého je to velmi lichý argument.

Celkově tedy je ještě možné předložený návrh důvodně považovat za – a promiňte mi ten výraz – populistické opatření, chcete-li marketingové

opatření. Z těchto výše uvedených důvodů nemohu podpořit tento návrh a navrhuji předloženou novelu zákona zamítnout.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a prosím pana poslance Hojdu, který je další přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já jsem se přihlásil do rozpravy a v podstatě jenom navážu. Plně souhlasím s vystoupením svého předřečníka pana poslance Smýkala, zpravodaje tohoto návrhu zákona.

Jenom bych chtěl zdůraznit tu věc, která se týká právě rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury a financování rekonstrukce a obnovy naší dopravní infrastruktury. Pokud půjdeme cestou, která je zde navržena, tak v podstatě negujeme to, co neustále říkáme. Potřebujeme co nejvíce prostředků na to, abychom udržovali stávající dopravní infrastrukturu, abychom ji obnovovali a vystavovali, ale zdroje, které k tomu jsou – a jeden ze zdrojů je samozřejmě mýtné, jeden z významných zdrojů –, bychom tímto de facto snižovali. Je to politika, která není příliš vhodná.

Jedná se o poslanecký návrh zákona. Já bych samozřejmě nebyl tak striktní a těžko se mi říká: navrhuji zamítnout. V každém případě je to věc k diskusi, třeba i pro diskusi v souvislosti s rozpočtem SFDI. Osobně ale navrhuji našemu klubu, abychom se připojili k návrhu na zamítnutí, protože se domnívám, že jestliže už je i připraven vládní návrh zákona, měl by být předmětem řádné diskuze. Diskuze o tom, co je přednější, jestli finanční zvýhodnění velkých dopravců, anebo hledání takových cest, abychom jednak měli zabezpečen Státní fond dopravní infrastruktury, ale abychom také nelikvidovali naše dopravce. Myslím si, že ta cesta není jen přes snižování příjmů v rámci mýtného, ale měli bychom hledat cesty jiné, takové, které by doopravdy umožnily, aby doprava a přeprava nákladů a osob v naší republice byla co nejefektivnější a co nejprínosnější pro společnost. Všechno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí pan předkladatel Václav Cempírek. Já se musím zeptat, zda si přeje vystoupit v obecné rozpravě, nebo v rámci závěrečného slova. V obecné rozpravě, ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Cempírek: Já bych chtěl krátce zareagovat na ta dvě vystoupení, která komentovala předložený návrh na slevu mýtného. Je třeba se na ten problém dívat komplexně. Vezměte si, že logistika a doprava se podílí zhruba 10 až 15 % na hrubém domácím produktu. Já jsem tady jednoznačně říkal, že se jedná o posílení konkurenceschopnosti

našich dopravců, protože pokud to mýto bude od 1. ledna 2012 zvýšeno o dalších 25 %, tak si vezmete, jaká zátěž to pro ty velké dopravní podniky je. A jak jsem tady sděloval, není to neobvyklý jev v Evropě, provádějí to i jiné státy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ještě se hlásí pan poslanec... Prosím. Pan poslanec Baštýř.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, určitě víme, že ten návrh není dán naprosto přesně, jak bychom si všichni přáli, přesto si myslím, že bychom ho měli pustit do druhého čtení. Myslím, že je to na hospodářském výboru a celou tou procedurou, která přijde, zákon upravíme tak, aby opravdu alespoň částečně zvýhodnil naše dopravce, kteří nám přispívají na infrastrukturu, kterou tady potřebujeme vybudovat. Já se přikláním k tomu, abychom ho pustili do druhého čtení, a uvidíme, jaké pozměňovky k tomu přijdou.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ještě se hlásí pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, pan profesor Cempírek tady před chvílí řekl, že v příštím roce se má zvýšit mýtné o 25 %. Je třeba ulevit velkým dopravcům, to já samozřejmě chápu. Myslím si, že nějak je třeba ulevit všem dopravcům. Pokud ulevíme jenom větším nebo velkým dopravcům, tak jsou tady ještě malí dopravci. A já si myslím, že je to poměrně diskriminační, jestliže tedy pro někoho zavedeme, pro ty velké dopravce, určitou slevu, množstevní slevu – já sice chápu, co to je množstevní sleva, to chápu velice dobře, ale nevím, jestli je zrovna vhodná pro toto, dělat zde v mýtném množstevní slevy. Beru to opravdu jako diskriminaci těch malých dopravců, často živnostníků, kteří v podstatě nedělají takové výkony, jako dělají velcí dopravci, a o to spíše to vidím jako diskriminaci.

Myslím si, že také není od věci to, co tady řekl pan zpravodaj, jak to bude se zahraničními dopravci. Oni se také potom mohou cítit diskriminováni a mohou se zde vyvolávat určité spory. To také není řečeno.

No a samozřejmě určitě není nepodstatné, že dojde nebo může dojít k velkému výpadku ve vybírání mýtného, nebo k většímu výpadku, a samozřejmě my potřebujeme peníze, aby se dostaly do Státního fondu dopravní infrastruktury. Přece potřebujeme rozvíjet dopravní síť, potřebujeme opravovat komunikace. Kde nahradíme tyto peníze? Víme dobře, jak se tvoří

státní rozpočet, jak horko těžko se tvoří státní rozpočet, a ještě ze SFDI další peníze tím pádem množstevními slevami vezmeme? Myslím si, že to nemá hlavu ani patu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Chci se ujistit, zda pan předkladatel poslanec Cempírek s ohledem na to, že původně navrhoval projednání v režimu § 90, nechce navrhnout lhůtu na zkrácení doby k projednání. Prosím vyjádřete se, pane předkladateli.

Poslanec Václav Cempírek: Jako předkladatelé tady požadujeme projednání v hospodářském výboru ve zkrácené lhůtě o 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, zazněl návrh pana předkladatele na zkrácení lhůty k projednání. Já se ujistím, že již nikdo nechce vystoupit v obecné rozpravě. Rozpravu ukončuji. Závěrečná slova obou pánů budou, nebudou? Pan poslanec Cempírek se závěrečným slovem.

Poslanec Václav Cempírek: Děkuji za slovo. Jako předkladatelé navrhujeme v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny podle § 91 odst. 2 zkrácení lhůty pro projednání návrhu novely zákona o pozemních komunikacích, sněmovní tisk 485, v hospodářském výboru o 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh byl již podán v obecné rozpravě. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Velmi krátce. V rozpravě vystoupilo celkem pět kolegů. A zároveň byl podán návrh na zamítnutí, to je poprvé, a podruhé návrh na zkrácení lhůty.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Ještě jednou přivolám naše kolegy a čeká nás trojí hlasování. Jako první bude hlasování o návrhu, který podal pan zpravodaj Josef Smýkal a sekundoval ho pan poslanec Hojda. To je návrh na zamítnutí předlohy. Poté budeme hlasovat o návrhu na přikázání a poté o zkrácení lhůty.

Čili prvním hlasováním je návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 34 z přihlášených 166 poslanců pro 65, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat následujícími hlasováními, jak jsem již předtím předvídala. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložení návrh k projednání výboru hospodářskému. Navrhuje někdo ještě nějaký další výbor? Nikoho takového nevidím.

Zahajuji hlasování o návrhu na přikázání tisku výboru hospodářskému. Kdo je pro? A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 35 z přihlášených 166 poslanců pro 155, proti 1. Návrh byl přijat.

Dalším hlasováním bude hlasování o rozhodnutí o návrhu na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 36 z přihlášených 167 poslanců pro 85, proti 40. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému. Lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dní. Poděkuji jak panu předkladateli, tak panu zpravodaji a končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych krátce uvedl vládní ná-

vrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů.

Základní normou Evropské unie pro používání pesticidů je nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 11/07/2009, jehož implementace byla předmětem novely zákona o rostlinolékařské péči, přičemž hlavním cílem předkládaného vládního materiálu, zákona je transpozice směrnice k udržitelnému používání pesticidů a směrnice k ochranným opatřením proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům. Účelem je vytvořit a umožnit aktualizaci národní strategie používání přípravků na ochranu rostlin.

V podstatě se zjednodušuje systém odborné přípravy a jejího osvědčování pro profesionální uživatele přípravků na ochranu rostlin, distributory přípravků na ochranu rostlin a poradce k ochraně rostlin. Stanoví se povinnost pro prodejce poskytovat odpovídající informace o použití přípravků a bezpečnostní pokyny pro práci s jednotlivými přípravky. Prodej přípravků pro profesionální použití se umožňuje pouze držitelům osvědčení získaného na základě absolvování odborné přípravy. Harmonizují se lhůty pro kontrolní testování zařízení pro aplikaci přípravků s nejmenším dopadem na uživatele, tak aby byla zajištěna kompatibilita s předpisy Evropské unie. Letecká aplikace přípravků se umožňuje pouze výjimečně a zavádí se opatření na ochranu vodního prostředí a zdrojů pitné vody, veřejnosti, oblastí chráněných z hlediska životního prostředí a pracovníků v zemědělství. Zavádí se plošné uplatňování integrované ochrany rostlin všemi profesionálními uživateli přípravků. Upravuje se pověřování fyzických a právnických osob výkonem odborných rostlinolékařských činností, které dnes vykonávají orgány rostlinolékařské péče a výkon odborné pomoci.

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá žádné finanční dopady na státní rozpočet.

To je vše. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Ladislav Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám představit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Hlavním cílem předkládaného vládního návrhu zákona je transpozice

směrnice za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů. Účelem je zavedení efektivních systémů opatření, které vzhledem k možným rizikům plynoucím z používání přípravků na ochranu rostlin zabezpečí lepší informovanost široké veřejnosti o všeobecných dopadech plynoucích z používání přípravků na ochranu rostlin. Stanoví se odborné požadavky na osoby prodávající přípravky na ochranu rostlin a jejich informační povinnost s ohledem na použití přípravků, rizik pro zdraví a životní prostředí, bezpečnostní pokyny k zamezení rizika pro spotřebitele. Vymezují se skupiny přípravků na ochranu rostlin, jejichž prodej je určen výlučně pro profesionální použití. Zavádí se opatření na ochranu vodního prostředí a pitné vody. Omezují se použití přípravků v územích chráněných podle zvláštních právních předpisů v oblasti ochrany přírody. Zavádí se plošné uplatňování integrované ochrany rostlin všemi profesionálními uživateli přípravků na základě implementace směrnice 2009/128/ES. Státní rostlinolékařská služba se vstoupením v platnost novely rostlinolékařského zákona a vyhlášky stává národní referenční laboratoří a upravuje se pověřování fyzických a právnických osob výkonem odborných rostlinolékařských činností, které dnes vykonávají orgány rostlinolékařské péče, a výkon odborné pomoci v souladu se směrnicí 2000/29/ES.

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá finanční dopady na státní rozpočet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy není žádná písemná přihláška, nevidím nikoho, kdo by se do této rozpravy hlásil z místa. Obecnou rozpravu proto končím.

Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru zemědělskému. Má někdo ještě jiný návrh? Nikdo takový návrh nepodává, a proto přistoupíme k hlasování.

Hlasovat budeme o návrhu na přikázání výboru zemědělskému.

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 37 z přihlášených 165 poslanců pro 120, proti jeden. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru zemědělskému, a tím končí jeho projednávání v prvním čtení. Děkuji oběma pánům, panu předkladateli, panu zpravodajovi.

Přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Tím je bod

21.

Návrh poslanců Marie Nedvědové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Marie Rusové na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 345/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 345/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla poslankyně Marie Nedvědová, a dávám jí v tuto chvíli slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedající, vládo, přítomní poslanci, smyslem tohoto návrhu zákona je dát v podstatě policii do rukou prostředek k boji proti korupci, který zde v minulosti již byl a byl účinný, což mohu potvrdit i ze své vlastní praxe.

Vládnoucí koalice v řadě svých prohlášení uvádí, že chce bojovat s korupcí a s ní souvisejícími jevy, zejména v oblasti obchodního styku, veřejných zakázek, veřejných dražeb a veřejných soutěží. Je zcela nepochybné, že v těchto směrech má Česká republika ve světě velmi špatnou reputaci. Existuje řada velmi problematických kauz, do nichž jsou kupodivu zapleteni i někteří představitelé koalice, a řada těchto otázek je dnes a denně terčem kritiky sdělovacích prostředků. Proto jsme při podávání tohoto návrhu byli upřímně zvědaví, z jakých důvodů bude vláda a koalice proti němu, neboť zatím žádné skutečně účinné kroky v boji proti korupci nebyly nejen podniknuty, ale nebyly ani navrženy, což je s ohledem na dobu, kdy je koalice u moci, dost na pováženou. Domníváme se, že občané této země vcelku jasně uvidí, kdo a proč je proti tomuto návrhu, a kdo tedy to myslí s bojem proti korupci skutečně vážně.

Vláda k návrhu podala nesouhlasné stanovisko, které ovšem není vůbec opřeno o žádné racionální a konkrétní důvody. Tvrzení, že obdobné ustanovení obsažené v § 163 předchozího trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v praxi nebylo užíváno pro aplikační nejasnosti a že bylo předmětem kritiky ze strany mezinárodních organizací, jsou naprosto nepodložená a nekonkrétní. Naopak byl tento institut na mezinárodní úrovni hodnocen velmi kladně ze strany orgánů činných v trestním řízení. Řada zahraničních odborníků toto ustanovení hodnotila jako velice progresivní a užitečné v boji s korupcí.

Citované úmluvy jsou nám známy a nemyslíme si v žádném případě, že by návrh zákona byl s nimi v rozporu. Stanovisko k tomuto zaujal i Parlamentní institut, který uvedl, že návrh není v rozporu, neboť v zahraničí takováto právní úprava neexistuje.

Závěr vládního vyjádření, že návrh neprošel podrobnou analýzou odborné veřejnosti, je rovněž zavádějící, neboť toto ustanovení, i když v poněkud širším rozsahu, platilo v dřívějším trestním zákoně účinném do 31. 12. 2009 a od jeho přijetí tedy uplynulo téměř 50 let. Mimochodem, ustanovení o účinné lítosti se nachází i u trestných činů týkajících se organizovaného zločinu, aniž by proti tomu byly vedeny nějaké námitky. Přitom organizovaný zločin jde zpravidla ruku v ruce právě s korupcí. Podaný návrh přitom nepočítá s účinnou lítostí pro osoby, které úplatek přijímají nebo si ho nechávají slíbit. Tím by se však asi vláda a osoby, které její vyjádření připravovaly, vůbec nezabývaly. Je tedy pochopitelné, že když někdo chce, tak si nějakou záminku nebo jiný negativní postoj proti návrhu zákona najde, jinak to nelze hodnotit.

Ještě nám chybějí nějaké ty kroky k nesystémovosti takového kroku nebo k jeho netransparentnosti, jinak opravdu není jasné, co by mohlo proti tomu návrhu být.

Tento návrh v podstatě je podporován i širokou veřejností. Pochopitelně, my se nebráníme nějakým možným úpravám, pokud bude zákon propuštěn do dalšího čtení, pokud ovšem tyto změny nebudou mít vliv na podstatu tohoto zákona. Domníváme se, že i široká veřejnost a zejména i orgány činné v trestním řízení by uvítaly přijetí takovéto novely jako důležitého, byť zatím osamělého kroku v boji proti korupci. Náš návrh novely trestního zákoníku je tak sice jen drobným, ale zato konkrétním krokem v boji proti korupci.

Dost často zmiňovaným a navrhovaným způsobem boje proti korupci je tzv. test spolehlivosti. Myslím si, že si budeme moci dneska při hlasování o tomto návrhu zákona vyzkoušet a uvidět, kdo to myslí i s tímto vážně a jak se projeví v tomto testu spolehlivosti.

Chtěla bych poukázat v neposlední řadě i na vyjádření předsedkyně vládního výboru pro boj s korupcí Karolíny Peake, která v nedávné době uvedla, že opětovné zavedení účinné lítosti do trestního zákona je jedním z kroků tohoto výboru, kterým chce bojovat proti korupci. V tomto směru tedy jí usnadňujeme práci a Sněmovně předkládáme tento návrh ke schválení. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, je jí poslankyně Jana Suchá. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, předkladatelka se v podstatě s tímto návrhem už plně vypořádala. Já bych jen znovu zopakovala, že vláda s tímto návrhem vyslovila nesouhlas a k naplnění svých programových priorit uložila Ministerstvu

vnitř, aby ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti vypracovalo analýzu případů, ve kterých byl tento institut v minulosti používán, a navrhla případná řešení ať už s ohledem na zavedení tohoto institutu znovu, případně řešení jiné. Vláda se však domnívá, že tomuto by mělo předcházet alespoň zevrubné posouzení této problematiky odbornou veřejností, a domnívá se ale, že u předkládaného návrhu k tomuto posouzení nedošlo.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní je písemně přihlášen pan poslanec Antonín Sedá a já mu nyní dávám slovo. Prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, úprava, kterou navrhuji komunističtí poslanci, se týká mimo jiné účinné lítosti při trestním zneužití informace v obchodním styku, při sjednávání výhod při zadávání veřejné zakázky či veřejné soutěže a také se má vztahovat na trestný čin podplácení a nepřímo úplatkářství.

Tady si, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji jednu poznámku. Když se projednával vládní návrh úpravy trestního zákoníku, načetl jsem pozměňující návrh, který jako dnes navrhovaný řešil účinnou lítost za trestný čin podplácení a úplatkářství. Tehdy jsem byl nemile překvapen, že většina poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy nepodpořila můj návrh. Údajně z toho důvodu, že navrhuji svůj návrh zákona, to znamená ten dnešní. Osobně mě mrzí, že namísto společného boje proti korupci se spíše hodnotí to, kdo návrh podá. Tato výtku je určena zejména vládním koaličním stranám, které měly jako svoji prioritu boj proti korupci.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jelikož boj s korupcí myslím vážně a pokládám nástroj účinné lítosti za jedno z nutných opatření, nejenže podpořím výše uvedený zákon, ale ve druhém čtení opětovně načtu svůj pozměňující návrh s tím, že věřím, že opakované hlasování bude pro něj daleko úspěšnější. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake, poté je přihlášen poslanec Jeroným Tejc.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedající, dámy a pánové. Vážená paní poslankyně prostřednictvím paní předsedající, dovoluji mi, abych krátce reagovala na váš návrh a také obecně na návrh na zavedení institutu účinné lítosti.

Jak možná víte, ve vládní strategii pro boj s korupcí znovuzavedení účinné lýtosti bylo inkorporováno do této strategie jako vypracování analýzy tohoto institutu. Tato fáze už je dokončena. Ministerstvo vnitra vypracovalo analýzu o znovuzavedení institutu účinné lýtosti a tato analýza spolu s nějakými závěry přišla na můj stůl, na můj ministerský stůl, asi týden poté, co jsem svoji pozici vicepremiérky zaujala. Bohužel mi přišla s návrhem na nezavedení účinné lýtosti, což jsem ovšem v meziresortním připomínkovém řízení neakceptovala, a požádala jsem Ministerstvo vnitra o dopracování této analýzy ještě o mezinárodní komparatistiku. A naopak jsem požadovala, aby výsledkem analýzy bylo zavedení účinné lýtosti a předložení tohoto usnesení ke schválení vládě.

Poté co byl založen vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí, také jsem tuto otázku vzala na tento výbor, kde jsme se zabývali jak analýzou, tak navrhovaným usnesením Ministerstva vnitra. Byla vznesena ještě jedna připomínka, a to ze strany Ministerstva spravedlnosti, které připomnělo, že OECD v době, kdy byl zrušen institut účinné lýtosti, pochválila Českou republiku za toto zrušení a je třeba se vyrovnat s předpokládatelnou připomínkou ze strany OECD pro znovuzavedení účinné lýtosti.

Domnívám se, že ze strany OECD to bylo neporozumění institutu účinné lýtosti v českém právním řádu, kde v cizích právních řádech má většinou státní zástupce daleko širší diskreční pravomoc a může sám nabízet oznamovatelům korupce nestíhání právě za to, že korupci nahlásí, a nepotřebuje k tomu takovýto institut účinné lýtosti. Já jsem přesvědčena o tom, že v našem právním řádu tento institut potřeba je. Proto jsem požádala OECD a našeho velvyslance pana Karla Dybu o vyjádření ke znovuzavedení institutu účinné lýtosti, na toto vyjádření každou chvíli čekám. Budeme projednávat účinnou lýtost znovu na příštím vládním výboru a doufám, že do konce tohoto roku předložíme vládě návrh na znovuzavedení účinné lýtosti.

Tolik tedy zpráva o stavu účinné lýtosti ve vládní legislativě. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Nyní je přihlášen pan kolega Jeroným Tejč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, musím říct, že jsem čekal, že se poté, co zřídíme zvláštní post vicepremiérky pro boj s korupcí, posuneme dál. Posuneme se dál alespoň o kousek. Vidím, že to nebude tak jednoduché.

Tedy tady před námi je hlasování o zákonu, který má zavést institut účinné lýtosti. Já nevím, co chceme analyzovat. Buď to chceme zavést, pak to logicky nikdo není schopen v tomto státě napsat zásadně jinak než tak, jak je to upraveno v návrhu KSČM, nebo ten institut zavést nechceme. Já

myslím, že tady nelze hovořit o nějakých nuancích. Prostě v tom trestním zákoně ta úprava byla, a buď ji tam vrátíme, a nikdo ji nenapíše z 90 % jinak, anebo prostě ten institut nepodpoříme.

Já myslím, že je třeba připomenout to, co říkáme veřejnosti jako politici. Já jsem si tady vzal záznam a přepis Otázek Václava Moravce z 11. září 2011, kde jsem společně s panem ministrem Kubíkem a Radkem Johnem diskutoval i na toto téma. A Radek John k tomu říká: "Já, když jsem chystal protikorupční strategii, tak nám šéf ÚOOZ Šlachta říkal zavedme institut účinné lýtosti pro ty případy, kdy člověk dá dvakrát úplatek, pak ho chtějí po něm potřetí, a on se naštve a řekne už dost a jde to oznámit. Když není institut účinné lýtosti, tak ho zavřou za ty dva úplatky, co dal. To znamená, je to možnost, aby, a řekne se osmkrát za deset let, a co kdyby to bylo jednou za rok a velká korupční kauza, tak snad příležitost. Navíc to chce ÚOOZ, po mně to chtělo. Každá příležitost, jak odhalit korupci, je dobrá." – To je první citace.

Druhá citace Radka Johna: "My jsme koaličně vyjednali a je ve strategii zavedení účinné lýtosti. To znamená, bude to vládní návrh, my se k tomu znovu vrátíme na K 9, protože ta strategie se buď bude dodržovat, anebo musíme říct, že nejsme vládou boje proti korupci."

Já myslím, že není potřeba držet se strategie, ale je potřeba hlasovat pro návrhy zákonů, které to řeší. Nám v té situaci, v jaké Česká republika je, kdy je vysávána korupcí, rozhodně nepomůže čekání na analýzy OECD, vládní strategie, mezinárodní komparace, protože ty samy o sobě nic nevyřeší.

Pokud jste si toho, vážené kolegyně a kolegové z koalice nevšimli, tak jsme příliš daleko. Už si nemůžeme dovolit čekat. Nemůžeme si dovolit čekat na koaliční shodu K 9, nemůžeme si dovolit čekat na to, až se zpracují ony analýzy, protože většinou právě tyto analýzy vedou k tomu, že se problém odloží, a pak se na konci volebního období řekne, že se nenašla shoda, že to všichni chtěli, ale nenašlo se dost hlasů.

Proto vás moc žádám, přestože tento návrh zákona, který projednáváme, není mým návrhem, a často tady ode mne slyšíte, že podporuji návrhy nejen vzniklé opoziční, ale také vládní, pokud si myslím, že jsou dobré, abychom podpořili tento návrh zákona do druhého čtení. Můžeme klidně i přerušit projednávání tohoto bodu ve výborech na delší dobu tak, abychom našli onen konsenzus, abychom počkali na analýzy vlády. A já myslím, že vláda, pokud má zájem tento problém odstranit, se pokusí domluvit se svými úředníky, že by takováto analýza mohla v řádu měsíce vzniknout.

Já vás proto žádám, abyste podpořili tento návrh do druhého čtení, abychom jednali o tom, jestli lze najít lepší úpravu, a pokud se shodneme, že toto znění není dobré, můžeme ho změnit. Ale budeme dál, než

kdybychom čekali na analýzy, kterých se pravděpodobně nikdy nedočkáme. Děkuji. (Potlesk klubu poslanců ČSSD a KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní se o slovo hlásí pan kolega Radek John.

Poslanec Radek John: Já jsem rád, že mi pan poslanec – prostřednictvím předsedající se na něj obracím – usnadnil to vysvětlování, proč je to strašně důležité.

Věci veřejné od začátku prosazují, aby se vrátil paragraf účinná lítost, a já jsem mluvil při nástupu do funkce ministra vnitra s řadou policistů, nejen s panem Šlachtou, a všichni říkají, že paragraf účinná lítost je nesmírně potřeba. Veškeré analýzy jsou jenom zdržovací taktika.

Ten argument, že nebyl použit ten paragraf dlouhá léta, je úplně nesmyslný, protože když bude použit jedinkrát a přispěje k odhalení velké korupce, tak je to přece skvělé. Proč prokristapána by neměl být paragraf účinná lítost v trestním zákoníku jenom proto, že se ještě nenašel statečný člověk, který prostě poté, co dával úplatky, se rozhodne to při dalším pokusu zveřejnit?

To znamená Věci veřejné od začátku podporují paragraf účinná lítost, od začátku jsme se snažili prosadit, aby už to bylo.

Nicméně – ten argument OECD je docela vážný. OECD nám velmi pomohla, když Věci veřejné prosazovaly trestní odpovědnost právnických firem, kdy byl veliký odpor proti tomu, aby byla zavedena. A naštěstí mně OECD jako ministroví vnitra napsala, že pokud tato země nezavede trestní odpovědnost právnických firem, bude OECD vyhlášena za zemi podporující korupci. To znamená, když něco prosazuje OECD, je to docela vážné.

Pokud nevyjasníme napřed s OECD ten problém, kdy se jí nelíbí paragraf účinná lítost, a budeme riskovat, že budeme pak vyhlášeni za zemi, která je protiprávní nebo užívá věci, které nejsou v souladu s právem, nebude to dobře. Z toho důvodu, znovu opakuji za Věci veřejné, jsme pro paragraf účinná lítost, chceme ale, ať se to napřed vyjasní s OECD.

A ptám se: Tento paragraf byl zrušen v roce 2009. Kde jste byli, vy politici, kteří tady teď mluvíte, když se to rušilo? Proč jste tomu nezabránili?! Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovilil pana poslance Johna upřesnit. V zásadě jeho sdělení bylo zcela jasné: Jsme pro to, aby tento pa-

ragraf byl do trestního zákona zaveden, jenom pro to nebudeme hlasovat. Děkuji. (Pobavení a potlesk ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní chtěla hovořit ještě paní zpravodajka, též pan ministr spravedlnosti. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Já bych snad jenom s ohledem na slova paní vicepremiérky navrhla zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana ministra spravedlnosti. (Hlásí se posl. Grospič.) Faktická poznámka? (Ano.) Faktická poznámka – pan kolega Stanislav Grospič má slovo. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl, vážené kolegyně a kolegové, poukázat na příměr, jak se někdy projednávají kodexy v Poslanecké sněmovně, třeba trestní zákoník, včera občanský zákoník, a na druhé straně, jak takovou základní věc, jako je účinná lítost, podsouváme a dehonestujeme třeba otázkami, že vlastně ČR vůbec není ani suverénní stát, že musí tak závažnou věc, jako je otázka korupce, která je obrovským problémem v naší společnosti, nejdříve projednat vazalsky s jinými státy anebo mezinárodními institucemi, a přitom jde o ustanovení velice chtěné, velice praktické, ustanovení, které skutečně bude základním kamenem, nebo může se stát jedním ze základních kamenů v boji proti korupci. A chtěl bych tady ukázat na veletoč Věcí veřejných, protože to není poprvé, co Věci veřejné deklarovaly něco, ale pak se chovaly naprosto jinak v Poslanecké sněmovně. Třeba otázka akcí, anonymního vlastnictví a celé řady dalších věcí. A nyní to zcela konkrétně deklarují právě třeba i na předloženém návrhu účinné lítosti.

Já si myslím a chtěl bych vás poprosit o podporu navrženého zákona. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Slovo má ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Já chci k tomu učinit pouze několik drobných poznámek, protože debata samozřejmě je lehce exaltovaná. Vedou se zde spíše politické než věcné argumenty.

Dovolte mi, abych nejprve řekl, že absolutní většina Poslanecké sněmovny se v minulém volebním období shodla na vypuštění účinné lítosti z nového trestního zákoníku na základě odborné věcné debaty a návrhu

profesora Šámala. To znamená, debata opravdu měla věcný charakter, kdy právní experti přišli s tím, že v rámci OECD, ale také Rady Evropy a jiných mezinárodních organizací se nedoporučuje institut účinné lítosti použít u korupce. Jsou jiné, alternativní prostředky typu spolupracující obviněný, které mají stejný účel a dají se použít stejným způsobem a jsou přitom vhodnější.

Nechci zde vystupovat proti účinné lítosti. Jsme připraveni o tom vést věcnou debatu, ale moc prosím, nedělejte se zde opět na ty, kteří bojují proti korupci, protože chtějí účinnou lítost, a na ty, kteří racionálně říkají: zvažme všechny argumenty, nakolik je to opravdu přínosem, nakolik to nepoškodí ČR v mezinárodním společenství. Neraď bych byl, aby ti, co k tomu přistupují racionálně, zde byli označováni jako nějakí podporovatelé korupce nebo ti, co nechtějí proti ní bojovat. To je přece úplně absurdní! A neměli bychom u takto závažných témat se zbavovat racionální argumentace a bít se do prsou, kdo z nás je papežšší než papež. To mi připadá jako velmi nekorektní. A zatím debata doposud – už v minulém volebním období – nad trestním zákoníkem byla velmi věcná.

Já tedy tady chci podpořit stanovisko vládní legislativy, aby se udělaly řekněme analýzy, aby se udělal dotaz v rámci OECD, aby se zjistilo to, jak Rada Evropy nahlíží na případné zavedení účinné lítosti do trestního zákona, do trestního řádu. Avizuji také, že je třeba se o tom věcně bavit. To přece není nekontroverzní institut. Je třeba občanům jasně říci, co účinná lítost znamená. Znamená to to, že ten, kdo spáchá trestný čin korupce, pokud to následně oznámí, bude beztrestný. Je třeba to takhle jasně popsat! A je třeba se zeptat občanů, jestli chtějí takovouto právní úpravu. Mezinárodní společenství toto nedoporučuje.

Podobný institut, který je ovšem jasnější, má jasná pravidla a je lepší, jako je spolupracující obviněný, může účinnou lítost jasně nahradit. Vláda připravila rozsáhlou novelu spolupracujícího obviněného, kterou budete brzo projednávat, která velmi rozšiřuje užití tohoto institutu a jasně se pod to dá účinná lítost podřadit. Jinými slovy, dámy a pánové, netvrďme veřejnosti, že když zde nebude účinná lítost u trestného činu korupce, tak se nebojuje proti korupci a korupční prostředí narůstá. Není to pravda!

Já pouze můžu slíbit to, co řekla zde paní vicepremiérka, že se tímto budeme vážně zabývat, a pokud se neukáže, že to ČR poškodí v mezinárodním společenství, případné zavedení účinné lítosti, pak se o tom bavme a klidně to zavedme, protože za posledních deset let, kdy to bylo v trestněprávním řádu, to bylo užito celkem šestkrát. To znamená, není to něco, co by fatálně ovlivňovalo boj proti korupci.

Tedy jinými slovy, já to nechci zlehčovat, nechci to zpochybňovat. Pojďme se o tom pobavit, a pokud se ukáže na mezinárodním poli, že to není problém, klidně to do českého trestního práva zavedme, protože ono

to bude pokryto už institutem spolupracujícího obviněného, ale moc vás prosím, nedělejte se na ty, co tady bojují proti korupci, a na ty, co korupci podporují, protože jenom my, co jsme opatrnější, říkáme: zavedme institut, jenom když se ukáže, že to nepoškoduje ČR v mezinárodním společenství. To se domnívám, že je také důležitý argument, protože za to, abychom něco zavedli a pak jsme se ocitli na černých listinách OECD a Rady Evropy, se domnívám, to nestojí. To raději nechme pouze spolupracujícího obviněného.

Takže moc prosím o racionální a věcnou debatu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Faktická poznámka – pan kolega Tejce. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejce: Já se domnívám, že to, co nás poškozuje na mezinárodním poli, rozhodně není otázka toho, jestli si ČR jako stát upraví, nebo neupraví institut účinné lítosti. To, co nás na mezinárodním poli poškozuje, jsou kauzy na Ministerstvu obrany, to jsou kauzy, jako je ProMoPro a další. To jsou kauzy této vlády. Rozhodně ne to, jestli tady bude, nebo nebude ČR mít institut účinné lítosti. To za prvé.

A za druhé. Já bych si dovolil pana ministra se zeptat a paní vicepremiérky Peake, kdy tedy tato analýza bude hotova. Rád bych znal jasné datum. Chápu, že to nemusí být jednoduché, byť máme určitě dostatek kvalifikovaných úředníků, aby tuto analýzu udělali za měsíc od tohoto data, ale chápu, že toto datum může být jiné. Ale rád bych znal nějaké datum, kdy tady ve Sněmovně pan ministr na základě svého slibu, že analýza bude zpracována, vystoupí, zdůvodní a řekne: ano, tento institut zavedeme, ne nezavedeme. To je myslím věcná připomínka a oprávněná žádost. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan kolega John, ale s přednostním právem ještě ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já budu velmi stručně reagovat. Myslím, že to paní vicepremiérka už také řekla. Na posledním výboru boje proti korupci bylo jasně řečeno, že v krátké době bude učiněn dotaz u našeho velvyslance u OECD pana Dyby, stejně tak u orgánů Rady Evropy. Domnívám se, že tyto odpovědi budou v řádech týdnů, nikoliv měsíců, a že do konce roku budeme schopni věcně vyhodnotit na základě těchto odpovědí a po dohodě s našimi právními experty, jako je profesor Šámal, jaké stanovisko k tomuto dáme. To si myslím, že je jasné, i časově ohraničené zadání a řekněme jasné stanovisko vlády. Nechceme to protahovat, my pouze nechceme dělat něco, co by poškozovalo ČR. Tedy v

rádech týdnů budeme znát odpověď a pak samozřejmě se o tom můžeme bavit jak zde na plénu, tak případně v ústavněprávním výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec John. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážení páni poslanci, já si také myslím, že ta diskuse má být věcná a má být prostě konzultována s OECD, protože nás sice poškozují všechny korupční kauzy, které dopustily minulé vlády, nicméně kdyby k tomu ještě byla vyhlášení OECD zase, že podporujeme korupci nebo že jsme stát, který nejedná v souladu s právem, tak nás to poškodí dvojnásobně.

Ale já jsem se přihlásil jenom kvůli technické věci. Jeden z mých předřečníků tady řekl, že Věci veřejné předvádějí veletoc stejně jako s anonymními akciemi. Tak s anonymními akciemi je to tak, že Věci veřejné měly ve volebním programu zrušení anonymních akcií, že Věci veřejné prosazovaly vždycky zrušení anonymních akcií. A podařilo se jim v dubnu do koaličního dodatku prosadit zrušení anonymních akcií a v souladu s programem Věcí veřejných budou anonymní akcie zrušeny, což považuji za velmi správné, aby se v této republice vyčistil vzduch. Nevíme vůbec, kdo kde co vlastní. Například se říká mezi lidmi, že v této Sněmovně je řada anonymních vlastníků anonymních akcií, například fotovoltaických elektráren. Takže zrušení anonymních akcií bude dobře pro všechny občany této země. A Věci veřejné jsou velmi rády, že to prosadily.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka a omlouvám se paní poslankyni Konečné. Faktická poznámka.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já nevím, já si připadám jak v Jiříkově vidění. Tady jsou dva zástupci vlády, kteří mluví úplně jinak o jedné věci. Paní vicepremiérka Peake předtím, než bezpochyby měla něco velmi důležitého, protože odešla zhruba po tom, co vystoupila, a je to velmi zvláštní u člověka, který má na starost boj s korupcí, že nemá ani zájem tady sedět a poslouchat debatu k této věci – to za prvé. Ale nám tady řekla, že do konce roku – pane ministře (k ministru Pospíšilovi), já nevím, jestli jste byl přítomen – předloží návrh zákona. Vy nám říkáte, že možná do konce roku předložíte analýzu.

Prosím, dohodněte se alespoň na vládě předtím, než budete cokoli tvrdit v této Poslanecké sněmovně. Věřte, že se na to lidé dívají. A věřte, že pokud chcete dělat hlupáky z nás, tak je neuděláte z lidí. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Já se zeptám, zda se někdo dále hlásí do obecné rozpravy. Ještě jedna faktická poznámka. Prosím, pan kolega Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, no, já nevycházím z údivu, co tady říkal teď pan poslanec Radek John. Buď má tak krátkou paměť, nebo chodím snad do jiné Sněmovny. Tady přece ten zákon o zrušení anonymních akcií byl. Hlasoval jste pro něj, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající? Nehlasoval. Tak co to tady vyprávíte, že podporujete zrušení anonymních akcií, když potom pro ně nehlasujete! (Potlesk zleva sílí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den. Pan kolega John je tady relativně krátce. Já bych poprosila jeho zkušenější kolegy, aby ho upozornili na to, že koaliční dohoda a její dodatky, ať je prosadí kdokoli, se nezapisují do Sbírky zákonů a nejsou součástí naší legislativy. Děkuji vám. (Smích a mohutný potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí někdo ještě do obecné rozpravy? Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake má slovo, poté pan kolega John.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Dámy a pánové, já už jsem tady jednou ten proces, jakým nyní prochází institut účinné lítosti v legislativním procesu vlády, popsala. Myslím, že tady padl dotaz na konkrétní data. Vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí se znovu sejde hned po zasedání Poslanecké sněmovny na první vládě, která bude po ukončení schůze této Sněmovny, a bude mít na programu také institut účinné lítosti. A ten den bychom měli už mít na stole i vyjádření OECD. Já doufám, že se tam všichni společně domluvíme na znovuzavedení institutu účinné lítosti.

Chápu, že speciálně kolegyně z komunistické strany nemají žádnou zkušenost s vládnutím v koaliční vládě. Znají pouze vedoucí úlohu jedné strany, a proto nevědí, jak to funguje v koalici. Nicméně my v koalici jsme, respektujeme koaliční dohody a podle nich také funguje náš legislativní proces. (Tleskají poslanci ve středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dvě faktické poznámky – pan poslanec Opálka, poté pan poslanec Filip.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, zdá se, že se bavíme neustále o meritů věci. Ale ten problém je samozřejmě jinde a ukáže se i u dalších zákonů, protože sice koaliční dohody nejsou ve Sbírce zákonů, ale fungují a jsou natolik demokratické, že koaliční poslanci prostě nemůžou podpořit návrh opozice. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové. Jistě, Komunistická strana Čech a Moravy nemá zkušenost s tím, jak se vládne v koaliční vládě. To opravdu nemáme. Ale na rozdíl od některých držíme své slovo a nelžeme před Poslaneckou sněmovnou ani českými občany, paní místopředsedkyně vlády. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan kolega Jandák avizuje procedurální návrh. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, já bych dal návrh na to, aby Sněmovna projevila účinnou lítost a schválila bod, kdy se k 1. 1. 2012 rozpustí tato Sněmovna. Děkuji vám. (Mírné zatleskání.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní je přihlášen pan poslanec John.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážení páni poslanci. Ano, já jsem tady poměrně krátce. Já jsem tady poměrně krátce, a to jenom z toho důvodu, že vy, kteří jste tady dlouho, jste nedokázali prosadit zrušení anonymních akcí. (Hlasitý smích zleva.) Jak to, že za několik vlád sociální demokracie, kde jste měli tu možnost, jste to neudělali? Tohle je potřeba dvacet let. Jak je probíhá možné, že jste k tomuto stavu mlčeli? A Věci veřejné to teď koaličně dohodly, takže navždy (výbuch hlasitého smíchu) Věci veřejné se zapíší jako ta strana, která to zrušení, které vy jste nedokázali, jak jste tak zkušení, jak jste tady dlouho, tak konečně bude. A to jsem rád.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď jsou zde dvě faktické poznámky – pan poslanec Jeroným Tejc, poté pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Tak já tu také nejsem příliš dlouho, nicméně my jsme se o to snažili v tom minulém období několikrát. Snažili jsme se o to i v tomto období, o zrušení anonymních akcí, právě proto, že anonymní vlastnictví a anonymní společnosti se začaly výrazně zneužívat za Topolánkovy vlády, za vlády ODS a těch, kteří dnes se tváří jako nová strana TOP 09. Za té vlády došlo k největšímu rozkvětu anonymních společností, které žijí z výběrových řízení, která zadává stát. My jsme ten návrh předložili několikrát. My jsme pro něj hlasovali. A Věci veřejné nejenže pro ten návrh nehlasovaly, ale především s těmito stranami, ač slibovaly přesný opak, udělaly vládu. My máme čisté svědomí. My jsme ten návrh podporovali, budeme jej podporovat, jenom si nejsem tak jist optimismem, který tady Radek John teď šíří, že už je vše dohodnuto a vše bude.

Já bych doporučoval panu předsedovi Johnovi prostřednictvím paní předsedající, aby navštívil ústavněprávní výbor, až se budeme bavit o obchodních korporacích, aby viděl, že ta debata v koalici není tak jednoduchá, že když jsme se bavili o zrušení anonymních akcí, tak jsme tu shodu doposud nenalezli. A i to byl důvod, proč tento návrh zákona teď není v této Sněmovně, není na této schůzi a bude projednáván až na schůzi příští – a já doufám, že úspěšně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážené kolegyně a kolegové, možná by bylo dobré, aby nebyla Poslanecká sněmovna zatěžována koaličními spory mezi třemi vládními stranami.

Ale chtěl bych prostřednictvím paní předsedající říci panu poslanci Johnovi jednu věc. Byly to právě Věci veřejné, které bezprostředně po volbách, kde si udělaly vlajkovou loď z boje proti korupci, udělaly návrh, takový návrh, kterým zrušily alespoň nějaké omezení pro vlastníky anonymních akcí z hlediska zákona o zadávání veřejných zakázek. Čili tím zcela určitě přispěly k tomu obrovskému veletoci prorůstající korupce, který dneska je obrovským balvanem pro celou Českou republiku a naši společnost.

Já se domnívám, že předložený návrh zákona má své vysoké opodstatnění. I ta základní zákonná lhůta šedesáti dnů na projednání ve výborech postačuje k tomu, aby během toho vláda vyvinula určité úsilí – myslím to vážně – a předložila do ústavněprávního výboru, až se bude tento návrh zákona tam projednávat, analýzu tedy, která bude říkat, zda Česká republika může si dovolit zavést účinnou lítost, či zda je vazalsky vázána vůči OECD.

Jinak bych poprosil, abychom nedělali ze zákona, který zavádí trestní odpovědnost právnických osob, fetiš. Je to možná jeden z momentů, který právě umocní skrývání korupce a anonymity vlastnictví. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S přednostním právem paní zpravodajka nechce vystoupit. Pan kolega Jiří Petruš. Prosím, má slovo, poté pan kolega Jan Kubata.

Poslanec Jiří Petruš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, trochu již odpověděl můj předřečník. Já bych jenom připomenul – tisk číslo 833 z května 2010, kdy poslanec Liška předložil změnu v § 53 zákona o veřejných zakázkách a byl znemožněn přístup akciových společností s akciemi na majitele. V září 2010, tisk číslo 45, předkladatelka Kristýna Kočí a Karolína Peake, byla provedena změna zákona o veřejných zakázkách, kde byl umožněn přístup akciových společností s anonymními akciemi, které se musely rozkrýt, tedy společností nad 10 %, vlastnicích podílů v té společnosti, a musel být předkládán seznam statutárních orgánů. Takový je stav k dnešnímu dni.

Takže pane poslanče Johne prostřednictvím paní předsedající, byly anonymní akcie již zrušeny, ale byl znovu přístup k těmto veřejným zakázkám zase umožněn.

Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s přednostním právem zpravodajka, paní poslankyně Jana Suchá. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Já bych jenom chtěla připomenout, že projednáváme návrh zákona o zavedení institutu účinné lýtosti, nikoliv akcie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Jan Kubata má slovo.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, omlouvám se paní zpravodajce. Pouze v krátké reakci na pana kolegu Tejce prostřednictvím paní předsedající. Jsem hluboce přesvědčen, když tu diskusi tady poslouchám, a jeho vyjádření, a vzpomenu si na bývalého předsedu sociální demokracie pana Grosse, tak si myslím, že jste to myslel opravdu fakt upřímně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále do rozpravy? Hlásí se někdo? Pan poslanec John. Prosím.

Poslanec Radek John: Já vím, že se neprojednává nic jiného než účinná lýtost, ale přesto na obvinění, že my jsme rušili anonymní akcie v legislativním zmetku. Ten zákon, který jste přijali v květnu před volbami, způsobil to, že firmy s anonymním vlastnictvím z Evropské unie, což jsou velké korporace, by tady nemohly soutěžit ve veřejných soutěžích a my bychom prohráli arbitráže a vznikla by škoda několik desítek miliard korun. To jediné řešení, které jste měli udělat, zrušit anonymní akcie v České republice, kde ta korupce je opravdu veliká a kde si nejenom za Topolánkovy vlády, ale už za dřívějších vlád lumpové rozdali řadu anonymních akcií, a my musíme ty lumpy najít. A pokud sedí někdo s anonymními akciemi i v této Sněmovně, já ho prosím, ať se toho dobrovolně vzdá a hlasuje, až bude zákon o anonymních akciích, a podpoří to. Pojdme nastolit čistý stůl. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, věnujme se projednávajícímu bodu. Upozornila na to také paní zpravodajka. Předmětem našeho projednávání je bod číslo 21. Prosím, abyste se striktně ve svých vystoupeních drželi tohoto bodu.

Jedna faktická poznámka, pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dle jednacího řádu faktická poznámka mě nenutí držet se zcela merita věci projednávajícího bodu, a tak si dovoluji jenom upozornit prostřednictvím vás pana kolegu Johna, aby si našel vystoupení současného premiéra pana Nečase právě k těmto akciím, které podporoval, aby se opravdu ten problém u veřejných zakázek u společností, které jsou nečitelné, řešil. A proto byla také ta norma přijata. Bylo docela směšné, že po volbách už to nebylo volební téma a koalice tento problém nezměnila, nevylepšila, ale zrušila. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Slovo má pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych chtěl říci jednu věc. Já jsem tady stejně dlouho jako Věci veřejné, jako pan kolega John, jako paní kolegyně Peake, to znamená rok a čtyři měsíce. Máme krásné výročí zítra nebo pozítří. Za ten rok a čtyři měsíce jsem poznal styl práce Věcí veřejných. Věci veřejné v zásadě všechno podporují, v zásadě všechno slíbily, ale dneska tak nekonají. Věci veřejné konají v rozporu s tím, co slíbily svým voličům. Je tady jedna jasná pravda: My se tady v příštím volebním období neuvidíme, protože vy tady nebudete! Voliči vám to spočítají! (Potlesk několika poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, proto ji končím. Jsme u závěrečných slov. Slovo má paní navrhovatelka. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Ještě jednou dobré dopoledne. Já bych jenom chtěla uvést, že jste asi špatně poslouchali můj úvodní přednes. Pokud tady vyvstaly nějaké obavy z kritiky zahraničních společností nebo zahraničních institucí o tom, že zavedeme zpátky účinnou lítost, tak já se domnívám, že tyto obavy jsou naprosto liché. V současném trestním zákoníku ustanovení o účinné lítosti jsou. Jsou konkrétně u trestných činů týkajících se organizovaného zločinu, jsou u trestného činu kráčení daně a dalších. Domnívám se, že pokud již tam nějaká ustanovení o účinné lítosti jsou, tak by přece neměl být problém, aby se vztáhla i na další trestné činy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo, které za navrhovatele přednesla paní poslankyně Marie Nedvědová. Nyní má možnost závěrečného slova paní zpravodajka. Nepotřebuje využít této možnosti. Budeme se tedy zabývat návrhem, který zde zazněl, to je návrhem na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Přivolávám naše kolegy. Jsem žádána o vaše odhlášení, prosím tedy, abyste se znovu zaregistrovali. Za malý okamžik, jen co přijdou naši kolegové, budeme hlasovat. (Předsedající chvíli čeká.)

Dámy a pánové, budeme nyní hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajují hlasování s pořadovým číslem 38. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 38, přítomno 166, pro 93, proti 71. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a návrh zákona byl zamítnut v prvním čtení. Tím končí projednávání bodu číslo 21, sněmovního tisku 345.

Zahajují projednávání bodu

22.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Kateřiny Konečné, Alexandra Černého, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o způsobu uznávání nově vzniklých států Českou republikou /sněmovní tisk 349/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 349/1. Mám zde poznámku, že za navrhovatele tento návrh uvede paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, pevně věřím, že tady nikdo žádné volební sliby nedával, takže možná ta debata nebude tak politicky živá, ale byla bych ráda, kdyby byla fakticky živá.

U tohoto návrhu zákona se jedná o sice možná úzké téma, které zajímá jenom některé z vás, ale poměrně vážné, týkající se mezinárodní scény a vůbec toho, jak je Česká republika, a několikrát jsme o tom dneska mluvili, jak některým ministrům záleží na tom, jak je Česká republika vnímána v zahraničí a jak bude Česká republika vnímána v zahraničí.

My jsme podobný návrh zákona jako poslanci za KSČM předkládali již v minulém funkčním období v Poslanecké sněmovně. Musím říci, že k tomu, abychom se pokusili udělat totéž, nás přivedlo absolutně šílené prohlášení ministra zahraničních věcí na půdě této Poslanecké sněmovny, kdy v letošním roce na jaře prohlásil: "Uznání státu či eventuální vlády není akt, který se řídí podle morálních úvah, nebo jestli dotýcnou vládu například považujeme za obzvláště legitimní. Uznání je uznání faktu, že tento stát je celý ovládaný jistou mocí, že stát, který předtím ovládal, nevykonává a nemá možnosti už tam moc vykonávat."

To de facto znamená, že pokud pan ministr zahraničních věcí v rozporu s mezinárodním právem, bez jakýchkoliv dalších znaků, které by měly určovat uznání samostatného státu, se rozhodne, že má pocit, že stát je ovládaný někým, kdo ho ovládl násilím, někým, kdo tam navíc, na příkladech máme šanci vidět u příležitosti Kosova, prodává lidské orgány, nadále kšeftuje s drogami a přitom může být čelným představitelem státu, ale jenom proto, že tento člověk měl tolik prostředků a tolik vojenské moci na to, aby část území ovládl, tak náš ministr zahraničních věcí zcela jasně prohlásil, že tento stát Česká republika uzná.

Já už když jsem mluvila před dvěma lety o našem návrhu zákona, tak jsem ho obhajovala tím, že jsme otevřeli Pandořinu skříňku jako Česká republika. My jsme uznali Kosovo, uznala ho vláda České republiky proti vůli Poslanecké sněmovny. Tehdy byla poměrně jasná shoda Poslanecké sněmovny na uznání či neuznání tohoto státu. Bylo to jak v zahraničním výboru, tak na plénu této Sněmovny. Přes to všechno vláda na svém výjezdním zasedání v Teplicích, kde nebyli přítomni někteří ministři, mimořádně zařadila na jednání vlády bod diskusí, resp. usnesení o uznání státu Kosovo a toto uznání schválila. Bez rozpravy s orgánem, kterému je vláda podle Ústavy České republiky zodpovědná, to znamená Parlamentem České republiky.

Já opravdu, protože si myslím, že Kosovo i na mezinárodní scéně, a vy, kteří to sledujete, tak to určitě víte, otevřelo Pandořinu skříňku, mluví se o uznání dalších a dalších států, já bych byla velmi nerada, aby za Českou republiku ve věci uznávání států mluvil člověk, který se domnívá, že ve

chvíli, kdy ovládnete vojensky území, a tím pádem nad ním získáte moc, tak tento stát může Česká republika jako demokratická republika uznat. Mě to děsí a je to jeden z důvodů, proč jsme tento návrh zákona v opravené verzi – protože v minulém návrhu zákona byly věci, které po nás vláda chtěla upravit, my jsme je tedy opravili – předložili této Poslanecké sněmovně, a já vás prosím, abyste ho propustili do druhého čtení, abychom o něm nadále mohli diskutovat, protože si myslím, že se jedná možná o věc, která se tak úplně nedotýká vás všech, ale vy všichni jezdíte do zahraničí, a myslím si, že bychom my všichni měli chtít, aby Česká republika byla viděna jako normální země, ne jako stát, kde si rozhoduje člověk, který se domnívá, že válkou se dá získat vše.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo zpravodajka a tou je pro prvé čtení paní poslankyně Jana Kaslová. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda zaslala své stanovisko poslancům dne 2. 6. 2011. Toto stanovisko k návrhu zákona o způsobu uznávání nově vzniklých států Českou republikou je negativní a já bych pouze krátce zdůvodnila proč.

Vláda vznesla zásadní výhradu k předloženému návrhu zákona z toho hlediska, že se návrh bezprostředně týká dělby moci mezi mocí zákonodárnou a výkonnou, a to tak, že zasahuje do stávající koncepce, podle které je moc výkonná mimo jiné odpovědná i za provádění zahraniční politiky státu. Vláda je přitom přesvědčena, že by takový zásah nebylo možné učinit prostým zákonem, ale formou zákona ústavního, který by přesně vymezil dělbu působnosti mezi oběma mocemi a vymezil rovněž případné kontrolní mechanismy. Vláda proto nesouhlasila ani s tvrzením obsaženým v důvodové zprávě tohoto návrhu, že stávající právní úprava otázku uznání států dostatečným způsobem neřeší, přičemž považuje předložený návrh zákona za nesystémový a věcně neodůvodněný.

Vláda také upozornila, že uznání států je aktem mezinárodního práva. Normy mezinárodního práva sice nestanoví přesně, který konkrétní státní orgán rozhoduje o uznání jiného státu, mělo by se podle něj však vždy jednat o některý ze státních orgánů, který má tzv. reprezentativní pravomoc, to je buď hlava státu, vláda nebo ministr zahraničních věcí. Z pohledu vnitrostátního práva přitom nelze opomenout, že vláda je ze své činnosti včetně provádění zahraniční politiky státu odpovědná přímo Poslanecké sněmovně.

I přesto, že diskuse mezi pravomocemi zákonodárné a výkonné moci je možná, samozřejmě tento návrh, tak jak je předložen, se domníváme, že je

v rozporu s ústavou, a z výše uvedených důvodů podávám návrh na jeho zamítnutí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí jako první. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vidím pouze jednoho člena vlády, paní poslankyně, páni poslanci, návrh, který byl předložen, zdá se být znovu aktuální, a to z důvodu, který je zřejmý. V té době, kdy vznikal tento návrh zákona, šlo o Kosovo a Metochii, tedy dnes ještě zcela neuznaný stát, a dnes jde o vztah České republiky k Palestině.

Česká republika, potažmo Česká a Slovenská Federativní Republika už v minulosti po roce 1990 jednoznačně respektovala právo palestinského státu na samosprávu a podporovala v minulosti a zejména v době českého předsednictví v roce 2009 postup, který vedl k naplnění tzv. cestovní mapy, to znamená dohody mezi Izraelem a palestinskou samosprávou na uznání palestinského státu. Připomínám návštěvu tehdejšího egyptského ministra zahraničí v České republice ještě v prosinci 2008 před začátkem našeho předsednictví a připomínám návštěvu Mahmúda Abbáse, prezidenta palestinské samosprávy, který byl tady v době našeho předsednictví a navštívil jak vládu, Poslaneckou sněmovnu, Senát, tak prezidenta Václava Klauze, kde pozice České republiky byla deklarována velmi vstřícně.

A nyní, proč to na úvod celé říkám. Já zcela zásadním způsobem zpochybňuji stanovisko vlády, které je zamítavé. Stanovisko vlády je extra constitutione. Je mimo ústavu, protože Ústava České republiky říká, že Česká republika je parlamentní demokracií s nejvyšším postavením Poslanecké sněmovny a s odpovědností vlády vůči Poslanecké sněmovně. A jestliže vláda dvakrát za sebou se postaví proti celé parlamentní reprezentaci, postaví se proti tomu, jakým způsobem se tady tvoří i zahraniční politika, tak porušuje Ústavu České republiky.

Dovolím si citovat, vážení. Pokud mě chcete kontrolovat, můžete. Článek 43 Ústavy České republiky odst. 4 písm. a) plnění závazků z mezinárodních smluv a společné obraně proti napadení, účast na mírových misích – písm. b), atd.

Čili pokud jde o zahraniční politiku, tak samozřejmě vláda ji vykonává. Vláda stanoví a samozřejmě musí se v Poslanecké sněmovně odpovídat z toho, jakým způsobem bude dále postupovat v zahraničněpolitických věcech. A v tomto ohledu musím říct a připomínám, co vedlo tenkrát navrhovatele zákona k tomu přijetí.

Vláda České republiky zasedala na výjezdním zasedání v Liberci,

vůbec neměla v plánu jednání o Kosovu a tehdy pan kolega Dalík přiletěl z Prištiny a náhle se zjevil bod uznání Kosova. V rozporu s tehdy všemi deklarovanými koncepcemi České republiky a vztahu např. České republiky k Srbsku či ostatním státům Balkánu, bývalé Jugoslávie, ať už šlo o závazky, které jsme tady říkali, např. delegaci z Makedonie, tedy z Bývalé federální (jugoslávské) republiky Makedonie, jak se oficiálně jmenuje tento stát vzhledem ke sporům uvnitř Evropy, Řecka a Makedonie. Stejně tak, jako to bylo při návštěvě Chorvatska nebo Slovinska.

V tomto ohledu tedy nezbyvá, než upřesnit to, jakým způsobem se postupuje při uznávání států, a nesouhlasím s tím, že to má být vedeno ústavním zákonem. Říkám, že tento zákon stačí. Pokud někdo usiluje o ústavní zákon, dobře, bavme se o tom, postupme to do druhého čtení a v ústavněprávním výboru, případně v té stálé komisi pro ústavu a parlamentní procedury v Senátu, jak se jmenuje orgán Senátu, posuďme, jakým způsobem se dál bude vyvíjet tato situace. Protože není s podivem to, že existuje spor ve výkonné moci mezi stanovisky prezidenta republiky a ministra zahraničních věcí? Není s podivem, že tedy jedna moc, výkonná moc, nepostupuje stejným způsobem v zahraničněpolitických krocích České republiky? To není vinou Poslanecké sněmovny. To je právě tím, že některé věci se přejaly ještě z dob působení federace způsobem, který neodpovídá současnému stavu na politické scéně ani současnému postavení ústavních institucí.

Jestli o tom nechcete diskutovat, jestli si myslíte, že je to zbytečná diskuse, osobně si to nemyslím. A nejsem sám, kdo si to osobně nemyslí, vzhledem k tomu, že může gradovat ten spor uvnitř výkonné moci a může dokonce nemít žádného arbitra, kterým v každém případě podle Ústavy České republiky Poslanecká sněmovna je. Můžete si samozřejmě schválit důvěru vládě, pokud máte většinu, můžete samozřejmě udělat i jiné kroky, ale stanovte tedy svou většinou skutečnou koncepci zahraniční politiky, a bychom nemuseli číst na stránkách denního tisku, že prezident republiky se postavil na poradě s diplomaty proti – promiňte mi – tomu blábolu, jak bylo uvedeno, který zpracovalo Ministerstvo zahraničních věcí a který měl být koncepcí zahraniční politiky České republiky. Co to znamená, ten spor mezi prezidentem Václavem Klausem a Karlem Schwarzenbergem? Určitě to není spor o příští prezidentování, když Václav Klaus nemůže dál kandidovat. Je to spíše spor o to, jak vidíme postavení České republiky nejen na mezinárodní scéně, v OSN, případně v Radě Evropy nebo v orgánech Evropské unie, kde jsme členy. V tomto ohledu je jasné, že tady to zpřesnění je nutné, a vzhledem k těm dvěma excesům, které jsem vyjmenoval, dokonce nezbytné.

Takže vás žádám, vážení kolegové, abyste trochu odhodili ten svůj politický šat a stali se místo politiků také státníky a uvědomili si, že v České re-

publice chybí určitý koncept toho, jak se budeme stavět k zahraniční politice jako Česká republika, tedy jako celek České republiky. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Máme zde další přihlášku do této rozpravy. Pan poslanec Jiří Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem pozorně poslouchal argumenty obou stran, které tady byly vzneseny a řeknu otevřeně – já budu chvilku hovořit jako bývalý premiér, myslím, že tu zkušenost z vás tady nemá nikdo, a pan premiér tady teď není, možná že by se mnou polemizoval, možná že by mně dal zapravdu, když řeknu v úvodu, že ten návrh zákona, tak jak je předložen, je samozřejmě nezvyklý a je to jakási kuratele zákonodánné moci nad Ministerstvem zahraničních věcí. Ale upřímně, pokud rozeberu oba případy – a já se nebudu zabývat Palestinou, tam myslím, že to nemusí být tak úplně zjevné ještě v tuhle chvíli a možná je na to ještě nějaký čas, nějaký týden nebo měsíc, na to uznání. Ale pokud jde o Kosovo, tak musím říct, že si to vláda a ministr zahraničních věcí zavinili sami, že takovýto návrh zákona je sem předkládán.

Zdá se, a dneska to už vědí všichni, kdo to chtějí vědět, že ve vedení téhle země, myslím tím Kosovo, byli, či dokonce ještě jsou zločinci. To je vážné zjištění a pozoroval jsem, že jinak často se pohoršující česká diplomacie nad stavem lidských práv v různých zemích se nad tím nepohoršuje. Já jsem tím pohoršen. Myslím si, že uznání Kosova vytvořilo také nežadoucí precedens, a já nevím, jestli řeknu správně jména zemí, uvedu jenom dvě, které by se také mohly cítit odstrčené a které žádají o uznání své nezávislosti, své suverenity. Já bych to nepovažoval za vhodné samozřejmě, ale já to uvádím jako určitý precedenční případ. Mám na mysli dvě země mezi Gruzii a Ruskou federací, to znamená Abcházii a Severní Osetii. Proč jednoho uznat, druhého neuznat? Ale znova opakuji, že nejsem pro řešení ani jednoho, ani druhého, ani třetího, že by se měla uznat jejich nezávislost, že by se měly uznat de facto i de iure.

Nevím, zda pan ministr Schwarzenberg v tradicích své rodiny tuší, jaký význam má pro československou a českou státnost Trianonská smlouva, což zejména v souvislosti s dnešní politikou maďarské vlády, trochu zvláštní vlády, je nutné připomenout. Myslím, že České republice a jejímu ministrovi zahraničních věcí by mělo jít v každém okamžiku o garantování nedotknutelnosti hranic bývalého Československa, a tedy v tomto případě samostatného Slovenska, protože není žádný bližší stát pro nás, nežli je Slovensko. Možná že mi někdo řekne, že je takový jiný stát. Zaplať pánbůh, že jsme v rámci Evropské unie, protože tento problém by pravděpodobně při současné politice maďarské vlády byl mnohem větší, než ve skutečnosti je.

To znamená, my jsme udělali krok, resp. ministr zahraničních věcí, já se s tím stále ještě neztotožňuji a asi se s tím neztotožním, že vláda republiky postupovala jinak, nežli postupoval bratrský stát Slovensko. Nevím, jestli je to moudré i s ohledem na zvláštní status česko-slovenských vztahů. To znamená Slovensko neuznalo Kosovo, logicky, s ohledem na Trianonskou smlouvu, a Česko jej uznalo.

Návrh zákona tedy reaguje na způsob, metodu a styl vedení zahraniční politiky státu ze strany Ministerstva zahraničních věcí. Je z mého hlediska poněkud nezvyklý, byl se pan předseda Filip snaží o jeho zdůvodnění, a myslím, že argumentačně se mu to vcelku povedlo, ale Ministerstvo zahraničních věcí, bohužel, ve své politice určitou kuratelu potřebuje. Proto budu hlasovat pro tento zákon.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Jiří Paroubek a já se zeptám, kdo dále se hlásí. Pan kolega Ohlídál má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, nevím, jestli si vzpomenete, že jsem před časem interpeloval ministra zahraničí Schwarzenberga ohledně uznání státu Kosovo. Tady již mnohokrát padlo a já jsem to tehdy také zmínil, že v čele tohoto státu stojí zločinci, což je zřejmě prokazatelné, a že mnoho států světa se doslova stydělo tento stát uznat. Bohužel Česká republika velkou zásluhou právě tohoto pana ministra zahraničí tento nesmyslný a hloupý krok provedla. Myslím si, že Česká republika v zahraniční politice i ve světovém měřítku si tímto velmi uškodila.

Já si dobře vzpomínám, že pan ministr tehdy tento krok obhajoval, a myslím, že ho obhajoval naprosto nevhodnými argumenty. Nevím, čím politiku sleduje a čím zájmy obhajuje pan ministr Schwarzenberg. Nejsem si jist, že obhajuje zájmy České republiky. A případ uznání Kosova a jeho angažovanost v tomto případě je naprosto jasně nasvědčující tomuto mému podezření.

Pokud tedy budou v čele Ministerstva zahraničí stát takoví lidé jako pan Schwarzenberg a pokud budou existovat vlády, které jsou ochotny uznat, myslím české vlády, takový stát jako Kosovo, pak je třeba, aby, jak to tady již bylo zmíněno, existovala jakási kuratela v podobě zákona, který by umožnil od takovýchto nesmyslných a škodlivých kroků českou vládu odradit. A to je ten hlavní důvod, proč já také podpořím tento návrh zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ivanu Ohlídálovi a zeptám se, zda se někdo hlásí dále do obecné rozpravy. Paní poslankyně Jana Kaslová, zpravodajka k tomuto tisku, má slovo.

Poslankyně Jana Kaslová: Já bych se pouze ráda přihlásila k návrhu na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili návrh na zamítnutí. Slovo má pan poslanec Václav Kubata.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jen malou faktografií. Pakliže se nemýlím, tak 21 států Evropské unie Kosovo uznalo a pouze pět zemí ne. To říkám jenom proto, abychom při tom tónu, kterým tady jaksi haníte ministra zahraničních věcí, respektive rozhodnutí vlády, aby byl tento fakt taky zmíněn. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další případnou přihlášku do rozpravy. Pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Těch států, vážený pane poslanče prostřednictvím předsedající, nebylo 21, ale 22. Ale myslím, že to vůbec nemění nic na tom problému. Ty státy s výjimkou Rumunska, Srbska, teď přemýšlím ještě kterých, Slovenska a tedy Česka, bývalého Československa, nemají tu historickou zkušenost s Trianonskou smlouvou. Takže prosím, abychom také brali ohled na české národní zájmy. Já budu vždycky podporovat takové řešení, které vychází i z tradic československé a české politiky první republiky, tak jak ji formuloval doktor Beneš.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihláška do rozpravy? Není-li žádná, rozpravu končím. Je prostor pro závěrečná slova. Slovo má paní navrhovatelka, paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, děkuji za debatu, která tady proběhla. A přestože chápu, že jste asi rozhodnutí, jak chcete hlasovat, a možná řada z vás dá spíš na doporučení vaší vlády, které je také dle mého názoru ne úplně konformní, a myslím si, že obsahuje mnoho chyb, nicméně chyb, které by se bezpochyby daly napravit ve druhém čtení, pokud byste tento návrh zákona propustili dále.

Já jsem velmi ráda, že jsme si tady vyříkali některé problémy z minulosti, ale jen varuji před tím, aby tím, že zamítnete tento návrh zákona v prvním čtení, tím, že nenajdeme mechanismus, jakým způsobem kontrolovat vládu České republiky v uznávání nově vzniklých států, tak abychom si v budoucnu na tento zákon nevzpomínali s tím, že jsme to měli udělat jinak. Protože to není jenom o Kosovu. To je Baskicko, to je Jižní Osetie, Abcházie, to je možná

Belgie, u které se dneska zcela reálně mluví o rozdělení a leží nám v centru Evropy. Těch států, kde mluvíme o osamostatnění, prostě přibývá. A uvědomme si, že pokud necháme kompetence pouze Ministerstvu zahraničních věcí a my jako Poslanecká sněmovna a jako Senát, jako Parlament České republiky, jediný volený orgán v této zemi, demokraticky volený, necháme kompetence lidem, kteří nemají vůbec žádnou zodpovědnost v této věci – evidentně, po tom, co pan ministr zahraničních věcí prohlásil –, tak nás to může setsakramentsky mrzet.

A ke Kosovu mi dovoluňte říct jedině. Možná ho uznávají státy Evropské unie, ale pořád ze zhruba 193 států OSN Kosovo uznalo zatím asi 52. Tak jenom abychom si to vyjasnili. Evropa totiž není pupek světa.

Děkuji a prosím o podporu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To je závěrečné slovo paní navrhovatelky. Paní zpravodajka, paní poslankyně Jana Kaslová, nehodlá využít této možnosti. Budeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Je zde žádost na odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni znovu zaregistrovali.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 39. Táhá se, kdo je pro návrh na zamítnutí této normy. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 39 přítomno 142, pro 77, proti 63. Návrh na zamítnutí byl přijat.

Tím končí projednávání bodu 22, sněmovního tisku 349. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

23.

Návrh poslanců Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Alexandera Černého a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/- první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 353/1. Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedla paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluňte mi, abych jménem předkladatelů krátce zdůvodnila předložený návrh změny zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.

Tento zákon upravuje ve svých ustanoveních, to je § 17 až 20b, oblast hospodaření stran a hnutí včetně požadavků na obsah výročních finančních zpráv. Současná právní úprava však strany a hnutí neomezuje žádným způsobem, pokud jde o jejich výdaje, zejména výdaje na volební kampaně, tak, jak je tomu běžné v některých evropských zemích, například Francie, Rakousko, Německo, Španělsko. Konečně poslední volby do Poslanecké sněmovny vlastně ukázaly nutnost řešení této situace, protože si jistě vzpomenete na vášnivě debaty po volbách, kdo kolik investoval, neinvestoval, jak je to průkazné či jak to průkazné není.

Proto si předkladatelé dovolili návrh na změnu tohoto zákona rozšířením o § 21 až 29. V těchto paragrafech se vymezuje, co je považováno za výdaje na volební kampaně a co se považuje za příjmy související s volební kampaní. Stanovují se limity pro maximální z celorepublikového hlediska pro jednotlivé druhy voleb, co je maximální limit. Zároveň stanoví výše limitu pro případ, že by v jednom kalendářním roce došlo k volbám do více institucí. Zahnuje se povinnosti stran a hnutí směřující ke kontrole financování volebních kampaní, zavádí se povinnost zřízení a vedení zvláštního účtu, přes který musí procházet všechny příjmy a výdaje související s volební kampaní. Vedle toho bude povinností stran a hnutí vést samostatnou evidenci darů a jiných bezúplatných plnění. V případě plateb za služby poskytované v souvislosti s volební kampaní budou strany a hnutí povinny platit tržní ceny.

Dále pak návrh ukládá povinnost ve stanovené lhůtě zaslat Poslanecké sněmovně finanční zprávu o příjmech a výdajích spojených s volební kampaní a stanovuje se, co je její součástí a co má zahrnovat. Upravuje postup Poslanecké sněmovny po obdržení finanční zprávy.

Stanoví sankce za porušení zákona, které ukládá Ministerstvo vnitra a Ministerstvo financí prostřednictvím příslušného finančního úřadu. Pro jednotlivé typy porušení zákona se stanovují konkrétní výše pokut.

Předkládaný návrh není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, ani s právem Evropské unie. Nebude mít žádný hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet a na ostatní veřejné rozpočty. Z hlediska transparentnosti volebních kampaní se naopak může příznivě projevit jako jedno z protikorupčních opatření, která jsou nutná v České republice nastavit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní navrhovatelce, paní poslankyni Miloslavě Vostré. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážená paní místopředsedkyně vlády, vážené dámy, vážení pánové, navrhovatelka uvedla svůj návrh zákona, nebo návrh zákona svého poslaneckého klubu. Já k němu jenom zkonstatuji, že vláda dala zamítavé stanovisko, kde vyčítá některé technické nesrovnalosti a některé řekneme téměř ústavní nesrovnalosti. Já se přihlásím do obecné rozpravy, abych nezneužíval svoji zpravodaje, a tam řeknu své stanovisko. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Otvírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádné písemné přihlášky. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Hlásí se někdo? Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, paní předsedkyně, nechtěl jsem opravdu zneužívat funkce zpravodaje k tomu, abych navrhl této Sněmovně, aby tento návrh zákona zamítla. Já ho pokládám za velmi nehotový, velmi nedopracovaný a v tomto směru za opravdu krok špatným směrem.

Víte dobře, že se vede dlouhodobá debata o tom, jestli mají, nebo nemají být nějaké limity na volební kampaně. Já celou debatu nepokládám za nejšťastnější. Nepokládám, protože dobře víme, že ze zemí, kde limity na volební kampaně jsou, jako jsou třeba Spojené státy, tak tam dochází pak k situacím, že ano, volební kampaň oficiální politické strany je limitována, to jsou ty tvrdé peníze. Ty měkké, ty soft peníze jdou přes nějaké spřátelené skupiny nebo spřátelené organizace a používají se v podstatě čistě k negativní kampani proti ostatním kandidujícím politickým stranám nebo ostatním kandidátům. Čili faktickým výsledkem limitování výdajů na volební kampaň je poté to, že kampaň se stává mnohem negativnější, než na co jsme my zvyklí, a to si myslím, že už jsme zvyklí na ledacos.

Přesto tahle debata se ve vládní koalici vede, myslím, že se povede určitě i s opozicí. Vláda se zavázala, že se pokusí nějakým způsobem zprůhlednit financování volební kampaně politických stran. Jestli zavádět stropy se bude diskutovat, jestli zavádět zvláštní úřad nebo kontrolu Poslanecké sněmovny se nepochybně musí diskutovat. Ale ten návrh, který máme zde předložený, je opravdu velmi syrový a já se domnívám, že bychom ho v tuto chvíli měli zamítnout a počkat na to, jestli s takovým návrhem přijde vláda domyšleně, rozmyšleně, se všemi konotacemi a konsekvencemi, které to má.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh na zamítnutí, pane poslanče, nebo jak tomu mám rozumět? Ano. Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, pane premiére a členové vlády, paní a pánové, nebyl bych vystupoval, protože jsem si diskusi na toto téma užil několikrát jak na kontrolním výboru, tak zejména na Americkém institutu, který pořádal velkou debatu o financování politických stran. Ale zarazila mě věta pana kolegy Marka Bendy, že to je krok špatným směrem. V tom případě ovšem nevím, když stejným směrem vykročila vláda, kde ten špatný směr vidí. Protože je evidentní, že limit na financování politických kampaní je důležitým ústavním prostředkem rovnosti politických stran a rovné soutěže politických stran v rámci voleb. A to nejen na úrovni volebních kampaní do Poslanecké sněmovny či Senátu, ale například i připravovaných přímých voleb prezidentských.

Musím odkázat na to, že samozřejmě obcházení každého zákona jako lidského díla je řekl bych nejen specialitou České republiky, ale specialitou všech právních systémů. Protože to je prostě norma chování a vymysleli ji lidé, tak by bylo podivné, kdyby lidé nevymysleli, jak tu normu obejít. Takové dokonalé normy tady nejsou, ať jsou právní, etické nebo jakési skupinové.

V tomto ohledu ovšem musím říci, že zásadním způsobem nesouhlasím se zamítnutím tohoto návrhu, a myslím si, že debatu je potřeba vést na úrovni jak ústavněprávní, tak na úrovni například rozpočtové, tak na úrovni regionální, ale samozřejmě i na úrovni například samotného kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, který má v současné době na odpovědnost kontrolovat výroční zprávy jednotlivých politických stran.

Víte, že vždycky jedenkrát ročně tady v dubnu, resp. květnu předložíme provedenou kontrolu Poslanecké sněmovně a podle zákona o politických stranách vládě předložíme návrhy, jakým způsobem postupovat proti těm politickým subjektům, které nedostály těch – promiňte mi – nejprimitivnějších požadavků zákona o politických stranách. To není žádná legrace a debata se samozřejmě vede ve třech různých rovinách. Ať už je to na úrovni například Nejvyššího kontrolního úřadu, který je jedním z těch řekl bych obmyšlených úřadů, který vy se tím mohl zabývat. Stejně tak jako je to myšlenka, že by se tím zabýval speciální úřad při Ministerstvu vnitra jako instituce nebo součást výkonné moci, která by vytvářela jakýsi orgán, který by měl přímo na starost politické strany.

Z tohoto pohledu samozřejmě dojde k mnohem větší kolizi ústavní, než tady byla připomínána v minulém bodu, protože v tom případě ti, kteří tvoří politický režim podle Ústavy České republiky, to znamená ta svobodná

soutěž politických stran, ze které se potom vytváří ústavní orgány republiky včetně Poslanecké sněmovny a jí odpovědné vlády, tak by tady jedna součást vlády měla na starost vlastně primární tvorbu politického orgánu. V tom ohledu by tedy došlo, řekl bych, k hrubému ponížení této instituce. A samozřejmě ústavní systémy, ač jsou různé, tohle to v podstatě nepřipouštějí a takový orgán, který kontroluje financování politických stran, je výrazně speciální.

Nebudu tady argumentovat ani diskusí na Americkém centru, ani diskusí Transparency International, ani jiných institucí, které se zabývají transparentností financování politiky, ale rád bych připomněl, že když Poslanecká sněmovna nebo Parlament obecně se začne zabývat tématem, které je skutečně trochu výbušným, tak není nic nenormálního, že tady jsou dva až tři návrhy, taky jsme zažili čtyři návrhy v jedné věci, nechali jsme je žít a začali jsme debatu rozvíjet právě buď na seminářích, které příslušné výbory organizovaly, případně na konkrétní půdě jednotlivého výboru, který se stal garantem pro Poslaneckou sněmovnu.

Proto žádám kolegy a kolegyně, abyste vzhledem k tomu, kolik jste prošli různých seminářů, které byly organizovány ať už z pozice vlády, Ministerstva vnitra, ať už z pozice Transparency International nebo mezinárodních institucí, nehlasovali pro zamítnutí, nechali tento návrh klidně při životě. Já souhlasím jako jeden z navrhovatelů s prodloužením lhůty k projednání. Samozřejmě vůbec nejde o to, aby se projednávalo mezi prvním a druhým čtením za 60 dnů. Může to být nejméně 90, může to být i více dnů, protože rád si počkám na stanovisko Ministerstva vnitra, které už přednášelo, a proto mě udivila slova Marka Bendy, který řekl ve svém vystoupení, že to je krok špatným směrem. Protože Ministerstvo vnitra uvažuje úplně ve stejném směru, jako je v předloženém návrhu, v odboru správních agend tohle samozřejmě je zpracovááno.

Podle mého soudu můžeme začít teoreticky pracovat na jednotlivých bodech toho zprůhlednění financování politických stran už tím, že tento návrh předjedná pro ten samotný vládní návrh, a vůbec nezpochybňuji, že může být komplexnější než ten náš, ale pokud chceme stihnout například průhledné financování kampaně krajských voleb v říjnu příštího roku a senátních voleb, tak by bylo vhodné, aby tento zákon zůstal na stole v Poslanecké sněmovně a zabývali jsme se jím. V tomto směru tedy považuji ten na zamítnutí za zcela unáhlený a neodpovídající tomu, co se odehrává právě v orgánech vlády České republiky.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Zeptám se, zda je ještě někdo, kdo by chtěl vystoupit v obecné rozpravě. Žádnou přihlášku nevidím, obecnou rozpravu končím. Je prostor pro

závěrečná slova. Paní poslankyně Miloslava Vostrá za navrhovatele má slovo jako první.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za udělení slova. Vážení kolegové, vážené kolegyně, slyšeli jsme tu, bych řekla, velice jednoduchou zprávu zpravodaje, já chápu, že k tomu není v podstatě co dodat. Nicméně chci upozornit na jednu věc. Pokud tomuto návrhu vyčítáte syrovost, eventuálně legislativní chyby, není tomu tak dlouho, co se tady projednávaly a projednávají i zákony vládní reformy, kde přijímáme desítky – desítky! – legislativních oprav ve výborech, ale i tady na Poslanecké sněmovně. Proto, nezdobte se, toto já neberu jako důvod k zamítnutí tohoto zákona.

Pokud se bavíme o samotném provedení obsahovém, myslím si, že z velké části se shoduje ten návrh, tak jak je předložen, s tím, co ve svých analýzách měla vláda. Věřte tomu, že jako předkladatelé jsme opravdu bedlivě sledovali vývoj i debaty, vývoj diskuse ve vládě i samozřejmě například brífink ODS a pana premiéra k této problematice, a opravdu většinou, co se týká obsahu, se určitě shodneme. Samozřejmě v čem se nemusíme shodnout, to je v tom samotném návrhu řešení. Těch variant existuje několik a samozřejmě záleží na nás, pro kterou z těchto variant se rozhodneme, či případně zda vymyslíme ještě nějakou jinou.

Nicméně přesto bych vás chtěla požádat o to, a už to tady zaznělo mým předřečníkem – nic nebrání tomu, aby lhůta k projednávání tohoto zákona byla prodloužena. Může být prodloužena klidně do doby podání vládního zákona, není to tady poprvé, v řadě témat se projednávalo několik návrhů k jedné problematice, k novelizaci jednoho zákona, a vždycky si s tím Poslanecká sněmovna v závěru poradila. Myslím si, že dát prostor pro diskusi, ne jen prostřednictvím médií, ale například na výborech, na seminářích, to si myslím, že je to právě ořechové, kde bychom měli hledat konsenzus.

Proto vás ještě jednou jménem předkladatelů prosím o to, abyste zvážili, jak budete hlasovat, a těm, kdo podpoří tento návrh, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana zpravodaje, jestli chce vystoupit se závěrečným slovem. Pan poslanec Marek Benda – závěrečné slovo? Nehodlá využít, proto budeme moci hlasovat o návrhu na zamítnutí, který v průběhu rozpravy byl přednesen. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Registruji žádost o odhlášení, prosím tedy, abyste se znovu přihlásili.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování, které má pořadové číslo 40. Teď jsem odhlašovala všechny, prosím všechny příchozí, aby se zaregistrovali.

Zahajuji hlasování číslo 40. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 40 přítomno 147, pro 86, proti 59, návrh byl přijat. Tedy návrh poslanců byl zamítnut.

Končí tím projednávání bodu 23, sněmovního tisku 353. Děkuji paní návrhovateli, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

24.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Petra Braného, Pavla Kováčka a dalších na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 361/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 361/1. Za návrhatele tento tisk odůvodní a uvede pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, můj úkol je poměrně prostý. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky a Parlament jako celek v roce 2000 přijaly zákon č. 99. Zákon vznikl za vlády Miloše Zemana a byl reakcí na zákazku, kterou získal jihočeský podnik ZVVZ Milevsko při stavbě jaderné elektrárny v iránském Búšehru. Zákon byl nestandardní. Většinou v právní teorii říkáme, že na jednotlivý případ bychom neměli přijímat zákon, ale těch nestandardních případů je více.

V té době nešlo ani o opoziční smlouvu, ani o rozpor mezi tehdejší jednobarevnou vládou a opozicí. Šlo spíše o to, jak se díváme na práva podniků, které mají sídlo v České republice, samostatně fungovat na otevřených trzích ve světě. Bylo evidentní, že žádné ze vzduchotechnických zařízení, která vyrábí ZVVZ Milevsko, nemohlo sloužit k samotné produkci jádra, nemohlo se vůbec dotýkat samotné výroby v jaderné elektrárně, a také při projednávání ve skutečnosti pak došlo ke schválení zákona až při příslibu vlády České republiky, že poškozený podnik ZVVZ Milevsko bude odškodněn, což také vláda v mnoha setmilionových částkách učinila.

Co se stalo? Jaderná elektrárna v Búšehru už je dávno dostavěna, je v provozu, je uznaná Mezinárodní agenturou pro atomovou energii ve Vídni. A paradoxem bylo, že kontrolorem této stavby byl bývalý ředitel jaderné elektrárny v Temelíně doc. František Hezoucký, který po odchodu z té

hospodářské funkce v České republice odešel právě do Vídne, aby tam působil jako revizor dodržování standardů Mezinárodní agentury pro atomovou energii.

Když jsem s ním hovořil, zúčastnil se 14 velkých kontrolních akcí v této jaderné elektrárně v Búšehru a samozřejmě zjišťoval – protože írán se podířil režimu Mezinárodní agentury pro atomovou energii – a paradoxem bylo, že dodávku toho zařízení konkrétního dodávala britská firma s jasným vlastnictvím těch, kteří požádali o to, aby to Česká republika nedodávala. Já nebudu tady kompromitovat ty, kteří si to v České republice nějakým způsobem předplatili, že to nebudeme dodávat my. Ještě větším paradoxem bylo, že ti, kteří jsou takoví nepřátelé jaderné energetiky v Rakousku, dodávali pro tuto jadernou elektrárnu mnoho zařízení a tak se podíleli na dostavbě této jaderné elektrárny.

Podotýkám, že smyslem tohoto zákona je, abychom celou záležitost ukončili a dál nekomplikovali českým ekonomickým subjektům to, abychom mohli vyvářet svobodně do kterékoli země světa, pokud nejde o vázané obchody, například materiálu, který podléhá SVM, to znamená těm jednotlivým stupňům vojenských materiálů, a zákonu číslo 38/1994 Sb. V tomto ohledu tedy samozřejmě ten zákon k ničemu jinému neslouží. Netýká se vojenského materiálu, týká se tedy svobodného obchodu na třetích trzích pro české podniky.

Samotná norma je jednoduchá. Nemá smysl ji nějakým způsobem odůvodňovat. Jde o to, že jednou větou, tedy derogační klauzulí, říkáme, že zákon číslo 99/2000 Sb. se ruší bez náhrady. Žádná náhrada není potřebná. Nemá to vliv na státní rozpočet, a jak správně píše Parlamentní institut, návrh zákona se věcně týká problematiky, kterou Evropská unie přímo neupravuje, a zákon není v rozporu s předpisy Evropské unie.

Pokud tomu někdo přičítá jiné než ekonomické zájmy České republiky, chtěl bych kolegům a kolegyním poslancům připomenout, že nezaměstnanost v České republice je výrazně vyšší než v některých sousedních státech a že bychom se o naši zaměstnanost mohli například zasloužit tím, že umožníme našim subjektům obchodovat na třetích trzích bez zbytečných zákonných omezení.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu návrhovateli. Prosím slovo zpravodaje. Je jím pan poslanec Jan Pajer v prvním čtení. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Pajer: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, před námi leží návrh zákona, který předložila skupina poslanců a kterým se navrhuje zrušení

zákona číslo 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Návrh takového zákona neprojednává Sněmovna poprvé. V minulém volebním období, a to na podzim roku 2009, byl obdobný návrh projednáván pod sněmovním tiskem číslo 733, ale nebyl do konce volebního období projednán. Tuším, že prošel prvním čtením a zůstal ve výboru.

Zákon o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr, který má být zde navrženým zákonem zrušen, je dle mého názoru stále aktuální. Zákon v současné době plně reflektuje a dále upřesňuje sankce přijaté Radou bezpečnosti OSN, naposledy rozšířené Rezolucí Rady bezpečnosti OSN číslo 1929 přijatou dne 9. června 2010. Jedná se již o čtvrtou rezoluci Rady bezpečnosti zahrnující sankce proti Íránu, na které rovněž navazuje nařízení Rady Evropské unie číslo 961/2010 ze dne 25. října 2010, které sankce přijaté Radou bezpečnosti ještě rozšiřuje a týká se i služeb – nejen dodávek a materiálu, ale i služeb – které by mohly souviset jakkoliv s íránským jaderným programem.

Vláda České republiky s tímto návrhem zákona vyslovila nesouhlas a nadto důrazně upozorňuje, že zákaz dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr neplatí pouze pro výstavbu této jaderné elektrárny, ale pro celý íránský jaderný program. Tento postoj platí také v celé Evropské unii, která včetně České republiky svůj postoj naopak zpřisňuje. A já se s takovýmto stanoviskem vlády musím ztotožnit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám do ní přihlášky, prosím o vaše. Pan kolega Pajer má slovo.

Poslanec Jan Pajer: Takže já ještě jednou. Po výše uvedeném mi nezbývá nic jiného, než navrhnout ctěné Sněmovně zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li žádná, tuto rozpravu končím. Je zde prostor pro závěrečná slova. Pan kolega Filip má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. V závěrečném slovu jenom tolik: Samozřejmě, že sousední Rakousko, sousední Německo, sousední Slovensko jsou také vázány rozhodnutím Rady bezpečnosti o sankcích proti Íránu, ale žádný z těchto sousedních států nemá tak – promiňte mi – dementní zákon jako my. Prostě ano, Velká Británie, Německo, Rakousko, Francie respektují sankce proti Íránu, dokonce je navrhují, ale žádný z těchto států nemá tento zákon. Nic to neohrožuje jeho ekonomické zájmy

a je pravda, že to obchodování samozřejmě při přijetí takového zákona se výrazně zhoršilo.

My jsme přišli o dodávky například traktorů. Já chápu, že vlastnicky Zetor Brno patří slovenskému vlastníkově a nikoliv českým podnikatelským subjektům. Ale já nerozlišuji podle původu toho kapitálu, který vlastní v Česku vyrábějící podnik, ale my jsme o ty zakázky přišli a dodává je někdo jiný. To znamená, že my jsme – promiňte mi – papežštější než papež.

Zákon je nesmyslný. Zákon je potřeba zrušit. A není pravda, to, co tady bylo zpravodajem řečeno. Opravdu okolní státy žádný takový zákon nemají! Do jaderné elektrárny přesně podle pokynů Mezinárodní agentury pro atomovou energii dodávaly, vydělávaly na tom, a my jsme odškodňovali český podnik z peněz daňových poplatníků. Že nám není hanba! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Závěrečné slovo pana zpravodaje. Pan zpravodaj chce využít možnosti? Nechce využít možnosti závěrečného slova. Budeme tedy hlasovat. Přivolávám kolegy. Je zde žádost o odhlášení, odhlašuji vás všechny. Prosím o vaši registraci. Rozhodneme o návrhu na zamítnutí za malý okamžik...

Zahajuji hlasování číslo 41. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 41. Přítomno 139, pro 98, proti 30. Návrh na zamítnutí byl přijat.

Tím končí projednávání bodu 24, sněmovního tisku 361. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Mám pro vás několik oznámení, dámy a pánové.

První je toto: Organizační výbor začne ve 13 hodin a 5 minut.

Druhé oznámení: Polední pauza trvá do 15.30, protože od 14.30 do 15.30 si bere hodinovou pauzu na jednání svého klubu poslanecký klub ČSSD.

Třetí oznámení: Na 16. hodinu a 30. minutu jsme pevně zařadili bod "veřejné zakázky ve druhém čtení". Prosím, abyste s tím tedy počítali.

A čtvrté, co mám pro vás připraveno, jsou ještě omluvy. Omlouvají se paní poslankyně Marie Nedvěďová z odpoledního jednání od 14.30 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová dnes od 17 hodin do konce z pracovních důvodů, pan poslanec John dnes od 14 hodin z pracovních důvodů, paní místopředsedkyně Karolína Peake dnes od 16 hodin. Omlouvá se také ze zítřka, ale zítřejší omluvu přečteme až zítra ráno. Tolik omluvy.

To byla všechna má sdělení. Dámy a pánové, v 15.30 bude pokračovat jednání Poslanecké sněmovny a do té doby je tedy prodloužená polední přestávka. Ve 13.05 organizační výbor – prosím všechny členy o účast.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Odbila půl čtvrtá, takže to je přesně ten okamžik, kdy má Sněmovna znovu pokračovat. Vítám pana ministra zahraničí, který předkládá další body.

Takže máme před sebou – ještě tady s dovolením vám přečtu nějaké omluvy, které jsem obdržel – od poslankyně Kristýny Kočí, která se omlouvá z odpoledního jednání dnešní schůze ze zdravotních důvodů, pak tady mám omluvu Stanislava Humla, který se také ze zdravotních důvodů omlouvá z dnešního odpoledne, a ministr Tomáš Chalupa se omlouvá ze středy 26. října od 14.30 z pracovních důvodů. Takže to jsou nové čerstvé omluvy.

A teď už tedy k programu schůze. První bod dnešního odpoledního programu:

42.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé
/sněmovní tisk 328/ - druhé čtení**

Požádal bych pana ministra a místopředsedu vlády Karla Schwarzenberga, aby tady tento materiál uvedl. A prosím náhradní karty, jestli... Já jenom zagonguji, aby nás tady bylo dost. Prosím poslance, aby se dostavili do sněmovny a my mohli tedy hlasovat.

Takže myslím, pane ministře, že můžete začít. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení nepřítomní. Rámcová dohoda o komplexním partnerství a

spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Indonéskou republikou na straně druhé, dále jen dohoda, má za cíl vytvořit moderní rámec pro užší spolupráci smluvních stran ve všech oblastech společného zájmu s důrazem na regionální dialog a spolupráci v rámci uskupení ASEAN. (V sále je značný neklid.)

Stávající úprava týkající se obchodní, ekonomické a rozvojové spolupráce mezi Evropskou unií a Indonésií vychází z původní dohody se státy ASEAN z roku 1980, která ovšem je v současnosti již překonána vývojem vzájemných vztahů. Obě strany si proto přejí sjednat dohodu novou, která bude odrážet jejich aktuální potřeby a zájmy. Dohoda počítá s možnostmi spolupráce v mnoha oblastech, například životní prostředí a změny klimatu, energetika, věda a technika, námořní a letecká doprava. Dohoda upravuje otázky v oblasti nelegální migrace, praní peněz, nedovolených drog, organizovaného zločinu a korupce.

Dohoda rovněž vytváří rámec pro jednání o dohodách o volném obchodu se členy ASEAN, kdy uzavření dohod o volném obchodu v souladu s platným mandátem Rady je podmíněno uzavřením dohod o partnerství a spolupráci s těmito zeměmi. Dohoda umožní Evropské unii a jejím členským státům převzít větší zodpovědnost a získat větší vliv v regionu, který se tradičně orientuje na Čínu, Indii a Spojené státy a je pod jejich vlivem. Prostřednictvím této dohody může Evropská unie prosazovat také evropské hodnoty a posilovat konkrétní spolupráci v řadě oblastí společného zájmu.

Uzavření dohody je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky... (Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, kolegové, o klid. Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Nepředpokládá se, že by bylo nutné k následnému provádění dohody přijmout jakékoli vnitrostátní prováděcí předpisy, rovněž se nepředpokládají finanční ani rozpočtové dopady.

Děkuji vám za omezenou pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych ještě požádal paní poslankyni zpravodajku Květu Matušovskou, která by nás informovala o usnesení výboru. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, ráda bych seznámila s usnesením zahraničního výboru z 12. schůze dne 23. června. Takže zahraniční výbor doporučuje

Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji a otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil, zřejmě můžeme tedy rozpravu ukončit a budeme hlasovat o navrženém usnesení. Takže o tom usnesení, usnesení zahraničního výboru, budeme tedy zřejmě hlasovat, tak jak bylo předloženo. Já bych vás nejdřív s dovolením odhlásil, protože tady asi ten stav neodpovídá, takže vás prosím, abyste se všichni přihlásili znovu, abychom zjistili, kolik nás je. Takže prosím, přihlaste se, chvilku počkáme... Můžeme tedy zřejmě hlasovat...

Budeme tedy hlasovat o usnesení tak, jak bylo navrženo – ještě umožníme některým přichozím se přihlásit...

Budeme tedy hlasovat o usnesení, které bylo navrženo zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno je 96 poslanců, pro hlasovalo 96, proti žádný, takže to usnesení bylo přijato a můžeme ukončit projednávání bodu číslo 42.

Máme tady bod 44, to je

44.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací příslušné dohody podle článku XXI Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS) a konsolidovaná listina specifických závazků, která je přílohou GATS a tvoří její nedílnou součást /sněmovní tisk 464/ - první čtení

Takže přátelé, nacházíme se v prvním čtení a v této fázi by měl uvést nejdřív tedy tento text ministr a místopředseda vlády Karel Schwarzenberg. Já nevím, jestli vám pomůže také váš kolega Martin Kocourek, ale v každém případě on tady asi dneska není, takže dám v každém případě slovo vám a uvedete ten materiál vy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel

Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předložený návrh na ratifikaci mezinárodních dohod sjednaných mezi Evropským společenstvím a 17 členy Světové obchodní organizace a návrh na ratifikaci konsolidované listiny specifických závazků vyplývá z přistoupení České republiky k Evropské unii. (V sále je rušno. Řečník se odmlčel a vyčkává.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to tady špatné, pane ministře?

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Je tady poněkud hlučno, ale prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to ne, tedy. (Smích v sále.) Já si myslím, že taková benevolence není na místě. Já žádám Sněmovnu, aby tady hlučno nebylo, a pokud se to nezmění, tak z toho vyvodíme nějaké důsledky. Prosím o klid!

Pane ministře, doufám, že už můžete mluvit.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Přistoupením České republiky k Evropské unii se stala obchodní politika České republiky součástí společné obchodní politiky Evropské unie. V důsledku toho bylo mimo jiné potřeba sladit specifické závazky všech tehdejších 25 členských států Evropské unie v oblasti přístupu na trh služeb, které byly zahrnuty do Všeobecné dohody o obchodu službami, s příslušnými právními předpisy Evropské unie a přijmout novou konsolidovanou listinu specifických závazků Evropského společenství.

Na tyto změny v listině specifických závazků Evropského společenství však reagovalo 17 států, smluvních stran Všeobecné dohody o obchodu službami, které se cítily být avizovanými změnami specifických závazků dotčeny. V souladu s článkem 21 této dohody proto požadovaly kompenzační vyrovnání za potenciálně utrpěnou újmu vyplývající ze zhoršeného přístupu na trh členských států Evropské unie. Z uvedeného důvodu Evropská komise jako zástupce Evropského společenství ve Světové obchodní organizaci zahájila s dotčenými státy jednání o změnách a nezbytných kompenzačních vyrovnáních, které vyústilo ve sjednání předložených dohod. Jejich obsah byl následně promítnut do konsolidované listiny specifických závazků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já jsem dostal in-

formaci, že ministr Kocourek je v Senátu, takže se spokojíme s úvodním slovem ministra Schwarzenberga. Požádal bych zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jana Bauera. Jsme teprve v prvním čtení.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych shrnul svou zpravodajskou zprávu na suché konstatování, že všechny podstatné věci ohledně tohoto návrhu byly řečeny ústy pana ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga.

Já bych vás tímto požádal, abyste propustili tento materiál do druhého čtení. Zároveň si dovoluji navrhnout, aby tento bod byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, jestli se do ní někdo hlásí. Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Je tu návrh přikázat projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, jestli má ještě někdo nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Budeme hlasovat o tomto jediném návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby se to přikázalo zahraničnímu výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43, přihlášeno je 101, pro hlasovalo 95, proti 1, takže to bylo přikázáno. To je vše v prvním čtení.

Tedť tu máme bod

43.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsaná dne 15. června 2011 v Haagu /sněmovní tisk 439/ - prvé čtení

Požádal bych pana ministra Schwarzenberga, aby uvedl i tento text. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych uvedl návrh Dohody mezi Českou republikou a

Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsané dne 15. června 2011 v Haagu.

Navrhovanou dohodou bude vytvořen podrobný právní základ pro poskytování výsad a imunit Organizaci pro zákaz chemických zbraní a osobám podílejícím se na její činnosti na území České republiky. V obecně vymezeném rozsahu se tak děje již nyní na základě ustanovení Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich zničení z roku 1993, jejímž je Česká republika smluvním státem od 29. dubna 1997. Tato úmluva předvídá, že smluvní státy sjednají s Organizací pro zákaz chemických zbraní podrobnější dvoustranné dohody o výsadách a imunitách. Na rozdíl od jiných mezinárodních organizací smluvní státy úmluvy nesjednaly všeobecnou mnohostrannou úmluvu o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní. Dvoustrannou dohodu o výsadách a imunitách s Organizací pro zákaz chemických zbraní dosud sjednalo 41 států.

Navrhovaná dohoda vychází ze vzorového textu vypracovaného technickým sekretariátem Organizace pro zákaz chemických zbraní, do něhož byly zapracovány návrhy české strany, které organizace akceptovala. Změny navržené českou stranou měly za cíl přizpůsobit návrh dohody standardnímu obsahu smluv o výsadách a imunitách mezinárodních organizací.

Dohoda upravuje právní subjektivitu Organizace pro zákaz chemických zbraní a výsady a imunity této organizace v oblasti finanční – osvobození od daní a celních poplatků – či v oblasti spojení. Dále dohoda obsahuje úpravu výsad a imunit, které požívají představitelé smluvních států a úředníci Organizace pro zákaz chemických zbraní. V omezenějším rozsahu jsou přiznávány výsady a imunity znalcům. (Ministr se kvůli hluku v sále odmlčel.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Opět se zhoršuje situace ve sněmovně. Mě to mrzí, nevím, kdo to působí, možná nově přichozí, kteří netuší, že jsme se tu dohodli, že tu bude klid. Prosím ještě jednou všechny o klid. Ministr Schwarzenberg má poslední materiál, který předkládá. Já bych byl rád, kdyby to bylo v důstojném prostředí.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dohoda zahrnuje též ustanovení o postupu v případě zneužití výsad a imunit Organizací pro zákaz chemických zbraní a ze strany osob podílejících se na její činnosti.

V současnosti dochází ke zintenzivnění kontrolních a dalších aktivit Organizace pro zákaz chemických zbraní na území České republiky.

Spolu s předkládanou dohodou byla v Haagu podepsána také Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekci na místě v objektu pro ochranné účely seznamu číslo 1, která má usnadnit provádění úmluvy ve vztahu k inspekcím prováděným v objektu ve vojenském újezdu Březina u Vyškova, kde se předpokládá výroba chemických látek pro účely výcviku chemických specialistů Armády České republiky i armád států NATO a dalších států.

I z důvodu právní jistoty je účelné podrobněji upravit výsady a imunity Organizace pro zákaz chemických zbraní a osob podílejících se na její činnosti.

Děkuji za jakous takous pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych požádal pana poslance Jana Floriána, zpravodaje pro prvé čtení.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji panu ministrovi za souhrnné představení úmluvy a mně nezbývá, než připomenout, že národním úřadem pro implementaci úmluvy je v České republice Státní úřad pro jadernou bezpečnost, který mimo jiné zabezpečuje inspekce Organizace pro zákaz chemických zbraní v průmyslových podnicích a zařízeních v České republice.

Jako zpravodaj navrhuji, aby tato materie byla postoupena k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Dovolte mi, abych otevřel obecnou rozpravu. Nehlásí se k tomuto návrhu nikdo, obecnou rozpravu tedy končím. Budeme se zabývat pouze návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru, takže jenom se ještě zeptám, jestli někdo jiný chce ještě nějaký jiný výbor. Nechce žádný další výbor, tak budeme hlasovat pouze ten zahraniční.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat tento text zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 44, přihlášeno 126, pro hlasovalo 112, proti 1. Takže to bylo přijato, přikázáno.

To jsme přikázali a můžeme ukončit projednávání bodu číslo 43. Děkuji panu ministrovi.

To je série bodů, které předkládal ministr zahraničí, a teď se

přesouváme úplně jinam. K bodu číslo 10. To je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 137 o veřejných zakázkách... (Dostává informaci mimo mikrofon: To je napevno v 16.30.) To je napevno v 16.30. (Informace mimo mikrofon: K prvním čtením se můžete ještě vrátit.) Tak se omlouvám a musíme ještě k prvním čtením. Tento bod má ještě půl hodiny čas. Takže teď budeme pokračovat prvními čteními.

Dalším bodem je

25.

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb. a další související zákony
/sněmovní tisk 380/ - prvé čtení**

Paní poslankyně Bebarová-Rujbrová by byla zástupkyní navrhovatelů. My jsme stanovisko vlády obdrželi jako tisk 180/1 a vy byste to uvedla za skupinu poslanců. Prosím, takže máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, návrh obsažený v tisku 380, který vám společně s kolegy předkládáme, představuje velmi drobnou novelu zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech. Je to návrh zákona, který reaguje na novelu, resp. zákon, který jsme zhruba před rokem schválili, a to zákon o registrech, který byl přijat pod číslem 424/2010 a který v této chvíli ještě nenabyl účinnosti. To se má stát teprve k 1. lednu příštího roku.

Smyslem návrhu, který předkládáme, je drobná změna. Zákon o registrech nepředpokládá od příštího roku v občanských průkazech osob, které jsou zbaveny způsobilosti k právním úkonům nebo jejichž způsobilost k právním úkonům je omezena, zachycení tohoto údaje. Tato skutečnost na jednu stranu by se mohla opírat o zájem samotných zdravotně postižených, na druhé straně přinese jim samotným, ale zejména lidem, s nimiž vstupují v jakýkoliv smluvní kontakt, ať už pracovní, obchodní a podobně, výrazné nebezpečí právní nejistoty. V současné době údaj o způsobilosti, resp. omezení či zbavení způsobilosti k právním úkonům zanesený v občanském průkazu je jistou garancí, že si osoby, které se zdravotně postiženými do těchto smluvních vztahů vstupují,

uvědomují tento zdravotní stav a mohou na něj reagovat. Chrání též zneužití těchto zdravotně postižených osob před situací, do níž se dostávají např. v postavení bílých koňů.

K vypuštění toho ustanovení zřejmě vedl nepřesný výklad směrnice Rady Evropské unie o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů. Tam v článku 8 je přímo zakázáno zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, mezi něž se údaje o zdraví člověka řadí. Toto ustanovení se však nepoužije v případech, kdy zpracování údajů je nezbytné k obraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby v případě, že subjekt údajů není fyzicky nebo právně způsobilý udělit svůj souhlas. To je právě skutečnost, které bychom rádi zabránili, a chtěli bychom, abychom se ještě předtím, než zákon o registrech nabude v této části účinnosti, vrátili k současné právní úpravě a chránili tak jak nesvéprávné, tak jejich případné smluvní partnery.

Pokud by návrh byl propuštěn do dalších čtení, budu navrhopvat zkrácení lhůty k projednání, tak aby mohl nabýt účinnosti k 1. lednu příštího roku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Teď bych požádal poslanca Jana Bureše, který je zpravodajem pro tento návrh.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, děkuji paní předkladatelce za úvodní slovo k tomuto návrhu zákona, ale mé stanovisko bohužel není v souladu s tím, co zde bylo uvedeno.

Ve shodě se stanoviskem vlády připomínám, že návrh nereflektuje fakt, že od 1. ledna 2012 nabude účinnosti nové znění § 3 zákona o občanských průkazech a v něm budou údaje povinně zapisované do tohoto dokladu vymezeny v odstavci 2, zatímco předkladatel navrhuje doplnění dalšího povinného údaje do nového odstavce číslo 6, což je ale technická věc. Z věcného hlediska je pak sporné, do jaké míry je vypovídající údaj o omezení ve způsobilosti k právním úkonům, když není přesně vymezen rozsah tohoto omezení. A ještě bych připomenul, že novela občanského zákoníku vlastně nebude už umožňovat absolutní zbavení právní způsobilosti, ale je přesně vymezené k určitým úkonům, a takový údaj zapisovat do občanského průkazu, který nemá žádný velký rozsah, by bylo i po technické stránce velmi a velmi problematické.

Jako zpravodaj se proto přihlásím v podrobné rozpravě a podám návrh na zamítnutí tohoto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírá obecnou rozpravu.

Do ní se přihlásil poslanec Jeroným Tejč. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já se přiznám, že je pro mě docela překvapením, že tady teď není přítomen pan ministr vnitra odpovědný za tuto oblast, protože toto je zákon, který je v jeho gesci, a mně připadne slušné přinejmenším, aby pan ministr při projednávání tohoto návrhu zákona tady byl, protože já zrovna se chystám s dotazem na pana ministra, jak že to bude s občanskými průkazy, jak to bude se spuštěním registru. Protože pokud mám správné informace, tak 1. ledna má dojít ke spuštění občanských průkazů, těch takzvaně nových, nicméně ten přístup do registru, který tyto průkazy mají umožňovat, a má mít občan možnost ta data, která nebudou na občanském průkazu, si vytáhnout v uvozovkách z tohoto registru, budou spuštěny až k 1. červenci, a to ještě, pokud to dobře dopadne.

Já bych rád se teď tady dozvěděl od pana ministra, že tomu tak není, že se mylím, že mám špatné informace, protože pokud bych se to dozvěděl, tak bych s klidem mohl spát. Pokud bych se to nedozvěděl a hrozilo by tady to riziko, tak bych musel trvat na tom, že ta novela zákona o občanských průkazech musí být postoupena do druhého čtení, abychom ještě jej využili pro opravu toho stávajícího zákona, který není připraven. Mám pocit, že tohle je velké riziko, že si možná ani pan ministr neuvědomuje, jaké je to riziko, protože se zabývá jinými věcmi možná právě v tuto chvíli než občanským průkazem, ale je to jeho odpovědnost a já bych jej prosil, aby tady vystoupil a řekl nám, jak se stav věcí ve vztahu k občanským průkazům a k registrům má.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dál se hlásí do obecné? Prosím, pan poslanec Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Já se omlouvám, pane předsedající, já jsem si neuvědomil, že jsme v prvním čtení a že tady není žádná podrobná rozprava. Proto tedy využívám této obecné rozpravy a dávám návrh na zamítnutí tohoto tisku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál se hlásí do rozpravy? Ještě prosím...

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já nevím, jestli mám dobrou informaci, ale pan ministr je snad na zahraniční cestě. Navíc není asi nezbytně nutné, aby u ka-

ždého projednávání bodu byl v Poslanecké sněmovně, byť rozumím argumentům, které tady přednesl poslanec Tejč.

Já jenom chci říct, že zákon o – v uvozovkách – občanských průkazech spadá do díkce zákona o základních registrech, který jsme tady projednávali v minulém období, projednávali jsme na začátku tohoto období. V minulém období byla odložena účinnost právě proto, abychom připravili časově celou tu agendu. Já jenom chci říct, že kdykoli se tento zákon otevřel, bez ohledu na to, jak podstatné věci se tam projednávaly, vždycky jsme skončili pouze u jediného – co bude obsahem údajů na té buď papírové, nebo z umělé hmoty anebo plastové kartě. My v podstatě pořád při každém otevření zákona se vracíme k jednomu a témuž.

Já bych byl velice rád, abychom mohli respektovat, ať ta dohoda byla jakákoli, vždycky to byl kompromis, kdy reagovali předkládající na námítky, které přišly z jednoho nebo druhého spektra, a teď jsme v situaci, že je schválena novela zákona, máme nastavený nějaký standard a agenda se bude rozjíždět.

Nevím, jestli pan kolega Tejč bude po tomto sdělení klidně spát. Jinak měl samozřejmě možnost přijít na jednání našeho podvýboru, kde jsme informace o základních registrech projednávali, a tyto informace byly včas vyvěšeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Po panu poslanci Krupkovi... Ale já jsem viděl pana poslance Vojtěcha Filipa, se příznám, takže dám nejdřív slovo jemu.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, páni a pánové, já nehodlám citovat z téměř 70 stanovisek okresních a krajských soudů v České republice, které vyjádřily zásadní nesouhlas s návrhem, který tady na začátku volebního období předložil tehdejší ministr vnitra. Jenom bych chtěl říct, že fakt, že se občanský průkaz omezuje toliko na sdělení omezení způsobilosti bez bližší konkretizace, to je bez výčtu úkonů, ke kterým je nebo není dotčená osoba způsobilá, ve výsledku často vede k tomu, že se na dotčené osoby hledí jako na osoby de facto zbavené způsobilosti k právním úkonům. Aby se tedy v případě povinně zapisovaného údaje o omezení způsobilosti do občanského průkazu předešlo diskriminačnímu přístupu, bylo by nutné uvést v tomto dokladu i přesný rozsah tohoto omezení. To si myslím, že je podstatné.

Pokud tady vláda kdykoli řekla, že je vládou boje proti korupci, tak ať vysvětlí ne Poslanecké sněmovně, ale ať vysvětlí občanům České republiky, že tady nevytváří schválně bílé koně, přes které bude převádět majetky, a ten podpis bude samozřejmě zpochybněn tehdy nebo v jiném případě tak, že vlastně nemohlo přes takový subjekt práva, tedy přes

občana, který byl zbaven zčásti nebo zcela způsobilosti k právním úkonům, a že nelze tedy dohledat, když ten to nabyl v dobré víře, protože to zapsal ten nebo onen notář, který si neověří způsobilost, a v tom případě dojde k nevratnému převodu majetku. A jestli to bude majetek, promiňte mi, za tisíc korun nebo za sto milionů, už není rozhodující. Přece nejde o žádnou diskriminaci. Jde přece jen o to, aby tady byla právní jistota občanů, kteří uzavírají jakékoli tradice, to znamená jakékoli smlouvy. Jestli kupní, darovací, jestli je to smlouva o směnách, jakákoli. Ale to jestliže tam nebude uvedeno, jestliže to vymažeme, v podstatě znemožníme těmto subjektům práva, které přejdou přes tento krok, aby byly v dobré víře. Jakým způsobem se s tím tedy vypořádá, když, podotýkám, téměř 70 okresních a krajských soudů dalo stanovisko prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti Ministerstvu vnitra, že s tím postupem, který tady tehdejší ministr vnitra předložil, zásadně nesouhlasí? Jaká je spolupráce uvnitř té vlády? Proč to chcete zamítnout? Opravdu chcete, aby tady docházelo k převodům, které budou nevratné a které budou znamenat totální tunel na majetky už ne státu, ale fyzických a právnických osob? Je to zájmem této Sněmovny? Já doufám, že ne. A prosím aspoň kolegy právníky ze všech klubů, aby mi vysvětlili veřejně, že se to nestane, že se tomu dá zabránit, když to tam nebude uvedeno. To jsem zvědav, jak budete argumentovat, kolegové, protože takový argument nenajdete. Leda byste byli chytřejší než většina českých okresních a krajských soudů v této republice. A nezlobte se na mě, tohle přece není předmětem koaliční dohody. Tohle to je předmětem jasné úvahy o tom, jestli tady platí práva třetích osob vůči těm, kteří uzavírají smlouvu. A vy to chcete zpochybnit!

Já jsem si myslel, že nový ministr vnitra, když odcházel pan John, se bude snažit toto napravit. Vidím, že tady snaha není. Ze strany koalice je tady návrh na zamítnutí. Věřte mi nebo ne, to, co chcete udělat, je skandální!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejč: Já myslím, že je to skutečně tak, že si mnozí z poslanců a poslankyň neuvědomují, o čem vlastně rozhodují, o jak závažné věci tady rozhodujeme a jaké může mít následky, a to nejen v případě tohoto údaje, ale i v případě údajů jiných. Já vím, že je to debata pořád dokola v této Sněmovně a bude pořád dokola, dokud někteří neuslyší ty vážné dopady, které to způsobí. Protože pokud z občanského průkazu zmizí např. stav a nebude jasné, jestli ten daný člověk, který uzavírá smlouvu, že ženatý či nikoliv, tak to má vliv na vymáhání a také na vznik závazků toho člověka.

Co je ještě daleko horší, a to je to, na co jsem upozorňoval a na co jsem chtěl odpověď od pana ministra, je právě fakt, že na jedné straně bude občanský průkaz, který ta data nebude obsahovat, na druhé straně má být registr, do kterého by občan měl prostřednictvím CzechPointu vstoupit a získat např. výpis daného stavu, který je u něj aktuální k tomu danému dni. A já chci vědět a chci mít jistotu, že pokud 1. 1. se začnou vydávat tyto nové občanské průkazy, že bude od 1. 1. fungovat tento registr. Pokud to tak nebude, tak je to věc, která bude mít skutečně vážné následky, protože ti lidé se ke svým údajům nedostanou. Já vycházím z informací, které mám, a zatím mi je nikdo nevyvrátil.

Prosím tedy, aby pan ministr odpověděl na tuto otázku všem poslancům písemně, pokud tady není přítomen a je na zahraniční cestě. To je jistě jeho právo. Ale jakmile vzniknou ty problémy, on za ně ponese odpovědnost a ponesou za ně odpovědnost všichni ti, kteří tady rozhodnou o tom, že se zákon v prvním čtení zamítne a nebude možné jej využít i pro další pozměňovací návrhy, které by bylo pravděpodobně nutné ještě do konce roku přijmout, včetně možného odložení účinnosti toho zákona, který má nové občanské průkazy spustit od 1. ledna. Teď se škrtá, pořád se šetří, jenom na některé věci se peníze stále nacházejí, přestože nejsou připraveny a přestože by bylo moudřejší je odložit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana zpravodaje poslance Bureše, aby reagoval.

Poslanec Jan Bureš: Já se omlouvám, že možná budu zdržovat, ale já bych se možná obrátil na kolegy právníky, kteří jsou tady ve Sněmovně. Chtěl bych reagovat na pana kolegu Filipa. Nejsem právník, omlouvám se, ani moje životní zkušenosti nejsou tak bohaté jako jeho, ale já jsem se vždycky domníval, že pokud je člověk zbaven právní způsobilosti, tak jakýkoliv právní akt, který učiní, je neplatný od samého počátku. A je úplně jedno, jestli ta druhá strana k tomu přistupuje v dobré, nebo ve zlé víře. To, jestli tuto věc má zapsanou v občanském průkazu, či nikoliv, přece na dopad toho samotného právního aktu – možná nepoužívám správný výraz – nemá ale žádný dopad.

Jakým způsobem tedy změní celou tu situaci to, že bude mít někdo napsáno v občanském průkazu, že je částečně zbaven právní způsobilosti třeba z důvodu laktační psychózy u žen, která je není trvalou záležitostí, ale jen dočasnou?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Vojtu Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, odpovím tedy na tu otázku přímo. Dovedu si živě představit smlouvu mezi občanem A a občanem B, který je zbaven právní způsobilosti, ale nemá to nikde zapsáno. Občan B je najat občanem C na to, aby na něj byla převedena ta a ta nemovitost, a ten si ji druhý den převede smlouvou jakoukoliv jinou na občana C, případně D, protože ten C nemusí být nabyvatel. Co myslíte, že ten občan D udělá? Ten bude v dobré víře a nebude vůbec vědět, že to koupil od nevlastníka, od člověka, který nemohl takový úkon uzavřít. A jestli si myslíte, že takhle neprobíhaly tunely, tak probíhaly.

Jsme přece svědky toho, že byl zapsán jednatel, a zase bych tady opakoval záležitost, kterou jsem, myslím, komunikoval s ministrem spravedlnosti Jiřím Pospíšilem, že společnost prodala majetek Mototechny v Českých Budějovicích občanu vietnamské národnosti, který tady prý byl a byl tady jednatelem té společnosti XY, když Interpol zjistil, že ten člověk nikdy nevycestoval z Vietnamu. Ale v Čechách byl zapsán jako jednatel nějakým notářským zápisem, možná na falešné doklady. A my tady vytváříme prostředky na to, aby tady český občan zbavený způsobilosti k právním úkonům na sebe převedl nemovitost, převedl ji dál a tím způsobem ten třetí nabyvatel, tedy osoba, která může být v dobré víře, ji koupí od toho, kdo zbaven způsobilosti k právním úkonům není. A jak tohle to porazíte? No prostě narazíte na bariéru a ten, který na tom – promiňte mi – vydělal, ten bude nepostižitelný, protože ten to jenom organizoval. A když neprokážete úmyslný trestný čin, tak se nedomůžete toho práva. A samozřejmě ten občan D, který jaksi v tom byl ten poslední, ten když nebude moci být zpochybněno to jeho vlastnictví, tak zůstane vlastníkem, občan A, který byl podveden, možná nedostane ani ty peníze od toho člověka zbaveného právní způsobilosti. A ten organizátor v podstatě se bude smát, protože podvedl oba dva a bude tam mít člověka, který opravdu ty právní úkony nemůže uzavírat. Jak to zjistí ten konkrétní notář, když ten registr nebude? Můžete mi to vysvětlit? No asi nemůžete. Protože tady ta mezeru v právu je, vy ji tady schválně vytváříte. Proto ta stanoviska jednotlivých soudů. Jestli chcete, já je přinesu, je to takovýhle štos. Můžu vám je rozdat, můžu vám je tady i číst.

Ale nechci zdržovat. Chci jen vysvětlit, že tohle to je vážný problém. A nerad bych, aby se lidé smáli a vykládali o Poslanecké sněmovně – a nezlobte se, já jsem poslancem Poslanecké sněmovny a padá tedy i stín na mě – že jsme schválili právní paskvil. A já právní paskvil schvalovat nechci! (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jsme v obecné rozpravě. Zdá se, že obecná rozprava končí. Pokud vím, tak v té obecné rozpravě

zazněly nějaké návrhy. Poprosím zpravodaje... A ještě... (Přichází poslanec Filip.) Já už jsem ukončil, takže poprosím, kdyby zpravodaj se... Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Tak nejprve krátká replika do vlastních řad. On kolega Filip si zřejmě ještě nepřipustil, že v téhle Sněmovně se o boji s korupcí jenom mluví. Asi bychom se měli oba uspokojit s vyjádřením, že současný stav zápisů povinných údajů do občanských průkazů je výsledkem kompromisu. Nevím, jak to budu vysvětlovat občanům, kteří přišli o nemovitost, kterou zobchodovali s osobou, která je sice nesvéprávná, leč neměli možnost se tento údaj dovědět. Také jsem se bohužel v rozpravě nedověděla, jakým způsobem tuto situaci chce řešit koaliční smlouva, jestli stihne do konce roku předložit návrh, který situaci bude řešit rychleji, kvalitněji a radostněji, tak abychom se od 1. ledna nedostali do patové situace.

Já bych chtěla apelovat na kolegy, aby dříve, než opět bez přemýšlení odhlasují zamítnutí opozičního návrhu, přerušili raději toto řízení do přítomnosti pana ministra vnitra, tak abychom mohli vyslechnout jeho stanovisko, jaké dopady absence těchto údajů na počátku příštího roku budou mít. Takže doporučuji přerušení řízení.

Jinak pokud by návrh byl propuštěn do dalšího čtení, navrhuji zkrácení lhůty k jeho projednání na 20 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže vy chcete pravděpodobně okamžitě nechat hlasovat o návrhu na přerušení. Jenom kdybyste to teď ještě jednou přesně specifikovala – jak, do kdy.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Já věřím, že bychom se mohli s tímto návrhem vypořádat ještě během této schůze, takže do doby, kdy bude přítomen ministr vnitra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom uvažuji, jak to tedy přesně časově zarámovat. Dobře, necháme to hlasovat v průběhu této schůze do doby přítomnosti ministra vnitra. Dobře. V průběhu této schůze za přítomnosti – takže přerušit tak, aby se to projednávalo v průběhu této schůze za přítomnosti ministra. Takže budeme hlasovat tento návrh na přerušení procedurálního projednávání bodu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit tedy projednávání tak, aby pokračovalo na této schůzi za přítomnosti ministra vnitra? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45. Přítomno 156, pro hlasovalo 63, proti 63. Takže tento procedurální návrh na přerušení nebyl přijat.

Budeme pokračovat dalšími návrhy. Požádal bych zpravodaje, jestli se může vyjádřit a zároveň sdělit, co všechno budeme hlasovat.

Poslanec Jan Bureš: Tak teď bychom měli, pane místopředsedo, hlasovat návrh na zamítnutí tohoto tisku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Mám tady návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji nejdřív. Prosím, abyste se přihlásili. A jak jsme slyšeli, v rozpravě zazněl návrh na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Tento návrh budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 46. Přítomno je 143, pro hlasovalo 70, proti 65.

Takže proběhne kontrola. (Po chvilce čekání:) Pan poslanec Jeník.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, velice se omlouvám. Chtěl jsem hlasovat pro, a na sjetině mám proti. Zpochybují hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže jsme slyšeli zpochybnění, námitku pana poslance Jeníka. Budeme nejdřív hlasovat o přijetí této námítky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Jeníka, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 47. Přihlášeno 147. Pro hlasovalo 112, proti 12, takže námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování. Takže co budeme opakovat? Budeme opakovat hlasování, návrh na zamítnutí, který tady byl ve sněmovně podán. Ještě jednou – hlasujeme zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 48. Přihlášeno je 147. Pro zamítnutí 81, proti 64, takže v tomto případě zamítnutí bylo. Tím pádem můžeme ukončit projednávání tohoto bodu 25.

Další bod je

**Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích
(obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 395/ - první čtení**

Požádám poslance Ivana Ohlídala, aby tento tisk představil v prvním čtení.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, naše novela se týká zákona o obcích, konkrétně § 83 a odst. 2 v tomto zákoně. Já si dovoluji tento odstavec v tomto paragrafu citovat, protože to budu potřebovat pro svůj další výklad.

Cituji: "Člen zastupitelstva obce, u něhož skutečnosti nasvědčují, že by jeho podíl na projednávání a rozhodování určité záležitosti v orgánech obce mohl znamenat výhodu nebo škodu pro něj samotného nebo osobu blízkou, pro fyzickou nebo právnickou osobu, kterou zastupuje na základě zákona nebo plné moci, je povinen sdělit tuto skutečnost před zahájením jednání orgánu obce, který má danou záležitost projednávat. O tom, zda existuje důvod pro vyloučení z projednávání a rozhodování v této záležitosti, rozhodne tento orgán obce."

Naše novela je velmi jednoduchá. Spočívá totiž ve vypuštění poslední věty tohoto odstavce. To znamená, že se jedná o vypuštění věty, která zní takto: "O tom, zda existuje důvod pro vyloučení z projednávání a rozhodování v této záležitosti, rozhodne tento orgán obce."

Cílem navržené úpravy je plné sjednocení úpravy střetu zájmu u členů zastupitelstev obcí i zastupitelstev krajů a zastupitelstva hlavního města Prahy, jakož i u veřejných funkcionářů spadajících pod působnost zákona o střetu zájmů. Přijetím této úpravy současně dojde k nastavení rovných podmínek výkonu funkcí u členů všech zastupitelstev územních samosprávných celků, a tím i k posílení právní jistoty při podezření ze střetu zájmů. Toto je principiální důvod, principiální cíl, který touto novelou sledujeme.

Jsou zde ještě i samozřejmě praktické cíle a praktické důvody. Při jednáních obecních zastupitelstev se občas a nebo také možno říci dosti často stávalo, že došlo ke kompetenčním sporům, protože uvolnění zastupitelé obcí, to znamená starostové a místostarostové, podléhají také zákonu o střetu zájmů, v němž jsou taxativně spolu s jinými vyjmenováni v tom směru, že mají povinnost pouze oznámit střet zájmů, a nikdo o jejich další účasti na projednávání daného zastupitelského orgánu nerozhoduje. Naopak řadoví členové obecních zastupitelstev podléhali této zákonné normě a u nich se rozhodovalo o tom, zda se mohou při střetu zájmů dále

účastnit projednávání daného bodu. Řešilo se to v různých zastupitelstvech různým způsobem, což samozřejmě není v pořádku. Navíc často docházelo k paradoxním situacím, že třeba ve věci, když měl střet zájmu v dané věci uvolněný zastupitel na jedné straně a řadový zastupitel na druhé straně, tak na základě střetu zájmů uvolněný zastupitel pouze oznámil střet zájmů a ve stejném střetu zájmů na základě zákona o obcích byl řadový zastupitel z projednávání vyloučen. Tak to jistě je paradoxní nesmysl, který je nutné také odstranit.

Podstatné je, že přijetím této novely zákona o obcích nedojde k žádným dopadům na státní rozpočet ani na rozpočty krajů a obcí. Navíc tato novela je v souladu s ústavním pořádkem a s mezinárodními smlouvami podle článku 10 Ústavy České republiky. Důležité je také, že vláda vyslovila s touto novelou souhlas, a proto si vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji požádat o propuštění této novely do druhého čtení a zároveň si dovoluji podat návrh, aby doba na projednání ve výborech byla zkrácena na 30 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To bude možná ještě potřeba podat v rozpravě, toto zkrácení, ještě jednou. Děkuji. Nyní poprosím pana poslance Jana Klána.

Poslanec Jan Klán: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil se svou zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku 395, která se týká návrhu zákona o obcích.

Navrhovaná právní úprava zákona o obcích dává do souladu tento právní předpis se zněním zákona o krajích a o hlavním městě Praze. Ze zmíněných zákonů bylo již v roce 2001, respektive v roce 2002, vypuštěno ustanovení, že o rozhodnutí vyloučení člena zastupitelstva z projednávání a rozhodování v záležitosti pro existenci důvodného střetu zájmů, kdy člen zastupitelstva nejpozději před zahájením jednání ohlásí střet zájmů v určité záležitosti, rozhoduje zastupitelský orgán kraje nebo hlavního města Prahy. Cílem novely zákona o obcích je, aby byly uzákoněny rovné podmínky pro výkon funkcí členů všech zastupitelstev územně samosprávných celků.

Na základě výše uvedeného důvodu doporučuji podpořit novelu zákona o obcích a zároveň navrhuji tento tisk přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme otevřít obecnou rozpravu. Příhlášky do ní nevidím. Hlásí se do ní pan poslanec Ohlídál, zástupce navrhovatele. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídala: Vážený pane místopředsedo, já bych právě využil této chvíle k zopakování svého návrhu, to znamená návrhu na zkrácení doby projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, registruji. Ptám se, jestli ještě někdo navrhuje něco dalšího. Pokud ne, končím obecnou rozpravu. Budeme tedy hlasovat o přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Sněmovny navrhla přikázat předložený návrh výborům pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má ještě někdo nějaký jiný výbor? Nikdo žádný další nenavrhuje, budeme hlasovat tento.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 49. Přihlášeno je 141, pro hlasovalo 100, proti 2. Takže to bylo přikázáno.

Pak tady byl návrh poslance Ohlídala zkrátit lhůtu projednávání ve výborech na 30 dnů.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 50. Přihlášeno 143, pro hlasovalo 88, proti 10. Takže i ta lhůta byla zkrácena na 30 dnů.

Tím to můžeme ukončit, takže bod číslo 26 tím končí. Ještě řeknu omluvu: pan poslanec Farský se omlouvá teď ve středu od 18.30 z osobních důvodů z jednání Sněmovny.

Poprosím paní místopředsedkyni Klasnovou, aby se ujala řízení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, nyní přistoupíme k projednávání pevně zařazeného bodu. Je jím bod číslo

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s novelou

zákona o veřejných zakázkách se dostáváme do druhého čtení. Musím říci, že od doby prvního čtení až do dnešního dne probíhala horečná jednání jak ve výboru pro veřejnou správu, tak v hospodářském výboru. Na základě těchto projednávání, která nebyla samozřejmě někdy jednoduchá, nicméně vedená v konstruktivním duchu, zazní určitě dnešního dne řada pozměňovacích návrhů, se kterými my jsme následně připraveni souhlasit, protože jsou to pozměňovací návrhy, které určitým způsobem zpřesňují naši předloženou novelu nebo jsou to návrhy, které tu novelu opravdu zlepšují.

Takže to je prosím na úvod ode mne asi vše. Já věřím, že novela najde podporu, a doufám, že v tomto druhém čtení nezazní návrhy, které by novelu samotnou úplně demontovaly. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a hospodářskému výboru. Usnesení výboru byla rozdána jako sněmovní tisk 370/1 až 370/4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se sešel na 17. schůzi dne 13. října letošního roku a přijal toto usnesení, které má označení číslo 62 a obdrželi jste ho jako sněmovní tisk 370/3.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 18. schůzi po odůvodnění panem ministrem pro místní rozvoj inženýrem Kamilem Jankovským a po zpravodajské zprávě poslance Jiřího Petře a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk č. 370 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Já vám tyto návrhy všechny číst nebudu, je jich celkem 115, takže bychom tady byli asi poměrně dlouhou dobu. Máte ho v tisku 370/3. To je zatím vše, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje hospodářského výboru poslance Františka Siveru, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, hospodářský výbor se tímto tiskem velice důsledně zabíral na svých čtyřech zasedáních. Výsledkem je usnesení, které máte v tisku 370/4, a to z 18. schůze, která se konala 25. října roku 2011.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí výkladu ministra Kamila Jankovského a zpravodajské zprávě poslance Františka Sivery doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 370 ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Rovněž nebudu pozměňovací návrhy číst všechny, jsou tam uvedeny, je jich velké množství a doufejme, že budou nakonec tímto parlamentem schváleny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní otevírá obecnou rozpravu. Mám zde již přihlášky. Prvním přihlášeným je pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, my jsme tady otvírali tento zákon, jestli se nepletu, na konci června tohoto roku a téměř uplynuly čtyři měsíce a jsme ve druhém čtení a během té doby se na nás na všechny valila smršť pozměňovacích návrhů včetně různých požadavků z veřejnosti ať ze směru těch, kteří bojují proti korupci, nebo těch, kteří se hlásí k dalším aktivitám.

Chci jenom říct, že v určité době jsem nabyl dojem, že bych možná mohl podat i pozměňovací návrh, který by byl poměrně jednoduchý – a takto jsem ho avizoval i na výboru pro veřejnou správu –, který by se skládal ze dvou vět. Prvá věta by byla, že rušíme zákon o veřejných zakázkách – a prosím, berte to v uvozovkách. A druhá věta, kterou беру maximálně jako podstatnou, že bychom se k veřejným penězům chovali jako k vlastním a tím pádem bychom vyřešili veškeré problémy, které před námi stojí a které nás čekají, abychom rozhodli potom při třetím čtení.

Chci říci jednu důležitou věc. V průběhu té doby jak hospodářský výbor, tak i výbor pro veřejnou správu přijímaly různé materiály, které připravovalo Ministerstvo pro místní rozvoj, čili komplexní pozměňovací návrhy. Občas vyvstaly i z naší strany připomínky a najednou jsem spatřil, co se děje pod veřejným pohledem, že začínají být poslanci dělení na dvě části. Na ty, kteří horují pro jakékoli změny, a ty, kteří občas, když přijdou s připomínkou, která má faktický podklad, jsou okamžitě označováni jako ti, kteří nechtějí bojovat proti korupci.

Já chci říci, a teď nemluvím jenom sám za sebe, ale zcela jistě mluvím za výbory, Občanskou demokratickou stranu, že jednoznačně jsme se postavili k tomu, že chceme hledat cestu, jak nastavit optimálně zákon o zadávání veřejných zakázek tak, abychom zamezili únikům, o kterých se velice často hovoří. Nicméně je třeba zdůraznit, že některé návrhy čas od času mají tu tendenci, že výrazně komplikují činnost těch, kteří budou tyto zakázky vyhlášovat a budou je organizovat. Je třeba si uvědomit, že mezi

námi je poměrně dost zástupců z komunální sféry. Přesně to jsou ti lidé, kteří mají zkušenosti, co obnáší tato agenda, a mnohdy oni sami i lidé, v uvozovkách, z terénu sami přinášejí připomínky, jestli některé věci zbytečně nekomplikujeme. Ale znovu říkám a podtrhuji to, a podtrhuji to i směrem k médiím, že zcela jednoznačně jsme pro, abychom nastavili takový zákon, který by skutečně měl ten charakter, jak od začátku znělo a jak koneckonců nám připomněla dneska, jestli se nepletu, prostřednictvím předsedající, paní Halíková koaliční smlouvu, tak jak v ní máme uvedeno.

To jsem chtěl říci úvodem právě k těm diskusím, které velice často tady probíhají. Já se následně poté přihlásím do podrobné rozpravy, kde bych chtěl nadést jeden relativně krátký pozměňovací návrh, a to je z mé strany pro tuto chvíli všechno. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Šlégr. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, zákon v předkládané podobě vykazuje velké množství nedostatků. Zmíním se jen o těch nejzřejmějších.

Mluvíme o zprůhlednění vlastnictví, o omezení subdodavatelů. Víme však vůbec, kolika firem se tato navrhovaná úprava týká a kolik jich ovlivňuje? Navíc existuje zcela legální cesta, jak se zveřejnění vyhnout. V mnoha zemích, i v zemích EU, je anonymní vlastnictví společnosti zcela legální formou podnikání. U nás pak ani podnikatele z těchto zemí, pokud je jejich vlastnická struktura legálně anonymní, nelze z výběrových řízení a priorit vyloučit. Ano, osobám, které mají co skrývat, sice připravíme určitou administrativní a finanční zátěž, ta je však v porovnání s možnými zisky ze zmanipulovaných výběrových řízení zátěž zcela nepatrnou a to tahle úprava vůbec neřeší. Naplňuje se tak sice vládní prohlášení ale ve stylu: vlk se nažral a koza zůstala celá.

Chybějí zcela konkrétní mechanismy, které by dokázaly vyhodnotit, zda je vůbec vypisovaná zakázka potřebná nebo zda je rozsah, ve kterém je vypisována, skutečně zapotřebí. Chybí tu institut vstupní analýzy a následného oponentního řízení, které by mělo každou zakázku od určitého rozsahu provázet. Musí být přece již před samotným vypsáním veřejné zakázky jasné, jakou oblast má zakázka řešit, jaké jsou obecné možnosti řešení a proč byl vydán poptávaný způsob řešení. A je libovolné, zda se jedná o zakázku na dodávku služby nebo o stavební zakázku. Bez povinné vstupní analýzy a nezávislé oponentury, případně státní expertizy, tedy bez nezbytného prvního kroku, jsou předkládána opatření této novely jen špatným divadlem pro veřejnost, že se něco okolo veřejných zakázek děje. Že jde o opatření bezzubá, o opatření, která budou

znamenat jen opět další outsourcingy, tedy rozumějme další peníze pro potřebné kamarádky, to si zde nemusíme zakrývat.

Kdyby alespoň státní rozpočet nebo rozpočty samosprávných celků měly z navrhovaných opatření nějaký výrazný přínos. Avšak mám velmi hlubokou obavu, že to bude znamenat jen další a další výdaje bez měřitelného efektu. Při nastavování nových parametrů novely zákona o veřejných zakázkách totiž nebyla vůbec brána na zřetel jejich finanční a procesní stránka. Je jasné, že transparentnost s sebou nese své finanční náklady a větší regulace samosebou nese i větší administrativní zátěž. Jestliže se bude na dodávky nebo služby překračující jeden milion korun nebo na stavební práce překračující 3 miliony korun provádět tzv. velké výběrové řízení, naprosto enormně vzrostou všem zadavatelům náklady na administraci zadávacích řízení. Stanovit průměrné náklady na administrativu zadávacích řízení je složité. Jde především o vyčíslení hodnoty lidské práce, která se musí při tomto složitém způsobu zadávání vykonat a která je rozsahem shodná u zakázky za milion i za 10 milionů. Z údajů zveřejněných Ministerstvem zemědělství se vyčíslení všech nákladů spojených s takto rozsáhlou administrací pohybuje někde na hranici 100 tisíc korun. To je při zakázce v hodnotě jeden milion celých 10 % a to považuji za naprosto skandální přístup zejména vůči malým zadavatelům, tedy obcím a malým příspěvkovým organizacím.

O jakých celkových částkách se zde bavíme? V případě snížení limitu pro veřejné zakázky předkladatel očekává nárůst zadávacích řízení v podlimitním režimu o zhruba 25 tisíc zadávacích řízení na dodávky, služby a stavební práce ročně. Náklady na administrativu tak státní správě vzrostou o neuvěřitelných 2,5 miliardy korun. A to nehovořím o obrovském nárůstu agendy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kdy dojde ke značnému navýšení návrhů na přezkum úkonů zadavatelů. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže není v současné době na takové navýšení agendy rozpočtově, ani technicky, ani personálně, a dokonce ani prostorově připraven.

Jaké budou další následky přijetí této novely? Dojde ke značnému zpoždění v realizaci naprosto marginálních zakázek, často k nevratným školám. Proč a kvůli jaké úspoře? Dle kvalifikovaného odhadu předkladatele mají přímé úspory dosáhnout výše cca 5 miliard. Vážení kolegové, to považuji za zcela přemrštěné. Obávám se, že tyto dodatečné náklady nejen že nebudou mít žádný efektivní přínos, neboť vůbec neřeší problémy zmanipulování zakázek, ale že velmi negativně ovlivní činnost všech veřejných zadavatelů. Obce, města a všichni, kdo potřebovali nějakou nedrahou prkotinu, nebudou moci efektivně řešit své aktuální problémy, na které by jim dosud stačily relativně nevelké prostředky a krátký čas. Navíc časová prodleva díky podání na Úřad pro ochranu hospodářské

soutěže na přezkum úkonů zadavatelů vzroste tak, že některé vypisované zakázky ztratí svůj smysl. Výsledkem bude pravý opak toho, co předkladatel zamýšlel. Budou se vypisovat monstrózní a ještě více předražené veřejné zakázky a generální dodávky prkotin, které se stanou již zcela nekontrolovatelnými, a drobní podnikatelé, kteří doposud zajišťovali podlimitní dodávky, tak začnou krachovat a to celému hospodářství přinese další množství problémů, na které nejsme ani trošku připraveni.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní se s přednostním právem hlásí pan místopředseda Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den. Děkuji vám. Já bych tady chtěl v rozpravě, kterou tu vedeme ve druhém čtení, vyjádřit názor, že situace, která tady vznikla ve Sněmovně kolem této novely zákona o veřejných zakázkách, mě vede k přesvědčení, že Ministerstvo podcenilo přípravu tohoto zákona, protože já nepokládám za normální stav, pokud se ukáže, že v době, kdy přijde novela do výboru, tak vlastně nám není předložen návrh, na kterém by byly strany vládní koalice sjednoceny a který by byl předkládán v nějaké podobě, za kterou ručí. Naopak jsme svědky toho, že vznikne velmi nepřehledná situace, kdy jsou tady přes poslance dodávány další pozměňovací návrhy. A hlavně, co mi vadí, je, že ze strany ministerstva samotného vidím opakovat takové názory, jako že vlastně on neexistuje žádný zákon, který by se nedal obejít, že vlastně ono se to dá vždycky nějak zfalšovat. Ale rozumíte, to je typ argumentace, který když přijmeme, tak jak budeme bojovat se špinavými penězi, s praním špinavých peněz? To potom rezignujeme úplně na jakoukoliv legislativu. Mně připadá, že tahle nedůvěra v to, že lze učinit věci transparentnějšími, je velmi špatný základ pro to, abychom v této Sněmovně cokoliv udělali! A nezdobte se, pro mě prostě zásadně je nešťastné vůbec to, když takovouto novelu tady předkládá ministr, kterého jsem zde ve Sněmovně opakovaně interpeloval a chtěl jsem po něm, aby především učinil transparentnější své vlastní podnikání v nemocnici IKEM, Vinohradské nemocnici a dalších. A mohu vám říci, že když se podíváte na záznam té interpelace, tak zjistíte, že mi pan ministr nebyl ochoten odpovědět věcně na nic z toho, co jsem se ho tehdy ptal. A šlo mi jenom o to, aby pokud vzniklo veřejně podezření na to, jakým způsobem se jeho firma dostala k zakázkám, desetimilionovým zakázkám, a chtěl jsem po něm, aby se učinilo transparentním to řízení, tak mi na to vůbec neodpověděl! Takže rozumíte, pokud ministr, který takto sám je tím kozlem a my ho chceme učinit zahradníkem, tak to je

podle mě velmi špatný pokus učinit transparentnějšími veřejné zakázky. A pro mě přístup ministerstva k této materii, to, jak se k tomu chová, to, jak dává najevo, že vlastně transparentnost je něco, co je ideál, který je nedosažitelný, to je podle mě špatný navrhovatel, špatný předkladatel. Takže podle toho odpovídá práce ve Sněmovně –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane místopředsedo, nerada vás přerušuji, ale váš čas k faktické poznámce uběhl. Máme tady ještě řádné přihlášky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se. Ano, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Jan Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, pane ministře, ctěná Sněmovno, já jsem byl v minulém volebním období starostou téměř 25tisícového města, které již začátkem roku 2007 přijalo vlastní směrnici o veřejných zakázkách, směrnici, podle níž se všechny veřejné zakázky nad 750 tisíc korun soutěžily způsobem, který byl zákonem předepisován pro zakázky nad 2 miliony, resp. 6 milionů korun, směrnici, podle které se všechny veřejné zakázky nad 200 tisíc korun dopředu zveřejňovaly na webových stránkách města v aplikaci nazvané veřejné zakázky a o které se mohly ucházet a soutěžit minimálně všichni přihlášení dodavatelé, kteří se jako zájemci o realizaci konkrétního záměru přihlásili. Tedy směrnici, podle níž se veřejné zakázky zadávaly transparentním a nediskriminačním způsobem s dodržením zásady rovného zacházení.

Říkám to proto, že – trochu provokativně řečeno – nejen toto město, ale celá řada dalších měst i krajů, která postupovala a postupuje podle svých podobných, mnohdy ještě i přísnějších pravidel pro transparentní zadávání veřejných zakázek, dokázaly, že stávající legislativní úprava vlastně může postačovat a vůbec nebrání tomu, aby tak postupovali všichni.

Říkám to ale také proto, že cítím velkou potřebu se ohradit proti monumentální hysterii, která právě projednávanou materii doprovází a ve které jsou všichni, koneckonců včetně mě, kteří si dovolili vznést k připravované novele zákona o veřejných zakázkách nějakou připomínku nebo pozměňující návrh, okamžitě označeni za korupčníka či člověka, který chce zabránit přijetí transparentního zákona o zadávání veřejných zakázek. Právě proto, že se mohu opřít o své vlastní zkušenosti z komunální politiky, jakkoliv to může být nepopulární, tady otevřeně protestuji proti hysterickému tažení médií a některých institucí. Médií, která si zákon o veřejných za-

kázkách vlastně vzala jako jednu z dalších záminek k již dávno vyhlášené svaté válce proti všem politikům, a institucí, které, jakkoliv se mohou tvářit transparentně nebo international, se často chovají jako pavlačová drbna, která bez reálných podkladů a ověřování si faktů, bezostyšně ukazuje prstem na kohokoliv, kdo se jim zamane. Protože se to přece nosí a protože se to žádá.

Nezpochybují fakt, že přísnější normu pro zadávání veřejných zakázek v této zemi potřebujeme. Ne proto, že to máme zakotveno v koaliční smlouvě, dokonce ani ne proto, že prakticky všichni volají po tom, že je to potřeba, ale prostě proto, že existují tací – a dovolím si tady poznamenat a zdůraznit, že se rozhodně jedná o menšinu – kteří stávající systém zneužívají, korupční prostředí vytvářejí a samozřejmě ho i zneužívají. Jen si myslím, že by ona potřebná norma měla vznikat ve větším klidu, s větším nadhledem a především s využitím zdravého rozumu.

Fanatičtí zastánci připravované novely tvrdí, že je to norma, která konečně odstraní všudypřítomnou korupci a nastolí tady transparentní prostředí. Velcí skeptici říkají, že po přijetí takto koncipovaného zákona se v této zemi už nic nevysoutěží. Myslím, že pravda je někde uprostřed. Škoda jen, že nezbyl prostor na konstruktivnější dialog a onen selský rozum.

Dvakrát jsem si dovolil vznést k této novele zákona své připomínky. Nevadí mi, že jsem se svými připomínkami až na čestnou výjimku neuspěl. Mou ambicí bylo koneckonců poukázat na to, s čím jsem nesouhlasil nebo co bylo podle mého názoru špatně. Co mi ale rozhodně vadí, byl, nebo je do současné atmosféry vlastně úplně zapadající – poměrně diplomaticky řečeno – svérázný způsob vypořádávání připomínek, které byly přinejmenším v prvních fázích projednávání úředníky z velké části šmahem odbývány krátkým sdělením: zásadní nesouhlas – bez jakéhokoli zdůvodnění. A s nimiž bylo jako třeba v mém případě v určitých fázích projednávání nakládáno tak, že v takzvané vypořádávací tabulce připomínky nebyly vůbec obsaženy a komentovány, protože byly doručeny po termínu, což bych já vůbec nijak nezpochyboval a neprotestuji proti tomu, ale novináři je překvapivě, tedy vlastně zcela logicky, protože schválně, dostali samozřejmě k dispozici.

Další připomínky ani pozměňovací návrhy k tomuto zákonu předkládat nebudu, protože jak se říká, bylo by to, jako když hází perly... Neznamená to ovšem, že bych se smířil třeba s tím, že se text novely zákona hemží odkazy na “prováděcí právní předpis”, a to i v případech, u nichž bychom měli v okamžiku schvalování zákona rozhodně vědět, co budou obsahovat. Koneckonců opakovaně jsem předkladatele zákona na tuto záležitost upozornil. Odpovědí mi bylo, že moje připomínka nemá normativní charakter. Co se dá dělat? Ztotožňuji se tedy se slovy Járy Cimrmana: “Můžete s tím

nesouhlasit, můžete proti tomu protestovat, ale to je tak všechno, co s tím můžete dělat.”

Nepochybuji o tom, že bude tento zákon přijat, nemám ani chuť to proto více komentovat. Dovolím si jenom na závěr dodat dvě poznámky. Jednak podotknout, že v tomto případě, resp. v následujícím čtení zákona média získají jeden zajímavý scalp. Totiž že přinutí některé zákonodárce k tomu, za co je jinak zhusta kritizují, totiž že zvednou ruku pro návrh zákona, o jehož kvalitě, nikoliv prospěšnosti záměru, nejsou přesvědčeni. A za druhé bych chtěl vzpomenout jeden z Murphyho zákonů: “Ten, kdo mluví jen o morálce, nevidí, že občas je třeba přiložit ruku k dílu.”

Děkuji vám pěkně. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí paní poslankyně Milada Halíková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně a kolegové, musím z tohoto místa konstatovat, že právě projednávaný návrh novely zákona o veřejných zakázkách provází – řeknu to jinými slovy než mí předfečníci, ale s obdobným obsahem – od samého počátku zmatek, lobbování, stohy připomínek a pozměňovacích návrhů, kterých je už dneska několik stovek. Chci proto z tohoto místa pogratulovat každému, kdo se v té změti protichůdných návrhů a argumentů ještě vůbec vyzná.

Podle mého názoru došlo k zásadní chybě v době samotného předložení novely do Sněmovny. Vládní koalice ji protlačila prvním čtením s vědomím, že stovky věcných návrhů z připomínkového řízení nebyly vypořádány. Na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj tuto skutečnost musel přiznat i předkladatel pan ministr. Spěchalo se s odkazem na to, že novela byla připravována již dlouho. Ve skutečnosti šlo zřejmě o potřebu ukázat veřejnosti, že se s bojem proti korupci něco dělá. Vládní koalice se řídila myšlenkou, že ve druhém čtení se prostě nedokonalý návrh zákona nějak dopracuje. Výsledky všichni vidíme, máme je před sebou ve svých lavicích.

Ani strany s hlasovací převahou ve Sněmovně, tedy poslanci za ODS, TOP 09 a Věci veřejné, se do této chvíle nedokázali shodnout, jaká vlastně bude konečná podoba zákona. A tak jsme se doposud pouze dověděli, že kompromis připravený Věcmi veřejnými by měl rozbouřenou hladinu zklidnit.

Do jisté míry překvapující je spor o odkrytí vlastnické struktury u subdodavatelů, a to kvůli odporu Ministerstva pro místní rozvoj, které vede ministr za Věci veřejné. Ty přece měly ve svém volebním programu dokonce původně zrušení anonymních akcí, pak šly zřejmě do sebe a oznámily, že to nejde. A tak jsem čekala, že právě z jejich dílny vzejde co

nejpřísnější návrh, který by výrazně omezil podezření na korupci a střet zájmů. Nakonec se odhozeného tématu chopili politici z TOP 09, snad proto, aby ostuda nebyla tak velká. Jejich snahu poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj podpořili. My se totiž neřídíme jako poslanci koalice zásadou, že co předloží někdo jiný, to nás prostě nezajímá. Naopak, vždy jsme posuzovali a posuzujeme, jaký návrh je předložen, co je jeho obsahem, a ne to, kdo ho předkládá.

Myslím si, že většina z nás si uvědomuje, že pokud by se prokazování vlastnické struktury nevztahovalo na významné subdodavatele, mohly by vzniknout firmy specializované na získávání veřejných zakázek jako určitá slupka a korupce by se odehrávala jenom o stupeň níž, u subdodavatelů, jejichž vlastnická struktura by často nadále zůstala neznámá.

Další dramatické dohadování jistěže probíhalo a probíhá i u mnoha jiných ustanovení této novely. Zvláště kuriózní bylo např. u takzvaných losovaček, které byly s pompou zrušeny, pak se měly tiše vrátit u zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti, což málokdo z nás chápal, no a pak se zase vyškrtávaly.

Už se téměř nehovoří o původním záměru, že by se muselo zadávací řízení zrušit, pokud by nabídku podali méně než tři dodavatelé. Teď už se zase tato otázka smrskla na ustanovení, že pokud zadavatel obdrží pouze jednu nabídku, obálka se neotevívá. Možná, že v některých pozměňovacích návrzích, které byly rozdávány během dnešního dne, už je situace zase posunuta někam o kousek dál.

Vážené kolegyně, kolegové, při množství pozměňovacích návrhů a u některých i vzhledem k nejasnosti, k jakému podkladu se vlastně vztahují, jestli k původnímu, či komplexnímu pozměňovacímu návrhu, nelze v této chvíli ještě odhadnout konečnou podobu jinak potřebné novely.

Nicméně znovu upozorňuji, že zde stále chybí zákon, který by mohl jasně výrazněji omezit korupci a jiné nekalé praktiky, a to zákon o přiznání majetku. Jak dopadl jeho návrh, si jistě všichni pamatujeme. Koalice se tomuto tématu bohužel zcela vyhýbá, přestože boj proti korupci by měl podle mého názoru mít zásadní význam.

A tak i když KSČM vítá každou změnu k lepšímu, považujeme za obrovskou škodu fakt, že i novelou zákona o zadávání veřejných zakázek vlastně koalice pouze cupitá místo toho, aby udělala rázný krok kupředu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To byla poslední písemná přihláška do obecné rozpravy. Táží se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Pardon, pan poslanec Baštýř. Prosím. Pane poslanče, omlouvám se.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý večer, paní předsedající. Dámy a pánové, jenom v krátkosti. Několikrát jsme se s panem ministrem potkali v diskusi o tomto zákoně. Musím tady říci, že naprosto souhlasím s panem kolegou Čechlovským v plném rozsahu. Všichni jsme zažili obdobné zkušenosti při podávání pozměňovacích návrhů. Skutečně, ačkoliv jsme chtěli vnést malinkou odchylku k tomu, co – jak navrhovatelé říkají – se vymyká pilíři, tomuto zákonu, tak jsme neuspěli.

Rád bych podotkl pár skutečností. Všichni známe, co znamená nejnižší cena, ať se nám to líbí, nebo ne, ať říkáme je to, nebo není korupční, nejnižší cena je velmi diskutabilní. Jednoduchý příklad: dálnice v Polsku. Všichni to znáte z tisku. Nevím, jak podrobně, ale víme dobře, že tam vyhrála čínská firma, která stavěla dálnice. Víme dobře, jak ty dálnice jsou dostavěné. A hlavně – kdo za to nese následky? To nejsou Číňané. To je samozřejmě Polská republika! A já bych byl nerad, abychom my nesli následky toho, že vybereme jenom nejnižší cenu a pak budeme říkat: bohužel, budeme to muset zaplatit.

Kde je podpora výzkumu? Kde je podpora inovací, vývoje? Všichni víme, že každý vývoj, každý výzkum stojí peníze. Prostředky do toho vložené se samozřejmě promítají do výrobků. A ty výrobky nemůžu být v žádném případě nejlevnější. To zavřeme všechny naše výzkumné instituce? Budeme tady jako před dvaceti lety, kdy jsme nepotřebovali žádnou konkurenci, vyráběli jsme si, jak jsme potřebovali? Ale kam to vedlo? To přece není myslitelné!

V neposlední řadě musím zmínit i to, a nevím, jestli je to účelem, a to jsou právní a projektové služby. Jestliže vedeme nějaké spory, kdo nás bude zastupovat? Nejlevnější právní firma? Je to správně? Budeme vyhrávat ty spory, nebo je budeme prohrávat? A kdo za to ponese odpovědnost? A pan ministr se opět usmívá. A budeme to řešit čím? Budeme to řešit nějakou vyhláškou? Jaká ta vyhláška bude? A víme dobře, kolik jich v tom zákonu je.

A já opět říkám, že nemohu souhlasit s takovýmto podáním návrhu. Je to nedokonalé. Budu-li upřímný, těžko se budu zodpovídat svým dětem, kdo tyhle škody, které tímto zákonem způsobíme, ponese. Protože nemáme zatím odpovědnost. Uděláme-li tady chybu, OK, nic se neděje.

Já velmi, velmi nesouhlasím s tímto návrhem! A může si říkat kdo chce co chce o korupci a nekorupci, ale nemohu přispět k tomu, abychom byli v riziku přijetí tohoto zákona.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom upozornit – možná, že všichni jste v ponoru toho zákona, ale podívejte se za mě. Tady není nikdo z vlády. Podívejte se: tady je jeden opuštěnej ministr! Ale zákon je to – myslím si, pane kolego – velmi důležitý! A tady je vidět, jakou vláda tomuto zákonu přikládá vážnost. Děkuju vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vzkázat panu kolegovi Jandákovi prostřednictvím paní místopředsedkyně, ať se podívá do svých lavic. Je vás tady sto procent? Není, tak začněte u sebe. (Poslanec Jandák něco vykřikuje z lavice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím o klid v jednacím sále.

V tuto chvíli nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Pokud se tedy nikdo další nehlásí, a já nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Ujistím se ještě u pana zpravodaje. Nepadl žádný návrh? Nepadl.

Můžeme tedy přistoupit k podrobné rozpravě, kterou v tuto chvíli zahajují. Nejprve dám slovo panu zpravodaji. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Petruž: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, obdrželi jste ode mne na své lavice dva pozměňující návrhy.

První pozměňující návrh jsou pouze legislativně technické návrhy pro druhé čtení. Je to k tisku 370 a také k usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Druhý pozměňující návrh je návrh, který zavádí možnost, aby subjekty, které podléhají veřejnoprávní kontrole, nemusely opakovaně předkládat dokumenty ohledně své vlastnické struktury. Pak jsou v tomto pozměňujícím návrhu uvedeny drobné legislativní úpravy a vypouští se ustanovení § 156d, tak aby povinnost dokládat vlastnickou strukturu měl vždy vybraný uchazeč, tedy dodavatel, nikoli jiné osoby. Podrobnosti máte v pozměňovacím návrhu, který máte k dispozici.

K těmto oběma pozměňovacím návrhům se tímto přihlašuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášen v podrobné rozpravě pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kole-

gyně a kolegové, já bych se s dovolením přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem již avizoval v obecné rozpravě a který se týká tří jednoduchých bodů, které v podstatě říkají, že by bylo možné – říkám možné – používat systém přenosu informací datových schráněk.

Dovolil jsem si uvést na druhou stranu odůvodnění. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já chci přednést jeden návrh, který se týká přesného přepisu směrnice 12... 2009/81/ES o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti. Přiznám se, že samozřejmě tento návrh není z mé hlavy, ale je z hlavy Ministerstva obrany a jde jen o to, aby to znění bylo opravdu přesně. Mělo by se jednat o bod 12, ale protože nevím, jak bude zvolena procedura původního vládního návrhu, tak to může být bod, jestli budou přijaty některé z těch komplexních pozměňovacích návrhů, tak možná 9, možná 10, možná 11, tak tam jenom prosím, aby to bodování bylo případně upraveno tak, aby to sedělo do toho příslušného.

Každopádně jeho znění by bylo: V § 18 odst. 3 písm. g) zní: g) se jejich zadávání řídí zvláštními procedurálními pravidly mezinárodní organizace, která provádí nákupy pro své vlastní účely a nebo které musí být zadávány členskými státy v souladu s uvedenými pravidly.

Jde fakticky o otevření možnosti spolupráce s organizacemi Severoatlantické aliance.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Lenka Andrýsová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Vážené dámy, vážení pánové, já bych se ráda přihlásila ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jste obdrželi. Týkají právě problematiky subdodavatelů a jejich vlastnické struktury. V těchto návrzích prakticky je definován subdodavatel jako realizátor 10 % veřejné zakázky v případě obvyklých veřejných zakázek, v případě významných veřejných zakázek je to 5 %. Také je tam určena povinnost, a to taková, že budou i subdodavatelé muset ukryt vlastnickou strukturu, a to tak, že bude muset být dodán seznam vlastníků, kteří mají nad 10 % základního kapitálu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dámy a pánové, já vás prosím o klid v jednacím sále. Platí tady taková zajímavá nepřímá úměra, že čím méně nás je, tím jsme hlučnější. Tak moc prosím, když tak si to běžte vyřídít do předsálí.

Dalším přihlášeným pan poslanec Radim Vysloužil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážená paní předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, načítám pozměňovací návrh k tomuto zákonu. Jedná o návrh k usnesení hospodářského výboru číslo 120 a k usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj přijaté k tisku 370.

V novele zákona je tato změna. V článku 1 v § 71 odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou: Otevírání obálek musí být zahájeno ihned po uplynutí lhůty pro podání nabídek.

Jedná se o to, účelem je, aby bylo zabráněno tomu, aby neotevřené obálky byly u zadavatele tzv. přes noc a mohlo být s nimi manipulováno. Takto ustanovená lhůta ztíží možnost manipulace s výběrovým řízením.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní už neregistruji nikoho přihlášeného do podrobné diskuse. Prosím, hlásí se ještě někdo? Není tomu tak. Vidím tady faktickou, pan poslanec Pavel Svoboda. Byl to omyl. Já tedy končím podrobnou rozpravu.

Chci se zeptat na závěrečná slova. Jestli chce mít závěrečné slovo pan ministr. Mějte, pane ministře. Něco nám řekněte ještě. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Tak já něco krátce řeknu a kdybych mluvil příliš dlouho, tak začněte tleskat a já přestanu.

Já tady zareaguji na pár připomínek, které tady zazněly. Zákon o veřejných zakázkách je zákon primárně, který má řešit férovou, otevřenější soutěž v průběhu výběrového řízení, a já jsem přesvědčen, že tato novela tímto směrem skutečně jde.

Co se týče takových připomínek k tomu, že v zákonu chybí hodnocení efektivnosti investice, jestli je ta investice potřebná, státní expertiza. Ono to tam je, ale je to tam u těch významných zakázek nad 300 milionů. Protože jestliže se bavíme o tom, že každá takováto expertiza, každý takový posudek něco stojí, tak já nevím, jak by se na mě dívali v obcích, kdybychom jim tímto zákonem toto přikázali, aby začali zdůvodňovat, jestli ten chodník je skutečně, tak jak ho navrhují, efektivní. Já se nedomnívám, že to je cesta, která by byla dobrá, a navrhli jsme to pouze u významných zakázek.

Byla tady připomínka od pana kolegy, při které jsem se usmíval, že není jediným kritériem cena. Z hlediska hodnocení nabídek se nezměnilo v

tomto zákoně z hlediska kritérií, možnosti kritérií nic. To základní, co jsme změnili, je omezení možnosti ohnutí zakázky na tom samém začátku.

Subdodavatelé. Již několikrát tady byla zmíněna vlastnická struktura, rozkrytí vlastnické struktury. Já jsem ten poslední, komu by vadilo, kdybychom měli průhledné struktury všeho. Já jsem jenom proti tomu, a bychom do právních předpisů dávali ustanovení, která jsou podle mého názoru v praxi těžko vymahatelná. A proti tomu já jsem. Proto i na základě toho, co zaznělo v tuto chvíli v pozměňovacím návrhu, my chceme, aby ta povinnost, kterou dnes mají dodavatelé, to znamená oznámit vlastníka, který vlastní více než 10 %, tak aby tato povinnost byla přenesena i na subdodavatele. Nicméně nedomnívám se, že by bylo správně, aby u zakázky za, já nevím, jednu miliardu prokazoval i poslední ičař 250 tisíc, které dodá, a zodpovědný za to by byl generální dodavatel. Já si to neumím prakticky představit. Ale možná že se velmi pletu. Ale věřte, že to bylo dáno tím, to znamená, já bych byl rád, kdyby se tento problém řešil například v zákonu o obchodních korporacích a neřešili jsme to zákonem o veřejných zakázkách.

Já si myslím, že řada těch připomínek, které tu zazněly – a já se musím samozřejmě omluvit. Na jednu stranu chápu, že ten způsob projednávání nebyl úplně komfortní. Je pravda, že jsme měli na začátku ledna řádově 1100, 1200 připomínek. Musím říci, že těch 1100, 1200 připomínek bylo někdy zcela protichůdných. Ono se to potom těžko vypořádává, když půl kroku tři čtvrtě roku mluvíme o tom, že musíme snížit limity pro veřejné zakázky, a najednou se znovu objevují jako houby po dešti, abychom limity u veřejných zakázek nechali ve stejném znění.

Já se domnívám, že ten zákon není špatně připraven. Já věřím, že některé pozměňovací návrhy, které tady zazněly, ten zákon vylepší, a ty dobré určitě podpoříme. A věřím, že ta administrativní zátěž, která samozřejmě bude o něco větší, a bohužel, pokud chceme ta pravidla zpřísnit, tak se trochu tomu zvýšení administrativní zátěže nevyhneme. Na druhou stranu my jsme se tím, že jsme tam omezili nebo zakázali možnost vyžadovat ty různé certifikáty, tak jsme se zase snažili těm podnikatelům jejich úlohu i v tom usnadnit.

Já pevně věřím, že ve třetím čtení návrh projde a bude dobrý. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a děkuji panu ministroví a děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo 27. Je jím

27.

Návrh poslanců Michala Doktora, Pavola Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 401/1 a prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Přeji hezké odpoledne. Dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, dovoluji, abych jménem skupiny poslanců přednesl úvodní slovo k návrhu zákona označenému jako sněmovní tisk 401, kterým je změna zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Základním smyslem návrhu je posílení právní jistoty a ochrany dobré víry občanů České republiky v restitučních otázkách. S lítostí shledáváme, že rozhodovací praxe soudů České republiky je v předmětné věci nejen nejednotná, v důsledku však vede především k nedůvěře v právní stát a to je věc, která způsobuje nejen samozřejmě morální újmy, ale i hmatatelné újmy ekonomické.

Je jisté správné chránit daňové poplatníky před případnými účinky spekulativního nabytí restitučních nároků. Je ovšem stejně tak nemožné odmítat vydání a plnění restitučních nároků tam, kde jsou postupníci osobami blízkými vůči původní oprávněné osobě. K naší lítosti ovšem zjišťujeme, že v obdobných případech stát, resp. Pozemkový fond, jest v situaci, kdy mu jako žalovanému nebo žalované straně současný právní stav a především současná soudní praxe neumožňuje efektivně postupovat při naplnění nároků dle již popsaneho modelu a soudní praxe je, jak již bylo uvedeno, nejednotná. Fakticky jsou tedy oprávněné osoby v situaci, kdy přesto, že uplatnily oprávněný nárok na vydání restituční, resp. zemědělského majetku a narovnání křivd způsobených minulým režimem, ocitají se v situaci, kdy postup státu efektivně brání vydání tohoto majetku a znemožňuje na uvedeném majetku hospodařit.

Myslím, že je správné, abych se jménem skupiny předkladatelů vyjádřil také ke stanovisku vlády, které je vám všem k dispozici. Vláda vyjadřuje souhlas se záměrem předkladatelů, avšak dodává doporučení ke změně určité části změny zákona, kterou jsme navrhli. Konstatuji, že v zásadě bylo možné postupovat zhruba třemi modelovými způsoby. Jeden z nich jsme zvolili. A protože vnímám požadavek vlády a připouštím, že takto

formulované znění zákona způsobí menší nejasnosti a uvedenou právní jistotu ještě zvýší, jsme připraveni v průběhu druhé rozpravy akceptovat, případně sami navrhnout předmětnou úpravu a zdokonalit námi navržené znění tak, aby právní praxe mohla být narovnána, rozhodování soudů bylo vykonáváno podle efektivně jednoho jediného modelového způsobu a zejména důvěra občanů České republiky v narovnání v otázkách restitucí byla nezpochybňována a osoby, které jsou k nim ve vztahu blízkých, tedy jejich děti čekající na vypořádání restitučních nároků, mohly začít hospodařit na uvedeném zemědělském majetku.

Vnímám také potřebu vypořádat se s návrhy a dotazy některých z vás, proč předkladatelé nepostupovali v režimu tzv. zrychleného projednávání podle § 90. Nebyli jsme natolik troufalí, abychom takovouto věc postoupili Poslanecké sněmovně, avšak jeden apel, který jde naproti tomuto stanovisku a tomuto podnětu, nasnadě je. Jak bylo řečeno, týká se to modelových situací osob, oprávněných osob, které uplatnily restituční nároky, z nichž řada postoupila své nároky na své děti právě proto, že se ocitly v životě v místě, kdy už nemají dostatek energie na to, aby mohly hospodařit, případně vést právní spory samy. Vyslovujeme velkou pochybnost a apel nad tím, že bude-li prodlužováno projednávání tohoto sněmovního tisku dále, nežli je nezbytně nutné, zbytečně se některé oprávněné osoby, případně jejich postupníci, jejich děti, ocitnou v situaci, kdy se budou přít a soudit se státem i jako dědicové. Považujeme toto za další vršení těch křivd, které jsme naznačili, a proto vás zdvořile žádám, a přednesu ještě v rozpravě návrh na zkrácení lhůty k projednávání o 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, abyste potom ještě svůj požadavek zopakoval v obecné rozpravě. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jaroslav Lobkowicz. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři, vyslechli jsme zde úvod k zákonu, sněmovní tisk 401, kde se jedná o novelu zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě. Pan předkladatel kolega Doktor toho myslím řekl již dost, vlastně vysvětlil všechno, o co jde, proto myslím, že já už se k tomu nemusím moc vyjadřovat.

Navrhuji, aby tento zákon byl propuštěn do druhého čtení, kde jistě dojde k nějakým změnám, a navrhuji, aby byl projednán v zemědělském výboru. To je asi všechno.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obec-

nou rozpravu. Nyní tu mám jednu písemnou přihlášku a je přihlášen pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážení kolegové, věcně byl návrh popsán zástupci navrhovatelů a k tomu nemám zásadní výhrady.

Zabýval jsem se účelností tohoto návrhu a nepřijetí zákona bude znamenat zachování současného právního stavu, kdy danou problematiku budou muset řešit soudy v rámci své rozhodovací pravomoci. Osobně v tom nespátřuji nic špatného, neboť soud je jediným orgánem oprávněným podat obecně závazný výklad zákona. A pokud zákon o půdě nabyt účinnosti již před více než dvaceti lety, je sporné, zda je vhodné tento zákon dále novelizovat.

Stanovisko vlády k navrhované novele není jednoznačné a z těchto důvodů návrh novely navrhuji nepodpořit, zamítnout v prvním čtení z důvodu nadbytečnosti s tím, že by nastíněné problémy měly být řešeny v rámci rozhodovací pravomoci soudů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále se do obecné rozpravy hlásí pan předkladatel poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: S lítostí konstatuji, že pro některé členy poslaneckého klubu KSČM je věru složité a možná i nemožné překročit svůj vlastní stín a svých názorů, zejména třeba v oblasti restitučních nároků a vypořádání křivd způsobených režimem, který v jisté neodvozené hodnotě i zastupují.

Na druhou stranu musím říci otevřeně, že jedním jediným důvodem, který vedl předkladatele k podání této změny zákona, je jev, který je naprosto neuspokojivý. Právě proto, že jsme zjistili, že v předmětné věci není možné doufat v narovnání a spravedlnost vykonávanou soudy České republiky, protože v té samé věci – a to je doložitelné – rozhodují soudy České republiky zcela odlišně, oprávněné osoby v okrese X, resp. jejich práva a jejich nároky jsou završeny, Pozemkový fond je veden k povinnosti vydat, zatímco nároky oprávněných osob v té samé identické situaci v okrese Y jsou zpochybněny a Pozemkový fond nároky nevydává s odvoláním na to, že nabytí práv dětí po jejich rodičích, tedy postupníků, osob blízkých, je považováno za spekulativní nabytí restitučních nároků. Považujeme tento stav za nemorální, neuspokojivý, a proto jej navrhuje změnit.

Opakuji svůj návrh a žádost, zdvořilou žádost na zkrácení lhůty k projednání tohoto sněmovního tisku na 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan zpravodaj se ještě hlásí do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Dal bych za pravdu panu kolegovi Šenfeldovi, kdyby u nás pracovaly soudy tak, jako pracují v celé Evropě. U nás, jak již řekl kolega Doktor, se může stát, že jeden soud rozhodne tak, jiný soud opět jinak. Existuje již rozhodnutí Ústavního soudu, které potvrdilo to, co chce tento zákon. Jenomže okresní soudy nejsou povinny se tohoto rozhodnutí držet. Ty jdou přesně podle zákona, jaký existuje, a nedívají se na jurisdikci. Proto je zapotřebí tento zákon pozměnit.

Doufám, že zákon projde do druhého čtení, že bude prodiskutován v zemědělském výboru, kde možná ještě dojde k některým změnám. Proto doufám, že i pan kolega Šenfeld se v tomto výboru zúčastní aktivně diskuse.

Myslím, že pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, a myslím, že ne, tak by bylo asi dobré –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To už nechte, prosím, pane poslanče, na mně. Děkuji.

Dámy a pánové, hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Já tedy končím obecnou rozpravu. Děkuji panu zpravodaji.

Teď zde zazněl jeden návrh od pana poslance Šenfelda, návrh na zamítnutí, takže já ještě s dovolením zkusím zavolat kolegy z předsálí a za chvíli nechám o tomto návrhu hlasovat... Myslím, že můžu zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51. Z přihlášených 147 pro 35, proti 77. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Je zde ještě požadavek na odhlášení, takže já vás odhlásím. Prosím, abyste se všichni zaregistrovali.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má, prosím, někdo jiný návrh? Nemá. Já tedy zahájím hlasování o přikázání zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52. Z přihlášených 117 pro 115, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Nyní zde zazněl další návrh a to je návrh na zkrácení lhůty na 30 dní. Také o tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování číslo 53. Z přihlášených 118 pro 81, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Já děkuji předkladateli a děkuji zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Ještě než přistoupíme k projednávání bodu číslo 28, mám zde omluvu předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Miroslavy Němcové od 17.30 z pracovních důvodů z dnešní schůze.

A nyní přistoupíme k bodu číslo 28. Je jím

28.

Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 428/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 428/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já si dovoluji představit návrh zákona, který má změnit trestní zákon. Má zavést novou skutkovou podstatu. Myslím, že už padl mýtus o dokonalosti trestního zákona, který jsme přijali v minulém období, a snaha zejména pana ministra spravedlnosti zamezit jakýmkoli pozměňovacím návrhům a jakýmkoli změnám tohoto zákona po dobu dalších čtyřiceti let. Každý zákon může být nedokonalý a především společnost se mění a my musíme reagovat na hrozby, které přicházejí. A je logické, že ani trestní zákon neodolá snahám o změnu, a já věřím, že to bude i tento případ.

My jsme byli všichni svědky v této zemi mnoha případů, kdy docházelo ke sledování, které však nedělaly státní orgány, nedělaly to zpravodajské služby, nečinili ho policisté se souhlasem soudu, tak jak by se to dalo očekávat, a nečinili ho ve veřejném zájmu. Činily ho v zájmu soukromém mnohdy bezpečnostní agentury, mnohdy jednotlivci. A my si myslíme jako předkladatelé tohoto zákona, že takovému jednání je potřeba učinit přítrž. Jde o to, abychom postihli případy, kdy někdo, jak

budu citovat skutkovou podstatu, kterou chceme zavést do trestního zákona, neoprávněně a v rozporu s veřejným zájmem o jiném nebo o jeho věcech utajovaným způsobem získává poznatky s použitím elektronického nebo jiného technického zařízení sloužícího k pořizování záznamů nebo přenosu zvuku nebo obrazu. Takový člověk by měl být potrestán trestem odnětí svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti. Přísněji trestné, jeden až tři léta, by to bylo v případě, pokud by byl tento trestný čin páčán organizovanou skupinou nebo například na osobě mladší osmnácti let či na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi.

Dovolím si vysvětlit několik pojmů, několik konkrétních pojmů z tohoto návrhu. Za prvé si myslíme, že by měl být uplatněn pojem veřejný zájem právě proto, aby se tento paragraf nevztahoval například na skrytou kameru médií, která se snaží odhalit nějaké kriminální jednání. V zásadě jsme se inspirovali změnou trestního zákona v případě náhubkového zákona, který byl právě v těch minulých měsících změkčen přidáním pojmu rozpor s veřejným zájmem.

Dále chceme, aby se tento trestný čin vztahoval na případy, kdy někdo je sledován a zároveň jsou o tom získávány poznatky především tím, že je nahráván, nebo tím, že je odposloucháván, či se pořizuje záznam zvuku, obrazu, typicky v případech, kdy je nahráván videokamerou a podobně. Jde o to, že těžko můžeme považovat a nebo chtít postihovat jednání, kdy někdo někoho sleduje, kdy jedna fyzická osoba sleduje druhou, aniž by pořizovala nějaký záznam. To by se jednak těžko prokazovalo a jednak by to asi vedlo k absurdním situacím. Samozřejmě nemůžeme vyloučit, že manželka bude sledovat manžela nebo naopak. Ale není možné, aby tady soukromá agentura bezpečnostní sledovala někoho a pořizovala u toho záznam, který může být použit k vydírání nebo k nátlaku na tuto osobu.

Tento zákon, ten zákaz nedovoleného sledování by se týkal všech osob. Netýkal by se pouze soukromých bezpečnostních agentur právě proto, že by mohl být obcházen a mohly by si tyto agentury najímat tyto služby u fyzických osob a bylo by velmi těžko toto propojení nakonec prokázat.

My se také snažíme o to rozlišit už zaběhnutý čin nedovoleného pronásledování, protože to je takzvaný stalking. Toho se ta novela netýká. Tam zůstává v platnosti to, co již známe. Nicméně chceme, aby se tyto dva instituty odlišily, a zatímco ten stalking, to pronásledování, je v zásadě v případech, kdy ta sledovaná osoba o tom ví, protože ji obtěžují esemesky, obtěžují kontakty toho, který ji pronásleduje, tak toto je případ, kdy to někdo dělá právě utajovaným způsobem, že ta osoba o tom, že je sledována, se ani nedozví.

Já bych vás tedy chtěl poprosit všechny, co jste tady v sále, abyste podpořili přijetí této normy alespoň tím, že podpoříte tento zákon do druhého čtení, kde bychom na půdě výboru – a možná to může být i delší

debata, já se vůbec nebráním, bude-li tady návrh na prodloužení lhůty k projednávání – debatovali nad tímto zákonem třeba i o něco déle právě ve výborech tak, abychom si vyslechli stanoviska jak Ministerstva vnitra, tak Ministerstva spravedlnosti, tak samozřejmě i ústavněprávního výboru a výboru pro bezpečnost a došli třeba i k drobným změnám formulací, které my navrhuje.

Nejde však o to, aby zákon byl přijat tak, jak je navržen, ale aby splnil daný účel. Já věřím, že formulace je dostatečně kvalitní a odborně fundovaná, nicméně jsme jako předkladatelé ochotni nalézt kompromis, který by splnil účel, a to je snaha o to zamezit do budoucna špehování, zamezit tomu, aby lidé byli sledováni a aby se nakonec, pokud se něco takového prokáže, ukázalo, že na to neexistuje žádný bič a žádný zákon to nezakazuje. To je důvod, proč předkládáme tuto normu. Já věřím, že to není norma, která by měla rozdělovat tuto Sněmovnu na levici a pravici, a proto vás žádám o podporu tohoto návrhu při hlasování do druhého čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Aleš Rádl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Rádl: Dobrý den, dámy a pánové. Já jako zpravodaj bych se rád připojil k návrhu propustit tento návrh zákona do druhého čtení. Domnívám se, že to je věc, kterou by se Poslanecká sněmovna měla zabývat, tak jako v minulosti se ukázalo, že jakési nebezpečné sledování prostřednictvím SMS a podobného obtěžování se může vlastně stát trestným činem, můžeme ho vnímat jako věc, která je společensky nebezpečná. Já se domnívám, že bychom dnes měli stejným způsobem zareagovat na skutečnost, že pořizovat si soukromě záznamy a i obrazové záznamy kohokoliv je tak neuvěřitelně snadné, že bohužel k tomuto nešvaru přistupují čím dál tím častěji soukromé osoby, které potom skutečně s pořízenými záznamy nakládají způsobem, který může zakládat různé skutkové podstaty trestných činů.

Já nemám pocit, že bych chtěl být zahlcován informacemi o tom, jak si nějaký vyšinutý manžel nahrává svou vystresovanou manželku proto, aby si zlepšil svou rozvodovou pozici, a připojuji se k návrhu, aby zákon byl propuštěn do druhého čtení, abychom jako poslanci této země jasně řekli, že taková činnost je společensky nežádoucí a zakládá jakési předpoklady ke spáchání trestného činu a je to věc, která by měla být řešena trestním zákoníkem.

Takže jako zpravodaj podporuji propuštění do druhého čtení. Domnívám se, že i ve druhém čtení dojde tento návrh ještě nějakého

zpřesnění. Budeme samozřejmě o té věci v ústavněprávním výboru vážně debatovat, nicméně se domnívám, že čas nazrál k tomu, abychom takovýto návrh zákona, nebo takový paragraf měli jako součást našeho trestního práva.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde nyní jednu písemnou přihlášku a je tam přihlášen pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, koalice chce ukazovat svou vstřícnější tvář a říká opozičním poslancům tento návrh propouštíme, budeme o něm přemýšlet, zaslouží si naši pozornost, pokládáme ho za rozumný, přestože si myslím – a vláda dala zamítavé stanovisko pro mnoho věcných výhrad, které jsou správně, některé termíny použité v návrhu jsou velmi nešťastné. Baví se v případě trestního zákona o povolenosti nebo nepovolenosti, o oprávněnosti a neoprávněnosti, o veřejném zájmu je vysoce sporné, naopak by to mohlo navozovat myšlenky, že někteří tak činit mohou, když to budou mít takzvaně ve veřejném zájmu, jako třeba novináři, a jiní tak činit nemohou.

Myslím, že to je zralé na to, abychom to zásadním způsobem přepracovali. Na druhou stranu si myslím, že základní myšlenka, že zásahy do soukromí, ještě prováděné utajovaným způsobem, nestačí na jejich ochranu pouze občanské právo a musí to být opravdu v případech ultima ratio, že v některých případech masivního zneužívání nastupuje i trestní právo, je správná. A doporučil bych, abychom to přikázali ústavněprávnímu výboru, doporučil bych, abychom prodloužili lhůtu o 30 dní, abychom měli dostatek času se na tom i s Ministerstvem spravedlnosti a Ministerstvem vnitra a dalšími orgány, které jsou k tomu příslušné, zamyslet, ale myšlenka, že dosud trestní zákon nedostatečně chrání razantní zásahy do soukromí prováděné utajovaným způsobem, je myslím že správně a mělo by se o ní uvažovat, jestli najdeme vhodné řešení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ono to možná bude vypadat, že zde bude teď tedy pokračovat koaliční vychvalování nad předloženým návrhem. Já se rovněž připojuji tedy k návrhu, který zde byl předložen, to znamená, že ten-

to návrh podle mého názoru je způsobilý k dalšímu projednávání, protože subsidiarita trestní represe, to znamená skutečnost, že trestnost by měla být vyslovována až v okamžiku, kdy neexistuje jiný právní prostředek ochrany, je zjevná, že u skutečně nedovoleného sledování, u práv, která souvisí s ochranou osobnosti, s ochranou soukromí, důstojnosti člověka a občana, tak tyto hodnoty by měly být podle mého soudu chráněny samozřejmě i trestním právem. Není tomu tak, že by nebyly chráněny už podle současné úpravy trestní represe, nicméně je pravdou, že tento návrh je vlastně konkretizací, je tedy speciální normou k obecné normě, kterou bychom mohli tedy nazvat poškozování cizích práv.

Možná že tento návrh bude některými vysmíván nebo označován jako návrh proti konkrétní bezpečnostní agentuře. Já si myslím, že tomu tak není, že tento návrh míří na všechny osoby, subjekty, které se mohou tohoto sledování dopustit. Nemíří tudíž na žádnou konkrétní bezpečnostní agenturu. To já si prostě nemyslím. A i z tohoto důvodu nemám pocit, že by bylo možno tento návrh z této pozice takto torpédovat.

Pan poslanec Benda, a myslím, že velmi správně, poukázal na to, že o některých termínech lze diskutovat. Nemám ani tak problém s veřejným zájmem, protože je to kategorie, kterou právní úprava poměrně běžně používá. Je to právně neurčitý termín. Je používán i v trestním zákoníku. Problém je otázka té neoprávněnosti. Ale myslím si, že nad tím zpřesněním můžeme v rámci ústavněprávního výboru diskutovat.

Tudíž možná že závěrem mého příspěvku se sluší, byť to třeba není nezvyklé, ale chtěl bych předkladatelům poděkovat za předložení takového návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Bublan. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já se přidám k tomu souhlasnému pokylování nad zákonem, který předkládá opozice. To je vzácný případ. Nicméně bych vás chtěl trochu obohatit ještě jedním takovým příkladem z minulosti, který jsem zažil, a o to víc si myslím, že je nutné, abychom tento zákon projednali a přijali.

Mně se stalo před několika více lety to, že za mnou přišel představil jedné soukromé agentury a přinesl tlustospis různých poznatků, protože jeho agentura dělala nějakou hlídací práci před nočním podnikem. A tam byly poznatky o tom, kdo tam chodí, s kým tam chodí, byli tam politici, byli tam VIP osoby, byli tam podnikatelé atd. On mi to přinesl v dobré víře, že to bude státní bezpečnostní složce ku prospěchu, že z toho něco získá. Já jsem mu to samozřejmě s díky vrátil, protože jsem to použít nemohl, nicméně v tu chvíli jsem si uvědomil, že nikdo si neuvědomil, že dělá něco

protizákonného. To byla oficiální žádost o to, využijte toho, my tady máme nějaké poznatky, které se mohou bezpečnostním složkám hodit.

Tady jde spíš o to, že tímto zákonem bychom navodili nejenom v těchto agenturách a vůbec ve veřejnosti silnější vědomí toho, že toto je skutečně něco, co se dělat nesmí, nemá a že je to i trestné.

Takže se přidávám k návrhu tohoto zákona a věřím, že ho projednáme v podobě, která bude nejenom pro veřejnost přijatelná, ale především účinná. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy? Není tomu tak, já tedy končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chtějí mít závěrečné slovo navrhovatel nebo zpravodaj. Patrně nikoli, a tedy můžeme přistoupit k návrhům na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nikdo s jiným návrhem nepřišel, já tedy zahajuji hlasování.

Kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 z přihlášených 122 pro 104, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále zde padl návrh na prodloužení lhůty o 30 dní. Také o tomto návrhu zahajuji hlasování.

Kdo je pro? Jedná se o prodloužení, nikoli zkrácení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 z přihlášených 124 pro 110, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu číslo

29.

Návrh poslanců Václava Cempířky a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 463/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla paní poslankyně Jana Kaslová.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, leží tu nyní před vámi návrh můj a mého kolegy pana doktora Cempířky týkající se zlegalizování přepravy osob, resp. dětí v tzv. přívěsných vozících, tedy cyklovozítkách.

V poslední době jsme mohli sledovat jak v médiích, tak ve veřejných diskusích zajímavé příspěvky a články na téma legálnosti používání přípojných vozíků za nemotorová vozidla pro přepravu dětí. Současná právní úprava takový pojem, kdy je za nemotorové vozidlo připojeno přípojně vozidlo s možností přepravy dítěte, nezná. Rodiče, kteří chtějí se svými malými dětmi trávit čas aktivně třeba projíždkou na kole, narážejí v Česku na omezení. Vozit děti v přívěsném vozíku za kolem je totiž proti platným zákonům. Za rodinný cyklovýlet hrozí dokonce pokuta, a to až ve výši 2000 korun. Přitom právě kola jsou oblíbenou víkendovou aktivitou mnoha rodin. Rodiče láká vyrazit v hezkém počasí do přírody a trochu si přitom zasportovat a logicky s sebou chtějí vzít i své ratolesti. Proto si už 13 tisíc Čechů koupilo dětský přívěsný vozík. Teoreticky by jej ale měli pouze parkovat v garáži nebo ve sklepě. Zatímco prodej vozíků je legální, jejich použití nikoliv. A to nejen na silnicích, ale i na bezpečnějších cyklostezkách. Nedávno na to upozornila Asociace výrobců a dovozců jízdních kol a velomateriálu a zákaz potvrdilo i Ministerstvo dopravy. Je paradoxem, že zatímco česká města cyklistiku podporují a stavějí husté sítě cyklostezek, silniční zákon jejich využití rodinám s dětmi značně komplikuje.

Z výše uvedených důvodů jsme s kolegou Václavem Cempířkem připravili tuto novelu zákona tak, aby rodiny mohly cyklovozíky používat a neporušovaly přitom legislativu. Cyklisté v Německu nebo v zemích Beneluxu, Estonsku, Finsku, Lotyšsku nebo Švédsku vyrazí na kolech s dětmi v přívěsných vozících běžně a v souladu se zákony. Věříme, že i čeští rodiče s podporou vhodné legislativy sami dokážou zajistit bezpečnost svých dětí a zodpovědně posoudit, kdy je vozík vhodné použít a kdy nikoliv.

Novela zákona 361/2000 Sb., o pozemních komunikacích, tak jak je předkládána, umožní legalizovat používání přípojných vozíků za nemotorová vozidla pro přepravu dětí.

Kvůli všem zmíněným důvodům vás tímto laskavě žádám o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Jsme otevření samozřejmě další diskusi na toto téma na půdě výboru a připraveni reagovat na případné pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Václav Baštýř. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji za slovo, paní předsedající, dámy a pánové, kolegyně předkladatelka velmi podrobně řekla, k čemu se to vztahuje. Já vítám tento zákon, že je na stole, a doporučuji do druhého čtení, abychom se tím dále zabývali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám o-becnou rozpravu. V tuto chvíli mám jednu písemnou přihlášku. Pan poslanec Václav Cempírek se hlásí o slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Cempírek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, navázal bych na spolupředkladatelku tohoto návrhu dok-torku Kaslovou. Jenom bych tady doplnil, co nás k tomu vedlo. Dovolil bych si zde ocitovat z jednoho dopisu, který jsem obdržel: “Věřím, že i za ostat-ní majitele dětských vozíků mohu vyjádřit svůj vděk a podporu ve vašem úsilí zlegalizovat jejich používání na našich komunikacích. Prožil jsem za uplynulý měsíc ohledně vozíku dva stavy. Nejprve nadšení při jeho zapůjčení a následné koupi. Z toho, že nemusíme odepsat celou cyklistic-kou sezónu a můžeme se projet jako rodina včetně naší spokojené dcerky. A posléze konstataci z vyjádření Ministerstva dopravy, která mi za aktivní trávení času s rodinou a minimalizování používání automobilů vyhrožuje po-kutami. Vždy jsem si myslel, že stát je tu také od toho, aby podporoval al-ternativní způsoby dopravy a vytvářel k ní co nejlepší podmínky, a také jsem si myslel, že pravicová vláda usiluje o co nejmenší zasahování státu do věcí.”

Nicméně to je z těch i dalších pak bych mohl citovat dopisů, které jsme obdrželi. Tohle mimo jiné je od mého bývalého studenta, který v závěru u-vádí: “Jako absolvent Střední průmyslové školy železniční v České Třebové vzpomínám na vás jako jediného pedagoga, od kterého jsem před listopa-dem 1989 slyšel otevřené vyjádření k marasmu, jaký zde panoval.”

K tomuto návrhu se vyjádřila i vláda ve svém stanovisku. V tom stano-visku s tímto návrhem souhlasí. Vláda však vyjadřuje mírnou pochybnost o používání těchto vozíků na všech pozemních komunikacích. Tomu my se nebráníme a věříme, že technické podmínky v hospodářském výboru u-pravíme tak, aby tato přeprava dětí v těchto vozících mohla být legalizována v České republice jako jedné z posledních ve vyspělé Evropě.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan poslanec Petrů se hlásí ještě do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, zatím zazněly samé pozitivní názory. Já pocházím z Valtic, z Lednicko-valtického

areálu. A víte, že tam jsou opravdu cyklistů tisíce a desetitisíce, ale musím vám říct, že mnohdy mi stojí i chlupy na těle, protože po silnicích 1. a 2. třídy jede ambiciózní tatík, který má přivěšeno za kolem buď na tyči kolo, nebo tento vozík, kolem projíždějí kamiony, kde pneumatiky jsou třikrát větší než vozík jako takový, a úplně trnu hrůzou, že stačí jenom nápor vzdu-chu apod., aby to shodil. Rozumím tomu, že je potřeba pohybu, že je potřeba umožnit ježdění těchto vozíků, ale prosím vás, ať je to na cyklotra-sách, ale ať to není na silnicích 1. a 2. třídy. Je to i doporučení dopravních odborníků. Další z doporučení potom je, aby praporek, který je předepsán, že jím musí být označen vozík, byl, i když je prázdný – zase z těchto důvodů, aby nákladní automobily nebo podobně to nepřehlédly.

Takže ano, budu také hlasovat pro to, abychom to postoupili do druhého čtení, ale velmi prosím o to, když vidím, jak to je – z letošního roku příhoda, kdy jede otec, který má na tyči kolo, dítě spí a je připoutáno řemínky k řídítkům. Prosím vás, až takovéto má rozměry cyklistika! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dalším přihlášeným je pan poslanec Chlad. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji za slovo. Vážená paní místopřed-sedkyně, vážení kolegové a kolegyně, já jenom kraťounce argumentačně bych chtěl říct jednu věc. Ošetřoval jsem nebo ošetřovali jsme spoustu dětí, které seděly na sedačkách tzv. na štangli. A jestliže takový člověk – tatík, maminka – upadne a dítě sedí metr vysoko a spadne na něj kolo, případně ještě táta nebo máma, tak následky zranění jsou. A můžu vám říct, že jsme neošetřovali ani jedno dítě, které bylo umístěno v tomto vozíku, protože vozík je za prvé, certifikován, má rám a dítě je tam přikurtováno. Souhlasím tady s kolegou, co říkal, že na silnici 1. třídy asi je to blbost, ale pokud se jezdí rozumně po trasách, kde se má sportovat, tak já se připojuji a budu pro to hlasovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy a pánové, já souhlasím s tím, co tady bylo řečeno mými dvěma předřečníky. A z hlediska ohrožení zdraví dítěte bych byl rád, kdyby toto bylo předáno i do zdravotního výboru k vyjádření.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Budu se tázat, kdo má jiný návrh. Budu to tedy brát, že už máte návrh, aby to bylo

příkázáno zdravotnímu výboru. Prosím, teď se hlásí paní poslankyně Kaslová. Prosím.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji. Za nás pouze požádáme o příkázání hospodářskému výboru. A ještě bych ráda podala návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, děkuji. Hlásí se prosím někdo další do rozpravy? Není tomu tak... Je! Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Pajer: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já za prvé musím prohlásit, že jsem ve střetu zájmů, protože jsem jedním z těch tisíců, co si vozík zakoupil a svého dnes už ročního syna celou sezónu v tomto vozíku vozil. Chci říct, že podle mého názoru je vození dětí ve vozících za kolem mnohem bezpečnější než v sedačkách, protože jak jsme za svá cyklistická léta mohl vidět, tak děti tam spí, jsou zalomeny, přikurtovávají se pásky různě. A při pádu z výšky 1,5 metru je to určitě nebezpečnější než pro dítě, které sedí připoutané pětibodovým pásem ve vozíku. Takže za sebe, já tento návrh určitě podpořím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Pajerovi. Hlásí se prosím někdo další do rozpravy? Ano, prosím, pane poslanče. Pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní místopředsedající. Já se omlouvám, ale musím za svoji osobu – ne už otce dětí, ale dědečka a lékaře. Já se osobně domnívám, že dítě do takového vozíku nebo vůbec na kolo jako takové nepatří. (Potlesk některých poslanců v levé části sálu.) Nezlobte se na mě, ale já mám takovou představu, že zdraví a život dítěte je to nejdůležitější, co vůbec máme. Já znám tragické případy, které se staly, ať už to bylo na kole, nebo kdekoli jinde. Nechtěl bych být nějakým způsobem cynický, ale pokud jde o jednotky, kde se transplantují orgány, tak tam je vždycky taková úleva – oni řeknou, už začíná cyklistická sezona, budeme mít dostatek dárců. Prosím vás pěkně, já bych byl strašně nerad, aby k takovému cynickému stavu došlo i u dětí, protože si myslím, že pokud si rodiče, rodina pořídí nějaké dítě jako takové, že by měli rozhodně nějakým způsobem omezit svoje, byť jakkoliv krásné, sportovní aktivity, vyžít se nějakým jiným způsobem, a rozhodně já se osobně domnívám, že tyto děti rozhodně na kola nebo do vozíků nepatří. Vezměte si to z pozice dítěte. Tomu je to jedno, jestli je v nějakém vozíku přikurtováno, nebo není. Dítě bude mnohem spokojenější, šťastnější, když si může někde hrát s

rodiči na louce, běhat apod. Ale já se osobně domnívám, že toto na naše komunikace nepatří.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Viktor Paggio. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Vážené dámy, vážení pánové, paní předsedající, já jsem původně nechtěl vystupovat, ale trochu mě k tomu vyprovokoval můj předřečník. My přece nemůžeme suplovat rozhodnutí rodiny a rodičů! Rodiče přece sami ochrání své dítě a nepotřebují k tomu zákon. Nesnažme se postihovat rozmanitost života zákony!

Dovedu si představit silnici 1. třídy uprostřed ničeho, kde rodič potřebuje ujet sto metrů na svou chatu a prostě dítě do vozíku naloží. Je to krásné, přehledné místo a nemůže se mu vůbec nic stát. Proč bychom mu to zakazovali zákonem, když on to zvládne sám? Tam máme přece nejlepší jistotu, že rodiče to zhodnotí sami. Oni si dítě ochrání stokrát lépe, než bychom to za ně udělali my. Nesnažme se vše vecpat do zákonů, koneckonců vozíky už tu jsou, vozíky jsou nakoupeny. Umožňme to, dejme tomu pravidla a propusťme prosím tento zákon do dalšího čtení. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Chaloupka. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já tady nechci zpochybňovat zájmy způsobů trávení volného času tisíců cyklistů, ale argumentovat tím, že tisíce lidí mají tuto aktivitu rády nebo že je to oblíbená aktivita v zemích kolem nás – jsou spousty aktivit, které mají lidé rádi, miliony lidí, a je to ilegální. Argumentovat tím, že nemůžeme přikazovat rodičům, co mohou se svými dětmi dělat a co nemůžou, tak to v tom případě zrušíme dětské sedačky a bezpečnostní pásy a nechme to na uvážení rodičů, jak si děcka naloží do auta! Já si myslím, že děcko do igelitáku s kolečky nepatří a že musíme brát také ohled na to, co řidiči kolem, ne kam rodič s dítětem chce jet. Řidič nákladáku má problém vidět takový dopravní prostředek, nebo jak se to dá nazvat, na silnici. A to, že to je homologováno nebo že si to spousta lidí koupilo, to patří do parku, na cyklostezky apod.! Děkuji. (Potlesk zejména v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihláše-

ným do obecné rozpravy je pan poslanec Petráň, kterému předávám slovo.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si troufnu říct, že jsem možná tady z vás najezdil na kole nejvíc. Jestli jsem zeměkouli objel čtyřikrát nebo pětkrát, nevím, ale nějak tak. Jsem z Pardubic, jezdím pořád na kole, celý život. Všude. Od dětství prosím! Tamhle pan kolega, prostřednictvím paní předsedající, říkal, že ošetřoval mnoho zraněných dětí. Já tomu rozumím. Ano, určitě ano. Musím se ale zeptat. Nebylo dětí zraněných a těžce zraněných daleko víc z aut? Já si troufnu říct, že určitě ano. To bychom se mohli dostat k tomu, že bychom mohli zakázat vozit děti v autech. Prosím vás všechny, nechte tento zákon projít do druhého čtení, protože zcela jednoznačně má zdravé jádro, a nevymýšlejme vymyšlené! Ve světě to existuje zcela jasně a bez problémů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Kaslová.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji ještě jednou. Já jsem očekávala, nebo my s panem kolegou Cempírkem jsme očekávali samozřejmě žhavou diskusi na toto téma. Jsme samozřejmě velice rádi, že probíhá, a jsme si vědomi toho, že každý z vás byl někdy na kole, většina z vás má dítě a s touto problematikou se setkala, takže každý z vás může vyjádřit svůj názor. Nicméně pokud zde existují argumenty typu, že ta cyklovozička jsou nebezpečná, že se tím zvyšuje dárcovství orgánů a podobné, prosím, pojďme se dohodnout a zrušme kola, zrušme cyklosedačky, protože to je úplně stejný princip. Tak prosím pokud argumentujeme, tak argumentujme nějakým způsobem racionálně a relevantně! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou paní poslankyně Pecková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ze mě teď promluví pediatr, kterým jsem původně byla. Musím říct, že samozřejmě souhlasím s kolegy, že igeliták na kolečkách je skutečně velmi, velmi nebezpečná až smrtící zbraň pro to dítě. Ale máme-li věčně argumentovat, pak jistě by bylo potřeba zamyslet se i nad tím, že dítě v takovém vozítku se ocitá poměrně málo centimetrů nad tou vozovkou, to znamená, že jeho plíce vdechují nejen výfukové plyny, ale také samozřejmě prach z té cesty. (Potlesk poslanců ČSSD). Takže jistě kdybychom udělali krevní testy, tak bychom mohli zcela objektivizovat, jak se na tom – po jaké

vzdálenosti, které v tom vozíku ujede – jak se na tom skutečně objektivně nachází. Takže nad tímhle je určitě třeba se také zamyslet, než na něco takového kývneme. Děkuji vám. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji ještě jednou za slovo. Prosím vás pěkně, já tady musím reagovat na kolegu, který řekl, že si někdo koupí vozíček, aby převezl dítě sto metrů daleko. Já si myslím, že nikdo není takový bláhový, aby si koupil vozíček za pět deset tisíc korun, aby převezl dítě sto metrů daleko, to si myslím, že jsou nescelý smysly. Prosím vás pěkně, uvědomte si jedno, že je mnohem lepší podle mého názoru udělat pěti- desetitísícům rodin diskomfort v tom, že tedy nebudou smět vozit ty děti na těch kolech, než nechat být i jedno dítě zabít. Uvědomte si – nemluví o nějakých nákladech, mě nezajímá, jestli jsou to pětibodové, šestibodové přířizování toho dítěte, jestli tam dýchají ty plyny. Já se osobně domnívám, že to dítě na to kolo vůbec na tu silnici nepatří. A nezvikláte mě. Já si myslím, že toto je opravdu naprosto nezodpovědné, ať už je to podmíněno logisticky, kdo prodává, vyrábí ty vozíky a podobně. Já si pořád myslím, že mnohem lepší je ochránit jedno, byť i jedno jediné dítě od zranění, invalidity nebo smrti než umožnit nějakým ambiciózním rodičům, že se prohánějí s cyklovozičkou po nějakých vozovkách. Nezlobte se na mě. Vždyť to není jenom otázka těch dětí. Správně tady někdo řekl, tady je spousta řidičů naprosto nezodpovědných, podnapilých, ožralých, kteří naprosto nedodržují žádné předpisy, samozřejmě jsou takoví, nejenom u nás, kdekoli jinde. Tomu se nemůžeme vyhnout. Proč, z jakého důvodu, chcete vystavovat to nebohé dítě tady tomuto? Jenom proto, aby ten tatínek dokázal, že ujede s tím vozíčkem nějakých 50, 60 kilometrů? Vždyť to je nescelý smysl! Já si myslím, že toto zásadně tam nepatří. Věřte tomu, kdyby to dítě mělo dostatek rozumu a mohlo si samo rozhodnout, jestli tam chce, nebo ne, každé to dítě by řeklo, že určitě ne!

Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď se pokusím snad zrekapitulovat, kdo všechno se mi hlásí – pan poslanec Kubata se nyní hlásí, poté paní poslankyně Kaslová, poté pan poslanec Paggio. Prosím, pane poslanče. (V sále je hlučno.)

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás prosím o klid, chápu, že toto téma mnohé rozveselilo, ale prosím o klid. Děkuji. Nebo rozplakalo. Ano. Prosím.

Poslanec Václav Kubata: Je to dnes pravděpodobně jedna z těch nejvášnivějších debat. Já myslím, že stojíme před otázkou, zdali tento zákon propustíme do prvního čtení, nebo nepropustíme. A já sám tady na rozdíl od kolegy prohlašuji, že jsem neobjel čtyřikrát zeměkouli, jsem velmi nadšený cyklista, ale špatný cyklista. Já bych nikdy si nevzal dítě na tu sedačku na rám. Ale nezměníme fakt, že rodiče s dětmi chtějí jezdit, a tak jako jsou dneska již předepsány helmy, tak si myslím, že je dobré se pokusit i tento problém vyřešit, seriózně ho vydiskutovat, a tak jak pro lékaře samozřejmě, kteří vidí tu špatnou stránku věci, tak si myslím, že je i fér se pokusit zastat těch, kteří cyklisty jsou nadšenými a ty děti chtějí vozit. Takže z mého pohledu tato debata je o propuštění do dalšího kola, a proto já samozřejmě to podpořím.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, dále předám slovo paní poslankyni Kaslové, s faktickou pan poslanec Jandák. Prosím, faktická. Už vám to pouštím. Tak.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ne, dámy a pánové, promiňte, ale přestaňte už. Nebyl jsem tady 20 minut, přišel jsem – a opět vozíček! (Smích ze sálu.) Vždyť my úplně deklasujeme tuhle váženou Sněmovnu. Nechte vozečky vozečkama, prosím vás a pojďme k něčemu, co lidi skutečně zajímá. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Třeba imunita, že, pane poslanče?

Tak a můžeme přistoupit k dalším přihláškám. Paní poslankyně Kaslová.

Poslankyně Jana Kaslová: Ano, děkuji, jenom v rychlosti, já nebudu zdržovat pana kolegu zde, já jenom chci říct, že jsem čerstvá i budoucí maminka a pro své dítě samozřejmě chci to nejlepší a věřím, že většina českých rodičů to cítí stejně. Nicméně nutno dodat, že nelze jim to zakázat – to je reakce na pana kolegu mého stranického. Prostě třináct tisíc rodičů jezdí s těmito cyklovozíky a nic s tím neuděláme. Prostě budou jezdit i nadále a je to pouze na nich a je to pouze na nás jako poslancích, jestli toto zlegalizujeme.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní místopředsedkyně, já se musím trochu pousmát nad vystoupením svého kolegy pana Jandáka. Já bych chtěl říci, že v důvodové zprávě k tomuto tisku je jasně napsáno, že tento návrh tedy budí veřejnou debatu, je to vidět i tady na této parlamentní debatě, a pokud tady pan poslanec Jandák 20 minut nebyl, tak by bylo vhodné, aby ihned nevystupoval a nejprve si zjistil situaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím o klid v jednacím sále. Dále vystoupí pan poslanec Paggio. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Tak, kolegyně a kolegové, už nebudu zdržovat, bude to velice rychlé. Já jenom, že tento zákon je takovým lakmusovým papírkem nějakého většího konceptu státu, protože buďto chceme velký, silný, zaopatřitelský stát, který bude zakazovat, nakazovat, rozkazovat těm lidem, anebo si myslíme, že lidé jsou rozumní, že nechtějí ublížit sobě a svým dětem a že si to nějakým způsobem zařídí. Pokud zakážeme tyto igelitáky na kolečkách, no tak ty lidi si dají to dítě dozadu na blatník, tak jim to zakážeme, no tak si ho dají na záda do nějakého batůžku, tak jim to zakážeme, no tak si to dají dopředu. Kam až to povede? Takže spolehněte se na rodiče, ochrání to dítě, svoje dítě, lépe než vy. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? není tomu tak, já tedy končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli je tady ještě zájem o závěrečné slovo navrhovatele či zpravodaje. Zpravodaj – prosím, uděluji slovo panu zpravodaji.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, po mně už nikdo nemůže vystoupit, tak já jenom v krátkosti. Vaším prostřednictvím panu Jandákovi, že je z jižních Čech a u nás skutečně ta agroturistika je velmi, velmi oblíbená. A všimněte si, kdo tady proti těm vozíkům bojuje, ne? To nejsou mladí lidé, kteří mají rodiny a kteří by měli rozhodovat za ty děti. Jsou to vesměs lidé, kteří už mají vnoučata, že jo? A nechme vůli těm rodičům, ať si rozhodnou, jestli ty vozíky si pořídí a nebo ne. A propustíme to do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak také děkuji, to bylo tedy závěrečné slovo. Pokud vím, tak zde návrh na zamítnutí nepadl, je to

tak, pane zpravodaji? Návrh na zamítnutí nepadl, můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Padl zde ještě výbor pro zdravotnictví.

Takže já nechám první hlasovat o výboru hospodářském.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 56, z přihlášených 125, pro 102, proti 3. Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Dále budeme hlasovat o projednání ve výboru zdravotnickém.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby se o tomto návrhu jednalo i ve zdravotnickém výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, z přihlášených 126, pro 72, proti 31, tento návrh byl přijat.

Dále zde padl návrh na zkrácení lhůty o 30 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58, z přihlášených 126 pro 56, proti 41. Tento návrh byl zamítnut.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji navrhovatelce i panu zpravodaji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme pokračovat následujícím bodem, kterým je

30.

Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčíka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 469/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla poslankyně Kateřina Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené kolegyně, vážené kolegyně, předstupuji před vás s evergreenem Poslanecké sněmovny i Senátu, s omezením imunity volených zákonodárců. Jsem ráda, že zde

dnes zastupuji velmi silnou skupinu předkladatelů, celé vedení Sněmovny a všechny předsedy poslaneckých klubů. To a jistě kompromisy, které jsme při jednání o této novele udělali, mi dává naději, že vůli omezit si imunitu konečně nebudou zákonodárci jen hlasitě proklamovat, ale také ji už prosadí.

Návrhů zde bylo podáno několik, a to v několika volebních obdobích. Při jejich opakovaném projednávání zaznívaly přesvědčivé argumenty pro to, aby se ke změně ústavní úpravy přistoupilo. Stejně tak ovšem kolegové z předchozích volebních období Poslanecké sněmovny mnohdy hledali vady v jednotlivých návrzích, aby ve výsledku bohužel účel neměl neblahý konec.

Připomenu, že rozsah imunity českých zákonodárců je vysoce nadstandardní a neodpovídá běžné praxi v Evropě ani ve světě. Vidím, že někteří kolegové na mě kroutí hlavou, ale já jsem si nechala udělat i analýzu z Parlamentního institutu.

Jak zaznělo už z návrhů ve třetím volebním období Sněmovny, ve většině parlamentů evropských zemí je imunita členů parlamentu omezena na dobu trvání mandátu. Někde dokonce jen na cestu do parlamentu a jednání v budově. To je radikalismus, který by se slučoval i s programovými tezemi politické strany Věci veřejné, za které jsem byla zvolena do Parlamentu. Původně jsem já doufala v omezení imunity na okamžiky výkonu poslaneckého mandátu, ale v diskusi s mnohými z vás mě přesvědčily argumenty, že by bylo těžké stanovit, kdy vlastně k výkonu mandátu dochází. Je mi jasné, že výklad výkonu mandátu je poměrně široký a koneckonců na tuto scholastickou diskusi jsme narazili již v tomto volebním období. Trvat tedy na tomto či například na zrušení přestupkové imunity by však mohlo být opět překážkou k přijetí omezení, o které šlo především, a to je zrušení doživotní trestněprávní imunity, která dělá z poslanců a senátorů v podstatě nadlidi.

Pokud dnes odepře komora souhlas s trestním stíháním svého člena, je trestní stíhání vyloučeno, a to navždy, nikoliv tedy pouze po dobu trvání mandátu. Moc zákonodárná tak de facto supluje moc soudní.

Ano, obžaloba člena parlamentu může být i účelová, o nestrannosti policie či justice se vedou diskuse. To by však mělo vést k systémovým změnám v policii a justici, nikoliv k vynětí určité skupiny osob z jurisdikce obecných soudů tím, že se vyloučí jejich trestní stíhání navždy. Imunita má chránit fungování komor parlamentu, jejichž členové mají mít možnost v souladu se svým slibem svobodně a nerušeně vykonávat svůj mandát. V žádném případě nemá a nemělo jít o zakotvení neodpovědnosti jakožto osobního privilegia, stavějícího poslance a senátory do nadřazeného postavení ve srovnání s ostatními občany České republiky. Toto není v souladu s principem rovnosti občanů se zákonem.

Prosazením navrhované novely ústavy zrušíme stav, který je dlouhodobě terčem kritiky laické i odborné veřejnosti.

Komora Parlamentu může i nadále odepřít vydání svého člena vyšetřovateli a justici. Pokud by však svůj souhlas odepřela, nemělo by to již za následek vyloučení možnosti trestního stíhání poslance nebo senátora navždy, to znamená ochrana zákonodárcům zůstane, ale ovšem po dobu výkonu mandátu. Obdobná úprava se provádí v případě soudců Ústavního soudu. Důležitým momentem je i to, že se do případné promlčecí doby nezapočítává doba, po kterou nebylo možno postavit pachatele před soud, tedy příslušné volební období.

Tuto změnu ústavy lze navíc bez problému posoudit a projednat odděleně, aniž by tím byla ohrožena provázanost a systematika ústavy. I proto není nutné nabytí účinnosti novely nepřiměřeně odkládat, samozřejmě za předpokladu, že ji Parlament schválí.

Věřím ale, že silná skupina předkladatelů ze všech stran zastoupených v Poslanecké sněmovně je zárukou, že se zrušení doživotní trestněprávní imunity konečně podaří. Za podporu této novely, jejíž schválení vyžaduje ústavní většinu, vám předem děkuji a jménem předkladatelů prosím o její propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní navrhovatelce. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka. Zpravodajkou je paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již řekla paní místopředsedkyně Sněmovny, předmětem tohoto návrhu, v pořadí již několikátého návrhu novelizace ústavy, je opět omezení imunity poslanců, senátorů a soudců Ústavního soudu, a to v oblasti tentokrát pouze trestní odpovědnosti. Tento návrh se tedy netýká imunity přestupkové.

Podle současného znění článku 27 odst. 4 ústavy platí, že odepře-li komora souhlas s trestním stíháním svého člena, je trestní stíhání navždy vyloučeno. Pro soudce Ústavního soudu je toto potom stanoveno v článku 86 odst. 1 ústavy. Podle předkládané novely by bylo trestní stíhání uvedených ústavních činitelů vyloučeno pouze na dobu výkonu jejich mandátu. Tím by se naše úprava ústavní imunity dostala do souladu s úpravou, která je ve většině evropských zemí.

Pokud bychom se podívali do zahraničí, tak potom, jak zde již padlo, ta úprava ve většině evropských zemí vypadá tak, že imunita poslanců a senátorů je skutečně omezena na dobu výkonu mandátu, někde dokonce, např. v Belgii, je tato imunita omezena jen na zasedání parlamentu a člen komory může být vydán k trestnímu stíhání se souhlasem komory, jejímž je členem, a dokonce,

pokud je přistižen přímo při činu, může být vydán i v době zasedání parlamentu a bez souhlasu parlamentu. Zajímavá úprava je i v Nizozemí, kde se imunita vztahuje pouze na projevy učiněné ve sněmovně a nevztahuje se již na ostatní trestné činy, ovšem členové parlamentu mohou být souzeni pouze před Nejvyšším soudem. Na Slovensku je potom rozsah imunity upraven obdobně jako ve většině ostatních evropských zemí, tedy je omezena pouze na dobu výkonu mandátu, nicméně zajímavý je zánik mandátu přímo ex constitutione, tedy přímo z ústavy, v případě pravomocného odsouzení za úmyslný trestný čin.

Nutno dodat, že úprava imunity dle současného znění ústavy je opakovaně kritizována v podstatě ve veškeré odborné literatuře.

Vláda dala souhlasné stanovisko s tímto návrhem novely ústavy, nicméně doporučuje Parlamentu, aby se ještě zamyslel nad úpravou legisvakanční lhůty, kdy se v návrhu v podstatě stanoví účinnost přímo dnem, kdy vyjde ve Sbírce zákonů, nicméně vláda namítá, že bude potřeba novelizovat například trestní řád tak, aby se dostal do souladu s současným zněním nebo s novelizovaným zněním ústavy, a bylo by proto dobré uvažovat o nějaké legisvakanční lhůtě u tohoto návrhu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy se hlásí pan poslanec Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já budu velmi stručný, jak je mým zvykem. Když jste přinesli sem zákon, kdy jste podlehlí populismu, abychom si všichni sundávali platy a trestali se a bičovali, tak jsme vystoupil na toto místo a řekl jsem, že budu hlasovat proti. Nikdo mi za to nezmlátil. Považuji to za nesmysl! A tento zákon považuju za další nesmysl. Nezlobte se na mě. Budu hlasovat proti! Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji panu poslanci Jandákovi.

Pro nás pro všechny zopakují informaci, že předkladateli tohoto návrhu zákona jsou představitelé všech poslaneckých klubů zastoupených zde v této Sněmovně.

Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já mám vždycky v poslední době smůlu, že vystupuji zrovna po kolegovi Jandákovi. Nicméně pokud jde o ten samotný návrh.

V této oblasti tedy nejde o zrušení imunity tak, jak byla kdysi debata. Já se přiznám, že pro mě zrušení imunity je rozhodně bližší téma než její faktické zúžení. K tomu dochází tímto návrhem, který je předložen všemi zástupci všech politických stran. Teď si nejsem jistý, jestli úplně i nalevo. To se dívám i na předkladatelku, jestli je to i s KSČM. Tak je to správně, to jsem si neuvědomil.

Je třeba říci, že pokud jsem zaznamenal i ve zpravodajské zprávě, resp. předkladatelské zprávě paní předkladatelky, paní místopředsedkyně Klasnové, tím, že práce policie může být nekvalitní nebo že i práce justice může být nekvalitní a že tento argument bývá vznášen pro zachování imunity nebo pro její nezužování, tak jak se pokouší tento návrh, tak já se samozřejmě mohu ptát, co běžný občan, který je zcela ponechán justici, zcela ponechán na policii. Je jasné, že tento argument nemá vůbec žádnou váhu. Já chápu, že paní Klasnová jej nemyslela tak, že by snad váha tohoto argumentu měla převážet nad tím, abychom tento návrh nepodpořili. Bezesporu je podle mého názoru způsobilý podpory. Je to kompromis. Já bych byl asi také radikálnější. Ostatně ve Spojených státech amerických, v kolébce demokracie, v té moderní podobě, v moderním pojetí žádná imunita upravena není.

Je třeba možná ještě dodat, že pokud ten mandát bude bránit policejnímu stíhání, to znamená výkon mandátu bude bránit policejnímu šetření, tak je třeba říci, kdy vlastně ta doba skončí, a ta skončí v okamžiku, kdy už poslanec nebude zvolen. A mnohdy se tak stává už po řádné řádce let. Není to tak, že by to bylo po čtyřech letech. Mnozí z mých kolegů, a nechci je vůbec kritizovat, získávají mandát od voličů, leč ten mandát může trvat klidně dvacet let. Já samozřejmě netuším, co se po dvaceti letech bude moci vyšetřit, jaká bude důkazní situace po dvaceti letech, kdy tedy nepoběží lhůty, nebude trestný čin promlčen, leč kdo si co bude pamatovat, a jistě mnozí z nás zde, kteří zde sedí, sedí již několik prvních volebních období. Takže to je taková slabina, která může potom ve výsledku znamenat, že se opět stejně nic nevyšetří.

Proto já bych byl samozřejmě pro zrušení imunity bez náhrady. Chápu tedy politický kompromis, tak jak byl ustanoven, a proto tento návrh podpořím, protože případné nepodpoření tohoto návrhu by bylo opravdu obrovskou blamáží před občany této naší země. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Do rozpravy se dále hlásí paní předkladatelka, paní Kateřina Klasnová. – Technická. Neviděla jsem. Tak prosím, technická, pan poslanec Jandák. Nebo faktická.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já jsem chtěl moc pochválit pana kolegu,

který mluvil po mně. Vy jste mluvil tak krásně, skoro jsem si vás představil jako ministra spravedlnosti. Bylo to velmi hezké.

Ale chtěl jsem říct jinou věc. Víte, já bych pro to taky hlasoval, kdybych žil v jiné zemi, ale ne v České republice!

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní vystoupí paní předkladatelka, paní místopředsedkyně Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo. Já nebudu reagovat na pana poslance Jandáka, protože jeho postoj k imunitě je znám. Jenom bych možná k panu poslanci Polčákovi prostřednictvím předsedající.

Ano, je to kompromis, kompromis, který byl opravdu vydiskutován napříč politickým spektrem ve Sněmovně. Nebavíme se o návrhu zákona, ale tady se bavíme o úpravě ústavy. Bylo zapotřebí tedy mít hlasy, tak abychom měli i ústavní většinu, aby nedopadl ten návrh tak, jako dopadl ten první návrh, který jsme tady už zažili v tomto volebním období.

Co se týká argumentů o nestrannosti policie či justice. Já jsem ho prosím nepoužívala, já jsem ho právě tam použila jako příklad, který bývá často tím důvodem, tou zástěrkou, proč k omezení imunity nedojde. Nakonec teď jste tu měl živoucí příklad v podobě pana poslance Jandáka. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda paní předkladatelka...? Pravděpodobně ne. Paní zpravodajka chce vystoupit se závěrečným slovem? Také ne. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda někdo navrhuje jiný výbor. Nikdo takový návrh nepokládá, a proto budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru. Je to tedy návrh, kterým se vyjádříme k přikázání návrhu k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji o tom hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 59 z přihlášených 124 poslanců pro 100, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Děkuji paní předkladatelce i paní zpravodajce a končím projednávání tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je... Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já bych rád požádal o půlhodinovou přestávku na poradu klubu sociální demokracie. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Této žádosti vyhovuji a končím jednání dnešního dne Sněmovny a sejdeme se zítra ráno v 9 hodin. Hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.38 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. října 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 117 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch z pracovních důvodů, Petr Braný z rodinných důvodů, Josef Cogan do 13 hodin z osobních důvodů, Jana Drastichová bez udání důvodu, Pavel Drobil z rodinných důvodů, Zdeněk Fuksa (?) ze zdravotních důvodů, Jan Hamáček bez udání důvodu, Michal Hašek z rodinných důvodů, Václav Horáček mezi 11. a 13 hodinou ze zdravotních důvodů, Stanislav Huml ze zdravotních důvodů, Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, Jana Kaslová ze zdravotních důvodů, Václav Klučka ze zdravotních důvodů, Lenka Kohoutová z důvodu zahraniční cesty, Kateřina Konečná od 11 hodin z osobních důvodů, Jiří Koskuba z pracovních důvodů, Pavel Kováčik z dopoledního jednání ze zdravotních důvodů, Jiří Krátký bez udání důvodu, Václav Mencl z osobních důvodů, Vít Němeček z osobních důvodů, František Novosad z rodinných důvodů, Josef Novotný starší z osobních důvodů, Josef Novotný mladší od 11 hodin z pracovních důvodů, Jiří Paroubek od 16.30 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Jiří Plachý z osobních důvodů, Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, Petr Skokan od 13 hodin z pracovních důvodů, Miroslava Strnadlová z rodinných důvodů, Bořivoj Šarapatka od 10 hodin z pracovních důvodů, Ladislav Šincl bez udání důvodu, Jaroslav Škarka z důvodu zahraniční cesty, Martin Vacek od 12.30 hodin z pracovních důvodů, Vladislav Vilímc z osobních důvodů, David Vodrážka z důvodu zahraniční cesty, Jiří Zemánek od 11 hodin z pracovních důvodů. Teď mi přišla ještě další omluvenka – paní poslankyně Weberové bez udání důvodu na dnešní jednací den.

Dále se omluvili tito členové vlády: pan premiér Petr Nečas z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Jiří Besser z dopoledního jednání z pracovních důvodů, ministr Josef Dobeš od 14 hodin z pracovních důvodů, ministr Pavel Dobeš od 13 hodin z pracovních důvodů, ministr Tomáš Chalupa od 11 do 14 hodin z pracovních důvodů, ministr Miroslav Kalousek do 11 hodin z pracovních důvodů, ministr Jan Kubice na celý den z důvodu zahraniční cesty, vicepremiérka Karolína Peake do 14 hodin z pracovních důvodů, ministr Jiří Pospíšil na dopolední jednání z pracovních

důvodů, Karel Schwarzenberg – odpolední jednání z pracovních důvodů, ministr Alexandr Vondra z dopoledního jednání z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem

76.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Připomínám, že od 11 hodin máme již pevně zařazené body. Je to bod 39, sněmovní tisk 500-E, bod 40, sněmovní tisk 501-E, bod 41, sněmovní tisk 508-E. Poté bychom pokračovali dalšími body z bloku prvního čtení.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Tak nejprve tady máme interpelaci na předsedu vlády Petra Nečase. Je to interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci programu VaVpl 1, sněmovní tisk 391. Poprosím pana poslance, aby se ujal slova. Jenom připomínám, že pan premiér je omluven z důvodu zahraniční cesty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídala: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vzhledem k tomu, že pan premiér je nepřítomen, považuji tuto interpelaci za bezpředmětnou, a to dnes bezpředmětnou. Samozřejmě velmi rád bych s panem premiérem na téma VaVpl podiskutoval, až zde bude. Takže já tuto interpelaci v této chvíli stahuji a podám ji jako neuspokojenou znovu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci, což je interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše. Opět interpelace pana poslance Ivana Ohlídala ve věci věcného záměru zákona o vysokých školách, sněmovní tisk 392. Uspokojivé sdělení pro pana poslance je to, že pan ministr Dobeš přítomen je. Prosím, mikrofon je váš, můžete se ujmout slova.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, ve své interpelaci jsem se obrátil na pana ministra ve věci, která se týká věcného záměru vysokoškolského zákona. Jistě víte, že se připravuje v podstatě nový vysokoškolský zákon, který má prospět veřejným i soukromým vysokým školám v České republice.

Bohužel v tom věcném záměru, dokonce v té poslední, tzv. čtvrté verzi věcného záměru jsou některé věci, se kterými není možno souhlasit a které je nutné také prodiskutovat. Jednou z těchto věcí je záležitost, která se týká neoprávněného získávání akademických titulů na veřejných i soukromých vysokých školách v České republice.

Možná si vzpomínáte, že na březnové schůzi této Sněmovny byla zamítnuta novela, která se týkala vysokoškolského zákona a která se rovněž týkala právě tohoto problému. V rámci této novely byly formulovány způsoby, pomocí kterých šlo efektivně odejmout tituly u těch lidí, kteří je získali neregulérním způsobem. Sněmovna – přesněji řečeno koalice tento návrh zamítla, i když tento návrh novely byl velmi podobný formulacím, které se vyskytují v zákonech o vysokých školách v jiných vyspělých zemích, například v Německu. Tehdy to zamítnutí bylo zdůvodněno panem ministrem Dobešem tím, že se připravuje nový vysokoškolský zákon, ve kterém bude tato záležitost ošetřena lepším a efektivnějším způsobem.

Jaké však bylo moje překvapení, když ve všech verzích, dokonce i v té poslední, čtvrté verzi, tento problém v podstatě řešen není a to znamená, že vlastně vše zůstává při starém v této záležitosti. Čili když je podezření nebo nastane podezření, že některý člověk získal akademický titul na některé vysoké škole neregulérním způsobem, tak situace se potom může řešit pomocí správního řádu. No a jak vidíme na konkrétních případech třeba Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, tento postup je, minimálně řečeno, neefektivní. Těch lidí, kterým byly odňaty tituly v důsledku neoprávněného získání, těch doposud je málo. Je jich několik, myslím do deseti. A co je důležité, právníci tvrdí, že pokud se tyto lidé odvolají, tak u správního soudu svoji při pravděpodobně vyhrájí, to znamená, že efekt celého správního řízení bude nulový.

Takže já bych se chtěl zeptat pana ministra Dobeše: Bylo jeho tvrzení, že tento problém, o kterém teď hovořím, bude řešen lépe a efektivněji v novém vysokoškolském zákoně, účelové a nepravdivé? Nebo jak vysvětlit tuto situaci? Protože ať se nám to líbí, nebo ne, tak existují další veřejné a soukromé vysoké školy, zvláště soukromé, kde je proces získávání akademických titulů minimálně podivný a podezřelý, a jsou silné indicie, že i na jiných vysokých školách probíhají procesy, v rámci nichž se produkují lidé s akademickými tituly, které jim vlastně ve skutečnosti vůbec nepřísluší, protože nejsou splněna základní kritéria pro jejich získání. Znovu bych se obrátil na pana ministra a žádal o vysvětlení této situace. Prozatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Než předám slovo panu ministrovi, ráda bych jenom poopravila své sdělení. Po pevně

zařazených bodech, které máme, jsou to záležitosti Evropské unie, budeme pokračovat body z bloku smlouvy prvního čtení, aby bylo zcela patrné, čím se budeme zabývat.

Prosím, pane ministře, teď už je mikrofon váš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážený pane profesore, dámy a pánové, já shrnu chronologicky, jak to bylo, a pak odpovím na to, jak to bude v paragrafovaném znění ohledně odebrání titulů.

Když přišla poslanecká novela, vláda zaujala neutrální stanovisko. Takhle to bylo a já jsem tam k tomu takhle vystupoval. Neutrální stanovisko bylo proto – na jednu stranu velmi důležitá a velmi potřebná věc ta novela, na druhou stranu protesty a nesouhlas Rady vysokých škol a České konference rektorů, což neberu tak, že se to musí brát za bernou minci a za něco zásadního, nicméně to na vládu přišlo, ale pak zejména to, co jsem řekl v Poslanecké sněmovně. My chystáme úplně nový vysokoškolský zákon, a tady se připravuje dílčí novela. Dělat dílčí novelu ve chvíli, kdy se připravuje věcný zákon, nám nepřipadalo rozumné. I v tomto duchu jsem hovořil zde v Poslanecké sněmovně v březnu, kdy jsem ocenil tuto novelu a s tímto zdůvodněním jsem k tomu zaujal stanovisko.

Tato interpelace je z května 2011, bohužel je to více na mé straně než na vaší. Mezitím se ten věcný záměr posouval, ale je to stále věcný záměr a tato věc musí být jasně řešena v paragrafovaném znění.

Já vám teď nastíním, co z toho věcného záměru může přejít do paragrafovaného znění, abychom věděli, jak to ošetřit.

Ještě mě ale napadla jedna myšlenka. Víte, Plzeň není postavena na špatné stojednáci. Rozhodně vysokoškolský zákon č. 111/1998 i v Plzni umožňuje odebrat tituly. Plzeň není o legislativě, Plzeň je o přístupu. O tom jsem přesvědčen.

Teď to paragrafované znění. Věcný záměr jsou teze. To není to, co budeme konkrétně dělat, takže z věcného záměru obtížně můžete vyčíst konkrétní věci. Paragrafované znění zákona o vysokých školách by v této problematice mělo stanovit zvláštní pravidla navazující na správní řád, to je – za prvé – podmínky, za nichž bude možno zrušit osvědčení vysokoškolské kvalifikace v případě, že vyjde najevo, že osoba ve skutečnosti vysokoškolské vzdělání nenabyla, nebo je nabyta podvodně, nebo byla taková skutečnost umožněna závažným porušením zákona. Takto to tam musí být vyjmenováno. Za druhé musí být v paragrafovaném znění určen orgán, který o tom bude rozhodovat. Za třetí musí být jasně stanovena lhůta pro rozhodování. Takto se rozvine paragrafované znění.

Já mám snad informace, že do podvýboru pro vědu a výzkum by měl v těchto dnech přijít nebo přišel pan profesor Wilhelm s paní doktorkou

Kofátkovou a máte se tam bavit o věcném záměru. Je možné i na toto téma se bavit a od profesora Wilhelma, náměstka, získat toto ujištění, ale tato odpověď je i z jeho pera.

Pak samozřejmě očekávám, jak to bylo v pětsetšedesátjedničce, státní maturitě, velice věcnou diskusi ve školském výboru. Já si toho velice vážím. I to je další garance, ta pětsetšedesátjednička, školský zákon, který jsme dělali. Tam máte garanci, že já jsem vstřícný, moji lidé jsou vstřícní a že kompromis je možné jakkoli modifikovat.

Přečetl jsem vám, co by v paragrafovaném znění mělo být. Jsem přesvědčen, že to dává garanci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Dále se do rozpravy hlásí pan poslanec Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Pane ministře, já bych reagoval na tři věci ve vaší odpovědi.

První věc. Řekl jste, že oficiální orgány vysokých škol odmítaly tehdy naši novelu. Já si myslím, že tohle přinejmenším není přesná informace, protože žádné oficiální stanovisko tehdy vydáno nebylo. Samozřejmě se vyskytli rektori, kteří té novele bránili, ale patrně z pochopitelných důvodů, že by se to mohlo dotknout jejich škol. To za prvé.

Za druhé. Vy jste říkal, že Plzeň je specifickou záležitostí a že to nesouvisí se současným vysokoškolským zákonem. Ono to souvisí, protože současný vysokoškolský zákon samostatně neumožňuje odnímání neregulérně získaných titulů, musí se postupovat podle správního řádu. Správní řád obsahuje možnost odnětí získaného osvědčení obecně. Vysokoškolské tituly, akademické tituly, jsou vyloženy specifickými osvědčeními, a proto ten obecný postup v rámci správního řádu je na ně dosti neúčinný. Takže skutečně to, co se děje v Plzni, i co se týká odnímání titulů, souvisí se současným nedokonalým vysokoškolským zákonem v tomto směru. Uvidíme, jak dopadnou odvolací řízení u správního soudu. Znovu opakuji, že právníci tvrdí, že většinou ti lidé, kteří podali toto odvolání, uspějí.

Ještě k vašemu paragrafovanému znění. Já myslím, že v současné době se člověk může orientovat z hlediska přípravy nového vysokoškolského zákona jen s pomocí věcného záměru, a tam skutečně záležitost tohoto typu obsažena není, čili zase je to jen na úrovni vašeho slibu, vašeho tvrzení.

Já nemám vzhledem ke zkušenostem, které mám z minulosti s vašimi tvrzeními, jistotu, že skutečně v paragrafovaném znění něco takového bude. Zatím to беру jenom jako jakýsi váš vágní příslib a slibuji, že v rámci jednání podvýboru pro vědu a vysoké školy, případně v rámci jednání škol-

ského výboru, se k této záležitosti jistě vyjádřím a budu pečlivě sledovat, jestli opět nejde jenom o vás lichý slib.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě bude reagovat pan ministr Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Ještě rychlá reakce. K výtce jedna. Po uplynutí lhůty vnějšího připomínkového řízení skutečně na vládu – tehdy předsedou Legislativní rady vlády byl pan ministr Pospíšil – přišlo oficiální stanovisko Rady vysokých škol a České konference rektorů. Bylo to po uplynutí, asi o den nebo dva. Přesto tam bylo takto prezentováno.

Plzeň – to je k polemice, jestli zákon či přístup tomu více nahrával. Já si pořád více myslím, že lidské zdroje jsou větším důvodem.

Teď to poslední. Já si dovolím odcitovat přesně, jak tady mám napsáno, znění věcného záměru. “Zákon upraví procesní postup a hmotněprávní podmínky, za nichž bude možno zrušit osvědčení vysokoškolské kvalifikace v případech, kdy vyjde najevo, že osoba ve skutečnosti vysokoškolské vzdělání nenabyla, nebo je nabyla podvodně, anebo byla taková skutečnost umožněna závažným porušením zákona.” Tolik obecná teze věcného záměru, z které musí přejít konkrétní paragrafové znění.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu Ohlídalovi, panu poslanci Ohlídalovi. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dobrá, pane ministře, já vás tedy vezmu za slovo, vše je ve stenozáznamu zaznamenáno, až přijde k věci při jednání na patřičných orgánech, tak bude možnost aspoň ukázat, že vaše tvrzení zde bylo jednoznačně proneseno v tomto směru. Takže tuto věc bychom mohli uzavřít.

Ale já bych vám chtěl na závěr říct ještě jednu podstatnou věc. Při vypracování nebo vypracovávání tohoto věcného záměru, a zdá se, že i později paragrafovaného znění, do hry vstupuje nejen ministerstvo, ale také v poslední době do jisté míry i odborná veřejnost. Co však je zcela pomínuto, jsou názory a vliv opozice na vytváření této velmi významné zákonné normy, která pro vývoj vysokých škol v České republice v budoucím období bude nesmírně, nesmírně důležitá.

Pane ministře, vy i vaše vláda totálně ignorujete názory opozice. To se vám opravdu může vymstít. Například sociální demokracie s mnohými partiiemi věcného záměru hluboce nesouhlasí a odmítá je. A pokud nebu-

dete respektovat názory opozice, může se vám stát, a je to velmi pravděpodobné, že nejspíše za dva roky a něco se situace změní tak, že vládní odpovědnost bude na jiných politických stranách, právě těch, které teď nesouhlasí s tímto věcným záměrem, a tento zákon může být zásadně – myslím vysokoškolský zákon – zásadně změněn.

Proč vůbec nereflektujete názory opozice, pane ministře? Proč byla vytvořena jakási malá K9 pro tvorbu vysokoškolského zákona, která je složena z členů koalice, a přitom nikdo z nás ještě doposud ani neví, kteří jsou to členové. Můžete nám je jmenovat zde, pane ministře? A strašně by mě zajímalo, proč ignorujete názory opozice, vždyť v řadách opozice jsou lidé, kteří se o vysoké školství zajímají a kteří mu docela rozumějí, pane ministře? Předem děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministru Dobešovi. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, pane profesore, tak toto je teprve slovo do pranice, si myslím. Tak já vám řeknu, jak ta situace probíhá.

K9 netvoří věcný záměr vysokoškolského zákona. Ne, já vám to teď popíšu. Já když jsem přišel na ministerstvo, tak jsem zjistil, že je tam pět let odborné práce. Černokostelecká výzva, pak Bílá kniha, jinými slovy, pět let touha změnit stojednáctku z roku 1998, protože už neodpovídá podmínkám. Tak jsem téhle touze vyšel vstříc a začal jsem připravovat věcný záměr vysokoškolského zákona, jinými slovy jsem to také měl jako úkol v programovém prohlášení vlády, ale bylo to na čistě odborné úrovni. Můj náměstek pracoval s akademickými reprezentacemi a do dneška vzniklo šest verzí. To nejsou rozdílné verze, to jsou postupně verze, jak se scházela odborná veřejnost, jak byla veřejná slyšení. A vznikla šestá podoba v tom vývoji, v té evoluci věcného záměru. V tu chvíli – a jsme někde v září 2011, konec září 2011 – jsem tento věcný záměr začal představovat svým koaličním partnerům. Ne ho tvořit, ale na odborné K9 složené ze tří a tří a tří zástupců těch stran jsem představil to, na čem se shodla odborná veřejnost. A považuji to za rozumné nejdříve to sdělit koaličním partnerům a říci: Toto jsou parametry, které si žádá odborná veřejnost. Ne Dobeš, ne Věci veřejné, ne K9, ale odborná veřejnost k tomu dospěla. Ve chvíli, kdy se takto na tom shodneme, tak já to předkládám do vlády jako vládní návrh, pak to půjde do Poslanecké sněmovny.

Ale já vám znovu říkám, já vím, že v těchto dnech pozvala kolegyně Putnová pana profesora Wilhelma s paní doktorkou Kofákovou toto představit. Já se tomu nebráním, ale znovu říkám, ještě to není materiál, ke kterému jsme se koaličně shodli a který já dávám na vládu.

Takže jediné, s čím nesouhlasím, je, že K9 něco tvořila. To je vytvořeno odbornou veřejností, tam byly těžké kompromisy, protože ty zájmy tam jsou ohromné, a teď to půjde na vládu a z vlády to půjde do Poslanecké sněmovny. A já věřím, že stejně jak v pětsetšedesátce jednička bude nesmírně odborná diskuse s vámi, s celou Sněmovnou, bez toho to nejde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu poslanci Ohlídalovi. Prosím, pane poslanče, máte ještě slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Pane ministře, vy říkáte, že ta poslední verze, která byla vytvořena, poslední verze věcného záměru, je výsledkem působení odborné veřejnosti, čili to vypadá, jako by odborná veřejnost vytvořila tu poslední verzi. Ale tomu tak není. Já jsem byl na mnoha jednáních, kde ta odborná veřejnost vystupovala, a i ta odborná veřejnost – naposled to bylo například slyšení v Senátu asi před měsícem, necelým – ta odborná veřejnost má silné výhrady proti poslední verzi, takže neříkejte, že to vytvořila odborná veřejnost. Mám vám jmenovat jednotlivé výhrady podstatných věcí od Rady vysokých škol počínaje přes akreditační řízení, školným končce? A jsou i další. Takže neříkejte, že to, co je poslední verzí, je verze, za kterou odpovídá odborná veřejnost. Tak tomu prostě není. Odborná veřejnost s poslední verzí v mnohých směrech hluboce nesouhlasí.

Takže bohužel, trochu jste zkreslil situaci. Dobře, zvolil jste svůj postup, vláda zvolila svůj postup, uvidíme, jaký bude další vývoj. Očekávám kroky, o kterých jste teď hovořil, a budu je velmi pečlivě sledovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, a pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, můžeme tuto interpelaci ukončit.

Přistoupíme k interpelaci pana poslance Ivana Ohlídala ve věci stížnosti Vysoké školy cestovního ruchu a teritoriálních studií v Praze, s. r. o., sněmovní tisk 397. Prosím, pane poslanče.

(Poslanec Ohlídal říká mimo mikrofon, že navrhuje usnesení.)

Aha, pardon, vy jste navrhoval usnesení, tak prosím, já jsem myslela, že už jste skončil. Takže se vracíme do předchozí interpelace, prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já bych si dovolil Sněmovně navrhnout usnesení, které zní takto: “Sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministra školství Dobeše na moji interpelaci.” Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Ještě jednou se omlouvám. Myslela jsem, že už jste byl spokojen s odpovědí, opak je pravdou, tak já přivolám kolegy a nechám samozřejmě o tomto usnesení hlasovat. Nejprve vás ještě všechny odhlásím, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Tak myslím, že můžu... Je nás stále málo přihlášených, takže ještě chvíli počkám.

Tak zahajuji hlasování... Nemůžu, je nás málo, tak pardon, jestli se můžete prosím přihlásit, protože zdá se mi, že přihlášených je opravdu málo, a neodpovídá to stavu ve sněmovně. (Dohady mimo mikrofon, zda je možno hlasovat.)

Hlásí se pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, je jistě právem každého, kdo tady je, se nepřihlásit. Já jsem teď letmo zkontroloval poslance na levici, ti jsou všichni přihlášení, tedy nebojkotují jednání Sněmovny. Pokud tady budou v příštím týdnu diskuse o tom, kdo brání jednání Sněmovny, kdo ho obstruuje, tak si prosím vzpomeňte na dnešní jednání pravicových stran. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bohužel není v tu chvíli Poslanecká sněmovna usnášeníschopná. Já tedy nemohu nechat hlasovat o tomto usnesení. Přerušovat sněmovnu nebudu, protože je bod interpelace. Možná tady někteří zkušenější kolegové by mi pomohli, jak z této šlamastyky ven, ale já bych tedy přistoupila k druhému bodu, k další interpelaci.

Prosím, pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se moc omlouvám, chápu, že paní místopředsedkyně je ve složité situaci. Chápu, že Sněmovna nemůže hlasovat, to je logické. Na druhé straně by mi připadalo logické, že v té chvíli nemůže ani jednat. Prostě buď platí to, že tady jsou poslanci, kteří se účastní jednání, a bude se hlasovat, anebo tady nejsou, a pak nemůžeme jednat. Prostě nebyl ukončen tento bod hlasováním. Tento bod musí být ukončen hlasováním a já myslím, že je logické – a takovou praxi bychom tady měli držet – že nebude sněmovna pokračovat, dokud někteří poslanci, kteří tady jsou a nechtějí pracovat, se nepřihlásí nebo nepřijdou další.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za tuto připomínku, a než dám slovo dalšímu přihlášenému, panu poslanci

Bendovi, tak bych jen ráda řekla, že jsem nechtěla tento bod přerušovat především z toho důvodu, že na interpelace je vyhrazený čas mezi 9. a 11. hodinou a poslanci tak přicházejí o svoji možnost zde vznést dotazy na vládu. Ale prosím, dávám slovo panu poslanci Bendovi.

Poslanec Marek Benda: Myslím, že to je otázka interpretace a tolerance. Můžeme samozřejmě přerušit a sejít se zde za patnáct, za dvacet, za pětadvacet minut, stejně tak ale můžeme říct, že se jedná o jeden bod a hlasovat se bude až na závěr o všech usneseních, která byla navržena, protože nepochybně nejsou jednotlivé interpelace bodem této schůze, ale bodem této schůze jsou odpovědi na interpelace, to znamená, že můžeme za deset minut jedenáct hlasovat o všech návrzích usnesení, které budou během tohoto vzneseny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon. Já vás poprosím... Já si myslím, že řešení by bylo – v tuto chvíli nechci přerušovat sněmovnu, protože je tady skutečně vyhrazený čas na interpelace. Přerušíme tento bod, protože je zapotřebí se k němu poté vrátit. Uvidíme, jestli tady bude více poslanců. A jestli by Poslanecká sněmovna souhlasila a neměla námitku proti tomuto postupu, to znamená nebudu přerušovat Poslaneckou sněmovnu (jednání), přeruším pouze tuto interpelaci a přistoupíme k další interpelaci. Námitku neregistruji.

Takže můžeme přistoupit k interpelaci pana poslance Ivana Ohlídala ve věci stížnosti Vysoké školy cestovního ruchu a teritoriálních studií v Praze, s. r. o, sněmovní tisk 397. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, přistupuji ke své druhé písemné interpelaci na ministra Dobeše, s jehož odpovědí na ni jsem nebyl spokojen. Jedná se o stížnost Vysoké školy cestovního ruchu a teritoriálních studií v Praze. Je to soukromá vysoká škola, která si stěžuje na to, že při akreditačním řízení byla poškozena výroky a výnosy Akreditační komise. Ministerstvo školství s názory Akreditační komise o neudělení akreditace této škole souhlasilo, vyslovilo souhlas, takže této škole nebyla udělena akreditace.

Na druhé straně jsou zde věci další. Když srovnám přístup ministerstva k této vysoké škole s přístupem ministerstva k jiné vysoké škole, která se jmenuje Univerzita Jana Amose Komenského, zkratkou UJAK, tak jsem hodně překvapen, protože minimálně stejná situace jako na této před chvílí zmíněné škole nastala na této škole UJAK. Tam také Akreditační komise chtěla pozastavit akreditaci určitých oborů a Ministerstvo školství, i když dostalo rozbor od Akreditační komise, se závěry Akreditační komi-

se nesouhlasilo, a co se týče výnosu Akreditační komise v tomto směru, tak ho neprovedlo.

Já mám dojem, že tady se jedná o nerovný přístup ze strany ministerstva. Dokonce pan ministr předsedkyni Akreditační komise prof. Dvořákovou jakýmsi způsobem i napadl v tisku v této souvislosti, a dokonce s jistou mírou nadsázky nazval její počínání, že – cituji – “připomíná 50. léta, kdy dělníci v závodech předem rozhodovali o výsledcích politických soudů. Stejně tak prof. Dvořáková vyvíjí svými výroky v médiích nepřipustný nátlak.” Konec citace. Převzal jsem to ze serveru Novinky.cz.

Pane ministře, to je vaše věc, jak interpretujete a jak hodnotíte činnost prof. Dvořákové v konkrétních kauzách, v konkrétních problémech. Ale přesto se nemohu zdržet dotazu, ve kterém vás žádám, abyste tuto situaci vysvětlil, protože si jistě vzpomínáte, že zhruba před devíti, osmi měsíci jsem vás také interpeloval ve věci Univerzity Jana Amose Komenského, kde na základě mnoha stížností z různých stran, dokonce i přímo od pracovníků té univerzity, vše nasvědčovalo tomu, že pedagogický proces, vzdělávací proces tam neprobíhá úplně tak, jak by měl. Já jsem tehdy uváděl konkrétní příklady, které zase uváděli ti lidé, zaměstnanci nebo bývalí zaměstnanci té univerzity. Vy jste tehdy ve své odpovědi na interpelaci řekl, že Akreditační komise učinila jakýsi závěr a ministerstvo vydá jakési rozhodnutí. Tehdy to rozhodnutí bylo pro mě naprosto překvapivé, protože jste ignoroval všechny ty závěry, všechny ty stížnosti.

Začínám pomalu věřit lidem, kteří tvrdí, že váš přístup k této univerzitě, myslím Univerzitě Jana Amose Komenského, je víceméně podjatý, že benevolentní přístup k této univerzitě je způsoben mimo jiného i tím, že na UJAK studovali nebo studují někteří vlivní lidé ve vašem okolí, jako např. šéfka vašeho kabinetu Jana Machálková či šéfka kabinetu premiéra Petra Nečase Jana Nagyová atd. Nezdá se vám, že skutečně ten váš výjimečný postup vůči této univerzitě je minimálně prapodivný? Až doposud vždycky ministerstvo souhlasilo anebo bylo v souladu svými nařízeními a svými postupy s Akreditační komisí. Takže zde opravdu vzniká jakési podezření, že vytváříte jakousi protekční situaci pro Univerzitu Jana Amose Komenského, a znovu bych to rád postavil do protikladu se zmíněnou Vysokou školou cestovního ruchu a teritoriálních studií. Tuto situaci, tento stav, tuto kauzu byste měl opravdu velmi důkladně vysvětlit, protože to na vás vrhá velmi nepříjemné podezření, podezření z protekcionismu a z nadržování z důvodů zcela zavrženíhodných.

Děkuji předem za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a reagoval bude pan ministr Dobeš, kterému předávám slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane profesore, dámy a pánové, nejdříve si projdeme tu soukromou školu a pak se vrátíme k UJAK a k oněm výrokům.

Tak tato kauza se táhne od roku 2007 a já jsem až finišmanem této štafety, kdy už jenom řeším to, o čem už rozhodl opakovaně soud. To je potřeba říct. Myslím si, že o této škole rozhodovala Akreditační komise i za ministra Lišky a ministryně Kopicové. To je potřeba takto říct.

Ale projedme si chronologii. Obchodní společnost Vysoká škola cestovního ruchu a teritoriálních studií v Praze, spol. s r. o., se sídlem na Praze 7 získala státní souhlas k oprávnění působit jako soukromá vysoká škola dne 30. listopadu 2007. Ministerstvo školství udělilo vysoké škole akreditaci bakalářského studijního programu řízení cestovního ruchu se studijním oborem cestovní ruch. Ale byla tam podmínka. Podmínkou udělení státního souhlasu bylo uzavření pracovních smluv. Jinými slovy mít personální zabezpečení pro tuto školu. Ovšem tohle se nestalo, a tak Ministerstvo školství již na jaře 2008, necelého půl roku poté, zahájilo správní řízení k odejmutí státního souhlasu. Tato soukromá vysoká škola předložila následně Ministerstvu školství kopie nově uzavřených, aktuálně z března, pracovních závazků. Ministerstvo to dalo na posouzení Akreditační komisi a ministerstvo pak zastavilo tohle odejmutí, když dostalo tuto garanci.

Během léta 2008 však došlo k masivnímu odchodu těchto lidí, a tak celý proces začal znovu. Akreditační komise si vyžádala informace k tomuto stavu. Na základě těchto informací v listopadu 2008 konstatovala, že se závažně liší tento stav od těch podmínek, za kterých získala vysoká škola svolení. Ministerstvo posoudilo a zahájilo správní řízení. To proběhlo, to se všechno stalo. Já to přeskočím, je tam spousta bodů, došlo k odejmutí státního souhlasu, škola se soudila a Městský soud v Praze opakovaně dal za pravdu Ministerstvu školství a potvrdil toto stanovisko. Takže ministerstvo – Akreditační komise – soud. Mezitím samozřejmě škola využila příležitosti a podala si znovu akreditaci do jiného oboru a teď tam probíhá podobné kolečko a někam spějeme. Tady říkám, že to šlo Akreditační komise – ministerstvo – soud. A z toho všeho je patrné, že tady jsou problémy. Celý proces proběhl a teď pojďme k tomu, co jste říkal.

Ano, já jsem ty výroky pronesl. Ty skutečně padly, ale padly proto, že celé řízení, jak UJAKu, tak BIVŠe, není ukončeno. Já jsem nevydal rozhodnutí. Já jsem nic nepodepsal, abych se v médiích dozvěděl od předsedkyně Akreditační komise, jak hodnotí dosavadní postup. Nezlobte se, to mně připadá tak nepřijatelné. V době, kdy to celé není ukončeno, paní profesorka Dvořáková přece není politoložka v tuhle chvíli, která hodnotí situaci. Ona je předsedkyní Akreditační komise a ona sděluje, co by se mělo

a co by se nemělo. A ten můj výrok je přesně tady na tohle. Ten se vůbec neváže k tomu, co bylo zjištěno, co je v rozkladové komisi, jak se odvolává vysoká škola, jaké je znovu stanovisko Akreditační komise, jak to posuzuje orgán na Ministerstvu školství. Já jsem se nedotýkal jediného bodu. Já se nevymezuji ani napravo, ani nalevo o milimetr. Já jenom říkám, že ani já, ani paní profesorka Dvořáková do konečného rozhodnutí nemá co komentovat, protože jinak je to skutečně neskutečný nátlak. Ona předjímá, jak by to mělo být. A to je přesně, jak to bylo nadneseno v 50. letech. Tam se to tomu soudci nadiktovalo, odsouhlasilo a on to udělal. A ministr školství má postupovat úplně stejně, to znamená to, co píší v novinách, to, co se tam sděluje, já už mám mít připraveno, abych podepsal? Ne, takhle to není možné!

Paradoxně z toho spisu, když vám to řeknu, tak fakticky, co je podloženo Akreditační komisí, to se ve finále děje. To je na tom to nejzajímavější. Na UJAKu přesně to, co skutečně Akreditační komise napsala, to tam probíhá. Jestli jsou ještě nějaké jen mediální výroky, co by se tam mělo ještě dít, tak se nezlobte, to ani rozkladová komise nemůže akceptovat. My se musíme držet striktně, co je napsáno, co je podloženo, co je dokládáno, protože nepochybně pokud dojde k soudnímu jednání, tak budeme muset tyto věci doložit.

Takže znovu říkám, můj výrok byl: není případ uzavřen, není možné to komentovat. Já jsem doposud nepodepsal stanovisko. A tento případ je otevřený. Takže zatímco první fáze té soukromé vysoké školy dospěla, škola si opět zažádala, a teď se blížíme k finále dalšího rozhodnutí. Ale opět ještě nic, ani o té škole na Praze 7, není rozhodnuto.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vidím, že do rozpravy se hlásí pan poslanec Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Pane ministře, ve sdělovacích prostředcích proběhla informace, že poprvé v historii Ministerstvo školství nedalo na návrh Akreditační komise a vyhovělo odvolání této školy, to znamená Univerzity Jana Amose Komenského. To znamená, že tato tvrzení, která proběhla různými sdělovacími prostředky, jsou lživá? Prostě se mi nezdá úplně samozřejmé, že by v několika sdělovacích prostředcích se současně tvrdila jedna věc a tato věc byla jednoznačně nepravdivá.

Takže mě by skutečně zajímalo – vy mluvíte o tom, že záležitost Univerzity Jana Amose Komenského je stále otevřená, informace nejen ze sdělovacích prostředků, ale i od lidí bych řekl zasvěcených a znalých věci je ale opačná, než vy jste tvrdil. To znamená, že byste se měl ještě jednou vyjádřit k tomu, co jsem teď říkal.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Velice rád se vyjádřím. Znovu opakuji, ten proces stále probíhá, proto moje ostrá slova vůči předsedkyni Akreditační komise. V době, kdy nedošlo k definitivnímu rozhodnutí ministra školství a k podpisu, tak není možné tuto věc komentovat v médiích. A já se přiznám a čtu média, že pro mě nejsou směrodatná média, co říkají, k čemu se tam kdo z aktérů vyjadřuje. Pro mě je jasné, jak proces právně probíhá. Ano, přece každá škola, když nesouhlasí s Akreditační komisí, když nesouhlasí se stanoviskem Ministerstva školství, má možnost se odvolat. A jsme v nějaké této fázi, ale ne v definitivním rozhodnutí.

Tak znovu říkám, je to sále otevřené, jak UJAK, tak i Bankovní institut, který teď zase naposledy byl zmiňován. Ani jeden případ nebyl uzavřený.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Ohlídál se ještě hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, pane ministře, dobrá, takže dám na vaše slova a budu velmi sledovat, jaký bude vývoj v těchto kauzách, protože skutečně to, co se dělo i v minulosti na Univerzitě Jana Amose Komenského, zasluhuje ještě i dnes pozornost. Já jsem velmi zvědav, jaké stanovisko, jak vy říkáte, konečné, které má být teprve vysloveno, jaké toto konečné stanovisko ze strany ministerstva bude.

Já myslím, že by bylo dobré ještě si možná pohovořit o celém akreditačním procesu jako takovém, o jeho změnách, které se připravují v rámci nového vysokoškolského zákona. Ale diskuse je asi příliš odborná, takže nemá smysl ji zde rozvíjet a bude rozumné se o tom pobavit v rámci jednání školského výboru.

Takže bych si dovolil uzavřít tuto interpelaci z mé strany tím, že bych opět navrhl, paní místopředsedkyně, usnesení. A usnesení zní opět stejně, to znamená navrhuji, aby Sněmovna vyslovila nesouhlas s odpovědí ministra školství Dobeše na tuto moji interpelaci.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se někdo další nehlásí do rozpravy, a nikoho takového neregistruji, tak zde zaznělo usnesení z úst pana poslance Ohlídala, o kterém nechám hlasovat. Teď v tuto chvíli máme usnášeníschopnou Sněmovnu. Ještě přivolám kolegy z předsálí... Zdá se, že nikdo další už nepřijde.

Zahajuji hlasování o navrženém usnesení, které spočívá v nesouhlasu s odpovědí na interpelaci. Kdo je pro? Kdo je proti?

Tento návrh byl zamítnut.

(Hlasování číslo 60, přítomno 82 poslanců, pro 35, ne 26 poslanců.)

Pokud nebude námitka ze strany Poslanecké sněmovny, přerušila jsem předcházející interpelaci, protože zde nebyla Poslanecká sněmovna usnášeníschopná, a já bych nechala hlasovat i o usnesení předchozí interpelace. Vrátila bych se do ní.

Pan poslanec Ivan Ohlídál navrhl nesouhlas s odpovědí na interpelaci ve věci věcného záměru zákona o vysokých školách. Námitku neregistruji.

Zahajuji tedy hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 61 z přihlášených 97 pro 37, proti 46. Tento návrh byl zamítnut.

Tím tedy končím tuto interpelaci.

Nyní můžeme přistoupit k následující interpelaci. Jedná se o interpelaci na předsedu vlády Petra Nečase – interpelace poslance Davida Ratha ve věci informace o výši platu zaměstnankyně Úřadu vlády České republiky Jany Nagyové, sněmovní tisk 456. Upozorňuji pouze, že pan premiér je omluven z důvodu zahraniční cesty, a předávám slovo panu poslanci Rathovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, je to s těmi odpověďmi na písemné interpelace skutečně svízelné. Já jsem panu premiérovi interpelaci posílal 15. června. Dneska máme konec října, konečně se po mnoha měsících na ni dostává, přitom Sněmovna jednala, vždycky shodou okolností to vláda zařídila tak, aby interpelace nějak vypadly. Takže tohle jsou první odpovědi na písemné interpelace po dlouhé době. Je vidět, jak vláda to myslí vážně s demokratickou diskusí v Poslanecké sněmovně. A když konečně na to přijde řada, tak pan premiér je zase na zahraniční cestě. Já to respektuji, ale jenom abyste věděli, tak s odpovědí, jak jsem říkal, z 15. června 2011 pan premiér, který je povinen odpovědět do měsíce na písemnou interpelaci, tak ji poslal 15. srpna 2011, čili zhruba dva měsíce poté. Čili byl zhruba 30 dnů po termínu, než mu stanoví zákon, čili tady pan premiér porušil zákon. Sice se za to omluvil, že se to stává opravdu zřídka, ale je vidět další důkaz toho, jak vláda bere dialog s opozicí vážně.

A nyní k vlastní podstatě interpelace. Nevymyslel jsem si tu podstatu, ale dostal jsem dopis od pracovníků Úřadu vlády, kteří si stěžovali na

poměry, které jsou na Úřadu vlády. Stěžovali si na to, že Úřad vlády řídí jakási paní Jana Nagyová. Já ji osobně neznám, jenom o ní vím, aspoň z médií, že byla blízkou, téměř snad intimní spolupracovnicí pana premiéra již na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde za její služby jí vyplácel jako vedoucí administrativní pracovníci nebývalé odměny v řádu stovek tisíc korun.

Myslím, že nesdílím názor, který někdy propagují novináři, že lidé pracující ve veřejné správě by měli být špatně placeni a špatně odměňováni, lhostejno, které vlády se to týká. Já si myslím, že i ve veřejné správě ti, kteří pracují dobře, mají dostávat nadstandardní odměny. Nedovedu posoudit, jestli paní Nagyová na Ministerstvu práce a sociálních věcí pracovala tak mimořádně, že jako vedoucí sekretářka dostávala i daleko vyšší odměny než třeba náměstci pana ministra. Je to nestandardní. Většinou bývá, že ministr si cení svých náměstků, vedoucích a ředitelů jednotlivých odborů. Řekněme sekretariáty jsou také důležité, ale dostávat statisíce, v tomto případě snad šlo o částku kolem půl milionu, je skutečně hodně nestandardní pro vedoucí sekretářku.

Paní Nagyová tedy postoupila s panem premiérem na Úřad vlády a nyní mně poslali zaměstnanci Úřadu vlády dopis, kde si stěžují na podivné praktiky. Jednak že paní Nagyová v podstatě jakoby řídí celý Úřad vlády, naznačovali, že možná řídí i samotného pana premiéra, což se mi nechce věřit, že by náš pan premiér se nechal řídit vedoucí sekretariátu. Takže to беру jako do značné míry nepodloženou pomluvu pracovníků Úřadu vlády. I když chápu, že to tak někdy může vypadat. Takže možná jen reflektuji to, co vidí, protože i v médiích se dočítáme, že pan premiér vedoucí sekretariátu pověřuje poměrně zásadními a delikátními úkoly vyjednávat třeba o obsazení těch či oněch pozic. Nedávno jsem se v médiích dočetl, že paní Nagyová dokonce vyjednávala s pražskými kmotry. Přiznal to třeba pan Hrdlička, známý to pražský kmotr Občanské demokratické strany. A řešila s ním cosi blíže neurčitěho, asi pravděpodobně, kdo dodá ořezávátka pro tužky na Úřadu vlády či něco podobně delikátního.

Nicméně pracovníci Úřadu vlády si stěžovali, že i paní Nagyová jako blízká spolupracovnice pana premiéra dostává opět i na Úřadu vlády zcela mimořádné odměny jdoucí do stovek tisíc, možná i milionů. Že je to naprosto neodůvodněné a neodpovídající pozici a zvyklostem Úřadu vlády za jakýchkoliv premiérů. Že není obvyklé, aby lidé v těchto pozicích dostávali takto štědré statistické odměny. Asi pro pana premiéra, pokud je to pravda, dělá nějaké mimořádné služby zvláštního charakteru, které mu asi jiný pracovník Úřadu vlády prostě nemůže poskytnout. Jinak si to těžko vysvětlím.

Proto, abych si to ověřil, zda tomu tak skutečně je, tedy, zda jde o zlou pomluvu našeho vzorného pana premiéra, který je něco mezi Mirkem

Dušínem a mladým nadějným politikem moderního střihu let 50., tak jsem se chtěl optat pana premiéra, zda to je pravda, nebo zda jde o zlou pomluvu, protože i paní Nagyová je placena z našich daní, z rozpočtu, který schvaluje tato Poslanecká sněmovna. A myslím si, že poslanci a Poslanecká sněmovna mají právo se ptát na platy a odměny vysokých státních úředníků, případně jejich aparátu.

Jak jsem říkal, pan premiér mně odpověděl mimo zákonnou lhůtu zhruba s měsíčním zpožděním až na urgenci a v podstatě mně sdělil následující. Přečtu vám to celé, abych nezkreslil slova našeho premiéra. "Ve své písemné interpelaci ve věci informace o výši platu zaměstnankyně Úřadu vlády Jany Nagyové jste mi položil dotaz, na který vám nemohu odpovědět z důvodu, že v čele Úřadu vlády České republiky stojí vedoucí Úřadu vlády České republiky, nikoli předseda vlády."

Tady vidíte, jak se náš pan předseda tentokrát neschovává za sukně paní Nagyové, ale za záda jakéhosi člověka, který mu údajně všechno řídí na Úřadu vlády.

"Já proto jako předseda vlády nemám ani nemohu mít informace o výši platu a odměn jednotlivých zaměstnanců Úřadu vlády."

Čili tady vidíte, jakého máme premiéra! On chce řídit tuto zemi, on chce řídit tuto zemi a ani neví, jaké platy rozdává na Úřadu vlády!

Tak jak to v té zemi může vypadat, když neví ani, kolik dostávají odměn a platů jeho nejbližší spolupracovníci! Každý manažer, i ten nejhloupější, ví, že základem řízení je, že manažer rozhoduje i o odměnách, bonusech, případně srážkách a sankcích, pokud lidé kolem něj nefungují. Takže my máme jakéhosi premiéra vlajícího ve vzduchu, který netuší, on chudák neví, kolik dostávají lidé v jeho úřadu!

Dámy a pánové, tady vidíte, jaký je přístup pana premiéra k veřejným informacím. Tady vidíte, jakým způsobem vláda a její premiér přistupují k věcem, které mají být veřejně přístupné a mají být veřejně diskutovány. Tady nám prostě předseda vlády sdělí, že on neřekne, jaký plat a jaké odměny má jeho nejbližší spolupracovnice, o které se veřejně hovoří jako o jeho pravé ruce, dokonce jako osobě, která je mu blízká, přitom je jeho přímou podřízenou.

Dámy a pánové, takže kde jsou slova o transparentnosti, kde jsou slova o tom, že vláda nebude nic tajit, že pan premiér vše řekne každému, když nechce říct takovou banalitu, kolik dává odměn nebo kolik dostává odměn jeho blízká spolupracovnice na Úřadu vlády? Takže je vidět, že je to zase Potěmkinova vesnice, že je to zase jenom póza, že je to zase jenom fráze, kdy se káže voda, pije se víno! Tady vláda dojemně přesvědčuje veřejnost, jak jsme na tom špatně, jak všichni zaměstnanci, zdravotní sestry, lékaři, učitelé, policisté, hasiči, záchranáři, ale i ostatní úředníci ve veřejné správě si mají utahovat opasky, snižuje jim platy, my ta-

dy absolvujeme rituální tance okolo toho a předháníme se, kdo víc navrhuje snížení platů poslanců, abychom byli solidární, když tedy vláda tlačí na veřejnost, aby si utahovala opasky, ale vidíme tady, že pro některé, kteří to hlásají, to neplatí! Pan premiér hlásá úspornost, hlásá sebeobětování, aspoň to finanční, solidaritu – a já se ptám, kde je solidarita jeho blízké paní Nagyové s touto republikou, kde je solidarita jeho blízké spolupracovnice paní Nagyové a pana premiéra s lékaři, zdravotními sestrami, policisty, vojáky a dalšími! Takže zase tady někdy absolvujeme tato srdceryvná dramata, kde pan premiér bude říkat, jak země je na tom špatně a jak všichni se musí uskromnit. A vidíte, najednou to neplatí pro všechny! Pro paní Nagyovou to zjevně neplatí! A pro pana premiéra to také neplatí! Čili on si v podstatě dělá z veřejnosti legraci. Dámy a pánové, dělá si legraci i z vás, protože znova připomenu ty srdceryvné projevy tady, kde se jednotliví poslanci snažili zviditelnit tím, jak říkali: my si sami sobě snížíme platy, abychom byli solidární s celou českou veřejností.

Já si myslím, že celé je to cesta do pekla, snižovat platy lékařům, snižovat platy sestrám, snižovat platy učitelům, snižovat platy vědcům, snižovat platy pracovníkům v kultuře, policistům, vojákům, záchranářům, hasičům. To je cesta do pekla. Ale já to říkám tady zcela jednoznačně, trvale a konsekventně, zatímco pan premiér se snaží veřejnosti nabulíkovat, že všichni se musí uskromnit, jenom jeho blízcí se mohou mít lépe a lépe a dostávat statisíce a možná miliony navíc. A když se ho na to zeptáte, tak místo aby jako chlap se za to postavil a řekl: je to tolik a tolik a já si za tím stojím, tak se skrývá za vedoucího Úřadu vlády jako zbabělec! Jako ubohý zbabělec si leze premiér za záda svého vedoucího Úřadu vlády a říká: já nevím, kolik berou moji nejbližší podřízení, já to vůbec netuším. Já vůbec nevím, co se děje na Úřadu vlády. To není moje práce, to není moje činnost!

Čili to není jenom o zatajování některých informací, které zjevně, zjevně jsou pro pana premiéra nepříjemné, protože určitě nechce, aby se debatovalo, jak je možné, že třeba vedoucí jeho sekretariátu paní Nagyová bere třeba daleko víc, než berou někteří ministři. Prostě pan premiér tohle nechce. Bojí se. Zbaběle se bojí! Chová se jako normální zbabělec! Zbabělec, který se bojí přiznat něco, co sám dělá. Schovává se a informace prostě jako malé děcko nechce sdělit!

Dámy a pánové, je to špatná zpráva. Špatná zpráva pro všechny lidi. Jak vy chcete – my je nechceme přesvědčit, že je potřeba si utahovat opasky a chovat se útrpně, snižovat si platy, snižovat si důchody, šetřit, šetřit, šetřit, až se prošetříme do maximální bídy a chudoby. To my neříkáme, to říkáte vy! A vy k tomu potřebujete aspoň elementární solidaritu lidí, aby vám aspoň někteří trochu věřili. Jak chce, aby vám za těchto okolností věřili? Jak chcete, aby vám někdo věřil v téhle zemi? Jak chcete

být elementárně důvěryhodní, když tajíte takové základní věci, kolik váš premiér dává své blízké spolupracovnici, která má hrát mimořádnou roli v celém stranickém aparátu ODS a ve vedení našeho státu hlavně. Ona je jakýmsi sirem Humphreyem v sukních, který údajně má řídit vlastně vše, co se děje na Úřadu vlády. Zjevně to nezajímá ministry, zjevně to nezajímá poslance vládní koalice. Ale veřejnost podle mě by to docela ráda věděla. Veřejnost by ráda věděla, jestli jste skutečně pokrytci, kteří si z veřejnosti dělají legraci, anebo jestli máte trochu cti v těle a ty vaše řeči o utahování opasků nejsou jen plané tlachání pro dolních 10 milionů, zatímco na vás, na vás jako vrchnost, platí jiná pravidla a jiný metr!

Čili dámy a pánové, bohužel pan premiér tady není, tak mi nemůže odpovědět. V písemné interpelaci se zbaběle schoval za záda jakéhosi šéfa Úřadu vlády. Neuvěřitelné! Neuvěřitelné, ubohé, pod úroveň nejenom premiéra, ale kohokoliv! Neuvěřitelné, a já myslím, že si veřejnost o tom udělá svůj obrázek.

Vzhledem k tomu, že tady nemáme dost hlasů, abychom mohli cokoliv k tomu odhlasovat, protože vládní mašinerie si klidně odhlasuje, že venku je krásné léto, byť tam máme sychravý podzim, a budou tomu věřit v těchto lavicích a raději se nebudou koukat z okna a budou přesvědčovat celý stát, celou veřejnost, že tomu tak skutečně je, že venku praží sluníčko, byť je venku mlha a prší. Tak si tady odhlasujete cokoliv. Nicméně, dámy a pánové, je to špatná zpráva a já se v této věci nevzdám. Dokud mi pan premiér neodpoví, dokud se pan premiér nepřestane vymlouvat, dokud se pan premiér nepřestane schovávat za záda svého šéfa Úřadu vlády, tak se ho zeptám znova zase v písemné interpelaci. Jsem opět obrněn trpělivostí, že mně neodpoví v termínu, že zase mně napíše, že se omlouvá, že se bohužel zdržel s odpovědí, že se mu to stává zřídka, takže zase někdy třeba za půl roku zde na shledanou a možná jednou, asi až se změní vláda, tak nový premiér odtajní, kolik tento premiér, údajný slušňák, podle mého soudu spíš zbabělec, dával svým nejbližším, třeba své nejbližší spolupracovnici paní Nagyové. A mělo by to být především zájmem vás tady, vládní koalice a členů této vlády, abyste na svého premiéra apelovali, aby tuto informaci v zájmu věrohodnosti a důvěryhodnosti toho, co říká, veřejnosti dal.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo předsedovi poslaneckého klubu ODS panu poslanci Stanjurovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně.

Nejprv bych chtěl ocenit, že náš kolega pan poslanec David Rath

dneska asi čtyři nebo pět zastávek z krajského úřadu urazil a poctil nás návštěvou ve Sněmovně. Nebývá to tak často, takže opravdu bych mu rád upřímně poděkoval.

To, že tady někdo křičí a stokrát opakuje lež, neznamená, že má pravdu. Pan premiér byl včera večer v Bruselu, kde hájil zájmy České republiky, dneska je ve Spojených státech a jen všechno jiné, jen ne to, co tady vykřikuje pan poslanec Rath. Protože kdyby mu šlo o podstatu věci – když se věcně podíváme na jeho interpelaci – odpověď, tak od 16. srpna, což je zhruba deset týdnů, ví, že má napsat dopis vedoucímu Úřadu vlády a ten mu odpoví. Za deset týdnů nebyl schopen takto jednoduchý dopis napsat. Znamená to totiž, že ho ta informace vůbec nezajímá, pouze chce tady vykřikovat a urážet svoje politické konkurenty a soupeře. To je, myslím, naprosto jasné.

Máte v tom dopise jasně popsáno, jak máte postupovat. Vy tak postupovat nechcete, vy tu informaci nechcete znát, tak tady na nás nekřičte a neurážejte premiéra této země. Vy na to nemáte žádný nárok.

Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou nejprve přihlášený pan poslanec Ivan Ohlídál, poté registruji přihlášku pana poslance Ratha. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, a vašim prostřednictvím panu Stanjurovi. Vážený pane poslanče, premiér i ministři jsou povinni odpovědět poslanci a informace, které požaduje, mu tam dát. Ne odkazovat na to, co má udělat. Buďte tak laskav a příště to vezměte v úvahu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic nalevo.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. (K řečníšti přichází poslanec Rath.) Také s faktickou, pane poslanče? (S řádnou.) Tak ještě před vámi s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vašim prostřednictvím vyzvat panu poslanci Ohlídálovi: Ono taky záleží na tom, na co se ten poslanec ptá. Prostě váš výklad na to, že má odpovědět na všechno, na co se ptá poslanec, je prostě nepřijatelný. Příště se můžu zeptat pana premiéra já v písemné interpelaci, kolik berou vaši příbuzní. Pak mi má odpovědět? To opravdu myslíte vážně? (Hlasitá reakce, pokřikování zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak teď s faktickou se

hlásí pan poslanec Tejc, ale vidím, že dává přednost panu poslanci Rathovi. Takže prosím, pane poslanče, vystupujete s řádnou, či s faktickou?

Poslanec David Rath: S řádnou. Paní předsedající, já myslím, že vlastně jsem rád za to, co tady řekl předseda klubu ODS. On vlastně řekl, že je nehoráznost se ptát, aby se poslanci ptali na to, kolik berou příbuzní. Takže potvrdil, že paní Nagyová je v jakémsi příbuzenském, tedy intimním vztahu. Nevím o tom, že by pan premiér ji měl za manželku, za tetu nebo za sestru, čili pan předseda klubu ODS tady jasně řekl (hlasitý projev přechází spíše v křik), že je nehoráznost, že se nemáme pana premiéra ptát na jeho příbuzné.

Pokud je to takto, pane předsedo klubu ODS, tak se hluboce omlouvám. V životě by mě nenapadlo, kdybych věděl a měl oficiální informaci, kterou jste tady potvrdil, že paní Nagyová je v příbuzenském nebo nějakém blízkém vztahu podobným příbuzenskému pana premiéra, tak bych to respektoval. Chápu, že každý máme nějaké své slabosti. Občas nám jaksi nohy ujedou, to se stává, jsme jen lidé. (Smějí se poslanci vlevo.) Může se to stát i premiérovi. A tak se z nějaké pracovnice úřadu najednou stane příbuzná.

Takže chápu, že pan poslanec a předseda klubu ODS Stanjura tady hrdě takto omlouvá – řekněme, že pan premiér ji rytířsky chrání a že nechce sdělit, kolik jí dává peněz. Docela chce se mi říct, že to i respektuji. Že z toho lidského nebo chlapského pohledu je to asi i pochopitelné, pane poslanče Stanjuro prostřednictvím předsedající. Je i od vás hezké, že se takhle zastáváte pana premiéra, když tady není. Nicméně na věci nic nemění, pokud paní Nagyová, jak tvrdí sám pan premiér, vy tvrdíte tedy něco jiného, že jsou příbuzní, nebo v obdobném vztahu jako příbuzní, tak pokud pan premiér toto nepotvrdí, a v dopise mi to nenapsal – kdyby mi napsal: Paní Nagyová je moje přítelkyně, asi bych se neptal. Asi bych se nad tím trochu pozastavil, ale neptal bych se na to, protože bych si říkal: Dobře, i pan premiér má právo na své dny a nemusí mít všechno pod kontrolou 24 hodin. Je to taky člověk. Nicméně pan premiér se tam tváří, že s paní Nagyovou vlastně nemá vůbec nic společného. Čili že by další pokřikování? Že by další póza? Tak jak to je? A v okamžiku, kdy paní Nagyová je v uvozovkách pouhou vysokou státní úřednicí, pracující v kanceláři premiéra pro premiéra této země, tak myslím, že je právem poslanců i veřejnosti se zeptat, kolik má plat a kolik bere. (Velmi tichým hlasem:) Tak na to není přece nic divného.

Navíc, pane předsedo klubu ODS prostřednictvím předsedající, vy neznáte Ústavu České republiky? Vy nevíte, kdo je partnerem poslanců a Poslanecké sněmovny? Já bych vás velmi prosil, zastáváte významnou

funkci v čele významného vládního klubu, je dobře znát elementární základy Ústavy České republiky. Kdo jiný by to měl znát než předsedové poslaneckých klubů.

Pane poslanče Stanjuro prostřednictvím předsedajících, vy byste měl vědět, že z Ústavy České republiky je vláda, tedy ministři i premiér odpovědný Poslanecké sněmovně. Já se nebudu dotazovat nějakého vedoucího toho či onoho úřadu nebo podúřadu nebo odboru nebo kanceláře, protože na to nemám ani z ústavy mandát. A ten člověk mně ani jako poslanci nemusí z žádného zákona odpovědět. Musel bych použít obecných zákonů, jak se může ptát jakýkoliv občan, nikolivěk poslanec. A právě to je výsada Poslanecké sněmovny a poslanců plynoucí z ústavy, že se dotazují svých ministrů, dotazují premiéra.

A prosím, vedoucí Úřadu vlády je podřízený premiéra. Pane poslanče Stanjuro prostřednictvím předsedajících, kdo jmenoval vedoucího Úřadu vlády do jeho pozice? Asi tam spad shůry! Přišel tam pan premiér a říká: A ejhle tady chlap! Kde se mi tu vzal?! (Hlasitě se směje.) To přece tak není.

Pane poslanče Stanjuro prostřednictvím předsedajících se vás dovoluji dotázat: Víte, kdo jmenoval vedoucího Úřadu vlády? Pokud to nevíte, protože děláte, že to neposloucháte a jste tam v živé debatě se svými kolegy asi nad něčím důležitějším, třeba nad cenou baget v parlamentním bufetu, nebo něco takového tam řešíte, určitě klíčového pro osud této země, takže vás nerad vyrušuji. Ale přesto bych se vás rád zeptal, pane poslanče Stanjuro: Víte, nebo nevíte, kdo jmenoval vedoucího Úřadu vlády? Pokud to nevíte, tak vám to s vysokou mírou pravděpodobnosti sdělím. Byl to váš premiér! Nepadl mu tam shůry. Neobjevil se tam tak náhodou z ulice. Nejmenovala mu ho tam opozice. Nežůstal tam po Paroubkovi. Ale – ale dostal ho tam premiér Nečas, čili ten je jeho nadřízený. Ten vykonává práva a povinnosti, které zákoník svěřuje nadřízeným. A samozřejmě nadřízený se svého podřízeného jednoduše může, nebo dokonce musí dotázat, kolik jsou odměny, kolik jsou platy, když je zase on dotázán orgánem, který je z ústavy povinen kontrolovat činnost vlády. A to je parlament. Dámy a pánové – parlament.

Já chápu, že vám je to nepříjemné o těchto věcech tady debatovat. Já tomu naprosto rozumím. Ale opět výmluvy, výmluvy, výmluvy. Tak přijďte a řekněte, kolik bere paní Nagyová, kolik dostává odměn. A možná bychom to chtěli vědět o to víc, že jste ji označili za příbuznou pana premiéra.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jeroným Tejc, kterému předávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych jen reagoval na to, co v debatě řekl pan předseda Stanjura. Narážel na neúčast některých poslanců. Já bych chtěl říci, že pan poslanec Rath tady je, účastní se interpelací. Když jsem udělal rychle jen takovou lehkou prohlídku našeho poslaneckého webu, kde se lze dozvědět účast a neúčast jednotlivých poslanců, tak jsem zjistil, že pan premiér tady buďto nehlasuje, nebo je omluven ve 42 % hlasování, která jsou na půdě Sněmovny, a místopředseda vlády pan ministr Schwarzenberg má dokonce 65 % neúčasti. Já myslím, že ta čísla hovoří za vše a není potřeba k nic dodávat. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou byl ještě přihlášen pan poslanec Stanjura. Už ji stahuje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Luděk Jeništa: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, pan poslanec Rath tady řekl, že žasne. Já musím říct, že žasnu také, protože jeho vystoupení v zrcadle toho, jak jedná na zastupitelstvech Středočeského kraje, je mírně řečeno absurdní. On tady spílá Sněmovně z nedemokratičnosti, z prohlašování si toho, co chce apod. Já jsem zároveň zastupitelem Středočeského kraje a můžu vám říci, že mi z toho trochu běhá mráz po zádech. Byl jsem účasten zasedání zastupitelstva, kdy pan hejtman odebral slovo při diskusi, při návrzích programu, nechal tři vteřiny hlasovat, vyhlásil výsledky – neodhlasování programu – a ukončil víceméně schůzi tím, že utekl od řídícího pultu a absolutně nedodržel jednací řád, ve kterém je psáno, že je možné vznést námitky proti hlasování apod.

Když svolá zastupitelstvo na sobotu v 7 hodin ráno, což samozřejmě je jeho právo, a dohodne se s poslanci komunistické strany, že se tohoto zastupitelstva nezúčastní, takže takřka 30 opozičních poslanců během půl hodiny jede zase domů, kdy návrhy opozičních stran jsou nehlasovatelné, kdežto totožné návrhy v uvozovkách koaličních stran se lehce prohlasují –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, nerada vás přerušuji. Byl jste přihlášen k faktické poznámce, pokud se nemýlím. Čas vám vypršel. Pokud byste rád pokračoval, ráda vám dám slovo, až se přihlásíte k řádné.

Poslanec Luděk Jeništa: Dobře, přihlásím se ještě k řádné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Teď vystoupí poslanec Rath. K faktické poznámce, pane poslanče? K řádné. Nechcete si to rozmyslet?

Poslanec David Rath: Nechci. Dámy a pánové, tak my tady řešíme to, že pan premiér nechce sdělit poslanci, kolik dává odměn své blízké spolupracovníci Janě Nagyové. Místo toho, abychom debatovali o tom, jestli je to dobře, nebo špatně, že to premiér tají, tak tady vystoupí pan Jeništa, který mi vyčítá, že jsem hejtman a poslanec – on je starosta a poslanec a ještě krajský zastupitel, takže funkcí má také řadu – a začne nám tady vyprávět, jak to chodí na krajském zastupitelstvu. Tam to chodí lépe než v této Poslanecké sněmovně. Kdybych já měl řídit krajské zastupitelstvo, jak vy řídíte Sněmovnu, tak bych vám totiž slovo vlastně ani nedal. Kolikrát jen paní Němcová mi tady odebrala slovo!

Vy prostě nechápete, že tam je stejný jednací řád, kde třeba k programu mohou vystupovat jen lidé s právem přednosti. Můžete mi říci, pane Jeništo, co by se tady stalo s jakýmkoliv poslancem, který by k programu vystoupil a neměl právo přednosti? No řídící mu odebere slovo! To se tady v téhle Poslanecké sněmovně děje běžně. (Stále silnějším hlasem:) A vy se podivujete, že totéž se děje na krajském zastupitelstvu. Naučte se jednací řád! Jednací řád, který je platný jak pro Poslaneckou sněmovnu, tak pro krajské zastupitelstvo. Je to úplně stejné, přes kopírák!

K tomu bodu, o kterém jste hovořil. Tak samozřejmě tam mluvili vaši lidé s právem přednosti. Mimochodem, vy tam také máte právo přednosti jako poslanec a také jste k tomu mluvil. Tak k tomu byla vedena debata minimálně hodinu a půl. A tady říkáte, že k tomu nebyla vedena debata. Vystoupili k tomu všichni s právem přednosti několikrát, stejně jako v této Poslanecké sněmovně. Tak co to tady blábolíte, s odpuštěním? To se nestydíte ani trochu?!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, prosím, abyste se choval slušně. (Poslanec Rath: Prostřednictvím předsedající.) A když tak blábolit mým prostřednictvím. Ano prosím?

Poslanec David Rath: To bych si nedovolil, paní předsedající. Prostřednictvím vás bych si skutečně nedovolil blábolit. To si může dovolit pan poslanec Stanjura, ale já nikoliv. Já tohle respektuji.

Takže dámy a pánové, promiňte, že jsem se takto rozohnil, ale když tady někdo říká, že je hrůza, že na krajském zastupitelstvu Středočeského kraje platí stejné podmínky jednacího řádu a stejné jednací podmínky jako tady, tak já tedy žasnu. A promiňte, že jsem použil slovo blábolení. Nic jiného mě v té souvislosti nenapadá. Prostě je platný jednací řád tady i tam, jsou dokonce téměř identické. A tady ve Sněmovně se přece nikdo z nás nepodivuje, že k určitým bodům mohou vystupovat jen lidé s právem přednosti, protože to tak stanoví jednací řád. Úplně totéž platí pro jednání krajského zastupitelstva.

Mimochodem, zajímavé je, že někomu se nechce – a vy to tady říkáte, vy jste ta vládní koalice, která tady prohlašovávala neustále, že se bude jednat po 24. hodině, že se bude jednat v jednu hodinu v noci a ve dvě hodiny v noci. To tady máme každou poslaneckou schůzi. Minule kvůli tomu ruply nervy chudákovi jednomu našemu kolegovi, který se za to pak musel omlouvat, protože mu přišlo nenormální, že má jednat v jednu hodinu ve dvě hodiny o zákonech. To vám nevadí. Pro to tady, pane Jeništo, budovatelsky zdvíháte ruku. To se vám líbí jednat v jednu, ve dvě, ve tři. Když jde o vaše zákony, tak to chutě podpoříte! Proč ne? Ale v sobotu ráno lézt z postele kvůli nějakému krajskému zastupitelstvu, kde vy nevládnete? Tak to je přece příliš! To si ten Rath tedy dovoluje až až. Lump jeden! Třeba ho zkritizovat. Trošku se vzpamatujte!

Dámy a pánové, pane poslanče, já bych tady netahal krajské věci, zvlášť ve vašem případě. Je zajímavé, že vy se čím dál tím víc stylizujete do osoby, kterou hanba nefackuje.

Představte si, že tento pan poslanec Jeništa, který bere plné poslanecké náhrady za cestovné – počítám, že jste uvolněný starosta Vlašimi – čili plný plat starosty, takže má plný plat starosty, plný poslanecký plat, plné cestovní náhrady, plné odměny jako krajský zastupitel – které já nemám, ale vy je máte (ohlas v sále), to vám nezávidím, to vám přeju –, tak za této situace si představte, že tento poslanec beroucí plné cestovní náhrady ve výši kolik – 25, 30 tisíc měsíčně? – mi posílá cestáky na kraj, abych mu podepsal cesty na krajské zastupitelstvo, abychom mu ještě jako kraj zaplatili, že v sobotu ráno chudák musí dojet na krajské zastupitelstvo.

A tady máte tu drzost a vystupujete. Nezlobte se, neměl byste se spíš lidem omluvit? A spíš říct: asi jsem to trochu přehnal, jsem trochu moc nezažraný, když už беру plat starosty, krajského zastupitele, poslance, plné náhrady na cestovné – plné náhrady! – a ještě si žádám o cestáky.

Nezlobte se, já to vezmu také na příští jednání zastupitelstva, ať nám zastupitelé řeknou, co s tím mám dělat. Že člověk, který má tolik příjmů, se ještě nestydí – a přitom dostává plné náhrady za cestovné – si ještě posílat ke mně žádost o cesták za 200 korun, 300 korun, 500 korun, jak jste musel, chudáku, dojet na krajské zastupitelstvo. A je vám to zjevně jedno.

Mě by zajímalo, jestli to říkáte svým voličům ve Vlašimi, například. A taky by mě zajímalo, kolik peněz jste rozdál. Já jsem kritizován za dvě funkce, možná oprávněně, možná neoprávněně, nicméně se aspoň snažím podstatnou část jednoho ze svých příjmů rozdat. Podívejte se na mé webové stránky, tam máte napsáno, kam jsem přispěl – tu 50 tisíc, tu 100 tisíc na konkrétní projekty, konkrétním lidem v nouzi. Rozdál jsem takto myslím už víc než přes milion. Můžete mně říct vy konkrétní lidi, konkrétní akce, kam jste vy osobně někomu pomohl a přispěl ze svých asi tří nebo čtyř příjmů? Já o takové nevím, možná se taková někde objeví.

Takže dámy a pánové, tak tady přijde poslanec a místo toho, aby debatoval o tom, jestli je dobře, nebo není dobře, kolik bere paní Nagyová a proč to premiér tají, tak tady zatahuje věci, které na tuto půdu vůbec nepatří. Prosím, otevřete to klidně na krajském zastupitelstvu. A tam si můžeme popovídat i o vašich cestfácích a o vašich poslaneckých náhradách za cestovné. Možná to bude zajímavá debata. (Slabý potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, děkuji. Já jsem zde měla podánu přihlášku pana poslance Jeništy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Luděk Jeništa: Vážená paní místopředsedkyně, tady se přesně ukázalo to, co pan poslanec Rath dokáže, a přesně to, když jsem nahlédl do této vysoké politiky, tak z čeho je mi tak trochu špatně.

Já jsem tady chtěl naznačit, že kritika, která tady z jeho úst padá, přesně stejná kritika padá na jeho hlavu na úrovni krajského zastupitelstva. Já jsem neříkal, že zastupitelstvo nelze svolat na sobotu 7 hodin ráno, naopak jsem řekl, že na to samozřejmě má právo. Já jsem tady panu Rathovi nevyčítal, že má více funkcí, on mně samozřejmě ano. A co se týče těch financí, tak má poměrně smůlu, protože je pravda, že si nechávám proplácet cesták na zastupitelstvo kraje, nicméně na to mám právo. Co se týče cest z města Vlašimi, já mám smlouvu s městem Vlašim na služební auto a všechny cesty, které se netýkají města, si do městské pokladny hradím, takže v tomto bodě je těžko mi něco vyčítat. Co se týče peněz, které pan Rath dává na charitu nebo na nějaké jiné věci, já také nějaké peníze dávám, nicméně to nepublikuji do médií.

Víte, tady padla slova o tom, že někdo káže vodu a pije víno. V případě pana hejtmana Ratha, a znovu říkám v zrcadle toho, jak probíhají zastupitelstva kraje, je to úsloví velice, velice slabé. Já bych to přirovnal k tomu chlapíkovi, který v pondělí, ve středu a v pátek zmlátí manželku, v úterý a ve čtvrtek seřeže milenku, v sobotu si napíše projev a v neděli vystupuje a předsedá Spolku pro ochranu týraných žen. Je to věc, která mě na nejvyšší politice děsí, která se mi nelíbí a z které mám opravdu, opravdu hrozný pocit, a musím říct, že to možná bude i důvod toho, jestli z této politiky někdy odejdu.

Tady u toho pultíku se střídají většinou stejní lidé a ať jsou to opoziční poslanci jako pan Tejc, pan Sobotka a podobně, tak já musím přiznat, že jejich vystoupení беру, protože se v nich objevují argumenty, ačkoliv opoziční, tak argumenty věcně a argumenty, které do politiky patří. V případě pana Ratha tomu bohužel tak není a to si myslím, že obraz této Sněmovny a obraz všech poslanců této Sněmovny u veřejnosti dělá takový, jakým je, a bohužel špatný.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09).

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Rath. Dříve než mu dám slovo, dámy a pánové, myslím, že jsem měla trpělivosti dostatek, ale dovolím si ocitovat § 112 odst. 5 jednacího řádu: "O odpovědi na písemnou interpelaci zařazenou na pořad schůze Sněmovny se koná rozprava." Mám pocit, že v diskusi jsme se dostali nejen za hranice jednacího řádu, ale i poněkud za hranice vkusu, takže já vás moc prosím, pokud bychom se mohli vrátit k tématu interpelace, kterou zde přednesl pan poslanec Rath.

Prosím, pane poslanče, máte nyní slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající, já myslím, že tohle jste především měla říct svému koaličnímu kolegovi panu Jeništovi, který tady nehovořil vůbec k mé interpelaci, která se týká toho, že premiér mně odmítl odpovědět, kolik dostává platu a odměn paní Nagyová, ale začal tady hovořit o tématu, které s tím vůbec nesouvisí, to jest jeho postřezích a dojmech z krajského zastupitelstva. Čili já bych prosil, abychom dodržovali jednací řád všichni, aby všem bylo měřeno stejným metrem, a ne že koaliční poslanec si tady může vyprávět třeba zážitky z dovolené, a my, když jedním slovem se odchýlíme, tak je nám odebíráno slovo. To by asi nebylo správné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, měla jsem na mysli stejným dílem vás i pana poslance Jeništu, pokud vás to uklidní.

Poslanec David Rath: Děkuji, velmi mě to uklidnilo, paní předsedající.

Čili, dámy a pánové, mě skutečně mrzí, a když tady někdo mluví o tom, že politika má obecně špatný obraz u občanů, jistě se na tom podílíme všichni nějakou měrou, nicméně myslím si, že je zásadní a že by mělo být i ambicí politiků i z vládní strany tlačit na své vrcholné představitele, jakým je premiér, když slibují transparentnost a komunikaci s veřejností, aby tak skutečně činili. Když premiér ostatním nařizuje redukční dietu, aby svým blízkým ve stejné době servíroval kaviár, to není dobře. Nemůžete celé společnosti diktovat tvrdou ekonomickou redukční dietu a svým – jak řekl pan Stanjura – příbuzným, tedy paní Nagyové, příbuzná pana premiéra údajně – tak skutečně nakládali a dělali jim ekonomickou hostinu.

Nic nebránilo panu premiérovi, aby mi na tuto moji stručnou a strohou interpelaci jasně odpověděl. To znamená napsal: paní Nagyová dostává takový plat a dostala takové a takové odměny. Mohli bychom debatovat tady o tom, jestli je to hodně, nebo málo, jestli si ty statisíce paní Nagyová za svou náročnou práci – já chápu, že panu premiérovi je třeba k dispozici třeba 24 hodin denně, i to se musí ocenit finančně – takže jestli za svoji

náročnou práci je honorována a odměňována standardně, nadstandardně, ale napsat já vám to nesdělím, to není moje věc, jak mně napsal pan premiér, to je věc nějakého mého podřízeného, kterého on jmenoval, tak to je samozřejmě špatně. A aby nás tady prosím moralizoval poslanec TOP 09, který si, nevím jakým právem, osvojuje moralizování ostatních – nevím, jaká on je morální autorita, asi tak čerpá z toho, že vedle poslaneckých náhrad na cestovné si píše i cestáky, k čemuž se tady přiznal, a za to mu děkuji. Ale myslím si, že, pane kolego poslanče, jenom když jste se tohoto dopustil, tak nemáte právo moralizovat toho posledního zloděje v této zemi!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní je do rozpravy přihlášen pan ministr Petr Bendl. Ještě než dojde k pultíku, ráda bych oznámila, že náhradní karty mají následující poslanci: pan poslanec Paroubek číslo 22, pan poslanec Karel Černý náhradní kartu číslo 9, paní poslankyně Květa Matušovská náhradní kartu číslo 21.

Prosím, pane ministře, už máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Já jsem původně nechtěl vystupovat, neboť nízká úroveň argumentace především pana poslance a hejtmana Ratha to asi příliš nevyžadovala, nicméně urážet a napadat předsedu vlády a místopředsedu vlády, ministra zahraničí za neúčast na hlasování a jednání Poslanecké sněmovny považuji za velmi unfér, zvláště od člověka, který nemá účast na jednání a hlasování Poslanecké sněmovny zdaleka takovou jako např. premiér České republiky. Prostě mít 51 % neúčasti na hlasování a plakat tady ze strany sociální demokracie nad tím, že premiér má 42 %, je nízké, ubohé a velmi laciné. Všichni vědí, že premiér i ministr zahraničí mají spoustu jiných povinností, které jsou dány jejich funkcemi. A že neexistuje něco jako klouzavý mandát, je na rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Víím, že o tom v minulosti často bývaly diskuse, neboť je to praktické a podle mě v zájmu České republiky, aby od některých příštích volebních období něco takového bylo, něco takového, co je běžné v jiných zemích, neboť je evidentní, že má-li stát zájem na tom, aby se mohli vládní představitelé věnovat maximálně práci a nemuseli sedět ve Sněmovně i v situacích, kdy se nejedná o jejich odbornost, aby se jí mohli věnovat, v tomto ohledu bychom měli být vůči premiérovi a místopředsedovi vlády korektnější. Mně to nedalo, musel jsem k tomu vystoupit.

Stejně jako k tomu principu interpelací a využívání možnosti ptát se premiéra či ostatních ministrů vlády České republiky. Prostě všichni chápeme a říkáme ano, ptejte se, na co chcete, prostě klasika, já na co chci odpovím. Je to běžné a normální na úrovni vlády stejně jako na

úrovni krajských zastupitelstev či na úrovni měst a obcí. Ale něco jiného je seriózně se ptát a dodržovat pravidla hry a něco jiného je kázat vodu a pít víno.

Pan poslanec Rath tady říkal, že se ptá na absolutně jednoduchou věc a že mu nikdo nechce odpovědět, jaká je mzda toho či onoho zaměstnance Úřadu vlády, a přitom sám dobře ví, že jsou v rozporu zákon o ochraně osobních informací nebo osobních údajů a zákon o informacích a poskytování informací veřejnosti, neboť jeden zákon říká, že občan má právo na to, aby nebyly zveřejňovány věci, které se týkají jeho osobních záležitostí – a mezi ty se plat počítá – a druhý zákon říká, že veřejnost má právo na veškeré informace, které se týkají veřejné správy. Tam je jasný rozpor daný rozhodnutím Poslanecké sněmovny, protože tyto dva zákony jdou proti sobě. Není to jediná interpelace, kterou se takto trápíme, i já mám podobnou od pana kolegy Tejce na stole. A musel bych na to říct, ať to soud definitivně rozhodne, protože se nechce žádný ministr ani premiér vystavovat nařčení, že porušil zákon o ochraně osobních údajů. To je přece logické. Takže pokud s něčím nesouhlasíte, obraťte se na soud, protože ten to musí rozhodnout v okamžiku, kdy ty dva zákony jdou evidentně proti sobě.

Co mi ale vadí nejvíc, je stěžování si na to, že s vámi snad někdo špatně zachází, přičemž já tady mám jenom jednu interpelaci, a mohl bych jich přinést mnohem více, z úrovně Středočeského kraje, ale nebudu vás tím tady prudit, protože chápu, že tím nechcete být obtěžováni. Nicméně jak je zacházeno s opozicí na úrovni středočeského regionu je zásadně odlišné od toho, jak je zacházeno s opozicí v Poslanecké sněmovně. Pan kolega Jeništa už to tady říkal velmi pokorným hlasem, neboť tím chtěl dát najevo míru ubohosti toho, jakým způsobem je tady prezentován a urážen premiér a místopředseda vlády. Já tedy řeknu jenom jeden jediný příklad a vy si z toho udělejte sami obrázek a já už potom k tomu vystupovat nebudu, protože mi je jasné, že potrefená husa se ozve a zase bude kejhát.

Žádám vás – to byla jedna z interpelací paní kolegyně Nohýnkové, předsedkyně kontrolního výboru, na hejtmana – žádám vás o následující informace: kdy a s jakým výsledkem proběhla další veřejná zakázka či zakázky na propagaci. Týkalo se to zakázky na zajištění inzertního prostoru v médiích uvedených v usnesení rady Středočeského kraje, přičemž předpokládaná cena inzerce Středočeského kraje na prezentaci pana hejtmána byla částka zhruba 7 553 268 korun bez DPH. A dále rada kraje na jednání 8. dubna 2010 svým usnesením na základě vyhodnocení veřejné zakázky na zajištění dalšího inzertního prostoru ve společenském deníku pověřila Ing. Hraběte podpisem smlouvy o dílo s vybraným uchazečem firmou Actual Aver cz. Cena díla byla 3985 korun.

My jsme se ptali, kdy a s jakým výsledkem proběhla další veřejná

zakázka či zakázky na propagaci Středočeského kraje, ať už formou inzerce či jinou ve Středočeských listech, finanční objemy podepsaných smluv, chtěli jsme soupis faktur a plateb v roce 2010, které se vztahovaly k jakékoli formě propagace Středočeského kraje, a chtěli jsme znát, ze které kapitoly byly peníze čerpány. Konkrétní, jasné otázky na pana hejtmána. Odpověď byla: K vašemu dotazu si vám dovoluji sdělit, že všechny veřejné zakázky schválila rada kraje a naleznete je v zápisech z jednání rady kraje. Na to my jsme se neptali. My jsme se ptali na faktury, na soupis faktur, finanční objemy, to, co v usnesení rady kraje není. Ale tohle byla arogantní odpověď středočeského hejtmána a takhle on si představuje práci s opozicí. Jen si o tom udělejte obrázek sami.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vidím, že diskuse je opravdu velmi rozsáhlá. Teď tady mám tři přihlášky a nevím, která z nich byla faktická. Pardon, pane poslanče, hlásíte se velmi vehementně, přesto před vámi ještě byli jiní přihlášení. Pan poslanec Paroubek se hlásil s faktickou poznámkou. Je to tak, pane poslanče?

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, vy jste velmi příjemná dáma, ale přece jenom se mi teď zdálo, jestli jste napomínala Sněmovnu, že někdo hovoří tak trošku mimo, tak myslím, že pan ministr Bendl hovořil mimo, protože mě nezajímá, co se děje na středočeském zastupitelstvu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vzdala jsem to, neb hovoří mimo všichni. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Ale dobře, pak řekněte hovořte mimo všichni, a ne že hovoří jenom ten mimo a ten nemůže hovořit mimo.

Mě samozřejmě také zajímá, a nemám nějakou zálibu v tom, sledovat platy svých bližních, ale samozřejmě že mě zajímají platy lidí třeba v okolí premiéra. Víím, že pan premiér má jistou zálibu v paní Nagyové. Já tu dámu neznám, asi je příjemná. Takže by mě také zajímalo, jaký má plat a jestli bydlí v Hrzánském paláci apod. Na tom přece není nic špatného, když se dozvíme, proč tam musí bydlet, jestli tam bydlí a proč má třeba takové a takové odměny.

Zacházení s opozicí. Vííte, já bych o tom nechtěl hovořit. Mě by třeba zajímalo, kdyby v tomto týdnu proběhla meritorní debata o stanovisku české vlády pro summit Evropské unie. My jsme se to nedozvěděli. Stejně tak, pokud jde o zacházení s opozicí, bychom mohli hovořit o řekněme obsazování výborů v této Poslanecké sněmovně.

Já si vzpomínám, pane ministře Bendle, že ve vašich zastupitelstvech třeba komunisté neměli být právo v jakémkoliv výboru. Nevím, jestli je to demokratické. Takže vííte, myslím, že bychom se vždycky měli soustředit na meritum věci. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Richard Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Richard Dolejš: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Mě mrzí, že zde pan ministr Bendl není, protože jsem chtěl reagovat na jeho vystoupení. On za prvé odvádí pozornost od podstaty této interpelace. (Hlasy ze sálu.) Neříkám, jestli může, nebo nemůže, já říkám, že odvádí pozornost ke Středočeskému kraji. Tím strhl pozornost i k sobě.

Já jsem v době, kdy pan Bendl byl hejtmánem, byl opozičním zastupitelem, předsedou klubu, a mohu konstatovat, že pan Bendl systematicky porušoval jednací řád a se zastupitelstvem jednal jak s trhačím kalendářem. Jako příklad vám uvedu privatizaci středočeských nemocnic, kdy Petr Bendl prodal středočeské nemocnice tři čtvrtě miliardy pod odhadní cenou a jednání na zastupitelstvu probíhalo tím stylem, že pan Bendl nám dal podklady minutu před jednáním zastupitelstva, v průběhu zastupitelstva tyto materiály stáhl, vyměnil je a pak nás přehlasoval, převálcovav, aniž by nám umožnil výrazným způsobem do tohoto procesu zasáhnout. Takže pokud pan Bendl zde káže o tom, jak se chová David Rath na úrovni Středočeského kraje, tak by se nejprve měl zamyslet sám nad sebou.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále jsem měla přihlášeného pana poslance Tejce a pana poslance Ratha, takže jak si to pánové vyříkají? Pane poslanče, jdete s řádnou, prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Ještě jednou dobrý den. Nebyl to pan poslanec Rath, který tady upozorňoval na neúčast premiéra a místopředsedy vlády na jednání Sněmovny. Já myslím, že to není něco nehorázného ohradit se proti jejich neúčasti. Já jsem na to upozornil právě proto, aby chom srovnávali srovnatelné. Já myslím, že je důležité, aby tady byli všichni poslanci. Koneckonců média pravidelně informují o tom, kdo se účastní více, či méně, a nikomu ze členů vlády včetně pana premiéra a pana vicepremiéra Schwarzenberga nikdo nebrání, aby se vzdal mandátu poslance, pokud tady není schopen být přítomen. Má tady povinnost být přítomen jako člen vlády. Myslím, že pokud se někdo dívá někdy na jednání Poslanecké sněmovny i v důležitějších momentech možná, než jsou interpelace, tak vidí, že za zády řečníka většinou z vlády buď nesedí ni-

kdo, anebo jsou tam dva či tři ministři vlády, a to myslím skutečně neukazuje na důstojnost jednání této Sněmovny. Ale také na to, jak vláda vnímá Parlament.

Určitě je důležité si připomenout, že jsme parlamentní republikou a že nejsme republikou vládní. Takto je to napsáno v ústavě. Já mám pocit v posledních měsících a v posledním roce, že tady skutečně nevládně Parlament v České republice, že tady nevládnou zástupci, kteří byli zvoleni lidmi, ale nějaká K9, kterou možná nikdy nikdo neviděl na vlastní oči, a případně vláda, která tady diktuje svým poslancům, co mají a nemají dělat, a je jejich rozhodnutí, jestli ji budou, nebo nebudou poslouchat.

Ale skutečně si myslím, že pokud tady máme projednávat závažné věci, tak není možné, aby neúčast premiéra byla 42 % na hlasování Sněmovny. To je skutečně vysoké číslo. Já chápu, že pan premiér má své povinnosti, na druhé straně Sněmovna zasedá v pravidelných harmonogramech a pan premiér jistě může udělat všechno pro to, aby tady přítomen byl, protože tady se rozhoduje, v Poslanecké sněmovně, nebo by se alespoň mělo rozhodovat, o osudu této země. Pokud to pana premiéra nezajímá a řeší to na K9 a nechce to řešit ve Sněmovně, je to jeho problém, ale nevidím nic špatného na tom upozornit na to. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec David Rath. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, musím říct, že vlastně Petra Bendla naprosto chápu, že šel se tady zastat svého premiéra, protože málokterý premiér by z něj udělal ministra zemědělství. Všichni víme, že jeho jediná kvalifikace k tomuto postu je včasné překmitnutí na správnou stranu, dále zkušenosti ze žňové komise, kde byl jako funkcionář SSM za minulého režimu bojovat o zrno, a třetí, spíš obecná poznámka, že je o něm známo, že pohnojil, co mohl. Tak jestli to je správná kvalifikace, tak budiž.

Takže chápu, že bude muset se tady premiéra zastávat v každém případě, třeba i v tom, když premiér neodpoví na takovou otázku, kolik dává odměn a platu své nejbližší spolupracovníci paní Nagyové. Konečně, pan Bendl tady prezentoval, že i my na kraji k opozici neoplýváme nějakou mimořádnou vstřícností. Já bych chtěl konstatovat, že v Poslanecké sněmovně jsme v opozici pět let a předtím jsme byli osm let v opozici na kraji, kde tam vládl pan Bendl. Pan Bendl za osm let si s opozicí utíral tak akorát podrážky. Za pět let, co jsem tady v této Sněmovně a jsem v opozici, tak jsem interpeloval mockrát, písemně, ústně. Vždycky mně bylo odpovězeno podobně, jak mi odpověděl teď pan premiér. Prostě neodpovím. A Bendl tady má takovou drzost, že nás poučuje, jak my na kraji se máme chovat k opozici? Proč se tak nechoval

on těch osm let? Proč osm let s opozicí zacházel jako s rohožkou na krajském úřadu? Kdokoliv se něco zeptal, tak žádnou odpověď z něj nikdy nedostal.

Takže dámy a pánové, jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Prostě my jsme osm let na kraji volali do lesa, tam se osm let z něho ozývalo a teď děláme úplně totéž, přes kopírák. Možná někdo říká, že to není správné. Najednou teď ODS říká: To není správné, že se k nám chováte, jak jsme se my chovali k vám a jak se my teď chováme v této Poslanecké sněmovně k vám jako opozice. Takže vy nás můžete kopat, fackovat, ponižovat, masakrovat z výborů, nikam nezvolit, přehlasovávat, to je samozřejmě vrchnostensky správné, protože vy jste nadlidi, vy jste vláda, vy jste ODS, vy jste TOP 09. Top! Něco víc než ty ostatní, než ten plebs! A ten plebs musí akorát křučet a nechat si to líbit od vás, od vaší vrchnosti, od vašeho lordstva povýšenosti! To je váš přístup k lidem: namyšlenost, arogance!

A já přiznávám, dámy a pánové, že se k vám chovám stejně, jak vy se chováte celou dobu k nám. Proto mě mnozí lidé celkem právem považují třeba za arogantního. Já k normálním lidem, kteří se ke mně chovají slušně, v žádném případě nejsem arogantní. Já jsem arogantní k vám, k vašim představitelům, protože s vámi mám dlouholeté zkušenosti. A jak vy se chováte a chovali jste se ke mně a k nám jako k sociální demokracii, tak vidím jako správné a logické vám nastavit zrcadlo a říct vám: líbí se vám to?

Ale zajímavé je, že vy stále ne a ne to pochopit. Takže když se zeptáme premiéra, tak nám arogantně neodpoví. Když jsme se zeptali hejtmana Bendla, tak nám arogantně neodpověděl. Ale máte tu drzost – skutečně tu drzost tady někoho poučovat, jak by se měl chovat. Tak nejdřív změňte své chování vy a já vám slibuji, že ho okamžitě změním i já. Pokud pan premiér jako premiér této země bude odpovídat na interpelace, jak se má a sluší, tak pak nemám jediný argument, proč by se takto nemělo postupovat všude, tedy i třeba na úřadech, které řídí sociální demokracie.

Takže dámy a pánové, ono je potřeba se nad tím zamyslet. A konečně i pan Bendl by si měl udělat pořádek s jeho předsedou klubu panem Stanjурou, protože ten tady jasně říkal, že přece se nemám obracet na premiéra – což je samozřejmě v rozporu s ústavou, já se naopak mám obracet na premiéra – a že se mám obrátit na šéfa Úřadu vlády, který mi odpoví. A ministr této vlády tady jasně přišel a říká: my vám neodpovíme, protože je to v rozporu se zákonem. Tak kdo má z vás, dámy a pánové, dvou pravdu?

Vy si protiřečíte jeden proti druhému. Pan Stanjura mně tady říká, abych se ptal šéfa Úřadu vlády, ne premiéra, což je zjevný nesmysl, ale budiž. A pan Bendl už mně dopředu říká, že mně šéf Úřadu vlády stejně neodpoví, protože je to v rozporu se zákonem. (Směje se.) To jste tady předvedli v přímém přenosu –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel čas určený pro odpovědi na písemné interpelace.

Poslanec David Rath: Takže paní předsedající, děkuji a doufám, protože tím se přerušuje, že příště v tom budeme pokračovat a že už možná budu mít po půl roce větší štěstí a že třeba tady bude premiér, pohne se v něm svědomí a sdělí nám, kolik dává platu a odměn –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, čas.

Poslanec David Rath: Platu a odměn paní Nagyové. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Omlouvám se všem ostatním, už jsme vyčerpali čas určený na písemné interpelace. Tuto interpelaci přerušuji. K této výživné a pro Českou republiku jistě nesmírně důležité diskusi se vrátíme tedy příště a můžeme přistoupit k pevně zařazeným bodům.

Ještě než tak učiníme, přečtu vám některé písemné omluvy, které se zde nashromáždily. Mám zde omluvu od pana ministra Tomáše Chalupy, který původně dal omluvu mezi 11. a 14. hodinou, ale omlouvá se nyní i od 14.30 hodin z důvodu účasti na odpoledním jednání 13. schůze Senátu Parlamentu České republiky. Dále zde mám omluvu pana ministra Jiřího Bessera od 11 hodin z naléhavých pracovních důvodů. Dále je zde omluva pana poslance Václava Horáčka mezi 11. a 13. hodinou z důvodu stomatologického zákroku. A dále je zde omluvenka na dnešní celý jednací den od poslankyně Kristýny Kočí ze zdravotních důvodů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobrý den. Oznamuji, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 27, a po pozdravu bych ráda pokračovala v jednání naší schůze.

Zahajuji projednávání bodu číslo

39.

Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014-2020 /kód dokumentu 12474/11, KOM(2011) 398 v konečném znění/ /sněmovní tisk 500-E/

Návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti

spolu se svým předběžným stanoviskem. Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o jeho slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, mně to je neobyčejně trapné, ale já jsem si teď připravoval ve své kanceláři jednotlivé body a přesně tento bod jsem zanechal na stole. Prosím o pochopení. Jsem během čtyř minut zpátky. Je mi to nesmírně líto, nehněvejte se. Já mám zpracované úvodní slovo, kde vám chci říct velmi stručnou anotaci...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže potřebujete kolik minut, pane ministře?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Čtyři, maximálně pět minut a prosím, abyste se na mě nehněvali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, sejdem se v 11.10 hodin. Přerušuji na těch pár minut schůzi.

Pan kolega Tejc potřebuje prodloužit přestávku. Prosím, oznamte nám ji.

Poslanec Jeroným Tejc: Jestli bych mohl poprosit, pokud už došlo k přerušení, kdybychom přestávku mohli konat v délce 15 minut na poradu klubu sociální demokracie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V 11.20 hodin se sejdem.

(Jednání přerušeno v 11.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.20 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Požádám tedy pana ministra financí Miroslava Kalouska o úvodní slovo k otevřenému bodu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ještě jednou se omlouvám a děkuji za pochopení.

Dovolte mi, abych vás ve stručnosti informoval o Sdělení Komise – Rozpočet pro Evropu 2020, což není nic jiného než návrh fiskální periody nebo, chcete-li, návrh sedmiletého rozpočtu, finanční strategie. Sdělení k

rozpočtu pro Evropu 2020 předložila Komise 29. června 2011 a je to klíčový dokument, ve kterém Komise navrhuje budoucí podobu výdajové a příjmové strany rozpočtu EU na období po roce 2013. Kdyby teď nebyla eurozóna zmítána v krizi, jsem přesvědčen, že by to byla nyní ta hlavní priorita diskusí, které bychom absolvovali na evropské půdě, nicméně krize nekrize, stejně to bude priorita docela zásadní.

Budoucí finanční rámec je navrhován ve stejné délce jako ten současný, to znamená sedmiletý, a Komise jej navrhuje v celkovém objemu na úrovni 1 % hrubého národního důchodu EU, a to v platbách. Na výdajové straně rozpočtu Komise navrhuje navýšení prostředků na výzkum a inovace, vzdělávání a na klíčové infrastrukturní sítě. Naopak výdaje na politiku soudržnosti a zejména na společnou zemědělskou politiku mají v následujícím období poklesnout. V rámci politiky soudržnosti navrhuje Komise zavést novou kategorii přechodných regionů pro regiony s HDP na obyvatele v rozmezí 75 až 90 % průměru EU, dále posílit koncept kondicionalit, to znamená podmínek pro vyplácení prostředků z fondu politiky soudržnosti, a úlohu Evropského sociálního fondu stanovením minimálního podílu jeho alokace na rozpočtu politiky soudržnosti ve výši 25 procent.

Součástí politiky soudržnosti by měl být nový nástroj k propojení Evropy, který má sloužit k propojení dopravních, energetických a informačních sítí. Komise navrhuje, aby se do tohoto nástroje převedla část alokace Fondu soudržnosti, konkrétně 10 mld. eur. Tyto prostředky by byly následně využity v kohezních státech na budování transevropské páteřní dopravní infrastruktury.

V rámci společné zemědělské politiky navrhuje Komise postupné sblížení úrovně přímých plateb mezi členskými státy, zavedení dalších environmentálních požadavků na jejich vyplácení, tj. ozelenění, a zastropování výše přímých plateb pro velké farmy. Zde pozor: zastropování výše plateb pro velké farmy, si dovoluji říct vzhledem ke struktuře českého zemědělství, je v přímé kontradikci se zájmy ČR.

Na příjmové straně rozpočtu EU Komise navrhuje zrušit současný zdroj založený na DPH a zavést dva nové vlastní zdroje: zdroj z DPH a daň z finančních transakcí. Komise také navrhuje částečně zjednodušit systém rabatů a korekcí.

Dovolíte-li, Ministerstvo financí ve spolupráci se všemi dotčenými resorty zpracovalo pro vládu dvě rámcové pozice a výbor pro EU i vláda ČR tyto pozice schválily k 31. srpnu 2011. Týká se pozice jak k víceletému rámci, tak také pozice k vlastním zdrojům EU.

Dovolte, abych stručně okomentoval onu rámcovou pozici k víceletému finančnímu rámci, tedy k rozpočtu. ČR souhlasí se zaměřením výdajů na plnění z cílů strategie Evropa roku 2020 a podporujeme sedmiletou délku

finančního rámce a celkový objem na úrovni 1 % hrubého národního důchodu EU. Prioritou ČR zůstává politika soudržnosti, tedy koheze. A je to čistě pragmatická úvaha, která vychází z toho, z jakých zdrojů může ČR čerpat především, proto je to naší prioritou zejména. Podporujeme silnější zaměření politiky soudržnosti na výsledky a prosazujeme, aby finanční prostředky i nadále byly soustředěny na podporu rozvoje méně vyspělých regionů a členských států, neboť v jejich podpoře spočívá klíčová přidaná hodnota politiky soudržnosti.

Nepodporujeme naopak vyčlenění evropské rezervy ve výši 5 % alokace na politiku soudržnosti, která by se dodatečně rozdělovala členskými státy a regionům, které úspěšně plní stanovené cíle navázané na strategii Evropa 2020. Rovněž tak nepodporujeme vznik nástroje k propojení Evropy v navrhované podobě, ze kterého by se měly financovat dopravní, energetické a informační sítě. Česká vláda je v této souvislosti přesvědčena, že financování klíčových infrastrukturních projektů by mělo zůstat primární odpovědností členských států, resp. trhu se zapojením soukromého sektoru. Jsme totiž přesvědčeni, že tento nový nástroj odčerpá část kohezních prostředků pro méně vyspělé regiony a členské státy naopak ku prospěchu vyspělejších států, a z tohoto důvodu máme skeptický postoj k převodu 10 mld. eur z kohezního fondu do tohoto nového nástroje, který by byl přímo řízen Evropskou komisí.

V oblasti společné zemědělské politiky podporujeme návrh Komise snížit celkový objem rozpočtu a tam je naší hlavní prioritou zmírnit přetrvávající rozdíly v úrovni přímých plateb. Pro českou vládu zrovna tak jako pro zemědělskou veřejnost není klíčová absolutní výše přímých plateb, ale odstranění diskriminačních rozdílů. Jak už jsem upozornil na začátku své řeči, jsme dlouhodobě, a to velmi důsledně, proti zastropování přímých plateb pro velké farmy. Struktura českého zemědělství, na rozdíl od jiných zemí, kde je vidět, že struktura je výrazně rozdrobenější, jasně odpovídá, proč máme tuto pozici tak důslednou.

Na příjmové straně rozpočtu EU podporujeme návrh Komise na zrušení zdroje z DPH, který je velmi komplikovaný a jeho podíl na financování rozpočtu je v současné době již minimální. Nesouhlasíme a jsme mimořádně zdrženliví s návrhem Komise na zavedení nových vlastních zdrojů. Podporujeme financování rozpočtu přímými odvody z členských států. Jsme přesvědčeni, že vlastní zdroje by zneprůhlednily příjmovou stranu rozpočtu EU a mohly by být v rozporu i s pravomocemi členských států na nastavení vlastní daňové politiky.

Z těchto důvodů máme rovněž dlouhodobě odmítavý postoj k zavedení transakční daně, o které jsme přesvědčeni, že nemůže přinést nic jiného než odliv kapitálu z těch míst, do kterých bude zavedena.

Tolik dovolte stručné seznámení se sdělením Komise a s pozicí české

vlády, která je prezentována na všech úrovních projednávání tohoto materiálu. Budu vděčný za diskusi a připomínky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi financí. Výbor pro evropské záležitosti návrh nařízení rady projednal. Usnesení a stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 500-E. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Bauera, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, milé dámy a pánové, dovoluji mi přednést krátkou zpravodajskou zprávu a samozřejmě možná doplnit o několik myšlenek k tomuto materiálu. Jedná se – ono to vyplývá i z toho materiálu Rozpočet pro strategii, takzvaná Evropa 2020, což je strategie, která navazuje na tu veleneúspěšnou lisabonskou strategii.

Já jsem velice rád, když se rozhlédnu v tomto sále, tak náš sál je nabitý k prasknutí a není tady téměř místočko, kam by si mohl někdo sednout (ironicky). A tím pádem dáváme najevo náš mimořádný zájem o tento materiál. Chybějí mi tady bohužel někteří odborníci napříč politickým spektrem. Je to velká škoda a doufám, že až za rok, za dva nebo za tři, možná už na konci letošního roku, kdy Evropská rada bude poté, co dostane připomínky ze všech 27 členských států, dávat dohromady konkrétní návrh nové finanční perspektivy na období 2014 až 2020, tak doufám, že v tomto období za rok nebo za dva tady opět na plénu Poslanecké sněmovny nebudeme plakat nad tím, že bylo rozhodnuto o nás nebo bez nás a že neexistuje žádná parlamentní kontrola. Možná si vzpomeneme na čtvrtek 27. října, kdy máme mimořádnou příležitost se k tomuto materiálu vyjádřit. Ostatně jde v podstatě pouze o pár stovek miliard korun.

Určitě nová finanční perspektiva bude jiná, než je ta, ve které právě teď financujeme některé projekty. Asi všichni dobře víte, že to současné období bylo pro Českou republiku, ale i další státy relativně bohaté. A já mám připravena dvě důležitá čísla. My jsme měli možnost do roku 2013 čerpat přibližně 780 miliard korun. Samozřejmě ty projekty a programy neustále dobíhají. Také víte, že existuje koeficient N+2 nebo N+3, takže nevíme, jaká ta čistá pozice bude.

Ale nechtěl bych tady zapomenout na jedno druhé důležité číslo, což je naše povinnost přibližně 32 až 35 miliard korun každý rok dávat do společné kasy Evropské unie, a tím pádem přerozdělovat mimo jiné i české finanční prostředky.

Já už velice často na našem výboru připomínám myšlenku, že nejenom

daně a smrt jsou naší povinností, která nás nemine, ale dokonce i odvody do Evropské unie jsou povinné. Nicméně ty – v uvozovkách – případné finanční prostředky, které můžeme čerpat, jsou spíše možné, nicméně velice často členské státy nejsou schopny dočerpávat.

Několik myšlenek – on je tady možná spíše nastínil i pan ministr financí. Já bych chtěl říct k tomuto návrhu, že stále platí, že ambice mnoha evropských politiků jsou natolik velké, že by ani dvojnásobné rozpočty nestačily na naplnění těchto ambicí. A jsem velice rád, že Česká republika, vláda České republiky, zastává pozici, že nemá význam navyšovat celkový rozpočet Evropské unie mimo jiné z toho důvodu, že na členské příspěvky si mnohé členské státy dokonce musejí půjčovat. To je první poznámka.

Jsem také velice rád, že se v pozici vlády České republiky objevuje myšlenka, že se nám nelíbí, aby Evropská unie měla své nové vlastní zdroje. Jsem velice rád, že platí presumpce, že vybírání daní je především záležitostí národních států. Ono to tady už bylo ústy pana ministra financí řečeno.

Další poznámka se týká té novinky – ono těch novinek na příjmové straně rozpočtu je několik, ale ta klíčová je nový návrh ohledně daně z finančních transakcí. Je to bod nebo věc, která je přímo spojená s tím následujícím nebo dalším bodem, o kterém tady dnes ještě budeme hovořit. Ale přesto velice rád konstatuji, že kvituji stanovisko vlády České republiky, že k tomu má významné výhrady, že se nám nelíbí zavádění nových, jakýchkoliv jiných daní na úrovni Evropské unie. Mimo jiné daň z finančních transakcí, pokud nedojde k elementární dohodě minimálně na půdě států G20, já osobně se domnívám, že v žádném případě nemůže fungovat.

Poslední poznámka. V Evropské unii jsme si všichni rovni, nicméně některé státy mají své korekce. I z tohoto důvodu bych chtěl taktéž pochválit a spíše kvitovat, že Česká republika a vláda České republiky se v tom připomínkovém procesu snaží odstranit všechny po desetiletí načerpané výjimky nebo korekce a usilujeme o to, aby nová finanční perspektiva, pokud to jenom trochu bude možné a v našich silách realizovatelné, vznikla bez všech korekcí a výjimek, kterých jsme tady všichni svědky.

Tolik několik dotazů nebo respektive několik poznámek z mé strany.

Já bych vás, paní předsedkyně, seznámil s tím, že výbor pro evropské záležitosti doporučuje Poslanecké sněmovně následující usnesení – má dva body. Za prvé, Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh tohoto nařízení Rady, jehož celý název máte všichni před sebou. A za druhé, Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky k tomuto vládnímu nařízení, týkajícímu se finančního rámce 2014 až 2020.

Samozřejmě platí, že celé znění této pozice vlády má každý poslanec ve svých materiálech. Já si dovoluji s vaším svolením celou tuto rámcovou pozici tady nečíst. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Janu Bauerovi. Otvírám všeobecnou rozpravu, do které mám jednu přihlášku. Pan poslanec Jiří Paroubek. Poté paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem velice pozorně poslouchal pana ministra financí, svého předřečníka, předsedu výboru. Musím říct, že tohle je jeden z nejdůležitějších materiálů koncepčních, který tady projednáváme v průběhu tohoto finančního období, a trochu se děsím toho, že přihlášený je do této debaty jenom jeden člověk. Je to opravdu zvláštní.

Chtěl bych připomenout, a pan ministr financí si to určitě pamatuje, že v té minulé finanční perspektivě let 2007 až 2013, když jsme ji vyjednávali, on byl v té době předsedou rozpočtového výboru Sněmovny, jsme tomu věnovali opravdu velkou pozornost. Určitě tomu věnuje stejnou pozornost Ministerstvo financí, příslušný výbor, ale nejsem přesvědčen, že tomu věnuje stejnou pozornost vláda republiky a také Poslanecká sněmovna. V té Poslanecké sněmovně zatím diskuse vidět není. A vláda republiky – se domnívám, že mohla udělat. víc.

Já jenom připomenu to, co bylo před těmi šesti lety. V roce 2005 projednala a přijala vláda Strategii rozvoje České republiky, my jsme jí pak říkali zkráceně Jahnova strategie. Je dobré tu a tam si říct, je pravda, že je to jednou na sedm let, ta evropská finanční perspektiva – odpůrci strategického programování, nebo chcete-li plánování, mohou říct, no ony se dělaly v Sovětském svazu sedmiletky a pětiletky, a jak to dopadlo, ale myslím si, že tady je prostě sedmiletý rámec a to je dost dlouhá doba, kdy bychom si měli říct, kam ta republika bude směřovat. Já například nevím. Nechci se dotknout, určitě to pan ministr financí nebude brát jako osobní záležitost, ale já nevím, kam směřuje tahle vláda kromě toho, že má nějaké fiskální záměry. Ale nevím, jakou má představu o budoucí české společnosti.

Já jsem tehdy naskočil do toho vlaku jako premiér. Jahnova strategie byla velice dobrá. Já neříkám, že nepotřebuje korekce, ale nechť tato vláda připraví nějaký takový strategický materiál, ať víme, jak by v očích české pravice měla vypadat Česká republika, řekněme, za patnáct let a co udělá s těmi stamiliardami korun, které možná z té Evropské unie v té příští finanční perspektivě získáme.

Připomínám, že v té dobíhající finanční perspektivě se nám podařilo získat v prosinci 2005 při závěrečných jednáních 30 mld. eur, což v přepočtu na tehdejší řekněme směnný kurs české koruny a eura bylo téměř 900 mld. Kč. To znamená, jak tady pan předseda výboru řekl, dnes je to nějakých 780, já bych byl opatrnější, 750 mld. korun. I to je nádherná částka. Chci

také připomenout, že z této částky – protože nemám přesné informace, možná je má pan ministr financí – nějakých 100 až 150 mld. nebude vyčerpáno. To si samozřejmě asi zasluhuje jiný materiál a jiné jednání. Jen to poznamenávám na okraj.

Zajímalo by mě také, jakou vyjednávací strategii vláda, Ministerstvo financí, Ministerstvo zahraničních věcí zvolí. Já jsem tu vyjednávací strategii, která byla mimořádně úspěšná, na konci roku 2005 popsal velmi podrobně ve své knize Ve službě republice. Jenom připomínám, že tehdy jsme získali na jednoho občana nejvíce dotací ze všech zemí Evropské unie. Doufám, že bude mít vláda stejnou ambici.

Samozřejmě vím, že je to složitější, že získat takové objemy peněz by se rovnalo zázraku, ale to, co říkal pan ministr financí, že naději získat peníze mají ty státy, které se budou pohybovat někde v tom koridoru, jak to chápou, 75 až 90 % průměru hrubého domácího produktu Evropské unie, tak bychom se tam asi měli pohybovat, a to všechny regiony, s výjimkou bohaté Prahy.

Velice by mě zajímalo, jestli vláda uvažuje o zpracování, nebo dokonce pracuje na strategii rozvoje České republiky. Jedna věc je, že se tím zabývá Ministerstvo financí, určitě nějaký ansámbl na Ministerstvu zahraničních věcí. Je dobře, že to projednal příslušný výbor. Určitě se připojí i zahraniční výbor. Tady by ale asi měla proběhnout nějaká společenská debata, nebo aspoň debata na úrovni odborníků, vysokých škol apod. Jako tehdy v tom roce 2005, byť připomínám, že tehdy jsem do toho vlaku naskočil v plném běhu.

Priority jsou zajímavé, určitě se s řadou z nich můžeme ztotožnit. Já velice vítám prioritu de facto regionální politiky, zkrátka kohezní politiku, kterou si vláda nebo Ministerstvo financí stanoví, protože málo platné, tohle je asi to, co potřebujeme, vyrovnávat regionální rozdíly v rámci naší země. Jsou regiony a mikroregiony, které prostě hospodářsky zaostávají, a je potřeba na jejich pozvednutí použít nějaké prostředky. To, že je těžko najdeme v našem státním rozpočtu, je zřejmé. Můžeme je najít v rozpočtu Evropské unie, v evropských фондах. Týká se to Šluknovska a mnoha dalších výběžků, které v naší republice jsou. Zaostávající území s vysokou nezaměstnaností, s vysokou dlouhodobou nezaměstnaností a také s vysokým podílem sociálního vyloučení. Myslím, že je to velmi správná priorita. Ale priority by měly právě vzniknout nikoliv na základě úžasného, záračného osvětlení Ministerstva financí – to trochu zlehčuji, já chápou, že jsou tam desítky odborníků, kteří o tom něco vědí –, ale měla by tomu předcházet nějaká společenská diskuse, o kterou by se další priority měly opírat. Pokud je ta priorita priorit koheze, myslím, že je to správná priorita.

Odstranění diskriminačních rozdílů. Myslím si, že i to je správná priorita. Zejména v oblasti zemědělství jsem zvědav, jak budete úspěšní,

protože samozřejmě součástí francouzské kultury, součástí francouzské politiky v rámci Evropské unie vždycky bude obhajoba těch nesmyslných zemědělských dotací pro francouzské zemědělce. Tedy z našeho hlediska nesmyslných, z hlediska Francouzů určitě nesmyslné nejsou. Ale pokud by takoveto dotace měly být na straně Francouzů, tak je potřeba je prosazovat také pro české zemědělství, protože české zemědělství patří k českému venkovu a to bychom měli rozvíjet a měli bychom mít zájem o co největší podíl soběstačnosti našeho zemědělství na výrobě českých potravin.

Zastavím se v závěru u jedné věci, se kterou zásadně nesouhlasím. Pokud jsem si dobře všiml, v evropské diskusi, která probíhá k této věci, jsou jenom dva státy, dva ostrovy, tedy jeden ostrov a jeden ostrůvek ve středu Evropy, které nesouhlasí s tím, aby se součástí příjmů stala daň z finančních transakcí. To skutečně nechápu. Nechápu takovouto v uvozovkách ochranu finančního sektoru, protože jestli politická třída Evropy a možná celého západního světa má jistou spoluodpovědnost za finanční krizi ve světě, jak vznikla v roce 2008 – a jak to vypadá, které jsme se stále nezbavili –, tak zcela nepochybně jestli má někdo větší podíl na té finanční a hospodářské krizi, tak je to finanční sektor. Myslím si, že i s ohledem na ty prostředky, které by tato daň měla generovat v rámci celé Evropské unie, že by se finanční sektor vůbec nezhroutil. Myslím si, že o této věci by se měla vést v naší zemi velmi seriózní diskuse. V nejbližších dnech budeme hovořit například v rámci materiálu o inkasním místě řekněme o eliminaci některých výdajů států, resp. o tom, jak si stát představuje zvyšování řekněme podílu lidí na financování jeho potřeb v příštích letech. Na druhé straně, jestliže se po lidech chtějí oběti, po běžných občanech ze střední třídy, z nízkopříjmových skupin, tak bych očekával, že ty oběti přinesou také ti – oběti v uvozovkách –, kteří na to skutečně mají, a to je finanční sektor. Mně nepřipadá, že bych ho měl litovat.

Možná by bylo dobré, kdyby se veřejně řekly také důvody, které českou vládu vedou k takovému stanovisku. Já bych se s nimi rád seznámil a rád bych je také pochopil.

Děkuji, pane ministře.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dostáváme se k projednávání jednoho opravdu z nejdůležitějších dokumentů Evropské unie, který by na příštích sedm let, od roku 2014 až do roku 2020, měl ovlivnit život celé Evropské unie.

Víceletý finanční rámec je navrhován ve výši 1,05 % hrubého národního

důchodu Evropské unie v prostředcích na závazky a 1 % v prostředcích na platby. Pokud ho srovnáme se současným víceletým rámcem, který platí od roku 2007 do roku 2013, tak ten je ve výši 1,048 % hrubého národního důchodu Evropské unie v prostředcích na závazky a 1 % v prostředcích na platby. Z těchto údajů je patrné, že víceletý finanční rámec nepředstavuje žádný podstatný nárůst výdajů Evropské unie.

Vezmeme-li do úvahy ekonomickou krizi, která v řadě zemí Evropské unie dokonce snížila výši HDP, je možno konstatovat, že od roku 2014 dojde k faktickému snížení evropských rozpočtů. Pro zemi, jako je Česká republika, která je čistým příjemcem Evropské unie, to není dobrá zpráva. Jen pro rekapitulaci: V období let 2007 až 2013 Česká republika má možnost čerpat z evropských fondů asi 26,69 mld. eur, což podle dnešního přepočtu znamená zhruba 640 mld. Kč. Podíváme-li se na navržený víceletý finanční rámec, je zřejmé, že bude velmi těžké zajistit podobnou výši prostředků i pro příští období. Z návrhu totiž vyplývá, že čistí plátcí, kteří objektivně hospodářsky nejvíce těží z Evropské unie, snižují své platby a současně si vytvářejí podmínky, aby mohli více čerpat z evropských fondů. V této souvislosti je naším životním zájmem udržet si statut čistého příjemce pro maximálně nejdelší dobu.

Klíčové pro nás jsou dvě politiky Evropské unie – kohezní politika a společná zemědělská politika.

Silná kohezní politika sehrává nezastupitelnou roli v podpoře méně vyspělých regionů členských států. Domnívám se, že strategie Evropa 2020 by neměla hrát primární roli ve stanovení cílů kohezní politiky. Ta má být stanovena na základě potřeb členských států. Důležité je uhájit i současná kritéria pro stanovení způsobilosti regionů na HDP, resp. HND, to jest 75 % HDP na obyvatele pro způsobilost regionů pro cíl konvergence a 90 % HDP na obyvatele pro způsobilost států čerpat z Fondu soudržnosti.

Co se týká návrhu společné zemědělské politiky, zde také není situace pro Českou republiku nejlepší. Návrh na zastropování přímých plateb podle velikosti farem je pro Českou republiku nevýhodný. Dalším problematickým návrhem je například povinnost zachovat 7 % půdy v klidu v rámci politiky ozelenění. I zde nám hrozí ztráty. Očekávalo se, že po roce 2013 se podmínky mezi starými a novými členskými státy vyrovnají. Navrhuje se však pouze sblížování.

Z těchto důvodů jsem zde již několikrát hovořila o tom, že nechápu požadavek české vlády na udržení výše rozpočtu Evropské unie na úrovni 1 % HND Evropské unie. Domnívám se totiž, že Česká republika by se měla snažit o zvýšení rozpočtu Evropské unie nad tento rámec. Pokud totiž dochází ke snížení rozpočtu Evropské unie, bude to na úkor takových zemí, jako je Česká republika. A to se nyní potvrzuje.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Slovo dostává pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Milé kolegyně, vážení kolegové, téma je to skutečně závažné a vzhledem k tomu, že na výstupu má být schválena pozice, kterou máme popsanou v příslušném parlamentním tisku, tak se nabízí otázka, do jaké míry tato pozice je výstižná, do jaké míry bude vodítkem našich zástupců v Bruselu pro jednání a jestli některé její parametry dokonce nejsou sporné. Něco už tady u kolegů, kteří hovořili přede mnou, zaznělo, ale já bych si dovilil na úvod jednu obecnější myšlenku.

V každém případě asi vnímáme, a koneckonců včerejší večerní jednání o řešení řeckého problému to, co teď řeknu, posiluje, a to že Evropa se dostává na určitou křižovatku. Velmi reálné je, že v rozměru nejbližších deseti let se Evropská unie bude vyvíjet dvourychlostním způsobem, zkrátka že nám začne vznikat jedna Evropa, která bude poměrně kompaktní, bude mít pevnější pravidla a bude pro ty vybrané, a pak ten zbytek, kde možná jim bude nabídnuto možnost oslovovat volnější režim, ale vzhledem k tomu, že to budou země spíš méně vyvinuté a závislé na té vyspělejší části, tak to bude radost velmi relativní a omezená. A teď je otázka, co s tím. Finanční rámec na sedm let dopředu je jeden z nástrojů – neříkám, že jediný, ale jeden z nástrojů, jak se těmto problémům postavit. Já si myslím, že ani fakt jisté dluhové krize, nebo někdy můžeme slyšet neefektivně fungující přerozdělovací Unie, by neměl vést k tomu, že řekneme o finančním rámci, že by měl být především nástrojem rozpočtové disciplíny, ale už nikoliv nástrojem rozpočtové solidarity, nebo dokonce nástrojem rozvoje priorit pro celou Evropskou unii. A to v té pozici, tuto tezi textu návrhu vládní pozice, bohužel tuto tezi, tuto myšlenku nacházím.

Realitou je – a to už řekla kolegyně Váhalová – že příští rámec bude skromný. Pokud se tam hovoří o tříprocentním nárůstu objemu peněz oproti předchozí sedmiletce, tak když si vezmeme velmi pravděpodobný a velmi skromný odhad vývoje cen, tak je jasné, že reálná hodnota těchto evropských výdajů se výrazně snižuje. Protože když to bude během – třeba inflace se bude pohybovat kolem jednoho až tří procent, tak si to vynásobíte sedmi a máte reálný propad hodnoty těchto peněz, a to tedy nekalkuluji žádný z krizových scénářů, který pan ministr uložil Národní ekonomické radě vlády, aby mu zpracovala pro případnou korekci našeho vlastního státního rozpočtu na příští rok.

Tudíž buď chceme solidaritu s některými zeměmi, chceme podporu vybraných projektů, anebo i na této úrovni chceme šetřit, a to ještě podle pravidel, která budou posilovat onen vícerychlostní integrační proces.

Proto tady mám jednu otázku, jedno bych řekl kritické vymezení, a

pak drobnou poznámku, která taky kvituje, že tam je i něco dobrého, abych jenom nehaněl.

První tedy ten otázník směřuje k té odlišné architektuře politiky soudržnosti. V materiálu je určitá úvaha, do jaké míry je nevýhodné zřízení oněch nových kategorií přechodných regionů a do jaké míry je lepší se držet toho původního systému. Je to obecná úvaha, která argumentuje především nákladností toho systému, ale specifikovat dopady pro Českou republiku, a to ještě bych řekl s odhadem toho, v jaké pozici budeme v těch příštích sedmi letech, to znamená, do jakého pásma se posuneme, protože jestli se nemýlím, tak naše pozice je teď někde kolem 80 % GDP průměru Evropské unie, tak to mi tam chybí. Protože nákladnost celoevropská mě až tolik netrápí, ale trápilo by mě, kdyby ten dopad byl velmi negativní pro kohezní a regionální politiku České republiky. Čili to je ten otázník.

Pak jedno kritické vymezení, i když to tady do značné míry zaznělo, a to že existuje celoevropská diskuse na téma zdanění finančních transakcí. To je něco, co se blíží takzvané evropské Tobinově dani, i když to není přesně ono. A je fakt, že ty tábory jsou oba dva rovnoměrně zastoupeny, pokud jde o intenzitu debaty, a je také pravdou, že zemí, které jsou ostře proti, není mnoho. Já jsem dokonce ochoten to pochopit u Velké Británie, kde prostě finanční průmysl je významným finančním průmyslem, kde londýnská City zkrátka zásobuje britskou ekonomiku různými, bych řekl, cennými impulzy pro ekonomický rozvoj. Už to méně chápu ve České republice, kdy finanční průmysl je v jiné pozici. Vesměs ho tvoří dceřinky zahraničních společností a ten poklid, který jim dopřáváme, vede k tomu, že odvádějí do ciziny poměrně nemalé prostředky. Já si myslím, že zkrátka podíl bankovního sektoru na řešení problémů je objektivní a potřebné téma. To, že se bráníme, že by to měl být evropský zdroj, já si myslím, že to není drama, zejména když to propočítáme, kolik by to činilo na území České republiky, tak si myslím, že v tomto smyslu podporovat z nějakých zvláštních solidárních důvodů Velkou Británii, možná někdo má blíž k politice Cameronově, ale myslím si, že Česká republika jako celek to vidí asi trochu jinak.

Takže to je ona výhrada kritická, nu a pak jedna malá pochvala. Já si skutečně myslím, že je dobře, že i česká vláda, která se sestává v podstatě z pravicových subjektů, oceňuje, že navzdory všem peripetiím, zejména posledních dvaceti let, existuje jistá konkurenční výhoda českého zemědělství a to je velkovýroba, a že by tudíž – byť samozřejmě proces dalšího vývoje zemědělského sektoru, ať už po linii horizontální či vertikální integrace, by neměl zdaleka končit – tak by neměla tato výhoda být rozbita tak zvaným cappingem. Čili to, že se k tomu hlásíte, to považuji za moudré prozíření. Škoda, že se takto na tu věc nedívali lidé, kteří transformovali zemědělský sektor v 90. letech.

Z toho všeho, co jsem řekl, i když možná pan ministr na některé věci bude reagovat, tak si myslím, že jsou to výhrady tak podstatné, že mě asi nepřemluví k tomu, co jsem koneckonců i doporučil naší frakci, a to aby – byť bereme samozřejmě na vědomí stav věci a informace z Bruselu přicházející – tak podporu tomu stanovisku dát prostě nemohli.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Slovo dostává pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych se tady nejprve pozastavil nad projevem nebo příspěvkem pana kolegy Paroubka. Já se domnívám, že se jedná o nejkvalitnějšího premiéra v historii této země, nikdo jiný už lepší nebude, takže si myslím, že jeho moudrý projev by možná měl být doplněný nějakými konkrétními kroky, jak to máme udělat.

A teď ještě k dalším věcem. Jsem docela takový rozpačitý, protože tady zaznívá: dotace, dotace, kolik vymůžeme dotací. Řekněte mi jednu jedinou zemi na světě, kde veřejný sektor vybudoval blahobyť, kde skutečně rozhýbal ekonomiku. Bohužel to není jenom názor sociální demokracie nebo levicové části spektra, ale koukám i tamhle na druhou stranu kamsi směrem k části ODS. Prosím, vždyť se podívejte – v přímém přenosu vám krachuje Řecko. V Řecku už někdy v roce 1985 profesori na aténské vysoké škole křičeli, že to nedopadne dobře, jestliže čtvrtina hrubého domácího produktu je tvořena dotacemi, eurodotacemi, a podívejte se dneska. Když si k tomu ještě střihnete nějaký deficit, průběžný deficit státního rozpočtu každý rok, tak je výsledek, jaký je. A to, co dneska Evropská unie řeší, že ona Řecko nenechá dýchat, ona ho jen drží při životě, ale přidušuje ho stejně, protože bude splácet, a já myslím, že nebude mít na to, aby splácelo i tu půlku, ale je to můj osobní názor.

Mně to přijde trochu, jako když sem někdy v roce 1989, už ke konci éry nebo ke konci tábora míru a socialismu, přijel Gorbačov a československým komunistům říkal, že je to konec, a naznačoval jim to a oni stejně ještě mávali fanglemi do samého konce. Takže mně to tak přijde dneska. Vždyť vám v přímém přenosu právě krachuje ten model, který tady byl, který bohužel hodně pretendovala Evropská unie.

Prosím, já se domnívám, že bychom spíše více času měli věnovat tomu, jak nechat dýchat soukromý, privátní sektor, jak vytvářet podmínky, aby jediný možný zdravý růst naší země byl z vlastních úspor ekonomiky, je to 33 mld., zatím to není více, a aby se to skutečně otáčelo, abychom tady vybudovali, dobudovali finanční nástroje a rozhodli se, jak sem vůbec budeme dostávat ty, já nevím, jestli se jmenují reverzní nebo jak, dotace, které

Evropská unie bude v tom dalším období spíše podporovat a spíš jim dávat přednost, to znamená vyskládání veřejných a privátních peněz tak, aby byla zaručena efektivita.

Přece se podívejte, kam to dospělo v současné době. Naši zemi nad vodou drží zpracovatelský průmysl a celkově produktivita v naší zemi stagnuje, či dokonce mírně klesá. Co ji táhne pod vodu? Neefektivita veřejného sektoru a na to navěšených odvětví. Na hospodářském výboru pořád je veliký křik, existují usnesení hospodářského výboru k tomu, že ministr financí musí najít dotace, musí najít dotace! Přece není možný takový pád z těch 110, 115 mld. ročně, které šly do budování dopravní infrastruktury, na nějakých 62. Ale podívejte se, NERV udělal jasné rozbor a doložil, že stavebnictví je jedno z těch, které je také silně neefektivní. Jestli tam do toho sektoru pošleme 200 mld. nebo 150 nebo 100 nebo 60, ono je to skoro jedno, oni za různé peníze v různé výši vybudují téměř totéž. Takže ten obor je dneska silně neefektivní a ta neefektivita došla tak daleko, že dokonce začíná zaostávat a že nebudeme schopni, když to takhle půjde dál, přijímat některé nové technologie, se kterými se v Německu začíná poměrně běžně operovat.

Zemědělská politika. Přece těch kotrmelců, co předvádí Evropská unie, samozřejmě já beru a není dobré, že stále ještě máme možná už dneska ne dvě, ale tři Evropy – jedna postkomunistická, teď se rýsuje jižní křídlo Evropské unie, to bude také zase nějaké jiné, takže tohle by mělo co nejdříve skončit. Ale podívejte se, za jakou cenu agrární politiku Evropské unie Brusel drží nad vodou. Co na to říkají Afričani nebo vůbec chudé národy? A myslím si, že právě tato krize, která nyní vlastně přichází, je přesně asi tlakem a přirozeným tlakem na to, aby se už konečně začalo něco měnit.

Takže jestliže tady pan ministr financí předkládá v tuto chvíli nějaký racionální návrh, tak se domnívám, že je v pořádku. A nikdo neví, co se bude v Evropě dít možná za pět měsíců, natož ještě, jak to bude, ale samozřejmě jakousi pozicí, jakousi strategií, jakousi politikou my směrem k Evropské unii zastávat musíme.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka pan kolega Miroslav Opálka, poté o slovo žádá ministr financí Miroslav Kalousek, poté místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Faktická poznámka pan poslanec Opálka, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Chci vaším prostřednictvím jenom ujistit kolegu Laudátu, že pro každý argument si vždycky najdeme země. A pokud říkal, že neexistuje stát, který by veřejnými fi-

nancemi podpořil růst, tak myslím, že se stačí podívat trošičku víc na sever a zjistíme, že tam přece jenom ta situace je od toho jádra Evropské unie a její jižní části poměrně jiná. Nechci tedy polemizovat s jeho pohledy, samozřejmě každý máme své, ale měli bychom se na tu mapu podívat trošku šířeji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Faktická poznámka další, pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, prosím, přestaňte už argumentovat severem. Na severu ti lidé vydělali v privátním sektoru nejprve přes zemědělství a některé suroviny nějaké bohatství. Pak tam proběhla průmyslová revoluce. Teprve na to byl napasován efektivní veřejný sektor. Takže prosím, tohle je obrovská jedna velká fabulace, která se tady nosí, je zažitá a není to tak. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Opálka ještě s faktickou poznámkou.

Poslanec Miroslav Opálka: Je mi líto, nechtěl jsem už reagovat, ale musím. Nejde o fabulaci. Jde totiž o to, že v těchto krajínách už v daleké minulosti tvrdé životní podmínky donutily ty lidi k daleko většímu kolektivismu, protože by jako individua v tom prostředí asi nepřežili. A ne všechny země to nerostné bohatství mají. Podívejme se třeba na Finsko, jak se postavil stát vůči programu výstavby lodí, zpracování dřeva. Nebo Nokia apod. Prostě není to tak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano a nyní prosím o slovo pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Tak já děkuji za tu diskusi, protože k naší pozici v sedmileté periodě by skutečně měla být otevřena. Já jsem se nechtěl ve své stručné odpovědi schovat za závěrečné slovo, pokud by chtěl ještě někdo reagovat, tak jsem se přihlásil jako poslední do obecné debaty, abych odpověděl na otázku od pana poslance Dolejša a abych se pokusil sdílet důvod pozice české vlády k transakční dani.

Otázka, proč jsme odmítaví k té nové architektuře kohezní politiky, je to opravdu pouze – není v tom žádná ideologie – pragmatický přístup, tak jak ten model, který Komise navrhla, propočteme-li dopady na Českou republiku, tak jsou výlučně negativní. Samozřejmě, že ten model je vstupem do diskuse. Pokud by se při té diskusi začaly modelovat alternativy, ze kterých by vyplývalo, že to pro Českou republiku přestává být nevýhodné,

tak pragmaticky uzavřeme kompromis. Chovají se tak všechny země, my se tak samozřejmě budeme chovat také. Ale vždy budeme v architektuře kohezní politiky sledovat ten zájem, aby byl pro Českou republiku aritmeticky co nejvýhodnější. Konec konců to je také ten důvod, proč je to ta hlavní priorita České republiky. Je to stejný důvod, proč já jsem v mírně schizofrenní situaci, když teď projednáváme rozpočet na rok 2012 ještě v té staré fiskální periodě. Tak samozřejmě vzhledem k fiskální situaci v Evropě celá řada zemí, zejména těch čistých plátců, velmi naléhá na to, aby byl rozpočet redukován.

Vadí jim onen nárůst o 3,9 %. Já s nimi po ekonomické stránce naprosto souhlasím. Je to jaksi bytostně v mém přesvědčení i filozofii, nicméně vzhledem k tomu, že by tam byla zkrácena koheze a byly by tam zkráceny tedy peníze pro Českou republiku, tak byť se přitom jaksi cítím schizofrenně vzhledem k svému vlastnímu fiskálnímu přesvědčení, tak podporuji návrh Komise, protože součtem to je pro Českou republiku výhodnější. Znovu opakuji – chová se tak všech 27 států, není žádný důvod, abychom se my chovali jinak.

Co se týče transakční daně, diskuse se vede na půdě Evropské unie skutečně poměrně dlouho. Je to zejména politický argument zejména v zemích, které už musely celkovou částkou, když to sečtu za všechny země, 4,6 bil. eur daňových poplatníků kapitalizovat bilance bank, které byly ohroženy finanční krizí po pádu Lehman Brothers, tak je nezbytná potřeba politických reprezentací říct své populaci: Tak, a teď my vám ukážeme, jak ty ošklivé banky zdaníme víc, aby tedy přispěly víc než kdokoli jiný, protože je to spravedlivější. Už jim přitom zatají tu skutečnost, že samozřejmě vyšší zdanění finančních transakcí se promítne do konečné ceny produktu, takže to nakonec stejně zaplatí ten obyčejný spotřebitel tak jako tak. Ale prosím, o tom může být vedena polemika.

A já bych se bránil transakční dani mnohem méně, pokud by se podařilo ji dohodnout na úrovni G20, to znamená na úrovni všech rozvinutých trhů, o což se Evropa pokusila na poslední G20 a střetla se s velmi tvrdým nesouhlasem asijských trhů a amerického trhu. A ta zeměkoule je prosím pěkně strašně malá. Pokud transakční daň nebude zavedena harmonizovaným způsobem ve všech vyspělých trzích, tak v okamžiku, kdy v jakémkoliv regionu zavedeme transakční daň, tak se nestane nic jiného, než že průmysl a ty transakce odejdou do nezdaněného prostoru. V malém si to vyzkoušeli Švédové v roce 1997. Švédsko zavedlo transakční daň a zavedlo ji prosím pěkně mnohem menším skokem, asi pětikrát menším zvýšením, než teď navrhuje Evropská komise v rámci Evropy. A z roku na rok odešly ze Švédska do Finska čtyři pětiny těchto transakcí, protože Švédové vybrali pouze 22 % očekávaného přínosu z této daně. Jinými slovy během jednoho roku odešly čtyři pětiny ze

zdaňovaného prostoru jinam. Švédové pochopili, že během dalších roků by odešel ten zbytek, tak to zase rychle zrušili.

V rámci finančního světa je z Evropy do Ameriky nebo do Asie stejně daleko jako ze Švédska do Finska. Představa, že jenom v Evropě zavedeme transakční daň a operace neutečou jinam, je prostě obrovské riziko. Nejde jenom o naše banky, jde také o operace na kapitálovém trhu. A my jsme stále ještě nerezignovali a doufám tedy, že ani opozice nerezignovala na to, že se podaří v České republice rozvinout mnohem víc než dosud kapitálový trh a burzovní operace. Zatěžovat něco takového transakční daní je v přímé kontradikci s tímto řekněme strategickým cílem nebo snahou o rozvoj kapitálového trhu v České republice.

Tolik základní přístup a jeho podle mého názoru plně opodstatnění. Nejsme zdaleka osamoceni. Není to jenom Velká Británie, samozřejmě i Švédsko vzhledem ke své historické zkušenosti má stejný názor jako my a ještě další tři až čtyři země, takže jsem přesvědčen, že minimálně blokační minorita se podaří vytvořit při rozhodování. Diskuse o transakční dani upřímně řečeno nabývá ještě větší pikantnosti teď v posledních dnech a hodinách, kdy je zřejmé, že aktuálním problémem hrozící finanční krize, ba dokonce finančního kolapsu, nejsou ani tak řecké dluhopisy a strach z nákazy do Španělska a Itálie, ale stav bankovního sektoru a potřeba dokapitalizovat bilance celé řady západoevropských bank v řádech 100 mld. eur. Teď si bude eurozóna lámat hlavu, jak tam dolít ty stovky miliard, aby vzápětí bilance zdanila transakční daní. Vždyť je to legrace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Já jsem upřímně řečeno ani neočekával, že se stoprocentně shodnu s panem ministrem, pokud jde o akcent na zdanění kapitálu, zdanění práce, zdanění spotřeby. Takový bloud asi nejsem. Je mi jasné, že on, pokud jde o zdanění kapitálu, je benevolentnější. Ale faktem je, že Česká republika, pokud jde o evropský bankovní sektor, je slepička, která snáší zlatá vejčička. Já si myslím, že by od nás ty pobočky nezačaly utíkat, protože samozřejmě každoročně nemálo, tuším, že je to kolem 20 mld., podle toho, jaký rok, a více miliard ročně odvádějí svým maminkám jako pozornost. Takže si myslím, že snaha, aby něco z toho šlo do evropského rozpočtu v tomto případě a nebo v některých zemích se snaží do národních rozpočtů, viz bankovní daň v Německu, která tedy nezdaňuje transakce, ale bankovní majetek, tak ta je prostě na místě. Je to téma, které by mělo být diskutováno, a v té pozici bohužel je stanovisko tak jednoznačně odmítavé, že si myslím, že to debatu neotevřít, ale uzavřít. A já si myslím, že by debata skončit neměla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní je zde přihláška místopředsedy Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Prosím. Poté je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji dobré poledne. Chtěl bych ještě na margo vystoupení pana ministra říci, že finanční sektor v Evropské unii obdržel díky selhání, ke kterému tady došlo v průběhu posledních tří let, 112 trilionů korun českých. Tuhle obrovskou pomoc když obdržel, tak to znamená, že členské státy to musí nějakým způsobem pokrývat. To je potom to škrtání v sociálních dávkách, v platech ve veřejném sektoru a podobně. To znamená finanční sektor si na tohle selhání rozhodně nebyl schopen v minulosti vydělat a my to teď platíme takovýmto způsobem. Platí to členské země. Mně připadá, že do budoucna by bylo daleko výhodnější, kdyby aspoň část takových nákladů byl schopen finanční sektor si vygenerovat sám. To je jeden z těch důvodů, proč jsem přesvědčen, že o dani je třeba uvažovat.

A potom druhý, podle mě neméně důležitý faktor je ten, že smyslem daně je zpomalení finančních trhů, které se vyznačují právě tou známou volatilitou a ohrožují fungování reálné ekonomiky. To znamená smysl daně je právě také v tom, aby se postihly často se opakující nejrychlejší operace, které se dějí pomocí klávesnice v milisekundách. To je to, co potřebuje česká ekonomika. Vůbec by to nepostihlo běžné portfoliové investice, které samozřejmě fungují v letech či měsících. Ale tento typ finančních operací by daň z transakčních operací postihla, a to by nám rozhodně prospělo.

Já bych rád řekl, že v České republice rozhodně není finanční sektor přebujelý. Tam, kde byl přebujelý, nebo tam, kde byl nabobtnalý, jako je na Islandu a v Lotyšsku, tam už za to často zaplatili. Když vezmu Irsko nebo Spojené království, tak tam dneska díky tomu mají vážné problémy. A chápu, když Spojené království se něčemu podobnému brání, protože tady dopady mohou být v souvislosti s transakční daní významné. V případě ovšem České republiky, tady – opakuji – rozhodně finanční sektor přebujelý není, zaplatěná část u nás ještě pořád obsahuje ještě poměrně velkou porci reálné ekonomiky, to znamená nás se to přímo žádným dramatickým způsobem nedotklo. Já ani nesouhlasím s tím, co se tady říká, že by to dopadlo na občany, nebo že sektor by to přenášel na občany. Může se sice něco přenést na občany, maximálně na klienty finančního sektoru v závislosti na službách, které poskytuje tomu kterému klientovi, ale ono je to rozhodně lepší, než když se potom berou zdravotně postiženým ty finanční prostředky.

Takže mně to připadá, že když zvážím náklady, tak pořád si myslím, že v rámci České republiky by to byla věc, která by rozhodně nás nijak dramaticky nepostihla. A země, jako je Spojené království, ty samozřejmě teď

musí uvažovat o tom, jak tu ekonomiku a její strukturu do budoucna měnit. Protože se ukazuje do budoucna nemožné, když 60 % HDP vytváří právě finanční sektor a když všechny nejlepší mozky Británie se soustředily na vytváření, vyrábění nových typů finančních derivátů. Takže to je samozřejmě ale úkol, který stojí před těmito zeměmi a především na ně by to dopadlo.

Takže já si myslím, že v zájmu České republiky je něco podobného podporovat, a pokud mluvíme o tom, že by se to projevilo v odlivu kapitálu, tak jsem přesvědčen, že v případě České republiky je to spíš směšná představa.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď tady mám přihlášku pana poslance Jiřího Paroubka, poté pan poslanec Jan Bauer, pokud nechce využít možnosti přednostní jako zpravodaj – ne. Pan Jiří Paroubek má slovo, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, jsem rád, že pan ministr finanční ještě vystoupil, že je možné reagovat na jeho vystoupení. Není možné pak už reagovat na závěrečné slovo.

Víte, já myslím, že tahle debata je dobrá také k tomu, aby lidé věděli, k čemu vlastně je dobrá Evropská unie. Dneska je módou českých sdělovacích prostředků, významné jejich části, významné části české politické elity mluvit negativně o Evropské unii. Patří to téměř k dobrému tónu dokonce i v jinak informovaných pražských kavárnách. Je dobré také říci, že jsme dostali v těch sedmi letech, která dobiňají, 30 mld. eur, že to je 750 mld., že to je přes 100 mld. korun ročně v průměru. Že je naší chybou, že asi něco nevyčerpáme, dobře, ale prostě ta možnost tady byla. A že tedy ta Evropská unie je čímsi hmatatelným, když tedy odmyslím takové věci, jako jsou hodnoty typu demokratický politický systém, pluralitní systém, sociálně tržní hospodářství a podobně, to já chápu, že někomu může vadit. Já jsem pro tyhle ty hodnoty. Pak jsou hodnoty, jako je solidarita, to také někomu může vadit. Ale myslím si, že ona se nám ta solidarita v těchto letech finanční perspektivy 2007 až 2013 vcelku vyplatila, a vypadá to, že se vyplatí i v dalších sedmi letech. Uvítal bych, kdybychom se dozvěděli aspoň přibližně nějakou částku, kterou chce česká vláda ambiciózně vyjedenat.

Rád bych byl, možná jsem to přehlédl, vlastní vinou, vlastním nedopatřením, ale čtu dost i odborný tisk, nikde jsem to nenašel, kolik by tedy byla částka, která by odplynula ze země v rámci transakční daně.

Jinak já nevidím špatné stanovisko pana ministra financí, protože jak jsem pochopil, tak je flexibilní, a pokud se podaří vyjednat něco jiného jako určitou kompenzaci, tak i pozice české vlády se v téhle záležitosti může

změnit. Já si ale myslím, že pokud jde o finanční sektor, vzhledem k tomu, že až na nějaké maličkosti typu eBanky se jedná o banky nebo finanční skupiny se zahraničními vlastníky, tak stejně ty zdroje odcházejí vesměs ve formě dividend ze země. Takže bych chápal, kdyby tady byla třeba 45procentní daň, 50procentní, tak by to byla opravdu škoda, aby odcházely, ale chápu tohle jako určité rozumné flexibilní stanovisko Ministerstva financí, že eventuálně pokud to bude pro Českou republiku výhodné, tak to stanovisko změní.

Myslím, že pokud jde o stanovisko k dotacím, že to není nic, že bychom neměli mluvit jenom o dotacích. Já myslím, že to je přece hledisko nejen finanční, ale také národohospodářské. Přeci my víme, že něco přes 100 miliard ročně v průměru může ovlivnit hospodářský růst v téhle zemi dvěma, třemi, možná čtyřmi procenty. A to není málo.

Jestli František Laudát, já ho беру jako svého starého dobrého známého z pražské radnice, jestli připomíná dotace, tak přece ví, že dotace, které šly, dotační politika, na které se podílel na pražské radnici, která byla v řádech desítek miliard korun v letech 90. i v prvním desetiletí tohoto tisíciletí, tak významným způsobem zapůsobila na zahraniční investory, takže sem významným způsobem do toho města přišli, že se stalo významným generátorem hospodářského růstu celé republiky. Takže kdyby té činnosti pražské radnice nebylo, tak asi by to město třeba vypadalo také hůře.

A pokud jde o zpracovatelský průmysl, já jsem rád, že se názory mění v čase. V politice se opravdu nepohybují jenom sochy, je to dobře, protože si vzpomínám, jak jsem z pravé části politického spektra slyšel před šesti lety, když jsme rozhodovali o investičních pobídkách Hyundai, jak to špatně dopadne, předtím v Kolíně. Jenom bych chtěl říci, že teď z toho zpracovatelského průmyslu, z toho exportního průmyslu běží nejlépe automobilky. A díky tomu, že významná část zemí Evropské unie – Německo a další země – podporovala řekněme prodeje nebo výrobu automobilů speciálními programy i v průběhu krize, příživila se na tom i česká ekonomika, resp. české automobilky. Takže i tu krizi jsme díky automobilovému průmyslu přestáli lépe, než se nám ještě na jejím začátku zdálo. A teď to vypadá, že automobilový průmysl roste velmi slušně, ale že je bohužel ze zpracovatelského průmyslu ne snad jediným, ale hlavním nositelem toho, že zatím máme v exportu nějakou dynamiku.

Dalo by se debatovat určitě i o dotačním systému v dopravě. Víte, já si ale myslím, že není potřeba debatovat jenom o dotacích. Přece v dopravě, v investicích v oblasti dopravy máme jeden úžasný nástroj, to jsou projekty PPP. Sáhňeme po nich! Proč někdo z ideologických nebo jiných důvodů se jim brání? To určitě není Ministerstvo financí, ale někdo třeba jiný. O tom by se dalo asi debatovat ještě déle, ale zamysleme se i nad tím, jestli používáme všechny nástroje, které můžeme použít pro hospodářský rozvoj.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Bauer má slovo.

Poslanec Jan Bauer: Milé dámy a pánové, jenom krátkou reakci. PPP projekty – na to, co tady řekl pan kolega Jiří Paroubek – souhlasím. Já si myslím, že největší chybou, kterou jsme v minulosti udělali, byla mimořádně nepovedená záležitost týkající se PPP projektů D47 a od té doby se nám nedaří najít nějaký další, jiný, možná lepší model, jak se chyb z minulosti, mimo jiné na tomto projektu, vyvarovat.

Pak jsem chtěl jenom podotknout, tak jak poslouchám diskusi, která mě velice těší, protože je dobře, že se i na půdě Poslanecké sněmovny o klíčové věci týkající se Evropské unie zajímáme, ale mám pocit, že ne úplně přesně si někteří řečníci buď přečetli ten materiál nebo se té materii věnují, protože nerozdělují diskusi od – záchrana krachujících bank nebo krachujících států eurozóny a případném podílu na odpisu některých dluhů ze strany soukromého sektoru, hlavně bank. To je úplně jiná diskuse, a pokud někteří řečníci mají pocit, že by se tento podíl především bank, jak se diskutuje, jestli to bude 50 nebo 60 % odpisů všech pohledávek, tak jestli si někdo myslí, že to vyřešíme nově zaváděnými návrhy na nové zavádění nových daní, jako je daň z finančních transakcí nebo nový typ DPH, tak to je úplně jiná diskuse. To, o čem tady diskutujeme, je návrh Komise a k tomu se teď vyjadřují jednotlivé členské státy, zda příjmovou stránku rozpočtu příští finanční perspektivy nebudou náhodou tvořit nové typy daní. Jedna z nich je daň z finančních transakcí a druhý typ je mimo jiné nový typ daně z přidané hodnoty. O tom je dnes diskuse. Samozřejmě někdo má pocit, že tím bychom vyřešili dluhovou a finanční krizi, ale o tom skutečně diskuse dneska není.

A druhá moje poznámka je k současné finanční perspektivě. Souhlasím s tím, co tady bylo řečeno. Skutečně ČR měla a stále má mimořádnou možnost jako čistý příjemce získávat daleko více peněz z EU prostřednictvím 26 operačních programů, než tam dává, ale prosím, nezapomínejme, a to už jsem tady také dneska jednou zmínil, že mj. i ČR ročně odvádí, a je to samozřejmě odvislé od mnoha ukazatelů, minimálně růstu HDP, odvádí 32 až 35 mld. korun ročně do této kasy, tak abychom pak pracně peníze zpětně dostávali prostřednictvím operačních programů nazpátek.

Poslední výzva je, a to je spíš do vlastních řad a samozřejmě na samotnou vládu – nová finanční perspektiva přináší mimořádnou příležitost se poučit z minulých chyb, protože já si nemyslím, že se nám úplně všechno ve stávající finanční perspektivě podařilo, minimálně to, že jsme si nastavili velice komplikované, nepřehledné a myslím i netransparentní podmínky čerpání peněz, nastavili jsme si to formou 26 operačních programů, což si myslím, že je mimořádně nešťastné, a já věřím, že se těchto chyb vyvarujeme. Stejně tak, jako se vyvarujeme toho, co mě nejvíce mrzí na této

finanční perspektivě, a to je neustálé volání: všem, všem, všem, zdroje jsou, miliardy se valí na ČR, zažádejte si a váš sen bude splněn. Já si myslím, že toto pochopili i mimo jiné členové Evropské komise. Jestli se mi nějaká věc na tom návrhu líbí, tak je to snaha dávat peníze na smysluplné a udržitelné projekty nebo na projekty, které nebudou významným způsobem kazit hospodářskou soutěž nebo trh v nějakém regionu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Nehlásí se nikdo... Ještě pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já možná jenom jedinou věc, která mě ještě napadá nad tímto materiálem, že si pořád kladu otázku, jestli tak jak je to Komisí v současné době koncipováno, ty priority – konkurenceschopnost, inovace – jestli je to pro ČR opravdu výhodné. Připadá mi, že to jsou zrovna ty typy priorit, ve kterých jsme moc úspěšní nebyli v dosavadním období. To znamená, já se také samozřejmě bojím toho, abychom si nemalovali vzdušné zámky a nepředstavovali si, že tyto priority budou našimi, my se k nim budeme hlásit, ale pak se ukáže, že na to nemáme absorpční schopnosti, že nemáme na to odpovídající úroveň a že to budeme zase vracet, protože se ukáže, že v konkurenci ostatních neobstojíme. Takže mně připadá, že tohle je debata, o kterou bych nesmírně stál. Týká se to období 2014 až 2020. Bůhví kdo z nás tady bude, ale tady je třeba dnes – a to bych byl rád, kdybychom tohle skutečně zvažovali společně, co je skutečně reálné a na co můžeme dosáhnout. Mně osobně připadá, kdybych to měl formulovat, že kromě konkurenceschopnosti, což je určité téma, o kterém stojí za to mluvit, je možné také to pojmout tak, že pokud chceme usilovat o prostředky, tak usilovat o něco, co bude zvyšovat kvalitu života, úroveň života v této zemi, a snažit se najít způsob, jak to uplatnit do infrastruktury obcí, zaměstnanosti, kterou budeme potřebovat podpořit. To znamená, v těchto věcech, ve kterých si dovedu představit čerpání z odpovídajících fondů EU, snad jsme schopni najít způsob, jak to skutečně efektivně čerpat. Tohle mně připadá jako docela zásadní debata. Jestli to, co dneska EU nabízí, dokonce i to, co nabízí ve své strategii, je skutečně pro ČR výhodné, protože možná naše priority a naše schopnosti jsou jinde než to, co dneska EU tlačí. Na tomhle se domluvit a v tomhle mít nějakou strategii, kterou budeme skutečně schopni dlouhodobě sledovat bez ohledu na to, jak dopadnou příští volby, to je něco, co bych si nesmírně přál, kdyby se povedlo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já tedy ještě v rámci obecné debaty velmi stručnou odpověď na velmi věcnou otázku. Já jsem přesvědčen, že odpověď je jak v materiálu, tak zazněla v mé úvodní řeči. Ano, Evropská nikoliv unie, ale komise ve svém nařízení sděluje své priority a současně prioritu koheze a zemědělské politiky snižuje. My říkáme: Nikoliv, naše priorita číslo jedna je koheze. Tu nechceme snižovat, i když chápeme potřebu konkurenceschopnosti, tak my tu prioritu vidíme jinde. Vidíme ji v kohezi, vidíme ji v politice soudržnosti. A u zemědělské politiky nám nevadí snižování za předpokladu, že se budou snižovat, popř. v ideálním případě se úplně odstraní diskriminační rozdíly. To znamená, v naší pozici je odpověď na to, že my vidíme priority jinde. A znova říkám, je to zcela pragmatický přístup a v podstatě vy jste si na něj sám odpověděl ve své otázce. Pro nás je koheze mnohem výhodnější priorita než věda a výzkum, byť nezpochybňuji jeho potřebu v rámci konkurenceschopnosti evropského regionu. Ale prosím, ta odpověď tam je.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Laudát ještě chtěl vystoupit? (Ano.) Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych krátce zareagoval na pana kolegu Zaorálka. Jestli neroztočíme inovační ekonomiku v ČR, tak začneme padat do chudoby. Nám už nic jiného nezbude. Standardní nástroje růstu možná budou, když bude ekonomická křivka nahoře, možná 6 %, možná že ne, ale když se podíváte na stárnutí populace apod., tak ani to nebude stačit. A to, říkám, je ten nejružovější scénář. Takže pokud neroztočíme tady nějakou inovační ekonomiku, nepřidáme – když se podíváte na to, co se děje s HDP naší země v posledních letech – on stagnuje kolem nějaké rovnovážné hodnoty a kopíruje ekonomické cykly, tak skutečně se pak musíme bavit o tom, že bohužel naše společnost začne ekonomicky ztrácet.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Ne, nehlásí se nikdo. Tuto rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Přihlášky prosím do podrobné rozpravy? Pan kolega Bauer jenom odkáže, jestli jsem tomu dobře rozuměla, na usnesení.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, já už jsem tady před malou chvilí přednesl formu návrhu na usnesení, o kterém bychom mohli hlasovat. Přiznám se, že jsem úplně přesně nepochopil ústy Jiřího Dolejša, jestli to, že má k určité části tohoto návrhu výhrady, znamená, že by

navrhoval o těchto dvou usneseních, to znamená, že bereme na vědomí a schvalujeme rámcovou pozici vlády, hlasovat separátně, tak jestli by to mohl zopakovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji za toto upozornění. Pan kolega Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Jsem si vědom, že jsem zvolil dikci k úvaze, a pokud to usnadní chod věcí, tak jsem pro oddělené hlasování, protože, jak jsem řekl, budeme se v obou případech chovat odlišně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě je nějaká další přihláška do podrobné rozpravy? Není žádná, podrobnou rozpravu tedy končím. Přivolávám ještě naše kolegy. Odhlašuji vás na vaši žádost. Prosím, abyste se přihlásili, a prosím pana zpravodaje, aby byl naším průvodcem v nadcházejícím hlasování.

Poslanec Jan Bauer: Zazněly tady dva návrhy na usnesení. První návrh je: Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014 až 2020, a sdělení Komise – Rozpočet – Evropa 2020. To je první návrh. Druhý návrh je, že Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády atd. – viz samotný návrh.

Prosím, paní předsedkyně, nejprve budeme hlasovat o té podle mě na-prosto nekonfliktní části, že bereme na vědomí návrh nařízení Rady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. To je první část návrhu usnesení, které nám bylo předloženo též v písemné podobě.

Budeme tedy hlasovat o první části: bere na vědomí Poslanecká sněmovna návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014-2020, a sdělení Komise – Rozpočet – Evropa 2020.

Zahajuji hlasování číslo 62. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 62, přítomno 117, pro 114, proti 1.

Budeme hlasovat nyní o druhé části, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Takže druhá část tohoto usnesení zní: Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky k návrhu nařízení Rady, kterými se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014 až 2020, a ke sdělení Komise – Rozpočet – Evropa 2020.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 63. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 63. Přítomno 117, pro 72, proti 26. Tato část usnesení byla přijata také.

Nyní musíme hlasovat o usnesení jako o celku.

Zahajují hlasování číslo 64. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto celkového návrhu usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64. Přítomno 116, pro 73, proti 2. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Usnesení jsme tedy schválili. Projednali jsme tedy bod 39, sněmovní tisk 500-E. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajují projednávání bodu číslo 40. Je to

40.

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny /kód dokumentu 9270/11, KOM(2011) 169 v konečném znění/ /sněmovní tisk 501-E/

Návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem a já prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Také děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, je to legislativní návrh, který reaguje na celkovou dohodu o energeticko-klimatickém balíčku s cílem snižování emisí CO₂ do roku 2020 o 20 %. Základní nástroje jsou dva: regulační, fiskálně regulační. Jeden je obchod s emisními povolenkami a druhý je tak zvané zavedení uhlíkové daně.

Takže legislativní návrh vedle změn technického charakteru obsahuje několik zásadních... (Hlučný hovor v lavicích napravo.)

Pánové, já vás tam nepřekřičím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, to je moje pochybení. Prosím všechny kolegy, aby věnovali pozornost panu ministrovi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: To není vaše pochybení, paní předsedkyně. Oni prostě mají ryčný hlas.

Legislativní návrh vedle změn technického charakteru obsahuje několik zásadních koncepčních změn. Tam se jedná především o restrukturalizaci stávajícího zdanění na dvojsložkové, to znamená energetická složka daně by odrazila energetický obsah paliva a emisní složku oxidu uhličitého, který spalováním paliva vzniká. Takže jednotná energetická složka daně je v návrhu stanovena ve výši 9,6 eura/GJ pro pohonné hmoty a 0,15 eura na gigajoul pro výrobu tepla. Jednotná emisní složka daně ve výši 20 eur na tunu CO₂ pro všechny energetické produkty by pak měla přibližně odpovídat tržní ceně tuny CO₂ vytvořené v rámci systému pro obchodování s emisními povolenkami, to je onen systém EU ETS.

Mezi koncepčními změnami návrhu směrnice lze uvést princip provázanosti národních sazeb, který členským státům ukládá, aby respektovaly nejen minimální sazby, ale aby rovněž stanovily stejné sazby v přepočtu na gigajoul spáleného tepla pro stejný účel použití. Všechny druhy pohonných hmot by tedy například musely mít stanovenou stejnou národní sazbu daně v přepočtu na gigajoul.

Dále legislativní návrh počítá s automatickou indexací minimálních sazeb v tříletých a pětiletých intervalech. S cílem propojit systém obchodu s emisními povolenkami s daňovými nástroji komise navrhuje osvobodit od emisní složky činnosti, které spadají do tohoto systému. To znamená buď emisní povolenky, nebo uhlíková daň.

Pokud jde o hlavní myšlenku návrhu směrnice, Česká republika souhlasí s restrukturalizací minimálních sazeb, tak aby byl zohledněn energetický obsah a byla zohledněna emise. Je to filozofie, s kterou se ztotožňujeme. Souhlasíme i s minimální sazbou, tak jako jsme vždy souhlasili třeba s minimální sazbou základní u DPH. S čím nemůžeme souhlasit, je naprostá harmonizace sazeb v rámci celé Unie. Tam jsme přesvědčeni, že se jedná o výrazný zásah do výhradní kompetence členských států, kde by si to členské státy měly mít právo stanovovat samy při respektu samozřejmě nějaké minimální sazby.

Česká republika zrovna tak jako u systému s emisními povolenkami má vyjednanou sedmiletou přechodnou lhůtu. Možná si vzpomenete – to už je nad rámec tohoto materiálu – na živou diskusi, jestli poskytneme, či neposkytneme elektrárnám a teplárnám emisní povolenky bezplatně. Nakonec se vláda dohodla, že poskytne v rámci národního investičního rámce, aby akcelerovala privátní investice do životního prostředí. Na druhé straně je vláda rozhodnuta nevyužít zcela tuto výjimku sedmiletou a ministři financí a ministři životního prostředí uložila, aby do konce roku předložili návrh na dřívější zavedení uhlíkové daně, což činím s neobyčejnou potěchou a zcela jistě vás v příštím roce s takovým návrhem seznámím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi za tento úvod.

Výbor pro evropské záležitosti návrh směrnice Rady projednal. Usnesení a stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 501-E. Prosím nyní zpravodaje výboru pana poslance Viktora Paggia, který nás bude informovat o jednání výboru a též přednese návrh usnesení Sněmovny.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jak už bylo řečeno panem ministrem, jde o dosti technikou novelu. On ji zde velmi dobře představil. Vláda předložila dokument Poslanecké sněmovně 19. dubna 2011. Byl vám rozeslán jako tisk 501-E, a jak již bylo řečeno, cílem návrhu je restrukturalizovat způsob zdaňování energetických produktů, tak aby z něj byla odstraněna současná nerovnováha a aby byl zohledněn jak obsah CO₂, tak energetický obsah těchto produktů.

Je to dosti technické. Co je tam důležité, že cílem návrhu bylo i určení minimálního tempa růstu energetické daně, což by dále omezilo možnost členských zemí určovat si výši zdanění. My už teď máme určenou minimální sazbu pro energetické produkty, ale jistou aspirací Evropské komise bylo stanovovat i minimální růst. To vláda České republiky neschvaluje. Ačkoliv souhlasí s návrhem na dvojsložkové zdanění, tak je proti tomu, aby se ty národní sazby nějakým způsobem diktovaly z Bruselu.

Výbor pro evropské záležitosti bod projednal, ztotožnil se s pozicí vlády České republiky a požádal předsedkyni Sněmovny, aby bod zařadila na plénum. To plnění znění tohoto materiálu máte ve svých deskách. Já se hlásím do podrobné rozpravy s návrhem usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otvírám všeobecnou rozpravu. Jako první v ní vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedařící. Dámy a pánové, návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, se zabývá revizí právních předpisů v oblasti zdanění energetických produktů v Evropské unii. Cílem návrhu je restrukturalizovat způsob zdanění energetických produktů, aby byl zohledněn nejen obsah CO₂, ale také energetický obsah těchto produktů. Návrh předpokládá, že by stávající energetické daně byly rozděleny do dvou složek, které by u daného produktu společně určovaly celkovou sazbu daně.

V rámci transpozice této směrnice se během roku 2007 v České republice objevily tři nové daně: daň ze zemního plynu, daň z pevných paliv

a daň z elektřiny, které doplnily již existující spotřební daň z minerálních olejů. Daně se staly součástí zákona 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a začaly se uplatňovat od ledna 2008.

Nyní má být nově zohledněn obsah CO₂ za účelem snížení emisí do ovzduší. Návrh by měl umožnit členským státům změnit svou celkovou daňovou strukturu tak, aby podporovala růst a zaměstnanost tím, že zdanění přesune z práce na spotřebu. A s tím já nemohu souhlasit. Jedná se o další podryvání systému přímých daní a hledání jiných zdrojů v nepřímých daních. Obávám se dalšího zdražování energie. Podle odborníků ekologická daň zvedla v roce 2008 například ceny elektřiny o jedno procento. Je tedy otázkou, nakolik může přispět tato úprava k růstu cen, a na to bych se také chtěla zeptat předkladatele.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo vystoupení paní poslankyně Dany Váhalové. Ptám se na další přihlášky do rozpravy. Nejsou žádné, všeobecnou rozpravu tedy končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Pan poslanec Viktor Paggio se do ní hlásil. (K mikrofonu přistupuje ministr Kalousek.)

Pan ministr Kalousek má samozřejmě slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Snad mi odpustí paní předřečnice, že odpovím v rámci podrobné rozpravy. Samozřejmě, my jsme přece schvalovali, a sociální demokracie se k tomu hlasitě přihlásila a já jsem se k tomu hlásil také – systém obchodování s emisními povolenkami zrovna tak jako systém energetických daní je fiskálním nástrojem, který nutí spotřebitele a poskytovatele tepla přecházet na jiné zdroje než fosilní palivo. Je pochopitelné, že to vede ke zdražení energie. Ale to jste, kolegové, věděli již před pěti lety, když jste pro to hlasovali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsme v podrobné rozpravě. Pan poslanec Viktor Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Já mám návrh usnesení, který má dva body: 1. Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES o zdanění energetických produktů a elektřiny. 2. Schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice... atd.

Vzhledem k relativní nekonfliktnosti tohoto bodu prosím, aby bylo hlasováno o obou bodech společně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ptám se v po-

drobné rozpravě, zda se ještě někdo hlásí. Paní poslankyně Váhalová. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Já bych si dovolila navrhnout oddělené hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu. Můžeme tedy přistoupit k vlastnímu hlasování. Přivolávám naše kolegy.

Pan zpravodaj uvede první bod.

Poslanec Viktor Paggio: Nyní budeme hlasovat o prvním bodu návrhu usnesení: 1. Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES o zdanění energetických produktů a elektřiny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 65. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 65, přítomno 113, pro 88, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím o druhý bod.

Poslanec Viktor Paggio: Druhý bod je: 2. Schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura... atd.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 66. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 66, přítomno 113, pro 77, proti 6. Návrh usnesení byl schválen.

Budeme hlasovat o celkovém usnesení.

Zahajují hlasování pořadové číslo 67. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 67, přítomno 113, pro 66, proti 3. Návrh byl přijat.

Návrh usnesení jsme tedy schválili. Byl projednán bod 40, sněmovní tisk 501/E. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajují projednávání bodu

41.

Návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie /kód dokumentu 12478/11, KOM(2011) 510 v konečném znění/ a Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie /kód dokumentu 12480/11, KOM(2011) 511 v konečném znění/ /sněmovní tisk 508-E/

O slovo opět požádám ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, než si dovolím uvést tento bod, přece jenom stručný komentář k hlasování k bodu předcházejícímu.

Já znovu opakuji, že jsme v minulém volebním období projednávali otázku ochrany ovzduší a otázku, která v té době byla hlavní evropskou prioritou, tzv. climate change, tedy boj se změnou klimatu a s omezením uhlíkových plynů. Všichni jsme souhlasili s tím, že bude uplatněn fiskální nástroj na fosilní paliva ať už systémem emisních povolenek, nebo uhlíkové daně. Proto je pro mě – samozřejmě, je to vaše absolutní právo – současná změna stanoviska oproti dlouholetému evropskému trendu, ke kterému se drtivá většina politických subjektů v této Sněmovně hlásila, mírně překvapující. Možná snad až tváří v tvář těm skutečně kvantifikovaným důsledkům musím říci, a prosím, říkám to zcela v dobrém, že mi do značné míry připomínáte mé kolegy z Věcí veřejných. Ti vždycky v daňové oblasti něco zarputile chtějí, a když jim pak dojdou důsledky toho, co opravdu vymáhali, tak to potom zase chtějí jinak. Ale to potom už nejde. Když si něco prosadíme, tak si to prosazujeme i s těmi důsledky, bez ohledu na to, zda jsme si jich byli, či nebyli vědomi.

Nyní mi dovozte, abych předložil návrh závěr Evropské rady z 13. dubna 2011, a sice návrh směrnice 2003... ale ne, promiňte... mnohokrát se omlouvám... informoval o návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů a o související pozici vlády České republiky k příjmové straně rozpočtu Evropské unie. Návrh tohoto rozhodnutí je součástí legislativního balíčku předloženého Komisí společně se sdělením k rozpočtu pro Evropu 2020 ze dne 20. června 2011, souvisí tedy se sedmiletou finanční strategií. Jsou to návrhy týkající se vlastních zdrojů.

Spolu s výše uvedeným rozhodnutím předložila Komise návrh nařízení Rady stanovující prováděcí postupy pro systém vlastních zdrojů Evropské unie, tzv. implementační nařízení. Komise v nich navrhuje následující změny:

Vzhledem ke složitosti výpočtu a administrativní náročnosti výběru navrhuje Komise ukončení platnosti zdroje dle DPH k 31. prosinci 2013, to

znamená ke konci staré fiskální periody. Původní zdroj z DPH by měl být nahrazen dvěma novými vlastními zdroji, daní z finančních transakcí a novou daní z přidané hodnoty, takzvanou evropskou daní z přidané hodnoty. Maximální sazba evropské DPH, která by se odváděla do rozpočtu Unie, je navržena ve výši 2 % – Komise však předběžně doporučuje sazbu na úrovni 1 % – a vztahuje se na dodávky zboží a služeb, intrakomunitární nákup zboží a dovoz zboží, které je v každém členském státě zdaňováno základní sazbou daně. Základ daně z finančních transakcí je definován v návrhu směrnice o společném systému daně z finančních transakcí, který předložila Komise na konci září 2011, a má zahrnovat transakce s akciemi, dluhopisy včetně derivátů, a to na organizovaných trzích i mimo tyto trhy. Tyto nové vlastní zdroje by měly být vybírány daňovými správami členských států.

Komise předpokládá, že by se tyto daně začaly uplatňovat jakožto vlastní zdroje Evropské unie nejpozději od 1. 1. 2018. Pokud jde o zavedení daně z finančních transakcí, přála by si Komise účinnost již od 1. ledna 2014, to znamená se začátkem nové finanční periody.

Komise dále navrhuje, aby podíl příjmů rozpočtu Evropské unie z tradičních vlastních zdrojů byl zvýšen ze současných 75 na 90 %. Členské státy by si ponechaly 10 % z částky vybrané z tradičních vlastních zdrojů. Tato částka dle Komise plně postačuje na uhrazení administrativních nákladů souvisejících s výběrem tradičních vlastních zdrojů.

Stávající rabat Velké Británie a korekce pro další státy, kde se korekce uplatňuje – Německo, Švédsko, Nizozemsko a Rakousko – navrhuje Komise pro období 2014 až 2020 nahradit ročními paušálními platbami, které by měly obdobný charakter jako stávající hrubé snížení zdroje z hrubého národního důchodu. Nový systém by platil pro Spojené království, Německo, Nizozemsko a Švédsko, návrh Komise Rakousko již nezmiňuje a byl by časově omezený na období 2014 až 2020.

Dovolte, abych vás seznámil se základními tezemi pozice vlády České republiky. V oblasti příjmů prosazujeme jednoduchý, transparentní a spravedlivý systém financování rozpočtu, který je založen na příjmech z tradičních vlastních zdrojů, to znamená primárně z cel vybraných na vnějších hranicích Evropské unie a ze zdroje založeného na hrubém národním důchodu, který podle našeho názoru nejlépe odráží vyspělost jednotlivých členských států. Souhlasíme se zrušením stávajícího zdroje dle DPH jako nevýznamného a administrativně mimořádně náročného. Celkově jsme velmi zdrženliví a odmítáme zavedení nových evropských daní. Domníváme se, že problematika daní patří do výhradní kompetence členských států. Naprosto chápeme a jdeme vstříc snahám o harmonizaci u daní nepřímých, nicméně rozhodně si nechceme představit ani federální daně, ani harmonizaci u daní přímých. O dani z finančních trans-

akcí jsme již hovořili v předcházejícím bodě, a proto vás tím nebudu zdržovat.

Zavedení nové daně z přidané hodnoty jako vlastního zdroje v podobě navržené Komisí by bylo administrativně náročně a jeho zatížení plátců i daňové správy členských států neúměrně vysoké vzhledem k efektu. Takže vzhledem k tomu, z tohoto důvodu, rovněž nepodporujeme.

Můžeme předběžně souhlasit s navrženým zvýšením podílu odvodů z tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie na 90 ze současných 75 %. Toto zvýšení by v budoucnu nemělo mít žádný negativní dopad na celkovou výši vlastních zdrojů odváděných Českou republikou ani na státní rozpočet. Podporujeme návrh Komise postupně odstranit všechny korekce u těch zemí, kde jsou všechny korekce uplatňovány.

Tolik stručná prezentace rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů a pozice České republiky k nim. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Výbor pro evropské záležitosti návrh rozhodnutí Rady projednal, usnesení, stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 508-E. Prosím nyní o slovo zpravodajku výboru paní poslankyni Annu Putnovou, aby nás informovala o jednání výboru a také přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, na své schůzi výbor pro evropské záležitosti projednal v říjnu návrh Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie. Myslím, že z toho, z té zprávy, která je vám k dispozici, bych citovala podstatné teze.

Za prvé. Uvedené návrhy legislativních aktů souvisejí se snahou Evropské unie reformovat systém sestavování unijního rozpočtu. Deklaruje se, že cílem je vytvoření transparentního, efektivního a jednoduchého mechanismu, který odpovídá aktuálnímu směřování unijních politik. Oba návrhy jsou součástí balíčku legislativních a nelegislativních návrhů Komise pro finanční rámec Evropské unie na období roku 2014 až 2020.

Jak už tady bylo řečeno, jedná se o dva nové zdroje, to je daň z finančních transakcí, která byla diskutována v předchozích bodech, a také nová daň DPH, kterou představil pan ministr financí.

Chtěla bych sdělit, že výbor pro evropské záležitosti projednal tento návrh a přijal k němu dvě usnesení, která představím v podrobné rozpravě, stejně tak jako svůj komentář.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce, ote-

vírám všeobecnou rozpravu, ptám se, zda se někdo hlásí? Paní poslankyně Dana Váhalová, prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, vážená paní předseda-jící. Kolegyně, kolegové, tento sněmovní tisk navazuje na debatu ohledně víceletého finančního rámce Evropské unie na léta 2014 až 2020. Pro zlepšení financování rozpočtu Evropské unie Komise navrhuje zjednodušení příspěvků členských států, a co nejdůležitější – zavedení nových vlastních zdrojů a postupné ukončování všech opravných mechanismů.

Nejdiskutovanějším novým zdrojem financování je bezesporu daň z finančních transakcí. Podle návrhu Komise – cituji: “Tato daň by se ukládala u veškerých transakcí s finančními nástroji mezi finančními institucemi, pokud je alespoň jedna ze stran transakce usazena v Evropské unii. Výměna akcií a dluhopisů by se zdaňovala sazbou 0,1 % a derivátové nástroje sazbou 0,01 %. Cílem daně z finančních transakcí je zdánit 85 % finančních transakcí, které se uskutečňují mezi finančními institucemi. Daň by se nevztahovala na občany a podniky. Do působnosti návrhu by nebyly zahrnuty hypotéky, bankovní úvěry, pojistné smlouvy a jiné běžné finanční činnosti prováděné jednotlivci nebo malými podniky. Příjmy z daně by se rozdělily mezi Evropskou unií a členské státy. Část daně by byla využívána jako vlastní zdroj Evropské unie, který by částečně snižoval příspěvky členských států. Členské státy by mohly rozhodnout o zvýšení této části příjmů zdaněním finančních transakcí vyšší sazbou.”

Odhaduje se, že tato daň by mohla každoročně přinést okolo 57 miliard eur. Podle návrhu by se tato daň mohla uplatňovat od ledna 2014. S ohledem na to, že finanční sektor obdržel od států Evropské unie obrovskou finanční podporu pro zvládnutí krize ve výši 4,6 bilionu eur a další injekce se očekávají, je vhodné, aby také přispěl svou mírou na řešení krize, kterou také zčásti zavinil svými spekulativními obchody. V této souvislosti zavedení této daně podporuji. Většina daně by byla vybrána ve velkých zemích Evropské unie – Spojené království 64,4 %, Německo 9 %, Francie 4,3 %, zbytek Evropské unie 24,3 %.

Zavedení této daně je dle mého názoru pro Českou republiku výhodné a nesouhlasím se zamítavým postojem vlády. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Váhalová. Prosím další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná, obecnou rozpravu končím, přistoupíme k rozpravě podrobné. Paní poslankyně Anna Putnová se do ní hlásila. Má tedy slovo jako první.

Poslankyně Anna Putnová: Předtím než přednesu návrh usnesení,

chtěla jsem učinit několik poznámek, protože samozřejmě největší diskusi vzbuzuje daň z finančních transakcí, a bylo už tady mnoho řečeno.

Domnívám se, že bychom neměli zapomínat na jednu podstatnou věc, která tady, domnívám se, ještě nepadla. Pokud mluvíme o dani z finančních transakcí v souvislosti s tím, že nebude tato daň globální, samozřejmě že se naskytá obrovský prostor pro šedou ekonomiku, který by mohl mít velký dopad právě zavedením této daně. Chtěla bych citovat také slova pana předsedy Evropské komise Barossa, který označil tuto daň jako svůj příspěvek společnosti, který by měl přinést právě finanční sektor. Chtěla bych podotknout, že jsem přesvědčena, že finanční politika by měla vycházet z konstruktivních principů a neměla by být trestem za minulé rozhodnutí a minulé činnosti. Tolik tedy poznámka do podrobné rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A usnesení nám bylo předloženo.

Poslankyně Anna Putnová: Pokud není další vystupující, přednesu usnesení.

1. Poslanecká sněmovna bere na vědomí Návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie a návrh nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie;

2. schvaluje rámcovou pozici vlády ČR k Návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie a k Návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie.

První otázka tedy zní, jestli můžeme hlasovat o obou bodech současně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se ještě zeptám – prosím o klid a soustředěnost – zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy a má tedy nějaký návrh na usnesení. Nehlásí se. Paní poslankyně Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Dovolím si navrhnout oddělené hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže paní zpravodajka nás uvede do tohoto hlasování. Protože jiný návrh do podrobné rozpravy neregistruji, podrobnou rozpravu končím. Budeme se věnovat hlasování. Slovo má zpravodajka paní poslankyně Anna Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých bodech zvlášť a potom o celém usnesení dohromady.

Takže prosím, první bod usnesení je, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí Návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie a

Návrh nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 68. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 68 přítomno 110, pro 85, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím o další.

Poslankyně Anna Putnová: Druhý návrh usnesení je: Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky k Návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie a k Návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o tomto druhém návrhu, který přednesla paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování číslo 69. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 69 přítomno 88, pro 57, proti 22. Návrh byl přijat.

A nyní o celkovém návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 70. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 70 přítomno 87, pro 57. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen.

Končím tím projednávání bodu 41, sněmovního tisku 508-E, a sděluji vám, že mám v úmyslu ještě projednat čtyři smlouvy, které máme před sebou k projednání, a byla dohoda na tom, že ještě dnes projednány budou.

Zahajuji tedy projednávání bodu 45.

45.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Jersey o výměně informací
v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně
dne 12. července 2011
/sněmovní tisk 471/ - první čtení**

Prosím o úvodní slovo pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dlouholetou snahou Ministerstva financí a mou velkou prioritou je uzavírání smluv se zeměmi s tzv. preferenčním režimem, nebo chcete-li, s daňovými ráji. Podařilo se zatím uzavřít dohodu se šesti zeměmi, což není nic jednoduchého, ale chceme v tom dále pokračovat. První dvě máte na stole, týkají se Jersey, což je současný bod, ten následující jsou Bermudy. Tato dohoda umožní finančním správám obou zemí vzájemnou výměnu informací. Země se zavazují i k tak důležitým věcem, jako je předávání informací, které jsou v držení bank či jiných finančních institucí včetně rozkrývání majetkových struktur. Samozřejmě si od toho slibujeme pokračování v úsilí o zamezování daňových úniků.

Prosím tedy o schválení této dohody. Zdůrazňuji, to je teď spíš informace pro média, všechny takto získané informace samozřejmě podléhají přísné daňové mlčenlivosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Prosím o slovo zpravodajku pro první čtení. Paní poslankyně Kristýna Kočí je omluvena, nahradí ji, pokud Sněmovna vysloví souhlas, paní poslankyně Jana Fischerová.

Zahajuji hlasování číslo 71. Táhne se, kdo souhlasí se změnou zpravodajky k tomuto tisku v prvním čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 71 přítomno 89, pro 82, proti nikdo. Prosím tedy o slovo zpravodajku paní poslankyni Janu Fischerovou.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážená paní předsedkyně, děkuji vám všem za důvěru, že mohu zpravodajovat.

Navážu tedy na slova pana ministra Kalouska, protože bylo vše řečeno. Podporuji plně ratifikaci této dohody. A jenom na doplnění možná: je to nejjihnější, největší ostrov Normanských ostrovů v Lamanšském průlivu, abychom věděli, o jaké ratifikaci dohody jednáme. Děkuji. Ještě pardon.

Ještě jsem chtěla doplnit, že opravdu podporuji, aby to bylo postoupeno do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní někdo prosím? Nehlásí se nikdo, končím ji a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 72. Táži se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 72 přítomno 89, pro 82, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání bodu 45, sněmovního tisku 471 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu 46. Je to

46.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011
/sněmovní tisk 478/ - první čtení**

Pana ministra financí prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ano, děkuji. Já si dovoluji odkázat na úvodní slovo k minulému bodu. Za slovo Jersey dosadíme slovo Bermudy a je to to samé.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Květu Matušovskou.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, myslím, že už pokročila hodina, takže já jen přikážu zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Zahajuji obecnou rozpravu. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a budeme hlasovat o návrzích na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor a také paní zpravodajka navrhuje k projednání tuto materii zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 73. Kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 73 přítomno 89, pro 84, proti nikdo. Konstatuji, že návrh smlouvy byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Končím bod 46, sněmovní tisk 478 v prvním čtení.

Budeme se věnovat bodu

47.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011
/sněmovní tisk 486/ - první čtení**

Pane ministře, prosím o váš úvod.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Chci poděkovat Poslanecké sněmovně za trpělivost s dlouhou šňůrou mých dnešních zpráv. Toto je poslední bod – smlouva o zamezení dvojímu zdanění s Dánskem. V současné době stále ještě v přístupu proti dvojímu zdanění uplatňujeme s Dánským královstvím smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Dánským královstvím z roku 1982, což už je přece jenom trochu zastaralé. A než se do těch časů opět vrátíme, bylo by možná záhodno napravit to moderní smlouvou, kterou máte na stole, kde je zpracována standardně podle modelů OECD, a já prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Slovo by měl nyní dostat pan poslanec David Vodrážka. Je však omluven. Sněmovnu požádám o hlasování o změně zpravodaje. Paní poslankyně Jana Fischerová by se role ujala.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 74. Kdo souhlasí se změnou zpravodaje v prvním čtení? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 74 přítomno 91, pro 85, proti nikdo. Děkuji vám. Požádám o slovo paní poslankyni Janu Fischerovou.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážená paní předsedkyně, vážení ministři, vážené kolegyně a kolegové, opět se obrátím na předcházející slova pana ministra. Nemám k tomu nyní opravdu co dodat. A sama vás žádám, aby to bylo postoupeno do druhého čtení, i doporučuji podobně přikázání zahraničnímu výboru. Velice vám děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji obecnou rozpravu. Nemám do ní přihlášky, takže tuto rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor a paní zpravodajka také navrhuji k projednání zahraniční výbor. Je někdo s jiným návrhem? Nikdo se nehlásí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 75. Kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 75 přítomno 92, pro 88, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Končím bod 47, sněmovní tisk 486 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

48.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně
dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000
/sněmovní tisk 506/ - první čtení**

O úvodní slovo v zastoupení pana ministra spravedlnosti, který je nyní v Senátu, požádám pana ministra zemědělství Petra Bendla. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, dovoluji mi, abych krátce uvedl vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Českou republikou Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob. Tato mnohostranná úmluva byla sjednána v roce 2000 v rámci mezinárodní organizace Haagská konference mezinárodního práva soukromého. Česká republika ji podepsala dne 1. dubna 2009.

Úmluva obsahuje normy mezinárodního práva soukromého, jimiž se řídí ochrana dospělých osob, které trpí poruchou nebo takovým nedostatkem

osobních schopností, které jim brání chránit své zájmy, ať již osobní nebo majetkové. Takovými osobami mohou být například osoby mentálně postižené nebo osoby v pokročilém věku trpící demencí či Alzheimerovou chorobou. Potřeba mezinárodní ochrany dospělých osob považovaných v tomto smyslu za zranitelné v poslední době narůstá, a to zejména v souvislosti se zvyšující se migrací lidí do ciziny z osobních nebo pracovních důvodů. S prodlužováním délky průměrného života se zvyšuje výskyt nemocí doprovázejících stáří, jež mají za následek ztrátu nebo zhoršení osobních schopností. (V sále je velký hluk.)

Tyto trendy se nevyhýbají ani České republice. Domníváme se proto, že je v zájmu České republiky a jejích občanů, aby se zapojila do mechanismu zavedeného úmluvou, který by měl zajistit jednotná a přehledná pravidla pro řešení přeshraničních situací, v nichž se zranitelné dospělé osoby ocitnou. Podle nich by se například mělo snadno zjistit, který soud je příslušný ustanovit zranitelné osobě opatrovníka, podle kterého práva by měl postupovat a zda a za jakých podmínek bude možné rozhodnutí soudu jednoho smluvního státu uznat v jiném smluvním státě.

V současné době se může stát, že soud žádného státu... (odmlka kvůli hluku v sále) Děkuji vám pěkně, už opravdu budu stručný – že soud žádného státu se nebude cítit povolán danou situací řešit, nebo naopak ji budou řešit různým způsobem soudy různých států, popřípadě opatrovník ustanovený v jednom státě nebude akceptován orgány státu jiného, v němž má zranitelná osoba majetek, který je potřeba spravovat.

Úmluva dále zavádí jasná pravidla pro spolupráci orgánů smluvních stran za účelem zlepšení komunikace a cirkulace informací. To je mechanismus, který se již osvědčil v dalších mezinárodních úmluvách a právních předpisech Evropské unie, zejména v oblasti ochrany dětí.

Aplikace úmluvy nevyžaduje přijetí legislativních změn českého právního řádu. Jejich ustanovení jsou totiž převážně přímo aplikovatelná, kdy jejich obsah je natolik určitý, že není zapotřebí jejich recepce do vnitrostátní legislativy. A navíc úmluva neukládá smluvním stranám závazek upravit ve svých právních řádech nové instituty, ale pouze předpokládá, že budou využívat institutů již vnitrostátně zavedených.

V souvislosti s budoucím praktickým prováděním úmluvy bych rád zdůraznil, že Česká republika by při ukládání ratifikační listiny měla využít možnosti, jež úmluva nabízí ve vztahu k jazykovému režimu, a výhradou vyloučit použití francouzštiny při komunikaci s českými orgány.

Smluvní základna úmluvy zatím není zvláště široká, dosud ji ratifikovalo pouze šest států, avšak mnohé další signalizovaly o tomto instrumentu zájem a na ratifikaci se připravují. Za významné považuji, že jsou již vázány dva důležité státy, s nimiž mají mnozí čeští občané tradičně bližší vazby, Německo a Švýcarsko. A další státy, jako Rakousko a Slovensko, se na ra-

tifikaci chystají.

Vzhledem k uvedenému prosím o příznivé posouzení vládního návrhu a jeho přikázání k projednání výborům Sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jan Floriána.

Poslanec Jan Florián: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se také odkazuji na slova pana ministra. Myslím si, že je potřeba tuto úmluvu schválit, a já bych jako zpravodaj doporučil projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím ji. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Pan zpravodaj totéž. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 76. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přikázání. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 76 přítomno 93, pro 88, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Tím jsme v prvním čtení projednali sněmovní tisk 506. Končím projednávání bodu 48.

Tím jsme, dámy a pánové, vyčerpali náš dnešní dopolední program. Dovolte dvě upozornění. První upozornění. Interpelace budou zahájeny ve 14.30 hodin na předsedu vlády. Předseda vlády je omluven, prosím, počítejte tedy vy, kteří interpelujete ministry, že bude zahájeno okamžitě po vyčerpání interpelací na premiéra, což v podstatě znamená, že budou předneseny pouze dotazy na premiéra, nebudou odpovědi, že bude ihned zahájen blok odpovědí na jednotlivé ministry. Druhé upozornění. Zítra, jak už bylo řečeno, je ve Sněmovně den otevřených dveří. Co necháte na lavicích, bude skartováno.

Děkuji, přeji příjemné odpoledne.

(Jednání přerušeno ve 13.29 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Budeme pokračovat dalším bodem naší schůze. Tím

jsou ústní interpelace určené jak předsedovi vlády České republiky, tak ostatním členům vlády.

Dříve než k nim přistoupíme, tak vás seznámím s omluvou. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá z dnešního odpoledního jednání od 14 hodin z pracovních důvodů.

77.

Ústní interpelace

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejdříve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, pro které je vymezen čas od 14.30 do 16 hodin, pro interpelace na ostatní členy vlády je stanoven čas od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Předseda vlády Petr Nečas je řádně omluven a odpovědi na vznesené interpelace budou interpelujícím poslancům zaslány ve lhůtě stanovené jednacím řádem.

Upozorňuji, že po vyčerpání přihlášek k ústním interpelacím na předsedu vlády zahájíme hned interpelace na ostatní členy vlády České republiky.

Nyní dávám slovo panu poslanci Josefu Tancošovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Připraví se pan poslanec Adam Rykala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Dobrý den, dámy a pánové. Bohužel zjistil jsem, že pan premiér tady není, nebo respektive se omluvil, a interpelaci proto stahuji a použiji ji pro příští jednání Sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Vystoupí tedy další v pořadí. Tím je pan poslanec Adam Rykala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem původně uvažoval také, že svoji interpelaci na premiéra stáhnou, ale vzhledem k tomu, že každý den, kdy vládne tato vláda, je pro Českou republiku špatně, tak jsem se rozhodl to neodkládat a přednesu svou interpelaci.

Vážený nepřítomný pane premiére, po celou dobu, kdy jste seděl ve vládě jak v pozici ministra práce a sociálních věcí, tak dnes v pozici nejvyšší na místě premiéra, nám dáváte za vzor Slovensko počínaje rovnou daní

přes důchodovou reformu až po zdravotní reformu. Inspirujte se proto prosím i vaší kolegyní slovenskou premiérkou paní Radičovou. Podívejte se, jak se tato velká dáma zachovala zodpovědně vůči svým občanům. Díky jejímu přístupu budou na Slovensku předčasné volby a Slováci snad vymění neschopnou a nezodpovědnou pravicovou vládu za vládu levicovou.

Nepromyšlené změny daní anebo každý den jinak, nepromyšlená sociální penzijní reforma, která slouží jen penzijním fondům, přesouvání daňové zátěže na chudší a střední vrstvy obyvatel, nesnižování korupce, rozpočet postavený na nereálných číslech, nesnižování veřejných výdajů, omezení sociální péče hendikepovaných občanů, úsporné zákony přijaté za umělého vyhlášení legislativního stavu nouze, kauza ProMoPro, kauza Bátora, kauza Drobil, kauza sledování politiků na Praze 11, kauza tendru Lesy České republiky, Vít Bárta – je toho mnoho, vidíte?

Nemyslíte si, pane premiére, že už je čas skončit?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak i váš čas vypršel, pane poslanče.

Dále vystoupí pan poslanec Jaroslav Vandas a připraví se pan poslanec Jan Látko. Prosím, pane poslanče Vandasi.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se spokojím, když pan premiér není přítomen, s písemnou odpovědí.

Vážený pane nepřítomný premiére, dne 5. 5. jsem vás interpeloval ve věci šikanování občanů České republiky při návštěvě Německé spolkové republiky. Ve vaší písemné odpovědi je zmínka o možné spolupráci německých a českých policistů. Přiznám se, že jsem si pod tím představoval reciproční kontroly na obou stranách hranice, a to až do 17. 8. tohoto roku, kdy jsem se v hlavním zpravodajském pořadu na ČT1 dozvěděl, že naši celníci asistují při prohlídkách českých občanů v Německu. O tom, zda se podobné kontroly konají za účasti německých celníků na české straně, jsem se nedozvěděl. V televizním šotu byla vidět jen auta z České republiky. Čeští celníci se určitě neúčastnili této akce proto, aby kontrolovali německé řidiče. Už tato skutečnost má příchuť diskriminace.

Vzhledem k tomu, že se změnilo pouze to, že u šikany českých občanů asistují české orgány, jinak se nezměnilo vůbec nic, vás, pane premiére, žádám o nápravu. Nápravou rozumím po provedených jednáních buď omezení těchto kontrol na případy prokazatelného důvodného podezření, nebo zavedení recipročních akcí na české straně hranic. Možná, že se vám moje téma zdá malicherné, ale stát s rukama od těla a obrácenými kapsa-

mi na kraji rušné silnice bych vám nepřál.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. A nyní zvu k řečišti pana poslance Jana Látku, který vystoupí s interpelací nazvanou "Jak dál s touto vládou?". Připraví se pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Jak dál s touto vládou? Tak jsem nazval, vážený pane premiére, svou dnešní interpelaci. Vaší vládě dnes nedůvěřuje a je s ní nespokojeno více než 70 % lidí. Svojí neúčasti při písemných a ústních interpelacích vláda jen dokazuje své pohrdání Poslaneckou sněmovnou. Kromě jednoznačného pohrdání názory občanů činí vaše vláda úspěchaná a především nesprávná rozhodnutí, která jí buď zamítá Ústavní soud, nebo vrátí pan prezident. Ať už bylo příčinou vládních krizí cokoliv, způsob jejich řešení je dost podivný.

Neptám se, co uděláte pro svých pomyslných pět procent nejbohatších. To je celkem zřejmé. Co ale vaše vláda udělala pro mladé rodiny s dětmi, vícečetné rodiny, důchodce, zdravotně postižené nebo sociální slabší občany? Co zatím udělala? Snížila přídavky na děti, snížila rodičovský příspěvek, snížila porodné, snížila nemocenské dávky, snížila příspěvek na péči, snížila podporu při zaměstnávání postižených občanů a také snížila podporu stavebního spoření.

Vážený pane premiére, vaše vláda již není vládou rozpočtové zodpovědnosti, ale vládou nezodpovědnosti vůči svým občanům. Občané mají za hlavní při demonstracích heslo "Zbavme se této vlády!". Proto se ptám: Je ještě vůbec možné změnit tak zoufalý obraz této vlády v očích naší veřejnosti? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek s interpelací nazvanou Šluknovský výběžek a poté opět pan poslanec Jan Látko. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, v minulém týdnu projednala vláda návrh rady Ústeckého kraje na řešení situace ve Šluknovském výběžku zejména v souvislosti s tamními lokalitami sociálního vyloučení. Návrhy, které materiál Ústeckého kraje obsahuje, nepovažuji za vzor dokonalosti, to chci podtrhnout, nicméně je to lepší nežli nic. Vláda zatím žádný komplexní materiál, alespoň pokud je mi známo, který by byl východiskem pro řešení nastalé situace, veřejnosti nepředstavila.

Řešení na Šluknovsku i jinde dlouhodobě nevidím v použití policejních těžkooděnců, ale v tom, že vláda bude uplatňovat takovou politiku, která povede k příchodu nových investorů, kteří budou vytvářet nová pracovní místa. Umím si představit systém investičních pobídek anebo daňových úlev anebo kombinaci obojího zejména pro střední podnikatele zahraniční i české. Umím si také představit, že vznikne specializovaná agentura pro oblasti se strukturálními problémy a s vysokou mírou sociálního vyloučení či divize CzechInvestu, která bude pracovat s investory ve prospěch hospodářsky zaostávajících mikroregionů s lokalitami či s koncentrací lokalit sociálního vyloučení.

Vím samozřejmě, že vláda projednala program boje proti sociálnímu vyloučení. Navržená opatření v oblasti bezpečnosti, vzdělávání, bydlení a dalších vítám, ale obávám se, že je to málo. Zajímalo by mě, zda vláda uvažuje v příští finanční perspektivě Evropské unie v letech 2014 až 2020 o tom, že regionální rozvoj bude jednou z priorit České republiky. Zatím jsem slyšel z vystoupení pana ministra Kalouska dnes ráno, že ano. Jde o to, pomoci již zmíněným hospodářsky zaostávajícím oblastem státu, včetně Šluknovského výběžku, prakticky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji za dodržení časového limitu a zvu opět pana poslance Jana Látku, který bude mít teď sólo čtyřikrát. Jako první jeho vylosovaná interpelace je interpelace nazvaná stravenky.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, obracím se na vás v záležitosti rozhodování o daňové podpoře stravování v rámci zákona souvisejícího se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových zákonů, tedy sněmovní tisk 473. Návrh zákona přináší celou řadu zásadních změn daňového systému, včetně jeho proklamovaného zjednodušení, nyní zejména v podobě rušení řady dosavadních výjimek a údajně selektivních výhod.

Chápu a vítám snahu o zavedení průhledného a jednoduchého daňového systému se zrušením daňové výhody pro zaměstnanecké stravování, nikoliv pouze stravenek, jak je mylně zjednodušováno. Souhlasit však rozhodně nemohu. Vůbec se totiž nejedná o výhodu selektivní nebo výjimku. Příspěvek na stravování využívají prakticky čtyři pětiny všech zaměstnanců. Zrušit tuto výhodu a nahradit ji zaměstnaneckým paušálem znamená rezignovat na veřejný zájem, který spočívá zejména v podpoře zdravější výživy a stravovacích návyků zaměstnanců. Jestliže je stravenkám někdy vytýkáno, že je lze použít k jakémukoliv účelu, paušální příplatek v podobě hotových peněz lze skutečně utratit za cokoliv. Mnohé

podniky budou vystaveny rozhodování, zda zachovat podporu stravování (nesrozumitelné) a zvýšit svoje náklady na pracovní sílu, nebo podporu zrušit, a tím připravit své zaměstnance o tento významný sociálně efektivní motivační prvek. Velká většina firem uvádí, že bude nucena rozhodnout se pro druhou variantu.

Obracím se proto na vás, vážený pane premiére, se žádostí o podporu zachování současného daňového režimu stravování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Můžete pokračovat další interpelací ve věci DPH.

Poslanec Jan Látko: Vážený pane premiére, ČSSD neustále odmítá návrhy vaší vlády na sjednocování sazeb daně z přidané hodnoty na úroveň 17,5 od roku 2013, a již se hovoří dokonce o 19 či 20 procentech. Přitom ještě koncem roku 2007 byla snížená sazba DPH na úrovni 5 %, což znamená navýšení až o 15 %. Znamená to tedy, že po sérii sociálně necitlivých a nespravedlivých sociálních škrtů, které postihly především seniory, zdravotně postižené, rodiny s dětmi nebo státní zaměstnance bude v důsledku připravovaných vládních reforem daní, penzí a zdravotnictví následovat další vlna zvyšování životních nákladů. Chtěl bych zmínit, že jedna sazba DPH není kromě Dánska zavedena v žádné zemi Evropské unie.

Zároveň vás také, pane premiére, musím bohužel usvědčit z předvolební lži, kdy ani jedna ze stran vládní koalice ODS, TOP 09 a Věci veřejné o zvyšování daní nemluvila. Je smutné, že ani vámi předkládaný výnos ze sjednocování sazeb DPH nemusí být reálný. Důkazem toho jsou zprávy z posledních dnů, že se při výběru daní státu podařilo inkasovat méně, než předpokládal. Kombinace mzdových škrtů u velké skupiny obyvatel a zvyšování cen u základních životních potřeb totiž povede k dalšímu omezení spotřeby či nákupu služeb a také k nižšímu výběru daní.

Jaký plán má, vážený pane premiére, pro tento případ vaše vláda?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Skončil jste interpelaci? Ano, děkuji. Přistupte k následující a tou je vaše interpelace nazvaná škrtý a plýtvání.

Poslanec Jan Látko: Vážený pane premiére, vaše vláda se po svém vzniku začala nazývat vládou rozpočtové odpovědnosti a boje proti korupci. Ve skutečnosti jste se však stali vládou nesmyslných škrtů. Vaše nespravedlivé plošné škrtý postihly především státní zaměstnance, rodiny s dětmi, seniory či zdravotně postižené. Přitom kážete vodu a sami pijete víno. Jak jinak se dá označit skutečnost, která dříve tolik pobouřila naši veřejnost? Měsíční plat pro ombudsmana Českých drah Petra Fejka a jeho

údajných 24 platů na odchodnou je skutečným výsměchem našim občanům. Pozadu nezůstal ani ministr školství Dobeš, který na přelomu roku rozdal svým úředníkům od tiskového mluvčí přes různé ředitele kanceláře, odborů či oddělení platy a odměny v částkách vysoce přesahujících 100 tisíc korun. Vůbec pak nemluví o Radku Johnovi, který koncem roku vyplatil na mimořádných odměnách 2,4 mil. Kč někdejšími deseti nejbližším spolupracovníkům na vnitru. O tom, jak to zdůvodnil, raději pomlčím. Posledním případem je pak vedoucí odboru 11 na Ministerstvu financí, který svým průměrným platem 157 tisíc překonal i vás.

Opravdu si myslíte, vážený pane premiére, že je správné rozdávání takto vysokých odměn úředníkům v době, kdy vaše vláda škrtá stovky i tisíce korun důchodcům, rodinám s dětmi či zdravotně postiženým? Mně to připadá nepochopitelné a nezodpovědné. Nechci srovnávat s ústavními činiteli, myslíte si ale, pane premiére, že si výše jmenovaní zaslouží takto finanční ohodnocení více než třeba zdravotníci, hasiči, policie nebo záchránaři? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ve věci zdražení odpadů bude následovat poslední, závěrečná interpelace pana poslance Jana Látky a současně vůbec poslední interpelace na předsedu vlády. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji. Vážený pane premiére, jako bývalého starostu okresního města mě velmi zaujala myšlenka zdražení odvozu komunálního odpadu. V praxi to bude znamenat více peněz pro každého občana za odvoz popelnic. Radnice dnes vybírají od občana ve dvou složkách maximálně 500 Kč. Obcím bude dána možnost zdrazit tento poplatek vyhláškou. Druhá část, kterou stanovují obce za sběr a svoz netříděného odpadu, se má zvýšit ze současných 250 na 750 Kč ročně. V průměru prý radnice doplácí na jednoho občana 200 a více korun a zbylo by jí více peněz na další investice, jako jsou školky, opravy chodníků apod. Mám pochopení pro stížnosti starostů, kteří v obecních rozpočtech nemají dostatek financí. Musím však říci, že tato novela přichází pro občany v nevhodnou dobu. Poplatky se už nezvýšily devět let a možnost skokového navýšení o 500 Kč se mi zdá především pro nízkopříjmové skupiny příliš. To, že nový zákon bude obyvatele obcí motivovat k většímu třídění odpadu, je dle mého názoru značně iluzorní. Mám spíše obavu, že spíše ztratí motivaci odpad třídít, a to by mě velmi mrzelo. Hodně totiž bude záležet na systému svozu odpadu v jednotlivých městech a obcích.

Myšlenka spojení poplatků za odpad ne s trvalým, ale skutečným bydlištěm, je jistě zajímavá, nicméně zatím se to nepodařilo ani s rozpočtovým určením daní, což by bylo pro obce ještě zajímavější.

Nejsem si vůbec jist, pane premiére, že by realizace tohoto zákona do budoucna omezila skládky a zvýšila recyklaci. Právě recyklace je podmíněna větší separací neboli tříděním odpadu.

Novela a detaily tohoto zákona je potřeba velmi zvážit, abychom se v dnešní pro občany složité finanční situaci nedočkali spíše toho, že občané přestanou komunální odpad třídít a budou jej neekologicky pálit v kamnech. Jak vy, pane premiére, celou situaci vidíte? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Tím jsme, kolegyně a kolegové, vyčerpali blok interpelací na předsedu vlády a plynule přistoupíme k bloku následujícímu, kterým jsou interpelace na členy vlády.

Zvu k řečnicku pana poslance Radima Jirouta, který bude interpelovat ministra Tomáše Chalupu ve věci programu zelená úsporám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Jirout: Dobré odpoledne. Vzhledem k tomu, že pan ministr nestihl dorazit, svoji interpelaci stahuji a budu ho interpelovat příště.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Bude tedy následovat interpelace paní poslankyně Aleny Hanákové na pana ministra Pavla Dobeše ve věci železniční trať Vizovice – Valašská Polanka. Já vás musím současně seznámit s tím, že ministr Pavel Dobeš se od 13 hodin z pracovních důvodů omlouvá z této schůze. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Hanáková: Paní předsedající, páni ministři, dámy a pánové, jsem ráda, že mám možnost promluvit o problému, který zcela jistě znáte i vy, a to je problém dopravy, který se týká kromě jiných částí naší republiky taky Vizovic. Je to město, které tvoří vstupní bránu do Valašska a Vizovických vrchů. Řeší obrovský problém s budoucím rozvojem vzhledem k naplánovaným koridorům, rychlostní komunikaci pro R49, tedy koridor pro R49, a železniční koridor pro plánovanou železnici Vizovice – Valašská Polanka, případně třetí koridor pro vedení velmi vysokého napětí směrem na Slovensko. Tento je také zmiňován v politikách územního rozvoje České republiky. Nicméně i ty dva první zmiňované stačí k zablokování podstatné části vizovického katastru a tím zabraňují rozvoji města a jeho infrastruktury.

Pro vaši představu, na příjezdu do Vizovic směrem od Zlína jsou koridory tak blízko sebe, že zabírají celou šíři hrdla údolí v šířce asi 800 metrů a do Vizovic nelze například protáhnout ani plánovanou páteřní cyklostezku Otrokovice–Zlín–Vizovice. Železniční koridor, který púľ město s městskou památkovou zónou, je naplánován v tak těsné blízkosti dvou

největších sídlišť města, že tato případná stavba zasáhne téměř každého občana. Při výjezdu z Vizovic je železnice naplánovaná tak, že v délce 300 metrů je souběh se silnicí první třídy I/49 s touto tratí, přičemž obepínají oblast s rodinnými domy v šíři 30 metrů. Nedovedu si představit, že někdo může žít v prostředí, kde mu před okny domu projede denně 15 000 aut a za domem se budou prohánět nákladní vlaky s osobními. Tento koridor také způsobuje, že se celá oblast Vizovic, proslavená nejen po staletí vyráběnými produkty z ovocných destilátů, stává oblastí určenou k přestavbě a demolici. V celé délce trasy plánované železniční trati není téměř místo, kde bychom s klidem mohli říci, že zde není a do budoucna nevznikne problém. Tento stav vznikl tím, že město postupnou zástavbou tuto dráhu pohltilo a se znovuoživením myšlenky průtahu železnice městem byl maximálně rozšířen ochranný koridor zemního tělesa původní Baťovy dráhy, jehož budování (upozornění na čas) bylo ukončeno v 50. letech.

Vážený pane ministře, žádám vás o vyjádření, zda bude nebo již je plánovaná trať Vizovice – Valašská Polanka zahrnuta do aktualizované politiky územního rozvoje a zda je železniční trať Vizovice – Valašská Polanka v tuto chvíli prioritou vaší a Ministerstva dopravy a zda lze tento koridor vypustit z politiky územního rozvoje České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A dalším interpelujícím poslancem je opět pan poslanec Jan Látko. Tentokrát interpeluje ministra Miroslava Kalouska a téma jsou opět stravenky.

Poslanec Jan Látko: Vážený pane ministře, obracím se na vás v záležitosti rozhodování o daňové podpoře stravování v rámci zákona souvisejícího se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových zákonů, sněmovní tisk 473. Návrh zákona přináší celou řadu zásadních změn daňového systému včetně jeho proklamovaného zjednodušení, zejména v podobě rušení řady dosavadních výjimek a údajně selektivních výhod.

Chápu a vítám snahu o zavedení průhledného a jednoduchého daňového systému se zrušením daňové výhody pro zaměstnanecké stravování, nikoliv pouze pro stravenky, jak je někdy zjednodušováno. Souhlasit však rozhodně nemohu. Vůbec se totiž nejedná o výhodu selektivní nebo výjimku. Příspěvek na stravování využívají prakticky čtyři pětiny všech zaměstnanců. Zrušit tuto výhodu znamená nahradit ji zaměstnaneckým paušálem a znamená rezignovat na veřejný zájem, který spočívá zejména v podpoře zdravější výživy a stravovacích návyků zaměstnanců. Jestli je stravenkám někdy vytýkáno, že je lze využít k jakémukoli účelu, paušální příspěvek v podobě hotových peněz lze

skutečně utratit za cokoliv. Mnohé podniky budou vystaveny rozhodování, zda zachovat podporu stravování, podnikové jídelny či stravenky, a zvýšit svoje náklady na pracovní sílu, anebo podporu zrušit a tím připravit své zaměstnance o tento významný sociálně efektivní motivační prvek. Velká většina firem uvádí, že bude nucena rozhodnout se pro druhou variantu.

Obracím se proto na vás, vážený pane ministře, se žádostí o podporu zachování současného daňového režimu stravování. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Na vaši interpelaci odpoví ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za váš dotaz, pane poslanče. Třeba mi jednou prozradíte, zda pan předseda John opisuje od vás, nebo vy od pana předsedy Johna. Máte zcela stejné formulace.

Dovolte, abych se pokusil odpovědět. Já opravdu nemám nic proti zaměstnaneckým benefitům. Nejsou to jenom stravenky, je to celá řada zaměstnaneckých výhod, které zaměstnavatel poskytuje svým zaměstnancům. Pokládám to za důležitou součást kolektivního vyjednávání a v zásadě to podporuji. Ale jak už z názvu vyplývá, mělo by se jednat o dvoustrannou dohodu mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Bohužel obě dvě strany, a já se jim nedivím, protože je to pro ně výhodné, trvají na tom, aby ta dohoda byla třístranná, aby přistupoval ještě ten třetí, daňový poplatník, který je nedobrovolně nucen jim na to přispívat, aniž by byl jakoli schopen ovlivnit výši té dohody nebo výši té daňové úlevy.

V praxi to pak vypadá asi tak, že – dovolíte-li ten průměr – vy jako můj zaměstnanec požadujete ode mě, abych vám zvýšil o 2000 korun čistého měsíčně. Já vám řeknu, že nemohu, protože bych z toho musel platit ještě 35 % odvodů, sociálního a zdravotního, a vy byste také musel platit daň, takže na 2000 čistého nedosáhnu, nicméně nabídnu vám, že vám dám 2000 ve stravenkách, což je vlastně 2000 čistého, protože vy můžete v supermarketu nebo kdekoli – bulvární novináři dokonce tvrdí, že tím lze platit i v erotických salonech – v podstatě kdekoli to můžete uplatnit jako platidlo, máte to čisté, máte to nezdaněné, nemusíte z toho platit daň z příjmů ani sociální a zdravotní a já si to jako váš zaměstnavatel mohu z 55 % odečíst z daní. Můžeme si to dovolit, protože máme bohatého sponzora. Ten se jmenuje daňový poplatník a ten to zaplatí.

Stravenky – já nevím, jestli 2,5 milionu, nebo 3 miliony využívají výhod závodního stravování. Já si myslím, že to je dobře, nechť to je dohoda se zaměstnavatelem, ale skutečně nevidím důvod, proč dalších 7 milionů lidí, neboť jak známo, i kojenci mají své daňové odvody – když mu koupíte plenky, tak prostě to depéháčko mu zaplatíte – proč dalších 7 milionů lidí musí přispívat na nákupy činěné v supermarketech za stravenky. Kdykoli ve

frontě před sebou uvidíte u pokladny – a to zcela jistě vidíte, chodíte-li nakupovat – jak někdo platí nákup stravenkami, prosím o to, abyste si uvědomil, že vy mu na to přispíváte a kdokoli jiný, kdo stravenky nemá, že mu na to také přispívá. A položte si otázku, zda se vám to líbí, nebo ne. Já jsem na straně té většiny. Jsem přesvědčen, že mají platit rovné podmínky pro všechny a že náročnost zaměstnání nemá být ovlivněna rozdílným způsobem zdanění, ale výší mzdy.

Koneckonců opozice velmi často, a často i oprávněně, hovoří o daňových únicích, dokonce v souvislosti s penzijní reformou troufnu si říci neoprávněně hovoří o tunelování sociálních a zdravotních fondů. Toto je přesně ten příklad: tunelování sociálních a zdravotních fondů! Stravenky jsou nástrojem, jak vám zvednu reálný příjem, abyste z něj musel platit do solidárního penzijního spoření nebo veřejným zdravotním pojišťovnám. Jsem přesvědčen, že vy ani já, oba dva nechceme, aby byly tunelovány sociální fondy, a proto jistě zvednete ruku pro zrušení stravenek. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda pan poslanec Látko chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Tak položit otázku, položit odpověď. Jednak děkuji, že pan ministr přišel. Mě ta první část interpelace ani nebyla, až když jsem ho tady viděl, tak to mělo pro mě smysl.

Já si nemyslím, že stravenky jsou tunelem na sociální a zdravotní pojištění, ruku pro jejich zrušení nezvednu.

A co se týče pana kolegy Johna, tak nevím, já jsem od něj tedy ještě neviděl zpracovaný nějaký větší písemný text, a že by on opisoval ode mě, to si taky nemyslím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pan ministr, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pravděpodobně jste oba dva na sobě nezávisle došli ke stejným chybným závěrům. To se stává. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak a ukončíme tuto interpelaci a následující přednese pan poslanec Jiří Šlégr. Bude interpelovat ministra Tomáše Chalupu ve věci nebezpečný odpad v Litvínově. Já vás musím seznámit s tím, že... Ne, pan ministr Chalupa byl omluven do 14 hodin. Prosím.

Poslanec Jiří Šlégr: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážená paní

místopředsedkyně. Vážení ministři, vážení kolegové, vážený nepřítomný ministr životního prostředí. Jako poslanec zvolený v Ústeckém kraji, ale i jako obyvatel města Litvínov jsem byl v minulých dnech šokován, když jsem se dozvěděl o tom, že se k nám přes celou republiku převážejí stovky tun nebezpečného odpadu a toxických látek z tzv. ostravských lagun. Proč? Protože kdosi odpovědný nebyl schopen při své práci na sanaci zmíněných lagun plných ropných látek najít odbytiště pro skladování a zničení vzniklých látek.

Pane ministře, jak je možné, že bez vědomí občanů v Ústeckém kraji, ale nejen tam, dnes cestují každý den plně naložené vlaky, které převážejí nebezpečný a toxický odpad z Ostravska do Litvínova? Jako ministr životního prostředí byste měl znát stav ovzduší na Ústecku! Opravdu si myslíte, že našim občanům pomůže ke zvýšení kvality života, když se za jejich domy budou spalovat látky, které například Poláci označili za nebezpečný odpad a žádají po našem státu odvezení 20 tisíc tun těchto látek? Já myslím že ne.

Chtěl bych se vás, pane ministře, dotázat, kdo je odpovědný za podvod na občany Ústeckého kraje, kteří možná ani dnes o této kauze zatím ještě nevědí. Říkám zatím, protože až jim za humny vyrostе halda toxických odpadů v množství několika set tisíc tun, určitě si toho všimnou. To už ale bude pozdě. Navíc vzhledem k limitům spalování těchto látek reálně hrozí, že se tyto nebezpečné látky budou u nás v Litvínově dokonce i několik let skladovat.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je povinen vám odpovědět písemně ve smyslu jednacího řádu.

My budeme pokračovat další interpelací a to je interpelace pana poslance Jaroslava Vandase na ministra Pospíšila ve věci stavu českého vězeňství. Prosím.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, všeobecně je znám velice tristní stav českého vězeňství. V posledních Otázkách Václava Moravce ředitel Vězeňské služby konstatoval, že je již překročen kritický stav naplnění věznic, a zároveň tam prezentoval graf, ze kterého byl patrný nárůst od roku 2006, kdy byl stav vězňů přibližně 18 tisíc.

Otázky mám dvě. Jak je možné, že Česká republika zaujímá ve statistikách počtu vězňů na tisíc obyvatel, ať v Evropské unii, nebo i světově, jedno z prvních míst? A za druhé: Co s tím chcete dělat? A mám jednu podotázku, která možná je ještě aktuální: Jak chcete řešit katastrofální hygienické podmínky v našich věznicích? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Odpoví ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Vážený pane poslanče, jsem velmi rád, že se tématu vězeňství takto věnujete.

Problematika nárůstu počtu vězňů má několik důvodů. Nelze zde říci, že to je jeden jediný důvod a na ten ukázat prstem. Vyjmenoval bych aspoň dva, které považuji za klíčové.

Prvním důvodem je to, že v posledních několika letech se daří české justici řešit starší soudní kauzy a zrychlovat svoji výkonnost, a tím pádem důsledkem tohoto v oblasti trestní justice je, že je více odsouzených. Tedy i více odsouzených k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Na jedné straně tedy jev pozitivní, kdy se nám snižují soudní nedodělky a zkracuje se obecně každý rok délka soudního řízení, to lze statisticky doložit. A druhým důsledkem tohoto je, že je potom více odsouzených. To je aktuální důvod.

Vedle toho druhým důvodem, který je dlouhodobý a je to důvod asi spíše sociologický, je ta věc, že obecně postkomunistické státy, není to jen Česká republika, ale i Slovensko a Polsko jako nám řekneme blízké země s podobnou historií a s obdobnými sociálními a společenskými problémy, mají obecně více odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody, než je tomu třeba v Rakousku, Německu nebo jiných v uvozovkách standardních státech západní Evropy, které neprodělaly komunistickou minulost. Problém je ten, že za prvé tyto země, to znamená postkomunistické země, mají jinou trestní politiku než státy západní Evropy. A druhý problém je, že postkomunistické země umějí hůře v uvozovkách vychovávat – použiji tento pracovní termín, protože trest má být také výchovný – hůře umějí vychovávat vězně, a tím snižovat riziko recidivy. Jinými slovy, díky vysoké recidivě, která u nás je, je takovýto počet vězňů.

To, co Česká republika může udělat a co je v kompetencích nebo možnostech ministra, je pohled řekneme na trestní politiku země. Musíme si uvědomit, že u nás až třetina vězňů jsou lidé, kteří jsou odsouzeni za méně závažnou trestnou činnost, dokonce někdy za bagatelní trestnou činnost, a jejich trest odnětí svobody často nepřesáhne dva roky trestu odnětí svobody. Toto je opravdu třetina vězňů. V zahraničí, v Německu nebo v Rakousku – uvádím pořád tyto dvě blízké země, ale ony s námi mají mnohé společného včetně společné právní tradice a společného sdílení některých právních institutů – by tito lidé nebyli ve výkonu trestu odnětí svobody za bagatelní trestnou činnost, ale měli by alternativní tresty. To je, myslím, mimořádně důležitá věc, kterou Česká republika musí vnímat jako významnou zkušenost ze zahraničí. A

naším cílem je legislativně posílit alternativní tresty a posílit takové instituty, jako je podmíněné propuštění u přečinů, to znamená u méně závažných trestných činů. Případně když se v průběhu výkonu trestu ukáže, že trest splnil svoji společenskou roli a dotyčný prokazuje známky nápravy.

Toto je úkolem Ministerstva spravedlnosti v oblasti legislativní, kdy my chceme posílit, a budeme to předkládat brzo do Parlamentu, institut podmíněného propouštění – zdůrazňuji – u méně závažné trestné činnosti, u přečinů. Vedle toho nyní probíhá celorepublikové školení soudců, jak mají tento institut aplikovat, protože bohužel naše zkušenosti jsou takové, že soudci ve svém rozhodování jsou konzervativní a podmíněné propouštění u méně závažných trestných činů příliš neaplikují. Rozhodují často pozdě, ve chvíli, kdy trest je vykonán celý a tento institut ztrácí smysl.

Cílem vlády samozřejmě musí být udržet české vězeňství i řekneme ve finančně přijatelné pozici. Nám se podařilo v létě získat od Ministerstva financí 400 milionů na doplnění rozpočtu vězeňství. Rádi bychom do konce roku doplnili vězeňství o dalších 150 až 200 milionů v rámci úspor v resortu, které děláme. Musíme šetřit v rámci resortu jinde a peníze dát do vězeňství, protože máte pravdu, v této oblasti potřebuje justiční resort největší finanční injekce.

Rozpočet na příští rok počítá bohužel pro vězeňství pouze se 7,6 mld. korun. Já jsem o tomto problému mluvil s panem premiérem, pan premiér si je vědom těchto problémů a budeme během roku hledat řešení, jako je hledáme v tomto roce, kdy, jak jsem řekl, jsme už posílili tuto subkapitolu o 400 mil. v létě a o dalších 200 mil. tak učiníme ještě do konce roku. (Upozornění na čas.)

Poslední věta: Snažíme se získat novou věznicí, tzv. Velké Přílepy, kterou bychom měli během poloviny příštího roku zprovoznit a tím rozšířit kapacitu. Těch věcí je celá řada, ale bohužel jsem limitován časem. Odpovím vám případně buď bokem, nebo i případně písemně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Budete mít ještě určitě příležitost v doplňující odpovědi na doplňující otázku, kterou se chystá pan poslanec položit. Prosím:

Poslanec Jaroslav Vandas: Nemám ani tak doplňující otázku, ale jenom pro dokreslení stavu jsem si vzpomněl na jeden údaj, který jsem před rokem 1989 slyšel na Hlasu Ameriky, protože tenkrát to bylo u nás tajné, že ve věznicích tenkrát v polovině 80. let bylo něco kolem 18 tisíc vězňů. A to bylo za celou Československou republiku. Takže opravdu nárůst je enormní.

Jinak panu ministrovi děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přeje si pan ministr ještě vystoupit?

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já jsem opravdu nemyslel pouze jako frázi, že si vážím toho, že se poslanci věnují vězeňství, protože to bylo často opomíjené téma. Vězeňský sbor velmi svědomitě a tvrdě pracuje. Mají můj obrovský obdiv. Nestávkují, pracují, jsou loajální vůči státu.

Ale k tomu, co říkal ještě pan poslanec. Mně to číslo 18 tisíc na celé Československo připadá dost málo. Já to mohu ještě ověřit. Nemá cenu se tady přít. Je to spíše zajímavý údaj, protože víceméně kapacity, které dnes jsou naplněné, byly tenkrát také plné s tím, že k tomu ještě patřily slovenské věznice. Jak říkám, nic to nemění na tom, že číslo 23 tisíc je vysoké a je to třeba řešit i v té rovině, že je třeba změnit trestní politiku státu. To znamená to, že hledáme, jak lépe u přečinů podmíněně propouštět a tak dále, není to jenom o tom, že nám v uvozovkách podle někoho teče do bot a řešíme přeplněnost, je to o filozofii trestní politiky země, protože takový systém, který dnes je, je také mimořádně nákladný a měl by dlouhodobě být levnější.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Budeme pokračovat další interpelací. Pan poslanec Ivan Ohlídál interpeluje ministra Petra Bendla ve věci státního podniku Lesy České republiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, před několik dny antimonopolní úřad pozastavil pětileté komplexní tendry Lesů České republiky na práce v lesích po roce 2012. Mezi hlavní výtky proti těmto tendrům patří především fakt, že slučují soutěž na pěstební práce a těžbu dřeva, která navíc probíhá takzvaně při pni, tedy metodou, která v podstatě vylučuje jakoukoliv kontrolu vytěženého dřeva. Další zásadní výtkou je to, že pokud by tyto tendry byly uskutečněny, tak by došlo k vyložení monopolizací prací při těžbě dřeva v Lesích České republiky.

Těch výtek je samozřejmě více. Ukazuje se, že toto pozastavení tendrů je víceméně v souladu s kritikou různých odborníků a podnikatelů, kteří tyto tendry kritizovali. Samozřejmě kritika českých lesů je daleko širší. Podle mnoha odborníků současná situace při činnosti státního podniku Lesy České republiky je taková, že dochází k neefektivnímu hospodaření, především k neefektivní těžbě dřeva, což vede například k nárůstu ceny dřeva, ale i k jakési devastaci tohoto podniku, který vylepšuje svoje hospodaření rozprodáváním svého majetku a podobně. Čili je tady vidět, že v podniku Lesy České republiky je něco v nepořádku. Dokonce i sch-

válená takzvaná Dřevěná kniha, která má představovat strategii vývoje v českých lesích, je mnoha odborníky kritizována jako jakýsi koncept některých podnikatelů, nikoliv výsledek práce odborníků.

Proto se vás, pane ministře, chci zeptat: Co učiníte v nejbližší době, aby se tento nepříjemně fatální stav v Lesích České republiky zlepšil? Druhá otázka: Uvažujete o nějakých personálních změnách ve vedení tohoto podniku? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím o dodržování časového dvouminutového limitu. Prosím pana ministra, aby odpověděl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji. Paní místopředsedkyně, pane kolego poslanče, děkuji za interpelaci. Svědčí o zájmu, který máme všichni společný.

Já jsem se k té situaci dostal v okamžiku, kdy vyhlášené tendry byly ukončeny. Dle tvrzení vedení Lesů České republiky byly podmínky tendru kontrolovány nejenom Lesy České republiky samotnými, ale tvrdí, že byly konzultovány podmínky i s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, stejně tak s Transparency International a podmínkám tendru se věnovala i dozorčí rada Lesů České republiky.

Já jsem si, poté co jsem nastoupil do funkce, vyžádal podrobné informace k celému tendru a požádal jsem pana generálního ředitele, aby dokud se podrobně neseznámím s výsledky tendrů a průběhem tendru, nečinil žádné kroky, které by nebylo možné vzít zpět. Tendr, který byl vyhlášen, je pětiletý, je takovým tím senátním způsobem rozdělený, vždycky rok po roce se má část zakázky vlastně realizovat. Jsou tady obavy z toho, jestli vítěz soutěže nebude mít monopolní postavení na trhu. Argumenty Lesů České republiky jsou takové, že říkají: my jsme tendr vyhlásily po velké veřejné konzultaci a nemůžeme, protože byl jednoparametrový, a tím parametrem byla cena, říct vítězi, že nevyhrál z titulu toho, že získává monopolní postavení na trhu.

Nicméně je tady řada pochybností, které si i já chci nechat prověřit, a to je takové to přepouštění zakázek z prvního na druhého či třetímu úspěšnému, zdali je to tak správně. A samozřejmě nechávám právníky posuzovat, zda do toho ministr může po proběhlém tendru vůbec vstoupit, abyste mě následně neinterpelovali jako opozice, že jsem si měl uvědomit, že něco ze zákona, byť jako ministr, nemohu učinit. To, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže tendr v podstatě pozastavil a vydal nařízení neuzavírat žádné smlouvy, já respektuji. Je tady 15 dní na to, aby Lesy České republiky dodaly rozklad Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a tudíž ani ministr nebude vstupovat do tohoto procesu a nebude říkat

Lesům České republiky to či ono. Nechá si sám zpracovat materiál a počká na výrok Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a podle toho se pak zachová.

Já nemám dlouhou zkušenost s vedením Lesů České republiky, a tudíž hodnotit vedení je pro mě složité. Nicméně nepopírám, že se na hodnocení vedení budu dívat i skrze proběhlou zakázku a skrze proběhlý tendr, do jaké míry byl, či nebyl v souladu s tím, abychom mohli říci, že to byla transparentní soutěž a byla to soutěž, která odpovídala zákonu.

Je asi nepopíratelné, že vysoutěžená cena bude pravděpodobně vysoká, ale je otázkou, a tím navážu na vaši zmínku o Dřevěné knize, jestli je to tak správně, jestli bychom debatu o Dřevěné knize neměli brát jako debatu sice ukončenou, nicméně život jde dál, a jestli nechceme reflektovat to, co se dále děje, a brát Dřevěnou knihu do budoucna jako její nutnost aktualizace, to znamená jako materiál, který do určité míry je živý tím, že se k němu budeme neustále vracet a případně ho modifikovat. K tomu já jsem připraven, k této debatě napříč politickým spektrem se o takovémto materiálu do budoucna bavit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec Ohlídál se ještě chce vyjádřit, respektive možná doplnit svoji otázku.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane ministře, ještě jednou děkuji za odpověď. Chci se vás ale ještě zeptat, nebo si upřesnit: Připouštíte tedy, že po zhodnocení situace v nejbližší době může dojít k zásadním změnám v personálním složení vedení státního podniku Lesy České republiky? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto doplňující otázku bude reagovat pan ministr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já jsem to v podstatě připustil, neboť říkám, že počkám na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a na výsledky šetření, kterého se mi dostane, a nemohu takovou alternativu vyloučit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A budeme pokračovat další interpelací. Paní poslankyně Černochová interpeluje ministra obrany Alexandra Vondru na téma podmínky vojáků v Afghánistánu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji za slovo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. Já se obracím se svou interpelací na pana ministra Vondru, který byl nedávno se mnou a s ostatními kolegy na návštěvě našich misí v Afghánistánu. Obrátili jsme se na pana ministra s prosbou, zdali by nebylo možné i v souvislosti s tím, co již nyní je v Bílé knize o obraně v kapitole Zvláštní péče pro vojáky sloužící v zahraničí, aby se nějakým zásadním způsobem změnil jejich přístup k tomu, jak často mohou telefonovat se svými blízkými, jak často mohou být přítomni na internetu, jak často a za jakých podmínek mohou volat do ČR. Bylo nám už na místě přislíbeno, že se tím bude pan ministr obrany zabývat, protože – jenom pro informaci kolegů – naši vojáci musí vedle roamingu si hovory platit, což se nám nezdálo v této situaci, v jaké naše armáda je, a s jejich nasazením, které v těchto misích dostatečně projevují, aby to tak bylo i v budoucnu.

Takže můj dotaz na pana ministra zní, zdali je příslib, který tam byl dán, nějakým způsobem v tuto chvíli realizován do nějaké budoucí právní normy, nebo zdali s tím rozpočet Ministerstva obrany pro rok 2012 počítá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví ministr Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, vážená paní poslankyně, já děkuji, že jste na tomto fóru tento problém zdvihla, protože samozřejmě naši vojáci, kteří slouží v misích často velmi daleko od svých domovů a odloučení od svých rodin, a Afghánistán je myslím příkladem velmi ilustrativním, samozřejmě potřebují v zájmu své duševní i psychické kondice mít takový kontakt s rodinami. A myslím si, že je to i dobrý příklad toho, že cesty za vojáky i za přítomnosti poslanců a senátorů Parlamentu ČR v kontrolní funkci, protože jste to koneckonců vy, kdo jim udělujete mandát k službě v zahraničí, mají svůj smysl, že nejde o žádnou parlamentní turistiku v tomto smyslu, ale skutečně o práci, kdy se snažíme identifikovat problémy a hledat jejich řešení.

Pokud jde o tento problém, má dvě stránky. První se dá formalizovat do slůvka zda, či a jestli vůbec – a pak, za druhé, v jakém rozsahu a za kolik. My jsme se na to podívali více do hloubky a zjistili jsme především to, že pokud bychom měli mluvit v pojmech nároků, tak nároky jsou obsaženy v zákoně o vojácích z povolání, kde přímo v § 59 se definují některé povinnosti Ministerstva obrany právě v oblasti péče o vojáky, resp. vytváření podmínek pro výkon jejich služby, a kupříkladu povinností ministerstva je pro vojáky zajišťovat zdravotní péči nebo vytvářet příznivé podmínky pro stravování, ale pokud jde o telefony nebo maily s jejich rodinami, tak tam

nic takového není. To samozřejmě neznamená, že my již dnes vojákům, kteří působí v zahraničních operacích, neumožňujeme kontakt s rodinou. Samozřejmě ho umožňujeme, protože jsme přesvědčeni, že takový kontakt je důležitý pro duševní pohodu vojáka či vojákyně a stejně tak pro komfort jejich rodin. Nicméně jsme se rozhodli zakotvit toto jako nárok do zákona, aby se třeba nestalo, že v rámci šetření to někdo někdy zakáže.

Neexistuje žádný formálně právní podklad, kde by si to vojáci mohli nárokovat. A jistě si pamatujete, že jsme tady především v rámci bloku prvních čtení, nebo myslím dokonce včera to bylo, propouštěli do dalšího čtení tu, já říkám, malou novelu zákona číslo 221, která samozřejmě formalizuje některá úsporná opatření, která v resortu musíme provést, ale zároveň, a to jsem tu říkal, obsahuje i určitý cukr, nejenom ten bič, a jedním z řekl bych příznivých posunů je právě to, že do této malé novely formalizujeme nárok na elektronickou a jinou podobnou komunikaci pro naše vojáky, že ministerstvo bude povinno jim toto umožnit. A tím vás samozřejmě prosím, abyste při dalším projednávání tady v Parlamentu tento náš návrh podpořili.

A teď pokud jde o rozsah. My se tomu věnujeme. Já i v tomto smyslu chci poděkovat za to, že je tento problém zdvižen na této půdě, a budu o tom mluvit i s náčelníkem Generálního štábu, tak aby rozsah, po který ministerstvo jim to umožňuje, aniž by si to museli platit, nebyl nižší, ale spíše vyšší.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Paní poslankyně již nechce dále reagovat, budeme tedy pokračovat následující interpelací. Tu přednese pan poslanec Milan Šťovíček na ministra Martina Kocourka a bude se týkat likvidace kalových lagun. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Šťovíček: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Přeji hezké odpoledne, dámy a pánové, vážení páni ministři. Už tady zaznělo něco podobného a já v této záležitosti budu interpelovat ještě pana ministra životního prostředí, nicméně dovoluji mi tedy stručnou interpelaci.

Vážený pane ministře, občané města Litvínova i Ústeckého kraje jsou v poslední době znepokojeni mnohdy protichůdnými informacemi o převozu odpadů likvidovaných lagun v Ostravě a jejich ukládání na skládku společnosti Celio, která se nachází na katastrálním území Litvínova. Protože podle mých informací zadavatelem této státní zakázky státní podnik Diamo, který spadá pod Ministerstvo průmyslu a obchodu, žádám vás o podání informace k následujícím otázkám:

1. Zda je převozem tohoto odpadu na skládku Celio a jeho dlouhodobým ukládáním – zhruba pět až šest let – naplněno zadání této státní zakáz-

ky na likvidaci kalů z ostravských lagun.

2. Proč nejsou tyto odpady likvidovány v místě jejich vzniku.

3. Zda a jakým způsobem kontroluje Ministerstvo průmyslu a obchodu splnění a parametry této státní zakázky a jaké jsou výsledky těchto kontrol.

4. Jakým způsobem spolupracuje při plnění této státní zakázky Ministerstvo průmyslu a obchodu s Ministerstvem životního prostředí.

5. Zda a jaké nástroje má Ministerstvo průmyslu a obchodu, potažmo stát jako zadavatel, na opravná opatření pro případ nedodržení této státní zakázky.

Současně vás žádám, pokud je to možné, o vypracování odborného posudku na realizaci této státní zakázky, který občanům poskytne objektivní informace. Předem děkuji za reakci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Na vaši interpelaci odpoví pan ministr Martin Kocourek a může se ujmout slova. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Pan předseda Šťovíček zde položil pět otázek a nebudu váhat a přistoupím rychle k odpovědím vzhledem k času, který na odpověď mám.

Takže nejdříve bych se věnoval první otázce. Předmětem této státní zakázky je a bylo odtěžení a následné využití, v tomto případě odstranění odpadů z lagun podniku Ostramo. Realizační projekt však neřeší skladování vyrobených palivových směsí před jejich konečným využitím, nicméně uložení na skládku společnosti Celio lze považovat za tu zatím nejekologičtější variantu, neboť se jedná o skládku nebezpečných odpadů splňující veškerou platnou legislativu. Byť je palivo označené jako Geobal 4, které se nyní mezideponuje na skládku společnosti Celio, certifikovaným výrobkem, je jeho uložení právě na této zabezpečené skládce z našeho pohledu spíše vítáno a spíše s ním souhlasíme. To, že toto palivo bude zde mezideponováno zhruba pět až šest let, souvisí s kapacitními možnostmi spalování těchto směsí v Cementárně Čížkovice. Uplatnění tohoto paliva na cementárnu je plně v souladu s realizačním projektem a dokumentací EIA vydané k tomuto projektu.

K otázce číslo dvě, která se týká toho, proč nejsou tyto odpady likvidovány v místě jejich vzniku, bych chtěl říci, že v konečné fázi úpravy se v žádném případě nejedná o nebezpečné odpady, ale výsledným produktem bude palivo. A znovu bych chtěl zdůraznit, že to je certifikovaný výrobek. V průběhu zakázky byly řešeny pochopitelně i možnosti využití tohoto paliva přímo v Moravskoslezském kraji a také tam byly provedeny

příslušné spalovací zkoušky požadované Ministerstvem životního prostředí. Přestože spalovací zkoušky například u společnosti ČEZ v Elektrárně Dětmorovice nebo v Energetice Trinec a některých cementárnách dopadly dobře z hlediska dopadu na životní prostředí, nakonec nedošlo k dohodě mezi zhotovitelem zakázky a právě těmito potenciálními odběrateli vyráběných palivových směsí. Proč se tak nestalo, zřejmě souvisí s dostupnými technologiemi spalování na uvedených lokalitách, ale i cenou vyrobeného paliva.

Co se týká třetí otázky, zda a jakým způsobem Ministerstvo průmyslu a obchodu kontroluje plnění a parametry této státní zakázky, případně jaké jsou výsledky, bych chtěl říci, že Ministerstvo průmyslu a obchodu v procesu zakázky, tzv. NOLO, což jsou ony zmíněné laguny, funguje jako zřizovatel státního podniku Diamo, který byl zadavatelem výše uvedené zakázky, a kontroluje účelnost a efektivnost vynaložených finančních prostředků na tuto sanační akci. V souladu se směrnicí Fondu národního majetku, dnes nástupcem je Ministerstvo financí, a Ministerstva životního prostředí pro přípravu a realizaci zakázek řešících ekologické závazky při privatizaci je odborným garantem této zakázky Ministerstvo životního prostředí. Můj resort se tedy pochopitelně aktivně zúčastňuje všech kontrolních dnů této zakázky, ať už operativních, či kvartálních, pečlivě monitoruje jejich průběh a je tak plně informován o předmětu zakázky. K tomu byl ministerstvem vyčleněn specialista na danou problematiku, který působí trvale přímo na pracovišti v Ostravě. Případný nesoulad s realizačním projektem na laguně Ostrava ve znění jeho metodických změn doposud nebyl zaznamenán.

Nyní k otázce číslo čtyři. Tam bych chtěl říci, že spolupráce Ministerstva průmyslu a Ministerstva životního prostředí je vedena především prostřednictvím státního podniku Diamo, který řeší společně s Ministerstvem životního prostředí její další průběh například formou schvalování příslušných metodických změn realizačního projektu, vyjednáváním se k předloženým dokumentům a podobně. V průběhu každé takto rozsáhlé a technicky složité otázky se pochopitelně vyskytují určité problémy, které je nutno řešit, a tyto problémy se nevyhnuly ani sanační akci lagun Ostrava. Zde proběhla řada jednání (upozornění na časový limit), na kterých se sešli zástupci Ministerstva průmyslu, životního prostředí a státního podniku Diamo a taktéž zhotovitele a vždy se zatím podařilo najít přijatelné řešení. Ke stejnému postupu je Ministerstvo průmyslu připraveno i v dalším průběhu zakázky, tak aby mohla být jako celek úspěšně dokončena.

Případnou otázku číslo pět bych odpověděl v dodatku na tuto interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Pan poslanec

Šťovíček se chystá položit doplňující otázku, a tudíž budete mít, pane ministře, další dvě minuty k tomu, abyste dokončil vše, co jste chtěl přednést.

Poslanec Milan Šťovíček: Děkuji za slovo a děkuji za tu nápovědu. Rád budu, když se zodpoví otázka číslo pět. Budu rád, když budu mít tyto záležitosti zpracovány písemně, tak abych mohl i občanům v Litvínově tyto otázky zodpovědět.

Nicméně ještě jednu doplňující opravdu mám. Co bude následovat, pane ministře, pokud by z jakýchkoliv příčin nebyl tento odpad spálen právě v té Cementárně Čížkovice, která je k tomu určena? Tak co bude s tím odpadem, co se stane? A těmi příčinami – nechci rozebírat a nechci předjímat – například porucha nebo zkrachuje ten podnik nebo cokoliv prostě je možné.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Pan ministr využije své dvě minuty, které má na doplňující odpověď. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Ano, děkuji. Takže já využiji doplňující odpovědi na otázku číslo pět, kterou jsem nestihl v tom svém původním čase.

Otázka číslo pět se týkala toho, zda a jaké nástroje má Ministerstvo průmyslu, potažmo stát, jako zadavatel na opravná opatření pro případ nedodržení státní zakázky. Tady bych chtěl uvést, že nedodržení zadání této státní zakázky není v podstatě skoro možné, neboť veškeré změny realizačního projektu samozřejmě podléhají schvalovacímu procesu dle příslušných směrnic a jakákoliv změna či odchylka od realizačního projektu by schválena pochopitelně nebyla.

Pokud jde o nástroje zadavatele na opravná opatření této státní zakázky, jsou jimi možnosti odstoupení od smlouvy a uplatnění sankčních opatření. Odstoupení od realizační smlouvy se zhotovitelem, to je se sdružením Čistá Ostrava, je možné v případě prodloužení zhotovitele s plněním termínů uvedených v této realizační smlouvě delší než tři měsíce na straně zhotovitele. Současně má zadavatel v tomto případě možnost uplatnit sankci do výše 10 % z ceny díla.

Z dosavadního průběhu prací zatím vyplývá, že první dílčí termín vycházející z realizační smlouvy, kterým je odtěžení náplně lagun do 31. prosince 2011, bude splněn. Chtěl bych doplnit, že včera bylo možno zhlédnout při prezentaci pořádané zhotovitelem díla celý proces způsobu přepravy, mezideponování a konečného využití paliva označeného jako Geobal 4, a musím říci, že jej lze považovat z hlediska plnění platné legislativy na úseku životního prostředí za naprosto legitimní.

Ted bych chtěl ještě doplnit na přímý dotaz pana předsedy Štovička, že ten odpad, pokud bude považován za nebezpečný, bude muset případný zhotovitel odstranit tak, jak se zavázal. A je to bez ohledu na to, jakým způsobem a kde. To znamená, je odpovědný za to, aby s tímto odpadem nakládal tak, aby tento odpad se nestal nebezpečným.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. A budeme pokračovat další interpelací. Tu přednese paní poslankyně Marta Semelová. Interpelovaným ministrem bude Miroslav Kalousek a téma povolování hazardu.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne. Vážený pane ministře, jak uvedl ve zprávě za letošní třetí čtvrtletí ombudsman Pavel Varvařovský, nerespektovalo Ministerstvo financí při povolování hazardu vyhlášky měst a obcí týkající se povolených, respektive zakázaných míst. Povolovalo i nezákonné přístroje a nekontrolovalo, zda nebudou umístovány tam, kde nemají co dělat, konkrétně například v budovách škol, nemocnic a podobně, případně v jejich blízkosti. Ze zmíněné zprávy zároveň vyplývá, že Ministerstvo financí povolovalo i přístroje, na kterých lidé mohou prohrát víc než maximální prohru stanovenou zákonem.

Chci se proto zeptat, jaké byly důvody vydávání těchto povolení, tedy přesněji řečeno, jaká byla motivace těch, kteří povolení vydávali. Dále, kdy miníte licence vydané v rozporu se zákonem odebrat, neboť ze zákona vyplývá, že povolení má být odebráno, když vyjde najevo, že ho žadatel dostal v rozporu se zákonem. A konečně, jaké důsledky vyvodíte vůči těm, kteří v rozporu se zákonem postupovali.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za dotaz, paní poslankyně. Zprávu veřejného ochránce práv беру velice vážně. Nechal jsem odpověď zpracovat jak regulátora, tak jsem požádal nezávislý útvar o to, aby prověřili zprávu regulátora, tak reakce, které regulátor zpracuje. Názor si udělám na základě těchto zpráv a rád vás o tom budu informovat.

Jinak dovolu, abych zatím konstatoval, že regulátor postupuje podle zákona. K obecným podmínkám, které musí zadavatel splnit, patří doložení základního kapitálu, složení jistoty. Nechci vás obtěžovat tím, že bych citoval zákon. Spíše přejdu k oněm posledním rozhodnutím české jurisdikce, neboť ombudsman není rozsudek, ombudsman je zpráva. Tím nechci říci, že bych to nebral vážně.

Dne 14. června přijal Ústavní soud nález v kauze Chrastava, v němž dovodil oprávnění obcí regulovat obecně závaznými vyhláškami nejen výherní hrací přístroje, nýbrž širší kategorii i v jiných upravených hrách. Na Ústavní nález ve věci Chrastava pak navázaly nálezy Ústavního soudu ve věci Františkovy Lázně a Kladno. V návaznosti na výše uvedené nálezy tedy zahájilo Ministerstvo financí správní řízení o zrušení povolení podle § 50 odst. 3 loterijního zákona na adresách dotčených vyhláškami obcí. Jedná se však o problematiku, kde Ministerstvo financí v souladu s nálezem Ústavního soudu musí poměřovat ústavní právo obcí na samosprávu s ústavně chráněnými zájmy provozovatelů, přičemž samozřejmě nálezu Ústavního soudu je pro nás závazný, ale zrovna tak má provozovatel právo na ochranu svého majetku, to znamená, je to docela citlivá záležitost.

Rád bych vás informoval, že ve světle vydaných ústavních nálezů Ministerstvo financí zamítlo stovky žádostí o povolení k provozování sázkových her podle § 50 a z iniciativy Ministerstva financí ukončili provozovatelé činnost ve všech hernách na území města Chrastavy. Finance zahájily správní řízení o zrušení všech povolení vydaných na území města Františkovy Lázně, která se vztahují k adresám, které jsou dotčeny obecně závaznou vyhláškou. Toto nejsou jediné kroky.

Znovu se omlouvám, ale zprávu ombudsmana jsem viděl poprvé před dvěma dny, teprve jsem udělal opatření k příslušným podkladům a rád vám v nějaké relevantní době odpovím na všechny otázky, které ta zpráva klade.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Paní poslankyně chce položit ještě doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, já děkuji za odpověď. Vítám informaci o zrušení povolení, vítám informaci o zamítnutí některých žádostí. Trošku mě překvapuje to vlažné přijetí a informace z médií, že jste údajně odmítl názory, které byly zveřejněny v této zprávě.

Já bych jenom chtěla zmínit, že všichni víme, že gamblerství ohrožuje všechny věkové kategorie, z toho nejvíce mladé lidi. Chci připomenout, že více než 3 % šestnáctiletých hraje více než jednou týdně a že gamblerství má samozřejmě dopady i na českou ekonomiku. Podle údajů se jedná o 46 miliard korun, které tak dopadají na českou ekonomiku, to znamená na zdravotnictví, na sociální otázky, kriminalitu atd. Připomínám také to, že pod gescí Ministerstva financí jsou i kasina, kterých je v současné době jenom tady v Praze 146, přičemž před třemi roky jich bylo pouhých 46.

Já bych se chtěla ještě dodatečně zeptat na termín ověřování, kdy budou nějaké konkrétní výsledky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Obávám se, paní poslankyně, že je to dokonce více než 46 miliard. A znovu opakuji, že беру tuto otázku velmi vážně. Prosím ale, abychom společně dokázali rozlišit konání podle správního řádu a správní řízení a politickou kontrolu a politické rozhodování politika, který stojí v čele úřadu. Regulátor, který je oprávněn, je přesvědčen, že jinak postupovat podle správního řádu nemohl. A já mu v jeho stanovisku těžko mohu bránit, dokonce ho musím brát také vážně. Mou povinností politika je zkontrolovat, jak to bylo doopravdy. Předpokládám, že s tím budu do měsíce hotov.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tím končí tato interpelace. Můžeme přistoupit k následující. Pan poslanec Jan Čechlovský interpeluje ministra Martina Kocourka ve věci kontroly kvality paliv v České republice. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně, vážená paní předsedající. Páni ministři, ctěná Sněmovno. Česká obchodní inspekce při svých posledních kontrolách pohonných hmot u čerpacích stanic opět zjistila poměrně výrazný nárůst podílu vzorků, které neodpovídají požadavkům na jakost. Jinými slovy, zvýšil se podíl nekvalitních paliv. Podle údajů České obchodní inspekce bylo letos v září mezi kontrolovanými palivy bezmála 7 % nevyhovujících vzorků jak nafty, tak benzinu.

Tato čísla jsou určitě významná, možná o to více, že v současné době se právě na této půdě vede debata o výši spotřební daně vztahující se k pohonným hmotám. Jakkoliv se může někdo tvářit, že nekvalitní palivo vzniká nešťastnou náhodou při uskladnění, distribuci nebo prodeji, tak pravdou je, že záměrem možná je uniknout povinnosti platit příslušné odvody tím, že si čerpací stanice namíchají nebo nechávají namíchat směsi, které sice palivo připomínají, jejichž kvalita je přitom ale navýsost pochybná. Tratí na tom jak stát, který přichází o příjmy v oblasti výběru daní, tak motoristé, které to logicky stojí peníze za opravy auta, a co je neméně důležité, je to, že takováto praxe poškozují důvěru spotřebitelů ve fungování trhu.

Asi všichni by chtěli ušetřit výdaje za dopravu, resp. za pohonné hmoty. Může to být aktuální na této půdě po zdanění náhrad. Ale ty čerpací stanice, které nabízejí paliva za neobvykle nízké ceny, stejně cílí spíše na ty, kteří potřebují ušetřit nejvíce, to znamená, že na nich vlastně parazitují.

Chtěl bych se proto, pane ministře, zeptat, jakým způsobem se vaše ministerstvo, do jehož kompetence tato oblast spadá, hodlá k těmto

problémům postavit a jakým způsobem zkusíte zajistit to, aby se naši motoristé u čerpacích stanic nesetkávali s palivy, která mohou v extrémních případech způsobit zničení jejich aut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Odpoví pan ministr Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v oblasti kontroly pohonných hmot sleduje Ministerstvo průmyslu a obchodu dva hlavní cíle. Je to ochrana motoristů před nekvalitními pohonnými hmotami, které mohou v extrémním případě, jak už bylo zmíněno, až poškodit nebo zničit motor auta. Stejně tak ale je pro nás důležitá i ochrana férového podnikatelského prostředí v České republice. Pokud někdo dlouhodobě prodává benzin nebo naftu tři koruny pod průměrnou cenou, musí to být přinejmenším zvláštní. Motoristé, které taková nabídka osloví, sice mohou bez úhony přestát třeba i několik návštěv takovéto čerpací stanice, jenže pak se naakumulované problémy mohou projevit později, třeba po návštěvě některé z normálních, bezproblémových čerpacích stanic, na kterou pak může neprávem padnout podezření.

Právě vytváření důvěry spotřebitelů v trh v České republice je možná tím nejdůležitějším důvodem pro existenci České obchodní inspekce, protože spotřebitel, který důvěřuje trhu, rovná se spotřebitel, který rád a často nakupuje, což nakonec prospívá i samotné ekonomice.

Ministerstvo průmyslu a obchodu přijalo několik opatření, jak tuto situaci zlepšit. Za prvé, od začátku letošního roku zveřejňujeme ve spolupráci s Českou obchodní inspekcí seznam čerpacích stanic, kterým byla pravomocně udělena pokuta za paliva, která neodpovídala normám. Současně se také významně zvýšil počet vzorků paliv odebraných na čerpacích stanicích. Ještě loni inspektoři České obchodní inspekce odebrali celkem 1866 vzorků paliv, v letošním roce by jich mělo být už přes 2000. Příští rok má Česká obchodní inspekce v plánu prověřit celkem 2500 kontrolních vzorků paliv. Kromě toho začala Česká obchodní inspekce používat rychlou mobilní laboratoř, která umí zkontrolovat kvalitu paliva přímo na místě. V návaznosti na to pak inspektoři mohou další prodej nekvalitního paliva zastavit a nařídit nápravu. Zatímco dřív trvala kontrola jednoho vzorku paliva až dva týdny, mobilní laboratoř to zvládá na počkání. Do konce letošního září Česká obchodní inspekce už odebrala kolem 1700 vzorků a zapojení mobilní laboratoře do kontrolního systému přineslo posílení ochrany spotřebitele, protože po zjištění odchylky vzorku od normy následuje okamžitý zákaz prodeje nejakostní pohonné hmoty. S pomocí mobilní laboratoře inspekce zjistila v průběhu sledovaného období celkem deset

vzorků nejakostních paliv, což znamenalo až stovky aut uchráněných před načerpáním nekvalitní pohonné hmoty.

Doufám a myslím si, že z toho je vidět, že kontrola paliv, resp. dohled nad jejich kvalitou a nad všemi souvisejícími otázkami, je mimo jiné jednou z priorit práce a fungování Ministerstva průmyslu a obchodu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec se ještě hlásí a ještě přednese otázku, kterou doplní své původní vystoupení. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji zdvořile. Pane ministře, mluvil jste o tom, že tím cílem při kontrolách a hlídání je ochrana motoristů, je to potom ochrana férové soutěže, což samozřejmě souvisí s důvěrou spotřebitelů v trh, nicméně s tou problematikou kontroly kvality paliv souvisí ještě jedna, navíc dost důležitá věc a to je otázka výběru daní a dalších odvodů, které se vztahují na pohonné hmoty, protože vedle ochrany spotřebitelů by stát logicky měl bránit i své vlastní zájmy v oblasti výběrů příslušných tax a může to být nebo je to důležité samozřejmě v současné době, v době napjatých veřejných financí. Mimochodem, mixování pohonných hmot je motivované také snahou uniknout kontrole příslušných úřadů a neférově vydělat na náš úkor, tedy na úkor státu a v podstatě i na úkor všech dalších.

Takže se chci zeptat, jakým způsobem je zajištěna ochrana zájmů státu v této oblasti a jestli kromě kontroly jakosti paliv existuje také následný postih provinilců. Vy jste mluvil o zveřejnění seznamu nepoctivých, tak jestli existuje následný postih a je-li možné zajistit ještě navíc nějakou dobrou prevenci.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě jednou pan ministr Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Já děkuji za tu dodatečnou otázku, protože je opravdu logická. Kromě těch aspektů kvalitativních jsou zde určité aspekty finanční. Chtěl bych říct, že od dubna tohoto roku platí novela zákona o pohonných hmotách a tento zákon v jádru zejména harmonizuje českou legislativu s pravidly Evropské unie. Vedle toho ovšem zavádí několik opatření právě s cílem zabránit podvodům v oblasti odvodů daní při prodeji pohonných hmot. Vznikl nový registr distributorů pohonných hmot. Provozovatelé čerpacích stanic jsou tak povinni palivo odebírat pouze od registrovaných distributorů, jinak jim hrozí pokuta. Důvod pro zavedení takového opatření je nasnadě – za-

bránit tomu, aby někdo odebíral palivo nejasného původu. Současně s tím mají čerpací stanice za povinnost každý den zapisovat stav počítadel na každém stojanu. Tyto záznamy potom musí mít po tři roky k dispozici pro případnou kontrolu celní správy. Zejména je pak podezřelé, pokud objem vydaných pohonných hmot neseď s objemem pohonných hmot, které čerpací stanice vykazuje na straně nákupu. Vedle toho je novinkou také to, že seznam všech veřejných čerpacích stanic je dnes dostupný komukoliv na internetových stránkách Ministerstva průmyslu a obchodu.

Abyste bylo možné všechna nová opatření efektivně naplňovat, vyžaduje to úzkou spolupráci napříč několika institucemi státní správy a ta se zatím, doufám, daří. Česká obchodní inspekce dnes operativně sdílí výsledky svých kontrol s Generálním ředitelstvím cel, Generálním finančním ředitelstvím a také s Policií České republiky. Ty je pak případně využívají pro svou vlastní kontrolu, na jejímž základě mohou zjednat nápravu, jinými slovy zejména doměřit případné další odvody.

Zájmy státu v oblasti kontroly paliv jsou tedy tři: je to ochrana spotřebitelů před nekvalitními palivy, pak je to ochrana férového podnikatelského prostředí a v neposlední řadě je to právě ochrana fiskálních zájmů státu.

Takže děkuji za otázku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Budeme pokračovat další interpelací. Pan poslanec Velebný interpeluje pana ministra Vondru ve věci armádních zakázek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, poslankyně, poslanci, domnívám se, že vláda Mirka Topolánka připravila svým rozhodnutím o nákupu letadel CASA daňové poplatníky minimálně o 1,6 mld. korun. O tolik draž jsme tyto vojenské stroje nakoupili ve srovnání s Portugalskem. Před mnoha měsíci jste nám vy osobně a pan premiér Petr Nečas slibovali pečlivé vyšetření rozhodnutí o nákupu letadel CASA a také nalezení viníků. Pokud vím, jediným výsledkem je bezzubá pokuta a prodloužení záruky strojů.

Domnívám se, že tento případ nesmíme pustit ze zřetele, je ho nutno do posledního důsledku prošetřit a vyvodit z něj závěry. Proto, pane ministře obranu, zde jsou mé konkrétní otázky:

za prvé, zjistili jste, za kolik nakupoval Omlipol tyto letouny od jejich výrobce a jaký je přesný rozdíl v cenách?

Za druhé, jistě nám, pane ministře, detailně vysvětlíte, jak je to vlastně se servisní smlouvou, která má údajně objem 700 mil. korun, a jistě nám také řeknete, jakou má podle vás výhodu a jak bude šetřit veřejné peníze.

Za třetí. Pane ministře, pochybnosti o tomto nákupu letadel již trvají velmi dlouhou dobu. Povězte tedy popravdě, zda od vašeho úřadu nebo od vás osobně můžeme ještě očekávat nějaké aktivní kroky k tomu, aby byli zjištěni a potrestáni opravdoví viníci toho, že občané této země byli doslova okradeni.

Za čtvrté. Existuje podle vás možnost, že v této kauze budou konkrétní lidé pohnáni k trestně právní odpovědnosti?

A za páté. Kdo podle vás nese politickou odpovědnost za tento nákup? Předem vám děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, já vám děkuji za otázky. Každopádně část z těch otázek by měla být směřována jinam, protože Ministerstvo obrany z hlediska svých kompetencí rozhodně není tím úřadem, který by nejenom na této půdě, ale kdekoli měl či mohl referovat na téma trestněprávní odpovědnosti apod.

Já vám samozřejmě mohu říci, že nákup letadel CASA je předmětem vyšetřování. Mohu vám také říci, že Ministerstvo obrany si udělalo hloubkovou analýzu tohoto nákupu a výsledky tohoto šetření předalo Policii České republiky, a řekl bych, že další osud tohoto pátrání a vyšetřování je nyní v jiných rukách, než je Ministerstvo obrany, neřku-li ministr obrany, který skutečně v tomto ohledu nemůže nyní jakkoli konat.

A pokud jde o ty dílčí konkrétní otázky přesně k tomuto problému, za kolik Omnipol nakoupil, to, co pak překoupil Ministerstvu obrany, tak bohužel vám nemohu sloužit. Protože já jsem si samozřejmě osobně záhy po svém nástupu vyžádal veškerou dokumentaci a podařilo se mi získat i text smlouvy mezi Omnipolem a výrobcem, ale bohužel veškeré číselné částky tam byly začerněny a ani pod lampičkou nebylo v mých silách tu částku z toho zjistit. A smluvní partner, který v roce 2008 tuto smlouvu s Ministerstvem obrany uzavřel, se samozřejmě hájí tím, že je to obchodní tajemství.

Pro mě to samozřejmě bylo výrazným impulsem k tomu, abych do Sněmovny předložil některé zákonné návrhy, které sledují jeden cíl: více transparentní nákupy a omezení role prostředníků, protože jsem přesvědčen, že nadužívání prostředníků, a tady konkrétně v tomto nákupu byl podle mého soudu prostředník zbytečný, že logicky z povahy věci se tím nákupy zbytečně prodražují. A chci této Sněmovně poděkovat, že letos v létě tyto naše zákonné vládní návrhy byly schváleny a přijaty.

Pokud se týká vaší otázky, jaké aktivní kroky Ministerstvo obrany nyní podniká, tak samozřejmě cítíme nutnost a zároveň i povinnost se nějakým způsobem s tím nákupem vypořádat, protože na jedné straně letouny

CASA armádě již nyní slouží, jsou všechny v provozu a je na nich nalétáno k dnešnímu dni zhruba 1500 hodin a jsou v zásadě schopny plnit přepravní úkoly, výsadky i úkoly MEDEVACu, tedy evakuace raněných. A pokud jde o vlastní dodávky, tak bylo dodáno v zásadě 97 % pozemního logistického vybavení, které zahrnuje i prostředky pro provoz, údržbu letadel a výcvik. To je to plus.

To minus je prostý fakt, že k dnešnímu dni nebylo předáno ještě kompletní operační vybavení, konkrétně systém vlastní ochrany letadla DAS, neboť během provádění letové části vojenských zkoušek toho systému byly zaznamenány chyby v dokumentaci, vady ve funkčnosti části systému DAS a systému IFF, čili to je identifikace přítel-nepřítel. Je to mimo jiné důvod, proč letouny zatím nemohou být nasazeny v Afghánistánu, což byl jeden z důvodů, proč se tehdy šlo cestou nákupu napřímo, nikoliv v soutěži.

Čili pod mým vedením samozřejmě Ministerstvo obrany se snaží dělat všechno pro to, aby byly jakékoli škody minimalizovány. Za prvé jsme uzavřeli nové smlouvy o výpůjčkách letadla pro výrobce, aby mohl systém dál zkoušet a všechny tyhle vady byly odstraněny. A zde upozorňuji na to, že v původní smlouvě by náklady za takovéto korektury nesl příjemce, nikoliv dodavatel, což je jedna z ukázek původního charakteru smlouvy, a nám se podařilo vyjednat, aby náklady za to nesl dodavatel. Čili první aktivní krok.

Druhý aktivní krok: Podařilo se nám vyjednat prodloužení záruční lhůty na zapůjčeném letounu o půl roku, to je ten letoun, na kterém se nyní všechno zkouší, tak aby bylo možno přistoupit k novým vojenským zkouškám.

Za třetí: Rozhodli jsme se, poučení situací, navázat přímý kontakt s výrobcem. Nikoliv jenom s překupníkem (upozornění na čas). Takže proběhlo jednání minulý týden s šéfem Airbus Military, tedy s koncernem EADS, a vedeme příslušná jednání a stupňujeme tlak přímo na výrobce, aby závady byly odstraněny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec chce ještě reagovat. Mezitím, než dojde k mikrofonu, vás seznámím s právě doručenou omluvou. Omlouvá se z dnešního jednání od 14 hodin dodatečně pan ministr Tomáš Chalupa.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Ano, děkuji. Děkuji panu ministrovi a jenom z důvodu časového presu věřím, že na ostatní otázky mi odpoví písemně nebo nějak v tom duchu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a můžeme pokračovat další interpelací. Ta bude podána prostřednictvím pana poslance Krupky na ministra Tomáše Chalupu, jehož omluvu jsem právě přečetla. Tématem je obsah síry v ostravském ovzduší. Prosím, pane poslanče. Pardon – stav ovzduší na severní Moravě. Čili opravuji sama sebe.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, byť pan ministr Chalupa se právě omluvil, tak já využiji této možnosti a požádám o písemnou odpověď.

Právě v těchto dnech je typické započetí zhoršeného prostředí v Moravskoslezském kraji právě vinou horších rozptylových podmínek. Moravskoslezský region je lokalitou s největším znečištěním v celé Evropě a také regionem s prokazatelně nejvyšším počtem dětských astmatiků na světě. O nutnosti zlepšovat životní prostředí na severní Moravě se neustále mluví, praktický posun kupředu však není, alespoň z pohledu místních obyvatel, znát. Kritika z řad severomoravské veřejnosti zní především na adresu velkých znečišťovatelů, tedy velkých průmyslových společností, ale především a také na polskou stranu, odkud na Moravu denně putuje obrovské množství znečišťujících látek z 22 průmyslových podniků, které jsou v bezprostřední blízkosti hranice s Českou republikou.

Protože jsem patřil k iniciátorům usnesení minulé Poslanecké sněmovny, která vyzývala vládu České republiky, aby učinila konkrétní kroky k nápravě tohoto stavu, dovolil bych si vás, vážený pane ministře, požádat, a budu rád, pokud mi odpovíte, co konkrétního dělá ministerstvo pro to, aby tyto dva primární zdroje znečišťování ovzduší v moravskoslezském regionu eliminovalo. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan ministr vám jistě odpoví v písemné formě, tak jak mu káže jednací řád.

Můžeme přistoupit k další interpelaci. Tu podává nebo přednese pan poslanec Adam Rykala na pana ministra Martina Kocourka. A teď bude tématem obsah síry v ostravském ovzduší. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Jsem rád, že vyšel los tak, že přede mnou hovořil pan poslanec Krupka, protože v Ostravě a Moravskoslezském kraji je opravdu hrozný vzduch. A proto vás, pane ministře, zvou na návštěvu do Ostravy. Přijedte nejlépe hned zítra a pojdte se nadýchat zdravého vzduchu, který tam musíme dýchat.

Občané Ostravy si už zvykli, že s přicházejícím zimním obdobím se budou muset zavírat doma, nesmějí větrat, nesmějí chodit ven a nejradyji by odjeli na zimu mimo Ostravsko. A vláda? Vláda České republiky na nás ka-

šle. Ale co je moc, to je moc! V několika minulých týdnech byli občané města Ostravy a Bohumína vystaveni silným výpadům síry, které byli nuceni při čase stráveném venku dýchat. Špatný stav místních lagun, které jsou sanovány, a jejich přehnané zavápňování způsobilo nepříjemné reakce většiny občanů Ostravy, protože mnoho z nich má díky oxidům síry leptání na sliznici a bohužel záněty průdušek a průdušnic. Dovolte mi citovat pana Matěje Bendu, který mi kvůli zápachu volal. “Je to tady fakt hnus! Kašlu, smrkám a bojím se, že z toho dostanu zápal plic.”

Zápach, který zastihl každého, kdo vyšel ven, byl tak nepříjemný, že bylo znemožněno i pouhé větrání obydlí. Když se někdo z občanů ozval, situace se na den, snad na dva uklidnila, poté se však vrátila do původního stavu a silný zápach narušoval poklidné životy Ostravanů. Dokonce včera večer dosáhla hodinová koncentrace oxidu síry 504 mikrogramů na metr krychlový. Povolný limit je 350 mikrogramů. V září to bylo až 4300 mikrogramů na metr krychlový, což je několikanásobně více, než je povoleno.

Pane ministře, já se vás ptám, co udělá vláda pro změnu tohoto stavu a co uděláte konkrétně vy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Odpoví pan ministr Martin Kocourek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych odpověď zahájil trochu šířeji a zmínil se zejména o tom, co Ministerstvo průmyslu a obchodu sleduje jako hlavní zdroje znečišťování ovzduší v Moravskoslezském kraji.

Tyto zdroje lze obecně shrnout do čtyř skupin. Za prvé to jsou velké průmyslové zdroje znečištění, a bohužel Moravskoslezský kraj je tradičním centrem průmyslu a navíc je koncentrován ve velmi malé lokalitě. Za druhé jsou to lokální topeniště. Moravskoslezský region má netypickou strukturu osídlení s velkou koncentrací a například v ostravsko-karvinské oblasti je stejná hustota obyvatel jako ve velkých městech, z toho minimálně polovina místní populace žije v rodinných domech, které jsou díky nezávislému způsobu vytápění též významným zdrojem znečištění. Dále je to doprava. Moravskoslezský kraj je dopravním uzlem regionu a doprava se tak rovněž výrazně podílí na znečišťování ovzduší zejména díky velké hustotě dopravy v menších sídelních celcích, kde není dosud dobudována dopravní infrastruktura. A konečně je to též znečištění ze zahraničí. Na znečištění Moravskoslezského kraje se podílí též i náš soused Polsko. V těsné blízkosti regionu je 22 velkých průmyslových a energetických zdrojů, v samotném Moravskoslezském kraji pak pouze osm.

Ministerstvo průmyslu a obchodu trvale podporuje projekty vědy a výzkumu za účelem změny technologií, které jsou šetrné k životnímu prostředí, kterými jsou zejména program TIP, kde je na rok 2011 alokováno 860 mil. korun, a program EFEKT s alokací 30 mil. korun. Z programu EFEKT je financován i provoz konzultačních středisek, takzvaných EKIS, která zdarma poskytují občanům informace o efektivním nakládání s energií.

V současné době se připravuje ve výborech Poslanecké sněmovny projednávání návrhu nového zákona o ochraně ovzduší, který navrhuje razantní zvýšení poplatků. Navrhovaná výše poplatků znevýhodňuje centralizované zásobování teplem tím, že zvyšuje dramaticky náklady na výrobu tepla. V některých případech by to mohlo vést i k rozpadu především menších systémů centrálního zásobování tepla. Tím je podstatně zvýhodňováno lokální vytápění domácností pevnými palivy. V Moravskoslezském kraji právě lokální vytápění domácností pevnými palivy představuje značné problémy pro kvalitu ovzduší.

Ministerstvo průmyslu a obchodu podporuje systémy centrálního zásobování teplem, neboť představují neekologičtější způsob vytápění a je tím zároveň zajištěno též plnění emisních limitů. Zároveň je nezbytné zvážit dopady navrhované výše poplatků za znečišťování ovzduší, neboť v tomto případě jsou kontraproduktivní.

Zároveň bych chtěl informovat v této souvislosti, že vláda dne 19. 10. 2011 vzala na vědomí Zprávu o plnění úkolů stanovených ve Zprávě o způsobech řešení nevhodné situace z hlediska životního prostředí v Moravskoslezském kraji.

Závěrem bych ještě chtěl shrnout, že Ministerstvo průmyslu a obchodu v této oblasti a u této otázky je nositelem dvou úkolů. Za prvé podporovat zapojení města Ostrava, Moravskoslezského kraje a Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava do evropské energetické průmyslové iniciativy Smart Cities a zajistit tak adekvátní státní prostředky na vědu a výzkum. Plnění tohoto úkolu je zajištěno zlepšováním energetické účinnosti na municipální úrovni. Ministerstvo průmyslu a obchodu v tomto směru aktivně komunikuje s městem Ostrava, Moravskoslezským krajem i s Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou v Ostravě a zároveň usiluje o jejich zapojení do iniciativy Smart Cities. Za druhé analyzujeme kontrolní mechanismy ve vztahu ke kvalitě paliv dodávaných na území Moravskoslezského kraje a v návaznosti na výsledky této analýzy případně zajišťujeme jejich zefektivňování. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Takže závěrem jenom shrnu, že další opatření, která budeme sledovat, lze spatřovat ve společné iniciativě Moravskoslezského kraje, Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva životního prostředí, které připravují regionální dotační program na podporu modernizace lokálních zdrojů ener-

gie v domácnostech. Instituce samy o sobě nic nezmohou, musíme spolupracovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec vystoupí ještě s doplňující otázkou.

Poslanec Adam Rykala: Já vám, pane ministře, děkuji, ale nejsem spokojený s vaší odpovědí, protože vy jste nereagoval konkrétně na můj dotaz. Já samozřejmě s vámi souhlasím, že situace v Moravskoslezském kraji je špatná, to jsem říkal na začátku svého vystoupení. Ale já jsem se vás konkrétně ptal na vysoké koncentrace obsahu síry v ovzduší, které je jasně prokázáno, že to je díky sanaci lagun. Ve chvíli, kdy na to upozorní občané, obyvatelé Ostravy, a Moravskoslezský kraj reaguje, tak najednou je všechno v pořádku, to znamená, že u sanace lagun tam asi přestanou sypat vápno.

Já bych se vás zeptal, pane ministře – občané Ostravy, my všichni, kteří tam žijeme, máme obavy z dalších sirných výparů v ovzduší. Ostrava je třetí největší město v republice a je nesmyslné, abyste vy jako ministr opomíjel toto město, i když je daleko od Prahy. Vy chcete říct, že se máme všichni odstěhovat z Ostravy? My tam máme sdružení, které laguny likviduje. Toto sdružení vás chce požádat, nebo už to udělalo, o posunutí termínu realizace sanací. Já vás žádám, pane ministře, abyste trval na dodržení původního termínu a nedovolil, abychom dýchali v Ostravě síru déle, než je to nutné. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan ministr ještě doplní svoje vyjádření.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Já doplním svoje vyjádření, že uděláme vše pro to, aby v Ostravě byl vzduch co nejdříve co nejčistší, a v tomto ohledu opravdu, pane poslanče, můžete věřit, že se pokusíme udělat vše. Že se některé projekty nedaří realizovat tak, jak byly naplánovány, to je druhá otázka a tím se budeme též zabývat. Nicméně vás chci ubezpečit, že budeme usilovat o to, abyste bez síry v Ostravě existovali v co nejbližším termínu, případně jsem připraven s vámi spolupracovat na hledání a konzultacích dalších řešení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dalším interpelujícím poslancem bude pan poslanec Josef Tancoš. Interpeluje nepřítomného omluveného ministra Chalupy ve věci odpadu na Litvínovsku. Prosím.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážený pane nepřítomný ministře, žádám vás touto cestou o zodpovězení několika dotazů v souvislosti s ukládáním a likvidací vysoce toxického odpadu z ostravské společnosti Ostramo na území našeho okresu, respektive okresu Most. Obávám se, aby v našem regionu nezačala tikat další pomyslná ekologická bomba v podobě skladování nebezpečných látek.

Ostravské laguny u chemičky Ostramo jsou léta považovány za místo, které je nejvíce kontaminované jedy v celém Česku. V lagunách bylo uloženo téměř 200 tisíc tun ropných kalů vyprodukovaných jako chemický odpad. Podle dostupných informací z tisku čištění lagun provázejí stále problémy a obyvatelé okolí obtěžuje silný hluk, prach i zápach. Jsem ale šokován tím, že se kaly po chemické úpravě z Ostravy náhle začaly vozit na skládku odpadů firmy Celio přímo mezi Mostem a Litvínovem, aby v průběhu několika let byly dále převáženy ke spalování opět v regionu, tentokrát cementárně v Čížkovicích na Litoměřicku.

Ptám se v této souvislosti na několik věcí. V médiích bylo za iniciátora přesunu látek z ostravských lagun do Ústeckého kraje označeno Ministerstvo průmyslu a obchodu. Dosud nezaznělo jeho stanovisko, i když jsem před chvílí slyšel stanovisko pana ministra. Překvapením je také, že jsme nikdy nezaznamenali vyjádření Ministerstva životního prostředí, a proto se ptám, jak se tedy na tuto problematiku dívají příslušné orgány Ministerstva životního prostředí a státní správy.

Pane ministře, žádám vás o co nejrychlejší řešení této situace a přísnou kontrolu současného stavu, kterým je uložení těchto odpadů na skládce Celio. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ministr odpoví ve smyslu povinnosti uložené v jednacím řádu.

Dále bude interpelovat poslanec Jiří Paroubek omluveného ministra Jana Kubiceho. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane nepřítomný ministře, šetření vlády i rozpočtové škrty jsou prováděny v drtivé většině podle zásady ať to stojí co to stojí. Již váš předchůdce ve funkci Radek John se dopustil v době, kdy byl ministrem vnitra, fatálního útoku na finance resortu a bude zejména v myslích policistů trvale zapsán jako člověk spjatý s neslýchaným meziročním poklesem jejich mezd v tomto roce, fakticky někde mezi 15 a 18 procenty. Když se zeptáte řadových policistů, co si o tom a o něm myslí, řeknou vám to jasně. Byl jsem poněkud překvapen, že nikdo z policejních odborářů neprotestoval při nástupu nového ministra vnitra Kubiceho. Prostě si oddechli a říkali si: Kubiceho zpráva sem tam, horší než John to

být už nemůže. Smířil jsem se s tím, že má kritika ministra Kubiceho je jakýmsi mým osobním koníčkem majícím původ v dějích, jež už dnes patrně nikoho nezajímají. Zkrátka, pan John byl tak špatným ministrem, že zainteresovaní se na jeho nástupce museli dívat se sympatií. Nezaznamenal jsem, že by nás pan ministr Kubice někdy poctil svou účastí při interpelacích. Slušný výkon za půl roku!

Před pár dny jsem se v médiích dočetl, že pan ministr Kubice chce postupně eliminovat tisíc policistů ve velitelských pozicích a ušetřit tak pár set milionů – ne eur – korun! Zločinci po přečtení tiskové informace museli jásat. Chci se zeptat pana ministra, co a jak si představuje, když znovu ušetří na policii, tentokrát škrtnutím tisíce zkušených odborníků. Kdy tohle bezprecedentní pouštění žilou policie zastaví? Kdo jen převezme roli policie? Budou vytvořeny domobrany? Ve vilových čtvrtích pro bohaté a nejbohatší budou hlídkovat lidé z domobrany? A tyto domobrany budou důsledně segregovat bohaté od nebohatých a málo bohatých? Bude Policie ČR ještě po takovém puštění žilou akceschopná a schopná vést úspěšný boj se zločinností a zločinci?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Následuje interpelace pana poslance Karla Černého na ministra Josefa Dobeše. Ministr Josef Dobeš se též z pracovních důvodů z tohoto odpoledního jednání omluvil a stejně tak jako v předchozím případě bude na interpelaci odpovězeno písemně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený nepřítomný pane ministře školství, obracím se na vás ve věci čerpání, nebo spíše nedostatečného čerpání finančních prostředků z evropských fondů pro oblast školství. Díky své nečinnosti nedokázal váš úřad plynule navázat na čerpání z evropských fondů, ze kterých byli placeni školní psychologové. V září měl projekt oficiálně skončit a školní psychologové neměli ponětí, co s nimi po tomto termínu bude, kdy a zda vůbec bude navazující projekt schválen. Vaše ministerstvo na opakované dotazy odpovědělo teprve 30. září, kdy jste nechal rozeslat školám dopisy, v nichž jste ředitele ústavů ujišťoval, že peníze stále hledáte. Tehdy si však psychologové již museli hledat nová místa. Pokyny pro pokračování projektu přitom na vašem ministerstvu ležely už od letošního června. Pouze chyběl ten správný podpis a odeslání žádosti do Bruselu.

Pane ministře, kdo je zodpovědný za tento chybný postup vašeho ministerstva, kterým byli poškozeni psychologové na našich školách? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Samozřejmě, že i na tuto interpelaci přijde písemná odpověď.

Budeme pokračovat další interpelací. Tu přednese paní poslankyně Černochová a interpeluje opět ministra obrany Alexandra Vondru, tentokrát ve věci vojenského újezdu v Boleticích. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne ještě jednou. Já bych se v této interpelaci nezaměřovala pouze na Boletice, ale možná bych poprosila pana ministra obrany, aby nám, poslancům a poslankyním, řekl, jaké jsou v tuto chvíli aktuální informace ve všech vojenských újezdech, o kterých se někdy v minulosti hovořilo, že by mohly být slučovány nebo zrušeny. Děkuji za odpověď předem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, odpoví pan ministr Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji. Paní poslankyně, dámy a pánové, původně interpelace směřovala k Boleticím, protože o Boleticích se psalo před několika dny, ale psalo se o nich proto, že Ministerstvo obrany se rozhodlo po mnoha a mnoha letech váhání přistoupit k tomu, k čemu podle mého soudu mohlo přistoupit již dříve, totiž k podstatnému zeshlíhlení záboru území, které armáda v zásadě okupuje nebo zabírá od začátku 90. let, aniž by stávající rozsah území reflektoval aktuální potřeby Armády ČR. Upozorňuji, že jsme si udělali také mezinárodní srovnání se sousedními zeměmi, třeba v Německu, v Rakousku nebo v Polsku, a to rozhodně, aspoň v případě Německa nebo Polska, nejsou země, které by rezignovaly na armádu a na bojeschopnost a obranyschopnost svých ozbrojených sil. Tam zábery činí asi 0,5 % rozlohy státu. V případě ČR je to zhruba 1,7 % plochy státu. Čili jsem se rozhodl přistoupit k činu.

Asi deset let v zásadě na Ministerstvu obrany se povalovaly různé návrhy, jakým způsobem redukovat hranice nebo redukovat plochu. Jediný, kdo s tím měl snahu něco učinit, ale už pak mu nezbyl čas, byla koneckonců bývalá paní ministryně Parkanová, jak jsem si z archivů našel. A protože to váhání – první návrhy se tam objevovaly v roce 2002 – trvalo téměř deset let, tak jsme se rozhodli k tomu přistoupit ještě důsledněji, protože skutečně početně se stavy ozbrojených sil výrazně zmenšily. V době, kdy zábor byl stejný, jsme měli nějakých 120 tisíc vojáků a dneska máme 24 tisíc vojáků.

Čili jsme se rozhodli přistoupit k návrhu na to, že jeden vojenský újezd bude zrušen. To budou Brdy, protože jejich využitelnost pro armádu je zdaleka nejmenší v tom porovnání. Je to koneckonců újezd, který byl zřízen jednoúčelově před druhou světovou válkou, aby naše dělostřelectvo si

mohlo testovat odolnost nově stavěného pohraničního opevnění. A pokud jde o ty čtyři zbývající vojenské újezdy, to znamená Boletice, Doupov neboli Hradiště v západních Čechách a dva na Moravě – Libavá a Březina u Vyškova, tak jejich rozlohu omezit nebo redukovat s tím, že jakýmsi společným jmenovatelem je, že veškerá osídlení, která se nacházejí nyní na území vojenských újezdů, a žije tam více než dva tisíce lidí, kteří mimochodem nemají stejná práva ani stejné povinnosti jako jacíkoliv jiní občané tohoto státu, tak že tato osídlení budou vyvedena z vojenských újezdů. Nikoliv tak, že bychom je přesídlovali, ty lidi, ale tak, že změníme hranice tak, aby se ta sídla dostala mimo území vojenských újezdů.

Omezení těch rozloh kolísá podle potřeby Armády České republiky. Třeba v případě Boletic, kde možná někdo si kdysi dělal jakousi naději, že by mohl být zrušen, aby se tam dala stavět nová lyžařská střediska, to je třeba případ vojenského újezdu, o který my nechceme přijít, protože umožňuje jedinečný výcvik v horském terénu. Tam jsou prostě kopce až do výšky více než 1200 metrů, jako Knížecí stolec.

Vnímejte to jako jakousi prvotní informaci. My nyní organizujeme jednání se starosty obcí, které k jednotlivým vojenským újezdům přiléhají, a stejně tak s těmi obyvateli, kteří žijí uvnitř. Konzultujeme s nimi své návrhy, čili je to jakýsi – předtím než půjdeme do vlády s definitivním návrhem, tak chceme odchytnout maximum připomínek, aby to bylo co nejvíc vydiskutované. A je to samozřejmě téma, které se bude dostávat pak i do této Sněmovny, protože hranice a vůbec postavení vojenských újezdů jsou definovány zákonem. Čili bude to vyžadovat komplexní zákonnou změnu, takže je to nepochybně téma, které tu ještě diskutováno bude.

A celkově ten harmonogram – předpokládám, že požádám vládu o rozhodnutí (upozornění na časový limit) do konce tohoto roku a pak ty dva roky bude mít na příslušné legislativní změny, tak aby někdy v roce 2014 mohl celý ten proces být ukončen.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak se ještě zeptám, jestli bude položena doplňující otázka. Nebude. Takže končíme tuto interpelaci.

Další – poslanec Jiří Paroubek na – není přítomen? Odešel. Takže v tomto případě tuto interpelaci můžeme zrušit.

A další je poslanec Jiří Šlégr na Jana Kubiceho. Ten zřejmě také není přítomen.

Takže poprosím pana poslance Adama Rykala, který chce interpelovat ministra Josefa Dobeše, který tady není. Takže jedině přednést.

Poslanec Adam Rykala: Vážený pane místopředsedo, já děkuji za slovo. Já se nedivím, že pan Paroubek a pan Šlégr odešli, protože tato vláda pohrdá Sněmovnou! My máme interpelace a tady z vlády je jeden ministr!

Já vás žádám, pane místopředsedo Sněmovny, rozpusťte tuto Sněmovnu, protože tady na to se nedá dívat. Já chápu, že zítra je státní svátek a že ministři asi si prodloužili už prodloužený víkend, ale já prostě nemohu interpelovat pana Dobeše, protože tady není. A vidím, že ani další poslanci nemůžou nikoho interpelovat, protože tady prostě ministři nejsou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já tedy ještě nerozpustím Sněmovnu, protože tu máme ještě další poslance, kteří chtějí interpelovat. Tím dalším je poslanec Jaroslav Vandas. Také může pouze interpelovat nepřítomného ministra Josefa Dobeše.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, já se vzdávám interpelace a přednesu ji, až bude pan ministr přítomen. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Jan Látko se omlouvá už, ten tedy ruší své interpelace. Takže je tu ještě pan poslanec Milan Šťovíček s interpelací na Tomáše Chalupu a ten vystoupí.

Poslanec Milan Šťovíček: Dobré odpoledne, velice rád vystoupím. Děkuji za slovo. Přeji ještě jednou dobré odpoledne.

Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, pánové, budu velice stručný ve své interpelaci na pana ministra životního prostředí, protože řada z těch otázek, které jsem měl, už tady zazněla. Navíc na některé z nich už odpovídal pan ministr průmyslu a obchodu. Tak nyní k té interpelaci.

V souvislosti s plněním zakázky státního podniku Diamo na likvidaci odpadů, odpadních kalů v Ostravě, jsou občané Litvínova a Ústeckého kraje znepokojeni...

Prosím, není nás tady mnoho, ale přesto bych požádal o klid. Opravdu se špatně hovoří a jsem indisponován, nejsem v kondici, jsem nachlazený, takže vážené kolegyně, kolegové, buďte shovívaví.

V souvislosti s plněním zakázky státního podniku Diamo na likvidaci odpadních kalů v Ostravě jsou občané Litvínova, ale i Ústeckého kraje znepokojeni možnými negativními dopady na životní prostředí při převozu těchto odpadů a jejich ukládání na skládku společnosti Celio, která se nachází na katastrálním území Litvínova. Slyšeli jsme tady už několik příspěvků na toto téma.

Vzhledem ke skutečnosti, že Ministerstvo životního prostředí je orgánem výkonu státní správy v oblasti životního prostředí, vás žádám tedy o informace na následující otázky – a směřuji na pana ministra, který se omluvil, a vím, že mi na tyto otázky odpoví písemně: Jakým způsobem státní správa v oblasti životního prostředí kontroluje dodržování podmínek

převozu a ukládání odpadů z ostravských lagun v areálu společnosti Celio? To je první otázka. Druhá: Jaké jsou výsledky těchto kontrol? A třetí otázka směřuje také na pana ministra: Jaké má Ministerstvo životního prostředí a jeho organizace nástroje k prosazení nápravných opatření v případě zjištěných nedostatků?

To je prosím maximálně zestručněná interpelace na pana ministra životního prostředí. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to byl poslanec Šťovíček. A nyní pan poslanec Radim Jirout na Martina Kocourka – vidím, že vystoupí a je tady i pan ministr. Prosím, můžete tedy přednést interpelaci.

Poslanec Radim Jirout: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře. Ministerstvo průmyslu a obchodu připravilo strategii mezinárodní konkurenceschopnosti České republiky. Tuto strategii na konci měsíce září přijala česká vláda. Doba, kterou pracovníci Ministerstva průmyslu a obchodu nad její přípravou strávili, se bez pochyb počítá v tisících. Už jsme měli možnost se seznámit s tím, že strategie popisuje několik desítek zcela konkrétních opatření, která mají za cíl posunout Českou republiku mezi nejvíce konkurenceschopné země světa. Zatím ovšem výsledky České republiky nepatří k nejlepším. Světové obchodní fórum na konci třetího čtvrtletí zveřejnilo další ze svých hodnocení globální konkurenceschopnosti jednotlivých zemí světa a Česká republika se v tomto hodnocení propadla o další dvě příčky. Tím už nám patří 38. pozice. Pomalu se tak blížíme psychologické hranici 40. pozice v tomto jednom z nejvýznamnějších hodnocení. Ještě důležitější je ovšem to, že v tomto hodnocení se až nebezpečně blížíme zemím, jako je Řecko, Portugalsko, Španělsko, Itálie a další, tedy státům, kvůli kterým se světová nebo přinejlepším evropská ekonomika opět utápí v mlze značně nejisté budoucnosti.

Dovolte mi teď odhlédnout od následků a zkusit se podívat na příčiny toho, s čím se dnes tyto země a Evropa musejí vyrovnávat. Všechny si s sebou nesou břemeno masivních dluhů vyvolaných nezodpovědnou fiskální politikou, někdy dokonce podpořenou velmi kreativní prací s účetnictvím, která měla zakrýt skutečný stav věcí. Víím, že by to bylo příliš jednoduché svalovat všechny problémy jen na jednu část péče o stát. V případě řady zemí na periférii Evropské unie vidíme, že se těmito státům postupně snižovala jejich schopnost obstát ve světové konkurenci. Nedostatky pracovního trhu, peněžního trhu a dalších oblastí hospodářství bylo možné dlouhá léta maskovat životem na dluh, který ovšem Evropu dovedl do situace, ve které je dnes.

My, myšleno společenství států, které spolu sdílejí jeden kontinent a někdy i jednu měnu, se dnes snažíme léčit příznaky hospodářských problémů. Řecko a další země se pouštějí do velmi bolestivých reforem, které se jejich občanům pochopitelně nezamlouvají. Není se jim co divit. Proto je potřeba ocenit vládu, že přišla s materiálem, mám tedy na mysli strategii mezinárodní konkurenceschopnosti, která se zaměřuje nejen na léčení příznaků, ale jde přímo k jádru věci a snaží se posilovat základy zdravého fungování naší ekonomiky.

Přesto mi ale dovoluť vyjádřit určitou obavu. Na začátku jsem se zmínil, že jste připravě strategii zcela nepochybně věnovali dlouhé hodiny svého času. Strategie obsahuje desítky různých projektů, které jsou často i mimo působnost Ministerstva průmyslu a obchodu. Já se vás proto ptám, jakým způsobem dovedete zajistit, že se ten ambiciózní plán skutečně podaří naplnit. Vláda sice přijala strategii jako takovou, ale pokud vím, přesný jízdní řád zatím zcela chybí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas. Ano. Teď bych poprosil pana ministra, aby reagoval na tuto interpelaci. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zmíněná strategie mezinárodní konkurenceschopnosti skutečně představuje velmi ambiciózní dokument, který má za cíl vrátit nás mezi nejvíce konkurenceschopné země světa. Konkrétně si v něm vláda stanovila metu posunout Českou republiku, jak už bylo zmíněno, mezi dvacítku těch nejlepších ekonomik světa, a to v podstatě během jedné dekády, tedy do roku 2020.

Už z tohoto načasování jsou patrné dvě věci. Za prvé, že časový prostor pro dosažení tak relativně ambiciózního cíle není nijak zvlášť dlouhý, jakkoli to může být devět let. Bude tedy vyžadovat kvalitní koordinaci napříč různými resorty a také bude vyžadovat kvalitní implementaci všech navržených opatření. Současně s tím ovšem desetiletý horizont pro dosažení cílů strategie mezinárodní konkurenceschopnosti znamená, že jsme jednotlivá opatření připravovali s výhledem na to, že jejich zavádění a monitorování překlene více než jenom jedno volební období. Oba důvody znamenají, že jsme způsobu implementace jednotlivých opatření věnovali nejméně tolik času a pozornosti jako přípravě samotných opatření.

Mimochodem, právě v tom je podle mého názoru síla případně naší připravené strategie mezinárodní konkurenceschopnosti. Podobné dokumenty – to bych chtěl jen připomenout – tu v minulosti už byly, ale tohle je opravdu první dokument svého druhu, který se detailně zabývá i způsobem

implementace neboli uvedení do praxe. Důvod, proč minulé obdobné koncepce často selhaly, byl totiž takový, že jim chyběla právě popsaná zaváděcí a monitorovací fáze.

Ekonomické problémy, kterými Evropa v posledních letech prochází, jsou dány do značné míry ztrátou konkurenceschopnosti mnohých evropských zemí oproti rychle se rozvíjejícím zemím třetího světa. A bez konkurenceschopného prostředí nejsou evropské firmy schopné obstát ani doma ani v zahraničí. Nenápadně rostoucí náklady na produkci pomalu ukrajují z hospodářských výsledků a důsledkem na úrovni států je nejenom dluhová krize, ale také ztráta ekonomického růstu, zvyšování nezaměstnanosti a navyšování sociálních problémů. Život na dluh je pak jen vnějším příznakem hlubokých vnitřních problémů těchto ekonomik. Ekonomická krize z posledních let bezpochyby katalyzovala rychlost, s jakou tyto problémy nám probublávají na povrch.

V České republice jsme se naštěstí úplně nedostali do opravdu krizových situací, ale kupříkladu právě poslední zmíněné hodnocení naší mezinárodní konkurenceschopnosti od Světového ekonomického fóra, ve kterém jsme ztratili znovu další dvě příčky, poměrně jasně ukázalo, že naší připravená strategie přichází možná opravdu za pět minut dvanáct.

Připomenu, že strategie je rozdělena do devíti pilířů, tedy do pilířů institucí, infrastruktury, makroekonomiky, zdravotnictví, vzdělanosti, trhu práce, finančních trhů, efektivnosti trhu zboží a služeb a rozhodně v neposlední řadě je pilíř inovací. V rámci těchto pilířů je připraveno 43 projektových strategických záměrů, které obsahují konkrétní opatření ke zlepšení situace a instituce odpovědné za jejich plnění a také zároveň harmonogram přijímání potřebných opatření. Za nejdůležitější faktory pro zlepšení naší konkurenceschopnosti a udržení vysoké životní úrovně považují zejména transparentní a efektivně fungující institucionální prostředí, kvalitní a provázanou infrastrukturu, moderní vzdělávací systém a co nejméně svazující podnikatelské prostředí a rozvoj inovací, vědy a výzkumu.

Vláda bude sledovat, jak se plní případný harmonogram, který bude schválen. Každý měsíc dostane stručnou informaci o aktuálním vývoji a stavu naplňování dohodnutých reforem, což umožní reagovat s dostatečným předstihem na případné komplikace a zároveň to zajistí dohled nad realizací jednotlivých opatření tak, aby se skutečně podařilo co nejvíce úspěšně prosadit to, co bude vhodné pro naši konkurenceschopnost do budoucna.

Děkuji za otázku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nevím, jestli pan poslanec bude ještě chtít položit doplňující otázku. Prosím, může.

Poslanec Radim Jirout: Děkuji, pane ministře, za vaši vyčerpávající odpověď. Přesto bych si dovolil ještě jeden doplňující dotaz.

Ambice nalinkované ve strategii mezinárodní konkurenceschopnosti jsou jedna věc, skutečnost však může být jiná. Strategie hovoří o několika desítkách opatření, která mají naši ekonomiku zlepšit. Děkuji za vysvětlení toho, jakým způsobem je bude možné skutečně prosazovat do praxe.

Řada opatření může mít dlouhodobý dopad na fungování české ekonomiky, resp. jejich prosazování může zabrat poměrně dlouhou dobu. Jakkoliv mohou být všechny jednotlivé návrhy dopodrobna rozpracované, stále se zřejmě nad zaváděním řady z nich může strhnout velmi živá politická debata s rozsáhlými implikacemi do reálného života. Proto mě zajímá, nakolik se již daří přinejmenším připravovat půdu pro prosazování těchto opatření, případně, podařilo se již některý z navržených programů prosadit do praxe?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou prosím pana ministra.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za doplňující otázku. Já se pokusím stručně zareagovat v čase, který mám vymezen.

Já znovu připomenu: Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti nevznikala ve vzduchoprázdnu. Byla připravena ve spolupráci s ostatními jednotlivými resorty a vychází z opravdu skutečných potřeb české ekonomiky, ale také z možností a cílů, kterých je možné reálně dosáhnout. Právě díky tomu řada projektů popsaných ve strategii už třeba běží nebo se připravuje k brzké realizaci.

Abych tedy nabídl několik konkrétních příkladů. Vzniká projekt jednotného inkasního místa, přes které bude stát vybírat všechny poplatky, což firmám a občanům umožní výrazně snížit transakční náklady a čas. Jednotné inkasní místo by mělo začít fungovat v roce 2013.

Zavádí se též možnost posuzování byrokratických nákladů a korupčních rizik vyplývajících z koncepcí parlamentních iniciativ a pozměňovacích návrhů, což by mělo přispět ke zprůhlednění legislativního prostředí. Tento systém by mohl začít fungovat už v prvním pololetí příštího roku.

Zároveň se též připravuje systém pro publikování veřejných zakázek centrálně a elektronicky, kde se počítá s datem spuštění v roce 2013.

Chceme také zavést takzvané rozklikávací rozpočty neboli elektronické rozpočty jednotlivých resortů dostupné komukoliv on-line. Zde se též počítá s termínem roku 2013.

Zásadní novinkou by pak mohl být zákon o rozpočtové kázní a

odpovědnosti, který by měl zaručit, že se vlády budou chovat citlivě k penězům jiných a jim svěřených a nebudou nezodpovědně zadlužovat budoucí generace v době, kdy to naprosto není přínosné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bude zřejmě to poslední, co tu zazní k této interpelaci. Nyní je tady ještě interpelace pana poslance Jana Čechlovského na ministra Jiřího Pospíšila.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně, vážený pane předsedající, torzo ctěné Sněmovny. Protože jsme poměrně rychle pokročili a zjistil jsem, že pan ministr se zdržel na nějakém jednání, vzdávám se svého práva a načtu si to, až tady pan ministr bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Pan poslanec Jan Látka už svoji poslední interpelaci stáhl, takže jsme vlastně vyčerpali celý pořad interpelací. Dovolte mi, abych v tom případě ukončil celý bod ústní interpelace a přerušil jednání Sněmovny.

Sněmovna bude pokračovat v úterý v 11 hodin dopoledne schváleným pořadem schůze.

Přeji vám příjemný svátek 28. října, příjemný víkend a těším se, že se tady na počátku příštího týdne znovu sejdem.

(Jednání skončilo v 16.50 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

1. listopadu 2011 v 11.04 hodin

Přítomno: 186 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Prosím nejprve, abyste se přihlásili vašimi registračními kartami. Oznamte mi zároveň vy, kdož budete mít kartu náhradní. Zatím oznamuji, že náhradní kartu číslo 20 má paní místopředsedkyně Klasnová. (V sále panuje intenzivní hluk.)

Dámy a pánové, prosím o klid. Čekají nás teď úvodní fáze schůze a musíme si je řádně projít.

Nejprve tedy omluvy. Z poslanců se omlouvají: Jana Drastichová, Petr Jalowiczor – ze zdravotních důvodů, Jana Kaslová – rodinné důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Vlasta Parkanová mezi 11.30 a 14.30 z pracovních důvodů, Miloslava Vostrá – zdravotní důvody.

Z členů vlády mezi 12. hodinou a 13. hodinou se omlouvá Petr Nečas, předseda vlády, z pracovních důvodů a Karel Schwarzenberg mezi 13. až 14. a 18.30 až 20. hodinou pro pracovní důvody. To jsou omluvy.

Nyní bychom měli přistoupit k pořadu schůze.

Ale ještě předtím vás budu informovat, tak jak jsem vás již informovala v úterý 25. října, že tedy dnešní jednání zahájíme zákony ze Senátu, u kterých již uplynula lhůta, a to tedy zákony vrácené Senátem: sněmovní tisk 378/3, 406/3 a 410/3, a zamítnuté Senátem to jsou sněmovní tisky 315/3, 372/4, 373/4, 377/3, 405/3, 407/3, 408/4, 409/3, 411/4, 412/4, 413/4 a 414/4. To je z mé strany vše.

Prosím nyní, abyste se vy, vážené kolegyně a kolegové, vyjádřili ke schválenému pořadu schůze, a oznamuji vám, že zde k tomuto bodu, tedy k pořadu schůze, mám šest přihlášek plus tento počet, což je pravděpodobně stejný počet, kolik je členů poslaneckého klubu ČSSD, alespoň tak se domnívám.

Takže první dostává slovo pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Pan kolega Šťastný má náhradní kartu číslo 30.

Prosím tedy u stoku, od kterého se mluví, nechat volný prostor. Vás všechny prosím, abyste zasedli do lavic.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navrhl změnu pořadu této schůze Poslanecké sněmovny, a to konkrétně v těchto bodech:

Navrhuji zařazení bodu číslo 32, sněmovního tisku 479, jako první bod

ve čtvrtek 3. listopadu ve 12 hodin 30 minut, nebo pokud tento návrh nebude přijat, jako první bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Další návrh: Navrhuji zařazení bodu číslo 56, sněmovní tisk 340, jako první bod v pátek 4. listopadu ve 12 hodin, nebo nebude-li tento návrh schválen, jako druhý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dalším návrhem je pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 89, sněmovní tisk 315, jako první bod jednání v pátek 4. listopadu od 12.30, nebo nebude-li tento návrh schválen, jako třetí bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 88, sněmovního tisku 410, jako druhého bodu v pátek 4. listopadu od 12.30 nebo alternativně jako čtvrtého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne, nebude-li tento návrh schválen.

Dále navrhuji pevné zařazení bodu číslo 67, sněmovní tisk 400, jako prvního bodu ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako pátého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne, nebude-li tento návrh, který jsem citoval jako první, přijat.

Dále navrhuji změnu zařazení bodu číslo 62, sněmovní tisk 356, jako první bod ve čtvrtek 3. listopadu po písemných interpelacích nebo jako šestého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji změnu zařazení bodu číslo 35, sněmovní tisk 448, jako druhý bod po dosud pevně zařazených bodech jednání v úterý 1. listopadu nebo jako sedmého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení bodu číslo 68, sněmovní tisk 402, ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako osmý bod ve středu 2. listopadu odpoledne, nebude-li přijat návrh první.

Dále si dovoluji navrhnout zařazení bodu číslo 54, sněmovní tisk 399, jako první bod jednání Poslanecké sněmovny v pátek 4. listopadu nebo jako devátý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji dále zařazení bodu číslo 51 jako třetí bod po dosud pevně zařazených bodech v úterý 1. listopadu nebo jako desátý bod ve středu 2. listopadu odpoledne. Jedná se o tisk 362, tedy v alternaci s možným umístěním, nebude-li schválen jako u těch ostatních bodů návrh první.

Dále navrhuji zařazení bodu číslo 82, sněmovní tisk 450, vládní návrh zákona o Finanční správě ČR, jako druhý bod ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako první bod v pátek 4. listopadu.

Navrhuji změnu, předřazení bodu číslo 63 sněmovní tisk 427, a to jako druhý bod po písemných interpelacích ve čtvrtek 3. listopadu nebo jako jedenáctý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji změnu předřazení bodu číslo 37, sněmovní tisk 483, jako šestý bod jednání v úterý 1. listopadu, nebo nebude-li tento návrh schválen, jako dvanáctý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení bodu číslo 70 sněmovní tisk 306 jako první bod v pátek 4. listopadu v 10.30 nebo, nebude-li návrh schválen, jako třináctého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 73, sněmovní tisk 472, jako první bod ve středu 2. listopadu v 18.30 nebo jako druhého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne, nebude-li první návrh přijat.

Dále navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 93, sněmovní tisk 405, jako třetího bodu od 12.30 v pátek 4. listopadu 2011 nebo jako třetí bod v pátek 4. listopadu dopoledne.

Dále pak navrhuji změnu zařazení bodu číslo 38, sněmovní tisk 484, jako druhého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne nebo jako čtrnáctého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

U bodu v pořadu schůze číslo 84, sněmovní tisk 452 si, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji navrhnout pevné zařazení jako třetího bodu ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako čtvrtého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne.

Poté navrhuji pevné zařazení třetího čtení tisku 362, tedy bodu číslo 51, jako čtvrtého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako pátého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 98, sněmovní tisk 412, v pátek 4. listopadu jako třetí bod od 12.30 nebo jako patnáctý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Poté navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 91, sněmovní tisk 373, jako čtvrtého bodu po již navržených bodech od 12.30 na pořad jednání Sněmovny v pátek 4. listopadu nebo jako šestnáctý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

U bodu v pořadu schůze číslo 82, sněmovní tisk 450, navrhuji pevné zařazení na pátek 4. listopadu po dosud pevně zařazených bodech, tedy třetí bod dopoledne nebo jako sedmnáctý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji rovněž pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 92, sněmovní tisk 377, a to jako dalšího bodu po již navrženém bodu od 10.30 v pátek 4. listopadu nebo jako osmnáctého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

U bodu v pořadu schůze číslo 83, sněmovní tisk 451, navrhuji pevné zařazení jako druhého bodu ve středu 2. listopadu od 18.30, nebo nebude-li návrh přijat, jako šestého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 97, sněmovní tisk 411, jako čtvrtého bodu v pátek 4. listopadu nebo jako devatenáctého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji také zařazení bodu číslo 58, sněmovní tisk 429, jako pátého bodu jednání Sněmovny v pátek 4. listopadu, nebo nebude-li ná-

vrh schválen, jako dvacátého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 75, sněmovní tisk 502, petice, jako druhý bod po písemných interpelacích ve čtvrtek 3. listopadu nebo jako dvacátý první bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji zařazení bodu číslo 57, sněmovní tisk 370, jako šestého bodu jednání Sněmovny v pátek 4. listopadu nebo jako dvacátého druhého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 71, sněmovní tisk 467, výroční zprávy o hospodaření ČT, jako třetí bod ve čtvrtek 3. listopadu od 18.30 nebo jako dvacátého třetího bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 87, sněmovní tisk 406, jako třetího bodu od 10.30 v pátek 4. listopadu nebo jako dvacátý čtvrtý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

U bodu v pořadu schůze 59, sněmovní tisk 434, navrhuji pevné zařazení jako pátého bodu ve středu odpoledne nebo jako sedmého bodu v pátek 4. listopadu.

Navrhuji také změnu zařazení u bodu číslo 64, sněmovní tisk 437, a to jako šestý bod ve středu odpoledne, tedy po předchozím navrhovaném bodu nebo jako osmém bodu v pátek 4. listopadu.

Navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 99, sněmovní tisk 413, jako následujícího, tedy sedmého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako devátého bodu v pátek 4. listopadu.

Navrhuji také pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 100, sněmovní tisk 414, jako čtvrtého bodu v pátek 4. listopadu od 10.30 nebo jako dvacátého pátého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 96, sněmovní tisk 409, jako pátého bodu v pátek 4. listopadu od 10.30 nebo jako dvacátého šestého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení bodu číslo 31, sněmovní tisk 475, jako další bod, tedy čtvrtý bod po dosud pevně zařazených bodech, v úterý 1. listopadu nebo jako dvacátý sedmý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

Poté navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 90, sněmovní tisk 372, jako pátého bodu po již navržených bodech na pořad jednání Sněmovny v pátek 4. listopadu od 10.30, nebo tak jako v ostatních případech alternativní návrh jako dvacátý osmý bod ve středu 2. listopadu odpoledne.

U bodu číslo 8 v programu 25. schůze Poslanecké sněmovny, sněmovní tisk 473, navrhuji jeho zařazení jako další bod po dosud pevně zařazených bodech v pátek 4. listopadu, tedy sedmého v pořadí nebo alternativně jako dvacátého devátého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji také pevné zařazení bodu číslo 65, sněmovní tisk 381, jako

osmého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne nebo jako třicátého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení bodu číslo 69, sněmovní tisk 455, jako devátého bodu v pátek 4. listopadu dopoledne nebo alternativně jako 31. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 53, sněmovní tisk číslo 371, jako pátého bodu jednání Sněmovny v pátek 4. listopadu od 12.30 nebo jako třicátého druhého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 49, sněmovní tisk číslo 369, a to jako osmého bodu jednání ve středu 2. 11. odpoledne nebo jako desátého bodu v pátek 4. listopadu.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 50, sněmovní tisk 444, jako devátého bodu ve středu 2. listopadu odpoledne nebo jako jedenáctého bodu v pátek 4. listopadu.

Navrhuji také změnu zařazení bodu číslo 33, sněmovní tisk 447, jako pátého bodu v úterý 1. 11. po již pevně zařazených bodech nebo alternativně jako 33. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji změnu zařazení bodu číslo 34, sněmovní tisk 446, jako šestého bodu jednání Sněmovny v úterý 1. listopadu po již pevně zařazených bodech nebo jako 34. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji pevné zařazení bodu číslo 74, sněmovní tisk 482, jako druhého bodu ve čtvrtek 3. listopadu od 12.30 nebo jako 35. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne, nebude-li schválen návrh první.

U bodu číslo 55 programu 25. schůze, sněmovní tisk 473, navrhuji jeho zařazení jako šestého bodu v pátek 4. listopadu od 10.30 nebo jako 36. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Dále navrhuji pevné zařazení bodu číslo 66, sněmovní tisk 382, jako desátého bodu ve středu 3. listopadu odpoledne nebo alternativně jako 12. bodu v pátek 4. listopadu.

Blížíme se do finále. Poslední tři mé návrhy.

Navrhuji pevné zařazení bodu 72, sněmovní tisk 507, jako desátého bodu v pátek 4. listopadu nebo jako 37. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

Navrhuji změnu zařazení bodu číslo 36, sněmovní tisk 435, jako šestého bodu jednání po dosud pevně zařazených bodech v úterý 1. listopadu nebo jako 38. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

A jako poslední změnu navrhuji pevné zařazení nově zařazeného bodu 94, sněmovní tisk 407, jako šestého bodu od 12.30 v pátek 4. listopadu nebo jako 39. bodu ve středu 2. listopadu odpoledne.

To jsou, dámy a pánové, všechny mé skromné návrhy. Nicméně předám je samozřejmě, tak jak se sluší a patří, paní předsedkyni Sněmovny i v písemném vyhotovení tak, aby nedošlo k omylu, byť je to jistě vše

pečlivě zaznamenáno ve stenozáznamu. Nicméně dovolím si s ohledem na to, že jsem navrhl alternativy těch jednotlivých bodů, logicky hlasovat o každém návrhu zvlášť. Nejdříve o variantě číslo 1 a pak o variantě číslo 2, nebude-li schválena samozřejmě varianta číslo 1.

Děkuji za milou pozornost a s dalšími návrhy se případně ještě přihlásím. Děkuji. (Dlouhotrvající potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí o slovo předsedové poslaneckých klubů pan kolega Gazdík, poté pan kolega Stanjura. Pan poslanec Petr Gazdík má slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne milá paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych jménem tří koaličních poslaneckých klubů navrhl, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích po 19. hodině i po 21. hodině, případně i zítra po půlnoci. Děkuji. (Opět velký potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je procedurální návrh, o kterém rozhodneme hned a bez rozpravy. Přivoluji naše kolegy. Prosím, aby se dostavili do jednacího sálu a o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové rozhodneme nyní v hlasování. Prosím o chvíli vaši trpělivost, než se všichni dostaví do jednacího sálu.

Já se domnívám, že všichni již přišli a budeme moci hlasovat. Zahajují hlasování číslo 78. Táhne se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem, tak jak jej přednesl pan poslanec Petr Gazdík. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 78, přítomno 185, pro 104, proti 62. Návrh byl přijat.

Nyní pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Mám celkem tři procedurální návrhy na usnesení Sněmovny.

Za prvé se Sněmovna usnese na omezení řečnické doby na 10 minut. Dále že... (Protesty v sále, výkřiky.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další návrh a o klid v jednacím sále.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dále že každý poslanec může v téže věci

vystoupit maximálně dvakrát. (Výkřiky v sále, projevy nesouhlasu.) Dále podle § 23 navrhuji, aby se Sněmovna usnesla, že jednacím dnem této schůze bude také sobota 5. listopadu, neděle 6. listopadu a pondělí 7. listopadu. (Projevy nesouhlasu v sále, výkřiky: "Hanba!")

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O těchto procedurálních návrzích rozhodneme nyní.

Pan předseda poslaneckého klubu Kováčík. Prosím. Ale není rozprava. Tyto procedurální návrhy jsou hlasovány bez rozpravy.

Poslanec Pavel Kováčík: Dobrý den, paní předsedkyně, dobrý den vážená vládo, dobrý den milé kolegyně a vážení kolegové. Rád bych k návrhu, který zrovna zazněl, poznamenal několik drobných poznámek jménem poslaneckého klubu KSČM.

Za prvé. Samozřejmě podle poměru sil, který zde panuje, se Poslanecká sněmovna může usnést na čemkoliv, protože vládní koalice má takovou většinu, že tak učinit může. Jenom poznamenávám, že v podobné situaci, kdy jsme se nacházeli v jednom z minulých volebních období těsně před hlasováním o takových zásadních návrzích zákonů, jako je zákon o zrušení regulačních poplatků ve zdravotnictví, vládní koalice, jejímž lídrem tehdy, pravda neformálním, ale přece jenom byl alespoň podle délky vystoupení nynější předseda vlády Petr Nečas, využila po více než tři měsíce možnosti obstrukce, které parlamentní demokracie dává opozici k tomu, aby projevila svoje názory. Ani klub sociální demokracie, ani klub Komunistické strany Čech a Moravy tehdy nesáhl k tomu, aby opozici alespoň formálně zkusil – a teď mi odpusťte, není to expresivní výraz v souvislostech, o kterých teď hovoříme – zavřít hubu. To, co teď provedli pánové předsedové, tedy pardon, koaliční strany jménem, resp. ústy předsedy klubu ODS, není totiž nic jiného než pokus zavřít opozici hubu zkrácením řečnické lhůty, zavřít opozici hubu tím, že můžeme k téže věci vystupovat pouze dvakrát, a dokonce i protahováním toho jednacího času na dny, které jsou dny pracovního volna, pracovního klidu či jinými významnými dny – teď mám na mysli například 7. listopad, ať se trochu zasmějeme, někteří. Je skutečností, která nemá v tomto ctihodném sále obdoby.

My jsme vždycky respektovali právo opozice na to, aby si řekla svůj názor, právo všech politických stran, které jsou v Poslanecké sněmovně zastoupeny. Nikdy jsme nenavrhovali ani symbolicky zkrátit řečnickou lhůtu, omezit jakýmkoliv jiným způsobem poslance nebo poslankyně v projevení jejich názoru.

Já vím, že v hlasování, které bude za chvíli následovat, bude opozice poražena. Klub Komunistické strany Čech a Moravy, jeho členové a členky,

jsou schopni říci svůj názor na projednávanou tematiku i v podstatně kratší době, než je vámi navrhovaných deset minut, ale princip je princip a my zkrácení řečnické lhůty ani ostatní návrhy prostě podpořit nemůžeme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Já zahájím hlasování o třech návrzích, které přednesl pan poslanec Stanjura.

Nejprve návrh na omezení řečnické lhůty na deset minut.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 79. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 79, přítomno 185, pro 102, proti 80. Návrh byl schválen.

Druhý návrh – maximálně dvě vystoupení každého poslance v rozpravě.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 80. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 80, přítomno 185, pro 103, proti 78. Návrh byl přijat.

Třetí návrh podle toho, jak mluvil pan předseda Stanjura, se týká možnosti, aby jednacími dny Poslanecké sněmovny byly též sobota 5. listopadu, neděle 6. listopadu a pondělí 7. listopadu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 81. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 81, přítomno 185, pro 105, proti 78. Návrh byl přijat.

Můžeme pokračovat. Pan předseda Sobotka se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená kolegyně, kolegové, vážená vládo, já se domnívám, že Poslanecká sněmovna přijala zcela zmatečné usnesení, které není v souladu s jednacími řádem Poslanecké sněmovny, neboť podle § 59 Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby atd. Cituji § 59 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

My jsme se teď usnesli k projednávanému bodu program schůze Poslanecké sněmovny. Žádný jiný bod v tuto chvíli Poslanecká sněmovna neprojednává, čili já bych chtěl upozornit na to, že jsme přijali omezení řečnické lhůty k bodu změny programu, který ovšem není na programu, a podle mého názoru není možné, aby tento bod a toto usnesení bylo vzta-

hováno k jakýmkoliv jiným bodům na schůzi Poslanecké sněmovny, jejichž projednávání nebylo zahájeno. Podle mého názoru toto ustanovení jednacího řádu lze aplikovat pouze tak, že bude načítáno ve všech jednotlivých bodech a bude hlasováno v rámci všech jednotlivých bodů, které bude Poslanecká sněmovna projednávat.

Pro všechny, kdo by o tom chtěli pochybovat, chci odkázat na platné znění jednacího řádu Poslanecké sněmovny, § 59 odst. 1. Já ho pro jistotu přečtu ještě jednou. § 59 odst. 1: Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby, která nesmí být kratší než deset minut. Omezení řečnické doby se nevztahuje na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vždycky říkám, že když je školení, tak že by se měl někdo objednat a pak by ten školitel měl to školení poskytnout. My to samozřejmě víme. My u každého bodu, který přijde na pořad, toto usnesení budeme navrhovat. (Smích z levé strany.) Přít se s vámi nebudeme, máme stejný zákon, stejné znění, stejný výtisk, stejnou velikost. Děkuje za školení, my to samozřejmě víme. U dalších bodů takhle budu já nebo kolegové navrhovat u všech bodů, které přijdou na pořad jednání. Budu rád, když to podpoříte, protože kdo neumí za dvacet minut říci co chce, tak podle mne mu už ani 21. minuta nestačí.

To je všechno, nechci se s vámi přít, máte pravdu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Kolegové, kolegyně, vážená vládo, pokud by tomu tak skutečně bylo a pokud by úmyslem navrhovatele bylo vztáhnout toto usnesení pouze k bodu, který není bodem, jsou to návrhy na změnu programu, to není zařazeno jako zvláštní bod schůze Poslanecké sněmovny, ale vyplývá to z jiných usnesení, která v minulosti přijala Poslanecká sněmovna, že můžeme takové návrhy předkládat, pak je záhadou, proč ten, kdo takové usnesení přednesl, neuvedl bod, ke kterému je toto usnesení vztaženo.

Já jsem velmi pozorně poslouchal návrh usnesení, ale žádný takový bod tam řečený a uvedený není. Podle mého názoru podle § 59 odst. 1 se Sněmovna usnese k bodu. Ale tento bod ani nebyl navržen, ani pojmenován, a podle mého názoru jsme tedy přijali zmatečné usnesení, které není možné ani v této fázi, kdy projednáváme program schůze Poslanecké

sněmovny, respektovat. Pokud by na základě tohoto návrhu chtěla řídící schůze Poslanecké sněmovny kohokoli omezit, pak by to nebylo v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny. Ten návrh prostě nebyl dobře předložen, nebyl předložen v souladu s jednacím řádem, a já cítím povinnost na toto upozornit. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vás chci upozornit, pane předsedo, že v úvodním slově – nevím, zda jste tady byl a věnoval mi pozornost – jsem informovala Sněmovnu, že již v úterý 25. října jsem informovala o tom, že dnešní jednání bude zahájeno zákony ze Senátu, u kterých již uplynula zákonná lhůta, a vyjmenovala jsem všechny, které nám Senát vrátil s pozměňovacími návrhy, nebo ty, které zamítl. To byly jasné určené body, kterými se má Sněmovna dnes zabývat, a § 59 říká, že k projednávanému bodu, což byly přesně tyto body, se má vztáhnout onen návrh. Takto si vysvětluji – tedy po dohodě s přítomným šéfem legislativy – ustanovení paragrafu jednacího řádu.

Pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Možná nebudu sám, kdo k tomu bude hovořit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo – abych někoho nezapomněl oslovit –, především chci odmítnout interpretaci příslušného ustanovení § 59 odst. 1 jako něčeho, co lze paušálně schválit na všechny body, které ale ještě nebyly zařazeny do programu schůze. Chci upozornit na skutečnost, že tato schůze má schválený program, ale do tohoto schváleného programu jsme ještě nezařadili žádným usnesením jakékoliv jiné body, zejména pak ne ty, o kterých hovořila paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, a není tedy žádný bod, ke kterému by bylo vztaženo příslušné usnesení, které zde navrhl předseda poslaneckého klubu ODS, resp. předseda poslaneckého klubu TOP 09. Podle mého názoru toto usnesení bylo zmatečné.

Současně odmítám interpretaci paní předsedkyně, že na program schůze Sněmovny pouhým jejím prohlášením byly zařazeny nějaké nové body. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, to nebylo pouhým mým prohlášením, to vyplývá ze zákona. Zákon říká, že zákony vrácené nebo zamítnuté Senátem jsem povinna zařadit na nejbližší, tedy i na probíhající schůzi Poslanecké sněmovny. To je ze zákona, to není žádným jiným aktem.

Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, měla byste pravdu a já vám ji opravdu rád uznám, pokud by skončilo načítání návrhů změn zařazení jednotlivých bodů, vyřazení jednotlivých bodů apod. Potom bych s vámi bez jakékoli polemiky souhlasil. Ale pokud máte ještě poměrně velký štos přihlášek k návrhům na změny programu, nelze to hlasování vztáhnout k bodu, který vlastně ani nezačal, protože my nevíme, jestli bude zařazen, nebo budou zařazeny i ty návrhy vrácené ze Senátu dnes, nebo jestli změnou, kterou tady může kdokoli navrhnout, budou zařazeny třeba až někdy na příští týden. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme pokračovat v přihláškách, které tady mám. Faktická poznámka nemůže být vznesena, když jsme ve schvalování pořadu schůze. Nejsme v žádné rozpravě, k níž by bylo možno vznést faktickou poznámku, pane kolego (Filipe), lituji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ladislav Skopal, má slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych navrhl vyřazení bodu 88, Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů. Jedná se o sněmovní tisk 410. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím pana poslance Antonína Sedu o slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Hezký den, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové. Já bych se chtěl zeptat akorát paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, protože já tam mám dvě přihlášky – mám tam přihlášku na změnu pořadu schůze, vyřazení jednoho bodu, a jednu na zařazení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče, já vám nerozumím.

Poslanec Antonín Sedá: Jestli byste, paní předsedkyně, mohla upřesnit moje vystoupení, zda se jedná o vystoupení vyřazení bodu, či zařazení nového bodu. Já mám tam dvě přihlášky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Antonín Sedá, přihláška zařazení nového bodu – situace v resortu atd.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Takže vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si předložit návrh na změnu pořadu 25. schůze Poslanecké

sněmovny, a to zařazením nového bodu s názvem Situace v resortu Ministerstva obrany a Armádě České republiky, a to na středu 2. 11. pevně na 18. hodinu.

Stručně zdůvodním nutnost zařazení nového bodu. Já jsem tady už několikrát hovořil o tom, že byla přijata a schválena Bílá kniha o obraně. V současné době se neplní řada harmonogramů, řada cílů. Dále existuje analýza Generálního štábu o stavu Armády České republiky právě s ohledem na snížený zdrojový rámec v roce 2011. A obávám se, že i v návrhu rozpočtu na rok 2012 potažmo 13, 14 tento problém se ještě bude radikalizovat. A poslední věc, je to otázka, zda Armáda České republiky plní cíle, které byly dány reformou Armády České republiky, která byla zahájena v roce 2002, 2003. Především je to otázka získávání operačních schopností a hlavně udržení těchto operačních schopností.

Děkuji za podporu mého návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S přednostním právem se hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Tady se začalo už mluvit o tom, čím by měla začít tato schůze a jaké body by měly, neměly být jako body, kterými bychom měli dnes začít. Dovolte mi, abych v tom případě tedy navrhl změnu programu, o kterou bych chtěl požádat, aby se hlasovalo.

Já jsem tady minulý týden neuspěl, když jsem v úterý navrhoval, aby premiér Petr Nečas předložil informaci o tom, s jakou pozicí jede jako představitel české vlády na summit Evropské rady Evropské unie. Vy si možná ještě pamatujete, že tady ten návrh byl zamítnut a vy jste nesouhlasili se zařazením toho bodu. Já dnes tedy znovu opakuji velmi podobný návrh. Summit mezitím proběhl. Byl to summit, který je pokládán za mimořádný, krizový. Byla na něm přijata opatření, která známe převážně z médií, protože o tom, co tam bude, ani o tom, co se odehrálo, nemáme oficiálně informaci od těch, kteří nás zastupovali. Takže se asi nedivíte, že tady chci navrhnout, aby jako první bod jednání Poslanecké sněmovny dnes byla zařazena zpráva premiéra Petra Nečase z jednání Evropské rady Evropské unie v minulém týdnu.

Myslím, že co se týče zdůvodnění, tak bych o něm mohl mluvit dlouze. Já bych chtěl zdůraznit to, že zítra se máme zabývat projednáváním státního rozpočtu. Jsem přesvědčen, že to, co se děje v Evropské unii, a ta opatření, která tam byla přijímána, a řekněme úspěch toho, co tam bylo navrženo, je poměrně v dost těsné vazbě i na vývoj české ekonomiky v příštím roce. Tady v současné době se vede celá řada témat, která se týkají českého rozpočtu a která se týkají vývoje v Evropské unii. A je možné také

šířit celou řadu dohadů. Jenom připomínám, že Ministerstvo financí zveřejnilo odhad na příští vývoj české ekonomiky v příštím roce a avizuje snížení ekonomického růstu. Je samozřejmě otázka, v jaké vazbě je tady tato spekulace o sníženém odhadu na vývoj v Evropě. Ale pokládám za naprosto nutné a samozřejmé, abychom se o tom tady bavili. Jestli tedy dospěla česká delegace v Evropské unii k názoru, že plán bude neúspěšný, a na základě toho se odvíjejí spekulace o tom, že musíme zpracovávat katastrofické scénáře, tak bych to tady rád slyšel. Pokud je to jinak, také bych byl rád, kdybychom o tom vedli debatu. Ale myslím si, že nikdo, kdo se zabývá situací české ekonomiky, nemůže mít pochyby o tom, že to, co se projednávalo na Evropské radě, má přímou vazbu na další vývoj české ekonomiky nejenom v příštím roce, ale obecně. Takže bych byl velice rád, kdybychom tu přesnou informaci dostali. Byl bych rád, kdybychom ji dostali dřív, než se budeme zítra zabývat státním rozpočtem. A aby se mimochodem ukázalo také to, jaká je souvislost prognóz s vývojem v Evropě.

Obávám se jedné věci. Že pokud nebudeme přesně informováni a nebude tady přesné povědomí o tom, co se v Evropě děje, tak je možné také evropský vývoj často používat jako záminku a zástěrku. Je možné se na něj vymlouvat, je možné vlastní chyby svádět na to, že eurozóna má problémy. A myslím si, že to by bylo něco, co neprospěje cestě z problémů, o kterých se mluví, že českou ekonomiku čekají.

Já si prostě nejsem jist tím, že v této chvíli je důvod spřádat prognózy o katastrofických propadech české ekonomiky, když je evidentní, že v Evropě bychom se jako členská země unie měli snažit podílet na programu, který právě takovýmto negativním scénářům zabrání. Takovýto pozitivní přístup bych od člena Evropské unie očekával spíš než to, že po návratu se budeme zabývat katastrofickými scénáři, aniž bychom si řekli, co se přesně v Evropě děje a co se dá očekávat, že se bude dále dít.

Takže já si myslím, že je to nesmírně důležité, abychom si ujasnili vývoj evropský, abychom si ujasnili pozici České republiky a abychom to udělali dřív, než se začneme zabývat státním rozpočtem. Aby se rozptýlily prostě ty mlhy, nejasné náznaky, spekulace, katastrofické scénáře, které se v posledních hodinách začaly v této zemi diskutovat.

Takže opakuji: První bod dnešní schůze bych chtěl, abychom odhlasovali – Zpráva premiéra Petra Nečase z jednání Evropské rady. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Adam Rykala má nyní slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně,

také mám dvě přihlášky k programu. Jestli mi můžete říci, o kterou se jedná v tuto chvíli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Můžete si v podstatě vybrat, jak jste je sem dal, tak je můžete přednést klidně i za sebou, jestli chcete, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Myslím, že chci zařadit bod na tuto schůzi, takže bych nejprve navrhl zařazení bodu.

Vážená paní předsedkyně, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, místopředsedkyně Poslanecké sněmovny, kolegové a kolegyně, dovoluji si předložit návrh na zařazení nového bodu programu, a to jako první bod po pevně zařazeném bodu ve středu 2. listopadu, tedy po projednání státního rozpočtu. A byl by to bod Informace ministra školství, mládeže a tělovýchovy pana Josefa Dobeše o připravovaném školním na vysokých školách.

Dovolte mi, abych jenom krátce odůvodnil, proč bych chtěl tuto informaci od pana ministra. Je to z toho důvodu, že v médiích prosakují různé informace z Ministerstva školství, informace, kterých se studenti středních škol bojí. Jsou to informace o tom, že jim budou neskutečně narůstat úroky ze školného, když si na školné na vysokých školách půjčí. Mají obavy z toho, že školné bude zavedeno už v roce 2013. A já si myslím, že když jsou vysílány z vašeho ministerstva, prostřednictvím paní předsedající pane ministře, takovéto informace do médií, tak byste měl seznámit všechny občany České republiky s tím, jak si představujete školné v České republice. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Adam Rykala. Nyní pan poslanec Jiří Zemánek.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych požádal o zařazení nového bodu s názvem Informace o kariérním řádu ve školství, o jeho přípravě od pana ministra školství, pana ministra Dobeše. Poprosil bych o jeho zařazení za poslední pevný bod v úterý 8. 11.

Krátce zdůvodním proč. V předchozích dnech této schůze Poslanecké sněmovny jsme projednávali vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů s tím souvisejících, v prvním čtení. A já se domnívám, že problematika kariérního řádu je úzce spjata právě s tímto zákonem. Proto bych poprosil pana ministra o informaci, v jakém stavu přípravy tento takzvaný kariérní řád ve školství je. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Romana Váňu.

Poslanec Roman Váňa: Dobré dopoledne, vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, předpokládám, že si také mohu vybrat, kterou ze svých přihlášek nyní vyčerpám. Je tomu tak, paní předsedkyně?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já tady mám přihlášku, která se jmenuje zařazení nového bodu informace ministra vnitra.

Poslanec Roman Váňa: Dobrá tedy, takže nejprve zařazení nového bodu.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, v současné době jsme svědky snahy rozpočtově výrazně omezit činnost Hasičského záchranného sboru České republiky. Omezení zdá se býti tak veliké, že by mělo dojít k významnému rušení počtu požárních stanic v území, a to až o několik desítek, a také k velkému propouštění profesionálních hasičů. Hovoří se až o 2,5 tisících osob. V případě, že by došlo k takovému omezení profesionální požární ochrany, je nepochybné, že tíha zabezpečení požární ochrany v obcích bude přenesena právě na obce, které ji mohou zabezpečovat prostřednictvím svých jednotek sboru dobrovolných hasičů obcí. Je ovšem zřejmé, že tuto dobrovolnou činnost, která není honorována a která je komplikovaná vnějšími vlivy, jako je třeba uvolňování členů těchto jednotek ze zaměstnání a podobně, je možné poskytovat pouze v omezeném rozsahu. Rozsah této činnosti je také dán výcvikem a školením těchto osob zařazených do jednotek požární ochrany. Zdá se tedy, že právě kvalifikace dobrovolných hasičů bude v budoucí době hrát velkou roli, ale zároveň jsme svědky omezování finančních prostředků na výcvik jednotek požární ochrany.

Myslím si, že tento velmi závažný bod, který se týká šířky celého obyvatelstva, neboť požární ochrana je problém celého území státu, by si zasloužil nový bod, a to pod názvem Informace ministra vnitra o zajišťování financování odborné přípravy členů jednotek sboru dobrovolných hasičů obcí. A navrhuji tento bod zařadit do bloku zpráv. Doufám, že tuto informace podpoříte.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Adam Rykala. Prosím, má slovo.

Poslanec Adam Rykala: Měla jste pravdu, paní předsedkyně. To jsem mohl rovnou navrhnout i to druhé na program.

Já bych vás poprosil, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych navrhl úpravu programu jednání naší schůze, a sice spočívající v tom, že vypustíme bod, který je označen v tuto chvíli jako bod 85 – zákon o celní správě, sněmovní tisk 453.

Důvodem pro vyřazení tohoto bodu je fakt, že máme důležitější věci na programu dnešní schůze. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Miroslava Strnadlová.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, kolegové, kolegyně, žádám o vyřazení bodu č. 90 – pomoc v hmotné nouzi, sněmovní tisk 372/5. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Josef Smýkal. Prosím.

Poslanec Josef Smýkal: Pěkné odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, chci vás tímto požádat o vyřazení bodu pořadu, a to bodu č. 89, to jest úsporná opatření v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk 315. Děkuji vám za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jaroslav Vandas. Prosím.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, žádám o vyřazení bodu č. 100, návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákonů o důchodovém spoření a doplňkovém penzijním spoření. Je to tisk 414/5. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále prosím pana poslance Romana Váňu.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, navrhuji z jednání 25. schůze vyřadit bod č. 97. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Je zařazen jako sněmovní tisk 411/4. Tento zákon byl Senátem již stejně zamítnut, tak bychom ho nemuseli projednávat ani na této schůzi. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím dále pana poslance Jiřího Petru.

Poslanec Jiří Petr: Takže já si dovoluji navrhnout jednu změnu, zařazení do programu. Jako první pevně zařazený bod z bloku třetích čtení na pátek 4. listopadu návrh změny zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, sněmovní tisk 370. A druhý můj návrh je na vyřazení bodu č. 83, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.

Důvodem je, že není dostatečně odůvodněno přijetí tohoto zákona a potřeba přebudování standardních správních úřadů na dekoncentráty, územní pracoviště. Doktrína správního práva existenci dekoncentrátu odmítá a ani předkladatel zcela neodůvodnil, proč by standardní vertikální struktura měla být nahrazena neformální, a tudíž nepřehlednou.

Domníváme se, že je třeba zachovat standardní hierarchii správních úřadů, to znamená základní, okresní, odvolací krajskou a kasační ústřední. Jako argument doktrína uvádí – cituji: S tím je spojena možnost zřizování a rušení územních pracovišť formou interního aktu řízení, která umožní zvýšit flexibilitu řízení spolu s relativně snadnou další optimalizací celého systému pomocí eventuálního zrušení těch územních pracovišť, která se v praxi ukážou jako neefektivní, resp. málo využívané. Proti tomu však stojí čl. 79 ústavy – ministerstva a jiné správní úřady lze zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem; předkladatel změnou standardních správních úřadů na dekoncentráty tuto ústavní povinnost obchází, a tím poškozuje právní jistotu.

Děkuji. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím nyní paní poslankyni Vladimíru Lesenskou.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych přednesla svou žádost a požádala vás tímto o vyřazení bodu číslo 68, kterým je Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010, sněmovní tisk 402. Myslím si, že tato zpráva je v současné době naprosto nevypovídající a zastaralá, a to vzhledem k rychlému vývoji na všech světových trzích, nejen na tom našem. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Hulinského.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vyzvala jste mě a

předtím někteří kolegové, kteří měli žádost jak o vyřazení, tak zařazení bodu, dostali šanci, kterou vlastně chtějí projednat jako první; předpokládám, že tu samou šanci mám tedy i já, protože jste nespecifikovala, jestli se jedná o vyřazení, nebo zařazení v této chvíli. (Předsedkyně PS M. Němcová: O vyřazení, pane poslanče!) Vyřazení v této chvíli. Takže tedy nejdříve začnu vyřazením a na zařazení teprve přijde čas.

V tom případě bych požádal váženou Sněmovnu o vyřazení bodu Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky.

Já bych to rád odůvodnil tím, že když se podíváte do důvodové zprávy, tak nezbytnost dosavadní úpravy této změny a způsobu používání majetku k privatizaci, výnosů z prodeje tohoto majetku a zisků z účasti státu v obchodních společnostech je obsažena právě v § 5 odst. 3 zákona 178/2005 Sb. a je vydána především potřebou plnit jeden z významných úkolů vlády pro toto volební období, jak se píše v důvodové zprávě. To znamená, soustředit výnosy z prodeje majetku státu na zvláštních účtech ministerstva a předběžně a v případě potřeby využívat k financování důchodové rezervy. Dozvíme se, že za tím účelem je nutné vypustit i z dosavadní právní úpravy obsažené v zákoně 178/2005 Sb. nezbytné ekonomicky nepodstatné platební tituly umožňující použití privatizačních prostředků a snížit tlak na vynakládání privatizačních prostředků a prioritně je rezervovat v případě potřeby spojené s realizací důchodové reformy. Nicméně se tam zároveň i hovoří, že kromě financování důchodové rezervy by měly být privatizační prostředky v budoucnu použity též na financování nákladů spojených s přípravou a projednáváním privatizačních projektů a rozhodnutí o privatizaci pro financování nákladů spojených se správou majetku, který se po neúspěšné privatizaci, jak se píše v důvodové zprávě, vrátil zpět do vlastnictví ČR k financování nákladů spojených s vedením restitučních sporů, soudních a správních řízení vyplývajících ze zákona č. 427/1990 Sb., k úhradě plnění, ke kterým se Ministerstvo financí zaváže v mimosoudních dohodách a narovnáních, které budou uzavřeny s oprávněnými osobami. Vzhledem k tomu, že i v důvodové zprávě se dozvíme, že se množí počet případů, kdy původně privatizovaný majetek, který se vrátil do vlastnictví ČR, zůstává v péči Ministerstva financí i po dobu několika let a péče o tento majetek do jeho další privatizace bez vynaložení nezbytně nutných finančních prostředků na jeho zachování, to znamená na údržbu, to znamená na ochranu před zničením nebo poškozením, je nadále neúnosná a zvyšují se i nároky na úhradu nákladů spojených s realizací zákonů upravujících proces tzv. malé privatizace, a to nákladů spojených se soudními spory a správními řízeními, ke kterým je Ministerstvo financí buď pasivně, nebo

aktivně legitimovaným účastníkem, myslím si, že je potřeba jednoznačně stáhnout tento tisk z dnešního projednávání nebo z projednávání této Poslanecké sněmovny, a opravdu, aby byl dopracován. To znamená, můj návrh je vyřadit tento bod z jednání Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Antonín Sedža má nyní slovo.

Poslanec Antonín Sedža: Děkuji, paní předsedkyně Poslanecké sněmovny. Mám návrh na změnu pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a to konkrétně návrh na vyřazení bodu 87 – Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě, sněmovní tisk 406/3, vrácený Senátem. Děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Václav Neubauer. Není přítomen. Pan poslanec... (Námítky.) Promiňte, já jsem vás neviděla. Prosím.

Poslanec Václav Neubauer: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, navrhuji vyřadit z dnešního jednání této schůze bod číslo 70, sněmovní tisk 306, který se týká pokračování v projednávání výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2010. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, navrhuji vyřadit z pořadu schůze bod číslo 86 – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Je to tisk 378, návrh zákona vrácený Senátem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Chvojka prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážení přátelé z ODS, vážení přátelé z TOP 09, vážení přátelé z Věcí veřejných, vážení nezařazení přátelé, vážení přátelé z ČSSD, vážení přátelé z KSČM,

vážení přátelé z LVA 21, dovoluji mi, abych předložil návrh na vyřazení bodu číslo 60. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Jde o sněmovní tisk 441. Prosím o podporu tohoto mého návrhu. Myslím si, že si tento vládní návrh zákona vyřazení zaslouží. Děkuji. (Předsedkyně PS M. Němcová: Pardon, tisk prosím?) Tisk číslo 441.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jan Látko prosím. (K řečnickému pultu míří posl. V. Jandák.) Pan poslanec Jan Látko! Promiňte, pane kolego. (Posl. Jandák odchází a děkuje. Pobavení v sále.)

Poslanec Jan Látko: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovoluji mi navrhnout vyřazení bodu 67, což je Zpráva o finanční stabilitě 2010 až 2011, sněmovní tisk 400. Jsem přesvědčen o tom, že je spousta důležitějších bodů k projednání na této schůzi, takže děkuji za vaši případnou podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Pavel Ploc má slovo.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi navrhnout vyřadit bod číslo 82. Jedná se o vládní návrh zákona o Finanční správě České republiky a je to sněmovní tisk 450 a je to ve třetím čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Stanislav Křeček prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já navrhuji vyřadit z navrženého bodu jednání této Sněmovny informaci – bod číslo 66, Informaci o pojišťování vývozu. Domnívám se, že není žádný důvod, abychom to v jinak programově nabitě schůzi, právě tuto zprávu, projednávali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jiří Koskuba, prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní předsedkyně, dámy a pánové, torzo vlády. Slovo vážení jsem dnes vynechal zcela cíleně, protože úvod dnešní schůze opět naznačil, že k váženosti má tato Sněmovna až příliš daleko.

Dámy a pánové, já si dovoluji navrhnout z důvodů, které později

vysvětlím, nikoliv zařazení nového bodu, ale vypuštění bodu 63, Zprávu o extremismu v roce 2010 v České republice a koncepci o boji proti extremismu v roce 2011, a to z těchto důvodů:

Za prvé ta zpráva samozřejmě nereaguje na poslední vývoj v naší zemi, i když je tam zmínka o romské kartě. Za druhé – to berte jako polopřátelské rýpnutí – zpráva se vůbec nezabývá částečnými náznaky extremismu v této Sněmovně, a to extremismu v tom, že si omezujeme kdy kdo bude mluvit, jak dlouho bude mluvit a podobně. A současně vám to navrhuji i z prostého důvodu, že bodů důležitějších je již tak moc a já se domnívám, že i tak podřadný tvor, jako je poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky – a to slovo podřadný jsem řekl proto, že tak my působíme na veřejnost, tak o nás píší média, a mně to je strašně líto, že i když jsem pouhým půl procentem této Sněmovny, tak jsem prostě jenom poslancem, a co poslanec, rovnítko a slušnost mi nedovoluje co dodat. Takže si myslím, že by poslanci měli zachovat svoji jistotu lidskou důstojnost a i svá ústavní práva, na která jsme ostatně přísahali.

A proč tady hovořím o ústavě, je z jednoduchého bodu. Kdykoliv se tady naprosto chaoticky projednává pořad jednání, a já se přiznávám, že teď jsem v tom prvně namočen i já, vážení, já už jsem vám to zde řekl: takový chaos, a dámy mi prominou, na to je lepší slovo – takový bordel, jako je v Poslanecké sněmovně při projednávání programu, jsem dlouho neviděl! (Zatleskání z několika poslaneckých lavic ČSSD.) A to se můžeme zaštiťovat tím, že to projednalo grémium.

Druhá věc, která mi opakovaně vadí, je to, že vždy vidím šťastné úsměvy pánů kolegů Stanjury a Gazdika, když zde navrhuji změnu jednacího řádu nebo změnu dle jednacího řádu a jednání na noční, ranní hodiny a teď už i na dny volna.

Dámy a pánové, jste poslanci Parlamentu České republiky. Slíbili jste paní předsedkyni, že budete dodržovat ústavu. Mezi námi, když se kouknete na Listinu základních lidských práv a svobod, článek 10, zjistíte, že každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Zde se obávám, že občas tomu tak není a že si vzájemně toto všecko poškozujeme.

A další bod článku 10 je: "Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života." Dámy a pánové, já navrhuji vyřazení bodu z toho důvodu, aby jednání schůze mělo alespoň nějaký spád. A já se vám omlouvám, já tyto opakované zásahy do jednacího řádu, což je zákon a jeho změny, považuju ze strany kolegů, které jsem jmenoval, za neoprávněný zásah do mého volna, do mé rodiny.

Omlouvám se, je to tak. Přeji vám příjemné noční, nedělní a třeba i štědrovečerní jednání. (Tleská několik poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jaroslav Krákora má slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych navrhl vyřazení bodu číslo 64, to je Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010, sněmovní tisk 437. Původně byl zařazen na čtvrtek – druhý bod po písemných interpelacích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím pana poslance Jiřího Krátkého.

Poslanec Jiří Krátký: Kolegyně a kolegové, přeji příjemné poledne. I já se připojuji k bodu vyřazení. Jde mi o bod 65, sněmovní tisk 381. Jedná se o Zprávu České exportní banky. Určitě této chvályhodné instituce si velice vážím, ale i já se domnívám, že dnes máme v tomto případě jiné, důležitější body. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Richard Dolejš má slovo.

Poslanec Richard Dolejš: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych navrhl změnu programu dnešní schůze. Navrhuji vyřazení bodu 53. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 371, třetí čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším je pan poslanec Vítězslav Jandák. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Opravdu? Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji, abych navrhl vyřadit bod 61. To jsou změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Odůvodnění: Mám pocit, že už žádné změny tuto Sněmovnu nezachrání. Děkuji. (Smích a potlesk v lavicích ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Miroslav Váňa má slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní předsedkyně, žádám vás o

vyřazení bodu 98. Je to bod důchodového pojištění, sněmovní tisk 412. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den, vážená paní předsedkyně. Já mám pouze jeden bod, jeden návrh na vyřazení, a to je bod 50, tedy sněmovní tisk 444, zákon o zaměstnanosti, který předkládá vláda. Navrhuji ho vyřadit z toho důvodu, že on navazuje na sněmovní tisk 372, který touto Sněmovnou by měl ještě jednou projít, protože byl vrácen ze Senátu. Tedy nebylo by korektní, abychom projednávali zákon, který navazuje na zákon, který zatím není schválený. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod 50, sněmovní tisk 444 – je to tak, pane poslanče? Děkuji.

Pan poslanec Jan Babor.

Poslanec Jan Babor: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych podal návrh na vyřazení bodu číslo 34. Jedná se o senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 446. Myslím si, že by se neměl tento bod projednávat do té doby, než bude ukončené projednávání sněmovních tisků 450 a 453. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Pavel Antonín, prosím.

Poslanec Pavel Antonín: Vážená paní předsedkyně, vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, kolegyně, chtěl bych požádat o změnu v pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a to vyřazením bodu číslo 8, zřízení inkasního místa, číslo tisku 473.

Odůvodnění. Plno mých kolegů na Vysočině mě žádá, aby tato inkasní místa zřízena nebyla, protože zejména starší lidi, nezaměstnané lidi, lidi v malých obcích budou inkasní místa zatěžovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní paní poslankyni Vlastu Bohdalovou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré časné odpoledne, vážené paní

kolegyně, vážení páni kolegové. Dovolte mi, abych navrhla vyřadit bod číslo 49, sněmovní tisk 369/6, z dnešního projednávání.

Možná, že si někdo řekne hm, vždycky tady mluví o školství, proč na jednou mluví o energii. No protože školství energii potřebuje, to je naprosto jednoduché. Ale taky proto, že když jsem včera cestovala do Prahy, tak jsem si všimla okny autobusu, že jsou tam ty hnusné solární panely, a teď jsem si uvědomila, co všechno tady máme dneska projednávat a že zas tady máme projednávat třetí čtení zákona, který zase řeší nějaké náhradní zdroje energie. A mě napadlo: Sakra, ty panely jsou opravdu ošklivé, a co když tady chtějí k těm panelům ještě stavět nějaké bedny na bioplyn, a to už ta naše česká země bude odporná, že sem fakt žádný turista nepřijede. A k nám do jižních Čech vůbec ne, protože tam nám tu dálnici nikdy nepostavíte. Takže proto jsem se rozhodla, že dneska navrhnou, aby se tato ctěná Sněmovna zabývala rozpočtem, prvním čtením rozpočtu peněz na dopravní infrastrukturu a dalšími věcmi, ale aby rozhodně nejednala o něčem tak ošklivém, jako jsou solární panely či bedny na bioplyn.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Milada Emmerová má slovo.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Přejí všem dobré odpoledne a dovoluji si navrhnout vyřadit vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, sněmovní tisk 399, ve třetím čtení. Jednoduché zdůvodnění – projednávání tohoto bodu mi připadá jako neaktuální s ohledem na náročný program této schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec František Bublan, prosím.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl vyřadit bod číslo 51. Je to sněmovní tisk 362, občanský zákoník.

Tím primárním důvodem je samozřejmě materie samotná, protože se jedná o třetí čtení a doufám, že by nám všem prospělo, abychom se mohli seznámit s jednotlivými pozměňovacími návrhy. Ten druhý důvod vyvstal na začátku dnešní schůze. Nedomnívám se, že by občanský zákoník, který se tvořil několik let a procházel mnoha diskusemi, byl schvalován v této atmosféře a v tomto podivném časovém rozvrhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec František Novosad má slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážené dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, dovoluji si požádat o vyřazení bodu 72, je to doporučení veřejného ochránce práv, sněmovní tisk 507. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Karel Černý, prosím.

Poslanec Karel Černý: Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, navrhuji z jednání 25. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyřadit bod číslo 52, vládní návrh – mezinárodní právo soukromé, sněmovní tisk 364. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jan Hamáček má slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, než uvedu svůj návrh, dovoluji, paní předsedkyně, abych navrhl drobný zlepšovací návrh. Já vím, že jsme pokročili v tom projednávání změn programu, nicméně i těm zbývajícím kolegům by asi ulehčilo práci, kdybyste vždycky mohla říct, kdo je tím dalším, který je na řadě po aktuálně mluvícím řečníkovi, abychom věděli, kdo má jít k řečnickému pultu. Děkuji.

A nyní bych se věnoval svému návrhu. Já navrhuji z programu této schůze vyřadit bod číslo 56, to je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, zkráceně tedy školský zákon.

Jako odůvodnění bych uvedl, že důvod pro vyřazení lze nalézt již na stránkách Poslanecké sněmovny, když se podíváte na historii projednávání tohoto tisku, protože jakkoli ten tisk byl předložen Sněmovně 3. 5. 2001 (?) ze strany vlády a byl nám rozeslán 9. 5. 2001 (?) a jeho první čtení proběhlo v červnu, tak tento zákon byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který to ovšem až 9. 9. projednal, resp. rozjednal a to své projednávání či jednání přerušil, aby se k němu vrátil 14. 10., kdy k tomuto zákonu navrhl komplexní pozměňovací návrh. Poté jsme tento zákon projednali 25. 10. na naší 25. schůzi a pozměňovací návrhy, které zazněly, nám byly rozeslány teprve 26. 10. Já bych chtěl říct, že již z projednávání ve výboru je evidentní, že ten zákon

není věc jednoduchá, je to věc složitá a mám pocit, že doba, která nám byla dána na prostudování pozměňovacích návrhů, tedy od toho 26. 10. do aktuální doby, je krátká, resp. asi by si ty pozměňovací návrhy zasloužily hlubší studium. Proto navrhuji, abychom tento bod z programu schůze vyřadili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Foldyna bude mluvit nyní. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové, když jsem se zabýval programem této schůze, narazil jsem na bod číslo 55 – zřízení inkasního místa. O tomto problému jsem si přečetl už řadu článků a řadu recenzí na tento problém. Samozřejmě o jednotném inkasním místě se v naší zemi uvažuje minimálně již pět let, možná snad ještě déle. Vytváří se jakýsi superúřad.

Tato věc má tolik komplikací a ve světle kauz, kterých jsme svědky, ve světle ProMoPro a dalších akcí, se domnívám, že v situaci, kdy Česká republika prochází krizí a Ministerstvo financí má takové starosti, nejsme připraveni na to, abychom tyto věci byli schopni projednat důsledně a pořádně, a proto navrhuji vyřadit bod číslo 55, zřízení jednotného inkasního místa, z jednání této schůze.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Alfréd Michalík. Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, milá vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navrhl vyřadit z dnešního jednání nebo z jednání této schůze bod 69, Zpráva České národní banky o inflaci za první pololetí letošního roku, sněmovní tisk 455. Podle mého názoru je to materiál, který v dnešní době ztrácí aktuálnost, a jsou před námi důležitější body. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ladislav Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, dovoluji si vás požádat o vyřazení sněmovního tisku 413, bod 99, z dnešního programu schůze. Tento zákon upravuje doplňkové penzijní spoření u penzijní společnosti, práva a povinnosti z doplňkového penzijního spoření, nároky z doplňkového penzijního spoření, poskytování státního příspěvku, činnost penzijní společnosti, výkon činností

souvisejících s činností penzijních společností, transformaci penzijního fondu, výkon dohledu a státního dozoru v oblasti doplňkového penzijního spoření. A jelikož Senát tento návrh zamítl, doporučuji vyřadit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Dana Váhalová, prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové. Navrhuji vyřazení bodu 95 z projednávání. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě. Jedná se o sněmovní tisk 408. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další prosím, pan poslanec Václav Zemek.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, přeji pěkné časně odpoledne. Já nebudu navrhopvat vyřazení bodu, ale zařazení nového bodu, a sice bych navrhl zařadit bod pod názvem Informace o likvidaci nebezpečných kalů z lagun v Ostravě. Já jsem to chtěl původně dát jako interpelaci, nicméně si myslím, že ten problém je natolik závažný, že si to zaslouží širší projednání.

Já trochu v krátkosti objasním, oč se tam jedná. Asi jste zaregistrovali v médiích, že došlo k tomu, že firma, která má likvidovat nebezpečné odpady, tak je navází do oblasti Litvínova, kde potom uvažuje o jejich spalování, což si myslím, že je naprosto nepřipustné. A proto bych si dovolil navrhnout zařazení tohoto bodu buď na středu jako první bod, a pokud by to nevyšlo, tak by to mohlo být zařazeno např. na čtvrtek po bodu číslo 72. Děkuji za podporu tohoto mého návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, ještě jednou, prosím! Kam chcete zařadit tento nový bod? Středa...

Poslanec Václav Zemek: Buď středa jako první bod a v případě, že to neprojde, tak bych navrhoval na čtvrtek po bodu číslo 72.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan poslanec Ivan Ohlídál. Pan poslanec Ivan Ohlídál má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Pardon, předsedkyně, omlouvám se. Ještě jednou se omlouvám.

Vážení přítomní, dovolu mi, abych navrhl změnu v našem programu. Navrhuji, aby byl z našeho jednání, z jednání této schůze, vypuštěn bod 74. Tento bod má název Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí roku 2011. Jedná se o sněmovní tisk 482.

Já chápu, že tato informace může být velmi zajímavá, dokonce i mě by zajímala, jistě by ji přednášel ministr obrany pan Vondra. Jeho vyjadřování a projevy ve Sněmovně jsou velmi zajímavé. Ale tak jako mnoho jiných kolegů i já jsem usoudil, že v hierarchii významu bodů, které máme projednávat, je tento bod méně významný, a proto si dovoluji navrhnout jeho vypuštění.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ladislav Šincl, prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji za udělené slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolu, abych navrhl úpravu programu jednání naší schůze, a sice spočívající ve vypuštění bodu, který je označen v tuto chvíli jako bod číslo 93. Jde o návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, zákon o zdravotních službách, sněmovní tisk 405/3.

Současné mi dovolu, abych předložil návrh na zařazení nového bodu programu. Byl by to bod Informace ministra životního prostředí o řešení problému se špatným životním prostředím v Moravskoslezském kraji.

Dovolte mi, abych stručně zdůvodnil svůj návrh. Hlavním důvodem tohoto návrhu je, že v postižené oblasti průměrné denní koncentrace jemného poletavého prachu PM10 a PM2,5 velice často překračují zákonné limity. Například k dnešnímu dni je za celý rok 2011 v Českém Těšíně překročen tento limit 92krát, v Bohumíně 85krát, v Ostravě 78krát a v Karvině 64krát, a to bych mohl dál vesele pokračovat. To, že toto není můj výmysl, se můžete kdykoli přesvědčit na portálu Českého hydrometeorologického ústavu. Problém je v tom, že na tyto prachové částice v ovzduší se nabalují další různé nebezpečné karcinogenní látky, jako je benzopyren, oxid siřičitý, oxid uhelnatý, toluen atd. Ale není to jen poletavý prach. Ještě zde také dochází k překračování limitu polycyklických aromatických uhlovodíků, případně těžkých kovů. Zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně ovlivňuje mechanismus integrity DNA a potlačuje funkci imunity. Má také nezanedbatelný vliv na imunitu jednotlivců, způsobuje významná oxidační poškození u dětí a zvýšené nemoci dýchacích cest. U dospělých pak zvláště vznik aterosklerózy, nádorových onemocnění, diabetes a Alzheimerovy choroby. Dospělí lidé a hlavně děti v tomto postiženém

regionu s každým nádechem dostávají do plic miniaturní suspendované částice velikosti 0,001, které se v plicích usazují a následně škodí.

Průměrný člověk za minutu stihne kolem dvaceti nádechů. Škodlivinám v tomto regionu prostě nemá šanci uniknout. Hrůzným důsledkem tohoto stavu je to, že ve zdejších regionu je nejvyšší výskyt například nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel dnes i u dětí.

Proto vás, vážená Sněmovno, velice naléhavě prosím, opravdu prosím o podporu tohoto nového bodu programu.

Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím paní poslankyni Hanu Orgoníkovou.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní předsedkyně, mám vyřazovat, anebo mohu rovnou i zařadit body?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já nevím, jak vám to napsali. (Smích v sále.) Vy máte všechno jedním stylem písma předepsáno a vy se musíte rozhodnout, co chcete navrhnout. Proto předstupujete před Sněmovnu.

Poslankyně Hana Orgoníková: Tak já to udělám všechno najednou.

Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, navrhuji vyřadit bod číslo 73, Informace o vojenských cvičeních, sněmovní tisk 472/1, z pořadu této schůze.

Pak navrhuji zařadit nové body, a to projednání peticí.

První petice "Zastavme devastaci naší země", to je petice, která oslovuje členy vlády a dotýká se politiky vlády pana Nečase. Občané této země požadují, aby vláda prioritně řešila rozpočtový schodek zavedením skutečné daňové progresse, zdaněním hazardu a důsledným omezením daňových úniků. Pak požadují, aby vláda bojovala s korupcí včetně přijetí zákona o majetkových přiznáních a zákazu vzniku anonymních akciových společností. Dále požadují, aby vláda nezhoršovala svými škrty životní situaci rodin s dětmi, důchodců a lidí se zdravotním postižením. Dále nesouhlasí občané této země se sjednocením DPH na 17,5 procenta, a tím zdražením potravin, léků, knih a dalších sociálně citlivých položek. Dále nesouhlasí s tím, aby byla důchodová reforma založena na vyvádění prostředků ze státního průběžného systému ve prospěch privátních fondů. Občané této země nesouhlasí se zvyšováním poplatků ve zdravotnictví a omezováním rovného přístupu ke zdravotní péči zaváděním standardů a nadstandardů. A dále nesouhlasí se zavedením školného na veřejných vy-

sokých školách, které by omezovalo dostupnost kvalitního vzdělání pro děti ze sociálně slabých rodin.

Proč chci, aby se tento bod zařadil na veřejné projednávání v Poslanecké sněmovně. Petice běžně projednává Senát a domnívám se, že Poslanecká sněmovna má možná i větší vliv na občany této země, nebo oni se na ni obracejí a očekávají od ní větší zastání. Myslím si, že by bylo dobré projednání této petice učinit ve čtvrtek 3. 11. jako první bod po odpovědích na ústní interpelace.

Pak bych navrhovala, aby se zařadilo veřejné projednávání petice "Chceme nové volby", protože demise vlády nic neřeší. Ještě se vrátím k první petici "Zastavme devastaci naší země". Tam je přes 30 tisíc podpisů. Tato petice má 11 600 podpisů. Obě tyto petice byly již projednávány ve veřejném projednávání peticí v petičním výboru. Musím říci, že byly pozváni ministři i paní místopředsedkyně vlády, ale bohužel se nedostavili, někteří se ani neomluvili a musím říci, že se domnívám, že je potřeba tyto petice projednávat zde v Poslanecké sněmovně, abyste se s nimi seznámili a aby se občané mohli zúčastnit projednávání peticí na balkoně pro veřejnost. To je petice "Chceme nové volby", protože demise vlády nestačí. Tu navrhuji také zařadit na projednání ve čtvrtek 3. 11. jako druhý bod po odpovědích na ústní interpelace.

A pak zde mám petici, která je úplně nová. Chystáme se ji projednávat v petičním výboru, ale myslím si, že patří také sem na projednávání v Poslanecké sněmovně. Je to petice za uzákonění přímé volby starostů, primátorů, hejtmanů a prezidenta a to bych také navrhovala, aby se projednávala ve čtvrtek 3. 11. jako třetí bod po odpovědích na ústní interpelace.

Zde vás ještě seznámím s textem té petice, ale velmi stručně: "My, níže podepsaní občané České republiky, žádáme parlamentní politické strany, aby dodržely své předvolební sliby a bezodkladně uzákonily přímou volbu starostů, primátorů, hejtmanů a prezidenta." Tato petice, vážené kolegyně a vážení kolegové, má 100 439 petentů. Je to petice velmi významná.

V okamžiku, kdy neprojde zařazení těchto peticí na 3. 11. po odpovědích na písemné interpelace, navrhuji čtvrtek 10. 11. jako bod 1, 2 a 3 po odpovědích na písemné interpelace a v případě, že neprojde ani tento návrh, tak navrhuji, aby to bylo zařazeno na 10. 11. po ústních interpelacích, od 18.30 hodin 10. 11. O každém bodu navrhuji hlasovat zvlášť, a to i v případě změny projednávání ze 3. na 10. 11. a zároveň i termín od 18.30 hodin.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Cyril Zapletal má slovo.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, chtěl bych požádat ctěnou Sněmovnu o vyřazení bodu číslo 58, to je sněmovní tisk 429/1, podpora výzkumu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Bohuslav Sobotka prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych rád navrhl nový bod do programu schůze Poslanecké sněmovny. Souvisí s aktuálním vývojem situace v ekonomice. Jistě jste také zaznamenali podobně jako já poměrně dramatické prohlášení zhruba před týdnem, prohlášení, které pronesl předseda vlády Petr Nečas a ministr financí Miroslav Kalousek a které se týkalo zhoršení výhledu vývoje české ekonomiky v příštím roce 2012. Možná řadu z nás toto prohlášení překvapilo, protože současně jsme obdrželi na konci měsíce září návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2012, který počítá s tím, že naše ekonomika v příštím roce poroste o 2,5 % a bude mimo jiné tažena rostoucí spotřebou domácností, která podle zatím platného návrhu zákona o státním rozpočtu by v příštím roce měla růst o více než 2 %. Současně v pondělí tento týden Ministerstvo financí zveřejnilo novou prognózu vývoje české ekonomiky v roce 2012 a v této prognóze dochází k redukci o 1,5 procentního bodu, to znamená Ministerstvo financí nově odhaduje, že česká ekonomika v příštím roce poroste pouze o 1 %, nikoliv o 2,5 %, tak jak je uvedeno v návrhu zákona o státním rozpočtu.

Ministr financí Kalousek k tomu pouze suše konstatoval, že státní rozpočet či veřejné rozpočty přijdou o zhruba 17 miliard korun a tyto peníze bude potřeba někde škrtnout. Už ale neuvedl, kde se ty finanční prostředky škrtnou, či jak se populárně říká, najdou v rámci státního rozpočtu.

Musím říci, že jsem velmi znepokojen a sociální demokracie je velmi znepokojena pasivitou, s jakou vláda přijímá zhoršení vývoje české ekonomiky, protože tady přece nejde jenom o statistická čísla. Jestliže se zpomalí ten očekávaný růst české ekonomiky na jedno procento, tak to ale bude znamenat konkrétní dopady nejenom na příjmy veřejných rozpočtů, ale bude to znamenat i konkrétní dopady na zaměstnanost v příštím roce a bude to znamenat konkrétní dopady na životní úroveň velké části občanů naší země, protože ti, kdo ve fázi zpomalování ekonomiky nepřijdou o práci, tak možná přijdou o část své mzdy.

Současně uprostřed zpomalení ekonomiky, uprostřed těchto negativních dopadů, které ohlašuje jak premiér, tak ministr financí, mají začít platit úsporná opatření, která budeme možná dnes, možná zítra, možná za týden projednávat v této Poslanecké sněmovně. Ta úsporná

opatření zahrnují mimo jiné zvýšení nepřímých daní, DPH, což samozřejmě dopadne dále negativně na spotřebu domácností, a zahrnují omezení sociálních transferů mimo jiné k lidem, kteří přijdou příští rok o práci v důsledku ekonomického zpomalení.

Já chci v tuto chvíli při odůvodňování zařazení tohoto bodu zásadně odmítnout tvrzení, že vývoj české ekonomiky je dán pouze tím, co se děje v eurozóně. Ono je totiž velmi laciné a pohodlné svalovat hospodářské problémy, které nás čekají a do kterých, jak se zdá, bohužel míříme, na to, co se děje v zemích Evropské unie. Myslím si, že premiér i ministr financí nám dluží odpověď, jaký je jejich podíl na tom, co se v naší ekonomice a v našem hospodářství děje.

Sociální demokracie je přesvědčena o tom, že tak jak byla v posledních letech realizována pravicová daňová a hospodářská politika, tak významnou měrou přispěla k tomu, že problémy v naší ekonomice rostou. On totiž letos není žádný problém z hlediska exportu, letos není žádný problém z hlediska úvěrů, které banky poskytují tuzemským firmám, ale letos už je velký problém z hlediska spotřeby domácností, z hlediska domácího stavebnictví, je velký problém z hlediska zakázek pro domácí průmysl.

Jsem přesvědčen o tom, že by vláda ke zpomalení ekonomiky neměla přistupovat fatalisticky, ale měla by co nejrychleji představit konkrétní kroky, kterými se pokusí odstranit alespoň část negativních důsledků, které s sebou zpomalení ekonomiky přinese. Proto bych rád navrhl zařazení nového bodu, a to by byla informace předsedy vlády o aktuální hospodářské situaci v zemi.

Rád bych také požádal pana premiéra, aby se v rámci tohoto nově zařazeného bodu vyjádřil k takovým tématům, jako je dopad důchodové reformy na stabilitu našich veřejných rozpočtů, protože tak jak je důchodová reforma připravena, tak stabilitu veřejných rozpočtů dramaticky ohrozí; k tématu dopad daňová reforma na stabilitu našich veřejných rozpočtů, protože pokud bude schválena tak, jak je vládou připravena, tak povede k výpadku miliard korun na daňových příjmech; aby se pan premiér vyjádřil k tématu, jako je proexportní politika, protože naše vláda nedělá vůbec nic pro to, abychom diverzifikovali export mimo eurozónu směrem k zemím, které rostou rychleji a porostou rychleji v příštím roce, než tomu bude v zemích Evropské unie.

Chtl bych vyzvat premiéra, aby se v rámci tohoto bodu, který navrhuji zařadit, vyjádřil k tak důležitému tématu, jako je čerpání prostředků z Evropské unie, které zpomaluje, a vláda má problém zajistit i běžné čerpání u řady programů, které spravují ministerstva.

Chtl bych požádat v rámci tohoto bodu pana premiéra, aby se vyjádřil i k otázce omezení daňových úniků, protože nám stále více lidí uniká ze zaměstnaneckého poměru do švarc-systému a vede to k úplnému rozkla-

du a rozpadu výběru daní a ten rozklad a rozpad výběru daní se pak jen těžko dohání opakovanými koly plošných rozpočtových škrťů.

Jsem přesvědčen o tom, že by se pan premiér v rámci tohoto bodu měl vyjádřit také k tomu, jaké budou k dispozici peníze na aktivní politiku zaměstnanosti, jestliže dnes dochází k tomu, že trh práce stagnuje, zítra opět poroste počet nezaměstnaných a máme zde řadu krizových regionů, kde vláda zatím nedokázala situaci v oblasti zaměstnanosti stabilizovat. Pokud vláda nepřijme aktivní opatření, pokud jde o politiku zaměstnanosti, tak nám hrozí podobný vývoj, jako jsme zažili na Šluknovsku i v dalších regionech České republiky.

A konečně bych rád požádal pana premiéra, aby se v rámci tohoto nově zařazovaného bodu vyjádřil k otázce opatření, která vláda chystá a která mohou velmi negativně ovlivnit spotřebu domácností a domácí poptávku, neboť pokud se vláda skutečně chystá zvýšit DPH na 19 %, tak to bude mít velmi negativní vliv na spotřebu domácností a opět to podrazí nohy firmám, které se orientují na služby, které prodávají tady u nás doma a které se orientují na výrobky, které prodávají tady u nás doma.

To jsou všechno důležité body, které si myslím, že by pan premiér ve své informaci Poslanecké sněmovně měl zmínit. Děkuji a žádám o zařazení tohoto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vojtěch Filip má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně odůvodnil, proč klub KSČM svými více než dvaceti poslanci uplatnil veto podle zákona o jednacím řádu na zařazení nových bodů do programu schůze.

Vycházím z toho, že tento princip byl uplatněn v tomto volebním období nejméně jednou, a to precedentsním rozhodnutím předsedkyně Poslanecké sněmovny, a to 1. 2. letošního roku. V té době jsme jednali o tom, jaké návrhy zákonů vrátil Senát, a paní předsedkyně Poslanecké sněmovny navrhla ve svém vystoupení – dovolím si odcitovat: Třetím návrhem je zařazení dvou tisků, 129/3 a 131/4, vrácených Senátem a zamítnutých Senátem na úterý 8. února jako první dva body. O těchto návrzích budeme hlasovat v jednom hlasování.

Znamená to, že paní předsedkyně Sněmovny přijala vysvětlení konkrétního postupu, nebo přístup, podle jednacího řádu, který se dotýká § 54 odst. 6, a to tak, že schválený pořad schůze lze během schůze Sněmovny rozšiřovat jen výjimečně, návrh na doplnění schváleného pořadu schůze nelze projednat, vznesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo dvacet poslanců. Pro podání takového návrhu platí ustanovení

předchozího odstavce. To také vysvětluje, že nemůže být bez hlasování a bez toho, aniž by se vzalo v potaz veto více než dvaceti poslanců Poslanecké sněmovny, že rozdíl mezi schváleným pořadem schůze z 25. října letošního roku a tím, co je nazváno schválený pořad schůze k 1. listopadu 2011 je fatální. V tomto ohledu Poslanecká sněmovna nehlasovala o žádném rozšíření schůze a jde o svévolné rozhodnutí, které nemá oporu v jednacím řádu.

Dovolím si připomenout, že nelze jednou vykládat jednací řád jedním způsobem a podruhé druhým způsobem. V tomto případě by se jednalo o svévoli. A podotýkám, že pokud tyto návrhy budou prohlasovány na této schůzi, je další důvod pro uplatnění ústavní stížnosti více než 41 poslanců Poslanecké sněmovny proti takovému postupu.

Jestli si vládní koalice myslí, že když má momentálně hlasovací většinu, může dělat cokoli, není to tak. Zákon platí i pro ty, kteří mají většinu. Tento takzvaně schválený pořad schůze k 1. 11. 2011 nikdy schválen nebyl a ten papír – protože jinak to nazvat nemohu – považuji za podvrh, který nemá oporu v žádném rozhodnutí Poslanecké sněmovny.

Na závěr mi dovoluji jednu malou připomínku. Nebylo uznáno, že mohu vystoupit ve faktické poznámce s odkazem na § 60 zákona o jednacím řádu. Nejsem inženýr práva a svého právního vzdělání si vážím, a proto mi dovoluji, abych očitoval: Poslanec se může přihlásit k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy. Za faktickou poznámku se považuje procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu pořadu. – To znamená, že pokud se jedná o pořad schůze, přihlásím se k faktické poznámce, nemůže být mně nebo komukoliv jinému neuděleno slovo s odkazem na větu první § 60 zákona o jednacím řádu. Takový postup je v rozporu se zákonem o jednacím řádu a jde o svévolný výklad předsedajícího, který si nemusím nechat líbit. Protože já jsem nechtěl uplatnit věcné stanovisko, chtěl jsem prostě odůvodnit, proč nelze považovat dokument, který se tváří, jako že je schválený pořad schůze, že schválený není.

A ještě jedna poznámka na závěr, protože hovořím v řádné přihlášce k pořadu schůze. Pokud si tady někdo z nás říká o školení, já o žádné školení nestojím a nikomu ho udělovat nebudu. Ale pokud někdo převezme určitou funkci v Poslanecké sněmovně, nechá se do ní zvolit, ať už v tom nebo onom klubu nebo v tom nebo onom výboru, měl by být také vázán tím, že jeho neznalost zákona nemůže omlouvat. A vyprošuji si takové hloupé poznámky, které tady byly na začátku této debaty připomenuty. Jestli někdo neumí zákon o jednacím řádu ani po roce působení v této Sněmovně, ať se stydí!

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Petr Hulinský má slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď přichází ten bod, když jsem předtím neměl možnost si vybrat, který bude první, tak to je bod, kdy bych chtěl zařadit, abychom na dnešní jednání schůze jako první bod pátečního jednání dostali informace od pana ministra obrany Vondry k letounům CASA, které už jsou i hrozbou pro občany České republiky.

Řekl bych, že tragikomický příběh s letouny CASA se zdá být naprosto nekonečný. Náčelník Generálního štábu Armády České republiky Vlastimil Pícek včera zakázal létání všech čtyř letadel CASA C-295, dokud nebude prošetřeno, proč měl jeden z letounů technické problémy. Podle informace Generálního štábu Armády České republiky došlo v neděli při návratu ze španělské Sevilly k závadě na letounu CASA. Během přistávacího manévru přestal fungovat navigační displej a některé palubní přístroje. Následně pak došlo k závadě na pravém motoru. Letoun přistál tak pouze s jedním motorem.

Situace s těmito letadly začíná být již naprosto neudržitelná. Nejen že stroje mají problémy se softwarem, řídicí avionikou a také s pasivním bezpečnostním systémem, kvůli čemuž nemůžou být nasazeny v Afghánistánu, ale jak je vidět, poslední události mohou představovat i hrozbu pro bezpečnost občanů České republiky a jejího hlavního města, kde se nachází letecká základna ve Kbělicích. S poněkud černohumornou nadsázkou se dá konstatovat, že měl ministr obrany Alexandr Vondra vlastně štěstí, že nemusel ustanovit vyšetřovací komisi k havárii letounu CASA, jež by si vyžádala oběti na lidských životech. Může se spokojit pouze s vyšetřovací komisí pro prošetření nedělní závady na letounech CASA.

Nedělní incident v žádném případě nesmí skončit pouze sestavením vyšetřovací komise. Ministr Alexandr Vondra by se měl osobně dostavit před poslance a podat informaci o tom, jaké kroky přijme Ministerstvo obrany, jaké kroky přijme vláda a jaké kroky se budou týkat dalšího postupu právě s letouny CASA.

Já osobně již dlouhodobě diskutuji k těmto letounům na půdě Poslanecké sněmovny, na výboru pro obranu a bezpečnost a málokdy se dozvídáme informace, které by k něčemu vedly. Co už jiného by mělo přimět pana ministra obrany, pana Alexandra Vondru, aby souhlasil se zařazením tohoto bodu na pořad schůze Poslanecké sněmovny jako první bod pátečního jednání, než incident, který nás stihl v neděli? Myslím si, že Poslanecká sněmovna i občané České republiky si jednoznačně zaslouží znát odpovědi na otázky, jaká je budoucnost těchto letounů.

Uvědomme si – abych lehce uvedl úvod toho, proč bych chtěl zařadit

tento bod – uvědomme si, kde jsou historicky problémy s těmito letouny. Možná stačí připomenout, když Lidové noviny 26. října 2007 informovaly o problémech, o nevyhovujících požadavcích, které si stanovila sama armáda, tak vyplývalo z dokumentů, které v té době měly Lidové noviny k dispozici, armáda požadovala, aby letadla uletěla 1850 až 5500 km dle tíhy nákladu. Z oddělení marketingu a analýz Ministerstva obrany ale vyplývá, že letadla pouze mohou uletět 1275 až 3900 kilometrů. Podle interních dokumentů ministerstva uvažovaná dopravní letadla nedokáží přepravit techniku, nepojmou ani palety s materiálem, na nichž se přepravuje většina věcí v rámci NATO. A pokud by si česká armáda tyto letouny pořídila – v té době je ještě neměla –, museli by vojáci při nakládání z každé palety zhruba třetinu vyložit, aby se vešla do útrob letadla. Tak informovaly Lidové noviny v roce 2007.

Já bych chtěl říci, že bychom se měli věnovat i tomu, o co jsme tady několikrát žádali, a spojit to právě s tím bodem, kdy bychom dostali informace o provozu letadla CASA i s tím, za jakou cenu jsme si ta letadla pořídili. Myslím si, že pan ministr dlouhodobě sliboval informace, které jsme dodnes nedostali. A já bych jenom připomněl to, co je z veřejných zdrojů známo a je možné si zjistit: Brazílie nakoupila v roce 2005 12 letounů a každý z nich přišel přibližně na 502 775 000 korun. To byla cena konečná včetně úplného systému výcviku, pozemního vybavení. Tentýž počet letounů nakoupili v letech 2003 až 2005 Poláci. Polsko přišel každý letoun na 431 066 000 korun. Rovněž včetně úplného systému výcviku a pozemního vybavení. Jordánsko zakoupilo v roce 2004 dva letouny C-295 s konečnou hodnotou kontraktu 45 mil. dolarů, což činilo 412 875 000 za jeden letoun. Z těchto čísel je zřejmý klesající trend cen, a to bez ohledu na nakupovaný počet letadel. Na dnes již neexistujících stránkách společnosti CASA na konci roku 2008 byla uváděna cena letounu v základní výbavě 22 mil. dolarů, což bylo 403 700 000 korun za kus. Tato cena je také zhruba ve shodě s cenou uváděnou lidmi z Ministerstva obrany ještě na počátku roku 2008. Ale jaká je současná realita? Podle dostupné interní kalkulace Ministerstvo obrany přijde jeden stroj C-295M české daňové poplatníky – a teď prosím věnujte tomu číslu pozornost – na 762 mil. korun! Vnímáme všichni ten rozdíl! To je základní cena při nákupu čtyř strojů a nějak nám zmizel, tak jak se původně uvažovalo, tzv. letoun v výměnu. Doplnění systému vlastní ochrany přijde na dalších 80 mil., což přibližně 120 mil. bude stát výcvik pilotů a logistika. Takto vypočtená cena letounu C-295M pro Armádu České republiky se pohybuje kolem 870 mil. korun. Opět pro čtyři letouny.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslíte si, že bychom neměli zařadit na jednání Poslanecké sněmovny tento bod a dozvědět se pravdu o letounech CASA? Myslíte si, že pan ministr by nás o tom neměl informovat?

Tato cena, o které jsem hovořil, ovšem není stále konečnou cenou. Protože Ministerstvo obrany v současné době nárokuje další téměř 1 mld. na tzv. technickou podporu.

Cena za jeden letoun tak může převýšit až 1,2 mld. korun. Já věřím, že tato čísla, která jsou čísly z veřejných zdrojů nebo z materiálu Ministerstva obrany, nemůžou být pravda, protože kdyby pravda byla, tak ministr obrany před nás předstoupí a sám bude iniciovat tento bod na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Z těchto čísel zároveň můžeme jasně vidět diametrální rozdíl cen, který se v žádném případě nedá vysvětlit malým množstvím letadel nebo jejich nadstandardním vybavením. A už vůbec nesedí s takzvaným proklamovaným barterem na jedno letadlo. Odhadní cena bitevníku L-159 se pohybuje kolem 200 mil. korun. Přibližně na půl miliardy korun přijde revitalizace pěti kusů L-159, které mají být formou barteru vyměněny za CASA C-295. Cena pěti bitevníků po revitalizaci proto hlavně přesáhne cenu 1 mld. korun. (V sále je trvale velký hluk.) Letadlo, které je nevyužité, má nulovou hodnotu, slyšeli jsme z Ministerstva obrany.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl tedy požádat, abyste podpořili zařazení bodu o pořízení a provozu letadel CASA na program schůze jednání Poslanecké sněmovny, a to jako první bod na páteční schůzi, protože informací, které máme, které bychom měli znát a které se různí, je tolik, že si myslím, že by bylo v zájmu každého poslance Parlamentu České republiky, abychom znali pravdu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedající, paní předsedkyně, vážená vládo, vážení pánové, vážené dámy, dovoluji mi, abych ještě jednou vystoupil v tomto bodu. Tentokrát to není návrh na vyřazení, ale je to návrh na zařazení nového bodu, který by se týkal Informace ministra obrany České republiky o hospodaření Ministerstva obrany. Tento bod bych navrhl zařadit po případném zařazení bodu, který zde navrhoval kolega Hulinský. V případě, že by jeho návrh nebyl schválen, tak na to stejné místo, na které jej navrhoval on.

Já se plně přihlašuji k tomu, co on tady ve svém rozsáhlém odůvodnění řekl o problému letadel CASA, a mám pocit, že bych na něj mohl volně navázat a v rámci odůvodnění bodu Informace o hospodaření Ministerstva obrany zde uvést další argumenty, které se týkají tohoto velmi podivného nákupu zbraňového systému, který české daňové poplatníky přišel odhadem na nějakých 4,5 mld. korun. Jak již bylo řečeno, cena to není zcela jistě konečná. Nicméně stejně tak jak bychom mohli mluvit o letadlech CASA, tak

bychom mohli mluvit o celé řadě dalších akvizic, které na Ministerstvu obrany proběhly. A to byl i důvod, proč jsem zde, byť neúspěšně, navrhoval zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny. Doufám, že tento můj neúspěch byl jenom dočasný, protože paní předsedkyně byla tak laskava a vyhověla návrhu klubu sociální demokracie a svolala mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny, která by se měla tímto návrhem ještě jednou zabývat. Nicméně i na této schůzi si myslím, že bychom se měli věnovat problematice resortu obrany, a to nejen z důvodů, které zde vysvětlil kolega Hulinský, či z důvodů dalších, které mohu namátkou uvést, ať jsou to obrněné vozy, ať jsou to lehké kulomety pro vojenskou policii, ať jsou to transportéry Pandur. Těch kauz je celá řada.

Nicméně hlavní důvod, proč jsem si dovilil navrhnout zařazení tohoto bodu, je tento. Je to pohled do dnešního tisku, kdy jsem zaznamenal, že Ministerstvo obrany v době, kdy projednáváme návrh státního rozpočtu na příští rok, kdy armáda šetří, kdy výhledy na léta následující, to znamená 2012 až 2013, jsou dá se říci katastrofické, tak Ministerstvo obrany nebylo schopno zajistit adekvátní podporu panu ministru v oblasti médií a PR a bylo nuceno si na tuto službu najmout externího konzultanta. Mladá fronta Dnes uvádí, že cena, kterou zaplatilo Ministerstvo obrany za služby poradce, jehož jméno uvádí tisk jako Petra Blažka, byla 280 tisíc korun, což je suma, která značně převyšuje i plat samotného ministra.

Já bych byl rád, kdybychom v tomto bodu mimo letadel CASA a dalších armádních nákupů slyšeli od pana ministra obrany informaci, jaká je činnost, kterou není schopno patnáctičlenné tiskové oddělení Ministerstva obrany pro pana ministra poskytnout a proč je tady potřeba v době krize a v době šetření, kdy se na armádu z řad vojáků a vojákyní valí vlna kritiky, která je směřovaná na nedostatek výstrojních součástek, je směřovaná na problémy, které týkají toho, že nestačí součástky, kterou jsou vojákům poskytovány například do misí, a oni jsou nuceni si výstroj kupovat z vlastních peněz, popřípadě k některým prvkům výstroje jsou výhrady, a tudíž to vojáci nahrazují vlastními koupěmi, tak proč v této době je potřeba si najímat za 280 tisíc korun externího poradce. To pokládám za otázku z hlediska objemu samozřejmě marginální v porovnání s rozpočtem Ministerstva obrany, ale jinak za otázku principiální, protože to je podle mého názoru zářný příklad toho, jak se v resortu plýtvá, a samozřejmě je potom velmi obtížné požadovat po vojácích a občanských zaměstnancích armády, aby se smířili s tím, že jim budou škrtány platy, že jim budou odebrány různé příspěvky, že jim bude ztěženo stěhování za prací, a tedy potom i samotné vykonávání služby, která je velmi náročná a složitá. A v této chvíli tady ministerstvo takto neehospodárným způsobem nakládá s finančními prostředky.

Tudíž já věřím, že jakkoliv doufám, že nakonec můj návrh tady uspěje a

Poslanecká sněmovna zřídí komisi, která by se zabývala akvizičními procesy na Ministerstvu obrany jak v letech minulých, tak stejně tak věřím, že i na této schůzi dostaneme informaci od pana ministra o tom, jak se na ministerstvu hospodaří, a právě proto navrhuji tento bod, který, jak jsem již řekl, by zněl Informace ministra obrany České republiky o hospodaření Ministerstva obrany.

Dobu a čas jsem rovněž uvedl, takže vám děkuji za pozornost a žádám vás o podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hamáčkovi. Byl poslední, který přednášel návrh do pořadu schůze. Pan kolega má ještě slovo.

Poslanec Miroslav Svoboda: Já se, paní předsedkyně, omlouvám, že jsem nestihl podat přihlášku, ale nicméně mám ještě jeden bod.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, přihlášky lze podávat do půl hodiny po zahájení schůze. Pokud máte přihlášku na změnu nebo doplnění pořadu schůze, již ji není možno akceptovat.

Poslanec Miroslav Svoboda: To se omlouvám, ale myslel jsem, že to je v rámci bloku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Byly předneseny všechny návrhy, které splňovaly předpoklady takové, aby o nich mohlo být hlasováno, čili přistoupíme k hlasování o těchto jednotlivých návrzích. Já přivolám naše kolegy do jednacího sálu a budeme se zabývat návrhy, které zazněly.

Nejprve budeme hlasovat o návrzích, které vznesl pan poslanec Jeroným Tejč. Jsou to návrhy, u nichž požaduje oddělení hlasování o každém bodu zvlášť. – Jestli jsem tomu dobře rozuměla, pane poslanče, o každém bodu zvlášť a o každé alternativě zvlášť, tak jste to říkal. Prosím, zopakujte nám postup, který vyžadujete od Sněmovny.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, nebudu již opakovat ten svůj návrh. To by bylo zdlouhavé. (Předsedkyně PS M. Němcová: Ten mám k dispozici.) Nicméně co se týká způsobu hlasování, hlasovali bychom o každém návrhu zvlášť. V případě, že by prošla ta první alternativa, logicky by byla nehlasovatelná druhá část, jinak hlasujeme v každém případě o dvou návrzích v každém návrhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Mám zde žádost o od-

hlášení. Odhlásila jsem vás. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali. Budeme hlasovat o prvním návrhu. Je to návrh na zařazení bodu 32, sněmovní tisk 479, jako první bod ve čtvrtek 3. 11. 2011 ve 12.30 hodin.

Pan kolega Stanjura. (V sále je stále obrovský hluk a neklid.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mělo být hlasování o zařazení nového bodu, tak jménem dvou klubů vznáším námitku, a potom hlasovat nemůžeme. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Toto není zařazení nového bodu, pokud se nemýlím. – Pardon, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejč: Já se omlouvám, upřesním to. Jsou to vždy zařazení bodů, které již jsou zařazeny na pořad, nicméně zařazení pevné. (Z řad ODS: Aha!) To znamená konkrétně ta první věc je zařazení bodu číslo 32, sněmovní tisk 479, jako první bod ve čtvrtek. To znamená, jedná se o pevné zařazení jednotlivých bodů, nikoliv nových bodů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jako první bod ve čtvrtek? (Ano.)

O takto upřesněném návrhu zahajují hlasování číslo 82. Táhne se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 82 přítomno 175, pro 73, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Alternativa zní: jako první bod ve středu 2. 11.

Zahajují hlasování 83. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 83, přítomno 175, pro 71, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Dalším návrhem je zařazení bodu 56, sněmovní tisk 340, jako první bod v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 84. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování číslo 84 přítomno 175, pro 72, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Alternativa zní: jako druhý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 85. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 85 přítomno 176, pro 72, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Třetí návrh je pevné zařazení nově zařazeného bodu číslo 89, sněmovní tisk 315, jako první bod jednání v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 86. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 přítomno 176, pro 74, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Varianta je: třetí bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 87. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 přítomno 177, pro 71, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde pevné zařazení bodu 88, sněmovní tisk 410, jako druhý bod v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 88. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 přítomno 177, pro 74, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Varianta je 4. bod, středa 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 89. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 89 přítomno 178, pro 73, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Další bod se týká bodu 67 – pevné zařazení sněmovního tisku 400 jako první bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 90. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 90 přítomno 178, pro 75, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Varianta je zařazení tohoto bodu jako 5. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 91. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 91 přítomno 178, pro 75, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Dále bod 62, sněmovní tisk 356, jako první bod ve čtvrtek 3. 11. po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování číslo 92. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 92 přítomno 179, pro 74, proti 103. Návrh přijat nebyl.

Varianta je: šestý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 93. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování číslo 93 přítomno 179, pro 68, proti 104. Návrh přijat nebyl.

Přečtu zde omluvu. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Šťovíček, a to dnes z odpoledne, zítra a ve čtvrtek.

Budeme se věnovat dalšímu návrhu. Je to návrh na zařazení bodu číslo 35, sněmovní tisk 448, jako druhý bod po dosud pevně stanovených bodech jednání v úterý 1. 11.

Zahajují hlasování číslo 94. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 94 přítomno 179, pro 74, proti 102. Návrh přijat nebyl.

Varianta je 7. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 95. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 95 přítomno 180, pro 72, proti 103. Návrh přijat nebyl.

Dále k bodu 68, sněmovní tisk 402. Je zde návrh na pevné zařazení ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 96. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 96 přítomno 180, pro 71, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Varianta je osmý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 97. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 97. Přítomno 180, pro 67, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Bod 54, návrh na zařazení sněmovního tisku 399 jako první bod jednání Sněmovny v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 98. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 98. Přítomno 180, pro 74, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Varianta je devátý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 99. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 99. Přítomno 180. Pro 67, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Nyní je zde návrh na zařazení bodu 51 jako třetí bod po dosud pevně zařazených bodech v úterý 1. 11.

Zahajují hlasování číslo 100. Kdo je pro tento návrh? Je to sněmovní tisk 362. Kdo je proti?

Hlasování číslo 100. Přítomno 180, pro 74, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Varianta je desátý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 101. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 101. Přítomno 180, pro 74, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Další – zařazení bodu 82, sněmovní tisk 450, jako druhý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 102. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102. Přítomno 180, pro 74, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Varianta je první bod v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 103. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 103. Přítomno 180, pro 70, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh na zařazení bodu 66, sněmovní tisk 427, jako druhý bod po písemných interpelacích ve čtvrtek 3. 11.

Zahajuji hlasování číslo 104. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 104. Přítomno 181, pro 74, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Varianta je jedenáctý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 105. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 105. Přítomno 181, pro 71, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Jsme u bodu 37 – návrh na změnu zařazení sněmovního tisku 483 jako šestý bod jednání na úterý 1. 11.

Zahajuji hlasování číslo 106. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 106. Přítomno 181, pro 76, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Varianta je dvanáctý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 107. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 107. Přítomno 181, pro 76, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Nyní pevné zařazení bodu 70, sněmovní tisk 306, jako první bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 108. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 108. Přítomno 181, pro 76, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Variantou k tomu je třináctý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 109. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 109. Přítomno 181, pro 72, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Dále pevné zařazení bodu 73, sněmovní tisk 472, jako první bod ve středu 2. 11.

Zahajuji hlasování číslo 110. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 110. Přítomno 181, pro 74, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Varianta je druhý bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 111. Kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 111. Přítomno 181, pro 75, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Dále pevné zařazení bodu 93, sněmovní tisk 405, jako třetí bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 112. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 112. Přítomno 181, pro 75, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Varianta je třetí bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 113. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 113. Přítomno 181, pro 74, proti 104. Návrh přijat nebyl.

Dále se budeme věnovat návrhu na změnu zařazení bodu číslo 38, sněmovní tisk 484, jako druhý bod v pátek 4. 11. Dopoledne. – Paní poslankyni Kočí prosím, aby věnovala pozornost tomu tlačítku před sebou.

Zahajuji hlasování číslo 114. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 114. Přítomno 181, pro 67, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Varianta je jako čtrnáctý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 115. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 115 přítomno 181, pro 74, proti 93. Návrh přijat nebyl.

Nyní jsme u bodu číslo 84. – Hlasovali jsme tu variantu, pane poslanče? Sledujete mě?

Prosím, pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se snažím kontrolovat, paní předsedkyně, nicméně podle mého názoru jsme tu variantu nehlasovali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili by zde byla varianta k zařazení bodu 38, sněmovního tisku 484, jako 14. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 116. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 116 přítomno 181, pro 71, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Nyní jsme u bodu číslo 84, sněmovní tisk 452, kde je návrh na pevné zařazení jako 3. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 117. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 117 přítomno 179, pro 73, proti 103. Návrh přijat nebyl.

Varianta je 4. bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 118. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 118 přítomno 179, pro 73, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Nyní je zde návrh na pevné zařazení třetího čtení tisku 362 bodu 51 jako 4. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 119. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 119 přítomno 180, pro 74, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Varianta je 5. bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 120. Kdo je pro? Proti?

V hlasování číslo 120 přítomno 180, pro 75, proti 97. Návrh přijat nebyl.

Dále pevné zařazení bodu 98, sněmovní tisk 412 na pátek 4. 11. jako třetí bod.

Zahajuji hlasování číslo 121. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 121 přítomno 180, pro 68, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Varianta je 15. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování 122. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 122 přítomno 180, pro 65, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Dále pevné zařazení bodu číslo 91, sněmovní tisk 373 jako 4. bod po již navržených bodech v pátek 4. 11. 2011.

Zahajuji hlasování číslo 123. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 123 přítomno 180, pro 69, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Varianta je 16. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 124. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 přítomno 180, pro 59, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Dále bod 82, sněmovní tisk 450, pevné zařazení na pátek 4. 11. po dosud pevně zařazených bodech, tedy třetí bod dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 125. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 125 přítomno 180, pro 71, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Varianta je 17. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 126. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 126 přítomno 180, pro 65, proti 102. Návrh přijat nebyl.

Dále pevné zařazení bodu číslo 92, sněmovní tisk 377, a to jako další bod po již navrženém bodu v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 127. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?
V hlasování číslo 127 přítomno 180, pro 58, proti 103. Návrh přijat nebyl.

Varianta je 18. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 128. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 128 přítomno 181, pro 56, proti 97. Návrh přijat nebyl.

Dále u bodu 83, sněmovní tisk 451, návrh na zařazení jako druhý bod ve středu 2. 11. – Je to tak, pane poslanče?

Zahajuji hlasování číslo 129. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 129 přítomno 181, pro 73, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Varianta je 16. bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 130. Kdo je pro návrh? Proti?

V hlasování číslo 130 přítomno 181, pro 69, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat dále dalším návrhem a to je návrh na zařazení bodu 97, sněmovní tisk 411, jako 4. bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování. – Mám zde žádost o odhlášení, prosím tedy, odhláší vás, žádám, abyste se přihlásili.

A mezitím zahajuji hlasování číslo 131. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 131, přítomno 178, pro 63, proti 92, návrh přijat nebyl.

Varianta je 19. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 132. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 132, přítomno 180, pro 62, proti 97, návrh nebyl přijat.

Dále bod 58, sněmovní tisk 429, návrh jako 5. bod jednání v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 133. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133, přítomno 181, pro 66, proti 99, návrh nebyl přijat.

Alternativa je 20. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 134. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 134, přítomno 181, pro 66, proti 99, návrh nebyl přijat.

Dále bod 75, sněmovní tisk 502 jako 2. bod po písemných interpelacích ve čtvrtek 3. 11.

Zahajuji hlasování číslo 135. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přítomno 181, pro 76, proti 100, návrh přijat nebyl.

Alternativa je 21. bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 136, kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 136, přítomno 182, pro 73, proti 100, návrh přijat nebyl.

Dále bod 57, sněmovní tisk 370 jako 6. bod jednání v pátek 4. 11.
Zahajují hlasování číslo 137. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 137, přítomno 182, pro 69, proti 102, návrh přijat nebyl.

Alternativa 22. bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 138. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 138, přítomno 182, pro 61, proti 89, návrh nebyl přijat.

Dále bod 71, sněmovní tisk 467 jako 3. bod ve čtvrtek 3. 11.
Zahajují hlasování číslo 139. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 139, přítomno 182, pro 69, proti 101, návrh přijat nebyl.

Alternativa 23. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 140, kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 140, přítomno 182, pro 63, proti 94, návrh přijat nebyl.

Dále bod 87, sněmovní tisk 406, návrh jako 3. bod v pátek 4. 11.
Zahajují hlasování číslo 141. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 141, přítomno 182, pro 57, proti 102, návrh nebyl přijat.

Alternativa je 24. bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 142. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 142, přítomno 182, pro 59, proti 100, návrh přijat nebyl.

Dalším bodem – bod 59, sněmovní tisk 434, návrh na pevné zařazení jako 5. bod ve středu odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 143. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 143, přítomno 182, pro 64, proti 102, návrh přijat nebyl.

Alternativa je 7. bod v pátek 4. 11.
Zahajují hlasování číslo 144. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 144, přítomno 182, pro 61, proti 93, návrh přijat nebyl.

Dále bod 64, sněmovní tisk 437, návrh na zařazení jako 6. bod ve středu odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 145. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 145, přítomno 182, pro 71, proti 101, návrh nebyl přijat.

Variantou je 8. bod v pátek 4. 11.
Zahajují hlasování číslo 146. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 146, přítomno 182, pro 67, proti 95, návrh nebyl přijat.

Dále bod 99, sněmovní tisk 413 jako 7. bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 147, kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 147, přítomno 182, pro 59, proti 97, návrh přijat nebyl.

Varianta je devátý bod v pátek 4. 11.
Zahajují hlasování číslo 148. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 148 přítomno 182, pro 67, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Dále bod 100, sněmovní tisk 414, návrh, aby to byl čtvrtý bod v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 149. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 149 přítomno 182, pro 65, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Varianta je dvacátý pátý bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 150. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 150 přítomno 182, pro 61, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Dále bod 96, sněmovní tisk 409, pátý bod v pátek 4. 11.
Zahajují hlasování číslo 151. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 151 přítomno 183, pro 67, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je dvacátý šestý bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 152. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?
V hlasování číslo 152 přítomno 183, pro 70, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Další návrh je pevné zařazení bodu 31, sněmovní tisk 475, jako čtvrtý bod po dosud pevně zařazených bodech v úterý 1. 11.

Zahajují hlasování číslo 153. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 153 přítomno 183, pro 76, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je dvacátý sedmý bod ve středu 2. 11. odpoledne.
Zahajují hlasování číslo 154. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 154 přítomno 183, pro 71, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je zařazení bodu 90, sněmovní tisk 372, jako pátý bod po již navržených bodech v pátek 4. 11.

Zahajují hlasování číslo 155. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 155 přítomno 182, pro 60, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Alternativa dvacátý osmý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahájila jsem hlasování číslo 156. Kdo je pro? Proti?

V hlasování číslo 156 přítomno 182, pro 64, proti 96. Nebylo přijato.

Dál bod 8, sněmovní tisk 473, zařazení jako další bod po dosud pevně zařazených bodech v pátek 4. 11, tedy sedmý v pořadí. V pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 157. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování číslo 157 přítomno 183, pro 67, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Dále alternativa dvacátý devátý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 158. Kdo je pro? Proti?

V hlasování číslo 158 přítomno 183, pro 59, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Dále návrh na zařazení bodu 65, sněmovní tisk 381, jako osmý bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 159. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 159 přítomno 183, pro 65, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je třicátý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 160. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 160 přítomno 183, pro 66, proti 93. Návrh přijat nebyl.

Dále pevné zařazení bodu 69, sněmovní tisk 455, jako devátý bod v pátek 4. 11. dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 161. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování číslo 161 přítomno 183, pro 66, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Alternativa je třicátý první bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 162. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 162 přítomno 183, pro 67, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Dále jsme u bodu 53, sněmovní tisk 371, návrh na zařazení jako pátý bod na pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 163. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 163 přítomno 183, pro 67, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je třicátý druhý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 164. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 164 přítomno 183, pro 65, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde pevné zařazení bodu 49, sněmovní tisk 369, a to jako osmý bod jednání ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 165. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 165, přítomno 183, pro 71, proti 103. Návrh přijat nebyl.

Alternativa je desátý bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 166. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 166, přítomno 183, pro 64, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Dále pevné zařazení bodu 50, sněmovní tisk 44, jako devátý bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 167. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 167 přítomno 183, pro 66, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde alternativa jako jedenáctý bod v pátek 4. 11.

K tomuto bodu zahajuji hlasování pořadové číslo 168. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 168, přítomno 183, pro 58, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Dále zařazení bodu 33, sněmovní tisk 447, jako pátý bod v úterý 1. 11. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 169. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 169, přítomno 183, pro 67, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je 33. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 170. Kdo je pro? Proti?

Hlasování pořadové číslo 170, přítomno 183, pro 62, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Potom zařazení bodu 34, sněmovní tisk 446, jako šestý bod v úterý 1. 11. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 171. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 171, přítomno 183, pro 68, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Nebo alternativa je zařadit jako 34. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 172. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 172, přítomno 183, pro 64, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Dále bod 74, sněmovní tisk 482, návrh na zařazení jako druhý bod ve čtvrtek 3. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 173. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování pořadové číslo 173, přítomno 183, pro 67, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je 35. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 174. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 174, přítomno 183, pro 65, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Další návrh, bod 55, sněmovní tisk 473, šestý bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 175. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 175, přítomno 183, pro 71, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Alternativa je 36. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 176. Kdo je pro návrh? Proti?

Hlasování pořadové číslo 176, přítomno 183, pro 65, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Dále bod 66, sněmovní tisk 372, desátý bod ve středu 3. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 177. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 177, přítomno 183, pro 69, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je dvanáctý bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 178. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 178, přítomno 183, pro 67, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Další návrh se týká bodu 72, sněmovního tisku 507, návrh na zařazení jako desátý bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 179. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 179, přítomno 183, pro 68, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je 37. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 180. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 180, přítomno 183, pro 66, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Dále bod 36, sněmovní tisk 435, jako šestý bod jednání po dosud pevně zařazených bodech v úterý 1. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 181. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 181, přítomno 183, pro 68, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je 38. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 182. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 182, přítomno 183, pro 68, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Dále bod 94, sněmovní tisk 407, jako šestý bod v pátek 4. 11.

Zahajuji hlasování číslo 183. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 183. Přítomno 183, pro 55, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Alternativa je 39. bod ve středu 2. 11. odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 184. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 184. Přítomno 183, pro 51, proti 95. Návrh nebyl přijat.

To byly návrhy pana poslance Tejce. Ptám se, zda o všech bylo hlasováno řádně. Děkuji. Budeme pokračovat.

Pan poslanec Skopal navrhuje vyřazení bodu 88, sněmovní tisk 410.

Zahajuji hlasování číslo 185. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 185. Přítomno 183, pro 59, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Sedla navrhuje zařazení nového bodu Situace v resortu Ministerstva obrany a Armádě České republiky.

Pan kolega Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku jménem tří poslaneckých klubů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, čili tento bod nemůžeme hlasovat.

Nyní pan místopředseda Zaorálek navrhuje na dnešek jako první bod dnes, v úterý 1. 11., zprávu předsedy vlády Petra Nečase z jednání Evropské rady z minulého týdne. Tedy nový bod.

Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku jménem tří poslaneckých klubů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Adam Rykala. – Pardon, pan místopředseda Sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, já se výjimečně ozyvám, protože si tu nechci hořce stěžovat, že zase zabijete zprávu z jednání Evropské rady. Já vám jenom chci říci, že mě to skutečně zajímá, aby premiér vlády a ministr Kalousek nás informovali o tom, co se děje v současné době v Evropě.

Pokud sledujete servery, přátelé, tak víte, že padají burzy v Evropě a dokonce i mimo Evropu. Víte, že vyhlášení řeckého premiéra Papandrea, že chce referendum k tomu, aby se souhlasilo v Řecku s tím, co nabízí Evropská unie jako záchranný pás Řecku, že to vyvolalo samozřejmě docela bouřlivou emocionální reakci trhu. Mně připadá docela dokonce řekněme i intelektuálně zajímavé si říci, co se v současné době v Evropě děje. A připadá mi to nejen zajímavé, ale situace teď je přece docela vážně nahnutá. Nikdo neví, kam burzy budou padat. Nehrejme si, že se nás to netýká! Bez ohledu na to, kdo teď jsme – opozice, koalice, tohle je věc, která může být zatraceně vážná dokonce v řádu hodin!

Přece píšou se dnes texty, ve kterých se informuje v médiích, v zahraničí, co se vlastně v Evropě rozhodlo. Že vlastně o Řecko nešlo, protože máme tady vážný problém. Nikdo neví, kolik těch credit default

swaps dneska je v evropských bankách. Je to stejně ta situace, kvůli které v Americe museli zachránit AIG, protože nikdo nevěděl, kolik swapů úvěrového selhání je v té bance, a vyvolalo by to globální finanční problémy. Říká se, že my jsme dnes ve velice podobné situaci v Evropě a důvod záchrany Řecka nebylo primárně Řecko, ale právě to, že se nikdo – protože to jsou věci, které nejsou účtovány, nejsou nikde v bilancích, nejsou nikde obchodovány, nejsou ani evidovány žádnými centrálními institucemi, nikdo neví, jaký je rozsah této nákazy – to byl důvod, proč priorita byla vyhnout se bankrotu Řecka za každou cenu! Opakuji, vlastně nešlo primárně o Řecko, ale o situaci v evropských bankách. To je to, co je ta časovaná mina, která je v podloží. A to, co řekl řecký premiér, že o tom chce nechat referendum, je samozřejmě věc, která může být jako výbuch dynamitu! Rozumíte – my máme zítra projednávat rozpočet, tady je událost opravdu zásadního významu, a my si k tomu neřekneme ani slovo?

Chápete, zapomeňte na to, kdo to říká, ale tohle je zásadní věc pro každý stát, který se chce zabývat v řádu hodin rozpočtem. To znamená, já to říkám, že je celá řada důvodů, abychom si o tom něco řekli. Jsem si jist, že ministr financí má k tomu co říci. Jsem si jist, že premiér v této chvíli má k tomu co říci. Ale nemá cenu, abych se na to vyptával pokoutně. Myslím si, že některé věci by tady prostě mohly zaznít celé.

Já na vás apeluji a říkám to naprosto upřímně, já bych nesmírně stál o to, abychom základní informaci dostali o tom, co se v Evropě děje. A snad každý, kdo to sledujete, tak mi musíte dát zapravdu, že situace je zatraceně vážná. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále pan poslanec Adam Rykala navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra školství pana Josefa Dobeše o připravovaném školním na vysokých školách.

Pan kolega Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem tří poslaneckých klubů vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Zemánek návrh nového bodu kariérní řád ve školství, informace ministra školství o stavu přípravy.

Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem tří poslaneckých klubů vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Roman Váňa, nový bod Informace ministra vnitra o zajištění financování odborné přípravy členů jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí.

Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Jménem tří poslaneckých klubů vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Adam Rykala, vyřazení již schváleného bodu 85 z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 186. Kdo je pro návrh na vyřazení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 186. Přítomno 182, pro 54, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Miroslava Strnadlová žádá vyřazení bodu 90, pomoc v hmotné nouzi.

Zahajuji hlasování číslo 187. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 187. Přítomno 183, pro 69, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Josef Smýkal vyřazení bodu 89.

Zahajuji hlasování číslo 188. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 188. Přítomno 184, pro 69, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jaroslav Vandas, návrh na vyřazení bodu 100.

Zahajuji hlasování číslo 189. Kdo je pro návrh? Proti návrhu? Jedná se o sněmovní tisk 414/5.

Hlasování číslo 189. Přítomno 184, pro 63, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Roman Váňa, vyřazení bodu 97, sněmovního tisku 411/5.

Zahajuji hlasování číslo 190. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 190. Přítomno 184, pro 66, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Petrů, vyřazení bodu 83, sněmovní tisk 451/2.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 191. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 191 přítomno 184, pro 62, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Vladimíra Lesenská, vyřazení bodu 68, sněmovní tisk 402.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 192. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 192 přítomno 184, pro 73, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Petrů ještě navrhoval třetí čtení veřejných zakázek, je to bod 57, na pátek 3. 11. Je to tak, pane poslanče? Jako první bod, je to tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 193. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 193 přítomno 185, pro 76, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Petr Hulinský navrhuje vyřazení bodu 59. Je to sněmovní tisk 434.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 194. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 194 přítomno 185, pro 70, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Sedla navrhuje vyřazení bodu 87, sněmovní tisk 406.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 195. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 195 přítomno 184, pro 67, proti 95. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Neubauer – návrh na vyřazení bodu 70, sněmovní tisk 306/1.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 196. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 196 přítomno 184, pro 67, proti 91. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Roman Sklenák navrhuje vyřazení bodu 86, sněmovní tisk 378/4.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 197. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 197 přítomno 184, pro 68, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jan Chvojka – vyřazení bodu 60, sněmovní tisk 441.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 198. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 198 přítomno 184, pro 69, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jan Látka navrhuje vyřazení bodu 67, sněmovní tisk 400/1.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 199. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 199 přítomno 184, pro 69, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Pavel Ploc, vyřazení bodu 82, sněmovní tisk 450/2.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 200. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 200 přítomno 184, pro 68, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Stanislav Křeček, vyřazení bodu 66, sněmovní tisk 382/2.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 201. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 201 přítomno 184, pro 72, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Koskuba, návrh na vyřazení bodu 63, sněmovní tisk 427/1.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 202. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 202 přítomno 184, pro 71, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jaroslav Krákora navrhuje vyřazení bodu 64, sněmovní tisk 437/1.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 203. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 203 přítomno 185, pro 72, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jiří Krátký, vyřazení bodu 65, sněmovní tisk 381/2.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 204. Kdo souhlasí? Proti?
V hlasování pořadové číslo 204 přítomno 186, pro 73, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Richard Dolejš, vyřazení bodu 53, sněmovní tisk 371/1.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 205. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 205 přítomno 186, pro 68, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vítězslav Jandák – vyřazení bodu 61.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 206. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
V hlasování pořadové číslo 206 přítomno 186, pro 69, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Miroslav Váňa – vyřazení bodu 98, sněmovní tisk 412/5.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 207. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 207 přítomno 186, pro 70, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Robin Böhnisch, bod 50, vyřazení, je to sněmovní tisk 444/1.
Zahajuji hlasování číslo 208. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 208. Přítomno 186, pro 70, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jan Babor, vyřazení bodu 34, sněmovní tisk 446/1.
Zahajuji hlasování číslo 209. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 209. Přítomno 186, pro 72, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Pavel Antonín, vyřazení bodu 8, sněmovní tisk 473.
Zahajuji hlasování číslo 210. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 210. Přítomno 187, pro 67, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová, vyřazení bodu číslo 49, sněmovní tisk 369/6.
Ještě tu mám žádost o odhlášení. Já vás znovu odhlašuji. Prosím, přihlaste se.

Zahajuji hlasování číslo 211. Kdo je pro návrh na vyřazení bodu číslo 49, sněmovní tisk 369/6? Kdo je proti?
Hlasování číslo 211. Přítomno 181, pro 69, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Milada Emmerová, vyřazení bodu 54, sněmovní tisk 399.
Zahajuji hlasování číslo 212. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 212. Přítomno 182, pro 75, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec František Bublan, vyřazení bodu 51, sněmovní tisk 362/1.
Zahajuji hlasování číslo 213. kdo je pro? proti?
Hlasování číslo 213, přítomno 183, pro 74, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec František Novosad, vyřazení bodu 72, sněmovní tisk 507.
Zahajuji hlasování číslo 214. Kdo je pro? Proti?
Hlasování číslo 214. Přítomno 184, pro 69, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Karel Černý, vyřazení bodu 52, sněmovní tisk 364/1.
Zahajuji hlasování číslo 215. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 215. Přítomno 184, pro 73, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jan Hamáček – vyřazení bodu 56, sněmovní tisk 340/1.

Zahajují hlasování číslo 216. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 216. Přítomno 184, pro 75, proti 103. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jaroslav Foldyna, vyřazení bodu 55, sněmovní tisk 473.

Zahajují hlasování číslo 217. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 217. Přítomno 185, pro 71, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Alfréd Michalík, vyřazení bodu 69, sněmovní tisk 455/1.

Zahajují hlasování číslo 218. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 218. Přítomno 185, pro 74, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Ladislav Velebný, návrh na vyřazení bodu 99, sněmovní tisk 413/5.

Zahajují hlasování číslo 219. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 219. Přítomno 185, pro 63, proti 102. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Dana Váhalová, vyřazení bodu 95, sněmovní tisk 408/5.

Zahajují hlasování číslo 220. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 220. Přítomno 185, pro 65, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Václav Zemek chce zařazení nového bodu – informace ministra životního prostředí ohledně likvidace kalů z ostravských lagun.

Pan kolega Gazdík?

Poslanec Petr Gazdík: Dovoluji si jménem dvou poslaneckých klubů podat veto. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Ivan Ohlidal navrhuje vyřazení bodu 74, je to sněmovní tisk 482.

Zahajují hlasování číslo 221. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 221. Přítomno 185, pro 74, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Ladislav Šinčl navrhuje nejprve vyřazení bodu 93, je to sněmovní tisk 405/4.

Zahajují hlasování číslo 222. Kdo je pro tento návrh na vyřazení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 222. Přítomno 185, pro 73, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Dále žádá pan poslanec Šinčl o zařazení nového bodu. Je to informace Ministerstva životního prostředí o řešení problému špatného životního prostředí v Moravskoslezském kraji.

Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku jménem tří poslaneckých klubů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Paní poslankyně Hana Orgoníková navrhuje vyřazení – pardon, promiňte, pan kolega Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já bych přece jenom chtěl požádat, pokud je zde vznášena námitka, respektive veto jménem poslaneckých klubů, kdyby vždy byly zmíněny i poslanecké kluby, o které se jedná, protože v této Sněmovně je pět různých – tuším – poslaneckých klubů a nepochybně je důležité, abychom přesně věděli, jménem jakých poslaneckých klubů to veto je předkládáno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď jsme u návrhu paní poslankyně Orgoníkové, která navrhuje nejprve vyřazení bodu 73, sněmovní tisk 472/1.

Zahajují hlasování číslo 223. Kdo je pro tento návrh na vyřazení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 223 přítomno 185, pro 74, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Poté navrhuje paní poslankyně Orgoníková zařazení nového bodu, projednání petice “Zastavme devastaci naší země”.

Pan kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrh na nový bod je též od paní poslankyně Orgoníkové, projednání petice “Chceme nové volby”, protože demise vlády nestačí.

Kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Třetí návrh na zařazení nového bodu je projednávání petice –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů Věcí veřejných, TOP 09 a ODS vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to uzákonění přímé volby starostů. Padla námitka od pana kolegy Stanjury.

Další návrh, který je od pana poslance – (Poslankyně Orgoníková přistupuje k mikrofonu a chce hovořit.) Paní poslankyně, není rozprava k tomuto bodu. Já jsem vám nedala slovo. Nemůžete mluvit, paní poslankyně. (Hluk v sále, bušení do lavic.)

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Cyrila Zapletala, který navrhuje vyřazení již schváleného bodu 58, sněmovní tisk 429/1.

Zahájuji hlasování číslo 224. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 224 přítomno 185, pro 70, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Dále pan poslanec Bohuslav Sobotka navrhl – prosím, abyste mě sledoval – zařazení nového bodu? Tady je v tom ještě vyřazení nějakého jiného bodu, ale já si nepamatuji, že byste to četl. Takže pouze ten nový bod. Zařazení nového bodu Informace předsedy vlády k hospodářskému stavu země.

Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Starostové a Věcí veřejných vznáším námitku proti zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Petr Hulinský navrhuje zařazení nového bodu Informace o provozu letounů CASA.

Pan kolega Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Starostové a Věcí veřejných vznáším námitku proti zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Hamáček

navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra obrany o hospodaření Ministerstva obrany.

Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Starostové a Věcí veřejných vznáším námitku proti zařazení těchto bodů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. To byly všechny návrhy na změnu pořadu schůze, které zde zazněly, a proto budeme moci začít projednávat body, které jsou před námi.

Musím informovat Poslaneckou sněmovnu, že jsem dostala nesouhlas se zařazením nových bodů. Jsou to sněmovní tisky, které nám vrátil Senát buď s pozměňovacími návrhy, nebo je zamítl, a tento nesouhlas podepsalo 22 poslanců KSČM. Protestují proti tomu, že tyto body jsou zařazeny na pořad schůze. Požádám paní místopředsedkyni Klasnovou, aby řídila chvíli schůzi, než si to tady vyjasníme, abych mohla podat vysvětlení na mikrofon.

Pan kolega Sobotka ještě chce? Předtím ještě, než se hlásím o slovo. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já se velmi přimlouvám za to, aby bylo jasně reagováno na veto, které zde bylo předloženo ze strany 20 poslanců, protože to pokládám za velmi vážnou záležitost. Podle mého názoru je zde jasná překážka pro to, aby tyto body byly projednávány na této schůzi Poslanecké sněmovny.

Ale já bych přece jenom ještě rád požádal také o vyjasnění druhé otázky, která v tuto chvíli vyvstává vzhledem k tomu, že vládní většina zde odsouhlasila permanentní zasedání Poslanecké sněmovny v příštích dnech, a není tedy zřejmé, kdy bude možné znovu podávat návrhy na změnu programu schůze Poslanecké sněmovny. Vzhledem k tomu, že vládní pravice většina dnes zamítl celou řadu velmi důležitých a rozumných bodů, které jsme na program schůze navrhovali, rádi bychom znali přesné stanovisko legislativy Poslanecké sněmovny k tomu, kdy bude možné tyto návrhy opět předložit. Jsou zde dvě možné varianty. První varianta je půl hodiny po dnešní půlnoci, anebo druhá varianta, která vyplývá z jednacího řádu jako pravděpodobnější varianta podle mého názoru, je půl hodiny po zítřejší 9. hodině, kdy podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny začíná nejdříve jednací den Poslanecké sněmovny. Nebo by tato věc měla být upravena již dříve přijatým usnesením Poslanecké sněmovny, ale domnívám se, že takovéto usnesení Poslanecké sněmovny bohužel v minulých letech

přijato nebylo. Proto bych rád požádal o vyjasnění této otázky, aby nebyla krácena práva poslanců a poslankyň, kteří by rádi předložili na začátku příštího jednacího dne během první půl hodiny návrhy na změnu a úpravu programu. Pokud by tato lhůta nebyla vyjasněna, pak se dostaneme do složité procedurální situace, neboť část návrhů by mohla být podávána již zítra ráno mezi 0.00 až 0.30, anebo zítra po ráno mezi 9.00 až 9.30. Je potřeba, abychom přesně věděli, kdy je možné takovéto návrhy předložit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď vystoupí pan ministr financí pan ministr Kalousek. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Nechci polemizovat s panem poslancem Sobotkou k proceduře, jenom jsem ho chtěl požádat, aby v pojmech nemá to veřejnost – vláda nepochybně většinu má. Pravicová to však není většina ani omylem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě mohu dát slovo s přednostním právem panu předsedovi poslaneckého klubu ČSSD. Pan Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já se omlouvám. Já jsem skutečně neměl v úmyslu otevírat tady ještě komplikovanější problém identity pravicové koalice a jednotlivých koaličních stran. To si myslím, že by zřejmě ta otázka identity a krize identity některých koaličních stran, tak by byla na delší poslaneckou diskusi a možná se k ní ještě dostaneme během tohoto volebního období Poslanecké sněmovny.

Ale já bych přece jenom jménem kolegů a kolegyně, kteří se na mě obacejí a ptají se, kdy mohou předložit návrhy na změnu programu, rád bych požádal paní předsedkyni, aby poskytla Poslanecké sněmovně v tomto směru jasnou informaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak stanovisko předsedkyně Poslanecké sněmovny zde zaznělo, než jsem převzala řízení. Mám ho potvrzeno také z legislativního odboru. Není možné vetovat v tuto chvíli zákony, které byly vráceny Senátem. Prosím, nekoná se rozprava. Pokud je zde námitka k tomuto postupu, já bych přistoupila k projednávání – s přednostním právem prosím pan předseda poslaneckého klubu KSČM Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Rozprava se sice nekoná, ale já jsem přesvědčen o tom, a spolu se mnou i oněch 22 poslanců a poslankyň po-

slaneckého klubu KSČM, že je možno dostat požadavkům jednacího řádu, zařadí-li se oněch x bodů vrácených či zamítnutých Senátem na nejbližší příští schůzi Poslanecké sněmovny. My jsme se rozhodli proto podat tu námitku stvrzenou 22 podpisy s tím, že je potřeba brát jako veto 22 poslanců. Druhá možnost je, že to budou dva kluby. V této chvíli jsme usoudili, že z časových důvodů se podá právě těch 22 podpisů. Jsem přesvědčen o tom, že to veto je na místě, a pokud bude rozhodnuto tak, jak předaslala paní předsedající, tak předem avizuji, že vznesu námitku proti postupu předsedající a věc se rozhodne hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní se hlásí opět s přednostním právem pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já rozumím tomu, že o námitce se rozhodne hlasováním, ale já si nejsem úplně jist, jestli my tady hlasováním můžeme posvětit porušení jednacího řádu Poslanecké sněmovny v situaci, kdy ta věc je zřejmá, a kdy tady dokonce došlo i v minulosti k určitému precedentu při projednávání obdobného návrhu. Já bych chtěl odkázat nejenom tedy na příslušné ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, ale také na situaci, která zde již v Poslanecké sněmovně nastala, tuším, že to bylo 1. února 2011, to znamená 1. února letošního roku, kdy paní předsedkyně Poslanecké sněmovny Němcová nechala při schvalování programu schůze Sněmovny hlasovat o třech bodech a jeden z těchto tří bodů bylo zařazení dvou senátních tisků, které přišly do Poslanecké sněmovny. A tehdy jsme explicitně tyto dva body schválili hlasováním Poslanecké sněmovny jako součást programu schůze Poslanecké sněmovny. A jestliže jednou o těchto bodech zde bylo explicitně hlasováno, pak je zřejmé, že lze použít ustanovení § 54 odst. 6: "Návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny nelze projednat, vznesou-li proti námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců." Já bych se chtěl jasně jménem poslaneckého klubu sociální demokracie připojit k vetu proti projednání těchto návrhů na schůzi Poslanecké sněmovny, neboť došlo ke změně schváleného pořadu schůze, resp. došlo by k této změně, a odvolávám se na to, co se zde odehrálo v Poslanecké sněmovně na začátku února letošního roku, kdy jsme explicitně hlasovali o zařazení těchto senátních bodů do programu schůze. Podle mého názoru není možné tyto body projednat na této schůzi Poslanecké sněmovny. A já bych pouze se chtěl vrátit k tomu, co už jsem zde říkal.

Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, víte, že v době, kdy jsme zde projednávali vládní balíček škrtů v sociální oblasti,

vládní koalice tvrdila, přišla s fikcí, že existuje stav legislativní nouze, sociální demokracie tuto fikci zpochybnila, nicméně jsme doporučili koalici, aby hledala jiné řešení. Tehdy vládní koalice na to neslyšela, my jsme se museli obrátit na Ústavní soud, protože ten jediný může takovýto spor rozhodnout, a Ústavní soud rozhodl o tom, že tato fikce stavu legislativní nouze byla neoprávněná, a koalice musí nyní tyto zákony schvalovat znovu, mimo jiné na této schůzi nebo na nějaké další schůzi Poslanecké sněmovny.

Já se domnívám, že tady existuje řešení, které nebude znamenat porušení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, to znamená, že vládní koalice má dostatek hlasů na to, aby svolala mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny, kam může zařadit právě ty zákony, které byly vráceny či zamítnuty Senátem, a může tady tuto věc projednat. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak nyní předávám slovo předsedkyni Poslanecké sněmovny paní poslankyni Miroslavě Němcové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, než začnete něčemu tleskat, tak nemůžete tleskat jenom proto, že mluví váš předseda a že se vám to zrovna hodí, musíme se opravdu řídit jednacím řádem.

Pan předseda Sobotka skončil naprosto mylnou a chybnou informací, závěrem, kterým říkal, že můžeme svolat mimořádnou schůzi a tyto body, které nám vrátil Senát, na ni zařadit. To je naprosto chybná, jednacímu řádu odporující informace a naprosto vyloučený, nemožný postup. V minulosti jste to byli právě vy, kdo takový postup tady zpochybňoval, nyní jej prosazujete. To je první věc, kterou chci říct.

Druhá věc, která se týká tady toho, zda můžeme, nebo nemůžeme dnes projednávat body vrácené Senátem, zda je možno vznést veto proti tomu, aby byly projednávány na této schůzi, nebo zda není možno toto veto vznést. Já kategoricky říkám, že toto veto vzneseno býti nemůže, a odkazuji se já na případy, které zde nastaly právě v roce 2005. Mám zde stenozáznamy ze schůze, kterou řídil pan místopředseda Zaorálek. Podobný pokus o to, aby byly zařazeny tyto body, vetováno jejich zařazení, zde proběhl. Pan místopředseda Zaorálek ze stenozáznamu s tím zásadně nesouhlasí, byla vznesena námitka proti jeho postupu, Poslanecká sněmovna s touto námitkou nesouhlasila a zákony prostě vetovány být nemohly. Nemohly být vetovány proto, protože ze zákona vyplývá povinnost předsedovi Poslanecké sněmovny zařadit na nejbližší schůzi Sněmovny zákony, které nám Senát vrací. Není tam možnost, není tam řečeno, že Sněmovna se rozhodne, jestli je zařadí, nebo nerozhodne. Je tam jednoznačné ustanovení, že Sněmovna, předseda, tyto body zařadí. Proti tomu samozřejmě může jít to, jestli je Sněmovna projedná, nebo neprojed-

ná. To je jiná otázka. Ale že na programu té schůze se ocitnou, je naprosto jednoznačné.

Pokud jde k tomu, k té informaci, kterou zde podával pan předseda Sobotka k tomu únoru letošního roku, musím říci, že jsme hlasovali, mám tady ten stenozáznam, hlasovali jsme o zařazení bodů, kdy budou zařazeny jako body – jako 1. a 2. bod. Nikoli o tom, jestli se stanou součástí schůze, ale zda budou projednávány jako 1. nebo 2. bod.

Tolik na vysvětlenou. Já jsem stoprocentně přesvědčena, že jediný správný postup je ten, že začneme projednávat body, které nám Senát vrátil, veto není přípustné. Má-li někdo námitku, nechť ji vznese, rozhodne Poslanecká sněmovna. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, paní předsedkyně. A nyní se o slovo hlásil předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. V tom je právě to kouzlo demokracie, že někdo může mít ten názor a druhý onen. Já se tady přiznám, že nemám ten názor, ale mám onen. A myslím si, že veto je správně, a v souladu s mnohými dalšími kolegy a kolegyněmi zde v Poslanecké sněmovně. Takže teď plním svůj slib z mé minulé řeči a vznáším námitku proti postupu předsedající a žádám, aby se o ní hlasovalo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, zazněla zde tedy námitka, o které já nechám hlasovat. Registruji zde požadavek o odhlášení. Takže dámy a pánové, já vás odhlásím, prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Přivolám ještě kolegy k tomuto procedurálnímu hlasování.

Dobře, tedy zahajuji hlasování o námitce. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 225, z přihlášených 181, pro 75, proti 106, tato námitka byla zamítnuta. Tento návrh neprošel.

Hlásí se pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych si dovolil jménem poslaneckého klubu sociální demokracie vyjádřit velké politování nad tím, jakým způsobem, jakým šmahem tady byla zamítnuta celá řada nových bodů, které jsme navrhovali na program schůze Poslanecké sněmovny.

Já nevím, co se ještě musí stát např. v souvislosti s letouny CASA, aby

v této Poslanecké sněmovně se objevila vůle se touto věcí zabývat. Já bych jenom ocitoval: Podle informace z generálního štábu došlo v neděli při návratu ze španělské Sevilly k závadě na letounu CASA. Během přistávacího manévru přestal fungovat navigační displej a některé palubní přístroje, následně pak došlo k závadě na pravém motoru a letoun tak přistával jen s jedním motorem. – To znamená, tady mohlo dojít přímo k ohrožení občanů tím, že by nedejbože došlo k letecké katastrofě, a tato Poslanecká sněmovna se touto věcí odmítla zabývat.

Myslím si, že je velká chyba, že se Poslanecká sněmovna odmítla zabývat také otázkou aktuální hospodářské situace a že k této věci nevystoupil ani předseda vlády, ani ministr financí. A je nepochybně chyba, že Poslanecká sněmovna odmítla návrh na to, aby zde byla přednesena informace o pozicích, které Česká republika dnes zastává v rámci jednání uvnitř Evropské unie. Já doufám, že během této schůze Poslanecké sněmovny ještě bude příležitost, abychom se k těmto tématům vrátili, a poslanecký klub sociální demokracie nepochybně bude chtít ještě tato témata znovu otevřít.

Rád bych zopakoval žádost směrem k předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby zde byla poskytnuta jasná informace o tom, kdy, v jakých termínech bude možné předkládat návrhy na změnu programu. Myslím si, že je chyba, že paní předsedkyně se do této chvíle k této mé jasně formulované a opakovaně předkládané otázce nevyjádřila. A aby případně měla čas najít odpověď ze strany legislativy a aby se také mohl poradit náš poslanecký klub o dalším postupu, tak chci požádat o přestávku na jednání poslaneckého klubu v délce jedné hodiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vyhovuji požadavku předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Sobotky a vyhlašuji pauzu do 16.15 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.15 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, přestávka skončila. Trvala do 16.15 hodin. Já nyní přivolávám naše kolegy a všem sděluji, že zde mám návrh pana poslance Vladimíra Koníčka, procedurální, který teď přednese, ale počkáme na okamžik, až budou všichni v jednací síle.

Poprosím pana poslance Koníčka, aby návrh přednesl. Mezitím budu volat o přítomnost všech zákonodárců do Sněmovny. Prosím tedy.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si podat procedurální návrh, a to na přerušení této schůze do doby, než se vůbec vyjasní, co má být dnešním prvním bodem.

Vládní koalice odmítla veto komunistických poslanců k zařazení senátních tisků. Budiž. V tom roce 2005, jak vzpomínala paní předsedkyně, ale měla ODS zcela jiný názor. A já si dovolím citovat z vystoupení pana poslance Bendy. Po vznesení veta paní poslankyně Talmanovou tehdejší předseda Zaorálek toto veto také odmítl a pan poslanec Benda tehdy protestoval: "Vážený pane předsedo, já se domnívám, že se v této věci mýlíte. Veto na doplnění návrhu pořadu lze vznést. Lze vznést ke každému návrhu na doplnění pořadu schůze. To není žádný bod, který by byl zařazován ze zákona jako interpelace, ústní interpelace a odpovědi na ně. Toto je normální bod, u kterého uplynula lhůta. Jestli si pečlivě přečtete ustanovení, která se týkají návrhů vrácených prezidentem republiky, resp. Senátem, tak tam – upozorňuji – že předseda předloží vrácený zákon Sněmovně na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od jeho doručení. Takže je spíše s podivem, že se předkládá uprostřed schůze. Je to nezvyklost, ke které by nemělo docházet. Navíc, pokud si přečtete § 54 odst. 7 zákona o jednání, tak je jasné, že jsou i typy schůzí, na které se dokonce tyto návrhy zákonů explicitně nezařazují, ba dokonce nesmějí zařadit. Čili se domnívám, že v tomto případě jde z vaší strany o prostý návrh, na který samozřejmě nepochybně máte právo jako každý jiný poslanec, ale tento návrh podléhá režimu Poslanecké sněmovny, to znamená, že o návrhu na doplnění pořadu schůze nelze hlasovat, vznesou-li proti němu, resp. že tento návrh se neprojednává, vznesou-li proti němu námitku dva poslanecké kluby nebo dvacet poslanců. V tuto chvíli je návrh neprojednatelný."

To je citace z řeči pana poslance Bendy tehdy v roce 2005. To bylo před šesti lety. To je teď už pasé. Vládní koalice si teď výklad jednacího řádu ohnula k obrazu svému. Budiž, přehlasovali jste nás.

Ale podle jednacího řádu, paní předsedkyně, máte povinnost předložit Sněmovně tyto tisky k hlasování a Sněmovna dnes svými hlasováními odmítla zařazení těchto tisků na pořad této schůze. Opakuji – hlasy koaličních poslanců Sněmovna odmítla zařadit je na tuto schůzi. Nenašel jsem totiž žádné usnesení Sněmovny, které by tyto tisky zařazovalo na dnešní den, a bohužel, vy sama jste dnes už jednoho poslance upozornila, že lhůta pro podávání návrhů je jen půl hodiny, takže dnes už o jejich zařazení nemůžeme ani nechat hlasovat.

Proto jsem dal ten návrh na přerušení této schůze do vyjasnění, co je vlastně dnešním prvním bodem jednání. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolávala jsem naše kolegy do jednacího sálu, protože byl přednesen procedurální návrh na přerušení projednávání – pana poslance poprosím, aby ještě jednou řekl přesně, jak zní jeho návrh, pro ty, kteří tady nebyli, abychom citovali úplně přesně. O tomto procedurálním návrhu rozhodne Poslanecká sněmovna.

Mezitím je zde žádost na odhlášení. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili.

Poslanec Vladimír Koníček: Podal jsem procedurální návrh na přerušení této schůze do doby, než se vůbec vyjasní, co má být dnešním prvním bodem, protože bod, který je napsaný na tabuli, nebyl žádným usnesením Sněmovny na dnešní den jako první bod zařazen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, všichni slyšeli váš návrh. Slyšeli také debatu, která se k tomuto bodu vedla, nemá smysl ji opakovat. Ty body, o kterých vy mluvíte, byly uvedeny již na pozvánce schůze, čili není žádný spor o tom, že by neměly být dnes projednávány. (Hlasitá nesouhlasná reakce z poslaneckých lavic nalevo.)

Já o vaší námitce nechám hlasovat. O vaší žádosti, procedurálním návrhu nechám hlasovat a Sněmovna rozhodne, tak jak rozhodla v roce 2005, tak jako rozhodla v jiných případech.

Prosím příchozí, aby se znovu zaregistrovali. (Po chvilce čekání.) Já doufám, že už všichni stihli přijít do jednacího sálu ze svých kanceláří.

Rozhodneme o tomto procedurálním návrhu na přerušení nyní, a to hlasováním s pořadovým číslem 26.

Ještě pan poslanec Koníček upřesní.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vy jste před chvílkou tvrdila, že byly na pozvánce. Ještě jsem si ověřoval, na pozvánce bylo 81 bodů. Jak mohly být na pozvánce body 87, 88, 89 až 100? Vy jste tady řekla nepravdu! a snažíte se to převálcovat hrubou silou. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má předsedkyně Sněmovny paní Miroslava Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, dovoluji, abych prostřednictvím paní místopředsedkyně vás požádala, abyste mě tady neosočoval z něčeho, co mi vlastní není. To za první. (Ironická reakce zleva.)

Za druhé. Jste členem organizačního výboru (reakce z lavice). – Prosím pana poslance Filipa, aby se zdržel všech projevů, ať už jsou

motivovány čímkoliv. Prosím, abyste ho požádala, paní místopředsedkyně, aby se choval tak, jak se má člen zákonodárního sboru chovat vůči předsedkyni Poslanecké sněmovny! To za první. (Potlesk koaličních poslanců.)

Za druhé chci říct, že pan poslanec Koníček a ostatní jsou členy organizačního výboru. (Důrazně:) Na organizačním výboru bylo několikrát avizováno – pokud není, tak má jiné zástupce ze jeho poslaneckého klubu a dostávají odtud materiály, které jsou pozvánkou na schůzi, a další. Tam bylo několikrát avizováno a v podkladu, který máte všichni k dispozici – prosím, abyste mě tady neosočoval, je jasně napsáno od první chvíle, kdy jsme pozvánku na schůze dostali, že úterý 1. listopadu budou případně projednávány zákony ze Senátu, budou-li splněny zákonné lhůty. To všechno máme k dispozici od prvního dne, kdy tato schůze začala. Prosím tedy, abyste si tady nevymýšlel. (Tleskají poslanci napravo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní předsedkyni.

Upozorňuji, že jsme povinni okamžitě přistoupit k hlasování, neboť šlo o návrh na přerušení schůze, čili návrh procedurální.

Já předávám řízení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme hlasovat o návrhu, který zazněl. (Poslanec Filip se hlásí o slovo.) Je to návrh procedurální, rozhoduje se o něm bez rozpravy. Já jsem přivolala naše kolegy do sněmovny. Dostali dostatek času na to, aby se dostavili.

Zahajuji hlasování číslo 226. Táhá se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem pana poslance Koníčka, tak jak nám jej přednesl. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 226. Přítomno 156, pro 53, proti 101. Konstatuji, že návrh přijat nebyl.

Přistoupíme k projednávání bodu číslo 86, ale ještě předtím navrhuji, aby na žádost předsedy Senátu bylo umožněno vystoupit těmto senátorům a senátorkám: Aleně Dernerové, Miluši Horské, Jiřině Rippelové, Boženě Sekaninové, Dagmar Terelmešové, Miroslavu Antlovi, Jiřímu Dienstbierovi, Petru Gužianovi, Janu Hajdovi, Karlu Korytářovi, Jiřímu Lajtochovi, Miloši Malému, Miroslavu Nenutilovi, Radku Sušilovi, Zdeňku Schwarzovi, Petru Šilarovi, Zdeňku Škromachovi, Petru Víchovi a Janu Žaloudíkovi v Poslanecké sněmovně.

Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Ptám se, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorek a senátorů. Zahajuji hlasování číslo 227. Kdo je pro? (V sále je velký hluk.) Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 227. Přítomno 158, pro 106, proti 18. Návrh byl přijat.

Zahajuji projednávání bodu číslo

86.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 378/4. Vítám mezi námi senátora Karla Korytáře. Prosím, aby se za navrhovatele...

Pan kolega Stanjura se ještě hlásí? Jsme v těch zahajovacích fázích projednávání tohoto bodu, nejsme zatím v rozpravě.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým návrhům pozměňovacím vyjádřil Miroslav Kalousek, ministr financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Nebudu zdržovat.

Máte na stole novelu, kterou již Poslanecká sněmovna schválila, a to dvakrát, neboť poprvé ji částečně zrušil Ústavní soud v ustanovení, které uvalovalo srážkovou daň na státní příspěvek vyměřený za rok 2010. Plus Ústavní soud byl toho názoru, že má být tato novela řádně projednána, nicméně nepochybnil právo Parlamentu České republiky snížit státní příspěvek.

V duchu nálezu tohoto Ústavního soudu vláda České republiky vypustila ono napadené ustanovení a v nezměněné podobě ten zbytek předložila do Poslanecké sněmovny, která to schválila. Senát měl jiný názor a já nyní prosím, aby Poslanecká sněmovna setrvala na svém stanovisku, neboť tím naplní dva cíle. Tím prvním bude úspora mandatorních výdajů státního rozpočtu v objemu zhruba pěti až šesti miliard. Tím druhým cílem je odstranění distorze a diskriminace na finančních trzích. Protože jak snadné nabízet bezkonkurenční produkt, když má také bezkonkurenční státní podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Ptám se, zda se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Michalík. Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, tisk 378 tady prošel projednávacím procesem a všichni pamatujeme jeho dvě etapy předtím, než ho smetl Ústavní soud, a pak tu druhou formu, ale každopádně si myslím, že by bylo vhodné, abych pro připomenutí se vrátil k jednotlivým bodům projednávání tohoto tisku.

Tisk 378 předložila vláda Sněmovně 25. 5. tohoto roku. Navrhovatelem byl ministr financí. Tento zákon byl očíslován a rozeslán poslancům jako 378/0 v květnu. Navrhovatel tehdy navrhl Sněmovně projednávání návrhu zákona tak, aby se s ním Sněmovna ztotožnila již v prvním čtení, § 90, což nebylo nebo bylo v prvním čtení zamítnuto. V prvním čtení byl projednán v obecné rozpravě 7. 6., a jak jsem již říkal, nesouhlasila Sněmovna s projednáváním podle § 90, tudíž byl návrh zákona přikázán výborům. Rozpočtový výbor pak projednal návrh zákona a vydal usnesení doporučené poslancům jako tisk 378/1. Ve druhém čtení pak prošel tento tisk obecnou rozpravou 30. 8., podrobnou rozpravou 30. 8. na 22. schůzi, byla zkrácena lhůta pro třetí čtení na 48 hodin. Podané pozměňovací návrhy byly zpracovány jako tisk 378/2, byl rozeslán 30. 8. 2011. Třetí čtení pak proběhlo 2. 9. a bylo schválené usnesení Sněmovny číslo 666.

V Senátu pak tento zákon byl projednán ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu a s jeho závěry tady určitě vystoupí pan Korytář.

Každopádně si myslím, že důvody, které nás vedly tehdy k tomu, abychom tento zákon nepřijali a navrhovali jeho zamítnutí, nadále setrvávají. Změny, které navrhuje Senát, jsou zlepšením tohoto stavu, a tudíž v případě hodnocení budu já doporučovat, abychom přijali usnesení ve znění senátního návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu. Do rozpravy je jako první přihlášený pan předseda poslaneckého klubu Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Navrhuji Sněmovně, aby svým usnesením omezila řečnickou dobu vystupujících na maximálně 10 minut, a dále navrhuji, aby se Sněmovna usnesla, že poslanec může k téže věci vystoupit nejvýše dvakrát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. O tomto návrhu pa-
na poslance Stanjuru dám hlasovat. Prosím, aby se dostavili naši kolegové

z předsálí. Já vás odhlásím. Znovu prosím, abyste se přihlásili hlasovacími kartami.

O procedurálním návrhu pana předsedy poslanca Stanjury zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 228 z přihlášených 143 poslanců pro 89, proti 53. Tento návrh byl přijat.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, paní předsedkyně Poslanecké sněmovny mě okřikla a já ji žádám tady před vámi, aby se mi omluvila, protože jsem neměl žádné vyjádření při jejím projevu a mám na to nejméně několik svědků a může mi to dosvědčit i vedle mě sedící kolega Votava. Až bude zase někoho okřikovat, tak by bylo dobré, kdyby se přesvědčila, jestli ten, o kterém požaduje, aby se choval důstojně, odpovídající ústavní funkci, nechť si to nejdřív ověří.

Vážená paní předsedkyně, prostřednictvím předsedající, žádám vás, abyste se mi veřejně omluvila.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická poznámka. Já nyní prosím pana senátora Karla Korytáře, aby se ujal svého slova.

Senátor Karel Korytář: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, s novelou ústavního zákona před vás předstupují již podruhé v krátké době jednoho roku. Tentokrát se tato novela se zabývá pravou podstatou stavebního spoření a to je jeho účel pro podporu bydlení.

Pro lepší pochopení stanoviska Senátu se nevyhnu krátkým exkurzem z důvodové zprávy. Zákonem č. 348/2010 Sb., ze dne 12. listopadu 2010 byl novelizován zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmů. Tuto novelu zákona Ústavní soud dne 19. dubna 2011 zrušil nálezem vyhlášeným pod číslem 119/2011 Sb., a to uplynutím dne 31. prosince 2011. Cílem v této novele navržených úprav, jak ji předložila vláda, je snížit zatížení státního rozpočtu v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníkům stavebního spoření, potřeba reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době plně nevede k podpoře financování bytových potřeb, a sblížení podmínek pro zdanění úrokových příjmů plynoucích ze státního spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů.

Systém stavebního spoření, jak se uvádí v důvodové zprávě, je založen na koexistenci úvěr nečerpajících a úvěr čerpajících účastníků stavebního spoření. Pro stabilitu systému je údajně nepříznivý podíl tzv. přespolních klientů. Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách ve vazací lhůtě cca 314 miliard korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. V současné době je to již přes 400 miliard. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že se úspory pak mohou využít na jakýkoliv účel. Systém v tomto rozsahu tak primárně neslouží k zajištění bytových potřeb, ale především jako produkt střednědobého či dlouhodobého spoření, jež v současné době podle vlády přináší nadstandardní zhodnocení.

Výše státní podpory stavebního spoření se snižuje na 10 % základu a ve výši 20 tisíc korun zůstává zachován, to znamená, že u smluv uzavřených do 31. 12. 2003 dochází ke zvýšení limitu z 18 tisíc korun na 20 tisíc korun, u smluv uzavřených po 31. 12. 2003 se 20 tisíc korun nemění a u smluv, které budou uzavírány po účinnosti nové právní úpravy, je limit nastaven ve výši 20 tisíc korun. Snížením státní podpory má dojít ke zrovnoprávnění dalších produktů na trhu, například termínovaných vkladů či spořicích účtů se stavebním spořením, které, jak se uvádí v důvodové zprávě, je v současnosti zvýhodněno na úkor těchto produktů. Čili dochází k narušení konkurenčního prostředí. Průměrná úroková míra u spořicích a termínovaných účtů činí 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků dosahujícího téměř 6 % ročně za předpokladu trvání spoření po vazací dobu, tedy 6 let, a ukládání optimální částky, tedy zhruba 20 tisíc korun ročně.

Přechodným ustanovením § 10 zákona o stavebním spoření se řeší vztah stávající a nové právní úpravy při určení výše státní podpory. Od okamžiku nabytí účinnosti zákona se bude u všech smluv posuzovat procentuální sazba státní podpory, základ, tedy uspořené částka, z něhož se státní podpora vypočítává, dále maximální výše státní podpory pro jednoho účastníka, pravidla pro poskytování státní podpory na více smluv téhož účastníka a rovněž pravidla pro rozložení vkladů do více kalendářních let podle nové úpravy.

Důvodem této konstrukce je zejména rovný přístup ke všem účastníkům stavebního spoření a snaha o to, aby zamýšlené účinky nové právní úpravy nastaly co nejdříve i u stávajících smluv. Předkladatel dále uvádí, že přechodným ustanovením se vznik právních vztahů posuzuje podle právní úpravy účinné v okamžiku tohoto vzniku, zatímco jejich obsah se od nabytí účinnosti nové právní úpravy řídí touto novou právní úpravou – takzvaný okamžitý účinek zákona a stávající právní vztahy, někdy označovány též jako takzvaná nepravá zpětná účinnost nebo nepravá retroaktivita. Jedná se o standardní a v oblasti smluvního práva zcela převažující způsob řešení

konfliktů časové působnosti právních norem. Srovnání obdobně například – § 854 občanského zákoníku – jak potvrdil Ústavní soud v odůvodnění svého nálezu vyhlášeného pod číslem 119/2011 Sb., kde se přímo vyjadřuje k přípustnosti nepravé retroaktivity ve vztahu ke snižování státní podpory u všech smluv ze stavebního spoření.

Z hlediska ochrany oprávněných očekávání stávajících účastníků stavebního spoření lze poznamenat, že každá změna právní úpravy z povahy věci představuje určitý zásah do očekávání jejich adresátů.

V části druhé – změna zákona o dani z příjmu – se v navrhovaných ustanoveních nově formuluje ustanovení § 4 odst. 1 písm. s) týkající se osvobození od daně z příjmu fyzických osob. Vzhledem k tomu, že při zrovnoprávnění dalších produktů na trhu, jak jsem již hovořil ve vztahu k bankám a jiným produktům, působí stavební spořitelny jako subjekt, který dělá problémy, je na místě krátce připomenout roli a poslání stavebních spořitelien.

Asociace českých stavebních spořitelien je zájmovým sdružením právnických osob s právní subjektivitou založených dle § 20f a následně občanského zákoníku, jehož zakladateli a členy jsou všechny stavební spořitelny působící v České republice. Jedná se tedy o profesní asociaci, jejímž základním posláním je snaha o vytváření optimálního zázemí systému stavebního spoření a upevňování důvěry ve spolehlivost, funkčnost, stabilitu, kontinuitu a výkonnost sektoru stavebního spoření. Stavební spoření bylo zavedeno v České republice zákonem č. 96/1993 Sb. s účinností od 1. 4. 1993 a po bezmála 18 letech představuje stabilní a fungující systém, v němž stavební spořitelny jakožto specializované banky přijímají vklady účastníků stavebního spoření. Tyto vůči Ministerstvu financí a současně takto shromážděné prostředky používají k poskytování úvěrů, které zákon přísně váže na jím definované bytové účely. Z pohledu účastníka pak jde o jediný finanční produkt s obligatorní spořicí a fakultativní úvěrovou fází, jehož první fáze, to znamená doba spoření, dává účastníkovi nejen možnost účinného zhodnocování jeho úspor, ale po splnění smluvních podmínek též nárok na poskytnutí řádného úvěru ze stavebního spoření na uspokojování jeho bytových potřeb a který v případě využití zmíněného nároku přechází ve druhou fázi – čerpání poskytnutého řádného úvěru, který je úročen předem garantovanou fixní úrokovou sazbou na bytové potřeby a jeho splácení.

Asociace klade důraz především na vytváření příznivých podmínek pro řešení bytových potřeb účastníků stavebního spoření. Prostřednictvím spolupráce stavebních spořitelien dociluje podpory a rozvoje produktu stavebního spoření na českém trhu, a tím vytváření zdrojů pro investice do bytového fondu. Za dobu svého trvání se stavební spoření stalo v tuzemsku rozšířeným a uznávaným finančním produktem. Členové Asociace aktuálně

spravují 5,5 milionu účinných smluv o stavebním spoření, v jejich rámci pak vklady ve výši 420 miliard korun a úvěry ve výši 290 miliard. Historicky pak stavební spořitelny poskytly více než 1,8 milionu účelových úvěrů na bydlení v celkovém objemu téměř 520 miliard korun.

Jak celý systém funguje a jak postupem času dospěl k současným výsledkům? Stavební spoření je relativně uzavřený systém účastníků, který funguje na principu solidárnosti, kdy větší část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčit na bydlení. Účastníci, kteří nevyužijí úvěru, v terminologii stavebního spoření takzvaní přátelští klienti, jsou motivováni státní podporou ke spoření. Podle statistiky je průměrný vklad aktuálně cca 85 tisíc korun a průměrný úvěr přesahuje 510 tisíc korun. Český systém stavebního spoření tak potřebuje přibližně pět přátelských klientů pro to, aby mohl být poskytnut jeden průměrný úvěr. To znamená, že pro systém a jeho fungování jsou maximálně žádoucí i klienti, kteří na určitou dobu spoří, to znamená odloží své peníze do stavební spořitelny a dají je k dispozici účastníkům, kteří chtějí nebo potřebují úvěr na financování svých bytových potřeb.

Asociace českých stavebních spořitelien je však přesvědčena, že zachování stávajícího režimu stavebního spoření nepředstavuje hrozbu značných hospodářských škod pro Českou republiku, která byla deklarovaným důvodem pro přijetí novely ve stavu legislativní nouze. Asociaci nejsou známy žádné analýzy předkladatele návrhu novel, z nichž by vyplývala okamžitá a zásadní újma, která by hrozila při zachování dosavadní výše státní podpory stavebního spoření i pro nejbližší roky. Zpráva o hodnocení dopadu regulace v návrhu novely hovoří pouze o omezeném cíli snížit zatížení státního rozpočtu, aniž by ovšem porovnávala stav před a po realizaci opatření dle novely a aniž by vzala v úvahu též dopady na příjmovou stránku státního rozpočtu ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Naopak Asociace má k dispozici Studii efektů stavebního spoření pro ekonomiku a společnost zpracovanou společností NextFinance, s. r. o., pod vedením Ing. Vladimíra Pikory. Z ní mimo jiné vyplývá, že za rok 2009 bylo na státní podpoře vyplaceno něco přes 13 miliard korun, zatímco ze stavebního spoření obdržely veřejné rozpočty na daních více než 25 miliard korun, a že do bytového fondu bylo ze stavebního spoření jenom prostřednictvím úvěrů investováno cca 65 miliard korun. Přitom podíl stavebního spoření na financování bytové výstavby dosahoval výše mezi 40 až 60 procenty. Ze studie také vyplývá, že výdaje státního rozpočtu ve výši 1 miliardy korun na státní podporu generuje v důsledku multiplikačního efektu v rámci systému stavebního spoření nejméně 251 nových pracovních míst ve stavebnictví. Zmíněná data svědčí pro závěr, že stavební spoření se významně podílí na zajišťování bytových potřeb obyvatelstva, k čemuž se Česká republika

zavázala v článku 11 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech a v článku 16 Evropské sociální charty.

Co se týká opatření zavedených novelou, samozřejmě jsou to opatření, která lze tak nějak hodnotit, když shodně s obsahem návrhu vnímá i Asociace, že zvolený způsob úpravy postihuje nepříznivými důsledky jednotlivé skupiny účastníků stavebního spoření v různém rozsahu, a to bez jakéhokoli legitimního důvodu. Na jedné straně je zde velká skupina účastníků, kterým budou zálohy státní podpory kráceny, protože záloha stavební podpory bude jejich smlouvám poukázána až v roce 2011. Naproti tomu existuje skupina účastníků, jejichž smlouvy byly uzavřeny do konce roku 2003, u nichž Ministerstvo financí v praxi uplatňuje § 11 odst. 3 ve znění účinném do 31. 12. 2003. Podle něj se u smluv, jež byly ukončeny v prvním pololetí kalendářního roku, žádá o státní podporu za tento rok vždy k 30. červnu. To hovořím o té první zásadní úpravě, kterou shledal Ústavní soud jako protiústavní, a to je to jednorázové zdanění 50 procent. To znamená, že postihlo jak smlouvy minulé, tak současné a v podstatě se připsal ten dopad i pro ty smlouvy, které byly uzavírány do budoucnosti.

Překvapivý dopad na očekávání účastníků ohledně zhodnocení úspor bude ostatně mít i zavedení daně z úrokových příjmů ve výši 15 %. Tím že navrhovatel nespecifikoval blíže stavební spoření – obecnou úpravu zdanění úrokových výnosů – podrobil daní rovněž takzvané úrokové zvýhodnění z vkladů z minulých let. Úrokové zvýhodnění bylo sjednáváno už při uzavření smlouvy či poskytováno poté během doby spoření a mělo motivovat účastníky k dlouhodobému spoření. Na jeho základě účastníkovi náleží další úroky z vkladů, které však mají být vyplaceny až společně s celým výnosem při ukončení doby spoření, kdy se vyhodnotí splnění sjednaných podmínek nároku na toto zvýhodnění, zejména trvání stavebního spoření po určité minimální dobu. Účastníci skládali na účty prostředky v očekávání, že obdrží celé takové úrokové zvýhodnění z dosavadních vkladů za podmínek, které platily v době, kdy vklady na účty stavebního spoření vnášeli. To platí tím spíše vzhledem k dlouhodobosti stavebního spoření a vázanosti vkladů na něm. Částečné výběry z účtu stavebního spoření nejsou v době spoření smlouvami povoleny a přístup účastníka k naspořeným prostředkům i státní podpoře je standardně možný jen najednou, a to za podmínky ukončení spoření, zejména ukončení smlouvy nebo poskytnutí řádného úvěru. Účastníci, kteří se rozhodli dlouhodobě zhodnocovat své prostředky pomocí stavebního spoření, tedy tuto volbu učinili již na počátku smluvního vztahu a s očekáváním, že obdrží i úrokové zvýhodnění v nezměněné výši, o čemž svědčil i tehdy aktuální právní stav. V tomto očekávání pak vnášejí na své účty vklady.

Pokud má být nyní náhle dle novely úrokové zvýhodnění dosavadních smluv zdaněno, a to na celou dobu spoření, tedy i s vklady připsanými do

konce roku 2010, pak nová právní úprava významně zasahuje do popsanych legitimních očekávání značného počtu účastníků na zhodnocení jejich úspor. Například u průměrné smlouvy o stavebním spoření uzavřené v roce 2000 s cílovou částkou 220 000 korun činí úrokové zvýhodnění cca 12 000 korun a za něj bude tedy účastník zkrácen o 1800 korun.

Je zřejmé, že stavební spoření v daném okamžiku své účely plní, neboť minimálně 65 % vkladů shromážděných stavebními spořitelny je použito na účelové úvěry financující bytové potřeby účastníků, přičemž i účastníci, kteří si neberou úvěr, sami často použijí na bytové potřeby zůstatek účtu stavebního spoření. Navíc je další úvěrová expanze omezována přímo, kde jsou pro poskytování překlenovacích úvěrů a úvěrů poskytovaných právnickým osobám nastaveny limity, které ještě širšímu poskytování těchto konkrétních typů úvěrů na bydlení brání. Některé stavební spořitelny již musely svou obchodní politiku s ohledem na vývoj vkladového a úvěrového portfolia uzpůsobit limitům uvedeným v zákoně a poptávku po těchto úvěrech různými nástroji tlumit.

Závěrem chci říct v této části, že stát prostřednictvím stavebního spoření plní své mezinárodní závazky z Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech a článku 16 Evropské sociální charty. Restriktivní zásah státu do fungujícího systému stavebního spoření novelou s výše popsánými dopady by tedy nepochybně nejen omezil rozsah, v němž Česká republika plní své mezinárodní závazky k zajišťování sociálních práv občanů, ale též zasáhl do průběhu realizace soukromoprávních vztahů s účastníky stavebního spoření, a tím do jejich oprávněných očekávání ohledně zhodnocení úspor a realizace bytových potřeb.

Návrh zákona, který byl projednáván v Senátu jako tisk č. 182, z hlediska úpravy výše státní podpory – to je její snížení z dosavadních 15 % na 10 % uspořené částky v příslušném kalendářním roce, a to od 1. ledna 2012 u všech smluv o stavebním spoření, dále zvýšení podílu součtu cílových částek u smluv uzavřených stavební spořitelnou s právnickými osobami na součtu cílových částek u smluv, u nichž dosud nevznikl nárok na úvěr ze stavebního spoření v roce 2012, z dosavadních 15 % na 25 % a zvýšení limitu z cílových částek pohledávek z úvěru osobám, jejichž výrobky a poskytované služby jsou určeny pro uspokojování bytových potřeb, a z úvěrů, které slouží k úhradě nákladů na řešení bytových potřeb i v případě, kdy účastníci nemají ještě nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření v roce 2012, z dosavadních 20 % na 30 % – je totiž totožný s návrhem, který Senát projednal v roce 2010 jako tisk číslo 365 a který byl nálezem Ústavního soudu zrušen včetně srážkové daně, o níž jsem již hovořil, ve výši 50 %, na státní podporu stavebního spoření, neboť tu shledal Ústavní soud protiústavní.

Senát na své 12. schůzi dne 12. října 2011 projednávanou vládní novelu zákona v hlasování číslo šedesát tři vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, kdy pro hlasovalo 38 z přítomných 63 senátorů, 8 bylo proti. V diskusi vystoupili 3 senátoři.

A nyní důvody pro vrácení s pozměňovacími návrhy.

Stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnější spoření pro občana České republiky, jak již jsem říkal v předchozích statích. Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě cca 314 mld. korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. Jak jsem již říkal, dnes je to přes 400 mld. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou využít na jakýkoli účel. Statistika totiž nepodchytí, že vysoké procento těchto úspor jde přece jenom na bydlení, i když ne formou úvěru. Ta čísla, o kterých jsem tady hovořil ve vztahu k Asociaci stavebních spořitelen, jasně hovoří o tom, že těch úvěrů zase nebylo tak málo a jejich přínos pro státní pokladu – a i tohoto spoření – je velmi výrazný.

Téměř 5 mil. smluv dokladuje, že spoří prakticky všechny rodiny. Nemůže obstát argumentace, že průměrná úroková míra u spořicích a termínovaných účtů činí 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků dosahujícího téměř 6 % ročně. Ta 2 až 3 % úroků v bankách spolknou neúměrné bankovní poplatky, které v České republice jsou, a neexistuje jiná nabídka, která by více motivovala střadatele spořit. Nelze souhlasit ani, dle Ústavního soudu, s přípustností tzv. nepravé retroaktivity, která umožňuje restriktivně zasahovat do dříve uzavřených smluv stavebního spoření. Přijetím této úpravy občan ztrácí výhodnou možnost, jak zhodnotit své úspory, a stát možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady necitlivých reforem. Kvůli finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z tzv. konzervativních – jinak řečeno opatrných – fondů, které bankovní domy doporučují, a po dalším upozornění ministra financí, že bude ještě hůře, nemůžou důvěřovat ani bankám.

Bohužel musím konstatovat, že lidé problémy belgické banky nebo Erste banky, která je matkou naší České spořitelny, kdy vlastně musela odepisovat nevýhodné dluhopisy řecké a další, ten důvod není, tak jako si představuje pan ministr, ale lidé říkají: co teď je na řadě? Asi banky. Takže nevěří ani bankám. Nejlépe tedy bude spořit do slavníku. A to přece nechceme, a proto by bylo na místě návrh novely prostě zamítnout.

Pokud by ovšem k zamítnutí došlo, tak v důsledku rozhodnutí Ústavního soudu, který zrušil zákon č. 348/2010 Sb., neobživují ustanovení platná před přijetím zrušení právní normy. Zrušením zákona, který novelizoval zákon o stavebním spoření, dojde uplynutím 31. prosince 2011 k jeho vyřazení z právního řádu České republiky, a nikoli k faktickému kon-

stituování nové úpravy formou ožívání předpisu již dříve zrušeného. Pouhým zamítnutím návrhu by došlo k právnímu vakuu a příspěvek by nebylo možné fakticky čerpat. – Ještě dvě minutky.

Proto s přihlédnutím k výše uvedeným argumentům přijal Senát na doporučení výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu usnesení, kde se zachovává výše státní podpory stavebního spoření na úrovni 15 %, která platila do přijetí zákona č. 348/2010 Sb., to jest do 12. listopadu 2010, a vypustil z tisku č. 182 pro období 12 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona zvýšení limitů o 10 procentních bodů, tedy navýšení z 15 na 25 % limit pro uzavírání smluv s právníckými osobami a limit pro poskytování komerčních a překlenovacích úvěrů z 20 na 30 %. Zároveň se navrhuje znovu zařadit osvobození od daně z úroků z vkladů ze stavebního spoření, včetně úroků ze státní podpory, tak jak to bylo před přijetím zrušené novely.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, je na zvážení, a to ocituji výrok zde z Poslanecké sněmovny, zda za získané haléře neztratíme koruny a zda za to stojí naštvat střadatele těch 400 mld. korun, které dodávají spolehlivě do oběhu.

Děkuji za pozornost a děkuji rovněž za podporu.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsdkyně, kolegyně a kolegové, k vystoupení pana kolegy Filipa. Chtěl bych potvrdit, že to skutečně nebyl on, od kterého vycházel ten hluk. Musím se přiznat, že ten hlasitý projev byl z mé lavice, a jestli paní předsdkyně si ho vztáhla na sebe osobně, tak mě to samozřejmě mrzí. A jestli ten hluk rušil ostatní, tak se samozřejmě omlouvám. Myslím si tedy, že je na místě omluva paní předsdkyně směrem k panu poslanci Filipovi. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, to byla faktická poznámka a nyní v obecné rozpravě s řádnou přihláškou pan poslanec Petr Braný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, pane předsedo Stanjuro – nevidím ho zrovna – budu se samozřejmě řídit a respektovat usnesení, které bylo přijato, a nebudu vystupovat obšírně, i když musím přiznat, že do současné doby jsem si naivně myslel, že koaliční poslanci dokáží vyslechnout i delší vystoupení, hledat v něm inspiraci, popř. jakési poučení pro

svou další práci a rozhodování. Ale asi jsem se mýlil, potřebuji to v koncentrovanější podobě, tak se budu snažit, abych aspoň takto vyhověl panu předsedovi Stanjurovi. Teď tedy k samotnému materiálu.

Komunistická strana Čech a Moravy byla proti této vládní novele zákona o stavebním spoření. Proto jsme uvítali, že ji Senát vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem, který zákon o stavebním spoření vrací do stavu před přijetím této novely, a podrobně o tom hovořil přede mnou zpravodaj Senátu.

Za náš poslanecký klub musím říci, že jsme pro tento senátní návrh z několika důvodů. Domníváme se, že stávající systém stavebního spoření jistě potřebuje určité úpravy. Ale rozhodně to nejsou úpravy, které v tisku číslo 378 navrhla vláda a které koaliční hlasovací mašinerie protlačila Poslaneckou sněmovnou.

Pan ministr financí zde vystoupil ve svém krátkém vystoupení a uvedl mimo jiného, že je to produkt nadstandardní a že jako takový musí zmizet v podstatě z trhu. Já bych mu rád a upřímně věřil, kdyby ten samý ministr, to samé ministerstvo neuvedlo nový nadstandardní produkt, a to jsou tzv. dluhopisy pro občany v objemu 20 mld. korun. A pan ministr – škoda, že tu není – si pochvaloval, jak rychle zmizely, jak se říká, ze stolu a bylo vyprodáno. A víte, v čem je ta nadstandardnost? Teď o tom budou uvažovat ostatní soukromí investoři, kteří vydávají dluhopisy, že totiž byly vydány v nominální hodnotě jedna koruna. A jedna koruna česká se zdaňuje, je tam 15procentní, nebo bude-li jiná daň schválena letos, tak tam ta daň se nepromítne, není ani koruna, tudíž se neplatí! Když vy si koupíte miliardu, ale v korunových nominálních hodnotách, tak při prodeji neplatíte žádnou daň. V tom je to kouzlo těchto pilotních listů, které byly vydány. Takže když pan Kalousek říká na jedné straně tak, tak na druhé straně jsme vytvořili toto. A když se podíváte, tak opravdu může z toho dělat za prvé závěr, že občané mají velkou důvěru ve vládu, rychle se to vyprodalo. A víte, jaký je tam průměr? Přes sedm milionů nakoupil jeden člověk! A to ještě tam byli tací, kteří kupovali miliardy. Takže si asi uděláte obrázek o tom, kdo to nakupoval! Tak to jenom proto, abychom nebojovali s jedním nadstandardním produktem, to je stavební spoření, a vedle toho jsme vytvořili další.

Ale zpět k materii. Takže především soudíme v KSČM, že stávající podoba stavebního spoření funguje velice dobře, ovšem ono zmíněné úsilí vlády obsažené v tisku 378 již přineslo své výsledky, které rozhodně nelze považovat za dobré. A to tato vládní novela zákona o stavebním spoření ještě nevstoupila v platnost ani. Podle údajů všech pěti tuzemských stavebních spořitelů z konce letošního září se totiž zájem občanů o tento druh spoření meziročně propadl o více než čtvrtinu a nižší je také počet smluv i objem úvěrů. Tady kroky navrhované vládou již utlumují celý sys-

tém stavebního spoření. K tomu je ovšem nutno dodat, že i riziko arbitráží s Českou republikou je velké. Mateřské společnosti stavebních spořitelů mohou zvažovat zahájení arbitrážních sporů proti České republice podle dohod o podpoře a ochraně investic, neboť tyto dohody obsahují ustanovení o řádném a spravedlivém zacházení, jehož prvkem je ochrana tzv. legitimního očekávání.

Myslím si, že vedle podpory bydlení by se ze stavebního spoření mohl stát také nástroj pro spoření na stáří, studium či nadstandardní zdravotní služby, které koalice prosadila. Podle našeho názoru by proto účastníci stavebního spoření měli mít i nadále možnost využít naspořené prostředky po ukončení tzv. vázacích lhůt na cokoliv.

Shrnu-li to potom, vláda dává přednost úzkému krátkozrakému pohledu na problematiku stavebního spoření namísto toho, aby stávající problém v této oblasti řešila s širším rozhledem. Totiž poskytnout občanovi možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady necitlivých reforem. K tomu dodávám, že vláda postupuje tak, že ušetří několik miliard, aby přišla o mnohem větší sumy v multiplikačních efektech stavebního spoření a v důsledku nutnosti nějak řešit zmíněné negativní sociální souvislosti její úpravy stávajícího systému stavebního spoření. Jak příznačné pro tuto pravicovou vládu.

Řadu číselných údajů už zde sdělil přede mnou zpravodaj Sněmovny a potom zejména zpravodaj Senátu, takže je nebudu dále uvádět z hlediska časového.

Nad rámec tisku číslo 378 potom musím uvést i to, že vláda v současné době připravuje další změny v oblasti stavebního spoření. Mělo by se jednat například o to, že by státní podpora byla napříště vázána na účely bydlení. Změna by se přitom týkala nových i dříve uzavřených smluv o stavebním spoření. Připomínám, že podobný scénář už zažilo Slovensko v letech 1997 až 1999. Tehdejší změna zákona o stavebním spoření podminila čerpání státní podpory použitím našetřených peněz na bydlení. Propad počtu klientů, kteří si nově uzavírali smlouvy o stavebním spoření, byl masivní, a v září 1999 slovenský parlament toto opatření zrušil. Stávající česká vláda je prostě nepoučitelná a jde za krátkozrakými úsporami ve výdajích státního rozpočtu, ať to stojí co to stojí.

Znovu tedy opakuji, že klub poslanců Komunistické strany Čech a Moravy bude hlasovat pro přijetí pozměňovacího návrhu Senátu. Děkuji za pozornost.(Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Další v rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Látka.

Poslanec Jan Látka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládo, dovol-

te mi vystoupit zde k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem. Dovolte mi seznámit vás s nálezem Ústavního soudu jako nejzávažnějším dokumentem v této záležitosti.

Cituji: 119/2011 Sb., nález Ústavního soudu. Jménem republiky. Ústavní soud rozhodl dne 19. dubna 2011 v plénu složeném z předsedy soudu a soudce zpravodaje Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miroslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické o návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zastoupených poslancem Mgr. Bohuslavem Sobotkou, se sídlem Praha 1, Sněmovní 4, na zrušení zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, eventuálně na zrušení § 4 odst. 1 písm. s) ve slovech "s výjimkou příspěvku, na který vznikl nárok v roce 2010 a který byl poukázán stavební spořitelně po 31. prosinci 2010", § 8 odst. 2 písm. c), § 8 odst. 3 a 4 ve slovech "a c)" a § 36 odst. 8 zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 348/2010 Sb., a článku 2 zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení takto:

1. Ustanovení článku 3 bodu 1 v části, kterou se stanovuje nové znění § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a článku III. bodu 2, 3 a 4 zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se ruší dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

II. Ustanovení článku 1, článku 2, článku 3, bodu 1 v části, kterou se ru-

ší § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění před účinností zákona č. 348/2010 Sb., a článku 4 zákona a č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se ruší uplynutím dne 31. prosince 2011.

Odůvodnění.

I. Rekapitulace návrhu.

1. Dne 9. prosince 2010 byl Ústavnímu soudu doručen návrh skupiny 45 poslanců na zrušení záhlaví uvedeného zákona /dále jen napadený zákon/ a jeho ustanovení článku 2, jakož i novelizovaných ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Napadeným zákonem došlo ke změně a doplnění některých zákonů tak, že byla stanovena zvláštní sazba daně ve výši 50 % na příspěvek fyzickým osobám podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření /dále jen státní podpora/, na který vznikl nárok v roce 2010 a který byl poukázán stavební spořitelně po 31. prosinci 2010. Současně byla dnem jeho účinnosti snížena výše zálohy státní podpory z 15 na 10 % z ročně uspořené částky nepřesahující 20 tisíc korun. Návrh splňoval náležitosti podle zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

2. Podstatou návrhu byly námitky rozporu napadeného zákona s ústavním pořádkem vztahující se ke způsobu jeho přijetí, jakož i k jeho obsahu. Navrhovatelé zpochybňují důslednost (?) projednávání návrhu zákona ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, v jehož důsledku mělo dojít k porušení některých ústavních principů vztahujících se k parlamentní proceduře přijímání zákonů. Jejich námitky dále směřují vůči tomu, že mimořádná schůze, na které došlo ke zkrácenému jednání o návrhu napadeného zákona, byla svolána jen 40 minut před jejím začátkem, jakož i vůči omezení, která senátorům zvoleným ve volbách v říjnu 2010, protože dne 12. listopadu 2010 projednával Senát návrh napadeného zákona ve složení odpovídajícím jeho 7. funkčnímu období 2008 až 2010 a nově zvolení senátoři se tak nemohli tohoto projednávání zúčastnit.

3. Ve vztahu k obsahu napadeného zákona navrhovatelé namítají, že snížení státní podpory za rok 2010 jejím zpětným zdaněním zvláštní sazbou daně ve výši 50 %, jakož i snížení zálohy pro smlouvy o stavebním spoření uzavřené do 31. prosince 2010 vykazují znaky pravé retroaktivity a odporují legitimnímu očekávání účastníků stavebního spoření. Toto očekávání se opírá i o dosavadní praxi zákonodárce, který dosud respektoval vzniklé majetkové nároky na poskytnutí určitých majetkových plnění v závislosti na

době uzavření smlouvy o stavebním spoření. Zákonodárce zvolil nepřiměřené prostředky k prosazení veřejného zájmu na snížení deficitu státního rozpočtu, čímž nerespektoval požadavek spravedlivé rovnováhy mezi tímto zájmem a omezením práv jednotlivců.

Za prvé za a). Námitka zneužití institutu legislativní nouze.

4. Podle navrhovatelů byl návrh napadeného zákona spolu se třemi dalšími návrhy zákonů projednávány obdobným legislativním postupem projednán ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, aniž by pro takový postup byl dán jeden z důvodů podle § 99 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /dále jen jednacím řád Poslanecké sněmovny nebo jednacím řád/. Ve svém návrhu podrobně rekapituluje průběh zákonodárné procedury, přičemž zdůrazňuje, že projednávání návrhu napadeného zákona předcházelo obsahově identický vládní návrh zákona. Tento návrh předložila vláda dne 4. října 2010 s ohledem na uplatnění námitek dvou poslaneckých klubů proti návrhu vlády, aby byl –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče, prosím!

Poslanec Jan Látko: Ano. Aby byl souhlas s návrhem zákona vysloven již v prvním čtení a proti následnému poslaneckému návrhu na zkrácení lhůty na projednávání návrhu zákona ve výborech na 15 dnů jej však 26. října 2010 vzala zpět.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Jaroslav Vandas. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji abych pokračoval v seznamování Sněmovny s touto velice důležitou materií, která bezprostředně souvisí s projednáváním zákonem.

Týž den rozhodla o jeho opětovném předložení spolu s návrhem na vyhlášení stavu legislativní nouze z důvodu hrozby, značných hospodářských škod, a požádala o jeho projednání ve zkráceném jednání. V tomto režimu byl návrh projednán Poslaneckou sněmovnou ve druhém a třetím čtení dne 2. listopadu 2010 na 8. schůzi Poslanecké sněmovny, jež byla svolána na návrh skupiny vládních poslanců.

5. Vyhlášení stavu legislativní nouze a zkrácené jednání bez toho, aniž by byl dán jeden ze zákonem stanovených důvodů, představuje podle názoru navrhovatelů nejen porušení zákona, ale kvůli časovému presu i výrazné okleštění ústavně chráněné svobody parlamentní rozpravy a práv

poslanců podávat pozměňovací návrhy a řádně vykonávat svou volenou funkci. Poukazují přitom na právní závěry obsažené v nálezu ze dne 7. září 2010 sp. zn. Pl. ÚS 12/10 (269/2010 Sb.), konkrétně jeho body 17 a 18, které interpretují tím způsobem, že Ústavní soud sice chápe rozhodnutí o legislativní nouzi do značné míry jako rozhodnutí politické, zároveň však varuje před jeho využíváním jako nástroje ke krácení práv sněmovní menšiny.

V případě napadeného zákona navíc zdůrazňují absenci konsenzu napříč Poslaneckou sněmovnou o oprávněnosti stavu legislativní nouze.

S ohledem na to, že stav legislativní nouze a zkrácené jednání, jejichž účelem je bránit ohrožení základních práv a svobod občanů, ohrožení bezpečnosti státu nebo značným hospodářským škodám, představují současně i zásah do práv sněmovní menšiny, mělo by být rozhodnutí o jeho vyhlášení posuzováno třístupňovým testem proporcionality, tedy z hlediska vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti zásahu. Podle jejich názoru přitom lze mít závažné pochybnosti ve vztahu ke způsobilosti této procedury zabránit značným hospodářským škodám státu, neboť na rozdíl od dřívějších případů se vládě nepodařilo přesvědčit opoziční poslance o nutnosti schválit předložené návrhy zákonů tak, aby nabyly účinnosti nejpozději 1. ledna 2011. Napadený legislativní postup současně nebyl ani potřebný. Vláda totiž mohla sledovaného cíle dosáhnout včasným předložením návrhu zákona, k němuž nedošlo s ohledem na intenci vládní většiny neprojednat návrh zákona v Poslanecké sněmovně před obecními a senátními volbami. Po nich bylo naopak mnohem pravděpodobnějším cílem tohoto postupu zabránění účasti nově zvolených senátorů na rozhodování než bránění značným hospodářským škodám.

Zpochybnit lze nakonec i přiměřenost tohoto postupu, což navrhovatelé dokládají poukazem na spornost rizika značných hospodářských škod na straně jedné a naopak nespornou mírou okleštění svobody parlamentní rozpravy a práv poslanců na straně druhé. Lze-li totiž ve stavu legislativní nouze schválit návrh zákona v Poslanecké sněmovně během jediného dne, pak poslanci nemohou tento návrh ani řádně prostudovat a fundovaně se k němu vyjádřit, ani zprostředkovat názory svých voličů, případně legitimních zájmových skupin, jež mohou být na parlamentní půdě slyšeny pouze jejich prostřednictvím. Tím jsou současně rovněž krácena práva občanů vyslechnout v adekvátní šíři argumenty pro a proti přijatému zákonu, který se dotýká jejich základních práv.

Námitka nepředvídatelného svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny – bod 8. Další námitka stěžovatelů se týká § 51 odst. 6 jednacím řádu, podle něhož musí být poslanci vyrozuměni o svolání schůze Poslanecké sněmovny nejméně pět dnů předem. Ke schválení napadeného zákona totiž došlo dne 2. listopadu 2010 na mimořádné schůzi,

přičemž interval mezi jejím svoláním a začátkem této schůze byl jen 40 minut a k rozeslání pozvánky elektronickou poštou došlo jen sedm minut před jejím začátkem. Současně byl zamítnut návrh předsedy poslaneckého klubu ČSSD Bohuslava Sobotky na odročení jednání do druhého dne, tj. do 3. listopadu 2010 od 9 hodin, který měl umožnit, aby se všichni poslanci mohli na tuto schůzi řádným způsobem připravit.

Bod 9. Podle navrhovatelů je uvedené ustanovení třeba interpretovat s ohledem na ústavní principy a hodnoty ve smyslu článku 22 Listiny, podle kterého zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž, svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Pětidenní lhůta podle § 51 odst. 6 jednacího řádu slouží k tomu, aby se poslanci mohli seznámit s navrženým pořadem schůze a připravit na jeho body, jakož i aby se vůbec o konání schůze dozvěděli. Navrhovatelé nezpochybňují možnost zkrácení pětidenní lhůty, považují však za svévolné, pokud je tak činěno bez uvedení důvodu. Během předmětného jednání Poslanecké sněmovny nezazněl žádný argument či důvod, proč bylo tak rychlé svolání schůze potřebné. Čím kratší je přitom doba mezi svoláním schůze a jejím začátkem, tím závažnější důvody musí být pro takové zkrácení.

Bod 10. I v tomto případě by tak měl být uvedený postup podroben testu proporcionality. Jedná se totiž o kolizi práv či chráněných hodnot, kdy je zájem na urychleném projednávání návrhu zákona z důvodu čelení značným hospodářským škodám nezbytné poměřovat k již zmíněné svobodě parlamentní rozpravy, jakož i právům poslanců a občanů podílet se na správě veřejných věcí. Navrhovatelé se přitom domnívají, že tento postup by neobstál již z hlediska druhého kroku testu, tedy testu potřebnosti, i za předpokladu, že přijetí zákona do 1. ledna 2011 brání hrozícím značným hospodářským škodám, by bylo totiž stejného cíle možné dosáhnout jeho projednáním v následujících dnech, tj. 3., 4. nebo 5. listopadu 2010, aniž bylo potřebné svolávat mimořádnou schůzi za 40 minut.

Bod 11. Tento postup považují navrhovatelé za porušení politických práv opozičních poslanců podle článku 21 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod, dále jen Listiny, a občanů podle článku 21 odst. 1 Listiny. K tomu podotýkají, že za potřebný ho bylo možné považovat pouze vzhledem k jinému možnému sledovanému cíli, a to k projednání přijatého návrhu zákona v Senátu do 13. listopadu 2010, tedy do dne zániku mandátu senátorů zvolených před šesti lety. Tento cíl ale nelze považovat za legitimní. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a zvu pana poslance Václava Votavu k jeho vystoupení.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, vládo, myslím, že teď je právě ta vhodná doba, abych vás seznámil, jak to funguje také se stavebním spořením jinde než v České republice. Mám tady právní úpravy stavebního spoření ve vybraných zemích Evropské unie, kterou zpracoval náš Parlamentní institut. Týká se to Německa, Rakouska, Slovenska a Francie. Takže já si myslím, že je určitě zajímavé se seznámit s tím, jak to dělají se stavebním spořením v jiných zemích, poučit se, i když samozřejmě všechno nemusíme také přenášet k nám do České republiky.

Tak v Německu – německé stavební spořitelny jsou úvěrové instituce a jako takové podléhají právní úpravě německého bankovního zákona a dohledu Spolkového úřadu pro dohled nad bankami. Vzhledem k jedinečnému charakteru systému stavebního spoření byla k výše zmíněnému zákonu přijata ještě speciální právní úprava, takzvaný zákon o stavebním spoření. Vstoupil v platnost v roce 1972 a byl novelizován roku 1999. Zákon upravuje organizační strukturu stavebních spořitel a stanoví právní rámec pro jejich podnikání. Téměř všechny spolkové země poskytují nějaký druh podpory pro soukromé stavební spoření, protože je známe, že stavební sektor má pozitivní dopady na zaměstnanost, ekonomický růst a celkovou socioekonomickou stabilitu.

To nevím, jestli si u nás naše vláda také tento důležitý fakt plně uvědomuje, tak jako si to uvědomují v Německu.

Na spolkové úrovni je sektor stavebního spoření podporován dvěma rozdílnými systémy podpor – jednak je to příspěvek na výstavbu domu, jednak také zaměstnanecké spořicí příspěvky. Příspěvek na výstavbu domu je upraven zákonem o příspěvku na výstavbu bydlení. Jedná se o státní příspěvek, na nějž mají nárok všechny fyzické osoby od 16 let, které plně podléhají platbě daně z příjmu v Německu, jejichž zdanitelné příjmy nepřesahují 25 600 eur /domácnost jednotlivce/ nebo 51 200 eur /sezdaný pár/.

Příspěvek na výstavbu je zpravidla poskytován jen pro tyto výdaje na bydlení:

- platby stavebním spořitelnám určené na získání půjčky v domácnosti, které dosahují alespoň 50 eur ročně,
- platby za první pořízení podílů v družstevní stavební společnosti nebo bytovém stavebním družstvu,
- platby v rámci 3-6leté spořicí smlouvy s úvěrovou institucí, pokud je naspořená suma použita k získání nebo výstavbě obydlí obývaného vlastníkem nebo k získání stálého práva obývání podobného vlastnictví,

– platby v rámci 3-leté spořicí smlouvy s fixovanými spořicími sazbami, pokud je spořicí smlouva uzavřena se stavební firmou nebo stavebním družstvem a naspořená suma je použita k získání nebo výstavbě vlastním obydlím nebo k získání trvalého práva podobného vlastnictví.

Výše příspěvku poskytovaného na jeden rok dosahuje až 8,8 % výdajů za bydlení. Zároveň je ovšem stanoven strop pro výdaje, nad nějž již příspěvky nemohou být požadovány. Tento strop je fixován na úrovni 512 eur pro jednotlivce, respektive 1 024 eur pro sezdané páry. To znamená, že maximální příspěvek na výstavbu bydlení, který může být ročně požadován činí 45,06 eura pro jednotlivce a 90,11 eura pro sezdané páry. Je tady vysvětlivka pod trojkou – to je odkaz na webové stránky. To číst nebudu.

Zaměstnanecký spořicí příspěvek je státní podpora poskytovaná zaměstnancům za účelem akumulace kapitálu. Je vyplácena zaměstnavatelem zaměstnanci ve formě spořicích plateb na tvorbu kapitálu za předpokladu, že jsou splněny všechny právní požadavky. Spořicí platby na tvorbu kapitálu zaměstnavatele jsou platby, které jsou investovány zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance do určitých dlouhodobějších spořicích produktů s nízkou mírou rizika. Za běžných podmínek jsou součástí smluvních odměn /náhrad/ zaměstnance. Mohou být ale vypláceny také dodatečně k platu, v závislosti na individuální smlouvě zaměstnavatele a zaměstnance.

Zaměstnanecký spořicí příspěvek je spravován místními daňovými úřady a je vyplácen ze státních příjmů z daně z příjmů. Je upraven pátým zákonem o podpoře kapitálového spoření zaměstnanců. Obvykle všichni zaměstnanci a státní úředníci, kteří pobírají příjmy od svého zaměstnavatele, také mohou požadovat zaměstnanecké spořicí příspěvky. Toto právo se ovšem nevztahuje na osoby pracující na volné noze, samostatně výdělečně činné osoby, stejně jako osoby pověřené zastupováním právnických osob /např. ředitelé, výkonní ředitelé apod./, kteří jsou vyňati z okruhu oprávněných příjemců.

Příjemce musí pobírat příjem ze zaměstnání, který nepřesahuje 17 900 eur pro jednotlivce a 35 800 eur pro sezdané páry, které podléhají společnému zdanění. – Tady vidíme, že i ve Spolkové republice Německo mají společné zdanění manželů, což v ČR stávající koalice neuznává, nechce pochopit, a myslím si, že je to velice dobrý daňový instrument.

Nárok na zaměstnanecké spořicí příspěvky vzniká na konci roku, ve kterém byly úspory na tvorbu kapitálu investovány, vyplacení ovšem nemůže být uskutečněno, pokud neuplyne stanovená doba držby. Trvání této doby se pohybuje od šesti do sedmi let v závislosti na typu investičního produktu, který si zaměstnanec vybral. Pouze v případě zvláštního zájmu,

jako je například nezaměstnanost nebo invalidita, nebrání dřívější využití investovaného kapitálu obdržení zaměstnaneckých spořicích příspěvků.

Níže uvedené platby jsou podporovány 18 % investovaných spořicích plateb na tvorbu kapitálu ročně, zatímco maximum státní podpory je omezeno na 400 eur:

- platby v rámci spořicí smlouvy zaměřené na získání obligací nebo jiných kapitálových investic,
- platby na nákup obligací,
- platby na získání podílu na společnosti /většinou na společnosti, kde je zaměstnan, nebo na zákonem stanovených úvěrových institucích nebo bytových družstvech/.

Níže uvedené platby jsou podporovány 9 % investovaných spořicích plateb na tvorbu kapitálu ročně, zatímco maximální státní podpora je omezena na 470 eur:

- stanovené platby podle zákona o příspěvcích na výstavbu domu /včetně jiných plateb stavebním společenstvem zaměřených na obdržení domovní půjčky nebo na první nabytí podílů v družstevních stavebních společnostech nebo bytových stavebních družstvech, stejně jako spořicích smluv uzavřených s bytovou firmou nebo bytovým družstvem/,

- platby na získání, výstavbu nebo rozšíření bytového domu nebo bytu situovaného v Německu.

Tak to, dámy a pánové, byl stav, jaký je, co se týká stavebního spoření v Německé republice. Jistě je to velice zajímavá záležitost. Neříkám, že ve všem musíme vycházet z těchto zkušeností Německa, nicméně je zajímavé určitě tuto informaci mít, jak to v Německu vypadá.

Co se týká Rakouska, v Rakousku je činnost stavebních pojišťoven regulována zákonem o stavebních spořitelnách, který upravuje zejména fungování stavebních spořitelen, a musí jít například o formu akciové společnosti –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas vypršel!

Poslanec Václav Votava: A dohled nad nimi.

Protože se mi to nepodařilo přečíst všechno, což určitě očekáváte, že vás s tím seznámím dokonale, tak samozřejmě, jak budu mít možnost, velice rád vás seznámím i s Rakouskem a dalšími zeměmi. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkujeme. Tu možnost dostanete zanedlouho. Než přistoupí k řečnicku další řečník, musím přečíst o-

mluvu pana ministra zahraničních věcí, který se omlouvá od 18 hodin z důvodu předání ceny Příběhů bezpráví 2001.

A hlásí se pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, dámy a pánové, vážená vládo, já bych rád přednesl procedurální návrh a byl by to návrh na přerušení a odložení projednávání tohoto bodu na 1. prosince letošního roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, tak to byl procedurální návrh, který nám navrhuje přerušení až do prosince. Dnes je 1. listopadu. To je poměrně dlouhá doba, nicméně o tom návrhu je třeba dát hlasovat.

Já žádám všechny naše kolegyně a kolegy, aby se dostavili k tomuto hlasování do sněmovního sálu. Než tak učiní, využiji té přestávky a všechny vás odhlásím. Prosím, znovu se přihlaste hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl předseda poslaneckého klubu ČSSD – na přerušení do prosince letošního roku.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 229 z přihlášených 145 poslanců pro 49, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Po této zdravotní procházce nebo běhu některých našich kolegů můžeme pokračovat v rozpravě.

Nemůžeme pokračovat, ještě se hlásí pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl, aby se vyjasnila jedna věc, protože předseda klubu sociální demokracie tady jasně formuloval otázku o tom, abychom měli ve Sněmovně jasný výklad na to, kdy začíná jednací den. My jsme přesvědčeni, že víme, kdy začíná jednací den, a že ten výklad jednacího řádu je jednoznačný. Na druhé straně slyšíme od představitelů jiných politických klubů, že je to jinak, že jsme v jakémsi stavu permanentního jednání, a proto bychom potřebovali jednoznačný výklad legislativní komise nebo naší legislativy. V opačném případě se nacházíme ve stavu ne permanentního jednání, ale jakési permanentní nejistoty. Takže proto bych apeloval na to, aby ten dotaz, který tady byl učiněn, jak to je, kdy začíná jednací den, aby byl jasně legislativou zodpovězen, abychom přesně věděli, na čem jsme.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Jistě ten do-

taz bude zodpovězen a jistě podklad k tomu legislativa zpracovala nebo zpracovává. V mezidobí dávám slovo panu předsedovi Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak je teprve 17.42 a vy už jste nervozní, kdy začíná příští jednací den. (Potlesk zprava.) Já chci jenom připomenout, že jsme si odhlasovali, že dnes budeme jednat po 19. i po 21. i po 24. hodině, takže my nemáme nic proti tomu, aby legislativní odbor přichystal výklad. A jednací den skončí, až – až – až (smích v sále). A sami se okrádáte o svůj čas, který byste mohli trávit tím, jak předčítáte připravené projevy. Nicméně chci říct, že je teprve 17.40, nepropadejte panice. Určitě se to včas dozvíme. A je jedna věc, že někdo napíše výklad, a druhá věc je, že s ním musí ostatní souhlasit. Dneska jste předvedli, že když se vám to hodí, tak s výkladem prostě nesouhlasíte, a když se vám to nehodí, tak s ním souhlasíte. Ale to už je normální součást politického boje.

Já jsem chtěl jenom připomenout, že je teprve tři čtvrtě na šest, tak nebudte nervozní. Tento jednací den ještě určitě neskončil. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má předsedkyně Sněmovny paní Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, páni poslanci, chci vás ujistit, že jsme ten požadavek slyšeli. Sněmovní legislativa zpracovává stanovisko. Poslední informace je, že během deseti dvaceti minut tady bude k dispozici. Seznámím vás s tímto stanoviskem, jakmile bude doručeno.

Myslím, že nám nic nebrání, abychom pokračovali v jednání tohoto bodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A ještě se hlásí pan předseda Sobotka. Nebo můžeme pokračovat v rozpravě, pane předsedo?

Poslanec Bohuslav Sobotka: Ano, já bych velmi rád pokračoval v rozpravě k tomuto bodu, který v této chvíli projednáváme. Děkuji.

Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem pozorně poslouchal úvodní vystoupení pana ministra financí. Bohužel nikdo jiný za vládní koalici v rozpravě zatím nevystoupil a chyběla mi tam jedna důležitá a podstatná informace. Chyběla mi tam informace o tom, že

–

Úplně nerozumím tomu, proč odpočítává čas na tabuli.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Protože Sněmovna přijala

rozhodnutí o omezení řečnické doby pro každého poslance. Předpokládám, že vystupujete v obecné rozpravě, tak jak jsem se ptal.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Paní místopředsedkyně, ale já jako předseda poslaneckého klubu mám přednostní právo a mohu vystupovat opakovaně v této Poslanecké sněmovně a nemá žádnou cenu, aby zde běžel čas, který by mi odpočítával deset minut, neboť tato pauza se na poslance s přednostním právem nevztahuje.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Ovšem já jsem nemohla vědět, že v této roli se právě chystáte vystoupit. (Výbuch smíchu v sále.) Můžete vystoupit nejen se stanoviskem klubu, ale také se svým osobním, a potom bych logicky předpokládala, že toto omezení se na vás nemusí vztahovat.

Prosím, pane poslanče, nenechte se zneklidňovat tím časovým údajem. Nechme čas plynout, ono se to vyřeší. (Hlasitý smích v sále.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Nenechám se znervózňovat běžícím časovým údajem. Pouze si myslím, že není důvod pro to, aby situace, kdy vystupuje poslanec, který má přednostní právo a jehož čas pro vystoupení nemůžete omezit vašim usnesením, kterým jste omezili jako vládní většina čas pro vystoupení ostatních opozičních poslanců, není žádný důvod pro to, aby běžela časomíra.

Chtěl bych požádat o to, aby tato časomíra byla zastavena a neběžela zbytečně, protože poskytuje mylnou informaci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vašemu přání jsme již vyhověla a víc pro to už udělat nemohu. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, paní místopředsedkyně, za respektování jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Já myslím, že začátek je u respektování zákonů. A na respektování ústavy a zákonů vláda zapomněla, když poprvé předložila do Poslanecké sněmovny tento návrh zákona o stavebním spoření a rozhodla se okrást občany naší země o jejich úspory, které měli ještě v loňském roce, a to retroaktivním způsobem.

Chtěl bych připomenout jak panu ministrovi financí, tak panu premiérovi, že to byla jejich vláda, která předložila do této Poslanecké sněmovny návrh zákona, který počítal s retroaktivní zpětnou daní. Myslím si, že je to pikantní zejména v situaci, kdy si uvědomíme, že pravice do této Poslanecké sněmovny byla také zvolena na základě slibu, že nebude zvyšovat daně. To byl slib, který dal i současný předseda vlády, který volby nevyhrál, ale přesto se stal premiérem, a tvrdil na každém mítinku před volbami, že pra-

vice, pokud vyhraje, tak daně zvyšovat nebude. Přesto jeden z prvních návrhů, se kterým tato vláda přišla, bylo zdanění stavebního spoření. Tím, že tato vláda navrhla zdanění stavebního spoření, porušila sliby, které dávala ODS a TOP 09, které jsou součástí vládní koalice, o tom, že nebudou zvyšovat daně.

Problém byl ovšem horší. Vláda nejenom že navrhla zdanit příspěvek ze stavebního spoření, ale navrhla ho zdanit zpětně. To znamená, lidé v situaci, kdy spořili v systému stavebního spoření, věřili zákonu, věřili smlouvě, tak se setkali s tím, že vláda, vláda jejich státu, jejich země, navrhla, aby se zpětně z těchto úspor zaplatila daň. To je návrh, který sociální demokracie jednoznačně od samého počátku označovala za nepřijatelný, neslušný a retroaktivní. Vládní většina v této Poslanecké sněmovně si tento zákon odhlasovala. Kolegové a kolegyně z ODS, z TOP 09 a Věcí veřejných hlasovali pro zavedení zpětné retroaktivní daně na úspory ze stavebního spoření.

Sociální demokracii nezbylo nic jiného, než se v této věci obrátit na Ústavní soud, a Ústavní soud našemu návrhu vyhověl. Chci připomenout, a koneckonců kolegové určitě ještě budou mít možnost vás seznámit s podstatnými částmi rozhodnutí Ústavního soudu, ale chtěl bych připomenout, že Ústavní soud dal za pravdu opozici. Naopak – nedal za pravdu této vládě. Ústavní soud zrušil zpětnou daň na stavební spoření, tak jak to navrhla sociální demokracie, a současně omezil účinnost zákona o stavebním spoření, té novely, kterou navrhla vláda, 31. prosincem letošního roku. To je důvod, proč ten zákon tady znovu projednáváme. A je docela legrační, že ministr financí se k tomu ve svém vystoupení žádným podstatným způsobem nevrátil. Jako by se styděl, jako by se styděla celá vláda za to, co se pokusila udělat.

V oblasti stavebního spoření současná vláda připomíná zloděje, který byl chycen při krádeži, byl chycen Ústavním soudem, byl donucen Ústavním soudem, aby ukradené peníze lidem vrátil, a nebyla to žádná malá částka. Jednalo se o 6 miliard korun. To znamená, zloděj byl chycen, tato vláda jako zloděj byla donucena vrátit tyto peníze a dnes musí znovu předkládat tento zákon. To je velká ostuda, je to velká hanba pro tuto vládu a já bych očekával, že předseda vlády nebo ministr financí nebo kterýkoliv jiný ministr využije této chvíle, kdy se zákon projednává v Poslanecké sněmovně, aby se omluvil. Já si myslím, že není nic špatného na tom, pokud by se zde představitelé vlády omluvili občanům za to, že se je pokusili zákonem okrást, byli přichyceni Ústavním soudem a museli 6 miliard lidem vrátit zpět na jejich účty. Byla by to slušnost a byla by to elementární slušnost. Pokud tato vláda tvrdí, že dělá reformy, že ty reformy údajně mají zachránit zemi, tak ale pokusila se dělat takovou reformu, při které se snažila lidi okrást, a nevyšlo jí to. Je to škoda, že ani ministr financí, ani premiér

této příležitosti nevyužili a sami od sebe se lidem za toto pochybení a toto selhání neomluvili.

Bohužel vláda zasahuje tímto svým návrhem i do stávajících smluv. To je věc, kterou Ústavní soud nezrušil, resp. je to věc, kterou se nezabýval tak, že by dospěl k názoru, že to je nepřipustné, ale přesto je to velmi negativní prvek, se kterým tato novela přichází. Je to prostě narušení elementární důvěry občanů v to, že platí pravidla, že platí smlouvy. A je absurdní, a já myslím, že je dobré si to uvědomit, že je to stále stejná vláda, která na jednu stranu zákonem mění podmínky v rámci spořicího cyklu stavebního spoření, to znamená stávajícím klientům stavebního spoření mění podmínky státní podpory, a tatáž vláda žádá občany, aby uvěřili v systém soukromého spoření na důchody, který údajně bude fungovat příštích třicet až čtyřicet let, s tím, že jim bude garantovat budoucí příjmy v situaci, kdy budou v důchodu. To znamená, tatáž vláda současně popírá principy, které hlásí a o kterých by stála, aby jim lidé uvěřili. Na jedné straně porušování smluv, změna podmínek stavebního spoření během spořicího cyklu a na druhé straně snaha o to, aby lidé uvěřili vládě, že to myslí vážně s důchodovou reformou.

My jako sociální demokraté s touto novelou zákona o stavebním spoření nesouhlasíme. Já jsem velmi rád, že celý Senát, že Senát ve svém stanovisku vyjádřil nesouhlas s principy, které jsou uvedeny v této novele, a novelu vrátil s pozměňovacím návrhem, který fakticky znamená nesouhlas Senátu s tím, co vláda touto novelou zákona o stavebním spoření zamýšlí.

Myslím si, že je velká chyba, že vláda nevyužila možnosti vést o těch změnách ve stavebním spoření širší debatu, že je opět založila jenom na pravicové většině v Poslanecké sněmovně a že ve skutečnosti vytváří podmínky pro nejistotu v tomto systému, neboť příští vláda, která vzejde z příštích voleb, může mít na podobu systému stavebního spoření zase odlišný názor, než má současná vládní koalice. Já myslím, že to je chybný zásah do systému, je to zásah, který ho poškodí, a v konečném důsledku je to opět útok na střední vrstvy.

Pokud se podíváme na to, kdo využívá systému stavebního spoření, tak jsou to zejména středněpříjmové a nízkopříjmové rodiny. Vysokopříjmové rodiny své úspory investují na kapitálových trzích, investují do jiných produktů, řekněme riskantnějších produktů, než je stavební spoření, ale střední vrstvy a nízkopříjmové skupiny, které mají ještě možnost určitých úspor, si zvykly využívat stavební spoření jako způsob, jak skutečně vytvořit úspory a použít je zejména na řešení bytové otázky. A tady, když se podíváme na vládní politiku, tak je tady další důkaz toho, že tzv. reformy jsou především atakem na střední vrstvy. Především vláda nakládá břemeno na střední vrstvy a především vláda bere středním

vrstvám. Přitom když si to uvědomíme, tak jsou to střední vrstvy, kdo na sobě nesou tíhu ekonomického rozvoje země, a jsou to střední vrstvy, které fakticky hrají roli daňového soumaru, zejména po daňové reformě, která byla spuštěna současným ministrem financí Kalouskem v roce 2008. A opět je to stále stejný obrázek. Na jednu stranu se na lidi ze středněpříjmových pracujících rodin nakládá vyšší zdanění a na druhou stranu se omezují transfery z veřejných rozpočtů, které by středněpříjmovým rodinám mohly pomoci a mohly by stabilizovat jejich ekonomickou situaci. A úplně vzorovým příkladem je i vládní atak na systém stavebního spoření a novela, kterou v současné době projednáváme.

Já myslím, že pro tuto novelu platí totéž co pro ostatní tzv. reformní zákony. Sociální demokracie udělá všechno pro to, aby tato novela v Poslanecké sněmovně neprošla. Použijeme pro to i legitimní nástroj parlamentní práce a legitimní nástroj, který opozice může použít, a to je parlamentní obstrukce. Naším cílem je, aby tato novela nebyla schválena do konce letošního roku, tak aby nabyl účinnosti původně platný zákon o stavebním spoření, tak jak to v jedné z variant předpokládá i rozhodnutí Ústavního soudu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byl pan poslanec Sobotka se stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD. A teď se hlásí pan poslanec Kováčik jako předseda, též pravděpodobně se stanoviskem poslaneckého klubu tentokrát KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já vás překvapím. Nebude to se stanoviskem KSČM. To stanovisko už zaznělo ve vystoupení Petra Braného.

Ale rád bych vás, paní předsedající, něžně upozornil, že jedním z posledních zbytků demokracie v této Sněmovně vedle názvu jedné z kaváren je institut přednostního práva na vystoupení a tento institut mají vymezený poslanci a poslankyně, předsedové klubů, máte to právo i vy jako místopředsedkyně Poslanecké sněmovny, má to právo předseda, předsedkyně Poslanecké sněmovny, má to právo člen, členka vlády. Toto právo mimo jiné říká a tak odjakživa byla i stavěno a tak odjakživa je také vykládáno, že přednostní právo znamená, že předseda klubu například může vystoupit kdykoliv, s čímkoliv, o čímkoliv a ke komukoliv. Čili není možné, aby se předem říkalo, já jsem si myslela, myslím, že budete vystupovat s nějakým osobním stanoviskem. I kdyby pan kolega Sobotka nastotísíkrát říkal osobní stanovisko, říká je pořád v režimu přednostního práva vystoupení, tedy předsedy poslaneckého klubu. Je jím jako každý z nás dalších předsedů poslaneckého klubu, jako každý z vás dalších místopředsedyň, místopředsedů Sněmovny nebo předsedy nebo členů vlády pro tento účel

pořád. Já bych poprosil, aby se toto napříště respektovalo, a znovu upozorňuji, je to jeden z posledních zbytků demokracie v této Sněmovně.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Látko a připraví se paní poslankyně Orgoníková.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych si dovolil pokračovat v bodu.

Námítka nepředvídaného hlasování mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. Takže v bodě 11. Tento postup považují navrhovatelé za porušení politických práv opozičních poslanců podle článku 21 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod, dále jen Listiny, a občanů podle článku 21 odst. 1 Listiny.

K tomu podotýkají, že za potřebný ho bylo možné považovat pouze vzhledem k jinému možnému sledovanému cíli, a to k projednání přijatého návrhu zákona v Senátu do 13. listopadu 2010, tedy ode dne zániku mandátu senátorů zvolených před šesti lety. Tento cíl ale nelze považovat za legitimní, navíc tím došlo k výraznému zhoršení dopadu samotného vyhlášení stavu legislativní nouze, neboť v jeho důsledku uplynuly předložením návrhu zákona a jeho schválení jen čtyři dny, z toho dva pracovní, což ještě na začátku čtvrtého dne nebylo možné předvídat.

Za další – námitka odepření práva hlasovat nově zvoleným senátorům.

12. Podstatou poslední námítky ve vztahu ke způsobu projednání a přijetí napadeného zákona byl nepřiměřený zásah do práva senátorů zvolených v roce 2010 na výkon jejich mandátu podle článku 21 odst. 4 Listiny. Mandát těchto senátorů vznikl podle článku 21 odst. 4 Listiny již jejich zvolením. Při posuzování výkonu jejich hlasovacího práva však bylo nezbytné vážit v kolizi stojící protichůdné ústavní hodnoty, tedy jak možnost v Senátu vyjádřit se k návrhu zákona v ústavou stanovené 30denní lhůtě, tak zájem na nezpochybnitelnosti usnesení Senátu případným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, kterým by byla vyslovena neplatnost volby senátora. Navrhovatelé přitom považují za rozumné a vyvážené ustálené řešení této kolize tím způsobem, že se v mezidobí od zvolení do první schůze Senátu koná obvykle jen jedna jeho schůze, na níž nově zvolení senátoři ještě nemohou hlasovat a na jejímž programu jsou pouze návrhy zákonů, u nichž uplyne 30denní lhůta ještě před první schůzí v novém funkčním období.

13. Postup vlády a vládní většiny v Poslanecké sněmovně a Senátu navrhovatelé označují za svévolný. Jeho cílem bylo znemožnit řádné projednání návrhu na schůzi Senátu, kterého by se již mohli zúčastnit nově zvolení senátoři, a vládní tábor by již tak neměl většinu. Projednávání napá-

deného zákona na 25. schůzi Senátu dne 12. listopadu 2010 považují za zásah do práva senátorů na nerušený výkon jejich mandátu, aniž by byly prima facie patrné rozumné důvody pro takový postup. Opětovně přitom zdůrazňuji nezbytnost testu proporcionality pro posouzení tohoto zásahu do uvedeného práva nově zvolených senátorů. I když totiž projednávání napadeného zákona podle § 118 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen jednací řád Senátu, již 12. listopadu 2010 bylo způsobilé urychlit legislativní proces, nebyl takovýto postup z hlediska uvedeného testu potřebný. Třicetidenní lhůta k projednání návrhu napadeného zákona Senátem totiž končila až 3. prosince 2010, protože se nově zvolení senátoři mohli jeho projednávání zúčastnit a v rámci rozpravy se k němu mohli rovněž kvalifikovaně vyjádřit. Zamítnutí návrhu zákona nebo jeho vrácení s pozměňovacími návrhy v poslední den lhůty by přitom nebránilo jeho včasnému projednávání. Poslanecká sněmovna by o něm mohla ve smyslu § 97 odst 3 a 4 jednacího řádu znova jednat po deseti dnech, tedy již v týdnu od 13. prosince 2010. S ohledem na nepravděpodobné vrácení návrhu zákona prezidentem republiky by tak nic nebránilo tomu, aby k vyhlášení zákona došlo ještě před koncem roku, a to ani v případě, že by projednání Senátem a poté i Poslaneckou sněmovnou proběhlo o několik dní později. Tím by naopak bylo umožněno Senátu dostát své úloze a opozici efektivně uplatnit její práva v zákonodárném procesu...

(Poslanec Látko přestává hovořit a hledí na poslance Stanjuru). Já jenom počkám, abych nerušil tady pana předsedu poslaneckého klubu. (Mimo mikrofon říká poslanec Stanjura, že se to poslanci Látkovi špatně čte, když to nepsal.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, slovo má pan poslanec Látko, nikdo jiný.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Senátem a poté i Poslaneckou sněmovnou proběhlo o několik dnů později. Tím by naopak bylo umožněno Senátu dostát své úloze a opozice efektivně uplatnit její práva v zákonodárném procesu, včetně práva podávat pozměňovací návrhy.

Za další – shrnutí tvrzeného rozporu legislativní procedury s ústavním pořádkem.

14. S ohledem na výše uvedené námitky shledávají stěžovatelé rozpor legislativní procedury s článkem 1 odst. 1 Ústavy České republiky, dále jen Ústava, konkrétně s postulátem úcty k právu člověka a občana, podle něhož musí být omezení základních práva a svobod výsledkem řádného demokratického procesu, diskurzu. Porušení tohoto ustanovení spatřují též

v porušení principu právní jistoty jako součásti principu právního státu z důvodu zkrácení možnosti seznámit se s novou právní úpravou a jejími důvody.

15. Kromě uvedených principů se však porušení týká i demokratické zásady vlády pro lid a státní moci sloužící všem občanům ve smyslu článku 2 odst. 3 Ústavy a článku 2 odst. 1 Listiny, protože bylo razantně kráceno právo občanů seznámit se s důvody politického rozhodnutí, jakož i právo toto rozhodnutí oslovováním svých volených zástupců ovlivnit. Navrhovatelé namítají též zásah do volné soutěže politických stran podle článku 5 Ústavy a článku 22 Listiny, k níž nedílně patří možnost hlásat názory a uplatňovat návrhy v řádném parlamentním diskurzu. Důvodem k porušení zásady ochrany menšiny podle článku 6 Ústavy, a to jak sněmovní a senátní, tak i mezi občany, byla přitom nemožnost menšiny poslanců řádně vykonávat svůj mandát, zvláště v situaci nepředvídatelného svolávání schůze a upření práva účastnit se a hlasovat některým senátorům. Z těchto důvodů nemohl být hlas občanů oponujících napadenému zákonu cestou řádného parlamentního diskurzu artikulován.

16. Navrhovatelé zákonodárné proceduře zároveň vytýkají rozpor s článkem 26 Ústavy a článkem 21 odst. 4 Listiny, protože jim byl ztížen efektivní výkon jejich mandátu. Do jejich práva na nerušený výkon veřejné funkce poslance bylo zasaženo i nepředvídatelným svoláním schůze, na kterou se nemohli připravit. V případě nově zvolených senátorů se zase zásah týkal nepřiměřeného urychlení jednání Senátu, k němuž nebyl žádný legitimní důvod a v jehož důsledku bylo senátorům upřeno jejich právo účastnit se jednání a hlasovat o návrhu zákona. Omezení se vztahovalo k právu občanů podílet se na správě věcí veřejných, protože v důsledku nedostatku času tak nemohli činit zejména oslovováním poslanců či účinným využitím petičního či shromažďovacího práva, případně práva na stávku. Občané zvolení do Poslanecké sněmovny a Senátu zase byli omezeni na tomto právu tím, že se nemohli ani efektivně účastnit svobodné parlamentní diskuze, ani řádně připravit a podat pozměňovací návrhy. Z těchto důvodů nebylo v rozporu s článkem 4 odst. 4 Listiny šetřeno ani podstaty a smyslu zákonných omezení práv poslanců a senátorů podle článku 21 odst. 1 a 4 Listiny.

Námítka zpětné působnosti zdaněných příspěvků na stavební spoření.

17. Stěžejní námítka navrhovatelů ve vztahu k obsahu napadeného zákona se týká nepřipustných účinků právě retroaktivity vůči smlouvám o stavebním spoření uzavřeným před 1. lednem 2011. V důsledku doplnění zákona o daních z příjmů a přechodného ustanovení článku 2 napadeného zákona se totiž mění právní nároky, jež vznikly na základě těchto smluv a byly vymahatelné již před účinností napadeného zákona.

18. Ustanovení § 11 odst. 1 zákona číslo 96/1993 Sb., o stavebním

spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady číslo 35/1993 Sb., dále jen zákon o stavebním spoření, zakládá nárok účastníka stavebního spoření, aby mu byla k datu, kdy splní zákonem stanovené podmínky, na jeho účet připsána odpovídající výše zálohy státní podpory, resp. aby byly na jeho účtě evidovány připsané zálohy státní podpory do doby jejich vyplacení ve smyslu § 12 odst. 1 tohoto zákona. Základní podmínku tvoří složení patřičné peněžní částky na účet určený smlouvou o stavebním spoření. Nárok na samostatnou výplatu státní podpory pak účastníkovi vzniká při splnění některé ze dvou alternativních podmínek stanovených v § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, váš čas vypršel.

Poslanec Jan Látko: Taky děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A zvu paní poslankyni Hanu Orgoníkovou. Připraví se pan poslanec Jaroslav Vandas.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, ještě než se dostanu ke sněmovnímu tisku 378, tak malá poznámka. Dostala jsem informaci, že na Aktualne.cz sdělují, že jsem se pohádala s paní předsedkyní Poslanecké sněmovny. Jsem povahy mírné, a tudíž se nehádám, totéž platí o paní předsedkyni. Já jsem žádala paní předsedkyni, aby přečetla přesně název petice, proti jejímuž projednávání vznesl právo veta za poslance koalice, to je ODS, TOP0 9 a Starostové a Věci veřejné, pan poslanec Stanjura dříve, než mohla paní předsedkyně celý název říci. Paní předsedkyně mi slovo nedala, protože se už nevedla rozprava, tak to napravím nyní. Šlo o petici za přímou volbu starostů, primátorů, hejtmanů a prezidenta. Tak a to je informace pro idnes.cz.

A nyní ke sněmovnímu tisku číslo 378. Zákonem č. 348 z roku 2010 Sb. ze dne 12. listopadu 2010 byl novelizován zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmů. Jeho schválení proběhlo ve stavu tzv. legislativní nouze. Tuto novelu zákona Ústavní soud 19. dubna 2011 zrušil nálezem vyhlášeným pod číslem 119/2011 Sb., a to uplynutím dne 31. prosince 2011. Seznámím vás, vlastně vám připomenu průběh legislativního procesu projednávání zákona o stavebním spoření atd. Jde o shrnutí průběhu legislativního procesu, tak jak o něm hovořili na Ústavním soudu. Z vyjádření účastníků řízení, jakož i z těsnopiseckých zpráv Poslanecké sněmovny a Senátu a dalších

veřejně přístupných dokumentů vztahujících se k legislativnímu procesu Ústavní soud zjistil následující skutečnosti.

Dne 4. října 2010 předložila vláda Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon 96/1993 Sb., o stavebním spoření a podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, schváleného usnesením vlády č. 669 ze dne 22. září 2010. Současně navrhla projednání zákona tak, aby s ním Poslanecká sněmovna mohla ve smyslu § 90 odst. 2 jednacího řádu vyslovit souhlas již v prvním čtení. Návrh byl rozeslán poslancům jako sněmovní tisk č. 116/0. Organizační výbor svým usnesením č. 32 ze dne 14. října 2010 projednával usnesení č. 117, kde hlasovalo pro 96 ze 144 přítomných poslanců, proti bylo 44. Dne 3. listopadu 2010 byl návrh zákona postoupen Senátu, který jej na žádost vlády projednal ve zkráceném jednání, a organizační výbor téhož dne stanovil garančním výborem výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Tento výbor návrh zákona projednal dne 11. listopadu 2010 a přijal usnesení č. 385, kterým ho doporučil schválit. Senát projednal a schválil návrh zákona, senátní tisk č. 365/0, dne 12. listopadu 2010 na své 25. schůzi, když pro něj hlasovalo 42 ze 76 senátorů a proti bylo 31 senátorů a 3 senátoři se hlasování zdrželi.

Já se ještě vrátím k tomu, kdy vystoupil k tomuto návrhu zákona pan předseda vlády Petr Nečas. Bylo to v úvodu 8. schůze Poslanecké sněmovny, kdy vystoupil pan předseda vlády Nečas, který k důvodům k vyhlášení legislativní nouze uvedl, že – a teď cituji: Bude-li schválen státní rozpočet, který k 1. lednu příštího roku nebude podložen účinnou legislativou, která bude v účinnosti od 1. ledna příštího roku, bude to nevěrohodný dokument, založený pouze na součtu čísel, která nebudou odpovídat skutečné legislativě účinné od 1. ledna příštího roku. To velmi vážně hrozí. Proto může dojít i ke krokům, jako je zhoršení výhledu ratingu České republiky, hrozí předražení dluhové služby.” Stále cituji: “Tady bych chtěl zdůraznit, že výkyvy pouze v několika procentech činí z hlediska splátky dluhové služby až řády miliard dluhové službě, hrozí zvýšení deficitu státního rozpočtu a zvýšení deficitu veřejných rozpočtů jako celku a hrozí také naprosto prokazatelně daňové úniky. Celkový sumář těchto hospodářských škod je spíše v řádech miliard, ve dvojciferném čísle miliard. Čili jsou to velmi významné hospodářské škody a naprosto legitimně a v souladu se zákonem na to vláda musela zareagovat a musela požádat o vyhlášení stavu legislativní nouze právě proto, aby k těmto závažným hospodářským škodám nedošlo.” Konec citátu. Jde o citát z těsnopisecké zprávy z jednání Poslanecké sněmovny dne 2. listopadu 2010, 8. schůze.

V rámci rozpravy dále vystoupili mimo jiné i opoziční poslanci Jeroným Tejc, Zaorálek, Filip, Sobotka, kteří formulovali námitky ve vztahu k důvodnosti vyhlášení stavu legislativní nouze. Poslanec Bohuslav Sobotka navrhl odročení jednání na druhý den, tedy do 3. listopadu do 9 hodin. Pro návrh hlasovalo 74 ze 181 přítomných poslanců, 103 bylo proti. Pro potvrzení trvání stavu legislativní nouze k projednání předmětných sněmovních tisků hlasovalo 105 ze 151 přítomných poslanců, proti bylo 46. Jde o usnesení číslo 111. Téhož dne proběhlo i druhé a třetí čtení návrhu. Ještě před zahájením druhého čtení konstatovala Poslanecká sněmovna, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona ve zkráceném jednání. Zase zde mám, poněvadž samozřejmě jde o těsnopiseckou zprávu z projednávání Ústavního soudu, jak hlasovaly jednotlivé frakce.

Já skončím tento svůj vstup tím, že návrh zákona byl dne 19. listopadu 2010 doručen prezidentovi republiky, který jej podepsal dne 26. listopadu 2010. Schválený zákon byl poté 3. prosince 2010 doručen k podpisu předsedovi vlády. Zákon byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod číslem 348/2010 Sb., s účinností od 1. ledna 2011. No a 19. dubna 2010 byl zrušen nálezem Ústavního soudu.

Tolik ode mě ve stručnosti a vystoupím ještě jednou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí poslanec Jaroslav Vandas a připraví se pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych pokračoval, jak už jsem tady jednou říkal, v seznamování Sněmovny s velice důležitou materií, kterou je usnesení Ústavního soudu k tomuto zákonu. Budu pokračovat v bodě “námitka zpětné působnosti zdanění příspěvku na stavební spoření”, bod 19.

Z konstrukce tohoto zákona vyplývá, že již uzavřením smlouvy o stavebním spoření vznikne účastníkovi stavebního spoření nárok na předem stanovenou celou částku stavební podpory, která mu bude vyplácena, pokud splní zákonem stanovené podmínky.

To lze dovodit např. z § 5 odst. 9 zákona o stavebním spoření, z něhož plyne, že již v okamžiku uzavření smlouvy o stavebním spoření je stanovena cílová částka, jejíž součástí je i celková částka státní podpory. Celý zákon o stavebním spoření je pak postaven na principu, že státní podpora je účastníkovi postupně připisována, resp. poskytována formou ročních záloh. Například § 5 odst. 9, § 10 odst. 1 až 3, § 11 odst. 1 až 4, § 12, § 13 odst. 1 zákona o stavebním spoření. Nedochází tedy každoročně k novému

určování výše státní podpory podle aktuálního záměru zákonodárce. Stavební spoření je totiž ze své podstaty založeno jako dlouhodobý právní vztah – viz například délka tzv. vázací lhůty pro výplatu záloh státní podpory podle § 12 odst. 2 nebo délka lhůt, které jsou stanoveny pro povinnosti stavebních spořitelen podle § 13 odst. 4 zákona o stavebním spoření – účastník stavebního spoření při jeho uzavírání musí mít jistotu, že se podmínky pro jeho trvání ze strany stavební spořitelny, a tím spíše ze strany státu nebudou v krátké době, natož náhle měnit.

Bod 20. Napadeným zákonem došlo ke zkrácení příspěvku jak zdaněním jeho částí, tak jeho snížením, jež se vztahuje i na smlouvy uzavřené před 1. lednem 2011, kdy zákon nabyl účinnosti. To ostatně výslovně vyplývá již z dikce napadených ustanovení, která se vztahují na příspěvek, na který vznikl nárok v roce 2010, resp. na smlouvu o stavebním spoření bez ohledu na datum, kdy byla tato smlouva uzavřena. Touto úpravou se snížila nejen výše záloh státní podpory připsovaných od roku 2010, ale vůbec se zpětně změnily i podmínky a celková výše příspěvku, na jehož výplatu v předem určené výši vznikl právní nárok při splnění podmínek stanovených zákonem v době uzavření smlouvy, tj. zejména při uspořádání určité částky v příslušném roce. Napadená ustanovení tak působí do minulosti.

Bod 21. Ve své další argumentaci navrhovatelé obsáhle citují odůvodnění nálezu ze dne 4. února 1997, který se v obecné rovině zabýval otázkami pravé a nepravé retroaktivity zákonů. Zdůrazňují, že jakkoli je nepravá retroaktivita zásadně přípustná, může se i ona stát ústavně nepřipustnou tehdy, pokud se aplikace nové právní úpravy na staré právní vztahy zásadním způsobem dotkne právní situace subjektů, práv a povinností. Při posuzování ústavnosti ustanovení působícího účinky nepravé retroaktivity je třeba zvažovat intenzitu veřejného zájmu s mírou zásahu do principů rovnosti a ochrany důvěry občanů v právo. V této souvislosti konstatuje i důvodová zpráva k návrhu zákona, ačkoliv při tomto vážení dochází k jinému závěru, že změna podmínek stavebního spoření představuje tzv. nepravou retroaktivitu, která je v demokratickém státě přípustným řešením. Návrhem zákona je však dotčena ústavní zásada ochrany oprávněného očekávání v rámci již existujících právních vztahů. Uvedené opatření však na druhé straně sleduje oprávněný zájem státu na ozdravení veřejných financí ve prospěch celé společnosti, to znamená je navrženo ve veřejném zájmu. Skutečnost, zda navržené opatření je při kolizi uvedených ústavních principů v souladu s ústavním pořádkem, je třeba poměřovat z hlediska proporcionality ve vztahu k oběma ústavním zásadám.

Bod 22. Navrhovatelé zastávají názor, že novela zákona o stavebním spoření, která by vstoupila v účinnost k 1. lednu určitého roku a současně

by změnila výši nebo podmínky pro vyplácení příspěvku za předchozí kalendářní rok, by byla jednoznačně protiústavní. Již v rámci připomínkového řízení byl ale shledán v rozporu s Ústavou i § 36 odst. 8 a některá další ustanovení zákona o daních z příjmů, v novelizovaném znění. V této souvislosti zejména obsáhle citují připomínky zmocněnce vlády pro lidská práva, podle kterého nelze na státní podporu, na kterou vznikl nárok již v roce 2010, uplatnit pravidla v roce 2011, byť bude vyplacena, a to ve formě záloh, až v roce 2011. Nárok na státní podporu vznikl podle zákona uplynutím doby kalendářního roku, za který je podpora připsována, tj. v tomto případě 31. 12. 2010. Z hlediska právní jistoty je proto nutné, aby osoba, které tento nárok vznikl, znala v době jeho vzniku veškeré podmínky pro jeho vznik, výši přiznání atd., neboť jde o majetkovou hodnotu, která je jí přiznávána a která tudíž podléhá ústavně zaručené ochraně vlastnictví, článek 11 Listiny základních práv a svobod. Pokud se tedy podle úpravy platné od 1. 1. 2011 zdaní státní podpora stavebního spoření za rok 2010, která je příjmem za zdanitelné období 2010, půjde o případ, kdy právní norma reglementuje i nároky z právního vztahu vzešlé před její účinností, tedy o případ pravé retroaktivity, která je neslučitelná s principem právní jistoty a demokratickým právním státem dle článku 1 Ústavy. Podle citovaného vyjádření vládního zmocněnce je důsledkem stanovení předmětného zdanění v roce 2011 povinnost zdanit příjem za uplynulý rok, ačkoli v době jeho vzniku žádná daňová povinnost neexistovala a účastník stavebního spoření proto mohl oprávněně spoléhat na to, že státní podpora za rok 2010 nebude zdaněna a zůstane plně jeho ústavně chráněným vlastnictvím. Námitku nepřipustné retroaktivity uvedených ustanovení vyslovily podle navrhovatelů ve svých připomínkách i Česká bankovní asociace, Asociace českých stavebních spořitelen, dále též Asociace, a Českomoravská konfederace odborových svazů. Zazněly i v rámci projednávání návrhů zákona v Poslanecké sněmovně. (Předsedající upozorňuje poslance na čas.)

Takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji vám a zvu pana poslance Václava Votavu k jeho vystoupení.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegové, kolegyně, já bych si dovolil pokračovat v seznamování vás s tím, jak funguje stavební spoření i v jiných zemích, nejen v České republice. Hovořil jsem již o Německu, nyní bychom se podívali, jak to vypadá v Rakousku.

Chtěl bych zdůraznit, že čerpám z materiálu Parlamentního institutu,

kterému jistě všichni důvěřujeme, že to, co v materiálu je uvedeno, je také popravdě.

Tedy v Rakousku je činnost stavebních spořitelů regulována zákonem o stavebních spořitelkách, který upravuje zejména fungování stavebních spořitelů, musí jít o jakousi formu akciové společnosti, a dohled nad nimi. Podle tohoto zákona jsou stavební spořitelny úvěrovými institucemi, které jsou na základě koncese oprávněny přijímat vklady spořitelů, z vybraných obnosů spořitelům potom poskytovat peněžní půjčky na bytové účely, vzdělávací účely.

Tady bych se možná zastavil. Pamatuji si, že v Poslanecké sněmovně byl návrh novely stavebního spoření, bylo to z dílny sociální demokracie, kde bylo navrhováno, že by také toto mohlo být poskytováno ze stavebního spoření, to znamená určité půjčky co se týká vzdělání.

Přestože v Rakousku neexistují banky zaměřené čistě jen na oblast stavebního spoření, téměř každá banka nabízí vlastní produkty stavebního spoření a stavebních půjček.

Smlouva o stavebním spoření je spořicí smlouvou, na základě které se měsíčně spoří určitá suma. Tyto sumy jsou bankou úročeny, navíc je také poskytován státní příspěvek na stavební spoření, jehož výše je závislá na výši plateb. Podobně jako v Německu je výše státního příspěvku limitována absolutním stropem. Z uzavření spořicí smlouvy a následného spoření vyplývá také nárok na stavební půjčku, a to s výhodnou úrokovou sazbou. Státní prémie na stavební spoření je každý rok nově stanovována a řídí se všeobecnou výší úrokové sazby. Ta se pohybuje v rozmezí minimálně od 3 % do maximálně 8 %. Omezena je také stropem na osobu a roční platby. Do roku 2008 tento strop činil 1000 eur a od roku 2009 pak 1200 eur.

Závazná lhůta pro spoření je stanovena na dobu šesti let. V případě vypovězení spořicí smlouvy před touto lhůtou musí být státní příspěvek vrácen. Pokud jsou naspořené úspory prokazatelně použity pro určité účely, jako je výstavba domu nebo sanace, může být státní příspěvek ponechán.

V tomto materiálu je i vývoj prémie na stavební spoření. V roce 2005 to byla 3,5 %, v roce 2006 3 %, v roce 2007 3,5 %, v roce 2008 4 %, v roce 2009 4 %, v roce 2010 3,5 % a v roce 2011 aktuálně 3 %.

Tolik tedy o tom, jak funguje stavební spoření u našeho souseda, v Rakousku.

Nyní bych vás seznámil s tím, jak funguje stavební spoření také na Slovensku. Na Slovensku podle zákona o stavebním spoření je účelem stavebního spoření financování bytových potřeb a potřeb souvisejících s bydlením na území Slovenské republiky z účelově vytvořených finančních prostředků ve fondu stavebního spoření. Fond stavebního spoření tvoří vklady od účastníků stavebního spoření, úroky, příspěvky ze státního

rozpočtu, splátky úvěrů a také jiné zdroje. Stavební spoření může provozovat jen banka, jejímž předmětem činnosti je stavební spoření, a sice na základě bankovního povolení.

Stavebním spořitelem může být fyzická osoba s trvalým pobytem na území Slovenské republiky, která uzavře se stavební spořitelnou smlouvu o stavebním spoření nebo v jejíž prospěch je uzavřena smlouva o stavebním spoření, nebo společenství vlastníků, v jehož prospěch je uzavřena smlouva o stavebním spoření, nebo jiná právnická osoba za stejných podmínek.

Státní dozor nad dodržováním podmínek poskytování státní prémie vykonává Ministerstvo financí Slovenské republiky.

Výše státní prémie se v minulosti často měnila, upravoval ji každoročně zákon o státním rozpočtu. Od ledna 2005 se již počítá podle určitého vzorce. Základem pro výpočet výše prémie stavebního spoření je takzvaná referenční sazba, která se získá jako jednoduchý aritmetický průměr výnosů do doby splatnosti státních dluhopisů tvořících základ dluhopisového indexu SDX burzy cenných papírů, která je v Bratislavě. Průměr se vypočítává za rozhodné období, za které se považuje dvanáctiměsíční období od 1. července do 30. června. Pro rok 2011 se výše státní prémie snižuje o 2,5 % na 10 % z ročního vkladu. Maximální výše státní prémie činí 66,39 eura. Nárok na státní příspěvek nezaniká, pokud je smlouva zrušena v důsledku smrti nebo invalidity spořitele.

Nárok na státní příspěvek ovšem náleží jen za dobu, která končí smrtí nebo přiznáním invalidity. Nárok na státní premii také nezaniká, pokud stavební spořitel zruší smlouvu o stavebním spoření v době od dvou do šesti roků od jejího uzavření a prostředky získané stavebním spořením prokazatelně použije na stavební účely uvedené v § 11 zákona. Po splnění smluvně stanovených podmínek má potom spořitel nárok na přidělení stavebního úvěru.

Konečně se dostáváme k Francii. Ve Francii je také zavedeno stavební spoření a celou oblast stavebního spoření upravuje zákon o výstavbě a bytech – teď je to tady napsáno francouzsky, ale protože francouzsky neumím, tak to raději čísti nebudu (smích v sále). Spořicí účet na bydlení může být založen na jméno fyzické osoby u bank a úvěrových institucí, které mají pro tento účel státem schválenou licenci.

Sumy vložené na účet jsou úročeny, sazba úroku je stanovena rozhodnutím ministra financí a ministra pro výstavbu a bydlení. K připsání úrokové sazby k jistíně dochází vždy 31. prosince každého roku, tedy na Silvestra.

Nikdo nemůže být vlastníkem více spořicích účtů na bydlení, jinak mu hrozí trest ztráty všech úroků, nároku na půjčku i státního příspěvku – premie.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, i váš čas už vypršel.

Poslanec Václav Votava: Vlastník účtu – děkuji vám, vážená paní předsedající, v podstatě jsem už dokončil vše, co bylo o Francii zajímavé, a věřím, že to bylo zajímavé i pro celé auditorium. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkujeme. Dále vystoupí pan poslanec Michal Hašek. Připraví se pan poslanec Josef Smýkal.

Poslanec Michal Hašek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych navázal na kolegu Votavu nikoliv snad v luštění francouzských výrazů, to nemám připraveno, ale budu pokračovat v tématu stavebního spoření.

Existuje nepochybně celá řada cest, jak podporovat zejména mladé lidi a rodiny s dětmi v hledání bydlení. Mám za to, že se dosud všeobecně respektovalo, že stavební spoření a jeho státní podpora je jeden z mála efektivních a občany České republiky využívaných nástrojů, jak na nové bydlení dosáhnout. Nyní, v době mandátu současné vlády, zřejmě toto přesvědčení, alespoň u většiny Sněmovny, padá, protože musím říci, že až do voleb většina politiků vládní koalice s výjimkou politiků za Věci veřejné stavební spoření vždy v minulosti podporovala.

Věci veřejné ve svém předvolebním programu hovořily o podpoře bytových aktivit a naopak zcela mlčely o otázce rušení a nebo zásadních úprav stavebního spoření. Mohli jsme se dočíst taková motta a hesla, jako je výstavba startovacích bytů nebo výstavba malometrážních bytů. Tak jak to tedy mají kolegové z jedné z vládních koaličních stran? Prosazovali audit bytů na úrovni obcí, diferencovaný postup deregulace, prosazovali možnost podporovat z obecních rozpočtů sociálně slabé tak, aby mohli dopláct nájemné. Podporovali výstavbu malometrážního bydlení, vznik systému a organizace nabízející poradenství a podporu v případě hrozící ztráty bytu, zkvalitnění bytového fondu investicemi do revitalizací panelových sídlišť, včetně využití evropských fondů, možnost zajištění kvalitní dopravní dostupnosti na obecní úrovni a podporu občanské vybavenosti, která bezesporu patří k dobrému standardu bydlení.

No, musím říci, vážené kolegyně a kolegové z Věcí veřejných prostřednictvím paní předsedající, že zatím jste z toho nedotáhli do konce vůbec nic. Nic jste neuvedli v život, a dokonce se nyní chystáte podpořit velmi významné oslabení jediného efektivního a fungujícího nástroje podpory k získání bydlení. Nerozumím a nechápu tento váš postoj, ale koneckonců zpovídat se musíte především voličům. Naší úlohou jako opozice je upozornit na to, s jakými programovými závazky jste získali mandát

občanů České republiky a nakolik svoje sliby nyní jako spoluodpovědná koaliční vládní strana plníte.

V kontextu s podporou omezení podpory stavebního spoření jsou však bohužel další kroky, kterými se v tuto chvíli snažíte zachránit krk před občany, bohužel pouze falešnou hrou. Co jiného než další pomyslná kudla do zad občanů je podpora omezení stavebního spoření? Snížení podpory z dosavadních 15 na 10 % u uspořené částky, a to od 1. ledna 2012 u všech smluv o stavebním spoření, znamená oslabení možnosti lidí uspořit si prostředky na vybudování nebo renovaci svého bydlení. Stavební spoření s příspěvkem státu je dnes jednoznačně nejvýhodnějším spořením pro občany České republiky. Připomenu, že ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě zhruba 314 mld. korun vkladů, dnes už je to téměř 400 mld. Hovořím také o účastnících, kteří nečerpají úvěr, spoří s tím, aby pak své úspory mohli využít. Co je jistě legitimní otázkou k diskusi, zda je mohou využít jakkoliv, anebo zda mají být prostředky více vázány na pokrytí nákladů přímo souvisejících s bydlením a jeho pořízením. Ale dokážete, vážené kolegyně a vážení kolegové z vládní koalice, jasně říci, v kolika procentech případů dochází v uvozovkách ke zneužívání systému stavebního spoření se státní podporou a kolik procent smluv je čerpáno na jiné účely než účely související s pořízením bydlení nebo jeho udržováním?

Myslím si, a to považuji za vrchol tragičnosti celého procesu přijímání tohoto zákona, že zneužívání systému podpory stavebního spoření není důvodem pro to, aby se snižovala podpora, ale přece aby se upravily podmínky, to znamená, aby se zamezilo zneužívání systému, zneužívání této podpory, nikoliv její další škrtání a snižování. Už vůbec není podchyceno, že vysoké procento úspor jde na bydlení, i když formou nikoliv úvěrů a hypoték, ale přímo investic do bydlení. Jedná se o přímé platby na ceny bytů, vybavení bytů a podobně.

Pokud kritici stavebního spoření hovoří o tom, že průměrná úroková míra u spořicích a termínovaných účtů je 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení téměř 6 %, tak je to nejenom lichý argument, ale myslím si, že je to zároveň velmi symptomatické pro současné konání a čínění této vlády. Ta 2 až 3 % úroků v bankách totiž, dámy a pánové, polykají neúměrné bankovní poplatky, které máme v České republice. Neexistuje v současné době na bankovním trhu jiná nabídka, která by více motivovala střadatele spořit a umožňovala jim shromažďovat prostředky.

Jak si mohou lidé dovolit mít nějaké spoření, které je až výhodné a zajímavé? Zdá se, že z pohledu vládní koalice je to nepřipustné. Musíme to zrušit, musíme to osekát, protože jinak by se nám zřejmě mezi lidmi potulovalo příliš mnoho peněz. Bohužel nikomu v této zemi není jasné, na

co smysluplného a efektivního hodlá vláda využít peníze, když je musí sebrat lidem. Možná na transparentní nákupy na některých ministerstvech, třeba na Ministerstvu obrany, možná na placení externích poradců, jak jsme si dnes přečetli v souvislosti s panem ministrem obrany Vondrou.

Vážená vládo, vámi snížená podpora stavebního spoření, zaokrouhleme ji na 20 tisíc korun ročně v nějakém případě, je pro vaši informaci jednou sedminou měsíčního platu externího poradce pana ministra Vondry na otázky PR. Za dva měsíční platy nesmyslných analýz, dodatečných analýz televizních vystoupení pana Vondry, tak mohla být ze státního rozpočtu vyplacena roční podpora 14 střadatelům v České republice. Tak se zeptejme lidí, co pro ně má větší hodnotu. Usmívající se ministr s upravenou kravatou s analýzou za 50 tisíc korun, anebo vyplacená podpora lidem na podporu stavebního spoření, na podporu záležitostí souvisejících s bydlením? Já myslím, že takových příkladů bychom mohli v těchto týdnech a měsících najít desítky, možná stovky.

Jak chcete vysvětlit lidem, že tyto jednotlivé miliardy, které jim berete, mizí v žumpě vyplacených provizí a nesmyslných externích smluv? V této situaci je zřejmě jediným zájmem vlády sebrat lidem ještě více peněz, a promiňte mi ten výraz, ještě víc jim vzít u huby. Jinak to vyjádřit, dámy a pánové, bohužel neumím. Přijetím této úpravy ztratí občan zcela mimořádnou a výhodnou možnost, jak zhodnotit svoje úspory, a stát možnost, jak alespoň takovou cestou zmírnit dopady jinak velmi nešetrných a necitlivých reforem. Díky finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z takzvaných konzervativních opatrných fondů, které bankovní domy rády doporučují. A po dalších upozorněních ministra financí, že bude ještě hůř, nemohou s velkou nadsázkou už důvěřovat ani těmto konzervativním produktům.

Mimochodem, banky, na jejichž spolehlivost a stabilitu tak rádi upozorňují někteří členové této vlády jako na ostrůvky stability v Evropě, byly oddluženy a privatizovány vládami sociální demokracie a peníze na to vydané byly samozřejmě součástí deficitu veřejných rozpočtů v dobách vlád sociální demokracie, se kterými tak ráda straší pravice a říká, že sociální demokracie tady vyráběla dluhy. My jsme zachránili a stabilizovali bankovní sektor. I dnes lze říct, že naše spolehlivé banky bohužel nejsou absolutní jistotou, protože u matek našich dceřiných bank dochází k problémům. Lidé nemají příliš mnoho důvodů bankám věřit a žádná normální vláda nechce, aby hlavním způsobem vytváření rodinných úspor bylo spoření do slamníku, k čemuž snížením podpory stavebního spoření v tuto chvíli skutečně jediného efektivního a fungujícího nástroje bohužel bude Česká republika směřovat.

Proto bych chtěl ještě jednou vyzvat vládu a koaliční poslance a poslankyně, aby se důkladně zamysleli nad efektivitou navrhovaného kro-

ku, aby zkusili přijít s jiným řešením, řešením, které neomezí snahu lidí šetřit na bydlení, šetřit na věci, které souvisí s pořízením bydlení, aby tímto způsobem nedusili zejména mladé lidi a rodiny s dětmi.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, váš čas též vypršel. Prosim dalšího z přihlášených, kterým je pan poslanec Josef Smýkal, připraví se paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Josef Smýkal: Příjemný pěkný podvečer, kolegyně a kolegové, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Projednáváme dnes návrh novely zákona o stavením spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmů, sněmovní tisk 378. Tak jak již bylo dnes několikrát vyzvednuto, novela je mj. reakcí na nález Ústavního soudu z letošního roku, kterým byla k 31. 12. 2011 zrušena obdobná vládní novela schválená vloni ve stavu legislativní nouze. Novela opětovně ve vztahu k zákonu o stavebním spoření snižuje výši státní podpory, tedy příspěvku, z 15 % na 10 % uspořené částky při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun. Opětovně je doplněna i technická změna, která se týká nastavení limitů pro další činnosti stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. To jen na úvod.

Kolegyně a kolegové, musím říci, že kam naše vláda, tato naše vláda a koalice vládních stran, obrazně řečeno, vstoupí, tam snad ani sto let tráva neporoste. Jinými slovy, rozbíjí vše, co funguje, a pokud praxe vyžaduje jiné legislativní úpravy, tak snad vylévá i dítě s vaničkou. To je mj. i případ návrhu novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmů, který Sněmovně vrátil s pozměňovacími návrhy Senát.

Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě cca 314 mld. korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků, dnes to činí téměř 400 mld. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou využít na jakýkoliv účel. Statistiky již ovšem nepodchytí, že vysoké procento – a zdůrazňuji vysoké procento – těchto úspor jde přece jenom na bydlení, i když ne formou úvěru, ale jde to přímou platbou na ceny bytů, vybavení bytů apod. Téměř 5 milionů smluv dokladuje to, že spoří prakticky všechny rodiny. Nemůže obstát argumentace, že průměrná úroková míra u spořicíh a termínovaných účtů činí 2 až 3 %, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje zhodnocení prostředků téměř 6 % ročně. Ta dvě až tři procenta úroků v bankách spolknou neúměrné bankovní poplatky.

Nelze souhlasit dle Ústavního ani s přípustností tzv. nepravé retroaktivity, která umožňuje restriktivně zasahovat do dříve uzavřených smluv stavebního spoření. Přijetí této úpravy občan ztrácí výhodnou možnost, jak zhodnotit své úspory, a možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady necitlivých reforem. Díky finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z tzv. konzervativních, chcete-li, opatrných fondů, které bankovní domy doporučují, a po dalších upozorněních ministra financí, která jsme i v poslední době slyšeli, že bude ještě hůře, nemohou s velkou nadsázkou důvěřovat ani bankám.

V souvislosti se stavebním spořením není od věci názor Asociace stavebních spořitelů, který si dovoluji uvést či citovat:

V souvislosti s prezentací postoje politiky nebo politické strany TOP 09, která doporučuje svázat výplatu podpory stavebního spoření s bytovým účelem, považuje Asociace stavebních spořitelů za nutné zdůraznit a vysvětlit některé aspekty tohoto produktu, aby nedocházelo k dalším mystifikacím veřejnosti. Všichni, kteří hovoří o nehorázné možnosti spořit ve stavebním spoření bez konkrétního účelu, tedy v uvozovkách, se ještě ve svých úvahách nedokázali posunout ze situace před deseti lety, kdy se stavební spořitelny orientovaly především na sběr vkladů, aby z nich mohly začít masově půjčovat na bydlení. Zdůrazňuji: na bydlení! Dopouštějí se ti-to lidé potom výroků, ve kterých opakují, že se stavební spoření na účely bydlení téměř neužívá. To je velmi a hodně mylné tvrzení, obzvláště pokud si uvědomíme, že úvěr stavební spořitelně dnes splácí zhruba milion Čechů a pro poskytnutí jednoho průměrného úvěru potřebujeme šest průměrně naspořených smluv o stavebním spoření. Pro hypotéky či spotřebitelské úvěry navíc platí, že jejich sazby pružně reagují na vývoj trhu. V dobách, kdy dochází ke zpomalení ekonomiky, případně rostou úrokové sazby, anebo se banky nepouštějí do úvěrových obchodů příliš horlivě a poskytují menší počet úvěrů, drží právě stavební spoření úroveň prostředků plynoucích do bydlení na vyšší úrovni, než byla bez jeho existence. Reálná data potvrzují, že objem hypoték na bydlení poklesl v roce 2009 ve srovnání s rokem 2008 ze 123 mld. na 71 mld., tedy o 42 %; v případě úvěrů stavebních spořitelů šlo za stejné období o pouhých 10,9 % ze 74 mld. na 66.

Finanční a ekonomická krize prověřily systémy financování bydlení a poskytly jasnou odpověď, že stavební spoření je nezastupitelným pilířem financování bydlení v ČR. Bez něj by se přísun peněz do bytového fondu omezil mnohem výrazněji, než se reálně stalo. Stavební spoření tak působí i na makroekonomické úrovni zcela automaticky jako proticyklický stabilizátor.

Závěrem tedy ještě jedna poznámka. Záměr svázat výplatu státní podpory s bytovým účelem není žádnou novinkou. Slovensko si ve druhé polovině

90. let minulého století tento experiment vyzkoušelo. Myslím, že i kolega Votava o tom hovořil. Přestože jej tamní politická reprezentace na základě nabytých zkušeností velmi rychle opustila, důsledkem trvajícím dodnes je nedostatečný objem nakumulovaných vkladů a nízký objem i počet úvěrů. Tolik tedy stanovisko Asociace stavebních spořitelů. Stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnějším spořením pro občana.

A dovoluji k tomu ještě dvě malé poznámky. Jsem v tomto případě v jistém smyslu v konfliktu zájmů, protože nejen já, ale i členové mé rodiny, známí, spoluobčané mají stavební spoření, které jsme využívali, a mohu říct jednoznačně, vždy jenom v tom slova smyslu ke stavebním účelům, k úpravě bytů apod. A dále, a to je rovněž nutné zdůraznit, aby to občané věděli, že strany vládní koalice nejednou hovoří o prorodinné politice a pomoci mladým. Její praktické kroky – a nejen v případě novely tohoto zákona – jsou zásadně protirodinné a vůbec nepomáhají mladým lidem. A určitě o tom bude ještě řeč v případě dalších zákonů v sociální oblasti.

Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A dále vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobrý podvečer, dámy a pánové, paní předsedající. Chtěla bych vystoupit k návrhu zákona, k sněmovnímu tisku 378, novela zákona o stavebním spoření a stavební podpora stavebního spoření, který byl vrácen Sněmovně Senátem s pozměňovacími návrhy. Tato novela je reakcí na nález Ústavního soudu z letošního roku, kterým byla zrušena podobná vládní novela, kterou jsme byli nuceni schvalovat minulý rok ve stavu legislativní nouze.

I tato novela snižuje výši státní podpory z 15 na 10 % uspořené částky při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun. Opět je doplněna i technická změna, která se týká nastavení limitu pro další činnost stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opět ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření včetně úroků ze státní podpory. Novela však neobsahuje návrh na zavedení zvláštní srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, protože toto opatření bylo napadeno Ústavním soudem.

Chtěla bych připomenout, že stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnějším spořením pro občana České republiky. V současné době představuje skoro 400 miliard. Jedná se o účastníky, kteří si neberou úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory později mohou využít pro libovolný účel. Můžeme doslova říci, že tak spoří celé rodiny, a v podstatě se jedná o nejvýhodnější spoření pro střední třídu.

Ve vládní důvodové zprávě se dočítáme – cituji: “Důvod předložení návrhu zákona je dán potřebou reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, což bylo hlavním účelem pro jeho zavedení v roce 1993, a současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Pro většinu účastníků je stavební spoření spíše výhodným, státem podporovaným spořicí produktem, kdy po splnění minimální doby spoření pěti či šesti let je možné využít úspory k jakémukoliv účelu, tedy nikoliv pouze na financování bytových potřeb.

Výplatou státního příspěvku fyzickým osobám podle zákona o stavebním spoření /dále jen “státní podpora”/ tento systém čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel – účastníků stavebního spoření. Veřejný zájem na zmírnění této disproporce, které povede ke snížení výdajů státního rozpočtu, a umožní tak jejich alokaci ve prospěch všech obyvatel, je tedy zcela zřejmý.” Konec citace.

S ohledem na to, že hlavní daňové břímě v České republice nese právě střední třída, se domnívám, že jde o další ztížení její finanční situace. Z takzvaných reforem současné vlády mám dojem, že se zde promítá snaha tuto střední vrstvu společnosti, která tvoří páteř české demokracie, oslabit, což je patrné i na této novele zákona. Tato změna zákona je i špatná z ekonomického pohledu, jelikož omezuje systém, který dobře funguje a vytváří velký zdroj úspor, který je využíván jako úvěry pro stavební činnost.

V roce 2009 celková částka naspořená ve stavebních spořitelnách byla 415 miliard. Ve zprávě České národní banky je doslova uvedeno: S růstem podílu úvěrového portfolia na vkladech souběžně se stárnutím smluv se stavebním spořitelnám postupně zhoršuje likviditní situace. Likviditní riziko stavebních spořitelen by se však mohlo odrazit v reputačním riziku bank, které stavební spořitelny ovládají.

Chci znovu připomenout, že v dnešní době, kdy je trh nervózní na jakoukoliv špatnou zprávu, mohl by tento krok vlády spustit nekontrolovatelný sled finančních událostí, pokud by občané začali vybírat své úspory.

Tato vláda, která se ve svém počátku sama nazvala vládou rozpočtově odpovědnosti, se postupně stává vládou ekonomické neodpovědnosti. V této souvislosti se ztotožňuji s pozměňovacími návrhy Senátu, a to zejména článek jedna: V § 10 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 423/2003 Sb., zákona č. 292/2005 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 48/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod číslem 119/2011 Sb. a zákona č. 263/2011 Sb., odstavec 2 zní: Poskytovaná záloha státní

podpory činí 15 % z uspořené částky v příslušném kalendářním roce, maximálně však z částky 20 000 korun.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je předseda klubu ČSSD pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, ať se rozhlížím, jak se rozhlížím, nevidím tady ani jediného člena vlády. A podle platného usnesení Poslanecké sněmovny je nezbytné pro to, abychom mohli pokračovat v jednání, aby zde člen vlády byl. Čili rád bych požádal paní místopředsedkyni o přerušení jednání do doby, než se dostaví člen vlády. Pak bych měl ještě jeden návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. (Do sálu vchází ministr zdravotnictví Leoš Heger.)

Tak bylo to rychlé, člen vlády zde je a můžeme pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já mám také radost, že se to tak rychle podařilo vyřešit, a chtěl bych navrhnout procedurální návrh.

Navrhuji, abychom hlasovali jako Poslanecká sněmovna o přerušení projednávání tohoto bodu a odročení do 2. prosince letošního roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon – odložení do 2. prosince.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Přerušení a odročení do 2. prosince letošního roku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Druhého prosince, děkuji. Tak já nechám o tomto procedurálním návrhu hlasovat. Nicméně nejprve přivoluji nejprve kolegy do sálu. Teď v tuto chvíli vás ještě odhlásím. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartičkami. (Do sálu stále přicházejí poslanci.)

Dámy a pánové, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Zdá se, že dobíhají už poslední.

Zazněl zde procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do 2. prosince z úst pana předsedy Sobotky.

Zahajují o tomto návrhu hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 230, z přihlášených 133 pro 37, proti 95. Tento návrh byl zamítnut.

My jsme stále v obecné rozpravě. Dalším přihlášeným je pan poslanec Michal Hašek, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, snad pro kolegy, kteří teď opouštějí jednací sál. Nevěšte hlavu, těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Ono to znovu přijde.

Dámy a pánové, dovoluji, abych využil vzácné příležitosti, kterou mi dala vládní koalice tím, že odhlasovala možnost dvou vystoupení opozičního poslance v délce deseti minut k projednávání materiálu. Jsem také rád, že už dorazil nejlepší ministr financí na světě, protože tady předtím barvy vlády hájil jenom ministr zdravotnictví a to docela chápu, protože řada lidí zřejmě není spokojena s tím, co tady vládní koalice předkládá.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych se vrátil k projednávání návrhu zákona o stavebním spoření, a to do doby, kdy Ústavní soud vrátil vládě její zákon o stavebním spoření. Chování a přístup vlády v tomto bodě je totiž podle mého názoru jasným důkazem toho, jak si vláda vážila ústavnosti a zákonů naší země. Vláda se snažila zákon upravující podporu stavebního spoření protlačit Sněmovnou za každou cenu a v co možná nejkratším čase, i když měla na realizaci tohoto opatření jak potřebnou většinu hlasů, tak dostatek času. Pro svoje vnitřní rozbroje a spory ale nebyli ministři a poslanci vládní koalice schopni dotáhnout do konce projednávání tohoto návrhu a na řadu tak musel přijít institut legislativní nouze, jindy používaný pouze v okamžicích ohrožení země anebo vážných hospodářských škod. Je evidentní, že výše státní podpory stavebnímu spoření rozhodně není otázkou ohrožení země a nepřináší ani závažné hospodářské škody. Zároveň objektivně platí, že stavební spoření je nástroj, který má v současném ekonomickém světě svou nepopiratelnou hodnotu, a jeho úplné zrušení by bylo fatální chybou. Stejně tak platí, že úpravy systému, tak jak jsou nyní navrhovány v podobě vládního návrhu zákona, nemusí vždy přinést kýžený výsledek.

Dovolte mi krátké shrnutí tématu stavebního spoření, kde se pokusím doložit své předchozí konstatování. Systém stavebního spoření, jak jistě většina z nás tuší a ví, byl v České republice legislativně zakotven v roce 1993, kdy také vznikla většina stavebních spořitelny. Jejich počet se v současné době ustálil na pěti. V období 1993 až 2003 byla podpora stanovena na 25 % z ročně naspořené částky, maximálně 4500 korun, což ze stavebního spoření učinilo velmi výnosný a téměř bezrizikový produkt, který si velmi rychle získal popularitu mezi českými střadateli a dynamicky se

rozvíjel. Počet nově uzavřených smluv vzrostl z půl milionu v roce 1997 až na dva miliony smluv v roce 2003, což bylo ale především v důsledku schválené změny zákona platného od začátku roku 2004. V tomto období vzrostl počet nových úvěrů ze 70 tisíc na 150 tisíc, což objemově představovalo nárůst z 10 na 30 miliard korun.

Stavební spořitelny si také vydobýly renomé bezpečných finančních ústavů. V době bankovní krize v České republice v 90. letech 20. století se řada českých bank potýkala s nemalými problémy, subsektor stavebních spořitelny však fakticky zasažen nebyl. Zlom nastal v roce 2003, kdy došlo k určitým úpravám v systému stavebního spoření. To znamenalo fakticky nárůst výdajů státního rozpočtu České republiky. Z hlediska systému snížení podpory znamenalo zvýšení nejistoty stavebních spořitelny, protože ve chvíli, kdy noví klienti ukončili svá spoření, stavební spořitelny se mohly potýkat s nedostatkem interních zdrojů od svých střadatelů.

Jakkoliv může být diskuse o úpravě parametrů podpory stavebního spoření za účelem fiskálních nákladů možná, předchodí reformy jasně říkají, že krátkodobě to může vést k obrácenému efektu a naopak se může státní dotace ze stavebního spoření dokonce zvýšit.

K okolním zemím, které poskytují podporu ze stavebního spoření, patří Rakousko, Německo, dále také Slovensko, Maďarsko, používá se i v jiných státech Evropy a samozřejmě mimo Evropu. V Rakousku a na Slovensku je výše podpory variabilní a je vázaná na výnosy státních dluhopisů. Je vhodné připomenout, že v České republice není podpora stavebního spoření ve středoevropském regionu největší. Je na srovnatelné úrovni s Rumunskem a Chorvatskem a zároveň pod úroveň Maďarska, kde je relativní podpora stavebního spoření více než dvojnásobná. Tam musím zároveň připomenout, že maximální výše podpory byla nyní maďarskou vládou v rámci rozpočtových škrtů zafixována a snížena.

Myslím si, že velmi relevantní je pro Českou republiku zkušenost Slovenska, kde po zavedení účelovosti a po redukci podpory stavebního spoření došlo k odlivu klientů, těch, kteří nežadají o úvěr a jejichž úspory slouží k financování úvěrů, a to, dámy a pánové, před deseti lety na Slovensku znamenalo téměř kolaps systému stavebního spoření. Nakonec musela slovenská vláda účelovost zrušit, aby došlo ke stabilizaci systému. Tato slovenská zkušenost nám proto poskytuje poučení, že s restriktivními instrumenty je třeba zacházet nesmírně citlivě.

Existuje také celá řada argumentů pro podporu stavebního spoření, které se dají rozčlenit na mikroekonomické z pohledu účastníků stavebního spoření a makroekonomické z pohledu finanční stability ekonomiky a samozřejmě také na argumenty sociální.

Úvěry poskytnuté stavebními spořitelnami jsou obvykle poskytovány za nižší sazby než srovnatelné úvěry na bydlení, což platí zejména v dobách

vysoké inflace. Stavební spořitelny mohou nabídnout členům kolektivní fixní sazbu až na 15 či 20 let. Naopak drtivá většina hypoték v České republice má fixaci úrokové sazby do pěti let. V dobách nízkých úrokových sazeb je výhodné mít úvěr s krátkou fixací sazby, což odpovídá současné situaci České republiky, nicméně aktuální krátkodobá úroková sazba může v dlužníkovi vyvolávat klamný dojem, že sazbu bude platit déle, než činí doba fixace. Takový problém, příkladem takové iluze byly hypotéky s proměnlivou sazbou ve Spojených státech, které byly poskytovány v dobách nízkých úrokových sazeb právě na počátku 21. století, a mimochodem také tyto hypotéky stály za vypuknutím poslední ekonomické a finanční krize v americkém bankovníctví.

Úvěry od stavebních spořitelen jsou dostupné pro všechny členy příslušného vztahu, to znamená pro všechny příjmové skupiny obyvatelstva splňující podmínky pro přidělení úvěru nebo meziúvěru. Z makroekonomického pohledu stavební spoření podporuje podporu bytovou výstavbu a modernizaci bytového fondu. Stavební spořitelny přispívají k finanční stabilitě ekonomiky jak z pohledu přijatých vkladů, tak z pohledu poskytnutých úvěrů. Vklady u stavebních spořitelen činily v loňském roce k 30. červnu 430 miliard korun a tvořily asi 12 % celkových finančních aktiv českých domácností. To je nepochybně, dámy a pánové, velmi významný podíl.

Někdy je zmiňován protiargument, že v případě absence stavebních spořitelen by čeští střadatelé investovali své prostředky do jiných finančních institucí, například do bank. Já však s tímto tvrzením úplně nesouhlasím. S ohledem na vysoké zhodnocení vkladů u stavebních spořitelen ve výši sedm a více procent v závislosti na datu uzavření smlouvy a rozdílné výši státní podpory neměl účastník stavebního spoření v České republice potřebu své prostředky investovat do jiných finančních instrumentů, například do akcií či podílových fondů, jejichž hodnota významně klesla v době krize. Dá se říci, že účastník stavebního spoření tak byl uchráněn od negativního vývoje na finančních trzích během krize, a samozřejmě obecně jde o vztahu rizika a výnosu finančních instrumentů během krize nad rámec tohoto tématu a projednávaného návrhu zákona.

Úvěrová aktivita stavebních spořitelen v roce 2009 ukázala větší stabilitu než například hypoteční trh, neboť hypoteční banky v tomto roce poskytl meziročně o 42 % úvěrů méně v korunovém vyjádření, zatímco objem úvěrů poskytnutých stavebními spořitelkami klesl pouze o 10 %. V roce 2009 stavební spořitelny poskytl více než 55 tisíc úvěrů na rekonstrukce a modernizaci bytů, tedy aktivity, které jsou obvykle prováděny uživateli stavebního spoření.

Z výše uvedeného vyplývá, že v době napjatých veřejných financí je

diskuse o snížení podpory stavebního spoření velmi diskutabilní. Pokles podpory by měl být velmi důkladně analyzován na základě zkušeností zemí, kde stavební spoření funguje. Myslím si, že takovouto důkladnou analýzu vláda neprovedla. (Předsedající: Pane poslanče, čas!)

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní se hlásí s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik, kterému uděluji slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, jsme přece jenom ve vyšší formě společnosti, než byla otrokářská, a když se podívám na některé z nás, jak tady tou dlouhou rozpravou trpí – a je mi docela líto třeba pana senátora, který tady sedí skutečně poctivě – tak i v daleko vypjatějších podmínkách jsou ctěny přestávky v práci například z důvodů hygienických. Myslím si, že je nejvyšší čas, abychom se před dlouhou noční směnou jednak občerstvili, jednak nabrali nových sil a možná třeba také si alespoň někteří udělali malou rozcvičku. Žádám proto o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání jedné hodiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tomuto požadavku, který vzešel z klubu KSČM pochopitelně vyhovím a sejdem se opět ve 20.20 hodin. Přerušuji tedy schůzi.

(Jednání přerušeno v 19.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 20.20 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v dnešní schůzi. Dalším přihlášeným do diskuse je pan poslanec Josef Smýkal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Smýkal: Hezký večer, vážená paní předsedající, torzo vlády, kolegyně a kolegové. Myslím, že řada z vás měla možnost se občerstvit, takže plní síly budete určitě naslouchat názorům opozice a řada vystoupení bude pro vás určitě motivující.

Já nebudu citovat Jana Amose Komenského o kvalitování, ale chtěl bych jenom poukázat na to, jakým způsobem byl návrh novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmů přijat ve Sněmovně..

Koalice sedí nebo stojí, obrazně řečeno, na parním válci a jede, tedy

pohodlně nás zde většinou opoziční kolegy válčuje s našimi návrhy. Nic nového pod sluncem, stejně postupovala i Topolánková vláda, i když ta měla takzvaně v uvozovkách nepohodlnou stojedničkovou většinu. Podstata však byla stejná: schvalovat klíčové zákony bez diskuse, z principu odmítat názory opozice. Je tedy až s podivem, že koalice, která má pohodlnou většinu, jak s oblibou říkají média, pohodlnou většinou musí sáhat k takovým postupům, jakým je například stav legislativní nouze nebo obdobné formy, viz dnešní přístupy.

Kdo by neznal realie života v České republice, ten by se mohl domnívat, že stavební spořitelé div neohrožují bezpečnost tohoto státu. Když bylo třeba využít stavu legislativní nouze, který je vyhrazen jen opravdu závažným rozhodnutím a opatřením – já chovám úctu k Ústavnímu soudu, a protože nejsem právník jako mnozí moji kolegové z poslaneckých lavic, proto si dovoluji, abych nezkreslil nálezu Ústavního soudu, odcitovat 9. kapitulu obsahující formulace výrokové části nálezu.

Ústavní soud připomíná, že napadený zákon byl přijat způsobem, jenž je v rozporu s článkem 1 odst. 1 článku 5 a článku 6 Ústavy a článku 22 Listiny, a je tedy důvodem pro jeho zrušení.

(V sále je velký hluk, mnozí poslanci na pravé straně sálu stojí a hlasitě se baví.)

Zároveň ale shledal existenci důvodu pro odklad vykonatelnosti tohoto nálezu do 31. prosince 2011. Poněvadž by ale takovýto odklad vedl k tomu, že by napadený zákon byl dále aplikovatelný, a současně navrhovatelé namítali jeho obsahový nesoulad s ústavním pořádkem, přistoupil Ústavní soud i k posouzení jejich věcných připomínek nebo námitek. V rámci tohoto přezkumu přitom shledal nad rámec uvedeného důvodu rovněž rozpor podstatné části článku III napadeného zákona s principem právní jistoty a ochrany důvěry v právo podle článku 1 odst. 1 Ústavy a současně legitimním očekáváním účastníků stavebního spoření ve smyslu článku 11 odst. 1 Listiny a článku 1 odst. 1 dodatkového protokolu. Tato skutečnost i s ohledem na obsah tohoto ustanovení napadeného zákona vylučuje, aby se ve vztahu k němu odklad vykonatelnosti uplatnil. Poněvadž k předmětným srážkám daně dochází právě v tomto období, zvažoval Ústavní soud možnost zrušit v této části napadený zákon již ke dni jeho účinnosti. K takovému kroku ale nepřistoupil, neboť případně vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů až poté, co došlo ke sražení daně ve smyslu napadeného zákona, by vzhledem k legitimnímu očekávání dotčených účastníků stavebního spoření nemohlo mít vliv na možnost uplatnění jejich nároku na vyplacení státní podpory za rok 2010 v jeho plné výši. Jejich nárok nebyl napadeným zákonem dotčen. Ústavní soud tedy přistoupil ke zrušení této části napadeného zákona ke dni jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Takto stanovená vykonatelnost se ale neuplatní ve vztahu k bodu 1 článku III napadeného zákona v tom rozsahu, kterým zrušil v § 4 odst. 1 písm. s) zákona o dani z příjmu, a to v dosavadním znění. Podle tohoto ustanovení se osvobození od daně vztahovalo i na úroky z vkladů ze stavebního spoření včetně úroků ze státní podpory podle zvláštního zákona. Vzhledem k tomu, že důvody ve vztahu k článku III se týkaly jen těch jeho bodů, jež doplňovaly zákon o daních z příjmů o právní úpravy daně ze státní podpory za rok 2010, a nikoliv nesouvisejícího zrušení osvobození předmětných úkonů od daně z příjmu fyzických osob, rozhodl Ústavní soud tak, že toto ustanovení v této části zrušil až dnem 31. 12. 2011, tedy stejným dnem jako ostatní ustanovení napadeného zákona. Při nich byl derogační důvod shledán pouze ve vztahu k legislativní proceduře.

Tolik tedy citace z nálezu Ústavního soudu.

Na závěr dovoluji ještě jednu poznámku. V diskusi o budoucnosti stavebního spoření a jeho případných úpravách se bohužel zapomíná na jeden subjekt a tím jsou samotní klienti. Přitom jde v případě stavebního spoření o tradiční finanční produkt, který využívá bezmála polovina české populace. Objem vkladů ze stavebního spoření ke konci roku 2010 dosáhl bezmála 430 mld. Kč. To představovalo zhruba 18 % z celkových finančních aktiv českých domácností. Vládní reformy však postupně ohlédávají stávající model stavebního spoření až téměř takzvaně na kost. Přesto i s nižším státním příspěvkem je stavební spoření stále jedním z nejvýhodnějších a hlavně nejjistějších finančních produktů. Například v porovnání se spořicíím účtem přináší stavební spoření po změnách střadateli při měsíčním ukládání tisíce korun až o dva procentní body vyšší výnos.

Jak ukazuje příklad ze Slovenska, které změny ve stavebním spoření zavedlo na začátku tisíciletí, regulace může snížit důvěru klientů ve finanční produkt. Dovolte mi slovenský příklad, který je přes deset let starý. Podobný scénář už zažilo Slovensko v letech 1997 a 1999. Tehdejší změna zákona o stavebním spoření podmínila čerpání státní podpory použitím našetřených peněz na bydlení. Cítili: "Týkalo se to všech smluv bez výjimky, včetně dětských stavebních spoření," vzpomíná Irena Lokajová ze slovenské poradenské společnosti.

Propad počtu klientů, kteří si nově uzavírali smlouvy o stavebním spoření, byl masivní. Například u První stavební spořitelny klesl v roce 1997 počet nově uzavřených smluv ve srovnání s předchozím rokem o více než polovinu. Objem cílových částek klesl o 40 %. V září 1999 slovenský parlament opatření zrušil. Po šesti letech spoření bylo zase možné peníze včetně státní podpory použít na cokoli. Zrušení mělo umožnit spoření těm, kteří neuvažovali o investici do bydlení, ale svými úsporami vypomohli financovat úvěry lidem, kteří spořili pouze na bydlení. O rok později, tedy v roce 2000, už se počet nově uzavřených smluv opět přiblížil stavu v roce 1996.

Říká se, že český finanční sektor je v současné době relativně stabilní. Je nutné ale brát na zřetel, že operuje v prostředí zvýšené nejistoty světových finančních trhů. Je třeba tedy dávat pozor na neuvážené zásahy do fungujícího systému. A právě takovým neuváženým zásahem je dle mého názoru novela zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních, daních z příjmů. O způsobu jejího přijetí ani nemluvě.

Podpora bydlení je koncepční dlouhodobou záležitostí. Právě proto jí nesvědčí časté a dílčí úpravy, jak se tomu děje nyní (upozornění na čas) v případě stavebního spoření v České republice.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným, ale tentokrát k faktické poznámce, je pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, je mi velice trapné, že nuceně musím poučovat mladou dámu, která nám předsedá. Bez jakýchkoli vedlejších úmyslů mohu prohlásit, že paní místopředsedkyně je tou jednou z mála posledních atraktivních věcí na této Sněmovně, nicméně pan poslanec Stanjura opakovaně se svým kolegou žádá, abychom jednali do pozdních nočních hodin. Vždy nás přehlasuje, já jsem nucen to tolerovat.

Nicméně chce-li koalice demonstrovat své opovržení politickým protivníkem tím, že během diskuse a vystoupení jiných poslanců v nočních hodinách, tak jak si sami přáli, zde bude hlučet a bavit se, paní místopředsedkyně, soudím, že vaším úkolem je je napomenout a eventuálně kolegům doporučit, že se posmívat či diskutovat halasně mohou klidně ve foyer, neboť odtamtud je velmi blízko v případě, že nás zase napadne nějaké procedurální hlasování.

Dámy a pánové, je to krajně nedůstojné. Všichni víme, o co jde, proč my zde hovoříme. Pojdme se aspoň v této chvíli k sobě chovat slušně. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji panu poslanci – jednak za komplimenty, jednak za připomínku. Váš poslanecký klub mlčí téměř jako hrob, protože zde téměř nejsou žádní poslanci. (Potlesk zprava.) Ale pochopitelně upozorním kolegy z koaličních lavic, aby nehlučeli.

A nyní s faktickou poznámkou se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu jenom faktická připomínka. Noční doba i podle zákoníku práce začíná ve 22.00, tak neříkejte ve 20.33, že jsme v noci. To teda nejsme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, já bych vás chtěl poprosit o to, aby pokud chcete komentovat vystoupení poslanců nebo pokud se k němu chcete vyjadřovat, abyste v souladu s jednacími řádem opustila místo předsedající, šla sem za tento řečnický pultík a řekla, co sdělit chcete, tak jak to bývá zvykem. To za prvé.

Za druhé. Pokud se týká poslanců sociální demokracie, ti tady plní svůj úkol, tedy vyjadřují se k zákonům, které tady jsou projednávány, na rozdíl například od členů vlády, kteří té diskuse nejsou přítomni ve většině. Jsem rád, že alespoň teď se členové vlády dostavili na jednání Sněmovny, protože odpoledne tady skutečně tady mnoho zástupců vlády nebylo.

Jenom k tomu, co se tady odehrává, ta diskuse. Zastavují nás zaměstnanci Sněmovny, zastavují nás pracovníci, kteří říkají "Musíme tady být přesčas, budeme tady mnoho dní." Já bych jim chtěl sdělit, že sociální demokracie nehlasovala pro to, abychom jednali po 19. hodině. Jsme ochotni jednat déle, jsme ochotni jednat tak, jak to bude potřeba. Nicméně pro to rozhodnutí, abychom jednali i po půlnoci, sociální demokracie nehlasovala. Ale jsme ochotni se tomu přizpůsobit, budeme tady, jak to bude potřeba, protože skutečně je to jediný způsob, jak bránit vašim asociálním návrhům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní tady mám pořadí. Nejprve se hlásil s faktickou poznámkou pan předseda klubu ODS Stanjura, poté jsem měla přihlášeného pana poslance Koskubu, poté mám pana poslance Bártu a potom pana ministra Kalouska. Jsou to faktické, pane ministře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám krátkou faktickou. Pan kolega Tejč tady říkal, že plní svoje úkoly. Mě by zajímalo, kdyby vždycky nahlásil, která jejich pětka je zrovna v práci a která doma odpočívá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále s faktickou vystoupí pan poslanec Koskuba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a

pánové, já si myslím, že toto zpestření je na místě, protože Sněmovna umdlávala už.

Jenom malá poznámka. Ano, omlouvám se za termín v noci. Ono je to ve tmě, pane, prostřednictvím paní předsedající, což si myslím, že je totéž. Ale chápu, že jsme z rozdílných politických stran, tak diskutujme o tom, co je tma, co je noc. To je první poznámka, stěžejní, ano.

Druhá. Chtěl bych vaším prostřednictvím s politováním sdělit předsedovi poslaneckého klubu ODS, že na poslance, jak jsem bohužel zjistil, se bohužel zákoník práce nevztahuje, což je mi upřímně líto, protože právě on by byl mým vděčným objektem, na který bych si stále stěžoval, že mě nutí k jeho opakovanému porušování.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je předseda poslaneckého klubu Věcí veřejných Vít Bárta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Já bych si dovilil tady připomenout takovou velkou životní pravdu, kterou jsem se nedávno dočetl, a to že včely mají med, neboť mají královnu. My máme prd, protože máme Parlament.

Ale já bych chtěl zdůraznit to, že jestliže tady máme se k něčemu dobrat, tak přece tady nejsme proto, abychom se vzájemně z něčeho osočovali, abychom tady vytvářeli obstrukce, ale abychom se tady snažili dospět k nějakému řešení. A mě velmi mrzí, že místo toho, abychom ta řešení hledali, tak že tady vyhlašujeme jakousi blokádu, která nemůže dospět k ničemu jinému než k onomu prdu v rámci onoho přísloví – pardon.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan ministr Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Doufám, že dnes naposledy, ale oslovilo mě vystoupení pana poslance Tejce, který myslí na zaměstnance Poslanecké sněmovny. Proto si vás dovoluji, paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, zda byste nezvážila a z pozice své autority propustila domů zaměstnance alespoň občerstvovacích zařízení této instituce. Jednak si ten odpočinek zaslouží a jednak jsem přesvědčen, že budou-li nálevny zavřeny, dojdou brzy opozici síly. (Smích a potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Jiří Koskuba, poté

pan poslanec Jeroným Tejc. Pan poslanec Koskuba už není. Prosím, pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se skutečně nechci pouštět do debat o tom, kdo kde sedí, kdy a jak dlouho a kdo tady má vyseděno v parlamentních bufetech. Já k těmto lidem rozhodně nepatřím a možná se znalostí věci hovořil pan ministr Kalousek. To není asi tématem této debaty.

Já bych chtěl navázat na svého předřečníka pana předsedu Bártu. On nás tady vyzval k debatě o tom, jak bychom měli dospět ke konsenzu. Ten problém je, vážený pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, vaší ctěné choti, stejně jako vážené kolegyně a kolegové v tomto sále, že tady nefunguje parlamentní demokracie.

Tady funguje K9, tam se dohodnete, tam si děláte kompromisy, možná někdy si tam děláte i naschvály, ale s opozicí se nikdo nebaví. Ve chvíli, kdy nechcete dosáhnout kompromisu s opozicí, nemá opozice jiné možnosti, než využívat například právě parlamentní obstrukce. Je mi to líto. Já bych také raději diskutoval nad tím, jak změnit důchodový systém, jak upravit systém stavebního spoření, ale vy se s námi ani nebavíte. Je to vaše právo a naše právo je volit tento postup. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a mám tady dál přihlášené do řádné diskuse další poslance. Teď je na řadě pan poslanec Karel Černý. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych přednesl několik připomínek k návrhu novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o dani z příjmu, tisk číslo 378.

Stavební spoření vzniklo za účelem umožnit širokému spektru obyvatel formou výhodných podmínek spoření řešit a realizovat vlastní bytovou otázku. Stavební spoření vytváří za spoluúčasti státu podmínky pro tvorbu vlastního kapitálu, které neumožňuje žádná jiná forma spoření, a společně s výhodným úvěrem prostředky pro financování bydlení. Myšlenka stavebního spoření vznikla již v 18. století v Anglii z často neúspěšné snahy zařídit si samostatně vlastní střechu nad hlavou. Spojilo se více lidí, kteří si chtěli postavit vlastní dům, a začali spořit společně. Poté byla naspořená částka dána k dispozici tomu jedinci, který potřeboval postavit dům co nejrychleji. Ten dále nespořil, ale platil splátky. Celá situace se opakovala tak dlouho, až byly uspokojeny potřeby všech.

Nejvýznamnějším se tento produkt stal v Německu, kde první stavební

spořitelna byla založena již v roce 1855. Velkého rozvoje se stavební spoření dočkalo po první světové válce v letech 1924 až 1929, kdy vznikla potřeba výstavby nových bytů. Koncem 30. let 20. století došlo ke změně systému. Dosavadní podmínky pro přidělení peněžních prostředků na bydlení závisely pouze na losu, nové byly založeny na tzv. hodnoticím čísle. Druhá vlna rozvoje byla zaznamenána po druhé světové válce znovu kvůli nedostatku bytů. Od roku 1948 bylo evidováno kolem 300 000 smluv o stavebním spoření, o 23 let později se tento stav významně změnil na více než 12 milionů smluv.

Na český trh se stavební spoření dostalo až v 90. letech minulého století schválením zákona číslo 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření. Další úpravy přinesly novely zákona o stavebním spoření, zákon č. 83/1995 Sb., zákon 423/2003 Sb. a zákon 292/2005 Sb. Patří tedy u nás mezi nejmladší finanční produkty.

Hlavní myšlenkou stavebního spoření je možnost získat levný úvěr na bydlení. Účastníkem stavebního spoření může být fyzická nebo právnická osoba, která uzavřela písemnou smlouvu o stavebním spoření, za nezletilé uzavírá smlouvu zákonný zástupce. Za uzavření smlouvy o stavebním spoření si stavební spořitelny účtují poplatek, který se pohybuje kolem jednoho procenta z cílové částky. Poté klient začne spořit, jednotlivé platby je možné poukázat buď v měsíčním intervalu, nebo nepravidelně, či jednou za rok. Ke své naspořené částce klient obdrží ještě státní podporu ve výši 15 % ročně z uspořené částky, maximálně však 3000 korun. Optimální ročně uspořená částka je tedy 20 000 korun českých. Navíc jsou vklady a státní podpory úročeny jedním až dvěma procenty dle smlouvy o stavebním spoření. Nárok na státní podporu však vzniká pouze při dodržení vázací doby šesti let, to znamená, že klient peníze nemůže vybrat dříve než za šest let. Toto platí pro smlouvy uzavřené po 1. lednu 2004. U smluv uzavřených před tímto datem byla státní podpora ve výši 25 % z ročně uspořené částky, nejvíce však 4500 korun českých. Optimální roční částka je 18 000 korun českých a vázací doba byla pět let.

Na státní podporu nemají nárok právnické osoby. Státní podpora se připisuje na rodné číslo, takže jedna osoba nemůže pobírat více státních podpor ze stavebního spoření, ale smluv může mít, kolik chce. Výjimkou je situace, kdy účastník stavebního spoření, který pobírá na svoji smlouvu státní podporu, další spořicí smlouvu se státní podporou zdědí. Po uplynutí vázací doby si klient může peníze buď vybrat a použít je podle svého uvážení, nebo může spořit dál, dokud nedosáhne cílové částky. Ta se ale dá zvýšit, a tím prodloužit možnost spoření se státní podporou. Další výhodou je, že po uplynutí vázací doby si klient může peníze vybrat kdykoliv. Z rozdílu staré a nové cílové částky však opět zaplatí poplatek pohybující se kolem jednoho procenta.

Hlavní podstatou stavebního spoření je levný úvěr úročený 3 až 6 %, na který má klient ze zákona nárok při splnění tří následujících podmínek. Dosažením určité výše hodnoticího čísla dle podmínek konkrétní stavební spořitelny, které se odvíjí od toho, kolik a jak často klient spoří, splněním naspoření určitého procenta z cílové částky kolem 40 % a také spořením po určitou dobu, obvykle minimálně kolem dvou let. Samozřejmě musí ale také splnit schopnost splácet úvěr, tedy tzv. bonitu, dostatečné zajištění dle výše a typu úvěru, někdy bez zajištění, zpravidla však ručiteli, nebo se stavební spořitelně dává do zástavy nemovitost.

Pokud však klient potřebuje prostředky na financování bydlení dříve, než splní tyto podmínky, i tato situace se dá řešit. Jde o tzv. meziúvěr neboli překlenovací úvěr. Na jeho přidělení ale klient nemá nárok ze zákona, vše závisí na posouzení stavební spořitelny. Úroková sazba tohoto druhu úvěru je ale vyšší než klasického úvěru ze stavebního spoření. Klient splácí úroky z výše meziúvěru, ale nesplácí jistinu a dále také dospořuje, aby splnil podmínku naspoření určitého procenta vlastních prostředků z cílové částky a byl mu přidělen úvěr ze stavebního spoření, čímž by začal splácet jistinu. Musí ale splnit i ostatní podmínky pro přidělení úvěru a skladba splátky by se změnila. Místo úroků z meziúvěrů a dospořování bude hradit úrok z přiděleného úvěru a umořovat jistinu, zbývajícím dluh. Produkt bývá nastaven tak, aby se celkové finanční zatížení klienta před přidělením cílové částky a po něm příliš nelišilo. Doba do přidělení tedy bývá při poskytnutí překlenovacího úvěru delší než při samotném spoření. Klient může vyššími úločkami tuto dobu ovlivnit, tedy zkrátit.

Stavební spoření je považováno za jeden z nejbezpečnějších a nejvýhodnějších finančních produktů na českém trhu. Právo provozovat stavební spoření mají pouze specializované banky na základě zvláštního oprávnění a zároveň zákon omezuje obchodní aktivity stavebních spořitel. Navíc klient již při podpisu smlouvy přesně ví, kolika procenty se mu budou prostředky úročit, jaké jsou podmínky pro státní podporu a jaká bude úroková sazba případného úvěru. Výnosnost smluv o stavebním spoření se při zpětném přepočtu pohybuje kolem 6 % ročně a to vše téměř bez jakéhokoli rizika. Svojí výnosností se tak dá srovnávat s investicí na kapitálovém trhu, ovšem pouze při spoření optimálních částek. Naspořené peníze lze po uplynutí vázací doby použít bez jakéhokoli omezení. Částku získanou jako úvěr pouze na účely stanovené zákonem, jako koupi, výstavbu či opravy ubytovacích prostor či jejich pevně vestavěného vybavení, např. ústředního topení. Prostředky získané úvěrem –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, váš čas!

Poslanec Karel Černý: Jen dočtu větu. Prostředky získané úvěrem smí klient využít na stanovené účely i ve prospěch osoby blízké.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Jiří Zemánek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, v souvislosti s navrhovanou novelou zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmů bych si dovolil podotknout, že se jedná pouze o vládní reakci na nález Ústavního soudu, který správně nedovolil přijetí této novely kvůli procedurálním chybám v legislativním procesu a negativní zákonodárce ji k 31. 12. tohoto roku zrušil. Jediná změna oproti původní novele je neexistence návrhu na zavedení zvláštní srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, neboť toto opatření shledal Ústavní soud kvůli pravé retroaktivitě jako protiústavní.

Návrh novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře, sněmovní tisk 378, byl zrušen nálezem Ústavního soudu z letošního roku, kterým byla k 31. 12. zrušena obdobná vládní novela schválená ve stavu legislativní nouze. Novela opětovně ve vztahu k zákonu o stavebním spoření snižuje výši státní podpory příspěvku z 15 % na 10 % uspořené částky při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 000 Kč. Opětovně doplněná je i technická změna, která se týká nastavení limitu pro další činnosti stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků, z vkladů, ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. Novela naopak již neobsahuje návrh na zavedení zvláštní srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, neboť toto opatření shledal Ústavní soud kvůli pravé retroaktivitě jako protiústavní.

Domnívám se, že proto není možné, aby vládní koalice zpochybňovala právní jistotu smluv uzavřených s naprosto jasnou vidinou určitého prospěchu pro občany a lepila tak na úkor nás všech díry ve státním rozpočtu. Zvláště v případě, kdy existuje řada jiných možností, jak naplnit státní rozpočet, což je v současné době ekonomické krize nezbytné. Vládní koalice by si každopádně neměla brát právo do svých rukou a interpretovat určité mechanismy legislativního procesu po svém a při každé příležitosti, kdy se jí hodí, vyhlášovat stav legislativní nouze. Dle mého názoru jde o zneužití demokratického institutu, který by měl být používán jen v případech, pro které byl zákonodárcem určen.

Sociální demokracie jako svou vlajkovou loď podporuje vytvoření několika daňových pásem, a tím i návrat k daňové progresi, který by

bezpochyby přispěl ke spravedlivější distribuci bohatství, ale zejména k vyšší míře sociální solidarity a lepšímu naplnění státního rozpočtu. Tyto příjmy by pak v každém případě mohly užitečně sloužit jako podpora mladým nebo jiným spořicími občanům při stavebním spoření.

Novela opětovně ve vztahu k zákonu o stavebním spoření snižuje výši státní podpory příspěvku z 15 na 10 % uspořené částky, jak jsem zde již konstatoval při úvodním shrnutí, při maximálním základu ve výši 20 000 korun. Myslím, že v současné době jsou podobná opatření schopná pouze škodit střední a nižší společenské vrstvě, a proto se zásadně ohrazuji proti této novele. Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. Tento bod považuji za útok zejména na nízkopříjmové skupiny, protože ve výsledku přinese státnímu rozpočtu velmi zanedbatelné příjmy a tyto příjmy budou zaplacené obyčejnými lidmi, kteří si spoří na bydlení. Odmítám tedy tento návrh jako sociálně necitlivý a státu v současné době neprospěšný.

Státní podpora maximálně 2000 korun ročně a úroky daně 15procentní sazbou – takové a jim podobné titulky zdobily denní tisk v době, kdy Sněmovna schválila tento zákon. Přestože opoziční poslanci dělali, domnívám se, snad co mohli, aby zabránili přijetí tohoto zákona, početní převaze koalice samozřejmě podlehl a zákon byl prohlasován a znovu vrácen Senátem do Sněmovny, kdy by 101 hlasů mělo stačit koalici k tomu, aby ho uvedla v život.

Můžeme si položit otázku: Bude ve stavebním spoření zmatek? Dovolím si použít citace z rozpravy mezi poslancem Hulinským a panem ministrem Jankovským. Plánovaná změna, která by zavedla vyplácení státních příspěvků u stavebního spoření pouze na účely bydlení, vnese do systému chaos, řekl v úterý při projednávání tohoto zákona stínový ministr pro místní rozvoj Petr Hulinský. Zároveň vyzval ministra Kamila Jankovského k zastavení tohoto návrhu. Cituji: Jsem přesvědčen, že pokud by tento nápad vešel v platnost, měl by velmi negativní dopad na systém stavebního spoření jako celku a znamenal by fakticky konec jednoho z posledních způsobů výhodného ukládání finančních prostředků pro středněpříjmové kategorie občanů, včetně negativního dopadu na trh s bydlením, uvedl Hulinský. Podle něj je zásah ministra Jankovského v současnosti nutný. Ministerstvo financí již chystá konkrétní podmínky změn, které považuje ČSSD za chaotické. Jedná se především o to, že by onu účelovost využití naspořených prostředků určovaly jednotlivé stavební spořitelny, což bude jen zvyšovat nejistotu jak stávajících, tak i budoucích klientů stavebních spořitelů. Použil jsem citátu, vysvětlení stínového ministra.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak zdá se, že vám ještě zůstaly dvě minuty k dobru, jste laskavý, že jste nás o ně ochudil. Já tady mám ještě přihlášku k faktické, pan poslanec Stanislav Polčák, pokud se omylem neopřel o tlačítko. Ne, má faktickou. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedající, bylo to zcela cílené.

Já samozřejmě mohu do jisté míry poděkovat sociální demokracii, že představuje některé kolegy, o kterých jsem si donedávna myslel, že jsou součástí administrativy Sněmovny, nikoli že jsou poslanci. Ale to sem asi nepatří.

Nicméně skutečně se chci dotázat, nevím, kdo tomu teď tady velí v sociální demokracii, jestli kolega Tejc, nebo někdo jiný, jestli se skutečně nechtou stejné projevy už poněkoličké. Protože já jsem – jestli opravdu to tedy tak bylo, že není nakopírován tentýž projev už poněkoličké. Protože to, že projednávaná materie souvisí s nálezem Ústavního soudu, to už jsem tady slyšel asi popatnácté. Takže jenom poprosím, jestli by si to kolegové ze sociální demokracie ověřili, jestli skutečně ta kopírka není zaplá na jedné jediné stránce.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za tuto faktickou poznámku a nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, novelu zákona, který se týká stavebního spoření, tuto novelu projednáváme již podruhé. (Odmlčel se pro hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid. Prosím, pane poslanče, pokuste se pokračovat dál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Dobře, děkuji za zjednání klidu, snad bude chvíli trvat.

Co se týče této novely, tato novela je velmi významná a jistě značným způsobem ovlivní život všech občanů v České republice. Projednáváme verzi, která byla změněna Ústavním soudem. Ty největší nesmysly a zhůvěřilosti z ní byly odstraněny. Mám na mysli třeba 50procentní srážkovou daň, mám na mysli aspekty retroaktivity, které tam byly zabudovány, a tak dále. Přesto si myslím, že i tato druhá verze zpracovaná vládou

obsahuje vážné chyby a vážná rizika. A já si dovolím některá rizika zde pojmenovat, ale ještě předtím bych si dovolil stručně zopakovat hlavní rysy stavebního spoření, abych pak mohl v souvislosti s těmito hlavními rysy upozornit na již mnou zmíněná rizika, pokud bude tady tento zákon ve Sněmovně schválen.

Především bych si dovolil poznamenat, komu je stavební spoření určeno. Tak je určeno podle mého názoru především fyzickým osobám včetně cizinců. Je samozřejmě vhodné pro osoby v produktivním věku pro možnost poskytnutí výhodného úvěru na bydlení a je samozřejmě toto spoření chápáno a také skutečně je spořením velmi výhodným. Což jistě je velmi podstatný pozitivní aspekt. Dokonce toto spoření je výhodné i pro děti. – Ano pane ministře (Kalousku), jestli dovolíte, i přes vaše vyrušování budu pokračovat dál. Mám na to zákonné právo.

Dále jsem chtěl podotknout, než mě pan ministr Kalousek přerušil, že toto spoření je vhodné i pro děti. Že rodiče, případně prarodiče mohou využít této formy spoření výhodným způsobem jako finanční jistotu pro vstup do dospělosti. Samozřejmě, toto spoření se ukazuje být vhodné i pro seniory jako výhodné spoření i jako rezerva pro náhlé potíže.

Ještě bych si dovolil stručně poznamenat charakteristiku a popis stavebního spoření. Stavební spoření má dvě fáze, fázi spoření a fázi úvěru. No a stavební spoření je účelové spoření spočívající v přijímání vkladů od účastníků, v poskytování úvěrů účastníkům, v poskytování státní podpory účastníkům – fyzickým osobám. (Ministr Kalousek za zády poslance pronáší poznámky k premiérovi.)

Vážená paní předsedající, byla byste tak laskava a požádala ministra Kalouska, aby tak příliš hlasitě nesdělával své myšlenky panu premiérovi, protože mě to ruší?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Poprosím vás všechny o klid v jednacím sále, nicméně já zde pana ministra neslyším. Ale budiž.

Poslanec Ivan Ohlídál: Ano, to je příjemná vložka, pane premiére. Pan premiér totiž řekl teď, což jsem zaslechl, že myšlenky pana ministra Kalouska také jeho někdy ruší. (Smích v sále.)

Tak a já bych si dovolil pokračovat, jestli dovolíte, paní místopředsedkyně. Mohu pokračovat?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, směle pokračujte, běží vám čas, prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Výborně. Kolik ho ještě zbývá?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Čtyři minuty, 42 vteřiny, 41, 40, 39... (Smích a potlesk v sále.)

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji. Nebudu blíže diskutovat fázi spoření, fázi úvěrů. (Smích v sále.) Já si dovolím zdůraznit jenom výhody tohoto spoření. Ty jsou opravdu velmi důležité, protože je to jeden z nejvýnosnějších spořicíh produktů na českém trhu. A už z tohoto důvodu je nesmírně prospěšný pro občany České republiky, a proto je velmi asociální, že vláda České republiky se snaží tady v tomto směru české občany poškodit.

Těch výhod je mnoho. Ta nejvýnosnější část spočívá například v tom, že je zde nejnižší úhrada za uzavření smlouvy o stavebním spoření. Že vklady jsou dvouprocentně úročeny. Je zde státní podpora, pojištění vkladů a úroků ze zákona ve výši 100 %. Možnost rychlé výplaty peněz. Zůstatek účtu může být použit na cokoliv, to je velmi důležité. Zaplacené úroky je možné odečíst z úvěrů atd. Čili jsem přesvědčen, že tyto výhody jsou nesmírně důležité pro občany naší republiky, kteří se toho spoření účastní, a tím pádem potažmo řečeno pro celou českou společnost. Pokud však dojde k tomu, že bude přijat tento zákon, tak dojde k výrazným změnám spojeným s velkými riziky, na čemž se shodují mnozí odborníci, ale také i různí publicisté.

Já bych si dovolil třeba citovat z jednoho článku jedné autorky, jmenuje se Blanka Bendová, pro určitost, a já si dovolím citovat některé pasáže, které v tom článku jsou publikovány a které považuji za velmi důležité. Říká se, cituji, že zásahy do systému stavebního spoření nesou rizika trojího typu. Existují tedy tři hlavní rizika, z nichž první riziko je možno rozdělit do dvou podrizik. Já si to riziko napřed uceleně budu snažit specifikovat a pak ho rozdělím. Tak, jak je to napsáno v tom článku.

Tak za prvé, riziko ohrožující samotné fungování stavebního spoření, respektive fungování stavebních spořitelen. Toto riziko, obecné riziko, pramení ze dvou skutečností, mohl bych říci podrizik.

a) Bude zde reakce stávajících, tzv. přespořujících účastníků stavebního spoření na změny parametrů systému. V závorce řečeno nejistota, zda a jak dlouho setrvají v systému.

b) Druhé podriziko tohoto prvního hlavního rizika zní takto: Vznikne zřejmě reakce potenciálních nových účastníků stavebního spoření, to znamená vznikne u nich nejistota a to může ovlivnit skutečnost, zda budou vstupovat do tohoto systému.

Pak následuje ještě riziko číslo dvě. Toto riziko, které spočívá v měnícím se časovém rozložení výdajů a příjmů státního rozpočtu spojených se stavebním spořením, které pramení především z ukončování starých smluv.

Třetí riziko. Třetí riziko je právní riziko spočívající ve změně legislativních podmínek sektoru stavebního spoření. A opět toto třetí riziko je nutné rozdělit do dvou podrizik. První opět spočívá v reakci stávajících účastníků stavebního spoření, která může být velmi negativní, jak to už bylo naznačeno i v prvním riziku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jsem nucena vás upozornit, že vypršel váš čas.

Poslanec Ivan Ohlídál: Dobře, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další vystoupí pan poslanec Jeroným Tejč. Prosim, pane poslanče. (Potlesk zprava.)

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, děkuji za milé přivítání. Já vás nezdržím déle než deset minut. To je myslím doba, která by tady mohla být dnes určitým měřítkem úspěchu, alespoň krátkodobého, poslanců sociální demokracie.

Kolega poslanec Polčák tady hovořil o tom, že v některých vystoupeních se objevují návaznosti a odkazy na ústavní aspekty a na rozhodnutí nálezu Ústavního soudu ve věci, kdy Ústavní soud přezkoumával právě návrh zákona, který dnes zde máme už podruhé, a to s ohledem nejen na stav legislativní nouze, ale především na ono legitimní očekávání. Já pana kolegu Polčáka určitě nezklam. Budu se také věnovat ústavním aspektům. Využiji příkladu našeho pana premiéra, který tady před několika měsíci využil možnosti tohoto řečnického pro edukaci, a myslím, že je dobře, když budeme všichni znát nález Ústavního soudu dopodrobna. Nebudu se opakovat. Přesně jsem si poznamenal, kde skončil pan poslanec Vandas, na straně osm, a budu tedy pokračovat tak, abych se nedopustil toho, že by tady snad zaznělo něco dvakrát. To by nebylo vhodné.

Budu tedy citovat z nálezu Ústavního soudu, který má název č. 119/2011 Sb. a který byl v této věci vydán 19. dubna 2011.

Retroaktivní účinky lze ale spatřovat i v dalších skutečnostech. Přinejmenším do doby přijetí napadeného zákona byly smlouvy zakládající tyto nároky uzavírány jejich účastníky v dobré víře založené na oprávněném spoléhání se na zákon. Ten přitom stanovil, že za smlouvy uzavřené do 31. prosince 2003 připadne účastníkovi roční záloha státní podpory ve výši až 4500 Kč a za smlouvy uzavřené od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2010 až 3000 Kč. Napadeným retroaktivním opatřením ale došlo k disproporčnímu snížení státní podpory jednotlivým účastníkům stavebního spoření v závislosti na datu uzavření smlouvy. Zatímco účastníkům, kteří uzavřeli smlouvu do 31. prosince 2003, bude od 1. led-

na 2011 krácena roční záloha státní podpory až o 56 %, tedy pokles ze 4500 na 2000 Kč, pro účastníky, kteří uzavřeli smlouvu po 31. prosinci 2003, bude představovat rozsah krácení této zálohy jen – v uvozovkách – 33 %, tedy pokles ze 3000 na 2000 Kč. K takové diferenciaci mezi účastníky stavebního spoření však podle Ústavního soudu není žádný rozumný důvod. Pokud by mělo toto opatření dopadnout stejně tíživě na všechny smlouvy uzavřené do 31. prosince 2003, muselo by ve srovnání se smlouvami uzavřenými po tomto datu klesnout nikoliv na 2000 Kč, ale při 33procentním poklesu na 3000 Kč. Toto disproporční působení je přitom ještě umocněno již zmíněným zpětným zdaněním zálohy státní podpory za rok 2010 zvláštní sazbou daně ve výši 50 %, takže za rok 2010 bude účastníkům se smlouvou uzavřenou do 31. prosince 2003 krácena záloha státní podpory o 2250 Kč, kdežto účastníkům se smlouvou uzavřenou po 31. prosinci 2003 jen o 1500 Kč.

Napadený zákon podle Ústavního soudu dále zakládá nerovnost i v rámci té skupiny účastníků stavebního spoření, kteří smlouvu o stavebním spoření uzavřeli do 31. prosince 2003, a mají tak nárok na zálohu státní podpory až do výše 4500 Kč za rok. Pokud totiž takovýto účastník vložil částku nutnou pro připsání maximální výše zálohy státní podpory, tedy 18 000 Kč, například již do 30. dubna 2010, splnil zákonnou dobu stavebního spoření pro výplatu záloh státní podpory podle § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření a k tomuto datu smlouvu ukončil, pak mu byly ještě v průběhu roku 2010 vyplaceny tyto zálohy v původně stanovené výši, tj. za rok 2010 ve výši 4500 Kč. Ostatním takovým účastníkům starých smluv, kteří smlouvu ukončili později nebo ve spoření dále pokračují, bude ale záloha státní podpory za rok 2010 připsána v dubnu 2011 už ve snížené výši. Vznikají tak dvě skupiny účastníků, kterým při stejné výši jejich vkladů bude za stejné období připsána, respektive vyplacena rozdílná výše státní podpory.

Dále Ústavní soud konstatoval, že v návaznosti na právní závěry Ústavního soudu obsažené v již citovaném nálezu spisové značky ÚS 21/96 navrhovatelé uvádějí, že zákonodárce mohl změnit výši vyplácené podpory i pro smlouvy platné v době zákonodárcova zásahu jen tehdy, pokud by význam zákonodárných přání pro veřejnost převyšoval zájem jednotlivce na další existenci dosavadního práva, respektive důvěru jedince v trvalou existenci právní normy. Navrhovatelé v této souvislosti připomínají, že podle důvodové zprávy bylo cílem navrhované úpravy snížit zatížení státního rozpočtu v souvislosti s výplatou státní podpory, která plně nevede k podpoře financování bytových potřeb a čerpá prostředky všech daňových poplatníků, ve prospěch pouze části obyvatel, a to cestou snížení výdajů státního rozpočtu na straně jedné a zvýšením příjmů na straně druhé, a tedy narovnat podmínky pro zdanění úrokových příjmů z vkladů ve stavebním spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu

příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. Podle důvodové zprávy se v důsledku tohoto zákona očekává pro státní rozpočet roku 2012 snížení výdajů z plánovaných přibližně 11,4 mld. Kč na 6,5 mld. Kč. Na této úrovni by se výdaje v souvislosti s poskytováním státní podpory měly stabilizovat i pro další roky. Podle předkládací zprávy Ministerstva financí pro jednání vlády mají opatření v oblasti stavebního spoření přinést snížení zátěže pro státní rozpočet roku 2011 ve výši 6 mld. Kč a pro státní rozpočet roku 2012 pak v rozmezí 6,5 až 8,5 mld.

Navrhovatelé, uvádí se dále v onom nálezu Ústavního soudu, jsou přesvědčeni, že vláda ani parlamentní většina nebrala při přijímání navrhovaného a napadeného zákona se vši vážností na zřetel ochranu základních práv a svobod a mezinárodní závazky státu. Ani v případě nepřijetí napadeného zákona by vláda nebyla reálně krácena v možnostech využití ostatních nástrojů, které má k dispozici k ozdravení státního rozpočtu. Opět si však ulehčila úlohu a potřebné zdroje úspor hledala nejprve na straně krácení transferů poskytovaných fyzickým osobám na základě jejich nároků. Důvěra účastníků smluv o stavebním spoření v trvalou existenci jejich práv je bezesporu utvářena též předchozí legislativní zkušeností. Tato zkušenost svědčí o tom, že zákonodárce při změnách zákona o stavebním spoření dosud vždy zachovával dvojí režim, tj. odlišnou úpravu pro nové a staré smlouvy, tzv. proaktivitu, což demonstrují např. na čl. II bodu 2 zákona č. 423/2003 Sb., který stanovil, že "právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a práva a povinnosti z nich vyplývající se posuzují podle dosavadních právních předpisů". I v daném případě proto účastníci stavebního spoření mohli s ohledem na předchozí legislativní zkušenost spoléhat na to, že principiální zákonodárce zvolí i při případné další novele režim proaktivitu.

Omlouvám se, více už toho nestihnu. Budu pokračovat samozřejmě ještě v dalším vystoupení. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD a důrazný potlesk některých poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To se, pane poslanče, neomlouvajte.

A teď vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobrý večer, dámy a pánové, paní předsedající, vládě. Ve svém prvním vystoupení jsem vznesla obavy, že navrhovaná novela zákona představuje i faktickou postupnou demontáž tohoto úspěšného spořicího instrumentu, který tak široce využívá zejména česká střední vrstva. Nejedná se však jenom o moje obavy, ale tento názor sdílějí také odborníci.

Stavební spoření, které využívá téměř polovina české populace /48 %/, s celkovým počtem 4,9 milionu aktivních smluv si dle autorů studie Budoucnost stavebního spoření v ČR z Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zaslouží větší pozornost, než jen regulaci ve formě snižování státní podpory. Jeho budoucnost vidí vedle podpory bydlení také v podpoře finančního zabezpečení pro vybrané specifické životní potřeby, jako jsou zabezpečení na stáří, spoření na nadstandardní zdravotní služby, studium či na období nezaměstnanosti.

“Myslíme si, že takový krok by v konečném důsledku pomohl řešit současné i budoucí problémy české ekonomiky. Protože jak podpora bydlení, tak zabezpečení na stáří, větší participace občanů na úhradě za zdravotní služby, financování studií či řešení problému tíživé finanční situace v období nezaměstnanosti jsou přesně ty oblasti, které je potřeba dříve či později systémově řešit. Na trhu je stabilní finanční produkt, který je schopen tyto oblasti pokrýt. Zároveň jsme přesvědčení, že každá koruna, kterou stát investuje do podpory stavebního spoření, se mu přímo či nepřímo vrátí,” dodává jeden z autorů studie doktor Petr Teplý, PhD., z Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze.

Objem vkladů ze stavebního spoření ke konci roku 2010 dosáhl 430 mld. Kč, což představovalo asi 18% podíl na celkových finančních aktivech českých domácností. Stavební spoření se tak co do oblíbenosti ukládání finančních prostředků zařadilo na druhé místo za běžnými vklady u bank /32 %/, výrazně překonalo i životní pojištění /10,6 %/ či penzijní připojištění /to se na finančních aktivech domácností podílelo z 9,1 %/. “Stavebnímu spoření asi nikdo neupře zásluhu na tom, že díky němu značná část Čechů začala spořit. V turbulentní době ekonomické krize to není zanedbatelný aspekt. Velký význam na tom mělo, že jde o stabilní, bezpečný a srozumitelný produkt s garantovanými výnosy. Svůj význam měla samozřejmě i zajímavá státní podpora,” dodává Roman Horváth, PhD.

Oba výše uvedení autoři píší v časopisu Ekonom o této reformě v článku Reforma šitá horkou jehlou následující:

Regulace ohrozí důvěru ve stavební spoření. Jeho účelovost by se ale měla rozšiřovat třeba na důchody. Otázku, kam kráčí stavební spoření, si vzhledem k chystaným změnám v oblíbeném bankovním produktu klade stát, spořitelny i jejich klienti. Pro stát se regulace stavebního spoření stává významným nástrojem v rozpočtové politice – snížení státního příspěvku na maximálně dva tisíce korun má přinést rozpočtové úspory ve výši až šesti miliard. Pro stavební spořitelny zase novinky znamenají zásah do jejich hlavního byznysu.

Na klienty se ovšem v diskusi o budoucnosti stavebního spoření někdy neprávem zapomíná. Jde přitom o tradiční finanční produkt, který využívá

bezmála polovina české populace. Objem vkladů ze stavebního spoření ke konci roku 2010 dosáhl 430 miliard korun. To představovalo zhruba 18 % z celkových finančních aktiv českých domácností.

Připravované reformy postupně ohlodávají stávající model stavebního spoření až téměř na kost. Přesto i s nižším státním příspěvkem je stavební spoření stále jedním z nejvýhodnějších a hlavně nejistějších finančních produktů. Například v porovnání se spořicí účet přináší stavební spoření i po změnách střadateli při měsíčním ukládání tisíce korun až o dva procentní body vyšší výnos.

Jak ukazuje případ Slovenska, které změny ve stavebním spoření zavedlo na začátku tisíciletí, regulace může snížit důvěru klientů ve finanční produkt, který se více než který jiný těší pozornosti reformních snah vlády. Podpora bydlení je koncepční dlouhodobou záležitostí. Právě proto jí nesvědčí časté a dílčí úpravy, jako se tomu děje nyní v případě stavebního spoření v tuzemsku.

To, že připravovaná reforma negativně působí na toto spoření, ukazuje i článek Asociace českých stavebních spořitelen publikovaný v ČTK pod názvem Zájem o stavební spoření klesá, objem úvěrů spadl o čtvrtinu. Stavební spořitelny poskytly letos za tři čtvrtletí úvěry za 33,6 miliardy korun, což je v meziročním srovnání o téměř 12,1 miliardy korun méně. Stále klesá i zájem o nové smlouvy o stavebním spoření včetně zvýšení cílových částek. Vyplývá to z údajů všech pěti tuzemských stavebních spořitelen. Za tři čtvrtletí spořitelny uzavřely přes 516 000 nových smluv, zatímco loni za stejné období to bylo téměř 593 000 smluv. Zároveň ale všem spořitelnám klesá cílová částka u nových smluv. Celkově tato suma činila ke konci září necelých 156 miliard korun, zatímco loni byla přes 193 miliard korun. Cílová částka přitom vyjadřuje budoucí záměry zákazníka, tedy kolik si hodlá naspořit nebo půjčit na bydlení. Jejím výši nelze překročit, ale je možné ji zvýšit. V případě úvěrů zaznamenaly pokles všechny stavební spořitelny. Stavební spořitelny poskytují úvěry ze svých zdrojů, tedy z vkladů klientů, kteří si spoří. Naopak hypoteční banky si na úvěr, který pak následně poskytnou klientovi, většinou půjčují a úrokové sazby závisí na délce doby fixace a ceně peněz na mezibankovním trhu.

Na počátku září přitom Poslanecká sněmovna v závěrečném čtení schválila hlasy koalice vládní návrh na omezení státní podpory stavebního spoření. Podpora klesne na nejvýše 2000 korun ročně pro nové i existující smlouvy, zdaňovat se budou úroky z vkladu. Stát tak chce ušetřit čtyři až 6 miliard korun. Ministerstvo financí připravuje i další změny.

Navrhuje, aby státní podporu stavebního spoření mohli od roku 2013 získat jen ti, kteří ji využijí na bydlení nebo si vezmou úvěr od stavební spořitelny. Ministerstvo financí chce zároveň od roku 2015 umožnit, aby stavební spoření mohly poskytovat i univerzální banky. V případě poskyto-

vání stavebního spoření univerzální bankou přitom banka nebude podle návrhu limitována ve způsobu využití peněz. Banky budou moci s nimi nakládat stejně jako s jinými primárními vklady.

Navrhované změny podle výkonného ředitele Evropského sdružení stavebních spořitelén Andrease Zehndera povedou fakticky k likvidaci celého systému stavebního spoření v České republice.

Všechny tyto názory odborníků prokazují, že tato novela není dobrá pro české občany ani pro náš finanční trh.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí se svým příspěvkem pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, vážená Sněmovno, snad vás nepřekvapím, že ani k tomuto bodu nevystupuji s napsaným projevem, aby zde nebylo zklamání, že něco čteme stále dokola. Dokonce zde ani nebudu číst telefonní seznam, i když věřím, že by mi to prošlo, neboť jsme si tady dokázali během dnešního jednání, že tato Sněmovna – a ač nejsem právník, použiji toho termínu – používá něco jako precedens.

Dámy a pánové, jsme zde...

Paní místopředsedkyně, opět vás musím poprosit – chápu, že jsou zajímavější věci, možná i fotbalový zápas, kde i já se snažím a fandím, aby Viktorie Plzeň vyhrála, ale jsme na půdě Poslanecké sněmovny a já jsem si toto noční jednání – pardon, jednání za tmy, ještě musíme chvilku počkat – nevymyslel.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já určitě požádám naše kolegy, aby vám věnovali pozornost. Můžete prosím pokračovat. (Hluk na pravé straně sálu neutichá.)

Poslanec Jiří Koskuba: Omlouvám se, paní předsedkyně. Nevšiml jsem si změny ve vedení. Já ani tak už nevyžaduju jejich pozornost, jako bych vyžadoval jistou slušnost.

Nuže, k mému desetiminutovému vystoupení. Zcela upřímně, všichni zde víme, proč zde vystupujeme, že každé naše vystoupení bude trvat deset minut, a všichni víme, o co jde. Ano, jde o zcela legální demokratickou obstrukci. To nikdo neskrývá.

Prý zrovna paní předsedkyně měla v televizním zpravodajství pravít, že alespoň sociální demokracie ukazuje svou tvář. Já to nepopírám, patřím k sociální demokracii a my opravdu ukazujeme svoji tvář a ukazujeme ji v tom

smyslu, že se snažíme v éře velkých reforem veřejně vyslovit svůj názor před obyvateli této země.

Na druhé straně ani já nejsem tak naivní, abych si myslel, že právě teď všichni obyvatelé této země mají enormní zájem o to, co se ve Sněmovně děje. Dokonce i já si umím představit, že drtivá většina i těch, kteří nás sem svými hlasy poslali, spíše sleduje předmětné fotbalové utkání. Nicméně ti lidé nás sem poslali a doufali, že zde budeme v jejich jméně demokraticky řídit tuto zem. A já se omlouvám – už jsem to zde říkal mnohokrát – já ten pocit ani po tom jednom a čtvrt roce nemám. Proto jsem poslechl pokynů vedení naší – kuriózně ve volbách vítězné – strany a i já zde musím vystupovat. Navíc vystupovat k novele zákona o stavebním spoření, což možná v rámci těch reforem vás překvapím, je ten z posledních, za které bych horoval, kdyby ovšem tento zákon nebyl napojen na ty další a další reformní zákony, které prostě z našeho pohledu jsou vedeny proti zájmům lidu této země. A to snad je zde mé poslání.

Úplně jsem zapomněl na poměrně důležitou věc. Já jsem v úvodu měl říci, a tuším, že tak mi klade čest a jednacím řád, že na tomto bodě mám i svůj osobní zájem. A buď v tomto, nebo v tom dalším mém vystoupení vysvětlím proč. Nezasťírám to, na této věci prostě a jednoduše mám i svůj osobní zájem.

Dámy a pánové, já jsem poněkud zděšen z toho, jak čím dál více vypadá práce této Sněmovny. Už to tu zaznělo mockrát. Rozhodně si nemůžeme stále dokola připomínat – i když mi promiňte, v některých případech mám dojem, že opakování jest skutečně matka moudrosti, jak řekl učitel národů, ale ten, s veškerou úctou, a to už jsem zde též dvakrát řekl, zřejmě nehovořil k slepým a hluchým –, že reformy jsou tak zásadní věcí, že by zde mělo dojít k jistému politickému soupeření, ale způsob, kterým byly, zvláště tento zákon, poprvé přijaty, je více než zvláštní.

Už jste to zde všechno slyšeli. Bylo to za situace legislativní nouze, ukázalo se, že nikoliv, bylo to retrospektivní, ukázalo se, že nikoliv. Na toto, dámy a pánové, nezapomeňme. Tady byla dokonce demokracie pošlapána a z politického soupeření se čím dál více stává politické nepřátelství. A já osobně soudím, že to není to pravé, co jsme lidem měli ukázat. My se tu hádáme, my si tady děláme naschvály, my se tu opravdu potutelně usmíváme a klukovsky si dáváme noční jednání místo toho, abychom jako soudní lidé řekli ano, máme rozdílné názory, vy máte právo říci své, my si budeme trvat na svém, pojďme se domluvit, že budeme zasedat od do, pro mě za mě třeba šest dnů v týdnu, a nemuseli bychom před lidmi vypadat – a já se omlouvám, abych za to nedostal pokutu, poté co jsme si snížili platy, už by ta pokuta byla citelná –, ale my před lidmi stejně vypadáme jako blbci, vážení. A to si zde přiznejme. Ať zleva, ať zprava, nakonec to média takto podají.

Ale nám nic jiného nezbylo než touto formou lidem ukázat, že my s tím nesouhlasíme. Pak se vám též pokusím ve druhém vystoupení vysvětlit proč. Proč zrovna i to stavební spoření.

Já si jenom, když tady vidím ten boj mezi levicí a pravicí, dovolím nahlédnout do své dávné v uvozovkách politické komunální historie. Dámy a pánové, já jsem léta v politice nebyl. Začal jsem v roce 1991 v zastupitelstvu hl. m. Prahy a mohu stále říci, měl jsem tu čest být jako radní tohoto města, ve kterém my dnes zasedáme a budeme zasedat další dny a noci, a byl jsem v radě pana primátora Koukala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, že vás přerušuji. Jenom vás chci upozornit, že projednáváme zákon o stavebním spoření. Prosím tedy, abyste se věnoval tomuto tématu.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní předsedkyně, já vám děkuji za upozornění, ale ono to s tím souvisí. Já se přiznám, že i když jsme tam byli z různých stran, tak jsme spolu našli společnou řeč. Též jsme měli noční jednání, která končila ve čtyři ráno, ale ta jednání nebyla vedena proto, a-bychom vzájemně trucovali, ale byla vedena proto, abychom se na něčem domluvili. A ono to šlo.

Neurazte se, my zde předvádíme, že se spíše šprajcujeme. A při tom našem šprajcování zapomínáme nejen na naše voliče, ale na veškeré zaměstnance této slovutné Poslanecké sněmovny, což jsou ti první lidé, kteří z našeho přístupu projednávání tak zásadních věcí, jako jsou reformy, to tu odpijí, a ke všemu možná i na ně tyto reformy dopadnou.

Já tedy cítím svoji povinnost ve svém prvním vystoupení se omluvit nejen všem zaměstnancům této Sněmovny, všem lidem, kteří tu budou s námi – a omlouvám se za pejorativní slovo – šaškovat tak dlouho, dokud my nejdeme trochu rozumu. A já se obávám, že v příštích letech, dokud tato Sněmovna ve stejném složení bude trvat, se zřejmě k tomu rozumu nedoběfeme.

No a pak cítím povinnost sdělit i všem občanům, kteří v dobré víře se rozhodli po všech výkrutech ekonomiky atd. pro stavební spoření, že my, ač jsme vyhráli tyto volby, jsme nebyli schopni uchránit smlouvy, které uzavřeli v dobré víře v představě, že se mají chovat jako řádní občané, že z toho budou mít ten jistý zisk, což dámy a pánové, probůh, přece to není nic levicového. Ti lidé se jenom snažili, aby i na ně se vztahoval termín, který vy používáte, to jest úspěšný. Jenže já už jsem pochopil, že pro vás úspěšný je enormně bohatý. A to je to, co mě na tom všem nejvíce mrzí.

To je tedy první polovina mého vystoupení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo pana poslance Františka Bublana.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já bych pokračoval v seznamování s problémem stavebního spoření, protože je to problém, který se dotýká možná některých z nás, ale stejně tak i našich dětí a našich vnuků.

Já jsem pozorně vyslechl to úvodní vystoupení pana senátora Korytáře, který v podstatě reprodukoval stanovisko Asociace českých stavebních spořitelů, a trochu jsem se podívil, když jsem si přečetl jejich stanovisko, že vláda k tomu vůbec nepřihlížela v tom vnějším připomínkovém řízení, že nebrala v potaz jejich připomínky a nakonec v některých věcech po nálezu Ústavního soudu jí musela dát za pravdu a musela ustoupit. Přitom většinou bankovní instituce a jejich připomínky jsou brány vážně a jsou v souladu s pravicovou vládou. Takže je to s podivem a trochu mi z toho vychází výsledek, že tady ani nešlo o tu věc jako takovou, ale spíš o ideologii. Nicméně jsem rád, že došlo k tomu, že jednorázové zdanění státní podpory roku 2010 mimořádnou daní bylo Ústavním soudem zamítnuto a že došlo k nápravě, protože to ustanovení skutečně bylo protiústavní.

Chtěl bych si všimnout ještě jiné věci a to je pochybnost o reálném významu pojmu “nároky na státní podporu vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona”, které mají zůstat v článku 2 novely k přechodným ustanovením nedotčeny. Zákon o státní podpoře totiž používá pojmu nárok v souvislosti se státní podporou minimálně ve dvou různých významech, a to jednak jako nárok na připsání zálohy státní podpory za určitý kalendářní rok – je to zejména § 4 odstavec 3, § 10, 11 a 13 zákona o stavebním spoření – a jednak jako nárok na výplatu veškeré státní podpory dosud evidované formou záloh na účtu účastníka. A pokud by byl Ministerstvem financí použit výklad podle druhé alternativy, znamenalo by to nutnost redukovat v souladu s novelou u smluv o stavebním spoření, u nichž nárok na výplatu státní podpory nevznikl do konce roku 2010, výši všech záloh dosud připsaných za celou dobu trvání smlouvy, to jest maximálně na 2000 korun ročně, a z toho vyplývající povinnost stavebních spořitelů rozdíl vrátit státu. Takový výklad by vedl k zásahu do již vzniklých nároků na zálohy státní podpory za uplynulé roky, jak byly zatím s výjimkou zálohy za rok 2010 Ministerstvem financí účastníkům přiznány a stavebními spořitelny připsány na jejich účty dle podmínek stanovených zákonem o stavebním spoření ve znění účinném v roce, v němž nárok na příslušnou zálohu vznikl.

V každém případě není naznačena nejasnost v souladu s očekáváním dobrého zákonodárství, zejména s potřebou natolik jasného obsahu práv-

ní normy, aby se podle ní mohli její adresáti chovat a aby jejím nečekaným výkladem nemohla být narušena jejich oprávněná očekávání.

Asociace českých stavebních spořitelen se dále domnívá, že kromě výše uvedených dvou nejvýznamnějších dopadů článku 2 novely naruší aplikace ustanovení o snížené státní podpoře i na smlouvy uzavřené do konce roku 2010 legitimní očekávání účastníků těchto smluv ohledně míry a rychlosti zmnožení jejich majetku v souladu s pravidly a právním stavem existujícím v době uzavření smlouvy o stavebním spoření, a to primárně ohledně zhodnocení úspor a sekundárně ohledně plnění dalších smluvních závazků mezi účastníkem a stavební spořitelnou navazujících na tvorbu úspor. Použití snížení sazby státní podpory i na smlouvy uzavřené do konce roku 2010 by mělo pro přímé účastníky tyto hospodářské dopady: zhorší se zhodnocení úspor účastníků stavebního spoření, a to jednak přímo v důsledku snížení státní podpory dosavadního maximálního ročního limitu 4500 nebo 3000 na maximální částku 2000 ročně a potom také nepřímo tím, že účastníkům bude z takto novelou snížených záloh státní podpory náležet v absolutním vyjádření nižší výsledný úrok.

V důsledku toho prvního bodu se oddálí vznik nároku účastníka na výnos stavebního spoření, žádný úvěr ze stavebního spoření, takzvané přidělení cílové částky, tedy vyplacení všech prostředků, které lze na základě smlouvy získat ať z vlastních úspor, či cizího úvěru, protože podmínkou jeho vzniku, jak je sjednávána smlouvou o stavebním spoření na celou dobu trvání spoření, je dosažení určitého podílu zůstatku účtu na cílové částce a zároveň dosažení určeného minimálního spořicího výkonu účastníka daného především podílem úroku ku cílové částce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, prosím nyní dalšího.

Poslanec František Bublan: Děkuji za pozornost. Již jsem vyčerpal čas a nebyl jsem ani upozorněn.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní dalšího řečníka – pana poslance Jiřího Zemánka.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, díky rozhodnutí Ústavního soudu se k tomuto zákonu vrací Sněmovna až nyní. Tak se domnívám, že je dobře se s důvody, které vedly ústavní soudce k takovému nálezu, s tímto nálezem seznámit. Proto si dovoluji navázat na svého kolegu Jeronýma Tejce.

Současně vláda a Parlament nebraly zřetel ani na reálnou schopnost stávajících účastníků vyvázat se bez dalších sankcí v době od platnosti napadeného zákona do jeho účinnosti ze stavebního spoření, přestane-li po

ně toto být po změně právní úpravy výhodné například v důsledku toho, že zejména u smluv s vyšší cílovou částkou se výrazně prodlouží délka spoření. Na výplatu záloh státní podpory má totiž nárok jen ten účastník, který splnil některou z podmínek podle § 12 odstavce 2 zákona o stavebním spoření, jejichž součástí je vždy dodržení takzvané vázací doby v délce šesti let ode dne uzavření smlouvy. Bude tedy vyplacen pouze tehdy, pokud účastník po tuto dobu nenakládá s uspořenou částkou, nebo v této době smlouvu uzavřel o úvěru ze stavebního spoření a použil uspořenou částku, peněžní prostředky z tohoto úvěru a zálohy státní podpory na bytové potřeby. V ostatních případech nemá účastník na výplatu záloh státní podpory nárok a stavební spořitelna je povinna zálohy státní podpory, evidované na účtu účastníka, vrátit Ministerstvu financí ve smyslu § 12 odst. 3 zákona o stavebním spoření.

Předčasným ukončením smlouvy o stavebním spoření ale může být znevýhodněn i účastník, který ještě nenaspořil sjednanou cílovou částku. Výši cílové částky sjednané ve smlouvě totiž odpovídá také výše poplatku za její uzavření. Tento poplatek dosahuje u některých smluv až 1,8 % cílové částky. Dospoření do výše sjednané cílové částky je přitom podmínkou pro získání dodatečného úrokového zvýhodnění ve výši 1 % cílové částky a úrokového zvýhodnění ve výši 100 % připsaných úroků. Vláda a Parlament nezvažily ani dopad na ty účastníky, kteří na základě smluv uzavřených před účinností napadeného zákona čerpají úvěr ze stavebního spoření. Pro ně v důsledku novelou retroaktivně krácené výše státní podpory dochází zejména k prodloužení doby splácení úvěru, resp. ke zvýšení dlužné částky. Bylo přitom možné zvážit i šetrnější přístup k účastníkům starých smluv, při němž by jim např. po určitém zákonem rozumně omezenou přechodnou dobu bylo garantováno poskytování záloh státní podpory v původní výši s tím, že budou-li po stanoveném datu chtít ve spoření pokračovat, dojde na základě nepravé retroaktivity ke změně celkové částky státní podpory v souladu s novou maximální výší jejich záloh podle nové právní úpravy.

Zákonodárce dal ale účastníkům k dispozici jen velmi krátkou dobu, aby mohli reagovat na státem náhle uskutečněné změny v systému stavebního spoření. Tím byla zvýrazněna intenzita zásahu do jejich práv, neboť účastník by se nepochybně rozhodoval o svých záměrech jinak, pokud by zákon zavádějící zásadní změny ve stavebním spoření byl přijat počátkem roku, kdy ještě nevložil své finanční prostředky do stavebního spoření, a jinak se může rozhodovat na konci roku, tedy poté, co v průběhu roku své finanční prostředky již do stavebního spoření investoval, a legitimně proto očekává zákonem garantovaný výnos.

Jestliže tedy doba mezi vyhlášením zákona ve Sbírce zákonů a jeho vstupem v účinnost představovala necelý měsíc, a to za situace, kdy

byl zákon předložen teprve 29. října 2010 a k jeho schválení došlo výše uvedeným postupem, nelze tuto dobu považovat za přiměřenou pro možnost adekvátní reakce pro více než 4 miliony účastníků stavebního spoření. Ti totiž byli v řádu několika týdnů postaveni doslova před hotovou věc, tedy že jejich vzniklé majetkové nároky budou státem v krátké době zkráceny. Ani účastníci, u kterých trvá smlouva déle než 5, resp. 6 let, nemohli vzhledem ke krátké legisvakanci smlouvu vypovědět, aniž by se jim zpětně snížil příspěvek a aniž by úroky z něj za rok 2010 nepodléhaly v lednu 2011 zdanění, neboť výpovědní doba u těchto smluv je zpravidla tříměsíční. To platí i o částkách uspořených v roce 2010, neboť ani tyto již poplatníci nemohli včas vybrat a případně s nimi naložit jinak.

Stěžovatelé tak shrnují, že napadený zákon má retroaktivní účinky, jež jsou srovnatelné s ústavním zákonem č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny, který byl zrušen zákonem ze dne 10. září 2009. Byly jím totiž obdobně se zpětnou účinností stanoveny podmínky uplatnění základního práva, čímž byly změněny předpoklady, na základě znalosti kterých se jednotlivci rozhodovali při uzavírání smluv o stavebním spoření. Zákon v rozporu se zákazem retroaktivity, vyplývajícím ze zásady právního státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy, ve spojení s principy ochrany oprávněné důvěry jednotlivců v právo a ochrany vlastnického práva, zasáhl do jejich majetkových práv založených se znalostí podmínek pro jejich utváření, včetně znalosti jejich konkrétního rozsahu, tedy období a výše nárokovatelného plnění. Tento zásah byl přitom učiněn v intenzitě dotýkající se podstatných náležitostí demokratického právního státu ve smyslu čl. 9 odst. 2 Ústavy.

Napadený zákon je podle navrhovatelů v rozporu i s článkem 11 Listiny a článkem 1 dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Ústavní soud již v nálezech ze dne 17. června 2004 a ze dne 9. března 2004 poskytl ochranu legitimnímu očekávání uspokojení nároků v jeho ústavně garantovanému základnímu právu, které působí ve vztahu stěžovatele vůči státní moci. V této souvislosti zmínil i některá rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva. Navrhovatelé vedle těchto rozhodnutí poukazují i na rozsudek tohoto soudu ze dne 6. října 2005 ve věci stížnosti č. 1513/03, ve kterých byla poskytnuta ochrana legitimnímu očekávání a podle nichž je třeba zkoumat, zda zásah do vlastnického práva sledoval legitimní cíl, tedy zda na něm existoval veřejný zájem a zda byl v souladu se zásadou přiměřenosti.

Podle názoru navrhovatelů by mělo rozhodnutí o použití prosazených opatření ve stavebním spoření, zaměřených k úspoře prostředků státního rozpočtu za účelem snížení jeho deficitu, projít třístupňovým testem proporcionality, který užívá Ústavní soud pro posuzování kolize ústavně chráněných hodnot. Ve vztahu k posouzení komponentu potřebnosti přitom

opětovně poukazují na možnost přijetí zákona s větším časovým předstihem, nikoliv vadnou legislativní procedurou. Pokud by ale znak potřeby byl chápán ve smyslu nezbytnosti neodkladných úspor na výdajové straně státního rozpočtu vzhledem k úsilí o snižování jeho deficitu, lze zpochybnit zejména přiměřenost takového kroku. Zatímco je totiž míra rizika značných hospodářských škod dosti sporná, míra zpochybnění majetkových nároků dotčených účastníků stavebního spoření je nepochybná. Z uvedeného tedy vyplývá, že zásah státu do majetkových nároků účastníků stavebního spoření vzniklých do 31. prosince 2010 je zcela nepřiměřený z hlediska použitých prostředků ve vztahu mezi omezením vlastnického práva a sledovaným cílem.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Alfreda Michalíka.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já začnu možná trochu zešíroka, než se dostanu k tématu, které bych tady detailně chtěl zmínit.

Tato vláda dokázala jednu věc. Vytvořila legendu, mýtus hrozby osudu řeckého dluhu, dokázala ho rozvést tak daleko, že skoro dokázala přesvědčit naši společnost, že stojíme na stejném místě jako Řekové a že k tomu je nutno přijmout rázná opatření a tato opatření uplatnit v tzv. reformách. Všechno krásné, kdyby to byla pravda a hlavně kdyby to bylo správným směrem. Všichni víme, že zhruba 1 % obyvatel získává čtvrtinu příjmu společnosti, státu. Dokonce se říká, že 20 % obyvatelstva má 80 % příjmů, zbytek je na těch obyčejných obyvatelích.

A my, nebo tato vláda, místo abychom hledali zdroje v té bohatší části společnosti, v této části uvolňujeme podmínky, zvýhodňujeme je a naopak krácením nebo zpříšňováním podmínek ztěžujeme život té chudší, ale bohužel procentně vyšší části naší společnosti.

To, že se v některých věcech neshodneme, to беру jako normální. Že se hledají jiné cesty, než bychom hledali my, taky. Ale že se to provádí metodami, které jsou nechutné, neústavní, nepřijatelné pro normální chápání člověka, mi vadí víc než možná některé věcné záměry. Když připomenu, jakým způsobem jsou nám předkládány zákony ve Sněmovně, kdy se rozšířila forma komplexních přílepků, kdy jsme ve výběrech stavění před situací, že nám přijde na původní znění zákona 50 – 60 pozměňovacích návrhů, které jsou tvořeny ministerstvy a jenom osvojovány našimi poslanci, tak si z toho můžete udělat závěr, že je to docela nefér a ne zcela čestné jednání.

Pokud se týká stavebního spoření, o tom už tady bylo řečeno hodně.

Prakticky kvůli pár – teď to přeženu – pár miliardám, které si klade za cíl tato novela získat tím, že sníží státní podporu a že nějakým způsobem zdaní úroky atd., zkrátka že zpřísní tento institut, tak kvůli těmto pár miliardám vlastně chce zabít docela dobrou myšlenku, která v naší společnosti byla a která se rozvíjela docela solidně, že se tady vytvořila určitá zdrojová základna pro společenskou spotřebu, pro stavební činnost bytového vybavení a stavění a řešení bytových problémů. Tento, řekl bych, dobře fungující a neustále se zlepšující systém bude tímto zákonem docela v podstatě napaden a mám obavu, že se to může taky rozbit. O tom, že tyto obavy nejsou liché a že nejsou jen z naší strany nebo z mého pohledu, svědčí i vyjádření Asociace českých stavebních spořitelen, které bylo použito pro zdůvodnění ústavního nálezu, a já si dovoluji vám tyto důvody a obavy přečíst. Mám na to šest minut dvacet vteřin, takže možná nadvakrát.

K bodu 58. Asociace českých stavebních spořitelen ve svém stanovisku ze dne 14. ledna 2011 poukázala na základní charakteristiku systému stavebního spoření. Stavební spoření představuje relativně uzavřený systém účastníků, jenž funguje na principu solidárnosti. Větší část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčit na bydlení. Jiní účastníci, kteří nevyužijí možnosti úvěru, tzv. přátelští klienti, jsou zas motivováni státní podporou ke spoření. Podle statistiky je v současnosti průměrný vklad přibližně 85 000 Kč a průměrný úvěr přesahuje 500 000 Kč. Český systém stavebního spoření tak potřebuje přibližně pět přátelských klientů pro to, aby mohl být poskytnut jeden průměrný úvěr. I klienti, kteří své úspory na určitou dobu odloží do stavební spořitelny, jsou tak žádoucí pro fungování tohoto systému, neboť tyto peníze dají k dispozici účastníkům, kteří chtějí nebo potřebují úvěr na financování svých bytových potřeb.

V bodě 59 konstatuje asociace tato fakta. Po fázi, kdy byly v českém stavebním spoření kumulovány prostředky – zejména do roku 2005 – za účelem vytvoření velkého a stabilního klientského kolektivu, posílila v posledních letech význam také fáze úvěrová. Tento vývoj je založen na existenci poptávky po úvěrech na bydlení a dostatku zdrojů stavebních spořitelen, tedy klientských vkladů, pro poskytování úvěrů. Obě podmínky současné situace splňuje, a proto stavební spoření významně přispívá k podpoře financování bydlení v rámci České republiky, když aktuálně je evidováno téměř milion aktivních úvěrových případů. Bez náležitého přílivu zdrojů nebudou stavební spořitelny schopny současnou úroveň – objem i počet – úvěrů v budoucnu udržet. Bude-li zohledněno, že dlouhodobě je nejčastějším účelem poskytnutých půjček financování rekonstrukcí a modernizace bydlení, mělo by omezení stavebního spoření negativní dopad na postupující revitalizaci zanedbaného bytového fondu, neboť k takovýmto úvěrům neexistuje srovnatelná tržní alternativa – hypoteční úvěry

jsou podmíněny zastavením nemovitosti a spotřebitelské úvěry jsou nabízeny za přinejmenším dvojnásobné úrokové sazby.

Na úrovni systému způsobí každé omezení atraktivitu produktu prostřednictvím snížení státní podpory odliv klientů a bez nich nebude možné pokrýt poptávku klientů, kteří si chtějí půjčit. Přitom změna podmínek je zpravidla prováděna jednostranně. Jsou měněny podmínky zhodnocování vkladů, ale nedochází k žádné změně nároků a podmínek pro poskytování úvěrů ze stavebního spoření. (Řečníka ruší bavící se poslanci.) – Jestli dovolíte, abych pokračoval.

Stavební spořitelny poskytují dlouhodobé úvěry povinně ze zákona, což také předpokládá, že zákonodárce vytvoří stabilní rámec produktu na dobu reálně odpovídající dlouhodobým úvěrům, tedy 15 až 20 let. Lze ale předpokládat i další dopady, jež mají spíš makroekonomický a společenský charakter. Úspory, které slouží jako zdroje pro úvěry, jsou prostřednictvím stavebního spoření investovány do reálné ekonomiky, kde nejen generují daně, ale přímo také podporují zaměstnanost. Tento přímý efekt je mezi státem podporovanými spořicími produkty unikátní. Žádný jiný státem dotovaný produkt navíc není tak těsně svázán s účelem svého zřízení, jako je tomu u stavebního spoření, neboť poskytování úvěrů je plně vázáno na bytový účel.

Výdaje státu na podporu stavebního spoření jsou sice nezpochybnitelné, ale od roku 2005 setrvale klesají, zatímco příjmy plynoucí ze zdanění ekonomických činností, které s ohledem na celkově vysoké objemy každoročně poskytovaných úvěrů generuje stavební spoření, dále rostly a v současnosti stagnují nebo klesají jen velmi mírně. Asociace zastává na základě popsaných základních souvislostí systému stavebního spoření názor, že omezování výdajů na stavební spoření přinese zásadní negativa, z nichž mezi nejjevidentnější patří snížení daňových výnosů státu, snížení dostupnosti levných úvěrů na bydlení, zvýšení nezaměstnanosti v důsledku nižšího objemu stavební výroby a omezení systému, který nyní přináší silná pozitiva za stále klesajících výdajů státu.

Ve vztahu k námitkám týkajícím se legislativního postupu asociace uvedla, že již ve svém stanovisku v rámci připomínkového řízení upozorňovala na negativní dopady použití § 10 zákona o stavebním spoření, ve znění napadeného zákona, na všechny smlouvy o stavebním spoření bez ohledu na datum jejich uzavření. Jedná se především o dopady na legitimní očekávání účastníků stavebního spoření, kteří své smlouvy uzavřeli do data počátku účinnosti novely, v některých případech se však bude jednat i o pravé retroaktivní účinky. Je přesvědčena, že zachování stávajícího režimu stavebního spoření nepředstavuje hrozbu žádných hospodářských. V této souvislosti poukazuje na Studii efektu stavebního spoření pro ekonomiku a společnost, zpracovanou v srpnu 2010

společností Next Finance, s. r. o., pod vedením neznámého inženýra, Ph.D. Z této studie vyplývá, že za rok 2009 bylo na státní podpoře –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče, uplynul již váš čas, děkuji vám. Děkuji a dalším řečníkem je pan poslanec Ivan Ohlídál. Pan poslanec Ohlídál má slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: – vyplaceno něco málo přes 13 mld. Já myslím, že můžu pokračovat příště.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych pokračoval ve svém příspěvku. První část jsem ukončil před určitou dobou. Já si dovoluji zopakovat poslední myšlenky a údaje, které jsem uváděl ve svém prvním vystoupení, abych mohl logicky navázat na svůj další výklad.

Jen bych zopakoval to, že existují minimálně tři rizika, která se týkají stavebního spoření budoucnosti, pokud budou realizovány zásahy ze strany vlády tak, jak to je obsaženo v současné novele tohoto zákona.

Jak jsem říkal, první riziko je riziko ohrožující samotné fungování stavebního spoření, resp. stavebních spořitelen, a to riziko pramení především z reakce stávajících přespořujících účastníků stavebního spoření na změny parametrů systému. Ještě by bylo možná dodat, co jsou to ti přespořující účastníci. To jsou účastníci, kteří nejsou již smluvně vázáni k pokračování uzavřených smluv. To znamená, v podstatě mohou kdykoliv vybrat svoje vklady.

Další riziko obsažené v prvním bodu je reakce potenciálních nových účastníků stavebního spoření. Je zde nejistota, zda budou po snížení státního příspěvku vstupovat do tohoto systému. Druhé riziko je riziko měnící časové rozložení výdajů a příjmů státního rozpočtu spojených se stavebním spořením, pramenící především z ukončování starých smluv. K tomuto problému, k tomuto riziku jsem já sám alespoň v minulosti neslyšel vyjádření pana ministra Kalouska.

Třetí riziko. Je to právní riziko spočívající ve změně legislativních podmínek sektoru stavebního spoření rozdělené ve dvě podrizika, a to především riziko spojené s reakcí stávajících účastníků stavebního spoření a druhé podriziko spojené s reakcí akcionářů stavebních spořitelen na zásadní změny podmínek.

Z toho, co jsem říkal, vyplývá, že existuje velká obava z hromadného vypovídání smluv o stavebním spoření, a to právě ze strany těch tzv. přespořujících účastníků. Ukazuje se, že takovýchto účastníků je přibližně 75 %. A také se uvádí v různých vyjádřeních odborníků a publicistů, že tito

přespořující účastníci jsou velmi citliví na změny v systému stavebního spoření, protože, jak jsem říkal, mohou své prostředky poměrně rychle vybrat. Zároveň však jejich vklady tvoří hlavní zdroj pro poskytování úvěrů stavebními spořitelny. Objem prostředků přespořujících účastníků ke konci roku 2009 dosahoval 314 mld. korun českých, tedy zhruba 75,5 % všech prostředků stavebních spořitelen. Tato skutečnost samozřejmě je velmi závažná z obecného hlediska.

Já bych si ještě v další části svého příspěvku rád všiml některých konkrétních záležitostí, které jsou negativního smyslu a které vyplynou z toho, pokud bude novela, o které teď diskutujeme, schválena. Jedná se totiž o to, že jak již jsem řekl ve svém prvním vystoupení, toto stavební spoření je velmi výhodné pro děti a mladé lidi, protože může posloužit jako finanční jistota pro vstup do dospělosti. Za tyto děti, případně mladé lidi mohou spořit rodiče, případně prarodiče a samozřejmě tyto naspořené finanční částky jim mohou pomoci například v průběhu jejich studia, nebo dokonce i po absolvování jejich studia. Samozřejmě, všichni víme, že současná vláda chce i na veřejných vysokých školách zavést školné. Ať už školné v té tzv. přímé formě, anebo ve formě odložené. V obou případech tohoto školného bude toto školné silným materiálním a finančním zatížením pro studenty veřejných vysokých škol. Samozřejmě, situace je taková, že jak v případě přímého školného, tak i školného odloženého jistě student, který má naspořeno například v rámci, pokud by měl naspořeno, například v rámci tohoto stavebního spoření, tak jistě by měl situaci výrazně zjednodušenou a nedostal by se třeba do dluhové pasti, která by mohla vzniknout v případě odloženého školného, kdyby musel splácet toto školné, na které si musel vypůjčit, někdy až v průběhu svého produktivního věku, když by dosáhl průměrného platu v České republice. Takže je jasné, že například snížení státní podpory do stavebního spoření může odradit mnohé rodiče či prarodiče, aby svým dětem spořily, a tím je mohou vystavit problémům, o kterých jsem právě teď hovořil, v budoucnosti.

Samozřejmě, situace je komplikovanější. Já jsem se dověděl, že Ministerstvo školství, nebo vláda patrně, chce zrušit status studentů u lidí, kteří se věnují pomaturitnímu studiu, jazyků především. Tito lidé nemají být považováni v budoucnosti za studenty, mají jim být všechny výhody studentů vzaty, to znamená, že tito lidé si budou muset platit i zdravotní a sociální pojištění. Čili náklady na jejich studium, za které musí i teď platit, myslím, měsíčně 20 tis. korun, se jim mohou až zdvojnásobit. Čili i tito lidé, kteří se věnují takovému pomaturitnímu studiu, pokud by měli jakousi jistotu, jakousi finanční zálohu v tom stavebním spoření, mohou si situaci výrazně vylepšit, protože se očekává, podle názoru různých publicistů, že toto opatření ministerstva, pokud bude uvedeno v život, pokud bude realizováno, způsobí výrazný pokles zájmu o takovéto studium. Což je

samozřejmě nepříjemné z hlediska společnosti, protože tím vlastně se přistupuje ke krokům, které mohou snižovat úroveň vzdělanosti mladé generace v našem státě.

Myslím si, že tyto zásahy do stavebního spoření, které se chystají v rámci této novely, o které teď diskutujeme, mohou mít negativní vliv i dokonce v oblastech, ve kterých by to na první pohled nikdo nečekal. Například v oblasti týkající se vědy a výzkumu. Jistě víte, že mladí odborní a vědeckí pracovníci, kteří pracují na veřejných vysokých školách i v ústavech akademie věd, nejsou nijak příliš dobře placeni a velmi často se stává, že ti mladí pracovníci odcházejí do zahraničí, kde mají daleko lepší podmínky nejen k práci, ale hlavně také podmínky platové, což silně ovlivňuje samozřejmě činnost a výkony na těch veřejných vysokých školách a ústavech akademie věd v oblasti vědeckých a výzkumných výsledků. Velmi často se stává, že také ti mladí pracovníci po svých stážích a působení v zahraničí se do České republiky nevracejí a tím se ty ztráty ještě dlouhodoběji prohlubují – ztráty, co se týče vědeckých výkonů. No a samozřejmě sice vláda schválila z rozpočtu údajně – nevím, jestli to tak bude, až se přesvědčím sám na vlastní oči – jednu miliardu ve prospěch získávání mladých vědců už renomovaných ze zahraničí. Ale samozřejmě je dobré mít i jiné prostředky pro tento účel, jak udržet mladé vědecké pracovníky v České republice. A jedním z takových prostředků právě mohlo být dobře dotované a dobře prosperující stavební spoření.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Dalším přihlášeným je pan poslanec Karel Černý. Prosím.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v září 2001 (?) vládní většinou ODS, TOP 09 a Věcí veřejných schválila ve třetím čtení návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů. Cílem návrhu je především snížení zatížení státního rozpočtu v oblasti vyplácení státní podpory a také narovnání podmínek pro zdanění úrokových příjmů z vkladů. Důvodem vzniku nové právní úpravy je podle navrhovatelů skutečnost, že současný systém stavebního spoření nevede plně k podpoře financování bytových potřeb a současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Vzhledem k tomu, že prostředky pro výplatu státní podpory jsou

čerpány ze státního rozpočtu, tedy z prostředků všech daňových poplatníků, vzniká také podle ODS, TOP 09 a Věcí veřejných jistá nerovnováha, když jsou zvýhodňováni účastníci stavebního spoření na úkor ostatních občanů. Návrh zákona je předkládán opětovně ve stejném znění, a to proto, že původní právní úprava byla zrušena Ústavním soudem z důvodu nesprávného legislativního procesu.

Co se týče účelu právní úpravy, mělo by v případě finálního schválení dojít ke snížení zatížení státního rozpočtu v souvislosti s výplatou státní podpory, která podle ODS, TOP 09 a Věcí veřejných plně nevede k podpoře financování bytových potřeb a čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel, a to cestou snížení výdajů státního rozpočtu na straně jedné a zvýšením příjmů na straně druhé. Současně by návrh měl také zajistit narovnání podmínek pro zdanění úrokových příjmů z vkladů ve stavebním spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. Konkrétně tedy návrh snižuje výši státní podpory stavebního spoření z 15 % na 10 % při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun českých.

Dále je doplněna technická změna, která se týká nastavení limitů pro další činnosti stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. V oblasti daní z příjmů pak návrh ODS, TOP 09 a Věcí veřejných přináší změnu týkající se příjmů účastníků stavebního spoření, když dochází ke zrušení osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory

Vážené kolegyně, vážení kolegové, stavební spoření je relativně uzavřený systém účastníků, který funguje na principu solidarity, kdy větší část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčit na bydlení. Účastníci, kteří nevyužijí úvěru, jsou právě státní podporou motivováni ke spoření. Po fázi, kdy byly v českém stavebním spoření kumulovány prostředky, posiluje v posledních letech i fáze úvěrová. Stavební spoření tak významně přispívá k podpoře financování bydlení v rámci České republiky, kdy nejčastějším účelem poskytnutých půjček je financování rekonstrukce a modernizace bydlení. Omezení stavebního spoření bude mít negativní dopad na postupující revitalizaci zanedbaného bytového fondu, protože k takovýmto úvěrům neexistuje srovnatelná tržní alternativa. Hypoteční úvěry jsou podmíněny zastavením nemovitosti a spotřebitelské úvěry jsou nabízeny za přinejmenším dvojnásobné úrokové sazby.

Princip dlouhodobé kumulace úspor, tedy i stavební spoření, kdy si lidé zpravidla vyzkoušejí svou schopnost odkládat část svých příjmů, vede také k tomu, že míra nesplácení úvěrů je ve srovnání s jinými produkty signifikantně nižší. Stavební spoření patří mezi produkty, které vedou k odpovědnému financování komodit nespolečenského charakteru. V době ros-

toucího zadlužování obyvatelstva je třeba zvážit, zda je vhodné podporovat zadlužení u bezproblémových a seriózních institucí, nebo nutit lidi hledat dražší a rizikovější alternativy. Bez úvěrů od stavebních spořitelů by si lidé na rekonstrukci zatékající střechy museli buď pouze spořit, nebo se rozhodovat mezi spotřebitelským úvěrem v bance a pochybnou půjčkou od nebankovních poskytovatelů. V obou takových případech se ale míra nesplácení úvěru několikanásobně zvyšuje.

Na úrovni systému stavebního spoření způsobí každé omezení atraktivity produktu prostřednictvím snížení státní podpory odliv klientů střadatelů a bez nich nebude možné pokrýt poptávku klientů, kteří si chtějí půjčit. Přitom změna podmínek je zpravidla prováděna jednostranně. Jsou měněny podmínky zhodnocování vkladů, ale nedochází k žádné změně nároků a podmínek pro poskytování úvěrů ze stavebního spoření. Další dopady mají také makroekonomický a společenský charakter. Úspory, které slouží jako zdroje pro úvěry, jsou prostřednictvím stavebního spoření investovány do reálné ekonomiky, kde nejenže generují daně, ale přímo také podporují zaměstnanost. Tento přímý efekt je mezi státem podporovanými spořicími produkty unikátní. Žádný jiný státem dotovaný produkt navíc není tak těsně svázán s účelem svého zřízení, jako je tomu u stavebního spoření nebo poskytování úvěrů je plně vázáno na bytový účel.

Výdaje státu na podporu stavebního spoření jsou sice nezpochybnitelné, ale od roku 2005 setrvale klesají, zatímco příjmy plynoucí ze zdanění ekonomických činností, které s ohledem na celkově vysoké objemy každoročně poskytovaných úvěrů generují stavební spoření, dále rostly a v současnosti stagnují nebo klesají jen velmi mírně. Omezování výdajů na stavební spoření přinese zásadní negativa, z nichž nejedivnější jsou snížení daňových výnosů státu, snížení dostupnosti levných úvěrů na bydlení, zvýšení nezaměstnanosti v důsledku nižšího objemu stavební výroby.

Nyní několik konkrétních čísel. Ze Studie efektu stavebního spoření pro ekonomiku a společnost vyplývá, že za rok 2009 bylo na státní podpoře vyplaceno něco málo přes 13 mld. korun, zatímco ze stavebního spoření obdržely veřejné rozpočty na daních více než 25 mld. korun, a že do bytového fondu bylo ze stavebního spoření jenom prostřednictvím úvěrů investováno asi 65 mld. Přitom podíl stavebního spoření na financování bytové výstavby dosahoval výše mezi 40 až 60 %. Zmíněná data jasně svědčí o tom, že stavební spoření se významně podílí na zajišťování bytových potřeb obyvatelstva.

Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiéře, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, důvodová zpráva návrhu novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmu, sněmovní tisk 378, zdůrazňuje pouze fakt, že ve veřejném zájmu je jen okamžitá úspora výdajů státního rozpočtu,

ale vůbec nezohledňuje pozitivní dopady stavebního spoření na celou ekonomiku České republiky. Toto jsou důvody, proč nemohu podpořit vládní návrh novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmů, tisk číslo 378.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Koskuba. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, vážená Sněmovno, dovoluji mi úvodem dvě věci. Jednak bych rád vašim prostřednictvím ujistil pana ministra Kalouska, že nemám nic napsaného. (Ministr Kalousek předtím adresoval posl. Koskubovi nesrozumitelnou poznámku.) To, co zde s sebou nosím, je historická pravda, kterou možná použiji v průběhu jednání, a omlouvám se, až tak učiním. Já budu jenom takto reagovat na pokyn pana prezidenta, který ve svém projevu nám sdělil, že se máme koukat do minulosti, a já soudím, že to k našemu jednání patří. To je jedna má poznámka.

Druhá má poznámka je přímo k vám, paní předsedkyně. Já se velice omlouvám. Musím k vám stát zády, abych mohl mluvit do mikrofonu, ale já se domnívám, že zde vždy vystupuji poměrně sice možná netradičně, protože si nic nenosím napsaného, snažím se mluvit z hlavy, dokonce se snažím mluvit k věci. Že mluvím jinak, to je i proto, že do této Sněmovny snad patří trocha jiného, lidského pohledu. A mě trochu mrzelo, jak jste mě zarazila, protože já zde nemluvím o – promiňte mi to, ale je to z dávné minulosti Sněmovny – o debilech, já zde nemluvím o Ferdech mravencích, já zde nemluvím o nálevnách a bezzubých argumentacích, já zde nemluvím před televizními kamerami, abych byl před lidem populární. Já zde prostě mluvím proto, že jsem poslancem, a mě tak mrzelo, že jste mě hned okřikla, že se odchyluji od věci. Byl bych rád, jestli byste mi tento můj způsob jednání dále tolerovala, a já se omlouvám, to není žádné rýpnutí, ale já bych od eventuální kandidátky na prezidenta očekával takový větší nadhled a větší velkorysost. Určitě bych to uvítal i jako poslanec i event. jako váš příští poddaný. (Pobavení v řadách ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte. Tím, že jsem předsedkyní Poslanecké sněmovny, tedy ve vedení Sněmovny, jsem vázána jednacími řádem, který mi ukládá, abych vyzývala poslance, aby mluvili k věci. Čili je to mým úkolem a ten já musím plnit, i když chápu, že se vás to dotýká. Budu tak činit i nadále.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji za vysvětlení. Já to vnímám, ale proto

jsem předdeslal, že zřejmě tedy porušením by nebylo, kdybych zde četl telefonní seznam, anebo kdybych zde četl další body vyjádření Ústavního soudu. Já předpokládám, že většina Sněmovny jest gramotná. To dokonce tady kolega kroutí hlavou, že nikoliv, ale já tomu věřím. (Pobavení.) Já jsem stále optimista. To znamená, považoval jsem za vhodné k tomu přistoupit poněkud jinak.

Ale vraťme se k tomu bodu, neboť víte, že toto je má dnešní pracovní náplň, a zbývá mi ještě necelých sedm minut, nyní už i nočního jednání.

Dámy a pánové, já jsem zde předdeslal, že na věci mám osobní zájem. Ano, mám, protože pracuji s mladými lidmi, a nebudeme si namlouvat, že většinu mladých, které jsem poznal, kromě své dcery a ta mi promine, že ji zde zmiňuji, protože vzhledem k tomu, co se zde děje, se čím dál více stydí za to, co dělá její otec na Malé Straně (pobavení), a bere tuto Sněmovnu jako celek, ne svého otce, tak i v zaměstnání přicházím do styku s řadou mladých lidí, převážně lékařů a sester. Dámy a pánové, nebudeme si namlouvat, že bez ohledu na to, jak dopadla akce Děkujeme, odejděte, že právě třeba zdravotníci mají vysoké mzdy. A vy se asi budete divit, najednou ke mzdě se jakési takési stavební spoření hodí. Kapitalismus u nás, netvrdím, že rozvinutý, už je takřka 22 let a lidé se mnohé naučili. Právě tato koaliční vláda je vyzývá k osobní zodpovědnosti a oni chtějí spořit. Tito mladí lidé naštěstí ve většině byli ušetření zkušeností s kuponovou privatizací, kde se přiznávám, i já jsem do ní vstoupil a o svou tisícikorunu jsem přišel, pak přišly banky, kde všichni dobře víme, že úrok z běžného účtu je 0,1 % a naopak platby za fungování banky jsou jedny z největších v EU, ne-li ve světě. Pak ti lidé mají možnost uložit peníze do jakýchsi fondů. Ovšem – a postřehl jsem, že hlavní ekonom země odešel, ale je to trochu škoda, protože se hodlám zmínit i o jeho věštbách – přišla na nás krize. Já jsem tenkrát zvenku sledoval jednání Poslanecké sněmovny a předpokládám, že právě dnešní pan ministr financí byl ten, který z funkce tuším předsedy hospodářského, finančního výboru věštil, že se nám krize vyhne. Nestalo se tak! A kdo měl peníze v akciích či ve fondech, tak o velkou část přišel. Ano, pro velké bohaté, jak vy říkáte úspěšné lidi je to maličkost. Pro běžné střadatele je to již horší. Nu, pak jste přišli vy, vládnete nám, máte své plány. Slibovali jsme si růst HDP, krize bude pryč – a bum ho! je zde další. A konečně další věštba páně ministrova nevyšla a nyní už, jak jsem zaznamenal, to i v tisku přiznal.

Pak další věc. Během dnešního jednání, kdy my tu takto zdržujeme a vy se na nás za to zlobíte, ale trpělivě zde sedíte, když se kouknete do svých notebooků, kde jistě nesledujete průběh Sněmovny, ale jiné věci, taktéž zjistíte, co se stalo opět v Řecku, jak prudce poklesla koruna, a sami všichni víme, co to pro naše běžné občany znamená.

Dámy a pánové, nezlobte se, my tedy bereme našim lidem možnost, aby aspoň něco měli jistého, aby aspoň část naší populace si měla kde spořit, měla své jisté. Ta důvěra prostých občanů, a já se stále za prostého občana počítám, vůči různým bankovním institucím a finančníkům a analytikům je čím dál menší. A já věřím, že nás sice nepřekonají, ale že i vůči těmto institucím je velice, velice nízká.

Kolega Ohlídal mě tady předběhl v jedné věci. My tady šmahem shazujeme možnost určitého spoření a já věřím, že příští rok si lidé velmi citlivě, až vaše reformy, které stejně prosadíte, prosím vás, víme to všichni, až vaše reformy vstoupí v život, tak najednou lidé budou trošičku z toho vyděšeni, tak každá koruna se bude hodit, a to ještě slyším, že se chystá – a v tom jste byli upřímní, to jste říkali před volbami – školné. Tam byla i jedna z možností, spíš se bavit a zapracovat na této možnosti spoření a spojit to i se spořením na studia. To všechno šlo. Místo toho je to další položka, kde našim lidem se jaksí bere u nosu!

Možná vám to připadá směšné, co zde říkám. Ano, je to levicové. Tak to prostě je! Proto sedím na té části, kde sedím. Navíc, jak opakovaně čtu v tisku, také vidíte, že sedím poctivě u zdi, což u odpadlíků, přeběhlíků je vždy označováno za lavici hanby, ale snad to u mě bylo v úvodu trošku jinak.

Dámy a pánové, když prostě chcete, tak to tak bude. Ale dovolte nám, abychom proti tomu protestovali. Nezbyla nám jiná než tato cesta! A když jsem zde v minulém vystoupení se omlouval všem zaměstnancům a ochrance této Sněmovny, že zde kvůli nám a kvůli našim sporům a způsobu našeho jednání musí trpět, tak mě jeden z kolegů ve foyer napomenul, že jsem zcela zapomněl na novináře.

Já se přiznávám, že tak neučiním, i když je mi jich také líto, ale oni trošku i ti novináři jsou si sami vinní tím, jsou-li zde, že zde musí být, protože já sám, a nebyl jsem sám, jsem zde opakovaně říkal: tak vás prosím, nepište poslanci schválili, Sněmovna schválila. Bohužel, opakovaně se to objevuje. No a pak se nedivte opozici, že bojuje za to, aby si i novináři všimli, že oni to nechťeli.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další, kdo bude mluvit, je paní poslankyně Milada Emmerová. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, dovolte mi, abych se pozastavila nad argumenty odborníků z Institutu ekonomických studií fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze pod názvem Budoucnost modelu stavebních spořitelů v České republice. Jenom abych zahrnala vaše pochybnosti, už o tom tady hovořila

kolegyně Váhalová poněkud obšírněji, já se však pozastavuji nad některými jinými okolnostmi, než ona sdělovala.

Rozšíření stavebního spoření takřka na celou polovinu populace hovoří o jeho oblíbenosti. To zaslouží mimořádnou pozornost, a to nejen ve vztahu k regulacím ve formě snižování státní podpory, aniž by se přihlédlo k jiným, daleko významnějším motivům, které polovinu populace vedou k jeho zakládání a které jsou právě v době finanční a ekonomické krize v kontextu s přijímanými restrikcemi v předložených zákonech této Sněmovny vysoce aktuální. (V sále je velký hluk.)

Vždyť tím stát podporuje velmi užitečné snahy občanů, jako je naplňování specifických životních potřeb, jakými jsou zabezpečení na stáří, spoření na nadstandardní zdravotní služby, zvláště pak v onom málo přijatelném pojetí, jak uslyšíme při projednávání zákona o veřejném zdravotním pojištění. Podporuje tím studium občanů pro potřeby celoživotního vzdělávání, ale i vzdělávání vyššího v mladém věku, a spoření je významné i pro období nezaměstnanosti, kdy se většinou náhle občan ocitne ve finanční tísní s nejasnou perspektivou.

Paní předsedkyně, já bych vás žádala, kdybyste zjedнала klid. Ta navazovaná přátelství příslušníků různých politických –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, promiňte. Ráda požádám zejména v tomto případě kolegy z levé části jednacího sálu, aby vám věnovali pozornost, protože odtud přicházel největší hluk. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji. To už se týká nejen méně sociálně přizpůsobivých občanů, tedy nezaměstnanost, jak jsem říkala, ale i občanů se středoškolským nebo i vysokoškolským vzděláním. Spoření pro takovéto lidi představuje rezervu a jistotu, že při nepříznivé životní situaci jsou do jisté míry zajištěni. To by mělo být i zájmem státu, a to nejen ve smyslu péče o blaho občanů, ale i pro zachování sociálního smíru a s chutí a elánem pěstovanou solidaritu.

V neposlední řadě je třeba zmínit, že podpora výše jmenovaných kvalit lidského života představuje i řešení současných i budoucích problémů české ekonomiky. Vyjmenované oblasti, ve kterých by se podpora nadále konala, představují určité veličiny –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Ještě jednou požádám všechny vaše kolegy, aby vám věnovali pozornost. Prosím. (Hlasitý hovor v sále neutichá.)

Poslankyně Milada Emmerová: Vyjmenované oblasti, ve kterých by se

podpora nadále konala, představují určité veličiny, jež je třeba permanentně a systémově podporovat. Vzpomínám si, jaká kritéria nám zdůrazňovali psychologové během studia na vysoké škole v tom smyslu, jaké jsou základní pilíře lidského štěstí. Je to především důstojné bydlení, důstojné zaměstnání s respektováním vzdělání daného jedince a s podporou růstu jeho kvalifikace, zajištění zdravotních a sociálních služeb, sociální smír s pocitem sounáležitosti. Všechny tyto nároky naplňovalo i dosavadní stavební spoření s racionální podporou státu.

Technokratický přístup s omezením státní podpory se v tomto kontextu jeví jako málo rozvážný čin bez zohledňování. Jeho název je poněkud zavádějící, poněvadž původní, vpravdě komplexní pojetí představovalo de facto menší podíl podpory čistě hmotných zájmů, spíše naopak. Jde v podstatě o prevenci negativních úkazů v životě člověka v širším slova smyslu.

Nikdo tedy nemůže upřít stavebnímu spoření, že díky němu značná část Čechů začala spořit. V době ekonomické krize to není zanedbatelný aspekt. Velký význam představoval fakt, že jde o stabilní, bezpečný a srozumitelný produkt s garantovanými výnosy.

Autoři konstatují, že spoření potřebuje evoluci, ne revoluci. Stavební spořitelny u nás i v zahraničí jsou stabilní finanční instituce, které ukázaly vysokou odolnost proti negativním šokům během globální krize. Navíc z pohledu české veřejnosti bude přibývat specifických životních událostí, u kterých se lidé budou muset ve větší míře spolehnout na své vlastní finanční rezervy. To, že toto spoření nabývá na významu v poslední době v souvislosti s demografickým vývojem, resp. stárnutím obyvatelstva, představuje relativně nový význam. Starší obyvatelé jej považují za doplněk k důchodu a jeho začlenění do reformovaného penzijního systému by motivovalo občany ke spoření na stáří.

Zatím málo zvažujeme, že naše dobrá zdravotní péče vede k prodlužování střední délky života, a to zejména v porevolučním období, avšak přitom se málo myslí na život sociální, jehož kvalita je jedním ze segmentů definice lidského zdraví. V tomto duchu mě zaujal výrok ze Shakespearovy hry Hamlet, možná jsem to tady již někdy říkala, kde jeden z hrdinů praví: Smrt mu oddálíš, ale život mu neprodloužíš. Toto rozštěpení, tato diskontinuita zdravotní a sociální péče, to by neměl být cíl v naší společnosti. Naopak bychom se měli snažit o soulad mezi těmito oběma typy péče.

Perspektiva zdravotně sociální péče se však tomuto výroku pomalu přibližuje. Vždyť omezování nejen státní podpory jednotlivcům v systému stavebního spoření, ale i distribuce rozpočtových položek na sociální péči z rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí směrem ke krajům vede spíše k většímu ohrožování kvality sociální péče nežli samotného zdravotnictví. I

když díky rozpadu jeho systému zásluhou špatného systému financování, nyní s násilnou a nepromyšlenou redukcí nemocničních lůžek až nemocnic představuje velké nebezpečí. Tím se sníží dostupnost péče podstatným způsobem, poněvadž zřejmě poplatky tomu nepomohly. Povede to dle mého soudu k postupné početní redukci kategorie senioři, neboť každý z nich nějakým neduhem trpí a zdravotní péči potřebuje. Změní se tím dosavadní trend v demografickém vývoji a společnost už nebude relativně tak stará, i když bude méně početná.

Financování studia je záslužná funkce, byť zatím není zavedeno školné. Náklady na studium jsou už tak dost vysoké, neboť nákup drahých knih, monografií, skript a různých dalších pomůcek spolu s náklady na studentský život mimo domov představuje už dávno zvýšené nároky na financování ze strany rodiny, která není většinou tak movitá, aby se vše odehrálo bez problémů. Podpora vzdělávání je bez diskusí v zájmu státu, což všichni tvrdíme, ale jen na to málo myslíme především z pozice současné vlády.

Stavební spoření pro případ ztráty zaměstnání je rezervou a jistotou, i když na dobu určitou, která dovoluje přežít celé rodiny nezaměstnaného, který často bývá jediným živitelem, a to zvláště v případě, že jeho manželka je nezaměstnaná již od doby před ním. Jde o určité protikrizové opatření, které ocení především ti, jichž se tato neočekávaná životní událost týká. (Upozornění na čas.) Já právě končím.

Jenom z těchto důvodů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna nehlasovala pro tento inovovaný zákon, který má nepochybně více minusů než plusů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan poslanec František Bublan má slovo.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já budu pokračovat ještě v hodnocení této novely, které provedla Asociace českých stavebních spořitelen, protože většina těch příspěvků se týká dopadů na ty, kteří spoří nebo by chtěli spořit, ale ten dopad pro stavební spořitelny bude také značný.

Především se sníží atraktivita tohoto produktu u těch nových, ale i u těch současných nebo dosavadních smluv, a tím ovlivní budoucí chování nových i dosavadních účastníků stavebního spoření ve velkém měřítku. Projeví se to zejména při řízení aktiv a následně potom také při plnění pasiv stavebních spořitel. Stavební spořitelny mají velmi omezené nástroje na finančním trhu pro zachování likviditní a úrokové stability systému a v případě změny chování klientů, což je snížení objemu disponibilních prostředků shromážděných stavebními spořitelny z vkladů účastníků, která bude touto novelou vyvolána. Především tarify, to znamená produkty stavebních

spořitel, jsou nastaveny s předpokladem určitého dlouhodobého chování klientů v budoucnosti. Tyto předpoklady jsou založeny i na aktuálně platných zákonných podmínkách, zejména pak na výši státní podpory. Stavební spořitelny jsou přitom limitovány požadavkem sjednáním fixních úrokových sazeb vkladů a řádných úvěrů ze stavebního spoření ihned při uzavření smlouvy o stavebním spoření, přičemž je stanoven maximální přípustný rozdíl sazeb ve výši tří procentních bodů. K tomu je třeba přičíst, že v zájmu zachování vysoké stability systému stavebního spoření i návratnosti a bezpečnosti vkladů pro účastníky je rozsah povolené podnikatelské činnosti stavebních spořitel oproti ostatním bankám silně omezen, a to v zásadě jen na obchodování s bezpečnými finančními produkty s vysokou mírou likvidity nebo s dlouhodobými dluhopisy s nejnižší mírou rizika. Možnosti stavebních spořitel na finančním trhu, jak kompenzovat nedostatek disponibilních zdrojů na poskytování řádných úvěrů, k jejichž poskytnutí se stavební spořitelny zavázaly dlouhodobými smlouvami o stavebním spoření v minulosti, jakož i jejich možnost, jak kompenzovat snížení výnosů vzešlé z omezení činnosti v důsledku nedostatku disponibilních zdrojů, jsou tedy podstatně limitované.

Na základě tarifů a předpokládaného chování účastníků je modelován systém řízení tržních rizik stavebních spořitel tak, aby na bázi objemu a splatnosti spořicíh a úvěrových účtů byla tržní rizika minimalizována, a tím byla zajištěna dlouhodobá stabilita systému. V rámci tohoto modelu dochází například ke stanovení délky splatnosti a výše splátky úvěrů. V případě porušení základních předpokladů na jedné či druhé straně dochází k disproporcím mezi zdroji pro poskytování úvěrů a dříve sjednanými podmínkami úvěrů. Pevně byly nastaveny v již uzavřených smlouvách o stavebním spoření, přičemž minimální doba nutná pro vznik nároku na řádný úvěr ze stavebního spoření je dva roky od uzavření smlouvy o stavebním spoření, avšak ve skutečnosti to bývá delší. Tím stát narušuje stabilitu systému a navíc neposkytuje žádné mechanismy, kterými by toto porušení kompenzoval. Přitom však zkušenosti z okolních zemí, zejména z Německa či Rakouska, ukazují, že systém stavebního spoření je právě díky své dlouhodobosti, kolektivnímu charakteru a z toho plynoucí ekonomické setrvačnosti jedním z nejvýhodnějších a nejbezpečnějších systémů dlouhodobého financování bydlení, je-li mu umožněn rozvoj ve stabilních legislativních podmínkách. Zahraniční zkušenosti ukazují také to, že systém stavebního spoření je životaschopný i při postupném snižování státní podpory, je-li mu ovšem dána dostatečná možnost přizpůsobit se novým podmínkám.

Z výše uvedeného vyplývá, že není pravdivé konstatování důvodové zprávy k novele, že navrhovanou změnou nedochází k zásahu do soukromoprávního smluvního vztahu mezi stavební spořitelnou a účastníkem

stavebního spoření. I když poskytování státní podpory není předmětem smluvního závazku stavebního spořitelny vůči účastníkovi, je na jeho smlouvu přímo navázáno, spolupodílí se na míře a rychlosti plnění vzájemných smluvních povinností účastníků a stavebních spořitelen a prostřednictvím výše uvedených přímých a nepřímých dopadů ovlivňuje podstatně míru a rychlost dosahování hospodářských cílů, které účastník při uzavírání smlouvy zamýšlel.

Odůvodněné pochybnosti má Asociace českých stavebních spořitelen již ohledně způsobilosti novely dosáhnout deklarovaného cíle. Důvodová zpráva k novele se zabývá pouze okamžitými úsporami na výdajové straně státního rozpočtu. Vliv novely na možné omezení příjmů veřejných rozpočtů v důsledku omezení zájmu o stavební spoření a tím omezení investic do bytového fondu, omezení pracovních míst a omezení objemu souvisejících daní z těchto aktivit ovšem ponechává bez podrobnější analýzy. Přitom dle názoru Asociace českých stavebních spořitelen je zvážení dopadů na příjmovou stránku veřejných rozpočtů zásadní pro objektivní zhodnocení skutečných dlouhodobých účinků novely na veřejné rozpočty a ekonomiku České republiky vůbec.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále požádám o slovo poslance Alfréda Michalíka.

Poslanec Alfréd Michalík: Příteli Stanjurovi jenom sdělím, že to je strana 19.

Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já budu pokračovat v tom, co jsem tady začal, a odešel jsem od rozpracované práce a budu vás seznamovat – jen se školte, je to dobré, když se člověk proškolí. Budu vás seznamovat s připomínkami, které k tomuto zákonu podala Asociace českých stavebních spořitelen.

Výtka byla mimo jiné také v tom, že napadený zákon byl navíc publikován ve Sbírce zákonů až 8. prosince 2010, čímž podle názoru asociace došlo i k podstatnému dotčení oprávněných očekávání účastníků stavebního spoření. Ti totiž plnili po celý rok 2010 podmínky nároku na zálohu státní podpory za tento rok, zejména prováděli vklady na účty stavebního spoření ve smyslu § 11 odst. 2 ve víře opřené o tehdy platný právní stav a dosavadní zkušenost, že z těchto vkladů obdrží zálohu státní podpory v zákonem stanovené a daní nezkrácené výši. Obvykle se přitom nové daňové povinnosti upravují právním předpisem tak, že jsou známy před počátkem příslušného zdaňovacího období, v němž se nabývají jiné zdaňované příjmy, aby nové právní situaci mohl poplatník přizpůsobit své chování. Překvapivý je i sám fakt, že zákonodárce nově považuje za zdanitelný

příjem účastníka zálohu státní podpory. Ta je ovšem na účtu stavebního spoření ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o stavebním spoření pouze evidována, a tudíž v době svého poukázání nepředstavuje reálný disponibilní příjem účastníka. Tímto příjmem se stane až po ukončení celého spoření a to jen za předpokladu splnění podmínek pro výplatu celé státní podpory podle § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření. Napadeným zákonem je tak zcela neočekávaně a v rozporu s daňovými zvyklostmi zdaněno pouze očekávání budoucího, navíc podmíněného příjmu.

Dále asociace upozorňuje, že předkladatel napadeného zákona si byl zřejmě vědom hrozby potenciálního porušení zákazu pravé retroaktivity, neboť pro redukování výše zálohy státní podpory za rok 2010 zvolil odlišnou metodu tzv. jednorázovou sociální daň, než pro následující roky. Je přitom zřejmé, že sledovaný účel obou způsobů redukce výše státní podpory zakotvený v novele je stejný a to omezit státní podporu stavebního spoření na polovinu u všech stávajících i nově uzavřených smluv, jak plyne z politických deklarací současné vládní koalice, viz strana 5 koaliční smlouvy, a programové prohlášení vlády. Vzhledem k tomu, že zavedení této daně má na účastníky stejný hospodářský účinek, jako by mělo retroaktivní snížení sazby státní podpory i za rok 2010, u stávajících smluv představuje zvolená metoda nepovolené obcházení ústavního zákazu pravé retroaktivity právního předpisu, protože by mělo být posouzeno stejně jako nedovolený případ pravé retroaktivity.

Shodně s obsahem návrhu vnímá asociace i nepříznivý dopad zvoleného způsobu právní úpravy na jednotlivé skupiny účastníků stavebního spoření v různém rozsahu, a to bez jakéhokoliv legitimního důvodu. Na jedné straně je zde velká skupina účastníků, které bude záloha státní podpory krácena, protože bude k jejím smlouvám poukázána až v roce 2011, naproti tomu existuje skupina účastníků, jejichž smlouvy byly uzavřeny do konce roku 2003 a u nichž Ministerstvo financí v praxi uplatňuje § 11 ve znění účinném do 31. prosince 2003. Podle něj se u smluv, jež byly ukončeny v prvním pololetí kalendářního roku, žádá o státní podporu za tento rok vždy k 30. červnu. Účastníkům v rámci této skupiny byla již státní podpora za rok 2010 vyplacena v plné a nezdaněné výši, a to na základě nahodilého aktu, že doba spoření u jejich smlouvy z jakéhokoliv důvodu skončila už v prvním pololetí roku 2010. Přitom tato skutečnost není z hlediska zdanění vůbec podstatná, neboť povaha příjmů účastníků v rámci druhé uvedené skupiny je totožná s povahou příjmů účastníků v rámci první uvedené skupiny. Stále jde o zálohu státní podpory za rok 2010, s níž mělo být nakládáno shodně u všech jejích příjemců. Účastníci v rámci první uvedené skupiny jsou tedy znevýhodněni oproti účastníkům z druhé skupiny tím, že včas neukončili smlouvu o stavebním spoření. Vzhledem k přijetí novely až ke konci roku 2010 neměli tito

znevýhodnění účastníci ani reálnou možnost tak učinit a tím se nepříznivému dopadu v podobě mimořádné daně vyhnout.

Další výtky se týkají obejítí ústavního zákazu. O snaze předkladatele návrhu zákona obejít ústavní zákaz pravé retroaktivity svědčí i nestandardně vysoká sazba daně, která podstatně mění míru zhodnocení úspor účastníků stavebního spoření na rok 2010 státní podporou. Tu přitom účastníci oprávněně očekávali, neboť se spoléhali na právní stav existující během celého roku 2010, kdy na své účty vnášeli vklady rozhodné pro vznik nároku. V praxi je pak důsledkem to, že účastníci s dosavadním maximálním limitem státní podpory ve výši 3000 korun ročně, tedy zejména účastníci se smlouvami uzavřenými od 1. ledna 2004 do konce roku 2010, budou moci za rok 2010 obdržet na zálohy státní podpory maximálně 1500 korun, čímž nedosáhnou ani maximální výše státní podpory stanovené na další rok, zatímco ti, jejichž dosavadní limit byl ve výši 4500, tedy účastníci se smlouvami uzavřenými do konce roku 2003, mohou za rok 2010 obdržet zálohu až ve výši 2250 korun. Předkladatelem novely přitom nebyl deklarován žádný legitimní důvod pro toto odlišné daňové zacházení a podle názoru asociace takový důvod ani neexistuje. Proto asociace považuje tyto disproportční účinky novely za odporující ústavnímu zákazu diskriminace i ústavnímu principu ochrany oprávněných očekávání adresátů právních norem.

Mám před sebou ještě asi čtyři body, ve kterých asociace zdůvodňuje své připomínky a vytká nedostatky, které v tom vidí, avšak vidím tak zaujatý zájem účastníků, hlavně pana premiéra a předsedy klubu ODS, že mi nezbývá nic jiného, než tento svůj projev skončit a dopřát jim to, aby mohli svoji diskusi dokončit.

33. Podle názoru navrhovatelů by mělo rozhodnutí o použití prosazených opatření ve stavebním spoření, zaměřených k úspoře prostředků státního rozpočtu za účelem snížení jeho deficitu, projít třístupňovým testem proporcionality, který užívá Ústavní soud pro posuzování kolize ústavně chráněných hodnot. Ve vztahu k posouzení komponentu potřebnosti přitom opětovně poukazují na možnost přijetí zákona s větším časovým předstihem, nikoliv vadnou legislativní procedurou. Pokud by ale znak potřebnosti byl chápán ve smyslu nezbytnosti neodkladných úspor na výdajové straně státního rozpočtu vzhledem k úsilí o snižování jeho deficitu, lze zpochybnit zejména přiměřenost takového kroku. Zatímco je totiž míra rizika značných hospodářských škod dosti sporná, míra zpochybnění majetkových nároků dotčených účastníků stavebního spoření je nepochybná. Z uvedeného tedy vyplývá, že zásah státu do majetkových nároků účastníků stavebního spoření vzniklých do 31. prosince 2010 je zcela nepřiměřený z hlediska použitých prostředků ve vztahu mezi omezením vlastnického práva a sledovaným cílem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Václav Neubauer. Prosím.

Poslanec Václav Neubauer: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, což bylo hlavním účelem pro jeho zavedení v roce 2003. Je faktem, že účelem systému stavebního spoření byla podpora financování bytových potřeb. Právě proto však Ministerstvo financí v minulosti umožnilo pouhé spoření bez omezení účelu. Smyslem bylo získat do systému co nejvíce peněz od občanů, které pak jsou použity na úvěrování pouze těch aktivit, které s bydlením souvisí. Je tedy nanejvýš pokrytecké, když stejné ministerstvo dnes tvrdí, že stavební spoření nevede k podpoře financování bytových potřeb. Bez peněz občanů, kteří formou stavebního spoření pouze spoří, by nebylo možné poskytování úvěrů ze stavebního spoření. Tento systém čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel. Touto v uvozovkách částí obyvatel se rozumí pět milionů účastníků stavebního spoření, to znamená téměř každá rodina v naší republice. Na této části obyvatel se nyní stát chce hojit za rozhodnutí, která udělal v minulosti. Ohání se veřejným zájmem. Ve jménu všech obyvatel je tedy přinejmenším populistické, když stejné ministerstvo v minulosti existenci stavebního spoření obhajovalo.

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky. Nejsem právník, ale považuji za velmi zajímavé a sporné, že důvodová zpráva téhož ministerstva k témuž zákonu v roce 2004 tvrdila – cituji: Navrhuje se také, aby se právní vztahy vzniklé před účinností zákona č. 96/1993 Sb. a práva a povinnosti z nich vyplývající posuzovaly podle dosavadních právních předpisů, což odpovídá současné právní praxi v otázkách retroaktivity.

Navrhovaná opatření ke snížení fiskálních výdajů a na podporu fiskálních příjmů se budou přímo vztahovat na samotné účastníky stavebního spoření, na subjekty stavebních spořitelen dopadnou pouze nepřímo.

V tomto bodě můžeme s důvodovou zprávou plně souhlasit. Je až s po-dívem, jak otevřeně Ministerstvo financí přiznává, že postižení budou především občané, a není tedy důvod obávat se žalob ze strany spořitelén. K čemu jsou poslanci, když ne k ochraně zájmů občanů, v tomto případě 5 mil. občanů? Chce tímto důvodová zpráva naznačit, že od občanů se není čeho obávat, že jsou pouze stádem, kterým je možno takto manipulovat? Rozhodnutí státu o trvání a formě podpory bydlení je zde projevem jeho suverenity a musí být činěno v kontextu hlavního veřejného zájmu – nutnosti snížení deficitu státního rozpočtu. Průměrná úroková míra u spořicíh

a termínovaných účtů činí 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků dosahujícího téměř 6 % ročně za předpokladu trvání spoření po vázací dobu, tedy šest let, a ukládání optimální částky, tedy zhruba 20 000 korun ročně.

Navrhovaná výše státní podpory byla zvolena tak, aby nebyla narušena rovnováha systému a aby produkt stavebního spoření činila výhodnějším, a tím kompenzovala omezení účastníka stavebního spoření nakládat po dobu vázací lhůty s uspořenou částkou na rozdíl od spořicíh účtů, kde klient může se svými peněžními prostředky disponovat s výrazně menším omezením. Na dlouhodobé termínované vklady jsou dnes běžně poskytovány úroky ve výši 4 až 6 %, a to jak bankami, tak záložnami. S ohledem na to, že tyto vklady jsou stoprocentně pojištěny a od roku 2011 musejí být v případě krachu vyplaceny do 20 pracovních dnů, nebude pro občany nadále stavební spoření příliš lákavé. Mnoho omezení a značná nejistota, kdy se znovu ministr financí rozhodne zdanit příslibené státní podpory nebo úroky, a to v podstatě libovolnou sazbou, mu prokážou medvědí službu.

Důvodem této konstrukce je zejména rovný přístup ke všem účastníkům stavebního spoření a snaha o to, aby zamýšlené účinky nové právní úpravy nastaly co nejdříve i u stávajících smluv. Zároveň se tím eliminuje situace, k níž došlo při poslední velké novele zákona o stavebním spoření v roce 2003. O rovném přístupu ke všem účastníkům stavebního řízení nelze hovořit, poněvadž jednotliví účastníci nemají uzavřeny stejné smlouvy. Navíc např. tehdejší HYPO stavební spořitelna zatížila staré smlouvy dodatečnými poplatky, které snížením státní podpory samozřejmě sníženy nebudou.

Argumentace hrozbou zvýšeného uzavírání smluv před novelou je dále zcela nadbytečná za stavu, kdy díky medializaci stavebním spořitelnám spíše hrozí, že nebudou schopny pokrýt hromadné vyplácení ukončovaných smluv. Rozhodně není nutné obávat se vysokého přílivu nových smluv. Účastník stavebního spoření nemůže legitimně očekávat, že státem poskytovaná státní podpora ve stávající výši bude trvat neomezeně dlouho, tedy i přes negativní vývoj veřejných rozpočtů. Účastník však zcela jistě může legitimně očekávat, že nebudou měněny podmínky již uzavřené smlouvy, která je omezena časem bez možnosti jejího předčasného ukončení, a to bez ohledu na vývoj veřejných rozpočtů. Ostatně podobně lze argumentovat i v oblasti daní. Nikdy nelze očekávat, že konkrétní daňová sazba bude navždy platná.

Je třeba zdůraznit, že navrhovanou změnou právní úpravy nedochází k zásahu do soukromoprávního smluvního vztahu mezi stavební spořitelnou a účastníkem stavebního spoření. Přeloženo do češtiny, účastník spoření nemá šanci smlouvu vypovědět, přestože se zcela změní podmínky, za jakých byla smlouva uzavřena. A to má být rovnoprávné postavení občana ve

smluvních vztazích. Navržené opatření je rovněž v souladu s dlouhodobou snahou o redukci stávajících četných výjimek v daňovém zákonodárství.

Vzhledem k navrhované účinnosti zákona od 1. 1. 2011 a připisování úroků na účty účastníků stavebního spoření k 31. 12. daného roku se navržené opatření projeví v příjmech státního rozpočtu až v roce 2012. Účinnost nové právní úpravy je nutné stanovit k 1. 1. 2011, kdy začíná nové zdaňovací období a současně také období, za které jsou posuzovány nároky účastníků stavebního spoření na státní podporu za rok 2011. Svatá pravda, je nutné, aby byl občan co nejvíce okraden, a to pokud možno i zpětně. Občané nás poslance ve volbách zvolili v důvěře, že budeme chránit jejich zájmy. Souhlasím s tím, že stát má právo určovat výši státní podpory.

Co se ministr financí rozhodne zdanit příště? Mohly by to být např. příspěvky na penzijní pojištění, vždyť ty taky neoprávněně zvýhodňují ty, kteří se chovají odpovědně.

Případným schválením tohoto návrhu zákona bude voličům jednoznačně vyslán vzkaz, jak dalece lze důvěřovat slibům státu, a to i tehdy, když mají formu zákona. Příznačné je, že případné schválení návrhu poškodí pouze občany. Některé stavební spořitelny se očekávaného nepříznivého vývoje naopak snaží zneužít ve svůj prospěch. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že zástupci jedné stavební spořitelny obcházejí hromadně klienty a přesvědčují je, že jim nad rámec smlouvy připsou úrokovou zvýhodnění ještě v letošním roce, aby se tak vyhnuli jejich zdanění. Toto však rozhodně nedělají nezištně, ale požadují za to navýšení cílové částky minimálně o 200 000 a dále vzdání se úrokového zvýhodnění do budoucna. Jediný, kdo na tom v každém případě prodělá, je zas a pouze občan, jehož zájmy mají poslanci hájit především. Považoval bych tedy za rozumné, abychom pro daný návrh nehlasovali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, a zvu paní poslankyni Miladu Emmerovou k jejímu vystoupení.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážení přítomní, přednesu vám námitku svévole zákonodárce při ukládání daní, což je výrok z nálezů Ústavního soudu, a celkem srozumitelnou řečí, nikoli řečí striktně právníckou, vyslovuje tyto výhrady.

Navrhovatelé mají za to, že zvláštní sazba daně ve výši 50 % byla stanovena zcela svévolně, aniž by vláda, resp. zákonodárce blíže objasnil, proč zavádí právě takto vysokou sazbu, jež je nesrovnatelná s jakoukoli jinou daňovou sazbou. V této souvislosti poukazují a sdílejí názor Asociace českých stavebních spořitel, že se snížením státní podpory v padesáti-procentní výši je spojeno systémové riziko rychlého a nadměrného odlivu

vkładů. Podle navrhovatelů je zásah státu nepřiměřený, neboť zrušením daňového osvobození úroků z vkladů a záloh příspěvku dojde od 1. ledna 2011 k jejich zdanění běžnou patnáctiprocentní sazbou daně z příjmů, kdežto záloha příspěvku za rok 2010 má být zdaněna zvláštní sazbou 50 % . Pro účastníky smluv o stavebním spoření uzavřených do konce roku 2010 je nadto výše zálohy příspěvku za tento rok disproporčně stanovena i v důsledku plošného retroaktivního snížení příspěvků pro všechny smlouvy od 1. ledna 2011, což ještě prohlubuje svévoli při stanovení zvláštní sazby daně pro zálohy na příspěvky za rok 2010.

Zároveň navrhovatelé opětovně zdůrazňují časový aspekt náhle zavedeného zdanění. V obecné rovině přitom poukazují na právní závěry obsažené v nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní republiky ze dne 8. října 1992, Sbírka usnesení a nálezu Ústavního soudu ČSSR ročník 1992 č. 11, podle kterého stát nesmí při stanovení daně postupovat libovolně.

Dalším oddílem je Námitka porušení ochrany majetku či investic a práva podnikat ve vztahu k vlastníkům stavebních spořitelen. Závěrem své argumentace navrhovatelé uvádějí, že napadeným zákonem nebyla zasažena jen práva účastníků stavebního spoření, nýbrž též práva vlastníků stavebních spořitelen. U těchto subjektů se nová právní úprava velmi pravděpodobně nepříznivě promítne v celkovém poklesu objemu vkladů ze stavebního spoření, což může vést až k destabilizaci tohoto oboru podnikání a ke zmaření investic vynaložených stavebními spořitelny v dobré víře v relativní stabilitu právní úpravy. Tím může být ve své podstatě dotčeno jejich právo podnikat podle článku 26 odst. 1 Listiny. V této souvislosti odkazují zejména na závěrečnou zprávu z RIA k možné reakci akcionářů stavebních spořitelen, jakož i na vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu a České národní banky v rámci připomínkového řízení.

Mezinárodní smlouvy o ochraně a podpoře investic přitom standardně obsahují závazek spravedlivého a rovného zacházení se zahraničními investicemi, který spočívá v záruce, že legitimní očekávání zahraničních investorů v zachování stabilního podnikatelského prostředí nebude narušováno, dále závazek poskytnout zahraničním investicím plnou ochranu a bezpečnost, který spočívá v povinnosti státu zacházet se zahraničními investicemi s řádnou péčí, což zahrnuje zákaz jakýchkoli svévolných zásahů do zahraničních investic, a závazek zdržet se i tzv. nepřímého /faktického/ vyvlastnění zahraničních investic, tedy jakkoliv efektivně odejmout prospěch z investice. Tím, že napadená úprava nerespektuje závazky z mezinárodních smluv o ochraně investic, současně porušuje čl. 1 odst. 2 Ústavy, který zavazuje Českou republiku k dodržování závazků, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva.

Vyjádření účastníků řízení a amici curiae

Ústavní soud podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona o Ústavním soudu zaslal předmětný návrh na zrušení napadených ustanovení účastníkům řízení, tedy Poslanecké sněmovně a Senátu. Současně požádal o vyjádření ministra financí jako představitele ministerstva, které by vzhledem ke své působnosti mohlo k návrhu uvést relevantní skutečnosti, a Asociaci českých stavebních spořitelen, která sdružuje jednotlivé stavební spořitelny působící v České republice.

Vyjádření Poslanecké sněmovny a Senátu

Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření ze dne 14. ledna 2011, podepsaném její předsedkyní Miroslavou Němcovou, pouze stručně shrnula průběh legislativního procesu.

Senát ve svém vyjádření z téhož dne, podepsaném jeho předsedou Milanem Štěchem, shrnul průběh legislativního procesu i senátní rozpravy, ve které bylo některými senátory upozorňováno na retroaktivitu návrhu zákona. Dále odkázal na své vyjádření ze dne 22. prosince 2010 ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 55/10, v němž se vyjádřil k výtce odepření práva hlasovat nově zvoleným senátorům. V tomto vyjádření uvedl, že nově zvolení senátoři se nemohli zúčastnit schůze Senátu konané dne 12. listopadu 2010 v předchozím 7. funkčním období, protože v té době nebylo potvrzeno, že jejich mandát senátora skutečně vznikl. Mandát senátora sice vzniká druhým dnem prvního kola voleb, byl-li zvolen v prvním kole, nebo druhým dnem druhého kola voleb, byl-li zvolen ve druhém kole senátních voleb, senátoři však nemohou vykonávat svá práva a povinnosti spojené s mandátem, dokud není jednoznačně potvrzeno, že jejich mandát vznikl. Rozhodující závěr o platnosti voleb, resp. volby kandidáta, a tím i vzniku jeho mandátu nelze učinit již v den ukončení hlasování v příslušném kole voleb do Senátu, a to především s ohledem na možnost soudního přezkumu voleb a s tím souvisejících lhůt. Státní volební komise vydává senátorům osvědčení o zvolení, kterým senátoři prokazují své zvolení, pouze v případě, že v jejich volebním obvodu nebyla podána volební stížnost, nebo sice podána byla, ale Nejvyšší správní soud ji pravomocně zamítl.

Zástupci obou komor ve svých vyjádřeních vyslovili souhlas s upuštěním od ústního jednání ve smyslu § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.

Vyjádření ministra financí

Ministr financí Miroslav Kalousek ve svém vyjádření poskytl údaje vztahující se k počtu uzavřených smluv, vývoji počtu účastníků a výši poskytovaných záloh státní podpory v jednotlivých letech. Současně se vyjádřil k jednotlivým námitkám stěžovatelů. Zdanění státní podpory za rok 2010 podle jeho názoru nepředstavuje ani použití pravé retroaktivity, ani ho nelze označit za nepřipustné použití retroaktivity nepravé. Obecně existují dva systémy, jakými se určuje okamžik vzniku příjmu. První je založen na

cashovém principu, podle kterého příjem vzniká v okamžiku fyzického převedení hodnot, zejména peněžních prostředků. Je typický pro neúčtující osoby, neboť ty nevedou evidenci majetku a závazků v takovém rozsahu, aby bylo možno vždy určit okamžik vzniku nároku na daný příjem. Dalším důvodem jeho užití je jeho jednoduchost, a to především ve srovnání s druhým systémem podle aktuálního principu. Ten je založen na postupném vzniku celkového výnosu, jehož části lze pomocí kalkulace přiřadit k různým časovým obdobím. Tento princip je typický pro účetní jednotky, neboť účetnictví je na aktuálním principu obecně založeno.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. A nyní dostane slovo pan poslanec Václav Neubauer.

Poslanec Václav Neubauer: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, stavební spoření za poslední rok notně ztratilo na své atraktivitě. Už dávno není oním výjimečným finančním produktem garantujícím bezpečné a vysoké zhodnocování úspor. Stavební spořitelny, které to ve svých reklamách tvrdily a nadále tvrdí, si možná koledují o pěkný průšvih.

Podle bonmotu, který prý rád používal americký spisovatel Mark Twain, existují tři druhy lži. Lži, zatracené lži a statistiky. Přesnější by ale bylo do třetího stupně lži zahrnout spíše jiný obor – reklamu. Skoro každá reklama totiž lže, více či méně přehání, některé informace zdůrazňuje, jiné naopak neuvádí. Příkladem může být nejmenovaná firma vydávající své čokoládové výrobky za zdravou a lehkou svačinku plnou mléka. O tom, že jsou plné cukru a tuku, takže se po nich tloustne a kazí se zuby, ale samozřejmě pomlčí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane poslanče, já se pokusím požádat kolegy a kolegyně ze všech částí sálu, aby pokud možno ztlumili své verbální projevy. Děkuji.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji. Nelze očekávat, že reklama o propagovaném výrobku či službě bude mluvit jinak než v superlativech. Nesmí ale obsahovat nepravdivé údaje a neměla by ani žádné podstatné informace zamlčovat, aby neuváděla v omyl, v takovém případě by se totiž jednalo o klamavou reklamu, která je protiprávní. Osobám, jejichž práva byla takovouto reklamou dotčena, zákon umožňuje, aby se na původci klamavé reklamy domáhaly náhrady škody. Pokud jejich nároky odmítne, mohou se obrátit na soud. Mezi zakázané nekalosoutěžní praktiky kromě klamavé reklamy dále patří například klamavé označování zboží a služeb a

srovnávací reklama. Klamání spotřebitele je zakázáno. Uvádění veřejnosti v omyl vysloveně zakazuje i zákon o ochraně spotřebitele. Původní ustanovení § 8 obsahuje zákaz klamání spotřebitele, zejména uváděním nepravdivých, nedoložených, neúplných, nepřesných, nejasných, dvojsmyslných nebo přehnaných údajů a nebo zamlčením údajů o skutečných vlastnostech výrobků. (V sále je velký hluk.)

Zákon o ochraně spotřebitele v platném znění ve své příloze obsahuje výčet obchodních praktik, které je třeba vždy považovat za klamavé. Výslovně je tak zakázána například vábívá reklama spočívající v nabídce výrobků a služeb za podmínek, které jejich dodavatel či poskytovatel nakonec nemusí být schopen zajistit. Klamavou je také mimo jiné obchodní praktika spočívající v lákání zákazníků zdůrazňováním přednosti nabízených výrobků či služeb, které vyplývají přímo ze zákona. Na klamavé reklamy a nekalé obchodní praktiky lze v Česku narazit skoro na každém kroku a prozatím se nic neděje. Platí totiž, že kde není žalobce, není ani soudce. Zdejší spotřebitelé většinou nevědí, jaká práva mají a jak se mohou nekalým obchodním praktikám bránit. Prokázat příčinnou souvislost mezi klamavou reklamou na čokoládové výrobky a nabranými kilogramy by asi bylo obtížné, o vyčíslení vzniklé škody nemluvě. V některých jiných případech by to ale zase tak složité být nemuselo.

Příkladem může být nabídka stavebního spoření. Stavební spořitelny ve svých reklamách a prospektech klientům slibovaly výnosy, kterých nyní nedosáhnou. Krom toho atraktivita jejich nabídek spočívala v nabídce práv, která účastníkům stavebního spoření vyplývají přímo ze zákona. Jejich reklamy nezněly: nabízíme vám produkt, jehož výhodnost je dána podmínkami zákona o stavebním spoření, ale uzavřete s námi smlouvu o stavebním spoření a při vkladu 20 tisíc korun každoročně dostanete 3 tisíce korun plus úroky. Výhodnost svých nabídek stavební spořitelny obvykle dokládaly údajem o celkovém úrokovém výnosu, kterého klient může dosáhnout. Jeho správnost si ale klient nemohl ověřit, není totiž zřejmé, co v údajích bylo a co nebylo zahrnuto. Lze pouze dovodit, že obsahoval úrok poskytovaný a garantovaný stavební spořitelnou a státní podporou poskytovanou a z dnešního pohledu negarantovanou státem. Byly ale ve výpočtu zohledněny například i poplatky za uzavření smlouvy a vedení účtu?

V kontextu výše uvedených ustanovení zákona o ochraně spotřebitele byl kontroverzní i způsob prezentace výhody spočívající v osvobození výnosů ze stavebního spoření od daně z příjmu fyzických osob. Tato výhoda totiž vyplývala ze zákona. Loňská smrtš vládních úsporných opatření ukázala, že její zachování bylo zcela mimo kompetenci stavebních spořitel. Od letošního roku proto budou svým klientům připisovat úrokové výnosy snížené o patnáctiprocentní daň obdobně, jako tomu je u ostatních bankovních vkladů. Kontroverzní je i zkratková prezentace výhody

spočívající v odpočtu úroků z úvěru poskytovaného stavební spořitelnou od daňového základu. Pokud by klient stavební spořitelny daňový odpočet uplatnil, aniž by splnil podmínky stanovené zákonem o daních z příjmu podle § 15 odst. 3 a 4 zákona č. 586/1992 Sb., se zlou by se potázel. To, že uvedený odpočet lze uplatnit mimo jiné pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu poplatník byt či dům vlastnil a užíval ho k trvalému bydlení svému či svých blízkých příbuzných, si uvědomí málokdo.

Stavební spořitelny se jistě mohou bránit, že radikální změnu přístupu státu k podpoře stavebního spoření nemohly očekávat. Ony samy přece podmínky klientům nezhoršily. To je pravda, ale na druhé straně určitě mohly a měly být ve svých obchodních nabídkách daleko opatrnější a profesionálnější. Tristní je, že svůj přístup dodnes vesměs příliš nezměnily. Nadále klienty lákají příslibem výhod, které nemusejí získat. O tom, že se v některých případech jedná o klamavou reklamu a nekalé obchodní praktiky, asi nemůže být pochyb. V jejich reklamách a prospektech se nadále objevují neúplné a zavádějící informace, které mohou uvést zájemce o sjednání stavebního spoření v omyl.

Problémem pro stavební spořitelny se tak mohou stát nejen jejich stávající klienti nespokojení s vývojem situace, ale i klienti noví. Kdykoliv v budoucnu při změně podmínek totiž budou moci namítat, že byli o vyhodnocení výhodnosti stavebního spoření špatně informováni, a pokud měli správné informace, smlouvu by neuzavřeli. Tento problém se aktuálně týká internetových stránek přinejmenším tří z pěti v Česku působících stavebních spořitel.

Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní dostává slovo pan poslanec Jeroným Tejc. (V sále je neklid.)

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsdkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, než se dostanu k části, která bude jistě zajímavější z mého vystoupení, tedy části, kdy se dotknu oněch ústavních aspektů, jak jsme o nich již hovořili, a budu se nadále věnovat nálezu Ústavního soudu, těm částem, které jsme dnes ještě neměli možnost zde si vyslechnout, tak bych se rád pozastavil nad tím návrhem vlády jako celkem.

Já jsem pochopil, že se tato vláda a především pan ministr Kalousek chce zapsat do dějin jako někdo, kdo něco mění, ale především, kdo něco bourá. Ten návrh totiž nesměřuje v tom konečném důsledku k omezení systému stavebního spoření, ale de facto k jeho likvidaci. A myslím, že to je velká škoda. Je to škoda právě proto, že to je jeden z mála systémů, a hovořili o tom již kolegové, který funguje, který si získal důvěru lidí, který

presvědčil právě drobné střadatele, presvědčil lidi z nižších i středních vrstev, že má smysl spořit, má smysl spořit v nějakém dlouhodobějším horizontu, a rozhodně nesouhlasím s tím, že dochází ve všech případech nebo v drtivé většině ke zneužívání tohoto systému. Rozhodně si to nemyslím, protože částky, které hovoří o čerpání úvěru a množství prostředků, které jsou využívány na účelově a kontrolovaně vydávané úvěry ze stavebního spoření, hovoří přesně o opaku, tedy o tom, že stavební spoření jako institut je velmi efektivní, ale především směřuje k tomu, k čemu má, tedy podpoře výstavby. To, co je důležité na systému stavebního spoření, je právě ona dlouhodobost a bezpečnost. Ten systém je osvědčený, má důvěru lidí a jakýkoliv zásah, který bude snižovat jeho atraktivitu, bude znamenat jeho konec a přesun buďto do jiných kategorií spoření, které nebudou tak bezpečné, které mnohdy budou krátkodobější, ještě v menší míře budou znamenat povinnost využít získané prostředky na bydlení, a rozhodně to nepomůže ani těm, pro které bylo určeno, tedy především mladým rodinám s dětmi nebo těm, kteří se rozhodnou investovat do rekonstrukce například svého bydlení, a v konečném důsledku tedy nepomohou ani veřejným financím, kdy investice do bydlení generovala další příjmy státního rozpočtu.

Je evidentní, že tento systém má být zrušen a já myslím, že to není dobře. Určitě můžeme uvažovat o různých modifikacích tohoto systému, ale k tomu nedochází. Kdyby pan ministr Kalousek pod dojmem toho, že dochází ke zneužívání tohoto systému, navrhl například prodloužení doby stavebního spoření, té povinné doby, na 10 nebo 15 let s určitou sociální pojistkou, tak aby například v případě, že se osoba, která platí stavební spoření, dostane do složité životní situace, přijde o práci, tak aby na rok, na dva nebo na tři mohl být tento produkt pozastaven, to znamená, nehrozila by ztráta prostředků jako celku, ale došlo by jenom k pozastavení plateb, pak bych to snad chápal. Kdyby pan ministr financí Kalousek předstoupil před tuto Sněmovnu a navrhl daleko přísnější režim čerpání prostředků, které tam jsou vázány, tedy například ono vyplácení pouze účelově jen na bydlení, tak bych to snad ještě pochopil. Považoval bych to za snahu zefektivnit systém, který má sloužit k bydlení. To se však neděje a opak je pravdou. Tady dochází k likvidaci systému jako celku a je to velká škoda, protože do budoucna se každý nový systém, který bude chtít ČR vytvořit, který vláda nebo Parlament budou chtít prosadit, bude potýkat s velkou nedůvěrou. Bude tady určitý zápach z toho, jak stát přesvědčil své obyvatele, aby spořili v tomto systému, a poté kdy oni jej poslechli, to rozhodnutí změnil. Bude to podobné jako se zaváděním prímotopů v 90. letech, kdy lidé v dobré víře, že bude toto podporováno státem, nakonec o své investice mnohdy přišli, a tohle je velmi podobné a především negativní do budoucna pro další výhled, pro další snahu státu přesvědčit na jiné

podobné anebo prospěšné modely, které jsou založeny na důvěře občanů a veřejnosti.

Proto stejně jako mí kolegové nemohu souhlasit s návrhem vlády, nemohu souhlasit s návrhem, který tady koalice prohlašovala, a budu jako poslanec hlasovat pro návrh pozměněný Senátem, tak abychom tento systém jako celek fakticky nelikvidovali, i když se budeme tvářit, že se nic podstatného nezměnilo. Myslím, že během několika let, během roku, dvou, tří budeme vidět tak razantní úbytky na straně nových smluv stavebního spoření, že to bohužel potvrdí má slova, která tady dnes pronáším.

A abych ještě ve zbývajícím čase, který mi předepsala koalice, který nemůže být bohužel neomezený, se dále dostal k nálezu Ústavního soudu, tak budu citovat vyjádření pana ministra financí, třetí odstavec – tam, kde skončila paní poslankyně Emmerová, a myslím, že je to docela poučné.

Pro příjmy fyzických osob, o kterých není vedeno účetnictví, je základním pravidlem zdanění příjmů na bázi cashového principu. Na tomto principu je vystaveno zdanění těchto příjmů již od počátku účinnosti zákona o daních z příjmů. Vzhledem k tomu, že státní příspěvek je příjmem fyzické osoby, která o jeho přijetí nikdy neúčtuje, je rozhodným okamžikem pro zdanění tohoto příjmu okamžik fyzického přijetí peněžních prostředků na účet oprávněné fyzické osoby. Příjem jakožto skutečnost relevantní pro daň z příjmů fyzických osob, tedy předmět daně, vznikne tedy až přijetím tohoto plnění, tedy v předmětném případě až v roce 2011.

Ministr financí tedy nezastává názor, že se jedná o pravou retroaktivitu, neboť změna zákona o daních z příjmů se vztahuje pouze a výlučně na příjmy vzniklé, tj. přijaté fyzickou osobou, po účinnosti napadeného zákona, tj. po 1. lednu 2011. Navrhovatelé v této souvislosti zaměňují okamžik – alespoň tedy podle názoru ministra financí – vzniku nároku na příjem, tedy splnění podmínek pro připsání státního příspěvku za rok 2010, a okamžik vzniku příjmu, tedy přijetí státního příspěvku fyzickou osobou v roce 2011, pro účely daně z příjmů. K tomu pro úplnost dodává, že úroky za rok 2010 jsou připisovány nejpozději k poslednímu dni kalendářního roku, tedy k 31. prosinci 2010, a proto se na ně zdanění srážkovou daní z příjmů se sazbou 15 %, které bude účinné od 1. ledna 2011, vztahovat nebude.

Bohužel s ohledem na čas už nemohu být více objektivní. (Pobavení.) Já jsem se snažil i argumenty pana ministra financí zde uvést. Věřím, že to ocení. Ústavní soud mu za pravdu nedal, těmto argumentům za pravdu nedal. Ty další musím samozřejmě nechat na svých kolezích a věřím, že se s nimi vypořádají jak oni, tak vy při hlasování v této Sněmovně.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Další v rozpravě vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek. Hlásí se pan

předseda – on mi to říkal předtím.... Tak já se omlouvám. S přednostním právem pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, přečetl jsem si stenozáznam a upozorňuji, že při tom, když jsme hlasovali o tom, že dnešní jednání bude po 19. i po 21. hodině, případně i zítra, čárka, po půlnoci, jsem myslel, po dnešní půlnoci. Pakliže někdo má námitku proti tomu, že budeme jednat dnes po půlnoci, že to bylo odhlasováno, prosím, ať tak učiní hned, ať tu námitku podá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A nyní tedy má slovo pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený zbytek vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, obávám se, že v tomhle rétorickém maratónu už příliš o argumenty nejde, ale chci zdůraznit, že mně jde opravdu o argumenty, a proto bych byl rád, kdyby mě někteří kolegové také poslouchali. Jestli vás můžu poprosit, paní předsedající...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já požádám opět kolegy v celém sále, aby pokud možno se zdrželi hlasitých projevů.

Poslanec Jiří Paroubek: Abych nemusel přidávat decibely. Možná že jim to v tuhle hodinu už nebude tak příjemné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já myslím, že to půjde bez přidání. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Výborně! Já jsem vyslechl velice pozorně pana ministra financí Kalouska. To fiskální hledisko, které použil pro argumentaci, samozřejmě pro mě není neznámé. On hovoří především o úsporách v rozpočtu, o škrtech, a to je příklad jednoho takového velkého škrtu. Pan ministr financí však nemluvil o hledisku národohospodářském. Myslím, že to je hledisko, které má nejméně stejnou hodnotu. Ministerstvo financí vychází z filozofie, že není věcí státu vytvořit lidem příznivé podmínky pro pořízení jejich bydlení, ať už vlastnického nebo například družstevního, s tím, že je možné přece vše financovat hypotékou. To by bylo pravdou, pokud by všichni, kdo chtějí bydlet ve svém, měli zástavu úvěru formou nemovitosti. Tak tomu ale není! Výhoda stavebního spoření a stavebního úvěru, který na stavební spoření navazuje, je v tom, že není potřeba zástavy formou nemovitosti. Tato forma – stavební spoření tedy a stavební úvěr – umožňuje určitému segmentu občanů si pořídit vlastní bydlení, podíl v

družstvu či zkvalitnění svého bydlení, protože jinak by se k tomu nedostali. Stavební spoření bylo zřízeno podle zkušeností vyspělých západoevropských států, ale také Spojených států a Kanady. Čili dá se říci, že je to nástroj a institut, který patří k sociálně tržnímu hospodářství, není to žádný relikt bývalého režimu.

Dámy a pánové, zažíváme v současné době hluboký propad českého stavebnictví, propad stavebních prací. Pokud se podíváme na zahajování stavebních prací, tak je to dokonce v desítkách procent meziročně a myslím, že by to vládu mělo znepokojovat. Klesají veřejné investice, klesají soukromé investice domácí i zahraniční. Tady se určitě promítá, pokud jde o domácí investice a veřejné investice, i nečerpání evropských peněz. Samozřejmě, svoji roli mohou sehrát investice do vlastního bydlení. Vláda nedělá nic pro oživení stavebnictví. Stavební firmy tak zažívají propouštění lidí, klesá rentabilita firem. Je to smutný příběh.

Častá výhrada v minulosti, kterou jsem, upřímně řečeno, sdílel, pokud jde o stavební spoření, byla v tom, že se jedná o spoření, které je vlastně nejlepším zhodnocením peněz na trhu na nákup zahraničních vozidel. Jistě by nebyl problém, pokud by to Ministerstvo financí opravdu chtělo, omezit výhody ze stavebního spoření plynoucí jen na ty, kdo je chtějí skutečně použít na pořízení či modernizaci vlastního bydlení.

Zkrátka, stavební spoření je důležitý nástroj na pořízení vlastního bydlení. Národohospodářsky vidím jeho omezení, jeho okleštění, jako velkou chybu. Divíme se hroící stagnaci, či dokonce recesi českého hospodářství. Pokud vláda jde jen cestou rozpočtových škrtů, které tnou české hospodářství do živého, nemůže se tomu vůbec divit.

Dámy a pánové, přístup Senátu k té modifikaci návrhu, jak tam přišel z Poslanecké sněmovny, vidím jako rozumný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Paroubkovi a zvu paní poslankyni Hanu Orgoníkovou.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se ještě vyjádřila k návrhu novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o dani z příjmů, sněmovní tisk 378. Je reakcí na nález Ústavního soudu z letošního roku, kterým byla k 31. 12. 2011 zrušena obdobná vládní novela, schválená loni ve stavu legislativní nouze. Novela opětovně ve vztahu k zákonu o stavebním spoření snižuje výši státní podpory, příspěvku, z 15 % na 10 % uspořené částky při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun. Opětovně je doplněna i technická změna, která se týká nastavení limitu pro další činnosti stavebních spořitelny, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Ve

vztahu k zákonu o dani z příjmu novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory.

Novela naopak již neobsahuje návrh na zavedení zvláštní srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, neboť toto opatření shledal Ústavní soud kvůli pravé retroaktivitě jako protiústavní.

Novela zákona o stavebním spoření, tak jak prošla Poslaneckou sněmovnou, útočí na jeden z nejoblíbenějších finančních produktů mezi občany České republiky. V Česku bylo donedávna stavební spoření díky svým parametrům skutečně jedním z nejoblíbenějších spořicíh produktů a je třetím nejrozšířenějším způsobem financování vlastního bydlení.

Hlavní myšlenkou stavebního spoření je možnost získat únosný úvěr na bydlení. Účastníkem stavebního spoření může být fyzická nebo právnická osoba, která uzavřela písemnou smlouvu o stavebním spoření. Za uzavření smlouvy o stavebním spoření si stavební spořitelna účtuje poplatek, který se pohybuje kolem 1 % z cílové částky. Poté klient začne spořit.

Jak uvádí jeden z internetových serverů, který zmiňuje a definuje stavební spoření, myšlenka stavebního spoření vznikla již v 18. století v Anglii z často neúspěšné snahy zařídit si samostatně vlastní střechu nad hlavou. Spojilo se více lidí, kteří si chtěli postavit vlastní dům, a začali spořit společně. Poté byla naspořená částka dána k dispozici tomu jedinci, který potřeboval postavit dům co nejrychleji. Ten dále nespořil, ale platil splátky. Celá situace se opakovala tak dlouho, až byly uspokojeny potřeby všech.

Nejvýznamnějším se tento produkt stal v Německu, kde první stavební spořitelna byla založena již v roce 1855. Velkého rozvoje se stavební spoření dočkalo po první světové válce v letech 1924 až 1929, kdy vznikla potřeba výstavby nových bytů. Koncem 30. let 20. století došlo ke změně systému přidělování. Dosavadní podmínky pro přidělování peněžních prostředků na bydlení závisely pouze na losu, nové byly založeny na takzvaném hodnoticím čísle. Druhá vlna rozvoje byla zaznamenána po druhé světové válce, znovu kvůli nedostatku bytů. Do roku 1948 bylo evidováno kolem 300 tisíc smluv o stavebním spoření, o 23 let později se tento stav výrazně změnil na více než 12 mil. smluv.

V České republice se začalo stavební spoření masivně rozšiřovat až v 90. letech 20. století. Díky němu si lidé mohli snáze dopřát vlastní dům či byt, vybavit si jej podle představ svých vlastních. Stát subvencemi stavebního spoření podpořil snahu občanů šetřit a utrácet našetřené peníze za zboží a produkty zpravidla českých stavebních firem, které zaměstnávají další lidi. 22. května 2011 Evropské sdružení stavebních spořitelny zjistilo, že stavební spoření v České republice je třetí největší v Evropě, hned za Německem a Rakouskem. Za Českou republikou následuje Slovensko, Maďarsko, Chorvatsko a Rumunsko.

Tím, že je omezována podpora stavebního spoření, je dáván občanům signál, že nechcete, aby lidé výhodně spořili. Nechcete, aby prosperovalo stavebnictví, nechcete, aby lidé měli práci. Zároveň deregulujete nájemné a berete tak lidem čím dál víc z jejich výdělků. Snižujete jim platy a zvyšujete daně. Zboží i služby podraží v souvislosti se zvýšením DPH. Za mnou do poslanecké kanceláře chodí občané a ptají se, kde na to mají brát. A to se ptám i já, kde na to všechno mají lidé brát. Šíříte mezi lidmi beznaděj a musím říci bohužel, že rozdmýcháváte i sociální nenávist.

Asociace českých stavebních spořitelů ve svém stanovisku ze dne 14. ledna 2011 poukázala na základní charakteristiky systému stavebního spoření. Stavební spoření představuje relativně uzavřený systém účastníků, jenž funguje na principu solidárnosti. Větší část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčit na bydlení. Jiní účastníci, kteří nevyužijí možnosti úvěru, takzvaní přátelští klienti, jsou zase motivováni státní podporou ke spoření. Podle statistiky je v současnosti průměrný vklad přibližně 85 tisíc korun a průměrný úvěr přesahuje 510 tisíc korun. Český systém stavebního spoření tak potřebuje přibližně pět přátelských klientů pro to, aby mohl být poskytnut jeden průměrný úvěr. Ti klienti, kteří své úspory na určitou dobu odloží do stavebních spořitelů, jsou tak žádoucí pro fungování tohoto systému, neboť tyto peníze dají k dispozici účastníkům, kteří chtějí nebo potřebují úvěr na financování svých bytových potřeb.

Nedivím se, že se poslanci po mé pravici baví, poněvadž mají zřejmě dost finančních prostředků na to, aby si postavili dům, a nemusí se obávat toho, že by na něj neměli. (Hlas z lavic.) Já nejsem sprostá. Pane poslanče Stanjuro, neoslovujte mě takto – přes paní předsedající. Tak.

A já vás chci požádat, abyste podpořili senátní návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak to byla paní poslankyně Orgoníková. Nyní dostane slovo pan poslanec Milan Urban, připraví se pan poslanec Stanislav Huml.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, jistě budete souhlasit se mnou, když budu považovat zákony vrácené či zamlžené Senátem za zásadní a za zákony, které mají velký vliv na dění v České republice, a tudíž i na konkurenceschopnost české země do budoucna. Z tohoto pohledu si myslím, že určitá edukace v tomto smyslu stojí za to, a jistě mi nebudete mít za zlé, když zde budu citovat z materiálu Ministerstva průmyslu a obchodu, který byl projednáván na vládě České republiky a který se týká konkurenceschopnosti, respektive analýzy konkurenceschopnosti České republiky. Tento materiál vychází ze závěrů

renomovaných zahraničních institucí, jako je Světové ekonomické fórum, OECD či IMD business school a podobně.

Tedy myslím si, že stojí za to, abychom se podívali pod hladinu a podívali se do tohoto materiálu, protože on je velmi podle mého názoru kvalitní a seriózní a popisuje českou realitu dost dobře a v mnoha ohledech je i velmi kritický a říká, co bychom v České republice měli zlepšit. Ten materiál se týká různých oblastí. Abych nebyl zde v podezření, že mluvím mimo téma, které se týká novely o stavebním spoření, chtěl bych zde jasně říct, že se týká jak institucí infrastruktury, makroekonomické stability, zdraví a základního vzdělání, odborné kvalifikace, efektivitu trhu práce, efektivitu finančních trhů, technologického prostředí, investičního prostředí, podnikatelského prostředí a inovací.

Tedy naše exportně zaměřené hospodářství prokázalo svou životaschopnost v celé řadě oborů v minulosti. Kombinace levně kvalifikované pracovní síly a investičních příležitostí přilákala do země tolik potřebný zahraniční kapitál a moderní technologie, umožňující růst produktivity práce. To však nesmí zakrývat fakt, že se kritéria pro úspěch na globálním trhu neustále zvyšují. Produkty pocházející ze zemí, které ještě před dvaceti lety nesly nálepkou rozvojové, nyní konkurují výrobkům českých podnikatelů nejen na zahraničních, ale i na našem domácím trhu. Je proto klíčové uvědomovat si změny konkurenčního prostředí a přizpůsobit se jim modernizováním a reformováním vlastní politiky odpovídajícím způsobem.

Už více než pět let jsme součástí jednotného trhu Evropské unie, který na jedné straně poskytuje našim výrobcům lepší možnost uplatnit se, ale na straně druhé na ně klade mnohem větší nároky na kvalitu, přizpůsobivost a produktivitu v soutěži s etablovanými kapitálově silnějšími a právního prostředí lépe znalými konkurenty. Česká republika ale potřebuje stanovit cíle své hospodářské politiky nejenom kvůli posílení své konkurenceschopnosti v rámci vnitřního trhu EU, ale především s ohledem na změny probíhající v globální ekonomice. I přes všechny úspěchy transformačního procesu máme ve schopnosti přizpůsobit se těmto změnám stále velké rezervy a tedy potenciál ke zlepšení.

Výkonnost hospodářství České republiky za rok 2009 poklesla rychlejším tempem, než tomu bylo například v okolních zemích EU 27. Zejména došlo k poklesu produktivity práce, která byla ovšem již před krizí v EU podprůměrná. Došlo k výraznému poklesu výkonnosti v průmyslových odvětvích a zároveň se snížila míra investic. Tento vývoj se sice zatím neprojevil negativně na vnější obchodní bilanci České republiky, nicméně vysoká strukturální závislost českého exportu na úzké skupině výrobků odpovídá spíše komoditním výrobkům. Představuje, jak ukázala i nedávná hospodářská recese, pro Českou republiku velké potenciální riziko. Tento vývoj naznačuje, že z hlediska konkurenceschopnosti se ekonomika České

republiky nachází v kritickém období, a pokud má v následujících letech Česká republika za cíl přiblížit se k průměru ekonomické úrovně Evropské unie, je třeba podívat se na příčiny dnešní neuspokojivé situace.

Ve studiích Světového ekonomického fóra a IMD business school, které hodnotí konkurenceschopnost jednotlivých zemí, se Česká republika umístila na 36. místě ze 139 zemí, respektive na 29. místě z 58 zemí. I přes negativní dopady ekonomické krize si tak Česká republika spolu s Estonskem drží mezi státy východní Evropy nejlepší výsledek. Podle hodnocení Světového ekonomického fóra došlo bohužel za poslední rok k posunu o dalších pět míst dozadu, takže naše pozice se zhoršuje namísto toho, aby se zlepšovala. Je však nutné věnovat pozornost skutečnosti, že dosud existující relativní výhoda levné kvalifikované pracovní síly podporující komparativní výhodu v pracovně náročném zboží se během času snižuje vzhledem k rostoucí konkurenceschopnosti států s nízkými mzdami ať v EU, nebo mimo ni. Proto musí být dlouhodobá strategie zaměřena na opatření, jež podporují konkurenceschopnost ekonomiky.

Výrazný prostor pro zlepšení pak existuje i v oblasti veřejné správy, kde v rámci evropské sedmadvacítky patříme mezi ty nejméně úspěšné. Alarmující jsou podle metodiky například nedůvěra veřejnosti v politiky – přátelé, ocitáme se na 123. místě – nebo břemeno administrativní zátěže, kde se pohybujeme na místě 118. Tolik jsme tady debatovali o podnikatelském prostředí a administrativních překážkách, tolik tady debatujeme o tom, jak mají fungovat veřejné instituce České republiky, a vidíte, co si o nás myslí ve světě.

Téma konkurenceschopnosti národních hospodářství se do popředí dostává zejména v posledních dvou desetiletích, což souvisí s proměnami světové ekonomiky. Byl to především hospodářský vzestup asijských zemí, který přiměl Evropu i Spojené státy zamyslet se nad tím, jakým způsobem této konkurenci čelit a jak znovu nabýt pozici toho, kdo udává směr. Přestože se sledování a vyhodnocování národní konkurenceschopnosti začíná ve vyspělých zemích institucionalizovat, vznikají různé rady pro konkurenceschopnost a podobně, jejich definice není nijak přesně sjednocena. Některé definice hodnotí konkurenceschopnost dané země v souvislosti s vývojem cenově nákladových faktorů, jiné kladou důraz na roli makroekonomických indikátorů, jimiž jsou například růst hrubého domácího produktu, životní úroveň či zaměstnanost. Některé instituce poukazují na to, že konkurenceschopnost neznamena jen ekonomickou výkonnost, ale promítají se do ní i některé faktory, jako je například životní prostředí, kvalita života, znalosti, moderní technologie atd. Světové ekonomické fórum definuje konkurenceschopnost jako soubor institucí, politik a faktorů, které určují úroveň produktivity dané země.

Vzhledem k tomu, že můj čas pro vystoupení se naplnil, jistě mi ne-

budete mít za zlé, že v příštích vystoupeních budu pokračovat na téma konkurenceschopnost české země. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Všichni se těšíme.

Teď vystoupí pan předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych rád využil této příležitosti, protože už je po půlnoci, tak bych chtěl všem popřát krásné středeční ráno. Těším se na příští hodiny, které tady spolu strávíme v Poslanecké sněmovně debatou nad tímto důležitým zákonem, který koneckonců vrátil do Poslanecké sněmovny Senát, a protože se domnívám, že bychom přece jenom takto vážný zákon měli projednávat v poněkud klidnější atmosféře, rád bych navrhl procedurální návrh, který by spočíval v tom, že bychom přerušili projednávání tohoto bodu a odročili ho do 4. prosince letošního roku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Děkuji. Zazněl procedurální návrh. Já tedy o něm dám za chvíli hlasovat. Prosím, aby se kolegové z předsálí dostavili do sálu. Registruji také žádost na odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. (Chvilé čekání.)

Zazněl zde procedurální návrh z úst předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Sobotky na přerušení tohoto bodu do 4. prosince.

Já tedy zahájím hlasováním o tomto procedurálním návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 231, z přihlášených 134 pro 40, proti 93. Tento návrh byl zamítnut.

Nicméně pan poslanec Sobotka vyzkoušel naši bdělost, takže můžeme pokračovat. Nyní vystoupí pan poslanec Stanislav Huml. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Dobrou popůlnoc. Dovolte mi, vážená vládo, vážená paní předsedkyně, abych také přednesl svůj příspěvek. Já jsem člověk, který je zvyklý pracovat v noci, čtyřadvacítky byly poměrně běžné, nicméně jsem strašně zvědav, jak budeme zítra hlasovat o nejdůležitějším zákonu roku, a to je rozpočet.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid v jednacím sále.

Poslanec Stanislav Huml: Nasaďte si sluchátka a koukejte se dál na film.

Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, zákonem číslo 348 ze dne 12. listopadu 2010 byl novelizován zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmu. Připomenu jenom, že jeho schválení proběhlo ve schválení tzv. legislativní nouze. Tuto novelu zákona Ústavní soud 19. dubna 2011 zrušil nálezem vyhlášeným pod číslem 119/2011, a to uplynutím 31. prosince. Já bych hlavně pro členy naší vlády zdůraznil článek 7B nálezu, a to o ústavních principech zákazu retroaktivity a právní jistoty a řešení kolize platnosti staré a nové právní úpravy.

Já se musím přiznat k tomu, že jsem byl atakován mnoha novináři, stejně jako mnozí z vás, a na tomto zákoně mi opravdu celou dobu vadila retroaktivita. Smlouvy, které byly uzavřeny před účinností zákona, by měly platit i nadále. Je to jedna z mála věcí, které člověk by měl jako správný citění dodržovat. My jsme si vždycky říkali, že budeme podporovat střední vrstvu obyvatel, a ta střední vrstva obyvatel je nejvíc spořicí a nejvíc ve stavebním spoření zainteresovaná.

Stěžejní námitka navrhovatelů pro Ústavní soud ve vztahu k napadeným ustanovením se týkala jejich nepřipustných retroaktivních účinků –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se. Dámy a pánové, já vás ještě jednou prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Stanislav Huml: Já také děkuji – a s tím souvisejícího zásahu do právní jistoty účastníků stavebního spoření. Ústavní soud ve své dosavadní judikatuře opakovaně vymezil obsahy pojmu pravé a nepravé retroaktivity, zpětné účinnosti právních norem. O pravou retroaktivitu se jedná v případě, že právní norma působí vznik právních vztahů před její účinností za podmínek, které teprve dodatečně stanovila, nebo pokud dochází ke změně právních vztahů vzniklých podle staré právní úpravy, a to ještě před účinností nového. V případě nepravé retroaktivity sice nový zákon nekládá právní následky pro minulost, v minulosti nastalé skutečnosti však právně kvalifikuje jako podmínku budoucího právního následku nebo pro budoucnost modifikuje právní následky založené podle dřívějších předpisů. Ústava neobsahuje explicitní zákaz retroaktivity právních norem pro všechny oblasti práva, ten však vyplývá ze zásady právního státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy, k jehož znakům patří i princip právní jistoty a ochrany důvěry občana v právo.

V závěru článku VII./b pak Ústavní soud nakonec připomíná své závěry obsažené v nálezu, podle něhož je zrušení staré a přijetí nové právní úpravy nutně spjata se zásahem do principu rovnosti a ochrany důvěry občana v právo, k němuž dochází v důsledku ochrany jiného veřejného zájmu či základního práva nebo svobody.

Rozhodnutí zákonodárce o způsobu řešení časového střetu staré a nové právní úpravy ale není z ústavního hlediska věcí nahodilou nebo věcí libovůle, nýbrž věcí zvažování v kolizi stojících hodnot. V závěru o druhu legislativního řešení časového střetu právních úprav tak, aby mělo vést posuzování uvedeného konfliktu hodnot s hlediskem proporcionality s ohledem na intertemporalitu. Proporcionalitu lze charakterizovat tak, že vyšší stupeň intenzity veřejného zájmu resp. ochrany základních lidských práv a svobod, odůvodňuje vyšší míru zásahu do principu rovnosti a ochranu důvěry občana v právo novou právní regulací. Omezení základního práva přitom musí ve smyslu článku 4 odst. 4 Listiny šetřit jeho podstatu a smysl. Při posouzení způsobu legislativního řešení uvedeného časového střetu tak sehrává svou roli nejen míra odlišnosti staré a nové právní úpravy, nýbrž i další skutečnosti jako společenská naléhavost zavedení posléze uvedené právní úpravy.

Tolik k nálezu Ústavního soudu a hlavně k retroaktivitě.

Schválením a zavedením této novely o stavebním spoření riskuje Česká republika další ze série arbitrází, které oslabí v době finanční krize českou ekonomiku.

Cílem této novely je snížit zatížení státního rozpočtu v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníkům stavebního spoření, potřeba reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době plně nevede k financování bytových potřeb, a sblížení podmínek pro odstranění úrokových příjmů plynoucích ze stavebního spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů.

Návrh zákona, který zde projednáváme, zavádí snížení výše státní podpory. Tato úprava se týká všech smluv o stavebním spoření, a to od 1. ledna 2012. Snížením této částky omezujeme podporu téměř pěti milionů obyvatel této země. Podporu, kterou si tento stát mohl a měl dovolit, neboť podporou stavebního spoření stát zcela jasně deklaruje svůj zájem a podíl na zajištění bydlení pro občany své země. Omezením podpory stavebního spoření se dostáváme opět k tématu, které je dnes v této současné velice negativní ekonomické situaci stále víc a víc aktuální. Souvisí to zejména se zvyšujícím se podílem obyvatel na okraji chudoby. Možnosti stěhování do menších a levnějších bytů jsou prakticky nulové. Takové byty většinou neexistují a podpora jejich výstavby v rámci sociálního bydlení je blokována představou, že na venkově je dostatek volných

bytů. Prokázalo se však, že vykazované neobydlené byty nejsou nikterak disponibilní.

Z hlediska politiky bydlení je potřebné se zabývat tím, kolik je domácností s nízkými příjmy, jaké jsou tendence jejich vývoje, jaké tvoří skupiny a kde žijí. Z výzkumu prováděného v Sociologickém ústavu akademie věd jsou patrné tři ohrožené skupiny domácností. Mladé rodiny s dětmi mezi 20 až 35 lety s nízkými a středními příjmy, těch je 372 tisíc, neúplné rodiny, matky nebo otcové s dětmi, těch je asi 320 tisíc, a senioři, těch je 1677 tisíc.

Mladé rodiny jsou nuceny získávat vlastnické byty, ačkoli by bylo účelnější, kdyby začínaly bydlet ve startovacích nájemních bytech, jak je to obvyklé ve vyspělých státech. Neúplné rodiny mají cestu za vlastnickým bydlením ještě těžší a senioři rovněž nenalézají schůdná řešení, jakmile se octnou v pasti chudoby. Postupně vzniká národohospodářský problém velkého sociálně-ekonomického dopadu.

Ministerstvo financí argumentuje tím, že stavební spoření je na finančním trhu produkt jako každý jiný. Není prý proto důvod, aby pro něj byly licencovány pouze stavební spořitelny. Proto je nutné udělat rozhodnutí, zda je bydlení a jeho financování produkt jako každý jiný, anebo že stavební spoření je jedním z produktů, který stát bude podporovat.

Podle § 6 zákona o stavebním spoření jsou bytovými potřebami účastníka pro účely zákona o stavebním spoření – cituji: výstavba bytového domu nebo rodinného domu nebo bytu ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu, změna stavby na bytový dům, rodinný dům nebo byt, koupě bytového domu, rodinného domu nebo bytu včetně rozestavěné stavby těchto domů nebo bytů, koupě pozemku v souvislosti s výstavbou nebo koupí bytového domu, rodinného domu nebo bytu včetně rozestavěného, splácení členského vkladu nebo podílu v právnické osobě, jíž je účastník členem nebo společníkem, a stane-li se účastník nájemcem bytu, popř. bude-li mít jiné právo užívání bytu v bytovém nebo rodinném domě ve vlastnictví této osoby, v bytovém domě nebo v rodinném domě, pokud jsou tyto ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví účastníka, bytu ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví podle zvláštního právního předpisu včetně podílu na změně údržby nebo udržovacích pracích, bytu v bytovém domě nebo rodinném domě, je-li účastník jeho nájemce nebo užívá-li byt z jiného důvodu. Stavební práce jsou prováděny se souhlasem vlastníka bytového domu nebo rodinného domu, je-li takového souhlasu potřeba podle zvláštního právního předpisu atd.

Z citace platného zákona je jasně zřejmé, že už od svého počátku byl zákon o stavebním spoření koncipován tak, aby v co největší míře a s podporou státu poskytoval účastníkům pomoc a podporu v případech, které jakýmkoli způsobem souvisí se zajištěním bydlení. Je tedy pro mne

nepředstavitelné, aby současná vládní koalice, zastoupená v tomto návrhu Ministerstvem financí, konstatovala, že v případě přijetí tohoto návrhu zákona dojde k významné úspoře z výdajové kapitoly státního rozpočtu, když podpora bydlení by měla být naopak v jejich zájmu.

Já jsem na rozdíl od pana ministra financí a jeho úřadu přesvědčen, že stavební spoření je produkt, který je v zájmu státu a který stát musí podporovat nad rámec ostatních produktů –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jsem nucena vás upozornit, že uplynul váš čas.

Poslanec Stanislav Huml: A nejen proto nemohu tento návrh zákona podpořit. Děkuji za pozornost, hezký večer.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane senátore, vážené kolegyně, vážení kolegové, předně bych chtěl za sebe i za moji rodinu i za těch několik milionů občanů České republiky přiznat, že jsem ve střetu zájmů, protože sám daný produkt mám zaveden, a to dlouhodobě.

Víte, mám jeden velký a obecný problém, který se týká nejen této materie, ale který se týká všech reformních zákonů. Platí obecně, že o důležitých reformách by měla proběhnout odborná diskuse nezávislých odborníků, reformy by měly být projednány s opozicí a zejména u všech důležitých reforem je vždy zásadní důvěra veřejnosti. A to vše u všech reforem předkládaných současnou vládou schází, protože drtivá většina tzv. reformních kroků současné vlády jsou pouze účetní škrtky. Nejinak je tomu i u zákona o stavebním spoření.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona snižuje státní podporu o 5 % při zachování maximálních limitů základu, dochází ke zrušení osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. Tím se ovšem sníží finanční hotovost a možnosti pro využití stavebního spoření. Podle řady odborníků zásahy státu zbytečně poškozují zavedení a v současnosti dobře fungující finanční produkt, který má prozatím důvěru značného množství lidí. Prostě se obávám, aby se s vaničkou nevytilo i dítě, protože stavební spoření nejenže zhodnocuje úspory a podporuje mladé spoluobčany k úsporám, ale to nejpodstatnější je, že umožňuje přístup k nejdostupnějšímu úvěru na bytové potřeby, zejména u mladých rodin.

Vážený pane senátore, vážené kolegyně, vážení kolegové, se

stavebním spoření se pojí ještě jeden problém, který hodlá Ministerstvo financí zavést. Tím je možnost vstupu bank do systému, ovšem bez limitujících omezení, která mají dnes na trhu působící stavební spořitelny. Podle právníků i odborníků na obchodní právo jde o porušení principu rovnosti, které povede k diskriminaci a porušení základních ústavních principů, a to principu rovnosti. Tento systém sice na jedné straně umožní větší konkurenceschopnost, ziskovost vkladů a ziskovost bank, ovšem na druhé straně zvýší riziko uložených peněz z důvodu rizikovějších investic. A takový návrh jde mimo logiku, se kterou bylo původně stavební spoření zakládáno a také legislativně přijato. A protože vidím, že vás to hodně zajímá, a myslím si, že je důležité hlavně pro kolegyně a kolegy z vládních lavic, abych jim trochu otevřel oči v tom smyslu, co vlastně chcete omezit, tak si vás dovoluji seznámit se základními ukazateli vývoje stavebního spoření v České republice, a to od roku 1999 do roku 2010.

Takže když se vezme počet nově uzavřených smluv o stavebním spoření, rok 1999 – 906 867, rok 2000 – 1 115 926 smluv, rok 2001 – 1 373 258, rok 2002 – 1 293 890 smluv, rok 2003 – 2 097 338 smluv, rok 2004 – 314 650, rok 2005 – 430 233 smluv, rok 2006 – 516 385 smluv, rok 2007 – 579 730 smluv, rok 2008 – 705 463 smluv, rok 2009 – 575 292 smluv a v loňském roce 2010 to bylo 532 765 smluv.

Co se týká průměrné cílové částky u nově uzavřených smluv o stavebním spoření s fyzickými osobami, to znamená občany, uvádím objem v tisícikorunách. Rok 1999 – 144 200, rok 2000 – 139 000, rok 2001 – 137 000, rok 2002 – 147 000, rok 2003 – 200 000, rok 2004 – 223 000, rok 2005 – 228 000, rok 2006 – 236 000, rok 2007 – 285 000, rok 2008 – 303 000, rok 2009 – 309 000 a v roce 2010 to bylo 301 000 korun.

Reálně vyplacená státní podpora v daném období, je to objem v miliardách korun. V roce 1999 – 6,4 mld., rok 2000 – 7,7 mld. korun, rok 2001 – 2,3 mld., rok 2002 – 11 mld., rok 2003 – 13,3 mld., rok 2004 – 15,3 mld. korun, rok 2005 – 16 mld. korun, rok 2006 – 15,8 mld. korun, rok 2007 – téměř 15 mld. korun, rok 2008 – 14,2 mld. korun, rok 2009 – 13,3 mld. korun a v loňském roce to bylo necelých 12 mld. korun.

Naspořená částka, opět objem v miliardách korun: v roce 1999 – 93,6 mld. korun, v roce 2000 to bylo 110,4 mld. korun, v roce 2001 to bylo 133,3 mld. korun, rok 2002 – 180 mld. korun, rok 2003 – 236,8 mld. korun. V roce 2004 – 287 mld. korun, v roce 2005 – 328,9 mld. korun. V roce 2006 – 359,8 mld. korun, v roce 2007 – 384,9 mld. korun. V roce 2008 – 401 mld. korun, v roce 2009 – 415 mld. a v loňském roce 2010 rekordních – 430 mld. korun.

Co se týká úvěrů celkem, počet úvěrů: v roce 1999 – 286 942, v roce 2000 – 373 463. V roce 2001 – 465 824, v roce 2002 – 568 920. V roce 2003 – 685 740. V roce 2004 – 786 483. V roce 2005 – 857 875. V roce 2006 –

900 653. V roce 2007 – 942 944. V roce 2008 – 971 176. V roce 2009 to bylo 988 353 a v roce 2010 993 357.

Co se týká úvěrů celkem v objemu v miliardách korun, v roce 1999 to bylo 26,3 mld., v roce 2000 – 31 mld., v roce 2001 – 37 mld., v roce 2002 46 mld., v roce 2003 – 63,5 mld., v roce 2004 – 84,2 mld., v roce 2005 – 108 mld., v roce 2006 – 135 mld. a v roce 2010 – 293,4 mld.

Závěrem mi, vážené poslankyně a poslanci, dovoluji ještě jednu poznámku. I současné stavební spoření zvýhodňuje zejména lidi s vysokými či středními příjmy, a to diferenciací výše státní podpory v závislosti na výši vkladu. Osobně se domnívám, že z hlediska rovnosti by se měla i tato část zákona v budoucnu upravit. (Upozornění na čas.)

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní vystoupí pan poslanec Cyril Zapletal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se i já vyjádřil k návrhu zákona o stavebním spoření.

Hlavička návrhu zákona je obširná a vyčerpávající, jak už u takových návrhů bývá a zajisté být musí. Dokonce tak vyčerpávající, že nevěřím, že by ji kdokoli z nás opravdu pečlivě písmenko po písmenku čísličko po čísličku četl a pročítal. Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona ČNR č. 580 –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vás přerušuji, ale už asi pod vlivem únavy jsem si nevšimla – teď měl hovořit váš kolega Cyril Zapletal, nikoli vy.

Poslanec Ladislav Skopal: Ale já jsem tam byl zapsaný. Já jsem byl před ním. Doopravdy, klidně se podívejte.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak teď se omlouvám. Já možná poprosím, když tak pokračujte, já poprosím tady u stolečku, jestli by zkontrolovali přihlášky, ano? Prosím, pokračujte, já už vás tady na tabuli nemám. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Určitě, byl jsem na tabuli, díval sem se na to a doopravdy nerad bych se cpal před svého kolegu Cyrila Zapletala.

Takže můžu mluvit? Děkuji.

... zákona České národní rady číslo 35/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1999 Sb., zákona č. 423/2003 Sb., zákona č. 292/2005 Sb., zákona č.

161/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 348/2010 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod číslem 119/2011 Sb. se mění takto:

Můžu říct, že i já tento první a nezáživný odstavec jsem přelétl očima, do kterých by mě ovšem záhy praštil právě v článku 1 řádný, krátký, srozumitelný a důrazný. V § 10 odst. 2 číslo 15 se nahrazuje číslem 10. Tečka. Patnáctka se nahradí desítkou. Ale dámy a pánové, tohle není sranda jako z Babicových dobrot, kdy se limetka nahradí citronem, když nemáme oregano, dáme do toho majoránku. Ale já vám úplně... (reaguje na poslankyni z pléna) já vím, že ne, ale nevím, jestli si to kdokoli... paní poslankyně, kdybyste chtěla něco říci, tak není problém, abyste se přihlásila do diskuse a sdělila to zde na mikrofon.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče prostřednictvím předsedající, tudíž prostřednictvím mě, prosím, hovořte ke svým kolegům. Je to tak z jednacího řádu.

Poslanec Ladislav Skopal: Já se omlouvám paní poslankyni, ona mě taky oslovila napřímo, ale já se omlouvám paní poslankyni, samozřejmě, má pravdu, v rámci našeho jednacího řádu to není možné.

A je nám úplně fuk, že Ústavní soud zatrhl, že prostě citronem limetku nenahradíme. Jen ať tak lidé ten život ještě kyselejší mají. V tom jednom jediném čísle, a to je těch 10 a 15, je naděje našich tisíců spoluobčanů. Je to pro většinu jedna z mála možností, jak alespoň mít tu naději, že i oni budou mít v té stále se zhoršující ekonomické situaci jakousi alespoň nepatrnou šanci na to, jak si zajistit důstojné bydlení nebo jak alespoň nepatrně pomoci. Ano, u velké většiny z nich se nejedná o velké sumy, které si mohou naspořit. Ani ten státní příspěvek u tak malých částek není velký, ale pro běžně vydělávajícího si občana, záměrně neříkám průměrně, je i tento malý příspěvek určitou vzpruhou, a to nejenom finanční, ale i psychickou. Pokud mu na stavební spoření vůbec ještě zbývá síly. S porovnáním s touto stále ještě důstojnou pomocí by tak nepatrná částka byla pro stát byt v souhrnu jen nedůstojným přesypáním několika mincí do gigantického prasátka, které lze nakrmit jinak mnohem výživněji.

Adrenalinové čtení však nekončilo první stránkou návrhu zákona. Můj již tak dost vysoký krevní tlak, který mám vysoký, ještě vzlétl do nedozírných výšin při čtení důvodové zprávy. Cituji: "Důvod předložení návrhu zákona je dán potřebou reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb."

Dovede si snad někdo z vás, ať už sedí za mnou, přede mnou, po mé levici či po mé pravici představit, že by stavební spoření mohlo plně podporovat financování bytových potřeb?

Dále se v tomto úžasném díle uvádí, že současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Pro stát je snad výhodná každá forma spoření, aspoň si to myslím. Nebo snad ne? Chceme skutečně naše spoluobčany zhnusit a odradit tak, že už nikdo nebude věřit ničemu, že opráší zavedené schovávачky našich babiček, což znamená hrníčky v kredenci, matrace, teď už spíše molitanové matrace než slaměné, protože molitan se více zavedl. Možná to může být i pekáč v troubě. Tam prý chodí zloději najisto a vědí, kde peníze jsou uloženy. Ale takoví či obyčejní zloději jako z dob rady Vacátka. Teď by snad měl být stát tím největším zlodějem. Já doufám, že ne.

Další perla z předloženého návrhu zákona o stavebním spoření. Pro většinu účastníků je stavební spoření spíš výhodným státem podporovaným spořicí produktem, kdy po splnění minimální doby spoření, pět či šest let, je možno využít úspory k jakémukoliv účelu, tedy nikoliv pouze pro financování bytových potřeb. Ti, kteří jsou takzvaně za vodou, ti si po stokorunách nespoří. A ti, kteří jsou rádi za každý sebemenší příspěvek, ti se dnes mají sakra co ohánět, aby uhájili aspoň střechu nad hlavou. Státu by přece mělo jít o to, aby i v tíživé ekonomické situaci pomohl lidem právě s bydlením. Nebo se snad úplně vykašleme na všechno a raději budeme vymýšlet drahé projekty pro bezdomovce?

No, tohle je už snad odstavec z jakéhokoli humoristického spisku. Poslouchejte dobře: "Výplatou státního příspěvku fyzickým osobám podle zákona o stavebním spoření, dále jen státní podpora, tento systém čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel – účastníků stavebního spoření." Opakuji, jako jsem již několikrát přečetl, protože jsem tomu nechtěl věřit: čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel – účastníků stavebního spoření. No jistě že čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel – účastníků stavebního spoření, jako se čerpají prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch části obyvatel, kteří budou možná někdy jezdit například tunelem Blanka. Jak se čerpají peníze všech daňových poplatníků na nesmyslné třeba zalévání květin a tak dále.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas.

Poslanec Ladislav Skopal: Dobře, děkuji. Budu hovořit v příštím příspěvku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní po po-

slanci Skopalovi vystoupí pan poslanec Cyril Zapletal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobrý den.

Není to tak dlouho, co Ministerstvo financí v rámci úsporných opatření prosadilo snížení výše státního příspěvku ke stavebnímu spoření a zrušilo daňové osvobození úrokových výnosů z vkladů na stavebním spoření. Nyní přichází s druhou vlnou změn, které mají za cíl zúčelnit státem vyplacené příspěvky a zároveň zvýšit konkurenci na trhu stavebního spoření. Bohužel v kontextu první vlny změn, která měla za cíl ulehčit státní pokladně, navrhované změny vypadají téměř neuvěřitelně. Nejenže zpřísní dohled nad výplatou státních příspěvků, ale s ohledem na jejich využití bude vyžadovat od státu, ale i stavebních spořitelen náklady v řádu milionů korun, ale negativní důsledky může mít novela zákona také pro stabilitu celého finančního sektoru.

Podle novely zákona by měla stavebním spořitelnám totiž vyrůst nová konkurence, která by však měla fungovat v diametrálně odlišném, z pohledu bank příznivějším ekonomickém rámci, takže sektor specializovaných stavebních spořitelen s uzavřeným peněžním oběhem by po čase podle našeho názoru přestal existovat, což je, jak poslední roky vidíme třeba u Británie, to už tu někdo říkal, kde stavební spořitelny ve své tradiční roli byly rovněž z trhu vytlačeny a mělo to dalekosáhlé negativní důsledky. A bude to mít také důsledky pro tuzemský bankovní sektor a jeho likviditu, přičemž s velkou pravděpodobností by utrpěl také sklon lidí ke spoření. Přitom úspory domácností jsou jedním z nejúčinnějších nástrojů pro tlumení dopadu případných budoucích finančních a ekonomických krizí jak na konkrétního člověka, tak celou ekonomiku.

Z odborného hlediska je novela milníkem pro budoucí existenci stavebních spořitelen. Z pohledu občanů je novela prohrou, neboť pokud bude schválena, povede s velkou pravděpodobností ke zdražení celkové nákladovosti úvěrů na bydlení v nižších částkách, kde banky jen velmi těžko stavebním spořitelnám cenově konkurují. Z politického pohledu je návrh průhledným vítězstvím bankovní lobby. Škoda, že zájem milionů lidí jde zcela stranou. Ale bohužel to je realita, kterou poslední roky předvádí naše vláda. Vláda dokazuje, že její prioritou je seškrtávání státních výdajů za každou cenu bez jakékoliv koncepční, ale i sociální úvahy v oblasti bytové politiky.

Ano, systém stavebního spoření je zde téměř dvacet let. V kontextu s nedávnou globální finanční krizí a ekonomickou recesí jsme nepochybně v odlišné ekonomické situaci a tento systém je nutné modifikovat, ale ne zlikvidovat. Pokud vláda toto nepochopí, je nejlepším řešením systém stavebního spoření ponechat, jak funguje.

Odhadovaný roční dopad na státní rozpočet bude minimálně daní oproti důsledkům, které by předkládaný návrh přinesl. Chtěl bych citovat tajemníka Asociace českých stavebních spořitelen Jiřího Šedivého, který právě reaguje na vývoj okolo stavebního spoření v letošním roce. Cituji: Mají diskutované úpravy stavební spoření zefektivnit, či zlikvidovat? Avizované úpravy však stavební spoření ruší, likvidují totiž klíčové prvky jeho podstaty, říká tajemník Asociace českých stavebních spořitelen Jiří Šedivý.

Od loňských parlamentních voleb se diskutuje o tom, jaké bude stavební spoření, jak se ještě upraví, co se zkrouhne, komu se co povolí, nebo třeba jednou všem sebere. Vládní koalice se shodla na prakticky okamžitě snížení podpory. Každé snížení podpory znamená ovšem nižší atraktivitu stavebního spoření, postupný úbytek klientů a nižší schopnost stavebních spořitelen dávat lidem výhodné úročené úvěry. Diskuse o výši státní podpory může být jistě legitimní. Vychází z možností státního rozpočtu a vyjadřuje záměr vlády, ale současně ukazuje, v jaké míře chce podporovat rozvoj vlastnického bydlení. Zasahovat ale do léta ověřených principů a experimentovat s perfektně prověřeným systémem, který je díky nezávislosti na kapitálovém trhu velmi odolný vůči negativní situaci na bankovním trhu, je minimálně nerozumné.

Změny v novele zákona mají však dva základní znaky. První znak. Vláda upravuje stavební spoření tak, že ho de facto ruší alespoň v podobě, v níž se osvědčilo a plní své základní poslání. O účelovosti už se toho napsalo hodně, tak jen stručně. Zavedením pravidla, že klient musí použít peníze na bydlení, zmizí ze systému prvek takzvaného přátelského klienta.

Ten po určitou dobu, nejčastěji se označuje jako vázací lhůta, spoří a poskytuje své dočasně volné peníze jiným, který si chtějí vzít na bydlení úvěr. Nově poskytovaný průměrný úvěr nyní dosahuje 510 tisíc Kč, průměrný vklad účastníka stavebního spoření asi 85 tisíc korun. Pro jeden úvěr tedy potřebuje stavební spořitelna pět klientů, kteří spoří a úvěr si neberou. Odbourávání přátelských klientů tak systém nutně omezí, takže se během několika let prakticky zastaví. Tuto zkušenost udělali na Slovensku a celou věc museli opravit. Stavební spoření bez přátelského klienta prostě není stavební spoření. Neexistuje nikde na světě a zavedení účelovosti vede k likvidaci systému prostřednictvím zrušení základního prvku přátelského klienta.

Druhou diskutovanou úpravou je, aby stavební spoření poskytl všechny banky. Záměr působí bohužel, může přitáhnout další konkurenty, zostřit boj o klienta a ve finále nabídnout lepší podmínky. Každá mince má však dvě strany. Stavební spoření není totiž vyčleněno do specializovaného sektoru náhodou, a to z těchto důvodů: Stavební spoření pracuje s ko-

lektivem střadatelů, ale úvěr si bere jen část z nich. Stavební spořitelny se tak podobají třeba pojišťovnám. Těm platí také celý kolektiv pojištěnců a pojistné plnění se vyplácí jen potřebným. Nikdo nezpochybňuje, že pojišťovny jsou specializované, takže nemají obyčejné pojištění, ale oddělují životní a neživotní. Nikdo se rovněž nepozastaví nad tím, že i penzijní fondy působí v samostatném sektoru. Stavební spoření nikde nefunguje v rámci univerzálních bank, jak navrhuji jeho domácí oponenti. Ve zdravě uvažující firmě by to fungovalo tak, že v rámci univerzálního bankovníctví bude případná divize stavebního spoření tlačena k tomu, aby pokud možno nekanibalizovala vlastní tržní produkty. Banka tedy bude maximálně využívat levné zdroje, to znamená peníze ze stavebního spoření, a zároveň se bude snažit, aby poskytovala klientům dražší úvěry než ze stavebního spoření. Stačí se podívat na náš trh, kde tzv. přeúvěrovanost mají dvě největší stavební spořitelny nejméně vrostlé do mateřské bankovní skupiny. Zdůrazňuji přitom, že nejde o kritiku, je to přirozené, zcela pochopitelné a racionální rozhodování. Stavební spořitelna a její vedení se soustřeďuje jen na stavební spoření. Proto nemá jak diverzifikovat rizika a jiné činnosti. Pořád jde o stavební spoření. V komerční bance by se samozřejmě dala stavebnímu spoření příslušná váha, rizikovost a prospívalo by to v portfoliu jednou lépe, jednou hůře a určitě s většími výkyvy než ve stavební spořitelně.

Stavební spořitelny působí protikrizově, což se projevilo v Německu, v Rakousku, ale samozřejmě i u nás. Nehrají totiž hru s virtuálními penězi a půjčují jen peníze, které si u nich uložili klienti. Zatímco v Americe byly hypotéky spouštěčem krize, stavební spoření v evropských zemích bylo kotvou ekonomiky. V ČR přitom bankovní krize v podstatě nebyla, protože si český bankovní systém krizi...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji. ...vyčíslení odbyl již v 90. letech. Děkuji za pozornost. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dříve než dám slovo panu poslanci Ladislavu Velebnému, přihlásil se do diskuse pan poslanec a místopředseda Poslanecké sněmovny Zaorálek, kterému dám teď slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já ujišťuji pana premiéra, že křičet nebudu. Jsem si vědom, že je noční hodina a že by to mohlo mít samozřejmě ničivé důsledky pro psychickou soustavu některých tak to

pozdě, kdyby slyšeli nějaké naléhavé... Já naopak budu mluvit velice tiše a vlastně jenom takovým nabádavým způsobem.

Já bych chtěl jenom požádat poslance vládní koalice, protože jsem viděl některá vystoupení v médiích, tak jsem si říkal, že by bylo dobré vás požádat, abyste už neopakovali v médiích takové to vysvětlování veřejnosti, že to, co tady děláme dnes, je zbytečné, protože jsme přeci návrhy mohli předložit ve výborech a tam jsme to mohli uplatnit. Přece dobře víte, že takových návrhů jsme předložili nůrem v různých výborech, a mohl bych vám tady říkat seznamy poslanců, dokonce právě z klíčových reformních zákonů, kde se samozřejmě stalo to, co se tady děje opakovaně, že se takovými návrhy ze strany opozice principiálně nezábýváte. Dokonce i v případě, když by se vám některý zamlouval, tak máte usnesení vládní koalice, že nemůžete nic ani takto rozumného podpořit, pokud na tom není koaliční dohoda. Takže dokonce i věci, které vypadaly zpočátku, že jsou natolik rozumné, že mají u vás podporu, tak se ukázalo, že nemáme šanci je prosadit. Dokonce i když argumenty jsou i takové, že se nedají než uznat. A to se netýká jenom stavebního spoření. To bych mohl jmenovat celou řadu dalších témat. Nakonec stavební spoření je ale do nebe volající příklad, protože to skončilo, přátelé, u Ústavního soudu. Tam dokonce nešlo jenom o to, že by některé argumenty se daly akceptovat. Tady to došlo tak daleko, že kdyby nebylo Ústavního soudu, tak jsme se prostě nedobrali vůbec ani elementárního uznání toho, že se někde prostě překračují principy, které mají ústavní charakter.

Tak já jsem vlastně chtěl jenom říci, že pokládám trochu za nevkusné, pokud dokonce v případě zákona o stavebním spoření tvrdíte, že opozice mohla své argumenty uplatnit v tom údajně řádném procesu v Parlamentu a že jsme nemuseli to přednášet tady, nebo že to nemusíme přednášet tady ve sněmovně. A vy tohle říkáte v době, kdy teď jsou v chodu témata, na kterých nejsme schopni se dohodnout, i když se třeba zdálo, že to jsou témata, která by mohla být nad jedno volební období, že jsou to témata tak zásadní, že by to mohlo být mimo dělení opozice a koalice, protože by to prostě sloužilo věci. Takže nejenom v případě stavebního spoření, ale to je v chodu dnes například u zákonů, které se týkají boje s korupcí.

Chápete, právě boj s korupcí, to mohlo být to, kde se mohlo říci: v téhle věci naše země beznadějně klesá stále níže a níže, tak jsme se to mohli pokusit změnit. Mluvil jsem s německými podnikateli, kteří mi vlastně opakovali jenom to, vyšlo i v nedávno uveřejněném žebříčku, kde němečtí podnikatelé hodnotili státy, do kterých investují a se kterými obchodují, a kde ČR skončila skoro jako nejvíce korupční země v Evropě, což jsou možná také důvody toho, proč se musíme obávat, že nebudeme svým exportem nebo svými výrobky v Německu do budoucna zajímaví. Takže je to tak vážná věc, že by stálo za to tady překonat dělení opozice-koalice a hledat

rozumné úpravy, kde bychom se dohodli na tom, že tady se vyplatí právě se dohodnout včas, nemuset o tom mluvit tady ve sněmovně na plénu a dohodnout se na nějakých rozumných věcech, zvláště když třeba já jsem si všiml, že v případě zákona o veřejných zakázkách měla vládní koalice dokonce doporučení NERVu, ve kterém stojí: Firmy, které jsou vlastněny skrze akcie na doručitele, nemají jasnou vlastnickou strukturu, co umožňuje zadávání veřejných zakázek firmám přímo spřízněným s těmi, co o dané zakázce rozhodují, je nezbytné, aby se do veřejných soutěží mohli přihlašovat jen ty firmy, které mají jasnou vlastnickou strukturu vystopovatelnou až k fyzickým osobám. Tak tady i ekonomové NERVu, často liberální, doporučují toto jako krok, na kterém bychom se mohli shodnout. Rozumíte! Možná to není ústavní jako v případě stavebního spoření, ale vypadá to, že to je věc, která by mohla být základem dohody. Tak tedy dokonce vznikl návrh, na kterém jsme se mohli právě už ve výběrech shodnout, který právě takovouto transparentnost požadoval. V jedné fázi to dokonce vypadalo, že někteří z vás, třeba ze strany TOP 09, by byli ochotni do toho jít a takovouhle věc prosadit. Dneska se dozvídám, že už to neplatí. Vypadalo to, že to je věc společného zájmu, že to je zájem dlouhodobý, že to potřebuje Česká republika, že by to nesmírně stálo za to, kdyby se to povedlo, tak se ukázalo, že jste si to rozmysleli, protože máte koaliční dohodu. Takže i věc, která je prokazatelně rozumná, NERVem stvrzená, tak vás přestává zajímat v této chvíli. A říkáte, že máme něco prosazovat ve výběrech.

Tak rozumíte, já vám říkám, je to věc vkusu. Prosím, abyste to veřejně už neopakovali. Abyste neříkali, že opozice může něco prosadit ve výboru. Ve skutečnosti jediné, co nám zbývá, je říci veřejně, co chceme, a říci to třeba takto, aby to aspoň bylo slyšet. Nemáme šanci v diskusi to prosadit. Argumenty neplatí. Neplatí ani ve výběrech. Neplatí ani u těch témat, která jsou taková, že by měla být takováto rozhodnutí na deset, patnáct, dvacet let. Dokonce ani u tak dlouhodobých věcí, jako je penzijní reforma, jako jsou daňové otázky, jako je otázka reformy zdravotnictví, ani tady nikde neplatí to, že by stálo za to poslechnout si argumenty, které by platily na tak dlouhou dobu.

Takže – a teďka zjišťuji, že to, co říkám, nikdo nezaznamenává. To mi přišlo teda, jestli nemluví nadarmo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane místopředsedo, nebojte se, vaše legendární řeč je zaznamenávána tady, nahrávána.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě že tak. Dobře. Já to na chvíli přeruším, zjistím, kde jsou stenografové, a když tak se vrátím. Ale věřím, že –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Stenografové mě ujistili, že to bude nahráváno. (Hlasy z pléna.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Já nikoho nevidím. Dobře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Ladislav Velebný, který je přihlášen písemně do rozpravy. (Hlasy z pléna.) Pokud není přítomen, jeho přihláška propadá. (Opět hlasitá reakce z lavic.) Pardon. Chcete, pane poslanče?

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji, paní místopředsedkyně. Ale já musím konstatovat to samé, co řekl tady pan místopředseda Zaorálek. Chybí tady stenografie, takže prosím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak teď mám informaci. Celé jednání Poslanecké sněmovny se nahrává a bude přepsáno. Není důvod – to na mně můžete kroutit třeba desetkrát hlavou, ale skutečně to tak je. Záznam je nahráván a bude potom přepsán. Pouze stenografové se vzdálili, protože tady byla dohoda, že v jednu hodinu skončí. Paní předsedkyně Němcová to tady avizovala.

Takže pane poslanče, můžete vystoupit, vaše slova budou zaznamenána. Ještě jsem vám nepustila ani stopky, takže máte prosím prostor svůj desetiminutový. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Ano, děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Musím říci, co si většina občanů myslí o této novele zákona o stavebním spoření. K tomuto jednomu z nejoblíbenějších finančních produktů se koaliční vláda chová jako k nechtěnému dítěti, i když výsledky tohoto státem podporovaného koaličního finančního produktu jsou nadmíru dobré. Jen díky stavebnímu spoření průměrně vydělávající Češi získali opět důvěru ve spoření. Díky státní podpoře se miliony lidí rozhodly část svých příjmů neprojíst, ale ukládat na účet.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, a jak se k tomuto produktu současná vládní garnitura chová? Ústavní soud zrušil její reformu stavebního spoření, a tak se nechala slyšet, že by bylo nejlepší celý tenhle cirkus zrušit. Ale není tady spíše cirkusem politika současné vlády? Státní podpora stavebního spoření byla ve svých počátcích určitě velkorysá. I přes určité korekce některých parametrů, například snížení státní podpory, obliba stavebního spoření zásadně neklesala. Až výmluva na finanční krizi vyvolala otázku, zda je státní podpora stavebního spoření nutná.

Vláda skáče ode zdi ke zdi. Nejprve chce podporu stavebního spoření ponechat, ale jen v minimální míře. Po rozhodnutí Ústavního soudu ztrácí nervy a chce podporu stavebního spoření ukončit celou a nejlépe hned. A taková je celá její politika. Před lety se vši pompou zavádí superhrubou mzdou, aby ji teď navrhovala zrušit. Verbálně odmítá politiku státního přerozdělování, ale celá pětina příjmů ze zvýšené sazby DPH půjde právě na přerozdělování a kompenzace. Stará moudrost praví, že když něco funguje, nemá smysl vynalézat a hledat něco nového. Stavební spoření získalo u lidí důvěru. Miliony uzavřených smluv hovoří za vše. Existuje zde fungující síť stavebních spořitelů.

Dámy a pánové, nedávno se ministr financí rozohnil nad údajně neuvěřitelným výrokem Ústavního soudu, tedy shledal, že vládou kvapně odhlasované škrty ve stavebním spoření byly nezákonné. Ústavní soud rozhodl, že zpětné rušení výhod u jednou platně uzavřených smluv je v rozporu s pravidly právního státu. Ministr Kalousek ihned vážným hlasem varuje, že v tomto roce bude následkem rozhodnutí soudu chybět veřejným rozpočtům šest miliard korun, které bude někdo postrádat. Jako nejsnadnější způsob úspory ve vládě prosadil zrušení dotací krajům na regionální železniční spoje. Kraje vedou sociálně demokratičtí hejtmani, a tak ministr financí budí dojem, že se chce pomstít ČSSD za vyhraný podnět Ústavnímu soudu. Je to smutné, protože tuto Kalouskovu pomstu odskáčou v první řadě občané.

Ministr Kalousek svůj boj však nevzdává, ani pokud jde o samotné stavební spoření. Oznamuje, že bude třeba státní podporu spoření úplně zrušit. Ministr takzvané vlády rozpočtové odpovědnosti chce zrušit finanční produkt, který prostřednictvím státního příspěvku motivuje ke spoření milionů střadatelů v této zemi.

Vláda svými zásahy do právní jistoty lidí vytváří nebezpečnou atmosféru. Atmosféra nedůvěry se dávno rozšířila z politiky i na celkové tržní prostředí v zemi. Občané jsou vystaveni neustálým změnám daní a jiných předpisů upravujících práva a povinnosti vůči státu. Nemají přitom pocit, že změny směřují ke zjednodušení a větší průhlednosti pravidel, o sociální spravedlnosti ani nemluvě. Pokud mezi lidmi panuje nejistota ohledně budoucnosti, nebudou mít o spoření zájem a logicky se rozhodnou pro krátkodobý efekt spotřeby.

Pokud se ministr financí po mnoha letech své politické kariéry najednou rozhodl hledat úspory v systému, mohl by se eventuálně porozhlédnout i někde jinde než u drobných střadatelů nebo u podpory regionálních železničních spojů. Dodnes například naší zemí obíhají tzv. akcie na doručitele v listinné podobě. Jde o nechvalně proslulé anonymní akcie, proti kterým dosud vláda nechce zakročit.

Od vládních politiků jsme slyšeli, že Ústavní soud zrušil protiústavní daň

ze stavebního spoření, a tím zavinil výpadek ve státním rozpočtu cca šest miliard korun. Ano, dle pana Kalouska, Drábka a ostatních pravicových politiků včetně pana prezidenta Ústavní soud vstupuje do politiky. Tímto tvrzením páni vládní politici nepřímo říkají, že Ústavní soud je zaujatý. Ústavní soud může za to, že vláda nepostupuje při schvalování svých zákonů podle ústavy a tradic České republiky. Ústavní soud může za to, že pan Kalousek vymýšlí pofidérní daně a ještě je uvádí v platnost zpětně. Nakonec se ještě arogantně tomuto rozhodnutí vysmívá a veřejně se chlubí, jak on i pan premiér na tom vydělají. No a ve finále řeknou, že si to vezme vláda jinde, jiným a potřebným. Na tom není nic překvapivého, vždyť to dělám neustále.

Naše vláda obviňuje všechny, kdo s ní nesouhlasí bez výjimky. Jsou to odbory, které potom co odešly z jednání tripartity, byly nařčeny, že mají politické ambice. Jsou to ti zdravotní postižení, kteří podle pana Drábka vyvolávají bez nějakých důvodů paniku, že za to nemůže špatná sociální reforma pana Drábka, že za to můžou odbory a zneuživatelé dávek.

Dámy a pánové, jednoznačnou odpovědnost za situaci s novelou zákona o stavebním spoření nese vládní koalice – premiér Nečas a zejména ministr financí Kalousek. Byl to právě Kalousek, kdo přišel s trikem obejít ústavní zákaz pravé retroaktivity návrhem na jednorázové zdanění státní podpory za rok 2010. Bylo to Ministerstvo financí, kdo předložil příslušný návrh zákona, a byla to vládní koalice, která ho protlačila Sněmovnou i Senátem ve stavu takzvané legislativní nouze. Opozice ani nedostala možnost do zákona zasahovat. Od léta 2010 přitom zejména ČSSD upozorňovala na to, že návrh na jednorázovou zpětnou daň není dobré řešení a že by se díky tomuto mohl zákon dostat do kolize s Ústavou.

Ministr Kalousek toto varování však ignoroval. Stejně bohorovně a s nezájmem se k němu postavila vláda i celá koalice. Rozpočet tak vláda navzdory varování opozice postavila na právně vratkých základech. Nyní se nemůže divit důsledku svého hazardního chování. Zejména ministr Kalousek by se měl veřejnosti velmi důkladně omluvit za pokus protiústavně zdanit více než pět milionů účastníků stavebního spoření.

Ústavní soud se však opět důrazně postavil za ochranu čistoty legislativního procesu a práv parlamentní menšiny. Znovu potvrdil námitky ČSSD, že Nečasova vláda zneužila stav legislativní nouze, aby neústavním způsobem omezila práva opozice. Ústavní soud neuznal postup současné vládní koalice, podle níž vyhlášení stavu legislativní nouze odůvodňovaly mimořádné okolnosti a státu by v případě nepřijetí zákona hrozily vážné hospodářské škody. Jako nepravdivý se ukázal i argument vládní koalice, že opozice při projednávání zákona používala obstrukci. V důsledku toho,

že vládní koalice ignorovala demokratická pravidla legislativních procedur, došlo k tomu, že zákon nebyl přijat ústavně předepsaným způsobem.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášenou do diskuse je paní poslankyně Strnadlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, dovoluji, a-bych vás pozdravila v tuto netradiční dobu, a přeji vám dobrou a velmi netradičně strávenou noc. A vrátíme se tedy k zákonu o stavebním spoření.

Fakt, že by stavební spoření měly v budoucnu poskytovat i běžné banky, vyvolává zlost nejen mezi stavebními spořitelny, ale pochybnosti mají i právníci. Nad porušováním ústavních principů se zamýšlí advokát Jan Tryzna. Nyní chce Ministerstvo financí umožnit, aby současné banky získaly oprávnění nabízet stavební spoření, avšak nevyžadovalo by se, aby byly splněny také podmínky, které musí splnit stavební spořitelny. Ty mají totiž ve srovnání s jinými finančními institucemi mnohá omezení. Na trhu stavebního spoření by tak vedle sebe působily dvě skupiny subjektů – stavební spořitelny, pro něž budou platit přísná pravidla týkající se nakládání s uloženými prostředky spořicími klientů, a banky, pro které taková pravidla platit nebudou. Porušení principu rovnosti povede k diskriminaci a rizikům. Takové řešení se zdá z pohledu ústavního práva problematické, protože je evidentně porušován jeden ze základních ústavních principů, a to princip rovnosti. Banky nebudou tak omezovány ve svých investičních aktivitách, tím pádem budou schopné nabízet svým klientům do určité míry výhodnější podmínky než stavební spořitelny, jejichž činnost zůstane přísně regulována, a to bude stavební spořitelny diskriminovat.

Dalším negativním prvkem bude větší riziko ohrožení vkladů spořicími klienty u bank. Ty se budou totiž moci pouštět do sice výnosnějších, ale zároveň rizikovějších investic. Žádná stavební spořitelna u nás dosud nezkrachovala, zatímco banky již několikrát. Problém je v tom, že prostředky na stavebním spoření jsou vázány na dobu šesti let. Před uplynutím této doby nemá klient možnost získat své úspory zpět bez sankcí. Nebude proto moci v případě, že se banka dostane do finančních potíží, své úspory rychle vybrat, jako je to možné například u spořicími a běžných účtů, a bude v takovém případě odkázán na plnění z fondu pojištění vkladů, jehož výše je však zákonem limitována. V praxi pak mnohdy klienti nebudou schopni rozlišit mezi výhodami stavebního spoření u stavebních spořitelen a u bank, takže lze očekávat, že budou preferovat výhodnější podmínky u bank, aniž by si uvědomovali větší riziko. To může vést skutečně k odlivu klientů od

stavebních spořitelen směrem k bankám, a tedy k potížím stavebních spořitelen. Může být dosaženo přesně toho, čemu chce Ministerstvo financí zřejmě zabránit, totiž destabilizace celého sektoru stavebního spoření, zmaření investice a porušení pravidel rovnosti.

Otázkou také zůstává, zda je navrhovaná úprava slučitelná s mezinárodními závazky plynoucími ze smluv o ochraně investic a s evropskými regulacemi. Stávající stavební spořitelny totiž musely splnit přísné podmínky pro vstup do odvětví, takže jejich vlastníci mohou považovat legislativní zásah za zmaření své investice. Narušena může být také rovnost pravidel hospodářské soutěže podle evropského práva. Zarážející je i to, že Ministerstvo financí usiluje o změnu právě a jen u stavebního spoření. Je to totiž oblast podnikání, kterou stále podporuje stejně jako u penzijních fondů či pojišťoven.

Podle právníka Tryzny by na tuto otázku mělo dát Ministerstvo financí přesvědčivou odpověď. Pokud by skutečně od roku 2015 měla nová právní úprava bankám nabízet stavební spořitelny (?), pak by měla pro banky v této oblasti platit stejná pravidla, která platí pro stavební spořitelny – končí svůj komentář právník Jan Tryzna.

Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě přibližně 314 miliard korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. Dnes to činí již téměř 400 miliard. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou využít na jakýkoliv účel. Statistiky ovšem nepodchytí, že vysoké procento těchto úspor jde opravdu přece jenom na bydlení, i když ne třeba formou úvěru. Jde to přímo na platby cen bytů, vybavení bytů nebo rekonstrukce. Téměř pět milionů smluv dokladuje, že spoří prakticky všechny rodiny.

Nemůže obstát argumentace, že průměrná úroková míra u spořicími a termínovaných účtů činí dvě až tři procenta ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků dosahujícího téměř šest procent ročně. Ta dvě až tři procenta úroků v bankách spolknou neúměrné bankovní poplatky, které v České republice jsou téměř nejvyšší v Evropě, a neexistuje jiná nabídka, která by více motivovala střadatele spořit.

Nelze souhlasit ani dle Ústavního soudu s přípustností takzvané nepravé retroaktivity, která umožňuje restriktivně zasahovat do dříve uzavřených smluv stavebního spoření. Přijetím této úpravy občan ztrácí výhodnou možnost, jak zhodnotit své úspory, a stát možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady necitlivých reforem.

Díky finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z takzvaných konzervativních, chcete-li opatrných, fondů, které bankovní domy doporučují, a po dalších upozorněních ministra financí, že bude ještě hůř, nemohou s velkou nadsázkou ani těmto bankám důvěřovat.

V souvislosti se stavebním spořením není od věci říci názor Asociace stavebních spořitelů, který teďka uvedu: V souvislosti s prezentací postoje politiky strany TOP 09, která doporučuje svázat výplatu podpory stavebního spoření s bytovým účelem, považuje asociace za nutné zdůraznit a vysvětlit některé aspekty tohoto produktu, aby nedocházelo k dalším mystifikacím veřejnosti. Všichni, kteří hovoří o nehorázné možnosti spořit ve stavebním spoření bez konkrétního účelu, se ještě ve svých úvahách nedokázali posunout ze situace před deseti lety, kdy se stavební spořitelny orientovaly především na sběr vkladů, aby z nich mohly začít masově půjčovat na bydlení. Dopouštějí se pak výroků, ve kterých opakují, že se stavební spoření na bydlení téměř nevyužívá. To je velmi mylné tvrzení, obzvlášť pokud si uvědomíme, že úvěr stavební spořitelně dnes splácí zhruba milion Čechů a pro poskytnutí jednoho průměrného úvěru potřebujeme šest průměrně naspořených smluv o stavebním spoření. Pro hypotéky i spotřebitelské úvěry navíc platí, že jejich sazby pružně reagují na vývoj trhu. V dobách, kdy dochází ke zpomalení ekonomiky, případně rostou úrokové sazby, například z důvodu vyššího rizika nesplacení, anebo se banky nepouštějí do úvěrových obchodů příliš horlivě a poskytují menší počet úvěrů, drží právě stavební spoření úroveň (upozornění na čas) – já jenom dopovím větu – plynoucí do bydlení na vyšší úrovni, než by byla bez jeho existence.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další vystoupí v rozpravě poslanec Stanislav Huml. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer. Já bych chtěl na začátek konstatovat, že jsme tady už více jak šestnáct hodin, jestli dobře počítám, a do příštího pevně zařazeného bodu je méně než osm hodin. Nevypadá to, že ten konec je v dohledu. Mně to nevadí, ale já si jenom osobně myslím, že lidský organismus je do jisté míry určitě jako hodinky, které také potřebují trošku dobít baterky, ale 48 hodin v celku se –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, i v této pokročilé hodině hovořte k věci.

Poslanec Stanislav Huml: Já bych rád navrhl, abychom přerušili do zítřejší deváté hodiny schůzi, jestli tedy můžu procedurální návrh, paní předsedající. Ale jinak jsem připraven samozřejmě vystoupit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak vy jste dal procedurální návrh. O tom bych měla bezprostředně hlasovat. Zavolám kolegy

z předsálí. (Po chvilce:) Přivolám kolegy. Poté nechám hlasovat o tomto procedurálním návrhu, návrhu na přerušení schůze do devíti hodin. (Připomínka mimo mikrofon.) Do dneška do devíti hodin do rána.

Poslanec Stanislav Huml: Přerušit tento bod do dnešní deváté hodiny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pokud tento procedurální návrh neprojde, tak potom pan poslanec dokončí svoji řeč.

Zdá se, že sál se zaplnil. Já vítám všechny milé tváře.

Zazněl zde procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do dnešních devíti hodin ráno, jak zaznělo z úst pana poslance Humla.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Dámy a pánové, já vás prosím o klid v sále.

Hlasování číslo 232. Z přihlášených 143 pro 39, proti 95. Tento návrh byl zamítnut.

Pane poslanče, prosím, ujměte se svého slova.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Jak jsem dnes již jednou konstatoval, jsem na rozdíl od úřadu Ministerstva financí přesvědčen o tom, že stavební spoření spadá do kategorie produktů, která je v zájmu státu a kterou stát ne že musí, ale měl by podporovat nad rámec ostatních produktů. Proto jsem tady již jednou říkal, že tento návrh nemohu podpořit.

Ministerstvo financí již několikrát konstatovalo, že stavební spoření je na finančním trhu produktem, který je obdobný k dalším spořicími nabídkám. Podle Ministerstva financí tak není důvod, aby byl pro tuto kategorii produktů licencován pouze stavebním spořitelnám. Je nutné v tomto ohledu udělat politické rozhodnutí. Rozhodnutí, zda je bydlení a jeho financování v zájmu státu, zda tento finanční produkt kvalifikujeme jako klasický, či ojedinělý.

Podle mého názoru stavební spoření je produktem, který by stát podporovat měl i nadále v plném rozsahu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím o klid. – Tak pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Každý občan musí mít možnost vlastního bydlení, aby mohl plodit ekonomicky aktivní potomky, a každý volič musí mít možnost spořit ekonomicky aktivní potomky. A každý tento volič by vlastně měl mít možnost spořit a za rozumných úroků.

Stavební spoření není pouze levicovou politikou. Rozumné hranice mu-

sí stanovit každý. Dnešní bytová politika nepodporuje výstavbu státem dotovaných malometrážních startovacích bytů, takže vlastně mladé rodiny nemají šanci. Takové byty pro většinu neexistují a podpora jejich výstavby v rámci sociální politiky bydlení je blokována. Většina předpokladů, které se zakládají na dostatku volných bytů na venkově, je v tomto ohledu mylná. Většina těchto volných bytů není použitelná. Je potřebné se proto zabývat hlavně dostavbou bytů a rozvojem bytové politiky jako celku, analyzovat, kolik domácností je s nízkými příjmy, jaká je jejich demografická stavba a kde žijí.

Již jsem zde zmiňoval Sociologický ústav akademie věd. K prováděnému výzkumu analyzoval tři nejohroženější skupiny domácností. Jsou jimi mladé rodiny 25 až 35 let, neúplné rodiny, tedy matky nebo otcové s dětmi, a také senioři. Nynější bytová politika nutí mladé rodiny k zadlužování prostřednictvím získávání vlastních nemovitostí. Toto má za následek –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás ještě jednou prosím o klid. – Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Nynější bytová politika nutí mladé rodiny k zadlužování prostřednictvím získávání vlastních nemovitostí. To má za následek mimo jiné úbytek porodnosti vlivem nutnosti ekonomické samostatnosti. Startovací byty, které byly pro mladé rodiny k dispozici v dobách dřívějších, poskytovaly pro tuto skupinu jistotu. My jsme tuto politiku zrušili. Avšak startovací byty jsou doménou i ostatních států střední a západní Evropy. Není tajemstvím, že ještě nedávno jeden takový byt používal po rozvodu i francouzský politik. V naší bytové politice mají neúplné rodiny cestu za vlastním bydlením ještě těžší a senioři mají dveře zavřené úplně.

Dámy a pánové, přemýšlejme, zda je skutečně omezení stavebního spoření v takovém rozsahu optimální. Omezením výnosů stavebního spoření omezujeme trh nemovitostí a koupěschopnost obyvatelstva, což má za následek opět jen ekonomický pád. V této současné negativní ekonomické situaci by stát neměl přílišně šetřit a naopak by měl podpořit ekonomické aktivity vlastního obyvatelstva.

V době Karla IV. se pro potřeby zaměstnanosti stavěly hladové zdi. Pro stát příležitost nebo záležitost ekonomicky prodělečná, v návaznosti na ekonomiku celku pak nepostradatelná záležitost. V tomto ohledu si i já dovoluji přirovnat omezení stavebního spoření k hladové zdi. Vezmeme-li lidem výnos, zastavíme tak trh s nemovitostmi a budeme řešit pouze chátající betonové pomníky.

Kolega David Rath zde často zmiňuje problémy z Brandýsa nad

Labem. Já se proto přidám, bydlím tam. Přijďte se podívat, co již nyní dělá ekonomika s prodejem bytů a dalších nemovitostí. Jen vzhledem k omezeným prostředkům, které stavební spoření zavádí, budou developéři nadále stavět prázdné betonové pomníky. Máme tam těch volných bytů spoustu jako vzpomínku na časy, kdy stavební spoření fungovalo, jak mělo. Nenechme se proto uchláchnout uspořením prostředků ve stavebním spoření. Zastaví se tím do určité míry trh.

V návrhu novely zákona se bavíme o omezení stavebního spoření z dosavadních 15 na 10 % z uspořené částky v kalendářním roce. Tato úprava se týká všech smluv o stavebním spoření, a to od 1. ledna roku 2012. Snížením této částky omezujeme podporu téměř pěti milionů obyvatel této země. Podporu, kterou by si tento stát mohl a měl dovolit, neboť podporou stavebního spoření stát zcela jasně deklaruje svůj zájem a podíl na zajištění bydlení pro občany své země, zejména pro střední vrstvy. Omezujeme pět milionů občanů, kteří by své prostředky mohli investovat a ekonomiku tak rozproudit. Nezvažujeme proto omezení výše příspěvků ze státního rozpočtu, ale účelnost jejich využití v rámci českého trhu s nemovitostmi. Omezme to opravdu jenom na stavební věci.

Jak jsem již jednou dnes zmiňoval, cílem novely je snížit zatížení státního rozpočtu v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníkům stavebního spoření, potřeba reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době plně nevede k financování bytových potřeb, a sblížení podmínek pro zdanění úrokových příjmů plynoucích ze stavebního spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. V souvislosti s tím ale nikdo nezmínil, o kolik peněz přijde státní rozpočet, pokud zastavíme obchodování občanů s nemovitostmi. Dle mého názoru je v zájmu státu, aby se stavební spoření neomezovalo.

Řešíme-li úspory státu, tak je třeba ještě zmínit retroaktivitu, kterou může stát naopak prodělat – zmiňuji opět nález Ústavního soudu. Stěžejní námitka navrhovatelů pro Ústavní soud ve vztahu k napadeným ustanovením se týkala jejich nepřipustných retroaktivních účinků a s tím souvisejícího zásahu do právní jistoty občanů – stavebního spoření. A řekl bych, že to mi na té novele vadí asi nejvíce.

Ústavní soud ve své dosavadní judikatuře opakovaně vymezil obsahy pojmů pravé a nepravé retroaktivity, zpětné účinnosti právních norem. O pravou retroaktivitu se jedná v případě, že právní norma působí vznik právních vztahů před její účinností za podmínek, které teprve dodatečně stanovila, nebo pokud dochází ke změně právních vztahů vzniklých podle jiné staré právní úpravy.

Já teď už ty dvě minuty obětuji zcela vědomě, protože jsem vás zdržel tím hlasováním. Děkuji za pozornost. Přeji hezkou dobrou noc.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A s dalším příspěvkem vystoupí paní poslankyně Lesenská. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo. Přeji vám brzké dobré ráno.

Vážené dámy, pánové, stavební spoření, jak je ještě nedávno definoval zákon, patří k nejoblíbenějším způsobům investování peněz. Není divu, protože tyto finance investují lidé do své nejzákladnější potřeby, a to do bydlení, ač se nám snaží někteří vládní představitelé přes média vsugerovat, že tomu tak není. V České republice využívá stavebního spoření více než polovina obyvatel, je to zhruba 54 %.

I zde stát v zastoupení Ministerstva financí vycítil možnosti, jak z této uznávané a oblíbené formy spoření vytáhnout určité finance a přesunout je do státní šporkasy. Důvodem mají být skutečnosti, že uspořené peníze včetně státní podpory, a to je také to, oč tu běží, nemusejí být nutně použity na bytové účely. Tento výrok ze strany ministerstva padl ke konci minulého roku, kdy se rozbíhala diskuse o vládním návrhu novely zákona, která stavební spoření poněkud znevýhodnila, a to jednak tím, že snížila maximální výši státního příspěvku, a také že prodloužila spořicí cyklus.

O co v podstatě jde? Ministerstvo financí navrhuje v rámci novely, aby státní podporu stavebního spoření mohli od roku 2013 získat jen ti, kteří ji využijí na bydlení nebo si vezmou úvěr od stavební spořitelny. Ovšem od roku 2015 chce už zmíněné ministerstvo umožnit, aby stavební spoření mohly poskytovat i univerzální banky. V případě poskytování stavebního spoření univerzální bankou nebude už tato banka podle návrhu novely limitována ve způsobu využití těchto peněz. Stručně řečeno – tyto banky si s nimi budou moci nakládat jako s jinými primárními vklady.

Změny ve stavebním spoření navrhované Ministerstvem financí a především možnost vstupu univerzálních bank do tohoto zaběhnutého systému mohou vést podle renomovaných odborníků až fakticky k likvidaci celého systému stavebního spoření v České republice. Dokonce není vyloučeno v případě schválení návrhu novely i zahájení arbitráží proti České republice ze strany vlastníků stavebních spořitelien. Podle mínění odborníků ve finančnictví mohou tyto změny podkopat důvěru lidí i v další sektory finančního systému. Například dnes to jsou stavební spořitelny, zítřka to mohou být pojišťovny. Celý systém stavebního spoření je přitom možné podle ekonomů upravovat nebo zaměřit i na další oblasti, jako je například spoření na stáří nebo na studium. Ale o tom zde mluvili už mnozí z mých předchůdců.

Stavební spořitelny poskytují úvěry ze svých zdrojů, tedy z vkladů těch klientů, co si spoří. Naopak hypoteční banky si na úvěr, který pak následně

poskytnou klientovi, většinou půjčují a úrokové sazby závisejí na délce doby fixace a ceně peněz na mezibankovním trhu.

K výhradám kritiků stavebního spoření, že lidé naspořené peníze po uplynutí šestileté vázací lhůty nevyužijí na bydlení, na toto téma byla vedena obdobná diskuse před několika lety v Německu. Dokonce byl veden k tomu i průzkum. Kupodivu z něj vyplynulo, že 90 % peněz ze stavebního spoření využili lidé i po skončení vázací lhůty právě a pouze na bydlení.

K případné úspoře státního rozpočtu ve výši 6,5 až 8,5 miliardy korun zásluhou omezování státní podpory nelze podle finančních expertů počítat jen právě s touto úsporou. V úvahu, a to je významný faktor, je třeba brát i to, že se tyto peníze dále investují. Zachovávají se tím pracovní místa, vyrábí se stavební materiál, odvádějí se daně, a tím se vracejí peníze do systému.

Domnívám se, že stávající systém stavebního spoření plně vyhovoval potřebám a nárokům našich občanů bez dalších regulí navrhovaných Ministerstvem financí, a podle mého by to tak mělo být i do budoucna. Vždyť podle smluv je tuzemské stavební spoření třetím největším v Evropě, to právě za Německem a Rakouskem. A myslím si, že i to o něčem vypovídá.

Chtěla bych tady připomenout i tu skutečnost, že nájemní bydlení tady u nás v pravém slova smyslu vlastně neexistuje. Bytový fond byl v 90. letech privatizován a developeri v současné době budují bytové domy na prodej, nikoliv k nájmu. A i na pořízení takto nově budovaných bytů slouží právě pro mnohé stavební spoření, protože jinak nejsou schopni hotovost na nákup svého bydlení pořídit.

Takže děkuji za pozornost. Ušetřila jsem čas pro další.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A další vystoupí pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Máte svých deset minut.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dobré jitro, dá-li se to nazvat jítrem.

Zdalo by se, že v tuto pozdní hodinu už není koho citovat, že už všechno bylo ocitováno. Přesto však bych chtěl ocitovat pramen, který dosud citován nebyl, a to je prezident republiky, který při slavnostním projevu 28. října na Pražském hradě mimo jiné řekl: "Společenský neklid je nicméně zřetelný. Soudržnost naší komunity má vážné, spíše narůstající trhliny. Nedůvěra jedněch společenských skupin vůči druhým je poměrně vysoká."

Dámy a pánové, všichni cítíme, že na těchto slovech je mnoho pravdy, že společnost je hluboce rozdělená, což mimochodem brání jakýmkoliv

společenským změnám, ale na straně druhé existuje celá řada skutečností, na kterých společnost rozdělená bohužel není. A domnívám se, že dnešní průběh Sněmovny a projednávání těchto zákonů významně přispěje ke sjednocení společenského vědomí o určitých skutečnostech. Společnost je jistě jednotná v náhledu na politiku. Devět z deseti lidí má negativní názor na politiku, sice každý z jiného důvodu, ale přesto. A na tyto reformy, které tady nyní projednáváme, i když projednáváme první zákon, 70 % lidí má negativní názor. Ale nemá to žádný vliv. Odbory si myslí něco jiného, opozice má jiný názor, řada odborníků má jiný názor. Většina občanů si nepřeje tyto reformy, ale jako by se nic nedělo. A to samozřejmě není dobrým vkladem do budoucnosti.

Ještě bych se chtěl zmínit o jednom problému, o kterém tady hovořil už kolega Zaorálek. Já jsem se včera díval na Události a komentáře v deset hodin, kde kromě předsedy našeho klubu přítele Sobotky byl vážený pan kolega Gazdík a vážený pan kolega Bárta. A jejich leitmotivem jejich vystoupení bylo, proč tohle děláte, vždyť jste mohli to říct ve výborech. Přátelé, to je stejná argumentace soudce Beana, který v známém americkém filmu obžalovaným říká: "Chcete říct něco na svoji obhajobu, než vás uznám vinným?" No to je přesně ono. Chcete říct nějaké připomínky? Chcete mít nějaké připomínky konstruktivní? Klidně si je řekněte, než to schválíme do písmene tak, jak nám to vláda předepsala.

Dámy a pánové, takovýto způsob argumentace, takovýto způsob práce ve Sněmovně je samozřejmě zničující. No a to se samozřejmě projevuje v průběhu dnešní sněmovny, ve výkladu jednacího řádu. My jsme byli obviňováni z toho, že se nám jednou něco hodí, něco nehodí. No, jednali jsme přece o tom, jestli lze do probíhající schůze Sněmovny zařadit – a to také se tady ukazovalo, že se to jednou hodí, jednou nehodí. A přestože se mi zdá, že je zcela zřetelný i sémantický rozdíl mezi nejbližší sněmovnou a sněmovnou, která probíhá, tedy z logiky věci není to sněmovna nejbližší, tak jsme se na to dívali poněkud jinak. A zase se obrátíme na Ústavní soud. Zase budeme volat Ústavní soud, aby zasáhl do našich sporů, aby řekl, jak to vlastně ve skutečnosti má být. A současně budeme volat potom, že Ústavního soudu je mnoho, že nám do všeho mluví, že zasahuje do výkonu zastupitelské demokracie apod.

Domnívám se, dámy a pánové, že jsme se vydali na cestu, která není dobrá a která k ničemu dobrému nepovede. Nejen pro tuto Sněmovnu, nejen pro nás, ale zejména pro naše občany.

Abych se vrátil k zákonu, který projednáváme, po této úvaze. Mnohokrát bylo konstatováno, že cílem této novely, těchto navržených úprav, jak je předložila vláda, je snížení státního rozpočtu v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníkům a je potřeba reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době plně nevede k financování

bytových potřeb, a sblížení podmínek pro zdanění úrokových příjmů plynoucích ze stavebního spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních produktů. To všechno je omáčka. V podstatě jde o to ušetřit peníze a tato argumentace je samozřejmě zcela lichá.

Návrh zákona, který nyní projednáváme, z hlediska úpravy výše státní podpory, to je její snížení z dosavadních 15 na 10 % v příslušném kalendářním roce, a to od 1. ledna, zvýšení podílu součtu cílových částek u smluv uzavřených stavební spořitelnou s právníky osobami na součtu cílových částek u smluv, u nichž dosud nevznikl nárok na úvěr ze stavebního spoření v roce 2012 z dosavadních 15 % na 25 %.

Zvýšení limitu součtu cílových částek pohledávek z úvěrů osobám, jejichž výrobky a poskytované služby jsou určeny pro uspokojování bytových potřeb a úvěrů na poskytnutý úvěr ze stavebního spoření v roce 2012, z dosavadních 20 na 30 % – je totožný s návrhem, který už dříve Senát projednával.

Stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnějším spořením pro občany České republiky. Mnohokrát to tady bylo zdůrazňováno, ovšem bez jakékoliv odezvy. Platí to tedy plně. Ke konci roku 2000 bylo na stavebních spořitelnách po vázací lhůtě asi 34 miliard korun vkladů, což tvoří 75 % veškerých finančních produktů. Je to nejzávažnější úvěrová záležitost. Dnes to už činí téměř 400 miliard. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory mohou pak použít na jakýkoliv účel. Bez těchto lidí každé spoření, stavební spoření, musí samozřejmě zkrachovat. Je to obecně známo, přesto to výrazu v zákoně nijak nedošlo.

Téměř pět milionů smluv dokladuje, že spoří prakticky, nebo spořily, než tyto věci byly zasaženy, prakticky všechny rodiny. Nemůže obstát argumentace, že průměrná úroková míra u spořicích a termínovaných účtů činí 2 až 3 % ročně, že účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků téměř 6 % ročně. Ta 2 až 3 % úroků v bankách spolknou neúměrné bankovní poplatky, které v České republice jsou. A neexistuje jiná nabídka, která by více motivovala střadatele k tomu, aby spořili.

Nelze souhlasit, a také Ústavní soud to zdůraznil, s přípustností takzvané nepravé retroaktivity, která umožňovala restriktivně zasahovat do dříve uzavřených smluv.

Díky finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor, i takzvaných konzervativních fondů, které bankovní domy doporučují, a to po dalším upozornění, že bude ještě hůř, nemohou s nadsázkou důvěřovat už ani bankám. Pokud podlomíme důvěru i v tento typ spoření, tak ta situace bude pro české domácnosti mnohem horší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále je přihlášen do diskuse pan poslanec Ladislav Skopal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, kolegyně, kolegové, myslím si, že halloweenská noc byla už ta včerejší. My jsme tak trošku pozadu, tak se tady pěkně na Malé Straně budeme strašit ještě dnes v noci, možná že až do rána. Máte, co jste chtěli, vážení koaliční kolegové. Správná halloweenská noc bývá plná absurdit. Mně jako nejabsurdnější připadá, že toho bubáka v podobě tohoto návrhu zákona o stavebním spoření zahnal už 19. dubna letošního roku Ústavní soud. Asi se na to trošku pozapomnělo, tak vám budu muset některé pasáže z nálezu Ústavního soudu přece jenom ocitovat a připomenout.

Za první. Ustanovení čl. III bodu 1 v části, kterou se stanovuje nové znění § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a čl. III bodu 2, 3 a 4 zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se ruší dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Za druhé. Ustanovení čl. I, čl. II, čl. III bodu 1 v části, kterou se ruší § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění před účinností zákona č. 348/2010 Sb., a čl. IV zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se ruší uplynutím dne 31. prosince 2011.

Konec citátu.

Prostě a jednoduše ruší. Zpochybňovat nález Ústavního soudu je v demokratickém státě, za jaký se všichni, doufám všichni, tady považujeme, je jistě přinejmenším troulafost. Probíráme to tu přesto hore dolem.

Já bych rád připomenul vyjádření těch, kteří k tomuto zákonu mají určité co říci, a to velmi fundovaně, což je Asociace českých stavebních spořitelů. Je to asociace. Asociace českých stavebních spořitelů ve svém stanovisku ze dne 14. ledna 2011 poukázala na základě charakteristiky systému stavebního spoření: Stavební spoření představuje relativně uzavřený systém účastníků, jenž funguje na principu solidárnosti. Větší část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčit na bydlení. Jiní

účastníci, kteří nevyužívají možnosti úvěru, takzvaní přátelští klienti, jsou zas motivováni státní podporou ke spoření. Podle statistiky v současnosti průměrný vklad přibližně 85 tisíc korun a průměrný úvěr přesahuje 510 tisíc korun. Český systém stavebního spoření tak potřebuje přibližně pět přátelských klientů pro to, aby mohl poskytnout jeden průměrný úvěr. I klienti, kteří své úspory na určitou dobu odloží do stavební spořitelny, jsou tak žádoucí pro fungování tohoto systému, neboť tyto peníze dají k dispozici účastníkům, kteří chtějí nebo potřebují úvěr na financování svých bytových potřeb.

Po fázi, kdy byly v českém stavebním spoření kumulovány prostředky, zejména do roku 2005, za účelem vytvoření velkého stabilního klientského kolektivu, posílila v posledních letech význam také fáze úvěrová. Tento vývoj je založen na existenci poptávky po úvěrech na bydlení a dostatku zdrojů stavebních spořitel, tedy klientských vkladů pro poskytování těchto úvěrů. Obě podmínky současná situace splňuje, a proto stavební spoření významně přispívá k podpoře bydlení v rámci České republiky. Když aktuálně je evidováno 997 400 aktivních úvěrových případů, bez náležitého přílivu zdrojů nebudou stavební spořitelny schopny současnou úroveň – objem i počet – úvěrů v budoucnu udržet.

Bude-li zohledněno, že dlouhodobě nejčastějším účelem poskytnutí půjček k financování rekonstrukcí a modernizací bydlení, mělo by omezení stavebního spoření negativní dopad na postupující revitalizaci zanedbaného bytového fondu, neboť k takovým úvěrům neexistuje srovnatelná tržní alternativa. Hypoteční úvěry jsou podmíněny zastavením nemovitosti a spotřebitelské úvěry jsou nabízeny za přinejmenším dvojnásobné úrokové sazby.

Na úrovni systému způsobí každé omezení atraktivitu produktů prostřednictvím snížení státní podpory odliv klientů, takzvaných střadatelů, a bez nich nebude možné pokrýt poptávku klientů, kteří si chtějí půjčit. Přitom změna podmínek je zpravidla prováděna jednostranně. Jsou měněny podmínky zhodnocování vkladů, ale nedochází k žádné změně nároků a podmínek pro poskytování úvěrů ze stavebního spoření. Stavební spořitelny poskytují dlouhodobé úvěry povinně ze zákona, což také předpokládá, že zákonodárce vytvořil stabilní rámec produktu na dobu reálné odpovídající dlouhodobým úvěrům. Tedy na dobu patnácti až dvaceti let.

Lze ale předpokládat, že i další dopady, jež mají spíš makroekonomický a společenský charakter, úspory, které slouží jako zdroje pro úvěry, jsou prostřednictvím stavebního spoření investovány do reálné ekonomiky, kde nejen generují daně, ale přímo také podporují zaměstnanost. Tento případ, přímý efekt, je mezi státem podporovanými spořicími produkty unikátní. Žádný jiný státem dotovaný produkt navíc není tak těsně svázan s účelem

svého řízení, jako je tomu u stavebního spoření, neboť poskytování úvěrů je plně vázáno na bytový účel. Výdaje státu na podporu –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynula vám vaše řečnická lhůta.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji. Podřídím se samozřejmě rozhodnutí Sněmovny. Děkuji, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní je přihlášen do diskuse pan poslanec Milan Urban, kterému tímto uděluji slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vám vidím na očích, jak se těšíte na pokračování diskuse na téma konkurenceschopnost České republiky, tak si to tedy nemohu odpustit. Budu dále citovat z analýzy Ministerstva průmyslu a obchodu, analýzy konkurenceschopnosti České republiky. Tato analýza, jak jsem již říkal, vychází ze studií renomovaných zahraničních institucí a cílem této analýzy je hlavně identifikovat oblasti, kde má ČR největší rezervy, včetně možných příležitostí pro zlepšení. Tato analýza ukazuje na oblasti, kde ČR obsadila v mezinárodním srovnání, hlavně s důrazem na státy EU, nejnižší příčky. Na tyto oblasti se zároveň se zároveň zaměřuje závěrečná část studie, ke které se nepochybně dostaneme v průběhu projednávání těchto důležitých reformních zákonů, která pomocí metody SWOT identifikuje slabé a silné stránky a z nich plynoucí příležitosti a hrozby pro českou ekonomiku.

Pro posuzování stavu české ekonomiky bylo určující to, jak si stojíme v jednotlivých faktorech konkurenceschopnosti vůči ostatním členským státům, jak jsem řekl. Bylo by ovšem zároveň chybné a zkreslující, kdybychom neviděli tyto výsledky v širším kontextu, který zmíněné studie nabízejí. Proto v dílčích kapitolách existuje řada komentářů, které ukotvují výsledky našeho srovnání v celosvětovém měřítku.

Jak jsem již říkal ve svém úvodním vstupu, analýza se týká následujících oblastí: tedy institucí, infrastruktury, makroekonomické stability, zdraví a vzdělání, odborné kvalifikace, efektivitu trhu práce, efektivitu finančních trhů, technologického prostředí, investičního a podnikatelského prostředí a také inovací. Budu se tedy na začátku věnovat významu institucí pro konkurenceschopnost.

Institucionální prostředí má zásadní vliv na fungování ekonomiky, neboť definuje prostředí, v němž dochází k hospodářské aktivitě. Instituce jsou zde chápány v širším pojetí v podobě pravidel, která působí jako dlouho-

dobé faktory ekonomické výkonnosti. Konkrétně se jedná o právní systém, politický systém, demografické změny, vnímání korupce a ekonomické svobody. Za jeden z klíčových faktorů růstové výkonnosti ekonomiky je přitom považována kvalita veřejné správy definovaná jako tradice a státní orgány, jejichž prostřednictvím je země spravována. V pojetí Světové banky je kvalita správy vymezena jako vzájemně propojený komplex tří klíčových hledisek: procesu výběru vlády a veřejné správy, kontroly a obměny vlády, veřejné správy, schopnosti vlády a veřejné správy efektivně formulovat a realizovat vhodné politiky, tedy poskytování veřejných služeb, kvalita byrokracie, kompetentnost úředníků, nezávislost úřadů na politických tlacích, a za třetí, respektu občanů a státu k institucím, které určují jejich vzájemné ekonomické a sociální vztahy. Kvalita vlády, veřejné správy a institucionálního prostředí je obecně zcela zásadně ovlivněna působením negativních vlivů, z nichž nejvýznamnější je zřejmě míra korupce. Rozsah korupce odráží neschopnost státu realizovat základní funkce, čímž oslabuje účinnost hospodářských politik. Je tedy symptomem slabosti ekonomických struktur a institucí. Korupčnost je dána nedostatečně jasným oddělením státu a trhu, veřejné a soukromé sféry, nadměrnou a nesystémovou regulací. Důsledkem je snížení důvěryhodnosti země pro zahraniční investory, nízká efektivita využití zdrojů a potažmo ekonomická výkonnost. Dále pak odráží a současně prohlubuje morální úpadek společnosti z důvodu narušení veřejného pořádku a fungování právního systému.

Světové ekonomické fórum v přehledu konkurenceschopnosti národních ekonomik hodnotí státy v následujících kategoriích, které celkově popisují kvalitu institucionálního prostředí: oblast vlastnických práv, včetně hodnocení přísnosti ochrany duševního vlastnictví; oblast etiky a možnost zneužití veřejných fondů, struktura veřejných výdajů; nezávislost soudů, nadržování při vládních rozhodnutích; efektivita vlády a tvorby legislativního řádu, transparentnost hospodářské politiky vlády, marnotratnost vládních výdajů, a v neposlední řadě bezpečnostní situace v zemi.

Podívejme se tedy na umístění ČR v mezinárodním srovnání. Podle analýz Světového ekonomického fóra za rok 2010 byla ČR na 20. místě v EU 27 z hlediska kvality veřejných institucí, přitom relativně lépe je hodnocena pouze v oblasti výkonnosti firemních představenstev a celkové bezpečnosti. Slabými místy tedy jsou naopak možnost protežování při rozhodování vládních úředníků, nadměrná regulační zátěž a slabá důvěra veřejnosti v politiky. Nízká je také průhlednost hospodářské politiky vlády a dochází ke značnému plýtvání s veřejnými zdroji.

Míru korupčnosti měří organizace Transparency International. Podle jejího indexu vnímání korupce je Česká republika mezi státy EU dlouhodobě podprůměrná a tento negativní trend se neustále prohlubuje. V roce 2009

skončila ČR spolu s Litvou na 21. místě v rámci evropské sedmadvacítky, před Slovenskem a Lotyšskem, čímž si oproti roku 2008 viditelně pohoršila.

Nejlepší kvalitu institucí v EU vykazují Finsko, Dánsko a Švédsko. Tyto středně velké skandinávské země excelovaly téměř ve všech sledovaných ukazatelích, a to i přes mírně nadprůměrné hodnocení v administrativní zátěži. Ukazuje se, že ochrana duševního vlastnictví, důvěra veřejnosti v politiku, účelnost vládních výdajů, efektivita právního rámce, objektivní rozhodování státních úředníků, neexistence, resp. existence organizovaného zločinu, spolehlivosti veřejné správy, etického chování firem a ochrana práv menšinových vlastníků jsou pro kvalitu podnikatelského prostředí nepostradatelné i za cenu mírné přeregulovanosti.

Z výše uvedených výsledků je možné vyčíst, že ČR ve fázi transformace neprovedla dostatečné množství reforem, které by zajistily efektivní fungování soudnictví a veřejné správy, což souvisí se snížením celkové důvěry ve fungování politického systému. Rozsah korupce, která je vyšší než v sousedních zemích regionu, je nejspíše jedním z nejvýraznějších projevů zmíněných nedostatků, protože výskyt korupce tradičně souvisí s málo transparentním a špatně fungujícím veřejným sektorem. Státní správa dosud neprovedla reflexi své koncepce a nestala se službou veřejnosti.

Tady bych si dovolil skončit a mohu vám slíbit, že zítra v analýze konkurenceschopnosti ČR budu pokračovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím, aby se slova ujal další přihlášený poslanec, kterým je Antonín Sedľa.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážení ministři, vážené poslankyně, vážení poslanci, s ohledem na předkládaný návrh o stavebním spoření mi dovoluji otázku, kterou si kladou nejen stavební spořitelny či ekonomičtí odborníci, ale zejména těch 4,5 mil. Čechů, Moravanů a Slezanů, kteří mají sjednané stavební spoření. Tou otázkou je, kam vlastně kráčí stavební spoření v ČR. Snížení státního příspěvku má přinést rozpočtové úspory ve výši až 6 mld. korun. Ovšem vláda poněkud v diskusi o budoucnosti stavebního spoření neprávem zapomněla na klienty, kteří ke konci minulého roku uložili své vklady ve výši 430 mld. korun. Podpora bydlení je koncepční, dlouhodobou záležitostí, a proto ji nesvědčí z důvodu zachování důvěry klientů časté a dílčí úpravy.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud by současná vláda byla odpovědná a zejména rozumná, pak by hledala namísto regulace větší využití těchto naspořených peněz k účelům, které mohou alespoň částečně vyřešit problémy dneška. Například by na způsob Německa mohla rozšířit možnost čerpat ze stavebního spoření na penzi, protože i pro penzijní re-

formu je kritická důvěra lidí. Podle Centra pro výzkum veřejného mínění o stavebním spoření jako doplňku k důchodu uvažovalo totiž 60 % obyvatelstva ČR. Pravicová vláda hodlá zavést školné na vysokých školách. Přitom je jasné, že při současných vysokých nákladech na studium může zavedení školného znamenat výraznou zátěž pro nízkopříjmové či středněpříjmové skupiny obyvatel. Proto by se stavební spoření mohlo stát zdrojem pro pokrytí školného tak, jak tomu je například v sousedním Rakousku. Stále se hovoří o problémech souvisejících s hospodářskou krizí, zejména s ohledem na vysokou nezaměstnanost a snižování životní úrovně našich obyvatel. Proč tedy nepoužít úspory ze stavebního spoření na neočekávané náklady v souvislosti se ztrátou zaměstnání, což by rozhodně mělo pozitivní vliv na posílení odpovědnosti občanů za zachování své životní úrovně.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, stavební spoření se stalo důležitým prvkem pro vytváření finančních rezerv. Stalo se pro dvě třetiny klientů možností, jak naspořené prostředky využít k pořízení bydlení či k rekonstrukci bytu či domu. Prostě stavební spoření umožnilo preferovat spoření před okamžitou spotřebou.

Pokud jsem v prvním vystoupení vám dával určité základní údaje o vývoji stavebního spoření od roku 1999 do roku 2010, dovoluji mi, abych vás seznámil také se základními ukazateli vývoje stavebního spoření v ČR k 30. 6. 2011. Komentář zpracoval odbor státní kontroly a dozoru na finančním trhu.

Za první pololetí roku 2011 eviduje Ministerstvo financí údaje, podle kterých bylo během tohoto období uzavřeno celkem 185 tisíc nových smluv o stavebním spoření s celkovou hodnotou cílové částky 60,4 mld. Kč. Průměrná cílová částka u nově uzavřených smluv fyzickými osobami dosáhla výše 316 tis. Kč. V porovnání s údaji za 1. pololetí roku 2010, kdy počet nově uzavřených smluv dosáhl počtu 293 tis. a průměrná cílová částka u fyzických osob dosáhla výše 314 tis. Kč, tedy bylo za 1. pololetí roku 2011 uzavřeno o 108 tis. smluv méně při současném nárůstu průměrné cílové částky o 2 tis. Kč.

K 30. 06. 2011 celkový počet smluv o stavebním spoření ve fázi spoření činil 4,66 mil. smluv, což je o 181 tis. smluv méně než ke konci roku 2010. S poklesem celkového počtu smluv o stavebním spoření se mění i jejich struktura. Nadále roste podíl smluv uzavřených po 1. lednu 2004, tzv. nových, na celkovém počtu smluv. Podíl těchto smluv na celkovém počtu smluv vzrostl již na 62 %. Pokud jde o výši poskytnuté státní podpory, pak za 1. pololetí roku 2011 byla vyplacena státní podpora v celkové výši 10,493 mld. Kč. Pro porovnání, státní podpora poskytnutá za 1. pololetí roku 2010 činila 11,2 mld. Kč, tedy o 715 mil. Kč více než za sledované období.

Dále výplata zálohy státní podpory za rok 2010 nebyla k 30. 6. 2010 plně zrealizována. Obdobně není tento údaj uveden ani u roku 2011, kde výplata státní podpory dosud nezačala. Celkový počet úvěrů dosáhl k 30. červnu 2011 hodnoty 981 tis. úvěrů a oproti 1. čtvrtletí roku 2011, kdy bylo k 31. 3. 2011 evidováno celkem 985 tis. úvěrů, poklesl ve 2. čtvrtletí roku 2011 o 4 tis. úvěrů. Celkový objem úvěrů ke konci 1. pololetí roku 2011 dosáhl hodnoty 292,9 mld. Kč a vzrostl oproti stavu k 31. 3. tohoto roku o cca 900 mil. Kč. Nárůst objemu úvěrů se neprojevil v nárůstu poměru objemu úvěrů k naspořené částce. Tento poměr se oproti stavu na konci 1. čtvrtletí roku 2011, kdy dosáhl hodnoty 68,8 %, nezměnil a k 30. červnu 2011 také dosahuje 68,8 %.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, předložený návrh a také připravované změny na Ministerstvu financí postupně ohlodávají stávající model stavebního spoření. Na závěr si dovoluji uvést negativní příklad Slovenska, kde pravicová vláda prosadila změny ve stavebním spoření tak, že to podkopalo důvěru obyvatel v tento finanční produkt a snížilo počet nově uzavíraných smluv na polovinu. Nakonec musela slovenská vláda tato opatření zrušit. Proto je třeba dávat pozor na neuvážené a nekoncepční zásady do fungujícího systému. Podle mého názoru však konečným cílem současné vládní koalice je zrušení stavebního spoření a jeho převedení na ryze komerční bázi. Zřejmě vládní koalice je přesvědčena o nutnosti škrtat, škrtat a škrtat. Proto mi dovoluji zakončit svůj příspěvek slovy klasika: je to marný, je to marný, je to marný! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A jako další vystoupí pan poslanec Jaroslav Krákora. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, resp. pane ministře zdravotnictví, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i já se vyjádřil k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon byl vrácen Senátem, schválen v Poslanecké sněmovně byl 2. září 2011.

Rád bych vás seznámil s nálezem Ústavního soudu týkajícím se rekapitulace návrhu odložení vykonatelnosti a kompetence Senátu.

Co se týče rekapitulace návrhu, tak za prvé dne 9. prosince 2010 byl Ústavnímu soudu doručen návrh skupiny 45 poslanců na zrušení v záhlaví uvedeného zákona a in eventum jeho ustanovení čl. II, jakož i novelizovaných ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění

pozdějších předpisů. Napadeným zákonem došlo ke změně a doplnění některých zákonů tak, že byla stanovena zvláštní sazba daně ve výši 50 % na příspěvek fyzickým osobám podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření, na který vznikl nárok v roce 2010 a který byl poukázán stavební spořitelně po 31. prosinci 2010. Současně byla dnem jeho účinnosti snížena výše zálohy státní podpory z 15 na 10 % z ročně uspořené částky nepřesahující, jak již tady bylo řečeno vícekrát, 20 tisíc korun. Návrh splňoval náležitosti podle zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

Za druhé. Podstatou návrhu byly námitky rozporu napadeného zákona s ústavním pořádkem vztahující se ke způsobu jeho přijetí, jakož i k jeho obsahu. Navrhovatelé zpochybňují důvodnost projednání návrhu zákona ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, v jehož důsledku mělo dojít k porušení některých ústavních principů vztahujících se k parlamentní proceduře přijímání zákonů. Jejich námitky dále směřují vůči tomu, že mimořádná schůze, na které došlo ke zkrácenému jednání o návrhu napadeného zákona, byla svolána jen 40 minut před jejím začátkem, jakož i vůči omezení práv senátorů zvolených ve volbách v říjnu 2010, protože dne 12. listopadu 2010 projednával Senát návrh napadeného zákona ve složení odpovídajícím jeho 7. funkčnímu období, tj. období roku 2008-2010, a nově zvolení senátoři se tak nemohli tohoto projednávání zúčastnit.

Za třetí. Ve vztahu k obsahu napadeného zákona navrhovatelé namítají, že snížení státní podpory za rok 2010 jejím zpětným zdaněním zvláštní sazbou daně z příjmu ve výši 50 %, jakož i snížení zálohy pro smlouvy o stavebním spoření uzavřené do 31. prosince 2010, vykazují znaky pravé retroaktivity a odporují legitimnímu očekávání účastníků stavebního spoření. Toto očekávání se opírá i o dosavadní praxi zákonodárce, který dosud respektoval vzniklé majetkové nároky na poskytnutí určitých majetkových plnění v závislosti na době uzavření smlouvy o stavebním spoření. Zákonodárce zvolil nepřiměřené prostředky k prosazení veřejného zájmu na snížení deficitu státního rozpočtu, čímž nerespektoval požadavek spravedlivé rovnováhy mezi tímto zájmem a omezením základních práv jednotlivců.

Za čtvrté. Námitka zneužití institutu legislativní nouze. Podle navrhovatelů byl návrh napadeného zákona, spolu se třemi dalšími návrhy zákonů projednávány obdobným legislativním postupem, projednán ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, aniž by pro takovýto postup byl dán jeden z důvodů podle § 99 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Ve svém návrhu podrobně rekapituluje průběh zákonodárné procedury, přičemž zdůrazňuje projednávání ve vyhlášeném stavu legislativní nouze. Pokud by totiž byl důvodný, tak by bylo logickým důsledkem této proce-

dury, že k jeho projednávání dojde ve 2. a 3. čtení během několika dní. V daném případě proto na tento postup dopadají výše uvedené důvody protiústavnosti projednání napadeného zákona ve stavu legislativní nouze. Postup předsedkyně Poslanecké sněmovny, která svolala předmětnou schůzi v takto krátkém čase, aniž by jej Ústavní soud na tomto místě hodnotil obecně z hlediska ústavnosti, lze ale nepochybně označit za postup nežádoucí, k němuž by mělo docházet pouze výjimečně a ze závažných důvodů.

Dále jsem říkal, že se zmíním o odložení vykonatelnosti. Ústavní soud ve svém nálezu spisová značka Pl. ÚS 55/10 odlišil zásadní vady legislativního procesu, v jejichž důsledku vůbec nebyly splněny ústavní podmínky pro přijetí určitého zákona, např. z důvodu absence souhlasu jedné z komor, a vady vztahující se toliko k ústavním pořádkem garantovaným právům jednotlivých účastníků zákonodárného procesu, jejichž využití je plně v jejich dispozici /bod 103 nálezu/. Ve druhém případě je přitom nezbytné posuzovat i časový odstup mezi přijetím zákona a podáním návrhu na jeho zrušení, jenž může vést ke zhojení porušení ústavního pořádku, resp. k odpadnutí derogačního důvodu. To říkají body 104 a 105 nálezu.

Obdobně jako v případě výše uvedeného nálezu podala skupina poslanců i v této věci návrh na zrušení napadeného zákona bezprostředně po jeho publikaci ve Sbírce zákonů, přičemž ve svém návrhu uplatnila relevantní námítky k průběhu zákonodárné procedury. Byl tedy dán důvod, aby Ústavní soud přistoupil k jeho zrušení. Ústavní soud však v dané věci rovněž dospěl k závěru, že je dán podstatný důvod pro odložení vykonatelnosti nálezu, spočívající v negativních důsledcích zrušení tohoto zákona na státní rozpočet. Tento důvod přitom chápe v kontextu všech zákonů schválených a projednaných v rámci předmětného stavu legislativní nouze. Je-li tedy v dané věci dán totožný derogační důvod, jak tomu bylo ve věci spisové značky Pl. ÚS 55/10, musel Ústavní soud s ohledem na uplatněné materiální námítky zvažovat, zda by ponechání zákona v platnosti do 31. prosince 2011 současně nevedlo k vystavení adresátů napadeného zákona případným /tvrzeným/ protiústavním důsledkům napadeného zákona. V důsledku postupu Ústavního soudu by totiž v takovém případě zůstaly v platnosti, byť jen přechodně, napadené předpisy, aniž by došlo rovněž k posouzení námitek vztahujících se k jejich obsahu.

Vidím, že se blíží čas, takže já se přihlásím ještě jednou, nebo jsem přihlášen, a budu pokračovat.

Jinak, jak již tady bylo řečeno, nechceme tento zákon ničit, stačí pouze evoluce, nikoliv revoluce v tomto zákoně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. A slovo dávám panu poslanci Janu Baborovi.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, vzhledem k pokročilé době po půlnoci vás nebudu zdržovat informacemi, jako že první čtení této novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření proběhlo v červnu, že druhé čtení bylo projednáno v srpnu a třetí že proběhlo v září. A nakonec Senát to projednal v říjnu. I informacemi, kterými tato novela novelizuje zákon ČNR o daních z příjmů pod číslem 586/1992 Sb., a že novelizuje zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. pod číslem 96/1993.

Samozřejmě už tady proběhla informace, že tento vládní návrh byl již Parlamentem schválen v roce 2010. V dubnu 2011 ho však Ústavní soud zrušil, a to částečně. Jedno ustanovení ihned k dubnovému datu a zbytek k 31. 12. tohoto roku. Bezprostředně bylo zrušeno ustanovení, které na státní příspěvek, který byl počítán za rok 2010 a měl být vyplacen v roce 2011, uvalovalo 50procentní srážkovou daň. K onomu zbytku pak Ústavní soud zaujal stanovisko, že je sice právem zákonodárce snížit výši státního příspěvku, nicméně musí to být projednáno v řádném termínu, nikoliv ve zkráceném. Tedy vláda na návrh ministra financí bezprostředně poté předložila naprosto stejné znění, s výjimkou onoho ustanovení o 50procentní srážkové dani, které bylo Ústavním soudem shledáno jako neústavní.

Já tady zároveň také nebudu dávat rozbor toho, co je předkládáno, protože to je všeobecně známo a bylo to dost podrobně komentováno i ve sdělovacích prostředcích, nakonec i dneska ve sněmovně. Ale přesto si dovoluji některé souvislosti a negativa vládního návrhu na úpravu režimu stavebního spoření připomenout.

Je jistě asi skutečností, že pro většinu účastníků je stavební spoření spíše výhodným státem podporovaným spořicíím produktem, kdy po splnění minimální doby spoření pěti či šesti let je možné využít úspory k jakémukoli účelu, tedy nikoliv pouze na financování bytových potřeb. Tento systém tedy neslouží primárně k zajištění bytových potřeb, ale je to i produkt střednědobého či dlouhodobého spoření, jenž v současné době přináší nadstandardní zhodnocení. Stavební spoření tak neplní svoji roli především v tom, že část naspořených peněz není do bydlení investována, avšak daleko užitečnější než omezení státního příspěvku by bylo, kdyby vládní exekutiva přijala motivační program nejen pro občany, ale i pro stavební spořitelny s tím, aby našetřené peníze vkladatelům do bydlení skutečně šly.

Dále by vláda měla ocenit samotný fakt, že lidé místo utrácení peněz vytvářejí finanční rezervu, kterou hodlají investovat do bydlení, ať už na stavbu či rekonstrukci bytů, či zhruba 10 % z těchto úspor věnují i na stu-

dium svých dětí. Ale to jistě není nic nežádoucího, zejména když je malá část úspor ze stavebního spoření užita v jiných druzích spotřeby.

Je velice pravděpodobné, že kroky navrhované vládou by utlumily celý systém stavebního spoření, neboť stavební spořitelny by zřejmě musely významně omezit poskytování překlenovacích úvěrů. Nemohly by tak již moci konkurovat svými překlenovacími úvěry s hypotečními úvěry. Dalším negativním vlivem vládního návrhu je to, že stavební spořitelny by zřejmě musely chybějící finanční zdroje poptávat na finančním trhu. Je totiž pravděpodobné, že mnozí klienti své úložky u nich stáhnou, resp. neobnoví. Jedná se především o klienty se smlouvou uzavřenou do roku 2003. Ale to by znamenalo velký problém, protože systém stavebního spoření potřebuje spořicí klienty, kteří nechťejí v budoucnu úvěr ze stavebního spoření. Z jejich peněz totiž stavební spořitelny půjčky poskytují. V Česku nyní stavební spořitelny potřebují zhruba pět spořicích přátelských klientů na jednoho klienta s úvěrem. Zmíněné poptávání chybějících finančních zdrojů na finančním trhu potom může znamenat konkurenci pro stát, který na tomto trhu umísťuje i svoje dluhopisy, tedy i tlak na zvýšení komerčních úrokových sazeb. To by se samozřejmě dotklo negativně i náročnosti státní dluhové obsluhy. Nabízí se tedy otázka, zda škody pro stát jsou navrhovanými vládními kroky větší než nabízené přínosy.

Téměř 5 mil. smluv dokladuje, že spoří prakticky všechny rodiny. Nemůže obstát argumentace, že průměrná úroková míra u spořicích a termínových účtů činí 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době do svého efektivního zhodnocení prostředků dosahuje téměř 6 % ročně. Ta dvě až tři procenta úroků v bankách spolknou neúměrně bankovní poplatky, které v ČR jsou, a neexistuje jiná nabídka, která by více motivovala střadatele spořit.

Nelze souhlasit ani, dle Ústavního soudu, s přípustností tzv. nepravé retroaktivity, která umožňuje restriktivně zasahovat do dříve uzavřených smluv stavebního spoření. Přijetím této úpravy občan ztrácí výhodnou možnost, jak zhodnotit své úspory, a stát možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady necitlivých reforem. Díky finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z tzv. konzervativních, opatrných fondů, které bankovní domy doporučují, a po dalších upozorněních ministra financí, že bude ještě hůře, nemohou s velkou nadsázkou důvěřovat ani bankám. Takže konstatování, že nejlépe bude spořit do slavníku, přece nechceme.

Lidi, kteří si oblíbili státem podporované stavební spoření, čeká od ledna 2013 nemilá komplikace. Pro to, aby získali od státu příspěvek, který činí až dva tisíce korun ročně, budou muset prokázat, že státní příspěvek použijí na bytové účely, nebo si vzít úvěr od stavební spořitelny. Až dosud jim stačilo spořit po stanovenou vázací dobu, tedy pět let u starých a šest let u nových smluv, nebo čerpat úvěr na bydlení. Šéf financí už dlouhodobě u-

siluje o to, aby státní příspěvek nemohli využívat lidé, kteří mají stavební spoření pouze k výhodnému uložení peněz, nikoliv na bydlení. Stavební spoření představuje pro většinu účastníků výhodný spořicí produkt podporovaný státem, aniž by byla zajištěna přímá vazba a využití prostředků ze státního rozpočtu na financování bytových potřeb. Je to pro řadu výhodných termínovaných vkladů na šest let, uvádí se v předkládací zprávě. Opatření by se vztahovalo na nové i na dosud platné smlouvy, ale poprvé na státní příspěvek vyplacený za rok 2013. U všech příspěvků zálohově připsaných až do roku 2012 nebude ani dále nutné účelovost použití státního příspěvku nijak dokazovat. Tyto příspěvky dostane účastník vyplacený automaticky při ukončení smlouvy.

V praxi to bude vypadat tak, že jestliže třeba dnešní klient ukončí smlouvu ke konci roku 2015, tak bude muset použití částek odpovídajících systému státního příspěvku na bytové účely prokazovat jen pro roky 2013 až 2015. V uvedeném případě by mu stačilo, aby prokázal 6000 korun na bytové účely, protože nejvyšší státní podpora za tři roky může být jen 6000. Toto opatření zřejmě většinu účastníků stavebního spoření nepřipraví o státní podporu. Stačí, když si vhodně načasují ukončení smlouvy například na dobu, kdy potřebují opravit svou nemovitost, například měnit okna, dveře, malovat, dát nové obklady, obnovit omítku, zabezpečit nemovitost proti vloupání, nebo když si budou pořizovat byt či dům. Na druhé straně bude poškozena řada lidí, kterým náhle vznikne potřeba vybrat peníze a nebudou mít v dané chvíli možnost je použít na státem uznané bytové potřeby.

Účelovost státního příspěvku se bude dokládat například fakturou, dokladem o zaplacení materiálu nebo provedení práce. Způsoby prokázání využití státní podpory budou upravovat všeobecné obchodní podmínky stavebních spořitel. Tento systém bude tedy administrativně náročný jak pro účastníka, tak i pro spořitelny. Až dosud se totiž účelovost prokazovala jen u úvěrů. Administrativní náklady spojené s kontrolou nebudou zanedbatelné a ponesou je stavební spořitelny, resp. jejich klienti, upozorňuje například Česká bankovní asociace. Rovněž státu se zvýší administrativní náklady –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas vypršel. Prosím, dokončete svůj výstup. (P. Babor: Děkuji. Potlesk několika poslanců.) Děkuji.

Hlásí se pan předseda poslaneckého klubu pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, paní a pánové, noční jednání bylo odhlasováno poslanci a poslankyněmi vládní koalice a já je tu až na výjimky nevidím, nezúčastňuji se této schůze,

alespoň ve své většině. Vidím pouze výjimky a zdravím je. Navrhuji v této chvíli proto procedurální návrh přerušit tuto schůzi do dnešní deváté hodiny. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já registruji váš návrh. Pokusím se přivolat poslance z předsálí. Samozřejmě že vás odhlásím. Jsem si jista, že spolu se mnou se přesvědčíte, že poslanců je tady dosti. Já vás ohlašuji. Ohlásila jsem vás. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Pro nově přichozí zopakují, že byl podán procedurální návrh na přerušení schůze do 9. hodiny, že jsem vás odhlásila. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. A poté, až se ustálí neklid u vstupu do sálu, zahájím hlasování o tomto návrhu.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení této schůze do 9. hodiny.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 233 z přihlášených 114 poslanců pro 30, proti 82. Tento návrh nebyl přijat. (Potlesk koaličních poslanců.)

A my budeme pokračovat dalším vystoupením, tentokrát vystoupí pan poslanec Pavel Holík.

Poslanec Pavel Holík: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, nyní zde projednáváme novelu zákona o stavebním spoření, sněmovní tisk 378. Tento zákon zajímá mnohé občany, neboť je stavební spoření jedním z nejrozšířenějších finančních produktů. Návrh novely zákona, který odmítl Senát a vrátil se nám do Poslanecké sněmovny, považuji za nešťastný. Bereme tak občanům jeden z mála funkčních finančních produktů, a co je ještě horší, dostáváme do kritické situace stavební spořitelny, které zde roky dobře fungují, a neznám jedinou stavební spořitelnu, která by zkrachovala, na rozdíl od bank, jejichž krachy jsme již v minulosti nejednou zažili. Touto novelou tedy znejistujeme stavební spořitelny, dostáváme občany do nejistoty a zároveň tímto návrhem vytváříme nepoměr mezi regulovanými stavebními spořitelnami a neregulovanými bankami. Ptám se: je snad záměr obětovat fungující stavební spořitelny?

Rád bych v této souvislosti zmínil ještě jeden fakt. Zatímco se touto novelou chystáme zkomplikovat stavební spoření, tak na druhé straně neřešíme to, že klasické banky neplatí DPH, a tím státní podkladně unikají velké částky. Ptám se: proč musí například drobní živnostníci platit DPH a velké banky nikoliv? Cítíte, vážená kolegyně, vážení kolegové, ten nepoměr?

Dovolte mi, abych v této věci odcitoval článek ze serveru iDNES. Novela zákona o stavením spoření porušuje princip rovnosti. Fakt, že by stavební spoření měly v budoucnu poskytovat i běžné banky, vyvolává zlost nejen mezi stavebními spořitelnami, ale pochybnosti mají i právníci. Nad porušováním ústavních principů se zamýšlí advokát Jan Tryzna. V chystané novele zákona o stavebním spoření... (Námítka předsedy vlády, že tento článek byl již dvakrát čten.) Dovolte mi, abych ho tedy dokončil.

V chystané novele zákona o stavebním spoření nachází advokát právní pochybení. (Námítky, že tento článek ministři znají.) Dobře. Můžu ho s dovolením přečíst, paní předsedající?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Holík: Dobře, přeskočím tedy. Na připomínky budu reagovat. (Oživení v sále.) S dovolením bych pokračoval. Zájem o stavební klesl o více než třetinu – Aktualne.cz, Praha. Zájem o stavební spoření klesl v prvním pololetí letošního roku o více než třetinu oproti stejnému období loňského roku. Vyplývá to z nejnovějších statistik ministerstva financí. Za letošní leden až červen lidé uzavřeli zhruba 185 tisíc nových smluv o stavebním spoření s celkovou hodnotou cílové částky 60,4 miliardy korun. Průměrná cílová částka dosáhla 316 tisíc korun. Ve stejném období loňského roku činil počet nově uzavřených smluv 293 tisíc a průměrná cílová částka dosahovala 314 tisíc korun. Počet smluv ve fázi spoření klesl od konce loňského roku o zhruba 181 tisíc na 4,66 milionu. Nadále roste podíl takzvaných nových smluv, uzavřených po 1. lednu 2004, tedy po tehdejší snížení státní podpory. Na celkovém počtu smluv se podílejí už 62 procenty.

Na státní podpoře vyplatil stát v letošním prvním pololetí přes 10,49 miliardy korun, což je o 715 tisíc korun méně než ve stejném období loňského roku. Poměr objemu úvěrů a naspořené částky mírně vzrostl na 68,8 procenta. Celkový počet úvěrů letos zatím klesl o 12 tisíc na 981 tisíc, jejich objem dosahuje téměř 293 miliard korun. (V sále je velký hluk.)

Jestli dovolíte, ještě bych se zmínil o novele zákona o stavebním spoření, jestli je pro stát nejlepším řešením. Snaha minimalizovat schodek státního rozpočtu a vyhnout se tak řeckému scénáři je chvályhodná, nicméně si musíme uvědomit, že tato snaha jednoznačně přináší zhoršení ekonomické situace spotřebitelů, které bychom měli v rámci státu, tudíž nás všech, překousnout. Pravda je, že možná bychom to překonali lépe, kdyby všichni hospodařili s penězi státu s péčí řádného hospodáře, ale to by vydalo na celou knížku, takže zpět k úsporám.

Jedním z těchto kroků je změna zákona 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, která neúprosně pádí schva-

lovacím procesem. Ve třetím čtení se tak v Poslanecké sněmovně posvětilo zhoršení podmínek v oblasti vyplácení státní podpory a také narovnání podmínek pro zdanění úrokových příjmů z vkladů. Návrhem se zabýval Senát, který nám věc vrátil zpět do Sněmovny.

V důvodové zprávě k této novele stojí, že současný systém stavebního spoření nevede plně k podpoře financování bytových potřeb a současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Víme, že proti tomu nelze absolutně nic namítat. Asi všichni známe někoho, kdo si za peníze ze stavebního spoření zakoupil automobil, nebo dokonce vyrazil na exotickou dovolenou, a rozhodně není spravedlivé, že by stát na tyto záliby přispíval. Ze stavebního spoření se tak stal jeden z nejvýhodnějších spořicíh produktů. Jenže prostředky pro výplatu státní podpory jsou čerpány ze státního rozpočtu, tedy z prostředků všech daňových poplatníků, a tím vzniká také jistá nerovnováha, když jsou zvýhodňováni účastníci stavebního spoření, již pocházejí obvykle ze středních a vyšší příjmových vrstev, na úkor ostatních občanů, kteří přežívají z platu od platu.

Byť byla původní právní úprava jednou zrušena Ústavním soudem, je aktuální návrh zákona předkládán opětovně ve stejném znění. Lze tak učinit proto, že předchozí zásah Ústavního soudu byl odůvodněn jen nesprávným legislativním procesem. Přesto existuje jistá míra pravděpodobnosti, že se bude muset, pokud novela projde Senátem a podepíše ji prezident, Ústavní soud zabývat novelou i stran jejího obsahu.

Konkrétně je cílem zákona změnit oblast zdanění úrokových příjmů z vkladů ve stavebním spoření, jež by nově měly být sjednoceny s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmu z jiných bankovních vkladových produktů. Vedle zdanění úrokových příjmů návrh snižuje výši státní podpory stavebního spoření z 15 na 10 % při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun. Dále je doplněna technická změna, která se týká nastavení limitů pro další činnosti stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů.

Důvodová zpráva má jistou logiku, ale je škoda, že stát se u stavebního spoření nevydal trochu jinou cestou. Lehce se někdy zapomíná na ekonomickou skutečnost, že jedna koruna investovaná do stavebnictví vygeneruje v ekonomice šest dalších korun. Tomuto jevu se říká multiplikační efekt a u stavebních prací patří mezi nejlepší. Naopak koruna vyvezená a utracená v zahraničí se v ČR promítne jen minimálně. Kdyby stát namísto omezování podpory více dbal na to, aby prostředky ze stavebního spoření byly používány pouze za účelem pořízení vlastního bydlení nebo rekonstrukce bytových objektů, možná by z toho státní rozpočet vyklouzl lépe.

A ještě jedna skutečnost. Díky poklesu podpory možná část populace ztratí motivaci spořit a poklesnou tak úspory obyvatelstva.

Mám zde ještě připraveno několik vystoupení, ale nechci zdržovat v tuto pokročilou hodinu. Vlastními slovy shrnuto: Myslím si, že je opravdu daleko lepší podpořit stavební spoření tak, aby lidé si pořídili vlastní bydlení, než aby zůstali na krku státu. To mi dovolu je na závěr a díky za podporu. (Vášnivě ovace z pléna.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkujeme, pane poslanče, a prosím, aby se slova ujal pan poslanec Pavel Holík. (Pobavení – právě hovořil.) Aha, tak pro velký úspěch tedy už nezopakovat, a pozvu paní poslankyni Vlastu Bohdalovou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré časn é ráno, vážená paní předsedkyně, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministr ě Kalousku, vážený pane ministr ě Hegře, vážený pane ministr ě Chalupo, vážené kolegyně – vidím, že kolegové je poslali už spát – a vážení kolegové. Kdybychom spočítali frekvenci slov, kolikrát tady padlo stavební spoření, bylo by to asi zajímavé číslo. Ale nicméně nedá mi to, mám mluvit k tématu, chci mluvit k tématu, tak o stavebním spoření budu hovořit dále. Ale dovolu je mi, abych se vrátila do minulého volebního období.

V minulém volebním období skupina poslanců – pan poslanec Martínek, pan poslanec Tesařík, paní poslankyně Ladislava Zelenková a další zde navrhli novelu zákona o stavebním spoření pod sněmovním tiskem číslo 506, který měl rozšířit účel použití stavebního spoření na podle mě velmi bohu libou činnost, protože už jsem zase u svého tématu, a to na čerpání stavebního spoření pro náklady spojené se vzděláním.

Stavební spoření je upraveno zákonem 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, jako účelové spoření spočívající v přijímání vkladů od účastníků stavebního spoření a v poskytování úvěrů účastníkům stavebního spoření a v poskytování příspěvků fyzickým osobám, účastníkům stavebního spoření. Zákonem definovaný účastník stavebního spoření má právo na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření na financování bytových potřeb. Jde o jediný účel, na který je v současnosti možné tento úvěr čerpat. Bližší podmínky pro poskytování úvěru účastníkovi stanoví zákon, případně stavební spořitelna ve všeobecných smluvních podmínkách.

Rozšířením okruhu účelů, který byl tehdy navrhován, mohou být financovány vedle bytových potřeb také studijní potřeby. Nemyslelo se nějaké nadstandardy apod., ale studijními potřebami se myslely půjčky na zahraniční stáže, event. na nějaká dražší skript a, učebnice třeba pro mediky, velmi drahé učebnice anatomie apod. Stát by tak prostřednictvím stavebního spoření podpořil financování samotného studia, ale také náklady,

kteřé s ním úzce souvisí. V současné době se zvyšují vedle přímých nákladů na studium také nepřímé náklady, které finančně studenty zatěžují. Jedná se o nemalé prostředky vynaložené na ubytování a stravování studentů, kteří studují mimo obec, kde mají své bydliště; nezanedbatelné jsou náklady na dopravu do místa studia, včetně jízdného v hromadné dopravě v místě studia. Významnou zátěž představují též náklady na zakoupení učebních pomůcek potřebných ke studiu. Hlavním smyslem navrhované právní úpravy bylo pomoci těm studentům, kterým mohou výše popsané náklady činit překážku pro získání dalšího stupně vzdělání.

Jak tato novela tady dopadla? Jak mohla dopadnout v tehdejší pravcové Sněmovně? Byla zamítnuta. A já si dneska říkám, jestli to nebylo také proto, že už někteří myslitelé pravice přemýšleli o tom, co se stavebním spořením udělají, aby drobným střadatelům, kteří si šetří opravdu na účelné a velmi dobré věci a ne na to, že si ze stavebního spoření pořizují auta, zahraniční dovolené a další věci, tak došlo k zamítnutí tohoto zákona. A máme tady tento paskvil, který tady dneska projednáváme. Je mi velice líto, že lidé nedokáží přemýšlet trochu solidárně.

Ještě se zamyslí nad jednou věcí. Mně se hrozně líbil výrok mého milovaného pana ministra Dobeše, jak říkal, jak budeme platit odložené školné, až za ty chudáky děti úroky v době studia bude platit stát. Bomba! Tak my na jedné straně říkáme, že stát nebude platit nic, a pak na druhé straně říkáme, že stát bude platit úroky!

Víte, kolegové, dalo by se hovořit hodně, ale já už jsem učitelka. Vždycky se snažím najít, protože jsem učitelka literatury, příklad v literatuře. A my se tady bavíme o zákonech. Každý z nás má na nočním stolku knihu, která je mu blízka. A mně je to kniha Chalíla Džibrána, která je o prorokovi Mustafovi, který chodí mezi lidmi, a ti se ho ptají na důležité životní věci a on jim odpovídá. I právníci se ho zeptali na to, co říkáš o zákonech, Mustafu. A on odvětil: "Libujete si ve vyhlašování zákonů. Ještě více si však libujete v jejich porušování. Jste jako děti hrající si u moře, které vytrvale stavějí z písku hrady a pak je se smíchem boří. A zatímco stavíte své hrady z písku, moře přináší na břeh další písek, a když je bouráte, oceán se s vámi směje. Opravdu, moře se vždycky směje s nevinými. Co však mám říci o těch, pro něž není život oceánem a pro které zákony vytvořené lidmi nejsou hrady z písku, ale pro něž je život skálou a zákon dlátem, jímž by ji rádi opracovali ke své vlastní podobě? Co mám říci o chromém, který nenávidí tanečnický? Co o volu, který miluje své jho a považuje losa a lesního jelena za pobloudilce a tuláky? Co o starém hadu, který se nemůže zbavit své kůže a nazývá proto všechny ostatní nahými a nestoudnými? A co o tom, který přichází na svatební hostinu záhy, a když se přecpal a unavil, jde svou cestou a říká, že všechny hostiny jsou žranice a všichni hodovníci přestupníky zákona?"

Řeknu o nich jen tolik, že také stojí ve slunečním světle, jsou však ke slunci obráceni zády. Vidí jen své stíny a jejich stíny jsou pro ně zákony. A čím je jim slunce, než vrhačem stínů? A co pro ně znamená ctít zákony, než hrbít se a obtahovat své stíny na zemi? A vy, kteří kráčíte s tváří obrácenou ke slunci, jaké obrazy nakreslené na zemi vás mohou zadržet? Lidé orfalští, můžete utlumit buben a povolit struny lyry, kdo však může přikázat skřivanu, aby nezpíval?"

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím pana poslance Miroslava Svobodu, aby se ujal slova.

Poslanec Miroslav Svoboda: Dobré ráno, paní předsedkyně, dobré ráno, paní mínistři a samozřejmě dobré skoro ráno vážené kolegyně a vážení kolegové. Dovolte, abych i já přispěl svojí desetiminutovkou do pověstného mlýna a podělil se s vámi o zkušenosti s novelou zákona o stavebním spoření. (Smích.) To jsem rád. Já jsem rád, že může ještě někdo v tuto chvíli se smát, a to je dobře a je to pozitivní.

Je třeba si přiznat, že stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnějším spořením pro občana ČR. To zde zaznělo mnohokrát a platí to stále. Dnes je ve stavebních spořitelnách téměř již 400 mld. korun vkladů. Jedná se o střadatele, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tou myšlenkou, že své úspory pak mohou využít na cokoliv. Ve statistikách se ovšem už neuvádí, že vysoké procento těchto úspor jde přece jenom na bydlení. Je nutné uznat, že průměrná úroková míra u spořicíh termínovaných účtů činí 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků přesahujícího téměř 6 % ročně, avšak ona 2 až 3 % úroků v bankách spolknou neúměrně a často netransparentní bankovní poplatky, které v ČR jsou a kvůli kterým je české bankovní kritizováno. Nabídka je přitom omezená. Pokud bychom přijali tuto normu, ztratil by občan výhodnou možnost zhodnotit své úspory, ale i stát by ztratil možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady necitlivých reforem.

Stěžejní námitka se týká nelogického a protiústavního pokusu o tzv. retroaktivitu předložené normy. Ústavní soud tento pokus označil za nepřipustný. Jde o retroaktivitu vůči smlouvám o stavebním spoření uzavřeným před 1. lednem 2011. V důsledku doplnění zákona o daních z příjmů a přechodného ustanovení v čl. 2 napadeného zákona by se totiž neměnily právní nároky, jež vznikly na základě těchto smluv a byly vymahatelné již před účinností předloženého návrhu novely zákona.

Fakt, že by stavební spoření měly v budoucnu poskytovat i běžné ban-

ky, vyvolává zlost nejen mezi stavebními spořitelny, ale pochybnosti mají i právníci. Nyní chce Ministerstvo financí umožnit, aby současné banky získaly oprávnění nabízet stavební spoření, avšak nevyžadovalo by se, aby byly splněny takové podmínky, které musí splnit stavební spořitelny. Ty mají totiž ve srovnání s jinými finančními institucemi mnohá omezení. Na trhu již stávajícího spoření by tak vedle sebe působily dvě skupiny subjektů: stavební spořitelny, pro něž budou platit přísná pravidla týkající se nakládání s uloženými prostředky spořicími klientů, a banky, pro které taková pravidla platit nebudou. Porušení principu rovnosti povede k diskriminaci a rizikům. Takové řešení se zdá z pohledu ústavního práva problematické, protože je evidentně porušován jeden ze základních ústavních principů, a to princip rovnosti. Banky nebudou tak omezovány ve svých investičních aktivitách, tím pádem budou schopny nabízet svým klientům do určité míry výhodnější podmínky než stavební spořitelny, jejichž činnost zůstane přísně regulována, a to bude stavební spořitelny samozřejmě diskriminovat.

Dalším negativním prvkem bude větší riziko ohrožení vkladů spořicími klientů u bank. Ty se totiž budou moci pouštět do sice výnosnějších, ale zároveň rizikovějších investic. Žádná stavební spořitelna u nás dosud nezkrachovala, zatímco bank již několik. Problém je v tom, že prostředky na stavebním spoření jsou vázány na dobu šesti let. Před uplynutím této doby nemá klient možnost získat své úspory zpět bez sankcí. Nebude proto moci v případě, že se banka dostane do finančních potíží, své úspory rychle vybrat, jako je to možné třeba u spořicími a běžnými účty, a bude v takovém případě odkázán na plnění z fondu pojištění vkladů, jehož výše je zákonem limitována. V praxi však mnohdy klienti nebudou schopni rozlišit mezi výhodami stavebního spoření u stavebních spořitel a bank, takže lze očekávat, že budou preferovat výhodnější podmínky u bank, aniž by si uvědomovali vyšší riziko. To může vést skutečně k odlivu klientů od stavebních spořitel směrem k bankám, tedy k potížím stavebních spořitel. Může být dosaženo přesně toho, čemu chce zřejmě Ministerstvo financí zabránit, totiž destabilizace celého sektoru stavebního spoření.

Zmaření investice a porušení pravidel rovnosti. Otázkou také zůstává, zda je navrhovaná úprava slučitelná s mezinárodními závazky plynoucími ze smluv o ochraně investic a s evropskými regulacemi. Stávající stavební spořitelny totiž musely plnit přísné podmínky pro vstup do odvětví, takže jejich vlastníci mohou považovat legislativní zásah za zmaření své investice. Narušena může být také rovnost v pravidlech hospodářské soutěže podle evropského práva. Zarážející je i to, že Ministerstvo financí usiluje o změnu právě jen u stavebního spoření. Je to totiž oblast podnikání, kterou stát podporuje, stejně jako penzijní fondy či pojišťovny.

Pokud by skutečně od roku 2015 měla nová právní úprava umožnit bankám nabízet stavební spoření, pak by měla pro banky v této oblasti platit stejná pravidla, která platí pro stavební spořitelny, poznamenal například všem již dnes známý právník Jan Tryzna. Díky finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z tzv. konzervativních fondů, které bankovní domy doporučují, ale teď zní z úst ministra financí další upozornění, že bude ještě hůř. Komu a čemu mohou občané tedy vlastně důvěřovat?

Pokud sledujeme, jaké problémy řeší mateřské bankovní společnosti, nemůžeme si namlouvat, že žijeme v izolaci a že to nebude mít dopady na jejich dceřiné bankovní domy v Česku. To si mají občané po vzoru svých prapředků své skromné úspory raději ukládat do slamníků?

Paní poslankyně, páni poslanci, zkuste při hlasování myslet více na lidi. Lidé chtějí co nejvíce zhodnotit své úspory, pokud nějaké mají, a chtějí mít alespoň částečnou jistotu, avšak signály, které k nim vysílá právě tato vláda, nejsou příliš uklidňující. Vzhledem k uvedeným důvodům je podle mého názoru třeba předložený návrh zamítnout. Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče, a zvu k mikrofonu pana poslance Stanislava Křečka.

Poslanec Stanislav Křeček: Ještě jednou dobré jitro, kolegyně a kolegové. Přibývá s přibývajícím časem vtipných a veselých vystoupení. Ode mě se ničeho takového nedočkáte. Já chci jen zdůraznit, a už to tady bylo několikrát zdůrazněno, ale třeba to zdůraznit znovu, že není pravdivé tvrzení vlády, že zákon neplní svoji funkci, že je potřeba ho změnit. V průběhu legislativního procesu bylo bezpečně prokázáno, že stavební spoření plní své účely, neboť minimálně 65 % vkladů shromážděných stavebními spořitelny je použito na účelové úvěry financující bytové potřeby účastníků, přičemž i ti účastníci, kteří si neberou úvěr, sami často použijí na bytové potřeby zůstatek účtu stavebního spoření. Podle expertního odhadu Asociace stavebních spořitel se tak děje ve dvou třetinách případů.

Další úvěrová expanze je navíc omezována přímo zákonem o stavebním spoření, kde jsou pro poskytování překlenovacích úvěrů a úvěrů poskytovaných právnickým osobám nastaveny limity, které ještě širšímu poskytování těchto konkrétních typů úvěrů na bydlení brání. Některé stavební spořitelny již musely svou obchodní aktivitu s ohledem na vývoj vkladového a úvěrového portfolia uzpůsobit limitům uvedeným v zákoně a poptávku po úvěrech různými nástroji utlumit.

Je tedy zcela zřejmé, že z tohoto uvedeného vyplývá, že stát prostřednictvím stavebního spoření plní nejen významnou vnitroe-

konomickou funkci, ale plní především také své mezinárodní závazky z Mezinárodního paktu o hospodářských a sociálně kulturních právech a článek 16 Evropské sociální charty.

Restriktivní zásah státu do fungování systému stavebního spoření zákonem, který nyní projednáváme s výše popsanými dopady, by tedy nepochybně nejen omezil spoření napadené zákonem a rozsah, v němž ČR plní své mezinárodní závazky k zajištění sociálních práv občanů, a tím jejich oprávněné očekávání ohledně zhodnocení jejich úspor a realizace bytových potřeb. Tento mezinárodní aspekt tohoto zákona podle mého názoru není možné přehlížet.

Rád bych se znovu vrátil k situaci, která byla mnohokrát zdůrazněna, přesto jako bychom házeli hrách na stěnu, tj. vrátit se k problematice tzv. přátelských klientů, tj. lidí, kteří nečerpají na stavebnictví, ale používají to k jiným účelům. Nikde na světě není žádná stavební spořitelna, která by se obešla bez těchto lidí. Snaha omezit to jenom na stavební úvěry je zcela lichá. Všechny státy, které to zkusily, to pak musely vrátit znovu do původního stavu, protože bez finančních prostředků těchto lidí, těchto přátelských klientů, nemůže tento typ bankovní služby fungovat. Již tady bylo zdůrazněno, že podle statistiky je v současnosti průměrný vklad 85 tisíc korun a průměrný úvěr 510 tisíc korun. Český systém stavebního spoření tak potřebuje přibližně pět přátelských klientů pro to, aby mohl poskytnout jeden úvěr. Nebýt těchto přátelských klientů, tak by tento úvěr nemohl být poskytnut a zcela by se smysl tohoto stavebního spoření, o jehož nutnosti snad pochybuje málokdo, by neměl smysl. I ti klienti, kteří své úspory na určitou dobu odloží do stavební spořitelny, jsou tak žádoucí pro fungování tohoto systému, neboť tyto peníze dávají k dispozici jiným účastníkům. Již to tady bylo mnohokrát zdůrazněno.

Výdaje státu na podporu stavebního spoření jsou sice nezpochybnitelné, ale od roku 2005 trvale klesají, není se třeba jich obávat, zatímco příjmy plynoucí ze zdanění ekonomických činností s ohledem na celkové vysoké objemy každoročně poskytovaných úvěrů, které generuje stavební spoření, dále rostly a v současnosti stagnují, neboť klesají jen velmi, velmi mírně. Asociace stavebních spořitelen ve vyjádření Ústavnímu soudu zastává na základě popsaných základních souvislostí systému stavebního spoření názor, že omezování výdajů na stavební spoření přinese zásadní negativa, když mezi nejjevidentnější patří snížení daňových výnosů státu, a to je přesně to, co náš stát potřebuje a co se mu nedaří. Snížení dostupnosti levných úvěrů na bydlení, zvýšení nezaměstnanosti v důsledku nižšího objemu stavební výroby a omezení systému, který nyní přináší silná pozitiva za stále klesající výdaje státu. Je tedy zřejmé, že jednoduchým zásahem, který se zdá v této chvíli výhodný, můžeme způsobit více škody než užítu.

Ve vztahu k námitkám týkajícím se legislativního postupu je pak třeba uvést, že již ve svém stanovisku, které asociace poskytla v průběhu legislativního procesu, upozorňovala asociace na negativní dopady použití paragrafu 10 zákona o stavebním spoření, ve znění napadeného zákona, na všechny smlouvy o stavebním spoření bez ohledu na datum jejich uzavření. Jedná se především o dopady na legitimní očekávání účastníků stavebního spoření, kteří své smlouvy uzavřeli do data počátku účinnosti novely, v některých případech se však bude jednat i o pravé retroaktivní účinky. Je zřejmé, že zachování stávajícího režimu stavebního spoření nepředstavuje hrozbu značných hospodářských škod pro ČR, která byla deklarována důvodem pro použití novely ve stavu legislativní nouze, a bez ohledu na legislativní nouzi je zřejmé, že toto nebezpečí nehrozí ani v současné době.

V této souvislosti se poukazuje na studii efektů stavebního spoření, která byla vypracována společností NEXT finance, s. r. o. Z této studie vyplývá, že za rok 2009 bylo na státní podpoře již vyplaceno 13 mld. korun a tato částka stále stoupá, zatímco ze stavebního spoření obdržely veřejné rozpočty na daních více než 25 mld. korun. To jsou přesně ty částky, které nám nyní ve státním rozpočtu chybějí. A do bytového fondu bylo ze stavebního spoření jenom prostřednictvím úvěrů investováno 65 mld. korun. Jsou to jistě částky nezanedbatelné a neměli bychom se jich vzdávat. Podíl stavebního spoření na financování bytové výstavby přitom dosahoval výše mezi 40 až 60 %.

Ze studie také vyplývá, že výdaje státního rozpočtu ve výši 1 mld. na státní podporu generuje v důsledku multiplikačních efektů v rámci systému stavebního spoření nejméně 251 nových pracovních míst ve stavebnictví, za rok 2009 to bylo nejméně 3329 nových míst.

Zmíněná data svědčí pro závěr, že stavební spoření se významně podílí na zajišťování bytových potřeb obyvatelstva, ale nejen bytových potřeb, ale také na zaměstnanost a na příjmy státního rozpočtu. A znovu říkám, jednoduchá opatření mohou toto všechno ohrozit.

Jednorázové zdanění státní podpory za rok 2010 mimořádnou srážkovou daní ve výši 50 % je pak považováno za téměř protiústavní, neboť předmět ustanovení má pravé retroaktivní účinky. Jak vyplývá z § 36 odst. 8 zákona o dani z příjmů, ve znění napadeného zákona, i z § 4 odst. 3 zákona o stavebním spoření v aktuálním znění, vznikl nárok na zálohu státní podpory na rok 2010 již v tomto roce. Vzhledem k podmínkám stanoveným zákonem o stavebním spoření, které se vztahují ke konkrétnímu kalendářnímu roku, v němž účastník požaduje státní podporu, je nejméně ke konci tohoto roku postaveno najisto, že došlo ke splnění konkrétních okolností podmiňujících v tomto roce nárok na zálohu státní podpory. Dostáváme se tady do protiústavní situace. Tím se napadený zákon v roce

2011 podrobuje zpětně dani z příjmů na již vzniklý nárok na zálohu státní podpory, zasahuje do právních důsledků minulých dějů.

Vidím, že jsem (časový limit) vyčerpal. Sám jsem tomu rád. Děkuji. (Pobavení a potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, všichni jsme rádi. Děkuji, pane poslanče. A zvu k řečníšti před panem Holíkem ještě s faktickou poznámkou pana poslance Vojtěcha Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, já jen faktickou poznámku. Když byl přijímán zákon o stavebním spoření, říkal jsem si, že vůbec nejde o žádnou podporu bydlení, že jde o typicky bankovní produkt. Když posloucháme diskusi, tak se to potvrzuje, že jde o bankovní produkt, a ještě dokonce velmi využíváný.

Když ale ten bankovní produkt rušíme nebo ho omezujeme, tak je přece zásadní otázkou této Sněmovny, jaká jiná podpora, byť nepřímá nebo ubohá, mám-li to tak říci, bude pro podporu výstavby bytů a domů? Když si uvědomíme, v jakém zdevastovaném stavu je Státní fond rozvoje bydlení, do kterého se už delší dobu nedávají prostředky, teď omezíme stavební spoření a dostaneme se do situace, že jediný, kdo na tom vydělává, jsou vlastníci domů, kteří budou moci při ukončené deregulaci zvyšovat nekontrolovatelně nájem. Myslíte si, že to je správné? Já si myslím, že to není správné, že to je jeden z důvodů, pro který bychom se nad tím měli zamyslet trochu v jiné pozici, než je toto, promiňte mi, toto trochu hulvátské projednávání, kdy si jedna část Sněmovny, která tvoří vládní koalici, myslí, že když se to prosadí, tak oni vyhrájí a to bude ten politický výsledek. Dobře, bude politický výsledek pro vládní koalici. Ale jaký bude výsledek pro občany ČR? Kdo na tom vydělá? No, občan České republiky těžko, protože nebude mít ani stavební spoření, nebude mít ani možnost, aby obce mohly stavět například obecní byty, natož aby se stavěla družstevní výstavba, a v tomto ohledu si myslím, že se podepisujeme na něčem, co spíše poškodí ČR jako celek i v jejím ekonomickém výsledku. Protože co bude chybět?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas na faktickou poznámku vypršel.

Poslanec Vojtěch Filip: Omlouvám se. Jednu větu na konec, abych se nemusel přihlašovat, jestli dovolíte, paní předsedající. (Jistě!) Nebude ani mobilita pracovní síly, ani se nebudou mít ti lidé kam přestěhovat. To bude výborné! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a zvu pana poslance Pavla Holíka.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi ještě jednou pohovořit o stavebním spoření. A sice, stavební spoření pouze na bydlení plánuje Ministerstvo financí? Státní podporu stavebního spoření možná budou moci v budoucnu získat jen ti, kteří ji využijí na bydlení, nebo si vezmou úvěr od stavební spořitelny. Vyplývá to z návrhu novely zákona o stavebním spoření. Asociace českých stavebních spořitel s návrhem však nesouhlasí. Takzvané účelové vázání by se týkalo státní podpory, na kterou vznikne nárok po plánovaném nabytí účinnosti zákona, tedy od roku 2013. Změna by se přitom týkala nových i dříve uzavřených smluv o stavebním spoření. Ministerstvo financí také chce umožnit vstup na trh stavebního spoření i univerzálním bankám. Zavedení tohoto omezení je reakcí na kritiku současného stavu, kdy stavební spoření představuje pro většinu účastníků výhodný spořicí produkt podporovaný státem, aniž by byla zajištěna přímá vazba využití prostředků ze státního rozpočtu na financování bytových potřeb. Uvádí se v materiálu Ministerstva financí. V současnosti je v systému stavebního spoření zákonem účelově omezeno jen využití úvěrů ze stavebního spoření a překlenovacích úvěrů.

Návrh je z pohledu stavebních spořitel s špatný, protože likviduje v ČR tradiční produkt postavený na osvědčených principech stavebního spoření, uvedl tajemník Asociace českých stavebních spořitel Jiří Šedivý. Rovněž se podrobněji vyjádříme v rámci připomínkového řízení, dodal.

Letos na státní podpoře za rok 2010 Ministerstvo financí vyplatilo zatím zhruba 10,5 miliardy korun. V červenci pak spořitelny dávají Ministerstvu financí dodatečná vyúčtování, na základě kterých by Ministerstvo financí mělo vyplatit dalších 600 až 800 milionů korun. Státní podporu stavebního spoření nyní čerpá asi pět milionů Čechů, loni ze státního rozpočtu putovalo na státní podporu za rok 2009 přes 11,7 miliardy korun.

Ministerstvo chce zároveň od roku 2015 umožnit, aby stavební spoření mohly poskytovat i univerzální banky. "Zavedením této změny bude posíleno konkurenční prostředí a současně podpořena stabilita systému stavebního spoření. Ten je totiž v současnosti kriticky závislý na státní podpoře a jakýkoli další zásah státu do výše státní podpory může vést k problémům stavebních spořitel s likviditou, a tedy narušení stability systému, resp. následně i celého finančního trhu," uvedlo Ministerstvo financí.

V případě poskytování stavebního spoření univerzální bankou přitom banka nebude podle návrhu limitována ve způsobu využití těchto peněz. Banky budou moci s nimi nakládat stejně jako s jinými primárními vklady. Stavební spořitelny mají v současnosti nakládání s vklady klientů omezeno

zákonem a mohou je využít například jen na poskytnutí úvěru dalšímu účastníkovi systému stavebního spoření. "Univerzální banky však budou stejně jako stavební spořitelny vázány smlouvami ze stavebního spoření, ze kterých plyne účastníkům právo na získání úvěru ze stavebního spoření za splnění určitých podmínek," uvádí materiál.

Zákon dále zpřesňuje rozsah údajů poskytovaných z informačního systému evidence obyvatel a také formulace nástrojů pro vrácení státní podpory v případech, kdy na ni nevznikl nárok.

Na začátku června již Poslanecká sněmovna podpořila v prvním čtení vládní návrh, který snižuje státní podporu stavebního spoření na maximálně 2000 korun ročně pro nové i existující smlouvy, zdaňovat by se měly i úroky z vkladu. Vláda si od snížení státní podpory slibuje v dalších letech úspory 6,5 až 8,5 miliardy korun.

Ústavní soud na konci dubna kvůli zneužití stavu legislativní nouze zrušil úsporné změny ve stavebním spoření. Vládní novela snižovala státní podporu stavebního spoření z dosavadních 15 % na 10 % z uspořené částky, a to s účinností od 1. ledna 2011 u všech smluv bez ohledu na datum jejich uzavření. Nově bylo rovněž zavedeno zdaněné úroků ze stavebního spoření. Dále norma zavedla zvláštní padesátiprocentní sazbu daně z poskytnuté zálohy státní podpory v roce 2010. Právě toto mimořádné zdanění je podle Ústavního soudu protiústavní.

Na tuzemském trhu působí pět stavebních spořitelen, které jsou většinou součástí velkých tuzemských finančních skupin. Spořitelny poskytly během prvního pololetí úvěry za více než 22 miliard korun, což je v meziročním srovnání pokles o 28 %. Průměrná výše nového úvěru v pololetí činila necelých 470 000 korun.

Struktura nových úvěrů ze stavebního spoření se podle statistik Ministerstva financí za 1. čtvrtletí dlouhodobě nemění. Nejvíce, téměř 85 % úvěrů ze stavebního spoření je použito ke splacení překlenovacích úvěrů, dalších více než 9 % je určeno pro rekonstrukce a modernizace. Na pořízení nových bytů a rodinných domů využili klienti necelá 2 % úvěrů. V případě nových překlenovacích úvěrů využili klienti více než dvě pětiny těchto úvěrů na modernizace a rekonstrukce, necelou třetinu na nabytí bytu nebo rodinného domu a 9 % na výstavbu nových domů či bytů. Podle objemu byly překlenovací úvěry nejvíce využity na pořízení bytu nebo rodinného domu a následně na rekonstrukce a modernizace. Poměr objemu úvěrů a naspořené částky se ke konci března zvýšil na 68,8 %.

Stavební spořitelny poskytují úvěry ze svých zdrojů – z vkladů těch klientů, co si spoří. Naopak hypoteční banky si na úvěr, který pak následně poskytnou klientovi, většinou půjčují a úrokové sazby závisí na délce doby fixace a ceně peněz na mezibankovním trhu.

Dále mám tady ještě vyjádření Asociace českých stavebních

spořitelen. Asociace českých stavebních spořitelen ve svém stanovisku ze dne 14. ledna 2011 poukázala na základní charakteristiky systému stavebního spoření. Stavební spoření představuje relativně uzavřený systém účastníků, jenž funguje na principu solidárnosti. Větší část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčit na bydlení. Ostatní účastníci, kteří nevyužijí možnosti úvěru, tzv. přátelští klienti, jsou zamotivováni státní podporou ke spoření. Podle statistiky je v současnosti průměrný vklad přibližně 85 000 Kč a průměrný úvěr přesahuje 510 000 Kč. Český systém stavebního spoření tak potřebuje přibližně pět přátelských klientů pro to, aby mohl být poskytnut jeden průměrný úvěr. I klienti, kteří své úspory na určitou dobu odloží do stavební spořitelny, jsou tak žádoucí pro fungování tohoto systému, neboť tyto peníze dají k dispozici účastníkům, kteří chtějí nebo potřebují úvěr na financování svých bytových potřeb.

Po fázi, kdy byly v českém stavebním spoření kumulovány prostředky, zejména do roku 2005, za účelem vytvoření velkého a stabilního klientského kolektivu, posílila v posledních letech význam také fáze úvěrová.

Tento vývoj je založen na existenci poptávky po úvěrech na bydlení a dostatku zdrojů stavebních spořitelen, tedy klientských vkladů pro poskytování úvěrů. Obě podmínky současná situace splňuje, a proto stavební spoření významně přispívá k podpoře financování bydlení v rámci České republiky, když aktuálně je evidováno 997 400 aktivních úvěrových případů.

Bez náležitého přílivu zdrojů nebudou stavební spořitelny schopny současnou úroveň – objem i počet – úvěrů v budoucnu udržet. Bude-li zohledněno, že dlouhodobě nejčastějším účelem poskytnutých půjček k financování rekonstrukcí a modernizace bydlení, mělo by omezení stavebního spoření negativní dopad na postupující revitalizaci zanedbaného bytového fondu, neboť k takovýmto úvěrům neexistuje srovnatelná tržní alternativa. Hypoteční úvěry jsou podmíněny zastavením nemovitosti a spotřebitelské úvěry jsou nabízeny za přinejmenším dvojnásobné úrokové sazby.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo.

Kolegové, prosím, smilujte se. Já si samozřejmě vážím jako předkladatel toho obrovského zájmu, který projevujete o moji předlohu, ale očekával jsem od každého řečníka v jeho zdublovaném vystoupení, když jsou dvě, dvě nové svěží myšlenky. A ten projev, který teď pronesl pan po-

slanec Holík, já slyšel již nejméně třikrát od jeho předchůdců. Pětkrát – ukazuje pan Foldyna. Ano, děkuji. Nejméně čtyřikrát jsem si vyslechl názor a stejný článek jistě slovně právního Tryzny a nejméně třikrát jsme slyšeli, co si o tom myslí Teplý Petr z PHD, z Institutu sociálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Praha. Jestliže padesát řečníků je schopno zopakovat jenom tak dvanáct projevů, tak to prosím nesvědčí o ničem jiném, než o myšlenkové vyprahlosti klubu sociální demokracie. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická poznámka pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Já vás zdravím, kolegové, paní místopředsedkyně.

Pane ministře Kalousku prostřednictvím paní předsedající, já nevím, kolik hodin jste tady předčítal ten časopis, a věřte, že tam těch myšlenek taky moc velkých nebylo. Byl jsem toho svědkem. Dokonce jsem se nad vámi chtěl slitovat a donést vám nějakou tu svačinku, protože už opravdu jste tady byl několik hodin. Takže my jsme to vydrželi tenkrát s vámi, dneska to budete muset vydržet vy s námi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Nyní vystoupí pan poslanec Miroslav Svoboda.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážená vládo, respektive vážení páni ministři, vážené kolegyně, kolegové. Na úvod teda chci ještě říct směrem k panu ministrovi Kalouskovi: Já se snažím vnímat jeho projevy či příspěvky pozitivně, takže jsem víceméně mile překvapen, že jeho mínění o příspěvcích především sociálních demokratů, že očekával hlubokou myšlenkovou expanzi nebo lavinu prostě na jeho bedra. A tím, že se některé projevy opakují, tak samozřejmě my jsme neměli šanci koordinovat mezi sebou ty projevy (smích v sále), takže samozřejmě těch zdrojů, odkud se čerpalo, je méně. Ale na druhou stranu si buďte jisti, že jsme pracovali i na dalších bodech, a tudíž doufám, že ty myšlenky přijdou s dalšími body, které budeme obhajovat, respektive budeme k nim mít připomínky.

Ale dovolu, abych se podělil – a doufám, že to nebude pokolikáté opakovaný projev, alespoň pro pana ministra Kalouska – se svým druhým příspěvkem k danému tématu.

Snaha optimalizovat schodek státního rozpočtu a vyhnout se tak řeckému scénáři je samozřejmě chválná. Nicméně si musíme uvědomit, že tato snaha jednoznačně přináší zhoršení ekonomické situace spotřebitelů, které bychom měli v zájmu státu, tudíž nás všech,

překousnout. Pravdou je, že možná bychom to překonali lépe, kdyby všichni hospodařili s penězi státu s péčí řádného hospodáře. Ale to by vydalo na celou knížku, takže zpět k úsporám.

Jedním z těchto kroků je změna zákona 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, která neúprosňě pádí schvalovacím procesem. Ve třetím čtení se tak v Poslanecké sněmovně posvětilo zhoršení podmínek v oblasti vyplácení státní podpory a také narovnání podmínek pro zdanění úrokových příjmů z vkladů. Nyní se bude návrhem zabývat Senát, respektive zabýval Senát, a samozřejmě měl snahu tento proces zvrátit.

V důvodové zprávě k této novele stojí, že současný systém stavebního spoření nevede plně k podpoře financování bytových potřeb a současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Z vlastní zkušenosti vím, že proti tomuto nelze absolutně nic namítnout. Asi všichni známe někoho, kdo si za peníze ze stavebního spoření nakoupil automobil, nebo dokonce vyrazil na exotickou dovolenou. A rozhodně není spravedlivé, aby stát na tyto záliby přispíval.

Já jen prostřednictvím paní předsedající chci požádat své kolegy a kolegyně, aby trochou trpělivosti a tolerance k mé osobě a k mému řečnickému výkonu byli zkrátka tolerantní a zachovali určitou dávku nízkého šumu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, také děkuji. Vaši kolegové vás poslechlí, takže teď už to bude dobré.

Poslanec Miroslav Svoboda: Ano, děkuji.

A rozhodně není spravedlivé, aby stát na tyto záliby přispíval, paní kolegyně. Ze stavebního spoření se tak stal jeden z nejvýhodnějších spořicíh produktů, což samozřejmě většina z nás tuší. Jenže prostředky pro výplatu státní podpory jsou čerpány ze státního rozpočtu, tedy z prostředků všech daňových poplatníků, a tím vzniká také jistá nerovnováha, když jsou zvýhodňováni účastníci stavebního spoření, již pocházejí obvykle ze středních a vyšších příjmových vrstev, na úkor ostatních občanů, kteří přežívají z platu do platu a na pravidelné spoření jim prostředky nezbyývají.

Byť byla původní právní úprava jednou zrušena Ústavním soudem, je aktuální návrh zákona předkládán opětovně ve stejném znění. Lze tak učinit proto, že předchozí zásah Ústavního soudu byl odůvodněn jen nesprávným legislativním procesem. Přesto existuje jistá míra pravděpodobnosti, že se bude muset, pokud novela projde Senátem a podepíše ji prezident, respektive projde Poslaneckou sněmovnou, Ústavní soud zabývat touto novelou ještě jednou.

Konkrétně je cílem zákona změnit obsah zdanění úrokových příjmů z vkladů ze stavebního spoření, jež by nově měly být sjednoceny s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. Vedle zdanění úrokových příjmů návrh snižuje výši podpory stavebního spoření z 15 na 10 % při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 000 korun.

Dále je doplněna technická zpráva, která se týká nastavení limitů pro další činnost stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Důvodová zpráva má jistou logiku, ale je škoda, že stát se u stavebního spoření nevydal trochu jinou cestou. Lehce se někdy zapomíná na ekonomickou skutečnost, že jedna koruna investovaná do stavebnictví vygeneruje v ekonomice dalších šest korun. Tomuto jevu se říká multiplikační efekt a u stavebních prací patří mezi nejlepší. Naopak koruna vyvezená a utracená v zahraničí se v České republice promítne jen minimálně. Kdyby stát namísto omezování podpory více dbal na to, aby prostředky ze stavebního spoření byly využívány pouze za účelem pořízení vlastního bydlení nebo rekonstrukce bytových objektů, možná by z toho státní rozpočet vyklouzl lépe.

A ještě jedna skutečnost. Díky poklesu podpory možná část populace ztratí motivaci spořit a poklesnou tak úspory obyvatelstva.

Není asi tajemstvím, že jsem zdroj na tento příspěvek čerpal ze serveru spořitel.net, neboli od Miroslava Humla, renomovaného právníka. A já doufám, že jsem pana ministra nenudil. Není tu, takže možná nudil.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A další, kdo vystoupí, je pan poslanec Novosad.

Poslanec František Novosad: Přeji dobré ráno. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, zákonem číslo 348/2010 Sb. ze dne 12. listopadu 2010 byl novelizován zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmů. Jeho schválení proběhlo ve stavu takzvané legislativní nouze. Tuto novelu zákona Ústavní soud dne 19. dubna 2011 zrušil nálezem vyhlášeným pod číslem 119/2011 Sb., a to uplynutím dne 31. prosince 2011.

Nález Ústavního soudu vyhlášený pod číslem 119/2011 Sb., kterým Ústavní soud zrušil zákon číslo 348/2010 Sb., a to uplynutím dne 31. prosince 2011.

Cílem navržených úprav je snížit zatížení státního rozpočtu v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníkům stavebního spoření, potřeba reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době

nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, a sblížení podmínek pro zdanění úrokových příjmů plynoucích ze stavebního spoření s podmínkami pro zdanění typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. Tento zákon je založen na úvěr nečerpajících a úvěr čerpajících účastníků stavebního spoření. Pro stabilitu systému je údajně nepříznivý podíl klientů. Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě 314 miliard korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou použít na jakýkoliv účel. Systém v tomto rozsahu pak primárně neslouží k zajištění bytových potřeb, ale především jako produkt střednědobého či krátkodobého spoření jen v současné době vnášící nadstandardní zhodnocení.

Cílem v této novele navržených úprav je snížit zatížení státních rozpočtů v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníků stavebního spoření, potřeba reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době plně nevede k financování bytových potřeb, a sblížení podmínek pro zdanění úrokových příjmů plynoucích ze stavebního spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů.

Z hlediska úpravy výše státní podpory to je jejich snížení z dosavadních 15 % na 10 % z úsporné částky v příslušném kalendářním roce, a to od 1. ledna 2012 u všech smluv o stavebním spoření. Zvýšení podílu součtu cílových částek u smluv uzavřených stavební spořitelnou s právníckými osobami na počtu cílových částek u smluv, u nichž dosud nevznikl nárok na úvěr ze stavebního spoření v roce 2012, z dosavadních 15 % na 25 %. A zvýšení limitu součtu cílových částek pohledávek z úvěrů osobám, jejichž výrobky a poskytované služby jsou určeny pro uspokojování bytových potřeb, a z úvěrů, které slouží k úhradě nákladů na řešení bytových potřeb, i v případě, kdy účastníci ještě nemají nárok na poskytnutí úvěru ze státního spoření v roce 2012, z dosavadních 20 % na 30 %. Je totožný s návrhem, který Senát projednával v roce 2010 a který byl nálezem Ústavního soudu zrušen včetně srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, neboť to shledal Ústavní soud protiústavní.

Stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnějším spořením pro občany České republiky. Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě 314 miliard korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. Dnes to činí téměř 400 miliard. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou využít na jakýkoliv účel. Statisticky již ovšem nepodchytí, že vysoké procento těchto úspor jde přece jenom na bydlení, i když ne formou úvěrů. Jde to přímou platbou na ceny bytů, vybavení bytů apod. To, myslím, dokladuje, že spoří prakticky všechny rodiny. Nevyhnete se argumentaci, že

průměrná úroková míra spořicíh termínovaných účtů činí dvě až tři procenta ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků dosahujícího téměř šesti procent.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já se pokusím vám zjednat trochu klidu. Zejména požádám kolegy, s kterými na sebe dobře vidíme, aby poněkud ztišili svá slova.

Poslanec František Novosad: Téměř 5 milionů smluv dokladuje, že spoří prakticky polovina národa.

Pokud by ovšem k zamítnutí došlo, pak v důsledku rozhodnutí Ústavního soudu, kterým zrušil zákon číslo 348/2010 Sb., neobživují ustanovení platná před přijetím zrušení právní normy. Zrušením zákona, který novelizoval zákon o stavebním spoření, dojde uplynutím 31. prosince 2011 k jeho vyřazení z právního řádu České republiky, a nikoliv k faktické nové právní úpravě formou ožívání předpisu již dříve zrušeného.

Rok 2010 byl ve znamení voleb, nové vládní koalice a následné změny legislativních pravidel stavebního spoření. Motivem pro novelu zákona bylo zajištění úspor prostředků ze státního rozpočtu v rámci reformy veřejných financí a sjednocení podmínek všech smluv při zaručení funkčnosti systému stavebního spoření do budoucna. Na podzim byla novela schválena v obou komorách Parlamentu a podepsána prezidentem republiky. Zákon nabyl účinnosti od 1. ledna 2011.

Nové podmínky stanovené v zákoně se vztahují na všechny smlouvy. Novela zákona upravila výpočet státní podpory. Výše státní podpory byla novelou stanovena na 10 % z uspořené částky v kalendářním roce. Maximální částka, ze které je možno státní podporu vypočítat, je 20 000 korun. Za jeden kalendářní rok je tedy možno získat státní podporu v maximální výši dva tisíce korun.

Zrušení úrokového osvobození výnosů z úroků. Stavební spoření nebude již osvobozeno od daně, kterou platí klienti standardních bank z výnosů, které jim plynou z úroků. Úroky tak budou zdaněny 15 procenty a odváděny srážkou, kterou provede stavební spořitelna. Podporu lze nárokovat i na více smluv, ale jen do limitu. Novela zákona umožňuje nárokovat státní podporu na více smluv uzavřených jednou fyzickou osobou, nárok však bude uspokojen do celkové výše maximální státní podpory, tedy celkem do dvou tisíc korun. Přednostně se bude státní podpora připisovat na smlouvy dříve uzavřené až do vyčerpání maximálního nároku. Dosud se tento režim týkal pouze smluv uzavřených k 1. 1. 2004.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní je v pořadí pan poslanec Ladislav Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já nerad budu trhat partu, tak zde mimo jiné ocituji taktéž některé názory a vybrané výstupy ze studie Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze na téma Budoucnost modelu stavebních spořitel v České republice, kterou zpracoval Petr Teplý a Roman Horváth.

Stavební spoření, které využívá téměř polovina české populace s celkovým počtem 4,9 milionu aktivních smluv, si dle autorů studie Budoucnost stavebního spoření v České republice z Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zaslouží větší pozornost než jen regulaci ve formě snižování státní podpory. Jeho budoucnost vidí vedle podpory bydlení taky v podpoře finančního zabezpečení pro vybrané specifické životní potřeby, jako jsou zabezpečení na stáří, spoření na nadstandardní zdravotní služby, studium či na období nezaměstnanosti.

Myslíme si, že takový krok by v konečném důsledku pomohl řešit současné i budoucí problémy české ekonomiky, protože jak podpora bydlení, tak zabezpečení na stáří, větší participace občanů na úhradě za zdravotní služby, financování studií či řešení problémů tíživé finanční situace v období nezaměstnanosti, to jsou přesně ty oblasti, které je třeba dříve či později systémově řešit. Na trhu je stabilní finanční produkt, který je schopen tyto oblasti pokrýt. Zároveň jsme přesvědčeni, že každá koruna, kterou stát investuje do podpory stavebního spoření, se mu přímo či nepřímo vrátí – dodává jeden z autorů studie.

Objem vkladů ze stavebního spoření ke konci roku 2010 dosáhl 430 miliard korun, což představovalo cca osmnáctiprocentní podíl na celkových finančních aktivech českých domácností. Stavební spoření se tak co do oblíbenosti ukládání finančních prostředků zařadilo na druhé místo za běžnými vklady u bank. Výrazně překonalo i životní pojištění či penzijní připojištění.

Stavebnímu spoření asi nikdo neupřel zásluhy na tom, že díky němu značná část Čechů začala spořit. V turbulentní době ekonomické krize to není zanedbatelný aspekt. Velký význam na tom mělo, že jde o stabilní, bezpečný a srozumitelný produkt s garantovanými výnosy. Svůj význam měla samozřejmě i zajímavá státní podpora.

Stavební spořitelny u nás i v zahraničí jsou stabilní finanční instituce, které ukázaly vysokou rezistenci oproti negativním šokům během globální krize. Tato skutečnost je daná kontroverzním modelem fungování stavebních spořitel a taktéž úspěšnou aplikací robustních modelů pro

řešení rizik. Vsadit na stavební spoření jako na dobře fungující finanční produkt, který stojí na pevných základech, má tedy své opodstatnění. Zároveň z pohledu české veřejnosti bude přibývat specificky životních událostí, u kterých se lidé budou muset ve větší míře spolehnout na své vlastní finanční rezervy. Významnou roli by zde mohlo sehrát právě stavební spoření.

Spoření na stáří nabývá na významu v poslední době v souvislosti s demografickým vývojem, respektive stárnutím obyvatelstva. Postupem času i české obyvatelstvo začíná chápat stavební spoření jako vhodnou alternativu pro spoření na stáří, neboť podle Agentury pro výzkum veřejného mínění v roce 2010 o stavebním spoření jako doplňku k důchodu uvažovalo cca 60 % obyvatelstva v České republice. Stavební spoření proto může v budoucnu znamenat vhodný zdroj spoření na stáří v České republice, podobně jak je tomu v Německu. Začlenění stavebních spořitelny do reformovaného penzijního systému by poskytlo více možností, jak by obyvatelstvo mohlo samostatně spořit na stáří.

Stavební spoření na nadstandardní zdravotní služby může být důležité v kontextu procesu stárnutí české populace, které se promítne do zvýšených sociálních nákladů, zejména nákladů penzijního systému a zdravotnictví, což bude mít významný dopad na veřejné rozpočty. Lze očekávat změnu ve struktuře poptávky českého obyvatelstva, neboť občané v důchodovém věku zřejmě zvýší poptávku po zdravotnické péči. Stavební spoření by mohlo sloužit jako doplňkové spoření pro obyvatele, kteří by si následně úspory ze stavebního spoření mohli využít na nadstandardní zdravotní služby v předdůchodovém či důchodovém věku.

Navzdory tomu, že v České republice není zatím zavedeno školné na vysokých školách, náklady na studium mohou znamenat významnou finanční zátěž zejména pro nízkopříjmové skupiny obyvatel. V případě rozšíření užití naspořených prostředků taktéž na úvěry na vzdělávání by mohlo umožnit studovat také lidem, kteří by na to jinak neměli dostatek prostředků. Tento model funguje například v sousedním Rakousku.

Naspořených prostředků u stavební spořitelny může být využito na neočekávané náklady v souvislosti se ztrátou zaměstnání, svým způsobem pojištění dočasného zachování úrovně příjmů během nezaměstnanosti. Toto by se dalo chápat jako určité protikrizové opatření, nicméně bude třeba ještě tuto alternativu důkladněji přezkoumat. Mohli bychom uvážit následující hypotetický příklad: Klient si tři roky spořídá, následně tři roky čerpá své úspory po dobu své nezaměstnanosti a poté opět tři roky dospoří původní cílovou částku. De facto splácí úvěr čerpaný v období nezaměstnanosti. Úspory ve stavební spořitelně by tedy klient mohl využít jako dočasný zdroj prostředků v období nezaměstnanosti. A ukvapeně změny nikomu nesvědčí, nutno dodat.

Český finanční sektor je relativně stabilní, nicméně operuje v prostředí zvýšené nejistoty světových finančních trhů. Je tedy třeba dávat pozor na neuvážené zásahy do fungujícího systému a vyhnout se tak kreativní destrukci některých finančních produktů, což bezesbýtku platí i o trhu stavebního spoření.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. A slovo dostane pan poslanec Jiří Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Kolegyně, kolegové, příjemný den přeji. Dovolte, abych i já se připojil k tomu. Nepřednáším nějaké hluboké myšlenky, to myslím není cílem dnešního jednání. Já si myslím, že cílem je něco jiného – ty velké hluboké myšlenky, které se zapracovaly do těch různých zákonů pokud možno přibrzdit.

Takže já si dovoluji začít tím, že po 90. roku se k nám vloudila nějaká myšlenka z Ameriky, ze Spojených států, že jenom privilegovaná skupina lidí má právo na ten lepší život, na to podnikání, na příjmy. V tomto duchu posledních pět šest let bylo přijímáno několik zákonů a v dnešní době jsme toho svědkem. Je to přímo lavina. Takže já bych to chtěl dokladovat nejenom usnesením Ústavního soudu, ale i v té oblasti podnikání, a v tomto případě podnikání bankovního sektoru.

Dovoluji si přeciť názor šéfa největší stavební spořitelny pana Vladimíra Staňury: Banky budou moci vstoupit na trh stavebního spoření. Volnější pravidla jim přinesou možnost nabídnout lepší úroky. Stavební spořitelny mají obavy z budoucnosti. Stavební spoření by podle návrhu Ministerstva financí měly nabízet i klasické banky, ale přitom by stavební spořitelny měly být znevýhodněny. Banky by také měly mít povinnosti poskytnout klasické úvěry ze stavebního spoření. Mohly by se ale peníze investovat volněji, a to promítnout do lepších úroků pro klienty. Toto je pro nás diskriminační. Když banky budou smět používat vklady třeba i na spotřebitelské úvěry, tak budou moci více vydělat a mít volnější cenotvorbu, řekl Hospodářským novinám Vladimír Staňura, šéf Českomoravské stavební spořitelny známé jako Liška, která je... je z pěti nej... (Smích v sále.)

Já vím, že je to legrace, ale tak to vydržte. Ták, děkuji, kolegové. Já vám říkám, že jsem tady trpěl jiný doby, tak to přetrpte aj vy.

Takže Vladimír Staňura, šéf Českomoravské stavební spořitelny známé jako Liška, která je z pěti specializovaných ústavů největší. Ty mohou peníze používat jen na úvěry na bydlení, ukládat do bank a do nejbezpečnějších cenných papírů. Může se stát, že lidé přejdou raději do bank, dojde k úbytku klientů. Nám nebudou přicházet noví a ten

náš systém skončí, uvedl Staňura. (Smích.) Lepší úroky v minulosti...

Já mám pocit kolegové, že navrhnu procedurální, že se tady sejdem všichni. Ono nám to bude lepší utíkat, že. Bude to tak, že... (Výbuch smíchu.)

Paní předsedající, já navrhuji procedurální a pak budu pokračovat. Ono se tady pěkně všeci sejdem. Přesvědčí se kolegové, že nemám problémy v noci pracovat, jak řekl pan premiér. Takže procedurální, přerušení programu jednání do 9 hodin. A než to svoláte, tak já budu pokračovat. (Smích.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Jiří Krátký: Ministerstvo financí chce, aby banky mohly nabízet stavební spoření od roku 2015. Navržený způsob byl vybrán z důvodu vyšší pravděpodobnosti, že o tento produkt budou mít zájem i současná novela zákona, která zítra skončí připomínací řízení. V ní chce ministerstvo zároveň prosadit, aby lidé příspěvek do roku 2013 mohli použít jen na bydlení. Prokázat účelnost je komplikací, ale pro spořitelny i klienty záludnou. Naše hlavní banky...

Já to přeruším, počkám, až přijdou kolegové, a pak budu pokračovat. (Pobavení.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, je to váš čas. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Já ho mám, jak vidíte, já si ho využívám. Výborně, pan ministr už je tady! Zdravím! Vám to čtení šlo lepší, je to pravda, mně to jde hůř. (Pobavení.) I pana premiéra vítám tady mezi námi. Děkuji moc. Víte, jak jsem se těšil! (Veselost v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, běží vám čas. Já se vás tedy dovolím zeptat, zda si přejete dokončit svůj projev, nebo dáte přednost tomu, abychom hlasovali o vašem procedurálním návrhu.

Poslanec Jiří Krátký: O procedurálním návrhu, než ukončím. Já bych vás, pane ministře prostřednictvím paní předsedající – přečetl jste si, kolikrát je ve zdůvodnění Ústavního soudu mluveno... (Nesrozumitelná poznámka z pléna.) Je to dobré! O tom, že bychom neměli zasahovat do minulosti, kolikrát je tam hovořeno o tom, že podnikání by mělo být čitelné, že příležitosti bychom měli mít všichni stejné. Takže to by byl asi můj konec. (Smích.) Já se

omlouvám. (Pobavení a potlesk.) Já se omlouvám a poprosím o hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji panu poslanci Krátkému (s úsměvem). Svolala jsem vás, kolegyně a kolegové, do sálu, abychom rozhodli o procedurálním návrhu, který přednesl pan poslanec.

Jeho návrh je přerušit schůzi do 9. hodiny ranní. Já vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

O návrhu, tak jak byl přednesen, zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 234 z přihlášených 103 poslanců pro 28, proti 75. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat dalším vystoupením. Vystupuje paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Pánové, nebojte, nebudu dávat návrh na přerušení. Můžete v klid pokračovat. (Pobavení.)

Vážený pane premiére, vítejte nad ránem v Poslanecké sněmovně. Dámy a pánové, kteří máte výdrž, vítejte také a přeji vám krásný den. Za chvíli se rozjíždějí ranní tramvaje, tak my možná tou ranní tramvají pojedeme do postele. Nicméně kolega... (Pokřiky, ať tedy skončí.) Ne, ne, ne, my nechceme skončit. My ještě máme spousty připraveno.

Ale chtěla jsem říct, že večer jsem tady bedlivě poslouchala kolegu Karla Černého, historika, který tady hovořil o historii stavebního spoření. Bylo to velice zajímavé. A já jsem na začátku 90. let byla velice ráda, že se vrátíme k některým pilířům a tradicím, které byly za krásné první republiky. A jedním z pilířů bylo právě to stavební spoření. A já si vzpomínám, když začaly vznikat stavební spořitelny, jak se podbízely lidem různými reklamami. A hlavně reklamy byly o tom, že vybízely lidi, aby si stavěli byty, opravovali byty, stavěli si domečky a vytvářeli si zázemí pro rodinný život. Jak už jsem tady zmiňovala ve svém předcházejícím příspěvku, mnohdy se to pěkně zvirtlo a místo domečku to byly cesty na luxusních lodích, luxusní auta, nesmyslné televize apod. Ale já si stále a stále myslím, že stavební spoření tady má být proto, aby si lidé vytvořili své zázemí, domov a dům. A nemyslím si to jenom já. Myslím si to i můj oblíbenec Chalíl Džibrán.

Tudíž mi dovolu, abych vám přečetla, co říká Chalíl Džibrán o domech:

Pak pokročil kupředu zedník a řekl: Promluv k nám o domech. A Mustafa odpověděl, řka: Dříve než postavíte dům uvnitř městských hradeb, vystavte si ze svých představ chýši v přírodě, neboť tak, jak vy se za svého soumraku vrátíte domů, tak činí i vzdálený a osamělý poutník ve vašem

nitru. Váš příbytek je vaším větším tělem. Roste na slunci a spí v tichu noci a není beze snů... (Poznámky z pléna.)

Pane kolego, Chalíl Džibrán – prorok.

Opět k těm domům:

Kéž bych mohl sebrat vaše domky do dlaně a jako rozsévač je rozhodit v lesích a lukách. Kéž by vašimi ulicemi byla údolí, a zelené stezky vašimi chodníky, tak abyste jeden k druhému chodili vinicemi a přicházeli s vůní země na šatech. Ale pro to dosud nenastal čas. Vaši předkové je ve svém strachu nakupili příliš těsně k sobě. A tento strach ještě chvíli potrvá. Ještě chvíli budou městské hradby oddělovat vaše krby od vašich polí. Povězte mi, lidé orfalští, co máte v těch domech? A co tak úzkostlivě střežíte za zamčenými dveřmi? Máte tam mír, tiché úsilí, které prozrazuje vaši sílu? Máte tam vzpomínky, ony jiskřící oblouky, které se klenou nad vrcholky vašeho ducha?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, ráda bych vás požádala, kdybyste se vrátila ke stavebnímu spoření.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Stavební spoření má být tím, čím si máme vystavit domy. (Smích a zatleskání v sále.) A Mustafa (hovoří se smíchem) si poctivě platil stavební spoření.

Já bych se vrátila k věci. (Hlasy z lavic.)

Máte tam krásu, která vede od srdce, od věcí vyrobených ze dřeva a kamene k posvátné hoře? Řekněte mi, máte toto ve svých domech? Nebo tam máte jen pohodlí a chtivost pohodlí, onu plíživou věc, která vstupuje do domu jako host, pak se stane hostitelem a nakonec pánem? Ba, stává se i krotitelem, a holí se a bičem dělá z vašich vnějších tužeb hračky. Ač má hedvábné ruce, má srdce ze železa. Ukolébává vás ke spánku, jen aby stála u vašeho lože a vysmívala se důstojnosti vašeho těla. Posmívá se vašim zdravým smyslům a klade je jako křehké nádoby do pyří. Opravdu chtivost pohodlí zabíjí nadšení duše a pak s úšklebkem kráčí v pohřebním průvodu. Ale vy, děti prostoru, v nečinnosti nedejte se lapit do pastí ani zkrotit. Váš dům... (Výkřiky z lavic.)

Pane kolego Jandáku, vy jste dorazil asi čerstvý –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, prosím, abyste oslovovala poslance mým prostřednictvím. Vraťme se raději ke stavebnímu spoření.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ano, jsme u stavebního spoření.

Posmívá se vašim zdravým smyslům a klade je jako křehké nádoby do pyří. Ale vy, děti prostoru, vy činní v nečinnosti, nedejte se lapit do pastí ani

zkrotit. Váš dům ať vám není kotvou, nýbrž stožárem. Ať není lesklou blánou, která překrývá bránu, ale víčkem chránícím oko. Neskládejte svá křídla, abyste mohli projít dveřmi – (Výkřik z lavic: K věci!)

Já stále hovořím k věci, hovořím o domech.

– ani neskládejte hlavy, abyste jimi nezarazili do stropu, ani se nebojte dýchat, aby nepopraskaly zdi a nezhroutily se. Nepřekrývejte (?) v hrobkách vystrašených (?) mrtvými pro živé, neboť to, co je ve vás bezmezné, přebývá v příbytku nebes, jehož branou je ranní mlha a jehož okny jsou písně a ticho noci.

Dnes jsme těch písní moc nezazpívali a ticha noci jsme si moc neužili.

Děkuji za pozornost. (Pokřikování z lavic.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já prosím paní poslankyni Vladimíru Lesenskou, aby nám sdělila svůj názor na stavební spoření.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Bohužel nebudu tak vtípná jako moje předřečnice, neb prorokovy citáty nemám. Mám pro vás citát nálezu Ústavního soudu. (Haló z lavic.) Dlouho to tu nebylo, takže budou i další. Myslím si, že ještě tady je zásoba.

Výdaje státu na podporu stavebního spoření jsou sice nezpochybnitelné, ale od roku 2005 setrvale klesají, zatímco příjmy plynoucí ze zdanění ekonomických činností, které s ohledem na celkově vysoké objemy každoročně poskytovaných úvěrů generuje stavební spoření, dále rostly a v současnosti stagnují nebo klesají jen velmi mírně. Omezování výdajů na stavební spoření přinese zásadní negativa, z nichž mezi nejjevidentnější patří snížení daňových výnosů státu, snížení dostupnosti levných úvěrů na bydlení, zvýšení nezaměstnanosti v důsledku nižšího objemu stavební výroby a omezení systému, který nyní přináší silná pozitiva ze stále klesajících výdajů státu.

Ve vztahu k námitkám týkajícím se legislativního postupu Asociace českých stavebních spořitelů uvedla, že již ve svém stanovisku v rámci připomínkového řízení upozorňovala na negativní dopady použití § 10 zákona o stavebním spoření, ve znění napadeného zákona, na všechny smlouvy o stavebním spoření bez ohledu na datum jejich uzavření. Jedná se především o dopady na legitimní očekávání účastníků stavebního spoření, kteří své smlouvy uzavřeli do data počátku účinnosti novely. V některých případech se však bude jednat o pravé retroaktivní účinky. Je přesvědčená, že zachování stávajícího režimu stavebního spoření nepředstavuje hrozbu značných hospodářských škod pro Českou republiku, která byla deklarovaným důvodem pro přijetí novely ve stavu legislativní nouze.

V této souvislosti poukazuje Asociace českých stavebních spořitelů na

Studii efektů stavebního spoření pro ekonomiku a společnost, zpracovanou v srpnu 2010 společností NEXT Finance. Z této studie vyplývá, že za rok 2009 bylo na státní podporu vyplaceno něco málo přes 13 miliard korun, zatímco ze stavebního spoření obdržely veřejné rozpočty na daních více než 25 miliard. A do bytového fondu bylo ze stavebního spoření jenom prostřednictvím úvěrů investováno cca 65 miliard korun. Podíl stavebního spoření na financování bytové výstavby přitom dosahoval výše mezi 40 až 60 %.

Ze studie také vyplývá, že výdaj státního rozpočtu ve výši jedné miliardy korun na státní podporu generuje v důsledku multiplikačních efektů v rámci systému stavebního spoření nejméně 251 nových pracovních míst ve stavebnictví. To je za rok 2009 nejméně 3329 nových míst. Zmíněná data svědčí pro závěr, že stavební spoření se významně podílí na zajišťování bytových potřeb obyvatelstva.

S poukazem na zprávu RIA k návrhu napadeného zákona Asociace českých stavebních spořitelů naopak poukazuje na jeho možný důsledek v podobě ohrožení likvidity stavebních spořitelů, což vnímá jako skutečnou hrozbu velkých hospodářských škod, které by se dotkly účastníků stavebního spoření a jejich prostřednictvím celého hospodářství. Jednalo by se například o nedostatek prostředků pro výplatu vypovězených smluv či nemožnost poskytovat včas řádné úvěry ze stavebního spoření.

Jednorázové zdanění státní podpory za rok 2010 mimořádnou srážkovou daní ve výši 50 % považuje asociace za protiústavní, neboť předmětné ustanovení má pravé retroaktivní účinky. Jak vyplývá z § 36 odstavce 8 zákona o daních příjmů, ve znění napadeného zákona, i z § 4 odstavce 3 zákona o stavebním spoření v aktuálním znění, vznikl nárok na zálohu státní podpory za rok 2010 již v tomto roce. Vzhledem k podmínkám stanoveným zákonem o stavebním spoření, které se vztahují ke konkrétnímu kalendářnímu roku, v němž účastník požaduje státní podporu, je nejpozději ke konci tohoto roku postaveno nájisto, zda došlo ke splnění všech okolností podmiňujících v tomto roce nárok na zálohu státní podpory. Tím, že napadený zákon podrobuje v roce 2011 zpětné dani z příjmů již vzniklý nárok na zálohu státní podpory, zasahuje do právních důsledků minulých dějů, které podle zákona o stavebním spoření podmiňují nárok na roční zálohu státní podpory a jakožto podmínky nároku za rok 2010 se zcela odehrály a byly dokončeny právě v uvedeném roce. Napadený zákon byl navíc publikován ve Sbírce zákonů až 8. prosince 2010, čímž podle názoru asociace došlo i k podstatnému dotčení oprávněných očekávání účastníků stavebního spoření.

Ti totiž plnili již po celý rok 2010 podmínky nároku na zálohu státní podpory za tento rok, zejména prováděli vklady na účty stavebního spoření ve

smyslu § 11 odst. 1 zákona o stavebním spoření ve víře opřené o tehdy platný právní stav a dosavadní zkušenost, že z těchto vkladů obdrží zálohu státní podpory v zákonem stanovené a daní nezkrácené výši. Obvykle se přitom nové daňové povinnosti upravují právním předpisem tak, že jsou známy před počátkem příslušného zdaňovacího období, v němž se nabývají jimi zdaňované příjmy, aby nové právní situaci mohl poplatník přizpůsobit své chování.

Překvapivý je i sám fakt, že zákonodárce nově považuje za zdanitelný příjem účastníka zálohu státní podpory. Ta je ovšem na účtu stavebního spoření ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o stavebním spoření pouze evidována, a tudíž v době svého poukázání nepředstavuje reálný disponibilní příjem účastníka. Tímto příjmem se stane až po ukončení celého spoření, a to jen za předpokladu splnění podmínek pro výplatu celé státní podpory podle § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření. Napadeným zákonem je tak zcela neočekávané a v rozporu s daňovými zvyklostmi zdaněno pouze očekávání budoucího, navíc podmíněného příjmu.

Asociace dále upozorňuje, že předkladatel napadeného zákona byl si zřejmě vědom hrozby potenciálního porušení zákazu pravé retroaktivity, neboť pro redukování výše zálohy státní podpory za rok 2010 zvolil odlišnou metodu, a to jednorázovou speciální daň, než pro následující roky. Je přitom zřejmé, že sledovaný účel obou způsobů redukce výše státní podpory zakotvených v novele je stejný, a to omezit státní podporu stavebního spoření na polovinu u všech stávajících i nově uzavřených smluv, jak plyne z politických deklarací současné vládní koalice.

Vzhledem k tomu, že zavedení této daně má na účinky stejný hospodářských účinek, jako by mělo retroaktivní snížení sazby státní podpory za rok 2010 u stávajících smluv, představuje zvolená metoda nepovolené obcházení ústavního zákazu pravé retroaktivity právního předpisu, přičemž by měla být posouzena stejně jako nedovolený případ pravé retroaktivity.

Děkuji vám za pozornost a předám štafetu dalšímu řečníkovi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkujeme a slovo dostane paní poslankyně Strnadlová.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré ráno. Ano, mám vyznačeno, kde jsme skončili, a budeme v těchto moudrostech pokračovat.

Shodně s obsahem návrhu vnímá asociace i nepříznivý dopad zvoleného způsobu právní úpravy na jednotlivé skupiny účastníků stavebního spoření v různém rozsahu, a to bez jakéhokoli legitimního důvodu. Na jedné straně je zde velká skupina účastníků, které bude záloha státní podpory zkrácena, protože bude k jejich smlouvám poukázána

až v roce 2001, viz § 36 odst. 8 zákona o daních z příjmu, ve znění napadeného zákona. Naproti tomu existuje skupina účastníků, jejichž smlouvy byly uzavřeny do konce roku 2003 a u nichž ministerstvo financí v praxi uplatňuje § 11 odst. 3 zákona o stavebním spoření, ve znění účinném od 31. prosince 2003. Podle něj se u smluv, jež byly ukončeny v 1. pololetí kalendářního roku, žádá o státní podporu za tento rok vždy k 30. červnu.

Účastníkům v rámci této skupiny byla již státní podpora za rok 2010 vyplacena v plné a nezdaněné výši, a to jen na základě nahodilého aktu, že doba spoření u jejich smlouvy z jakéhokoli důvodu skončila už v 1. pololetí roku 2010. Přitom tato skutečnost není z hlediska zdanění vůbec podstatná, neboť povaha příjmu účastníků v rámci druhé uvedené skupiny je totožná s povahou příjmu účastníků v rámci první uvedené skupiny. Stále jde o zálohu státní podpory za rok 2010, s níž by mělo být nakládáno shodně u všech jejich příjemců. Účastníci v rámci první uvedené skupiny jsou tedy znevýhodněni oproti účastníkům z druhé zmíněné skupiny tím, že včas neukončili smlouvu o stavebním spoření. Vzhledem k přijetí novely až ke konci roku 2010 neměli tito znevýhodnění účastníci ani reálnou možnost tak učinit, a tím se nepříznivému důsledku v době mimořádné daně vyhnout.

O snaze předkladatele návrhu napadeného zákona obejít ústavní zákaz pravé retroaktivity svědčí i nestandardně vysoká sazba daně, která podstatně mění míru zhodnocení úspor účastníků stavebního spoření na rok 2010 státní podporou. Tu přitom účastníci oprávněně očekávali, neboť se spoléhali na právní stav existující během celého roku 2010, kdy na své účty vnášeli vklady rozhodné pro vznik nároku. V praxi je pak důsledkem toho, že účastníci s dosavadním maximálním limitem státní podpory ve výši 3000 korun ročně, tedy zejména účastníci se smlouvami uzavřenými od 1. ledna 2004 do konce roku 2010, budou moci za rok 2010 obdržet na záloze státní podpory maximálně 1500 korun, čímž nedosáhnou ani maximální výše zálohy státní podpory stanovené na další rok, kde jsou 2000 korun, zatímco ti, jejichž dosavadní limit byl ve výši 4500, tedy zásadně účastníci se smlouvami uzavřenými do konce roku 2003, mohou za rok 2010 obdržet zálohu až ve výši 2250 korun. Předkladatelem novely přitom nebyl deklarován žádný limitní důvod pro toto odlišné daňové zacházení a podle názoru asociace takový důvod ani neexistuje. Proto asociace považuje tyto disproporční účinky novely za odporující ústavnímu zákazu diskriminace i ústavnímu principu ochrany oprávněných očekávání adresátů právních norem.

V další části svého vyjádření se asociace zabývala i důsledky článku 2 napadeného zákona, podle něhož má být použit § 10 zákona o stavebním spoření na všechny smlouvy o stavebním spoření bez ohledu na to, kdy

byly uzavřeny. Za jeho nejzávažnější problematický účinek považuje dopad na právo započítávat částku uspořenou v aktuálním kalendářním roce a přesahující maximální limit, z něhož lze v tomto roce nárokovat státní podporu, do základu pro výpočet státní podpory v následujících letech. U smluv o stavebním spoření uzavřených do 31. prosince 2003 se v této otázce až do konce roku 2010 uplatňovala právní úprava účinná ke dni jejich uzavření, která umožňovala neomezenou možnost převodu nadlimitní uspořené částky aktuálního roku do dalších let pro účely nárokování státní podpory. Až později zákon č. 423/2003 Sb. změnou § 10 odst. 4 zákona o stavebním spoření omezil tuto možnost pro smlouvy uzavřené od 1. ledna 2004 podmínkou, že tyto smlouvy byly již od svého počátku uzavřeny s požadavkem na státní podporu a tento požadavek nebyl po dobu trvání smlouvy změněn. Přejícné ustanovení čl. 2 napadeného zákona tyto podmínky stanovuje pro všechny smlouvy bez ohledu na datum jejich uzavření, čímž ve vztahu ke smlouvám uzavřeným do konce roku 2003 generuje zásadní změnu přístupu v této otázce.

V důsledku této skutečnosti tak u smluv, u kterých nebyla po určitou minulou dobu od jejich uzavření do konce roku 2010 požadována státní podpora, bude účastníkovi počínaje rokem 2011 odňat nárok na započítání uspořené částky z minulých let do základu pro výpočet státní podpory, a tím nárok na státní podporu z celé částky vysokých vkladů vnesených do konce roku 2010.

Asociace v tom spatřuje nedovolené pravé retroaktivní působení napadeného zákona tím, že existenci již vzniklého nároku na převod uspořené částky do budoucích let pro účely nárokování státní podpory podmiňuje dalšími skutečnostmi. Podle expertního odhadu asociace se přitom jedná o tisíce případů, které vznikly především v souvislosti se snížením státní podpory zákonem č. 423/2003 Sb., kdy si v reakci na jeho přechodná ustanovení řada účastníků uzavřela smlouvy bez požadavku na státní podporu s tím, že o ni požádají do konce roku 2004.

Pochybnosti vyslovila též o reálném významu pojmu nároky na státní podporu vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které mají dle článku 2 napadeného zákona zůstat přechodným ustanovením nedotčeny. Zákon o stavebním spoření totiž používá pojem nárok v souvislosti se státní podporou minimálně ve dvou různých významech, a to jako nárok na připsání zálohy státní podpory za určitý kalendářní rok, zejména pak § 4 odst. 3, § 10, § 11 a § 13 odst. 1, a jako nárok na výplatu veškeré státní podpory dosud evidované formou zálohy na účtu účastníka, zejména § 12 a § 13. Pokud by Ministerstvo financí vycházelo z druhého výkladu, znamenalo by to nutnost redukovat u smluv o stavebním spoření, u nichž nárok na výplatu státní podpory nevznikl do konce roku 2010, výši všech záloh dosud připsaných –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, čas vypršel. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dokončím jednu větu: za celou dobu trvání smlouvy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, je odhlasována desetiminutová lhůta. Prosím, faktická poznámka, pan poslanec Rath. (Posl. Strnadlová: Děkuji za pozornost.)

Poslanec David Rath: Děkuji. Dobré ráno, dámy a pánové, já bych si dovolil, protože vidím, že lavice koaličních poslanců jsou relativně prořídlé a nevěnují této poměrně zajímavé rozpravě plně mnoha zajímavých návrhů patřičnou pozornost, tak bych si dovolil navrhnout, že bychom měli přerušit tuto schůzi minimálně do takového 5. prosince, napadlo mě i 24. prosince, protože myslím, že vládní koalice by tím mohla demonstrovat, jaký pěkný dárek připravila občanům. Takže navrhuji do 5. prosince. Čili paní předsedkyně, dávám procedurální návrh na hlasování o přerušení této schůze do 5. 12. ranních hodin, nemusí to být od 4.30, ale standardně od 9 hodin.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl procedurální návrh. Přivolávám naše kolegy, a poté co se dostaví do jednacího sálu, budeme o tomto návrhu hlasovat. (Neklid v sále.) Žádost o odhlášení. Prosím, a-byste se znovu zaregistrovali ještě předtím, než budeme hlasovat. Padl zde návrh pro příchozí na přerušení projednávání tohoto bodu do 5. 12. Je to procedurální návrh a rozhodneme o něm tedy bez rozpravy za malý okamžik.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 235. Ptám se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem na přerušení projednávání tohoto bodu do 5. 12. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 235 přítomno 103, pro 29, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Prosím o slovo pana poslance Miroslava Váňu.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobré ráno, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Já se musím přiznat, že jsme zcela jistě všichni značně unaveni. Jsme značně unaveni, protože pracujeme celou noc, od 11 hodin, ale naše únava je nicotná proti únavě lidí ze způsobu této vlády, proti únavě lidí

z toho, jak tato vláda zemi vládne. Této vládě nevěří 90 % lidí – 99, děkuji za opravu – a dává to značně najevo z ulic.

Já bych si dovolil pouze připomenout, proč pracujeme celou noc. Je to nestandardní. Celou noc pracujeme proto, protože tato vláda se chová protiústavním způsobem. Chová se zcela nestandardně. S opozicí a s lidmi doslova zachází jako s hadrem na koštěti. Opozici tato vláda vytlačila, zahnila do kouta, svázala nám ruce, zavřela nám ústa.

Pro veřejnost je dobré připomenout, že sociální demokracii se podařilo v souvislosti s novelou tohoto zákona zabránit tomu nejhoršímu. Kdyby nebylo sociálních demokratů, tak tato vláda lidem ukradla to, co jim slíbila, tato vláda za pochodu, za běhu změnila pravidla hry, změnila vůči lidem podmínky, změnila styl a způsob a pravidla, za kterých lidé spořili. Nebýt sociálních demokratů, tak peníze, které lidem tato vláda lišáckým způsobem vzala, odejmula, ukradla, tak by jim je nikdo nevrátil. Lidé jsou unavení z toho, jak tato vláda žongluje s osudy občanů, jak tato vláda experimentuje s životní úrovní lidí. Lidé chápou, že tato vláda pracuje pouze pro 5 % těch nejbohatších. (Poznámka ze sálu.) Já bych řekl, že pro pět.

Dámy a pánové, novelou tohoto zákona vláda chce docílit úspory ve výdajích státního rozpočtu v roce 2012 v částce 11,4 miliardy. Když jsem si studoval důvodovou zprávu, tak se tam několikrát hovoří o neodkladných úsporách ve výdajích státního rozpočtu. Takže na jedné straně novelou tohoto zákona se vládě jedná, aby vláda uspořila 11, a řekněme 11,5 miliard, a na druhé straně ta samá vláda jiným zákonem tuneluje státní důchody, státní důchodový systém a posílá do kapes soukromým společnostem, soukromým fondům ročně 30 miliard. Na jedné straně 30 miliard posílá pryč a na druhé straně 11,5 miliardy rve z kapes lidí.

Dobře víme, že stavební spoření je využíváno, řekněme, střední vrstvou, povětšinou mladými lidmi, a že není pravda to, co se traduje o stavebním spoření, že stavební spoření je zneužíváno.

Pouze si dovoluji připomenout, že v roce 2009 na podporách státního spoření bylo z výdajů státního rozpočtu vyplaceno 13 miliard korun. 13 miliard korun bylo vydáno ve výdajích státního rozpočtu, ale na druhé straně do státního rozpočtu připutovalo 25 miliard. 25 miliard obdržely veřejné rozpočty, a to právě na daních, díky fungujícím podporám stavebního spoření. Do bytového fondu bylo ze stavebního spoření prostřednictvím poskytnutých úvěrů proinvestováno 65 miliard. Podíl na financování bytové výstavby je více než 60 % z užívaného stavebního spoření. Ze studií vyplývá, že z vynaložené jedné miliardy na státní podporu je vygenerováno v důsledku tzv. multiplikačních efektů 251 nových pracovních míst ve stavebnictví. Takže za celý rok 2009 v důsledku podpor stavebního spoření bylo vygenerováno ve stavebnictví navíc 3329 nových pracovních míst.

Je obecně známé, že lidé stavební spoření využívají zejména na

pořízení nových bytů, nových domů, na regeneraci a rekonstrukci bytových jednotek – také na auta, ale to málo. Je obecně známo, že lidé si pořizují zejména vybavení svých bytů, že za stavební spoření zateplují domy.

Dovolím si pouze připomenout, že zanedbanost bytového fondu v tomto státě čítá zhruba 500 miliard korun. Což není malá částka. Stavební spoření je využíváno střední vrstvou, mladou generací. 65 % vkladů nashromážděných stavebními spořitelny, se využívá pro novou bytovou výstavbu.

Proč tedy vláda hned v každém vidí podvodníka? Proč vláda vidí podvodníky v příjemcích státních podpor stavebního spoření? Proč vláda vidí podvodníky v nemocných, v invalidech, proč jim hned krátí nemocenskou? Proč invalidní důchody tato vláda krátí na jednu polovinu? Proč vláda vidí podvodníky v příjmech různých sociálních dávek, a proto je výrazným způsobem krátí? Proč vláda vidí podvodníky v nezaměstnaných? Proč vládě je podezřelý každý občan, který potřebuje pomoc, který potřebuje podporu? (Připomínka ze sálu.)

Já jsem chtěl pokřikující poslankyni, jejíž jméno neznám, upozornit, že k věci hovořím. Protože tak, jak vláda krátí dávky, o kterých jsem zde hovořil, tak krátí, a to výrazným způsobem, i stavební spoření. Vláda se zamilovala do škrtů. Co může, to škrtne. Jak něco uvidí, hned to srazí na polovic.

Stavební spoření, dámy a pánové, je vhodný instrument, který je tolik potřebný, obzvláště v době krize. Je to vhodný instrument, který může posloužit efektivním způsobem v oživení trhu s byty. Stavební spoření v sobě zahrnuje prorůstové efekty. Stavební spoření kladně působí na oživení ekonomiky.

Pan ministr financí mi napovídá, že zlepšuje potenci. Možná jeho.

Stavební spoření vytváří celý systém, který může všem velmi efektivně pomoci v době krize. Já se domnívám, že rozumné vlády by podpořily stavební spoření, aby se rozhýbal trh s byty, aby se stavěly nové nájemní byty.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, uplynul váš čas, pane poslanče. (Posl Váňa: Děkuji.) Děkuji vám. Faktická poznámka poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, mě velmi mrzí, že jsem neuspěl předtím se svým procedurálním návrhem, a vzhledem k tomu, že vidím, že vládní poslanci jsou nepoučitelní a že zde zase nejsou, dovolím si ten návrh dát znovu, tzn. návrh na přerušení této schůze, abychom se k tomuto tématu mohli vrátit po určitém čase. A myslím si, že je rozumné, minule jsem navrhoval do 5. prosince, tak bychom mohli zkusit 24. prosince.

Možná vládní poslance obměkčím tím, že to bude přesně na Štědrý den, protože budou třeba chtít prezentovat svým voličům, že jsou tak nadšení pro reformní zákony, že nebudou váhat tady s námi strávit i Vánoce. Takže máte jedinečnou šanci ukázat všem lidem, že to myslíte vážně, a že pro seškrtání všeho a pro blaho 1 % těch nejbohatších tady budete klidně sedět celé Vánoce. Takže doufám, že tento návrh podpoříte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je tu opět procedurální návrh. Za malou chvíli o něm rozhodneme v hlasování. Je zde žádost o odhlášení, prosím, abyste se znovu zaregistrovali. (Chvilé čekání.)

O tomto procedurálním návrhu rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 236.

Zahajují toto hlasování. Táži se, kdo souhlasí s přerušením projednávání bodu do 24. 12. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 236, přítomno 101, pro 27, proti 72.

Prosím pana poslance Jana Babora.

Poslanec Jan Babor: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiéře, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji vám, abych vám v krátkosti připomněl stanovisko Ústavního soudu k nároku na státní podporu podle právní úpravy účinné do 31. prosince 2010.

Nárok účastníka stavebního spoření, který je fyzickou osobou, na státní podporu není nárokem z jeho smluvního vztahu se stavební spořitelnou. Byť tato smlouva představuje podmínku jeho vzniku, jedná se o nárok vůči státu, jenž je založen přímo na základě zákona o stavebním spoření. Tento zákon přitom nestanoví jen podmínky pro vznik uvedeného nároku, nýbrž i dva související nároky účastníků vůči stavební spořitelně, jejímž prostřednictvím je podle § 11 odst. 2 zákona o stavebním spoření nárok účastníků vůči státu uplatňován.

Stát podle § 10 odst. 1 zákona o stavebním spoření poskytuje státní podporu formou ročních záloh, jejichž výše se odvozuje od skutečně uspořené částky v příslušném kalendářním roce. První z uvedených nároků účastníka se týká připsání roční zálohy státní podpory na jeho účet. Stavební spořitelna uplatňuje písemnou žádost u Ministerstva financí nárok na vyplacení této zálohy souhrnně za všechny účastníky vždy po uplynutí kalendářního roku. Výjimku představují pouze účastníci na základě smluv o stavebním spoření uzavřených před účinností zákona č. 423/2003 Sb., kteří ukončili stavební spoření v prvním pololetí kalendářního roku, neboť v jejich případě žádá stavební spořitelna o vyplacení státní podpory k 30. červnu kalendářního roku. Poté co jí byla státní podpora poukázána, je povinna

jednotlivé zálohy státní podpory zaevidovat na účtech účastníků. Ustanovení § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření pak stanoví vůči stavební spořitelně druhý související nárok, a to na výplatu záloh státní podpory. Tento nárok je podmíněn tím, že účastník po dobu 6 let ode dne uzavření smlouvy nenakládal s uspořenou částkou nebo v tomto období uzavřel smlouvu o úvěru ze stavebního spoření a uspořenou částku, peněžní prostředky z tohoto úvěru a zálohy státní podpory použije na bytové potřeby. Splnění těchto podmínek kontroluje stavební spořitelna.

Vymezení těchto dvou nároků reflektuje způsob vyplacení státní podpory, nic však nemění na tom, že samotný nárok účastníka na státní podporu směřuje jen vůči státu. Zákon v tomto směru stanoví, že stát podporu poskytuje nikoliv jako celek za celou dobu spoření, nýbrž průběžně formou ročních záloh, jejichž výše se určuje podle skutečně uspořené částky v příslušném kalendářním roce. Tato skutečnost vybízí k závěru, že pojem nároku na státní podporu je pouze označením pro souhrn samostatných nároků na státní podporu za jednotlivé kalendářní roky. Byť přitom zákon používá pojem nároku na státní podporu v některých svých ustanoveních, např. § 5 odst. 11, § 10 odst. 4, jeho obsah na žádném místě blíže nevymezuje. Naopak lze poukázat na terminologii, kterou používá zákon o stavebním spoření na jiných svých místech. Např. ustanovení § 4 odst. 3 výslovně stanovuje podmínku pro vznik nároku na státní podporu za příslušný kalendářní rok. Ustanovení § 11 odst. 2 tohoto zákona upravuje dokonce způsob uplatnění nároku účastníka na vyplacení zálohy státní podpory vždy po uplynutí kalendářního roku. Posledně uvedený nárok přitom nelze zaměňovat s nárokem na výplatu záloh státní podpory podle § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření, jenž se sice vztahuje na státní podporu jako celek, týká se však vyplacení již poukázaných záloh ze strany stavební spořitelny. Vycházejí z uvedených ustanovení a systematiky zákona o stavebním spoření tak Ústavní soud přisvědčil výkladu, podle kterého je třeba nároky na státní podporu posuzovat samostatně vždy ve vztahu k určitému kalendářnímu roku. Takovýto nárok je přitom totožný s tím, který zákon vymezuje v § 11 odst. 2 jako nárok účastníka na vyplacení zálohy státní podpory.

K uplatnění uvedeného nároku účastníka vůči státu ze strany stavební spořitelny dochází podáním příslušné žádosti u Ministerstva financí. Je-li této žádosti vyhověno, poukáže ministerstvo zálohy stavební spořitelně, která je připsáje na účty účastníků. Nárok na státní podporu je sice nárokem vůči státu, ten však splní svoji povinnost již poukázáním předmětných částek stavební spořitelně. Tyto částky tak budou pouze evidovány na účtu účastníka, aniž by se staly jeho vlastním příjmem. Tím se totiž stanou až jejich vyplacením, pokud budou splněny podmínky pro vznik nároku na výplatu záloh státní podpory podle § 12 odst. 2 zákona o stavebním spoření.

Podle právní úpravy účinné do 31. prosince 2010 měli účastníci stavebního spoření za předpokladu, že splní další zákonem stanovené podmínky, nárok na připsání ročních záloh státní podpory na svůj účet ve výši stanovené zákonem v době, kdy došlo k uzavření smluv. Podle původního znění § 10 odst. 2 zákona o stavebním spoření činila poskytovaná záloha státní podpory 25 % z ročně uspořené částky, maximálně však z částky 18 000 Kč. Novelou provedenou zákonem č. 423/2003 Sb. byla výše zálohy státní podpory změněna na 15 % z ročně uspořené částky, tentokrát však maximálně z částky zvýšené na 20 000 Kč. Tato změna se však týkala pouze smluv uzavřených po 31. prosinci 2003, neboť u těch dosavadních byla výše ročních záloh státní podpory zachována v nezměněné výši. Maximální výše těchto ročních záloh tak činila 4 500 Kč u smluv uzavřených do 31. prosince 2003 a 3 000 Kč u smluv uzavřených po tomto datu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Jaroslav Krákora. Faktická poznámka David Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, tak myslím, že to má nějaký význam, protože aspoň opticky to vypadá, že počet poslanců vládní koalice se mírně zlepšuje a zvyšuje v lavicích, nicméně nevypadá to, že je vás tady dost – prostřednictvím předsedající vás oslovuji, tudíž si dovolím jménem třetí útočné směny sociální demokracie, která nastala, vyzkoušet, zda bychom přece jenom nemohli přerušit tuto schůzi. Konečně vy jste si odhlasovali, že se jedná a hlasuje nonstop, není to náš nápad, to byl váš nápad, který jste si odhlasovali, asi po vašem velkém vzoru stachanovců, takových pravicových stachanovců. A mojí ambicí je vám umožnit národu prezentovat, že jste skutečnými stachanovci a že tady skutečně budete sedět a hlasovat do roztrhání těla, protože tak jediné vybudujete správný kapitalismus v ČR. Obávám se, že to budou podobné výsledky, jako měli ve finále ti stachanovci, ale jste nepoučitelní, tak možná vám to někdy dojde.

Dámy a pánové, dovoluji si procedurální návrh: přerušit jednání této schůze do 6. prosince tohoto roku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, tento návrh nejste vy způsobilý předkládat. To může činit pouze předseda poslaneckého klubu nebo předsedající schůze. (Námítky.) Řekl jste přerušení schůze. Oprava tedy, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji paní předsedající za upřesnění. Já se

omlouvám za tu nepřesnost, je to přerušení tohoto bodu samozřejmě. Přece jenom máme ještě ani ne pět hodin ráno, tak se člověk může přefeknout, takže omlouvám se za tento přefek. Jde o přerušení tohoto bodu do 5. prosince, zatím tohoto kalendářního roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu budeme rozhodovat za malou chvíli. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, přihlaste se všichni opět.

Zahajuji hlasování číslo 237. Kdo souhlasí s návrhem na přerušení schůze – bodu tak, jak byl přednesen? Přerušení bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 237, přítomno 108, pro 30, proti 71, návrh přijat nebyl.

Nyní dostane slovo pan poslanec Jaroslav Krákora. – Faktická poznámka David Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Paní předsedkyně, možná jsem se přeslechl, ale i kolegové to slyšeli, že vy jste se dopustila stejného omylu, kterého jsem se tady dopustil já, a řekla jste přerušení schůze. Já bych myslel, že bychom to hlasování měli opakovat, protože já jsem se pak opravil a říkal jsem přerušení tohoto bodu. Protože vy jste mě celkem správně upozornili na to, že poslanec může navrhnout procedurálně přerušení bodu, nikolivěk celé schůze. Ale asi jsem vás natolik zmátl, že jste nechala hlasovat o přerušení celé schůze. Dávám návrh na námitku proti tomu hlasování, a pokud projde, tak pak prosím znovu hlasovat o mém původním návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já jsem se opravila, upřesnila jsem, že jste žádal o přerušení bodu, pokud jste to neslyšel.

Samozřejmě necháváme hlasovat o námitce. Pan poslanec Rath vznáší námitku proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 238. Kdo souhlasí s touto námitkou? Kdo je proti?

Hlasování číslo 238, přítomno 111, pro 33, proti 68, námitka přijata nebyla.

Prosím pana poslance Jaroslava Krákora. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Já bych navázal, mluvil jsem zde, paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, o odložení vykonatelnosti a po-

souzení kompetence Senátu s ohledem na námitku odepření hlasovacího práva senátorem. Takže k tomu odložení vykonatelnosti.

Ústavnímu soudu proto nezbylo, než nad rámec zjištěného derogačního důvodu posoudit i ostatní námitky stěžovatelů, jež by mohly zdůvodňovat zrušení zákona bez odkladu vykonatelnosti. Z tohoto důvodu Ústavní soud pokračoval v přezkumu napadeného zákona, přičemž posoudil jak zbývající otázku kompetence a ústavnosti zákonodárné procedury ve vztahu k Senátu, tak následně věcné námitky navrhovatelů proti napadenému zákonu.

Posouzení kompetence Senátu s ohledem na námitku odepření hlasovacího práva senátorů.

Obdobně jako v případě Poslanecké sněmovny není ani ve vztahu k posouzení kompetence Senátu pochyb o jeho kompetenci přijmout napadený zákon ve smyslu čl. 15 odst. 1 Ústavy. S ohledem na argumentaci navrhovatelů se však Ústavní soud musel vypořádat s námitkou týkající se odepření hlasovacího práva senátorům zvoleným ve volbách v říjnu 2010. Vyhovění této námitce by totiž znamenalo, že o návrhu zákona rozhodoval Senát v nesprávném složení, což by mělo za následek, že návrh zákona nebyl dne 12. listopadu 2010 projednán a schválen kompetentním orgánem.

Bod 131. Ve vztahu k posouzení otázky, zda Senát projednal a schválil napadený zákon ve správném složení, zjistil Ústavní soud, že kromě senátorů, jejichž volební období se odvozuje od senátních voleb konajících se v roce 2006 a 2008, trval ke dni 12. listopadu 2010 mandát i senátorům zvoleným ve volbách v roce 2004, jejichž druhé kolo se konalo ve dnech 12. a 13. listopadu 2004. Současně již ale trval mandát i senátorům zvoleným ve volbách v říjnu 2010.

132. S ohledem na to, že volby třetiny senátorů se podle čl. 17 odst. 1 Ústavy mohou konat již třicet dnů před uplynutím volebního období, vzniká po volbách v podstatě pokaždé situace, kdy po určitou dobu současně trvají mandáty jak nově zvolených senátorů, tak i senátorů zvolených v minulých řádných volbách, jimž ještě neuplynulo šestileté volební období. Důvodem této situace, kdy po určitou dobu nepřesahující třicet dnů mohou současně trvat mandáty až 108 senátorů, je to, že ačkoliv podle čl. 19 Ústavy vzniká mandát senátora zvolením, Ústava s touto skutečností nespojuje rovněž zánik mandátu dosavadního senátora za určitý volební obvod. Tento stav však neznamená, že by se, byť jen přechodně, zvýšil počet členů Senátu anebo že by dokonce po určitou dobu existovaly vedle sebe dva Senáty se shodnou zákonodárnou kompetencí. Je totiž nezbytné rozlišovat mezi počtem senátorů, kterým v určitém období trvá jejich mandát, a složením, v němž Senát v tomto období zasedá. Toto rozlišování, které

se uplatní i ve vztahu k Poslanecké sněmovně, má totiž z hlediska uplatněné námitky zásadní význam.

Ústava stanovuje volební období zákonodárců a dobu zasedání příslušné komory odlišným způsobem. V případě Poslanecké sněmovny se za den zvolení, kterým počíná čtyřleté volební období, považuje druhý den voleb. Poslanecký mandát všech poslanců pak zaniká ve smyslu čl. 25 písm. b) Ústavy uplynutím volebního období. Zvolením však nepočíná rovněž doba zasedání Poslanecké sněmovny, protože k tomu dochází až rozhodnutím prezidenta republiky o jeho svolání podle čl. 62 odst. b) Ústavy. Ten je povinen ho svolat nejpozději na třicátý den po dni voleb, přičemž neučiní-li tak, sejde se Poslanecká sněmovna podle čl. 34 odst. 1 Ústavy právě tento den. Od tohoto dne zároveň trvá její zasedání. Konec zasedání Poslanecké sněmovny pak stanovuje čl. 34 odst. 4 ústavy tak, že k němu dochází uplynutím jejího volebního období nebo jejím rozpuštěním.

Na rozdíl od poslanců se v případě senátorů odvíjí jejich volební období od voleb příslušné třetiny senátorů ve smyslu čl. 16 odst. 2 druhé věty Ústavy. Zasedání Senátu je trvalé, a to počínaje dnem jeho svolání podle čl. 107 odst. 2 Ústavy. Lze konstatovat, že vzhledem k úpravě důvodů zániku mandátu připouští Ústava krátkodobě trvání jak mandátů dosluhujících, tak i nově zvolených poslanců nebo senátorů. Tato skutečnost ale nemá vliv na pevně stanovený počet členů komor Parlamentu podle čl. 16 Ústavy. Poslanecká sněmovna nebo Senát zasedají vždy právě v tomto pevně stanoveném počtu, a to pouze v jediném složení a jen v tomto složení mohou vykonávat svoji kompetenci. Pokud tedy ústavodárce nenavázal konec volebního období, a v případě Poslanecké sněmovny ani konec jejího zasedání, na den konání nových voleb, neomezil tím ani možnost výkonu kompetence obou komor Parlamentu v dosavadním složení po dobu vymezenou tímto přesahem zasedání do nového volebního období.

V případě Poslanecké sněmovny to znamená, že vzhledem k tomu, že její zasedání končí až uplynutím jejího volebního období, je tato až do konce svého zasedání oprávněna vykonávat svoji kompetenci ve svém dosavadním složení. Případné konání voleb do Poslanecké sněmovny, a v jeho důsledku vznik mandátů nových poslanců, nemá samo o sobě na tuto skutečnost z ústavního hlediska žádný vliv. Z čl. 34 odst. 4 Ústavy navíc a contrario vyplývá, že rozhodnutí prezidenta o svolání není důvodem konce zasedání dosavadní sněmovny, a tedy nově zvolená Poslanecká sněmovna může být svolána ke svému zasedání až po jeho konci.

Určitým způsobem odlišné řešení se uplatní ve vztahu k Senátu, neboť v jeho případě dochází k částečné obměně složení v průběhu jeho trvalého zasedání. Nedostatek výslovné ústavní úpravy vynahrazuje v případě Senátu právní úprava obsažená v jeho jednací řádu, jež při časovém rozhranění toho, kdy zasedá Senát v jakém složení, vychází v podstatě ze

stejných východisek, jako je tomu v případě Poslanecké sněmovny. Složení, ve kterém Senát zasedá, je tedy ve smyslu § 24 a § 26 odst. 1 jednacího řádu Senátu vymezeno jeho funkčním obdobím.

Senát zasedá v obměněném složení od své první schůze /§ 24 odst. 2 a § 26 jednacího řádu Senátu), kterou se zároveň začíná jeho funkční období /srov. usnesení ze dne 1. března 2011 sp. zn. Pl. ÚS 47/10/. Až do tohoto dne trvá jeho dosavadní funkční období, a tedy zasedá ve svém dosavadním složení, což ale nemá vliv na trvání mandátů dosluhujících senátorů. Těm totiž bez ohledu na datum následující první schůze zaniká mandát již uplynutím jejich volebního období ve smyslu čl. 25 písm. b) Ústavy.

Ústavní soud zjistil, že napadený zákon byl přijat dne 12. listopadu 2010 na 25. schůzi Senátu v jeho 7. funkčním období, přičemž byl projednán a schválen potřebnou většinou hlasů (senátní tisk č. 365/1, usnesení č. 603) Senátem zasedajícím ve složení, jehož třetině vznikl mandát na základě volby třetiny senátorů v listopadu 2004. Všem senátorům, kteří se zúčastnili hlasování o návrhu zákona, trval dne 12. listopadu 2010 jejich mandát senátora.

Zároveň je z uvedeného zřejmé, že v době projednávání návrhu zákona nebyli senátoři zvolení ve volbách v říjnu 2010 součástí složení, v němž Senát ve smyslu čl. 16 odst. 2 a čl. 34 odst. 1 Ústavy zasedal. (Upozornění na čas.)

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Krátký. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Ještě jednou příjemný den. S dovolením bych navázal na své neumělé připomenutí, že při svých zákonech, jak je přijímáme, porušujeme základní listinu práv a svobod, porušujeme Ústavu.

Já jsem si k tomuto bodu vytáhl námitku Ústavního soudu, která se této oblasti týká. Má název Námitka k porušení ochrany majetku a práva podnikat ve vztahu k vlastníkům stavebních spořitelen. První dva odstavce, které přečtu, můžeme přes kopírák použít i k dalšímu zákonu, který to bude mít zřejmě za čas k projednání. Mluvím o podporovaných zdrojích energie.

Vrátíme se ke stavebnímu spojení a právu podnikat ve vztahu k vlastníkům stavebních spořitelen.

Závěrem své argumentace navrhovatelé uvádějí, že napadeným zákonem nebyla zasažena jen práva účastníků stavebního spojení, nýbrž též práva vlastníků stavebních spořitelen. U těchto subjektů se nová právní úprava velmi pravděpodobně nepříznivě promítne v celkovém poklesu objemu vkladů ke zmaření investic vynaložených stavebními spořitelny

dobré víře v právo podnikat podle čl. 26 odst. 1 Listiny. V této souvislosti odkazují zejména na Závěrečnou zprávu z RIA k možné reakci akcionářů stavebních spořitelů, jakož i na vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu a České národní banky v rámci připomínkového řízení.

K bodu 26. Mezinárodní smlouvy o ochraně a podpoře investic přitom standardně obsahují závazek spravedlivého a rovného zacházení se zahraničními investicemi, který spočívá v záruce, že legitimní očekávání zahraničních investorů v zachování stabilního podnikatelského prostředí nebude narušováno, dále závazek, který spočívá v povinnosti státu zacházet se zahraničními investicemi s řádnou péčí, což zahrnuje zákaz jakýchkoli svévolných zásahů do zahraničních investic a závazek zdržet se i tzv. nepřímého /faktického/ vyvlastnění zahraničních investic, tedy jakkoliv efektivně odejmout prospěch z investice. Tím, že napadená úprava nerespektuje závazky z mezinárodních smluv o ochraně investic, současně porušuje čl. 1 odst. 2 Ústavy, který zavazuje Českou republiku k dodržování závazků, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva, které zavazuje dodržovat mezinárodní právo.

Následuje vyjádření účastníků řízení. Ústavní soud podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona o Ústavním soudu zaslal předmětný návrh na zrušení napadených ustanovení účastníkům řízení, tedy Poslanecké sněmovně a Senátu. Současně požádal o vyjádření ministra financí jako představitele ministerstva, které by vzhledem ke své působnosti mohlo k návrhu uvést relevantní skutečnosti, a Asociaci českých stavebních spořitelů, která sdružuje jednotlivé stavební spořitelny působící v České republice.

Vyjádření Poslanecké sněmovny a Senátu. Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření ze dne 14. ledna 2011, podepsaném její předsedkyní Miroslavou Němcovou, pouze stručně shrnula průběh legislativního procesu.

Senát ve svém vyjádření z téhož dne, podepsaném jeho předsedou Milanem Štěchem, shrnul průběh legislativního procesu i senátní rozpravy, ve které bylo některými senátory upozorňováno na retroaktivitu návrhu zákona. Dále odkázal na své vyjádření ze dne 22. prosince 2010 ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 55/10, v němž se vyjádřil k výtce odepření práva hlasovat nově zvoleným senátorům. V tomto vyjádření uvedl, že nově zvolení senátoři se nemohli zúčastnit schůze 7. funkčního období, protože v té době nebylo potvrzeno, že jejich mandát senátora skutečně vznikl. Mandát senátora sice vzniká druhým dnem prvního kola voleb, byl-li zvolen v prvním kole, nebo druhým dnem druhého kola voleb, byl-li zvolen v druhém kole senátních voleb, senátoři však nemohou vykonávat svá práva a povinnosti spojená s mandátem, dokud není jednoznačně potvrzeno, že jejich mandát vznikl. Rozhodující závěr o platnosti voleb, resp. volby kandidáta a tím i vzniku jeho mandátu nelze učinit již v den ukončení hlasování

v příslušném kole voleb do Senátu, a to především s ohledem na možnost soudního přezkumu voleb a s tím souvisejících lhůt. Státní volební komise vydává senátorům osvědčení o zvolení, kterým senátoři prokazují své zvolení, pouze v případě, že v jejich volebním obvodu nebyla podána volební stížnost, nebo sice podána byla, ale Nejvyšší správní soud ji pravomocně zamítl.

Zástupci obou komor ve svých vyjádřeních vyslovili souhlas s upuštěním od ústního jednání ve smyslu § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.

Vyjádření ministra financí. Ministr financí Miroslav Kalousek ve svém vyjádření poskytl údaje vztahující se k počtu uzavřených smluv, vývoji počtu účastníků a výši poskytovaných záloh státní podpory v jednotlivých letech. Současně se vyjádřil k jednotlivým námitkám stěžovatelů.

Zdanění státní podpory za rok 2010 podle jeho názoru nepředstavuje ani použití pravé retroaktivity, ani ho nelze označit za nepřipustné použití retroaktivity nepravé. Obecně existují dva systémy, jakými se určuje okamžik vzniku příjmu. První je založen na cashovém principu, podle kterého příjem vzniká v okamžiku fyzického převedení hodnot, zejména peněžních prostředků. Je typický pro neúčtující osoby, neboť ty nevedou evidenci majetku a závazků v takovém rozsahu, aby bylo možno vždy určit okamžik vzniku nároku na daný příjem. Dalším důvodem jeho užití je jeho jednoduchost, a to především ve srovnání s druhým systémem podle aktuálního principu. Ten je založen na postupném vzniku celkového výnosu, jehož části lze pomocí kalkulace přiřadit k různým časovým obdobím. Tento princip je typický pro účetní jednotky, neboť účetnictví je na aktuálním principu obecně založeno.

Pro příjmy fyzických osob, o kterých není vedeno účetnictví, je základním pravidlem zdanění příjmů na bázi cashového principu. Na tomto principu je vystaveno zdanění těchto příjmů již od počátku účinnosti zákona o daních z příjmů. Vzhledem k tomu, že státní příspěvek je příjmem fyzické osoby, která o jeho přijetí nikdy neúčtuje, je rozhodným okamžikem pro zdanění tohoto příjmu okamžik fyzického přijetí peněžních prostředků na účet oprávněné fyzické osoby. Příjem, jakožto skutečnost relevantní pro daň z příjmů fyzických osob (předmět daně), vznikne tedy až přijetím tohoto plnění, tedy v předmětném případě až v roce 2011.

Ministr financí tedy nezastává názor, že se jedná o pravou retroaktivitu, neboť změna zákona o daních z příjmů se vztahuje pouze a výlučně na příjmy vzniklé po účinnosti napadeného zákona, tj. po 1. lednu 2011. Navrhovatelé v této souvislosti zaměřují okamžik vzniku nároku na příjem /splnění podmínek pro připsání státního příspěvku za rok 2010/ a okamžik vzniku příjmu /přijetí státního příspěvku fyzickou osobou v roce 2011/ pro účely daně z příjmů. K tomu pro úplnost dodává, že úroky za rok 2010 jsou připsovány nejpozději k

poslednímu dni kalendářního roku, tedy k 31. prosinci 2010, a proto se na ně zdanění srážkovou daní z příjmů se sazbou 15 %, které bude účinné od 1. ledna 2011, vztahovat nebude.

Napadená úprava tak vykazuje znaky pouze nepravé retroaktivity, neboť nezasahuje do právních nároků vzniklých a dospělých na základě původní právní normy. Pro nároky do účinnosti napadeného zákona platí výše státní podpory podle právní úpravy účinné do 31. prosince 2010. Sníženy jsou pouze ty nároky, které vzniknou po účinnosti tohoto zákona, tedy od 1. ledna 2011. Znamená to tedy, že nedošlo ke změně výše státní podpory za rok 2010 na základě zákona účinného v roce 2010. Tato podpora je účastníkům stavebního spoření přiznána dál v plné výši, pouze se na státní podporu vyplacenou v roce 2011, tedy příjem roku 2011, uplatňuje nově zavedená daň z příjmu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Uplynul čas, pane poslanče!

Poslanec Jiří Krátký: To jestli tedy, tak jsem se pěkně rozčetl. Jéžíšikriste! (Smích.) Zase musím jít pryč. Tak jo! Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Františka Novosada. Prosím.

Poslanec František Novosad: Dobré ráno ještě jednou. Vážená paní předsedkyně, vážený premiére, vážená vládo, vážené dámy a pánové, zákon o stavebním spoření byl průlomem pro lidi, kteří si chtěli ušetřit na byt, opravu rodinného domku nebo opravu a úpravu či jiné stavební úpravy na svém bydlení. Smyslem stavebního spoření byla dána možnost občanům a hlavně mladým lidem, jak v návaznosti na stavební spoření získat úvěr za výhodných podmínek pro svoji potřebu na bydlení nebo jiné stavební úpravy nebo opravy. Občané stavební spoření mají za velmi výhodné. A těch 5 milionů smluv je tím důkazem. Vládní koalice má však názor jiný. Tvrdě ho prosazuje. Bere jim určitou jistotu, kterou stavební spoření přináší. Z jedné strany nechce více zdanit bohaté, ale obyčejného poctivého střadatele chce zdanit a vzít mu to, co by pak použil ve prospěch své rodiny. Občané této země chtějí stavební spoření. Mají za to, že občanovi, který zvelebí své bydlení, stát by měl pomoci a podporovat ho. To, co připravila tato vláda, Ústavní soud shodil ze stolu a vrátil jej. Stavební spoření je dynamicky se rozvíjející a získalo velkou oblibu. Je dnes nejvýhodnějším spořením pro občana ČR.

Je důležité, že vysoké procento těchto úspor jde přece jenom na bydlení, na opravy bytů. Na tyto finanční prostředky jsou navázány stavební firmy a různá drobná řemesla. Tímto vládním návrhem samozřejmě dojde k

omezení stavebnictví a jeho utlumení. Novela tohoto zákona je obrovskou chybou. Koalice by měla přehodnotit tento návrh a tuto novelu. Vládní koalice si může v této sněmovně prohlásit, co se jí líbí. Má pohodlnou většinu, nesmí však zapomínat, že občané bedlivě sledují, kdo a jak hlasuje a co navrhuje. Tyto změny ve stavebním spoření budou mít i dopad na stavební spořitelny, které díky stavebnímu spoření jsou stabilní a jsou pevným článkem našeho bankovníctví. To však po této novele bude určitě jinak.

Tato negativní vyjádření byla již několikrát komentována ve sdělovacích prostředcích našimi předními finančními odborníky. Pokud spoření nebude výhodné, tak občan své peníze do tohoto ústavu nebude dávat a raději si je nechá doma, tak jak již mnoho občanů to zveřejnilo. Stát, který zasáhne do práv občanů, není dobrý stát. Tím dává jasně stanovisko: občane, ty nás nezajímáš, pracuj a po nás nic nechtěj! Omezení stavebního spoření přinese samá negativa a negativní věci: nezaměstnanost, omezení firem ve stavebnictví, v jejich činnosti. Bude to mít vliv na mladé lidi, na rodiny s dětmi apod., kteří si budují svou domácnost a své zázemí. Stavební spoření má již dobrou tradici, ale opozice jen bezmocně přihlíží, jak vládní koalice připravila tuto novelu, která, jak již bylo řečeno, přinese samá negativa, přinese nespokojenost občanů, kteří rovněž budou přihlížet tomuto zákonu. Stavební spoření, které je rovněž oblíbené ve vyspělých státech Evropy, si toto stavební spoření velmi hlídají a spořitelny své klienty zvýhodňují úroky, poněvadž vědí, že se jim to dvakrát a dvojnásobně vrátí. Nerušíme proto, prosím vás, tento zavedený a dobrý systém. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále pan poslanec Miroslav Váňa. Faktická poznámka – poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já mám teď dvě poznámky, samozřejmě pak i určitý návrh. Ale nejdřív ta poznámka.

Protože jsem obešel sněmovnu a zjistil jsem, že nefungují už ani automaty a všechno je zavřeno a že nedostanete tady ani vodu, tak jako lékař bych chtěl doporučit poslancům vládní koalice a zeptat se vás, paní předsedkyně, že když jste si, tedy jak jsem tady říkal, po stachanovsku odhlasovali, že se jedná donekonečna 24 hodin denně každý den nepřetržitě, tak aspoň nějaký základní servis by tady měl být zajištěn, aspoň voda atd. pro vaše dost už umdlévající poslance. Čili myslím si, že by to bylo dobré zajistit i na příští dny, protože jak jste si odhlasovali, bohužel dneškem to nekončí. Myslím si, protože jsou tady skoro všichni poslanci, tak by tady měl být zajištěn i základní servis na 24hodinový provoz, protože tohle nás může čekat i několik měsíců, tak bychom měli tedy Poslaneckou sněmovnu na to připravit. To je jedna věc.

Druhá věc. Já jsem tady říkal o tom, že jste se inspirovali asi Stachanem (?) a jeho výkony. Možná raději jsem měl říci, že když jste si odhlasovali to kontinuální jednání, tak možná vstoupíte také do historie, ale tentokrát jako nečasovci, jako jakýsi nekonečný boj za výsledky a za odhlasování co nejvíce zákonů v co nejbizarnějších hodinách. A proto, abychom mohli zase vám dát prostor ukázat, jací jste silní nečasovci a jak se s tím umíte poprat, tak dávám návrh na přerušení tohoto bodu do 5. prosince tohoto roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolávám naše kolegy. Žádost o odhlášení, tedy vás odhlašuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 239. Kdo je pro návrh na přerušení bodu do 5. 12.? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 239 přítomno 101, pro 29, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Miroslav Váňa má slovo. Poslanec Rath – faktická poznámka.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, děkuji, že toto proběhlo. Nicméně jsem nedostal odpověď na svoji otázku. Myslím si, že by možná stálo za to, kdybyste se k tomu vyjádřila, protože pokud nás tedy díky nečasovcům takováto jednání čekají teď nepřetržitě po mnoho dalších týdnů, tak skutečně by stálo za to, abyste se vyjádřila, zda tedy Poslanecká sněmovna zajistí aspoň nějaký základní servis i v průběhu noci.

Vidím, že zvláště někteří poslanci vládní koalice nedodrží základní pravidla ústroje pro Poslaneckou sněmovnu. Chodí zde bez saka a tak, takže to také odporuje určitým pravidlům v této Poslanecké sněmovně, jak jsem v minulém volebním období zjistil. Takže vás prosím, aby jednak jste zjedнала pořádek, aby tady všichni poslanci chodili důstojně oblečení, protože za chvíli by tady někteří z vládní koalice mohli chodit třeba v pyžamu a to by asi nebylo úplně šťastné. Tím byste jaksi neprezentovali svůj příkladný přístup k řešení vašich problémů a nebyli byste příkladnými nečasovci pro příští generace. Takže prosím jednak, abyste upozornila kolegy poslance z vládní koalice, že by na toto měli dbát, když už jste si to odhlasovali, že se tady jedná nepřetržitě, a současně bych prosil odpověď na moji otázku, jak pro příští dny a hlavně noci bude zajištěn základní servis v rámci Poslanecké sněmovny. Děkuji za pochopení a děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Miroslav Váňa

má slovo. – Faktická poznámka vztahující se k rozpravě, pokud se vaše poznámka vztahuje k rozpravě, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, vzhledem k tomu, že mi neodpovídáte, musím nechat hlasovat o vašem odvolání jako řídící schůze. Takže prosím o procedurální hlasování – odvolání řídící schůze z řízení, protože nejste schopna odpovědět na to, jak zajistíte chod a řekněme technické zabezpečení Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde návrh na odvolání řídícího schůze. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 240. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 240 přítomno 106, pro 27, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Miroslav Váňa má slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den ještě jednou, dobré ráno, dámy a pánové, vážená předsedkyně. Musím říct, kolegyně a kolegové, že jsem opravdu velmi rád a velmi vítám rozhodnutí Ústavního soudu, kterým se tak zamezilo, aby nebyly lidem ukradeny peníze, kterým se tak umožnilo naopak, aby lidem byly vráceny peníze, které jim svým chybným rozhodnutím vláda odejmula. Podotýkám, že lidé spořili v dobré víře, že spořili podle předem jasných a nadefinovaných pravidel, že lidé spořili podle předem jasných a nadefinovaných podmínek, které jim dala vláda, které jim garantoval stát. Podle předem známých podmínek se lidé vydali cestou stěhování na cestu odkládání svých financí, svých zdrojů. Lidé tak projevili určitou zodpovědnost, vyšli vstříc, projevili dobrou vůli – a přišel stát, přišla vláda a ta je za jejich ochotu, za jejich snahu, za jejich spoluúčast ztrestala.

Byla to sociální demokracie, která těmto lidem vyšla vstříc a pomohla. Vláda se rozhodla dříve nadefinovaná pravidla, dříve nadefinované podmínky změnit. Vláda se rozhodla změnit podmínky podpory, a co je horší, zpětným zdaněním. Lidé byli najednou postaveni před fakt, že by se jim výrazně snížila podpora, a to zpětným dodatečným zdaněním. Bylo to, jak se říká, nefér. Jsem rád, že tuto retroaktivitu, čili zpětnou úpravu podmínek, vyřešil Ústavní soud na základě stížnosti a žádosti sociálních demokratů.

Dámy a pánové, podívejme se společně, v jakém že kvapiku vláda tento zákon doslova pasírovala touto Sněmovnou. Vládní většina nám, opozici, zcela zavřela ústa. Vládní většina znemožnila a využila a zneužila své početní převahy a znemožnila nám, opoziční menšině, abychom se zapo-

jili do diskuse, abychom se spolupodíleli a účastnili se demokratické rozpravy. A tak opoziční poslanci pod tlakem vládní většiny nesměli podávat pozměňovací návrhy. Opoziční poslanci nesměli demokraticky diskutovat. Nesměli se zapojit do parlamentní diskuse. V parlamentní diskusi se rodí v demokratické společnosti názor. Občané, kteří nás volili, mají a měli nezadatelné právo na to, aby veřejným sledováním průběhu parlamentní diskuse viděli, jak se jejich volení zástupci chovají. Opozice však díky vládní většině nemohla řádně vykonávat svůj mandát. Vládní většina nám zalepila ústa a vyloučila nás zcela z procedury projednávání. Tak byli postaveni i senátoři, i senátoři byli zcela vyloučeni z jakékoliv demokratické debaty. Toto počínání vládní většiny zcela vypovídá a nasvědčuje o politické kultuře této současné vládní koalice.

Vládní většina nepřipouští demokraticky vedenou parlamentní diskusi. Vláda nediskutuje, vláda přichází do Sněmovny a oznamuje. Smůla je, že to, co oznámí v pondělí, v úterý změní a ve středu už to vůbec neplatí. Vláda nediskutuje s odbory, s veřejností, s podnikatelskými svazy. Vláda se jakoby uzavřela do své autistické ulity a přestává vidět, co se děje kolem ní. Vláda válkuje opozici hrubou silou. Vláda odebírá a snižuje podpory stavebního spoření.

Vláda se raduje, že ušetří 11 miliard. Má z toho radost jako malé dítě. Jako malé děčko. Vládní většina se chytla do zlaté klece, tam se uzavřela a neví, jak jde život venku. Vláda přestala vnímat pískot pišťalek z ulice. Vládu a parlamentní většinu už nezajímají hlasy lidí, hlasy nespokojených. A tak stávkují ti, kteří prožívají těžké životní chvíle a těžké osudy. Stávkují i ti, kterým právě je snižována podpora stavebního spoření. Stávkují hasiči, zdravotníci, záchranáři, lékaři – to je legrace, že jo...? (Reakce na náladu a smích v sále.). Zdravotníci, státní zaměstnanci, zástupci odborů. Stávkují pracovníci ve službách – no, oni tam stávkují, pane kolego. Stávkují dělníci, učitelé, umělci, jenom vy tam nejste, vy jste tady. (Smích v sále.) Ohrožení se dnes cítí skoro všichni kromě vás.

Dámy a pánové, Svaz podnikatelů ve stavebnictví doslova bije na poplach. Bubnuje na dveře vlády a žádá a prosí o pomoc a o součinnost. Svazy podnikatelů volají po tom, aby se vláda chopila své vládní odpovědnosti, aby opustila tupé škrtky a přistoupila k volbě stimulačních prvků a oživila stavební trh. Svaz podnikatelů ve stavebnictví mnohonásobně a opakovaně vyčíslil multiplikační efekty všech typů podpor výstavby nových bytů a rekonstrukcí bytového fondu. Já bych očekával od vlády obzvláště v této nelehké době, že vláda bude namísto tupých výdajových škrtů nabízet prorůstová opatření. Očekával bych výstavbu silnic a dálnic, výstavbu infrastruktury měst a obcí, budování ekologických staveb. Očekával bych výstavbu a údržbu bytového fondu. Podotýkám, že v našem státě zoufale chybějí nájemní byty, malometrážní byty, startovací

byty pro mladé rodiny. A právě k tomu je podpora stavebního spoření vhodným instrumentem

Děkuji za pozornost. (Potlesk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Petr Hulinský. Faktická poznámka David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, hodně se hovoří v této Sněmovně o slušnosti, slušnosti vystupování. Slušnost není o tom jenom, jestli někdo používá či nepoužívá nějaká gesta nebo neslušné výrazy, ale paní předsedkyně prostřednictvím vás – slušnost je i, že někdo odpoví na otázku. Já jsem vám tady dal jasnou otázku, která je navíc v zájmu hlavně vašich vládních poslanců, protože jejich zdraví mně jako lékaři také leží. Řekněme na mé zodpovědnosti a svědomí. Takže skutečně, pokud chcete, abyste byla dále považována za slušnou političku, tak prosím odpovězte, jak zajistíte pro příští dny technické věci, aby Poslanecká sněmovna mohla jednat bez problémů tak, jak chcete, 24 hodin denně, každý den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Slovo má pan poslanec Petr Hulinský, prosím

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážená Poslanecká sněmovno, dovoluji, abych se i já vyjádřil k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění České národní rady 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

O stavebním spoření tu v posledních měsících, vážené kolegyně a kolegové, diskutujeme poměrně často. Vlastně bude tomu téměř brzy rok, kdy byl zákonem č. 348/2010 novelizován zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmu. Jeho schválení tehdy proběhlo ve stavu tzv. legislativní nouze, což posléze zrušil Ústavní soud jako protiústavní. Vláda tak musela tuto novelu poslat do řádného legislativního procesu.

Tato vláda si od navržených úprav slibuje, že sníží zatížení státního rozpočtu v souvislosti s poskytováním státní podpory účastníkům stavebního spoření. A že tak musí i reagovat na aktuální situaci, kdy systém stavebního spoření plně nevede k financování bytových potřeb. Volá také po sblížení podmínek pro zdanění úrokových příjmů plynoucích ze stavebního spoření s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. Dovolte mi k tomu tedy několik poznámek.

Stavební spoření s příspěvkem státu je dnes nejvýhodnějším spořením pro občany České republiky. Dost možná jde dokonce o jeden z posledních způsobů výhodného ukládání finančních prostředků především pro středněpříjmové kategorie občanů. Důkazem toho je i počet uzavřených smluv, kterých je kolem pěti milionů. Pět milionů smluv. Dá se tedy s trochou nadsázky říci, že takto spoří každá rodina v naší zemi. Já se musím přiznat ke střetu zájmů – patřím mezi těch pět milionů. To jistě platí a zaznělo to mnohokrát v Poslanecké sněmovně.

Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě zhruba 314 mld. korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. Dnes to činí téměř 400 mld. Jedná se o účastníky, kteří nevyčerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou využít na jakýkoliv účel. Statistiky již ovšem nepodchytí, že vysoké procento těchto úspor jde především do bydlení, i když ne formou úvěru, ale přímou platbou za ceny bytů, vybavení bytů a podobně. Stavební spoření tedy opravdu není jenom o tom spoření, jak se nás snaží jeho odpůrci z řad vládní koalice přesvědčit. Měli bychom ho chápat také jako podporu trhu s bydlením, a tedy i podporu výstavby bytů, která má zase vliv na zaměstnanost, rozvoj hospodářství. A v této chvíli peníze ze stavebního spoření jsou téměř jedinými, které do podpory stavební výroby jdou. Protože veřejné investice v podstatě tato vláda již zastavila. Ano, veřejné investice tato vláda již téměř zastavila. Soukromé investice, ty velké, v podstatě také nefungují.

Bojovníci proti stavebnímu spoření také argumentují tím, že průměrná úroková míra u spořicíh a termínovaných účtů činí dvě až tři procenta ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků téměř šest procent ročně. A to prý není fér. Myslím si ale, ostatně na to již poukázal i senátor Karel Korytář, že takový argument nemůže v českých podmínkách obstát. Ta dvě až tři procenta úroků v bankách totiž spolknou neúměrné bankovní poplatky, které v České republice jsou, a neexistuje jiná nabídka, která by více motivovala střadatele spořit. Pokud by byla navrhovaná změna přijata, ztratili by občané jednu z posledních možností, jak zhodnotit své úspory, a stát možnost, jak aspoň touto cestou zmírnit dopady svých nespravedlivých asociálních škrtů, které vznešeně označuje jako reformy. Této vládě je to však jedno. I nadále bude jen tupě škrtat namísto hledání konstruktivních řešení problému.

Pro běžné občany je vše o to složitější, že i je postihla finanční a hospodářská krize. Lidé kvůli ní přišli o značnou část svých úspor a i z takzvaných konzervativních fondů, které bankovní domy doporučují, a tím jsou prakticky bez rizika. S vědomím, že bude ještě hůře, což ostatně připouští i ministr financí, tedy lidé nemohou s velkou nadsázkou důvěřovat ani bankám.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád využil ještě svého časového limitu, abych vám řekl a připomenul to, co vlastně jsou bytové potřeby. Bytové potřeby, které bychom měli omezit díky tomuto zákonu, který se snaží prosadit vládní koalice. Chtěl bych říct, že je to výstavba bytového domu nebo bytu ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu, změna stavby na bytový dům, rodinný dům nebo byt, koupě bytového domu, rodinného domu nebo bytu včetně rozsáhlé stavby těchto domů nebo bytu. Koupě pozemku v souvislosti s výstavbou nebo koupí bytového domu, rodinného domu nebo bytu včetně rozestavěného bytového domu nebo bytu, nebo jeho řešením z bytových potřeb. Splácení členského vkladu nebo podíl v právnické osobě. Účastník je členem nebo společníkem, stane-li se účastník nájemcem bytu, případně bude-li mít jiné právo užívání bytu v bytovém nebo rodinném domě ve vlastnictví této právnické osoby. Je to zároveň i potřeba změny stavby, údržba stavby nebo udržovací práce na bytovém domě nebo rodinném domě, pokud jsou tyto ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví účastníka nebo právnické osoby, jejímž je účastník členem nebo společníkem a účastník nájemcem bytu v takovém bytovém domě, nebo rodinném domě, nebo užívá-li to v uvedeném domě z jiného právního důvodu. Bytu ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví podle zvláštního právního předpisu, včetně úhrady podílu na změnu údržby, nebo údržbových prací týkajících se ve společných částech domu. Bytu v bytovém domě nebo rodinném domě, je-li účastník nebo nájemce, nebo užívá-li byt z jiného právního důvodu a stavební práce jsou prováděny se souhlasem vlastníka bytového domu nebo rodinného domu, je-li takového souhlasu potřeba podle zvláštního právního předpisu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, sami vidíte, že to, jak zákon označuje bytové potřeby, a to, co by tento zákon měl měnit, je chyba. Je to chyba, že nechcete umožnit občanům, aby nadále mohli působit a střádat. Pět milionů vkladatelů. Opravdu o ně chcete přijít?

Já bych chtěl zároveň na závěr svého vystoupení, prvního vystoupení – pane kolego, ano, vidíte jsem v rozpravě přihlášen dvakrát – tak bych chtěl po skončení svého prvního vystoupení požádat paní předsedající o přerušení tohoto bodu, protože si myslím, že v současné době v Poslanecké sněmovně opravdu nás není mnoho, a já vnímám to, že poslanci vládní koalice mají chuť pracovat tři týdny v jednom celku.

Velmi mě mrzí, že paní předsedající není ochotna odpovědět na dotazy pana poslance Ratha o tom, jak bude zabezpečen chod Poslanecké sněmovny v nepřetržitém provozu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, váš čas vypršel. Budeme hlasovat tedy o vašem návrhu. Ale obávám se, že to bude

poněkud komplikované, protože jste neřekl, co vlastně chcete. (Veselost zprava.)

Poslanec Petr Hulinský: Paní předsedající, hovořil jsem o přerušení tohoto bodu do 7. prosince. Dávám tento procedurální návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, musím vás upozornit, že příště je zapotřebí vznést požadavek tak, aby byl úplný a hlasovatelný. Jenom mírou mé obrovské benevolence umožním o tomto nyní hlasovat.

Poslanec Petr Hulinský: Paní předsedkyně, vnímám, že jste každý den velmi laskavá.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a budeme hlasovat o tomto návrhu na přerušení. Je zde žádost o odhlášení, já vás tedy odhlašuji. Prosím, přihlaste se vašimi kartami.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 241. Táží se, kdo souhlasí s návrhem na přerušení tohoto bodu do 7. prosince. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 241 přítomno 99, pro 25, proti 71. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Hulinský má slovo ke druhému vystoupení. Prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, pan premiér mě požádal ještě o tu o Smolíčkovi, ale situace je opravdu vážná.

Hovoříme k novele zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a myslím si, že je potřeba, aby tady zaznělo vše, co k tomuto zákonu zaznít lze, a proto si dovolím využít i své druhé vystoupení k tomu, abych vás přesvědčil o tom, že to, co děláte, není správné, že to, co děláte, je špatně. Zkusím to, také prostřednictvím paní předsedající mě teď o to požádal pan předseda klubu TOP 09. Já doufám, že dlouho předsedou pan předseda klubu nebude, protože přece jenom mám radši kultivované hovory. (Bouchání do lavice.)

Takže je to už téměř rok, kdy tato vláda zneužila stavu legislativní nouze a prosadila některé změny ve stavebním spoření. Zákon č. 348/2010 ze dne 12. listopadu 2010, zákon o stavebním spoření a státní podpoře a zákon o daních z příjmů.

Já bych požádal, paní předsedající, zdali by mohla upozornit své kolegy z TOP 09, aby nekomentovali vystoupení přednášejících nebo vystupujících poslanců slovy “zdali umí, či neumí číst, zdali umí, či neumí hovořit”, protože tento problém není na straně sociální demokracie. (Potlesk zprava.) Ale jak jsme se mnohdy mohli vidět, tak by to spíš mohlo být na pravé straně. Ale já osobně vnímám, že je brzké ráno, máme 6 hodin. Rada z nás, nebo z vás by možná měla chuť jít na ranní kávu. (Hlasy ze sálu.) Neměla, tak pak je to dobré, protože se všichni potom těšíme na projednávání státního rozpočtu od 9. hodiny ráno. Já bych rád věřil tomu, že dokážeme novelu zákona o stavebním spoření projednat do této doby, ale vidím, že je ještě mnoho přihlášených poslanců, tak asi se nám to nepodaří, a možná budou hovořit i poslanci z řad vládní koalice. Budou nás chtít přesvědčit o opaku. Možná uvidíme řadu vystoupení, která budou apelovat právě na sociální demokracii nebo KSČM, proč bychom měli podpořit tuto hroznou novelu.

Ale já bych se vrátil rád k tomu, co jsem chtěl sdělit.

Sociální demokracie reagovala ústavní stížností u Ústavního soudu dne 19. dubna 2011. Tuto novelu nálezem vyhlášeným pod číslem 119/2011 Sb. uplynutím dne 31. prosince 2011 zrušil. Nyní zrušená novela zákona o daních z příjmů se týkala ročního státního příspěvku na rok 2010 u všech smluv stavebního spoření. Ministerstvo financí tehdy vymyslelo na spořitele jakousi lest. Roční příspěvky měly být sice poskytnuty, ale Ministerstvo financí by vyplatilo v roce 2011 pouze jejich poloviční výši, protože příspěvky měly být zvláštním zdaněním ve výši 50 % ihned sníženy na polovinu. To byl hlavní důvod, proč byla tato novela zrušena. Dle Ústavního soudu nese pro každého spořicího negativní důsledek tím, že zasahuje do majetkových poměrů účastníků stavebního spoření. Srážková daň se totiž vyměřovala z příspěvků, na které občané měli nárok. Měli právo a ukládali své peníze v dobré víře, že obdrží nezdaněný státní příspěvek. Opravdu se vám zdá, že to by bylo fér? To jste opravdu chtěli, vážení kolegové z vládní koalice? To jste slibovali voličům?

Co se týká zákazu retroaktivity, konstatoval Ústavní soud, že je to zásadní součástí právního státu. V souladu s dřívější judikaturou trvá Ústavní soud na tom, že pouze pravá retroaktivita je obecně zakázána, to znamená i protiústavní. V odst. 144 nálezu Ústavního soudu se píše: O pravou retroaktivitu se jedná v případě, že právní norma působí vznik právních vztahů před její účinností za podmínek, které teprve dodatečně stanovila, nebo pokud dochází ke změně právních vztahů vzniklých podle staré úpravy, a to ještě před účinností nového zákona. Takováto právní norma dle Ústavního soudu současně představuje zásah do principu ochrany důvěry občana v právo a v právní jistoty, resp. i zásah do nabytých práv. To platí u navázání na zcela uzavřený stav věci.

V nastíněném případě nebyl první změnou příspěvek snížen, neboť byl na rok 2010 poskytnut v původní výši. Vyplacena byla ale pouze jeho polovina. Druhá polovina byla kvůli zvláštní dani ve výši 50 % ihned odečtena, a to v roce 2011.

Vážená paní předsedající, chtěl bych prostřednictvím vás upozornit pana premiéra, že to nejsou čtyři odstavce, ale sedm a že je to zároveň velmi důležité k tomu, aby si vládní koalice uvědomila, co pro občany ČR chystá. A já pevně věřím, že občané to uvidí.

Ústavní soud konstatoval, že zákonodárce touto změnou opustil ústavní půdu, neboť tato zvláštní daň měla pouze nahradit efekt zakázané pravé retroaktivity, tedy snížení příspěvku již pro rok 2010. Ve zvýšení daně v roce 2011 navázal zákonodárce na uzavřený stav věci, a tím byl porušen zákaz pravé retroaktivity. Počátkem května předložilo Ministerstvo financí návrh novely zákona o stavebním spoření znovu. Padesátiprocentní daň ze státní podpory stavebního spoření však již není v návrhu obsažena, přesto by to v podobě, jak novelu předkládá vláda, prakticky znamenalo konec jedné z posledních možností občanů ČR, jak výhodně spořit.

Dovolte mi připomenout argumentaci odpůrců stavebního spoření. Ti mj. tvrdí, že průměrná úroková míra u spořicíh a termínovaných účtů činí 2 až 3 % ročně, přičemž účastník stavebního spoření v současné době dosahuje efektivního zhodnocení prostředků téměř 6 % a to prý není fér. Myslím si ale, ostatně na to již poukázal i senátor Karel Korytář, že takový argument nemůže v českých podmínkách obstát. Ta dvě až tři procenta úroků v bankách totiž spolknou neúměrné bankovní poplatky, které v ČR jsou, a neexistuje jiná nabídka, která by motivovala střadatele spořit.

Paní předsedající, chtěl bych prostřednictvím vás poděkovat panu Gazdíkovi, poslanci Parlamentu ČR, který bojuje pro to, aby stavební spoření občané už neměli, že mě upozornil na to, že mám ještě minutu třicet. Pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, myslím, že svůj příspěvek zvládnou. Děkuji.

Bojovníkům proti stavebnímu spoření také vadí, že plně nevede k financování bytových potřeb. Odpovědět se dá tak, že statistiky nepodchytí, jak vysoké procento úspor ze stavebního spoření jde na bydlení. Myslím si však, že poměrně velké.

Počet uzavřených smluv na stavební spoření je v současnosti kolem 5 milionů. Dá se tedy s trochou nadsázky říct, že takto spoří každá rodina v naší zemi. To jistě platí a zaznělo to mnohokrát v Poslanecké sněmovně. Na konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě 314 mld. korun vkladů, což tvořilo 75,7 % veškerých finančních prostředků. Věřím, že vysoké procento těchto úspor jde přeci jenom na bydlení –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, váš čas se naplnil!

Poslanec Petr Hulinský: – i když ne formou úvěru.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za pozornost. Myslím si, že –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím vás, dodržujte čas. Okrádáte ostatní vaše spolustraníky, kteří se těší, že vystoupí.

Dříve než předám slovo panu poslanci Davidu Rathovi, mám tady s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Stanislava Polčáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, já jsem velmi rád, že v příspěvku pana kolegy zaznělo, že stavební spoření je jedno z neefektivnějších spoření, které poslanci zde takto oceňují a vychvalují, nicméně myslím, že pan kolega zapomněl říci, že jedno z neefektivnějších spoření je zasedat v dozorčích radách městských společností a brát za to 14 milionů. Já myslím, že toto by také mělo zde zaznít, protože v příspěvku pana kolegy to nebylo. Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec David Rath. Pan poslanec Hulinský se hlásí ještě k faktické poznámce předtím. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Hulinský: Mě vždycky fascinuje, vážená paní předsedající, prostřednictvím vás, když pan kolega Polčák hovoří. Mě by hrozně zajímala řada věcí k jeho minulosti. Kdyby ho zajímaly některé věci k mé minulosti, tak samozřejmě jsem plně k dispozici. Možná pro něj bude velké tajemství, že je možné nahlédnout do daňových přiznání poslanců například za rok 2010, která jsou k dispozici v Poslanecké sněmovně, a tam by zjistil, že 14 milionů je naprostá fikce. Přečetl by si, kolik to je peněz a co jsem s nimi udělal. A dočetl by se například, že milion korun zhruba z té částky čtyř milionů jsem věnoval paralympijskému výboru, 500 tisíc Spastic Handicap, a mohl by si přečíst všechny částky, jak jsem je věnoval a kolik jsem měl. Chtělo by to jenom chuť se přijít podívat na to, co poslanci dávají do Poslanecké sněmovny za daňové přiznání. Možná by bylo dobré, kdybych já také mohl vznést některé dotazy směrem k němu, protože je to velmi podivné – některé věci ohledně pozemků – a určitě bych si s ním rád pohovořil, protože mám u něj spoustu nejasností. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. On to trošku naznačil už můj předřečník. Možná by pan poslanec Polčák měl vašim prostřednictvím lidem říci, kde spořil on, že si naspořil těch zhruba sedm milionů na pozemky. Byť je stavební spoření docela výhodné, tak nevím. On vypadá docela mladě. Musel spořit nevím s kým. Těžko s Liškou nebo s nějakým jiným spořením. Možná spořil s Babinským. To vypadá, že je možná takové speciální spoření, které využívají často politici z ODS a z pravice, zvláštní typ spoření: spoříme s Babinským. Takže možná by tady mohl říci, jak se to dělá a jak si v tak mladém věku naspořil sedm milionů.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Protože nemám dalšího přihlášeného k faktické poznámce, tak, pane poslanče, nevzdalujte se od mikrofonu, máte teď prostor pro svoji desetiminutovku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, dobré ráno. Máme šest hodin deset minut. Já jsem odsouzen nečasovci pouze k desetiminutovce. Samozřejmě bych dokázal o stavebním spoření hovořit déle, takže zvládnu jen část argumentů.

Na začátku je třeba říci, že je vidět, jak pravice přistupuje k demokratické diskusi a omezuje, a kdyby mohla, tak nám nasadí roubík a diskuse vůbec neprobíhá, protože pro pravici je svoboda slova a svoboda projevu něco jako nepotřebné haraburdí, které je potřeba omezovat v rámci nečasovských výkonů, aby schválili 140 až -150 procent zákonů, které pokud možno poškodí většinu občanů ČR, sníží jejich životní úroveň. Konečně je to i tento zákon, tedy zákon o stavebním spoření.

Podívejme se trošku do historie. Dámy a pánové, je to jedna z mála věcí, která se podařila pravicovému předsedovi vlády Václavu Klausovi, a já ho nechválím za některé věci příliš často, určitě si nezaslouží pochvalu třeba za vytunelované banky a vytunelované podniky, kde po sobě nechal možná sto miliard nějakých dluhů a závazků, ale musíme ho objektivně pochválit za některé věci, které vznikaly na začátku 90. let, a to je například za progresivní daňový systém. Nevím, jestli to víte, ale byly to vlády Václava Klause a Václav Klaus jako ministr financí, který převzal německý systém progresivního zdanění, jestli si to dobře pamatují, tak tedy ty nejvíce vydělávající skupiny platily nějakých 45 až 46 %, firmy nějakých 38 nebo kolem 40 %. Kde jsou ty časy, chce se mi říci, kdy pravičák Václav Klaus tady zaváděl sociálně demokratické recepty ze západní Evropy. Bohužel dneska to pravicové nadšení už je takové, že v podstatě to válcuje rovnou daní, kterou známe jenom z Ruska. Takže musím říci, že zatímco Václav Klaus se jezdil učit daňový systém do Rakouska a do Německa, tak pan

Nečas s panem Kalouskem se jezdí učit do Ruska, do Bulharska. Pánové, jen tak dál! Myslím si, že kdo se od koho učí, také tak dopadne. Ale to je jenom poznámka související s tím, že Václav Klaus a jeho vlády tady začaly se stavebním spořením.

Filozofie stavebního spoření byla samozřejmě velmi správná. Správná v tom, nutit lidi, resp. je motivovat – ne nutit, to je špatné slovo, ale ekonomicky je motivovat, aby odkládali své peníze, protože to bylo výhodné, bylo to více úročené, více podporované a správně ze slova stavební to mělo být především určeno na vyřešení základní potřeby, tj. bydlení, tj. na nákup bytu, domu, případně výstavbu těchto věcí, případně vybavení bytu či domu. Bohužel tehdy se tam vloudilo prostřednictvím lobbistů i ustanovení, že peníze nemusely být striktně využity jen na pořízení bytu, domu či vybavení, ale mohly být používány i na jiné věci. Bylo to tehdy odůvodňováno hlavně tím, že stát chce motivovat, tedy vláda Václava Klause, tedy pravicová vláda ODS, že chce motivovat lidi, aby spořili, spořili výhodně, a že je jim trošku jedno, že to všechno nejde do bydlení, že i když si za to pořídí něco jiného, tak že to má svůj ekonomický smysl. Postupem času samozřejmě jednotlivé vlády docházely ke zjištění, že státní podpora je velmi vysoká, zatěžuje státní rozpočet, a přemýšlely o určitém omezení. Některá omezení byla logická a možná i prospěšná, protože jak jsme slyšeli, v tom spoření už leží nějakých 400 mld., což jsou obrovské peníze, a samozřejmě je dobře tuto sílu peněz nasměrovat žádoucím způsobem, to znamená právě třeba do stavebnictví, právě k výstavbě bytů, právě k výstavbě rodinných domů. Spolu s dalšími produkty, které pak přinesla vláda sociální demokracie, především snadné získávání hypoték pro střední třídu – ano, je to zajímavé, díky vládě sociální demokracie tehdy za ministra financí Bohuslava Sobotky došlo k tomu, že řekněme pozitivní efekt stavebního spoření se protkl a multiplikoval i pozitivním efektem snadného získávání hypoték. Zase si vzpomeňme, za pravicových vlád za Václava Klause prakticky nešlo sehnat hypotéku třeba na bydlení. To bylo nemožné. Tehdy se také skoro nestavěly rodinné domy, byla minimální bytová výstavba, která zamrzla, a byl to právě jeden z argumentů, proč stavební spoření vůbec zavést, aby se toto trochu nastartovalo. Bohuslav Sobotka a tehdy vláda sociální demokracie přišli s druhým významným impulsem, to znamená široce dostupné hypotéky pro střední třídu, a v podstatě kolem každého většího města začala vznikat a růst jako houby po dešti satelitní městečka s výstavbou nových bytů, s výstavbou nových domů. Paradoxem trošku bylo, že tito lidé ze střední třídy, kteří si právě takový dům či byt mohli pořídít díky rozhodnutí vlády sociální demokracie, pak často volily pravicové strany a ty se jim odvděčily mj. i tímto, co teď tady projednáváme. To znamená, nejenom že znedostupnily hypotéky, zhoršily ekonomické podmínky v ČR, ale samozřejmě teď i likvidují, výrazně o-

mezují stavební spoření, což samozřejmě má jednoznačný vliv na množství lidí, kteří si pořizují vlastní byt či vlastní dům.

Je toto správná politika, která vede k prosperující zemi? Je toto skutečně cíl, který chceme my jako poslanci této Poslanecké sněmovny dosáhnout? Chceme, aby lidé neměli kde bydlet, nemohli si pořídit vlastní byt a dům? Já myslím, že to musí být základní cíl každé vlády! Mimo vlády premiéra Nečase, který tady sedí v lavici a tváří se, že ho to nezajímá! Premiéra Nečase to nezajímá, čte si v nějaké knize tady jistě zajímavější věci. Tak toho nezajímá, že za jeho vlády prudce klesá procento lidí, kteří si mohou pořídit vlastní byt nebo vlastní dům. Zastavuje se výstavba domů a bytů. Jednoznačně čísla o tom hovoří! Vláda premiéra Nečase s pomocí ministra financí Kalouska totiž začala likvidovat stavebnictví, a to ve všech jeho podobách – jak v podobě bytové výstavby a výstavby rodinných domů, tak v podobě výstavby veřejných budov. Prostě každý elementární, základní student ekonomie, národohospodářství ví, že době krize je samozřejmě potřeba investovat především do stavebnictví. Co dělá vláda Petra Nečase a nečasovců? Právý opak! Likviduje stavebnictví! I tímto zákonem v podstatě přispívá k tomu, že objem stavební výroby bude v příštích letech dále klesat, bude klesat objem a počet nově vystavěných bytů, nově vystavěných domů, tedy bude klesat počet rodin a lidí, kteří si mohou pořídit vlastní bydlení. Jak na to reaguje tato vláda? Nijak! Ještě dále tuto situaci zhoršuje, dále žene Českou republiku do větší chudoby! Dále zavírá dveře před většinou občanů, kteří by si chtěli vyřešit své bydlení, chtěli by si pořídit vlastní byt, vlastní dům. Je tohle správná politika? A lhostejno, zda levicová, či pravicová. Prostě tahle politika je stupidní! Ta není levicová, nebo pravicová. To je pouze stupidní politika nečasovců a vlády Petra Nečase! To je neoddiskutovatelný fakt, i když premiér si třeba strčí celou hlavu do knihy a zaklapne, aby to tady nemusel poslouchat. Pane premiére, vy skutečně velmi ohrožujete –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, musíte pana premiéra oslovovat prostřednictvím mě.

Poslanec David Rath: Nemáte pravdu. Prosím, paní předsedající, přečtěte si jednacím řád. Tam se dozvíte, že členy vlády mohou poslanci oslovovat přímo. Pouze své kolegy poslance oslovujete prostřednictvím předsedající.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tom případě si poslužte. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Jsem rád, že jsem vás mohl poučit

aspoň v této věci. Měla byste mi přidat nějaký čas, protože ve vystoupení bych neměl být fakticky obírán časem o to poučovat předsedající, ale buď.

Takže poslední věta. Dámy a pánové, je to chyba této vlády. Je to hruhá chyba této vlády a chyba premiéra Nečase, že skutečně vede české stavebnictví do naprosté krize, naprostého rozvratu a spoustě lidí, našich občanů, zavírá možnost pořídit si vlastní byt a vlastní dům. Je to ostuda! Pane premiére, styďte se!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, váš čas uběhl. Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Richard Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Richard Dolejš: Dobré ráno. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, já jsem rád, že vedeme takto podrobnou diskusi ke stavebnímu spoření, protože jsem přesvědčen, že právě tato norma se stala jakýmsi symbolem arogance této vlády a jakýmsi symbolem toho, že tato vláda pohrdá ústavním pořádkem České republiky. To nicméně doložil i Ústavní soud.

Já bych se krátce vrátil k odůvodnění tohoto návrhu novely zákona, tak jak vláda odůvodňuje, proč tuto novelu předkládá.

Dle vlády systém stavebního spoření nevede plně k podpoře financování bytových potřeb. Další argument, který uvádí vláda ve své důvodové zprávě je, že současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Dle vlády je pro většinu účastníků stavebního spoření spíše výhodným státem podporovaným spořicí produktem, kdy po splnění minimální doby spoření 5 či 6 let je možné využít úspory k jakémukoliv účelu, tedy nikoliv pouze na financování bytových potřeb. To jsou základní důvody, proč vláda předkládá tento návrh. Já s tímto odůvodněním nesouhlasím a posléze se pokusím odůvodnit proč.

Tento návrh zákona je nyní předkládán také proto, že znovu ve znění zákona č. 348/2010 Sb., který byl schválen ve stavu legislativní nouze a který byl zrušen nálezem Ústavního soudu. Proto znovu tento návrh zákona projednáváme. Ústavní soud, jak zde bylo již zmíněno v některých příspěvcích mých kolegů, zrušil původní zákon zejména ze dvou důvodů. Prvním důvodem byla neústavnost použití stavu legislativní nouze, druhým, a to ještě dle mého soudu závažnějším důvodem, byla pak retroaktivita týkající se padesátiprocentního zdanění státní podpory. Díky bohu tento návrh alespoň tuto část již díky Ústavnímu soudu neobsahuje.

Já bych chtěl zdůraznit, že jste se nemuseli do této situace dostat. Kdybyste novelu připravili a předložili Sněmovně v souladu s jednacím

řádem Sněmovny, v souladu s Ústavou, tak jsme se nemuseli znovu touto normou zabývat. Vy jste byli včas upozorňováni na to, že původní návrh, který zrušil Ústavní soud, je protiústavní, a to nejen od opozice, ale také od Českomoravské konfederace odborových svazů a dalších a dalších institucí. Já bych si dovilil tady citovat ze stanoviska ČMKOS, které i v rámci tripartity na toto vládu upozorňovalo. Já budu citovat pouze dvě pasáže, které jsou jasné a srozumitelné.

“Realizací navrhované úpravy v přechodném ustanovení by došlo ke zcela zásadní změně podmínek, za kterých byly smlouvy o stavebním spoření uzavírány. Hrubým způsobem by tak byly porušeny ústavní principy zákazu retroaktivity a předvídatelnosti práva.” Takže vláda se nemůže vymlouvat na to, že nevěděla, jakým směrem jde. Upozorňovaly na to i odbory.

Další moment, na který upozorňovala ČMKOS, zase budu citovat: “Zcela nepřijatelné je pro nás uvažované zdanění státního příspěvku, na který vznikl nárok v roce 2010 připsaného na účty klientů stavebních spořitelů v roce 2011 sazbou daně ve výši 50 % za stávající situace, kdy nejvyšší sazba daně z příjmu fyzických osob je nastavena na 15 % i v případě nejvyšších ročních příjmů poplatníků této daně. Kromě toho z hlediska očekávání klientů se v případě článku 3 bodu 2 původního návrhu zákona z věcného pohledu jedná o retroaktivitu.” Zase upozornění na retroaktivitu. ČMKOS zdůrazňovala, že obě tyto připomínky jsou zásadní.

O co jde v tomto návrhu, který nyní projednáváme. Jde o snížení státní podpory stavebního spoření z 15 na 10 % při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun. To se týká jak nových, tak i starých smluv. Zde se můžeme zase pít o to, zda se nejedná o retroaktivitu. Dochází ke zrušení osvobození příjmů z úroku z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory.

Víte, to, co nyní znovu předkládá vláda, byť v modifikované podobě, je útok vůči 4 milionům občanů, kteří se zapojili do stavebního spoření. V realitě bude tato norma, pokud bude schválena Poslaneckou sněmovnou, a já doufám, že ne, bude znamenat útlum stavebního spoření a výrazné omezení či likvidaci individuální podpory bytové výstavby.

Já bych si dovilil, ještě mám chvilku času, citovat jeden článek, který vyšel na Novinkách.cz a který si myslím, že pro dnešní diskusi je zásadní. Název článku je Omezení podpory stavebního spoření připraví tisíce lidí o práci, tvrdí studie. A tím dokládám i to, proč nesouhlasím s odůvodněním, které předložila vláda: “Zrušení nebo výrazné snížení státní podpory stavebního spoření může podle studie společnosti NEXT Finance snížit bytovou výstavbu a zvýšit nezaměstnanost. O práci by mohly přijít během několika let až tisíce lidí, a to například ve stavebnictví. Nižší podpora se

projeví ve snížené spotřebě a menším výběru daní,” uvedl to ekonom NEXT Finance Vladimír Pikora.

Existuje silný vztah mezi stavebním spořením, bytovou výstavbou a nezaměstnaností ve stavebnictví. Při zkoumání tvorby pracovních míst v bytové výstavbě se ukázalo, že 1 mld. státní podpory podpoří – podtrhuji – zhruba 251 pracovních míst, uvedl Pikora. Takže to má samozřejmě dopad i na zaměstnanost v České republice. Navíc jedna státem investovaná miliarda do stavebního spoření přinesla do státního rozpočtu v podobě například zvýšené spotřeby nebo výběru daní 1,1 mld. korun. V roce 2001 přitom 1 mld. přinesla pouze 400 mil. korun, upozornil Pikora. Dál budu pokračovat citací tohoto článku: Seškrtávání podpory zařídí novou výstavbu. Vliv má podle studie stavební spoření i na samotnou výstavbu bytů. Celkový podíl stavebního spoření na financování výstavby bytů za existence tohoto produktu kolísá mezi 40 až 60 %, uvádí studie. Pokud by podle Pikory systém stavebního spoření neexistoval, bytová výstavba by si pohoršila za celé období o zhruba 81 mld. korun. Opakuji: 81 mld. korun. Oproti realitě by to znamenalo pokles o více než 7 %, uvedl Pikora.

Dále. Pro státní kasu to ve výsledku zátěž není, tvrdí studie. Budu pokračovat v citaci. Stavební spoření přitom podle studie není zátěží pro státní rozpočet. Tím se vyvrací částečně i argumentace vlády v důvodové zprávě. Především podle Pikory výše podpory postupem času reálně klesá i beze změn. Navíc objem státní podpory se během posledních čtyř let snížil o 5 procent, zatímco výdaje rozpočtu naopak za toto období vzrostly o 6,1 procenta. Ukazuje se tedy, že vyplácená státní podpora nezrychluje zadlužování, upozornil Pikora.

Kolik stát platí? Státní podpora je vyplácena za předchozí rok. V rozpočtu pro příští rok – myšleno rok letošní, protože tento článek je z roku 2010 – Ministerstvo financí počítá s podporou stavebního spoření ve výši 13,1 miliardy korun, zatímco pro letošek – tedy minulý rok – je to zhruba 13,3 miliardy korun. Od snížení příspěvku si vláda slibuje, že v roce 2012 vyplatí na státní podpoře místo plánovaných 11,4 miliardy –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas!

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, já budu pokračovat – jsem ještě jednou přihlášen k tomuto bodu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dříve než dám slovo panu poslanci Zemkovi, je přihlášen k faktické poznámce pan poslanec Rath. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že zase pozornost vládních poslanců je umdlévající, a myslím si, že toto je docela důležitá materie k projednávání – osud toho, jestli lidé si mohou, či nemohou pořídit byt, dům, případně vybavení, je dost důležitá existenční otázka pro hodně lidí – tak si myslím, že by bylo dobře, aby tomu vládní poslanci věnovali pozornost, když si po nečasovsku odhlasovali jednání 24 hodin denně nepřetržitě. Tuším, že to byl návrh poslance Gazdíka, který je takovým prototypem nečasovce a má rád ty stachanovsko-nečasovské výkony na 140 % poškrtaných zákonů, takže si dovolím navrhnout, abychom přerušili tento bod do nějakého 10. prosince.

A současně druhá věc. Protože vaše předchůdkyně paní předsedkyně mi neodpověděla na otázku, jak vedení Sněmovny hodlá zajistit řekněme servis pro poslance, aby tady dostali aspoň vodu a nějaké občerstvení – vy jistě jste stihla ráno kávu a čerstvý croissant, řada vašich kolegů z vládních lavic nikoliv, takže možná by stálo za to, abyste skutečně aspoň odpověděla vy, když vaše předchůdkyně se zachovala tak hulvátsky, že mi na otázku neodpověděla, zcela arogantně přehlížela řekněme moji starost o zdraví poslanců především vládní koalice, protože my to máme zajištěno.

Čili jednak to procedurální hlasování prosím a jednak prosím o odpověď na otázku, jak pro příští dny zajistíte takovouto základní péči o poslance. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Zazněl zde tedy procedurální návrh na přerušení bodu do 10. 12. Já přivolám kolegy z předsálí. Vidím tady požadavek na odhlášení, takže já vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.... Já si myslím, že už nikdo asi nepřijde.

Takže nechám hlasovat o procedurálním návrhu, který zde přednesl pan poslanec Rath, a to je přerušení tohoto bodu do 10. 12.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 242 z přihlášených 96 pro 24, proti 72. Tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Rath se opět hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Já bych chtěl, paní předsedající, jen připomenout, že jste mi neodpověděla na otázku, kterou jsem tady dal, jak vy jako součást vedení Sněmovny zajistíte pro příští dny, kdy jste si odhlasovali jednání o 24 hodinách nepřetržitě, jak zajistíte tu základní péči o členy Poslanecké sněmovny, aby tady našli alespoň vodu a některé věci,

když vaše předchůdkyně se arogantně tvářila, když tuto otázku neslyší, tak doufám, že vy budete slušná a řeknete, jakým způsobem vedení Sněmovny toto zajistí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji, pane poslanče. Já jsem nechala nejprve hlasovat o vašem návrhu. Jinak jsem byla ujištěna panem kancléřem Kynštetrem, že chod Sněmovny bude zajištěn, takže já nemám důvod nevěřit jeho slovům. O některou základní péči se musí poslanci postarat sami, třeba o vyčištění zubů atd., nějaké základní hygienické návyky. (Pobavení a potlesk.) Ovšem o ostatní věci bude postaráno.

Pan poslanec Rath s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji. Vaši poznámku беру tak, že to je asi vaše zkušenost z koalice. Já musím říci za opoziční poslance, že se základní hygienou nikdo nemá problém, ale pravděpodobně je to častým problémem mezi poslanci vládní koalice. Takže děkuji, že jste přistoupila na tuto osvětu, a i já tedy doporučuji poslancům vládní koalice, aby jaksi věnovali osobní hygieně náležitou pozornost, stejně jako předsedající je vyzývám, aby toto nezanedbávali. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická poznámka a nyní zde máme přihlášeného pana poslance Václava Zemka, kterému tímto předávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já přeji všem dobré časně ráno. Já bych začal z trošku jiného soudku a navázal bych na kolegu Babora, který tady citoval z nálezu Ústavního soudu, který se zabývá právě stavebním spořením, ze dne 19. 4. 2011. A sice bych pokračoval článkem 155, který se zabývá vlastním přezkumem článku 2 napadeného zákona ve spojení s § 10 odst. 2 zákona o stavebním spoření.

Ustanovení čl. II napadeného zákona ve spojení s § 10 odst. 2 zákona o stavebním spoření, ve znění napadeného zákona, působí účinky nepravé retroaktivity, protože jím do budoucna dochází ke změně obsahu právního vztahu mezi účastníkem stavebního spoření a státem.

Tento vztah vzniká uzavřením smlouvy o stavebním spoření, pokud fyzická osoba v jejím rámci požádá o přiznání státní podpory. Jeho změna se přitom týká stanovení výše, v jaké by mělo dojít v jednotlivých letech doby trvání stavebního spoření ke vzniku nároku účastníka na státní podporu, resp. na připsání roční zálohy státní podpory. V důsledku uvedeného přechodného ustanovení totiž dochází ke snížení výše ročních záloh státní

podpory, na které vznikne nárok po 31. prosinci 2010, pro všechny smlouvy o stavebním spoření bez ohledu na datum jejich uzavření. Tato změna se však nedotkne nároků na státní podporu, resp. nároků na vyplacení záloh státní podpory, za předchozí kalendářní roky, neboť tyto nároky vznikly splněním zákonem stanovených podmínek nejpozději k 31. prosinci 2010, tedy před účinnosti napadeného zákona. Stejným způsobem se tato změna promítne i do nároku účastníka vůči stavební spořitelně na vyplacení státní podpory jako celku, neboť ta bude sestávat z jejích ročních záloh poukázaných jak ve výši podle dosavadních právních předpisů, tak ve výši určené podle nové právní úpravy.

Pokud ale Ústavní soud dospěl k závěru o nepravé retroaktivitě napadeného ustanovení, musel se rovněž vypořádat s otázkou její přípustnosti. Ačkoliv je totiž nepravá retroaktivita zásadně přípustná, nelze apriorně vyloučit, že s ohledem na princip právní jistoty a ochrany důvěry v právo převládá zájem jednotlivce na dalším trvání existující právní úpravy nad zákonodárcem vyjádřeným veřejným zájmem na její změně.

Paní předsedající, já bych vaším prostřednictvím poprosil o klid v sále. Já vím, že už toho všichni máme dost. Nechtěl bych sklouznout do role, jak to bylo v tom filmu Dobrý voják Švejk, jak tam polní kurát vyzýval toho štátsprofouse k tomu, aby zjednal nápravu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, dámy a pánové, o klid v jednacím sále!

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Budeme pokračovat. Ústavní soud musel tedy posoudit, zda na straně účastníků, kteří uzavřeli smlouvu o stavebním spoření do 31. prosince 2010, není dán takový ústavně relevantní zájem na zachování dosavadní zákonem stanovené výše záloh státní podpory, jenž by při vzájemném poměrování převážil nad veřejným zájmem na jeho snížení. Takovýto zájem, který by se obecně týkal všech účastníků stavebního spoření, ale v dané věci neshledal.

Navrhovatelé formulovali několik důvodů, případně se ztotožnili s důvody obsaženými ve stanovisku Asociace českých stavebních spořitel, pro zachování dosavadní právní úpravy. Ve svém návrhu zdůraznili požadavek její stálosti s ohledem na dlouhodobý charakter stavebního spoření, zkušenost z legislativního řešení podle čl. II bodu 2 zákona č. 423/2003 Sb., jakož i případné negativní dopady na individuální postavení jednotlivých účastníků stavebního spoření, zejména zhoršení zhodnocení jejich úspor nebo prodloužení doby spoření ve vztahu k dosažení cílové částky, na což je navázáno úrokové zvýhodnění, i doby případného trvání překlenovacího úvěru a povinnosti platit z něho úrok. Po

zvážení těchto důvodů však Ústavní soud nemohl argumentaci navrhovatelů přisvědčit.

V obecné rovině Ústavní soud konstatuje, že stanovení příspěvku ze státního rozpočtu za určitým účelem a pro určitou skupinu osob závisí vždy na tom, do jaké míry je ze strany zákonodárce shledána jeho účelnost, resp. veřejný zájem na jeho poskytování. To platí obzvláště v případě, kdy se jedná o příspěvek, jehož poskytování je pouze beneficiem ze strany zákonodárce, aniž by s ním současně bylo spojeno naplňování určitého základního práva nebo svobody. Dotčené subjekty přitom nemohly spoléhat na to, že postupem času zákonodárce tuto výši nepřehodnotí. Nelze přitom opomenout ani související odpovědnost vlády a Parlamentu za stav veřejných financí, s čímž souvisí i oprávnění zákonodárce přizpůsobit výdaje státního rozpočtu jeho reálným možnostem a aktuálním potřebám formou změn právní úpravy mandatorních výdajů, státní podporu nevyjímaje.

Z definice cílové částky podle § 5 odst. 9 zákona o stavebním spoření z roku 1993, k jejímuž určení, i když s možností změny, dochází již při uzavření smlouvy pro celou dobu jejího trvání, vyplývá, že se do její výše promítá předpokládaná výše státní podpory určená podle právních předpisů účinných v době uzavření smlouvy. Od cílové částky se pak odvíjí výše tzv. překlenovacího úvěru, který podle § 5 odst. 5 zákona může stavební spořitelna účastníkovi poskytnout v případě, kdy tento ještě nemá nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření. Ústavní soud ale podotýká, že dovozovat neměnnost výše státní podpory bez dalšího pouze z uvedené konstrukce cílové částky nelze. Aniž by měl přitom jakkoliv v úmyslu relativizovat námitky navrhovatelů, že se tato změna může fakticky promítnout k tíži některých účastníků stavebního spoření nebo stavebních spořitel, např. v menším rozsahu finančních prostředků pro poskytování úvěru a s tím spojeným prodloužením čekací doby na jeho poskytnutí, zůstává skutečností, že změnou výše státní podpory nedochází ke změně smlouvou stanovené cílové částky, ani práv a povinností stran této smlouvy, jež jsou na tuto částku navázány. Změna se tak ve vztahu k cílové částce promítá pouze do toho, že k jejímu dosažení budou účastníci stavebního spoření muset naspořit částku zvýšenou o sníženou část státní podpory, tedy ve větším rozsahu, než s ohledem na její dosavadní výši očekávali. Tento faktický důsledek je ale z hlediska principu právní jistoty a ochrany důvěry v právo nezbytné postavit naroveň situaci pouhého spoléhání se na to, že státní podpora nebude do budoucna změněna. Takovéto důvěře ale z ústavního hlediska ochranu přiznat nelze.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid v jednacím sále. Děkuji vám.

Poslanec Václav Zemek: Ústavní soud nakonec nepovažoval za ústavněprávně relevantní ani poukaz na to, že v případě novely provedené zákonem č. 423/2003 Sb. zvolil zákonodárce jiný způsob řešení časového střetu právních norem, když ve vztahu ke starým smlouvám ponechal výši státní podpory nezměněnou. Zákonodárce se samozřejmě mohl rozhodnout i pro jiné řešení, pokud by toto řešení nebylo v rozporu s ústavním pořádkem. Napadené ustanovení... (Jeden z poslanců si řečníka fotí.)

Já vám zapózuji, můžete klidně fotit. Abyste to neměl rozmazané, doporučoval bych delší čas, prostřednictvím paní předsedající.

Napadené ustanovení tak nepředstavuje nepřipustnou nepravou retroaktivitu, protože Ústavní soud neshledal důvod pro závěr o porušení principu právní jistoty a ochrany důvěry v právo podle čl. 1 odst. 1 Ústavy.

Za opodstatněnou Ústavní soud nepovažoval ani námitku neodůvodněné diferenciaci mezi účastníky stavebního spoření, jež spočívala v tom, že v případě smluv uzavřených do 31. prosince 2003 dojde ke snížení státní podpory o 56 %, tedy ze 4 500 na 2 000 Kč, zatímco v případě smluv uzavřených od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2010 pouze o 33 %, tedy z 3 000 Kč na 2 000 Kč. O porušení zásady rovnosti by se podle –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, váš čas uplynul!

Poslanec Václav Zemek: Tak já dokončím větu. O porušení zásady rovnosti... (Námítky z pléna.) Kolegové z koalice jsou neúprosní, takže já přeruším svůj projev. Budu mít tam mít ještě dalších 10 minut.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím vás, už vám skončil váš čas! Buďte tak laskav, uvolněte prostor před mikrofonem.

Nyní se hlásí pan předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Přeji všem dobré ráno a rád bych požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce jedné hodiny. Ta přestávka by měla začít v sedm hodin, čili za několik málo minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Samozřejmě vašemu požadavku vyhovím.

A teď je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jan Hamáček, kterému ještě dám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Dobrý den, vážená paní předsedající, já se v té-

to chvíli hlásím jako místopředseda poslaneckého klubu a avizuji, že bychom požádali poté, co doběhne pauza na poradu klubu KSČM, o pauzu na poradu klubu sociální demokracie, tedy od osmi hodin do devíti hodin.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, toto registruji. Prosím, můžete zůstat u mikrofonu a rovnou přistoupit ke svému výstupu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Tedy ještě jednou, vážená paní předsedající, vážená vládo, oba dva páni ministři, kolegyň, kolegové – pardon, všichni tři páni ministři! Přehlédl jsem pana ministra zemědělství a rovněž vidím pana premiéra, který se posunul do poslanecké lavice. Ano.

Dovolte mi, abych se rovněž vyjádřil k projednávanému bodu, nicméně na začátek mi dovolu říci, že jsem trochu na rozpacích a pro jistotu, aby v budoucnu nebylo možné jakkoliv zpochybňovat mé vystoupení zde, tak bych si dovolil avizovat, že se můžu nacházet v této věci ve střetu zájmů, protože patřím k těm pěti milionům občanů České republiky, kteří využívají tohoto velmi výhodného produktu, a zdroje ze stavebního spoření mi umožnily zařídit si bydlení. Stejně tak jako já tohoto produktu využívá moje žena a náš starší syn, a aby byla informace kompletní, tak náš nejmladší syn se rovněž chystá v dohledné době tohoto produktu využívat.

Poté co mám pocit, že jsem splnil svou povinnost, tak bych pokračil k vlastní věci. A dovolu mi, abych se zastavil u pár aspektů tohoto podle mého názoru velmi rizikového návrhu, který ve svém důsledku může mít docela ničující dopad na samotnou existenci stavebních spořitelen jako samostatných subjektů a doposud fungujícího systému.

Podle této novely, tak jak je navržena, by vedle stavebních spořitelen mohly poskytovat produkty stavebního spoření i banky. A já mám za to, že je potřeba upozornit na to, stejně jako činí celá řada právníků, že je zde nebezpečí porušení ústavních principů, protože banky by při realizaci tohoto návrhu nemusely při poskytování stavebního spoření plnit tak složité podmínky jako samotné stavební spořitelny. Dá se očekávat, že by na trhu stavebního spoření vedle sebe působily dvě odlišné skupiny subjektů. Stalo by se to, že pro stavební spořitelny by i nadále platila velmi přísná pravidla pro nakládání s uloženými prostředky spořicími klientů, zatímco pro banky jako další poskytovatele tohoto produktu by toto pravidlo neplatilo. Mám pocit, že porušení tohoto principu rovnosti by ve svém důsledku mohlo vést k diskriminaci a značným rizikům. Stalo by se to, že současné stavební spořitelny ztratí monopol na poskytování stavebního spoření, a pokud budou chtít si udržet v konkurenci s bankami konkurenceschopnost, tak se nejspíše budou muset transformovat na něco jako klasické banky,

ale přínos pro klienty bude velmi diskutabilní, protože již teď jsou stavební spořitelny součástí velkých finančních skupin, a přesto nedochází k žádným pozitivním posunům. Stalo by se, že stavební spoření by se ve svém důsledku hodně podobalo jakýmsi termínovaným vkladům, a jak je vidno, u termínovaných vkladů jsou úrokové sazby napříč jednotlivými bankami vesměs stejné, a tedy nedochází zde k výraznému boji o klienta. Tudíž není důvod se domnívat, že u liberalizovaného stavebního spoření by tomu bylo jinak. Je tedy evidentní, že cíl na plnění nebude a nedojde velmi pravděpodobně ke zvýšení konkurence, ba naopak, dojde ke zhoršení prostředí a vytvoření prostředí nerovného. Tato vysoce specializovaná činnost, tedy poskytování stavebního spoření, se tedy pravděpodobně integruje do univerzálních bank a stane se to, že celý finanční sektor bude náchylnější k otřesům, než je v současné době. (V sále je velký hluk.)

Navíc v důsledku vývoje ve společnosti se dá očekávat, že lidé sníží svůj zájem o spoření a ekonomika by mohla přijít o jeden z účinných nástrojů pro tlumení dopadů případných budoucích finančních a ekonomických krizí. A já si myslím, že příklad Velké Británie, kde princip stavebních spořitelny v tom našem pojetí, jak ho známe z ČR, kdysi existoval, nicméně postupem času spořitelny byly převzaty hypotečními bankami, které klasické stavební spořitelny, dá se říci, převálcovaly, a důsledky asi jsme schopni vidět dodnes, kdy Velká Británie stále není schopna vyřešit problém finanční krize, stále je aktuální problém likvidity už od roku 2007 a náklady, které...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid!

Poslanec Jan Hamáček: Já chápu, že popis problematiky finančního trhu ve Velké Británii není úplně zajímavý, ale poprosil bych kolegy, abych ho mohl dokončit. A jak jsem řekl, tak Velká Británie stále čelí velkým problémům. A já si dobře pamatuji na dobu, kdy jsem měl tu čest v této zemi studovat, a musím říci, že problémy, které vznikly v souvislosti s bydlením, něco, co tehdy Britové nazývali negativ equity, kdy trh s bydlením byl de facto zablokovaný a ti, kteří měli na své majetky velmi vysoké hypotéky, tak byli v situaci, že své nemovitosti ani nemohou prodat, protože i kdyby tak učinili, tak samozřejmě zisk, který by z prodeje vznikl, tak by ani nepokryl hypotéku, kterou si na ten objekt vzali. To bylo něco, co v 90. letech Velkou Británii velmi sužovalo, a dá se říci, že tento problém nebyl vyřešen dodnes.

Takže já bych velmi varoval před tím, abychom pokračovali či následovali příklad Velké Británie v této oblasti. Je dost na tom, že se od Velké Británie učíme v jiných věcech, například v oblasti privatizace

železniční dopravy, která ve Velké Británii vedla rovněž k velkým problémům. Mám pocit, že ČR jde obdobným směrem.

Dovolte mi ještě, protože jsem popsal podle mého názoru ten naprosto zásadní problém daného zákona a je to důvod, proč já osobně s tím zákonem mám problém, a vyvolává to ve mně celou řadu otázek, a protože jsem mluvil o Velké Británii, tak si dovoluji ještě drobný exkurz do historie, do doby, kdy samotný princip stavebního spoření vznikl, a vypůjčím si proto pár myšlenek kolegy Mládka, stínového ministra financí.

Je potřeba říci, že jakkoliv se mluví o problémech stavebního spoření ve Velké Británii v současné době, tak byla to právě Velká Británie, nebo tehdejší Anglie, kde stavební spořitelny v 18. století vznikly, a dá se říci, že jejich kolébkou je jak Velká Británie, tak i německy mluvící země, kdy tyto společnosti a produkty, které nabízely, sehrály naprosto klíčovou roli mj. i při obnově zničeného bytového fondu po obou světových válkách. A dá se říci, že je to doba po druhé světové válce, kdy se systém stavebního spoření vyvinul prakticky do dnešní podoby. (Trvalý hluk v sále.)

Tady z úst mých předřečníků již padalo o tom, jak se dostal princip stavebního spoření do českého zákona. Platí, že to byla vláda ODS, a pokud se nepletu, tehdejší ministr financí Ivan Kočárník, který stál u zrodu legislativního... Já se opravdu omlouvám, ale...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás ještě jednou prosím o klid. Bohužel asi, pane poslanče, asi nějak neumíte zaujmout auditorium. Já jsem žádala opakovaně o klid.

Poslanec Jan Hamáček: Já se hluboce omlouvám. Já jsem nebyl autorem nápadu, že budeme jednat v 6.57. Dokážu si představit daleko zajímavější věci, které se v 6.57 dají dělat, nicméně nezbylo mi nic jiného, než vystoupit teď, protože na mě přišla řada, a tudíž se snažím přispět do debaty a kolegové mi tady tu věc velmi komplikují, protože jaksi hladina hluku převyšuje i standardní úroveň –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas.

Poslanec Jan Hamáček: A jak říká kolega Čechlovský, je konec, takže vám děkuji za pozornost. A společně se svými 28 kolegy, kteří jsou přihlášení do debaty, se těším na shledanou. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou byl přihlášen pan poslanec Rykala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji ještě za tu chvíli, kterou jste mi dala, paní místopředsedkyně Sněmovny za Věci veřejné. Já bych vás chtěl požádat, abyste vedla tuto Sněmovnu nestranně. Pokud hovoří poslanec za sociální demokracii, tak byste mohla zjednat klid v sále. To je první věc. (Námítky zprava.) Tady z pravicové části spektra chápou, že nerespektujete opozici. To jste tady jasně ukázali, když jste nám odhlasovali, že můžeme hovořit pouze 10 minut, nicméně, paní místopředsedkyně, nejenom že nevedete schůzi nestranně, když nedovolíte klid pro pana poslance Hamáčka, ale pan poslanec Hamáček vystoupil jako místopředseda klubu sociální demokracie a požádal o pauzu na klub sociální demokracie, přesto jste mu okamžitě spustila desetiminutový čas, který potom nemohl využít při svém prosluvu. (Námítky z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou – jenom upozorňuji, že za chvíli budu nucena vyhlásit přestávku. Prosím, pan poslanec Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Chce se mi s Cimrmanem říci: Děkuji ti náčelníku, že ses mě zastal. (Pobavení.) Ale musím říci, že v tomto gardu paní místopředsedkyně Sněmovny postupovala správně. Já jsem vystoupil nejdříve jako místopředseda poslaneckého klubu, kdy jsem avizoval pauzu na naše jednání, a poté jsem se přihlásil s řádným příspěvkem do rozpravy, který samozřejmě byl omezen deseti minutami. Říkám, děkuji ti, že ses mě zastal, ale v tomto případě je to asi vzhledem k paní místopředsedkyni v pořádku. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám děkuji, pane poslanče, že jste se mě zastal.

Dámy a pánové, tady zazněly dva požadavky. Jeden byl z klubu KSČM, a to na hodinovou pauzu mezi 7. a 8. hodinou na jednání poslaneckého klubu KSČM. Dále zazněl požadavek klubu ČSSD na hodinovou pauzu mezi 8. a 9. hodinou na jednání poslaneckého klubu. Já oběma těmto požadavkům vyhovuji, přerušuji tento bod a sejdeme se, dámy a pánové, tedy za dvě hodiny v devět hodin, kdy je pevně zařazen bod státní rozpočet.

(Jednání přerušeno v 7.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 2. listopadu 2011 v 9.01 hodin Přítomno: 171 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo žádáte o vydání karty náhradní.

Seznámím vás s omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají Petr Jalowiczor, zdravotní důvody, Václav Klučka, zdravotní důvody. Z členů vlády se omlouvají Alexandr Vondra do 11 hodin pro pracovní důvody. Tolik omluvy. (Velký hluk v sále.)

Dnes, tak jak jsme již rozhodli, máme pevně zařazený bod č. 1, státní rozpočet v prvním čtení, poté bychom pokračovali návrhy zákonů vrácených a zamítnutých Senátem. Máme zde přihlášky k návrhu pořadu schůze. Pan kolega Stanjura má slovo jako první. Prosím. Prosím o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych navrhl vyřazení těchto bodů z pořadu schůze: bod č. 8, bod č. 31, bod č. 32, bod č. 33, bod č. 34, bod č. 35, bod č. 36, bod č. 37, bod č. 38, bod č. 49, bod č. 50, bod č. 51, bod č. 52, bod č. 53, bod č. 54, bod č. 55, bod č. 56, bod č. 57, bod č. 58, bod č. 59, bod č. 60, bod č. 61, bod č. 62, bod č. 63, bod č. 64, bod č. 65, bod č. 66, bod č. 67, bod č. 68, bod č. 69, bod č. 70, bod č. 71, bod č. 72, bod č. 73, bod č. 74, bod č. 75, bod č. 82, bod č. 83, bod č. 84, bod č. 85 a bod č. 101. Je to jeden návrh. Prosím potom, až při hlasování, hlasovat o tomto návrhu najednou, o všech těchto bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. To byl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Dále je zde přihláška pana poslance Marka Bendy? Pan poslanec Marek Benda nemá přihlášku do pořadu schůze. Pan kolega Robin Böhnisch. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré ráno. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já ovšem podpořím pana kolegu Stanjuru v návrhu na vyřazení bodu 36, protože tento bod zazněl v tom jeho výčtu. Takže se už nebudu zmiňovat o dalších bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili je to spíše podpora toho návrhu v bodě 36, jestli tomu tak rozumím. Děkuji.
Pan kolega Šincl má slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Jelikož můj předkollega již navrhl stažení bodu č. 8, to je zákon o jednotném inkasním místě, proto svůj návrh č. 1 o stažení toho bodu stahuji. Nicméně bych doplnil, mám tam další bod, který se týká zařazení nového bodu programu. Mohu? (Neustálý hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Promiňte, pane poslanče, prosím, věnujme pozornost návrhům, které jsou přednášeny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Jde o zařazení nového bodu programu, který se jmenuje Informace ministra životního prostředí o řešení špatného životního prostředí v Moravskoslezském kraji. Já bych to okomentoval.

V těchto dnech se opět může každý při otevření v postižených regionech Ostravska a Karvinska v Moravskoslezském kraji přesvědčit, že zdejší ovzduší patří k nejhorším v celé Evropské unii. Špatně se dýchá téměř v každém zdejším větším městě – v Ostravě, Bohumíně, Karvině, Orlově i v Havířově. Toto je zejména důležité pro Ostravsko-Karvinsko, kde podle dlouhodobého monitoringu Českého hydrometeorologického ústavu patří pravidelně ovzduší na Ostravsku a Karvinsku k nejhorším.

Do dnešního dne od začátku roku 2011 byly zákonné imisní limity denní koncentrace jemného poléťavého prachu mnohonásobně překročeny. Jen pro ilustraci uvedu ukázkou. Do dnešního dne – včera jsem říkal, že to byly hodnoty daleko nižší – do dnešního dne byly tyto imisní limity překročeny v Českém Těšíně 96krát, v Bohumíně 90krát, ve Věřňovicích 82krát, nebudu vás zdržovat, v Karvině 70krát a v Orlově například 68krát.

Nejhorší je, že na tyto prachové částice, které pronikají až do plicních sklípků, se nabalují další nebezpečné rakovinotvorné látky, jako je benzo-pyren, oxid siřičitý, oxid uhelnatý, toluen atd. Je prokázáno, že zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně ovlivňuje mechanismus integrity DNA a potlačuje funkci imunity. Zátěž karcinogenními látkami obyvatel na Ostravsku a Karvinsku je ve srovnání s Prahou několikanásobně vyšší. Málo se ví, že lidé v tomto prostředí regionu s každým nádechem dostávají do plic miniaturní suspendované částice velikosti 0,001, které se v plicích usazují a následně škodí. Průměrný člověk za minutu stihne kolem 20 nádechů. Škodlivinám nemá šanci uniknout. Toto zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně zkracuje délku života a zvyšuje celkovou nemocnost i úmrtnost. Snižuje imunitu jednotlivců, způsobuje významná oxidační poškození u dětí a zvýšené nemoci dýchacích cest. U dospělých je příčinou vzniku arterosklerózy, diabetu, Alzheimerovy choroby, u dětí se ve zvýšeném množství objevuje nejen astma a alergie, ale také akutní respirační onemocnění. Hlavním důsledkem tohoto stavu je to, že ve zdejších regio-

nu je nejvyšší výskyt například nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel dnes i u dětí.

Z tohoto důvodu jsem se včera snažil na schůzi Poslanecké sněmovny navrhnout zařazení do programu schůze tento bod. Bohužel byl tento bod prostřednictvím tří klubů zavetován. Proto vás opět snažně prosím, abyste tuto věc nebrali na lehkou váhu, zkusili tady tuto věc podpořit a zařadili tento bod do programu tohoto jednání. Snažně vás o to prosím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále pan kolega Zbyněk Stanjura. Poté pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Milé kolegyně, milí kolegové, dovolu, a-bych jménem poslaneckých klubů Věcí veřejných, TOP 09 a ODS navrhl, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně, hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. i po nula nula, to znamená po dnešní půlnoci. (Potlesk v části koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Adam Rykala. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Dobrý den. Děkuji –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Pan kolega Stanjura chtěl hlasovat o tomto návrhu jako o procedurálním bez rozpravy. Rozumím tomu tak. Čili budeme hlasovat o tomto návrhu, tak jak byl přednesen. Je zde žádost o odhlášení, já vás tedy všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu.

O procedurálním návrhu, který vznesl pan poslanec Zbyněk Stanjura, rozhodneme v hlasování, které ponese číslo 243.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem, tak jak byl vznesen panem poslancem Zbyňkem Stanjurou. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto procedurálnímu návrhu?

Hlasování pořadové číslo 243. Přítomno 139, pro 90, proti 45. Návrh byl přijat.

Já ještě oznámím, že mi byla doručena jedna omluva. Pan poslanec Josef Novotný z ČSSD se omlouvá z dnešního jednání a ze zítřejšího jednání. Má neodkladné povinnosti mimo Prahu, sděluje nám.

Nyní pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Ještě jednou dobré ráno. Děkuji, paní předsedkyně, za slovo.

Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych navrhl úpravu programu jednání naší schůze, a to spočívající ve vypuštění těchto bodů:

Bod 86, Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, tedy sněmovní tisk 378/3, vrácený Senátem.

Dále vás žádám, vážená paní předsedkyně, o vypuštění bodu 87, a to je Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě, sněmovní tisk 406/3, vrácený Senátem.

Dále vás žádám, vážená paní předsedkyně, o vypuštění bodu 88, Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, sněmovní tisk 410/3, vrácený Senátem.

Dále vás žádám o vypuštění bodu 89, a to Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, tedy sněmovní tisk 315/3, zamítnutý Senátem.

Dále vás prosím o vypuštění bodu 90, Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, to je zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 372/4, zamítnutý Senátem.

Dále vás prosím o vypuštění bodu číslo 91, Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 373/4, zamítnutý Senátem.

Dále vás žádám o vypuštění bodu číslo 92 z dnešního jednání Poslanecké sněmovny, to je Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 377/3, zamítnutý Senátem.

Dále vás poprosím o vypuštění bodu číslo 93, to je Návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování /zákon o zdravotních službách/, sněmovní tisk 405/3, který byl také zamítnutý Senátem.

Dále vás poprosím o vypuštění bodu číslo 94, to je Návrh zákona o specifických zdravotních službách, sněmovní tisk 407/3, zamítnutý Senátem.

Poprosím vás také o vypuštění bodu 95 z dnešního jednání Poslanecké sněmovny, což je Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v

souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě, sněmovní tisk 408/4, také byl zamítnutý Senátem.

Poprosím vás také o vypuštění bodu číslo 96, což je Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 409/3, který byl také zamítnutý Senátem České republiky.

Dále vás poprosím o vypuštění bodu číslo 97, což je Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 411/4, zamítnutý Senátem.

Dále vás poprosím o vypuštění bodu číslo 98, což je Návrh zákona o důchodovém spoření, sněmovní tisk 412/4, zamítnutý Senátem.

Pokud by byl vypuštěn, tak musíme vypustit i bod 99 a to je Návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření, sněmovní tisk 413/4. Takže prosím i o vypuštění bodu 99.

A také vás žádám o vypuštění bodu 100 a to je Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření, sněmovní tisk 414/4, zamítnutý Senátem.

Všechny tyto body byly zamítnuty Senátem České republiky a já se domnívám, že bychom měli těmto bodům věnovat zvláštní schůzi Poslanecké sněmovny, což je důvod, proč žádám o vypuštění. A také vás žádám hlasovat o každém vyřazení zvlášť. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byl pan poslanec Rykala. Nemám zde žádnou další přihlášku k pořadu schůze, proto budeme hlasovat o těch návrzích, které zazněly.

Nejprve pan poslanec Stanjura navrhuje vypuštění z pořadu schůze tyto body: 8, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 82, 83, 84, 85. Bod 101 neexistuje, tedy teď to řešíme... Tak, tyto body, které jsem teď přečetla, tak zní návrh pana poslance Stanjury.

Zahajuji hlasování 244. Táhne se, kdo souhlasí s vypuštěním těchto bodů z pořadu této schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 244. Přítomno 152, pro 97, proti 34. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana poslance Robina Böhnische, který už je nehlasovatelný, protože byl přijat v návrhu pana poslance Stanjury.

Pan kolega Ladislav Šincl navrhuje zařazení nového bodu. K tomu se hlásí pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námítku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Adam Rykala žádá o individuální hlasování o návrhu na vyřazení těchto bodů:

Nejprve vyřazení bodu 86, sněmovní tisk 378.
Zahajuji hlasování 245. Kdo je pro tento návrh na vyřazení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 245. Přítomno 152, pro 52, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Bod 87, sněmovní tisk 406.
Zahajuji hlasování číslo 246. Kdo je pro vypuštění? Kdo je proti?
Hlasování číslo 246. Přítomno 152, pro 50, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Bod 88, sněmovní tisk 410/3.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 247. Kdo je pro vypuštění? Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 247, přítomno 154, pro 50, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Bod 89, sněmovní tisk 315/3.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 248. Kdo je pro vypuštění? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 248, přítomno 154, pro 51, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Bod 90, sněmovní tisk 372/4.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 249. Kdo je pro vypuštění tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 249, přítomno 155, pro 51, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Bod 91, sněmovní tisk 373/4.
Zahajuji hlasování pořadové číslo 250. Ptám se, kdo je pro vypuštění tohoto bodu. Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 250, přítomno 155, pro 52, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Bod 92, sněmovní tisk 377/3.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 251. Kdo je pro vypuštění? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 251, přítomno 156, pro 52, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Bod 93, sněmovní tisk 405/3.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 252. Ptám se, kdo je pro vypuštění tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 252, přítomno 156, pro 51, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Bod 94, sněmovní tisk 407/3.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 253. Ptám se, kdo je pro návrh na vypuštění tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 253, přítomno 156, pro 50, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Bod 95, sněmovní tisk 408/4.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 254. Kdo je pro návrh na vypuštění? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 254, přítomno 156, pro 51, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Bod 96, sněmovní tisk 409/3.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 255. Kdo je pro vypuštění tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 255, přítomno 156, pro 52, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Bod 97, sněmovní tisk 411/4.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 256. Kdo je pro vypuštění? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 256, přítomno 159, pro 52, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Bod 98, sněmovní tisk 412/4.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 257. Kdo je pro návrh na vypuštění? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 257, přítomno 159, pro 51, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Bod 99, sněmovní tisk 413/4.

Zahajují hlasování pořadové číslo 258. Kdo je pro návrh na vypuštění? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 258, přítomno 159, pro 50, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Bod 100, sněmovní tisk 414/4.

Zahajují hlasování pořadové číslo 259. Kdo je pro návrh na vypuštění? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 259, přítomno 159, pro 48, proti 104. Návrh nebyl přijat.

To byly všechny návrhy, které přednesl pan poslanec Rykala. Tím jsme vyřešili všechny návrhy, které padly v úvodu dnešního jednání.

Zahajují projednávání bodu

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím o vaše úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi nejprve vyjádřit mimořádné potěšení nad tím, že po dvou hodinách opět vidím vaše milé tváře. Ještě jednou vás zdravím a dovoluji mi, abych jménem vlády předložil vládní návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2012.

Dovolte mi nejprve okomentovat makroekonomické indikátory, o které se opírají navrhované příjmy a výdaje státního rozpočtu a které samozřejmě zásadním způsobem návrh státního rozpočtu ovlivňují.

Podle zákona 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky, zpracovává vláda základní limity, základní rozpočtový výhled, který se opírá o dubnovou prognózu, to znamená prognózu, kterou dělá Ministerstvo financí roku 2011 na rok 2012. Tato prognóza, která je v otevřených zdrojích – tam pojmenuji ten hlavní indikátor –, odhadovala růst ekonomiky v roce 2011 ve výši 2,5 % hrubého domácího produktu. Byla to střední hodnota z odhadovaných hodnot, které určovaly ostatní nezávislé instituce, ať už to byla Česká národní banka, či Evropská komise.

Zpřesňující prognóza, protože prognóza se vždy dělá ke kvartálu, to znamená, že jsme zpřesňovali ještě na prognózu červencovou, která avizovala mírné, ale opravdu jenom velmi mírné ochlazení bez základního dopadu do příjmů, a tedy i výdajů státního rozpočtu, načež tedy byla zpracována bilance příjmů a výdajů, která odpovídá základní fiskální konsolidační strategii, kterou vláda zvolila, strategii, kdy v letošním roce má povolený maximální deficit veřejných rozpočtů 4,6 k HDP, v příštím roce cílí na 3,5, v roce 2013 na 2,9 a v roce 2014 na 1,9 % HDP.

Udělám jenom malou odbočku, jak to vidíme v letošním roce. Letošní rok, kdy Poslanecká sněmovna povolila maximálně 4,6 %, na jaře v konvergenčním programu jsme notifikovali 4,2 %, a já jsem přesvědčen, že přes ochlazování, které přichází v posledních týdnech, bude konečné výsledné číslo začínat trojkou, to znamená, bude to lepší.

Nicméně vraťme se k predikci na rok 2012. Poslední týdny a dny znamenávají evropská ekonomika výrazné ochlazení, které je způsobeno nervozitou trhů nejenom k dluhopisům některých zemí, zejména na jižní periferii Evropské unie, ale především – a to se zdá být jako sice komplementárně spojený, ale ještě aktuálnější problém – nedůvěrou trhů k bankovnímu sektoru. To se samozřejmě odráží v mnohem nižší úvěrové angažovanosti, ve velké nervozitě trhů a v rychlém chladnutí ekonomiky, protože samozřejmě s nižší úvěrovou angažovaností a s velkou nervozitou klesá i hospodářská aktivita.

Prognóza v Evropské unii se propadla o dva body. Náš největší obchodní partner, Německo, aktualizoval svoji prognózu také velmi prudce o 1,5 % dolů. A z prognózy, kterou Ministerstvo financí zpracovalo k 30. říjnu letošního roku a kterou jsme zveřejnili v pondělí, logicky vyplývá, že malá exportní ekonomika nemůže zůstat nezasažena tímto ochladnutím v celém evropském regionu. Nechci citovat tuto prognózu celou, je opět k dispozici na veřejných zdrojích od pondělí od 14 hodin. Nicméně ochlazení, které predikujeme k 31. říjnu, je tedy ze 2,5 % na 1,0 % růstu, což v odhadu příjmů na příjmové straně bilance tvoří zhruba 17 až 18 mld.

Kdybychom si byli jisti, nebo mohli předpokládat aspoň s velkou mírou pravděpodobnosti, že tato prognóza bude skutečnou ekonomickou, a tedy i rozpočtovou realitou roku 2012, pak by bylo zcela na místě uvažovat o tom, zda ještě narychlo nepřepracovat návrh zákona o státním rozpočtu, nesnížit příjmy a výdaje zhruba o těch 17 až 18 mld. Kč, a učinit tedy ten návrh reálný na ono jedno procento. Problém však je v tom, že tato prognóza je mimořádně zatížena velkými riziky směrem dolů, že současná úroveň poznání a obrovská nejistota nejenom ekonomických procesů, ale také politických rozhodnutí v rámci eurozóny nám nedává sebemenší šanci říct aspoň s přijatelnou mírou jistoty, jaký skutečně očekáváme vývoj a jaký hospodářský růst či recesi můžeme reálně předpokládat pro rok 2012.

To riziko, že se nejedná o statickou předpověď, ale že je to trend, kdy lednová prognóza už neukáže plus, ale minus, je mimořádně veliké. Obávám se, že jsme na tom velmi podobně, jako jsme byli v roce 2008, kdy jsem shodou okolností, sice jménem jiné vlády, ale ve stejné funkci, říkal na tomto místě, že dubnová predikce 4,8 % růstu není reálná, že bude mnohem nižší a že současná úroveň poznání nám nedává velkou míru jistoty říct, kolik to bude. Opozice tenkrát navrhovala, abychom přepracovali návrh zákona o státním rozpočtu nikoliv na 4,8 %, ale na 3,0 % růstu. Dovolil jsem si tenkrát opakovat, že kdybychom skutečně věděli, že to budou ta tři procenta, že by to stálo za to, ale že úroveň poznání nám takovou možnost nedává a že riziko, že to bude mnohem méně než ta tři procenta, je obrovské. Realita nás tenkrát myslím zaskočila všechny a v celém světě. Jistě si vzpomenete, že to těch 4,8 % nakonec bylo, nicméně nikoli v plusu, ale v minusu, což byla hloubka propadu hospodářství, který skutečně nikdo neočekával.

Nechci strašit, ale není úplně vyloučeno, že to půjde stejným trendem. Politické rozhodnutí špiček eurozóny bude pro budoucnost poměrně zásadní, a to zejména rozhodnutí o tom, jak se podaří rekapitalizovat banky v prostoru eurozóny.

Chci tedy prosím zdůraznit nejenom pro vás, ale při této příležitosti i pro veřejnost, že český bankovní systém není v nejmenším ohrožen, že zatímco v eurozóně skutečně finanční krize hrozí a řada bank má problémy s kapitálovou přiměřeností, v České republice žádná finanční krize nehrozí a kapitálová přiměřenost českých bank je mnohem vyšší než úroveň, na kterou bude muset eurozóna dokapitalizovávat banky ve svém systému. Rovněž tak nehrozí to, co se ve veřejnosti velmi často říká, že hrozí odliv likvidity z dceřiných společností, protože náš bankovní sektor je z 99 % tvořen dceřinými společnostmi zahraničních matek, že hrozí odliv likvidity od dceřiných společností k matkám, nebo že hrozí výměna dobrých aktiv za špatná mezi dcerou a matkami za netržních podmínek. Vzhledem k tomu, že jsou to dceřiné společnosti zahraničních matek, ale že jsou to právní subjekty českého hospodářského a finančního práva pod přímým dohledem a kompetencí českého regulátora, tedy České národní banky, který má dostatek kompetencí, chci zdůraznit, že nic takového nehrozí. Takové riziko by hrozilo jenom tehdy, kdyby národní regulátor přišel o část svých kompetencí, nicméně dokud je má, a on je má, tak takové riziko nehrozí. My jsme v permanentním styku s Českou národní bankou – a rád bych jaksi vzdal hold České národní bance za způsob, kterým tuto situaci monitoruje a reguluje, a při jejím profesionálním výkonu a jejích pravomocích, které reálně má, takové riziko nehrozí.

Nicméně vznikne-li finanční krize v eurozóně, a já se obávám, že riziko poměrně vleklé finanční krize tedy existuje, bude překloupeno do krize po-

ptávky, tedy krize hospodářské, a malá otevřená exportní ekonomika tím nemůže být nepostížena. V jaké míře, dnes poctivě nikdo nedokáže říct. Nepokládám tedy za správné – a je to stanovisko celé vlády – riskovat zásadní přepracování návrhu zákona o státním rozpočtu nadvakrát, nejprve na říjnovou prognózu, s velkým rizikem, že začátkem příštího roku bychom to s větší mírou poznání museli předělávat podruhé. Stříleli bychom dnes na velmi nejistý a pohyblivý cíl. Pokládáme za správnější zaměřit na cíl, který se bude mnohem méně pohybovat a bude mnohem méně v mlze, než je teď, na základě mnohem vyšší míry poznání, to znamená minimálně na základě lednové prognózy a na základě znalosti základních politických rozhodnutí zemí eurozóny, které ovlivní zásadním způsobem finanční stabilitu zemí eurozóny, a tak i na evropských i světových trzích.

Chci zdůraznit, dámy a pánové, že to v žádném případě není žádost o bianco šek. Tím chci dopředu odpovědět na kritiku, která by mohla být oprávněná: vláda nám tedy předkládá návrh rozpočtu postavený na příjmech, o kterých ona sama ví, že minimálně ve výši 17, 18 mld. jsou nereálné, aby tím dostala bianco šek a pak si s tím sama dělala co chtěla.

Chci jednoznačně slíbit za celou vládu, a v tomto směru se vyjádřil několikrát i pan předseda vlády, že vláda je připravena v případě, že to bude nezbytné, a to riziko je velké, přijít začátkem příštího roku na základě už větší míry poznání, jistoty a lednové prognózy do Poslanecké sněmovny s návrhem novely zákona o státním rozpočtu, kde vy jako suverén, který rozhoduje o státním rozpočtu, zvážíte novou situaci, kterou dnes nedokážeme s naprostou jistotou předpovědět, a schválíte, či neschválíte příslušnou novelu. Nechceme využít, nebo snad dokonce zneužít této situace k tomu, aby se rozhodování o příjmech a výdajích státního rozpočtu vymklo z vaší suverenity, pouze pokládáme za jediný možný správný postup předložit novelu opřenou o skutečné vědomí, nikoliv o pocity.

Musíme počítat se všemi variantami, a proto jsem požádal rozpočtovou skupinu Národní ekonomické rady vlády a pan předseda vlády požádal celý NERV o spolupráci. Ve spolupráci s NERVem zpracováváme celkem tři scénáře. Ten jeden dnes můžeme označit za mírně optimistický, a to je scénář, kdy by se růst pohyboval v nějakých desetinách v plusu, někde mezi nulou a jedním procentem. Druhý scénář je řekněme malé minus a třetí scénář je řekněme větší minus. Musíme počítat se všemi variantami.

Ten mírně optimistický nezbytně nepředpokládá mimořádná opatření v rozpočtové legislativě na příjmech a výdajích státního rozpočtu, neboť oněch 17 až 20 mld. oproti předloze, kterou máte před sebou, je objem v bilionovém rozpočtu, se kterým si samozřejmě každá exekutiva za mírně bolestivých opatření poradí, aniž by k tomu nezbytně potřebovala legislativní nástroje. Dovolím si to přirovnat k situaci letošního roku, kde vlivem chladnutí očekáváme rovněž zhruba 20miliardový propad na příjmech,

zhruba 15 mld. na daních, 5 mld. na pojistném, a těchto 20 mld. jsme schopni vykompenzovat na výdajích, aniž by se tento propad negativně promítl do salda.

Pochopitelně, krizovější scénáře – pracovně říkejme malé minus a velké minus – už by si vyžádaly nejenom exekutivní zásahy, ale mimořádná legislativní opatření, která bychom museli předložit společně s novelou, a to především na výdajové, ale také možná na příjmové straně rozpočtu, podle hloubky problému, který prostě budeme schopni identifikovat až začátkem příštího roku. Scénáře chceme mít do konce roku připravené a potom vybrat k politické diskusi – zpracováváme je zatím na úrovni ryze expertní – a k politické diskusi pak vybrat ta opatření, která by odpovídala hloubce budoucího problému.

Tolik tedy prosím o pochopení této mimořádně turbulentní a mimořádně nepředvídatelné doby. Kdyby snad zde či kdekoli jinde na území České republiky byl někdo, kdo by chtěl říci, že si je jist, jaký bude skutečně reálný vývoj v příštím roce a jaké indikátory jsou stoprocentně jisté, tak ho vyvažme okamžitě zlatem a spolehněme se na jeho prognózu. Nicméně nikdo takový není ani tady, ani kdekoli jinde na světě.

Dovolte, abych stručně okomentoval makroekonomické prostředí roku 2011. Inflační tlaky jsou v roce 2011 omezené, přičemž průměrná míra inflace byla v červenci odhadována okolo 2,3 %, poslední vývoj spojený s ochlazením naznačuje spíše o něco nižší výslednou míru, spíše ke dvěma procentům než k 2,3. Vliv poptávky na inflaci je zanedbatelný a nepříznivá situace na trhu práce, která mimo jiné spolu s úspornými opatřeními ve veřejném sektoru podporuje nízký růst mezd, rovněž nepředstavuje žádné inflační tlaky.

V roce 2012 předpokládáme míru inflace dočasně na 3,5 %, přičemž jednorázovým faktorem tohoto výkyvu je předpokládané zvýšení spodní sazby DPH z 10 na 14 %, jehož vliv do indexu spotřebitelských cen odhadujeme ve výši 1,1 %, to znamená administrativní přírůstek ve 3,5 %, administrativní vliv DPH je 1,1.

V roce 2011 se mírně zlepšovaly klíčové parametry trhu práce a situace na trhu práce je a nadále bude ovlivňována nejenom hospodářským vývojem, ale poklesem počtu obyvatel v produktivním věku 15 až 64 let. Myslím si, že to je důležité, abychom si byli neustále vědomi nejenom ve vztahu k penzijnímu systému a k penzijním účtům, ale i také k trhu práce, protože snad ne vždy...

Pane Böhnsch, prosím, jsem unaven...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, promiňte, já požádám všechny, aby vám věnovali náležitou pozornost.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nemusí, paní předsedkyně, stačí, když budou tišeji.

Očekává se, že míra nezaměstnanosti bude během roku 2011 mírně klesat. Za celý rok by měla klesnout pod 7 %.

Vezmeme-li vztahy k zahraničí, tak v roce 2011 se předpokládá mírný růst deficitu běžného účtu k HDP. Růst české ekonomiky v prvním pololetí 2011 byl stimulován růstem ekonomik hlavních obchodních partnerů, přičemž za celý rok 2011 se odhaduje růst exportních trhů okolo 7,2 %. Předpokládá se, že růst exportních trhů bude doprovázen i zvýšením exportní výkonnosti. V důsledku zhoršení směnných relací zejména z titulu vysokých cen na komoditních trzích v roce 2011 očekáváme snížení přebytku obchodní bilance. Naopak, mírné zlepšení by měla vykázat bilance služeb. I nadále záporná bude v důsledku odtoku reinvestovaných a repatriovaných zisků bilance výnosů, nicméně v roce 2011 se nepředpokládá výrazný nárůst jejího deficitu, to znamená, mělo by to být stále ve stejné přibližné relaci.

Celkem se vývoj jednotlivých složek běžného účtu platební bilance v roce 2011 projeví mírným zhoršením v poměru deficitu běžného účtu k HDP na minus 3,9 %, zatímco v roce 2012, očistíme-li to od jednorázových efektů, se odhaduje mírné zlepšení zhruba na 3,6. Deficit běžného účtu v tomto rozsahu nezakládá z hlediska makroekonomické nerovnováhy žádné významnější riziko.

Po stručném shrnutí makroekonomického rámce a otevřené žádosti o pochopení k naprosto nejisté a v této chvíli velmi obtížné předvídatelné perspektivě dovoluji, abych vás podrobně seznámil s některými nominálními tituly.

Příjmy z daní a poplatků se odhadují ve výši 561,5, příjmy z pojistného na sociální zabezpečení ve výši 384, příjmy z rozpočtu Evropské unie jsou do rozpočtu zapojeny částkou 100,9 mld. Jedná se zejména o příjmy ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti na realizaci společných programů a dále příjmy, které jsou určeny na realizaci opatření v rámci společné zemědělské politiky.

Dovolte několik nominálních čísel k výdajům. Na výdajové straně patří k nejsledovanějším agregacím celkové mandatorní výdaje státního rozpočtu. Pro rok 2012 jsou rozpočtovány ve výši 691,4 mld. a tvoří tak 58,1 celkových výdajů státního rozpočtu, což je stále strukturálně mimořádně nepříznivá relace a stále nám tam tedy zůstává poměrně značný strukturální problém. Z částky 691,4 připadá celkem 557 mld. na mandatorní sociální výdaje, kde samozřejmě dominantní částkou jsou starobní důchody.

Důchody se rozpočtují ve výši 382,7 mld. a je to oproti roku 2011 15 mld. nominálně navíc. Výdaje na dávky nemocenského pojištění

předpokládáme, že budou stagnovat, a odhadujeme je ve výši necelých 23 mld. korun.

Výdaje na dávky státní sociální podpory jsou odhadovány ve výši 37,9 mld. korun s nárůstem necelých 3 %, konkrétně tedy 2,8 %. Výdaje na příspěvek na péči v sociálních službách, což je za posledních několik let vůbec nejrychleji akcelerující mandatorní položka, se předpokládají ve výši necelých 20 mld. korun. Výdaje na dávky pomoci v hmotné nouzi ve výši 5,6 mld. korun a 2 mld. na dávky pro zdravotně postižené.

Výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 6,1 mld. korun, nicméně to je včetně evropských prostředků z Fondu solidarity; bez evropských prostředků z národních zdrojů je předpokládáno vyčlenit 3,2 mld. korun.

Na platbu státu do systému zdravotního pojištění jsou rozpočtovány prostředky v objemu 52,9 mld. korun, což je obrovská částka tvořená počtem státních pojištěnců, nikoli výší pojištění, neboť pojištění na jednoho státního pojištěnce tvoří 723 korun měsíčně při této výši.

Výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci 128,5 mld. korun.

S jistou pýchou v hlase říká každý člen koaliční vlády, že jediná kapitola, která neklesá, ale naopak mírně roste, jsou výdaje na výzkum, vývoj a inovace jako základní položku, kterou vnímáme jako prorůstovou a nezbytnou z hlediska budoucí konkurenceschopnosti. Oproti roku 2011 to představuje zvýšení o 9,8 mld. korun. Celková výše je 38,7 mld. korun. 38,7 mld. korun na vědu, výzkum a inovace si dovoluji říct, že to je velmi solidní výše peněz věnovaná na tento účel. Dosahuje už 1 % HDP. Samozřejmě samostatnou otázkou je míra efektivity využívání těchto prostředků.

Výdaje na společnou zemědělskou politiku jsou rozpočtovány ve výši 36 mld. korun. A propos, je to poprvé v historii našeho členství v Evropské unii, kdy výdaje na vědu, výzkum a inovace předstihly výdaje na společnou zemědělskou politiku, což říkám radostně, nikoliv smutně. Největší položku tvoří přímé platby, u nichž je na předfinancování vyčleněna částka 20 mld. korun.

Vládní rozpočtová rezerva je navrhována v minimální zákonné výši. Minimální zákonná výše podle rozpočtových pravidel je 0,3 %, což je tedy 3,6 mld. korun.

Státní dluh, jehož výše se na konci roku 2011 očekává ve výši 1 bil. 477, 5 mld. korun, na konci roku 2012 nominálně na 1 bil. 580,2, to znamená v roce 2012 by měl činit 40,5 % z HDP, nicméně dodrží-li vláda svoji fiskální strategii, a já jsem přesvědčen, že dodrží a dodržet musí, tak v letech 2013 až 2014 při této strategii a výdajové politice poprvé od roku 2002 dosáhne stabilizace relativní výše dluhu k hrubému domácímu produktu. Ten trend doposud byl a stále ještě je stoupající. Cílem vlády rozpočtové

odpovědnosti je svou finanční strategií zastabilizovat výši procent státního dluhu k HDP.

Dámy a pánové, samozřejmě, že tato nominální čísla se opět opírají o predikci, o které víme, že je odlišná od reality. To znamená čím větší bude hloubka problému, s tím nižšími riziky musíme počítat na příjmech a o to většími riziky na výdajích, ať už se týkají výdajů spojených s problémem nezaměstnanosti, či dávek v hmotné nouzi. To v případě potřeby bude předmětem novely, kterou je vláda připravena vzhledem k nejistým časům zpracovat a předložit do Poslanecké sněmovny začátkem příštího roku.

Já vám děkuji za pozornost. Jsem připraven odpovídat na vaše připomínky, dotazy či výtky. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi financí za toto úvodní slovo. Tento návrh jsem přikázala k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení rozpočtového výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 498/1. Nyní dostává slovo zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor projednal návrh státního rozpočtu, tisk 498, na své schůzi dne 20. října a i při vědomí situace, do které se naše ekonomika zřejmě dostane, ale hlavně při vědomí toho, abychom nespadli do rozpočtového provizoria a dodrželi časový harmonogram schvalování státního rozpočtu, rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 v prvním čtení přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012, podle sněmovního tisku 498 – a ostatní usnesení máte v tisku 178, který jste obdrželi.

Stanovisko zpravodaje k tomuto tisku bude stejné jako stanovisko rozpočtového výboru, to znamená doporučím tyto základní parametry ke schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem jako první v ní vystoupí pan poslanec Bohuslav Sobotka. Poté je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych se vyjádřil k návrhu státního rozpočtu na rok 2012, který zde představil pan ministr financí Kalousek. Já jsem rád, že zahájil své vystoupení srovnáním se

situací, která zde byla v roce 2008, na podzim 2008, kdy jsme zde vedli debatu o tom, do jaké míry byl tehdy návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2009 reálný, či virtuální. Tehdy zde byl schválen přes nesouhlas sociální demokracie rozpočet, který skutečně realistický nebyl. Počítal s růstem ekonomiky téměř o 4 %. Nakonec došlo k propadu o 4 %, čili ten rozdíl mezi tehdejší schváleným zákonem o státním rozpočtu a realitou roku 2009 byl 8 procentních bodů. Byla to vlastně tehdy historicky největší odchylka, pokud vím, v posledních dvaceti letech mezi tím, jaký rozpočtový plán vláda měla, a jak nakonec dopadla ekonomická realita. Já jsem rád, že s vědomím tohoto tehdejšího selhání je dnes ministr financí ve druhém kole světové hospodářské krize opatrnější.

Česká republika už není bájným ostrovem, kterého se krize nijak nedotkne. Naopak, zdá se, že světová krize, krize eurozóny, se stala jakýmsi vysvětlením či omluvou pro všechna selhání vládní rozpočtové a hospodářské politiky.

Pokud se podíváme na ležérní přístup vlády k výběru daní, ležérní přístup vlády ke stále se rozšiřujícímu švarcsystému, propadu v celé řadě daňových příjmů, pokud si konfrontujeme tuto smutnou realitu příjmové strany veřejných rozpočtů s plány, které má vláda v rámci daňové reformy, tak se nemohu zbavit pocitu, že se tady ministr financí ve skutečně chystá přilévat ještě olej do ohně.

Vládní daňová reforma, tak jak je připravena, ještě dále destabilizuje příjmovou stranu nejen státního rozpočtu, ale veřejných rozpočtů jako takových. Ještě tady jsou větší pobídky pro to, aby zaměstnanci usilovali o změnu svého statusu na osoby samostatně výdělečně činné. Ještě více se zde rozevírají nůžky a pobídky pro to, aby nadále docházelo k této erozi skupiny zaměstnanců směrem ke skupině oesvěček, která v tuto chvíli inkasuje výrazné daňové dotace v oblasti odvodů pojistného na sociální zabezpečení. Musím říci, že to nechápu. Pochopil bych, kdyby se ministr financí v této nejisté době, tak jak on o ní v tuto chvíli hovořil velmi dlouho, jaká je zde nejistota, kde nikdo neví, jak se budou vyvíjet veřejné rozpočty a ekonomika v Evropě v České republice v příštím roce ve skutečnosti, chápal bych, kdyby se ministr financí pokusil alespoň stabilizovat příjmovou stranu rozpočtu a nevěnoval se tomu, že ji dále rozkolísá a že nejistotu svými kroky a tzv. reformami ve skutečnosti ještě prohloubí. Takže příjmy se propadají a tentýž ministr financí, který si na to stěžuje jako na výsledek ekonomického ochlazení, tak navrhuje reformy, které směřují – a on se tím dokonce chlubí – k dalšímu poklesu složené daňové kvóty v České republice. A já jsem přesvědčen, že další pokles složené daňové kvóty si naše země nemůže dovolit. A pokud se podíváme na strukturu rozpočtu a na dopady škrtů a na to, jakým způsobem se vlastně rozpočty v posledních letech vyvíjejí, tak je to stále více vidět.

Politika snižování složené daňové kvóty a divokých škrtů, plošných škrtů v rámci veřejných služeb a fungování státu dlouhodobě povede k tomu, že stát přestane plnit své elementární základní funkce. Dnes už totiž nevedeme debatu o tom, jestli máme bohatý, nebo lakomý sociální stát, ale bavíme se o tom, jestli vůbec budeme schopni v rámci takovýchto rozpočtů zajistit plnění základních funkcí státu jako takového.

Já myslím, že je docela příznačné, když před několika dny vystoupil ministr financí Kalousek a premiér Petr Nečas k chmurným představám a výhledům našeho ekonomického a rozpočtového vývoje, tak našli jediného viníka a tím je eurozóna a vnější faktory. Já myslím, že pro poctivost rozpočtové debaty v naší zemi by stálo za to také připomenout, že zde existují i domácí faktory a že realizovaná rozpočtová, daňová a hospodářská politika vlády vede dlouhodobě k utlumení domácí poptávky, projevuje se zde pokles stavebnictví, projevuje se pokles spotřeby domácností, tohle všechno je důsledkem vládní rozpočtové politiky.

Je začátek listopadu roku 2011, je tedy již nyní zřejmé, že státní rozpočet na rok 2012 je z určité části virtuální. Hospodářský růst, který původně vláda předpokládala v rozsahu 2,5 procentního bodu, bude nakonec 1 %, když to dobře půjde, jak zde před chvílí uvedl ministr financí. To ovšem znamená propad daňových příjmů někde v rozsahu mezi 15 až 20 mld. korun. Pan ministr financí Kalousek říká nevádí, všechno je v pořádku, v únoru to předěláme. A musím říci, že takovýto přístup k sestavování rozpočtu zřejmě vejde do dějin pod názvem Kalouskova finta. V září se podle této Kalouskovy finty udělá politický státní rozpočet, uspokojí se koaliční partneři, členové vlády, ministři, pro to, aby hlasovali pro návrh rozpočtu, tak se jim rozdají fiktivní neexistující peníze jenom proto, aby pro státní rozpočet zvedli ruku. Tyto fiktivní neexistující peníze pomohou samozřejmě také k tomu, aby pro rozpočet zvedli ruku i koaliční poslanci, kteří by jinak k rozpočtu mohli mít jisté logicky silné výhrady. No a když se rozpočet v prosinci schválí, tak v únoru potom ministr financí ty politické peníze, ty virtuální peníze, které rozdál na vládě v poslední fázi tvorby rozpočtu, tak je zase ministrům sebere.

Ministři budou mít v zásadě dvě možnosti: buď budou souhlasit s plošnými škrti, anebo ve finále budou muset kývnout na další zvyšování daně z přidané hodnoty. To se pravděpodobně nestihne ještě v roce 2012, ale dá se s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat, že v konfrontaci s představou dalších škrtů přijde ministr financí Kalousek s návrhem, aby jednotná sazba DPH nebyla od roku 2013 17,5 %, jak to předpokládá zákon, který za malou chvíli budeme v Poslanecké sněmovně projednávat, ale že ve finále ministr financí přijde na vládu a řekne – vyberte si: buď další kolo škrtů, anebo zvednete ruku pro jednotnou sazbu DPH 19 %, možná s několika kosmetickými výjimkami.

Jestliže pan ministr financí tady hovořil o tom, že nikdo tady nemůže říci, jakým přesným tempem poroste příští rok česká ekonomika, pak si troufám tvrdit, že prognóza, kterou jsem vyslovil ve věci rizika dalšího zvyšování DPH, je velmi pravděpodobná – tipl bych si tu pravděpodobnost někde kolem 90 %, že se to příští rok stane. Koneckonců ani premiér, ani ministr financí nevykloučili v minulosti informace, které poskytli veřejnosti prostřednictvím médií, že ve finále budou usilovat o to, aby DPH nebyla 17,5 %, jak se pracně vyjednal koaliční kompromis, ale ve skutečnosti 19. Co my víme – možná bude potřeba z pohledu ministra financí 20 %.

To, co je velkým rizikem rozpočtu na příjmové straně, je onen právě zakalkulovaný výnos vyšší daně z přidané hodnoty. Zejména pokud si porovnáme odhad, který vláda má v tomto návrhu státního rozpočtu, pokud jde o vývoj spotřeby domácností v příštím roce, a porovnáme ho s tím, co obsahuje aktualizovaná prognóza Ministerstva financí tady z tohoto týdne. Ukazuje se, že zatímco v návrhu státního rozpočtu, který projednáváme, vláda ještě počítala s růstem spotřeby domácností, pak aktuální prognóza Ministerstva financí počítá s poklesem. Přesto ministerstvo nadále počítá s tím, že díky vyššímu DPH, které se začne v příštím roce zvyšovat, zvýší se snížená sazba této daně, tak stát získá více než 20 mld. korun díky vyššímu výběru daně z přidané hodnoty. Já se domnívám, že tady existuje vážné riziko na příjmové straně, že v situaci poklesu spotřeby domácností se tyto příjmy ani zdaleka nemusí dostavit.

Větší problém je ale spojen s tím, že zatímco v příštím roce ministr financí a vláda zakalkulovali výnos ze zvyšování DPH do příjmů rozpočtu a kompenzují tím schodek na běžném důchodovém účtu, pak v roce následujícím 2014 je podle plánu vlády, pokud tedy bude fungovat ona riskantní důchodová reforma, kterou se vláda snaží prosadit, tak už tyto peníze bude vláda potřebovat na kompenzaci výpadků, které budou v průběžném systému díky tomu, že si zřejmě část lidí převede své sociální pojištění na soukromé spoření. Takže v roce 2013 už tyto peníze budou chybět. A ministr financí je dlužen odpověď na to, jakým způsobem tento výpadek bude kompenzovat, protože daňová reforma počítá s poklesem příjmů veřejných rozpočtů, opt-out připraví veřejné rozpočty zhruba o 20 mld. korun ročně a ono sjednocení DPH více než 20 mld. korun nepřinese a už v příštím roce bude zapojeno do příjmů a výdajů státního rozpočtu.

Cíli jestliže ještě na příští rok sestavil ministr rozpočet díky zvyšování DPH, a to je vlastně hlavní vládní záchrana, a pokud si porovnáme rozdíl mezi schodky státního rozpočtu v letošním roce – 130 mld. korun – a v navrhovaném rozpočtu v příštím roce 105 mld. korun, tak zjistíte, že onen pokles schodku byl dosažen jenom díky zvýšení DPH, protože částka, kterou vláda vybere zvýšením DPH, to je někde kolem 20 mld. korun, se přesně rov-

ná rozdílu mezi deficitem, který vláda naplánovala pro letošní rok, a deficitem, který naplánovala v příštím roce. Pokud by tyto peníze vláda nevytáhla ze spotřebitelů, nechystala se je vytáhnout v důsledku sjednocení DPH, tak by nebyla schopna snížit deficit pod úroveň 130 mld., kterou předpokládá v roce 2011. Zvyšování DPH jenom posiluje trend, který tato vláda velmi urputně razí, a to je neustálý přesun daňové zátěže z firem a vysokopříjmových skupin na střední vrstvy. DPH samozřejmě zaplatí také nízkopříjmové skupiny.

Abych shrnul tuto jednoduchou úvahu. Vláda v příštím roce zdaní díky vyššímu DPH střední vrstvy a nízkopříjmové skupiny a tyto peníze zakalkuluje do státního rozpočtu, sníží schodek státního rozpočtu díky tomuto vyššímu zdanění, ale tyto peníze jí budou chybět v následujícím roce, jestliže bude zavedena důchodová reforma. Rozpočet, tak jak jsme ho obdrželi a tak jak ho vláda premiéra Nečase konstruovala, je postaven na pokračující destrukci veřejných služeb a jejich evidentní přípravě k privatizaci. Vláda už se tím ani netají. Ministři v rámci takzvaných reforem už rovnou vypisují tendry na privátní outsourcing. Někteří ani nečekají na to, až budou příslušné zákony schváleny. To znamená, paralelně s takzvanými reformami už probíhá výběr privátních komerčních partnerů, kteří v rámci outsourcingu převezmou některé funkce státu. V rozpočtu ale není žádný dlouhodobý výhled, který by ukazoval, jak se ve skutečnosti rozsah privatizace veřejných služeb projeví na dlouhodobé udržitelnosti našich veřejných financí. Platí, že redukované příjmy rozpočtu se promítají do poklesu sociálních transferů, do poklesu platů a do poklesu zaměstnanosti v rozpočtové sféře. Pokud se podíváme na výhled rozpočtu, je evidentní, že se dá očekávat další destrukce sociálních systémů v naší zemi.

Já myslím, že je velmi důležité konstatovat, že vláda k situaci v příštím roce – a bylo zde již řečeno, a bylo řečeno opakovaně, že výhledy naší ekonomiky nejsou optimistické, že se dá očekávat zpomalení, dá se očekávat nárůst nezaměstnanosti, dá se očekávat výpadek daňových příjmů – tak k této situaci vláda přistupuje zcela fatalisticky a zcela pasivně. Já bych očekával, že by tady premiér či ministr financí měli vystoupit a měli by jasně říci, jak v rámci mantinelů státního rozpočtu a v rámci mantinelů dodržení konvergenčního programu budou aktivně reagovat na problémy, které před naší zemí budou. A setkáváme se s úplně stejně pasivním přístupem, jaký tady byl v letech 2008–2009, kdy vrcholila první fáze hospodářské a finanční krize. Je chyba, že vláda nemá žádnou strategii pro příští rok a pro nejbližší období. Je chyba, že vláda nepředstavila a neformuluje žádná konkrétní aktivní opatření. A je velká chyba, že takzvané reformy, o kterých tady nyní vedeme ve Sněmovně debatu a které zamítl Senát a které sociální demokracie nechce podpořit, tak je chyba, že tyto reformy ještě více destabilizují systém veřejných rozpočtů v naší zemi.

Při hledání řešení pro příští rok se nemůžeme pohybovat pouze na bázi

státního rozpočtu. Státní rozpočet je proto důležitý, je to nejvýznamnější nástroj, který má vláda k dispozici, je to více než bilion korun, které státním rozpočtem v příštím roce projdou, ale je strašně důležitá i legislativa, která rozpočet podmiňuje a která koneckonců podmíní i vývoj veřejných rozpočtů v příštích letech. Sociální demokracie je přesvědčena o tom, že vláda by měla formulovat aktivní program, který pomůže zvládnout situaci hospodářského ochlazení, jehož primární zdroje jsou v zahraničí, sekundární zdroje v rámci tuzemské ekonomiky; mít program, který pomůže zvládnout situaci v oblasti trhu práce a pomůže lidem, kteří budou krizí v příštím období nejvíce postiženi.

Za prvé. Podle našeho názoru je velmi důležité, aby vláda přitvrdila v boji s daňovými úniky, zejména pokud jde o švarcsystém. Jak jistě víte, pokud se zajímáte o situaci ve veřejných rozpočtech, vládě se zcela rozpadl systém výběru daně z příjmů od osob samostatně výdělečně činných. Osoby samostatně výdělečně činné platily běžně během rozpočtového roku na daních částku mezi 8 až 10 miliardami korun. Zdá se, že v letošním roce dohromady nezaplatí ani jednu miliardu. To je obrovský rozklad výběru celé jedné daně z příjmů. A zatím vláda nepředstavila žádný plán, jak se s tímto chce vyrovnat, jak se chce vyrovnat s tím, že nůžky mezi daňovou povinností zaměstnanců a OSVČ se ještě dále v realitě, v reálném výběru daně rozevírají. Vláda by v žádném případě neměla podporovat švarcsystém v rámci svých daňových reforem, vláda by intenzivně měla také bojovat se zaměstnáváním načerno.

Za druhé. Je naprosto klíčové, aby byl odložen, lépe samozřejmě zrušen, takzvaný druhý pilíř penzijní reformy, který vláda v rámci penzijní reformy navrhuje. My jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že by to bylo velmi rozpočtově odpovědné opatření. Druhý pilíř, tak jak je koncipován, ve skutečnosti je atraktivní zejména pro ty, kdo mají dvojnásobek průměrné mzdy v naší zemi. Tito lidé, kteří patří do vyšší příjmové kategorie, mají celou řadu jiných možností, jak investovat a spořit, než je připravovaný vládní druhý pilíř. Pokud by se vládní pilíř nerealizoval, tak pro 80 % daňových poplatníků se nic nezmění, ale vláda by ušetřila finanční prostředky v rámci veřejných rozpočtů. Navíc je krajně riskantní v době turbulencí na finančních trzích, v době, kdy se znehodnocují i dluhopisy zemí, které jsou členskými zeměmi eurozóny či EU, spouštět druhý pilíř, který je založen nejen na investicích do dluhopisů, ale dokonce i na investicích do jiných typů cenných papírů, podle strategie, kterou si příslušný klient zvolí a odsouhlasí. Navíc je velmi nevýhodné zavádět druhý pilíř v situaci, kdy klesá počet rodin, kterým ještě vůbec zbývají nějaké reálné příjmy na to, aby si je odkládaly stranou. To jsou dva faktory, které podle názoru sociální demokracie vedou k tomu, že by vláda měla rozhodnutí o druhém pilíři přehodnotit, měla by jeho vznik odložit, či by ho měla zcela zrušit.

Třetí faktor, který je důležitý v reakci na stávající hospodářskou situaci, je zrušení zamýšlené daňové reformy. Prostě není možné, aby daňová reforma, která se nyní projednává, vedla ve svém důsledku k dalšímu poklesu složené daňové kvóty v naší zemi. My snižujeme daně, samozřejmě ve struktuře, která je výhodná pro firmy a vysokopříjmové kategorie, a současně na to reagujeme plošnými škrti, které nemají žádnou koncepci a konzistenci. To je velmi nebezpečný vývoj pro příští podobu našeho státu, pro příští podobu sociálního systému a pro příští podobu veřejných služeb. Naše složená daňová kvóta, která se pohybuje kolem 33 %, patří k těm nejnižším v rámci Evropské unie. Průměr Evropské unie je 39 %. Za třetí tedy sociální demokracie navrhuje nerealizovat plánovanou daňovou reformu, pokud by měla vést k dalšímu poklesu složené daňové kvóty.

Za čtvrté navrhujeme zastavit rušení a restrukturalizaci úřadů práce. V situaci, kdy ještě v řadě regionů přetrvá napětí na trhu práce, které bylo způsobeno poklesem ekonomiky v roce 2008 a 2009, v situaci, kdy se dá očekávat spíše nárůst nezaměstnanosti, a to už v první polovině příštího roku, je velmi riskantní, aby vláda realizovala takovéto změny ve struktuře úřadů práce. Navíc tam vnímáme silná rozpočtová rizika, pokud dojde k tomu, že bude poskytován tak velkorysý výdělek pro soukromé agentury, jak to v tuto chvíli ministr Drábek plánuje.

Za páté vláda má k dispozici zdroje z Evropské unie. To jsou prostředky, které byly alokovány ve prospěch České republiky. Krize z nich nemůže žádné zdroje ukrojit. To znamená, je to jistota na příjmové straně veřejných rozpočtů, ale problém je peníze z Evropské unie vyčerpat. A tady přece vláda může podniknout aktivní kroky. Pokud se podíváte na strukturu programů, které čerpáme z Evropské unie, tak je evidentní, že u některých typů programu se čerpání daří a u některých typů programů dochází ke krizi, a už dnes se dá předpokládat, že velká část peněz nebude utracena. Já teď nechci spekulovat o příčinách, i když by se tady o nich dalo určitě velmi dlouho hovořit. Chci pouze navrhnout jménem sociální demokracie, aby vláda rychle převedla finanční prostředky v rámci alokace pro Českou republiku do těch programů, kde je šance peníze rychle vyčerpat, a je evidentní, že těmi programy jsou regionální operační programy, kde dnes je nejlepší míra čerpání a tyto prostředky výrazně mohou pomoci lokální ekonomice.

Za šesté navrhujeme, aby vláda věnovala mnohem větší pozornost aktivní politice zaměstnanosti. Já myslím, že právě výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti patří k úplně nejsmutnějším kapitolám tohoto státního rozpočtu a koneckonců také toho loňského a předloňského. Naše země neustále snižuje objem peněz na aktivní politiku zaměstnanosti. To nejsou peníze na podpory, ale to jsou peníze, které se poskytují na zřízení pracovních míst pro nějakým způsobem hendikepované skupiny zaměstnanců.

A když se podíváte na náš trh práce a když se podíváte na to, jakou šanci mají uplatnit se na něm lidé v předdůchodovém věku, lidé se zdravotním postižením nebo absolventi škol bez praxe, tak je evidentní, že bez aktivní politiky zaměstnanosti nám problémy v těchto hendikepovaných skupinách porostou. A to vůbec nemluvíme o tom, že chybějí tyto peníze i pro sociálně vyloučené lokality. A jestliže příští rok poroste nezaměstnanost a jestliže dojde k dalšímu propadu daňových příjmů, tak právě v těchto sociálně vyloučených lokalitách, kterých je v naší zemi kolem 300, napětí poroste a hrozí, že tady budou nové Šluknovy. A vláda tady nemá žádnou strategii a nejsou tady peníze, reálné prostředky, které by mohly pomoci. Je potřeba zastavit permanentní pokles peněz, které se věnují na aktivní politiku zaměstnanosti.

Pro vaši informaci a možnost porovnání: Peníze, které my dáváme na podporu, aktivní podporu nových pracovních míst, dneska tvoří jenom jednu setinu toho, ve vztahu k HDP, co dávají vyspělé země Evropské unie. Tam je ten poměr úplně obrácený. Tam se klade důraz na aktivní politiku zaměstnanosti a menší objem prostředků se vydává na pasivní politiku zaměstnanosti.

Poslední, sedmé opatření, které vládě navrhujeme k realizaci, se týká naší hospodářské politiky. Vláda fakticky žádnou hospodářskou politiku nemá. Její koncepce se redukovala na schvalování státní rozpočtů. Jedinou prioritou státních rozpočtů je takzvané snižování schodků, ale to je proces, který ve skutečnosti ve finále nebude mít žádný velký dramatický výsledek.

Problém je, že vláda nedělá aktivní hospodářskou politiku. Měla by se snažit vytvářet co nejlepší podmínky pro české podniky, které exportují do Evropské unie. Ale to, co my potřebujeme pro budoucnost, je diverzifikovat export. Potřebujeme zlepšit pozici na rychle rostoucích trzích. V zemích, které nejsou postiženy dluhovou krizí, jako je a zřejmě v nejbližší době bude Evropská unie. A bylo by dobře, kdyby vláda v rámci struktury rozpočtu našla možnosti, jak posílit expanzi našich firem na trhy Číny, Indie nebo Brazílie. Náš export do Číny a Indie netvoří ani 2 % z celkového exportu naší země. To není dlouhodobě udržitelná situace, pokud chceme, aby naše ekonomika rostla v rozmezí 2 až 3 %, tak aby tento růst umožnil pokračování v další konsolidaci veřejných rozpočtů, aniž by to bylo sociálně neúnosné.

To je sedm konkrétních bodů, které sociální demokracie navrhuje vládě v rámci aktivního přístupu k hospodářské politice a k řešení problémů, které nás příští rok čekají. To nejsou návrhy, které by zvyšovaly deficit státního rozpočtu. To jsou návrhy, které stabilizují jeho příjmy a navrhnou restrukturizovat rozpočtové výdaje.

Já si myslím, že je také zřejmé, že by ministr financí měl změnit přístup k rozpočtové politice jako takové. Ta filozofie, kterou uplatňuje současná

vláda, je z jejího pohledu velmi jednoduchá a velmi alibistická. Vláda vytlačuje výdaje ze státního rozpočtu směrem k jiným částem veřejných rozpočtů. My se musíme na veřejné rozpočty dívat jako na celek. Státní rozpočet je jen jejich součástí. A pokud se podíváme na to, co se reálně děje v těch posledních letech, tak dochází k trendu, že vláda omezuje výdaje a tyto výdaje přesouvá tu na zdravotní pojišťovny, tu na rozpočty krajů, tu na rozpočty obcí a měst. Je to proces, který není dramaticky skokový, tam nejsou nějaké dramatické skoky a nejsou ani v příštím roce, ale je to proces, který je permanentní. Je to permanentní tok finančních prostředků, který v tuto chvíli je odčerpáván z jiných složek veřejných rozpočtů, než je rozpočet státní, a ministr financí si tak vylepšuje bilanci státního rozpočtu.

Konkrétní příklady i v příštím roce: Zvýšení DPH možná přinese státu dodatečné finanční zdroje, ale současně zvýší výdaje v sektoru poskytování zdravotní péče. Ve zdravotnictví budou vyšší výdaje cca o 3 až 4 miliardy během příštího roku. Velká část zřizovatelů zdravotnických zařízení je dneska nestátních, jsou to kraje a města. To znamená, tento šok ze zvýšení DPH budou muset absorbovat zřizovatelé zejména nemocnic na úrovni krajů a měst, ale případný benefit ze zvýšení DPH získá státní rozpočet. Já myslím, že je to absolutně konkrétní příklad toho, jak ministr financí přesouvá rozpočtové problémy mimo státní rozpočet na ostatní složky veřejných rozpočtů.

Úplně klasickým příkladem je potom fikce rozpočtového určení daní. Vláda, respektive ministr financí, slibuje obcím, že jim přidá. To je velmi populární. Který starosta malé obce nebo malého města by odmítl nové daňové příjmy, které získá automaticky v rámci změny celostátních norem? Ale pan ministr financí Kalousek už neříká, odkud chce vzít tady tyto finanční prostředky. Je tady příslib nového rozpočtového určení daní, ale současně vláda snižuje podíl daně z přidané hodnoty na příjmech obcí a krajů, aby z toho zvýšeného DPH ne získaly ani korunu. Bude to tedy tak, že obce a kraje budou platit vyšší výdaje spojené se zvýšením DPH, ale celý výnos bude inkasovat centrální rozpočet.

A pokud se vrátím k rozpočtovému určení daní, já jsem hledal v rozpočtu nějakou rezervu, která by byla určena na rozpočtové určení daní tak, aby ten zákon mohl být schválen, ale já jsem tam žádnou rezervu na rozpočtové určení daní nenašel. Proto bych se rád zeptal pana ministra financí Kalouska, který tedy dal tento slib obcím a vyvolal tato velká očekávání a naděje, kde jsou peníze na rozpočtové určení daní. Kde vezme oněch zhruba sedm miliard korun, které by měly být získány krácením výdajů státního rozpočtu? Jaké výdaje se budou krátit, kde se budou krátit a jakou metodou? Protože jestliže dojde k dalšímu plošnému krácení, tak je to další velký problém pro rozpočet roku 2013. A myslím si,

že největší taškařicí je onen příslib pěti miliard korun, které ministr financí slibuje do rozpočtového určení daní a které mu nepatří. To jsou peníze z rozpočtů velkých měst, jako je Ostrava, jako je Brno nebo třeba Plzeň, které by měly být rozhodnutím vlády převedeny do rozpočtového určení daní.

Já si myslím, že takováto politika dlouhodobě nepovede ke stabilizaci veřejných rozpočtů, ale pouze se problémy ze státního rozpočtu přenesou do bilance pojišťoven, přenesou se do rozpočtů krajů a přenesou se do rozpočtů obcí. A pak samozřejmě můžeme očekávat pokryteckou kritiku ze strany vlády, že tyto další složky veřejných rozpočtů neumějí hospodařit. Kdo by uměl hospodařit v situaci, kdy vláda převádí výdajové povinnosti, ale nepřevádí žádné možnosti nových příjmů či dodatečných příjmů?

Ten návrh zákona o státním rozpočtu, který zde budeme projednávat, je návrhem, který není realistický. Je dobře, že to přiznal sám ministr financí v rámci svého úvodního vystoupení. Ten návrh zákona o státním rozpočtu v příštím roce poškodí českou ekonomiku. Nejsou tam žádná opatření, která by reagovala na aktuální hrozby v příštím roce. Mám na mysli zejména možný růst nezaměstnanosti. To, co je ovšem nejhorší, je, že tento rozpočet v sobě skrývá další plošné škrt, které povedou k destrukci veřejných služeb, sociálních systémů a v konečném důsledku poškodí veřejné služby, které by vláda každého slušného státu měla občanům garantovat. Tento rozpočet je postaven na vytváření prostoru pro další privatizaci veřejných služeb, pro jejich další zpoplatňování včetně dalšího zpoplatňování zdravotnictví.

Když jsem zde hovořil o tom, že vláda přenáší své rozpočtové problémy mimo sféru státního rozpočtu, to znamená na obce, na kraje, zdravotní pojišťovny, tak je potřeba říci, že tu největší část svých problémů vláda přenáší na rozpočty domácností. Ten vývoj v oblasti rozpočtu domácností v posledních letech není příznivý. Stagnují reálné příjmy domácností, roste zadlužení, roste podíl nesplácených půjček jak u hypoték, tak u spotřebitelských úvěrů. A v této situaci se vláda rozhodla tu největší část problémů vyřešit právě na úkor domácností.

Tím se vracím k tomu, čím jsem začal – k onomu zvýšení daně z přidané hodnoty, které vládu ve skutečnosti v příštím roce zachraňuje. Je to velký paradox, protože velká část této vlády před volbami slibovala, že nebude zvyšovat daně. Nakonec to, co vládu má teoreticky – alespoň teoreticky – zachránit z hlediska bilance státního rozpočtu, je právě zvýšení daní, zdražení potravin, zdražení léků, zdražení dalších sociálně citlivých položek tím, že se bude sjednocovat daň z přidané hodnoty.

Já bych si tu pozici mohl samozřejmě usnadnit a mohl bych říci: nepravdivý rozpočet sociální demokracie nemůže podpořit, prostě proto, že je nepravdivý. Ale je fakt, že nejistota, která nás čeká v příštím roce v evropské ekonomice, v tuzemské ekonomice, je realita. Největším

problémem rozpočtu není to, že je nerealistický, že je do značné míry politickou fikcí. Tím největším problémem jsou trendy, které rozpočet prodlouží, které rozpočet potvrzují a které nevěstí nic dobrého ani pro budoucnost České republiky, ani pro budoucnost jejích občanů.

Takovýto návrh rozpočtu kvůli jeho struktuře a trendům, které v sobě obsahuje, Česká strana sociálně demokratická podpořit nemůže. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek, poté pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dámy a pánové, je to již druhý státní rozpočet, který bude projednávat tato Poslanecká sněmovna. Nebudu v úvodu svého vystoupení unavovat příliš mnoha čísly, ale některá zmínit musím.

Od ledna roku 2007, tedy za necelých pět let, kdy česká pravice nese v plném rozsahu v různých vládních sestavách, dresech, různých stranách, ale se stejnými nejvýznamnějšími protagonisty pány Nečasem, Kalouskem, Schwarzenbergem, Vondrou a Pospíšilem odpovědnost za vývoj státních financí, se zvýšil deficit státu zhruba o 500 miliard korun a dalších více než 150 miliard bylo spáleno v posledních necelých pěti letech z rozpočtových rezerv vytvořených předchozí vládní sestavou především v letech 2005 a 2006. Celkem se tedy za posledních necelých pět let státní dluh zvýšil de facto o zhruba 650 miliard. A to už je pěkná porce z celkového deficitu českého státu ve výši 1,4 bilionu korun, tak jak byl vytvořen od 1. ledna 1993.

Rozpočtové schodky státu jsou v posledních letech vskutku obří. Jen se sám sebe ptám, jakým zázrakem se mohlo této vládě, respektive jejím třem koaličním stranám podařit přesvědčit před loňskými volbami české občany, že právě ona, ony, je zachrání před dluhovou pastí řeckého typu. Řecká past u nás, v naší zemi, a to chci dodat velmi vážně, nehrozila ani před rokem a půl před volbami a nehrozí pravděpodobně ani dnes, i když se vláda v tomto směru, jak ukazují čísla, o nichž jsem hovořil, velmi snaží. Ostatně 105 miliard schodku státního rozpočtu na příští rok je také pěkná porce u vlády takzvané rozpočtové odpovědnosti.

Dámy a pánové, z vyjádření předních vládních činitelů, pana Nečase a pana Kalouska, jsme se dozvěděli ještě začátkem roku, že po navýšení sazby DPH, pokud se snížená sazba zvýší k 1. 1. 2012, bude takto získaný příjem státu použit na důchodovou reformu, tedy na výdaje s ní související v příštích letech. Kde že ten sníh z počátku letoška jen je? Na důchody se tedy spořit nebude, budou se zalepovat rozpočtové díly. Navýšení cen zejména léků, všech základních druhů služeb, potravin totiž následně vyvolá zvýšení výdajů veřejných rozpočtů ve zdravotnictví, školství, kultuře a

v jiných oblastech v řádech miliard korun. Stát si navýší v roce 2012 příjmy o zhruba 20 miliard při sazbě 14 % a současně navýší v této souvislosti své výdaje o 5 miliard. Už pro rok 2013 se ale můžeme připravit na další navýšení sazby DPH ze 14 na 17,5 % a informované zdroje z okolí vedení Ministerstva financí hovoří až o 19 či 20 % sazby DPH. Pochopitelně by se pak v roce 2013 jednalo o jedinou sazbu v této výši.

Dovolte mi, abych ještě poznamenal, že žádná ze tří koaličních stran neměla tento slib v uvozovkách o navýšení DPH, a tedy navýšení základních druhů zboží a služeb, před volbami ve svém programovém repertoáru. Naopak. Všechny tyto strany před volbami zdůrazňovaly, že daně zvyšovat nebudou. Vláda a vládní strany tak bez jakýchkoliv rozpaků akceptovaly nestoudný požadavek lobbistů z penzijních fondů, členů tzv. Bezděkovy komise, já bych dodal v pořadí Bezděkovy komise 2, tedy převážné většiny těchto členů.

Nikdo tu vládu a politické strany, které ji tvoří, nevede k odpovědnosti. Myslím tím česká média, která mají ještě kratší paměť nežli politická třída země.

Osobně nevidím žádný přínos op-outu uplatněného v penzijním systému pro spořicí občany z vrstev s nižšími příjmy i pro nejpodstatnější část střední třídy. Nemyslím si ani, že je to nástroj zásadně řešící fiskální problémy státu a většiny jeho občanů ve stáří. Připomínám, že ta původní motivace a argumentace pravicových ekonomů k provedení důchodové reformy postavené na bázi op-outu byla, že je to cesta k záchraně veřejných financí a udržitelnosti důchodů. Připomenu, že daňový systém země je již deformován takzvanou daňovou reformou, uplatněnou k 1. lednu 2008. Je oprávněná obava, že navýšení DPH, a tedy růst cen v příštím roce a zejména v roce 2013 pohltí většinu úspor, které lidé ze střední třídy a z příjmově nižších vrstev získali při nižším příjmu zdanění, pokud k tomu vůbec v předchozích letech došlo.

Topolánková a Kalousková daňová reforma v roce 2008 vedla v tomto a v každém následujícím roce k tomu, že se vybírá v rozpočtových příjmech o zhruba 80 mld. korun méně, nežli tomu bylo do roku 2007.

Vláda Petra Nečase si libuje, že snižuje v příštím roce složenou daňovou kvótu na 33,3 %, tedy meziročně o 0,6 %. Jen tak pro zajímavost, těch 0,6 % představuje jako v bermudském trojúhelníku zmizelé finanční zdroje v rozsahu zhruba 24 mld. korun. V Evropské unii je přitom dlouhodobě průměrná hodnota složené daňové kvóty kolem 39 %. V České republice máme jednu z nejnižších daňových kvót, extrémně nízkou v evropském měřítku, extrémně nízkou tedy v podmínkách Evropy, kde jsou uplatňovány principy sociálního státu.

A teď tytéž politické síly a na ně napojené zájmové podnikatelské skupiny, které vyvolaly v posledních letech daňové závody, chtějí, aby tyto

finanční experimenty zaplatili ve vyšších cenách základních druhů zboží a služeb všichni, i ti, kteří na rovné dani a snížení daňové zátěže evidentně v předchozích letech prodělali, tedy důchodci, mladé rodiny s dětmi, veřejní zaměstnanci. Ti také z důvodu poklesu jejich reálného příjmu v tomto roce někde mezi 15 až 18 %.

O daňové progresi přitom dnes z úst ministra financí či některého člena vlády – ti ještě budou hovořit, abych jim nekřivdil, ale obávám se, že ani u nich k tomu nedojde – nepadá ani slovo. Jak jinak! – Jak mi pan ministr financí říká, ani nepadne. – Je to něco, co je této vládní koalici zcela cizí, tedy filozofií, ze které tato daňová politika ve všech vyspělých zemích Západu prostě vychází.

Návrh státního rozpočtu na příští rok, tak jak jej vnímám, připravuje podmínky pro zásadní privatizaci veřejných služeb a sociálních transferů v blízké budoucnosti, zejména ve zdravotnictví. Všeobecná zdravotní pojišťovna, většina nemocnic se rychle dostává do schodkového hospodaření a z této deficitní pasti nemá šanci se zdravotnictví dostat. Rozpočtový problém se tak ze státu dostává do jiných navazujících veřejných rozpočtů. A vláda, která se o negativní výsledek hospodaření ve zdravotnictví tak přičinila, bude hledat lék – jak jinak – v jeho privatizaci. Podobně jako tomu bylo před léty, tedy před rokem 2008, například ve Středočeském kraji.

Podobně u úřadů práce. U donedávna dobře fungujícího systému došlo jeho rychlou destrukcí k vytvoření podmínek pro dražší outsourcing části těchto služeb. Pochopitelně za větší peníze.

Na občanech, jak se zdá, stát důsledně šetří, spřáteleným firmám, přisátým na penězovod veřejných financí, naopak dopřává.

Představitelé vlády v předchozích měsících rádi tvrdili, že již ten příští státní rozpočet – tedy rozuměj ten rozpočet na rok 2012 – už bude nikoliv škrtací, ale reformní. Proč tomu tak není? Protože příjmy ze zvýšené DPH nepůjdou na důchodovou reformu, ale budou zkonsumovány. Jedná se o cca 20 mld. Kč. Budou zkonsumovány na běžné výdaje rozpočtu. Po uplatnění opoutové reformy penzí o rok později, tedy k 1. 1. 2013, těch 20 miliard bude v roce 2013 ve státním rozpočtu zase chybět. A protože je nevygeneruje očekávatelný titěrný hospodářský růst, bude vláda opět – a jak jinak – škrtat.

Svou řeč ke státnímu rozpočtu jsem připravil již před týdnem a v té týden staré verzi jsem zpochybnil Ministerstvem financí a vládou predikovaný růst HDP 2,5 %. Pan ministr financí pod přívalem událostí přiznal před pár dny růst na úrovni pouhého procenta. Na můj předpoklad tedy došlo. Dnes si ale myslím, že růst nebude ani takový.

Pan ministr dnes hovořil velmi působivě o tom – já na rozdíl od řady i vašich vládních kolegů jsem vás velmi pečlivě poslouchal –, že budete

zpracovávat ve spolupráci s NERVem tři varianty rozpočtového vývoje v naší zemi. Dvě špatné, tu jednu v podstatě, jak jsem pochopil, na bázi toho titěrného hospodářského růstu.

Ptal jste se řečnický, pokud známe někoho, kdo by dokázal predikovat vývoj hospodářství v příštím roce, že ho vyvážíte zlatem. Ale pane ministře, myslím si, že to je právě úloha Ministerstva financí a ministra financí, aby toto zvládli, protože málo platné, od toho si vás lidé ve svých daních platí.

Zdá se však, že si vláda vůbec nepřipouští, že můžeme být v současné době na pokraji recidivy recese, i když takové náznaky realismu ve vystoupení pana ministra jsem slyšel. Vláda přistupuje k rozpočtu státu na rok 2012 v zásadě tak, jak to udělala její předchůdkyně s rozpočtem na rok 2009, i když v trošku modifikované podobě. Výsledkem, připomínám, v tom roce 2009 byl ohromný rozpočtový deficit v jednom jediném roce, když započtu i spálené rozpočtové rezervy 32 mld. Kč, celkem 224 mld. Kč. Dnes se nikdo neodvažuje tvrdit, že takováto či podobná recidiva rozpočtového propadu již vůbec nehrozí. Naznačil to vlastně svým způsobem, alespoň pokud jde o oblast hospodářského růstu, i pan ministr financí ve své úvodní řeči. To je, myslím, velmi vážný signál.

Vláda nedělá pro příští rok nic, aby podnítila spotřebu obyvatelstva. Pracuje v rozpočtu se snižováním objemu mezd, především z titulu poklesu počtu zaměstnanců v rozpočtech ministerstev. Nedělá nic, aby podnítila produktivní spotřebu státu. Mám na mysli investice. Ani zahraniční investice. Nedělá nic pro dynamičtější čerpání evropských peněz.

Tam je velice vážná situace. Zatím za projekty hrazené z evropských fondů bylo proplaceno 114 mld. Kč – aspoň k tomu datu, kdy jsem si věci zjišťoval – ze 763 mld. Kč. V tomto roce je skluz čerpání proti předpokladu 40 mld. Kč. Těchto 40 mld. Kč, pokud by byly čerpány, tak je to možná jedno procento hrubého domácího produktu.

A tak jediná naděje pro hospodářský růst státu v příštím roce je v exportu, a jak se zdá, pouze a jediné v exportu aut, pokud bude pokračovat zatímtní trend exportu, jak je v tomto roce. Uvidíme, jak bude v příštím roce vypadat německý hospodářský růst. Čísla z eurozóny, tak jak přišla v tomto týdnu, nejsou nijak optimistická. Hovoří se o růstu pouhých 0,3 %, v Německu to možná bude o něco lepší, možná. A také je otázka, zda nedojde k silnému zhodnocení české koruny ve vztahu k euru, i když trend posledních několika dní je opačný, ale to se může v krátké době změnit.

Nevíme, jak bude vypadat import českého zboží také na Slovensku a v Polsku, tedy v zemích, kam jde vedle Německa podstatná část českého vývozu. Nezbyvá, než konstatovat, že vlastně titíž ministři v dresech různých politických stran dělají od roku 2007 po pět let stále reformy a stále ještě je nemají. Teď už ale často dělají reformy svých dřívějších reforem. Očekávat, že rok 2012 bude v rozpočtovém hospodaření státu rokem obra-

tu k lepšímu, může tedy jen neinformovaný optimista. Česká ekonomika nemůže být imunní vůči situaci ve svém okolí i v poměrně vzdálených zemích eurozóny. I při řízeném bankrotu Řecka dojde ke značnému dopadu do bilancí zejména německých a francouzských bank s pochopitelným dopadem do obchodní a zejména úvěrové politiky největších českých bank.

Pan ministr nás uklidňoval, a uklidňoval určitě i podnikatelskou veřejnost, ve svém vystoupení. Já bych tomu chtěl věřit. Ale zahraniční banky budou mít tendenci svá špatná aktiva dát do knih zdejších dceřiných bank, a naopak, a to si myslím, že je téměř jistota, budou se snažit odčerpat si z českých dcer kapitál. Je Česká národní banka na takové vysání českých bank připravena? Je připravena nekompromisně zasáhnout? Logickým dopadem odlivu bankovního kapitálu ze země by bylo zmrazení úvěrového trhu a dalším negativním dopadem do investic soukromého sektoru. Už dnes je stavebnictví v naší zemi v obrovském propadu, zejména pokud jde o počet zahajovaných staveb. Meziročně počty zahajovaných staveb velmi klesají. A to vše samozřejmě s negativními dopady na hrubý domácí produkt státu a zaměstnanost.

Dámy a pánové, rozpočet, o němž jednáme, je alibistický, je pouhým aritmetickým cvičením, je jaksi dušičkový. Už dnes víme, že není ani pravdivý a vůbec nemá ambice ani schopnost predikovat vývoj celé řady neznámých. Zdá se, že filozofie touto vládou dlouhodobě uplatňovaných škrtů nás může vést v dalším roce k dalším vážným problémům v příjmové části rozpočtu. Proto tento rozpočet postavený na nereálných předpokladech prostě nemohu podpořit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším, kdo bude hovořit, je pan poslanec Adam Rykala, prosím. Po něm je přihlášen pan poslanec Jiří Petřů.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na začátku chci říci, že projednáváme návrh tak důležitého dokumentu, což je státní rozpočet, bez toho, aby byly schváleny a prezidentem podepsány zákony, na kterých je postavena příjmová i výdajová stránka rozpočtu. Je to v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech. Vláda tak jen ukazuje své těžce popsatelné, ničím nepodložené sebevědomí a politickou drzost. Ve všem, co doposud předvedla a předvádí, jak se nechává slyšet pan Vondra, chybí pokora, chybí pokora, chybí pokora a elementární slušnost a spravedlnost vůči svým občanům, vůči občanům České republiky.

Nehledě na fakt kritizovaný ekonomy, odbory a vůbec celou českou společností návrh nedisponuje dostatečně a pravověrně dopady návrhu na

ekonomiku, hospodaření domácností a dopady na konkrétní sociální skupiny, ty nejslabší, jako jsou rodiny s dětmi a senioři. A bude ještě hůř, říká nám pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Dovolte mi, abych na tomto místě připomněl sestavování rozpočtu pro rok 2008, které jsem sledoval mimo poslanecké lavice, kdy pan ministr Kalousek představil rozpočet, který byl postaven na úplně nereálných číslech, a dostal za to cenu nejlepšího ministra financí střední Evropy.

Pan ministr financí Kalousek i pan premiér Nečas se snaží velmi chytře nalhat občanům České republiky, že oni nic, oni muzikanti. Za všechno zlé v této zemi může euro a eurozóna. Jsem rád, že tu a tam se v médiích objeví i pravdivé informace. Dovolte mi, abych citoval ze studie publikované serverem Aktuálně.cz s názvem Za druhý propad Česka může Kalousek, ne Evropa.

Cituji z této studie: Ekonomiku a také veřejné finance čekají nové potíže. Ministr financí Miroslav Kalousek a premiér Petr Nečas vidí jejich zdroj v dluhové krizi eurozóny, která prý přepadne také Česko. Tato tvrzení však nepodporují ekonomická data.

Tuzemské hospodářství zpomaluje, i když tzv. dluhová krize Českou republiku ještě nezasáhla. Jediným prokazatelným důvodem je pokles domácí spotřeby, který vyvolala Nečasova vláda úspornou politikou. Veškeré špatné zprávy tak zatím dodává pouze tuzemská ekonomika. Už čtvrtým rokem neroste domácí spotřeba a údaje Českého statistického úřadu prozrazují, že další kolo úspor zahájily domácnosti v letních měsících tohoto roku. To se projevuje na tržbách maloobchodu i služeb, které jsou dnes pod úrovní roku 2007, protože lidé šetří, neinvestují do nového bydlení. To je také hlavní důvod, proč stavebnictví proti loňskému roku pokleslo o 10 %. Stejně se propadlo zemědělství, jehož výrobky jsou tuzemskou populaci ve srovnání s dovozem z východu a jihu Evropy příliš drahé. Nízkou domácí poptávku trápí nakonec i průmysl. Jeho tržby v České republice poklesly proti loňsku o 2,5 %. Zakázky už jsou proti loňsku nižší o 10 %. Kromě tuzemských potravin lidé nenakupují ani vybavení do domácností a stavební materiál. Důvodem je fakt, že mzdy rostou v posledních čtyřech letech v průměru jen o procento ročně. Hrozící nezaměstnanost pak rodiny nutí, aby šetřily na horší časy. Mzdový pokles způsobila úsporná opatření této vlády. Ve státním sektoru klesly loni mzdy o 2 %, letos o 3 %. To umožňuje také soukromníkům držet mzdy na nízké úrovni. A možná do toho přijde další krize. Pravicová vláda tak schovává své neúspěchy a neschopnost pod peřinu s názvem krize.

Uvědomme si, že pokud začnou od 1. ledna 2012 platit zákony, které projednáváme na této schůzi Sněmovny, to znamená zdravotní reforma, která přináší vyšší spoluúcast pacientů na úhradě léčebných výloh, zvýše-

ní zdravotnických poplatků, vyšší DPH, tedy zdražení potravin, léků a výloh na bydlení, tak to se občané opravdu nebudou stačit divit.

Vážený pane ministře, uvědomujete si vůbec, že těmito kroky si sám podkopáváte nohy a podkopáváte tak růst celé České republiky?

O zvýšení daní je tato koalice ochotna mluvit pouze ve chvíli, kdy hledají zdroje pro privatizaci části důchodového pojištění. Říkám privatizaci důchodového pojištění, protože peníze půjdou do rukou soukromých penzijních fondů. A samozřejmě nehledá zdroje jinak a jinde než ve zvýšení sociálně nejméně spravedlivé daně. Daně z přidané hodnoty. Sečteno, podtrženo, prostřednictvím zvýšením snížené sazby DPH z 10 na 14 % vytáhne peníze z kapes nízko- a středněpříjmových skupin obyvatelstva. Jednoduchá matematika ukazuje, že tyto vládní triky zaplatí občané díky vyšším cenám základních životních potřeb, nižšími platy, zvyšováním nezaměstnanosti, zvýšenými platbami u lékaře, zpoplatněním školství, zrušenými nebo omezenými sociálními dávkami, ve snížených nemocenských dávkách a podporách v nezaměstnanosti a ve výrazně zvýšených platbách u lékaře.

Dámy a pánové, skutečnou příčinou kroků vládní koalice pod nálepkou reformy je právě a jenom vytvořit prostor pro soukromý byznys. Že ne? Podívejme se na pár příkladů. Samotné sjednocení daně z přidané hodnoty je dobrým základem pro částečnou privatizaci důchodového systému. Ale i privatizaci zdravotnictví, resp. dalších veřejných služeb. Cituji z materiálu odborových svazů: Zvýšení DPH odčerpá z veřejné sféry miliardy korun. Velká část bude pocházet ze zdravotnictví. Zvýšení cen léků, tepla, vody, zdravotnických prostředků, potravin se zákonitě odráží v nárůstu nákladů poskytovatelů zdravotní péče. Odhadujeme v souladu s veřejně prezentovanými názory Ministerstva zdravotnictví, že celkový nárůst nákladů zdravotnictví spojený se sjednocením DPH stoupne v roce 2012 oproti roku 2011 o pět miliard korun. V roce 2013 se tato částka dále zvýší na osm miliard korun.

Stejně problémy bude mít samozřejmě celá veřejná správa a služby, včetně resortu školství, kultury, sociálních věcí. Celkově se náš odhad pro celé veřejné rozpočty pohybuje pro rok 2012 minimálně na osmi miliardách korun a pro rok 2013 zhruba 10 až 12 mld. korun. Bylo by celkem logické, ale to bychom nesměli být v České republice, kdyby tuto částku centrální rozpočet převedl ze svých příjmů ze zvýšené DPH zpět do místních rozpočtů, do rozpočtů zdravotních pojišťoven a samozřejmě posílil i vlastní dotčené rozpočtové kapitoly. Je nadmíru jasné, že se tak nestane a v těchto rozpočtech nastane díky této operaci výrazné napětí. Výsledky nedávné stávky lékařů budou tak eliminovány, protože nevyhnutelně dojde k redukci jejich počtu. Pro všechny nebude dost peněz.

Velmi napjatá bude v roce 2012 především situace v již zmiňovaném

Takže vláda svými kroky – a nechci ji obviňovat, že to je záměr, může to být pouze hloupou a nepromyšlenou politikou – tak vláda svými kroky na-

Vláda by podle mého názoru měla více bojovat s daňovými úniky na

základě stávajících platných zákonů. Tam není potřeba vymýšlet nové zákony. Měla by bojovat se švarcsystémem, a ne jej v návrzích legislativně podporovat. Podle sociální demokracie by se měl odložit, nebo nejlépe úplně zrušit druhý pilíř penzijní reformy. Stát tím ušetří nejméně 20 mld. korun ročně a penzijní fondy nebudou mít možnost znehodnotit úspory českých občanů během stále probíhajících turbulencí i na finančních trzích. Vláda by měla zrušit daňovou reformu, pomocí které přijde o další finanční prostředky do státního rozpočtu. Stát by tím ušetřil přibližně 15 mld. korun. Také by měla vláda zastavit zrušení úřadů práce, jehož jediným cílem je výdělek pro soukromé agentury a softwarové firmy. Vláda by měla udělat všechny nezbytné kroky k tomu, aby byly rychle a důsledně vyčerpány prostředky z evropských fondů alokované pro Českou republiku. A poslední, o čem bych se chtěl zmínit, je, že by vláda měla posílit aktivní politiku zaměstnanosti, protože cílem této vlády a všech vlád, které budou v budoucnu vládnout v České republice, by přece mělo být to, aby se každý občan České republiky, který chce pracovat, uplatnil na trhu práce.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana poslance Jiřího Petru. Prosím.

Poslanec Jiří Petru: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já budu ve svém vystoupení velmi konkrétní a také stručný. (V sále je velký hluk.)

V souvislosti s projednáváním návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 bych rád upozornil mimo jiné na zásadní připomínku Úřadu pro hospodářskou soutěž z připomínkového řízení týkající se zajištění potřebných finančních prostředků na činnost tohoto úřadu. Tento úřad zajišťuje specifické činnosti, které má ve své kompetenci, tedy činnosti na poli ochrany hospodářské soutěže, dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, kontroly zneužití významné tržní síly a oblasti veřejné podpory. Přijetím vládního zákona, kterým se mění zákon č. 136/2006 Sb., o veřejných zakázkách, bude třeba zajistit i vyšší nároky finančních prostředků ze státního rozpočtu.

Jak uvádí sám předkladatel novely zákona o veřejných zakázkách, tedy Ministerstvo pro místní rozvoj, legislativní opatření týkající se snížení limitů k posílení transparentnosti a protikorupčních opatření budou mít značný finanční dopad na veřejné rozpočty, respektive na všechny zadavatele z důvodu zvýšení administrativní zátěže při zadávání veřejných zakázek dojde k nárůstu finančních prostředků potřebných pro realizaci samotných zadávacích řízení... (Řečník se odmlčel kvůli ruchu v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím o klid ve sněmovně.

Poslanec Jiří Petru: To se týká jak nákladů na povinné uveřejňování, zde jde zhruba o 100 mil. korun, tak i například náklady na personální zajištění činnosti zadavatelům. Předkladatel novely zákona o veřejných zakázkách odhaduje, že jedno zadávací řízení se prodraží až o 50 tisíc korun v závislosti na skutečnosti, zda dojde ke změně režimu v zadávání veřejné zakázky. Počet zadávacích řízení se má přitom zvýšit tři až pětinasobně. Dále například náklady na ekonomické zdůvodnění s oponentními posudky a činnosti nezávislých hodnotitelů se odhadují na zhruba 80 mil. korun ročně. Snížením limitu dojde také ke značnému nárůstu případů řešených Úřadem pro hospodářskou soutěž, což přináší další požadavky na finanční zajištění jeho činnosti ve výši kolem 100 mil. korun ročně.

Dovoluji si tedy předkladatele požádat o stanovisko, jak se státní rozpočet na rok 2012 vypořádá s touto novou skutečností, tedy navýšení výdajové části státního rozpočtu z důvodu předpokládaného přijetí novely zákona o veřejných zakázkách, a to v řádech stovek milionů korun.

Děkuji vám za pozornost i odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, požádám dalšího. Pan poslanec Jiří Dolejš je další přihlášený. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemné, věřím, že pracovní dopoledne, milé kolegyně, kolegové a samozřejmě i vládo nacházející se za mémi pleci.

Když dovolíte, uvedl bych své vystoupení jedním apelem. Tato debata by měla být skutečně pracovní, protože se jedná o významný, ne-li nejvýznamnější zákon, který Sněmovna schvaluje, zákon o státním rozpočtu. A proto si nemyslím, že by měla být opozice, ať už ta, či ta častována tím, že dělá politiku destruktivního bloku, protože i když včerejší zejména ta noční hostina ducha myslím byla spíš válcována sledováním fotbalu či Ordinace v růžové zahradě, tak ani obstrukce pořádaná ODS v roce 2010 nebyla sledovanější a zajímavější. Prostě je to možná blbá, ale přesto reakce na to, že tady se nevede debata. Tady je monolog hluchých a němých. A přitom situace je skutečně vážná. Voda stoupá, času je málo a já si myslím, že kde jinde než na této přední politické scéně, přední tribuně, by měla jak laická, tak odborná veřejnost slyšet, z čeho, z jakých myšlenkových podnětů se bude skládat vektor, který nám zajistí lepší budoucnost pro nás pro všechny.

Tento státní rozpočet je schvalovaný za situace, kdy se potvrzuje, že krize v roce 2009 nebyla ledajaká, že to byla krize vážná, že to nebyla běžná hospodářská cyklická krize, ze které se zotavíme s lékařem za sedm dní, bez lékaře za týden, ale že má vážné základy, kořeny v samotné struktuře systému, a že se dokonce splňuje předpověď, že vývoj krize bude mít charakter křivky W, tedy že ode dne se odrazíme a pak přijde nová

vlna, nové dno, a kdoví jestli chronické následky nebudou trvat déle než jenom ten jeden krizový rok. Prostě oživení, které přišlo v roce 2010, je zřejmé, že už v roce 2011 se vytrácí, a rok 2012 možná, pokud bychom ho chápali deterministicky, tak tone v mlhách, ale trend je poměrně markantní, jasný, dokonce i pan ministr financí kývá hlavou a na rozdíl od roku 2008 už neříká, že se nám to vyhne, protože my jsme takový ostrůvek pozitivní deviace, který si své odbyl v 90. letech, a máme své jisté. Takže z toho vyplývá, že jsou skutečně problémy před námi.

Jestli jsou před námi vážné problémy, tak bychom si měli říci, jestli naše odpověď na tyto problémy je adekvátní. Jestli nemohou být různé problémy a jestli jste poměřovaly ti přístupy mezi sebou, abychom z nich vybrali skutečně ten nejlepší. Jestli rozpočtová strategie vlády, která byla koncipována, tedy samozřejmě při jejím vzniku, a která má jako hlavní, neřkuli jediný parametr tempo konsolidace financí až do nulového deficitu v roce 2016, jestli to stačí, jestli je naplnitelná. Vývoj ukazuje, že naplnitelná bude obtížně, a můj názor, a ne jenom můj, je, že to stačit určitě nebude. Koneckonců i pan ministr financí říkal, že dopady v roce 2012 mohou být horší. Mohou být horší než v roce 2009. Možná měl na mysli i jiné dopady, než jenom propad hospodářského růstu. Tehdy se sekl o 8 procentních bodů, doufejme, že tentokrát to nebude tak zlé.

Ale k samotné prognóze, protože ta makroekonomická východiska jsou vážná a bylo o nich už dnes mnoho řečeno.

To, že duben a červenec, konsenzuální prognózy z dubna a července byly stále v setrvačném duchu, no prosím, exekutiva má svou hybnost, svou setrvačnost. Ale to, že dnes, kdy už máme 2. listopadu, svátek Všech svatých, rezignujeme na to si říct pravdu, tak to myslím, že není rozumné. A mě neuspokojuje argument, že v říjnu jsme v situaci, kdy ten sestupný trend nekončí, a že tedy nevíme přesně, o kolik to spadne. Protože ta stagnace, minimálně ta stagnace jako střední varianta odhadu, byla zřejmá už v létě, a to řadě institucí, včetně těch odborných. Nejenom opoziční bubáci mluvili o tom, že zase přijde zle. A my jsme vlastně odsuzování k reakci ex post. Ale opakovaný vtíp není vtípem. Proč má být reagováno ex post? proč má být reagováno novelou zákona o státním rozpočtu, o které dnes vůbec nic nevíme? Bude ve stejném koncepčním koridoru, jako je návrh tohoto státního rozpočtu? Tedy opět budeme řešit o recepty, které se ukazují opakovaně, opakovaně se ukazují jako zavádějící, jako falešné?

Já si myslím, že to je základní problém. A dotaz na to, jaká koncepční východiska bude mít ona novela, je myslím víc než na místě, když nás nutíte tedy k tomu se dívat na to, jak budete prohlašovat tento státní rozpočet, jako kdyby se nechumelilo. Přitom všichni víme, my i vy, že ta čísla jsou virtuální, přiznáváme to všichni, máme o nich hlasovat absurdním způsobem jako o něčem, co je socháno do kamene. Přitom jak máme brát

vážně nejenom ta čísla, ale celou rozpočtovou politiku vlády, když ta čísla nebere vážně ani Ministerstvo financí, a pokud jde o korekci své rozpočtové politiky, tak se nechce s námi podělit o své know-how?

K variantám. Varianta poklesu na 1 % růstu je označována jako mírně optimistická, setrvačná atd. Já chápu, proč tomu tak je. Je to z jednoduchého důvodu – protože rezervy, které v každém rozpočtu jsou, by měly stačit na to, aby tento propad se dal nějakým způsobem, byť jistě ne bezbolestným, pokrýt.

Ale jak již jsem řekl, středně progresivní varianta je varianta stagnací. A to už by byl nulový růst, tedy propad oproti původní variantě o 2,5 procentního bodu. A to už je větší sekera než nějakých 12–15 mld., které možná pan ministr někdy za bukem má schované. A samozřejmě to by znamenalo, že ta opatření, která jsou avizována na jaro – březen, duben, uvidíme – budou daleko bolestivější a samozřejmě i jejich národohospodářský účinek může být daleko rozpornější, tedy může přikrmit onu kritizovanou politiku, že zatímco škrťáme, tak podvazujeme hospodářský růst, a z dříve řekl bych země, která neměla problémy, se ty problémy začínají postupně zesilovat a už nebudeme ta výkladní skříň východní Evropy, která bude poučovat západní Evropu, jak propadla bruselskému socialismu. Takže varianta stagnační je varianta vážná, a přitom na těchto číslech se shodují nejenom ekonomové Českomoravské konfederace odborových svazů – třeba je nemusíte mít rádi, koneckonců na tripartitě se s nimi také příliš nebavíte, ale např. taková Asociace podnikatelů nebo některé bankovní instituce hovoří také o variantě nula jako velmi vážné.

A to nechci rozebírat variantu katastrofickou, která by šla do minusu asi o pět šest procentních bodů, a ta by tedy byla opravdu v uvozovkách hodně veselá.

Co se tedy podílí na tomto vývoji – a teď vynechme zahraniční vývoj, protože nepochybně by mi pan ministr řekl, to je vis maior. Co se děje v Německu, Americe atd. neovlivníme, prostě to k nám přijde a musíme jenom držet palce našim západním spojencům, aby to hezky zvládli. Dobrá. Jak my? Oslabujeme, či naopak zesilujeme tyto krizové jevy?

Jeden z názorů, a myslím si, že je poměrně legitimní, je, že to oslabujeme plošnou restrikcí. Tupou, neostrou, nemoudrou restrikci, tupými, nemoudrými škrty, kterými podvazujeme potenciál růstu. Druhým faktorem jsou zdroje z Evropské unie. Byla to tato vláda, která slibovala ve svém programovém prohlášení a při tvorbě rozpočtu na rok 2011, jak pronikavě zlepšit čerpání evropských zdrojů. Zkušenost je opačná. Navíc je tady problém řekněme diskuse nad alokací těchto zdrojů, protože původní alokace nepočítala s krizovými problémy, a tedy i se změnou rentability, multiplikace atd. Třetí relevantní statistický problém, který se promítá do národohospodářského vývoje, je zhoršení relací směrem k zahraničními

obchodu. Nevím, jestli máme být rádi, že se znovu vynořuje riziko depreciace české koruny. To je reálné, to je např. obsaženo v krizovém scénáři České národní banky. Samozřejmě depreciace české koruny může jako vedlejší produkt podpořit zahraniční obchod, ale má to i jiné účinky.

Takže to jsou ty faktory, domácí faktory, které zesilují ten vývoj, který z části samozřejmě přichází z venku.

Návrh státního rozpočtu, a to jsou rozpočtová pravidla, s tím nelze polemizovat, to je zákon, je postaven na platných zákonech. Je otázkou, když se vláda odmítla bavit o změně těchto parametrů v letním období, jestli máme jenom tak pasivně kývnout: ano, je to na zákonech, které platí, daňovou legislativu, zejména v oblasti přímých daní, nezměníme tak rychle, nejdříve tak v horizontu roku 2013, a pokud jde o nepřímé daně, tak se těšme na překvapení, že samozřejmě během roku mohou být měněny – pan ministr svým kýchnutím to potvrdil, čili vidíte, že nekážu žádné bludy. Čili pravděpodobně ty nepřímé daně se mohou během příštího roku zvyšovat. Já bych možná si troufl i odhadovat, že tomu tak bude.

Zdůvodním. Ono totiž jestli vypadne na příjmové straně státního rozpočtu 49, 50 mld., a to je ta stagnační varianta, tak je jaké řešení? Zvýšit urychleně DPH, čili úprkem vpřed, pokud jde o tuto formu zdanění, na 19 %, odložit penzijní reformu – čili ne zrušit, jak je tu požadováno z opozičních řad, jako něco, co je národohospodářsky nedomyšlené, ale odložit o jeden rok a ten vejvar za jeden rok nechat na zhojení státního rozpočtu.

Čili nebudeme tím financovat penzijní fondy v tom roce, ale budeme financovat pasivitu Ministerstva financí, protože nepřipravilo včas jinou fiskální politiku.

Pak tady máme na hraní samozřejmě spotřební daně. Je otázka, jestli má smysl hledět tímto směrem. Nic proti tomu, že kdo kouří, holduje destilátům atp., nechť je zdaněn, koneckonců kdyby to bylo přesměrováno do zdravotního pojištění, aspoň by si lidé, kteří holdují těmto neřestem, předplatili vyšší zdravotní péči. Ale ukazuje se, že růst těchto daní nemusí znamenat růst výnosů. A i když jsme dneska vyřadili 2. a 3. čtení druhé etapy reformy daní, tak tam se nám objeví jedna inovace, která také stojí za samostatnou diskusi, a to je snaha cuknout ve zdanění PHM, tedy pohonných hmot, nafty speciálně, a tam je problém ten, že za prvé je argumentováno analýzou VŠE z roku 2009, my jsme v roce 2011, účinnost by byla v dalším roce. To je jeden problém. Druhý problém je, že snížení daní automaticky nevede ke snížení cen, takže ona naděje, že tiráci, kteří projíždějí republikou, budou tankovat u nás, a tím se zvýší výnos státního rozpočtu, je, bych řekl, velmi na vodě a vyžádá si to samostatnou diskusi.

Takže o jaké zákony lze tedy opřít už snad možná ne tento návrh státního rozpočtu, ale novelizovaný zákon, který má pravděpodobně

dorazit do Sněmovny na jaře letošního roku, protože tam bude muset být nějaká skladba příjmových a výdajových opatření, nebo to budou jenom výdajová opatření? Ale ono už u těch výdajových není kam couvnout. Samozřejmě jestliže reforma daní, tisk 473, byla odložena, to ještě neznamená, že tady panuje shoda, co má platit, myslím ten zákon ve spojitosti s jednotným inkasním místem, od roku 2012, 2013, u procesních a institucionálních prvků se vynořují dokonce termíny 2014. Je to otevřená debata, ale součástí této debaty – a to upozorňuji, že ji lze tam vrátit – je samozřejmě progresse přímých daní, korporátní daně, a to dokonce bych byl klidně odvážnější než sociální demokracie spolu s věčkaři, která tam chce u korporátní daně přitlačit jedno procento, protože pokud bychom šli na dvousazbovou daň, tak u velkých korporací můžeme být o něco směřlejší. Pořád ještě budeme pod úrovní okolních zemí. Pořád, pokud bude u nás stabilní prostředí, u nás bude nabídka zajímavých projektů, tak seriózní výrobní kapitál nebude zdrhat. To není taková plachá srnka jako ti, kteří sem přišli jenom spekulovat, a když zjistí, že nenapasou, tak utíkají o pár kilometrů dál na východ.

Takže to jsou témata, která nejsou diskutována opakovaně, to je ta debata hluchých a němých. A já si myslím, že nestačí to, co tady řekla opozice, myslím konkrétně předseda sociální demokracie Bohuslav Sobotka, že chceme v tuto chvíli zabránit nejhoršímu. To se dá také přeložit: nasy-peme písek do soukolí, ať se kolečka zadřou. Ne! My si musíme vyříkat koncepčně, jakou chceme do budoucna novou, lepší, adekvátnější hospodářskou strategii! Jestliže se v EU, v Americe diskutuje o těchto věcech, o jiné hospodářské strategii, tak je extrém, když my z této diskuse vyskakujeme, jako by se nic nedělo, jako by se nechumelilo. To není v pořádku! Prostě my potřebujeme takovou politiku, která nebude jenom škrtat, nebude účetním, bych řekl dokonce – pan ministr tu teď není, ale snad se neurazí – blbě účetním pohledem na věc, ale bude přemýšlet i v rozměrech podpory růstu a konkurenceschopnosti České republiky. Tady nestačí jenom přepočítat dopady, když ekonomika zabrzdí, a poškrtat účetní položky. To není leadership v krizi! To i ta slepá bohyně spravedlnosti, která na vážkách zvažuje, se víc dívá dopředu než Ministerstvo financí a tato vláda. Možná že si řekla: vládneme, po nás potopa, my záchranné čluny máme a občané ať plavou! Ale to není odpovědnost. Já nevolám samozřejmě po marnotratné fiskální expanzi, nedodržovat, obecně řečeno, politiku zpomalování rozpočtových deficitů, ale prostě propracovat některé politiky je záhodno. Propracovat politiku inovace, kvalifikace – to s tím souvisí, mobility pracovní síly, podpory a diverzifikace odbytu. To tady už padlo, že jsou trhy, které rostou, a my jako bychom to neviděli a samozřejmě nástroje, o kterých se tady bavíme deset patnáct let, neimplementujeme, nerealizujeme ty podněty a je to pořád čím dál víc

stejně. A samozřejmě pokud bude varianta ne stagnační, ale ještě horší, musíme mít urychleně na stole speciální protikrizové programy. Vzpomínáte si: kurzarbeitsy, šrotovné atd. A toto je třeba vydiskutovat a mít připravené, protože ono to nemusí vrcholit jarem 2012. Pokud problémy budou chroničtější, a to tato varianta může nastat v případě, že fecké problémy se budou dominoefektem šířit dál a dosud zčásti řekneme sanované banky v zahraničí si řeknou o peníze samozřejmě svým státům, na jejichž území se nacházejí, tak celý dominoefekt se posune a bude pokračovat.

Takže náměty by tu byly, dokonce náměty nejenom z hlediska rozpočtové politiky, výdajové politiky, ale i regulačního prostředí.

Já si myslím, že je chyba, když my absentujeme v evropské debatě o tom, co s finančním sektorem do budoucna. Je evropský finanční sektor, a říkám záměrně evropský, protože mi nestačí, že české banky jsou v pořádku, i když dceřinky svých matek v podstatě jsou, předimenzovaný? Souvisí bubliny v ekonomice s tím, že banky v podstatě obchodují s virtuálními penězi a už zcela se odtrhly od reálné ekonomiky? Anebo jsme pouze neohlídali, nelimitovali nebezpečí vzniku toxických derivátů? To je třeba vydiskutovat a neodmítat apriorně debatu o evropské bankovní dani, ale třeba i o národních majetkových daních pro bankovní sektor. Německo do toho jde. Je třeba si tyto věci vyříkat, protože to, že český regulátor ohlíká řekneme výměnu našich relativně zdravých aktiv za ta toxická – zřejmě řekneme že ano, věřím tomu, že na to prostředky má –, ale minimálně nemůže dělat nic s tím, když v podstatě naše banky budou i nadále sanovat své matky. Nejsou to malé peníze a já si myslím, že tady bychom měli být připraveni na to, že přijde kampaň proti současné evropské politice, protože banky, které budou postaveny před povinnost kapitalizovat, a to jak v rovině krize, tak v rovině zavádění nové regulační normy Basel III, známe, tak si myslím, že bude velká kampaň, a já si nemyslím, že by ČR měla být tím, kdo bude v čele lobbistů bankovního sektoru, ale měla by myslet i na své občany, nejenom na bankovní sektor. Čili solidarita bank a velkých korporací jako odpověď je myslím variantou, kterou je třeba diskutovat, a pak, pokud bychom ji měli dnes vydiskutovánu, tak by tady dneska vláda nestála v situaci, kdy návrat krize by ji zastihl, jak se říká, s trenýrkami u kolenou, a v takové pozici, pánové to asi znají, se špatně utíká.

Pokud jde o výdaje, jedna poznámka. Ano, ikona naší vlády je redukce výdajů. Plán je v podstatě na úrovni roku 2011. Výdaje mají být redukovány o jednu desetinu procenta. Ale uvědomme si, že v příštím roce nás čeká inflace tři čtyři procenta. To, že nefunguje poptávková inflace, protože lidé nemají peníze, tak to nás nemůže uspokojit, protože DPH jasně půjde nahoru, a naznačil jsem, že pravděpodobně víc, než je zatím schváleno, takže ta čtyři procenta jsou velmi reálná. A tím se samozřejmě znehodno-

cuje hodnota výdajů, a tedy za tyto peníze nezaplatíte to co v roce 2011, ale daleko méně.

Takže i struktura výdajů je něco, čemu je třeba věnovat pozornost, a ne kdo si co urve. Já nechci sahat státním zástupcům na to, že mají čáku dostat přidáno. Ale těch potřebných je samozřejmě celá řada a je třeba si říci, zda chceme pokračovat v politice snižování příspěvku státu na výkon státních kompetencí. Dneska územní správy dotují výkon státní správy zhruba z 20 %. Zda chceme nečinně přihlížet, jak tone veřejné zdravotní pojištění, když víme, že stát platí za státního pojištěnce zhruba 40 % té částky, která musí být vynaložena, protože státní pojištěnec, samozřejmě to jsou specifictví klienti v určité životní situaci, a tedy je musí ekonomika VZP dotovat z 60 %. To jsou vážné otázky. A tento rozpočet na ně neodpovídá.

Poslední poznámka, abych už dlouho neotravoval, doufám, že jsem udržel vaši pozornost. Objevil jsem myšlenku v médiích – tuším, že to byly Věci veřejné, ať se na mě nezlobí, ale čtu je, tak by měly být vlastně rády – že jsou rezervy, že se není třeba bát, protože je poměrně pořádná duchna, peřina a polštářek na dluhové službě. To je pravda, i když to není objev. Kdyby se zeptaly, mohli jsme jim prozradit, že takto byly financovány problémy státního rozpočtu jak v roce 2010, tak v roce 2011. Problém je směrem k roku 2012, že ta situace ve finančním sektoru se dramaticky mění, a jestliže krize v roce 2009 přišla z Ameriky, tak tentokrát startuje z Evropy. A to může vést k tomu, že cena financování českého dluhu nemusí být ta, na kterou jsme zvyklí. Takže tato rezerva je velmi sporná a já bych se tím neuspokojoval, že je z čeho vydotovat nějaké disbalance v té základní finanční bilanci našeho státu.

Obávám se, že tomu tak nebude. Proto je to koncepčně špatně. Proto nemůžeme podpořit tento státní rozpočet, i když debaty o tom, jestli bude, nebo nebude rozpočtové provizorium, jsou druhotné, protože to jsou debaty, kdo ten bordel, nebo chcete-li decentněji chaos, bude kočírovat. Protože ta čísla neplatí, tak by stejně tak neplatila ve stadiu rozpočtového provizoria, musely by se hasit největší problémy, nutné peníze by musely natéci, takže nestrašme se rozpočtovým provizoriem, my v něm de facto už žijeme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším do rozpravy je přihlášen pan poslanec Josef Smýkal.

Poslanec Josef Smýkal: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, torzo vlády, kolegyně a kolegové, součástí návrhu státního rozpočtu, který dnes projednáváme, je i oblast dopravy, oblast, která se do-

týká každého z nás, každého občana, a proto se zaměřím i na tyto záležitosti. A protože je rozsáhlá, dotknu se i stěžejních částí, a to je otázka Státního fondu dopravní infrastruktury.

Co říci na úvod? Snad rozbité silnice a dálnice, rozpadající se železniční tratě, pro dopravu nepoužitelné vodní toky – takovou se postupně stává situace v české dopravě. Už pomalu přestává být horrovou vizí situace, kdy Česká republika bude špatně dopravně dostupnou zemí, kdy všichni, ať už pojedou ze severu na jih, nebo ze západu na východ, budou hledat způsoby, jak se naší zemi vyhnout. A zbude jen snad přístup ze vzduchu. Jistě, je to určitá nadsázka, ale faktem je, že situace v české dopravě a především v dopravní infrastruktuře je více než tristní. A nejde jen o jakési subjektivní pocity mé osoby, občanů naší vlasti. Podle údajů různých agentur totiž patří infrastruktura České republiky k evropskému podprůměru a kvalitou je snad až na 80. místě mezi hodnocenými státy.

Nechci rozebírat všechny příčiny, ať je to jistá nekoncepčnost, nebo fakt, že se na postu ministra dopravy od roku 2006 až dodnes vystříдалo celkem rekordních sedm lidí, z nichž mnozí se nestačili v ministerském křesle ani ohřát, natož aby řešili problémy dopravy a přišli s nějakou racionální koncepcí, včetně potřebných zdrojů.

Protože dnes projednáváme v prvním čtení státní rozpočet, chci se mimo jiné zaměřit na jednu z dlouhodobých příčin a tou je podfinancování dopravní infrastruktury. Podíváme-li se v delším časovém horizontu, pak je naprosto zřejmý sestupný trend. A čím dál více se rozevírají nůžky mezi reálnými potřebami výstavby a údržby dopravní infrastruktury a jejím financováním. Odečteme-li například z výdajů státního fondu peníze na výstavbu a provozování mytného či na činnost samotného fondu, tak státní fond v roce 2008 reálně utratil na výstavbu, opravy a údržbu jím financované dopravní infrastruktury 85 miliard Kč, v roce 2009 to pak bylo 83 miliard, v roce 2010 činily výdaje 74 miliard a letos se předpokládá pouhých 58 miliard, respektive reálně 55.

Vláda schválila výdajový limit pro rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 ve výši 41 miliard Kč. Tento výhled představuje faktické snížení objemu zdrojů o 6 miliard Kč proti původnímu schválenému střednědobému rámci pro rok 2012, který činil 47 miliard. Pro roky 2013 a 2014 byl pak stanoven výdajový rámec 47 miliard Kč. To je absolutně nepostačující na plnění dopravní politiky České republiky, ani při posunu dokončení výstavby páteřní sítě dálnic, rychlostních silnic, koridorových tratí z roku 2020 na rok 2025 a za předpokladu případné výstavby některých komunikací v polovičním profilu nebo vystřídání třípruhového uspořádání. Na to by bylo pro období 2012 až 2014 potřeba více než 108 miliard Kč z národních zdrojů. De facto nic – a říkám nic –

vlastně nevyřešilo posílení rozpočtu státního fondu o 4 miliardy, které navíc, si myslím, ministerstvo nebo státní fond bleskově utratí, nebo utratilo, a možná byla na čas zavřena ústa koaličnímu partnerovi.

Současně vláda rozhodla o omezení výše čerpání úvěru Evropské investiční banky na spolufinancování prostředků operačního programu Doprava na částku 3,74 miliardy Kč, což představuje snížení téměř o 50 %. Takové snižování financí na výstavbu dopravní infrastruktury je v přímém rozporu nejen s trendem, který razí vyspělé evropské státy, ale hlavně je v jasném rozporu s vlastním programovým prohlášením naší vlády.

Sociální demokracie není jediná, která kritizuje tyto skutečnosti. Dovolím si citovat například ze stanoviska Svazu podnikatelů ve stavebnictví. Cituji: “Svaz podnikatelů ve stavebnictví v České republice je zklamán z jednání, která předcházela schvalování státního rozpočtu pro rok 2012, i z jejich výsledku, který přinesl navýšení nákladů na státní fond pouze 4 miliardy, tedy na celkových 41 miliard. Uvedená částka neřeší tristní situaci, ve které se v současné době stavebnictví, zejména dopravní infrastruktura nachází.” Nebo z připomínek Svazu průmyslu a dopravy k rozpočtu a střednědobému výhledu státního fondu. Opět si dovoluji citovat zásadní připomínku: Svaz průmyslu a dopravy České republiky zcela zásadně nesouhlasí s předloženým rozpočtem státního fondu, jenž vychází z finančních rámců stanovených usnesením vlády České republiky č. 590 ze dne 20. července 2011 pro rok 2012 a střednědobého výhledu pro roky 13 a 14, a považuje jej za zcela nedostatečný. V případě jeho schválení v navrženém znění dojde k postupnému snižování konkurenceschopnosti České republiky s přímým dopadem do zaměstnanosti.” To, pro vás, vládo, koaliční poslanci, kolegyně a kolegové, nejsou argumenty, nebo to není jen kritika, jak se často říká, zleva.

A dovolte mi jednu poznámku. Myslím si, že tak diskutujeme občas mimo protokol, sami kolegové i z koaliční vlády řeknou, jaký je problém v dopravě, jak je potřeba povýšit finance do celé struktury dopravy, ale bohužel, když jde o hlasování, hlasují jak jeden šik.

Říká se, že vláda hledá cesty, jak zvýšit konkurenceschopnost národního hospodářství a v přijatých strategiích vymezuje nezbytný předpoklad v kvalitní dopravní infrastruktuře. Na druhé straně razí politiku tupých – a já zdůrazňuji tupých – škrťů, které tolik chtěnou prosperitu a konkurenceschopnost v žádném případě nezajistí. Je na místě připomenout, že význam investic, a hovoří o tom snad každý z vás, do dopravní infrastruktury je pro rozvoj ekonomiky jednoznačný a nezpochybnitelný. Podle mne platí, že doprava a dopravní infrastruktura jsou důležitým faktorem dynamiky rozvoje naší ekonomiky s přímým vlivem na zaměstnanost. Efekt se projevuje na úrovni celého národního hospodářství, zjednodušeně řečeno jako součet vzrůstu produkční funk-

ce jednotlivých regionů. O multiplikačních efektech, a už jsem o tom často hovořil, v případě stavebnictví a dopravní infrastruktury se nehovoří jen teoreticky. Konkrétně každý investovaný milion korun do výstavby generuje stabilizaci tří až čtyř pracovníků v ekonomice, a to nejen ve stavebnictví, ale i v návazných oborech. Státu se tedy jednoznačně vyplácí investovat do výstavby a údržby dopravní infrastruktury. A jen pro doplnění: stavebnictví se v České republice na tvorbě hrubého domácího produktu podílí přibližně sedmi až osmi procenty, zaměstnává zhruba 450 tisíc pracovníků, z toho část dopravní stavebnictví činí zhruba polovinu.

Bude-li tedy meziročně od hlavního investora, kterým je v dopravní infrastruktuře stát, k dispozici o 36 % méně finančních zdrojů, lze důvodně očekávat, že se to projeví bohužel nejen na našich očekáváních z hlediska zlepšení stavu dopravních cest, ale i ve státním rozpočtu, a to právě díky rezignaci na multiplikační efekty. Při posuzování vládní dopravní nepolitiky a nekoncepce však nelze přehlédnout naopak negativní multiplikační efekty, které s sebou nese politika koaliční vlády. Má a bude to mít samozřejmě silné negativní důsledky pro stavebnictví a jeho další propad, pro ekonomiku firem, zastavení investic do rozvoje, zastarávání technologií, a tím i zhoršení kvality, ale také ztrátu zájmu o obor u mladé generace, zvyšování nezaměstnanosti, odchod kvalifikovaných pracovníků dělnických i technických profesí.

Velké firmy se redukují, ale přežívají díky zahraničním majitelům i proto, že pracují v zahraničí. Zato střední jsou v klinickém kolapsu a zaměstnanci malých firem se dnes často hlásí na úřadech práce. To jsme asi nechtěli, přátelé. Výsledky prvních sedmi měsíců roku 2011 ukazují, že se negativní situace v odvětví nadále prohlubuje. Stavební produkce v červenci 2011 klesla meziročně reálně o 11,1 %, produkce v pozemním stavitelství klesla o 6,4 % a v inženýrském stavitelství se snížila o necelých 20 %. Stavební produkce od počátku roku do konce července klesla ve srovnání se stejným obdobím o 17,6 %. V roce 2011 přijde ve stavebnictví, tedy včetně dopravního stavitelství, o místo asi 12 000 zaměstnanců a v roce 2012 by to mohlo být podle určitých odhadů až 20 až 25 tisíc zaměstnanců. To si myslím, že jsou pro vás, přátelé, argumenty, které je potřeba vnímat, a jsou to tvrdá fakta.

Nelze také nevidět, že tristní stav našich dálnic a silnic má vliv na bezpečnost dopravy, nemluvě pak o nesmyslných škrtích v oblasti bezpečnosti dopravy.

K tomu drobná poznámka. Jsem zvědav, kdo si z vás, kolegyně a kolegové, vládo, možná pane ministře dopravy, vezme na svědomí třeba jeden lidský život, který způsobíte svými škrti do oblasti bezpečnosti dopravy. Netěším se na situaci, kdy vám to budu muset připomenout.

Financí na dopravní infrastrukturu ubývá, zatímco stále více se zvětšuje

mezera mezi prohlášením vlády o dodržení finančních prostředků na výstavbu dopravní infrastruktury a skutečností. Je tedy zároveň na místě připomenout sliby vládních stran vládní koalice. Cituji:

ODS: Investice do dopravní infrastruktury jsou důležitou oporou v době ekonomické krize a výhodou pro budoucnost. S výstavbou dopravní infrastruktury souvisí více než sto tisíc pracovních míst. Chceme vyčerpat co nejvíce peněz z Evropské unie, každý rok nejméně 25 miliard korun.

Věci veřejné: Doprava hraje v rozvoji České republiky zásadní roli. Věci veřejné mají za cíl zasadit se o vybudování dostatečně kvalitní a bezpečné dopravní infrastruktury a zajistit její kvalitní údržbu a provozuschopnost.

TOP 09: Vláda hodlá investovat do urychleného dobudování chybějícího úseku dálnic, rychlostních silnic a úprav silnic, jako jsou první třídy včetně jejich napojení na evropskou síť.

Kolegyně a kolegové, jenom slušnost mi brání v tom, abych řekl od plic a na rovinu, co si o tom všem myslím. Snad jen sliby chyby, nebo chcete-li: když ptáčka chytají, pěkně mu zpívají. Nicméně se musím ještě ptát, proč neplatí programové prohlášení vlády České republiky, ve kterém vláda slibuje zachování investic nebo výši investic do dopravní infrastruktury. Proč neplatí dopravní politika České republiky na léta 2005 až 2013 ani strategie konkurenceschopnosti České republiky? Je mi jasné, že všichni nastavují ruce, nikdo nechce přijít o své prostředky. Nejsem ani stoupencem zadlužování. Na druhé straně nemohu podpořit rozpočet, v němž jsou patrné jen a jen škrti, zatímco vládě chybí odvaha podnikat reálné kroky k zásadnímu zlepšení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Vojtěch Filip, kterému předávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych se v podstatě jen krátce vyjádřil k předloženému návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2012. Nemám v úmyslu nahrazovat naše rozpočtové experty, ale musím se zamyslet nad strukturou rozpočtu.

Jistě není potřebné, abych opakoval čísla, ať už jde o příjmy, výdaje nebo stopětmiliardový schodek a jeho rozložení. Zabýval bych se spíše tím, jaká je struktura tvorby rozpočtu a proč si myslím, že takový návrh rozpočtu je nejen nereálný nebo virtuální – podle toho, jestli vezmu vyjádření pana ministra financí Miroslava Kalouska, nebo našeho stranického stínového ministra financí Jiřího Dolejše.

Když jsem tady hovořil vloni o tom, že státní rozpočet nezajišťuje vůbec

východisko České republiky z krize a že rok 2011 bude znamenat spíše její prohloubení než jakési nastartování změn v české ekonomice, které by mohly vyvést Českou republiku z krize, tak jsem to myslel velmi vážně. A žádal jsem ministra financí a vládu o to, aby směřovala některé své finanční kroky k tomu, aby česká ekonomika mohla posílit, ať už jde o svou exportní schopnost, nebo koupěschopnou poptávku obyvatelstva. Nesetkal jsem se s pochopením a letošní rok je jenom dokladem toho, že tato nesmyslná politika pokračuje.

Dovolte mi tedy několik čísel, která mluví o struktuře rozpočtu z jiného pohledu, než jaký máte v kapitolním sešitě.

Daňové příjmy státního rozpočtu tvoří 51,7 % a příjmy ze sociálního pojištění 35,4 %. Je jasné, že úbytek na daňových příjmech samozřejmě ukazuje na to, jaká je nesmyslná struktura v tvorbě příjmů státního rozpočtu a jaký je potom podíl oněch vlastně neodmyslitelných nákladů, které tam jsou, nebo chcete-li, jak se běžně užívá, mandatorních výdajů, tedy výdajů, které máme ze zákona.

Takový trend je samozřejmě nebezpečný, protože tvoří velmi malou rezervu na to, aby mohl státní rozpočet reagovat na změny ekonomiky ať už v České republice, v Evropě nebo v rámci toho záměru, pokud vůbec nějaký záměr vlády existuje.

Ve struktuře příjmů je ještě horší podívat se na strukturu příjmů z pohledu jednotlivých druhů daní. Struktura je, promiňte mi, zcela katastrofální, protože vláda nemá odvahu se lidem podívat do očí a říci: aby stát fungoval, je potřeba, aby byly takové daně. Nebudu tady připomínat legitimitu některých rozhodnutí, když vůbec neodpovídá volebním programům jednotlivých koaličních stran. To je otázka spíše z teorie státu nebo teorie práva než finanční. Ale faktem je, že zvyšování nepřímých daní, které tvoří 1,8násobek daní přímých, ukazuje, že vláda neumí říci, jakým způsobem bude financovat stát.

Pokud v podstatě přímé daně – a tady je ještě úplná katastrofa, jak klesá daň z příjmu právnických osob, a vláda s tím vůbec nic nedělá, vůbec se nesnaží v této oblasti něco udělat a pořád zpívá stejnou obehnanou písničku, která už ve světě opravdu neplatí, tak jenom podvazuje ekonomiku České republiky a nevytváří vůbec žádný prostor pro to, aby Česká republika se mohla odrazit od toho virtuálního dna. Ona spíš padá do bahna, ze kterého není úniku.

To, co tady řekl ministr financí, že bude předkládat pravděpodobně v březnu nebo dubnu příštího roku jakýsi nový rozpočet, nebo změnu rozpočtu – já rozumím tomu, co říkal, že takového zlatého člověka nezná, který by uměl predikovat vývoj, ale přece jen si myslím, že schvalovat státní rozpočet, který leží na nereálných číslech, je trochu nesmyslný krok, pokud má jít o základní ekonomický zákon státu pro příští období.

Podotýkám, že zvyšování nepřímých daní není jenom otázka odvahy vlády podívat se lidem do očí a říci: tohle potřebujeme, taková musí být daňová soustava, abychom mohli ufinancovat stát, a my proti financování státu vám nabízáme takové a takové škrtky. Ale vláda zase za celý rok nic nevytvořila, než spořit na mzdách. Já chápu, že nikdo z mezd nechce vládě nic odvádět, že si myslí, že cena práce je u nás velmi nízká. V podstatě vláda reaguje jenom na to, aby jí zbylo na neprůhledné veřejné zakázky, a to mi je nejen trochu líto a mrzí mě to, já to považuji za zhoubné pro další vývoj české ekonomiky.

Navíc onen krok, který vede ke sjednocování daně z přidané hodnoty, mi připadá už opravdu ekonomicky za hranou únosnosti. Víme, kolik ekonomických nástrojů, pokud nechceme sahat k jakémusi administrativnímu řízení ekonomiky, vláda má. Je jich obrovský nedostatek. Reakcí, které může vláda udělat v řízení ekonomických procesů v České republice, je málo, a my ten nástroj, který jakžtakž mohl uvolnit ruce při rozvoji toho nebo onoho resortu, sami sobě vyrážíme z ruky a vláda se zbavuje nástroje, který je běžný pro řízení ekonomiky. To mi připadá nesmyslné, dokonce si dovoluji říci hloupé. Zbavování se těchto nástrojů je podle mě i neodpovědné.

Pokud jde o strukturu vnitřní, je samozřejmě evidentní, že vláda nemá žádný záměr, že vláda tápe, a také proto nemůže najít výsledný model, který vychází z nějaké situace, která je v české ekonomice a která je v České republice.

Nebudu opakovat to, co tady říkali předřečníci. Nejsem ten, kdo by exhiboval na jednotlivých číslech nebo na jednotlivých údajích, které tady nakonec moji předřečníci zčásti řekli. Jenom připomenu jednu věc zásadního charakteru. Jestliže máme v úmyslu reformovat nějaký systém, který v České republice funguje, nemůže to být deforma, to znamená, že zavedeme taková ekonomická opatření, která srazí na kolena celý ten sektor, a potom, když přestane fungovat, tak vláda slavnostně prohlásí, že to nefunguje a že se musí zavést reforma.

Připomínám evidentní ekonomické nesmysly od roku 2007, které pořád opakujeme. Ať už jde o snižování daňového výnosu, ať už jde o škrtání v jednotlivých systémech, podřízení sociálního pojištění ať už zastropováním nebo jinými kroky, které tady padly, prostě ano, vždycky byl deformován jednotlivý systém, ten potom musel být takzvaně vládou reformován, protože čísla ukazovala, že už to nefunguje, a ten systém vedl nejen k privatizaci toho systému, ale dokonce k destrukci toho systému funkčního. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že trend je špatný.

Znovu tedy nabízím, kdyby zákon o státním rozpočtu nebyl přijat, že je možné ho předložit znovu a už v systému, který umožňuje alespoň nastartování některých kroků vedoucích k ekonomickému růstu, protože e-

ekonomický výsledek se nedá ušetřit. Ekonomický výsledek se musí vždycky jenom vytvořit. To ví každý, byť jenom středně ekonomicky vzdělaný člověk, který se ekonomikou zabývá. Ušetřit můžeme tam, kde je jakési rozhazování, jakýsi systém příliš volné ruky. Ale v systémech uzavřených, dokonce tam, kde hrozí krize, se musí starat každá odpovědná vláda o to, že vytvoří vyšší ekonomický efekt. A ten v tom rozpočtu není.

To je hlavní důvod, proč nejen já, ale i ostatní kolegové a kolegyně poslanci z klubu KSČM návrh státního rozpočtu v žádném případě nepodpoří. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci. Požádal bych paní místopředsedkyni Klasnovou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já předávám slovo. S přednostním právem vystoupí místopředseda Poslanecké sněmovny pan poslanec Zaorálek. Prosím, pane poslanče.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, přeji vám dobré poledne. Jsem rád, že se mohu vyjádřit v prvním čtení ke státnímu rozpočtu České republiky na rok 2012.

Dovolte mi, abych tady řekl jednu věc, která mi připadá v posledních dnech stále důležitější, že totiž otázka státního rozpočtu není zdaleka jen otázka ekonomická, a dokonce možná to, co není jenom ekonomie a řeč ekonomie, je v jistém ohledu ještě důležitější než ta čistě ekonomická úvaha.

Jestli tedy Bill Clinton měl na desce stolu v Oválné pracovně nápis "It's about economy, stupid", tedy "Je to, hlupáku, o ekonomii", tak dnes stále častěji se ozývá vlastně v reakci na tento známý Clintonův bonmot, že je to o celé řadě dalších věcí, o obecné politice a o souvislostech, ve kterých se ekonomie odehrává.

A myslím, že to samozřejmě platí také o státním rozpočtu České republiky, protože, rozumíte, nejdůležitější není to, jak budeme tady teď debátovat o deficitu a o technických ekonomických věcech, ale vláda vystupuje jako někdo, kdo se snaží tvrdit, že je dobrý hospodář, že má k dispozici nějaké příjmy, ta vláda zastřešuje celou řadu sektorů a ona vystupuje jako někdo, kdo říká, že je připraven s tím řádně hospodařit v příštím roce. A problém je v tom, jestli vláda má tuhle věrohodnost a jestli skutečně i před veřejností má habitus toho, kdo s těmi penězi zachází jako opravdu dobrý hospodář. Mně připadá, že tahle věrohodnost se zacházením s finančními prostředky státu, to je první předpoklad. A druhý. Jestli má nějakou obecnější představu než jenom rozpočet na jeden rok, to znamená, jestli jednoletý rozpočet je součástí nějaké dlouhodobější strategie a představy

nejenom o české ekonomice, ale vlastně také o celém českém státu, o podobě společnosti, kterou chceme budovat, a dokonce i o způsobu života.

Dnes v souvislosti s ekonomickou krizí se často říká, že vlastně jde třeba o obhajobu evropského způsobu života. A my jsme, doufám, součástí určité evropské moderny, jak se vyvinula v posledních desetiletích na kontinentě. Rozpočet je tedy také otázka civilizačně kulturní. A jde o to, jestli tuto představu státu, se kterým se identifikuje i veřejnost, vláda v této chvíli představuje. A chtěl bych upozornit na to, že když se podíváme na názory veřejnosti v průzkumech, tak si myslím, že jsou věci, ve kterých vláda ztrácí svou pozici věrohodného reprezentanta.

A chtěl bych tady upozornit na jednu věc, která v souvislosti s rozpočtem mi připadá klíčová. A to je to, že i v souvislosti s tímto rozpočtem ministr financí dokonce mluví o tom, že to vypadá, že vývoj ekonomiky může být turbulentní a že mohou přijít další škrty, pravděpodobně, jak říká, nejenom tupé škrty, ale dokonce i ostré škrty. To znamená, že rozpočet je sestavován a to hlavní, o čem se mluví, je, že možná v této podobě nebude stačit, že bude třeba ho dále redukovat, že v něm bude třeba dále šetřit. A řekněme, že v podmínkách ekonomické krize je ta šetrnost a to dobré hospodaření určitě oprávněný požadavek. Nicméně jestli je to tak, tak si myslím, že zásadní – a to souvisí s rozpočtem – je způsob, jak se vláda staví k jednomu z nejvážnějších problémů české společnosti, protože když se podíváte na poslední průzkumy, tak všechny potvrzují, že česká společnost pokládá za jeden z nejvážnějších problémů vedle nezaměstnanosti například boj s korupcí. A my v této Sněmovně vlastně paralelně s tímto rozpočtem se zabýváme také zákony, které se týkají boje s korupcí. A pro zacházení s finančními prostředky je zvládnutí parazitování na veřejných penězích v České republice jedna ze základních věcí. Nebudu tady opakovat, protože jsem to řekl již v minulosti, jak v posledních mezinárodních žebříčcích, které hodnotí úroveň korupce ve státech světa, je právě Česká republika na tom špatně, a dokonce ještě více klesá. V nedávno uveřejněném průzkumu německých podnikatelů byla šokující informace, že Českou republiku pokládají za jednu z evropských zemí, která je na tom úplně nejhůř, je na samém dně z hlediska zacházení s veřejnými penězi a obecné korupce. To je pohled německých podnikatelů, tedy Německa, země, která samozřejmě s Českou republikou nesmírně souvisí. A tedy zájem německých investorů, podnikatelů o Českou republiku je zřejmě klíčový pro prosperitu a ekonomický úspěch této země.

Toto není jenom věc nějaké záliby nějakých politiků v tom, jak se v této věci daří a co se v ní podnikne, ale je to prostě něco, co asi souvisí i s tím, jak se bude vyvíjet rozpočet a jaká je důvěra v ten text, který je tady předložen.

A pro mě, přiznám se vám, je úplně zásadní informace, kterou jsem dostal skoro v posledních hodinách, kdy jsem zjistil, že v novele zákona o veřejných zakázkách, o které se tady ve Sněmovně jednalo, to vypadá tak, že sotva bude zásadní podpora pro ten návrh, který jsme my podpořili a který se vypracoval společně s Nadačním fondem boje proti korupci a také s občanským sdružením Veřejnost proti korupci a kde se navrhovalo, aby do budoucna, na základě nové úpravy zákona, bylo skutečně dosaženo transparentnosti v tom, kdo se dostane k veřejným penězům. Princip, který se měl tady prosadit v zacházení s veřejnými penězi – a to je to, co je státní rozpočet v jeho významné části – by byl jednoduchý. Kdybychom se chtěli chovat jako dobří hospodáři, tak prostě mělo platit to, že pokud někdo vyhraje soutěž, veřejnou zakázku, tak se bude muset potom takřikajíc svléci donaha, to znamená, že bude muset prokázat a vlastnickou strukturu vyjevit až do fyzického vlastníka a nebo obchodovatelné společnosti. Poměrně to zjednodušuji, ale zhruba tak to je.

A jak vypadá situace dnes, přátelé, ptám se. Ptám se na to, kdo to podpoří. Podle informací, které mám k dispozici, vypadá to, že menšina poslanců v této Sněmovně zůstane sama. Vládní koalice se prostě zřejmě rozhodla do toho nejít. A co to znamená? Že tato novela, která je podle mě z hlediska parazitování na veřejných penězích naprosto zásadní, projde v podobě, která v této zemi v boji s korupcí nezmění nic. Když se totiž podíváte na to, jak by tato novela fungovala, s tím návrhem, za který se nyní staví vládní koalice – to je to, že se musí odhalovat pouze ti, kteří mají více než 10 % akcií, a že zároveň stačí seznam subdodavatelů, zhruba řekněme, že na této úrovni se rysuje, že to tedy dopadne – tak to bude znamenat, že takové kauzy jako opencard nebo ProMoPro budou plout zhruba ve stejné podobě, jak pluly – nedostaneme se k žádné z těch subdodavatelských společností, k žádnému vyjasnění toho, kdo je vlastníkem, k žádnému vyřešení problému konfliktu zájmů, který tady skrytý, podezřelý je a o kterém se leckdo myslí, že je vážným problémem v této zemi.

Rozumíte, podmínkou toho, abychom se vážně zabývali rozpočtem, abychom mluvili o nějakých ostrých nebo tupých škrtech, podmínkou toho, abychom předstupovali před veřejnost a říkali jí, že se bude muset uskrovnit nebo utáhnout opasky v dalším období, je, abychom předvedli, že skutečně chceme pečlivě, starostlivě zacházet s veřejnými penězi, které jsou součástí státního rozpočtu České republiky, a pokud se budou někomu poskytovat, tak to bude za kontrolovatelných podmínek. Ten princip, o kterém jsem mluvil, že kdo se dostane k veřejné zakázce, tak se musíme dovědět, kdo to přesně je, to je princip, který platí v civilizovaném světě, prosazuje se v něm právě v této krizi podle mě stále jednoznačněji. A tady, pokud se vydáme tou cestou, a podle mě to vypadá, že skutečně celá ta velká šaráda novely zákona o veřejných zakázkách skončí tím, že

se prostě nehneme vůbec, protože když se podíváte na to, co se nyní rysuje jako výsledek, tak opravdu v kauze ProMoPro se nedostaneme do vlastnické struktury, maximálně se dozvíme názvy některých subdodavatelů, ale vůbec nebudeme vědět, kdo se za tím opravdu skrývá, takže se nezmění vůbec nic. A úroveň zacházení s veřejnými penězi prostě zůstane stejná, jaká je. A mně připadá, že si vláda nemůže dovolit v této chvíli i v těch rizicích, která přináší evropská a světová krize, předstoupit před veřejnost, říkat, že je dobrý hospodář, že ona je připravena se skutečně starat o peníze, a zároveň není ochotna učinit transparentní to, co je velký vážný problém v České republice, nejenom pro mě nebo nějakou jednu politickou opoziční stranu, ale dokonce i pro zahraničí, sledovatelně ve výzkumech, v žebříčcích, které se na to téma dělají.

Jsem tedy přesvědčen, že to je jedna z těch politických souvislostí, které se týkají projednávání rozpočtu. Jestli chceme a jestli vláda chce vážně vystupovat jako dobrý hospodář, který tu s péčí a odpovědně předkládá rozpočet, nemůže zároveň vládní koalice se takto stavět k novele zákona o veřejných zakázkách. Myslím si, že to prostě vláda neustojí a že rozpočet s tím konkrétně souvisí. To je totiž otázka skoro morální. Jestli říkáte lidem, musíme šetřit, musíte utáhnout opasky, tak vy musíte předvést, že s nimi hrajete poctivou hru. A pokud ne, tak tento rozpočet nejen že je nevěrohodný, ale podle mě je to v něčem i arogantní vůči veřejnosti.

Protože chtít po někom, aby se uskomnil, a neudělat pořádek v penězích, a dokonce ponechat celou oblast konfliktu zájmů, podezření, která tady jsou, ponechat ji prostě tak, jak je, je podle mne něco, co tahle vláda nemůže ustát. Já si myslím, že to je zásadní pro debatu s rozpočtem. Že to vůbec není okrajová věc, protože opakuji, co jsem řekl na začátku: Rozpočet není jenom o ekonomii. Rozpočet, to je vrcholně politická věc. A tahle politická debata by měla být součástí našeho jednání o rozpočtu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Petr Braný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já zde nebudu hovořit o vývoji, který se očekává, a o blízkých perspektivách české ekonomiky v příštím roce. O tom už zde hovořili jiní, zejména z dopadu na makroekonomickou situaci a na státní rozpočet české vlády, tak jak ho predikují instituce, které jsou k tomu určeny, zejména Česká národní banka a renomované zahraniční instituce. Myslím si, že kolega Jiří Dolejš to podrobně již zmínil ve svém vystoupení. Snad jenom uvedu, že nerealistický vládní odhad příjmů, jak už

řekl pan ministr financí ve svém úvodním vystoupení ke státnímu rozpočtu, může znamenat v roce 2012 dodatečný výpadek nejméně 15, on říká 17, ale já říkám až 30 miliard korun daňového inkasa. To ovšem staví návrh rozpočtu pro rok 2012 do velice problematického světla.

Chci se zprvu, i když jen okrajově, zmínit o naprosto skandální situaci, ze které v oblasti legislativní tento vládní návrh vychází. Příjmová i výdajová stránka rozpočtu je totiž založena na působení zákonů, které dosud nebyly schváleny Parlamentem. Ovšem je to příznačné pro současnou vládu, že staví svůj návrh státního rozpočtu na zákonech, které neplatí. To je ovšem z legislativně procedurálního hlediska nepřijatelný stav a neměli bychom jej jen tak pominout.

V oblasti rozpočtových příjmů vychází vládní návrh státního rozpočtu pro příští rok z dalšího poklesu celkové míry zdanění. Ovšem tento proces celkového poklesu míry zdanění vychází pro nás, pro Komunistickou stranu Čech a Moravy, z nepřijatelného konceptu zásadního přesunu míry zdanění od vyšších příjmových skupin a firem ke skupinám středně- a nízkopříjmovým prostřednictvím výrazného posilování zdanění spotřeby ze současného snižování zdanění příjmu a majetku.

Podle vládní dokumentace k návrhu státního rozpočtu by mělo v roce 2012 by měla konsolidovaná složená daňová kvóta dosáhnout hodnoty přibližně 35 %. To znamená, že oproti roku 2011 poklesne o více než půl procenta a v roce 2008, jenom připomenutí, byla tato kvóta 37procentní. Pro srovnání – tento ukazatel za průměr Evropské unie dosahuje dlouhodobé hodnoty přibližně 30. Ovšem kdyby se naše konsolidovaná daňová kvóta, která je jednou z nejnižších v Evropské unii a způsobuje nám výrazné problémy v oblasti veřejných financí zvýšila prostřednictvím zvýšení daňového výnosu o dva procentní body, a byla tedy stále pod průměrem Evropské unie, pak bychom měli již nyní v zásadě vyrovnané veřejné finance, respektive minimálně státní rozpočet.

Vláda se snaží posílit příjmovou stránku rozpočtu, ovšem kromě zvyšování nepřímého zdanění pro rok 2012 usiluje o to, a zdůrazňuje, že i při výrazném poklesu míry zdanění, o zvýšení snížené sazby DPH z 10 na 14 %, tedy o významné zvýšení daně nízké- a středněpříjmových skupin obyvatelstva. Současně hledá, co by ještě zpoplatnila, například emisní povolenky, bez ohledu na to, jak by se to mohlo promítnout do dalšího růstu cen energií či zboží. Vláda tedy usiluje o to, aby naši účast ve východoevropských daňových závodech zaplatila jednak střední třída a především nejchudší skupiny obyvatelstva. Mají je zaplatit ve vyšších cenách základních životních potřeb, v nižších platech a snižování zaměstnanosti ve veřejném sektoru. Ve výrazně redukováných či zrušených sociálních dávkách, ve snížených nemocenských dávkách a podporách v nezaměstnanosti, ve výrazně zvýšených platbách u lékaře, dodatečných

platbách za vzdělávání svých dětí atd. To je ten vládní koncept sociální politiky Nečasovy vlády v praxi.

Obdobných kritických výhrad zde již zaznělo a ještě zazní mnoho. Já však nemohu nezmínit problematiku dotací obcí na výkon státní správy. Zde nelze nevidět nějaký pozitivní posun oproti předchozímu roku. Od příštího roku v souvislosti s novelizací zákonů v sociální oblasti obce nebudou zprostředkovávat výplatu nepojistných dávek, jako jsou například dávky pomoci v hmotné nouzi či příspěvek na péči. Tato působnost by měla od ledna 2012 přejít na Úřad práce České republiky, a tedy se to projeví i ve snížení objemu příspěvku na výkon státní správy pro obce s rozšířenou působností. Sice osobně nesouhlasím s tímto vládním konceptem tzv. sociální reformy I, ale když se již bude realizovat, tak snížení objemu příspěvku na výkon státní správy z tohoto titulu má svoji logiku. Ale ušetříme veřejné finance?

Jenom pro příklad: V Českém Krumlově vyplácíme více než 800 tisíc na těchto dávkách měsíčně. Končí to v gesci úřadu a bude to řešit dneska ještě nejasné kompetenční rozhodnutí, a to jestli úřad práce si zde zřídí nějaké pracoviště nebo jakým způsobem to bude řešit. A výsledkem je, že mají velmi složitou situaci rozhodnout, jak budou tyto prostředky distribuovat ke konečnému příjemci. A tady budou jednoznačně narůstat vyšší náklady, nehledě na to, že první týdny, jak sami uvádějí ti, kteří to mají realizovat, budou pod takovým tlakem, že když bude několikátýdenní zpoždění těchto dávek, tak to bude velký úspěch. A jsou připraveni na úřadech práce i po vzoru naší Sněmovny na noční směny o Vánocích a novoročních svátcích, protože dříve nebudou schopni se na to připravit.

V Jihočeském kraji třeba úřady práce snížily o 150 míst, propustily zaměstnance a budou získávat z obcí postupně do 98 zaměstnanců až 100, ale bude to období velmi složité. Takže nejenom přechodné období bude náročné a projeví se nespokojeností těch, kteří oprávněně mají nárok na tyto dávky a nebudou je dostávat včas, ale i v dlouhodobých nákladech, které vzniknou tím, že se budou prostředky různým způsobem náhradním teď řešit a vydávat, a nespraví to ani tzv. víze vydávání karet, které by toto měly vyřešit.

Co však logiku podle mého soudu nemá, je i to, že vládní rozpočtový návrh de facto nepočítá ani s valorizací tohoto příspěvku na výkon státní správy a dotace na výkon zřizovatelských funkcí převedených z okresních úřadů obcím. Do objemů příslušných dotačních titulů byly promítnuty pouze vlivy vyplývající ze změny počtu obyvatel, počtu žáků, lůžkových kapacit apod. Ovšem konstrukce tohoto příspěvku se proti roku 2011 nemění. Jsem toho názoru, že by bylo jenom rozumné, kdyby vláda přistoupila k plnému profinancování přenesené státní správy na obce a kraje. Řádově by se jednalo o několik miliard korun, které by se ročně přesunuly v rozpočtu

obcí. Přitom finanční zdroje k takovému kroku jsou. Nezapomeňme totiž, že ve výdajové oblasti například zaplacených úroků ze státního dluhu dochází k absolutním úsporám.

Když Poslanecká sněmovna projednávala počátkem loňského prosince ve druhém čtení návrh státního rozpočtu pro rok 2011, navrhl jsem tehdy přesun alespoň jedné miliardy korun právě z úroku na obsluhu státního dluhu v letošním roce, a vytvořit tak zdroj na zvýšení příspěvku vlády na výkon státní správy obcím.

Tento můj návrh byl ovšem pravicovou vládní koalicí zamítnut. Nicméně soudím, že by to bylo jistě rozumným a nadmíru potřebným krokem, o kterém bychom měli uvažovat i dnes. Nelze totiž nevidět, že se finanční situace obcí v oblasti výkonu státní správy, která není v posledních letech nijak dobrá, bohužel stále zhoršuje. Jde o to, že je na obce ze strany státu delegována stále více nejrůznější správní agenda, ale již nikoliv s tím související kompetence potřebných nákladů vynakládaných obcemi.

Jenom pro ilustraci, jde například o provozování kontaktních míst informačního systému CzechPoint, které stát financuje jen z 85 %, nebo to, že obce musí plnit řadu úkolů podle stavebního zákona, musejí se postarat o výměny řidičských průkazů, a mohli bychom uvádět další a další činnosti. Jinými slovy, v praxi dochází k prohlubování nedostatečné výše krytí výdajů obcí na výkon státní správy. V letošním roce totiž došlo k dalšímu meziročnímu snížení státního příspěvku na výkon přenesené působnosti městům a obcím, a to zhruba o 17 %. Pro příští rok ale vláda neuvažuje, jak jsem se již zmínil, ani s jeho valorizačním zvýšením. Je zřejmé, že tímto způsobem nemůže docházet k úspoře veřejných financí, nýbrž že se jedná o pouhý přenos úhrady nákladů na výkon státní správy ze státu na obce, zejména potom na obce s rozšířenou působností. Obce tak de facto stále více dotují výkon státní správy. Vidíme tedy, že vláda přesouvá odpovědnost z centra a zbavuje se odpovědnosti na úkor místní samosprávy, včetně toho, že jí přidává více úkolů, ale odebírá jí finanční prostředky. Možná že se jedná i o promyšlený krok, jak učinit místní samosprávy závislejší na rozhodování centrálních orgánů. Vláda tento problém neřeší, respektive neřeší jej důsledně, a vůbec již ne systémově. Proklamovanou snahou vlády je sice snížit byrokratickou zátěž obcí o 20 % v průběhu dvou let, a tak snížit i potřebné finanční náklady, ale podaří se to? A jak řešit nedostatek peněz obcí na výkon státní správy dnes, kdy je to aktuální?

Systémové řešení by podle mého názoru mělo spočívat v přezkoumání dosavadních metod rozdělování daňových příjmů měst a obcí s ohledem na jejich běžné povinnosti, včetně nákladů na přenesené působnosti státní správy. Dále by měl být zaveden takový systém, kdy stát financuje státní správu, kterou si u obcí objedná, minimálně v rozsahu 95 % průměrných

nákladů pro všechny typy obcí. A také nelze nadále pokračovat v praxi dosavadní vládní politiky, která navzájem slučuje financování přenesené a samostatné působnosti obcí, neboť každá tato působnost i potřebné finanční zdroje slouží k jinému cíli, jak je známo.

Určitě by bylo správné a rozumné, kdyby v případech, kdy stát chce, aby obce vykonávaly činnost, kterou měly dříve ve své zodpovědnosti, měl by také garantovat jejich financování. Také z tohoto důvodu proto tento vládní návrh státního rozpočtu nemohu pro rok 2012 podpořit.

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Antonína Sedu, který je dalším přihlášeným do rozpravy. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, v předchozích vystoupeních zaznělo mnoho připomínek k návrhu státního rozpočtu na příští rok i k rozpočtovému výhledu na roky 2013 a 2014, přesto mi dovoluji pár vět k návrhu rozpočtu kapitoly 307 Ministerstva obrany.

Jako dlouholetý člen výboru pro obranu a bezpečnost pamatuji kritiku tehdejší pravicové opozice, která kritizovala nedodržování slibu, který Česká republika dávala při vstupu do Severoatlantické aliance svým spojencům. Ano, jednalo se tehdy o doporučení, aby podíl výdajů na hrubém domácím produktu činil 2 %. V této souvislosti mi dovoluji pár strohých čísel. Pokud v tomto roce činí podíl výdajů na HDP 1,15 %, pak v příštím roce to bude 1,11 %, v roce 2013 0,94 % a v roce 2014 podle rozpočtového výhledu dokonce 0,872 %.

Ještě tristnější je pohled na podíl výdajů kapitoly 307 z pohledu na celkové výdaje státního rozpočtu. Opět si dovoluji přednést poněkud suchá, ale zejména velmi smutná čísla. V tomto roce je podíl výdajů Ministerstva obrany na celkových výdajích státu 3,72 %, v následujícím roce to bude 3,66 % a v letech 2013 a 2014 tento podíl bude 3,57 %, respektive 3,27 %.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, Ministerstvo obrany v tomto roce připravilo Bílou knihu o obraně, vláda připravila novou bezpečnostní strategii České republiky a tváří se, že takto je bezpečnosti naší země a zejména jejich občanů zajištěna. Jenže vláda zapomněla k úkolům, které mají zabezpečit obranu státu a zejména jejich občanů, dát také odpovídající finanční prostředky. Obávám se, že vláda ani neví, co činí, proto chci upozornit na největší problémy, které čekají Armádu České republiky v blízké budoucnosti.

V oblasti plnění úkolů zahraničních operací, použití sil a prostředků na území České republiky i mimo území České republiky je to budoucí nedo-

držení našich mezinárodních závazků podle článku 5 Severoatlantické smlouvy. Konkrétně z důvodu nedostatku kvalifikovaného personálu a jeho vybavení dojde k ohrožení schopnosti přispívat do operací mezinárodních štábů a pozorovatelských misí. Vojáci nebudou mít ochranné pomůcky a nebude dostatek přepravních kapacit, zároveň nedostatek výstrojního materiálu, náhradních dílů a pohonných hmot bude mít zásadní vliv na nemožnost naplnění politicko-vojenských ambicí České republiky i článku 3 Washingtonské smlouvy.

Na základě stále platné transformace resortu Ministerstva obrany z roku 2007 i cílů reformy naší armády stále platí, že konečný početní stav má být 36 800 osob, z toho 26 200 vojáků z povolání, 8800 občanských zaměstnanců a 1800 čekatelů. Ke konci tohoto roku bude scházet přes 3300 vojáků, což bude 80procentní naplněnost. Nenaplněnost Armády České republiky personálem je jednoznačně limitujícím faktorem. Podle analýzy generálního štábu ani současný stav v oblasti personálu nezabezpečuje plnohodnotné podmínky pro splnění současně platných politicko-vojenských ambicí České republiky, pro zabezpečení obrany České republiky a dalších závazků vyplývajících z našeho členství v Severoatlantické alianci a Evropské unii. Pro vaši informaci, ke konci roku 2011 naplněnost útvarů a jednotek se snížila na cca 80 %. Nastavený systém v přímých nábořech a ve vojenském školství tento stav nemůže ovlivnit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, v souvislosti se sníženým zdrojovým rámcem na rok 2012, ale zejména v dalších letech, nebude mimo jiné probíhat plnohodnotné přímé geodetické a geografické zabezpečení jednotek a složek Armády České republiky, zpravodajské zabezpečení Armády České republiky nebude stoprocentně zabezpečováno dle požadovaných schopností. Nedostatek kvalitního materiálu bude mít za důsledek problémy s maskováním či nedostatečnou ochranou proti nepříznivým povětrnostním podmínkám. Již dnes totiž dochází k situaci, že nedostatkové součástky si vojáci kupují samostatně nákupem v zahraničních misích. Není vytvořena potřebná zásoba pro obměnu chybějících a vadných součástí speciální výstroje. Již dnes existují problémy se zajišťováním generálních oprav i běžné údržby pozemních vozidel. Není pokryto finanční krytí pro zabezpečení provozu letecké techniky, což povede k jejímu postupnému uzemňování. Zastavení provozu letounů bez odpovídající náhrady bude znamenat omezení přepravních kapacit včetně přeprav ústavních a vládních činitelů. Dojde k postupnému snižování počtu provozuschopných vrtulníků a ztrátě schopnosti působit v ISAF, službě SAR a NATO pohotovostním systémem.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tíživou situaci charakterizuje konstatování, že nebude realizován nákup bojových dávek potravin, a tím bojové dávky potravin nebudou zabezpečeny například pro útvary pro NATO

a EU, útvary vyčleňované do integrovaného záchranného systému či pro výcvik speciálních jednotek.

Z uvedené analýzy vyplývá, že omezením zdrojového rámce a nepřehodnocením stanovených cílů jsou zásadním způsobem omezeny činnosti vedoucí k naplnění ambicí a dosažení požadovaných schopností. V konečném výsledku se ovšem nejedná pouze o dopady v roce 2012, ale jsou tím ovlivněny i roky následující.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem si vědom problémů souvisejících s akvizičními procesy a netransparentními nákupy vojenské techniky. Obrovským a dlouhodobým problémem naší armády i celého Ministerstva obrany je nekoncepčnost střednědobého a dlouhodobého plánování. Nicméně v kontextu všech problémů, se kterými se naše armáda potýká, musím konstatovat, že zejména podřezání rozpočtového rámce v letech 2013 a 2014 bude znamenat minimálně omezení operačních schopností české armády a zakonzervování současného stavu.

Vláda i vládní koalice si zřejmě dostatečně neuvědomují, že zabezpečení celistvosti země a vnější ochrana státu je jedním ze základních atributů státu jako takového. Ptám se: Proč vláda vlastně přijímá novou bezpečnostní strategii České republiky, když není schopna zabezpečit její financování? Ptám se: Je to rezignace na hrozby, které stojí před zajištěním bezpečnosti občanů, nebo je to snaha o postupnou destrukci armády? Uvědomuje si vláda a současná vládní koalice, s čím si vlastně zahrávají? A ví skutečně pan ministr obrany, jaký je vlastně skutečný stav jeho resortu a zejména Armády České republiky?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím paní poslankyni Danu Váhalovou, připraví se Ivan Ohlídál. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, dobré odpoledne.

Státní rozpočet na rok 2012 je navržen s příjmy 1 bilion 84,7 mld. korun, což představuje nárůst proti roku 2011 o 29 mld. korun, to znamená zhruba 2,7 %. Výdaje jsou navrženy ve výši 1 bilion 189,7 mld. korun, což představuje pokles výdajů o 1 miliardu, to znamená zhruba 0,01 %. Vezmeme-li do úvahy inflaci, která se předpokládá ve výši 3,5 %, je možno konstatovat, že skutečný pokles výdajů představuje částku kolem 40 mld. korun. Deficit rozpočtu je stanoven na 105 mld. korun, což představuje jeho pokles o 30 mld. Co se týká kapitálových výdajů, je navrženo jejich snížení ze 104,5 mld. v roce 2011 na 97 mld. v roce 2012, neboli zhruba o 7 %.

Na základě těchto čísel můžeme konstatovat, že navržený rozpočet je krizový a nepřináší žádné impulsy k růstu české ekonomiky. Naopak, spíše přispěje k jejímu poklesu, připočteme-li k tomu ještě zvýšení DPH. Obávám se, že se můžeme dostat do uzavřeného kruhu, kdy se snižují výdaje rozpočtu, klesá ekonomika, zase se snižují výdaje rozpočtu a opět klesá ekonomika.

Státní rozpočet dále předpokládá růst české ekonomiky ve výši 2,5 %. Je to však dosažitelné v současné době mezinárodní krize?

V této souvislosti by mě zajímalo, zda Ministerstvo financí má již dopředu připraven plán, kde bude škrtnat možné výdaje. Je zde reálná hrozba, že v době takového napjatého krizového rozpočtu, kdy situace nemusí být lepší ani v roce 2013, se budou uskutečňovat zásadní reformy, jako je např. penzijní reforma, která dále zhorší finanční zdraví státního rozpočtu. Je těžko představitelné, že takto uvolněné peníze v ekonomice bez skutečného růstu bude možno dobře investovat privátními fondy. V této souvislosti bych ještě jednou chtěla apelovat na vládu alespoň o pozdržení platnosti penzijní reformy.

Charakteristickým rysem státních rozpočtů České republiky od nástupu vlády ODS, KDU-ČSL plus Strana zelených, který pak pokračuje i v současné koalici ODS, TOP 09 a Starostové plus Věci veřejné, je, že řešení vlastních problémů přesouvá systematicky na někoho jiného – na rozpočty krajů, zdravotních pojišťoven, obcí a samozřejmě na některé občany. Příkladem toho může být snižování peněz na sociální péči. Státní rozpočet počítá s 6,1 mld. korun, což je výrazně méně, než tomu bylo ještě před několika lety, kdy se tato částka pohybovala na hranici 7,2 mld. korun, přitom náklady všude výrazně stoupají, jak uvedla např. náměstkyně jihočeského hejtmána Ivana Stráská. Současně připomněla, že propad bude zřejmě dramatický, neboť ve zmíněné částce není zahrnut výpadek dalších 870 mil. na služby, které byly dosud financovány formou příspěvků z Evropské unie, které postupně končí.

Tento rozpočet dále navrhuje zvýšení daní ve formě zvýšení snížené sazby DPH z 10 na 14 %. Ovšem tyto prostředky budou investovány na přípravu privatizace části důchodového pojištění do rukou soukromých penzijních fondů. Jedná se o další zvýšení zatížení pro střední a nízkopříjmové skupiny a faktické snížení jejich kupní síly v době probíhající krize.

Celkově tento rozpočet pokračuje v postupném přesunu daňového břemene v České republice na střední třídu s tím, že se jí stále odbourávají jakékoliv výhody. I z tohoto rozpočtu mám dojem, že vláda chce tuto střední vrstvu společnosti, kterou považují za páteř demokracie, oslabit, což je patrné i na tomto návrhu.

Hlavním problémem tohoto rozpočtu však je nastavený nereálný růst

2,5 % ekonomiky. To už přiznal také pan ministr, když uvedl – cituji: “Téměř jistě budu muset v únoru či v březnu přijít do Parlamentu s novelou zákona o státním rozpočtu. Úpravy budou na příjmové i výdajové stránce.”

Dle předpovědí a vývoje ekonomiky se růst bude pohybovat asi kolem 1 %, pokud ovšem vůbec nějaký bude. Podle expertů se roční ekonomický růst sníží na 1 %, schodek rozpočtu se zvýší o 20 až 22 mld. korun. A to je další propad. Z toho plyne řečnická otázka: kde získává stát chybějící miliardy?

Spekuluje se o dalším snižování platů nebo počtu zaměstnanců ve státní správě. Snížení mzdových prostředků o 5 % by znamenalo ve druhém pololetí příštího roku úsporu kolem 3,5 mld. korun. Podobnou částku může vláda ušetřit, když nezvýší daňovou slevu na dítě. Ta ale měla kompenzovat zvyšování daně z přidané hodnoty. Je zde možnost zvýšit DPH více než na nyní předpokládanou jednotnou sazbu 17,5 %. Ostatně nedávno pan premiér Nečas zauvažoval o sazbě ve výši 19 %. Pokud by zvýšení na 19 % platilo už ve druhém pololetí, stát by získal přes 10 mld. korun. Šlo by také odložit projekty spolufinancované z evropských peněz, což by však představovalo skutečnou pohromu, vezmeme-li v úvahu dosavadní čerpání.

Mám obavu, že se opakuje starý scénář.

V této souvislosti bych ráda citovala z článku Kalousek přehnal rozpočet, byť věděl, že ekonomika padá, který vyšel na webu aktualne.centrum.cz. Cituji: “S novým státním rozpočtem se opakuje tři roky starý scénář. Tehdy ministr Kalousek navrhl rozpočet, při kterém počítal s pětiprocentním ekonomickým růstem. Proto očekával, že přes snížení sociálního pojištění a podnikové daně poklesne státního rozpočtu na 18 mld. Ještě před prvním jednáním o rozpočtu však vydalo jeho ministerstvo pravidelnou čtvrtletní předpověď, podle níž měla ekonomika v roce 2009 vzrůst jen o 3,7 %. Kalousek tehdy odmítl rozpočet upravovat, i když ho jeho kritik a předchůdce Vlastimil Tlustý varoval, že při takovém přístupu hrozí nejméně stomiliardový schodek. Nakonec ekonomika propadla téměř o 5 % a schodek překročil rekordní hranici 192 miliard. Dodnes se vládě podařilo zbavit jen menší části tohoto deficitu.”

V této souvislosti bych se chtěla zeptat, proč schvalujeme rozpočet, o kterém již ministerstvo financí ví, že je nereálný. Proč tedy schvalujeme zjevně nerealistický rozpočet! Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď požádám pana poslance Ivana Ohlídala. Připraví se Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo,

vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Současná vláda i současná vládní koalice vždy tvrdí, že bude všestranně podporovat rozvoj vzdělání v České republice, a totéž tvrdí o podpoře rozvoje vědy, vývoje a inovací v České republice. Pod tou podporu jsem vždycky chápal i podporu materiální, čili podporu jinými slovy řečeno finanční. Když se však člověk podívá na návrh státního rozpočtu pro rok 2012, tak zjistí, že mezi slovy vlády a koalice na jedné straně a činy na straně druhé jsou zásadní rozdíly. Mohu to dokumentovat konkrétně na číslech, která vyplývají z návrhu rozpočtu týkajícího se právě zmíněných kapitol.

Nejprve bych si všiml kapitoly veřejných vysokých škol. Již na první pohled je vidět, že celkový rozpočet pro rok 2012 pro veřejné vysoké školy je přibližně o 1,3 miliardy nižší než v roce 2011. Situace je zcela zřejmá a alarmující, když si všimneme významného ukazatele z hlediska rozpočtu, a to ukazatele, který udává výdaje ze státního rozpočtu na jednoho studenta českých veřejných vysokých škol. Tento údaj byl nejvyšší v roce 2007. Částka na jednoho studenta byla 72 482 Kč. Když si vezmeme poslední tři roky, nejprve třeba rok 2010, tak tato částka se zmenšila na 68 473 Kč, což je zhruba o 4,5 % méně než v tom vztažném roce 2007. V roce 2011 došlo ještě k dalšímu poklesu tohoto ukazatele, a to na hodnotu 65 221 Kč, což je přibližně o 4,8 % nižší ukazatel ve srovnání s rokem 2007. A teď dávajte pozor, prosím: největší pokles v tomto ukazateli nastává právě v navrhovaném rozpočtu pro rok 2012, protože tam je navržena částka na jednoho studenta v hodnotě 60 624 Kč, což je přibližně o 7 % méně vzhledem k roku 2007. Samozřejmě tento údaj týkající se nákladů na jednoho studenta veřejných vysokých škol v České republice ze státního rozpočtu přímo ukazuje na to, jakým způsobem je ze státního rozpočtu na těchto školách dotována vzdělávací činnost.

Pokud tato částka na vzdělávací činnost bude klesat, samozřejmě z toho plyne jediný závěr, že kvalita výuky na českých veřejných vysokých školách musí prostě postupně klesat. Ono totiž se právě snižování těchto výdajů projeví především v běžných výdajích, které jsou spojeny s osobními výdaji, takže nutně ten pokles povede také k negativnímu vývoji v platech učitelů na veřejných vysokých školách. Prostě ty platy musí nutně klesat – anebo musí dojít k propouštění učitelů na veřejných vysokých školách. Obě dvě věci jsou velmi negativní a musí se nutně projevit v poklesu vzdělávací úrovně na českých veřejných vysokých školách, a to bohužel v oborech experimentálního druhu, tedy právě v těch oborech, které jsou velmi důležité pro rozvoj moderních technologií v České republice souvisejících právě s rozvojem českého hospodářství.

Já bych si dovolil uzavřít, co se týká rozpočtové kapitoly pro veřejné vysoké školy navržené pro rok 2012, že opět dojde k výraznému poklesu

finančnímu a opět je nutné očekávat pokles úrovně vzdělávání a další problémy s tím spojené na českých veřejných vysokých školách.

Nyní bych si všiml záležitostí, které se týkají vývoje, výzkumu a inovací. V této oblasti bohužel také dochází k výraznému snížení v návrhu pro rok 2012. Tam se ukazuje, že ve srovnání se schváleným rozpočtem pro rok 2011 dochází v návrhu rozpočtu na rok 2012 právě pro výzkum, vývoj a inovace ke snížení o 3,4 %. Čili to je také naprosto nezanedbatelný pokles, který musí mít jistě negativní vliv na rozvoj vývoje, výzkumu a inovací v České republice. Je to nepříjemné právě v souvislosti s tím, že se budují nebo se budou dobudovávat významná centra, která jsou spojena s infrastrukturou pro výzkum, vývoj a inovace v těch nových velkých projektech v rámci programu VaVpl. Čili jakýsi pokles těchto finančních prostředků musí nutně poznamenat i právě činnost v těchto významných projektech programu VaVpl.

Já bych si také dovolil i v závěru tohoto svého projevu znovu vyjádřit na prostou nespokojenost s tím, jak vláda České republiky postupuje ve financování školství, vědy, výzkumu a inovací v České republice, a chci upozornit na rozpor mezi slovy, která říká, a skutky, které provádí a které se odrážejí například v tom již zmíněném návrhu rozpočtu pro tyto kapitoly na rok 2012.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Stanislava Grospiče. (Poznámky z okolí.) Anebo už se omluvím panu poslanci Grospičovi, protože bychom nestihli, jak jsme si řekli, organizační výbor. Takže v tom případě přerušíme projednávání bodu a uděláme polední pauzu s tím, že bych ještě avizoval, že za pět minut po polední pauze by se sešel organizační výbor. (Poznámka v okolí.) V podstatě hned, můžeme říci. Sněmovna by pokračovala běžně ve 14.30 hodin.

Takže vyhlašuji hodinu a půl přestávku na oběd. Přeji vám dobrou chuť. Členy organizačního výboru prosím, aby se dostavili.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání. Prosím, abyste se dostavili do sálu. Jsme v obecné rozpravě. Dříve než se usadíte ve svých lavicích, tak vás ještě seznámím s dvěma došlými omluvami. Jednak se omlouvá pan poslanec Jan Farský ve středu 2. listopadu, to je dnes, od

19.30 do 21.30 hodin z pracovních důvodů, a dále se omlouvá Petr Nečas ze zdravotních důvodů z dnešního jednání od 18 hodin a potvrzuje omluvu z též důvodů i ve čtvrtek 3. listopadu po celý den. Tolik k omlouvám.

Nyní prosím, aby se slova ujal další přihlášený poslanec do rozpravy a tím je pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi také pár poznámek k návrhu státního rozpočtu na rok 2012. Jestliže jsem minulý rok v souvislosti s návrhem státního rozpočtu použil slova, že státní rozpočet je vždy velké politikum, pak mám pocit, že pro letošní návrh státního rozpočtu to platí dvojnásob, a možná také, že by se dalo říci, že to je takové umění nemožného anebo jedno velké divadlo, které spočívá v imaginární hře čísel.

Já bych se chtěl vrátit na úvod svého vystoupení k jedné zásadní věci. Tady v předchozí diskusi i koneckonců ve vystoupení pana ministra financí Kalouska zaznělo, že čísla, na kterých je postaven návrh státního rozpočtu na rok 2012, zdaleka neodpovídají realitě a že s vysokou pravděpodobností, téměř s jistotou bude muset dojít k přepracování státního rozpočtu nejpozději koncem prvního čtvrtletí příštího roku. Je to v určitém kontrastu s realitou, která dnes je v České republice. Státní rozpočet se dá vyjádřit jednoduše čísly, příjmy státního rozpočtu, výdaji státního rozpočtu a schodkem státního rozpočtu. Na druhou stranu je zde také určitá veřejná služba státu a určitá společenská realita v České republice. A ta není příliš utěšená. V České republice je stále stabilní půlmilionová nezaměstnanost, stagnace a růst mezd se projevují v reálných příjmech obyvatelstva, průměrná mzda v celém národním hospodářství dosáhla za poslední sledované období 23 984 korun, medián této průměrné mzdy dosahuje necelých 20 000 korun a je určitým evergreenem už fakt, že téměř dvě třetiny zaměstnanců zdaleka na tuto průměrnou mzdu nedosahují. Co je však alarmující, že zatímco se ceny spotřebitelské zvýšily o 1,8 %, reálná mzda vzrostla pouze o 0,7 %.

Když si to dáme do kontrastu s onou nezaměstnaností, dáme si to například do porovnání s průměrným starobním důchodem, který dosahuje 10 520 korun, nebo to porovnáme k životnímu minimu v hmotné nouzi, porovnáme to s reálnou chudobou v České republice, kde není žádným tajemstvím, že téměř milion osob se pohybuje na hranici chudoby, další téměř milion lidí se pohybuje nad touto hranicí chudoby těsně, chudoba je vyjádřena dnes údajem 9 690 korun příjmu na osobu v domácnosti a téměř 300 000 osob nedosahuje ve svých měsíčních příjmech ani částky 6 219 korun, pak musíme dojít k porovnání s čísly státního rozpočtu a s odhady k jednomu závěru, že daňová reforma, reforma zdravotnictví, sociální

reforma, důchodová reforma, příprava školního, které má zadlužit mladou generaci po celý život, nevyřeší ani avizovaná valorizace existenčního a životního minima a už vůbec ne čísla státního rozpočtu.

Je potřeba státní rozpočet také vidět v tom kontextu mlžení a hře ekonomických čísel a pojmů. My dnes velice často hovoříme o recesi, ale o recesi je možné z ekonomického hlediska hovořit jen tehdy, do té doby, než pokles HDP dosáhne úrovně plus jednoho procentního bodu ve srovnání s minulým obdobím, čtvrtletím nebo rokem. Je-li rozpětí pohybu HDP od plusu jednoho procenta k nule, nebo dále se pohybuje do záporu jednoho procenta ve srovnání s minulým obdobím, tedy čtvrtletím nebo rokem, pak lze hovořit o stagnaci ekonomiky. A je-li tento pokles HDP do minusu horšího než jedno procento ve srovnání s minulým obdobím, pak lze hovořit o krizi. Toto odbočení má svůj velký význam pro to, co se dnes děje ve světových ekonomikách a především ekonomikách zemí Evropské unie, pro Českou republiku, zejména Spolkové republiky Německo.

V této souvislosti velká krize, která vypukla v polovině září 2008, znamenala, že rok 2009 byl pro Českou republiku hluboce krizový. Propad HDP dosáhl minus 4,7 procenta, banky na to reagovaly okamžitě zastavením mezibankovních výpůjček a provozních úvěrů pro podniky. A nechci zde spekulovat, ale nemohu se ubránit přesvědčení, že vývoj, který současná hospodářská krize od roku 2008 dodnes potvrzuje, je do určité míry cílem velkých bank a jejich cílem právě bylo na této krizi zbohatnout koncentrací kapitálu.

V České republice máme takový učebnicový příklad, kterým byl právě sklářský a keramický průmysl. Ačkoliv tyto podniky v tomto odvětví měly objednávky na své zboží daleko dopředu, banky mu zastavily provozní úvěry, ale energetické podniky vyžadovaly své platby za energie, zaměstnanci své mzdy a většinou tito zaměstnanci své mzdy nedostali, nebo jim byly nakonec kráceny. Výsledkem bylo, že tyto podniky se hospodářsky položily, byly prodány jiným majitelům, část zaměstnanců byla propuštěna a výroba byla obnovena s tzv. vyšší intenzitou práce a především výrazná část pracovních příležitostí již nebyla obnovena nikdy. Byli to tedy banky a bankéři, kteří zorganizovali výměnu vlastníků.

Česká pravicová vláda pana Topolánka, v níž byli i dnešní předseda vlády Petr Nečas a ministr financí Miroslav Kalousek, se ukázala jako vysoce slabá. Neudělala nejen nic pro tyto podniky, ale neudělala nic ani pro reálný odhad státního rozpočtu na rok 2009. Deficit pro státní rozpočet roku 2009 byl potom rozpočtován optimisticky v oněch 38 miliardách korun, ale realitou byl schodek vyšší než 192 miliard korun.

Naskýtá se právě konsenzuální příklad s návrhem rozpočtu pro rok 2012, zda tento rozpočet je připravován odpovědně českou vládou, predikací

Ministerstva financí, anebo je diktován zájmovými bankovními uskupeními Evropské unie, možná Spolkové republiky Německo a zcela určitě Mezinárodním měnovým fondem.

Když se vrátím ještě jednou do historie roku 2008, tak musím říci, že tehdy předseda vlády Petr Nečas ve svém úvodním slově – dnešní předseda vlády – neopomněl zdůvodnit úspěšná léta Topolánkovy koaliční vlády, myslím tedy rozpočet na letošní rok, z let 2006 až 2009, a především reformu veřejných financí z roku 2007. Ta podle něj výrazně přispěla ke snížení tehdejšího schodku státního rozpočtu. Jenomže realita Topolánkovy vlády, v níž seděl jak pan Nečas, tak současný ministr financí Miroslav Kalousek, byla mnohem tvrdší a právě z rukou současného předsedy vlády pocházela řada tvrdých sociálních restrikcí, na nichž byla reforma veřejných financí tehdejší vlády založena.

Uvedu pro připomenutí několik čísel. Hrubý domácí produkt v roce 2006 činil 6,8 % a dosáhl tento rok svého vrcholu. Od té doby prudce klesal. V roce 2007 činil 6,1 %, v roce 2008 2,5 %, 2009 4,1 %, a pokud pro rok 2010 hovoříme o velice mírném oživení ekonomiky, pak realita průběhu druhé poloviny roku 2011 už hovoří o zcela jiných odhadech. Státní rozpočet na příští rok je však predikován v optimistické hladině růstu, nad hranicí recese.

Hospodářská krize není zažehnána a právě na hospodářskou krizi a tzv. nadstandardní sociální výdaje se dnešní vládní koalice, její předseda vlády i ministr financí odvolávají, tak jak tomu bylo minulý rok. Proč asi, když podle jejich slov moudrá koaliční vláda pana Topolánka, již se účastnila jak Občanská demokratická strana, tak i řada poslanců TOP 09 v barvách KDU-ČSL i Strany zelených, nereagovala nijak na ekonomické ukazatele, které naznačovaly nástup hospodářské krize již v roce 2007, ani v roce 2008 nebo 2009, kdy propad HDP byl zjevný a růst nezaměstnanosti obrovský? Tato otázka v nás musí budit další otázku, proč současná vláda – Ministerstvo financí není schopno pod objektivními ukazateli propadu evropského hospodářství, zejména ekonomiky německé, reagovat na predikaci a přepracování rozpočtu pro Českou republiku na rok 2012. A zda z hlediska určité jistoty nevolí právě onu cestu, že je třeba schválit jakýkoli rozpočet, i nereálný rozpočet, který se výrazně promítne do sociální oblasti, ale je vázán na takzvané reformní zákony nové Nečasovy vlády. Podobně tomu bylo i u vlády Topolánkovy.

Je potřeba ještě zmínit, že tehdejší vláda Fischerova, která nastoupila jako vláda údajně úřednická a nestranná, se chovala vysoce pragmaticky a pravicově, nesplnila ani jeden ze svých vázaných slibů, kterými by měla omezit dopady tehdejších reforem. A lze předpokládat, že i současná Nečasova vláda bude pokračovat v prosazování svých asociálních reforem, které se výrazně dotknou zejména lidí s nízkými a středními příjmy, li-

dí chudých, lidí nezaměstnaných, lidí, kteří se potýkají se sociálním vyloučením.

Je varovným upozorněním, že těchto lidí v České republice reálně přibývá a že téměř 60 % domácností má vážné starosti, jak vyjít s běžnými finančními prostředky – od výplaty k výplatě, od jednoho příjmu k druhému příjmu. Do toho vláda přichází s tím, že jim zvyšuje daňovou zátěž daní z přidané hodnoty, reálně přijímá taková opatření, která povedou k dalšímu omezení růstu mezd a platů, i snížení sociálních dávek. Nastává také otázka, proč místo valorizace životního a existenčního minima vláda nesáhne raději k valorizaci a k navýšení reálné minimální mzdy a proč tolik otálí s rozhodnutím, jestli ono navýšení bude činit 400 nebo 500 Kč, a nechce zvýšit minimální mzdu alespoň na úroveň existenčního minima pro osoby v čtyřčlenné rodině.

V této souvislosti bych se chtěl zmínit také o tom, že právě návrh státního rozpočtu, přístup vlády v období Topolánkovy k hospodářské krizi a k stabilizaci ekonomiky a k aktivní podpoře zaměstnanosti a ekonomického růstu je varovným prvkem, protože v návrhu současného rozpočtu v oblasti politiky zaměstnanosti je hrubě podceňována skutečnost reality na trhu práce. Řešení problému nezaměstnanosti je předkládáno nikoli k posílení a zefektivnění aktivní politiky zaměstnanosti, ale restriktivními sankcemi vůči nezaměstnaným osobám.

Takovýto přístup je z pohledu Komunistické strany Čech a Moravy nepřijatelný, protože předložená čísla pro oblast státní politiky zaměstnanosti charakterizují realitu roku 2011. Chtěl bych tady říci, že přitom podíl aktivní politiky zaměstnanosti na HDP v České republice trvale klesá. Zatímco v roce 2008 činil 1,6 %, v 2009 pouze 1,3 %, v 2010 reálně stoupl a vzápětí pro rok 2011 klesl na 0,06 % a pro příští rok je navrhován ve výši 0,081 %. Nejenže tak nesplňujeme ani podíl vyspělých zemí Evropské unie, ale nejsme schopni bojovat proti černé ekonomice, černému zdanění, úniku peněz a reálné podpoře tvorby pracovních míst. Tím se opatření vlády v reformní sociální oblasti, v důchodové reformě, zdravotní reformě dostávají do začarovaného kruhu, které nemohou vyvést státní rozpočet ze schodku a ani zmírnit potenciální dopady hospodářské krize, jimž je v (nesrozumitelné) postavení české ekonomiky česká ekonomika vysoce vystavena, a nezbývá, než spoléhat pouze na proexportní opatření.

Chtěl bych se zmínit v této souvislosti ještě o jedné oblasti, která je z pohledu celého rozpočtu vysoce marginální, možná, okrajová. Prostředky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci jsou trvale pozvolna snižovány. Zatímco pro loňský a letošní rok byly rozpočtovány ve výši 40 milionů, v porovnání s náklady celého státního rozpočtu, který se pohybuje v bilionech a miliardách, tak jsou snižovány poměrně – v uvozovkách – spravedlivě, jak

bylo zdůvodněno v odpovědi na písemnou interpelaci ministrem práce a sociálních věcí panem Drábkem, na výši 32 milionů. Myslím si, že tím bude výrazně dotčena kvalita bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a ztíží se s tím reálný pohyb odborových organizací. Možná, že potenciálně má dojít k oslabení, z pohledu politiky vlády, postavení odborových organizací a roztržnění postavení zaměstnanců a oslabení jejich postavení na trhu práce vůči zaměstnavatelům. Ale zcela určitě to nemůže být politika opozice, a tím méně Komunistické strany nebo odborů.

Chtěl bych v této souvislosti říci, že návrh státního rozpočtu je skutečně imaginární hrou čísel a výsměchem reálné situaci v České republice. Vychází nejen z dalšího poklesu cenové míry přerozdělení a celkového zdanění ve společnosti, ale také zavádí podmínky pro zásadní privatizaci veřejných služeb a sociálních transferů, kterými chce tato vláda sanovat rozpočet a jistit především bankovní sektor. Z tohoto důvodu je jakákoli podpora navrženého státního rozpočtu z pozic Komunistické strany Čech a Moravy nepřijatelná. (Potlesk levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pane poslanče. A nyní dostává slovo pan poslanec David Šeich.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, chci na počátku učinit tři nulté poznámky před svým vystoupením.

První se týká toho, že se cítím poněkud osamocen mezi opozičními poslanci, ale myslím, že je třeba říci několik pozitivních poznámek, aniž bych demonstroval prostou schopnost číst cizí text či reprodukovat cizí formulace, a myslím, že toho jsme byli svědky od včerejšího dne i dnešního dne od řady kolegů ze sociální demokracie i některých kolegů z KSČM. Takže myslím si, že je třeba několik takových slov učinit.

Druhá poznámka mě napadá, když jsem slyšel některé příspěvky kolegů z KSČM, tak při pojmu evropské plánování mě spíš napadla slova, která příslušela jejich předchůdcům – pětileté plánování – a při anglických slovech leadership v době krize mě napadla spíš slova jako perestrojka v době krize, ale to jsou jen mé osobní reminiscence.

A třetí nultá poznámka před svým vystoupením se týká toho, že považuji za velmi nezodpovědné strašit českou veřejnost možnou krizí ve finančním sektoru v České republice. Protože český finanční sektor a český bankovní sektor považují všichni ekonomičtí analytici za velmi stabilní a velmi kvalitní, a strašit českou veřejnost tím, že zahraniční matky cizích bank odčerpávají kapitál do zahraničí, což samozřejmě české zákony neumožňují, a že tyto banky se stanou nesolventní, a vyvolat určitý run, určitý útok na banky, a určitou obavu české veřejnosti, tak strašit českou veřejnost tímto,

že český bankovní sektor – velmi stabilní – bude destabilizován, považují od kolegů ze sociální demokracie i KSČM za velmi nezodpovědné.

Nyní k samotnému návrhu zákona o státním rozpočtu. Myslím si, že obecně tento rozpočet si zaslouží podporu za trendy, které v sobě zohledňuje, možná více než za samotný návrh, ale minimálně za ty trendy, které v sobě zohledňuje, si myslím, že zasluhuje pochvalu. Ty trendy znamenají úspory, znamenají reflektování okolní situace Evropy, znamenají reflektování situace v okolním eurovalu, znamenají reflektování krizové situace ohledně eura a nezakrývání si očí před realitou. Čili myslím si, že v tomto směru ty trendy, které jsou v rozpočtu zohledněny, zaslouží podporu. K návrhu rozpočtu patří z mého pohledu mírná chvála a důrazné varování. To varování spočívá – nezpomalujme, nezpomalujme v těchto trendech, které jsou započaty. A můžeme se pouze ptát, jestli tím směrem, kterým se rozpočet ubírá, jdeme dostatečně rychlým tempem. To je otázka, kterou si více kladu já, než jestli jdeme směrem správným.

Návrh rozpočtu počítá se snížením schodku o 30 miliard, vnímá okolní hospodářskou situaci. Současně je třeba upozornit, že z mého pohledu zadlužení České republiky se až nebezpečně rychle zvyšuje. Je to v době, kdy země musí nemilosrdně škrtat, se výdaje zvyšují o desetinu procent, je to o 1 %, o 1% oproti loňskému roku, není to mnoho. Je třeba se ptát, jestli 10 miliard navíc oproti roku 2011 – není to závratné číslo, ale v době krize si myslím, že i toto číslo je poměrně velkorysé – a je třeba se možná ptát, jestli i procentní zvýšení výdajů, to znamená o 10 miliard korun oproti roku 2011, je zvýšení v současné hospodářské situaci adekvátní.

Problém je v tom, že ekonomický vývoj v Evropské unii se dá jen velmi obtížně prognózovat a velmi obtížně předvídat. Můžeme si dávat různé recepty na to, jak s touto situací vyjít, jak se s touto situací vypořádat. Pan ministr financí deklaroval svoji pozici úpravy státního rozpočtu v konzultacích s NERVem v budoucnu, jakmile budou ekonomické predikce přesnější na příští rok, a je to metoda jistě možná a myslím si, že metoda, která při zachování rozpočtové disciplíny během celého příštího roku i metoda možná. Znamená to, že příjmy 1 084,7 miliardy se zřejmě nenaplní. Ve skutečnosti mohou to být příjmy o 18 až 30 miliard menší. Co když to bude samozřejmě ještě horší, je to otázka dalšího snižování v rámci již schváleného rozpočtového deficitu, alespoň tak pan ministr přislíbil, že budeme vycházet ze schváleného rozpočtového deficitu v návrhu rozpočtu tak, jak je předložen. To znamená, pokud bychom se dostali do čísel, která nás doprovázela třeba v roce 2009, kdy jsme předvíдали velmi optimistických 38,1 miliardy korun deficit, který se nakonec vyšplhal na zcela tragických 192,2 miliardy, tak tady vidíme, to jest na čtyřnásobek, tak tu vidíme, jak málo jsme schopni v době nějaké radikální ekonomické krize predikovat e-

konomický vývoj a jak marné by bylo se o to pokoušet v tuto chvíli s nějakou absolutní přesností.

Proto také mluvím o důrazném varování ve smyslu zachování rozpočtové disciplíny úspor a rozpočtové střídmosti a přiměřenosti, a touto cestou se rozpočet ubírá a z mého pohledu je to cesta správná. A v současné situaci celé Evropské unie i celosvětového hospodářství jediná cesta možná. Z mého pohledu se až příliš zvyšuje zadlužení České republiky vůči HDP, v tomto rozpočtu to bude 48 % vůči ročnímu HDP, připomínám, že v roce 2008 to bylo zadlužení 30 % ročního HDP. Já si myslím, že bychom se měli ve velmi blízké době pokusit dostat k trendu, že zadlužování se nebude zvyšovat, že nebude považováno za automatické, že meziročně budou výdaje státního rozpočtu neustále stoupat a budeme se spíš blížit k trendu některých zemí OECD, které se snaží jít opačným směrem a snaží se rozpočtové výdaje stabilizovat a nenavýšovat. Možná ty nenáviděné výdajové rozpočtové rámce mají svůj smysl a jsou možná až příliš rozmařile měkké. V tomto smyslu si kladu otázku, jestli je nutné, aby výdaje na příští rok stouply o 10 miliard, a tam vidím třeba prostor pro případné snižování výdajů, pokud by k propadům růstu skutečně docházelo. My bychom se dokázali například vrátit k výdajům z roku 2006, tak je to myslím optimální cíl na nějakou střednědobou dráhu.

Několik poznámek ke zvyšování daní, včetně daně z přidané hodnoty. Je evidentní, že právě v důsledku neschopnost seškrtnat tyto některé příjmy dochází ke zvyšování daní, byť v této chvíli k daním nepřímým. ODS samozřejmě preferuje transparentnost a snižování výdajů před zvyšováním daní. Proto nejsme nijak nadšeni zvyšováním dolní sazby DPH, aniž by byla snižována horní sazba DPH, jak tato operace byla provedena v roce 2008, ale je třeba brát v úvahu, že kompromis uzavřený v roce 2010 byl zamýšlený jako krátkodobý a ve střednědobém horizontu bychom se měli zaměřit na jednotnou sazbu DPH, která v důsledku koaličního kompromisu byla prolomena, a je to velká chyba, vrátit se k jednotné sazbě DPH, která je jediná schopna zpřehlednit systém zdanění a zabránit daňovým únikům, a současně se pokusit v souvislosti s vývojem ekonomické situace snižovat celkovou míru výše DPH, kde 17,5 % je pro podnikatelskou sféru jistě míra vysoká, a je třeba se pokusit tuto míru výrazně snížit.

Předposlední poznámka ke zvýšení přehlednosti a transparentnosti rozpočtu. Cestu k větší transparentnosti můžeme hledat například v inspiraci ve Velké Británii, kde funguje takzvaný rozklíkávací rozpočet. Každý občan tam může ve všech položkách přehledně na internetu si jít do detailu rozpočtu, rozkliknout si jednotlivé položky rozpočtu, je to doporučení současně NERVu, touto cestou jde Ministerstvo průmyslu a obchodu, snaží se touto cestou jít také Magistrát hlavního města Prahy a myslím si, že bychom se měli v brzké době pokusit, aby i celá Česká republika,

Ministerstvo financí šlo také touto cestou. Protože státní rozpočet v současném formátu je v papírové formě ve velmi nepřehledných svazcích, kde je velmi obtížné se ve struktuře státního rozpočtu orientovat, pro veřejnost téměř nemožné, a umožňuje to také úředníkům pohodlně skrýt některé položky, které by třeba mohly být nadále redukovány.

Na závěr mi dovoluji rekapitulovat, že rozpočet považuji za krok správným směrem, zohledňující hospodářské trendy v současné Evropě. Ministr financí přislíbil, že bude reflektovat aktuální prognózy snižování ekonomického růstu. Za sebe bych uvítal, kdyby v brzké době byla otevřena širší diskuze mezi koalicí, opozicí, ekonomickými experty o nějakých dlouhodobějších trendech vývoje rozpočtových rámců, a opakuji poznámku o transparentnosti rozpočtu, to znamená něco každé své položce, a nebyl neprůhledným fasciklem papíru, který je těžko srozumitelný i nám samotným, natož veřejnosti.

Úplně na závěr – jakou máme možnost volby. V dnešní Evropě neplatí kdo chvíli stál, už stojí opodál, ale doslova: kdo zaváhal a nezačne šetřit hned a nezatáhne za záchrannou brzdu, tak padá do státního bankrotu.

Chci tu říct nejen vám, ale také veřejnosti, která tu není v Poslanecké sněmovně, co je alternativou

My se tu dnes rozhodujeme, zda výdaje státního rozpočtu budou i nadále v mírném růstu, ve stagnaci nebo v mírném propadu. Já bych řekl, že z pohledu jiných zemí to je ještě rozhodování velmi příjemné. Co se v této chvíli současně děje například v Řecku, co se dělo v Litvě, v Lotyšsku, v Maďarsku a co by se mohlo dít u nás, kdybychom provozovali politiku sociální demokracie, kde takzvané zdroje jsou, a kam by nás tato politika s jistotou dovedla. V Řecku v této chvíli klesají penze o 20 až 40 %, daně z příjmu rostou až o 5 %, spotřební daně vzrostly o třetinu, platy státních úředníků plošně klesly o 15 %, navíc mnoho z nich bude propuštěno nebo bude pracovat pouze na částečný úvazek, ve státních firmách dochází k poklesu mezd o 30 % a velká část státních zaměstnanců bude úplně propuštěna. To je jen malý výběr z toho menu, z toho jídelníčku důchodce, státní zaměstnanci, rodiny s dětmi, tedy voliče, kterým sociální demokracie cosi slibuje, ale voliči sociální demokracie by v tomto smyslu měli spíše zaplatit. Je určitě lepší ušetřit dnes pár desítek miliard, než aby jednou sociální demokracie pořádala referendum o postupném přijetí zahraniční pomoci České republiky ve stovkách miliard eur, aby tiskla nekryté peníze, jak se to děje ve Spojených státech, aby pumpovala nekryté miliardy do české ekonomiky. Já si myslím, že je lepší být dnes pravicový a zítra prosperující než být dnes levicový a zítra žebrák.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. S

faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jiří Dolejš, pan poslanec Hašek a Krátký.

Poslanec Jiří Dolejš: Nechci rozporovat apoteózu pravicovosti, ale zarazilo mě, že kolega trpí syndromem perestrojky. Aby měl klidnější večer či noc po včerejším maratónu, netrpěl nespavostí, tak chci jenom říci, že ta bruselská perestrojka v oblasti finančního sektoru je prostě o tom, že se ten finanční sektor urval a Brusel se rozhodl, že je ho třeba za prvé lépe zregulovat a za druhé zapojit ho do solidarity s evropskými řešeními. To, že Česká republika je na tom trochu lépe, ještě neznamená, že se české banky případným významnějším pohybům v Evropě vyhnou.

Takže nebojte se pojmu perestrojka, ale nepředvádějte to, čemu se kdysi říkalo maďarský ekvivalent tohoto pojmu a to je papaláš čardáš. Vy tady tancujete čardáš nad svými řeckými výdobytky pro elitu, ale nezapomínejte, že jsou tady také lidé dole a že ti chtějí možná tancovat něco klidnějšího, ale hlavně něco, co by neohrožovalo tuto zemi. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka – pan poslanec Michal Hašek.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Jenom vašim prostřednictvím kolegovi Šeichovi – ono totiž velmi často na půdě této Sněmovny, ale nejen na ní, je používána ze strany ODS a pravicových stran takzvaná řecká lež. Ta lež spočívá v tom, že neustále vnucuje česká pravice občanům představu, že do ohromných problémů Řecka přivedly levicové vlády.

Pane poslanče Šeichu prostřednictvím paní předsedající, důkladně se seznamte s tím, kdo nesl vládní odpovědnost v Řecku několik let a byl faktickou příčinou totálního zadlužení a téměř krachu Řecka. Bylo to přesně obráceně, než pan poslanec Šeich říká. V Řecku vládly pravicové vlády a dnes řecká levice hasí problémy, které zahájila řecká pravice. Taková je realita. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka – pan poslanec Krátký. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Dobré odpoledne, paní předsedající. Vaším prostřednictvím panu kolegovi. Já bych využil ke své připomínce k jeho vystoupení své životní zkušenosti.

Vrátím se k bankám, o kterých tady hovořil, o jejich stabilitě. Jak říkám znovu, moje životní zkušenost posledních dvaceti let, první, koho matky v

dnešní terminologii obětují, jsou vždycky dcery. Já žiji v kraji, kde vždycky byla odloučená pracoviště, v dnešní terminologii dcery. Vždycky od roku 1990 jako první byly obětovány. To poslední, co ještě známe všichni doslova z posledních týdnů, kdy končil Oděvní průmysl Prostějov, jediný závod, kdy který vydělával, byl v Jeseníku, prosím vás, položili ho také jako první, obětovali na oltář vlasti.

Snad si nemyslíte, že zahraniční banky – když si vzpomeneme, co říkal pan prezident Francie: sbalte francouzské automobilky z České republiky a nastěhujte je zpátky do Francie. Snad si nemyslíte, že bude někdo na nás brát ohled?

Já bych vám doporučil skutečně, věřte zkušenostem starších a vaše úsudky o stabilitě našich bank nechte vývoji. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S řádnou přihláškou nyní dostane slovo pan poslanec Petr Hulinský.

Poslanec Petr Hulinský: Paní místopředsedkyně, vážení dva členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, při projednávání návrhu státního rozpočtu na rok 2011 – zdůrazňuji – nás pan ministr Kalousek informoval o rozdělení snažení koaliční vlády do tří časových priorit. Označil je jako etapu nula, etapu jedna a etapu dvě.

Etapou dvě měly být rozpočty let 2012 a následujících a prostor pro předkládání a projednávání změn rozpočtové legislativy rok 2011. Rok, kdy bude koaliční vláda projednávat zásadní systémové změny, a to zejména změny stávajících ekonomických systémů, jako je penzijní systém, systém veřejného zdravotního pojištění, systém sociálních dávek a nepochybně také nová daňová legislativa u přímých odvodů. Cílem této etapy, jak nás informoval pan ministr financí, bylo dosažení trajektorie snižování veřejných rozpočtů tak, jak tady již popsal pan premiér, to je 3,5 % v roce 2012, 2,9 % v roce 2013 až k vyrovnaným rozpočtům pro rok 2016.

Sestavování rozpočtu není tak složitou záležitostí, jak by se mohlo zdát. Mluvím z vlastní zkušenosti. Osobně jsem spolupracoval na několika sestavováních pražských rozpočtů jako finanční náměstek primátora a na několika jsem se podílel z pozice předsedy finančního výboru. Proto vím, že základem kvalitní rozpočtové práce jsou především co nejvíce přesná vstupní data. Pak je třeba matematická dovednost a obecná snaha hledat kompromis v oblastech, kde ho je třeba. Právě vstupní data jsou ale natolik v posledních letech opakovaným problémem při sestavování, projednávání a schvalování státního rozpočtu. Procházejí totiž postupným vývojem od bezbřehého optimismu k opatrnému pesimismu. Proto třeba Praha se v podstatě nikdy neřídí odhady vývoje plnění daňových výnosů provedenými Ministerstvem fi-

nancí, a pokud by tak vedení města činilo, jeho hospodaření by končilo obrovskými ztrátami.

Připomenu legendární rok 2009, pro který ministr financí, ač obklopen celosvětovou krizí, odhadoval takový růst DPH, že pokud by se město drželo jeho představ, byl by propad v jeho daňových příjmech 12 mld. Kč. Proto v Praze postupujeme především na základě vlastních odhadů vývoje. Musím říci, že se nám to skutečně daří.

Práce na rozpočtu na rok 2012 Praha zahájila v polovině letošního roku a už tehdy při odhadu svých příjmů vycházela z nulového odhadu růstu HDP. Koalice byla za tento postup opozicí kritizována, především ze strany TOP 09. Je to prý příliš pesimistické, neodpovídající vývoji, moc konzervativní. A co se stalo? Na sněmovních stolech máme státní rozpočet, vycházející z určitých příliš optimistických předpokladů, což přiznal i ministr financí, který nás v posledních dnech prostřednictvím médií upozorňoval, že příjmy státu nakonec nemusí být takové, jak s nimi počítal, a že nám hrozí jejich propad v řádu miliard a že růst hrubého domácího produktu se nakonec může změnit v pokles hrubého domácího produktu, dokonce se záporným znaménkem.

Například v nedělním pořadu České televize Otázky Václava Moravce pan ministr financí Kalousek uvedl, že růst české ekonomiky bude v příštím roce podle říjnových odhadů jen jedno procento.

Nevyloučil ani ještě horší vývoj a přiznal, že jeho úřad chystá i pesimistický a katastrofický scénář pro případ nulového růstu, či dokonce poklesu hrubého domácího produktu. Přesto by měl být zákon o státním rozpočtu dle přání pana ministra schválen tak, jak byl navržen, tedy s předpokládaným růstem hrubého domácího produktu o 2,5 %, nikoli jen o 1 %, jak předpokládá nejčerstvější odhad. Ač jsem řekl nejčerstvější, troufám si tu čerstvost zpochybnit. Onen pesimističtější vývoj ekonomičtí odborníci avizovali již v srpnu, a jak jsem již zmínil, Praha s ním od té doby také pracuje. Proč to objevilo Ministerstvo financí až nyní? Přece proto, aby případné přepracování návrhu zákona o státním rozpočtu již se nestihlo. Abychom byli v průběhu následujícího roku pod tlakem a v případě negativního vývoje aby tedy mělo Ministerstvo financí mnohem volnější ruce při hledání nových příjmových možností státního rozpočtu.

Jako poslanec zvolený v hlavním městě Praze mám k návrhu i některé další zásadní výhrady. Návrh v sobě obsahuje principy zakotvené již do rozpočtu pro rok 2011. Mám tím na mysli krácení příspěvku na výkon státní správy pro hlavní město Prahu o 17,6 %. Jsem si vědom toho, že je nutné šetřit všude, ale nelze jít cestou špatné platební morálky.

Návrh účelově zneužívá souběžné postavení hlavního města Prahy jako kraje a obce. Ona účelovost spočívá v tom, že se použije právě to postavení – kraj či obec – které je zrovna v dané chvíli pro město nevýhodnější,

a použije se pro případný propočet. Na tento problém jsem upozorňoval bezvýsledně již minulý rok.

Dalším zásadním problémem, respektive významným dopadem na rozpočet hlavního města Prahy, je výrazné snížení rozpočtových prostředků pro Státní fond dopravní infrastruktury. Zjednodušeně řečeno, z tohoto fondu získává Praha každoročně významné finanční prostředky na údržbu a výstavbu z rozpočtu města budovaných komunikací neúměrně zatěžovaných průjezdem automobilů ze všech světových stran díky neexistenci pražského okruhu. V souvisejícím zákoně o rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury je pro hlavní město Prahu navrženo 100 milionů Kč. Částka naprosto nezohledňující městem skutečně vynakládané prostředky. Takže opět budeme hlasovat – a projednávat – o státním rozpočtu stojícím na hliněných nohou a vlastně jen čekat, jak to asi dopadne.

Čekat budou i ostatní ministři této vlády, kterým resort Ministerstva financí přislíbil určité finanční prostředky, a ukazuje se, že by mohly být i tyto prostředky pouze fiktivní. Brzy jim je totiž zase nejspíš vezme. Ostatně už se to tak nedávno v minulosti i udělalo. Pro Ministerstvo financí je to jednoduché řešení. Pokud se finanční situace státu zhorší, prostě něco se škrtne. Třeba nějaký ten zbytečný výdaj v sociální oblasti, občané přece vydrží všechno.

Občané nevydrží všechno a já bych rád, aby si to vládní koalice už konečně uvědomila. Třeba i další zvýšení daně z přidané hodnoty, které Ministerstvo financí nabízí jako další možnost zvýšení propadu daňových výnosů. I drobní podnikatelé si v České republice dle pana ministra financí patrně žijí nad poměry, a je tedy možné sáhnout i do jejich kapes.

Bojím se, že návrh státního rozpočtu na rok 2012 nevede ke stabilizaci veřejných rozpočtů, ale že je zaměřen proti drtivé většině občanů této země. Vážené dámy a pánové, myslím si, že předložený návrh rozpočtu není návrhem, o kterém bychom měli jednat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Takto ukončil svoje vystoupení pan poslanec Hulinský. Nyní na něj naváže pan poslanec Karel Černý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, v uplynulých týdnech jsme se všichni mohli seznámit s rozhodnutím vlády, která stanovuje nejen návrh státního rozpočtu na rok 2012, ale také rozpočtový výhled na další léta. Podle tohoto návrhu z dílny koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných by rozpočet Ministerstva vnitra měl oproti letošnímu roku poklesnout každoročně o dalších 7 miliard Kč. To samozřejmě navazuje na pokles rozpočtu Ministerstva vnitra z roku 2010 na letošní rok 2011 o 8 miliard Kč.

A to je třeba připomenout, že již nyní, tedy na přelomu října a listopadu, mají Ministerstvo vnitra, Policie České republiky a Hasičský záchranný sbor České republiky velké potíže, když velmi těžko vycházejí s prostředky, které mají k dispozici. V některých případech se to řeší vnitřním dluhem, který vzrůstá tím, že se neinvestuje. V jiných případech se krátí nejen platy, ale také například peníze na provoz techniky.

Nedá se jinak, než konstatovat fakt, že rozpočtová situace resortu vnitra je už teď katastrofální a je třeba hovořit o tom, jak má být řešena v letech 2013–2014, pokud dojde k dalším poklesům. Je třeba hovořit o tom i na půdě Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky. Je proto velmi smutné, že ODS, TOP 09 a Věci veřejné opakovaně nechtějí o tomto tématu v Parlamentu hovořit a blokují zařazení tak závažného bodu na pořad jednání Sněmovny.

Protože už není kde brát, už není kde škrtnout – investice ani z financí na provoz, hrozí propouštění příslušníků Hasičského záchranného sboru. To logicky povede k tomu, že nebude dostatek hasičů, kteří by mohli vykonávat službu ve stanicích, a počet stanic Hasičského záchranného sboru se prudce zmenší. To znamená, že se dostaneme na úroveň 70. let, kdy hasičská stanice byla v zásadě jen v okresním městě s několika málo výjimkami. A přitom počet požárů se od 70. let zvýšil více než dvakrát a požáry jsou pouze jednou pětinou činnosti Hasičského záchranného sboru.

Žádali jsme opakovaně o informace jak pana ministra vnitra, tak pana ministra financí, ale i pana předsedu vlády. Žádali jsme, aby tady, na tomto místě jasně řekli, a teď budu citovat sociálně demokratického stínového ministra vnitra Jaromíra Tejce – jestli je to pravda, jestli s takovýmto výhledem se počítá, nebo zda to pravda není a budou garantovat, že dojde ke změnám příslušných usnesení vlády. Je to důležité, protože řada lidí chce vědět, že hasiči se k nim dostanou včas. Pokud by došlo ke katastrofickému scénáři, který je teď předvídaný díky rozpočtu, který je plánován, tak by mohlo dojít i k nárůstu dojezdu například z 10 na 30 minut, a to by mohlo mít fatální následky. Tolik citace.

Sociální demokracie je ochotna bavit se o tom, kde prostředky vzít. Bavit se o zákonu, který by uložil pojišťovnám povinnost platit určité procento ze svého zisku na investice do Hasičského záchranného sboru a do Sboru dobrovolných hasičů. Podobný návrh byl v loňském roce předložen zastupitelstvem Pardubického kraje jako sněmovní tisk č. 113 a druhý zastupitelstvem Středočeského kraje jako tisk 146. Základní myšlenkou navrhované právní úpravy je zajištění vícezdrojového financování hasičských jednotek, tedy jednotek Hasičského záchranného sboru České republiky i jednotek sboru dobrovolných hasičů z části pojistného na pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, takzvaného povinného ručení. To bylo zvoleno zejména z důvodu, že povinnost uzavřít povinné ručení je dána

zákonem, tudíž každý provozovatel motorového vozidla má povinnost toto pojištění platit. Dalším důvodem byla skutečnost, že značná část činnosti jednotek požární ochrany spočívá v zásazích u dopravních nehod.

Dle navrhované úpravy by pojišťovna podnikající v České republice měla povinnost odvést 4 % z vybraného pojistného z povinného ručení na zvláštní účet spravovaný Ministerstvem vnitra. Ministerstvo vnitra by mělo jednu polovinu prostředků uložených na tomto účtu přerozdělit jednotlivým hasičským záchranným sborům krajů na úhradu nákladů na obnovu technologického parku a jeho dovybavování. Druhá polovina vybraných prostředků by měla být rozdělena podle stanoveného klíče mezi jednotlivé kraje, které tyto prostředky přerozdělí obcím zřizujícím jednotky dobrovolných hasičů. Podle navrhovatelů by mělo dojít k přerozdělení téměř jedné miliardy korun ročně na činnost hasičských jednotek.

Navrhovaná právní úprava by mezi státy Evropské unie nebyla ojedinělá. Určitá část vybraného pojistného se pro účely činnosti hasičských jednotek odvádí, ať již formou daně, nebo jiného typu odvodů, například v Rakousku, Německu, Polsku, na Slovensku a podobně. Konkrétně slovenská úprava tohoto odvodu je velmi podobná českému návrhu a ve slovenském právním řádu je v určité podobě zavedena již od roku 1996, tedy již plných 15 let. Vládní koalice ODS, TOP 09 a Věci veřejné tyto návrhy opakovaně odmítá, ale řešení na stabilizaci financí jednotek Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek sboru dobrovolných hasičů stále nepřináší. Naopak, směřuje k jejich postupné likvidaci. K likvidaci systému, který nám závidí nejen v Evropě, ale i za mořem.

Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, z výše uvedených důvodů návrh státního rozpočtu na rok 2012 podpořit nemohu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane poslanče. Nyní zvu k mikrofonu pana poslance Václava Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, také já bych si dovolil říci něco k návrhu státního rozpočtu na rok 2012 a vycházel bych při tom z analýzy, kterou provedla Českomoravská komora odborových svazů. Myslím si, že plně vystihuje stav, v jakém se nacházíme, a vystihuje i co představuje státní rozpočet pro naši společnost v roce 2012.

Je třeba především říci, že návrh rozpočtu na rok 2012 připravuje především podmínky pro zásadní privatizaci veřejných služeb a sociálních transferů. Tento základní záměr politiky vládní koalice se projevuje prakticky ve všech dosud přijatých či navrhovaných reformních opatřeních, která

chystá současná vláda. Hlavním nástrojem takové politiky bude v roce 2012 především zahájení procesu sjednocení daně z přidané hodnoty. Tento proces nejen že připravuje podmínky pro částečnou privatizaci důchodového systému, ale zároveň je i podmínkou privatizace zdravotnictví, resp. dalších veřejných služeb. Zvýšením daně z přidané hodnoty totiž odčerpá státní rozpočet z veřejné sféry miliardy korun. Velká část bude pocházet také ze zdravotnictví. Zvýšení cen léků, tepla, vody, zdravotnických prostředků, potravin se zákonitě odrazí v nárůstu nákladů poskytovatelů zdravotní péče. Odhadujeme v souladu s veřejně prezentovanými odhady Ministerstva zdravotnictví, že celkový nárůst nákladů zdravotnictví spojený se sjednocením daně z přidané hodnoty stoupne v roce 2012 oproti roku 2011 o cca pět miliard korun.

V roce 2013 se tato částka dále zvýší až na 8 miliard korun, a to v odhadu je zohledněn prozatím předpokládaný pokles základní sazby o 2,5 procentního bodu, to je ze 20 na 17,5 procenta. Stejně problémy bude mít samozřejmě i celá veřejná správa a služby včetně resortů školství, kultury a podobně. Celkově se odhad pro celé veřejné rozpočty pohybuje pro rok 2012 minimálně na úrovni 8 miliard korun, pro rok 2013 zhruba na úrovni 10 až 12 miliard korun. Bylo by celkem logické, ale to bychom nesměli být v České republice, kdyby tuto částku centrální rozpočet převedl ze svých příjmů ze zvýšené DPH zpět do místních rozpočtů, rozpočtu zdravotních pojišťoven a samozřejmě posílil i vlastní dotčené rozpočtové kapitoly. Je nadmíru jasné, že se tak nestane, a v těchto rozpočtech nastane díky této operaci výrazné napětí. Výsledky nedávné stávky lékařů budou tak eliminovány, protože nevyhnutelně dojde k redukci jejich počtu, pro všechny nebude zkrátka dost peněz. Velmi napjatá bude v roce 2012 především situace v již zmiňovaném zdravotnictví.

Zdravotní pojištění pracuje v současné době se systémovým ročním deficitem cca minus 6 mld. korun. Rezervy systému zdravotního pojištění přitom byly v letech 2009 až 2011 prakticky vyčerpány. Systém zdravotního pojištění, který byl v období ekonomické krize jedním z mála zdrojů stability veřejných financí, se tak dostane do velmi nerovnovážného stavu a finančních problémů a bude zdrojem nestability. Ve státním rozpočtu, v logice uvažování současné vlády, se ani náznakem neuvažuje o tom, že by došlo k navýšení platby za státní pojištění. Poskytovatelé zdravotních služeb se ocitnou mezi dvěma ohni. Od zdravotních pojišťoven nebudou moci čekat nejen navýšení plateb, ale spíše se v roce 2012 setkají s realitou jejich snížení a prodloužení lhůt splatnosti. Na druhé straně jim výrazným způsobem narostou náklady spojené se zvýšením daně z přidané hodnoty. Výsledkem bude prudké zhoršení jejich finanční situace s jasným atakem do místních rozpočtů, především do rozpočtů krajů. Tato situace pak druhotně může vyvolat

tlak na vyřešení této situace prostřednictvím privatizace zdravotnických zařízení.

Pokud by se některým zdravotnickým zařízením podařil tento dvojitý atak překonat, pak tlak na privatizaci "jistí" další zvýšení snížené sazby DPH v roce 2013. Vyvolané ekonomické napětí však na druhé straně vyvolává tlak na velmi rychlý nárůst spoluúčasti pacientů. Proto také bylo nezbytné prolomení § 13 zákona 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, a zavést tak nucenou spoluúčast pacientů na úhradě zdravotní péče touto koalicí. Je velmi pravděpodobné, že již v dohledné době, nejpozději v roce 2013, se spoluúčast pacientů zvýší o cca 15 mld. korun a celkový podíl soukromých zdrojů na úhradě zdravotní péče se zvýší ze 46 mld. korun dosažených v roce 2009 na více než 60 mld. korun a míra spoluúčasti se zvýší z 16 % dosažených v roce 2008 na zhruba 23 %. Roční průměrný výdaj spoluúčasti na léčebných výlohách ve zdravotnictví přepočtený na jednoho nemocného by tak měl činit cca 15 tis. korun.

Zvyšování daně z přidané hodnoty má klíčovou úlohu při přípravě privatizace veřejných služeb a transferů, tak jak to chystá současná koalice. Nelze však přehlédnout ani privatizační projekty spojené se systémy sociální ochrany. Je zajímavé pozorovat, jak se v pozadí za heslem náprava veřejných financí vždy podaří objevit nějaký velmi lukrativní byznys soukromého sektoru, který bude stejné služby zajišťovat několikrát dražší, než tomu bylo ve veřejném sektoru. To jen potvrzuje, že pravou příčinou těchto reforem je právě otevřít prostor pro soukromý byznys. Tak je tomu při projednávání například sociální reformy. Jejím klíčovým opatřením je totiž – vedle již potvrzení loňských plošných škrtů v oblasti sociálních dávek a dalšího zprísňení jejich poskytování – především zavedení tzv. sociální karty pro výplatu dávek, převedení zprostředkování zaměstnání ze státních úřadů práce na soukromé pracovní agentury.

Domnívám se, že státní rozpočet České republiky systematicky přesouvá v něm vznikající problémy také do jiných částí veřejných financí. Charakteristickým rysem státních rozpočtů České republiky od nástupu Topolánkovi vlády, která pak pokračuje i v současné koalici ODS, TOP 09 a Věci veřejné, je, že řešení vlastních problémů přesouvá systematicky na někoho jiného. Na rozpočty krajů, zdravotních pojišťoven, obcí a samozřejmě na občany.

Problémem, který nelze přehlédnout, však je i to, že Ministerstvo financí dostatečně neanalyzuje, a to ani v návrhu státního rozpočtu, případy výrazného neplnění rozpočtových příjmů v roce 2011. A jak jinak, nenavrhne žádné aktivní opatření k nápravě. Neplní se příjmy, pak je vedle škrtů na výdajové straně třeba zvýšit DPH 14, 17,5, 19. To je filozofie současné vládní koalice.

O tom, že se v návrhu státního rozpočtu nedočteme o takových věcech,

jako je například výrazné zintenzivnění boje proti daňovým únikům, které podle expertiz dosahují hodnot desítek miliard korun ročně, není třeba ani mluvit. Státní rozpočet pro rok 2012 dále pokračuje v letošních plošných škrttech v sociálních výdajích, ve své době i vládními představiteli považovaných za plošné a bezmyšlenkovité, a dále ztěžuje pobírání dávek. Přitom všeobecně známé problémy rozpočtu přetrvávají.

Novela zákona o rozpočtových pravidlech přijatá před několika lety a z ní pramenící výrazné nárůsty rezervních fondů jednotlivých ministerstev v řádu desítek miliard korun zcela jasně ukázaly, že rozpočty celé řady resortů jsou velmi plýtvavé a celý rozpočtový proces je velmi špatně plánován a řízen. Namísto posouzení auditu oprávněnosti každé výdajové položky každého resortu pokračuje rozpočet na rok 2012 v systému jednoduchých plošných škrtů v oblasti sociálních výdajů, platů ve veřejných službách a správě, kombinovaných nově s předpokladem masivního propouštění, naplánovaných centrálně Ministerstvem financí České republiky. Opatření obsažená v návrhu státního rozpočtu povedou tedy nevyhnutelně k nárůstu počtu chudých, k polarizaci společnosti na bohaté a chudé a k popírání přirozené společenské solidarity.

Dámy a pánové, i to, co jsem nyní řekl, i proto já nemohu tento státní rozpočet podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážení páni dva jediné ministři, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych i já se v souvislosti s projednáváním návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 stručně zmínil o některých částech státního rozpočtu, které nepovšimnuty a nepochopeny unikají vnějšku.

To, že je připravený státní rozpočet špatně připravený a že jsou zde realizovány spousty takzvaných tupých, nebál bych se dokonce nazvat hloupých škrtů, jste již dnes slyšeli. Jedním z mnoha důkazů těchto hloupých škrtů je výdaj určený na podporu konkurenceschopnosti filmového průmyslu, jemuž je momentálně přidělena částka 300 mil. korun stejně jako loni. Proč se o této drobnosti zmiňují? Jednoduše proto, že téma podpory filmového průmyslu prakticky a velice efektivně řeší v rozvinutějších zemích Evropská unie. Během své nedávné služební cesty ve Švýcarsku jsem zjistil, že si například vláda Velké Británie, konkrétně ministr kultury, bez ohledu na to, která politická strana momentálně v zemi vládne, od roku 2005 pravidelně nechává zpracovat velice kvalifikovanou studii, která objektivně mapuje přínos britského filmového průmyslu pro ekonomiku státu. O tom se ještě zmíním později. I blízké Maďarsko již několik

let úspěšně aplikuje systém pobídek, jenž způsobuje trvalý odliv zakázek od hollywoodských filmových producentů z České republiky.

Česká republika ve státním rozpočtu pro příští rok plánuje takzvanou masivní podporu 300 mil. korun, která bude vyčerpána zřejmě již koncem února 2012, tedy ještě dříve než letos. Ještě na přelomu tisíciletí Česko platilo doslova za ráj zahraničních filmařů. Čeští filmoví fanoušci starobylé pražské uličky a českou krajinu rozpoznali například v Johance z Arku s Millou Jovovichovou, v akčních hitech jako Van Helsing, či v dramatu Z pekla s Johnny Deppem. Pak však hollywoodští filmaři začali počítat a místo do Česka jezdí do okolních států. Díky systému daňových pobídek začaly být levnější Maďarsko, Rumunsko, či Ukrajina, ale také i Německo. Jestliže v roce 2003 utratili hollywoodští filmaři v Česku v přepočtu přes 5 mld. korun, v roce 2008 tu proinvestovali už jen 700 mil. Například secesní kasino Royal v bondovce s Danielem Craigem v hlavní roli suploval karlovarský Grandhotel Pupp. V dalších letech navíc propad pokračoval. Investice mizely doslova před očima. Druhý díl Hellboye už měl v roce 2008 v Česku rozestavěné dekorace, pak však jejich producentům schválili daňové vratky v Maďarsku a kamiony z Prahy zamířily rychle do Budapešti.

Myslím, že to není dobře. I přesto se několik projektů naštěstí rozjelo, ale zde opět hrozí závažné problémy a české státní kase zbytečné ztráty. Ministerstvo kultury si nedávno nechalo vypracovat nezávislou studii, mohl bych z ní citovat, ze které vyplývá, že čisté příjmy veřejných rozpočtů ze systému podpory filmového průmyslu činí už nyní 18 %, čisté příjmy. Dokazují to ostatně konkrétní údaje za první rok jeho fungování. Pobídky už během prvního roku fungování jednoznačně zastavily propad tohoto odvětví. Program podpory filmového průmyslu půjčil v roce 2010 necelých 178 mil. korun. Čistý příjem veřejných rozpočtů při návratnosti investic se odhaduje na 32,4 mil. korun. Návratnost je tak oproti původnímu vkladu více než osmnáctiprocentní navýšení. Pro rok 2011 bylo na podporu filmového průmyslu vyčleněno, jak už jsem řekl, dalších 300 mil. korun. Jsou to peníze, které jsou jakoby papírově alokovány, ale de facto si na sebe vydělají už dopředu a navíc přinesou pro stát dalších minimálně 18 až 20 % navíc, jak nám potvrdil uplynulý rok.

Pro další období to však může být ještě mnohem více, protože potenciální výnosnost je mnohem, mnohem vyšší. Toto jsem si nevymyslel já, ale to i potvrdil pan Michal Mejstřík, profesor a ekonom Institutu ekonomických studií Karlovy Univerzity a člen Národní ekonomické rady vlády – NERV. Čeští filmaři a producenti však zároveň už po roce také poukazují na první závažné nedostatky, které schválený systém přerozdělování investičních pobídek obnáší. Vzhledem k tomu, že byl a je o pobídky od první chvíle od jejich schválení opravdu enormní zájem, byla částka určená pro letošní rok vyčerpána už koncem března letošního roku. V současné době je přitom

celá řada dalších velkých projektů, které chtějí natáčet v Česku a mohly by celkově přinést obrát až 1,8 mld. korun. Vypadá to však tak, že nepřijedou, protože pobídky pro letošní rok byly již vyčerpány, jak už jsem sdělil.

Velikost ročního pobídkového fondu je zkrátka nedostatečná. Navíc je pobídkový fond platný vždy jen na daný kalendářní rok, přičemž filmový průmysl se kalendářním či fiskálním rokem neřídí. Proces žádosti samotné produkce, závěrečného auditu a výplaty pobídky zpět producentovi se dle v Česku platného programu musí vejít do jednoho kalendářního roku. Neexistuje však žádná garance ze strany státu ohledně výše a existence pobídkového fondu na nadcházející kalendářní rok až do schválení státního rozpočtu, tedy až do října či listopadu aktuálního kalendářního roku. To zbytečně ubírá celému systému na atraktivitě. Laicky řečeno se řada významných produkcí, které by mohly v Česku utratit velké množství peněz, raději obrátí jinde, jak už jsem řekl, například do Maďarska. Toto potvrzují konkrétní čísla. V loňském roce se ze schválených 250 mil. korun či 300 podařilo filmařům vyčerpat právě jen necelých 178 milionů korun. Jako 12. země Evropské unie, v níž byly pobídky zavedeny, dostalo Česko tuto výjimku teprve až v polovině kalendářního roku. Proto alokované peníze nemohly filmové produkce vyčerpat v plném rozsahu. Naopak v roce 2011 už teď peníze chybějí. Financování zkrátka není dostatečné a systém vázaný na jeden kalendářní rok fungování filmového průmyslu nevyhovuje. Láká spíše menší projekty, protože ty se natočí za velmi krátkou dobu. Česko tak přichází o další možnost přilákat do země další zahraniční filmové štáby. Opravdu velké produkce, například *Lukas*, *Druid*, jsou ale spíše výjimkami.

Potenciál je ohromný. Filmové produkce by mohly při dílčí změně pravidel v Česku utrácet 500 až 600 mil. dolarů ročně. Podle mne by měl být objem pobídek limitován a fond by neměl být vázán na daný kalendářní rok, ale měl by být automaticky obnovován na roční bázi s jasně danými pravidly a předvídatelným způsobem.

O toto se snaží i asociace producentů v audiovizí, Česká filmová komise a Česká filmová komora. O tomto jednali i s Ministerstvem kultury, tak i s Ministerstvem financí, o úpravách tohoto systému. Dokážu si velmi dobře představit, že by rolovací schéma bylo například tříleté. Bohužel Ministerstvo financí se dle mých dostupných informací nebylo schopno k tomuto poskytnout své stanovisko. Rád bych se ho dozvěděl.

Program pobídek garantuje, že podpora nebude vyplacena dříve, než producent na území Česka proinvestuje vlastní finanční prostředky do českých služeb a zboží a následně provede jejich audit. Laicky řečeno to znamená, že pobídky se vlastně financují samy. Filmaři nejprve zaplatí za natáčení v Česku, odvedou DPH, a teprve po odevzdání auditu jim stát něco vrátí. Kromě toho celý systém nepodporuje pouze filmový průmysl, ale i řadu navázaných profesí a odvětví. Účast velkých zahraničních štábů

v Česku zvyšuje příjmy hoteliérů, provozovatelů restaurací či tluomočnických služeb atd. Mimo to mají tyto investice dostatečný pozitivní efekt na turistický ruch, spotřebu v ostatních obchodních odvětvích. Dodatečné přínosy mohou dosáhnout, jak již jsem uvedl, dvoj- až trojnásobku přímých přínosů pro HDP a daňového výnosu státu.

To si snad uvědomilo i Ministerstvo kultury, protože ministr kultury totiž na začátku července na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech oficiálně uvedl, že bude při projednávání rozpočtu na příští rok navrhopvat, aby na podporu filmových produkcí šlo půl miliardy korun. Bylo to tím, že si uvědomil, jak ohromnou příležitostí tento systém pro Českou republiku je. Ministr kultury asi i proto už na začátku léta předložil vládě zprávu o podpoře filmového průmyslu za rok 2010 a snad věřil, že její schválení v kabinetu naznačilo pozitivní přístup vlády k tomuto programu i v rámci přípravy rozpočtu na rok 2012. Toto se ovšem vůbec neprojevovalo, neboť je tam 300 milionů korun. Z pohledu terminologie se nejedná o dotaci pro filmaře, ale je to ekonomický nástroj, který může pomoci při deficitu státního rozpočtu. I například konzervativní vláda Velké Británie nedávno snížila výdaje o 25 až 40 % do většiny veřejných služeb, vyjma zdravotnictví a mezinárodní pomoci. Peníze vyplacené na filmových pobídkách ve Velké Británii však vzrostly – opakují vzrostly – o 15 % v roce 2011, neboť tamní vláda si uvědomuje, že pobídky přinášejí okamžitý přímý benefit.

Filmové pobídky jsou ve skutečnosti nástrojem ke snižování deficitu veřejných financí, pane ministře financí.

Dovolte mi také připomenout i květnovou cestu ministra zahraničí do Spojených států, kde se pan ministr zahraničních věcí přesvědčil, že zájem zahraniční produkce natáčet v Česku je stále obrovský a jejich poptávka závisí prakticky jen na tom, zda bude Česká republika i do budoucna využívat výjimku Evropské unie a filmový průmysl patřičně podporovat. Při této cestě veřejně přislíbil, že se zasadí o to, že na tuto smysluplnou podporu půjde ze státního rozpočtu 1,5 miliardy korun. Chyba. Skutečnost je jiná. Nějak tomu nerozumím. Proč on, předseda strany TOP 09, tento svůj veřejný příslib nezadal úkolem svému místopředsedovi ministru financí?

Z těchto důvodů vyzývám koaliční členy rozpočtového výboru k předložení pozměňovacího návrhu při projednávání státního rozpočtu v rozpočtovém výboru ve smyslu podpory finančních pobídek aspoň na slibovaných 600 milionů korun. Věřím, že pro takovouto rozumnou věc určitě najdou podporu i u opozice.

Nicméně mám tady k dispozici celou studii, ale budu vás šetřit a jenom chci zmínit, že tyto pobídky, které obsahují fiskální stimuly, dneska aplikují Irsko, Norsko, jak jsem řekl Velká Británie, Francie, Německo, Maďarsko, Srbsko, Bulharsko, ze Spojených států to je většina států Spojených států.

Dovolte mi ještě malou rekapitulaci provést k této věci. Mezinárodní filmové a televizní produkce. Dosahuje se celkově ročního obratu mezi 3 a 5 miliardami amerických dolarů. Produkce směřují tam, kde jsou ekonomicky nejvýhodnější výrobní podmínky, to znamená, kde existují finanční pobídky. Nezávislé ekonomické studie dokazují, že každý dolar či euro investované do filmové produkce přinesou téměř okamžitý příjem ve formě daně a odvodu do státní pokladny z takto investovaného dolaru či eura. Mimo to mají tyto investice dodatečný pozitivní efekt na cestovní ruch, jak jsem řekl, spotřebu v ostatních obchodních odvětvích, dotují a podporují investice do podpůrné infrastruktury. Dodatečné přínosy mohou dosáhnout dvoj- až trojnásobku přímých přínosů pro HDP a daňového výnosu státu.

Analýzy filmových projektů nedávno produkováných v České republice za využití systému pobídek dokazují, že většina daňových výnosů a dalších odvodů je zaplacená do státní pokladny dříve, než jsou tyto částečně vyplaceny zpět v producentově formě pobídky. To znamená, vláda nepotřebuje shánět zdroje pro financování pobídek. Závěry ze všech ekonomických studií a zemí s pobídkami včetně České republiky dokazují, že pobídky přinášejí přímý a okamžitý ekonomický benefit pro danou zemi.

Program podpory filmového průmyslu schválila vláda České republiky v říjnu 2009. Program byl spuštěn až v polovině roku 2010, protože vláda čekala na schválení programu od Evropské komise. Zavedení pobídek v roce 2010 mělo nesporný pozitivní efekt, zastavil se propad filmového průmyslu, *Mission Impossible 4*, *Borgiové* a řada dalších filmů byla díky filmovým pobídkám natočena v České republice. V případě neexistence těchto pobídek by tyto produkce byly téměř jistě uskutečněny v jiných zemích. Na začátku roku 2011 si Ministerstvo kultury nechalo vypracovat nezávislou studii, ze které vyplývá: program (nesrozumitelné) v roce 2010 pro rozvoj filmového průmyslu 177 656 600 korun a čisté příjmy veřejných rozpočtů se odhadují v průměru na 32 414 874 korun. Návratnost podpory z programu se tedy podle uvedené materie odhaduje na 18 %. Pobídkový fond ve výši 300 milionů korun, to je cca 17,6 milionu amerických dolarů, schválený pro rok 2011, vyvolá investici do filmových pobídek ve výši nejméně 1,2 miliardy korun.

Systém filmových pobídek v České republice není konkurenceschopný s jinými zeměmi, ve kterých filmové pobídky existují.

Já bych už tímto přestal. Mám samozřejmě k dispozici několik dalších materiálů, ukázkou z přínosu jednotlivých filmů a konkrétně propočty, rozpočty těchto filmů a přímé důkazy o tom, že investiční pobídky do filmů jsou smysluplné. Já bych chtěl, jestli by se to mohlo nějakým způsobem dostat do paměti tvůrcům státního rozpočtu. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. S

faktickou poznámkou se hlásí pan ministr financí. Já bych vás ještě předtím ráda informovala, že před chvílí jsem vám podala informaci, že předseda vlády Petr Nečas se omlouvá ze zdravotních důvodů. Skutečností je, že Petr Nečas je osobou, které byla tato omluva dána na vědomí, a omlouvající se osobou je pan ministr kultury, který sám sebe podepsal téměř neviditelně.

Nyní prosím, aby se slova ujal s faktickou pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dovolíte-li, paní předsedající, nikoliv s faktickou, přihlásil jsem se jenom s přednostním právem, abych se vešel do dvou minut.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já se omlouvám. Prosím, máte neomezené místo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jsem vám, pane poslanče – tím se obracím na svého předřečníka. Já tu studii mám k dispozici. Člověka při jejím čtení napadá, proč se vlastně snažit ještě někde jinde. Jestliže každá koruna do filmového průmyslu generuje dvoj- až trojnásobek do státního rozpočtu, pak prostě napumpujeme několik desítek miliard do filmového průmyslu – nemocní se uzdraví, ptáci začnou zpívat a deficity zmizí, protože vygenerujeme mnohonásobné prostředky zpět.

Ta studie je stejně krásná jako jiná studie, ale kterou jsem četl před mnoha lety o tom, jak Česká republika vydělá obrovské peníze na olympiádě v Praze. A je stejně krásná jako studie automobilového průmyslu, které tady kdysi pod heslem protikrizového opatření prosazovaly šrotovné.

A já se teď nechci zabývat pobídkami do filmového průmyslu, já to chci trochu zobecnit, abychom si uvědomili, že v krizových časech zesílí akcenty a náporů výborně organizovaných menšin, kterým se říká lobby, na celkový koláč té neorganizované většiny, které se říká daňoví poplatníci. Z jistého úhlu pohledu veřejné rozpočty nejsou nic jiného než věčná bitva těchto dobře organizovaných menšin proti neorganizovaným většinám, kterým se říká daňoví poplatníci, aby na jejich úkor pro svůj zájem pod jakýmikoli bohuľibými prostředky získaly víc, než by jim příslušelo v případě důsledné aplikace rovných podmínek pro všechny. Ta bitva je věčná a v době krize vždycky zesiluje. S tím, prosím pěkně, počítejme.

Je na každém z nás, zda chceme stát na straně té dobře organizované menšiny, nebo té neorganizované většiny. Z hlediska volebních hlasů by se zdálo, že není o čem uvažovat, ta většina je mnohem víc lidí. Problém je, že to je často velmi nekomfortní pozice, protože ta organizovaná menšina

se umí mnohem reálněji odměnit. Nicméně se domnívám, že je povinností každého z nás stát na straně té neorganizované většiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí pan poslanec Robin Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Půjde také o svěží nápad, ale mnohem stručnější a nepůjde o film. Dovolte mi stručně vystoupit k vládnímu návrhu zákona o státní rozpočtu České republiky na rok 2012.

O zvyšování DPH, o tom, že se návrh rozpočtu opírá o návrhy, které ještě neprošly celým legislativním procesem, tu už bylo hovořeno a nepochybně ještě bude. Já se tomu vyhnou a jen vás seznámím s krátkým textem, na který jsem nedávno narazil a který popisuje zajímavý nápad, který by se jistě mohl uplatnit v souvislosti s daňovými úniky a stavem veřejných financí i v Česku. Ministerstvu financí se nedaří řádně inkasovat přímé daně, příjmovou část státního rozpočtu musí zajišťovat zvyšováním sazby DPH. Organizované úniky v DPH rovněž nejsou ze strany státu efektivně postihovány, a přitom jdou zřejmě až do desítek miliard. O funkční a osvědčené metody ze světa ovšem jako kdybychom dlouhodobě nejevili zájem.

V Hospodářských novinách 11. května 2011 jsem našel článek ředitele firmy Jablotron Dalibora Dědka. Jmenuje se Na Tchaj-wanu hlídá výběr daní celý národ, a protože jde opravdu jen o pár vět, dovolím si vás s článkem seznámit.

Cituji: Možná už se vám to také stalo. Řemeslník se opatrně zeptá, zda na to chcete účet, anebo budete raději platit nižší cenu bez dokladu. V České republice se prostě přivírá oko nad tím, že část peněz v byznysu teče bez toho, že by se z nich odváděla daň.

Naše firma – cituji dále Dalibora Dědka – měla téměř 15 let pobočku na Tchaj-wanu. Díky tomu jsem měl možnost poznat o této zemi hodně zajímavého. Jedna z věcí, kterou jsem zpočátku nechápal, byla posedlost Tchajwanců sbírat v obchodech účty. Bez rozdílu, zda kupují láhev vody, nebo ledničku, si účtenky pečlivě ukládají. Když jsem někde v obchodě nechal ležet účet u kasy, tak mi obvykle prodáváč zapomenutou účtenku úslužně vnucoval. Pokud jsem nakupoval s přáteli, měli upřímnou radost, jestliže jsem jim své účtu přenechal. Dlouho jsem to považoval za místní úchylku. Později jsem ale pochopil, že je to výsledek neuvěřitelně chytrého kroku, který tamní Ministerstvo financí zavedlo už v roce 1951. Oficiálně se to jmenuje Uniform Invoice Lottery a jako téměř každá dokonalá věc je to naprosto jednoduché.

Všichni podnikatelé na Tchaj-wanu musí používat registrační pokladny. Každý účet z registrační pokladny má unikátní osmiciferné číslo. No a 25. dne v každém lichém měsíci pořádá Ministerstvo financí velkou státní loterii. Vylosují 6 výherních čísel a vy si zkontrolujete všechny své účtenky za předchozí dva měsíce. Za účty, na nichž se shodují poslední trojčíslí, vyhráváte 200 tchajwanských dolarů, to je asi 114 korun. Za čtyřčíslí tisícovku, za pět čísel čtyři tisíce a tak postupně, až dva miliony tchajwanských dolarů. Je přitom úplně jedno, zda byla vaše účtenka za 10 korun, nebo za desetitisíce. Tchajwanský bernák si tak vlastně z celého národa udělal kontrolní orgán, který žádnému obchodníkovi neodpustí vystavení dokladu. Navíc vítězné účtenky, za něž si vyzvednete svou výhru, zadá finanční úřad do počítače a zkontroluje, zda se údaje shodují s tím, co přišlo z registračních pokladen od podnikatelů. Pokud ne, tak běda!

Vlastně je to ďábelsky jednoduché a neuvěřitelně účinné. Uvádí se, že zavedením této státní loterie se zvýšil Tchaj-wanu výběr daní o 75 %. Daňová loterie tam funguje déle než 50 let a všichni si díky ní zvykli, že je normální platit daně. Nikdy jsem se tam nepotkal s žádným pokusem obejít systém. Zřejmě díky tomu, že všichni řádně platí daně, je na Tchaj-wanu jednotná sazba daně z přidané hodnoty jen 5 %.

Někdy tak přemýšlím, proč se naši politici nepoučí tam, kde to funguje. Když si ale večer pustím televizi, uvědomím si, že Tchaj-wan je daleko a lidem, kteří řídí náš stát, jsou patrně mnohem bližší žabomyší aféry a shánění špíny na ostatní...

Tolik tedy článek Dalibora Dědka jako možná inspirace pro správce státní pokladny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní má slovo pan poslanec Michal Hašek.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dnes absolvujeme rozpravu o návrhu státního rozpočtu na rok 2012. Zdá se, že pro současnou vládu byl úhelným kamenem při sestavování tohoto rozpočtu výsledný schodek a mnohem méně už se hledělo na obsah a na strategie, které by měl návrh státního rozpočtu realizovat a také podporovat. Proto je Poslanecké sněmovně předložen návrh rozpočtu, který podle našeho názoru nenese příliš pozitivního pro naši zemi, pro kraje, pro obce, pro občany a koneckonců ani pro firmy.

Poslední návrh rozpočtu nebyl, použijí-li slova pana premiéra Nečase, souhrnem tupých účetních škrtů. Já jsem našel jiný citát, který se vztahuje k letošnímu rozpočtu, a je to citát autora, ministra financí pana Miroslava Kalouska, tak jak se vyznal svým stranickým kolegům na sněmu TOP 09 v

Hradci Králové. Cítuji teď pana ministra Kalouska: Vyhrnuli jsme si rukávy, vzali do ruky nože a udělali to, co se dá, prostě ořezat. Ořezat vše, co se ještě ořezat dalo. Konec citátu.

Jsem přesvědčen, dámy a pánové, že návrh státního rozpočtu na rok 2012 zvláště ve světle toho, že ministr financí přiznal faktickou neplatnost makroekonomické predikce, na které byl postaven návrh tohoto státního rozpočtu, už je v tuto chvíli pouhopouhým slohovým cvičením. Je to souhrn určitých nastřelených čísel. Jsem přesvědčen, že se nejedná o žádné efektivní škrty, ale o souhrn účetních a finančních operací, který bůhví jak bude dlouho platit. Vláda už připravuje méně kritickou, kritickou a hodně kritickou variantu možného propadu ekonomického vývoje a dopadů na veřejné finance v České republice v příštím roce. Ten úkol už byl zadán také Národní ekonomické radě vlády, poradnímu orgánu NERV, a tak o pravdu nevím, jestli má smysl dnes hodiny diskutovat nad dokumentem, který opravdu bude mít za pár týdnů, dámy a pánové, hodnotu pouhopouhého sběrového papíru. Ale nechť. Jsem přesvědčen, že obecně návrh státního rozpočtu nepřináší žádné skutečné strategie. Není nástrojem k podpoře cílů oblasti konkurenceschopnosti, rozvoje infrastruktury v naší zemi, k udržení kvality a rozsahu veřejných služeb.

Kdyby tu byl pan premiér, určitě bych se ho zeptal, kde jsou v návrhu státního rozpočtu promítnuty možnosti nabídky finančních prostředků Evropské unie, jak bude ošetřeno dočerpání finančních prostředků z jednotlivých operačních programů, kde mimochodem zejména operační programy spravované vládou silně pokulhávají z hlediska absolutního objemu čerpaných peněz a certifikovaných peněz, které máme k dispozici z Evropské unie pro toto plánovací období.

Kde jsou deklarované úspory z veřejných zakázek? Tato vláda, když nastupovala do úřadu, hovořila o miliardách, možná o desítkách miliard korun, které budou ušetřeny. Dámy a pánové, z vládní koalice, kde máte ušetřené miliardy korun z veřejných zakázek v jednotlivých resortech? Skutečně by nás to jako opozici velmi zajímalo. Kdy a kde je možné vidět skutečné efekty, pozitivní efekty vámi předkládaných rozpočtů?

A nebo k aktuálním problémům: Kde jsou, dámy a pánové, finanční prostředky ve státním rozpočtu na eliminaci sociálních jevů, jaké teď prožívá například Šluknovsko? Kde jsou finanční prostředky na prevenci? Kolik jich bude? Co získáme, když tyto prostředky budou, doufejme, efektivně utraceny. Tedy pokud vlastně jsou součástí tohoto návrhu státního rozpočtu. Že stejně jako já nemůžete najít odpovědi na tyto otázky? No není se čemu divit, ono totiž Ministerstvo financí se nad tímto problémem pozastavilo v rámci projektu Metodika přípravy veřejných strategií. To je dokument, který současné vládě financuje Evropská unie. V rámci komparativní studie tohoto projektu je možné se dozvědět, že jeden z

největších problémů v oblasti strategického řízení České republiky je nepropojenost návrhů státního rozpočtu s přijatými strategiemi.

V minulých měsících byly zkoumány následující přípravy a propojenost se státním rozpočtem: bezpečnostní strategie České republiky, národní strategický referenční rámec, efektivní veřejná správa, strategie hospodářského růstu, strategický rámec udržitelného rozvoje, politika územního rozvoje. A jaký byl výsledek, dámy a pánové? Bohužel velmi tristní.

Budu citovat tři ze závěrů této studie, která je studií Nečasovy vlády: ne-systémový přístup v tvorbě programového prohlášení vlády, absence kontroly a monitoringu plnění strategických cílů, absence vazby rozpočtování na strategické priority vlády. Opět, kdyby tu byl pan premiér Nečas, musel bych konstatovat – pane premiére, ač nepochybně neslyšíte rád – omlouvám se, pane premiére, teď jsem vás uviděl, tak beru zpět. Omlouvám se, a hovořím k vám prostřednictvím paní předsedající.

Pane premiére, ač nepochybně neslyšíte rád, tato země není vaší vládou strategicky řízena. A bohužel, důsledky chyb vašeho vládnutí neseme a ponese všechny společně.

Já bych se rád teď ve svém projevu zaměřil také na stav návrhu státního rozpočtu ke krajům České republiky a jejím obyvatelům. Ačkoli se vehementně snažíte v rámci úprav zákona o rozpočtovém určení daní o přízeň svých koaličních partnerů v podobě starostů malých obcí, a to slibem navýšení objemu sdílených daní, pokračuje zcela nesmyslná závislost krajských rozpočtů především na státních dotacích.

Dámy a pánové, to není nová věc. To není nápad, se kterým teď přicházejí hejtmani v tomto funkčním období 2008 až 2012. Už v roce 2008 ještě naši předchůdci, tedy hejtmani z Občanské demokratické strany a také z KDU-ČSL, žádali tehdejší vládu Mirka Topolánka o stejné změny a úpravy ve financování krajů, jaké požadujeme i my.

Dovolím si citovat z jednoho dokumentu: “Vznik územně samosprávných krajů byl vždy spojován s decentralizací veřejné správy v těch oblastech, kde působnost i odpovědnost převzaly kraje. Osmileté fungování krajů potvrdilo, že oddělování zodpovědnosti, kompetencí a adekvátního finančního zázemí v podobě vlastních příjmů neprospívá nejen krajům, ale v konečném důsledku také státu i jeho občanům. Požadavek přesunu finančních prostředků prostřednictvím rozpočtového určení daní v oblastech samosprávné působnosti je legitimním a důležitým předpokladem naplnění poslání krajů v oblasti regionální politiky. Součástí změny rozpočtového určení daňových výnosů územním samosprávným jednotkám s účinností od 1. 1. 2010 musí být dokončení přesunu finančních prostředků do rozpočtu krajů.

S odkazem na již mnohokrát absolvovaná jednání a na dřívější sliby centrálních orgánů kraje očekávají: přesun přímých nákladů v krajském

školsství do ruk, začlenění dotací na poskytování sociálních služeb do ruk krajů vyplácených z resortu MPSV. MPSV při rozdělování těchto finančních prostředků beztak vychází z návrhů jednotlivých krajů. Přesun finančních prostředků do RUD krajů v těch případech, kdy se evidentně jedná o duplicitní působnost státu v oblasti regionální politiky. Rozšíření portfolia sdílených daní i o výnos daní spotřebních. Dokončení přesunu finančních prostředků do RUD kraje požadují výhradně z důvodu naplnění smyslu existence vyšších územně samosprávných celků.”

Dámy a pánové, znovu připomínám, to nebyla citace dopisu Michala Haška předsedovi vlády Petru Nečasovi. Předchozí věty napsal tehdejší předseda Asociace krajů hejtman Moravskoslezského kraje Evžen Tošenovský předsedovi vlády České republiky Mirku Topolánkovi. Od té doby se s tím nestalo vůbec nic. Svůj slib nesplnila ani Topolánkova vláda a žádnou chuť k řešení otázky posílení financování kompetencí krajů bohužel nevidíme ani od vlády současné.

Dovolte mi pár údajů, jak se vyvíjela rozpočtová situace. Má to vazbu, samozřejmě, přímo na státní rozpočet od roku 2008. V oblasti příjmů rozpočtového určení daní je propad oproti roku 2008 za poslední tři roky na straně krajů o 11 mld. Kč. Samozřejmě soustava veřejných rozpočtů dýchá jedním životem, je jasné, že pokud byly daňové výnosy celkově nižší, potom byl nižší i podíl krajů, stejně tak jako podíl měst a obcí. Ten konkrétní dopad do rozpočtu krajů, dámy a pánové, v posledních třech letech minus 11 mld. Kč.

Přes tuto skutečnost mohu konstatovat z veřejné oficiální informace Ministerstva financí České republiky, kterou zveřejnilo letos 15. října pod názvem Zadluženost územních rozpočtů v roce 2010, následující: Kraje včetně jimi zřízených příspěvkových organizací vykázaly ke konci roku 2010 dluh v celkové výši 19 mld. Kč. Jedná se o – a teď, prosím, dobře poslouchejte – první meziroční pokles hodnoty dluhů v historii krajů, a to o 8,4 %. V konkrétním nominálním vyjádření 1,7 mld. Kč. Konec citace, dámy a pánové.

Není tedy pravdou, že stávající krajské koalice zadlužují kraje, a ani to, že špatně hospodaří. Co by za to dal ministr financí České republiky, kdyby mohl sdělit této Poslanecké sněmovně, že meziročně mu o 9 % poklesla zadluženost České republiky. Platí přitom, že kraje pokračovaly v čerpání úvěrů poskytnutých Evropskou investiční bankou, investovaly do regionální infrastruktury – především silnic druhé a třetí třídy, občanské vybavenosti, cestovního ruchu, vědy a výzkumu.

V oblasti bezpečnosti kraje ze svých rozpočtů financují naprosto dominantně a stát svou podporu od roku 2008 kontinuálně snižuje. Zatímco v roce 2009 byla dotace ještě více jak 80 milionů korun, v roce 2011 už jsme pod 50 milionů korun. Kraje každoročně od roku 2009 financují

bezpečnost, to znamená profesionální i dobrovolné složky integrovaného záchranného systému, včetně Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky, částkou přesahující 200 milionů korun. To je konkrétní příspěvek krajů k tomu, aby byla zachována bezpečnost občanů České republiky.

Pro úplnost dodávám, že kraje jsou z více než 60 % závislé na dotacích ze státního rozpočtu. Jejich vlastní příjmy tvoří pouze cca 35 %. Kraje každý rok, díky neznalosti a libovůli systému navrhovaných dotací a škrtům v oblasti dotací ze státního rozpočtu, vstupují do obrovského rizika, do rizika zajištění financování školství, sociálních služeb a veřejné dopravy. Kompetence a odpovědnost jednoznačně nejsou vyváženy s finančním krytím. Kraje nesou odpovědnost, ale o financích podle vlastních kritérií rozhodují ministerstva. Mimochodem, pro srovnání, dámy a pánové, u obcí je naopak téměř 60 % příjmů tvořeno vlastními příjmy rozpočtového určení daní a na dotačních titulech putuje do městských a obecních rozpočtů asi 30 % z celkového objemu příjmů.

Dalším příkladem jsou sociální služby. Zatímco v roce 2008 byly dotace na sociální služby v celkové výši více než 7,1 mld. Kč a kraje dofinancovaly zhruba 1,2 mld. Kč, v roce 2009 už klesá státní dotace na 6,7 mld., kraje přidávají více než 200 milionů korun. V roce 2010 už kraje platí ze svého 1,8 miliardy korun a v roce 2011 dochází poprvé k tomu, že vláda zkrátí dotaci na sociální služby pod 6 miliard a kraje z vlastních prostředků dotují sociální systém částkou téměř 3 miliardy korun. Na tento rok pak vláda navrhuje dotaci přes 5 miliard korun, přičemž skutečná potřeba včetně prevence sociálních služeb, která byla hrazena z evropských fondů, dosahuje částku přes 8 miliard korun. Přeloženo do českého jazyka – kraje budou muset dofinancovat z vlastních rozpočtových příjmů částku větší než 3 miliardy korun.

V oblasti veřejné dopravy, a to je všeobecně známo, jsou kraje ve sporu s vládou o oprávněnost nároku krajů na dotace z takzvaného memoranda o financování regionální železniční dopravy. Chci říct, že závazek vlády je zhruba 2,6 miliardy korun, tedy závazek vlády, který nynější vláda zpochybňuje, nicméně ten, který je obsahem memoranda z roku 2009, a kraje platí z svých rozpočtů na regionální železniční dopravu téměř 6 miliard korun, to je dvojnásobek toho, co dává vláda, a podílíme se i na dalších vícenásobcích, a to jednou třetinou. Odpovědí vlády na náš požadavek na plnění memoranda je neochota dostat vlastních závazků a také vyhazov zástupce krajů z dozorčí rady Českých drah.

Můžeme se jen domyslet, co stojí za skutečným nezájmem financovat memorandum v oblasti železniční dopravy. Proč vláda krátí výdaje na sociální služby. Proč se zastavily z hlediska financování klíčové dopravní stavby, silnice, v některých případech je to plánováno dokonce až do roku

2025. U výčtu takových negativ bych tady, dámy a pánové, mohl strávit desítky, desítky minut.

Po zkušenostech z hlediska řízení krajů jsem přesvědčen, že úspory za těmito jednotlivými plánovanými škrtky podle nás rozhodně nejsou. Kdyby vláda skutečně hledala úspory, tak by je nepochybně hledala tam, kde jsou a vrabci si o nich cvrlikají na střeše. Nevidím tu sice pana ministra obrany, ale jeho resort bych určitě označil za jedno z takových míst, kam by se měl s oním nožem, o kterém hovořil na sněmu TOP 09, vydat pan ministr Kalousek. Tam by se to krájelo, dámy a pánové!

Kraje prošly procesem úspor. My jsme byli nuceni hledat úspory, změnit mnohá do nedávné doby zažitá řešení. Ale museli jsme to řešit s ohledem na totální závislost na financování veřejných služeb, především prostřednictvím dotací. Bohužel návrh státního rozpočtu na rok 2012 ve stávající podobě považujeme za další ránu do zad krajům. Za další ránu poskytování veřejných služeb, které jsou v odpovědnosti krajů, ale ve financování prostřednictvím státního rozpočtu od centrální vlády. Škrty v oblasti sociálních služeb – faktické škrty v oblasti sociálních služeb tak mohou znamenat likvidaci nejenom vlastních sociálních služeb poskytovaných v terénu, ale samozřejmě také propouštění zaměstnanců, kteří až doposud tyto sociální služby v terénu poskytovali. Pokud kraje nerezignují na jakékoli investiční projekty a nezajistí udržení chodu sociálního systému také vyšším příspěvkem ze svých rozpočtů, bude to problém. Samozřejmě pokud tak neučiníme, tak osoby, které jsou odkázány na konzumaci zejména terénních sociálních služeb, se ocitnou ve velkých problémech a je otázkou, zda samy dokážou tuto situaci zvládnout.

Škrty v oblasti veřejné dopravy, protože sliby se slibují, blázní se radují, žádná finální dohoda ještě učiněna není ve vztahu k příštímu roku, tak samozřejmě nebudou znamenat nic jiného než nutnost škrtů v oblasti spojů. A to si myslím, že v době krize, kdy má být zajištěna mobilita pracovní síly, kdy má být prostřednictvím veřejné dopravy zajištěna dostupnost veřejných služeb, dojíždka do škol, za zdravotnictvím a za dalšími veřejnými službami, je tak pro občany České republiky špatná zpráva. Mimochodem, pokud lidi vyženeme z vlaků, resp. nebudou mít možnost používat regionální železniční dopravu, vznikne tady další tlak na automobilovou dopravu, zahustí se provoz na silničních komunikacích včetně toho, jak budou ty silniční komunikace vypadat. Samozřejmě je tady pak také riziko vyšší nehodovosti a větší tlak na průběžné rekonstrukce a opravy páteřních silničních komunikací. Kdo pak bude bojovat s takto zahuštěnými komunikacemi, resp. s dopravními nehodami? Chcete škrtat v policii, chcete škrtat u hasičů, chcete zavírat hasičské stanice, chcete zavírat obvodní oddělení policie. Kdo potom lidem pomůže v případě problému, to jsme tedy opravdu zvědaví.

Ve všech těchto případech platí, že kraje budou nuceny dotovat ve skutečnosti odpovědnost vlády, pokud nebudou chtít dopustit, aby se systém veřejných služeb na území jednotlivých krajů v České republice výrazně snížil, resp. v některých případech možná sesypal.

Co však považuji za zásadní, je, abyste, vážený pane premiére a členové vlády, vámi přeložený návrh státního rozpočtu přehodnotili a mnohé škrty opravili. Koneckonců sami jste řekli, že už teď víte, že ta čísla fakticky nebudou platit, že za pár týdnů bude všechno úplně jinak. Prosím, propojte návrh státního rozpočtu se skutečnými efekty pro občany a pro firmy. Udržte kvalitu a rozsah poskytovaných veřejných služeb a řekněte, že priority jsou nejenom jednoleté priority, ale zkuste plánovat ve víceletém horizontu tak, aby mohly stát, regiony a také města a obce propojit své strategie a své rozpočty, aby byla vytvořena pozitivní rozpočtová synergie. Budte prosím partnery municipalit a regionů. Nestaňte se jejich katy a dráby. A zejména vás prosím, dámy a pánové, netrestejte občany. Netrestejte občany České republiky za to, že chtějí slušně žít v naší zemi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče.

Dovolte, abych vás seznámila s dvěma následujícími omluvami. Omlouvá se paní poslankyně Lenka Kohoutová v době od 16.30 do 18.30 hodin z pracovních důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Petr Gazdík od 16 hodin ze zdravotních důvodů.

A nyní prosím, aby se slova ujal pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi promluvit zde k projednávanému sněmovnímu tisku číslo 498, tedy k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012. Pokusím se uvést důvody, proč nemohu předkládaný vládní návrh zákona podpořit. Omlouvám se, že bude v mém příspěvku více čísel, ale právě na nich chci své zamítavé stanovisko doložit.

Návrh státního rozpočtu na rok 2012 předznamenává pro rok 2013 sjednocení daně z přidané hodnoty minimálně na úrovni 19 %. Zvýšení daně z přidané hodnoty, tak jak bylo schváleno Poslaneckou sněmovnou, předpokládá sjednocení DPH ve dvou krocích. V roce 2012 zvýšení snížené sazby z 10 % na 14 % a v roce 2013 zvýšení snížené sazby ze 14 % na 17,5 %. Zatímco první zvýšení bude znamenat podle Ministerstva financí v roce 2012 dodatečný příjem rozpočtu 21,3 miliardy korun, sjednocení sazby v roce 2013 bude z rozpočtového hlediska prakticky neutrální. Proč? Proti zvýšení snížené sazby o 3,5 %, což reprezentuje

cca plus 21 miliard korun, bude nutno započítat pokles základní sazby o 2,5 % s rozpočtovým dopadem minus 23 miliard korun. Rozpočet tedy na této úpravě tak nic nezíská. Proto je pro zahlazení deficitu, který vznikne ve státním rozpočtu vyvedením 3 % důchodového pojistného ve prospěch soukromých penzijních fondů, možno použít pouze dodatečné příjmy vzniklé ze zvýšení DPH z 10 % na 14 % v roce 2012.

Návrh rozpočtu na rok 2012 ovšem ukazuje něco jiného. Příjmy ze zvýšené DPH v roce 2012 jsou totiž započteny do běžných příjmů státního rozpočtu a ten s nimi pak pracuje jako se všemi ostatními příjmy. Kam se podělo tvrzení pana ministra Kalouska, že tyto peníze budou drženy ve zvláštní rezervě, či pana premiéra Nečase z počátku roku, který dokonce zcela vážně tvrdil, že – cituji – “peníze z vyšší DPH budou do poslední koruny využity ve prospěch důchodové reformy, nebudou utraceny, nebudou projedny”?

V návrhu státního rozpočtu žádná nerozdělená rezerva na důchodovou reformu ve výši 21,3 mld. Kč není. Tedy tyto peníze se zřejmě utratí a projedí, zcela v rozporu s ujišťováním pana premiéra. Ledaže by někde v návrhu státního rozpočtu byla nějaká skrytá pokladnička, kde tyto peníze pan premiér schraňuje.

Ono se na první pohled vlastně nic neděje. V příštím roce se žádné pojistné na důchody vyvádět nebude, tak proč nevyužít příjmy, které se podařilo získat s ročním předstihem? Zvláště za situace, kdy realita na příjmové stránce rozpočtů velmi pokulhává za původními předpoklady. Příjmy získané ze zvýšené DPH v roce 2012 nebudou určeny pro důchodovou reformu, ale pro zaplácnutí děr na příjmové straně státního rozpočtu. Problém je však v tom, že pokud se letos těchto více než 20 mld. Kč dodatečných příjmů z DPH použije na rozpočtové výdaje, tak příští rok se bude muset výdajová stránka rozpočtu minimálně o stejnou částku seškrtnat, to aby bylo možno naplnit předpoklad poklesu deficitu, a zároveň zhruba tuto částku vyvést ve prospěch soukromých penzijních fondů. Je tak naprosto nesporné, že jakmile se otevře debata o rozpočtu na rok 2013, objeví se znovu návrh na zvýšení DPH ne na 17,5 %, ale minimálně na 19 %. Jen tato varianta je totiž schopna přinést do rozpočtu dalších více než 20 mld. Kč, tak potřebných na vyvedení pojistného z rozpočtu ve prospěch penzijních fondů. O tom, že tato úvaha je pravdivá, svědčí dle mého zprávy o tom, že pan premiér již počítá s tím, že v případě horšího než předpokládaného vývoje ekonomiky by se DPH již v příštím roce měla zvednout na 19 % s výjimkami u léků, knih a dalších.

Charakteristickým rysem státních rozpočtů České republiky od nástupu vlády ODS, KDU-ČSL a Strany zelených, která pak pokračuje i v současné koalici ODS, TOP 09, Věci veřejné, je, že řešení vlastních problémů

přesouvá systematicky na někoho jiného, na rozpočty krajů, zdravotních pojišťoven, obcí, a samozřejmě na většinu občanů.

Problémem, který nelze přehlédnout, však je i to, že Ministerstvo financí dostatečně neanalyzuje příčiny výrazného neplnění rozpočtových příjmů v roce 2011 a také nenavrhuje žádné aktivní opatření k nápravě. O tom, že se v návrhu státního rozpočtu nedočteme o takových věcech, jako je například výrazné zintenzivnění boje proti daňovým únikům, které podle expertiz dosahují hodnot desítek miliard korun ročně, není snad ani třeba mluvit.

Státní rozpočet pro rok 2012 dále pokračuje v letošních plošných škrttech v sociálních výdajích, ve své době i vládními představiteli považované za plošné a bezmyšlenkovité, a dále ztěžuje pobírání dávek. Přitom všeobecně známé problémy rozpočtu přetrvávají. Zatím se nezávislý audit nemandatorních výdajů a jejich racionalizaci a efektivní využití nedaří zajistit. Novela zákona o rozpočtových pravidlech, přijatá před několika lety, a z ní pramenící výrazné nárůsty rezervních fondů jednotlivých ministerstev v řádu desítek miliard korun zcela jasně ukázaly, že rozpočty celé řady resortů jsou velmi plýtvavé a celý rozpočtový proces je velmi špatně plánován a řízen.

Opatření obsažená v návrhu státního rozpočtu povedou nevyhnutelně k nárůstu počtu chudých, k polarizaci společnosti na bohaté a chudé a k popírání přirozené společenské solidarity. Politici dosud zneužívají relativně dobré situace v České republice v oblasti chudoby. Tyto údaje však dokládají pouze to, že stávající sociální systém je doposud stále ještě funkční a dokáže kvalitně ochránit nejzranitelnější skupiny občanů a jejich rodiny před propadem do chudoby.

Vývoj v nadcházejícím roce 2012 bude skutečně rokem zlomu trendů. O tom by nemělo být pochyb. Je bezpochyby rokem nástupu k jednotné sazbě DPH, která se stane rozhodujícím daňovým příjmem. To přiblíží českou ekonomiku zemím s nejnižší ekonomickou úrovní v EU i v Evropě vůbec. Bude to také nástup k důchodové reformě, mimořádně nebezpečnému experimentu s důchody budoucích generací. Bude to ovšem také rok vyostření sociální situace, kdy zejména zaměstnanci budou vystaveni frontálnímu útoku na svá dosavadní sociální práva a na svoji životní úroveň. Je také charakteristické, že v každé takové krizi dochází i ke vzniku nových trendů a nových jevů. Tak tomu zcela určitě bude i v roce 2012.

Kolegyně a kolegové, pro výše uvedené vážné nedostatky nemohu předkládaný návrh zákona o státním rozpočtu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci a

prosím, aby se slova ujal poslanec Jan Látka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážená vládo, návrh státního rozpočtu na rok 2012 je postaven na určitých parametrech. I pokud budou tyto parametry naplněny, je rozpočet v duchu vládního prohlášení postaven na filozofii další destrukce veřejných služeb prostřednictvím privatizace, to znamená, že rozpočet neskýtá záruku ani pouhého udržení rozsahu a kvality veřejných služeb. Aktuální ekonomická data naznačují, že lze reálně očekávat, že parametry, na kterých je státní rozpočet na rok 2012 postaven, nebudou naplněny. V tom případě se obávám, že jak v roce 2012, tak i dalších letech se hlavním nástrojem politiky vlády stanou redukce na výdajové straně rozpočtu. Reálně tedy hrozí, že rozpočtové schodky v oblasti platů, sociální politiky a politiky zaměstnanosti nejenže nebudou v roce 2012 naplněny, ale naopak bude pokračovat jejich redukce.

Je potřeba ponechat počet zaměstnanců ve veřejných službách a správě na úrovni roku 2011. Další snižování počtu zaměstnanců o více než 6 tisíc by ohrozilo rozsah a kvalitu veřejných služeb a správy. Jsem přesvědčen, že v důsledku tohoto kroku dojde k rozvratu služeb, financovaných z veřejných zdrojů a připraví se tak další prostor pro jejich privatizaci. V zásadě nelze souhlasit s navrhovaným snížením objemu finančních prostředků na platy zaměstnanců veřejných služeb a správy. Jak vyplývá z pololetních údajů o vývoji platů, dochází již v letošním roce u většiny zaměstnanců k razantnímu snižování příjmů, a proto je další snižování z hlediska kvalifikační úrovně zaměstnanců, plnění rozsahu a složitosti práce absolutně nepřijatelné. Neustálé snižování platů již dnes vzhledem k jejich nízké úrovni významně snižuje motivační funkci platů a vyvolává sociální napětí. Kvalita i rozsah veřejných služeb jako významného segmentu životní úrovně obyvatelstva je politikou této vlády systematicky destrukována, což je nepřijatelné.

Z předloženého návrhu usnesení vlády k návrhu zákona o státním rozpočtu navíc vyplývá, že ministr financí bude nadále zmocněn upravovat v průběhu roku 2012 počty zaměstnanců a objemy prostředků na platy ve všech resortech. Toto zmocnění prohlubuje obavy, že v průběhu roku 2012 dojde k dalšímu snižování rozsahu a kvality služeb v resortech, za něž nese ústavní odpovědnost celá vláda. Je potřeba důkladně protestovat proti pokračujícímu rozvratu veřejných služeb a správy a požadovat v návrhu státního rozpočtu pro rok 2012 zachovat stávající počet zaměstnanců a současně navýšit objem prostředků na platy, a to minimálně v rozsahu, který bude garantovat kompenzaci propadu platů v roce 2011 a pokrytí nárůstu spotřebitelských cen v roce 2012.

Návrh státního rozpočtu je zpracován odlišně od předchozích let, a

proto je náročné adekvátně porovnat jednotlivé položky státního rozpočtu v meziročním srovnání. Navíc řada zákonů, s jejichž účinností návrh státního rozpočtu počítá, například zákony o sociální reformě, jsou zatím v legislativním procesu.

Zásadním problém však je, že pravicové vlády systematicky vyprazdňují sociální systémy, ale když se podíváme na návrh rozpočtu na rok 2012, tak objem prostředků na sociální transfery ve srovnání s rokem 2011 opticky roste v globálu v jednotlivých oblastech. Na první pohled hlavně pro veřejnost a média to může vypadat, že vláda myslí na své občany, počítá s valorizací životního minima a důchodů, a dokonce meziročně zvyšuje objemy na sociální transfery kromě nemocenského. Pokud však analyzujeme předložený návrh rozpočtu v kontextu změn sociálních zákonů, které jsou v Poslanecké sněmovně, je nutné si položit otázku, do jaké míry jsou předložené veličiny opřené o realitu a do jaké míry mají spíše zaretušovat skutečné záměry vlády.

Od 1. ledna 2012 vstoupí v účinnost další etapa sociální reformy a podle důvodových zpráv k příslušným zákonům jedním z hlavních cílů této etapy reformy je další snížení sociálních výdajů. Z návrhu rozpočtu to ale nevyplývá. Naopak, v roce 2012 ve srovnání s očekávanou skutečností roku 2011 by podle předloženého návrhu měly například výdaje na podpory v nezaměstnanosti přes předpokládaný pokles nezaměstnanosti o půl procentního bodu a další zpřísnování podmínek pro jejich výplatu vzrůst o 1,3 mld., resp. o 11,8 %. Mám za to, že jde o hru čísel. Obávám se, že po realizaci nových redukcí, které nyní projednává Parlament České republiky, bude vláda v návrhu rozpočtu pro rok 2013 pouze suše konstatovat, že výdaje na podporu v nezaměstnanosti, na státní sociální podporu, na dávky v hmotné nouzi a na zdravotně postižené jsou nižší, než stanovil rozpočet pro rok 2012.

Dalším a mnohem závažnějším problém však nastane v situaci, kdy nebudou naplněny parametry, na kterých je rozpočet postaven. V tomto případě by vláda nepochybně hledala řešení pouze ve snížení sociálních výdajů a výdajů na státní politiku zaměstnanosti.

Navrhují proto zásadně odmítnout pokračující destrukci sociálních systémů, a pokud jde o hru čísel deklarovanou v návrhu státního rozpočtu na rok 2012, domnívám se, že cílem v případě očekávaných ekonomických výsledků je využít státní rozpočet na vylepšení obrazu vládní sociální politiky a vytvořit si skrytou finanční rezervu na úkor těch nejpotřebnějších.

Značné náklady si vyžádá i zavedení nového způsobu výplaty sociálních dávek prostřednictvím karty sociálních systémů. Ministerstvo práce a sociálních věcí sice tvrdí, že náklady na zavedení karet budou uhrazeny v rámci běžných nákladů na výplatu dávek. Obávám se však, že tak rozsáhlý projekt, který má pokrýt všechny nepojistné dávky, to je státní sociální

podporu, dávky v nezaměstnanosti, dávky hmotné nouze, příspěvky na péči a dávky zdravotně postiženým, si nutně vyžádá nemalé jak pořizovací, tak i provozní náklady. Je proto potřeba zastavit kroky, které vedou k úsporám na úkor sociálně potřebných, a sestavit v této oblasti rozpočet tak, aby reálně přispěl ke zlepšení situace sociálně ohrožených skupin obyvatelstva, zabránil nárůstu chudoby a rozšiřování podmínek pro sociální vyloučení.

Proto v navrhované podobě pro tento rozpočet nemohu hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče.

Seznámím vás s dalšími dvěma omluvami, které mi právě byly doručeny. Jednak se omlouvá pan poslanec Jiří Paroubek od 19.30 hodin z osobních důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Jitka Chalánková od 16 hodin ze zdravotních důvodů.

Slovo má pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, nezbyvá mi, než reagovat na poslední vystoupení. Skutečně se nejedná v návrhu rozpočtu o žádnou hru s čísly. Je potřeba pořádně číst důvodovou zprávu k sociální reformě. To, že snižujeme, nebo chceme snížit administrativní náklady na sociální systém, to rozhodně neznamená, že chceme snižovat objem vyplácených dávek. Prosím, pokud by nedošlo ke zmýlení a popletení těchto dvou pojmů, tak je situace úplně jasná. Ano, sociální reforma má výrazně snížit administrativní náklady na sociální systém a má mírně zvýšit objem těch prostředků, které směřují jak ke zdravotně postiženým, tak k těm nejslabším sociálním skupinám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážení ministři, vážené kolegyně, kolegové, z důvodu vážnosti situace v českém vězeňství mi dovoluji několik poznámek k návrhu státního rozpočtu na rok 2012, kapitola Ministerstva spravedlnosti, část Vězeňství. Příjmy jsou navrhovány ve výši 1,243 miliardy Kč, což je o téměř 72 milionů Kč více než v tomto roce. Výdaje jsou navrhovány ve výši 7,617 miliardy, což je o 96,5 milionu Kč více než v roce 2011. Tady je ovšem nutno zdůraznit, že rozpočet vězeňské služby byl na tento rok výrazně podhodnocen, což má za následek obrovské problémy v odměňování, zajištění provozu či zajištění bezpečnosti v našich věznicích. Ty jsou nejen přeplněné, za což

jsme dlouhodobě kritizováni mezinárodními organizacemi i Evropskou unií, ale máme několik tisíc odsouzených čekajících na vazbu či výkon trestu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, samo Ministerstvo spravedlnosti ovšem uvádí – cituji – ve zprávě Ministerstva spravedlnosti: Tento objem, objem financí je naprosto nedostatečný a reálně zajišťuje každodenní provoz vězeňských zařízení pouze do července 2012, přičemž v průběhu roku 2012 nesmí dojít k dalšímu nárůstu počtu vězněných osob nad počet 23 300 osob. Uvedený nedostatek výdajů bude muset řešit resort již od začátku roku 2012.

Tady si dovoluji poznámku. Pokud pan ministr financí ve svém úvodním proslovu jasně deklaruje, že odhadovaná predikce růstu hrubého domácího produktu je nadhodnocená a že růst české ekonomiky bude nižší, pak se obávám, že i tento nedostatečný rozpočet bude těžko v průběhu příštího roku navyšovat.

Finanční prostředky na platy odpovídají počtu 7237 příslušníků vězeňské služby a 4121 občanských zaměstnanců. Nepokryté zůstávají nadále finanční dopady vyvolané nově stanovenou stupnicí tarifních platů lékařů od března tohoto roku. Dále, navrhované finanční prostředky v části ostatních věcných výdajů jsou katastrofálně nízké a už od začátku roku 2012, jak praví ministr spravedlnosti, bude nutné usilovat o jejich navýšení. Negativní trend restrikce výdajů na financování programu reprodukce majetku Vězeňské služby České republiky se neustále prohlubuje. Pro nedostatečné přidělování finančních prostředků ze státního rozpočtu na řádnou reprodukci a obnovu materiálně technické základny tyto věci byly všechny pozastaveny.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem si dovoluji zhodnotit návrh rozpočtu pro vězeňství jako nedostatečný a s ohledem na možná bezpečnostní rizika jako velmi riskantní. Ministerstvo spravedlnosti, respektive vláda se nechovají k nemovitostem s péčí řádného hospodáře. Osobně se domnívám, že vláda hodlá podlomit vězeňskou službu jako takovou a hodlá ji v budoucnu privatizovat, nebo minimálně nakupovat tuto službu od soukromého sektoru. Jiným způsobem si nedovedu logicky zdůvodnit tento přístup vlády, který již dnes představuje bezpečnostní riziko pro občany České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Antonín: Vážená paní předsedající, vážená vlado, vážení kolegové, vážené kolegyně, jako zdravotníka mne zajímá

především vztah návrhu rozpočtu pro rok 2012 ke zdravotnictví. Shodně s odborníky například z odborů nebo jako jeden z mých předřečníků jsem přesvědčen, že tento rozpočet připravuje podmínky pro privatizaci veřejných zdravotnických služeb. Tento záměr je patrný ve všech přijatých a přijímaných reformách této vlády.

Jasně hlavním nástrojem tohoto záměru bude sjednocení daně z přidané hodnoty. Zvýšení DPH odebere z veřejné sféry miliardy korun a zdravotnictví bude na čelném místě dobrovolných dárců. Zvýšené ceny léků, tepla, vody, zdravotnických prostředků, potravin se zákonitě odrazí v nárůstu nákladů poskytovatelů zdravotní péče. Odhaduje se, že celkový nárůst nákladů ve zdravotnictví spojených se sjednocením DPH stoupne v roce 2012 proti roku 2015 o 5 miliard. V roce 2013 se tato částka pravděpodobně dále zvýší na 8 miliard podle toho, o kolik se zvýší znovu DPH.

Stejně problémy bude mít samozřejmě celá veřejná správa a služby včetně resortu. Celkově se domnívám, že pro celé veřejné rozpočty pro rok 2012... bude tato částka na 8 miliardách Kč, pro rok 2013 na 10 až 12 miliard. Bylo by logické..., kdyby tuto částku centrální rozpočet převedl ze svých příjmů ze zvýšení DPH zpět do místních rozpočtů, rozpočtů zdravotních pojišťoven a samozřejmě posílil i vlastní dotčené rozpočtové kapitoly. Je nadmíru jasné, že se tak nestane a v těchto rozpočtech nastane díky této operaci výrazné napětí.

Zdravotní pojištění pracuje v současné době se systémově ročním deficitem cca minus 6 miliard Kč. Rezervy systému zdravotního pojištění přitom byly v roce 2009 a 2011 téměř vyčerpány. Systém zdravotního pojištění, který byl v období ekonomické krize jedním z mála zdrojů stability veřejných financí, se tak dostane do velmi nerovnovážného stavu a finančních problémů a bude zdrojem nestability.

Ve státním rozpočtu v logice uvažování současné vlády se ani náznakem neuvažuje o tom, že by došlo k navýšení platby za státní pojištěnce. Poskytovatelé zdravotních služeb se ocitnou mezi dvěma ohni. Od zdravotních pojišťoven nebudou moci čekat nejen navýšení plateb, ale spíše se v roce 2012 setkají s realitou jejich snížení a prodloužení lhůt splatnosti. Na druhé straně jim výrazným způsobem narostou náklady spojené se zvýšením daně z přidané hodnoty. Výsledkem bude prudké zhoršení jejich finanční situace s jasným atakem do místních rozpočtů, především rozpočtů krajů. Tato situace druhotně vyvolá tlak na vyřešení této situace prostřednictvím privatizace zdravotnických zařízení. Pokud by se některým zdravotnickým zařízením podařilo tento dvojitý atak překonat, pak tlak na privatizaci jistí další zvýšení sazby DPH v roce 2013. Vyvolané ekonomické napětí však na druhé straně vyvolá tlak na velmi rychlý nárůst spoluúčasti pacientů. Je velmi pravděpodobné, že již v dohledné době, nejspíše v

roce 2013, se spoluúčast pacienta zvýší o cca 15 mld. korun a celkově podíl soukromých zdrojů na úhradě zdravotní péče se zvýší ze 46 mld. dosažených v roce 2009 na 60 mld. a míra spoluúčasti se zvýší ze 16 % na zhruba 23 %. Roční průměrný výdaj na spoluúčast na léčebných výlohách ve zdravotnictví na jednoho nemocného bude asi 15 tisíc korun, a připomeňme si, že se jedná především o děti a důchodce.

Zvyšování daně z přidané hodnoty má podle mne klíčovou úlohu v přípravě další privatizace ve zdravotnictví. Pravou příčinou reformy je jednoznačně snaha rozprodat zbytek lukrativních zdravotnických zařízení a služeb.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jiří Zemánek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zemánek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ctěná vládo. Po roce tato Sněmovna opět přistupuje k projednávání rozpočtu. Když zalistujeme v paměti, pan premiér se zde přihlásil k trendu z let 2009, 2010, kdy tři klíčové ratingové agentury zlepšily výhled České republiky. Stalo se tak na základě toho, že se vláda přihlásila ke konvergenčnímu programu, který schválila vláda Jana Fischera. Nikoli kouzlem této vlády, jak se pan premiér domníval. Byl to ale konvergenční program, k jehož dodržení se před volbami hlásily i všechny významné politické strany. I kdyby vládu sestavila sociální demokracie, která volby vyhrála, i kdybychom sestavili vládu jako vítězové voleb po těchto volbách do Poslanecké sněmovny, tak bychom respektovali konvergenční program a respektovali bychom stanovené cíle pro snižování schodku státního rozpočtu.

Domnívám se, že dluh, který byl vytvořen v uplynulých letech, tempo zadlužování, které se zvýšilo v letech 2008 až 2010 do současných obrátek, je třeba zpomalit. My se přece nelišíme ve snaze snižovat tempo zadlužování naší země zpět pod tři procenta HDP na úroveň, kdy bylo v letech 2004, 2005, 2006. Naším cílem je snížit tempo zadlužování a zpomalit nárůst veřejného dluhu, ale lišíme se v cestách, které bychom pro rozpočtovou konsolidaci naší země zvolili.

Břemeno rozpočtové konsolidace by mělo být rozloženo rovnoměrněji. Je jasné, že každá rozpočtová stabilizace musí být založená na omezení výdajů, ale současně také na zvýšení příjmů, což zásadně vládní kabinet nedělá. Neplatí přece teze, že rozpočet státu je stejný jako rozpočet domácnosti. Charakter státního rozpočtu je jiný. Jestliže máte domácnost a zjistíte, že máte rozdíl mezi příjmy a výdaji, tak pokud omezíte výdaje, tak to neovlivní většinou vaše příjmy. Stát se chová jinak. Pokud máte státní

rozpočet, pokud omezíte výdaje, tak velká část omezení výdajů se vám vždy vrátí i v podobě určitého omezení příjmů. Rok 2011 je toho zářným příkladem.

Máme zde předložený rozpočet do prvního čtení. Bylo zde mými předřečníky mnohokrát zmiňováno, že rozpočet není konstruován na základě aktuálních a podle posledních poznatků nereálných predikcí Ministerstvem financí. Předpoklad, že ekonomika dosáhne tempa růstu HDP v úrovni 2,5 %, můžeme považovat za nepravděpodobný až fiktivní. Poslední vývoj v EU a průzkumy ukazují, že velmi pravděpodobně dojde ke zpomalení ekonomického růstu poznamenaného globální recesí. Předpokládá růst do jednoho procenta. V této souvislosti nelze očekávat, že se naplní optimistická předpověď Ministerstva financí týkající se míry nezaměstnanosti, jak to ostatně přiznal a konstatoval pan ministr při předkládání rozpočtu.

Průzkum ohledně investičních aktivit v budoucím období ukazuje spíše na pokles. Optimistická předpověď růstu investic 3,2 % v roce 2012 není tedy dle našeho názoru reálná. Zlepšení ratingu České republiky může vést paradoxně i k posílení české koruny, což bude znamenat zhoršení pozice českých exportérů, a tak komplikovat celkovou hospodářskou situaci.

Záměr snižovat schodek je v delším časovém horizontu ohrožen konstrukcí státního rozpočtu, kde převažujícím kritériem jeho stlačení dle předem stanovených hodnot. Dosavadní přístupy nezajišťují reálnost snižování schodku podporou růstu, resp. zvýšením konkurenceschopnosti země. Dlouhodobě postrádám komplexnější přístup založený na provázanosti rozpočtové politiky s ostatními politikami, zejména s politikou zaměřenou na zvýšení konkurenceschopnosti země.

Zásadně nesouhlasím se snižováním finančních prostředků do Státního fondu dopravní infrastruktury, neboť ve většině odkazů ostatních zde projednávaných zákonů často hovoříme o mobilitě pracovní síly, o cestovním ruchu, o investorech, kteří by měli investovat v České republice. Když se podíváme na stav silniční sítě, kde Česká republika je na nějakém odhadem 80. místě ve světě, co se schopnosti, kapacity a jakési čistoty sítě týče, tak si myslím, že nepochybně to neodpovídá stavu ekonomiky a stavu České republiky v ostatních ukazatelích. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury v roce 2011 byl necelých 70 mld. korun a má být snížen na 47,18 mld. v roce následujícím. Navíc vládou zvýšený schválený výdajový limit pro rozpočet na rok 2012 ve výši 37 mil. představuje další snížení objemu zdrojů o více než 21 % oproti původnímu schválenému střednědobému rámci pro rok 2012. Domnívám se, že výrazné snížení prostředků pro dálkovou i regionální železniční dopravu o 600 mil. korun jednoznačně bude činit další problémy v dopravní situaci.

Zdroje pro navýšení lze hledat ve snížení výdajů na obsluhu státního

dluhu v důsledku vyššího ratingu České republiky nebo snížení podpory hypotečního úvěrování a racionalizaci státní správy, například. Bez srozmítnutelného dokladování požadujeme zastavit omezování výdajů státního rozpočtu na spolufinancování programů ze strukturálních fondů o 11,5 mld. Poukazují na potřebu racionalizace efektivnějšího využívání těchto programů.

Dámy a pánové, vážená vládo, paní předsedkyně, nebudu moci vyjádřit svůj souhlas s tímto návrhem zákona o státním rozpočtu v prvním čtení. Ne proto, že bych nesouhlasil se snižováním schodku státního rozpočtu, ale nesouhlasím s filozofií rozpočtu, se strukturou a charakterem škrťů a především s tím, jakým způsobem jsou rozloženy náklady škrťů státního rozpočtu na jednotlivé sociální skupiny v naší společnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou do diskuse je paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, návrh zákona o státním rozpočtu patří k nejdůležitějším zákonům, které každý rok projednáváme. Návrh rozpočtu na rok 2012 je nesporně výsledkem rozsáhlé práce, což dokazují stovky stran a tisíce čísel, nicméně toto množství vynaložené práce a velký rozsah v žádném případě není zárukou kvality. Svědčí o tom i postoj ministra financí, který opakovaně sdělil, že čísla jsou vlastně nereálná a rozpočet se bude muset příští rok upravit.

Považovala bych proto za logické takto sestavený rozpočet vůbec neschvalovat.

Předložený návrh totiž nevychází z konkrétní analýzy stavu a příčin hospodářské a sociální situace v České republice, nevěrohodné jsou údaje o předpokládaném vývoji ekonomiky v příštím roce a ve střednědobém výhledu. Návrh rozpočtu nereaguje na poslední aktuální předpovědi ekonomického rozvoje u nás i ve světě, dokonce v zájmu optimismu používá některá tvrzení v rozporu s realitou. Například o současné úrovni ekonomiky a nezaměstnanosti. Nevytyčuje také konkrétní cíle vlády v příštím roce v ekonomické a sociální oblasti. Kromě meziročního růstu HDP, míry nezaměstnanosti, inflace a vývoje spotřeby nepředkládá konkrétní program opatření ke stimulování růstu ekonomiky, tvorby pracovních míst, protiinflačních opatření a podobně. Kromě plošných škrťů nemá žádný konkrétní program racionalizace rozpočtových výdajů státu ani protikorupčních opatření. Celkově snižuje příjmy a zvyšuje náklady především sociálně slabší většiny obyvatelstva na straně jedné a na straně druhé podporuje zvýšení již dnes často neoprávněně vysokých příjmů

skupině vyvolených. Ti chudší vlastně přispívají bohatým. Takové je pojetí solidarity současné pravicové vlády.

V návrhu chybí i protikrizová opatření a opatření ke zmírnění důsledků krize. Nejsou brány v úvahu poslední prognózy mezinárodních organizací, které konstatují, že oživení ekonomiky podstatně zesláblo, že situace globální ekonomiky je vysoce nejistá, přičemž další zhoršení se dá očekávat letos i příští rok. Hovoří o tom i poslední údaje statistiky. Dynamika vývoje průmyslu se snižuje, stavebnictví je v hlubokém propadu, zakázky jsou minimální. Na tato fakta však předložený návrh rozpočtu nereaguje, není zde nastíněna žádná rozvojová strategie. Nelepší se ani situace v růstu zaměstnanosti, respektive v poklesu nezaměstnanosti. Nezaměstnaných, přesněji počet uchazečů o zaměstnání evidovaných na úřadech práce bylo koncem září 475 tisíc. To je o 25 tisíc méně než před rokem. Avšak každý měsíc se z evidence uchazečů, tedy oficiálně nezaměstnaných, vyřazuje kolem 20 tisíc osob bez nástupu do zaměstnání. A bude jich ještě mnohem víc poté, co si strany vládní koalice schválí zpřísnění podmínek pro podporu v nezaměstnanosti, které umožní, aby byl nezaměstnaný vyřazen z evidence už po dvou měsících. Občan sice práci nesežene, ale mezi nezaměstnanými vykazovanými Ministerstvem práce už zahrnut nebude. Podle čtvrtletního šetření Českého statistického úřadu bylo ve druhém čtvrtletí tohoto roku takových nezaměstnaných, tedy oficiálně nevykazovaných, 186 tisíc. Skutečný počet lidí bez práce je tedy u nás téměř 700 tisíc. Míra nezaměstnanosti tedy není 8 %, ale kolem 11 %. Taková je realita, kterou vláda Petra Nečase nechce brát na vědomí.

Reálná není ani průměrná míra inflace, s kterou vláda pro příští rok počítá. Skončí totiž například regulace nájemného, které na mnoha místech vzroste o desítky procent. Porostou i další ceny bydlení, jako je energie, voda, teplo a další. Růst DPH zvýší ceny většiny zboží včetně léků. Zvýší se životní náklady zejména rodin s dětmi a seniorů, náklady na zdravotnictví, školství a podobně. Nelze proto počítat s růstem spotřeby domácností o 2 %. Bude to daleko méně, spíš stagnace a pokles. Přitom spotřeba domácností tvoří 50 % výdajové stránky HDP.

V další části bych se krátce zastavila u rozpočtu školství. Na první pohled vypadá tato kapitola příznivě. Oproti roku 2011 jsou výdaje navýšeny o 7,8 %, ovšem při podrobnějším prostudování a porovnání zjistíme, že po započtení inflace půjde pouze o 5,8 % a v porovnání s rokem 2009, tedy s rokem, během něhož bylo školství financováno nejlépe za poslední roky, přetrvává i v roce 2012 pokles, a to o 2,7 %. Takže celkově žádná sláva. V regionálním školství poklesly výdaje v porovnání let 2012 a 2009 o 1 %, po započtení inflace přibližně o 3,8 %. Přitom nárůst výkonů se nejvíce projevil zejména v tomto školství. Například počet žáků mateřských škol, v některých místech také základních škol, se zvýšil. Platy však nárůstu

výkonů a náročnosti ve školství neodpovídají. Velké problémy jsou ve školách mateřských, kde kvalifikované učitelky se střední školou mají až urážlivě nízkou výplatu, nadšení nemohou být ani učitelé škol základních.

Pro srovnání, v zemích OECD pobírají učitelé základních škol o 77 % vyšší plat, než je průměr vysokoškoláků. U nás berou po 15 letech polovinu toho, co mají v průměru ostatní vysokoškoláci. Přitom se zvyšuje počet vyučovacích hodin na základních a středních školách vzhledem k tomu, že rámcový vzdělávací program předepisuje větší počet hodin výuky než dříve platné osnovy. Toto zvyšování bude ještě v následujícím roce pokračovat. Přetrvávat budou také problémy týkající se zoufalých platů nepedagogických pracovníků a dále se budou školy potýkat s nedostatkem peněz na ostatní neinvestiční výdaje, kterých je rok od roku méně. Chybí prostředky na učebnice, přičemž na některých školách se učí podle 14 let starých doslova učebnicových salátů, protože na nové nemají. Jinde si žáci v rozporu s ústavně danou bezplatnou povinnou školní docházkou musí platit pracovní sešity, které nahrazují učebnice. Nebude na učební pomůcky, na kurzy pro žáky a studenty, další vzdělávání pedagogických pracovníků.

Zcela nepřijatelné je pro KSČM snižování výdajů na vysoké školy. V roce 2012 jsou rozpočtované výdaje o 5,4 % nižší než v roce 2011, po započtení inflace o 7,4 %. V porovnání s rokem 2009 je snížení po započtení inflace již 18,4 %. Vysoké školy přicházejí o 1,3 mld., oproti roku 2009 zhruba o 3 mld. korun. Na jednoho studenta se rozpočet sníží o 5 tisíc z 65 na 60 tisíc korun. Vysoké školy jsou podhodnoceny trvale. Mnohé z nich už velmi obtížně zajišťují výuku, knihy, přístroje, vybavení. Není divu, že proti snížení rozpočtu se ozvala Rada vysokých škol. Jako reakci na tuto kritiku zazněl argument, že chybějící finance budou dorovnány z evropských fondů. Čerpání však bývá, jak víme z minulosti, značně nejisté. Navíc tyto peníze nejsou určeny pro pražské školy, a přitom například Univerzita Karlova produkuje nejvíc vědeckých výsledků ze všech českých škol.

Snížený rozpočet pro vysoké školství ohrožuje kvalitu vzdělání a konkurenceschopnost českého vysokého školství i ekonomiky České republiky. Česká republika dlouhodobě zaostává ve výdajích na vysoké školy za vyspělými zeměmi. Patnáctka zemí OECD dává 1,5 % HDP, Česká republika však plánuje na příští rok jen 0,55 %. Za této situace vládní koalice vytahuje kartu školného. Je to další hazard s úrovní české vzdělanosti, pokus o sociální síto a nastavení bariéry talentovaným studentům ze sociálně slabších rodin.

Nezodpovědné a sociálně necitlivé je také snižování prostředků na protidrogovou politiku, sociální prevenci a prevenci kriminality. V součtu se sice nejedná o velké částky, celkem jsou rozpočtované výdaje asi na 40 mil.

korun, ale v zásadě je to krok špatným směrem už proto, že Ministerstvo školství samo uznává nutnost řešit rostoucí problémy v těchto oblastech.

Nelze souhlasit také s navrhovaným snížením prostředků po započtení inflace o 4,3 % na činnost v oblasti mládeže. Tyto prostředky jdou z velké části na podporu občanských sdružení dětí a mládeže nebo pracujících s dětmi a mládeží. Snížování peněz je dlouhodobý trend. V porovnání s rokem 2009 po započtení inflace snížení o 18,2 %.

Na závěr k této kapitole jednu poznámku. Průměrné výdaje na školství v zemích OECD činí 6,1 % HDP. Česká republika vydává na školství pouze 4,5 % HDP a je tak z 34 zemí OECD na předposledním místě. Myslím si, že tento údaj by vládu rozhodně neměl nechat klidným. Uvedené příklady dokazují, že návrh vlády je takřikajíc na vodě, je postaven na nereálných číslech a na zákonech, které ani ještě nejsou schváleny Parlamentem. Zpracování těchto legislativních změn do návrhu zákona o státním rozpočtu je nátlakem vlády na Parlament, který je tak postaven před hotovou věc. Způsob, jakým je návrh rozpočtu sestaven, povede k dalšímu rozevírání nůžek mezi bohatými a chudými. K tomu, že středněpříjmové skupiny se propadnou do nízkopříjmových a lidé na hranici chudoby spadnou na dno.

Loni žilo v České republice na hranici chudoby téměř 936 tisíc lidí, což je podle ČSÚ o 50 tisíc více než v roce předcházejícím. Je zřejmé, že zvyšování počtu těchto občanů a jejich rodin bude pokračovat. Stále více se budou dostávat do začarovaného kruhu dluhů půjček bez vidiny řešení, bez perspektivy. V příštím roce na ně dopadnou všechny možné tzv. reformy, které pro ně připravila vláda Petra Nečase. Reforma sociální, která omezí pomoc státu rodinám s dětmi, lidem s nižšími příjmy, seniorům, nezaměstnaným, zdravotně postiženým. Reforma zdravotní se stále vyššími platbami za zdraví a péči, důchodová, daňová, kdy zvýšením DPH se zdraží prakticky všechno, ale i plánované zavedení školného, které vláda chystá pro vysokoškolské studenty. K tomu privatizace zdravotnických zařízení, sociálních služeb, školství, na nichž doplatí občané i státní rozpočet jako takový.

Z uvedených, ale i dalších důvodů nemohu návrh státního rozpočtu podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A než dám slovo další poslankyni přihlášené do rozpravy, udělují slovo s přednostním právem předsedovi poslaneckého klubu ČSSD panu poslanci Sobotkovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já se omlouvám, že jsem se vklínil takto do diskuse.

Pokusím se příliš Sněmovnu nezdržet. – Já se omlouvám, ale slyším tady nějaké výstražné volání zprava, z pravé části sálu, jak se píše ve stenozáznamu.

Chtěl bych kolegy uklidnit, nechystám nic zákeřného, co by se týkalo Občanské demokratické strany. Ale rád bych požádal nepřítomného ministra financí Miroslava Kalouska o odpověď na otázku, kterou jsem položil dnes ráno, kdy jsme začali projednávat zákon o státním rozpočtu a já jsem otevřel téma rozpočtového určení daní. Protože byl to pan ministr Kalousek a byl to nepřítomný předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan Gazdík, kteří vyvolali velké naděje a velké očekávání mezi tisíci starostů a zastupitelů malých měst a malých obcí. Dokonce i v těchto dnech vyvěšuje řada těchto starostů vlajky na znamení toho, že požadují, aby byl splněn slib, který dal ministr financí Kalousek a na základě kterého postavil svoji politickou kariéru nepřítomný předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan Gazdík, totiž slib, že obcím a malým městům se přidá více než 14 miliard korun a navýší se jejich rozpočtové příjmy. Prostě ten slib byl dán, ten návrh byl zveřejněn a stejný ministr financí Kalousek, který tyto věci slíbil, tak předložil návrh státního rozpočtu, kde se s žádným rozpočtovým určením daní nepočítá. Vůbec není jasné, z čeho by tedy případně tato věc měla být financována. A řada starostů, a já s nimi také hovořím, měla pocit, že už se s tím mohou setkat v příštím roce, s tímto navýšením daňových příjmů, nejpozději v roce 2013, ale nikde o tom není v rozpočtu ani čárka.

Čili já bych rád vyzval pana ministra financí Kalouska, aby na tu věc reagoval, aby vysvětlil, z jakých peněz přidá těch 14 miliard korun menším obcím a městům v situaci, kdy vyhrožuje, že příští rok bude další vlna škrtů v rozsahu asi 16 nebo 20 miliard korun, kdy mu v roce 2013 bude chybět 20 miliard korun na důchodovém účtu v důsledku důchodové reformy, tak já se chci zeptat, jestli se chystá ty peníze vyčarovat, těch 14 miliard pro rozpočtové určení daní, nebo jestli je natiskne, nebo kde se vlastně ty finanční prostředky vezmou. Není možné vzbuzovat takové naděje, očekávání v malých městech a v malých obcích, že se jim prostě v této tristní rozpočtové situaci, do které se země dostala, tak se přidá najednou 14 miliard korun. To je přece fantastická věc. Já kdybych byl starosta malé obce, tak každý den se budím s nadějí, že konečně si přečtu v novinách, že konečně už ten Parlament to rozpočtové určení daní schválil a já budu mít vyřešené problémy obce, protože se mi navýší roční rozpočet tu o milion, někde o dva, někde možná o 15 milionů, někde o 30 ročně, a skutečně pro města a obce je to výrazná pomoc.

A mě trochu mrzí, že ti, kdo, ti propagátoři této věci, ti, kdo tady organizovali demonstrace starostů, kdo organizovali petice za rozpočtové určení daní, tak v době, kdy se projednává rozpočet, který by měl nabídnout zdroje pro toto opatření, tak tady nejsou. A ani neodpověděli na otázku, kterou

já jsem ráno velmi slušně a uctivě ministrovi financí položil: Pane ministře, kde na ty vaše sliby vezmete finanční prostředky? A pokud nereaguje pan ministr financí, tak mě mrzí, že nereaguje předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan Gazdík, který tady bohužel při projednávání státního rozpočtu chybí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Strnadlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já navážu na svého předřečníka a zkusím ve svém vystoupení dát panu ministru financí malou radu, kde by se pár milionů dalo možná vzít.

Nedávno v časopise Ekonom vyšla anketa, kdy týdeník Ekonom oslovil pět desítek předních českých byznysmenů, co si myslí o buffetovské akci usilující o vyšší zdanění bohatých. Proč nemá v Česku tato výzva odezvu? Bohatí Češi nechtějí dát ani korunu navíc.

Zvyšte nám daně, ať se má celý stát lépe, žádají evropští boháči. Následují Warrena Buffetta. Anketa, která zněla: Pokud byste vydělávali ročně nad 10 milionů korun, souhlasili byste s vyšším zdaněním svého příjmu? – Ano hlasovalo 24 %, ne 76 %.

Miliardáři a multimilionáři ve Francii, v Německu i v Itálii se přidávají k iniciativě amerického miliardáře Warrena Buffetta a v časech evropské i světové finanční krize dobrovolně volají po vyšším zdanění příjmů bohatých, tedy vlastně i sebe. V Česku je ovšem ticho. Ani dvě desítky po sametové revoluci nejsme zatím standardní zemí západního stříhu. Dalo by se přikře říci, že nikdo z těch, jimž těmto stát tu více, tu méně pomohl k nejvyšší životní úrovni, necítí potřebu uskrovnit se a dát ostatním najevo, že v dobách nouze pomáhá každý dle svých možností. Jejich odsouzení ale není na místě. Velkou vinu na mlčení nese sám erár a nestandardní tuzemské poměry.

Týdeník Ekonom se zeptal pěti desítek předních byznysmenů, co si myslí o buffetovské akci a proč podle nich nemá v Česku odezvu. Na povrch se vyvalila zdrcující kritika politiků a hospodaření státu. Vláda by tak mohla být ráda, že u nás vysokopříjmová skupina ještě vůbec nějaké daně platí.

Vedle toho anketa ukázala další dvě věci. První, že čeští byznysmeni, kteří téměř bez výjimky vybudovali svá impéria od nuly, lpí na správném využití každé vydané koruny víc než dědicové velkých majetků jinde ve světě. Navíc téměř nikdo z nich nepovažuje krizi u nás za tak hlubokou, aby bylo třeba uklidňovat davy. Budiž řečeno rovnou, že ambici stát se českým Buffettem, zachraňujícím vlast, nemá nikdo z dotázaných.

Více se o tématu dočtete v novém vydání týdeníku Ekonom, který vyšel ve čtvrtek 6. října, nebo pod odkazem níže.

Anketa: Co si vybraní byznysmeni a politici myslí o iniciativě Warrena Buffetta volající po vyšším zdanění? Tady jsou jejich odpovědi. Uvedu nejprve citát pana Petra Nečase, premiéra České republiky: “Pokud se někdo rozhodne dobrovolně platit státu více, tak to stát v době hrozícího návratu recese samozřejmě potěší. Ale nepředpokládám, že by k tomu došlo.”

A teď už naši boháči.

“Troufám si tvrdit, že jakékoliv prostředky použiji nesrovnatelně efektivněji než český stát. Nicméně dovedu si představit vytvoření legislativního rámce, kdy výjimečně bohatí lidé by byli povinni část svého výnosu investovat do neziskových organizací. Deset procent je rozumné číslo,” říká Karel Janeček.

Tomáš Raška říká: “Cennější než speciální daně pro bohaté by byla systémová změna, která by zefektivnila řízení státu jako takového.”

Jiří Zelenka: “Proč víc plnit státní kasu? Aby mohli politici víc krást? To ne. Když už zvyšovat daně, tak všem stejně, to lépe snesu.”

Alena Foukalová: “Nemám mezi klienty – a to jsou většinou úspěšní selsmademati, kteří... selsmademani, kteří začali podnikat na počátku 90. let – jediného, který by pana Buffetta v jeho daňové iniciativě chtěl následovat. Důvodem není jejich lakota či malost, ale naštvaní na neuměteltství českých politiků a na neschopnost státu řádně hospodařit.”

Jan Prádl: “Kdyby byl Warren Buffett občanem České republiky, platil by stejné daně jako jeho podřízení a byl by již nyní zdaněn v takové výši, k jaké směřuje jeho výzva a jak si sám přeje.”

Vratislav Kulhánek: “Nevím, proč bych měl sám sobě zvyšovat daně, aby se moje peníze prošustrovaly v systému, který tady panuje. Myslím, že Warren Buffett měl eminentní zájem na růstu akcií svých firem – a teď lidi kvůli jeho iniciativě řeknou, to je frajer, ten na to má.”

Zbyněk Frolík: “Volání po vyšším zdanění bohatých zatím nereflektuji. Chci své budoucí společensky prospěšné aktivity řídit a kontrolovat sám. Nevěřím ve schopnost státních úředníků použít takto získané prostředky efektivně pro společnost.”

Aleš Řebíček: “S myšlenkou vyššího zdanění bohatých nemám problém. Jde ale o to, aby to mělo ekonomický smysl a fungovalo to na všechny vysokopříjmové skupiny. Kdyby byli zdaněni jen ti, kteří si ve svých firmách vyplácejí vysoké měsíční platy, určitě by s tím část z nich přestala a začali by si příjmy vyplácet jako dividendy ze zisku předchozího roku a danili je jednorázově zvláštní sazbou daně. Takže by se daně formálně zvedly, ale výnos pro stát by byl minimální.”

Další z oslovených, Radek Špicar: “Kdyby si čeští podnikatelé mohli být

jisti, že takto získané peníze stát použije na skutečně užitečné projekty, jejich vstřícnost k podobným iniciativám by byla o poznání větší.”

Luděk Sekyra: “Nevím, jestli bych se k volání po vyšším zdanění bohatých připojil, mám pocit, že stát s našimi daněmi nakládá velmi nehospodárně. Raději bych spolupracoval se státem na konkrétních sociálních a kulturních projektech.”

Martin Roman: “Každá politická strana má nějaký názor na daně, já když se přikloním k jednomu, tak logicky budu proti těm dalším. V tomto ze mě žádný názor nevytáhnete.”

Stanislav Bernard: “Byl bych pro vyšší zdanění bohatých, ale ne za dnešní situace. Ročně se u nás z veřejných peněz rozkrade kolem 12 miliard korun. Má smysl, abych státu dal o milion korun víc? To je jako posílat peníze do Afriky, kde nejdou k hladovějícím, ale rozkradou je místní banditi.”

Martin Borovka: “Souhlasil bych se speciálním zdaněním lidí s vyšším příjmy, ale nesmí to skončit v bezedném státním rozpočtu. O příjemci těchto peněz by měl rozhodnout plátcе.”

“Je to jen gesto, které jde vstříc narůstajícímu populismu a které není žádným řešením pro enormně zadlužené země s neudržitelným sociálním systémem. Řešením jsou zásadně strukturální reformy,” řekl Marek Dospiva.

“Volání po vyšším zdanění bohatých je spíše dobrým marketingovým tahem než snahou pomoci. Spekulace mnohých z těch, co volají, byly jednou z příčin nedávné krize a nepochybuji ani minutu, že jejich primární snahou bylo na padajících trzích vydělat.” Karel Havlíček.

“V Česku zatím nejsou ‘konsolidovaní’ boháči se solidně založenou bází a současně s altruistickými sklony. Jsme ve stadiu prvotní akumulace kapitálu a bohatí s potřebou být solidární přijdou až v příštích generacích.” Martin Kratochvíl.

Petr Sýkora řekl: “Domnívám se, že se svými prostředky umím zacházet efektivněji, než jak to umí v současné době český stát. Podstatnou část z nich věnuji na prospěšné účely. Bohatí lidé a podnikatelé však primárně prospívají své zemi tím, že budují nesmírně užitečné podniky. Tím jsou pro společnost mnohem prospěšnější než placením daní. Nezapomeňme, že bohatí lidé a kapitál jsou v dnešní době velmi mobilní. Plošné a výrazné zdanění bohatých by vedlo k tomu, že by řada z nich odešla ze země.”

Ondřej Oravec: “Považuji nápad více zdanit bohaté za velmi licoměrný. Celková míra zdanění v České republice patří nyní mezi nejvyšší.”

Jiří Šimáně: “Myslím, že snaha více zdanit bohaté je správná. Ale pokud bude český stát přihlížet losovačkám, nehospodárnostem, zmanipulovaným zakázkám a dalšímu vysávání rozpočtu, necítím žádnou povinnost do něho přispívat. Stát, který je svým spojencem – Spojenými státy – považo-

ván za nejzkorumpovanější zemi ve střední Evropě, by ani na chvíli neměl přemýšlet o tom, že by mohl takový příspěvek požadovat. To bych považoval za velkou drzost.”

Petr Žaluda: “Je rozhodně lepší platit vyšší daně a mít zde sociální klid, než mít nízké daně a sociální neklid.”

A tak bych mohla pokračovat.

Jako červená nit se táhne těmito odpověďmi neschopnost vlády dobře hospodařit, a opakuji – dobře hospodařit se svěřenými prostředky, tj. s penězi daňových poplatníků, kteří na rozdíl od výše jmenovaných nebudou mít možnost se rozhodnout, zda navýšené daně platit budou, nebo ne. Proto apeluji na vládu, aby se nad svým jednáním zamyslela, a aby co nejdříve svými skutky přesvědčila i bohaté občany této země, že myslí svou protikorupční politiku vážně. Vždyť nebude nic krásnějšího pro nás pro všechny, když tito lidé budou moci říci: “Ano, pánové, vám naše navýšené daně s klidem svěříme, a víme, že s nimi budete hospodařit stejně zodpovědně jako my.” K tomu budeme všichni a každé vládě držet palce.

A také věřím, že když včerejší noc tak dokonale stmelila všechny koaliční partnery, jak o tom s rozzářenými očkami mluvili dnes dopoledne, že se toto stmelení brzy projeví hlavně v jejich jednání o protikorupční politice.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, diskutujeme dneska o základních údajích rozpočtu na příští rok, ale dovoluji mi při této příležitosti vnést do této diskuse trochu více nadhledu.

Svět se stává globální propojenou virtuální realitou. Ústup od zlata jako základního ekvivalentu pro směnu zboží a služeb si vynutila mimo jiné i elektronizace plateb, což nově propojilo a zrychlilo všechny finanční transakce. To vytvořilo nové možnosti pro spekulativní kapitál, který dnes přináší vyvoleným větší zisky než tradičně solidnější kapitál investiční. Problém je totiž v tom, že u spekulativního kapitálu není potřeba vytvářet nové hodnoty, stačí vydělat na úkor těch, kteří zchudnou, ale tím se celkové bohatství nezvětšuje, ale jen přeskupuje.

Cenné papíry, které jsou šlágretem posledních desetiletí, jsou ohodnoceny ne jejich reálnou hodnotou, ale hodnotou očekávaného zisku a na tom dnes stojí celý finanční svět. Stojí na velmi nejistých transakcích, nejistých cenách a dopady vnímáme všichni. Rozdělování nových hodnot probíhá nespravedlivě v rámci kapitálových skupin, v rámci kontinentů mezi

vyspělým a rozvojovým světem, mezi státy navzájem a taktéž uvnitř států mezi obyvatelstvem. A tak se neustále zmenšuje skupina nejbohatších obyvatel zeměkoule a roste chudoba většiny celého světa. Jde o známou tezi, o centralizaci a internacionalizaci kapitálu. Nadnárodní kapitál sice načas zbrzdil své problémy vysáním ekonomik v postkomunistických zemích, cestou získal nová odbytiště pro jejich zboží, levně vykoupil fabriky, získal nové konkurenční trhy, využíval levnou kvalifikovanou pracovní sílu, využíval daňové pobídky, prázdniny atd. A v tom domácím a celosvětovém prostředí se nachází již řadu let i naše národohospodářská a rozpočtová politika.

Česká republika sice vyprodala státní majetek za cca účetně 3000 mld. Kč, ale dnes naopak obhospodařujeme téměř 1500 mld. Kč veřejného dluhu, přes 1000 mld. činí dluh obyvatelstva a téměř 1000 mld. Kč činí dluhy privátních firem. A tak s určitou nostalgií lze konstatovat, že po dvaceti letech úspěšné transformace české ekonomiky byly občanům této země nabídnuty slavnostně státní dluhopisy. Doufejme, že tato nová finanční příležitost nedopadne stejně jako kuponová privatizace, doprovázená posléze pláčem lidových akcionářů, které ošidili různé fondy, tuneláři či většinoví noví majitelé firem cestou vyvlastnění malých akcionářů, což jim umožnil Parlament České republiky.

Dnes projednáváme v prvním čtení státní rozpočet České republiky na rok 2012, státní rozpočet, který stojí na již zpochybněných číslech a ještě k tomu i na legislativním problému, tzn. na neschválených, dosud neplatných reformních zákonech. Vláda znovu připravila projekt, který dělá z naší vlasti nadále teritorium levné pracovní síly, silného korupčního prostředí, nízké úrovně pracovního práva a postavení odborů, dále území prodeje nekvalitního zahraničního zboží, místa, kde bují mafiánské prostředí a spojence ochotného k jakékoli vojenské misi na podporu nového protektora, který vládne prostřednictvím nadnárodních institucí a také ochoty vlastní politické elity.

Vláda programově pomáhá bohatým a ubírá chudým. Vláda úmyslně podtrhuje, tzn. snižuje příjmy, neboť nedostatek peněz ve státním rozpočtu je nejlepším argumentem pro její reformy. A tak se například od roku 2007 nevalorizovaly sociální dávky a minimální mzda, i když za tu dobu činí inflace kolem 14 %. Nezaměstnanost i jiné problémy jsou řešeny na úkor důchodového účtu, který se pak řízeně dostává do červených čísel. Za devět měsíců odešlo do předčasného důchodu přes 50 tisíc našich občanů, což je téměř polovina jednoho ročníku.

Omezují se nároky a reálně se snižuje výše sociálních dávek, které jsou při nedostatku pracovních příležitostí a nízké úrovni většiny mezd a odměn potřebným zdrojem pro krytí domácí spotřeby, a tím i udržení kupní síly a další výroby. Hovoří se sice o nízké míře chudoby v České republice, ale

zapomíná se, že na okraji stojí řada příjmových skupin, zejména nezaměstnaní, jednočlenné domácnosti, ženy, občané v nájemních bytech, senioři starší šedesáti pěti let, neúplné rodiny s dětmi či úplné rodiny s více dětmi.

To, že máme nízkou sduženou daňovou kvótu, vysoký výskyt práce načerno, že na nás nejvíce bohatnou banky a obchodní řetězce, netřeba zdůrazňovat. Řada z vás to již zmínila.

Kolegyně a kolegové, státní rozpočet je nástrojem pro prosazení politických priorit, pro uspokojení tvrdého voličského jádra a donátorů vítězných politických stran, stran sdružených v zdánlivě nesourodé koalici, ale tato nesourodost je jen pragmatická. Jejich priority však nejsou prioritami Komunistické strany Čech a Moravy. Proto náš poslanecký klub nemůže takto sestavený rozpočet podpořit.

Vím, není to žádné překvapení. Možná je překvapení to, že jsem hovořil méně k sociální politice, ale to si samozřejmě nechám na druhé a třetí čtení. Tento rozpočet chápou, že není v zájmu většiny společnosti, což dokazují i průzkumy veřejného mínění, i když se to rádoby – takové pravdě – vláda neustále snaží vysvětlovat, snaží se ji obhájit. Já myslím, že celá rozprava, která dnes ke státnímu rozpočtu probíhá, ukazuje, že slabiny, které ten rozpočet – a ty slabiny dávám do uvozovek – má, jsou pro levici nepřijatelné. Rozumím tomu, že pro pravici to nejsou slabiny, ale priority.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dříve než dám slovo další přihlášené v rozpravě, paní poslankyni Ivaně Levé, tak tady mám nějaké faktické – paní Nedvědová omylem – všechno to bylo asi omylem.

Takže, prosím, paní poslankyně Ivana Levá. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Dovolte, abych ve svém krátkém vystoupení poukázala na nešvar, který se zabydlel v rozpočtu Ministerstva školství. Poukazuji na hospodaření v rámci "onivek". ONIV jsou ostatní neinvestiční náklady.

Z částky, která vždy bývala určena pro učebnice, pomůcky a vzdělávání učitelů, se v současné době platí nemocenská. U nemocenské se prodloužilo proplácení na tři týdny, takže stačí, když několik kantorů na malé škole onemocní a na učebnice prostě peníze nezbudou.

Podotýkám, že břemeno proplácení pracovních sešitů již dávno přešlo na rodinu. Žáci učebnice ovšem potřebují. Přestože již nejsou jediným zdrojem informací, zůstávají hlavním článkem.

Jistě si pamatujete, když jsme chodili do školy, podepisovali jsme se na poslední stránce v učebnici do takové tabulky, kde bylo pět řádků, někdy

jsme se podepisovali i jako šestí a sedmí, učebnice byly vázané a dost vydržely. Dnes byste našli v učebnici i čtrnáct podepsaných žáků pod sebou, to znamená, učebnice se používá 14 let. Nevím, co bude dál, pokud se situace nezlepší. Pouchme se: Například Rakousko přesně stanoví, kolik eur se musí vydat na učebnice pro jednoho žáka ve školním roce.

Z položky ONIV školy čerpají na učebnice, školní potřeby a školní pomůcky zpravidla 20 až 30 %. Uvedu příklad ze školy ze svého kraje: za učebnice škola zaplatila 30 tisíc korun, víc nemohla díky nemocenskému, od rodičů vybrala na pracovní sešity 48 tisíc korun a obec na učebnice doplatila 130 tisíc korun. Nespoléhejme na to, že rozpočty obcí budou vždy školám k dispozici. Není to správné.

Na závěr mi dovolu konstatovat, že proplácení nemocenské na úkor potřeb dětí považuji za nemorální a nesprávné a je třeba tento nešvar z rozpočtu Ministerstva školství dostat pryč.

A teď několik slov ke kultuře. Dávno jsou pryč ty doby, kdy při projednávání rozpočtu Ministerstva kultury chodili lidé z Ministerstva financí a říkali: "Toto je chráněný rozpočet." A nebylo z něho škrtno. To už zdaleka neplatí. A teď jenom mi dovolu několik malinko bodů, kde vidím škrt jako skutečně škodlivé.

První škrt se týká veřejné služby knihoven. Služby spadají pouze na necelých 77 % oproti roku 2011. A prosím tady pana ministra, pokud musí šetřit v této kapitole, nešetřme na venkově. Mnohdy knihovna ve vesnici je jediným místem společenského života. Chraňme venkovské knihovny, protože jsou potřeba.

Druhá kapitola – záchrana a obnova kulturních památek – dolů jde téměř 198 milionů korun, z toho kapitola Záchrana architektonického dědictví přes 100 milionů. To je také vážné. Co se neopraví jeden rok, příští rok se opravuje mnohem dražší, víte to všichni, kdo máte rodinné domky, atd.

Třetí bod, kde se bere – anebo možná že ne, tady nechci, abych někomu neukřivdila – a to je záchranný archeologický výzkum. Položka zmizela z rozpočtu, příspěvek byl převeden do příspěvkových organizací, které mají právo archeologický výzkum provádět. Nemohla jsem si zkontrolovat, jestli ten příspěvek šel v celé výši. Ale faktem zůstává, že pokud nebude dostatek peněz na archeologický výzkum, vznikají nevratné škody, které už nikdy potom nelze zachránit.

Další – výkup předmětů kulturní hodnoty mimořádného významu. Vzpomeňme si na aféru středočeského hejtmána pana Ratha, když zachraňoval skvost a všichni politici si říkali nahání si body, chce se zviditelnit atd. Já jsem ve skrytu duše si říkala, ať si nahání, co chce, hlavně když památka zůstane doma v Čechách. Kdyby šla do Louvru nebo kamkoli jinam, já bych byla spokojená, ale když potom zmizí v soukromých

sbírkách někde v Americe, už to nikdy lidé neuvidí, tak to by mě bolelo. A z toho důvodu, protože ministerstvo je povinno nabídnout vlastníkovu výkup, pokud mu nedovolí vývoz této památky nebo tohoto velice cenného předmětu historicky, je potřeba, aby tady také měl stát dostatek peněz na výkup.

S potěšením konstatuji, že Ministerstvo financí navýší svůj rozpočet o jednu miliardu, a to díky penězům, které přijdou z Evropské unie, což dokazuje jednak veliký zájem o peníze do těchto projektů, ale také i o velké pracovitosti lidí na Ministerstvu kultury, za což jim chci touto cestou poděkovat. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dámy a pánové, abyste všichni věděli, jak na tom jsme, tak máme ještě 13 přihlášek.

Teď předávám slovo panu poslanci Ladislavu Skopalovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Dovolte, abych i já řekl doopravdy pár slov, protože přece jenom se bude teď schvalovat jenom rámeček. Jedná se o kapitolu zemědělství. Vzhledem k tomu, že vím, že o tom bude širší diskuze v druhém čtení, ale přece jenom v rámci rámce je potřeba nového ministra oslovit, aby nám sdělil, jak si představuje financování zemědělství, protože několik věcí mě tam chybí.

Za prvé bych chtěl říct, že chybí dofinancování Programu rozvoje venkova, zhruba nám chybí miliarda. Rád bych slyšel, jak bude tohoto pan ministr řešit, když řekl, že vlastně ani nechce svých sto dní hájení, a my mu je nemůžeme dát, protože doopravdy rozpočet je zásadní věc, kterou budeme schvalovat.

Dále v národních dotacích máme necelých 200 milionů, letos tam bylo přes 600. Já si myslím, že i to bylo snížení oproti minulým létům, kde to bylo přes miliardu, a přece jenom z hlediska živočišné výroby, která je na tom doopravdy velice špatně, je potřeba hledat další zdroje. Takže další dotaz na pana ministra, kde ty zdroje hledá. Protože Sněmovna za účasti bývalého ministra určité zdroje našla, protože tam jsou převody, které v současné době schvalujeme z Pozemkového fondu, ale i to bude nedostačující.

Pak – to je takový už dlouhodobější folklór a to jsou přímé platby TJ0 (to je nula?) z hlediska dofinancování. Já vím, že dostávají naši zemědělci finanční prostředky z Evropské unie, ale na dofinancování bychom potřebovali minimálně 800 milionů z důvodu toho, že jsou velice citlivé některé komodity, ať už je to vepřové maso, drůbež, krávy bez tržní produkce mléka, atd., atd., které bychom potřebovali, škrob a další, nechci o tom teď mluvit, určitě v druhém čtení se rozhovořím více. A prostě tam mi

chybí to dofinancování. A neřkuli vzhledem k tomu, že v současném návrhu chybí například podpora lesního hospodářství ve výši asi 140 milionů a dál a dál. Proto oslovuji, i když pan ministr tady není, ho nepřímo – pane ministře, rád bych, kdybyste vystoupil v rámci dnešní rozpravy a sdělil nám, jak si představujete financování v roce 2012 těchto položek, které jsem řekl, a možná nám tam budou chybět i další položky, protože v PGRLF je nula z hlediska dofinancování, a to je jeden z nejdůležitějších fondů v rámci ministerstva, pokud opomenou ZIF, kde tečou prostředky v rámci Evropské unie.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Roman Váňa. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vzhledem k tomu, že nemáme stanovenou desetiminutovou lhůtu, tak budu hovořit podstatně kratší dobu.

Dovolte, abych se vyjádřil tedy k návrhu zákona o státním rozpočtu, a to konkrétně na kapitolu Ministerstva spravedlnosti. A jde především o finance směřující do našeho vězeňství. Ale bohužel, jako již tradičně každý rok, je to velmi smutné. Mám na mysli především podmínky, za jakých musí vězeňská služba plnit své nelehké povinnosti. Myslím si, že resort spravedlnosti by měl mít v rozpočtu částku, která odpovídá povinností, které mu zákony této země ukládají zabezpečit. Nikdo nechce přivírat oči nad skutečností, že kapacita věznic u nás je kolem 20 tisíc osob a v současné době máme již zhruba 23 tisíc vězňů a do konce roku očekáváme až 24 tisíc vězněných osob. A to ani nemluvím o těch 5 tisících osobách, které do výkonu trestu dosud nenastoupily. Připomínám, že podobně jsem zde vystupoval v loňském roce k návrhu letošního rozpočtu, tenkrát vězeňská služba měla rozpočtovány prostředky na necelých 11 měsíců své činnosti. Mimochodem, tento problém není ještě k dnešnímu datu vyřešen. Ty prostředky stále v rozpočtu vězeňské služby na letošní rok chybějí.

V návrhu rozpočtu na příští rok vycházejí provozní prostředky vězeňské služby na zhruba pět měsíců činnosti. Já jsem měl dojem, že schvalujeme státní rozpočet na celý rok, ne na polovinu roku. Dokonce v případě, že vězeňská služba rozprodá v podstatě veškerý svůj majetek, který nezbytně nepotřebuje, jako jsou školící střediska, různá rekreační střediska či byty, tak vystačí s prostředky na zhruba šest měsíců. Je tedy jasné, že rozpočet je Ministerstvem financí stanoven zcela nereálně. A takový rozpočet není možné podpořit.

Na závěr svého vystoupení bych vás chtěl požádat o podporu v rámci projednávání rozpočtu a chtěl bych se postavit společně s vámi za všech-

ny pracovníky vězeňské služby. Nedovolme další pokles jejich platů. Tito lidé dnes a denně v minimálních počtech čelí přeplněným věznicím a zcela bez nadsázky riskují každý den své životy. Myslím si, že Ministerstvo spravedlnosti, financí i vláda jako celek by měly učinit maximum pro to, aby zde byly takové podmínky, které umožní v řadách vězeňské služby udržet skutečné pracovníky, abychom vůbec ještě měli lidi ochotné v těchto opravdu nelehkých podmínkách pracovat a chránit společnost před vězněnými osobami. Jistě by nebylo vhodné, aby se takoví lidé potulovali mezi námi.

Doufám, že se to nějak v rámci projednávání rozpočtu vyřeší. Budu doufat a zatím vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jeroným Tejč. Vy mě děsíte, pane poslanče, s tím štosem papírů.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já určitě nebudu dlouho zdržovat, nicméně projednáváme možná nejzásadnější zákon tohoto roku a to je státní rozpočet na rok příští a já myslím, že není možné se nevěnovat některým kapitolám, které mohou ovlivnit tak zásadní věci, jako je například právě bezpečnost obyvatel, a to jak ve vztahu práce policie, tak samozřejmě i Hasičského záchranného sboru. Já nemám v úmyslu všechny ty podklady, které jsem si vzal a které by mi vystačily na celou noc, tady číst či komentovat. To rozhodně ne. Nicméně rád bych se pozastavil nad některými podle mne zásadními informacemi, které můžeme při projednávání rozpočtu nalézt v materiálech.

To, co je nejzásadnější, je neustálá snaha oklešťovat výdaje Ministerstva vnitra. Já samozřejmě mohu pochopit, že je potřeba šetřit, ale je potřeba šetřit s rozumem. Je potřeba, aby ono šetření neznamenalo destrukci právě takových činností, jako je činnost policie nebo Hasičského záchranného sboru.

To, co nás čeká v příštím roce, je v zásadě ještě horší než čeho jsme byli svědky v roce letošním. My jsme upozorňovali jako sociální demokraté od počátku, když se projednával rozpočet na rok 2011, připravoval ho tehdy Radek John se svým týmem a hlasovali pro něj všichni koaliční poslanci, že tento rozpočet je pro Ministerstvo vnitra a pro policii téměř likvidační, že policie, pokud bude fungovat s takovýmto rozpočtem a hasiči stejně jako policie budou se dostávat do vnitřního dluhu, nebudou prováděny žádné investice, dojde ke snížení platů, které nakonec vyžene spoustu zkušných policistů do civilu, což přinese ztráty nejen České republice, která o tyto schopné lidi, schopné vyšetřovat například kriminalitu bílých límečků, přijde, tak bude platit i výsluhy těmto lidem, kteří by jinak pracovali ve slu-

žbách státu. My jsme varovali, že propad o zhruba 8 mld. Kč na 51 mld. je skutečně velmi brutální a prostě se dotknout provozu musí. To se také stalo. Tehdy pan ministr John sliboval, že se jedná o výjimečný rok, o rok, kdy dojde k úsporám, které se v příštím roce nebudou opakovat, a dojde k tomu, že policie a Hasičský záchranný sbor dostanou prostředky navíc, tak, aby se s tím jedním rokem škrtů vyrovnaly.

Situace se bohužel stala přesně opačnou a pro příští rok policie v zásadě musí počítat s velmi podobným rozpočtem.

To, co je ale daleko horší, je výhled rozpočtů na roky 2013 a 2014, které společně s tímto návrhem zákona projednává a schvaluje vláda a které již byly vládou posvěceny, protože podle toho návrhu by v roce 2013 měly výdaje klesnout zhruba z 51 mld. v roce 2012 na 46 mld. a v roce 2014 na 43 mld. Je to tedy pokles zhruba o dalších 6 až 7 mld. oproti tomu stavu, v jakém se nacházíme dnes. Je to tedy pokles minimálně o 15 mld. korun oproti rozpočtu z roku 2010. Patnáct miliard korun, tedy 43 mld. a chybějících patnáct. To je skutečně razantní číslo, které se prostě fungování Hasičského záchranného sboru a policie dotkne.

Začal bych u hasičů, protože tam jsou ta čísla poměrně jednoduchá a o to více tragická. V případě, že by tento rozpočtový výhled, který bude už započat příštím rokem při schválení tohoto návrhu rozpočtu, se stal skutečně pravdou, pokud by tento rozpočet byl schválen a byl schválen a dodržován ten rozpočtový výhled, který je obsažen v tomto návrhu rozpočtu, tak by Hasičský záchranný sbor musel propustit z více než 9 tis. hasičů přibližně 2500 zaměstnanců. Dva a půl tisíce hasičů by prostě z těch devíti tisíc muselo být propuštěno. Nikdo ještě neřekl jak, nikdo neřekl, jak se to provede, protože ze zákona, který stanoví jiné podmínky než zákoník práce pro přijímání, ale také zrušení služebního poměru těchto zaměstnanců státu, to možné není. Není to možné, nicméně rozpočet to fakticky bude přikazovat, protože škrtů v Hasičském záchranném sboru, další na provozu nebo na investicích již není možné provádět, protože žádné investice de facto už dnes nejsou a alespoň v takovém rozsahu se s nimi nepočítá ani v příštích letech.

Propuštění více než dvou tisíc hasičů bude znamenat logicky to, že nebude dostatek hasičů pro obsazení hasičských stanic. Předběžný výpočet, který jsme si udělali my, udělaly si jej také hasičské odbory, hovoří jasně. Hovoří o tom, že by počet hasičských stanic měl klesnout o 63 % zhruba z 280 hasičských stanic, které dnes máme. Bude to znamenat návrat do roku 1970. A všichni, kteří dnes sledují projednávání rozpočtu, už dnes vědí, že bude-li schválen a bude-li dodržován rozpočtový výhled, tak v roce 2014 se budou muset smířit s tím, že hasičská stanice bude pouze v okresní městě, s výjimkou největších měst, jako je Praha, Brno, Ostrava nebo Plzeň. To je myslím natolik nepřijatelné, že nikdo nemůže chtít po mně

ani po mých kolezích ze sociální demokracie, abychom pro takovýto výhled a rozpočet, který toto předjímá, hlasovali.

Problémů bude samozřejmě mnoho. Nižší počet hasičských stanic je jen číslo. Musíme si ale uvědomit, že doba dojezdu se pravděpodobně zvýší z přibližně dnes obvyklých deseti minut, někdy i šesti, sedmi, na třeba třicet minut. A třicet nebo dvacet minut zpoždění oproti tomu současnému stavu může přinést mnoho komplikací, například při vyprošťování osob z dopravní nehody, při dopravní nehodě, která je vážná a kdy je potřeba zajistit odvoz těchto lidí do nemocnice v co nejkratším termínu, nebo může způsobit i vážné škody, pokud hasiči přijedou pozdě a nedokážou již požár, který se rozvíjí, zastavit včas. To jsou problémy, které nás čekají, a chci upozornit, že v současné době Hasičský záchranný sbor svou činnost vykonává v daleko širší paletě a požáry činí asi jen 18 % celkové činnosti hasičů.

Podle mého názoru jsou to tak katastrofální čísla, že snad ani není možné uvěřit tomu, že by pan ministr Kalousek a další členové vlády toto mysleli vážně. Já se přiznám, že nechápu pana ministra vnitra Kubiceho, že není ochoten se vůbec bavit o tomto výhledu, že jej ignoruje a možná spoléhá na to, že v roce 2014 už nebude ministrem, že už poté nebude potřeba, aby fungovaly hasičské stanice ve většině měst a hasiči a policisté zachraňovali lidem životy.

Pokud se týká policie, tak Radek John a další nesplnili svůj slib, když říkali, že v tom příštím roce dojde k navýšení prostředků. K navýšení prostředků dochází jen o přibližně 2,5 miliardy a z toho drtivá většina té částky směřuje pouze do rozpočtu vnitra na úhradu dluhů, které vznikly v minulosti především v době, kdy se spouštěla informatika a šéfem resortu byl Ivan Langer. To tedy znamená, že ani policie nebude ušetřena ještě větší krize, než kterou prožívá dnes. Nemá smysl tady sdělovat poznatky z jednotlivých služeben, z jednotlivých obcí, kde policisté mají přiděleno množství paliva pro svá vozidla na 15 km denně. Není to proto, že by snad jezdili nadměru, ale pokud musí vyjet k nějakému případu, v zásadě nemají pohonné hmoty ani na to. A to myslím, že může mít vážné následky.

Vážné následky proto, že budeme-li nadále krátit prostředky pro policii, bude to znamenat tedy i odchod policistů. Plánovaný stav v roce 2004–2005, před diskusemi o možném snížení počtu policistů, byl 47 tisíc. Analýza Policejního prezidia jasně hovoří o tom, že minimální počet policistů, tak abychom byli schopni zachovat činnost policie jako sboru a schopni čelit kriminalitě, je 40 300 policistů. Bohužel ty současné škrtů a to, že v rozpočtu budou chybět peníze i v příštím roce bude s velkou pravděpodobností znamenat, že se počet policistů sníží na 39, možná 38, možná také 37 tisíc v těch nejbližších letech. A to i podle policejního prezidenta může mít vážné dopady na kriminalitu.

Nechci odbíhat od tématu, když se bavíme o rozpočtu. Na druhé straně je evidentní, že čísla hovoří o tom, že kriminalita po mnoha letech, kdy klesala, již nestagnuje nebo neklesá, ale naopak roste. Roste násilná, ale roste i majetková kriminalita. (Výpadek údajů na světelné tabuli.)

To nehorší, co se děje, je především nárůst agresivity některých pachatelů, a pokud policie bude oslabena, pokud policie bude mít méně policistů, bude to znamenat jediné. Bude to znamenat, že preventivní činnost policie bude naprosto destruována a možná – s velkou pravděpodobností hraničící s jistotou – bude omezena policie i při vyšetřování trestných činů. Častokrát je bude jenom evidovat.

Už teď stoupá razantním způsobem kriminalita, jako jsou krádeže, vloupání do aut, vloupání do rekreačních objektů, bytů a domů. To je kriminalita, která trápí všechny spořádané občany. Je evidentní, že dojde-li k propouštění policistů, bude to mít následků samozřejmě více. Od rušení policejních služeben v menších obcích až po prodloužení doby dojezdu na místo trestného činu, ale i dopravní nehody. Bude to mít dopady na zvýšení majetkové a násilné kriminality a samozřejmě i zhoršení objasněnosti trestné činnosti.

Problém je, a na to jsem již upozornil ve svém vystoupení, že odchody policistů ještě nemusí automaticky znamenat úsporu rozpočtu. Právě proto, že některá činnost bude nahrazována takzvaným outsourcingem, objednávkami policie někde jinde, u takzvaných smluvních partnerů, a já si velmi dobře pamatuji, jak tady z tohoto místa Ivan Langer obhajoval, a na výboru pro obranu a bezpečnost, takové projekty jako pronájem lázní firmě Temparano anebo jak Ivan Langer, a poukazoval na to koneckonců i Radek John, "výhodně", jeho resort pronajal prádelny, respektive praní prádla pro policii. Na všech těchto kauzách rozhodně ministerstvo neušetřilo, ale prodělalo.

Ten problém s propouštěním policistů je ještě ten, že ti, kteří odcházejí po odsloužené době, získávají výsluhy. Já jsem přesvědčen, že státní rozpočet nejenže přijde o kvalitní policisty, kteří jsou schopni vyšetřovat trestnou činnost, ale bude platit výsluhy těm, kteří budou pracovat pro někoho jiného, a mnohdy dokonce proti státu. Tato politika podle mého názoru správná rozhodně není.

Pan premiér Nečas několikrát v médiích zmínil, že je znepokojen odchody elitních policistů, kteří se podílejí na vyšetřování nejzávažnějších korupčních kauz nedávné doby. Je mi s podivem, že mohl hlasovat pro tento rozpočet, protože tento rozpočet bude znamenat, že se odchody elitních policistů budou opakovat spíše častěji než dříve.

Pokud chce policie přežít i v tom příštím roce alespoň v tom stavu, v jakém je nyní, a ten stav není ideální a rozhodně na něj nelze pohlížet růžovými brýlemi, pak by podle mého názoru měl být rozpočet pro rok

2012 navýšen alespoň o 3 miliardy na 30 miliard Kč, přičemž v tomto roce je to zhruba 29 miliard. Tato úroveň by podle mého názoru měla být garantována i v těch příštích přinejmenším dvou letech.

Policie musí reagovat na změny v rozpočtu velmi razantně. Já se ji samozřejmě nedivím a nedivím se policejnímu prezidentovi, že z toho má těžkou hlavu, právě proto, že onen pokles výdajů z roku 2010 na rok 2011 znamenal, že náklady na jednoho policistu, tedy například na pohonné hmoty, vybavení, kanceláře a všechny prostředky, které potřebují k vyšetřování trestné činnosti, klesly z 33 tisíc na 12,5 tisíce na rok. To je prostě pokles, který není normální. To je pokles, který není možné jen tak přejít a tvářit se, že vše bude fungovat stejně jako v minulosti. Má to dopady samozřejmě na trestní řízení, protože se snižují neuvěřitelným způsobem i náklady na znalečné, náklady na testy DNA, a je logické, že to jsou právě věci, které slouží k usvědčování pachatelů závažné trestné činnosti.

Těch dopadů je skutečně mnoho a nemá smysl, abych o nich o všech hovořil. To podstatné jsem zmínil a myslím, že je evidentní, že rozpočet Ministerstva vnitra a rozpočet České republiky spolu úzce souvisí. A mohu chápat snahu ušetřit, ale nemohu se nikdy ztotožnit se snahou šetřit tak, abych něco, co má chránit občany České republiky, úplně zničil a destruoval. Pokud to tedy není mým cílem. A já věřím, že cílem žádné vlády České republiky toto není. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dámy a pánové, než připustím k mikrofonu dalšího řečníka, jímž je pan poslanec Ladislav Velebný, tak jistě jste si všimli, že vám nefungují hlasovací zařízení a zhasla informační tabule. Prosím vás, není důvod k panice. Byla jsem upozorněna, že nefunguje hlasovací zařízení, možná se tak stalo z důvodu nějaké dlouhodobé nečinnosti, už se na tom pracuje a celý systém by se měl restartovat. Přihlášky mám před sebou, takže vím přesně, v jakém pořadí jste přihlášení do rozpravy.

Takže předávám nyní slovo panu poslanci Ladislavu Velebnému. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Nezbyvá mi, než zde říci několik slov k rozpočtu. Je to špatný rozpočet, je to asociální rozpočet, je to prostě mizérie. Těžko říci, zda by rozpočtové provizorium nebylo lepší řešení, když nyní víme, že nebudou naplněny příjmy rozpočtu. Pokud nám pan ministr financí u vyšší moci nevymodlí zázrak. Přeji mu k tomu mnoho úspěchů, ale aniž bych jakkoli snižoval víru, obávám se, že Bůh má jiné starosti než naslouchat prosbám ministra financí České republiky.

Nicméně v situaci, do které tuto zemi zavedly vlády vedené Mirkem Topolánkem a Petrem Nečasem, čili vlády pod taktovkou ODS, nám pomůže asi jenom zázrak. Jedním z nich by mohlo být prozření Občanské demokratické strany, její poznání, že nemá ani lidskou, ani morální schopnost vést tuto zemi. Logickým krokem je demise vlády. Přátelé, poslankyně a poslanci z vládních stran, měli byste se chovat pokorněji k faktu, že nikdo z vás nevyhrál poslední parlamentní volby, že je vyhrála Česká strana sociálně demokratická. Je načase, abyste se zamysleli nad vaším mandátem. Ale protože se zázraky nedějí nebo se dějí jenom výjimečně, mávnu nad tím rukou. Zázračně se také může vzpamatovat ekonomika a naše rozpočtové příjmy se mohou nebývale zvýšit. Nu, pane ministře, toto by stálo v neděli dopoledne za pokus.

Jestliže nás ale Bůh nevyslyší, a obávám se, že nevyslyší, pokud se nevzpamatuje ani ODS, ani naše hospodářství, pak nám nezbyvá, než projednat tento rozpočet. Víte, koalice se snaží vykreslit sociální demokracii jako stranu šilenců, kteří chtějí jenom hrabat a jejichž heslem je "Po nás potopa!". Ale my zde přece nechceme větší schodek, my nechceme vynakládat miliardy na další letouny pro armádu. Nechceme nakupovat další pandury. Neprosazujeme opencard do každého města. My se vám, vážené poslankyně a poslanci za koaliční strany, snažíme sdělit, že náklady krize a problémů by měli nést všichni občané této země takovým způsobem, jakým jsou toho schopni.

Tento rozpočet má dva problémy. Jeden je vážný a menší, druhý je drastický a obrovský. Tím menším a vážným jsou výdaje. Bohužel, je nutné šetřit. Nejprve by pan ministr Vondra mohl například přestat objednávat mediální analýzy svých televizních show. A já se bojím, opravdu a upřímně, že podobných šílených věcí bychom našli při pečlivém hledání stovky a tisíce, že bychom jenom takto poctivým zrušením zbytečných výdajů ušetřili miliardy korun.

Větším problémem jsou ale příjmy. Pojďme se ještě jednou vrátit k této otázce. Pojďme říci bohatým lidem v této zemi, že i oni budou muset zaplatit více, abychom se dostali do stavu opravdové finanční stability. Ale s tím tento rozpočet nepočítá. Šetří nikoliv na výhodách moci, ale na výdajích směřovaných k těm, kdo jsou postiženi krizí nejvíce. Protože jsou postiženi existenčně. Peníze bere zase hlavně těm, kteří jich mají málo, dejme tomu, že jim nebere nijak dramaticky moc, ale zase to dělá stále a na mnoha místech. Krize se pro tuto koalici stala záminkou k velkému přerozdělení výdajů na stát. Bere chudým, dává bohatým.

Dámy a pánové, poslanci vládní koalice, vážené Jánošíčky naruby, vážení Jánošíci naruby prostřednictvím paní předsedajících, mnozí sociální demokraté v této Sněmovně soudí, že projednat tento rozpočet je třeba, protože je to lepší situace než rozpočtové provizorium. Ctím jejich názor. V

nynější situaci na světových trzích s aktivy by bylo provizorium opravdu nešťastným řešením. Je to ještě horší varianta než tento rozpočet, který je katastrofický.

Neděkuji vám za pozornost, protože není za co. Vás cizí názor stejně nezajímá. S mým hlasem ale nepočítejte. Projednání rozpočtu ale nebudu zdržovat. A na rozloučenou bych jenom zopakoval, že čestné řešení by bylo rozpustit tuto koalici a začít jednat o vládě, která by byla schopna řešit problémy země, a ne je házet na bedra občanů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Alfréd Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, o tom, že stojíme před nejdůležitějším zákonem letošního roku, tady bylo hovořeno, nemíním to vyvracet. Máme řešit v prvním čtení rozpočet roku 2012, rozpočet, kde výdaje i příjmy jsou přes bilion korun, ale ztráta je avizovaná sto miliard. Čili z pohledu hodnocení manažera fabriky, protože de facto se jedná o obrovskou fabriku, je to problém, který by měl být řešen. Jsou proti sobě dvě věci. Jednak v Evropě nebo v tomto stavu jsme už 15 let, čili bychom měli být zvyklí na to, že ztráta nebo neplnění výsledku je skoro v Evropě zvykem. Že jsou zadluženy a neplní rozpočty země jako Německo, Francie, a dokonce ve větším procentu k HDP než my. A nedělají z toho velkou hrůzu. Na druhé straně, když se to nebude řešit, může to být horší.

Chtěl bych tady zvýraznit některé aspekty, které jsou pro mě otázkou. Pan Kalousek jako naše jednička, tak jak to uměl kdysi ukázat kolega Topolánek, dokázal z našeho zadlužení vytvořit perfektní piárko, krizový stav toho, že naše země stojí ve stejné pozici jako Řecko, že udělá ještě krok dopředu a spadne do obrovské propasti. Přitom realita je úplně jiná. Zadlužení Česka je kolem 40 %, Řecko bylo hluboko přes 100. Přitom když chtěl nazvat příčiny tohoto zadlužení, tak se především zaměřil na rozmařilost předchozích vlád, především sociální demokracie, a dokonce ve své aroganci došel tak daleko, že poslal všem babičkám a dědečkům stotisícovou složenku, aby jim dokázal, že vlastně oni jsou příčinou našeho schodku. Že ten bilion ztráty je vlastně tím, že sto tisíc každý z našich obyvatel zavinit svou rozmařilostí.

Přitom všichni víme, že základ tohoto dluhu je ve finanční politice, politice finančních institucí, jednání a chování bank, konkrétně v naší republice je to doba ekonomické transformace, kdy se dnes vyčísľují dopady 600 až 800 mld. korun a jsou to dopady naší neschopnosti používat veřejné zdroje, neschopnosti uřídít korupci. Přesto se panu Kalouskovi podařila vytvořit atmosféra, že když nebudeme řešit radikálně a hned

některé věci z rozpočtu, že spadneme do té hluboké propasti. A co je podle mě udivující, je to, že přesto avizuje takto hluboký propad, takovou krizi, takový průser, tak hledá.

Pane ministře, kdybych byl vulgární, tak byste se strašně divil (k poslanci Johnovi).

Při řešení toho hledá především zdroje na straně výdajů. Jako kdyby zapomněl, že rozpočet má i stránku příjmovou, a v příjmové stránce bohužel si myslím, že nevyužil všechny možnosti, které mu legislativa a chování jako člena vlády umožňuje.

Když se zdůvodňoval vznik tohoto schodku, nebo tohoto dluhu, tak se samozřejmě hledali viníci, kromě babiček a dědečků tím byla označována sociální demokracie, která v letech 1998 až 2006 byla u vlády a kde tento rozpočet nabýval těch minusových aspektů. Od roku 2006 však tato koalice, nebo minulé a dnešní koalice pravicová dokázala minus zvýšit o stejnou, ne-li vyšší částku než sociální demokracie za osm let, a přitom když se vrátíme zpátky, a pamětníci vědí, že vláda Miloše Zemana, 1998 až 2002, byla vláda s opoziční smlouvou, čili bez souhlasu ODS se nemohlo rozhodnout nic zásadního, tudíž se všemi kroky zásadními v té době ODS souhlasila, a v době 2002 až 2006 Špidla, Gross a Jirka Paroubek jsme byli v koalici s lidmi US-DEU a KDU-ČSL. A součástí KDU-ČSL byl i pan ministr Kalousek, takže zase všechny kroky rozhodující, které hovořil o možnostech řešení dluhu nebo rozpočtu, byly se souhlasem a s vědomím KDU-ČSL, v té době taky pana Kalouska. To považuji za velmi lícoměrné. Na jedné straně vytvářet atmosféru superdluhu a superprůseru a na druhé straně hledat viníky někde jinde, než by se hledat měli.

Když hovořím o tom, že se nevyužily všechny možnosti zvyšování příjmu, tak bych tady dal několik příkladů. Přitom možností zvyšovat příjmovou stránku rozpočtu je několik a dokonce velmi levných, akorát možná by to bylo proti vazbám a slibům dnešní koalice k bohatším vrstvám naší společnosti. Je to především daňová progresse, zcela odmítaná, přitom v Evropě a ve světě využívaná. Je to institut majetkového příznání, problém, o kterém se tady šušká, ví, že tady v letech 1990 až 2010 vznikly majetky, jejichž původ nikdo nezná, a bylo by velmi záhodno vědět, odkud přišly.

Zcela se brání dočasným opatřením, ke kterým třeba patří i nějaké mimořádné daňové zatížení, třeba bankovní daň nebo jiné daně z bankovních transakcí, které třeba používá Maďarsko. Rovněž jsme to zamítli jako věc, která je proti představám vývoje naší dnešní koalice. Další problém je problém OSVČ. Psaly o tom nedávno noviny, že to je vrstva milionu našich samostatně výdělečně činných osob, která odevzdala na daních 300 mil. korun. Jak je to možné? Protože má mimořádné rajské podmínky pro svoji činnost, možnost paušálu atd., které jí umožňují, že prakticky pracují s nulou nebo se ztrátou, a samozřejmě tím pádem neodvádějí další odvody. V

návruhu, který před sebou máme nebo budeme mít v příštích týdnech, je i další úleva pro OSVČ, že se jim sníží daně, odvody na zdravotní pojištění a odvody na sociální pojištění. To jsou věci, které zcela mimořádně zvýhodňují jednu skupinu obyvatel vůči druhým, a především přenášejí veškerou tíhu daňové zátěže na zaměstnance a to je podle mě problém, který bychom neměli přehlédnout, a využívat toho, aby se na řešení problémů v rozpočtu podílely i ostatní vrstvy obyvatel a skupiny obyvatel.

Když už hovořím o tom, které věci ještě by mohly pomoci a nebyly využity, tak o nich už tady hovořili moji předřečníci. Je to řešení anonymních akcí, je to řešení průkaznosti výběrových řízení. Je to uplatňování nulové tolerance u sociálních dávek. Je to otázka vyřešení korupce v jednotlivých resortech a především v resortu justice, protože víme, že jsme v roce 1990–1992 vytvořili tabuizovanou skupinu soudců, kteří nepustí nikoho mezi sebe, a přitom víme všichni, že se tam dějí věci úžasné až k nepochopení.

Další možností, kterou jsme mohli využít a nevyužili, je bankám dát pravidla, která jim znemožní, aby využily soukromé vklady ke svým riskantním rizikovým obchodům. Prakticky jak v Řecku, tak v celé Evropě gros problému je v tom, že banky šly do riskantních obchodů, které v době, kdy tyto obchody vycházely, tak zisky shráblo pár jedinců, majitelů těchto bank, a v případě, že došlo k průseru, k problému, tak banky samozřejmě žádaly, aby do toho vstoupily státy a tyto ztráty hradily, čímž samozřejmě zatížily své rozpočty.

Takhle bych mohl pokračovat dál ve výčtech toho, co si myslím, že krizový rozpočet by mohl obsahovat a neobsahuje, a vedení Ministerstva financí, nebo pan ministr financí odmítl veškeré tyto snahy, které jsme jim nabízeli uplatnit, a výsledek je samozřejmě ten, že máme před sebou zákony a rozpočet v té výši a v takové podobě, jak ho máme před sebou v tisku 498. Je to rozpočet, který vychází ze špatných výchozích údajů, ze špatných předpokladů a řeší to špatným způsobem, špatnou formou, proto je pro mě nepřijatelný.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dříve než dám slovo dalšímu přihlášenému, jímž je pan poslanec Miroslav Váňa, dámy a pánové, všimli jste si jistě, že začalo fungovat opět hlasovací zařízení, takže 16 či 17 z vás, nebo dokonce 18 už se přihlásilo, prosím, přihlaste se tak, že vyndáte svoji registrační kartu a opět ji zandáte do svého hlasovacího zařízení.

Nyní vystoupí pan poslanec. Jenom avizuji, že máme sedm dalších přihlášek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den, dámy a pánové, dobrý den, paní

místopředsedkyně. Mnoho tady o rozpočtu bylo řečeno, takže by se mohlo zdát, že už nic nového, nic objevného ani není možno zde sdělit. Přesto, kdybych se měl, kolegyně a kolegové, s vámi rozdělit, co mě osobně nejvíc rmoutí, tíží a trápí na rozpočtu, tak je to ta věc, že rozpočet je sestaven, jako kdyby žádná krize nebyla. Jako kdyby ekonomika frčela, jako kdyby se kola výroby točila, jako kdyby se nedělo vůbec nic. A to, že se děje set-sakramentsky po celém světě, v celé Evropě, to, že se děje u nás, to, že se přestává téměř vyrábět, to, že se přestává stavět, to, že je zde nebezpečí, že nám bude padat jedna stavební firma za druhou, no tak pakliže to nevíme, tak to kromě nás vědí všichni.

A já nemám nějaký pocit, že rozpočet by si s tím dělal starost. Já nemám pocit, když ten rozpočet jsem četl několikrát, a řekl bych snad poctivě, tak jsem nenabyl dojmu, že ten rozpočet v sobě skrývá nějakou energii, která by podpořila výstavbu nové dopravní infrastruktury. Ta energie je tam téměř v roli... několik takových, jako by ukápla kapka z kohoutku vodovodního. Je tam naprosto nedostatečné zdrojové krytí rozpočtu dopravní infrastruktury. Chybějí tam peníze na výstavbu dopravní infrastruktury a to se nutně vrátí a promítne, obávám se, že velmi zle a velmi špatně, nejen do stavebnictví jako takového, ale do toho pulzu a do tempa ekonomiky.

To samé bych mohl říci o problematice bytového fondu a bydlení. Když si srovnám, kolik bylo věnováno peněz do bydlení obecně, abych tady nevyjmenovával výčet programů dřív, a pro rok 2012, tak je to obrovský rozdíl. A já jsem přesvědčen, že zrovna bydlení a zrovna doprava, to jsou dva segmenty, které v sobě skrývají multiplikační efekt, kde vynaložená koruna se vrací státu velmi efektivně a výhodně. A to státní rozpočet zkrátka v sobě nemá.

Dámy a pánové, nikdo z nás, aspoň většina z nás nechce škodit naší zemi. Nikdo z nás programově a cíleně nechce zemi bezhlavě a bez rozmyslu zadlužovat, nikdo nechce zadlužovat naše děti. Ale pravice a levice se zkrátka liší. Je to dáno z jakéhosi popisu práce, je to dáno z naší ideologie, z našeho pohledu na svět. Lišíme se právě v tom, jaký máme přístup k řešení současné ekonomické situace v tomto státě. Zatímco vláda jde cestou nejmenšího odporu, a to cestou výdajových škrtů, tak my sociální demokraté bychom volili cestu prorůstových opatření, cestu progresivního danění a cestu dalších instrumentů. Ty škrt, které navrhuje vláda, bohužel budou nejvíce bolet středněpříjmové vrstvy obyvatel, a řkejme ty chudší nebo nízkopříjmové skupiny obyvatel. Výrazně ohrozí rozpočty našich rodin. Ty škrt navíc budou okořeněny jakousi solí rostoucích sazeb DPH. Takže vláda tím svým počínáním se rozhodla jít cestou ožebračování našich rodin, cestou odbávání našich rodin, našich občanů, a to za každou cenu. Nelítostně, nemilosrdně.

Vláda se snaží na veřejnosti vyvolat jakousi iluzi, jakýsi klamný dojem,

že právě ona je tím správným hospodářem, že právě ona nechce zemi zadlužit, a vláda falešně tiskne na čelo značky sociální demokracie jakousi nálepkou, že my jsme ti rozchazovační, marnotratní synové, kteří kdyby tady byli u té zodpovědnosti, tak by zemi zadlužili. No, ten, kdo umí číst, kdo trošičku vnímá a chápe čísla a makroekonomické ukazatele, tak ví, že pravý opak je pravdou. Ví, jak se zde rodil dluh a kdo se jak na dluhu podílel.

Skutečnost je jednoduchá a prostá. Skutečnost je taková, že když sociální demokracie, sociálně demokratické vlády předávaly zodpovědnost ODS, vládě Mirka Topolánka, tak byl veřejný dluh 0,9 bilionu v roce 2006. A dobře víme, že dnes je dluh téměř 2 biliony korun. To jsou jasná čísla. První příčiny dluhu víme, že pramení z dob Klausovy vlády, z dob, kdy se prostě nepovedla velká privatizace, kde dvě třetiny majetku privatizovaného bylo prošustrováno, to je pouhopouhých 750 miliard. Prostě je to tak. A druhá příčina dluhu, ta vyrostla opět v období Klausových vlád, tj. zhruba díra 300 miliard rozdané úvěry, které už nikdo nikdy neviděl.

Já si dovolím, dámy a pánové, pouze připomenout Topolánkům dárek od ODS v podobě 90 miliard ročního snížení příjmů státního rozpočtu, a to škrtem pera jako vhodný dáreček nejbohatším při zavedení rovné daně. Dále si dovolím připomenout 30 miliard ročního přesunu ze státního důchodového účtu do soukromých rukou. To máme 110 miliard v různých letech rozdaných pryč do soukromé sféry a de facto o to byl ošizen příjem neboli zdroj neboli zdrojové krytí státního rozpočtu.

Dále připomínám důchodovou reformu, čili možnost si spořit na vyšší důchody, a to pro lidi s příjmem nad 40 tisíc korun. Tato možnost, aby ti privilegovaní, ti bohatí si ke svému důchodu mohli přilepšit, tu zaplatí všichni občané v podobě vyšší sazby daně. Takže ono to s tou dobrovolností důchodového systému a celé té geniální myšlenky reformy, jak je to všechno dobrovolné, tak dobrovolné je to pro ty, kteří se chtějí rozhodnout, ale povinné je to pro ty všechny, kteří to zaplatí. Takže ona je to velká kulišárna.

A tak konstrukce rozpočtu je pouhopouhým bičem. Bičem na naše občany. Naším občanům se tento rozpočet rozhodně líbit nebude a ani nemůže. Lidé budou mít značně podtrhnutou koupěschopnou poptávku, podtrhnutou spotřebu. Klesne touha lidí utrácet a lidé budou mít snahu víc a víc šetřit, pakliže budou mít z čeho ještě šetřit.

Víte, dámy a pánové, já tady a teď, abych šetřil váš čas, nebudu detailně popisovat, co tato reforma a co tento státní rozpočet s lidmi udělá, ale věřte, věřte prosím, nebude to vůbec nic pěkného. Nebude to vůbec nic pěkného. Celé řadě lidí velmi výrazně spadne životní úroveň a budou poslání do pásma chudoby. Tak to je. Mnoho lidí a mnoho rodin by vám to řeklo už nyní, dnes. Ta situace je vážná. A proto sociální demokracie jasně odmítá, jasně odmítá, principiálně odmítá, aby břemeno dopadu ekono-

mických reforem dopadalo pouze na bedra občanů, dopadalo pouze na bedra nízkopříjmových skupin a těch nejchudších. S tím sociální demokracie nikdy nemůže souhlasit.

Sociální demokracie má jiný recept a jiný lék a tím lékem je vyšší míra zdanění těch bohatších. Tím lékem je zavedení progresivní daně, tím lékem je vrátit daně z příjmů právnických osob pouze na běžný evropský standard. Protože dneska zde firmy mají daňový ráj. A takové řeči, že by utekly do daňových rájů... Ti zloději už jsou tam dneska, takže ti už nemají kam utéct. Takže prosím, nebojme se toho. V černé ekonomice se pohybuje 500 miliard. Nepřecházejme to pouze mávnutím ruky.

A tak do závěru chci říct, že v rozpočtu mi chybí jakýsi nástin financování velkých ekologických projektů, nové bytové výstavby, výstavby nových dopravních staveb, infrastruktury měst a obcí, nové významné investiční celky. Mně tam prostě chybějí prvky, které by rozpumpovaly ekonomiku. Pouze škrtý krizi nevyléčí. Boj s krizí nelze vyléčit škrtý. Nelze. Bojovat s krizí lze podporou, trpělivou podporou vzniku nových pracovních šancí, nových pracovních příležitostí, podporou a rozvojem investic, podporou a rozvojem investičních zakázek, a proto tento rozpočet není rozpočet, který je řešením pro Českou republiku a pro lidi této země.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Neubauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyňe a kolegové, zákon o státním rozpočtu na rok 2012 by měl být schválen tak, jak byl navržen, tedy s předpokládaným růstem hrubého domácího produktu o 2,5 procenta, nikoliv jen o jedno, jak předpokládá nejčerstvější odhad. Ekonomové se pozastavují nad tím, proč nebyl rozpočet navržen v pesimističtější prognóze, která se rýsovala už v srpnu. Pan ministr financí Miroslav Kalousek uvedl v nedělním pořadu České televize Otázky Václava Moravce, že růst české ekonomiky bude v příštím roce podle říjnových odhadů jen jedno procento. Nevyloučil ještě ani horší vývoj a přiznal, že jeho úřad chystá i pesimistický a katastrofický scénář pro případ nulového růstu, či dokonce poklesu hrubého domácího produktu. Státní rozpočet ale počítá pro příští rok s růstem ekonomiky o 2,5 procenta. Přesto nám změna návrhu na stole nepřistála. Pan ministr Kalousek už při debatě k rozpočtu výboru řekl, že bude usilovat o to, aby se rozpočet schválil tak, jak je v této chvíli navržen. To prohlásil pro, tuším, Hospodářské noviny náměstek ministra financí Jan Gregor.

Pana ministra v různých médiích nešetřili kritikou jeho předchůdci, zejména ekonom Pavel Mertlík, bývalý ministr financí. Cituji: "Růst bude ještě pomalejší, než konstatují poslední odhady. Osobně si myslím, nebo spíš z

našich výpočtů usuzuji, že i tyto odhady růstu budou mylné a růst bude ve skutečnosti nulový." Konec citátu. A nynějšího šéfa státní pokladny nešetřil ani další z jeho předchůdců ve funkci pan Vlastimil Tlustý, dlouhá léta ekonomický expert ODS.

Jak si ale máme vysvětlit výroky předsedy poslaneckého klubu Věci veřejných Víta Bárty, který v oficiálním prohlášení vyzval občany, aby nebdali na strašení 19procentní DPH, že jeho strana ví, jak to vyřešit jinak. Uvedl – cituji: V létě jsme našli v Kalouskově rozpočtu velkou rezervu, a to především v dluhové službě. Pan předseda Bárta prohlásil, že ve Sněmovně předloží pozměňovací návrh na zvýšení daně firmám o jedno procento. Pan ministr financí Miroslav Kalousek také řekl, že ekonomika poroste méně, než se čekalo, a proto se po novém roce musí škrtat. Na to rázně odpověděl pan předseda Vít Bárta. Nemusí. Strašení 19procentní DPH se nebojte, víme, jak to vyřešit.

Co mě však trápí jako člověka, který dvacet roků vykonával funkci starosty a osm roků působí v krajském zastupitelstvu, jsou vyhlídky financování samosprávných celků v příštím roce. Případné nové rozpočtové určení daní, bude-li schváleno a budou finanční zdroje, bude řešit financování samospráv až od roku 2013. Rok 2012 bude pro samosprávy bojem o přežití. To, že vládní koalice oranžové kraje dusí, bych tak nějak politicky pochopil, ale že budou současně dusit i samosprávy obcí rukou společnou Starostové pod křídlem TOP 09, tak to už mi rozum nebere. Dnes jsou již signály z Ministerstva financí, že krajům bude v příštím roce chybět minimálně 700 až 800 milionů korun, obcím cca 300 milionů. To jsou vyhlídky opravdu pro obce velmi mizerné.

Takovýto návrh státního rozpočtu opravdu podpořit nemohu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže děkuji. Další vystoupí paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý večer. Vážené kolegyňe, vážení kolegové, mé vystoupení nebude dlouhé. Bude se týkat kapitálního sešitu 333, výdajů v oblasti školství.

Je to stále problematika, která nás tíží, protože investice do vzdělání do mladých lidí si myslím, že je největší investice tohoto státu a i investice pro konkurenceschopnost. Je třeba nejen proklamovat, ale musí se i konat. Pan ministr v poslední době v několika televizních vyjádřeních řekl, že ve školství je peněz dost, jenom jsou špatně rozděleny. Snad proto začal chaoticky rušit přímo řízené organizace Ministerstvem školství. Víím, že určitá korekce by asi měla být udělána, ale rozhodně bych nepostupovala stejným způsobem jako pan ministr, že bych nejdříve rušila, a pak bych zpracovávala koncepci. Přijde mi to, že se má nejdříve dvakrát měřit a

jednou řezat. Skutečnost je ovšem taková, že se řeže, až lítají štěpiny po celé republice, ale měřit se úplně zapomnělo.

Jako příklad takové docela chaotické věci je návrh nového systému financování regionálního školství. Pravdou je, že je zde snaha o jeho veřejné projednávání jak se zástupci obou parlamentních komor, se zástupci školských asociací, ale zatím ten návrh vypadá tak, že to dopadne tak, že ministerstvo ušetří na regionálním školství dvě miliardy. Bylo by to fajn, kdyby je ušetřilo a zase do toho školství dalo, ale obávám se, že je bude muset odvézt do té obrovské bezedné státní kasy. A kraje, aby nezanikly například základní umělecké školy nebo menší učební obory, které nejsou tak atraktivní, ale přesto jsou potřebné, budou muset financovat regionální školství ze svého rozpočtu. To se rovněž týká základního školství, které bude mít problémy s nově nastaveným financováním zvláště v menších obcích. A může se stát, že to, o co jsme usilovali, aby byly školy v co nejvíce malých obcích kvůli cestování malých dětí, že, nedej bože, aby se tyto školy rušily.

Doufám, že Ministerstvo školství bude tento systém ještě diskutovat a vezme v úvahu všechny argumenty, které ze zdola přicházejí, a bude o tomto nově nastavovaném systému mluvit. Chápu, že takto současně nastavený systém, který se týká pouze normativu na žáka, není to nejlepší řešení, ale já si myslím, že společně bychom měli hledat jiné.

To je úvodní úvaha. Ale co se týče právě projednávaného státního rozpočtu, jde mi o dvě věci. O jedné jsem mluvila už při projednávání minulého rozpočtu, protože rozpočet na rok 2011 měl poprvé rozdělený ukazatel mzdových prostředků na pedagogické a nepedagogické pracovníky.

Při rozpočtu na tento rok jsem navrhovala pozměňovacím návrhem sloučit tento mzdový ukazatel opět do jednoho. Jak jsem přes celý rok jezdila po školách, nejenom já, ale i moji koaliční kolegové, tak slyšeli od ředitelů, že by moc prosili, aby tento ukazatel byl opět vrácen v jeden celek. Budu to tedy v druhém čtení navrhopat a uvidíme, jak se moji odborní pedagogičtí učitelští kolegové napříč politickým spektrem k tomuto návrhu postaví.

A poslední věc, které bych se chtěla věnovat, je ono proklamované zvýšení mezd v hromadné výši 4 mld. Kč. Já bych se moc přimlouvala za to, protože k tomu musí dojít, protože je to v koaliční smlouvě, aby za prvé tato částka byla rozdělena na dvě části. Tři čtvrtiny této části aby šly do tarifních platů a jedna čtvrtina do nadtarifní složky, tedy do složky, kterou mohou ředitelé škol odměnit velmi kvalitní pedagogické pracovníky.

A pak bych moc prosila, až se bude dělat nová mzdová tabulka, která se bude určitě dělat ve spolupráci Ministerstva školství a Ministerstva práce a sociálních věcí, aby v této situaci bylo postupováno obráceně než

loni. Loni se začínalo velkým přidáváním u mladých nastupujících kantorů, čehož si velice vážím, ale i jim už došlo, že nastoupí za dvacet tisíc hrubého a budou odcházet do důchodu za tarifní plat dvacet čtyři tisíc hrubého. Tak pokud by ty čtyři miliardy mohly být rozděleny jakoby v obráceném gardu. A potom, jestli by nestálo za úvahu, aby z těchto 4 mld. byly věnovány nějaké peníze na ostatní osobní náklady proto, protože školy dneska musí nemocenskou z těch "onivek" hradit, a potom už jim nezbývají peníze na školní pomůcky, na další vzdělávání učitelů a podobně.

A co se týče celkového rozpočtu, nejenom v oblasti školství, ale především v oblasti sociálních věcí a peněz na sociální ústavy, peněz pro regiony, nejsem spokojena s tím, jak je navržen. Hlavně já to беру tak, že když poslouchám dneska výstupy v televizi, čtu noviny, tak vlastně skutečné je, že vlastně námi schvalovaný zákon, zákon o státním rozpočtu, je tak trochu věštění z křišťálové koule. Můžeme předpokládat téměř na 100 %, že peníze, rozpočet tady v této Sněmovně budeme v prvním čtvrtletí roku 2012 řešit znovu, a to řešení nebude jednoduché, protože, jak to vypadá, tak asi budeme škrtat, škrtat, škrtat.

Vzpomínám si na rok 2008, kdy jsme tady byli všichni nazváni ze sociální demokracie, že šíříme poplašnou zprávu, když jsme říkali, že krize se bude dotýkat i naší republiky. Tak teď už nás nikdo nezahrnuje velmi optimistickými čísly, ale aspoň nás upozorňuje na to, že bude ještě hůř.

Děkuji vám za pozornost, dámy a pánové, a těším se na projednávání ve výborech a ve druhém čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klsanová: Děkuji. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Václav Zemek. Mám tady faktickou přihlášku pana poslance Ladislava Velebného. Předpokládám, že je to omyl, neboť ho tady ani nevidím, takže ho odmažu. Pane poslanče, můžete se ujmout svého slova, prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se pokusil být velice stručný vzhledem k pokročilému času. Můj příspěvek se týká kapitoly rozpočtu Ministerstva životního prostředí.

Týká se to problematiky, kterou jsme tu probírali již loni, přesně na tom samém místě, týká se to výdajů ministerstva na programy ochrany přírody a krajiny, konkrétně na program péče o krajinu. Je to program, z kterého čerpají především obce a občanská sdružení, a má za cíl chránit drobné památky v přírodní krajině. Abych to upřesnil, jedná se tady o částky řádově v desítkách milionů. Tento program byl utlumen proti loňsku více jak o polovinu. Což si myslím, že už je na hraně udržitelnosti řady cenných přírodních lokalit, a stejně jako si nenecháme spadnout

Karlštejn, tak bychom měli usilovat o to, abychom zachovali i naše přírodní bohatství.

Já avizuji to, že předpokládám, že tento návrh zákona, pokud projde do druhého čtení hlasy vládních poslanců, ale chtěl bych to řešit ve druhém čtení a na výboru pro životní prostředí formou pozměňovacích návrhů. Jak říkám, byla by to škoda a tento problém tu je a měl by být vyřešen. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec František Bublan. Dámy a pánové, upozorňuji, že mám ještě další dva poslance přihlášené do rozpravy, takže pomalu ale jistě spějeme do finále. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, celý ten rozpočet a rozprava kolem něho je vedena ve znamení velkých a plošných škrtů, a nejen z roku na rok, ale dokonce z měsíce na měsíc a nebo ze dne na den, protože pan ministr financí říkal, že střílíme na velmi pohyblivý cíl. To samozřejmě vyvolává velkou nejistotu a velké tenze ve všech oblastech našeho života.

Už zde byla řeč o hasičích a vězeňské službě a také o policii. Já bych si ještě policie trochu všiml.

Ministerstvo vnitra a policie hledá rezervy, celkem poctivě hledá, vytvářejí se různé komise, které hledají, kde by se dalo ušetřit, kde by se dalo něco změnit. Hledají systémová opatření a strukturální opatření, ale přitom chtějí zachovat tu nejzákladnější ochranu pro naše občany. Já kvituji s povděkem, že to hledání se neubírá směrem k tomu, že by se rušily nějaké služebny – zatím – nebo že by se omezila ochrana obyvatel. Nicméně jak jsem si přečetl výsledky jedné z těch komisí, tak jsem se trochu zděsil, protože samozřejmě byly tam některé dobré nápady a některá opatření, která se dají podepsat, jenže to je ušetření v řádech milionů, možná desítek milionů, ale nikoliv miliard. Kromě těch dobrých nápadů jsou tam nápady, které skutečně jsou zoufalé, a mě tak napadá, že zoufalí lidé hledají zoufalá řešení.

Jenom připomenu, o čem policie uvažuje, co by mohla udělat, aby ušetřila peníze. Je to třeba zrušení ochrany NKÚ. Je to možné, ať policie nehlídá NKÚ, ale bude ho muset hlídat někdo jiný. To znamená NKÚ si bude muset najmout nějakou soukromou bezpečnostní službu a bude ji muset zaplatit a v podstatě rozpočtově je to úplně stejné.

Zrušení a nebo ponížení policejních škol. I toto je možné, ovšem za předpokladu, že si zachováme alespoň to nejzákladnější, abychom mohli vychovávat budoucí policisty. V tuto dobu je minimální nábor a také minimální počet žáků, ale to se samozřejmě změní. To se musí změnit. A

potom se dostaneme do situace, jak to známe s mateřskými školkami, že najednou nám budou školy chybět a policisté budou bez potřebného vzdělání. Nehledě k tomu, že dneska policejní školy ani nemohou provádět takováto doškolování a odborné kurzy, protože jednotliví ředitelé nepouštějí policisty do těchto škol, mají nedostatek lidí. Takže i tento návrh je podle mého soudu zoufalý a velmi krátkozraký.

Dalším takovým nápadem je redukce policejních vrtulníků. My jich máme asi osm funkčních. Policejní vrtulník není nadzvukové letadlo, takže aby policie byla v dosahu tam, kde je zapotřebí nějak zasáhnout, tak musí být poměrně blízko a není možné, abychom měli dva vrtulníky na celou republiku. To nemusíme mít nakonec vůbec žádný. Takže i tento nápad vidím jako nereálný a v podstatě nic neříkající, nehledě k tomu, že se ušetří skutečně minimum.

A poslední nápad mě trochu zaujal – je zrušení ochrany Parlamentu. Víte, že nás tady hlídá ochranná služba Policie České republiky, a už se o tom dříve mluvilo, že by mohla opustit tyto prostory, určitě by ušetřila hodně prostředků a hodně sil, ale potom mě napadlo, co by – jaká by byla náhrada? Tak buďto si to opět necháme hlídat nějakou soukromou službou, což by byl velký problém, protože tady jde taky o ochranu osobních údajů a utajovaných skutečností, tak to nevím, jak by se ta soukromá firma s tímto vypořádala. A nebo se to převede na takzvanou justiční stráž, která hlídá některé budovy, ale to by šlo zase do rozpočtu Ministerstva spravedlnosti, takže to je také o ničem. A nebo třetí nápad, že bychom si tady vytvářeli nějaké dobrovolné hlídky a hlídali si to sami. I to by bylo možné. Takže říkám, zoufalí lidé hledají zoufalá řešení a skutečně to k ničemu nevede a ty úspory jsou minimální, ty jsou v řádu možná desítek maximálně stovek milionů.

Střednědobý výhled policie na roky 2013 a 2014 je ještě horší. Pro rok 2012 má policie rozpočet 27,8 miliardy, pro rok 2013 už je to pouze 23,8, to znamená pokles o 4 miliardy, a v roce 2014 je to 21,3 miliardy, to je pokles o další 2,5 miliardy. A to si neumím představit, to je vlastně o čtvrtinu menší rozpočet, než byl letošní rok. Tam už bychom se skutečně bavili o těch služebnách, tam už bychom se bavili o konkrétní bezpečnosti. A slyšeli jsme tady i úryvek z rozpočtové zprávy Ministerstva spravedlnosti, kde je jasně řečeno, že vězeňská služba má prostředky pouze do konce července příštího roku, ovšem za jedné podmínky, a ta podmínka je taková, že počet vězňů nesmí přesáhnout 23 tisíc. A tady se dostáváme k té zásadní otázce – takže abychom dodrželi rozpočet, budeme muset udržet počet vězňů pouze 23 tisíc. To znamená, nařídíme policistům, aby nevyšetřovali, nařídíme státním zástupcům, aby nenavrhovali tresty, nařídíme soudcům, aby nesoudili...

Já se nechci dožít toho, abychom se tady všichni řídili podle rozpočtu,

aby vlastně Ministerstvo financí určovalo, jaká bude naše bezpečnost, nebo nebude naše bezpečnost. Je to základní funkce státu, a pokud stát neplní tuto funkci, tak selhal. A pokud tento rozpočet není schopen splnit nebo naplnit tu základní funkci, tak nemůže být podporován. Já ho bohužel podpořit nemohu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, dále vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající, vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, po mém vystoupení týkajícím se takzvaných filmových pobídek k bodu číslo 1, vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012, jsem dostal odpověď od pana ministra financí. Nehlásil jsem se hned s technickou připomínkou, ale se vši mně vlastní pokorou jsem čekal až téměř na konec dnešního jednání o státním rozpočtu. Z odpovědi ministra financí pana Kalouska vyznělo, že mě snad nepřímo obvinil z toho, že nestojím na většinové straně daňových poplatníků, ale na straně nějaké temné lobby, v tomto případě filmové lobby. Alespoň se to domnívám. V případě, že toto takto pan ministr myslel, tak se proti tomu důrazně ohrazuji, neboť za mnou žádní lobbisté nechodí a nic mi nepodsouvají. Přiznám se, že jediným mým kontaktem s tímto průmyslem či oblastí a prohrěškem bylo to, že jsem asi před dvěma lety byl v kině.

Ve mém vystoupení jsem vycházel z veřejných zdrojů a hlavně, pane ministře, z materiálů Ministerstva kultury, které máte ve své koaliční správě. Naopak ve mém vystoupení jsem vycházel z veřejných vystoupení a příslibů vašich kolegů, ministrů, členů vaší strany. Ve mém vystoupení jsem vycházel také ze stanoviska a názorů profesora ekonoma Michala Mejstříka, člena vaší Národní ekonomické rady vlády, NERV. Taky jsem vycházel z veřejných vystoupení vašeho ministra kultury, který řekl na začátku července na filmovém festivalu v Karlových Varech, že bude při projednávání rozpočtu na příští rok navrhopvat, aby na pobídku filmových produkcí šlo půl miliardy korun. Nechci si myslet, že by i on jako já byl nějakým temným lobbistou filmového průmyslu na straně vámi uvedené menšiny proti většině neboli proti daňovým poplatníkům. Ve skutečnosti to bylo tím, že si určitě uvědomuje, jak ohromnou příležitostí tento systém pro Českou republiku je.

Ve mém vystoupení jsem vycházel ze studie, kterou si nechalo zpracovat vaše Ministerstvo kultury, ne já – opakuji, ne já, ale vaše Ministerstvo kultury –, která byla i tímto ministerstvem zaplacená. Ve mém vystoupení jsem vycházel také ze Zprávy o podpoře filmového průmyslu za rok 2010, kterou váš ministr kultury předložil na začátku léta vaší vládě. Nechci si

myslet, chraň bůh, že by i snad váš kolega, váš předseda strany, ministr zahraničních věcí byl snad také jako já nějakým tajným temným lobbistou. Ve mém vystoupení jsem vycházel také z veřejného příslibu tohoto ministra zahraničí, které dal na své cestě po Spojených státech. Konkrétně při této cestě veřejně slíbil, že se zasadí o to, aby na tuto smysluplnou podporu šlo ze státního rozpočtu 1,5 miliardy korun.

A dovoluji mi, vážený pane ministře, abych vám sdělil, že ve mém vystoupení jsem vycházel také z přístupu jiných rozvinutých evropských států. A přístupu středně pravicových vlád, jako například ve Velké Británii, Itálii, Kanadě, Austrálii a jiné, které se také snaží snížit deficity veřejných financí a ze kterých si často berete vzor. Tyto vlády si pravděpodobně na rozdíl od té vaší uvědomily, že popisované pobídky přinášejí okamžitý přímý benefit a jsou ve skutečnosti jedním – ne jediným, ale jedním z nástrojů ke snižování deficitu veřejných financí.

Vážený pane ministře, jen jsem se snažil v dobré víře skromně upozornit na jednu z řady nechytrých škrtů dělaných tupou tužkou ve státním rozpočtu. Proto mám v úmyslu vám nyní přečíst zhruba asi stostránkovou studii z vašeho Ministerstva kultury, ale nejsem si jist, jestli to chcete slyšet. Vidím ze sálu souhlasné kývání. Tak budiž...(Poslanci v lavicích se smějí.)

Tak jenom ve zkratce, opravdu jenom ve zkratce. Já bych chtěl jenom zmínit – mám tady samozřejmě – jsem vytrhl z této studie ukázkou čtyř – dotace do filmového průmyslu do čtyř filmů. Já se zmíním opravdu jenom ve stručnosti o těchto čtyřech filmech, které byly dotovány ze státního rozpočtu.

Ukázka přínosu z filmu Rockstar. Indický filmový průmysl je co to návštěvnosti a počtu ročně vyráběných filmů největší na světě. Každý rok navštíví více než tisícovku filmů na tři miliardy diváků. Producenti očekávají, že Rockstar bude na indickém trhu jedním z hitů léta 2011 a že propagace, kterou film připraví v Praze a v České republice, se odrazí ve zvýšeném zájmu filmařů a turistů nejenom z Indie. Tento film natáčený v České republice je hollywoodské provenience a za jeho produkci stojí společnost... a tak dále, to asi číst nemusím, abych se nedopustil nějakého hříchu. Tato společnost zároveň se věnuje i filmové distribuci a je v Mumbaii jednou z největších. Natáčení v České republice zajišťovala pražská produkční společnost Punk Film. Indičtí producenti neustále hledají zajímavé a nové lokace mimo Indii. Česká republika má pro ně obrovský potenciál a měla by z toho vytěžit maximum, a to nejenom po stránce přílivu filmových zakázek pro místní dodavatele, ale i z pohledu propagace země u potenciálních návštěvníků, jak ukazují pozitivní zkušenosti například ze Švýcarska či jiných zemí.

Já bych teď přeskočil k tomu, že vám řeknu, kolik jsou odhadované výnosy pro veřejné rozpočty z tohoto filmu. Opravdu ve stručnosti.

Výsledek modelu, kterým byly vyhodnoceny přímé výnosy pro veřejné rozpočty z výroby filmu Rockstar a nepřímé výnosy – vyplývají následující: a) Celkové procento výnosu veřejných rozpočtů z celkového rozpočtu tohoto filmu je 26,5 %, tedy 8 962 958,91 Kč. b) Z toho úspora nákladů veřejných rozpočtů na nezaměstnané v případě tohoto filmu odpovídá cca 740 tisíc. Čistý celkový výnos veřejných rozpočtů po vyplacení podpory 6 426 800 Kč činí v celku 2 536 158 Kč. A tak bych mohl samozřejmě pokračovat dál a dál.

Jenom jsem tímto chtěl říct, že si myslím a jsem přesvědčen, a doufám, že tím jsem přesvědčil i některé naše kolegy, že tyto filmové pobídky jsou smysluplné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v řadách ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan ministr Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom faktickou. Pane poslanče, když jsem řekl svoji obecnou úvahu o souboji organizovaných menšin s neorganizovanými většinami, rozhodně to nebylo osobní a rozhodně jsem se nedomníval, že vy patříte mezi nějaké lobisty. To říkám pro vysvětlení, nejen z vděčnosti, že jste se rozhodl nečíst tu studii. (Smích.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla slova pana ministra financí. Nyní se vracíme do přihlášek. Slovo dostane pan poslanec Roman Sklenák. Ještě předtím oznámím omluvu z dnešního jednání, a to od 20 hodin z osobních důvodů od pana poslance Jiřího Štětiny. Ta omluva se vztahuje i k zítřku, a to ze zdravotních důvodů.

Slovo má pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já jsem se snažil tu probíhající rozpravu v rámci možností pozorně sledovat a nerad bych hovořil k něčemu, o čem zde již byla řeč, tak budu velmi stručný a omezím se pouze na jednu část návrhu rozpočtu, o které, pokud mi tedy v rozpravě nic neuniklo, dosud řeč nebyla, a to na návrh výdajů pro oblast státní politiky zaměstnanosti.

Návrh rozpočtu v oblasti politiky zaměstnanosti hrubě podceňuje skutečnou realitu na trhu práce a problém nezaměstnanosti řeší nikoli posílením a zefektivněním aktivní politiky zaměstnanosti, ale restrikcemi vůči nezaměstnaným osobám. Hlavními pilíři této politiky jsou restrikce výdajů na politiku zaměstnanosti obecně a na aktivní politiku zaměstnanosti

zvláště. Výrazně tento trend vychází najevo, srovnáme-li upřesněné očekávané hodnoty výdajů pro rok 2011 a jejich původní rozpočtovanou výši. Původně rozpočtované výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti ve výši 3 miliard Kč byly v průběhu roku redukovány na necelé 2,5 miliardy. To znamená, že i původní rozpočet na aktivní politiku zaměstnanosti, už tak doslova likvidačně zredukovaný proti roku 2010 o 60 %, je v průběhu roku 2011 ještě dále nevyužíván.

Tato skutečnost pouze znovu potvrzuje negativní přístup vlády a Ministerstva práce a sociálních věcí k programům aktivní politiky zaměstnanosti. Navíc v situaci, kdy počet nezaměstnaných je trvale na úrovni půl milionu osob a ani vládní odhady nepředpokládají podstatné snížení nezaměstnanosti. Naopak podle předpokladů i některých podnikatelských svazů hrozí další kolo krize s růstem nezaměstnanosti.

Návrh státního rozpočtu na rok 2012 sice předpokládá určité mikroskopické zvýšení výdajů na aktivní politiku zaměstnanosti, ale při dosavadní praxi a zahájeném rozvratu úřadů práce se dá očekávat, že tato suma bude ve značném rozsahu použita spíše na financování soukromých agentur práce, tj. na vládou prosazované sdílení zprostředkování práce, a nikoli na rozvoj programů aktivní politiky zaměstnanosti.

V každém případě výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti v České republice v mezinárodním srovnání zůstávají hluboko pod úrovní vyspělejších zemí Evropské unie. Pro srovnání, podíl výdajů na aktivní politiku zaměstnanosti na hrubém domácím produktu v České republice byl v roce 2008 0,17 %, v roce 2009 0,14 %, v roce 2010 0,20 %, v roce 2011 již jen 0,07 % a v roce 2012 má být 0,08 %. Tento podíl je ve vyspělých zemích Evropské unie na úrovni 1 % až 1,3 % HDP. Znamená to tedy, že tento typ výdajů bude v České republice asi 15krát nižší než v okolních zemích.

To je ode mě vše. Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana poslance Jana Hamáčka.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, ta debata k návrhu státního rozpočtu byla velmi obsáhlá a celá řada mých kolegů se tady vyjádřila k rozpočtu jako celku, zejména k těm makročíslům. Mně dovolu, abych na samém konci se chvilku zastavil u dvou konkrétních kapitol tohoto návrhu státního rozpočtu, a to konkrétně u kapitoly Ministerstvo zahraničních věcí a u kapitoly Ministerstva obrany.

Podívám-li se nejprve na Ministerstvo zahraničních věcí, tak je asi potřeba konstatovat, že – a to dlouhodobě – rozpočtové prostředky, které jsou pro tuto kapitolu vyčleněny, nedostačují pro to, aby Ministerstvo zahraničních věcí mohlo v plné šíři plnit své úkoly, které vyplývají z

klíčových dokumentů v oblasti zahraniční politiky. V této souvislosti bych zmínil zejména nově schválenou koncepci zahraniční politiky.

Tento dokument vytyčuje základní cíle naší zahraniční politiky a mluví také o prostředcích, které naše ministerstvo a naše diplomatická služba budou používat. My jsme ho podrobili celkem zevrubnému projednání v zahraničním výboru a je možná paradoxem, že zahraniční výbor ve svém stanovisku uvedl dvě výhrady k této koncepci, které asi nejvíce souvisejí s projednávanou materií, to znamená s rozpočtem, protože to jsou věci, nebo oblasti, jichž se nedostatek rozpočtových prostředků dotýká. Tou první oblastí je ekonomická diplomacie. Tou druhou oblastí je efektivní a fungující síť českých zastupitelských úřadů.

Asi se všichni shodneme, že ekonomická diplomacie je něco, co má velmi vysoký multiplikační efekt pro českou ekonomiku, a je samozřejmě škoda, když nejsou využity jak kapacity našich diplomatů, tak dobré jméno České republiky, které historicky v celé řadě zemí světa máme, a když se necháváme z tradičních trhů vytlačovat konkurencí, ať je to konkurence v rámci Evropské unie, nebo konkurence z jiných, například z asijských států. Já zastávám názor, že toto je oblast, která by si zasloužila podstatně vyšší podporu ze strany státního rozpočtu, protože každá koruna či euro či dolar, protože ministerstvo účtuje velkou část svých prostředků v cizí měně, se nám mnohonásobně vrátí.

Totéž platí pro fungující síť našich zastupitelských úřadů. Ministerstvo v důsledku několikaletých úsporných opatření přistoupilo k rušení našich zastupitelských úřadů. Po pravdě řečeno přistoupilo k velmi nesystémovému rušení našich zastupitelských úřadů, kdy zavíralo úřady v destinacích, které jsou pro Českou republiku klíčové, ať je to Latinská Amerika nebo subsaharská Afrika, a tudíž docházelo k tomu, o čem jsem mluvil – ztráta příležitosti na těchto trzích a vyklízení prostoru pro firmy a podnikatele z jiných zemí.

Já bych jenom namátkou jmenoval Kolumbii. Byl jsem svědkem toho, kdy Česká republika uzavřela ambasádu v Kolumbii ve chvíli, kdy probíhala naprosto klíčová jednání, která se týkala dovozních cel na osobní automobily do Kolumbie. A samozřejmě je to ekonomika, která je z velké části postavena na exportu automobilů a výrobků automobilového průmyslu, tak uzavřít ambasádu v této destinaci nebylo úplně rozumné a ta úspora byla naprosto minimální.

To samé se dá říci o té druhé oblasti, která samozřejmě je povinností Ministerstva zahraničních věcí, a to je starost o naše občany v zahraničí a poskytování konzulárních služeb. Opět jeden konkrétní příklad. Měl jsem možnost mluvit s českými občany, kteří byli okradeni v Kostarice, což byla země, kde do nedávné doby fungoval český zastupitelský úřad. Vzhledem k tomu, že byl uzavřen, tak se velmi komplikovaným způsobem domáhal

pomoci ze strany španělské ambasády jenom proto, aby jim ta pomoc byla odmítnuta. A na poslední chvíli po velmi komplikovaných procedurách a dá se říci až žebrání ze strany naší ambasády v Mexiku jim bylo pomoci na italské ambasádě.

Tím jsem chtěl říci, že pokládám kapitolu Ministerstva zahraničních věcí za poddimenzovanou, jakkoli chápu nutnost šetřit výdaje státního rozpočtu. Mám pocit, že v této kapitole se šetří na nepravém místě.

Ale abych jenom nekritizoval Ministerstvo financí, já značné rezervy vidím i v kapitole samotné, protože jak postupem času ministerstvo nebo Česká republika zavírala zastupitelské úřady, tak v zahraničí zbyla celá řada majetků, a ministerstvo není zrovna nejlepším prodejcem či realitním makléřem. Nedaří se stále tyto mnohdy velmi lukrativní objekty prodat. Takže jakkoliv bych uvítal více prostředků ze strany správce státní kasy, tak chci poukázat i na to, že je velká rezerva i na straně Ministerstva zahraničních věcí.

Poslední věcí, kterou chci říci k MZV, je to, že je tam jeden mezinárodní ne problém, ale jedna mezinárodní komplikace. V oblasti, která je v gesce Ministerstva zahraničních věcí, což je zahraniční rozvojová pomoc, dlouhodobě neplníme cíle, ke kterým jsme se zavázali. Česká republika se zavázala, že stejně jako další nové členské země Evropské unie bude poskytovat na zahraniční rozvojovou spolupráci 0,17 % HDP. To je číslo, které v současné době zdaleka nenaplnujeme. To reálné číslo se pohybuje někde kolem ukazatele 0,11–0,12, podle toho, co do toho všechno započítáváme. A samozřejmě v té rodině evropských států jsme hluboko na konci toho pomyslného pelotonu. Samozřejmě je to trochu ostuda, kdy říkáme, že jsme připraveni pomáhat zemím, které procházejí složitým obdobím transformace ať svého politického, nebo ekonomického systému, a současně nedáváme tolik, kolik jsme se zavázali. Například Švédsko, pokud se nepletu, je zemí, která na tyto účely dává 1 % HDP, které samozřejmě je ve Švédsku vyšší než u nás.

Dovolte mi ještě pár slov k Ministerstvu obrany. Tam samozřejmě je jistý link nebo jisté spojení s Ministerstvem zahraničních věcí, že je to další resort, kde dlouhodobě neplníme své mezinárodní závazky. My jsme se při vstupu do Severoatlantické aliance zavázali, že budeme na obranu vydávat 2 % HDP. Já chápu, že v době ekonomické krize to není ideální. Pan místopředseda výboru pro obranu mi dokonce napovídá, že to bylo ještě více – 2,2 %. Každopádně tou cifrou, která se v NATO dnes víceméně akceptuje, jsou 2 %.

Ta realita je opět daleko smutnější, mluvil o tom kolega Seda. My jsme dneska někde kolem 1,1, a pokud se podíváte na výhled do roku 2013 a 2014, tak mám pocit, že to pan ministr financí snad ani nemůže myslet vážně, protože ta čísla, která tam jsou, by za prvé znamenala, že

se v rámci Aliance dostaneme na poslední místo. Byli bychom státem, který na svou obranu vydává nejméně – ad a). Ad b) by to velmi pravděpodobně znamenalo konec Armády České republiky, tak jak ji známe, a bylo by třeba přistoupit k zásadnímu politickému rozhodnutí o velikosti a schopnostech našich ozbrojených sil, protože s rozpočtem, který je navrhován či odhadován pro léta 2013 a 2014, prostě není možné splnit cíle, které jsme si při zadávání úkolů pro naši armádu dali. Už toto číslo, které je navrhováno v tomto návrhu státního rozpočtu, znamená, že takzvaná Bílá kniha, která se stala po nějakou dobu hitem v této oblasti a byla velmi častým předmětem debat a komentářů médií, tak s tímto rozpočtem, který je takto navržen, se z Bílé knihy stává další v řadě slohových cvičení na téma, jakou armádu bychom chtěli, ale nemáme na ni. To znamená, to má samozřejmě máme celou řadu dalších dopadů do ozbrojených sil jako celku – znejišťování vojáků a občanských zaměstnanců, problémy s rekrutací a ve svém důsledku snížení obranyschopnosti země.

Já vás nebudu již déle zdržovat detailním popisem problémů v těchto dvou oblastech, ale měl jsem za to, že je potřeba tyto věci zmínit, protože ta debata se tady vedla hlavně o rozpočtu jako celku. To je věc, ve které se necítím být povolaný vystupovat, nicméně chtěl jsem říct pár slov k resortům obrany a zahraničí, protože to jsou oblasti, které – a doufám, že to bude platit v budoucnu – jsou oblastmi, které by neměly být bitevním polem, a jsou to oblasti, které mají naprosto klíčový dopad na budoucnost naší země.

Děkuji vám za pozornost a předávám slovo kolegovi Humlovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Stanislav Huml. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážení kolegové, já také nejsem odborník ekonom, ale přesto cítím potřebu se k rozpočtu žádným nedestruktivním způsobem vyjádřit, ale něco říct musím. Ač neodborník, tak rodinný rozpočet postavit umím a vím přesně, že to musí být vyváжено. Příjem a výdaje by se měly nějakým způsobem krýt mezi sebou. Já jsem v té příjmové stránce rozpočtu našel několik věcí, ke kterým bych opravdu rád něco řekl.

(V sále je velmi intenzivní hluk.)

Rozpočet počítá s vyššími příjmy jenom díky zvýšení daní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Prosím kolegy o klid.

Poslanec Stanislav Huml: Mně to nevádí, paní předsedkyně. Ať neposlouchají.

Ano zvýšení daní, které žádná ze stran neměla v předvolebních smlouvách s voliči, tedy ve volebních programech. Zvýšení DPH zejména na základní potraviny a knihy přitom v prvním případě sníží životní úroveň všech obyvatel a u nich riskujeme další pokles inteligence populace. Je to možná záměr – hloupým se lépe vládne. Na druhou stranu hloupí nejsou konkurenceschopní a to je zase, si myslím, potom problém celospolečenský.

Vybírání daní zejména u daně z přidané hodnoty je přitom v České republice podivné. Mám ve svém okolí podnikatele, který za mnou opakovaně chodí a stěžuje si na časté kontroly finančního úřadu. Ne proto, že by platil malé částky. Naopak platí daleko víc, než úřad předpokládá. Porovnávají si srovnatelné okolní firmy a nechápou, jak je možné, že jeho odvody jsou dvojnásobné než u sousedního stejně velkého prodejce. On sám si udělal průzkum cen, průzkum trhu, a zjistil u konkurence, že pokud chce prodat stejný výrobek jako soused, na jeho cenu se nedostane ani při nulovém rabatu, tedy navýšení, aby taky vydělal. Pokud tomuto podnikateli chce konkurovat, jde to jedině tehdy, pokud by podváděl.

Máme zřejmě v České republice řadu zejména internetových obchodů, které daně z přidané hodnoty odvádějí podivným způsobem. Tady je třeba hledat zdroje na příjmové stránce rozpočtu, naučit se poctivě obchodovat, vybavit pravomocemi, hlavně metodikou finanční úřady, aby podnikatelé, kteří se snaží obchodovat poctivě, nebyli v nevýhodě. A to jsem vůbec nemluvil o obchodnících z Vietnamu, Číny apod.

Další bod. Máme ve Švýcarsku zablokované velké peníze z prodeje Mostecké uhelné. Podle všechno nikde nechybějí, byť Švýcaři tvrdí, že pocházejí z trestné činnosti na území České republiky. Nebylo by od věci začít pracovat na jejich vrácení do rozpočtu. Měli bychom určitě pro příští rok polovinu problémů. Návod, jak vybírat daně, najdete na Tchaj-wanu. Jak to tam funguje, o tom tady již mluvil jeden můj předchůdce a já se nechci opakovat. Považuji to však za velmi jednoduchý návod, jak postupovat i v ČR. Jenom chtít – a v jednoduchosti je síla.

K výdajové stránce. Velmi krátce, už nebudu dlouho zdržovat. Slibovali jsme snížení výdajů za předražené zakázky. Chtěli jsme absolutně průhledné vypisování zakázek a zcela odkryté struktury u všech organizací, které jsou napojeny na státní rozpočet. Podle dohod vládních stran již vidím, že u subdodavatelů to opět budou záhadné firmy. Návrh TOP 09, který jsem se chystal podpořit, byl stažen, pokud mám správné informace. Ekologická katastrofa se v Čechách řeší velmi podivným způsobem. Ostravské laguny jsou příkladem, jak se na tomto poli za stání peníze podniká. Stát zaplatí likvidaci a firma sajrajt prodá do Polska, kde se spálí v bri-

ketách. Zaneřádí ovzduší nejen Polákům, ale protože kouř nezná hranice, možná nám něco dofoukne zpátky do Čech.

Výdaje, které podporují infrastrukturu, bychom krátit neměli. I za doby hladomoru se stavěly – někdy nesmyslně – hladové zdi, ale byla práce a placena byla ze společných peněz. Silnice jsou v Čechách žalostné. Peníze na jejich údržbu a výstavbu však krátíme. Média škrtání pomoci v nouzi potřebným převádějí řízeně na určitou skupinu obyvatel. Těchto lidí je však menšina. Škrty se dotknou všech! Již mám stejně jako vy plnou schránku příběhů lidí, kteří jsou na hranici životního minima. Po Novém roce, projdou-li všechny zákony, na základě kterých je postaven tento návrh státního rozpočtu, se ne do záchranné sítě, ale pod ní dostanou tisíce obyvatel všech barev pleti. Sociální výdaje klesají jen proto, že nás hodláte posílat do důchodu v 70 letech. Já si myslím, že tohle je jedna z otázek, na kterou měla být vypsána referenda. Ale to byste se museli ptát a nabízet dvě otázky: buď budeme pracovat do 70, anebo budeme platit vyšší daně. A vy jste se rozhodli udělat obojí! Posílat lidi do důchodu v 70 a ještě platit vyšší daně!

Takže já mám s rozpočtem opravdu problém a nevím, nevím, jestli ho podpořím v závěrečném hlasování. Děkuji za pozornost, přeji hezký večer a dobrou chuť k večeři. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Milan Urban, ale jestli s přednostním právem chce vystoupit místopředseda Sněmovny? (Mpř. Zaorálek dává přednost poslanci Urbanovi.) Pan poslanec Milan Urban má slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já vás dlouho nezdržím. Určitě bych tady mohl mluvit dlouho o tom, že rozpočet je falešný – mám na mysli prognózu, na které je postaven, která se už v průběhu tohoto projednávání z hlediska Ministerstva financí změnila, tedy snížila. Růst v příštím roce podle Ministerstva financí bude mnohem nižší, než na kterém je postaven rozpočet. Když se podíváme na čísla OECD, tak situace možná ještě bude mnohem dramatičtější. Slova o tom, že rozpočet bude korigován v příštím roce, ta jsme tady již v minulosti slyšeli. Bohužel rozpočty korigovány nebyly. Já věřím tomu, že ano, ale docela rád bych slyšel návrh pana ministra na principy korekce, tak jak pravděpodobně podle reálného vývoje ekonomiky v roce 2012 bude tento rozpočet změněn. To je první věc.

Druhá věc. Myslím si, že rozpočet je postaven na nespravedlivých principech. To je to téma, že zatěžuje řešení deficitu, tedy dluhu ČR, některé skupiny více, některé méně. Rozpočet také podle mého názoru je manažersky chybný a já řeknu alespoň dva příklady, proč si to myslím. Rozpočet řeší

totiž jen výdajovou stranu, neřeší příjmovou stranu. Kdyby se k rozpočtu přistupovalo, tak jako se přistupuje k firemní strategii, tak by pravděpodobně musel vypadat úplně jinak. Když byste ve firmě jen škrtali, šetřili, škrtali, šetřili, škrtali, tak firma nakonec bude vymazána z obchodního rejstříku. Vy v té firmě musíte také přemýšlet o tom, jak vyděláte peníze. A já mám velkou obavu o to, že tahle část mentálního rozpoložení jako by vládě při sestavování rozpočtu chyběla. (V sále je velký hluk.)

Příkladem je například to, co přijal hospodářský výbor, tedy snížení spotřební daně. Pan ministr se tady rozčilením celý uzavírá do svých dlaní, ale v určité době, a já myslím, že i teď platí, že méně je více. To znamená snížení spotřební daně znamená více peněz do státního rozpočtu. Ale takových příkladů je podle mého názoru víc. Ministerstvo financí říká, určitě to najdeme v nějakých minulých prohlášeních Ministerstva financí, že daňové úniky na palivech se pohybují v řádech někde mezi 7 a 9 mld. korun. OK, ale proč tady neexistuje nějaký návrh, jak tyto daňové úniky řešit? Někaký standardní návrh, jak řešit daňové úniky například na dovozu paliv, které říkají, kdo chce přivést palivo do ČR, promiňte mi to zjednodušení, tak zaplatí daň z přidané hodnoty jako zálohu dopředu. Proč tady máme prokazatelné daňové úniky na spotřební dani a dani z přidané hodnoty na nelegální výrobě cigaret, resp. na pašování cigaret do ČR v řádech miliard korun? Místo toho, abychom to řešili, tak tato Sněmovna na návrh ústavněprávního výboru tento čin ze závažného trestného činu změnila a překvalifikovala na běžný, prostý trestný čin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, prosím, abyste všichni věnovali pozornost tomu, kdo hovoří. Všechny žádám důrazně, aby přenesli hovory mimo jednací síň!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy místo toho, abychom se snažili společně – vláda, ministerstvo – hledat také příjmy státního rozpočtu tam, kde jsou – nebudu tady mluvit o 10 miliardách prostředků, které leží na účtech státních lesů, a proč je nezapojíte do státního rozpočtu atd.

Takže abych vás nezdržoval, kolegyně, kolegové, řeknu jednu poslední věc. Ten rozpočet je protivládní! Je protivládní, protože ve vládním prohlášení této vlády je napsáno: nebudeme snižovat investice v dopravní infrastrukturu. Státní rozpočet posílá transferem peníze do Státního fondu dopravní infrastruktury a posílá jich mnohem méně, než tomu bylo v minulosti. Posílá jich mnohem méně, než aby to bylo tolerovatelné z hlediska vládního prohlášení. A já si myslím, že vládní prohlášení, za které se často sami ukrýváte, by mělo skutečně platit. Je to slib, nejenom smlouva mezi vámi, koaličními partnery, ale je to také slib voličům. Ve vládním prohlášení

skutečně, věřte mi, paní a páni koaliční poslanci, je napsáno, že nesnížíte investice do dopravní infrastruktury. Tento rozpočet je snižuje! Tedy co si o něm mám myslet? Musím si myslet, že je tak trochu protivládní! Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, prosím o chvilíčku klidu. Já bych chtěl reagovat na výrok, který zazněl v této zemi v průběhu dne z úst někoho, kdo tady s námi ve Sněmovně nebyl, i když je pravda, že kdysi tady také byl členem této Sněmovny. A myslím si, že se to nakonec týká i debaty o státním rozpočtu, protože já už jsem tady dnes jednou řekl, že rozpočet, to není jenom nějaké účetnictví, to je také politická debata. Protože je to debata o tom, jak potřebujeme určité oblasti života naší společnosti, ať je to oblast zdravotnictví, školství, sociální nebo armády. A právě to poslední, co jsem zmínil, je to, o čem se tady chci zmínit a chci na to reagovat, protože si myslím, že to je tak vážné, protože to vyžaduje reakci.

Protože to je výrok, který zazněl z úst prezidenta České republiky, který dnes řekl na shromáždění důstojníků v této zemi tuto větu: "Generálové a důstojníci, potřebu armády můžete obhájit v této naší zemi pouze tehdy, pokud budete s některými z nás obhajovat existenci našeho státu před globalizačními a v Evropě před unifikačními tendencemi."

Dovolte, abych řekl, že pokud armáda by měla sloužit k obhajobě jedněch politických názorů vůči druhým, tak to nebude armáda demokratického státu. Takovýto typ výroku do úst prezidenta v demokratické zemi určitě nepatří! Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy ke státnímu rozpočtu v prvním čtení. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu a jsme před závěrečnými slovy. Slovo má ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, přiznám se, že jsem poněkud na rozpacích, jak v závěrečném slově zareagovat na tu košatou diskusi, která tady zněla. Já jsem měl ráno velkou radost po těch neuvěřitelných výrocích, které jsme poslouchali celou minulou noc, tak jsem měl radost z vyjádření pana předsedy Sobotky, že při projednávání státního rozpočtu sociální demokracie nebude dělat obstrukce. Za těch jedenáct hodin, co jsem tady poslouchal vystoupení opozičních poslanců, jsem nenabyl jiného názoru, než

že to byla čistá obstrukce. A pokud se mýlím, pokud to byla skutečně seriózní debata k rozpočtu, tak tím hůř.

Já si totiž jinak neumím vysvětlit, proč debata nesměřovala k tomu, co vlastně zákon o jednacím řádu ukládá Poslanecké sněmovně, jak má diskutovat v obecné rozpravě zákon o státním rozpočtu v prvním čtení. On to není zákon jako každý jiný, to je ingerence legislativy do exekutivy a jednacím řádem také pro něj stanovuje zcela zvláštní režim projednávání pro první, druhé i třetí čtení, je to v části 13. jednacím řádu Poslanecké sněmovny. A já pro některé z vás, kolegové, kteří možná se s částí 13. ne-seznámili, byť rozpočet diskutovali, a také pro veřejnost, aby si dokázala udělat obraz, jakým způsobem se přistoupilo k projednávání o státním rozpočtu, si dovoluji ocitovat, co ze zákona má v prvním čtení Poslanecká sněmovna s návrhem vládním, návrhem zákona o státním rozpočtu udělat.

Tedy zákon říká, že Sněmovna v obecné rozpravě projedná v prvním čtení základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu, kterými jsou výše příjmů a výdajů, saldo, způsob vypořádání salda, celkový vztah k rozpočtům vyšších územně samosprávních celků a obcí a rozsah zmocnění výkonných orgánů. Dále zákon říká, že Sněmovna základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu schválí, anebo doporučí vládě jejich změny a stanoví termín pro předložení nového návrhu. Lhůta pro předložení nového návrhu nesmí být kratší než 20 dnů a delší než 30 dnů od doručení usnesení Sněmovny předsedovi vlády.

Jinými slovy, vláda předstupuje před suveréna, Poslaneckou sněmovnu, v prvním čtení a přináší základní údaje, příjmy, výdaje, saldo, vztahy na územně správní celky. A Sněmovna má ze zákona dvě možnosti: buď to té vládě schválí, anebo řekne ne, vládo, my chceme, abys měla vyšší příjmy, nižší výdaje, vyšší výdaje, abys dala více územně samosprávním celkům, méně samosprávním celkům, prostě základní parametry uprav tak a tak a přijď sem s ním před nás jako před suveréna za 20 až 30 dní od té doby, co ti tuto svoji svrchovanou vůli říkáme a nařizujeme. Žádnou jinou možnost v podstatě Poslanecká sněmovna ze zákona nemá.

Musím konstatovat, že z těch zhruba 70 diskutujících ani jeden, ani jeden se nepokusil naplnit dikci zákona. Zmohl se pouze na obstrukční kritiku, která připomínala včerejší noc, ale ani jeden z vás neudělal to, co Poslanecká sněmovna vůči vládě udělat má, a říci, a navrhl, nám se tohle nelíbí a my to chceme jinak a jinak to chceme takhle! Takže já si nemohu myslet, že to byla seriózní rozpočtová diskuse! Mohu zopakovat pouze to, co jsem říkal včera po diskusi – bohužel dosud neukončené – o stavebním spojení, že to, co mě na tom nejvíce mrzí, je ta myšlenková vyprahlost. To, že umíte sice kritizovat, umíte zdržovat, umíte dělat obstrukce, ale neumíte navrhnout řešení. Neumíte navrhnout řešení ani tehdy, když vám to ten

zákon říká. Že to jediný, co můžete udělat, je, že navrhnete jinou alternativu než tu, kterou vláda předkládá. To neumíte. Umíte jenom nadávat a zdržovat. (Potlesk z pravé části sálu.)

Takže abych teď, když jsme si vysvětlili, že to nebyla seriózní rozpočtová diskuse, ale že to byly obstrukce, a pokud se doted domníváte, že to nebyly obstrukce, ale že to byla seriózní diskuse, tak tím hůř – tak dovolte, abych na některé výroky v té 12hodinové obstrukci si přece jenom dovolil zareagovat.

Řekl jsem již ve své úvodní řeči, pak to podrobováno mnohokrát kritice, že růst nebude 2,5. Že rozpočtová legislativa, a někteří z vás to ví, prostě má své termíny a má své indikátory, kterých se musí držet a někdy krizové časy jsou prostě mnohem rychlejší než je rozpočtová legislativa a termíny, ze kterých musí rozpočtová legislativa vycházet. Takže nezbyvá nic jiného než to poctivě přiznat. Pro mě je to jisté děj roce 2008 říkal: Ano, máme to na 4,8, což byla dubnová prognóza, ale nebude to 4,8. Víme, že to nebude 4,8, nechceme to předělávat nadvakrát, natřikrát, myslíme si, že by to mělo být předěláno najednou.

Pan předseda Sobotka tento postup označil jako selhání, přesto si jistě vzpomíná, že on tenkrát na rozdíl ode dneška, tenkrát alespoň byl schopen navrhnout alternativu. Na to dneska už rezignoval. Tenkrát přece jenom navrhl alternativu a navrhoval, aby byl rozpočet postaven na indikátoru tři procenta růstu. Připomeňme si, že fakt, se kterým nikdo z nás nepočítal, byl minus 4,8. Pokládám tedy otázku, zda postavit to na tři procenta růstu při realitě, která nás pak čekala a všechny zaskočila, by bylo o mnoho menší, či větší selhání.

Topolánkova vláda samozřejmě byla připravena, zrovna tak jako budeme připraveni my, přijít na základě skutečné větší míry jistoty a střelby už na méně pohyblivý terč, přijít se skutečnou korekcí, což už nestihla, protože jak si jistě dobře pamatujete, dřív než tak mohla učinit, byla jí opozici spolu s panem tehdejším poslancem Tlustým a několika dámami, na jejichž jména již si nepamatuji, vyslovena nedůvěra. Jestli něco bylo selhání podle mého názoru, tak tenkrát tenhle krok. Protože došlo k v historicky prvním období předsednictví České republiky Evropské unii a na začátku zuřící krize k totální destabilizaci řízení země a následné úřednické vládě, která neměla logicky politicky mandát dělat nezbytné změny. Takže taky k nezbytným změnám rozpočtu nedošlo. Došlo by, kdyby vláda nepadla. Na druhou stranu, kdyby nepadla, je objektivním faktem, že by nevznikla TOP 09 a nebyla by tato vláda, takže všechno zlé je k něčemu dobré.

Znovu opakuji: Je mnohem serióznější přijít s jasnou korekcí – a znovu opakuji – před vás jako před suveréna, ne že si s tím vláda bude chtít dělat, co chce, ale s novelou zákona o státním rozpočtu, až si budeme opravdu vědomi, zda můžeme počítat alespoň s minimálním plusem, a nebo zda

nám hrozí minus, větší nebo menší. Byť mi pan poslanec Paroubek říkal, že jsem odpovědný za to, abych uměl předvídat, tak vzhledem k tomu, jak vypadá politická i ekonomická situace v eurozóně, říkám zcela otevřeně a poctivě, že to neumím. Prostě to neumím a zase z toho nemám takový mindrák, protože dobře vím, že to neumí prostě nikdo. A kdyby někdo dneska řekl, že to ví a umí, tak by to byl hochštapler a já nechci být hochštapler.

Ležerní přístup vlády k výběru daní. Vláda umí dokázat, Ministerstvo financí umí dokázat, že žádný její předchůdce nepřistupoval k boji s daňovými úniky s takovým úsilím a s takovou efektivitou jak v legislativní, tak v represivní oblasti. V legislativní oblasti za to musím opozici poděkovat, protože návrhy, ať už v přímých, či v nepřímých daních, podpořila v boji proti daňovým únikům. V represivní oblasti bych o tom mohl dlouho hovořit, řeknu jenom jedno jediné číslo: při stejném počtu kontrol máme dvakrát více, to je o 5 mld., doměrek a zajištěných prostředků, než při stejném počtu kontrol měl pan ministr Sobotka. Ne, že bych ho z toho vinil, prostě my to jenom dneska umíme líp. (Veselost v sále.)

Několikrát tady padla kritika za pokles daňové kvóty ještě z dob vlády Mirka Topolánka o tom, jak jsme podřízli příjmy veřejných rozpočtů zhruba o 80 mld. To číslo v zásadě sedí. Ty peníze nikdo nikomu neukradl. Ty peníze zůstaly v peněženkách zejména rodin s dětmi a je znovu doložitelné, jak na dani z příjmu fyzických osob stouply reálné příjmy zejména rodinám s dětmi po těchto změnách. Prostředky zůstaly v rukou podniků a podnikatelů, kteří je promítli buď do své konkurenceschopnosti, nebo do mezd svých zaměstnanců. Prostě těch 80 mld., místo aby si je stát bumbrlíček kasíroval a moudře přerozděloval, zůstalo lidem. Je to dobře, nebo je to špatně? O to se vždy bude levice a pravice hádat v Poslanecké sněmovně, vždy při veřejných rozpočtech se budeme přít a každý budeme mít svou pravdu, jak vysoká má být míra přerozdělování ve společnosti a jaká má být struktura přímých a nepřímých daní na této daňové kvótě. A já vůbec netvrdím, že jsem nositelem té jediné pravdy, protože my k tomu přistupujeme z hlediska nějakých ideových hodnot a vy také z nějakých ideových hodnot a každý máme svoji pravdu. Ale není pravda, že peníze někdo zcizil, že o ně lidi ošidil. Peníze prostě zůstaly lidem a já si nemyslím, že by o tyhle peníze měl lidi stát kasírovat, a proto také nikdy, dokud budu ministr financí, něco takového nenavrhnu.

Jenom prosím vás, kolegové, si trochu srovnajte v hlavě při své kritice, za co nás tedy vlastně kritizujete, že ty daně zvyšujeme nebo snižujeme. Já jsem tady slyšel x-krát, jak strašně zvyšujeme daně, aby vzápětí mě poslanec ze stejné opoziční lavice kritizoval příšerně za to, že daně zvyšujeme. To, upřímně řečeno, trhá mozek z hlavy. To si musíte rozmyslet. Kritika za to, že daně zvyšujeme, může být oprávněná, pokud by to byla pravda.

Není, jenom se mění struktura na daňové kvótě. Kritika za to, že jsme daňovou kvótu snížili a nechceme ji zvýšit, může být z hlediska vašich idejí oprávněná, ale pak nás nemůžete kritizovat za to, že daně zvyšujeme, když vám současně vadí, že je snižujeme. To upřímně řečeno, na to se velmi těžko odpovídá.

Co se týče návrhu rozpočtového určení daní, také to tady mnohokrát padlo. Ano, v dotačních programech národních administrovaných center do regionů je možné zrušit v objemu 7 mld. korun a v tomto objemu posílit autonomní příjmy obecních rozpočtů. Toto číslo není možné zvýšit. Pokud někdo slibuje, že zvýšíme o 14, tak by musel sáhnout někam jinam než do národních dotačních programů, a tam se přiznám, že už to moc neumím. Ale 7 mld. korun je číslo, které je kvantifikovatelné z národních dotačních programů, které se z centra administrují do území, do obcí a do regionů. Pokud se nebudou administrovat z centra a budou příjmovou základnou obcí, je to fiskálně neutrální operace.

Čekají nás, kolegové, velmi nelehké časy, jsem o tom přesvědčen, a záleží na každém z nás, zda tyto nelehké časy využijeme k tomu, že naplníme veškeré své úsilí a tvůrčí schopnosti k tomu, abychom je společně zvládli, anebo je využijeme, nebo možná zneužijeme k laciné demagogii a k lacinému populismu. To konečně záleží na vkusu a politickém stylu každého z nás a nelze v tom nikomu bránit.

Chci pouze říct, že pokud dojde skutečně k onomu minusu, ať už malému, nebo většímu, pak si musíme být vědomi, že nezbytné strukturální reformy budou mít svůj účinek ve střednědobém čase během tří čtyř let a že v krátkodobém čase vláda malé proexportní ekonomiky má poměrně minimum nástrojů. A to, co v takovém případě v požáru dluhové krize vláda může dělat zejména, jsou v zásadě dvě věci. Snižovat deficit co nejrychleji a nejúporněji, co nejvíce směřem k nule, aby učinila svoji zemi co nejméně závislou na financování veřejných služeb z dluhu, neboť máme příklady, jak dopadají země, které jsou závislé na finančních trzích a na dluhích víc, než je zdravo. A tím druhým krokem, který vláda musí dělat, je za každou cenu udržet reálné příjmy pod úrovní růstu produktivity práce. Nesmí vláda nikdy dopustit, aby růst reálných příjmů předběhl růst produktivity práce, protože když se to dopustí, tak to je naprostý konec v konkurenceschopnosti, to znamená nesmí to dopustit. Musí pro to udělat vše i za tu cenu, že by reálné příjmy nějaký čas nerostly, nebo dokonce mírně poklesly – mimořádně nepopulární heslo, nicméně my jsme se rozhodli, že nebudeme populističtí za každou cenu. Ano, krizový rozpočet vyžaduje i některé své krizové programy a prorůstové programy, ale tady zdůrazňuji, že je možné pro ně vyhradit prostředky pouze na úkor aktuální spotřeby. Koruna je jenom jedna, buď ji spotřebujeme, nebo ji budeme investovat do infrastruktury proti krizi.

Tahle vláda a tento ministr financí nikdy nedopustí, abychom dluhovou krizi hasili prorůstovými prostředky, které si budeme půjčovat. Dluhovou krizi nelze hasit dalšími dluhy, tak jako nelze hasit požár rafinerie benzinem. To je závazek, který jsme dali veřejnosti jako vláda rozpočtové odpovědnosti, a závazek dodržíme. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Závěrečné slovo pana zpravodaje prosím. Ještě před závěrečným slovem pana zpravodaje se hlásí předseda klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím. (V sále je neklid.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, vážená vlado, vážená paní předsedkyně, jestliže by platilo to, co řekl pan ministr financí, že se blíží těžké časy, tak bych očekával, že vláda sleví něco na své aroganci. Očekával bych, že reakce ministra na proběhlou debatu o rozpočtu bude prostě jiná. Myslím si, že vláda v této situaci, vláda, která má nedůvěru velké části veřejnosti naší země, vláda, která je takovýmto způsobem rozhádaná, vláda, která velmi často neví kudy kam, by v situaci, kdy se blíží těžké časy, kdy jsme uprostřed dluhové krize, měla slevit ze své arogance a měla by být schopna a ochotna k dialogu. My jsme vládě ve skutečnosti dialog během rozpočtové rozpravy nabídli.

Já jsem tady představil sedm konkrétních bodů, aktivních opatření, která by vláda mohla realizovat proto, aby stabilizovala veřejné rozpočty, nezvýšila deficit, který se plánuje pro příští rok, ale současně mohla změnit strukturu rozpočtu tak, aby lépe reagoval na rizika, která se blíží v roce 2012. Mě velmi mrzí, že pan ministr zde předvedl typické arogantní vystoupení člena této vlády, ale ani k jednomu z těch sedmi konkrétních opatření se ve svém závěrečném slovu nevyjádřil.

Já myslím, že je velmi pokrytecké doporučovat opozici, aby navrhovala rozpočtové provizorium, neboť kdybychom dnes doporučili vládě rozpočet přepracovat, tak by současně vláda začala okamžitě křičet, že chceme rozpočtové provizorium a že už vlastně není čas na to, aby se rozpočet přepracoval, a že ČR by byla ohrožena nezodpovědným postojem opozice. My jsme jasně řekli před několika týdny, zopakovali jsme to dnes ráno tady v prostorách Poslanecké sněmovny mnohokrát, že my podporujeme harmonogram projednávání rozpočtu. Že se neřídíme principem čím hůře, tím lépe. My nebudeme blokovat projednání státního rozpočtu ani teď, ani před třetím čtením, které proběhne v této Poslanecké sněmovně.

Jsem přesvědčen o tom, že země potřebuje mít včas schválený státní rozpočet, i vzhledem k tomu, co se děje v Evropě. Ale máme jinou představu o jeho struktuře. Máme jinou představu o zákonech, se kterými je tento rozpočet spojen. Myslím si, že nelze věřit tomu, že vláda směřuje

ke snížení strukturálního deficitu. Myslím si, že to dopadne celé jednoduchým způsobem. Až tato vláda skončí, odevzdá zhruba stejný strukturální schodek státního rozpočtu, jaký přebírala, ale nebudou už tady žádné rezervy. Bude vyplněn prostor, který vláda vyplní tím, že sjednotí daň z přidané hodnoty. Budou provedeny nevratné strukturální změny, které zvýší výdaje státního rozpočtu v oblasti privatizace veřejných služeb. Bude tady velká díra pod čarou ponoru průběžného důchodového systému, pokud se tady provede opt-out a privatizace části důchodu. Bude tady problém s rostoucími náklady na zdravotnictví, pokud se připustí jeho další privatizace. To všechno bude dědictví po této vládě.

Ale domnívám se a vsadil bych se, že strukturální deficit, který tato vláda odevzdá, bude prostě stejný, jako ho přebírala. Protože vláda sice verbálně se schodkem bojuje, ale současně reformy, které tady prosazuje, povedou v příštích letech k vážným rozpočtovým problémům. A já myslím, že i ministr financí si to uvědomuje, protože jinak by sám nezačal mluvit o tom, že by se důchodová reforma mohla odložit, že start druhého pilíře, který je krajně riskantní, by se mohl o rok nebo o dva posunout. To přece každý rozumný člověk musí potvrdit, že teď není doba na to, aby se startoval druhý pilíř, založený na kapitálovém spoření, na investicích, na turbulentních finančních trzích. Ale tato vláda ignoruje rozumnou kritiku a racionální připomínky a jen válčuje Poslaneckou sněmovnu a prosazuje své návrhy.

Rozpočet v roce 2008, a to je dlouhá debata a dlouhý spor, který vedeme s velkou částí současné vlády, která tehdy už byla v Topolánkové vládě, byl sestaven čistě politicky. Přece pan ministr financí Kalousek ví, že v roce 2008 bylo před krajskými a senátními volbami. Vláda nemohla přiznat, že se jí rozpočtová situace vymyká z rukou, tak připravila rozpočtový Potěmkin a hájila ho do poslední chvíle. Do poslední chvíle, než bylo po krajských a senátních volbách. A jakmile bylo zřejmé, že ani to koalici tehdy nepomohlo, protože krajské a senátní volby totálně prohrála, tak teprve ministr financí a tehdejší premiér přiznali barvu a přiznali neudržitelnou situaci tehdejší podoby státního rozpočtu. Ale pak už veřejné finance jely volným pádem. Pak už se nestalo vůbec nic a schodek státního rozpočtu překročil 200 miliard korun v roce 2009. Já doufám, že se situace nezopakuje se vším všudy v příštím roce.

Je velké pokrytectví hovořit o snižování daní pro středně- a nízkopříjmové skupiny v situaci, kdy vláda permanentně zvyšuje nepřímé daně, zejména v oblasti daně z přidané hodnoty. V době, kdy vláda zvyšuje platby v oblasti zdravotní péče, kdy vláda zvyšuje všechny poplatky, které jsou spojeny s užíváním veřejných služeb. Pravicová koalice předvádí jednoduchý trik. Hovoří pouze o přímých daních, jako by nepřímé daně neexistovaly, jako by se styděla za to, co dělá v oblasti daně z přidané hodnoty.

A já myslím, že pan ministr financí Kalousek ví, že to, co udělal v roce 2008 v rámci tehdejší daňové reformy, prostě byla chyba. Zatím jenom první část té chyby. Navrhuje sám zrušit superhrubou mzdu, kterou tehdy tady v této Poslanecké sněmovně na tomto místě obhajoval. Ale byly tam i jiné chyby. Já chci připomenout vyjádření pozdějšího ministra financí Eduarda Janoty, který jasně řekl a opakoval to několikrát veřejně, že tato země si rovnou daň rozpočtově nemůže dovolit. A měl samozřejmě pravdu. Byla velká chyba zavádět takto nízkou jednu sazbu daně z příjmů v roce 2008, protože to připravilo veřejné rozpočty o miliardy korun a o desítky miliard korun nás připravilo pokračování ve snižování firemních daní. Prostě snižovat firemní daně pod 24 % byla chyba. Ty peníze nezůstaly tady, jak se nás snažil přesvědčit ministr financí Kalousek. Ty peníze přece odplynuly v dividendách mateřským společnostem. Podívejte se na trendy, které i tady byly v uplynulých letech. To přece bylo období, kdy investoři začali odčerpávat finanční prostředky, začali odčerpávat zisky, kterých dosáhli v České republice, a přesně v tomto období Topolánková vláda pokračovala ve snižování daní a šla až na 19 % daně z příjmu. To prostě byla druhá vážná daňová chyba.

A těch chyb bylo několik. Pan ministr financí se tady nepřihlásil k tomu rozkladu výběru daně z příjmů u OSVČ. Přece na počátku rozkladu stálo zrušení minimálního základu daně. To se projevilo jednoznačně tím, že v tuto chvíli už stát není schopen žádné tyto daně vybrat.

Pokud se podíváme na strukturu domácností a příjmů domácností, je přece evidentní, že celá daňová politika je postavena na přesunu daňového břemena na střední vrstvy. Za posledních pět let v době, kdy byl pan Kalousek ministrem financí, se ze středních vrstev stali daňoví soumaři. Daňoví soumaři tohoto daňového systému, a na jednu stranu vláda nakládá nové a nové břemeno na střední vrstvy v podobě vyšších daní, zejména daně z přidané hodnoty, a současně omezuje transfery z veřejných rozpočtů, které by tyto střední vrstvy mohly čerpat. Struktura daní, tak jak ji realizuje současná vláda, znamená pokles přímých daní, ale pro nejvyšší příjmové kategorie, pro ty nejbohatší, pokles daní pro firmy, ale zvýšení nepřímých daní, které relativně nejvíce dopadají právě na nízkopříjmové skupiny a právě na střední vrstvy.

Myslím si, že je dobře, že ministr financí reagoval na debatu, byť skromnou, kterou jsme vedli o rozpočtovém určení daní. A já jsem rád, že tady zmínil, že 7 miliard korun nemá, že je nejprve bude muset škrtnout, a mrzí mě, že neřekl přesně kde. Kterých ministerstev se to dotkne. Protože tato informace by byla velmi důležitá. A je docela zvláštní, že pan ministr tady nemluvil o dalších penězích, které navrhuje dát do RUDu, a to je těch 5 miliard, které chce sebrat čtyřem velkým městům v České republice. O tom tady neřekl ani slovo. To jsou peníze, které mu nepatří, ale o kterých v tuto

chvíli rozhoduje, jako by byly součástí státního rozpočtu. To jsou peníze, které jsou součástí rozpočtu samospráv.

To, co my vyčítáme návrhu rozpočtu, není pokles deficitu veřejných financí. To, co my mu vyčítáme, je, že rozpočet je strukturálně absolutně pasivní. Že vláda nemá nejmenší snahu reagovat na rizika, která nás čekají v příštím roce v podobě vyšší nezaměstnanosti, v podobě rozpadu sociální soudržnosti, v podobě poklesu ekonomiky, v podobě toho, co se bude odehrávat v kvalitě poskytovaných služeb veřejného sektoru. Tady vláda nemá žádnou aktivní koncepci, nemá žádnou strategii a nemá žádný plán. Já si myslím, že jak ministr financí, tak předseda vlády dnes promeškali příležitost takovýto plán představit veřejnosti.

Řada lidí se bojí budoucnosti, bojí se existenční nejistoty a očekává, že vláda, která má k tomu mandát a která má k tomu také zdroje, řekne, co udělá pro lepší budoucnost naší země v těžkých časech, v turbulentních časech, v tom, co nás čeká v roce 2012 a v letech následujících. Ničeho takového jsme se nedočkali. Pouze obhajoby nespravedlivé daňové politiky, pouze obhajoby plošných škrtů, které ve skutečnosti nesníží strukturální schodek státního rozpočtu jako takového.

My jako sociální demokraté takový rozpočet nepodpoříme, nemůžeme ho podpořit a jsme připraveni v případě, že získáme větší podporu veřejnosti, realizovat jinou rozpočtovou politiku, která bude myslet na problémy reálné ekonomiky a na problémy reálného života. To, co je strašně důležité, je uvědomit si, že každá příští vláda bude muset pokračovat v reformách, každá příští vláda bude muset snižovat deficit veřejných rozpočtů, ale je důležité, jakým způsobem rozloží náklady těchto reforem na jednotlivé sociální vrstvy. To je klíčová myšlenka. Protože jestliže ty náklady jsou řadu let po sobě rozloženy krajně nespravedlivě, to znamená, že náklad na konsolidaci veřejných rozpočtů platí jenom někteří a jsou to ti ze středních vrstev a nízkopříjmových skupin, tak se vytváří ve společnosti sociální napětí, které dříve nebo později bude neúnosné. A my jsme přesvědčeni, že ten pokles autority institucí státu, ten pokles autority celé politické vrstvy souvisí s tím, že lidé tuto nespravedlnost cítí. A rozpočet, který předkládáte, je bohužel vyjádřením této velké nespravedlnosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí ještě předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, paní a pánové, pokusím se reagovat pouze krátce a také doufám, že se mi to podaří.

Rád bych se totiž ohradil proti tvrzení pana ministra Kalouska o tom, že

tady neprobíhalo nic jiného, než že opozice obstruovala státní rozpočet. Ohrazuji se proti tomu, že je opozice dávána do jednoho pytle. Neměl jsem pocit, a věřte, sledoval jsem rozpravu velmi pečlivě, že by kterýkoliv z projevů poslanců a poslankyň z klubu KSČM měl nějaké obstrukční prvky. Pokud se samozřejmě za obstrukční prvky považuje každý názor, který je jen o trochu jiný než názor vládní. Potom ano. Potom se to tedy tak dá brát, ale věřte, a dlouhodobě se ukazuje, že ne každý, kdo má jiný názor, než je názor zrovna většinový nebo zrovna oficiální, má také nepravdu. V názoru opozičním bývá zpravidla hodně velká pravda, hodně velký kus zrcadla, které se nastavuje tomu oficiálnímu a někdy s klapkami na očích podávanému tvrzení o jediné možné, teď zrovna existující trojkoaliční pravdě.

Já tady nehodlám opakovat všechna tvrzení, všechny argumenty, které moji kolegové a kolegyně z klubu vám zde sdělovali při projednávání prvního čtení návrhu zákona o státním rozpočtu. Chtěl bych jenom říci, že ano, teď v prvním čtení sice projednávána hlavní čísla, ony hlavní ukazatele, o kterých mluvil pan ministr Kalousek, ale přece ta hlavní čísla, ty hlavní ukazatele se skládají z jednotlivých kapitol. To nelze oddělit. Pravda, přijde to na řadu až poté, a pokud se dnes v prvním čtení návrh státního rozpočtu schválí, tak už se s tím nedá příliš mnoho hýbat. A my, když jsme analyzovali možnosti a způsoby nebo pohledy na náš postoj na státní rozpočet, tak jsme zjistili tu trpkou pravdu, že Ministerstvo financí se k jednotlivým kapitolám státního rozpočtu, k jednotlivým ministerstvům, věcným, k jednotlivým resortům chová podobně jako město Praha k městu Moravský Krumlov ve věci Slovanské epopeje. A rozpočty jednotlivých kapitol, ty návrhy jsou tak vybrakované, ty jsou tak ponížené, že není kde hledat, není kde brát, není kde být jen uvažovat nad nějakými rozumnými přesuny, aby nedošlo ke zhroucení efektem nechtěného, ke zhroucení některé důležité části, některé důležité činnosti, některé důležité agendy, aby nedošlo ke zhoršení situace v České republice.

Komunistická strana Čech a Moravy nechce obstruovat rozpočet a nechce rozpočtové provizorium. Současně právě pro to, co jsem teď před chvílí řekl o jednotlivých kapitolách, není možné, jsme usoudili, navrhopvat vrácení státního rozpočtu vládě k přepracování, protože tam prostě není na čem stavět. Tento úhor nelze přepracovat. A co navíc. Po Novém roce s vysokou pravděpodobností se k diskusi o státním rozpočtu na rok 2012 budeme vracet, a myslím si, že ne jednou, a tam ten prostor na diskusi bude možná ještě větší.

Proto poslanci a poslankyně za klub KSČM mají ten názor, že nelze návrh státního rozpočtu podpořit, a dovoluťe nám, abychom si ten názor ponechali, aniž byste se na nás dívali skrz prsty. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo. Je

zde závěrečné slovo pana zpravodaje. Oznamuji, paní poslankyně Navrátilová má náhradní kartu číslo 6.

Slovo má zpravodaj pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych chtěl jenom odpovědět na jednu otázku pana exministra Sobotky, co přinese tento pasivně sestavený státní rozpočet tomuto státu, a to je deficit 105 miliard korun, což je stejný deficit, jako přinesla aktivně postavený rozpočet sociální demokracie v době, kdy byl růst ekonomický 6,5 %. A každý ať si to posoudí sám.

Jinak zaznělo asi 50 příspěvků. V žádném nebyla navržena žádná změna parametrů ani vlastně vrácení vládě tohoto zákona k přepracování. Čili nám nezbyvá nic jiného, než hlasovat o tom, že Sněmovna schvaluje tisk 498 ve znění usnesení rozpočtového výboru číslo 178, které jste všichni obdrželi jako tisk 498/1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já přivoluji naše kolegy do jednacího sálu. Je před námi hlasování o návrhu usnesení. Jak řekl pan zpravodaj, toto usnesení máte všichni k dispozici. Je to usnesení číslo 178 rozpočtového výboru. Je zde žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, přihlaste se opět.

Pan poslanec Horáček má náhradní kartu číslo 37.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které bylo avizováno a které máme všichni v písemné podobě.

Zahajuji hlasování číslo 260. Táhne se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 260, přítomno 171, pro 102, proti 67. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali státní rozpočet na rok 2012, sněmovní tisk 498 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. (Potlesk.)

Budeme pokračovat v našem dnešním jednání, a to bodem 86, který byl přerušen ve středu 2. 11. zhruba v 7 hodin ráno a budeme pokračovat v rozpravě.

Pan kolega Sobotka se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já bych rád požádal o hodinovou pauzu na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Sejdeme se ve 21.10 hodin.

(Jednání přerušeno ve 20.10 hodin.)

(Na žádost klubu TOP 09 přestávka prodloužena do 21.30 hodin. Jednání pokračovalo ve 21.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat.

86.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/- vrácený Senátem

Vidím tady přihlášeného pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD, pana poslance Sobotku, kterému uděluji slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Já bych rád požádal o procedurální hlasování. Navrhuji přerušit tento bod a odročit jeho projednávání na 10. prosinec letošního roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, dámy a pánové, zazněl zde požadavek procedurální. Ano, vidím, že je zde také požadavek na odhlášení. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Přivoluji kolegy z předsálí. Takže, prosím, ještě Sněmovnu o chvilíčku strpení, kolegové ještě přicházejí do jednacího sálu.

Takže, dámy a pánové, zazněl zde procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do 10. prosince. Já o tomto návrhu zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 261, z přihlášených 99, pro 25, proti 74. Tento návrh byl zamítnut.

Můžeme tedy pokračovat v rozpravě. Dalším přihlášeným poslancem do rozpravy k bodu číslo 86 je pan poslanec Váňa, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji. Dobrý večer. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já předpokládám, že se kolegové tady, na pravé straně, usadí ještě, protože mám pro vás...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Mám tady takový... Ano, já vím, že pět minut. Ale tady nastal takový bizarní problém, že mi zmizely z obrazovky desetiminutové stopky, takže dám pět minut a potom dalších pět minut, než se tento technický problém vyřeší.

Poslanec Roman Váňa: Dobře. Vzhledem k tomu, že už poměrně dlouho jsme nehovořili ke stavebnímu spoření, dovolil bych si rekapitulaci některých základních bodů a osvěžil bych celou problematiku.

Jde o zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní sociální podpoře stavebního spoření, a dále zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. A pohovořím o tom, nejen vzhledem k obsahu předkládané novely, ale především s ohledem na okolnosti, proč už podruhé v tomto volebním období máme na pořadu schůze Sněmovny jednu a tu samu materii.

Tím hlavním důvodem, proč je tento tisk předkládán, je fakt, že zmíněný zákon byl schválen ve stavu legislativní nouze a následně v důsledku jeho rozporu s Ústavou zrušen nálezem Ústavního soudu vyhlášeným pod číslem 119/2011 Sb. a zákonodárci byla tímto nálezem uložena lhůta do 31. prosince tohoto roku, kdy je třeba uvést předmětnou úpravu do stavu konformního s našim ústavním pořádkem. A důvod, proč se touto materii vůbec náš strážce ústavnosti zabýval? Jedním z nich je samotný obsah a ten druhý spočívá zejména ve způsobu, jakým si vláda představovala, že bude návrh proveden legislativním procesem. V tuto chvíli bych však nechtěl zabředávat do podrobností souvisejících s přijímáním tohoto předpisu, ale zaměřím se především na to, co tento zákon upravuje. Tedy institut stavebního spoření.

V první řadě je třeba říci, že stavební spoření jako takové dnes patří mezi nejvýhodnější způsoby spoření a v ekonomicky nestabilní době plné hrožících dopadů reformy je pro občana mnohdy jednou z mála finančních jistot, kterou vůbec má. Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě kolem 314 miliard korun na vkladech, tj. více než 75 % všech finančních prostředků. K roku 2011 tato částka činí přibližně 400 miliard korun, z čehož vyplývá, že spoří prakticky všechny rodiny a mnohdy více než jeden jejich člen. Tady bych podotkl, že já nemám stavební spoření a ani žádný z mých členů rodiny. Nicméně to dokazuje i fakt, že je uzavřeno téměř pět milionů smluv. Byť předkladatel návrhu zákona těmto lidem vyčítá, že jim stavební spoření neslouží k účelu, pro který bylo primárně určeno, nelze pominout fakt, že v dnešní době mnohdy skýtá o-

pravdu jednu z mála finančních jistot, kterou lidé mají. Vždyť zrušením současného systému by nedošlo k ničemu jinému, než k tomu, že naši spoluobčané ztratí možnost, jak zhodnotit své tvrdě naspořené peníze. A stát? Ten se připraví o jednu z mála možností, která mu ještě zbývá, jak zmírnit dopady necitlivých reform, které se z pera vládní koalice valí Parlamentem směrem k občanům, jako lavina, kterou bohužel zřejmě nedokáže nikdo zastavit. Jako lavina, která smete každého, kdo jí přijde do cesty.

Předkladatel tohoto zákona označil jako jeden z hlavních důvodů pro předložení svého návrhu, že je dán potřebou reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, a právě to bylo hlavním účelem jeho zavedení v roce 1993, a současně má zatěžovat výdajovou stránku státního rozpočtu. Pro většinu účastníků vnímá vláda stavební spoření spíše jako výhodný, státem podporovaný spořicí produkt, kdy po splnění pěti nebo šesti let je možné využít úspory k jakémukoli účelu – tedy nejen na financování bytových potřeb. Navrhovatel upozorňuje na skutečnost, že výplatou státního příspěvku osobám podle zákona o stavebním spoření tento systém čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze určité části, tj. účastníků stavebního spoření. Veřejný zájem by tak měl být na zmírnění této disproporce, který povede ke snížení výdajů státního rozpočtu. Jedním ze zajímavých argumentů je také tvrzení, že dalším, nikoli nepodstatným důvodem předložení návrhu je potřeba narovnání odlišností právních vztahů plynoucích ze stavebního spoření, konkrétně v oblasti zdanění příjmů oproti jiným bankovním vkladovým produktům.

K naplnění těchto premis tedy návrh zákona v části novelizující zákon o stavebním spoření přináší změnu spočívající ve snížení podpory stavebního spoření z patnácti na deset procent při zachování maximálního limitu základu ve výši dvaceti tisíc korun. Dále dochází ke změně nastavení limitů pro další činnost stavebních spořitel, kdy dochází k úpravě jejich konstrukce. Zároveň dochází ke změně zákona o dani z příjmů ve vztahu k účastníkům stavebního spoření. Dochází tak ke zrušení osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory.

Vládou jsou tedy v některých případech napadány pilíře, na kterých institut stavebního spoření jako takový vůbec stojí.

Nicméně s ohledem na skutečnost, že pokud by nebyl návrh schválen, tak by v důsledku rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl zrušen zákon č. 348/2010 Sb., vlastně neobživla ustanovení platná před nabytím účinnosti tohoto zákona, je nezbytné v uvedeném termínu do 31. prosince tohoto roku přistoupit k návrhu tak, aby zde nevzniklo právní vakuum v jím upravené oblasti.

Je ovšem třeba učinit maximum pro to, aby bylo stavební spoření zachováno v takových parametrech, v jakých jsou lidé zvyklí je využívat a ve kterých je pro ně tento institut nejvýhodnější. Vláda by měla podle mého názoru učinit vše pro to, aby nedopustila padnutí některých skupin obyvatelstva v důsledku jejich zdravotních a sociálních reforem až na samé dno. Měla by tedy alespoň dbát na to, aby stát podporoval jakékoli instituty a nástroje, které by mohly sloužit lidem v jejich tíživé situaci. (Hluk v sále.)

Já bych poprosil paní předsedající, kdyby mohla požádat kolegy v sále o nepatrné snížení hlukové hladiny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Už se to povedlo téměř vám, pane poslanče. Dámy a pánové, já vás poprosím o klid v jednacím sále. Prosím, pokračujte.

Poslanec Roman Váňa: Já vám velice, velice děkuji.

Nedělejme si iluze, že dnes většině populace slouží stavební spoření k užívání si nebo k dopřívání si nějakých nadstandardů. Možná v budoucnosti nadstandardů zdravotnických. Ale naopak, čím dál více je využíváno k zajištění základních sociálních potřeb, zejména bydlení.

Chtěl bych proto připomenout slova amerického prezidenta Abrahama Lincolna, která se dají použít i v tomto případě: "Demokracie není jen vláda lidem, ale je to také vláda lidu, prostřednictvím lidu a pro lid." Nezapomínejme na tato slova a rozhodujme proto moudře a uvážlivě.

Já doufám, že se mi podařilo jakýmsi stručným způsobem shrnout základní problém této materie, problém stavebního spoření a jeho připravovaných změn, a doufám, že tak jak bude zákon v konečném důsledku přijat, bude ku prospěchu občanů této země i ku prospěchu hospodářskému, neboť úspory ze stavebního spoření jsou nepochybně důležitým stavebním prvkem celého odvětví stavebnictví i dalších částí našeho hospodářství.

Já vám děkuji za vaši pozornost a chtěl bych vám ještě na závěr svého vystoupení poděkovat za možnost trávit s vámi zde večery, včerejší mé 45. narozeniny, ještě nikdy jsem netáhl narozeniny až do rána. Moc vám děkuji a jsem rád, že jsem je mohl strávit ve společnosti svých přátel a kolegů. Děkuji. (Veselost. Potlesk. Hlasité výkřiky zejména z opozičních lavic.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, já myslím, že je správná chvíle na to, abych přišel s procedurálním návrhem, který by spočíval v návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu a v jeho odročení na 11. prosinec letošního roku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Zazněl zde procedurální návrh. Já opět přivolám kolegy z předsálí. Je zde žádost o odhlášení, já vaši žádosti pochopitelně vyhovím. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami.

Zahájím hlasování o tomto procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do 11. 12.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 262 z přihlášených 101 pro 30, proti 69. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším přihlášeným v rozpravě – ještě s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Rath. (Reagováno výkřiky a ironickým potleskem z řad koalice.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji, dámy a pánové. To jsem ani neočekával, takové vřelé přijetí. (Smích.) Hlásím nástup úderného týmu č. 3. v plné síle.

Dámy a pánové, já bych chtěl na začátku popřát vám hezký večer, hezký už docela pozdní večer, a chtěl bych se ohradit dnes fakticky proti vyjádření pana prezidenta, který napadl sociální demokracii, že obstruuje v Poslanecké sněmovně. Jednak bych chtěl říci, že je to běžný demokratický mechanismus, a kdo je skutečně zastáncem pravé parlamentní demokracie, nemůže mít výhrady vůči všem mechanismům, které jsou v souladu s ústavou, a obstrukce je v souladu s ústavou.

Panu prezidentovi bych naopak doporučil, když má pocit, že toto není státotvorné, tedy ta obstrukce, tak bych mu doporučil, aby příště nebral věci, které mu nepatří, na zahraničních návštěvách. To naopak já považuji za nestátotvorné a dělá nám to dokonce v zahraničí velkou ostudu. Všichni víme, že ten záznam, kdy pan prezident nebojím se říci odcizil cizí pero, které bylo šperkařským výrobkem, tedy ceny nemalé, nebyla to nějaká běžná propisovačka, ale bylo to velmi drahé pero, a viděl to celý svět, tak mně všude na zahraničních návštěvách se na to ptali a smáli se nám. Takže myslím si, že by se měl pan prezident zamyslet nad sebou, to ukradené pero vrátit, omluvit se a slíbit, že už příště nic takového dělat nebude.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická. Nyní vystoupí pan poslanec Josef Tancoš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Vážená paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, novela zákona o stavebním spoření bohužel není přijatelná jak pro laickou veřejnost, tak i pro odbornou veřejnost. Myslím si, že se k tomu jasně vyjádřil i Ústavní soud. Já vám budu tady citovat část nálezu. Začnu vlastním přezkumem článku II napadeného zákona ve spojení s § 10 odst. 2 zákona o stavebním spoření.

Ustanovení článku II napadeného zákona ve spojení s § 10 odst. 2 zákona o stavebním spoření, ve znění napadeného zákona, působí účinky nepravé retroaktivity, protože jím do budoucna dochází ke změně obsahu právního vztahu mezi účastníkem stavebního spoření a státem.

Tento vztah vzniká uzavřením smlouvy o stavebním spoření, pokud fyzická osoba v jejím rámci požádá o přiznání státní podpory. Jeho změna se přitom týká stanovení výše, v jaké by mělo dojít v jednotlivých letech doby trvání stavebního spoření ke vzniku nároku účastníka na státní podporu, respektive na připsání roční zálohy státní podpory. V důsledku uvedeného přechodného ustanovení totiž dochází ke snížení výše ročních záloh státní podpory, na které vznikne nárok po 31. prosinci 2010, pro všechny smlouvy o stavebním spoření, bez ohledu na datum jejich uzavření. Tato změna se však nedotkne nároků na státní podporu, respektive nároků na vyplacení záloh státní podpory za předchozí kalendářní roky, neboť tyto nároky vznikly splněním zákonem stanovených podmínek nejpozději k 31. prosinci 2010, tedy před účinností napadeného zákona. Stejným způsobem se tato změna promítne i do nároku účastníka vůči stavební spořitelně na vyplacení státní podpory jako celku, neboť ta bude sestávat z ročních záloh poukázaných jak ve výši podle dosavadních právních předpisů, tak ve výši určené podle nové právní úpravy.

Pokud ale Ústavní soud dospěl k závěru o nepravé retroaktivitě napadeného ustanovení, musel se rovněž vypořádat s otázkou její přípustnosti. Ačkoliv je totiž nepravá retroaktivita zásadně přípustná, nelze apriorně vyloučit, že s ohledem na princip právní jistoty a ochrany důvěry v právo převládá zájem jednotlivce na dalším trvání existující právní úpravy nad zákonodárcem vyjádřeným veřejným zájmem na její změně. Ústavní soud musel tedy posoudit, zda na straně účastníků, kteří uzavřeli smlouvu o stavebním spoření do 31. prosince 2010, není dán takový ústavně relevantní zájem na zachování dosavadní zákonem stanovené výše záloh státní podpory, jenž by při vzájemném poměrování převážil nad veřejným zájmem na jeho snížení. Takovýto zájem, který by se obecně týkal všech účastníků stavebního spoření, ale v dané věci neshledal.

Navrhovatelé formulovali několik důvodů, případně se ztotožnili s

důvody obsaženými ve stanovisku Asociace českých stavebních spořitelen, pro zachování dosavadní právní úpravy. Ve svém návrhu zdůraznili požadavek její stálosti s ohledem na dlouhodobý charakter stavebního spoření, zkušenost z legislativního řešení podle čl. II bodu 2 zákona č. 423/2003 Sb., jakož i případné negativní dopady na individuální postavení jednotlivých účastníků stavebního spoření, zejména zhoršení zhodnocení jejich úspor nebo prodloužení doby spoření ve vztahu k dosažení cílové částky i doby případného trvání překlenovacího úvěru a povinnosti platit z něho úrok. Po zvážení těchto důvodů však Ústavní soud nemohl argumentaci navrhovatelů přisvědčit.

V obecné rovině Ústavní soud konstatuje, že stanovení příspěvku ze státního rozpočtu za určitým účelem a pro určitou skupinu osob závisí vždy na tom, do jaké míry je ze strany zákonodárce shledána jeho účelnost, resp. veřejný zájem na jeho poskytování. To platí obzvlášť v případě, kdy se jedná o příspěvek, jehož poskytování je pouze beneficiem ze strany zákonodárce, aniž by s ním současně bylo spojeno naplňování určitého základního práva nebo svobody. Dotčené subjekty přitom nemohly spoléhat na to, že postupem času zákonodárce tuto výši nepřehodnotí. Nelze přitom opomenout ani související odpovědnost vlády a Parlamentu za stav veřejných financí, s čímž souvisí i oprávnění zákonodárce přizpůsobit výdaje státního rozpočtu jeho reálným možnostem a aktuálním potřebám formou změn právní úpravy mandatorních výdajů, státní podporu nevyjímaje.

Z definice cílové částky podle § 5 odst. 9 zákona o stavebním spoření, k jejímuž určení dochází již při uzavření smlouvy pro celou dobu jejího trvání, vyplývá, že se do její výše promítá předpokládaná výše státní podpory určená podle právních předpisů účinných v době uzavření smlouvy. Od cílové částky se pak odvíjí výše tzv. překlenovacího úvěru, který podle § 5 odst. 5 zákona může stavební spořitelna účastníkovi poskytnout v případě, kdy tento ještě nemá nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření. Ústavní soud ale podotýká, že dovozovat neměnnost výše státní podpory bez dalšího pouze z uvedené konstrukce cílové částky nelze. Aniž by měl přitom jakkoliv v úmyslu relativizovat námitky navrhovatelů, že se tato změna může fakticky promítnout k tíži některých účastníků stavebního spoření nebo stavebních spořitelen, poskytování úvěru a s tím spojeným prodloužením čekací doby na jeho poskytnutí, zůstává skutečností, že změnou výše státní podpory nedochází ke změně smlouvou stanovené cílové částky –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se. Dámy a pánové, já vás poprosím o klid v jednacím sále. Prosím, pokračujte.

Poslanec Josef Tancoš: – a povinností stran této smlouvy jsou na tuto částku navázány. Změna se tak ve vztahu k cílové částce promítá pouze do toho, že k jejímu dosažení budou účastníci stavebního spoření muset naspořit částku zvýšenou o sníženou část státní podpory, tedy ve větším rozsahu, než s ohledem na její dosavadní výši očekávali. Tento faktický důsledek je ale z hlediska principu právní jistoty a ochrany důvěry v právo nezbytné postavit na roveň situaci pouhého spoléhání se na to, že státní podpora nebude do budoucna změněna. Takovéto důvěře ale z ústavního hlediska ochranu přiznat nelze.

Ústavní soud nakonec nepovažoval za ústavněprávně relevantní ani poukaz na to, že v případě novely provedené zákonem č. 423/2003 Sb. zvolil zákonodárce jiný způsob řešení časového střetu právních norem, když ve vztahu ke starým smlouvám ponechal výši státní podpory nezměněnou. Zákonodárce se samozřejmě mohl rozhodnout i pro jiné řešení, pokud by toto řešení nebylo v rozporu s ústavním pořádkem. Napadené ustanovení tak nepředstavuje nepřípustnou nepravou retroaktivitu, protože Ústavní soud neshledal důvod pro závěr o porušení principu právní jistoty a ochrany důvěry v právo podle čl. 1 odst. 1 ústavy.

Za opodstatněnou Ústavní soud nepovažoval ani námitku neodůvodněné diferenciace mezi účastníky stavebního spoření, jež spočívala v tom, že v případě smluv uzavřených do 31. prosince 2003 dojde ke snížení státní podpory o 56 %, tedy ze 4500 na 2000 Kč, zatímco v případě smluv uzavřených od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2010 pouze o 33 %, tedy z 3000 Kč na 2000 Kč. O porušení zásady rovnosti by se podle Ústavního soudu jednalo pouze v případě, že by nové stanovení výše ročních záloh bylo projevem libovůle ze strany zákonodárce v rozlišování subjektů a práv. Pokud se však zákonodárce rozhodl do budoucna sjednotit výši státní podpory pro všechny účastníky stavebního spoření, nelze případnou diferenciaci v nominálním nebo procentuálním rozsahu – (Upozornění na čas.)

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Je zde přihlášen s faktickou pan poslanec Rath, poté řádně s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Pan poslanec Kováčik dostává od pana poslance Ratha přednost, takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý večer, paní předsedající, paní a pánové. Já bych rád poděkoval především panu kolegovi Rathovi za tu přednost a rád bych sdělil, že žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce dvaceti minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Mně nezbyvá, než vyhovět tomuto požadavku. Pan poslanče, chcete ještě něco doplnit?

Poslanec Pavel Kováčik: A svolávám klub KSČM do prostor klubu teď hned.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak. Takže vyhláším přestávku do 22 hodin 20 minut.

(Jednání přerušeno ve 21.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 22.20 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážení kolegové, uplynul čas na přestávku, o kterou si požádal předseda poslaneckého klubu KSČM. Můžeme pokračovat v projednávání bodu. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Rath. Prosím, pane poslanče. Pouze bych připomněla, že faktická se váže k rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já myslím, že je potřeba zjistit, jak na tom jsme, a proto tedy navrhuji přerušení tohoto bodu minimálně na několik týdnů, do takového 5. prosince. Prosím, abyste o tom nechala hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl tady návrh na přerušení tohoto bodu do 5. prosince. Já přivolám kolegy. Vidím tady požadavek na odhlášení, takže dámy a pánové, přihlaste se opět svými registračními kartami – hlasovací zařízení nebere kreditní karty, pouze registrační.

Můžeme začít hlasovat o tomto procedurálním návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 263, z přihlášených 86 pro 13, proti 72. Tento návrh byl zamítnut.

S faktickou poznámkou se opět hlásí pan poslanec Rath. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já jsem samozřejmě očekával, že to tak dopadne, že koalice bude bdělá, ale chtěl jsem to taky z toho důvodu, že dneska tady pan předseda klubu TOP

09 Gazdík, který patří mezi takové ty vyhlášené stachanovce-nečasovce, sám tady navrhoval jednání 24 hodin bez přerušení a byl takový nadšený a já ho tady nějak nevidím. A kritizoval třeba našeho pana předsedu, že tady není, přitom tady je. A kde máte pana Gazdíka? Nejdřív tady plakal, že mu utekly všechny ženy, což mně ho bylo líto, ale musím říct, že se jim moc nedivím. Pak se chlubil tím, že ženy poslal domů, tak nevím, jak to myslel, a pravděpodobně teď odešel i za nimi. Takže by možná stálo za to, než zase příště bude někoho moralizovat, že někdo chybí nebo tak, kdyby tady byl sám, a zvláště když navrhuje takové věci, abychom jednali 24 hodin a pořad a stále, nebo jestli si odskočil do své Suché Lozi, nebo někam se podívat, co dělají jeho ženy, tak to chápu. Ale pokud nás nutí tady být 24 hodin, tak by tady především měl být on.

Musím pochválit pana premiéra Nečase. Ten skutečně drží ten stachanovsko-nečasovský pohár zatím velmi statečně. Je vidět, že máte nečasovsko-stachanovskou výdrž a že to s hlasováním zákonů splníte minimálně na 170 procent. Já myslím, že by vaši předchůdci z 50. let na vás byli hrdi, pane premiére. To se bohužel nedá říci o předsedovi TOP 09 ze Suché Lozi. Ten zase někde chybí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická poznámka a budeme pokračovat v rozpravě. Dalším přihlášeným poslancem je pan Ladislav Šincl, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, ministr financí volal po nových, svěžích myšlenkách, a tak jsem se rozhodl, že nějaké nové svěží myšlenky ve věci stavebního spoření zde přednesu, které tady pravděpodobně ještě nezazněly.

V úvodu mi dovoluji uvést ve stručnosti, že návrhy týkající se možných změn v systému stavebního spoření obsažené v daném návrhu nepokládám za dostatečně promyšlené. Všechny tyto návrhy totiž směřují k situaci, kdy by došlo ke snížení atraktivity tohoto systému. Je zjevné, že pokud bude spořit méně občanů, bude také méně peněz, které by mohly být poskytnuty ve formě úvěrů na pořízení vlastního bydlení.

Já bych poprosil...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás prosím o klid v jednacím sále. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající.

Je logické, jestliže bude klesat počet lůžek (?) ze stavebního spoření,

dojde také ke snížení poptávky po nových bytech. To by mělo v konečném důsledku negativní vliv na hospodářský růst a vývoj české ekonomiky. Nemohu souhlasit s tím, aby současná, ale i budoucí vláda zasahovala do jistot občanů, které jí dávají smlouvy, které lidé podepsali na základě platných zákonů. Pro každého demokratického politika, který respektuje principy demokratického právního státu, musí být naprosto nepřijatelné, aby zasahovala do smluvních vztahů mezi občany a pojišťovnami se zpětnou platností. Je nutné nahlas upozornit na to, že pokud bude stát retroaktivně zasahovat do již uzavřených smluv mezi občany a spořitelny, hrozí České republice arbitrážní žaloby a velké škody. V tom případě je zde značné riziko, že stát přijde v těchto arbitrážních řízeních o miliardy korun, což si státní pokladna v době pokračující hospodářské krize nemůže dovolit. Korekce směrem k větším úsporám byly v systému stavebního spoření prováděny i za vlád sociální demokracie. Vždy se však jednalo o změny, které byly platné pro budoucí smlouvy. Provedené korekce nelze pokládat za dostatečné.

Jelikož byl opět předložen totožný návrh jak již před časem, dovoluji mi, abych i já řekl k danému tématu několik vět a pro zopakování připomněl několik stručných faktů. Je to hlavně z toho důvodu, že historie nás může jen poučit.

Dne 4. října 2010 předložila vláda Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona ČNR číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona ČNR číslo 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 586/1992 Sb., o dani z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, schváleného usnesením vlády číslo 669 ze dne 22. září 2010. Současně navrhla projednání zákona tak, aby s ním Poslanecká sněmovna mohla ve smyslu § 90 odst. 2 jednacího řádu vyslovit souhlas již v prvním čtení. Návrh byl rozeslán poslancům jako sněmovní tisk číslo 116. Jistě si na to pamatujete. Organizační výbor svým usnesením číslo 32 ze dne 14. října 2010 doporučil projednání návrhu zákona, určil zpravodaje a přikázal návrh rozpočtovému výboru. Prvé čtení bylo započato ve 14.20 dne 26. října 2010 na 7. schůzi, kde byl návrh projednán v obecné rozpravě.

Ještě před uvedením tohoto návrhu předkladatelem byla předsedkyně Poslanecké sněmovny doručena námítka poslaneckého klubu sociální demokracie proti projednání návrhu, aby mohl být vysloven souhlas s návrhem zákona již v prvním čtení, protože se tento návrh stal neprojednatelný. Následně v průběhu obecné rozpravy navrhl ministr financí a poslanec Miroslav Kalousek podle § 91 odst. 2 jednacího řádu zkrácení projednávání návrhu zákona ve výboru na 15 dní. V důsledku uplatnění námítky poslaneckých klubů sociální demokracie a KSČM však nebyl projednán

ani tento návrh. Poslanecká sněmovna následně přikázala návrh zákona k projednání rozpočtovému výboru. To je usnesení číslo 102.

Na základě svého usnesení číslo 758 ze dne 26. října 2010 přijatého večer v ten den vzala vláda návrh zákona spolu s dalšími třemi návrhy zákonů dne 27. října 2010 zpět. Dne 29. října 2010 předložila vláda Poslanecké sněmovně návrh zákona zcela identického obsahu schváleného usnesením číslo 759 ze dne 26. října 2010. Současně navrhla předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby vyhlásila stav legislativní nouze na období od 1. listopadu do 5. listopadu 2010 pro projednání téhož vládního návrhu zákona společně se zmíněnými třemi návrhy zákonů a aby rozhodla, že uvedené vládní návrhy zákonů budou projednány ve zkráceném jednání v rámci vyhlášeného stavu legislativní nouze.

Týž den byl návrh zákona rozeslán poslancům jako sněmovní tisk číslo 157/0, stejně jako i zbylé tři zmíněné vládní návrhy zákonů, sněmovní tisky číslo 155, 156 a 158. Předsedkyně Poslanecké sněmovny na základě tohoto návrhu vyhlásila rozhodnutím číslo 7 ze dne 29. října 2010 stav legislativní nouze pro uvedené návrhy zákonů na dobu od 1. listopadu 2010 do 15. listopadu 2010, vláda navrhovala pouze do 5. listopadu 2010, a rozhodnutím číslo 8 z téhož dne rozhodla o tom, že tyto návrhy budou projednány ve zkráceném řízení. Tímto rozhodnutím zároveň přikázala návrh zákona rozpočtovému výboru, kterému stanovila nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 2. listopadu 2010 do 12 hodin. Dne 29. října 2010 byl poslancům rozeslán návrh zákona jako sněmovní tisk 157.

Žádost předsedy vlády o vyhlášení stavu legislativní nouze, jakož i příslušné rozhodnutí předsedkyně Poslanecké sněmovny obsahovaly pouze stručné odůvodnění hrozbou značných hospodářských škod, aniž by tato hrozba byla dál specifikována. Bližší důvody pro vyhlášení uvedl předseda vlády Petr Nečas dne 27. října 2010 v rámci rozpravy k návrhu zákona o státním rozpočtu na 7. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy ve svém vystoupení informoval poslance o uvedeném postupu. Konkrétně uvedl – cituji: “Neprojednání těchto zákonů znamená, že by nevstoupily do účinnosti 1. ledna příštího roku, což by učinilo z rozpočtu pouze soubor mnoha desítek nebo stovek stran potíštěných čísly, nicméně nepodložených reálnými, skutečnými údaji na straně příjmů i výdajů, čili byl by to rozpočet naprosto hypotetický, nereálný, a tudíž rozpočet, který by nebyl brán jako věrohodný dokument. Z tohoto důvodu by hrozilo výrazné zhoršení postavení České republiky na finančních trzích. S tímto nevěrohodným rozpočtem by mohl být ohrožen rating České republiky, hrozilo by zvýšení dluhové služby, to znamená splátky, kterou platíme na úrocích za státní dluh. Velice výrazným rizikem by se samozřejmě stalo výrazné prohloubení deficitu veřejných financí a hrozily by také daňové úniky. Za těchto okolností, kdy hrozí tyto velké hospodářské škody, byla

vláda povinna použít ustanovení zákona o legislativní nouzi, aby zamezila těmto výrazným hospodářským škodám.” Zdroj: těsnopisná zpráva z jednání Poslanecké sněmovny dne 27 –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, váš čas vypršel!

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji. Brzy na shledanou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Hamáček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Není to faktická, ale je to procedurální návrh. Vzhledem k tomu, abychom se vyhnuli nebezpečí, abychom hlasovali o některém datu dvakrát, tak navrhuji přerušení tohoto bodu do 5. ledna 2012.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Padl zde návrh na přerušení tohoto bodu do 5. ledna 2012. Je to tak správně, pane poslanče?

Já o tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro? (V sále byl požadavek na odhlášení.) Už jsem zahájila hlasování! Kdo je proti? (Poslanci reklamují, že chtěli odhlásit.) Pane poslanče, bohužel!

Hlasování pořadové číslo 264, z přihlášených 94 pro 12, proti 57. Tento návrh byl zamítnut.

Pokračujeme v rozpravě. Dalším přihlášeným je pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, stavební spoření vzniklo a existuje proto, aby pomáhalo financovat lepší bydlení co nejširšímu okruhu lidí, a to za podmínek, které jsou především stabilní a úroveň příznivější než u jiných běžných produktů na trhu. Základem systému jsou úvěry, které jsou určeny výhradně na financování bytových potřeb. Asociace českých stavebních spořitelů ve své výroční zprávě uvádí, že v roce 2010 bylo klientům stavebních spořitelů půjčeno téměř 58 mld. korun, což je jistě významný příspěvek k lepšímu bydlení obyvatel ČR. Smysluplnost produktu však nespočívá pouze v jeho schopnosti generovat úvěry v řádu desítek miliard, které jsou investovány do bydlení, ale také ve schopnosti zpřístupnit tyto zdroje maximálnímu počtu zájemců. Meziroční pokles objemu úvěrů o 12 % ale naznačuje jednak menší zájem

obyvatel o úvěry, jednak pozvolné ubývání volných prostředků stavebních spořitelen na poskytování úvěrů. Stavební spořitelny poskytly v loňském roce 113 611 úvěrů, což je v meziročním srovnání o 14 932 méně. Půjčka od stavební spořitelny je i tak produktem, který každoročně využije více než sto tisíc obyvatel ČR.

Z pohledu průměrné výše úvěru, která dosáhla 508 745 korun, se preference klientů oproti roku 2009 znatelně nezměnily. Průměr kolem 0,5 mil. Kč také ilustruje, že stavební spořitelny půjčují jak vyšší částky na pořízení nového bydlení, tak částky v desítkách tisíc korun na drobná vylepšení bydlení. Největší podíl z celkového počtu půjček stabilně připadá na rekonstrukce a modernizace. V uplynulém roce činil 44 %. Úvěry od stavebních spořitelen jsou výhodné zejména na financování rekonstrukcí a modernizací bydlení, neboť při úrokové sazbě, která je oproti srovnatelným úvěrům na trhu vysoce konkurenceschopná, vykazují i optimální míru administrativního zatížení žadatele o úvěr. Z tohoto hlediska je stavební spoření nenahraditelným nástrojem obnovování a údržby po desetiletí podfinancovávaného a zanedbávaného bytového fondu.

Celková dlužná částka na úvěrových účtech klientů vzrostla během roku 2010 na 293,4 mld. Kč a meziročně dosáhla 10% růstu. Plných 240 miliard Kč připadá na překlenovací úvěry a 53 miliard Kč představují úvěry ze stavebního spoření. Návratnost půjček stavebních spořitelen je nejlepší na celém finančním trhu. Důvod je prostý. Budoucí dlužník si již během spoření reálně prověřil své finanční možnosti a o využití úvěru se tak rozhoduje zodpovědněji. Riziko budoucí platební neschopnosti se tím významně snižuje.

Pozitivní vliv stavebního spoření na kvalitu bytového fondu se ještě zvýrazní ve srovnání s hypotečními úvěry, jejichž role pro financování bydlení je nezpochybnitelná, nikoliv však všemohoucí. Srovnání se spotřebitelskými úvěry je sice teoreticky také možné a z důvodu charakteru úvěrů často i přesnější, ale zhruba dvojnásobná úroková sazba spotřebitelské úvěry ze srovnání reálně diskvalifikuje.

Klienti financující své bytové potřeby půjčkou preferují obecně úvěry s nízkou a pevnou úrokovou sazbou, stabilní a únosnou výší splátek, pokud možno úvěry nezatížené povinnou zástavou nemovitosti a poskytované na dostatečně dlouhou dobu. A právě tyto výhodné podmínky jim systém stavebního spoření svou unikátní konstrukcí nabízí. Je typickým produktem v situaci, kdy chce klient financovat projekt, který nestojí miliony. U úvěru na bydlení do výše 200 tis. korun, tedy typického na opravy a modernizace, je cenově nejdostupnější formou. Oproti hypotéce je úvěr od stavební spořitelny také řešením tehdy, když klient nemá vhodnou nemovitost do zástavy.

Z výše uvedených důvodů je stavební spoření nejčastěji využívaným pro-

duktem na financování bydlení v České republice. V případě, že se v roce 2010 lidé rozhodli použít na bytové potřeby úvěr, půjčili si podle statistik v 71 % případů u stavebních spořitelen. Vzhledem k tomu, že jde spíše o úvěry v nižších částkách, odpovídá stavebnímu spoření z hlediska objemu 42procentnímu podílu.

Stavební spořitelny nabízejí klientům dlouhodobě stabilní a příznivější podmínky úvěrů, protože systém je založen na drobných vkladech velkého počtu střadatelů, vyznačuje se vysokou mírou uzavřenosti a není tolik kapitálově závislý na proměnlivém finančním trhu. Poskytování úvěrů je podmíněno dostatečným přílivem peněz do systému. Aby mohl být garantován klíčový parametr produktu, tedy neměnná úroková sazba úvěru ze stavebního spoření od okamžiku podepsání smlouvy o spoření, musí být systém oddělen od nejistého vývoje na finančním trhu. Stavební spořitelny proto získávají peníze od jednotlivých klientů, drobných střadatelů, a nikoliv půjčkami na trhu. Účastníci stavebního spoření jsou pak ke spoření motivováni takovými faktory, jako je možnost kumulace kapitálu s perspektivou poskytnutí výhodné půjčky na bytové potřeby a existence státní podpory. Aktuálně se eviduje téměř pět milionů smluv ve fázi spoření.

Dostatečný počet klientů pro vytvoření odolného fondu vkladů je nutnou, nikoliv však jedinou podmínkou. Další nutností je, aby klienti dostatečně spořili a objem vkladů mohl pokrýt celkovou částku, kterou mají klienti vypůjčenou od stavebních spořitelen. Pro další úvěrovou činnost je samozřejmě nezbytné, aby celkové vklady převyšovaly celkové pohledávky. Český systém výše uvedené podmínky plní. Objem vkladů navzdory mírnému úbytku klientů roste a převyšuje objem zůstatku úvěrů. Krátkodobé pořizování peněz na mezibankovním trhu je pro poskytování úvěrů samozřejmě možné. Nemůže jít však o hlavní a dlouhodobý zdroj. Tím by byl jednak popřen smysl existence systému stavebního spoření, ale zejména by byla oslabena odolnost produktu vůči nežádoucím vlivům tohoto trhu.

Přestože se v loňském roce projevila vliv diskusí o budoucích podmínkách stavebního spoření, nevykázaly nově uzavřené smlouvy a navýšení cílových částek u existujících smluv v roce 2010 významnější změnu. Celkově bylo uzavřeno 532 765 smluv. U dalších 373 378 kontraktů navýšili klienti cílovou částku zpravidla z důvodu vyšší potřeby financování svých bytových potřeb.

Ve srovnání s předešlými lety nebyl výsledek roku 2010 mimořádný, a to ani pozitivně, ani negativně. Otázkou však zůstává, jak se bude s ohledem na navrhovanou změnu podmínek stavebního spoření situace vyvíjet v dalších letech. Možné je, že klienti nahradí své staré smlouvy novými, ale také hrozí, že ti, co smlouvy ukončí, už další neuzavřou.

Jedním z ukazatelů efektivity systému je podíl objemu úvěrů na vkla-

dech. Tento koeficient vypovídá, kolik z uložených peněz půjčily stavební spořitelny klientům, nebo jinými slovy, kolik peněz dokázalo stavební spoření přesměrovat do bytového fondu. Vzhledem ke skutečnosti, že si klienti v posledních letech půjčují celkově více, než ukládají, to znamená, že význam úvěrování od stavebních spořitelen roste, lze s vysokou mírou určitosti předpokládat další růst tohoto ukazatele.

Stavební spořitelny poskytly za 17 let své činnosti 1,85 mil. účelových úvěrů na bydlení v celkovém objemu 530 mld. korun. Nejčastěji se úvěry využívaly k rekonstrukcím a modernizaci bydlení. Na vytvoření dostatečného fondu zdrojů na úvěry přispěli klienti uzavřením 13,4 mil. smluv. U 26 % z nich zvyšovali v průběhu spoření cílovou částku, zpravidla aby získali vyšší úvěr na financování svých bytových potřeb.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynul váš čas. Dalším přihlášeným je pan poslanec Adam Rykala, prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. My jsme se domluvili s panem Hamáčkem, že vystoupí až po mém vystoupení, aby mohl navrhnout určitě něco zajímavého.

Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, když jsem sem šel na noční jednání Poslanecké sněmovny, tak jsem potkal pana ministra Kalouska v chodbách, v útrokách Poslanecké sněmovny, který mi říkal, že doufá, že tady vystoupím s úderným projevem ke stavebnímu spoření, protože bylo málo poslanců, kteří vystupovali k tomuto tématu. Proto mi dovolu, abych chvíli pohovořil také o novele zákona o stavebním spoření, kterou máme možnost projednávat ve Sněmovně už poněkolikáté. Přesto mi dovolu se u tohoto bodu pozastavit, o některé argumenty, o kterých jsem už já sám na půdě Sněmovny hovořil, protože je potřeba si některé věci připomenout.

Z důvodové zprávy projednávané novely i ze závěrečné zprávy vyplývá, že důvod předložení návrhu tohoto zákona je dán potřebou reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, a současně, že tento systém zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu. My jsme dnes státní rozpočet projednávali v prvním čtení. A podle ministerstva se podílí na negativním vývoji státního dluhu.

Stavební spoření využívá hlavně střední vrstva obyvatelstva. Jde o produkt, který motivuje obyvatele ke spoření a nabízí za velmi přijatelných podmínek úvěry na rekonstrukce a modernizace zanedbaného bytového fondu. Bydlení je jednou z existenčních otázek. Lidé se naučili spořit a

každý třetí dům či v České republice je financován ze stavebního spoření. Tento produkt prokazatelně přesměruje peníze přímo do reálné ekonomiky a je obyvateli využíván.

Dále důvodová zpráva argumentuje, že stavební spoření v současné době představuje především nejvýhodnější produkt středně- a dlouhodobého spoření a až poté že je zdrojem úvěrů souvisejících s bydlením. Díky poměrně výrazné podpoře prý zatěžuje neúměrně státní rozpočet. Pokud je jedním z primárních důvodů této vlády přijetí tohoto zákona jen to, že spoření nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, tak stačí přece navrhnout úpravu, která tento problém vyřeší. Nebořme, prosím, původní myšlenku stavebního spoření. (Z hloučku poslanců a premiéra se ozývá hluk, hlasitý smích.)

Já bych vás poprosil, paní předsedající, abyste uklidnila pana premiéra.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím o klid! Není to žádná legrace.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji pane předsedo vlády, že jste se uklidnil.

Takže já to, prosím, zopakuji, zopakuji celý svůj projev, protože pokud mi do toho bude pan předseda vlády skákat svým hlasitým smíchem, tak myslím, že tato Sněmovna si určitě zaslouží, abych zopakoval celý svůj projev.

Takže vážené dámy, vážení pánové, tuto novelu zákona o stavebním spoření máme možnost projednávat ve Sněmovně už poněkolikáté. Přesto mi prosím dovolu se u tohoto bodu zastavit a zopakovat některé argumenty, o kterých jsem už na půdě Sněmovny hovořil. – Paní místopředsedkyně vlády, já vám mnohokrát děkuji, že jste mi připomněla, o čem jsem hovořil. (V sále je neklid.)

Já myslím, že bych poprosil paní předsedající, aby uklidnila členy vlády za mnou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já průběžně uklidňuji. Mně se odsud jeví relativně klidně. Ale, prosím vás, uklidněte se ještě. (Veselost zprava.) Pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Adam Rykala: Tady je opravdu veselo, v této Poslanecké sněmovně. I pan ministr se přišel podívat. (Veselost zprava.) Já ho vítám na jednání Poslanecké sněmovny. (Potlesk a smích zprava.) Pro pana ministra bych tedy začal od začátku, aby i pan ministr nepřišel o nic z mého projevu.

Takže vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, když jsem přicházel na jednání Poslanecké sněmovny, na dnešní večerní jednání, tak jsem na chodbách Poslanecké sněmovny, v útrokách Poslanecké sněmovny, potkal pana ministra financí, pana Kalouska, který mě vyzval k tomu, abych vystoupil dnes na půdě Poslanecké sněmovny k tomuto projednávanému zákonu, a poprosil mě, abych byl důrazným při projednávání tohoto zákona.

Takže já jsem rád, že i pan ministr si přišel vyslechnout můj projev na jednání Poslanecké sněmovny, a přeskočím takové základní věci a řeknu vám, že chápu pana ministra financí v tom, že chce ušetřit více než 6 mld. korun ve státním rozpočtu. A je to vhodný argument samozřejmě pro předložení tohoto zákona. Ale je potřeba se zeptat na jednu otázku. Pokud státní rozpočet tímto ušetří na výdajích, neomezí tak nepřímo i své příjmy? Vždyť samo Ministerstvo financí se toho obává. Jen se podívejte, co se děje v české společnosti. Omezením příspěvku stavebního spoření a zvyšováním daně z přidané hodnoty tato vláda vyvolá paniku ve společnosti. Lidé nevědí, co se bude dít. Mají se dnes zadlužit, aby mohli bydlet? Mají dnes přestat spořit? Pan ministr financí pláče, že česká ekonomika málo poroste. Já se obávám, že kroky, které činí tato vláda, vedou Českou republiku do záhuby.

Vždyť jste to vy, pane ministře financí, který těmito návrhy, které projednáváme, sám podkopáváte příjmy státního rozpočtu. Vy nám tady prezentujete, kolik ušetříte, máte to spočítáno úředníky na ministerstvu, kteří mají plat vyšší než vy, někteří mají opravdu plat vyšší než vy, takže to budou jistě kvalitní úředníci. Jen jste jaksi zapomněli, že těmito kroky velmi výrazně omezíte stavebnictví v České republice. Kvůli vašim účetním tupým škrtům, jak sám říkáte, přijdou lidé o práci. To není tak vtipné, když budou lidé v České republice přicházet o práci. (Veselost zprava.)

Pane místopředsedo a budoucí předsedo TOP 09, ministře financí Kalousku, já jsem se díval na závazky všech tří koaličních stran. Musím vás konkrétně pochválit jako TOP 09, že vy jste dopředu říkali před volbami, že chcete omezit podporu ve stavebním spoření, ale neříkala to Občanská demokratická strana a neříkaly to Věci veřejné před volbami, že budou omezovat podporu ve stavebním spoření. Já jsem rád, že pan ministr financí tajně řídí tuto vládu, protože on dokázal s programem TOP 09 vyjednat ve vládě to, co si přála jeho strana. Občanská demokratická strana i Věci veřejné ustoupily panu ministru financí Kalouskovi. Mě to mrzí, ale opravdu je to tak, že jediný ministr, dnešní ministr financí Miroslav Kalousek, hovořil dopředu o tom, že by se podpora stavebního spoření měla snížit. Konstatuji tedy, že návrh na omezení podpory stavebního spoření nebyl součástí volebního programu ODS, musím to zopakovat, a nebyl součástí volebního programu strany Věci veřejné a byl součástí volebního programu

strany TOP 09. Předpokládám tedy, že jak ODS, tak Věci veřejné vyhověly straně TOP 09 a převzali velkou část jejího volebního programu i v této věci v oblasti podpory stavebního spoření. (Námítky ze sálu – nepodpory.) V oblasti podpory!

Vážené poslankyně, vážení poslanci, máme teď poslední šanci zachovat podporu stavebního spoření v současné výši. Prosím vás, prosím všechny vládní poslance, nezvedejme ruku pro tento vládní návrh.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, váš čas vypršel. Teď mám přihlášeného pana ministra financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Baník. Promiňte prosím, to druhé slovo jsem teď zapomněl. (Veselost a potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: K faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Dámy a pánové, nevím, jaké jsou na mandátovém a imunitním výboru taxy, ale tohle je tak za deset tisíc.

Ale vzhledem k tomu, že tady byla po mně poptávka ze strany kolegy Vidíma, a vzhledem k tomu, že můj procedurální návrh je jediný způsob, jak rozpustit bujnou skupinku kolem kolegy Čechlovského, tak si dovoluji navrhnout procedurální návrh přerušit projednávání tohoto bodu do 6. ledna 2012 a současně prosím o odhlášení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu, který zde přednesl pan poslanec Hamáček. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Nesouhlasné hlasy.) Omlouvám se, nebylo ještě kvorum. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro procedurální návrh, který zde přednesl pan poslanec Hamáček? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 266 z přihlášených 83 pro 13, proti 70. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavel Ploc. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je neklid.)

Poslanec Pavel Ploc: Dobrý večer, vážená paní předsedající, dámy a

pánové. Já jsem dnes neměl to štěstí jako můj kolega a nepotkal jsem v útrokách Sněmovny pana ministra Kalouska. Snad se mi to příště poštěstí. Nebojte se, nebudu vám vyprávět, jak jsem si naspořil na své první skokačky. (Hlasy ze sálu.) Neřeknu! (Veselost v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji. Jsem rád, že mě pan ministr Kalousek vyslyšel a sdělil mi, že se kvůli mně vrátil.

Takže teď se zcela vážně vrátíme k opravdovému spoření. Na úvod novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákona o daních z příjmů bych chtěl zkrátčeně ocitovat rozhodnutí Ústavního soudu. To už tady dlouho nebylo. Opakování je matka moudrosti, pane ministře.

Za prvé, ustanovení čl. 3 bodu 1 v části, kterou se stanovuje nové znění § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a čl. 3 bodu 2, 3 a 4 zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se ruší dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Já myslím, že to bylo docela zajímavé. Paní předsedající, kolegové tedy nedávají opět pozor. Jestli byste je mohla napomenout.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás prosím o klid. Pane poslanče, pokračujte, zatím jsme se moc daleko nedostali, tak pokračujte, prosím.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji.

II. Ustanovení čl. I, čl. II, čl. III bodu 1 v části, kterou se ruší § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění před účinností zákona č. 348/2010 Sb., a čl. IV zákona č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se ruší uplynutím dne 31. prosince 2011.

Jazyk práva je někdy složitý. Zkusme však najít skutečnou podstatu sporu. Není pochyb o tom, že stát má mít zájem na tom, aby občané spořili

jakýmkoli způsobem. Tím, jak nastaví podmínky, může aktivně ovlivňovat cíle a rychlost spoření, a sice se shodneme, že pokud občan spoří na své bydlení, značně pomáhá i hospodářství státu. Finance vložené do bydlení zvyšují kvalitu života, ale zároveň zvyšují i bohatství státu, i jednotlivců. Určitě i proto tato ctěná Sněmovna v minulosti rozhodla, že státním příspěvkem pomůže nastavit podmínky výhodně pro občany, kteří se rozhodnou svoji osobní situaci s bydlením řešit aktivně.

Uvědomme si původní základní podmínku. Účastníci stavebního spoření, kteří vložili částku nutnou pro připsání maximální výše zálohy státní podpory, tj. 18 000 Kč, měli nárok na zálohu státní podpory až do výše 4500 Kč za rok. Novelou zákona, o které dnes jednáme, se naopak vláda pokouší napadnout právě ty občany, kteří se chovají odpovědně k sobě i státu. Jak napadeným zákonem došlo ke zkrácení příspěvku, jak zdaněním jeho části, tak jeho snížením, jež se vztahuje i na smlouvy uzavřené před 1. lednem 2011, kdy zákon nabyl účinnosti. Nezanedbatelné je to, že se nerespektuje splnění podmínek v době uzavření smlouvy, a to zejména při uspoření určité částky v příslušném roce. Ustavení působí do minulosti.

Ministr financí – není. Ministr financí v důsledku tohoto zákona očekává pro státní rozpočet roku 2012 snížení výdajů z plánovaných přibližně 11,4 miliardy korun na 6,5 miliardy korun českých. Na této úrovni by se výdaje v souvislosti s poskytováním státní podpory měly stabilizovat i pro další roky. Podle předkládací zprávy ministra financí pro jednání vlády mají opatření v oblasti stavebního spoření přinést snížení zátěže pro státní rozpočet roku 2011 ve výši 6 miliard Kč. Pro státní rozpočet roku 2012 pak v rozmezí 6,5 až 8,5 miliard.

Neuvěřitelné je opět vyjádření ministra, podle něhož stavební spoření dlouhodobě podporuje střední i vyšší příjmové skupiny obyvatel, což samo o sobě popírá možný zásah do sociálních práv. Otázkou je, odkud stát disponuje údaji o příjmové struktuře účastníků stavebního spoření. Naopak mluví ministr sociálních práv, podle něhož tato práva patrně náleží jen příjmově slabším skupinám obyvatel.

Jak to funguje doopravdy? Někteří občané nevyužívají možnosti úvěru, jsou motivováni pouze státní podporou ke spoření. Další však využívají možnost následného úvěru stavebního spoření. Stavební spoření pracuje na principu solidárnosti, část klientů spoří, aby si z jejich úspor mohli ostatní klienti půjčovat na bydlení. Podle statistiky je v současnosti průměrný vklad přibližně 85 000 korun a průměrný úvěr přesahuje 510 000 Kč. Aby mohl být poskytnut jeden průměrný úvěr, je třeba několika dalších klientů. Český systém stavebního spoření proto potřebuje několik vkladatelů, kteří své úspory na určitou dobu odloží do stavební spořitelny. Právě proto je vhodné zapojení širokého spektra obyvatel. Jaká by byla jejich motivace po zavedení vládní reformy?

Samostatnou kapitolou přijímání tohoto zákona byl postup tzv. vyhlášení stavu legislativní nouze při projednávání návrhu zákona a aroganci pohodlné většiny jsme viděli na vlastní oči. Smyslem či účelem institutu stavu legislativní nouze je přitom zabránění nevratných nebo obtížně reparačních škod na základních zájmech členů společnosti anebo zabránění reálných značných škod na majetku.

Ústavní soud v dosavadní judikatuře opakovaně zdůraznil nezbytnost dodržování procedurálních pravidel a respektování demokratických principů v zákonodárném procesu. Ve svém rozhodnutí ze dne 15. února 2007 uvedl, že i Parlament, resp. jeho obě komory nemohou postupovat libovolně, ale jsou vázány právem. Při výkonu legislativní činnosti jsou tak vázány především Ústavou ČR a s ní konformně vykládanými jednacími řády, jakož i ustálenou praxí parlamentní komory a jejích orgánů, kterou lze díky dlouhodobému opakování považovat za nepsanou část legislativní procedury.

Paní předsedající, já vás požádám... Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak a teď už je to doopravdy – tak, pane poslanče, váš čas vypršel.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji pravé straně za potlesk. Vážím si toho. Jenom na závěr vašim prostřednictvím panu poslanci Boháčovi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, už je to ne váš konec, ale konec vašeho času.

Poslanec Pavel Ploc: V kuloárech vysvětlím, kde jsem si naspořil na první skokačky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, pane poslanče. Prosím, další vystoupí pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, návrh novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o dani z příjmu, sněmovní tisk 378, vnímá veřejnost jako velmi zásadní. Není se čemu divit. Stavební spoření bylo pro velkou část obyvatel bezkonkurenčně nejvýhodnějším spořicí produktem na českém trhu. Případné snížení státní podpory bezpochyby ubere tomuto produktu na atraktivnosti. Většina lidí uvažujících o pořízení vlastního bydlení nemá dostatek prostředků k financování nákupu či výstavby nemovitosti. Jedinou možností, jak bydlet dříve, než naspoříte potřebnou částku, je využití cizích zdrojů.

Historie stavebních spořitelen se píše již 236 let a pomohla zajistit bydlení milionům lidí v Evropě. Již v roce 1775 začali shromažďovat prostředky členové první stavební spořitelny, Kettley's Building Society v Anglii. Tato stavební spořitelna čítala přibližně 50 členů, kteří vkládali prostředky na společný účet tak dlouho, dokud si všichni nepořídili vlastní bydlení. O přidělení prostředků rozhodovala náhoda. O pořadí výplaty se losovalo. Postupem času se již upustilo od losování. Stavební spořitelny přidělovaly úvěry poté, co měl člen naspořenu stanovenou částku. Tímto se stalo stavební spoření pravým finančním produktem.

Se stavebním spořením mají mnohaleté zkušenosti i naši sousedé v Německu. První německá stavební spořitelna Bausparkasse für Jedermann byla založena v roce 1885 v Bielefeldu. Rozvoj stavebního spoření však nastal až po první světové válce. Nejznámější stavební spořitelnou se stala Wüstenrot, která byla založena v roce 1921. Stavební spoření v Německu je hojně využívaným produktem i dnes.

I když první stavební spořitelny vznikly na našem území již v roce 1927, k rozšíření stavebního spoření až do změny režimu v roce 1989 nedošlo. Socialistický model hospodářství nepodporoval individuální spoření na pořízení vlastního bydlení. Snaha vlády motivovat občany k investici do vlastního bydlení vedla v roce 1993 k uvedení stavebního spoření na český trh. V této době vznikl zákon č. 96/1993 Sb. o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření.

U smluv uzavřených od začátku roku 2004 byla stanovena výše státní podpory na 15 % z naspořené částky v kalendářním roce – dříve 25 %. Při vkladu 20 000 korun ročně je připsána maximální výše podpory 3000 korun – dříve 4500 korun při vkladu 18 000 korun. Současně byla prodloužena i minimální doba povinného spoření, tzv. vázací doba, a to z pěti na šest let. Dojde-li k plánovanému snížení státní podpory, lze očekávat další pokles zájmu u lidí, kteří jej využívali především ke spoření.

Pro tuto vládu se regulace stavebního spoření stává významným nástrojem v rozpočtové politice. Snížení státního příspěvku na maximálně 2000 korun má přinést rozpočtové úspory ve výši asi 6 miliard korun. Pro stavební spořitelny zase novinky znamenají zásah do jejich hlavního byznysu.

Na klienty se ovšem v diskusi o budoucnosti stavebního spoření někdy neprávem zapomíná. Jde přitom o tradiční finanční produkt, který využívá bezmála polovina české populace. Objem vkladů ze stavebního spoření ke konci roku 2010 dosáhl 430 miliard korun. To představovalo zhruba 18 % z celkových finančních aktiv českých domácností.

Připravované reformy postupně ohlodávají stávající model stavebního spoření až téměř na kost. Přesto i s nižším státním příspěvkem je stavební spoření stále jedním z nejvýhodnějších a hlavně nejjistějších finančních

produktů. Například v porovnání se spořicí účet přináší stavební spoření i po změnách střadateli při měsíčním ukládání tisíce korun až o dva procentní body vyšší výnos.

Jak ukazuje případ Slovenska, které změny ve stavebním spoření zavedlo na začátku tisíciletí, regulace může snížit důvěru klientů ve finanční produkt, který se víc než který jiný těší pozornosti reformních snah vlády. Podpora bydlení je koncepční dlouhodobou záležitostí. Právě proto ji nesvědčí časté a dílčí úpravy, jako se tomu děje nyní v případě stavebního spoření v tuzemsku.

Aby změn nebylo málo, po snížení státního příspěvku z 15 na 10 % naspóřené roční částky, tedy maximálně 2000 korun, schváleném na začátku září Poslaneckou sněmovnou, by dle návrhu Ministerstva financí měla následovat novela zákona o stavebním spoření. Ta má přinést zavedení účelovosti pro využití státního příspěvku na účely bydlení a také zrušení specializace pro poskytování stavebního spoření finančními institucemi. Návrh novely, který má zamezit využívání státního příspěvku na jiné účely než bydlení, předložilo Ministerstvo financí už koncem července. Podle ní budou lidé využívající stavební spoření muset prokazovat, že státní příspěvek využili na bydlení. Řeč tedy není o částce, kterou si sami naspóřili, ale jen o účelovém vynakládání státního příspěvku. Ten v současné době v maximální výši činí 2000 korun ročně. Prokazování účelovosti ale pravděpodobně zvýší byrokracii kolem stavebního spoření. Bude totiž třeba dokládat další dokumenty, což zvýší nároky jak na klienty, tak na banky.

V důsledku toho, že novela předložená Ministerstvem financí umožní vstup běžných bank do stavebního sektoru, se také zruší současný princip specializace finančních institucí na poskytování stavebního spoření. To může stavební spořitelny do budoucna znevýhodnit. Přitom stavební spořitelny u nás i v zahraničí jsou stabilní finanční instituce, které ukázaly vysokou odolnost vůči negativním šokům během globální krize. Dokázaly to díky konzervativnímu modelu fungování a investování a také úspěšnou aplikací robustních modelů pro řízení rizik. Ve srovnání s jinými finančními institucemi totiž stavební spořitelny podléhají mnoha omezením, pokud jde o možnost shromáždění prostředky investovat, a tím vytvořit další zdroje pro poskytování úvěrů. Přijetí návrhu na zrušení specializace ale povede k tomu, že na trhu stavebního spoření budou fungovat dva typy subjektů s různými právy a povinnostmi – stavební spořitelny a spolu s nimi banky. Těm druhým díky tomu, že na ně tato omezení nebudou platit, vznikne konkurenční výhoda. Vyvolá to otázky nejenom ekonomické, ale i právní. Různý přístup k poskytovatelům stavebního spoření by totiž narušoval princip rovnosti.

Stavební spořitelny poskytly letos za tři čtvrtletí úvěry za 33,6 miliardy

korun, což je v meziročním srovnání o téměř 12,1 miliardy korun méně. Stále klesá i zájem o nové smlouvy o stavebním spoření včetně zvýšení cílových částek. Vyplývá to z údajů všech pěti tuzemských stavebních spořitelien. Za tři čtvrtletí spořitelny uzavřely přes 516 000 nových smluv, zatímco loni za stejné období to bylo téměř 593 000 smluv. Zároveň ale všem spořitelnám klesá cílová částka u nových smluv. Celkově tato suma činila ke konci září necelých 156 miliard korun, zatímco loni byla částka přes 193 miliard korun. Cílová částka přitom vyjadřuje budoucí záměry zákazníka, tedy kolik si hodlá naspóřit nebo půjčit na bydlení. Její výši nelze překročit, ale je možné ji zvýšit. V případě úvěrů zaznamenaly pokles všechny stavební spořitelny.

Stavební spořitelny poskytují úvěry ze svých zdrojů, tedy z vkladů klientů, kteří si spoří. Naopak hypoteční banky si na úvěr, který pak následně poskytnou klientovi, většinou půjčují a úrokové sazby závisí na délce doby fixace a ceně peněz na mezibankovním trhu.

Na počátku září přitom Poslanecká sněmovna v závěrečném čtení schválila hlasy koalice vládní návrh na omezení státní podpory stavebního spoření. Podpora klesne na nejvýše 2000 korun ročně pro nové i existující smlouvy, zdaňovat se budou úroky z vkladu. Stát tak chce ušetřit čtyři až šest miliard korun. Ministerstvo financí připravuje i další změny. Navrhuje, aby státní podporu stavebního spoření mohli od roku 2013 získat jen ti, kteří ji využijí na bydlení nebo si vezmou úvěr od stavební spořitelny. Ministerstvo financí chce zároveň od roku 2015 umožnit, aby stavební spoření mohly poskytovat i univerzální banky. V případě poskytování stavebního spoření –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynula vaše řečnická lhůta.

Poslanec Jiří Petrů: Ano, děkuji, pochopil jsem, byl jsem odpočítáván.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, ať se dívám, jak se dívám, tak nám tady chybí předkladatel tohoto zákona, ale chybí tady i předseda TOP 09, a dokonce jsem ani nedostal odpověď na to, kde ten náš nadšenec, předseda klubu TOP 09 ze Suchej Lozi pan Gazdík, který tady tak vehementně prosazoval jednání po jednadvacáté, po čtyřiadvacáté a jakékoli další hodině, které jste mu tak nadšeně podpořili, tak toho tady prostě nevidím. Takže by mě docela zajímalo, jestli už, paní předsedající, jste zjistili, kde je. Když on tady takové

návrhy předkládá, tak by tady měl asi jít příkladem a sedět tady. Protože všichni ostatní tady jsme a on tu není.

Totéž předkladatel tohoto zákona. Naposledy jsem ho viděl dole v nálevně. A už nedodržel řady lékaře. Vůbec! (Se smíchem:) Čili já jako lékař mu znovu říkám, ať si vzpomene na to, co mu lékař při jeho poslední kontrole říkal, protože to hodil zjevně za hlavu. A – už tady je, konečně, pan předkladatel zákona, zdraví mě.

Pane ministře, nezapomínejte, abstinovat, abstinovat, abstinovat. (Smích.) To jste před pár minutami hrubě porušil. Takže prosím, mějte to na vědomí a nezapomínejte, že alkohol v míře nezřízené je jed!

Takže dámy a pánové, zajímalo by mě, kde má TOP 09 svého předsedu klubu, protože díky jeho návrhu tady teď také sedíme a musíme sedět a bylo by zajímavé zjistit, proč tady není.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynul váš čas.

Poslanec David Rath: Děkuji. Doufám, že mi odpovíte, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení přátelé po mé pravici, vážení přátelé po mé levici, vážení přátelé naproti mně, vážení přátelé za mnou, máme 23.21, já jsem tu od 4.20 hodin, to znamená nějakých 19 hodin s krátkými přestávkami. Možná si myslíte, že mi to vadí. (Poznámky z řad koalice.) Možná si myslíte, že jsem unavený. (Poznámky z řad koalice.) Možná si myslíte, že bych se radši díval na televizi. (Unisono: Ne.) Na seriály. Že bych šel radši do kina. (Unisono: Ne.) Já nechci ani jedno. Já jsem tu rád. Unavený nejsem. A jsem tu rád, protože jsou tu samí milí, chytrí a krásní lidé. (Souhlasné poznámky z řad koalice. Potlesk.) Někteří splňují všechny tři podmínky, někteří jenom některou. Ale jsem tu zejména proto, že zákony, které předkládá vaše vláda, jsou natolik antisociální a jsou natolik špatné, že si zaslouží kritiku v jakoukoli denní i noční hodinu. Takže to, že je už půl dvanácté, mě nijak neodradí a myslím, že to neodradí nikoho z naší strany.

Dovolte mi tedy, prosím, abych vás seznámil se svým názorem na předkládaný zákon a předkládanou novelu o stavebním spoření, na tisk 378. (Reakce na poznámku z pléna.) Se svým názorem, přesně tak.

(Smích. – Hlas: S vlastním názorem?) S vlastním názorem. (Hlas: Opravdu?) Nevěříte tomu, ale je to tak. (Smích.)

Takže zákonem č. 348/2010 Sb. ze dne 12. listopadu 2010 byl novelizován zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmů, jehož schválení proběhlo ve stavu takzvané legislativní nouze. Tuto novelu zákona Ústavní soud dne 19. dubna 2011 zrušil nálezem Ústavního soudu 53/10 vyhlášeným pod č. 119/2011 Sb., a to uplynutím dne 31. prosince 2011.

V tomto nálezu Ústavní soud mimo jiné konstatoval – cituji – že princip právní jistoty a ochrany důvěry v právo podle čl. 1 odst. 1 ústavy nelze vztahovat na očekávání účastníků stavebního spoření, že v průběhu trvání jejich stavebního spoření nedojde ke snížení výše státní podpory podle § 10 odst. 2 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Poskytuje-li totiž stát určitý příspěvek, jehož stanovení představuje (nesrozumitelné) beneficium ze strany zákonodárce, aniž by s tím současně bylo spojeno naplňování určitého základního práva nebo svobody, nemohou jeho příjemci spoléhat na to, že do budoucna nedojde k přehodnocení jeho výše.

Snížení poskytování státní podpory na stavební spoření z dosavadních 15 % na 10 % není protiústavní. Proti tomu nemám žádných námitek. Toto snížení vláda i koalice odůvodňuje snížením již tolik zatíženého státního rozpočtu. Výše příspěvku má podle této novely dosáhnout pouze 2000 Kč, jako limit je stanovena částka 20 tisíc Kč. Tento příspěvek ale bude uživatelům stavebního spoření připsán zpětně i za letošní rok, tedy nejenom těm, kteří smlouvu uzavřou v příštím roce, ale i těm, kteří smlouvu mají již uzavřenu. Jedná se v tomto případě o nepravou retroaktivitu, kterou Ústavní soud označil jako za obecně přípustnou. Ač je tento fakt označován jako ústavně konformní, nic nemění na tom, že tato novela narušuje jistotu, a to nejenom právní, uživatelů stavebního spoření. Laicky řečeno – nemají jistou výši podpory na další léta. Jejich investice, ač stavební spoření s příspěvkem státu je dnes stále ještě nejvýhodnějším spořením pro občana České republiky, není jistá tak jako doposud.

Tento fakt odrazuje i potenciální uživatele stavebního spoření a stavební spoření jako takové se stává nevýhodné. Závazek na celých 6 let s nejistými výhlídkami na neustálé měnění podmínek výše státní podpory na jistotě uživatelům, byť i potenciálním, nepřidává.

Přitom ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách po vázací lhůtě zhruba 314 miliard Kč vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků. Dnes to činí téměř 400 miliard. Jedná se o účastníky, kteří nečerpají úvěr, ale pouze spoří s tím, že své úspory pak mohou využít na

jakýkoli účel. Velká část těchto úspor ale jde právě na bydlení, na které je určená, i když ne formou úvěru. Vezmeme v úvahu platby na ceny bytů, vybavení bytů i pouhé energie za byt. Můžeme s klidným svědomím říci, že spoří všechny rodiny v České republice. Máme zde téměř 5 milionů smluv. Nepřipadají tedy v úvahu výroky ministra financí, že stavební spoření je přežitek. Stavební spoření funguje již 18 let a jako takové je už jenom podle počtu smluv hojně využíváno. Přijetím této úpravy ale občan ztrácí výhodnou možnost, jak zhodnotit své úspory a účelně je pak vynaložit nejenom do svého bydlení. Na druhé straně stát ztrácí možnost, jak alespoň touto cestou zmírnit dopady ostatních necitlivých vládních reforem. Jen kvůli finanční krizi občané přišli o značnou část svých úspor i z takzvaných konzervativních, opatrných fondů, které bankovní domy doporučují, a po dalších upozorněních ministra financí, že bude ještě hůře, nemohou dnes důvěřovat ani bankám. Nechceme přece, aby si občané spořili a nechávali peníze doma pod polštářem.

V tisku se také objevila zpráva, že zájem lidí o stavební spoření od začátku letošního roku klesá. Zároveň se v této souvislosti ale objevilo sdělení, že za pokles zájmu o stavební spoření může právě snižování a jiné omezování státní podpory. Pokud vláda bude v následujících a zbývajících letech funkčního období postupovat jako doposud, tedy omezovat státní podporu, stane se stavební spoření naprosto nepopulárním institutem. To ale, pokud dobře předpokládám, není účelem této novely, nebo by alespoň být nemělo. Navíc podle tajemníka Asociace českých stavebních spořitelů Jiřího Šedivého mají stavební spořitelny méně klientů, tedy méně peněz, které mohou půjčovat v podobě úvěrů. Nebudou tak moci z dlouhodobého hlediska poskytovat tolik úvěrů, na kolik jsme byli dříve zvyklí. Nejde tedy jen o stavební spoření, ale o spořitelny jako takové.

Proto s přihlédnutím ke zmíněným argumentům jsem pro zachování současné výše státní podpory stavebního spoření a úrovně 15 %, která platila do přijetí zákona č. 348/2010 Sb., to je do 12. listopadu. Zároveň navrhuji znovu zařadit osvobození od daně z úroků z vkladů stavebního spoření včetně úroků ze státní podpory tak, jak to bylo před přijetím zrušené novely.

Tato novela je téměř totožná se zákonem č. 348/2010 Sb. ze dne 12. listopadu 2010, který také novelizoval zákon o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a zákon o daních z příjmů. Schválení tohoto zákona proběhlo ve stavu takzvané legislativní nouze. Na základě toho Ústavní soud tuto novelu dne 19. dubna 2011 zrušil nálezem Ústavního soudu 53/10 vyhlášeným pod č. 119/2011 Sb., a to uplynutím dne 31. prosince 2011. Řekl jsem téměř totožná novela. Liší se pouze v jediném bodě, a to tím, že chybí srážková 50% daň, kterou právě Ústavní soud označil za protiústavní.

V této novele se prosazuje zrušení daňové výjimky pro úroky ze stavebního spoření. To činí stavební spoření nejistou investicí, vzpomene-li to, že podmínky výše státního příspěvku se mohou každý rok podle nálady vlády či koalice měnit či dokonce úplně zrušit. Stavební spoření začíná být pro účastníky nevýhodné. Vláda počítá se státním příspěvkem 10 % z maximální částky 20 000 korun, efektní zhodnocení se tak pohybuje kolem pěti procent.

Co už v úvahu vláda ani koalice nebere, jsou poplatky, které si účtují stavební spořitelny za pouhé vedení účtu. Dovolím si citovat jeden příklad. Za poplatky zaplatí klient půl procenta až jedno procento cílové částky. Když navíc podlehne vábení prodejce a nastaví cílovou částku příliš vysoko, platí o to více. Za smlouvu s dvojnásobnou cílovou částkou, než kolik klient plánuje naspořit pod vidinou úvěru, který nemusí potřebovat ani chtít, zaplatí dvě procenta z peněz, které v průběhu šesti let naspoří, to je přibližně 4 % z peněz, které má na účtu. Když smlouvu uzavře, nemá naspořeno nic, postupně spoří, po šesti letech má naspořenou polovinu cílové částky. V průměru má naspořeno přibližně čtvrtinu cílové částky. Navíc Ministerstvo pro místní rozvoj podle předsedy České společnosti pro rozvoj bydlení Ivana Příbyla dokazuje ve svých ekonomických studiích, že se vracejí peníze, které do toho lidé dají, koeficientem 1,6.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Jaroslav Foldyna. Teď vidím, že s přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, když jsem sledoval takové nespoutané veselí v části vládní koalice při projednávání tohoto návrhu zákona, cítím povinnost připomenout kolegům a kolegyním v této pravé části této Poslanecké sněmovny, proč tady ten zákon projednáváme podruhé. Jestlipak to, kolegyně a kolegové, víte? Projednáváme ho proto, že tento zákon zrušil Ústavní soud. Zrušil ho z jednoho jediného důvodu. Vy jste v době, kdy jste ho schvalovali, tak jste zneužili stav legislativní nouze pro to, abyste omezili práva opozice. Jednoznačným způsobem jste to tak udělali. A projednáváme ho podruhé také proto, že Ústavní soud zabránil vaši snaze zpětně zdanit podporu stavebního spoření. Bohužel nedošlo k tomu, že by Ústavní soud zrušil váš zásah do platných smluv systému stavebního spoření, ale stojí za to připomenout, proč tady ten zákon projednáváme podruhé. Většinou návrhy zákonů se tady projednávají jednou v

Poslanecké sněmovně. Tady došlo k tomu, že musel zasáhnout Ústavní soud. Musel zasáhnout na základě stížností poslanců sociální demokracie. Dal nám za pravdu ve dvou zásadních připomínkách, které jsme k tomuto návrhu měli.

Čili až se příště budete smát při projednávání tohoto návrhu zákona, bylo by dobře, kdybyste se zamysleli nad tím, jaký je podíl současné pravicové vládní koalice na takovýchto legislativních paskvilech, které s vaší podporou procházejí Poslaneckou sněmovnou a musí do nich zasahovat Ústavní soud. To není problém toho, že by sociální demokracie podávala tolik stížností k Ústavnímu soudu. (Ironické reakce z lavic.) Těch stížností je omezené množství, jsou selektivní. Velmi pečlivě přemýšlíme, kdy se na Ústavní soud obrátit, protože není možné, abychom řešili každý problém, který máme s nekvalitní legislativou, kterou tato koalice ve Sněmovně prosazuje.

Ale já myslím, že zrovna tento zákon je typickým příkladem toho, co se tady v Poslanecké sněmovně může odehrávat. A myslím si, že to rozhodně není žádný důvod k veselí, ale je to spíš důvod k tomu, aby se koalice nad sebou zamyslela. Stejně jako by se nad sebou měl zamyslet ministr financí, který před volbami tvrdil voličům, že nebude zvyšovat daně, a pak jeden z figlů, se kterým po volbách přišel, bylo zavedení zpětné jednorázové daně na státní podporu ze stavebního spoření.

Já bych rád viděl některou jinou civilizovanou evropskou zemi, kde ministr financí, který o sobě tvrdí dokonce, že je konzervativní a pravicový politik, my jsme tady měli jakousi debatu o identitě, tak ministr financí, který něco takového říká jako konzervativní politik, tak přijde s návrhem na zvýšení daní, ačkoliv před volbami říká, že daně zvyšovat nebude. Ale dokonce to chce udělat takovým záludným a zákeřným způsobem, že se snaží protlačit daň, která je zcela evidentně retroaktivní. A proti tomuto konzervativnímu ministrovi financí musí zasáhnout Ústavní soud, tak aby ochránil občany před takovou politikou. Já myslím, že to je také docela absurdní situace, a myslím si, že pan ministr financí by měl přemýšlet o své politice, o rozporech mezi tím, co říká, a tím, co dělá. Já si vzpomínám, že v minulých dnech tady vystoupil a mluvil o tom, že vládní koalice není celá pravicová. Je otázka, jestli někdo, kdo navrhuje retroaktivní daň, může ještě sám o sobě hovořit jako o konzervativním politikovi.

Já si myslím, že to je docela absurdní situace, kdy sociálně demokratická strana, která je stranou levého středu, musí hájit konzervativní hodnoty, jako je dodržování práva, dodržování smluv a odpor proti snahám retroaktivně zdaňovat příjmy občanů.

Tolik jenom poznámka na okraj projednávaného návrhu zákona. Já myslím, že se ještě k tomu tématu budeme mít možnost během dnešní noci dostat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Rath. – Pan místopředseda s přednostním právem, ale nevim, jestli se hlásíte k faktické poznámce. Každopádně vidím, že pan kolega Rath vám dává přednost. Takže prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já děkuji. Když tady Bohuslav Sobotka položil otázku, proč tady máme ten zákon, tak mi dovolu, abych na to navázal otázkou, proč tady jsme. A rád bych to také řekl.

Věřil jsem, že to určitě vás bude zajímat. Říká se tomu – a mnozí to jistě znáte – filibustering. V Americe se to používá poměrně hojně. A nejde o těch 24 hodin, protože tohle se používalo mnohem dřív. Tato metoda se používala, jak si člověk snadno zjistí, už v římském senátu stejně jako v britském parlamentu, stejně jako v americkém Kongresu nebo v německém sněmu, dokonce i v českém sněmu. Dokonce i čeští poslanci používali – pochází to údajně z nějakého holandského slova dost těžko vyslovitelného, které znamená v překladu něco jako pirát. Taková pirátská metoda, vlastně je to na hraně toho, co lze v parlamentu použít. A kdybych měl říct, proč se ta metoda používá, tak bych to vyjádřil tak, aby se získal čas. Ale ne jenom tak zbůhdarma. Většinou se to už v tom Římě používalo proto, že byl zájem co nejvíc oddálit odsouhlasení nějakého zákona kvůli tomu, aby se vytvořil prostor na jednání a aby se hledal nějaký kompromis. Takže to není zas tak úplně samoučelná věc.

Já samozřejmě chápu, že když se někde sedí dvanáct patnáct hodin, tak se zákonitě musí dostavit zvláštní stav mysli, který není úplně běžný, a může být i euforický. Nicméně já bych rád připomněl, když máme poměrně hodně času si něco říct, že ten základní smysl je i v té metodě filibustering prostě ten, aby se mezi těmi soupeřícími politickými stranami vytvořil prostor pro to hledání kompromisu. Já bych chtěl tohle zdůraznit proto, protože dneska jsme tady projednávali rozpočet za poměrně zvláštních okolností, protože normální je, když čísla, která v rozpočtu jsou, jsou reálná a víme, že se na ně můžeme trochu spolehnout. A my dneska jsme, a to teda řekněme, i dílem ne jen vlastní vinou, ale také kvůli tomu, co se děje kolem nás, v situaci, kdy úplně nevíme, co bude příští rok. A když si vezmete události dnešního dne, které tady člověk sleduje samozřejmě omezeně, tak ani to žádná taková velká legrace není. V Cannes se schází takový mini-summit eurozóny, který bude řešit situaci, se kterou Evropa vůbec nepočítala. Když to řeknu zjednodušeně, měla si půjčit od Číny nějaké prostředky, nebo o tom alespoň jednat. Kdo se s námi bude nyní bavit, že jo, když vlastně nemáme ani pořádek v tom, jak tu situaci hodláme vyřešit po tom, co se stalo v Řecku?

Takže víte, vůbec to není jednoduché. Ta celá situace je na hraně a

podle mně není jednoduché vládnout v této zemi. To říkám na adresu vládní koalice. Nebylo by to jednoduché zřejmě v této situaci pro nikoho. A jestliže opozice říká, že nesouhlasí s poměrně zásadními reformními zákony, tak to nechápejte jenom jako projev agrese, ale že možná za pár měsíců, za rok jakákoliv vláda v této zemi bude hledat, jak si udržet mandát na to, aby mohla vládnout. A bude potřebovat možná hledat aliance, aby vůbec mohla dělat nějaké kroky a měla pro ně jakoukoliv minimální podporu.

Nezlobte se, ale tato vláda ani v této chvíli už velkou veřejnou podporu nemá. Vy jste nedokázali vysvětlit veřejnosti, co to jsou ty reformy, které děláte. Vy jste nedokázali velké části veřejnosti vysvětlit, že to je tak – pardon, omlouvám se, budu mluvit tak tiše, jak jsem jen schopen. Ale abyste zároveň slyšeli.

Takže já chci říct, že to, co ten filibustering, o který tady jde, tak že bych se chtěl přimluvit za to, abyste ho nechápali jenom jako projev útoku, jako něco, co vám má znepříjemnit život a zkomplikovat, ale že to je prostor pro to, aby se zvážilo, jestli vám stojí za to pokračovat i s tou podporou, kterou nyní máte, v situaci, která kolem nás se objektivně zhoršuje. Protože možná za pár měsíců se bude muset řešit situace rozpočtu, který se nemusí vyvíjet ani tak příznivě. Pan ministr financí nám dnes řekl, že nebude vůbec naznačovat, jaký vývoj může být, protože to pokládá dnes za příliš obtížné nebo skoro nezodpovědné. Budiž. To chápu, protože je asi opravdu těžké to odhadnout.

A já teda připomínám. Není lehké vládnout dneska v leckteré evropské zemi. Může to být obtížné i v příštím roce tady. A já si myslím, že pokud dělá vláda kroky, které evidentně by měla před veřejností být schopna obhájit, tak to může být příští rok ještě těžší. A já bych byl rád, aby ten čas, když už ho tady trávíme, abyste chápali jako ten čas, který chce vás tlačit k určitému kompromisu. Tady je celá řada věcí v běhu. Týkají se daňových zákonů, týká se otázek boje s korupcí. Kromě těch zákonů, které my tady teď blokujeme, jsou tady další, ve kterých je všude prostor pro to, aby se jednalo. Omlouvám se za ta možná až příliš vážná slova na tuhle noční hodinu, ale já to říkám proto, že bych se asi cítil, že jsem něco neřekl, co jsem chtěl říci. Já když jsem souhlasil v našem poslaneckém klubu s tím, abychom takto tady působili pirátským způsobem, který je na hraně parlamentarismu, tak jsem to nemyslel jako čistou destrukci, ale myslel jsem to jako – samozřejmě že ne, protože můžete to chápat jako něco, co vám pouze bere čas. A já vám říkám, chápejte to jako čas k tomu jednání, které se má vytvořit pro jednání a pro hledání kompromisu.

Víte, možná vám to dneska připadá jako legrace. Opakuji – za půl roku to může být daleko vážnější věc než dnes.

Takže přátelé, je pozdě v noci. Já jsem řekl to, co jsem cítil povinnost vám říci, a omlouvám se, pokud to znělo příliš didakticky s tím výkladem

slova filibustering. Je to takové pozoruhodné slovo. A přál jsem si, abyste zvážili, jestli to náhodou není metoda, která už existuje 2000 let, tak má v parlamentarismu určitý smysl. Jestli bereme parlament vážně, tak i toto berte jako něco, co není pouhá destrukce, na tom trvám, ale co má mít smysl. Prosím o to. Možná je to marné. Na to jsem zvyklý. Přesto vám děkuji za pozornost a vážím si toho, že jste poslouchali.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Paní předsedající, paní předsedkyně parlamentu, vážená vládo, moji kolegové zprava, zleva, zprostřed, já se dívám zezadu, já bych to nechtěl zlehčovat. Ono za pár minut bude 12 hodin. Ta hodina duchů, my už jsme tady podruhé a možná pro někoho, když to poslouchá a kouká se na televizi, jako duchové trochu vypadáme. A myslím si, že bychom si měli trošičku dát důstojnosti do toho způsobu projednávání. Já vím, že je to složité. Po několika desítkách hodin, kdy jsme si tady vyslechli četby nálezu Ústavního soudu, stanoviska různých renomovaných právníků, třeba 19krát. Tady pan ministr Kalousek volal po jakoby originálních nápadech a názorech. Já se mu nedivím.

Myšlenky. Paní předsedající pro pana ministra. My jsme v těch vašich zákonech taky hledali myšlenky. Ono jich tam moc není. Jedna tam je určitě. Ty zákony, které dneska, do nichž patří novela stavebního spoření se státní podporou, ty zákony pro nás, pro sociální demokraty a pro opozici, vypadají jako z pera Loxleyho. Loxley byl šerif v Robin Hoodovi. Honil poddané a rval z nich kůži. Víte, ona je sice světová krize, ale nás také zčásti dohnala ta naše vlastní krize, kterou jsme si udělali v 90. letech, když jsme v této zemi budovali komsomolský kapitalismus, takže nás to trošku dohnalo. Možná bychom při projednávání stavebního spoření a státní podpory našli celou řadu shod v těchto bodech. Možná bychom se opravdu v těch výborech potkali a nemuseli bychom v této chvíli dělat několik desítek hodin rozpravu. Jenže tento váš zákon patří do balíčku zákonů, které opravdu vypadají jako z toho pera pana Loxleyho, nebo, co nám je bližší, z pera Jánošíka. Toho obráceného Jánošíka. Takového Jánošíka, který chudým bere a bohatým dává.

Víte, když se díváme, co vlastně ten zákon chce. Ten zákon chce změnit poměr vydaných peněz. Chce ušetřit státnímu rozpočtu zhruba 6 až 7 miliard korun. Proč z pera Loxleyho nebo Jánošíka naruby. Vedle toho ten zákon, který vy připravujete, zákon o odpuštění daní z dividend těm nejbohatším z bohatých, je právě ten, kterým můžeme poukázat na tu dvojsečnost těchto vašich zákonů. Jedny berou chudým a druhé těm bohatým v zásadě pomáhají. Vy nechcete 8 až 9 miliard za zdanění dividend,

vy chcete ale ušetřit 6 až 7 miliard na těch lidech, kteří bydlí v panelácích a svým dětem šetří prostřednictvím nejefektivnějšího spojení, stavebního spojení. Ti lidé nemají moc jiných šancí. V této zemi už se přestaly stavět sociální byty a sociální bydlení. V této zemi, kde nebyli bezdomovci, jsou bezdomovci a lidi bez domů a bez bytů. V této zemi díky zvyšování nájemného a v této zemi díky zvyšování cen energií bude určitě přibývat těch bezdomovců a lidí bez bydlení a my jsme tady sociální demokraté a opozice, abychom se jich zastali. Všechny ty naše kroky, které možná vypadají chvíli směšně, mají zastavit vaše zákony, které jsou proti těmto lidem. Možná že vám mají dát šanci hledat a najít s námi kompromis. Možná ty naše snahy jsou vás přivést na dobrou cestu. My si myslíte, že tento očistec, který vy teď prožíváte, vás opravdu může očistit v té chvíli, kdy budeme o těchto zákonech hlasovat a vy si uvědomíte, že je to jednoduché sebrat lidem šest sedm miliard korun a ve prospěch těch vašich řekneme desetitisíců známých, kteří mají akcie a nebudou muset platit daně z dividend.

Víte, já nejsem odborník na buddhistické náboženství. Já jsem pravoslavný křesťan. Pan předseda vlády je katolík, jak mi dává najevo – tady říká aleluja – a já jsem tomu rád. Včera jsem tady poslouchal verše nějakých proroků. To do této Sněmovny moc nepatří. Já si myslím, že jsem v křesťanské Evropě, a jsem rád, že se aspoň na tomto jednom můžeme shodnout a najít.

Přátelé, já jsem od svých 15 let vyrůstal ve sportu, ve sportovním prostředí, kde když jste chtěli vyhrát, museli jste trénovat. Když jste chtěli dát gól, museli jste být dobrými fotbalisty, když jste chtěli vyhrát k.o., museli jste být dobrými boxery. Nemohli jste měnit pravidla, že chcete dát gól, tak prostě zkrátíte zápas na 20 minut. Nemohli jste měnit pravidla, že budete v ringu boxovat jinak, než se boxovalo předtím. Vy prostě měníte pravidla, abyste dali gól nebo k.o. pěti milionům občanů této země, a proto jste připravili novelu stavebního zákona a státní podpory tohoto zákona. To znamená, chcete ušetřit na těch nejchudších z chudých 6 až 7 miliard korun, aby jejich děti si nemohly koupit byt v paneláku, který kdysi jeden z politiků této země, a věřím, že už bývalý politik této země, nazval, že jsou to králíkárný. Ti lidé jsou rádi za králíkárný, že mají kde vůbec bydlet.

Víte, kdybyste jednali s opozicí tak jako skutečná demokratická koalice, tak si skutečně ušetříme řadu těchto konfliktů. Já vůbec se domnívám, a jsem o tom přesvědčen, že jsem nikoho z vás nechťel urazit, ani nemám na tom nejmenší zájem, nicméně opravdu vás chci přivést na jednu věc, abyste se zamysleli, až půjdeme hlasovat o tomto zákonu stavebním spojení s jeho podporou státu, jestli tudy nezačíná ta cesta vašeho narovnání, té pokory. Zkuste to! Pokuste se v sobě najít to dobré a nehlasujte pro tento zákon a pokusme se spolu najít lepší řešení. Děkuji vám za po-

zornost. Ještě jsem vás ušetřil 2,5 minuty svého vystupování a nečetl jsem to z nálezů Ústavního soudu. Díky vám za pozornost! Díky!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní se o slovo hlásí pan ministr financí Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já se hravě vejdu do dvou minut. Víte, pane poslanče Foldyno, při vši účtě k vám Loxley se nejmenoval ten ošklivý šerif z Nottinghamu. Robin z Loxley, to bylo jméno Robina Hooda podle té legendy. Ne, že by na tom nějak zvlášť záleželo, ale já to uvádím jako příklad úrovně argumentace, kterou tady slyšíme nad tím zákonem.

My ten zákon bereme vážně. Bereme dokonce vážně i nález Ústavního soudu. Co vážně opravdu brát nemůžeme, jsou diskusní vystoupení drtivé většiny poslanců klubu sociální demokracie. Pokud mně chcete porozumět, prosím, vezměte si to steno a přečtěte si to! Ta úroveň, ta úroveň argumentace, která devaluje cokoli, co stojí na pojmu parlamentní diskuse! Abychom neplakali, tak se tomu občas smějeme. To prosím pochpte! (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní se hlásí – pane předsedo, je to faktická, nebo se hlásíte k řádné? K řádné s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Já chápu, že pana ministra financí už to tady nebaví, že ho nebaví poslouchat argumenty podruhé u zákona, který tady projednáváme, protože ho zrušil Ústavní soud. Pana ministra určitě nebaví, pokud my mu tady připomínáme jeho odpovědnost za celou tuto věc. Ale já bych ho chtěl požádat, aby přece jenom byl na úrovni, zůstal na úrovni a neurážel poslance sociální demokracie.

Pan ministr je trochu cimplích, občas si stěžuje k mandátovému a i-munitnímu výboru, že se mu nelíbí některé výroky, a jelikož je cimplích, tak bych ho rád požádal, aby neurážel ostatní kolegy v Poslanecké sněmovně tím, že bude shazovat jejich vystoupení, která tady pronášejí. Možná vás ta vystoupení nezaujala, možná na ně máte opačný názor, ale všimněte si jedné věci: my tady nevystupujeme a neshazujeme vaše vystoupení, která tady máte, byť jich není mnoho. A zájem sociální demokracie není v tom, abychom vás tady uráželi, abychom vás tady provokovali. My jsme jasně řekli, že odmítáme vaše návrhy, a volíme legitimní metodu, která se užívá v celé řadě parlamentů, a to je prostě obstrukce. Parlamentní obstrukce. Ta má své náležitosti. Je postavena na tom, že se

do důsledků využívá prostoru pro možnost vystoupení členů Poslanecké sněmovny. Sociální demokracie je v menšině. Vy jste nám omezili dokonce čas, ve kterém tady můžeme vystoupit, vašim usnesením a já bych skutečně chtěl požádat o to, abychom tady neshazovali vystoupení jednotlivých členů Poslanecké sněmovny. Každý z nás má na to svůj názor, může ho vyjádřit hlasováním a my ho vyjádříme hlasováním o tomto návrhu zákona, až přijde ta správná chvíle. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám zde přihlášeny dva řečníky. Vidím, že pan místopředseda Zaorálek dostal přednost, takže prosím, pane místopředsedo, můžete hovořit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se také chci zastat těch řečníků, které tady napadl pan ministr Kalousek. Jednak proto, že pokud, pane ministře, tedy disponujete tak skvělými myšlenkami, řečníky a vybavenými politiky, tak mě mrzí, že v dnešní rozpočtové debatě nevystoupili. Tady, možná neuměle, poslanci otevřeli celou řadu témat, konkrétních kapitol – Ministerstva obrany, Ministerstva zahraničí a mohl bych pokračovat. Mně připadá naprosto nenormální při projednávání státního rozpočtu – to je vrcholný text, který se předkládá Sněmovně za ten rok –, když ti příslušní zodpovědní ministři v debatě nevystoupí! To je přece všude ve světě normální. Anebo to už je to vaše znechucení tak hluboké, že vám to prostě nestojí za to? To je to, k čemu jste se dopracovali, k takovému pohrdání parlamentní kulturou? Tohle jsou zástupci zvolení lidmi! Možná že se vám všichni nelíbí, ale oni všichni v regulérních volbách poctivě kandidovali a dostali mandát. Dneska tady říkají, vystupují podle svého nejlepšího svědomí a schopností, reprezentují nějaké zájmy, za které tady jsou. My jsme je jako politický klub požádali i v rámci té obstrukce, kterou děláme, aby se v tom angažovali, a oni se snaží. Vy to můžete shazovat tímto povýšeneckým způsobem, ale já bych vás požádal, pokud máte tedy takovéto skvělé schopnosti o tolik vyšší, tak kdybyste to laskavě ve Sněmovně předvedli. Já jsem tady spíš svědkem toho, že tady opozice vystupuje sama. Vy tím skvělým příspěvkem tedy rozhodně nepřispíváte. A hodláte-li pořád jenom mlčet, tak samozřejmě parlamentní diskusi také nikdy moc nepomůžete.

Opakuji. Tihle poslanci se aspoň chovají tak, že nemlčí. Když s něčím nesouhlasí, tak se to snaží tady říci! Víte, to základní je – jako dítěti se mi líbil text v Getsemanech, kde se popisují ti učedníci, kteří spí. To je takové to dobro, které spí. Tohle jsou ti, kteří si myslí, že mají pravdu, a tak ji říkají nahlas. Prostě jsou to ti, kteří se snaží, aby neprospali to, když se někde něco rozhoduje. Já věřím, že politika je činnost, která má smysl, a lidé, kteří se do ní hlásí, tak že to snad také dobře myslí. Vy shazujete parlament, vy

shazujete zvolené poslance a tady i tím, jak k tomu přistupujete, také nepřispíváte k úrovni parlamentní debaty!

Takže opakuji, pane ministře, vyzvěte své kolegy, aby příště hojněji zvyšovali úroveň debat třeba o zákonech nebo státním rozpočtu. A jinak si nestěžujte!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Hamáček, poté pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, když už tady mluvíme o úrovni vystoupení a o argumentech, tak bych byl rád, kdyby nezapadlo jedno z mála vystoupení, které tady padlo z řad vládní koalice, a to bylo vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu Věcí veřejných, který zde pronesl dle svých slov lidovou moudrost, kterou, pokud si dobře pamatuji, zformuloval tak, že včely mají med, protože mají královnu – my máme prd, protože máme parlament.

Ono to samozřejmě může vypadat vtipně, nicméně jenom napoprvé. Napodruhé už to tak vtipné není, protože já nevím, co nám chtěl pan poslanec tímto říci, že parlament je k ničemu? Pokud ano, tak jaká je ta alternativa? Je to návrat k monarchii, je to jakýsi 18. brumaire, kdy do parlamentu přivede jakýsi Lucien Bonaparte gardisty a řekne jim “vyházejte to svinstvo z oken”, a pak ze svého bratra udělá císaře? To je to, co chceme prezentovat jako alternativu? Já mám pocit, že parlament je přece něco, co reprezentuje zastupitelskou demokracii, a je to něco, co by v celé řadě zemí na světě strašně rádi měli a nemají. A nemyslím si, že bychom si z toho měli dělat legraci, protože pro to, aby tady dnes mohl vystoupit vládní koalice a říct, že parlament je na prd, tak za to umírali lidé na frontách 1. světové války. Můj praděda v legiích za to dostal kulku do hlavy a do konce života byl slepý. Tak já prosím, važme svá slova. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou vystoupí pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Moji kolegové, já bych se vám chtěl omluvit. Já jsem opravdu spletl ta jména. Spletl jsem to proto, protože jsem měl trému, že mluvím ke slušným lidem a velice si toho vážím, že k vám můžu takhle mluvit. Proto vám to ještě jednou říkám.

A já si ještě dovolím jednu poznámku. Přátelé, viděl jsem jeden film, ve kterém Forrest Gump říká: pro hlupáka každý hloupý. To říkám vám, Sněmovně.

A teď řeknu něco k panu Kalouskovi, prostřednictvím paní předsedající. (Mpř. Klasnová: Nemusíte prostřednictvím.) Pane Kalousku, až budete zase někoho fackovat, dejte si pozor, aby neměl větší sílu jak vy!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: No, to snad ani nebudu nic říkat!

Prosím, další vystoupí pan poslanec Rath, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. Ano, vidím. Dále vystoupí s faktickou pan poslanec Chvojka. Ale prosím, musí to jít postupně, jinak to nejde! Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, nedávno jsme viděli takovou zvláštní příhodu, kdy ministr financí přišel k nějakému občanovi a dal mu pár facek. Omlouval to tím, že to byl drzý spratek a že na něho něco sprostého pokřikoval.

Nyní jsme byli svědky toho, že tady ministr financí urazil poslance opozice, a co kdyby tedy poslanci opozice nyní prohlásili ministra financí, jako to udělal on, za drzého spratka a šli mu dát pár facek? Bylo by to adekvátní? Myslím že nebylo. Myslím, že nebylo, takže bych prosil pana ministra financí, aby druhé sám neurážel a aby se trochu i na veřejnosti choval slušně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže to byla faktická. S další faktickou vystoupí pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl navázat krátce na svého kolegu Honzu Hamáčka, zároveň prostřednictvím vás se obrátit na vašeho manžela. Já jsem tady včera, nebo možná dneska, už se mi to plete, u toho jeho krásného výroku o tom prdu a medu a parlamentu nebyl. Četl jsem to až na serverech a docela jsem se zhrozil, protože to řekl člověk, který byl ministr dopravy, řekl to člověk, který byl předsedou parlamentní strany, a tohle si myslí o parlamentu! Já nevím, proč jste sem kandidoval! Já tomu nerozumím! Nebo předseda klubu, pardon, ale rozumíme si. Vy prostě bohužel nevíte, která bije!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat dál v naší obecné rozpravě. Dalším přihlášeným je pan poslanec Robin Böhnisch, kterému tímto předávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Vrátime se zase na chvíli ke stavebnímu spoření.

Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi také tentokrát v krátkosti uvést připomínku k právě projednávanému sněmovnímu tisku 378, tedy k návrhu novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, a zákona o daních z příjmů.

Novela je reakcí na nález Ústavního soudu z letošního roku, kterým byla k 31. 12. 2011 zrušena obdobná vládní novela schválená vloni ve stavu legislativní nouze. Novela opětovně ve vztahu k zákonu o stavebním spoření snižuje výši státní podpory z 15 % na 10 % uspořené částky při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 000 Kč. Opětovně je doplněna i technická změna, která se týká nastavení limitů pro další činnosti stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. Novela naopak již neobsahuje návrh na zavedení zvláštní srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, neboť toto opatření shledal Ústavní soud kvůli pravé retroaktivitě jako protiústavní.

V první části svého vystoupení se chci věnovat principu a důležitosti stavebního spoření a jeho dopadům.

Prvním přinejmenším sporným bodem je, že novela zavádí povinnost prokázání účelovosti použití státního příspěvku. Pokud bude klient čerpat maximální výši státního příspěvku 2000 Kč ročně a v šestileté vázací lhůtě obdrží maximálně sedm těchto příspěvků, jedná se celkem o 14 tis. Kč. Tuto částku bude muset klient po uplynutí doby použít pouze na své bytové potřeby a zároveň splnění účelu prokázat. Toto prokazování však bude vést k dalším nákladům.

V rámci zavádění systému dohlížečického na účelovost státních příspěvků bude v první řadě potřeba vynaložit prostředky na úpravu informačních systémů, vyjasnění si pravidel a postupů prokazování, alokování úředníků apod. Náklady vzniknou jak na straně stavebních spořitelů, tak i na straně dozorových orgánů Ministerstva financí a České národní banky.

Dalším bodem, na který předkladatelé a stávající vláda zapomínají, je stabilizační role stavebního spoření. Tento segment prokázal, že je velmi účinným a vhodným doplněním hypotečního úvěrování. V dobách ekonomických recesí a v krizi plní a prokazatelně splnil zcela zásadní stabilizační roli. Lidé se v době krize bojí utrácet, více spoří a využití hypotéky výrazně stagnuje. Stavební spořitelny pak plní roli zásobníku likvidity pro realizaci malých úvěrů, vůči kterým nejsou lidé v době krize tak averzní a které jsou stoprocentně účelově vynakládány. Novela celý tento doposud fungující systém sice zásadně naruší. Paralelní existence uzavřeného systému stavebních spořitelů řídicích se striktně zákonem o

stavebním spoření vymezujícím spořitelnám jejich činnost a princip otevřeného systému univerzálních bank, které by vklady mohly používat volně, třeba i jako zdroje na úvěrování kreditních karet, nemůže dopadnout jinak než likvidací specializovaných stavebních spořitelen. Cíl naplněn tedy nebude a konkurence se nezvyší. Naopak dojde k vytvoření nerovného prostředí! Specializovaná činnost stavebního spoření se integruje do univerzálních bank a celý finanční sektor bude více náchylný k otřesům. Navíc lidé pomalu přestanou spořit, čímž ekonomika přijde o velmi účinný nástroj pro tlumení dopadů případných budoucích finančních a ekonomických krizí.

Příklad lze nalézt ve Velké Británii, kde princip stavebních spořitelen v našem pojetí rovněž kdysi existoval, ale hypoteční banky jej díky legislativním změnám rovněž převálcovaly. Británie je dodnes drcena finanční krizí, problém likvidity je od jejího vypuknutí v roce 2007 stále aktuální a náklady na sanaci škod jsou mnohonásobně vyšší, než kolik by státní pokladna stála podpora stavebního spoření.

Dalším z údajných cílů novely je podle navrhovatelů zpřesnit úpravu výkonu státní kontroly Ministerstva financí nad čerpáním veřejných prostředků. V sektoru bankovní, kam patří i stavební spořitelny, je vynakládání veřejných prostředků, tedy státního příspěvku na stavební spoření, pod přímým dozorem jak Ministerstva financí, tak České národní banky či České obchodní inspekce. Za stavu, kdy v našem systému unikají z veřejných prostředků v mnoha oblastech desítky miliard ročně, je tento cíl naprosto marginální a odpoutávající od skutečných problémů.

Souhrnně je novela katem pro stavební spořitelny. Jejich role a existence je tímto vážně ohrožena. Což, pravda, netíží nikoho z nás. Co by nás tížilo ale mělo, je fakt, že je novela další ranou do už tak zmáhaných rodinných rozpočtů našich občanů. Bude-li schválena, povede s velkou pravděpodobností ke zdražení celkové nákladovosti úvěrů na bydlení. A není těžké v tomto vidět jasné vítězství bankovní lobby.

Zájem většiny lidí, ale i zájem státu na stabilitě veřejných rozpočtů je tu mimo záměr vlády. Tato novela je nekoncepční a likvidující další sociální jistotu v oblasti bytové politiky. V kontextu s nedávnou globální finanční krizí a ekonomickou recesí jsme nepochybně v odlišné ekonomické situaci a tento systém je potřeba reformovat. Stávající návrh ho však zlikviduje.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Sněmovna má teď díky Senátu Parlamentu České republiky mimořádnou šanci ještě zabránit tomu, abychom přišli o motivační a stabilizační prvek v oblasti podpory bydlení. Stačí vzít v potaz názor Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A s faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Richard Dolejš.

Poslanec Richard Dolejš: Dobrý večer, kolegové a kolegyně. Já bych požádal paní předsedající, aby zjedнала pořádek v jednací místnosti a aby probudila spící poslance. Tamhle kolega z ODS se válí na lavici. Prosím vás, nedělejte to, je to nedůstojné! Jděte spát případně do kanceláře! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vyslechli jsme si tuto zcela dobrou radu a budeme pokračovat vystoupením pana poslance Antonína Pavla.

Poslanec Pavel Antonín: Vážená paní předsedající, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové, kolegyně. Ač je český národ skeptický k jakýmkoli úsporám, neboť mu v podstatě na úspory moc peněz nezbyývá, najdou se však ještě takoví, kteří si alespoň nějakou finanční částku přece jen spoří.

Nejvíce využívaným spořením k ukládání úspor je stavební spoření a jedná se o výhodný a bezpečný finanční produkt. Stavebním spořením lze pak krýt případný nedostatek financí při stavění, rekonstrukci nebo zařizování bydlení bez zadlužení. Částku je sice možné vybrat až po určité době, po kterou se musí peníze ukládat, avšak jen málokdo by si odkládal peníze doma a za stejnou dobu naspořil takovou částku jako díky stavebnímu spoření. Lidé využívají této možnosti spoření i z toho důvodu, že jim stát přispívá určitou částkou jako bonus neboli státní podporu. To může být pro mnohé spotřebitele určitou motivací, jak lze své peníze za pár let o něco zhodnotit. Společnosti zprostředkovávající stavební spoření sice poskytují určitý úrok, ale ve spojení se státní podporou je toto spoření mnohem lukrativnější. Na to, jak o stavebním spoření rozhodneme a jaký bude další osud stavebního spoření, s napětím čeká více jak 4,5 mil. lidí. Přesně tolik smluv totiž v současnosti eviduje Asociace českých stavebních spořitelen.

Stavební spoření by však mělo být zachováno, a to nejen z toho důvodu, že řada našich domácností si skutečně alespoň prostřednictvím stavebního spoření tvoří nějaké úspory, ale také z toho důvodu, že tak získávají finanční prostředky společnosti například k poskytování oněch úvěrů. Jedná se o jeden koloběh, který by mohl být narušen. I bez státní podpory by i tak spotřebitelé získávali alespoň malé zhodnocení vložených vkladů a spořili si pro případ finanční nouze. Spořit doma není tolik motivující a peníze se také snáz utratí. Tím by vznikla další poptávka po úvěrech,

protože by jednoduše nebylo naspořeno. To by vyvolalo další zadlužování domácností, na které by možná společnosti poskytující úvěry nedokázaly pružně reagovat z důvodu nedostatku financí. Úspory se vždy kladně promítají do celé ekonomiky a jak by to vypadalo, kdyby nikdo nespořil a jen si půjčoval? Myslím, že si to umí každý představit.

Jedním z předních českých odborníků na systém stavebního spoření je Petr Kielar, který se mu věnuje velmi odpovědně, a proto bych se s vámi o jeho myšlenky a úvahy, které publikoval v mnoha odborných publikacích, rád podělil.

První stavební spořitelnou dnešního typu je považován spolek přátel, který vznikl v německém městě Wüstenroth. Jeho úspěch podnítil vznik řady dalších institucí, které měly podobné rysy – shromažďovaly vklady účastníků a z nich pak poskytovaly úvěry. Stavební spořitelny tím nebyly závislé na okolním peněžním trhu, na druhé straně hospodařily s omezenými prostředky. Protože hlavním cílem všech bylo získání úvěru, není divu, že poptávka po úvěrech přesahovala možnosti spořitelny. Naspořených vkladů prostě nebylo dostatek, proto se zpočátku o úvěry lo-sovalo. Když se ve 30. letech 20. století stala situace neudržitelnou, přišly dvě zásadní změny, které přinesly řešení. První byl přechod od losování k přidělování úvěru. byl vytvořen matematický model peněžních toků a na jeho základě vytvořena pravidla pro přidělování úvěru podle hodnotícího čísla. Tato pravidla jsou v podstatě stejná, jako je známe v současnosti. Pro získání úvěru je nutné spořit stanovenou dobu, a tím dávat peníze k dispozici pro poskytování úvěru ostatním. Přidělování úvěru sice odstranilo prvek náhody při výběru zájemců o úvěr, ale ani ten nejlepší postup nemohl odstranit další problém, kterým byl nedostatek zdrojů. Přirozeně, pokud chtěli všichni čerpat úvěr co nejdříve, pak muselo velmi rychle dojít k tomu, že spořitelny začaly docházet peníze.

Druhou změnou bylo, že účastníkům stavebního spoření se dostalo státní podpory, zpočátku nepřímo prostřednictvím daňových úlev, později byla tato výhoda doplněna přímou státní podporou. S příchodem této podpory pak vznikla skupina účastníků, kterým se vyplatilo spořit, aniž by využili možnost čerpat úvěr. Tito účastníci přinesli do systému tolik potřebné zdroje, které mohly být využity pro rychlejší poskytování úvěru. To je důvod, proč se takovým účastníkům říká přátelští. Díky nim je celý systém stabilní a ti, kdo mají zájem o úvěr, jej získají podstatně dříve.

Když něco dobře funguje, máme občas tendenci zapomínat na důvody. Proto se ve všech státech, kde stavební spoření existuje, tu častěji, tu méně často vede diskuse na téma, proč dávat státní podporu lidem, kteří takzvaně pouze spoří. Tato diskuse proběhla i na Slovensku. V roce 1997 tam byli takzvaní přátelští účastníci fakticky zrušeni a státní podporu získávali pouze ti, kdo prokázali využití naspořené částky na

bytové potřeby. Vývoj však velmi rychle ukázal, že povinnost dokládat účelové použití vlastních úspor přátelské účastníky od vstupu do systému odrazuje. Zájem o stavební spoření prudce klesl a bylo zřejmé, že systému by zanedlouho došly zdroje. Proto bylo výše uvedené opatření zrušeno a od roku 2000 mohou státní podporu čerpat opět všichni.

Podobné diskusi se nevyhnula ani kolébka stavebního spoření, Německo. I tam donedávna platilo, že přátelští účastníci mohou po uplynutí vázací lhůty použít naspořenou částku libovolným způsobem, aniž by ztratili nárok na státní podporu. K zásadní změně došlo v Německu před dvěma lety. Od tohoto roku mohou naspořenou částku libovolně použít pouze osoby mladší 25 let. Ostatní účastníci musí prokázat využití ke stanovenému účelu, jinak o podporu přijdou. Jedná se tedy o podobný zásah jako na Slovensku? Zdaleka ne. Stavební spoření se totiž zároveň stalo součástí rozsáhlé penzijní reformy. Německá penzijní reforma mimo jiné zahrnuje podporu soukromého spoření občanů, kteří si tak mohou kompenzovat budoucí pokles státem zaručené penze z průběžného systému. Občan, který pravidelně spoří na některý z vybraných finančních produktů, získá od státu příspěvek. A jak to souvisí se stavebním spořením? Mezi certifikovanými produkty, pomoci kterých je možno spořit na důchod, je vedle penzijních fondů a jiných možností také stavební spoření. Účastník tak může kromě příspěvku na stavební spoření získat ještě další příspěvek ve výši do 154 eur ročně. Německo tedy využilo bezpečného a oblíbeného stavebního spoření na penzijní reformu. Účastníci musí pro zachování státní podpory spořit až do penzijního věku, což povede k prodloužení doby spoření. Díky tomu je konečný dopad této změny na tvorbu zdrojů velmi pozitivní. Uvidíme, kam se stavební spoření vydá v České republice.

Zrovna tak by šlo použít slova předsedy Asociace stavebních spořitelny České republiky Vojtěcha Lukáše, který říká: Je pravda, že o rozšíření účelu se hovořilo, ale nikoliv v souvislosti s přísnější kontrolou účelovosti, ale především v souvislosti s podporou úvěrového procesu stavebních spořitelny. Diskutovalo se například o využití úvěrů na stavbu garáží nebo jiné vybavenosti bydlení, případně na nákup nebo rekonstrukci rekreačního bydlení. Například v Rakousku s pomocí stavebního spoření je možno financovat i náklady na vzdělání, studium nebo i péči o seniory, což dává samozřejmě smysl v souvislosti s nepříznivým demografickým vývojem v Evropě a s problémy, které nastanou v péči o stárnoucí populaci.

Zásadní diskusi o rozšíření účelovosti bychom si dovedli představit i v České republice. Zdanění výnosů ze stavebního spoření by se asi nijak zásadně do vývoje trhu nepromítlo. Mohlo by sice znamenat odliv určité části klientů, kteří jen spoří a mají i několik smluv, na které ani nečerpají státní podporu, i tak to považují za bezpečné ukládání peněz s výnosem

vyšším, než jim nabízí většina bank. Kdyby byly výnosy zdaněny, měli by nižší zisky a možná by na druhou nebo další smlouvu už nespořili. Žádný zásadní zásah by to však zřejmě nebyl. Odhadujeme, že stát by na daních z výnosu stavebního spoření mohl získat podle mého názoru asi 1,5 mld. korun.

Já osobně považuji státní dotaci stavebního spoření za účelně vynaložené prostředky. Jedná se o podporu bydlení, a to v té oblasti, kde je role stavebních spořitelů nezastupitelná. Úvěry ze stavebního spoření jsou většinou v řádku desítek až stovek tisíc korun a slouží především –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas vypršel, ale můžete dokončit větu. (Posl. Antonín: Mohu dokončit?) Samozřejmě, jsem benevolence sama. (Posl. Antonín: Já než to najdu...) Tak se to nevyplatí. Tak přistě.

Hlásí se pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Protože už je po půlnoci, chtěl bych všem kolegům a kolegyním popřát hezké čtvrteční ráno a chtěl bych připomenout, že to byla vládní koalice, tzn. ODS, TOP 09 a Věci veřejné, které si odhlasovaly noční jednání Poslanecké sněmovny. Ranní jednání Poslanecké sněmovny až do 9 hodin. A vzhledem k tomu, že mám přece jenom pocit, že poněkud upadá morálka ve vládních lavicích v sále Poslanecké sněmovny, a myslím si, že by stálo za to, abychom znovu popřemýšleli, zdali by nebylo lepší vzhledem k tomu, že řada kolegů už tady usíná přímo v sále, přece jenom odročit projednávání tohoto bodu, tak bych chtěl dát procedurální návrh na přerušení projednávání a odročení, tentokrát do 22. prosince.

Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zazněl, musím vás odhlásit, a jen co se přihlásíte svými hlasovacími kartami. Prosím všechny, aby se přesvědčili, zda jsou znovu přihlášení, protože v mezidobí jsem vás odhlásila.

Zahájí hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh, který byl přednesen. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 267, přihlášeno 85, pro 18, proti 67, návrh nebyl přijat.

Můžeme pokračovat. Hlásí se předseda vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl skutečně poprosit kolegy

ze sociální demokracie, aby se přestali flákat. Jestliže tady chtějí neustále hlasovat o odročení a nejsou schopni sehnat v průměru více než 13 až 18 hlasů, tak skutečně ztrapňují sami sebe – to by mi až tak nevadilo, na ně se stačí podívat –, ale především ztrapňují tuto Sněmovnu. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, já jsem doufal, že přece jenom přáním hezkého čtvrtečního rána navodím přátelštější atmosféru v Poslanecké sněmovně. Obávám se, že pan premiér to svým jedovatým vystoupením poněkud zkazil.

Ale chtěl bych jasně konstatovat, že návrh na to, aby se zde jednalo v těchto hodinách, předložili poslanci vládní koalice a ten návrh byl prohlásován proti odporu poslanců sociální demokracie, tuším že proti tomu hlasovali i komunisté, kteří už tady nejsou, takže vyjádřili svůj názor tím, že odešli z Poslanecké sněmovny, a myslím si, že pokud někdo prohlašuje velmi intenzivně a s velkou radostí to, že se jedná do rána, a jestliže pořádá tiskové konference během dopoledne, kde avizuje dobrou kondici a to, že tady do rána bude a že tady bude celý pátek, sobotu, neděli, pondělí, úterý, středu, čtvrtek, pátek a ještě příští sobotu a neděli, tak si myslím, že by tady měl sedět a měl by hlasovat. Já myslím, že to je jednoduchá logika. My se té logiky budeme držet. A já myslím, že je projevem velmi výrazné solidarity poslaneckého klubu sociální demokracie, že zde ještě je tolik sociálních demokratů během jednání, i když jsme nesouhlasili s tím, aby Poslanecká sněmovna jednala v těchto ranních hodinách. Ale znovu opakují, bylo to přání vládní koalice. My jsme demokraté, respektujeme, že jste si to prohlasovali, a jsme připraveni tady s vámi ty příští hodiny strávit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další vystupující pánové, Kalousek, Stanjura, Rath.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ve vší účtě, v redislokaci komunistů se pan předseda Sobotka mylí. Komunistů jsou tu pořád mraky. (Potlesk, smích.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Sobotka chtěl navodit přátelskou atmosféru. Chci připomenout včerejší noc, kdy nám asi v 0.04 popřál hezké, pěkné ráno, načež se sbalil, odjel a nebyl tady, tak já jsem se tak marně těšil, že dnes to bude to samé. Vidím že ne. Tak je dobře, že

tu budete dneska s námi. Nemusíte nás pořád zkoušet. Nám to nevadí. Pořád nás je čtyřikrát až pětkrát víc než vás, tak tady neříkejte, kolik je tady sociálních demokratů. Někdy 12, někdy 13, teď vás bylo myslím 18. Zřejmě se vám střídají směny, nebo jak to máte.

Nicméně pro svůj návrh, aby byl přijat, vy to víte moc dobře, a říkali jsme to na tiskové konferenci, aby se mohlo hlasovat, nás musí být 67. A abyste svůj návrh prosadili, tak úporně to navrhuje, musí vás být aspoň 34 : 33, aby vám to vyšlo. Sežeňte si 16 kolegů a pak přijďte vážně hlasovat. Jinak si jenom hrajete. Nám to nevadí. Vy tomu nevěříte. My tady budeme dneska, zítra, pozítří atd.

Já bych chtěl vzkázat prostřednictvím paní předsedající panu poslanci Rathovi, aby mi neskákal do řeči. On si jediný tady myslí, že je vtipný. My ostatní ne. (Potlesk.) Může být vtipný, když bude mít slovo. Když slovo nemá, tak je škoda, že mluví a ruší ostatní.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, zaznělo toho hodně, já jsem na jednu stranu velmi rád, že si tady pan ministr financí sebekriticky vzpomněl na své působení za minulého režimu ve straně Národní fronty a že to zde připomněl, to mu děkuji. Je jedno, jestli někdo byl komunista nebo blízkým spolupracovníkem, téměř bratrem komunistické strany a členem Národní fronty. Takže to vám děkuji, že jste to sebekriticky připomněl. Ostatní dnešní komunisti bohužel odešli. To je další fakt.

Panu premiérovi bych chtěl připomenout to, co už tady zaznělo. Přece, pane premiére, jste to vy, kdo jste tady chtěli jednat neustále nonstop. Spíš je s podivem, že tady vy pořád nesedíte. Každou chvíli někdo od vás chybí. My jsme jasně říkali, že tady sedět nechceme, že nám tento stachanovsko-nečasovský způsob politiky nesedí, že by se hodil možná do let 50., kdy by vás jistě ocenili třeba řádem srpu a kladiva nebo něčeho podobného, za ten úžasný politický výkon, že tady sedíte 24 hodin neustále. Teď by to byl nevím jaký řád, asi kapitalisticky rozkradené banky nebo něčeho takového. Ale dámy a pánové, nejsme to my, tak proč proboha se divíte, že tady nás je 10 – 15 – 20 – 30, myslím, že to je docela úspěch na to, že jsme s tím nesouhlasili a že jsme proti tomu, tak myslím, že to je docela úspěch. Vy už jste tak zažraní v té totalitě, že chcete vnutit všem ostatním ten svůj stachanovsko-nečasovský způsob jednání, ale ten nám nevnutíte. Jestli sem chcete pozvat třeba policii, aby nás donutila, tak to udělejte, ale prosím, uvědomte si –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas pro vaši faktickou poznámku již vypršel, pane poslanče.

Poslanec David Rath: My jsme to skutečně nechtěli. My jsme to skutečně nechtěli.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já vám doporučuji – než vystoupí s další faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš, já bych poprosila všechny stojící pány poslance, jestli by nevážili zpět usednutí do svých lavic. Ono to bude jistější.

Prosím, pane poslanče. (Smích, potlesk.)

Poslanec Jiří Dolejš: Vážené kolegyně, kolegové, já se stojících poslanců koalice nebojím. Klidně stůjte.

Já bych se chtěl ohradit vůči výroku pana premiéra o tom, že jednání Sněmovny díky postupu sociální demokracie je nedůstojné. Nezlobte se na mě, ten, kdo se tady válí na lavicích a spí, nejsou poslanci sociální demokracie, ale vaši poslanci ODS! Ale o tom jsem hovořit nechtěl.

Já vám tady ocituji článek iDnes: ODS má taktiku proti levici, brzdila schůzi. Nečas vyfasoval přezdívkou Fidel. Když už nemá ODS momentálně v parlamentu sílu přehlasovat levici, rozhodla se jí její převahu alespoň osladit brzděním schůze. Místopředseda ODS Petr Nečas více než půl hodiny pečlivě četl jako telefonní seznam body z programu a navrhoval jejich vyřazení. Kvůli délce projevu si od komunistů vysloužil přezdívkou Fidel.

Víte, když dva dělají totéž, není to totéž. Když toto dělala v roce 2010 ODS, tak to vlastně bylo skvělé, protože účel světí prostředky. Když podobné prostředky použije sociální demokracie, tak je to špatné. Tak je to špatné a je to nedůstojné. Nezlobte se na mě, my používáme stejné prostředky jako vy, nedivte se. Máme na to právo a nezpochybňujeme to, že v roce 2010 jste postupovali podobným způsobem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická. Pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Já bych tady pokračoval a navázal na pana kolegu a reagoval na něho, protože myslím, že ze stejné kategorie je nedávné tady velmi silné volání, které zaznívalo z úst některých koaličních poslanců, především poslance Jeništy a Bendla, kteří tady plakali nad arogancí jakéhosi Davida Ratha, že si dovoluje svolat zastupitelstvo Středočeského kraje na sedmou hodinu ráno, a já to –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já vás požádám, abyste se vrátil k věci.

Poslanec David Rath: To je, promiňte –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická poznámka není určena k tomu, abyste si tady říkal, co vás zrovna napadne.

Poslanec David Rath: Promiňte, to je – vy nevíte, co chci dopovídat. Tak mi neskákejte, prosím, do řeči.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To opravdu nevím.

Poslanec David Rath: Prosím, neskákejte mi do řeči, já vám také neskáču do řeči, je to neslušné, paní předsedající.

Takže dámy a pánové tady plakali nad tím, a proč nepláčou dnes tito poslanci nad tím, že tady zasedáme v jednu hodinu v noci? To není žádná arogance? Proč tady nekřičí pan poslanec Bendl a Jeništa nad arogancí premiéra Nečase a dalších, kteří toto způsobili a dělají? To není arogance, jednat tady v jednu hodinu v noci, ve dvě, ve tři, o sobotách, o nedělích? Čili to je v pořádku, to se jim líbí, s tím souhlasí, ale když to udělá někdo jiný a dovolí si něco svolat na sedmou hodinu ráno, tak je to nabubřelost, arogance, nevhodnost, to je přesně váš nadřazený přístup. Prostě vy ty lidi fackovat můžete, protože vy jste něco lepšího, vy jste prostě něco jako naldidi, takže vy si to můžete dovolit, ale běda, když to někdo aplikuje na vás. Byť náznakem. Tak to jste – tady pan ministr financí mě vyzývá – dokonce říká tady: Zkus to! Já se nenechám vyprovokovat –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, čas faktické vám uplynul.

Poslanec David Rath: Já jsem klidná osoba, já nejsem rváč a hulvát, jako vy, pane ministře. A už vůbec ne opilec.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Stačí. Ještě někdo chce vystoupit s faktickou poznámkou? (Nikdo.)

Tak budeme pokračovat v obecné rozpravě a prosím pana poslance Robina Bömnische.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo paní místopředsedkyně. Já musím omluvit své dva kolegy, kteří mluvili přede mnou. Oni totiž neznají Murphyho zákon regresivních úspěchů, který říká: vloni to bylo lepší.

Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení členové vlády, v první části jsem se věnoval principům stavebního spoření, jeho důležitosti pro stabilitu státu a pro význam v oblasti podpory bydlení. V druhé části se chci věnovat ještě důležitějšímu problému a tím je možná neústavnost i této novely.

Ústavní soud rozhodl, že původní zákon, kterým se změnila právní úprava stavebního spoření, není v souladu s Ústavou. Napadený zákon č. 348/2010 Sb. byl přijat ve zkráceném jednání ve stavu legislativní nouze, a niž by pro takový postup byl dán důvod. Tím došlo k porušení některých ústavních principů, jež se vážou k průběhu zákonodárné procedury. Z tohoto důvodu Ústavní soud tento zákon zrušil uplynutím dne 31. prosince 2011.

S ohledem na námitky skupiny poslanců však přistoupil i k posouzení obsahu napadeného zákona. Snížení příspěvku do budoucna, tedy počínaje rokem 2011, pro všechny účastníky stavebního spoření sice neshledal v rozporu s ústavním pořádkem, protože se nejedná o případ nepřipustné nepravé retroaktivity. Rozpor s ústavní zásadou právní jistoty a legitimního očekávání ale naopak shledal ve vztahu k mimořádnému zdanění příspěvku na stavební spoření za rok 2010. Ustanovení napadeného zákona, která ukládají mimořádnou daň na příspěvek na stavební spoření za rok 2010, proto zrušil již ke dni vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů. Rozhodnutí Ústavního soudu poukazuje na způsob jakým tato vláda předkládá a schvaluje zákony.

V této souvislosti jsou navrhovatelé zřejmě nepoučitelní. Už nyní je totiž mnohými právníky poukazováno na neústavnost i dnes projednávané vrácené novely. Například v článku na iDnes.cz ze 2. září 2011 se nad porušováním ústavních principů zamýšlí advokát Jan Tryzna. Dovolím si některé jeho závěry připomenout.

Ministerstvo financí chce nyní umožnit, aby komerční banky získaly oprávnění nabízet stavební spoření, avšak nevyžadovalo by se, aby byly splněny takové podmínky, které musí splnit stavební spořitelny. Ty ale mají ve srovnání s jinými finančními institucemi včetně komerčních bank mnohá omezení. Na trhu stavebního spoření by tak vedle sebe působily dvě skupiny subjektů. Stavební spořitelny, pro něž budou platit přísná pravidla týkající se nakládání s uloženými prostředky spořicími klientů, a banky, pro které taková pravidla platit nebudou. Porušení principu rovnosti povede k diskriminaci a rizikům. Takové řešení se zdá z pohledu ústavního práva problematické, protože je evidentně porušován jeden ze základních ústavních principů, a to princip rovnosti. Banky nebudou tak omezovány ve svých investičních aktivitách, a tím pádem budou schopné nabízet svým klientům do určité míry výhodnější podmínky než stavební spořitelny, jejichž činnost zůstane přísně regulována. A to bude stavební spořitelny

diskriminovat a fakticky jim znemožní regulérní konkurenční boj. Dalším negativním prvkem bude větší riziko ohrožení vkladů spořicími klientů u bank. Ty se totiž budou moci pouštět do sice výnosnějších, ale zároveň rizikovějších investic.

Žádná stavební spořitelna u nás dosud nezkrachovala, zatímco bank již několik. Problém je v tom, že prostředky na stavebním spoření jsou vázány po dobu šesti let. Před uplynutím této doby nemá klient možnost získat své úspory zpět bez sankcí. Nebude proto moci v případě, se banka dostane do finančních potíží, své úspory rychle vybrat, jako je to možné třeba u spořicími a běžných účtů, a bude v takovém případě odkázán na plnění z fondu pojištění vkladů, jehož výše je však zákonem limitována. V praxi pak mnohdy klienti nebudou schopni rozlišit mezi výhodami stavebního spoření u stavebních spořitelen a bank, takže lze očekávat, že budou preferovat výhodnější podmínky bank, aniž by si uvědomovali vyšší riziko. To může vést skutečně k odlivu klientů od stavebních spořitelen směrem k bankám, a tedy k potížím stavebních spořitelen. Může být dosaženo přesně toho, čemu chce zřejmě Ministerstvo financí zabránit, totiž destabilizace celého sektoru stavebního spoření. Zmaření investice a porušení pravidel rovnosti.

Otázkou také zůstává, zda je navrhovaná úprava slučitelná s mezinárodními závazky plynoucími ze smluv o ochraně investic a s evropskými regulemi. Stávající stavební spořitelny totiž musely splnit přísné podmínky pro vstup do odvětví, takže jejich vlastníci mohou považovat legislativní zásah za zmaření své investice. Česká republika s tím má bohaté zkušenosti a nevychází z těchto sporů běžně jako vítěz. Narušena může být také rovnost v pravidlech hospodářské soutěže podle evropského práva. Zarážející je zejména to, že Ministerstvo financí usiluje o změnu právě a jen u stavebního spoření.

Je třeba si tedy říci zda stavební spoření, ano či ne. Pokud řekneme že ano, pak nemůžeme schválit novelu, která jej zároveň diskriminuje. Opětovně se tedy vystavujeme jejímu dalšímu projednávání u Ústavního soudu a zřejmě i mezinárodních arbitrážích.

Stavební spoření není žádným českým specifickým. Jak připomíná na webu finance.cz Karel Pavlík, v České republice funguje stavební spoření od února roku 1993. V současné době funguje stavební spoření kromě České republiky ještě v šesti evropských zemích a v dalších probíhají diskuse o jeho zavedení. Nejvyššího pokrytí trhu dosahuje stavební spoření v Rakousku – celých 67 %. Česká republika je hned na druhém místě s pěti miliony smluv a 49% pokrytím trhu. Medailové pozice z hlediska procentuálního pokrytí trhu uzavírá Německo s 36% pokrytím trhu. O německé a rakouské zkušenosti zde mluvil kolega Václav Votava. To ale nejsou jediné země, kde takový model spoření existuje.

Zdaleka nejkratší dobu funguje stavební spoření v Rumunsku, a to od roku 2004. Na tamním trhu spolu soupeří dvě stavební spořitelny s celkovým počtem přibližně 300 tisíc smluv, čímž pokrývají jen asi 1 % trhu. Státní podpora stavebního spoření je tu velmi vysoká, celá čtvrtina ročního vkladu, maximálně však z 1000 eur. Účastník stavebního spoření tak za rok může od státu získat až 250 eur.

Obyvatelé Chorvatska si mohou uzavřít smlouvu o stavebním spoření od roku 1998. Pět místních stavebních spořitelen eviduje celkem přibližně 700 tisíc smluv, což odpovídá jen 16procentnímu pokrytí trhu. Státní podpora je ve výši velmi slušných 15 %, maximálně však z 680 eur, což pro klienta znamená, že může od státu získat až 102 eur za rok.

V Maďarsku existují stavební spořitelny od roku 1997. Podle údajů z roku 2006 je pokryto asi 8 % trhu. Systém stavebního spoření je v Maďarsku relativně složitý a v současné době prochází rozsáhlými změnami.

Na Slovensku bylo stavební spoření zavedeno v roce 1992. Třem slovenským stavebním spořitelnám se daří pokrýt 20 % trhu s počtem 1,1 milionu existujících smluv o stavebním spoření. Percentuálně je státní podpora pro rok 2011 stejná, jako má být i u nás, tedy 10 %, ovšem maximálně 66 eur.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Sněmovna má teď díky Senátu Parlamentu České republiky mimořádnou šanci ušetřit z rozpočtu nemalé prostředky předejitím mezinárodní arbitráže, učinit krok k záchraně jedné z možností podpory bydlení pro občany naší země a zabránit tomu, aby se předkladatelé opět znemožnili u Ústavního soudu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan poslanec Rath s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, zhruba před deseti minutami, možná čtvrt hodinou, tady u tohoto pultíku pan premiér se rozčiloval nad tím, že je tady málo opozičních poslanců, kteří tuto schůzi nechtěli, nechtěli ji po půlnoci, nechtěli ji takto, jak pan premiér, a podívejte se do vládních lavic. Teď konečně přichází pan premiér, pan předseda klubu ODS, kteří tady chyběli. Není tady pan předkladatel. Pánbůh ví, kde zase je. Není tady předseda klubu TOP 09, který už dorazil asi ze Suchej Lozi, ale už zase někam odjel. A není tady ani předseda klubu Věcí veřejných.

Čili pane premiére, vy jste tady před chvílí hřímal, jaká je ubohá účast poslanců opozice, kteří nechtěli toto jednání takto v noci. Ale vy, kteří jste ho chtěli, tady nejste. Takže pane předsedo vlády, prosím, zavolejte si své lidi, a když to neumíte, tak to udělám já za vás.

Já tedy navrhuji přerušit tento bod do 24. prosince letošního roku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o procedurálním návrhu, který byl přednesen panem poslancem Rathem. Až se dostaví všichni poslanci, přihlásí se svými hlasovacími kartami, abychom věděli počet přítomných v sále. Kolegové a kolegyně, odhlásila jsem vás, prosím, přihlaste se opět. Budeme hlasovat, jakmile bude dosaženo kvora.

Zahájuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 268, z přihlášených 85 poslanců pro 16, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Další přihlášený poslanec do obecné rozpravy je pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Ještě jednou pozdní dobrý večer, nebo ráno, teď nevím ani, jak bych to v této chvíli řekl. Jsem tu v krátké době už podruhé, abych vyjádřil postoj člena klubu sociální demokracie, a samozřejmě asi velmi složitě bych hledal nějaká jiná slova, pakliže bych nechtěl tady číst nálezy Ústavního soudu nebo stanoviska právníků, tak jak to tady bylo již řečeno a čteno. Nicméně na tom není nic špatného, protože všechny tyto materiály, které tady byly čteny a předkládány, byly materiály pravdivé a podporovaly ten náš názor, náš názor levicového subjektu, který zastupuje nikoli úzkou skupinu obyvatel, ale především těch spodních 10 milionů obyvatel. A 5 milionů z těch 10 milionů má stavební spoření.

My jsme považovali a považujeme stavební spoření jako bankovní produkt s prorůstovým charakterem. Nicméně úpravy, které jste tou novelou zákona na něm provedli, z toho prorůstového charakteru svým regresivním významem udělaly z toho stavebního spoření málo zajímavý produkt a to ztížilo život celé řadě lidí, kteří tyto peníze spořili na rekonstrukci bytu nebo na koupi domu. Domnívám se, že proto nemám co měnit na mém postoji, a samozřejmě tady vystupuji v kontextu klubu sociální demokracie, abychom vám své postoje objasnili a snažili se vás přesvědčit k tomu, abychom tento zákon nepodpořili společně, aby ta hesla o vládě rozpočtové odpovědnosti nabyla nějaké pravdivosti, nikoli jenom deklaratorní, ale také faktické. Myslím si, že to je na tom to nejdůležitější v této chvíli.

Já znovu říkám, v této noční době, nebo brzké ranní době, teď je 0.47, těžko se to popisuje, že bychom měli najít cestu k tomu, že v té Sněmovně máme nějaké opodstatnění.

Nepřinesl jsem si s sebou štos materiálů, tudíž v této chvíli jsem asi řekl, co jsem chtěl říci, a ani nevyužiji dostatečně svého času. Budu k vám takto shovívavý. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče, a zvu k mikrofonu pana poslance Jana Hamáčka.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, pokud si vzpomínáte na mé první vystoupení, které zde probíhalo včera, někdy mezi 6.47 a 6.57 ráno, tak já jsem zde mluvil o situaci ve Velké Británii a upozorňoval jsem zde na některá rizika, která tento zákon obsahuje. Odhadoval jsem také možný budoucí vývoj na trhu, nebo v rámci podnikání s produkty stavebního spoření. Rovněž jsem se zastavil u historie stavebního spoření. Nyní mi dovolu, abych na svá slova z toho rána včerejšího navázal a zastavil se u toho, jaké jsou argumenty, které lze nalézt pro podporu stavebního spoření, protože tento zákon, jak všichni víme, protože o něm diskutujeme, předpokládám, třetí den, snižuje podporu stavebního spoření. Pro tu argumentaci, abych uvedl zdroj, si stejně tak jako včera, vypůjčím argumenty kolegy Mládky.

Já mám za to, že pro podporu stavebního spoření existuje celá řada argumentů, které se dají rozčlenit na mikroekonomické z pohledu účastníků stavebního spoření, makroekonomické z pohledu stability celé ekonomiky a samozřejmě argumenty sociální.

Za prvé je třeba říci, že úvěry, které stavební spořitelny obvykle poskytují, tak jsou poskytovány za nižší sazby než srovnatelné úvěry na bydlení, což je výhodná věc a platí to zejména v dobách, která nás nyní teď netrápí, ale platí v dobách vysoké inflace.

Za druhé je rovněž pravdou, že stavební spořitelny mohou svým klientům nabídnout kolektivní fixní sazbu až na 15 až 20 let, zatímco drtivá většina hypoték, které jsou na trhu v České republice, má fixaci podstatně kratší. Je to fixace na rok, na tři, na pět let. A samozřejmě v dobách, kdy jsou úrokové sazby nízké, tak je velmi výhodné mít úvěr s krátkou fixací sazby, což je situace v současné České republice. Nicméně rovněž platí to, že aktuální krátkodobá nízká úroková sazba může v tom dlužníkovi, klientovi, vyvolat klamný dojem, že takovou sazbu platit déle, než je ta doba fixace.

Příkladem takového iluze mohou být hypotéky s tzv. proměnlivou sazbou, nebo ARM hypotéky ve Spojených státech, které byly poskytovány v dobách nízkých úrokových sazeb počátkem 21. století. Nicméně s pozdějším růstem sazeb došlo k navýšení měsíčních hypotéčních splátek až o desítky procent a to vedlo k neschopnosti splácet hypotéky ze strany mnoha amerických dlužníků a velmi významně to přispělo ke globální krizi. To je podle mého názoru velmi klíčový argument a bylo by dobré jej vzít v potaz. Je zde pravdou, že čistě teoreticky v dobách vysokých úrokových sazeb může být řešení překlopení hypotéky s vyšší sazbou na úvěr stavební spořitelny se sazbou nižší. Rovněž tedy argument pro podporu stavebního spoření.

Za třetí. Úvěry od stavebních spořitelů jsou dostupné pro všechny členy kolektivu, neboli pro všechny příjmové skupiny obyvatelstva, které splňují podmínky pro udělení úvěrů nebo meziúvěrů.

To byly ty argumenty mikroekonomické, argumenty pro podporu stavebního spoření. Z pohledu makroekonomického stavební spoření podporuje bytovou výstavbu a rovněž podporuje modernizaci bytového fondu. Za druhé je rovněž pravda, a to je také velmi důležité, že stavební spořitelny přispívají k finanční stabilitě ekonomiky jak z pohledu přijatých vkladů, tak rovněž z pohledu poskytnutých úvěrů. Jako příklad České republiky lze uvést, že k 30. červnu roku 2010 dosáhly tyto vklady u stavebních spořitelů přibližně 430 miliard korun a tvoří tak asi 12 % celkových finančních aktiv českých domácností, což je nepochybně velmi významný podíl.

Je pravdou, že někdy můžeme zaslechnout protiargument, že v případě absence stavebních spořitelů by čeští střadatelé investovali své prostředky do jiných institucí finančních, například do bank. Ale tady nemyslím, že s tím lze tak úplně souhlasit, protože s ohledem na vysoké a relativně bezrizikové zhodnocení vkladů u stavebních spořitelů ve výši 7 až 12 procent, což je závislé na datu uzavření smlouvy a na rozdílné výši státní podpory, kterou tento zákon právě mění, tak účastník stavebního spoření v České republice neměl by potřebu a nemá potřebu své prostředky investovat do jiných finančních instrumentů, jako jsou například akcie nebo podílové fondy, jejichž hodnota během krize podstatným způsobem klesla. Tedy ten fakt, že zde byly stavební spořitelny a jsou zde stavební spořitelny, znamenal, že ten klient byl uchráněn od negativního vývoje na finančních trzích během krize, a tedy stavební spořitelny si hrály v celé této věci klíčovou stabilizující roli.

Za třetí z toho makroekonomického pohledu je třeba říci, že úvěrová aktivita stavebních spořitelů v roce 2009 ukázala větší stabilitu než například hypoteční trh, neboť hypoteční banky v tom roce 2009 poskytly meziročně o 42,3 % úvěrů méně, vyjádřeno v korunách, zatímco objem úvěrů poskytnutých stavebními spořitelny klesl pouze o 10 %. Ten rozdíl je jasně viditelný.

Za čtvrté. S ohledem na svou konzervativní politiku a dobrou znalost svých klientů, která je důsledkem dlouhodobého testování v průběhu spouštěcí fáze, protože jak všichni, kteří jsme klienty stavebních spořitelů, víme, že oni mají velmi dlouhou dobu na to, aby se přesvědčily o tom, zda my jako klienti jsme klienty spolehlivými, tak z tohoto ohledu stavební spořitelny dlouhodobě vykazují nízký podíl úvěrů v selhání, tzn. úvěrů, které nejsou spláceny déle než devadesát dnů. Tento podíl nesplácených úvěrů se koncem roku 2009 blížil cca dvěma procentům na celkových úvěrech, zatímco tento údaj v celém bankovním sektoru byl až 2,6 %.

Dovolte mi ještě v závěru svého vystoupení ke stavebnímu spoření říci, že vidím i další přínosy stavebního spoření, tudíž jsou zde důvody pro zachování stávající podpory. Je to tvorba základního kapitálu pro děti na bydlení, podpora stability domácnosti ve stáří a v neposlední řadě i podpora spornosti domácnosti.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Faktická poznámka pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, tak co na plat. Máme skoro jednu hodinu, sál poloprázdný. Třeba navrhnout přerušení bodu do 5. prosince. (Hlasy z pléna: Už bylo hlasováno. Včera bylo hlasováno.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Rath navrhuje přerušení. Samozřejmě, že vás odhlásím. Všichni jste, kolegyně a kolegové, odhlášení.

Prosím, přihlaste znovu své hlasovací karty. (Sál se zaplňuje přicházejícími poslanci. Lavice poslanců KSČM jsou stále prázdné.) Pro přicházející kolegy a kolegyně opakují, že budeme hlasovat procedurální návrh. Mezitím jsem vás odhlásila. Prosím, přihlaste se opět.

V tuto chvíli zahajují hlasování. Ptám se, kdo návrh vznesený podporuje. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 269. Z přihlášených 88 poslanců pro 17, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat dalším vystoupením. Přihlášen je pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Máme přesně jednu hodinu, už jsem tu téměř 21 hodin. Jak jsem řekl, stále jsem svěží a koukám na tváře koaličních poslanců a ti jsou taky stále svěží. I přesto, že jsem tu 21 hodin, tak v sobě mám naději, protože je známým faktem, že tyto zátěžové testy, zátěžové vztahy dokážou sblížit. Dokážou sblížit lidi. Já si myslím, až tato procedura jednou skončí, že si všichni padneme kolem ramen, že budete mít rádi Davida Ratha a prostě všecko bude fajn.

Nevím teďka, jestli mám dát další z analýz, z dalších textů o stavebním spoření. Myslím si, že už těch textů bylo dost. Já se přiznám k jedné věci. Já jsem začal mít rád politiku hnedka v 90. roce, když jsem byl ještě malý a měl jsem takovou zvláštní úchytku, a drží mě bohužel doteďka, kdy jsem

v té politice – sleduji stále diskusní pořady. Mám rád diskusní pořady, které jsou nyní v neděli. Kdysi byly v sobotu, v neděli. A odstartoval to pořad, tuším se jmenoval se Co týden dal. Moderoval ho legendární Ota Černý a ten tam měl vždycky takovou frázi: “Co na to občan?”. Co na to občan? – a to tady, myslím, ještě nepadlo. Dneska tady diskutujeme, a včera, o tom, co na to poslanci, co na to jednotliví kolegové, a nezeptali jsme se, co na to občan.

Já jsem si dovolil vytáhnout pár názorů občanů z prestižního serveru www.parlamentnilisty.cz a chtěl bych vám je tady přečíst. Upozorňuji, že většinu jsem silně cenzuroval. A to, že tyto názory tady budu číst, neznamená, že s nimi souhlasím. Ale z větší části ano samozřejmě. Takže bych začal. Takže nyní co občan na to, když soud zrušil škrtý ve stavebním spoření.

Uživatel s jménem M.I.: Stát zasáhl již do platných smluv uzavřených za podmínek, kdy se veřejně přislíbilo, že se bude přispívat tolik a tolik, když občan splní ty a ty podmínky. Měli by to dodržet. Když ne, jakákoliv třeba i penzijní reforma garantovaná státem bude nedůvěryhodná, protože nezaručí platnost smlouvy po stanovenou dobu.

Potom je tady uživatel nebo uživatelka s jménem Praha: Tady snad už ani nejde o 4,5 tisíce nebo 3 tisíce a státní příspěvek, ale o podstatu věci. Klidně tento stát rozhodne, že smlouvy nebude plnit, a basta. A ještě se diví, že s tím střadatelé nesouhlasí. Ať tedy stát smlouvy zruší v souladu se zákonem, to jest, že nové příspěvky na nové smlouvy již nebude poskytovat a staré smlouvy dojdou se všemi nároky podle platných smluv. Potom ano, ale to, co se zde děje, je neuvěřitelné. A to chce stát ještě vyvést peníze ze státního rozpočtu do soukromých penzijních fondů, a to v době, kdy jsme finančně zadlužení a neustále nám předhazují škrtý. Mají nás za blbce?

Máme tady dalšího uživatele jménem Sting a jeho příspěvek: Vedoucí síla vypelichaných modrých ptáků následovaná Topolánkovými pohrobky 09 a vykutálenými veverkami dostala již druhé ponaučení z etického vládnutí. Zalíbily se jim totalitní manýry? Ještě že musí poslechnout poslední instanci, to je Ústavní soud, který to, jak jinak než dle ústavy, správně zhodnotil. Čekal jsem na to rozhodnutí netrpělivě. Opačné rozhodnutí by totiž popřelo veškerou úctu k uzavírání smluv, které obě strany ve svém rozhodnutí provedly, a to v dobré víře.

Potom tady máme uživatele Hobo: Silnice jsou tankodrom, počasí super a neopravuje nikdo. O nových úsecích se nedá mluvit vůbec. Mnoho známých stejně jako já vletělo do neoznačené díry v noci. Odnesla to našťěstí jenom náprava. Stejně jako mám škodu já, tak ji mají i známí. Kdo nám tyto škody zaplatí? Třeba Bárta, Kalousek a Nečas. Posíláme úctenky se složenkou Kalouskovi. Adresa je jednoduchá: Ing. Miroslav Kalousek,

PSČ Bechyně, ulice netřeba, Bechyně je malá, všichni poštáci ho tam znají. Čeští kutilové vynalezli žehličku na opravu silnic, u českých opravářů nezájem. Vyzývám ty, co si nakradli, aby z nakradeného sponzorsky zaplatili do každého okresu aspoň jednu. Co dělají Ječmínek a Vaníček v autoklubech pro motoristy? Nic. Jenom mají strach o své prebendy v dozorčí radě Sazky, aby je neodstavili od lizu. Co v té radě dosud dělali, že to tak dopadlo s vytunelovaným polostátním podnikem?

Uživatel Fery a jeho názor: Já myslím, že kdyby Kalousek, Háva a spol. udělali stojku, tak by z nich vypadlo mnohem víc. Kalousek zřejmě kvačí k tomu, co jsem psal už vloni. Lidé se přestěhují pod mosty, budou konzumovat trávu, ale Kalousek ušetří miliardy. A možná bude navržen na Nobelovu cenu za ekonomii, což by zase ovšem nepřežil pan Klaus. Miliardy šetřit, pravda, ale tak, aby se neochuzovalo vlastní obyvatelstvo. V tom je umění vlády.

Mám tady poslední dva příspěvky. Uživatel Kapitán: Ryba smrdí od hlavy. Jaká má být v zemi morálka, když koalice bez ohledu na ústavu si silou 118 hlasů protlačí co chce? Už podruhé dal Ústavní soud za pravdu ČSSD. Přece v právním státě musí platit, že již uzavřené smlouvy jsou platné, a ne že si je bude pan Kalousek přizpůsobovat, jak se to trojkoalici hodí.

Poslední příspěvek od Pavla: Jak chtějí bojovat proti korupci a podvodu, když nedodržují jasné zákony? Za co pak berou peníze? Zase není viník? Co vaše složenky, pane Kalousek? Zaplatíte vaši jasnou chybu a vzniklé škody? Ještě se nestalo, aby někdo přiznal odpovědnost.

Vážení přátelé, to byla jen ukázka názorů některých občanů. Některé jsem musel silně cenzurovat. Nechal jsem takové ty ještě přijatelné. Myslím, že jsem byl první, co slovy Oty Černého se zeptal, co na to občan, a pak jsem vám to tady takhle sdělil.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí pan poslanec Pavel Ploc. Faktická – přehlídla jsem, tak prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl tady jménem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové předat sociální demokracii Bibli, protože když je tak zoufalá, že musí neustále dokola předčítat názory jiných, ať už je to Asociace stavebních spořitelců, či čtenářů serveru Parlamentní listy, tak ať už předčítá něco skutečně moudrého z Bible.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Já už jsem oznámila pana poslance Ploce, už předtím. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Ploc: Vážená paní předsedající, kolegové, kolegyně, já jsem rád, že jste nám předali Bibli, protože já jsem jako malý chodil ministrovat a tak si budu muset některé ty otčenáše atd. připomenout. (Smích a hlasy z lavic.)

V předešlém proslovu mně vyvedl z míry potlesk z pravého spektra a já jsem se trochu ztratil a nevím, kde jsem skončil, takže nevím, kde mám začít, ale budiž. (Hlas mimo mikrofon.) Právě že bych nechtěl už to opakovat, protože už jste to slyšeli hodněkrát, hlavně z toho Ústavního soudu. Takže já začnu hrozbou.

Hrozba značných hospodářských škod státu tedy měla dle vlády spočívat v tom, že státní rozpočet by vycházel z neexistujícího právního stavu, v důsledku čehož by došlo k prohloubení deficitu veřejných financí. Tato skutečnost by měla zároveň vliv na hodnocení důvěryhodnosti České republiky na finančních trzích (hlas mimo mikrofon) – děkuji za upozornění, pane ministře – což by se projevilo ve snížení ratingu (vysloveno ratingu) a zdražení dluhové služby. Mimořádná okolnost byla spatřována s ohledem na údajnou obstrukci ze strany parlamentní opozice, která za situace, kdy nebylo možné projednat všechny předmětné návrhy vládních zákonů běžnou procedurou tak, aby nabyly účinnosti nejpozději ke konci roku, neumožnila jejich urychlené projednání již v prvním čtení.

Na první pohled je zřejmé, že vládní koalice se pokusila zneužít jinak správný a potřebný institut. Pokusila se omezit práva jednotlivých účastníků zákonodárského procesu. Ano, můžeme konstatovat, že nejvýhodnějším spořením pro občana České republiky je stavební spoření s příspěvkem státu. Nikdo to nezpochybňoval v Poslanecké sněmovně ani v Senátu. Téměř pět milionů smluv dokladuje, že spoří prakticky všechny sociální vrstvy. Ke konci roku 2009 bylo ve stavebních spořitelnách cca 314 miliard korun vkladů, což tvoří 75,7 % veškerých finančních prostředků.

Pravdou je, že průměrná úroková míra u spořicích a termínových účtů činí dvě až tři procenta ročně. Účastník stavebního spoření v současné době dosahuje zhodnocení dosahující téměř cca 6 % ročně. Přijetím vládní novely občan ztratí výhodnou možnost, jak zhodnotit své úspory. Některé občane tak mohou zmírnit dopady finanční a ekonomické krize.

Zastavil bych se u skupiny občanů, kteří i dnes, v době ekonomické krize, využijí naspořené peníze a navíc se rozhodnou s pomocí úvěru pořídit si nové nebo rekonstruovat staré bydlení. Je zřejmé, že právě jejich prostředky budou použity na stavební materiál nebo stavební práce. Z toho vyplývá jednoduchá dedukce: fungující stavební spoření má pozitivní vliv na míru nezaměstnanosti v oboru stavebnictví.

Vážení kolegové z vládní koalice, to vás opravdu nezajímá, kolik nezaměstnaných ve stavebnictví bude? Najděte odvahu a napište to na své předvolební plakáty.

Při projednávání návrhu zákona o stavebním spoření naši kolegové se pokoušejí argumentovat pozitivní i negativní zákona. Většinou se každý snaží vysvětlit určitý názor. Zkusím se na věc podívat jinak. Starší kolegové, kteří absolvovali vojenskou základní službu, si jistě vzpomenu na větu "číslo hovoří". Pojďme i my nechat hovořit holá čísla.

Rád bych vás seznámil se základními statistikami, ukazateli vývoje stavebního spoření v České republice v období let od roku 1999 do roku 2010, bez komentáře. Teď to bude zajímavé, dávejte pozor.

První ukazatel se týká počtu nově uzavřených smluv o stavebním spoření. Rok 1999 – 906 867 smluv, rok 2000 – 1 115 926 smluv, rok 2001 – 1 milion 373 smluv, rok 2003 2 097 388 smluv. – Tady můžu přeskočit.

Dáme druhý parametr – týká se průměrné cílové částky u nově uzavřených smluv u stavebního spoření fyzickými osobami. Například rok 1999 144 200 Kč a nakonec až rok 2007 285 000 Kč a v roce 2009 309 000 Kč a konečně v loňském roce 2010 to bylo 301 000 Kč.

Třetí ukazatel... můžu přeskočit.

A jako čtvrtý ukazatel tu mám naspořenou částku. V roce 1999 to bylo 93,6 miliardy korun a v loňském roce 2010 to bylo rekordních už 430 miliard korun. Já to úmyslně přeskakuju, abych vás neobtěžoval těmi všemi čísly, protože předpokládám, že jste si některá ta čísla, o kterých jsem se tady zmínil, zapamatovali, co z nich vyplývá.

Takže dosavadní pravidla pro systém stavebního spoření byla zřejmě nastavena správně a měla pozitivní ekonomický důsledek. Proč tedy chceme riskovat nejasné a neuvážené kroky? Jako sportovec můžu konstatovat jediné pravidlo: Neměň trenéra, když mužstvo vítězí. Děkuji za tento názor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Hlásí se pan ministr financí Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, prosím, já nechci zdržovat, ale vzal jsem si s pokorou k srdci napomenutí pana místopředsedy Zaorálka i pana předsedy Sobotky o tom, jak pozitivně je vnímána ze strany sociální demokracie tato parlamentní diskuse, a já se ji tak snažím skutečně také vzít.

Mohl byste mi proto, prosím, pane poslanče Ploci, vysvětlit, co je to ten rating (vysloveno ratink)? Já bych se v tom potom lépe orientoval a snaže bych to pochopil. Kdybyste byl tak laskav. Nemusíte teď – příležitostně, někdy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak, pánové se potom domluví.

A nevidím nikoho, že by se hlásil s další – hlásí se pan poslanec Rath.

(Smích a hlasy v sále.) Pane poslanče, vy nemáte přihlášku řádnou. A faktická poznámka – jen bych vás ráda upozornila, že má být skutečně k věci.

Poslanec David Rath: Já jsem ještě nestačil ani mluvit a vy už mě tady kádrujete. (Smích v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Berte to jako moje přátelské upozornění.

Poslanec David Rath: Sice jste už, paní předsedající, asi v šesté politické straně, já jen asi ve třetí, ale kádrujete mě, jako kdybyste celý život byla kádruvačkou komunistické strany. Ti to taky tak dělali, že než někdo stačil otevřít pusu, tak už měl špatný posudek. Takže prosím, abyste aspoň počkala, co řeknu.

Právě ta faktická je k tomu, co tady říkal pan Gazdík. Toho jste nenapomínala, byť tady mával Bibli a dával nám Bibli. Nevím, jak to teda souvisí. Ale já jsem tam jistou souvislost zkusil najít, takže je to jednoznačně faktická k tomu, co tady vnesl pan předseda klubu TOP 09 Gazdík.

Já jsem si říkal, proč nám to dává? A pak jsem pochopil, že vlastně vládní koalice tam hledá inspiraci. A myslím si, že pro vládu je inspirací zjevení Janovo. Ocituji, co asi pan Gazdík měl na mysli: Zatroubil pátý anděl. Z dýmu se vyrojily kobylky na zem. Byla jim dána moc, jakou mají pozemští škorpioni. A nebyla jim dána moc, aby lidi zabíjeli, nýbrž aby je po pět měsíců trýznili.

Takže myslím si, že tohle je věc, kterou vládní koalice dělá velmi ráda. Bohužel ne jenom pět měsíců, ale čeká nás nejspíš trýznění čtyř let, kdy budou trýznit občany této země. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já nejsem nějakým nadšeným čtenářem jednacího řádu, ale přece jenom bych chtěl upozornit na to, že není možné říci, že faktická poznámka je k věci. Protože v jednacím řádu je napsáno: Nelze v ní uplatňovat věcná stanoviska k projednávané otázce, protože faktická reaguje na průběh rozpravy. To je text jednacího řádu. A je to proto, aby se tady teda nešířila formulace, která je evidentně i v rozporu s jednacím řádem. Já myslím, že to chápeme. Je to reakce na průběh rozpravy, ale není možné říci, že to je k věci. Já jsem tady snad ještě nikdy nikoho neopravoval kvůli jednacímu – já se tu omlouvám, opravdu mě ta věc nikdy moc nezajímala. Ale tentokrát si to pamatuji, že je to trochu jinak.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já si myslím, pane místopředsedo, že průběh jednání je skutečně to, co se dá nazvat i slovem k věci. Ale příště budu tedy formulovat tak, abych váš jemnocit pro jednací řád neurážela. Ostatně ani já nejsem žádný velký milovník tohoto čtiva.

Hlási se pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jsem přesvědčen, že paní předsedající tím také nic jiného nemyslela. Ta faktická poznámka následovala po mně.

A mohl byste nám, pane místopředsedo Zaorálku, říci, jak škorpioni souvisí s ratingem (vysloveno ratingem)?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (Se smíchem:) Pan místopředseda si to zatím zvěží.

Pan poslanec Rath vystoupí opět.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já myslím, že to tady vidíme v přímém přenosu. Ta snaha cenzurovat to, co tady říkáme a jak to říkáme.

Správně jste řekla, že nejste velkou příznivkyní čtení jednacího řádu. To je mimochodem vidět na každém kroku. Vy ani nevíte, co je tam napsáno, byť jste v této Poslanecké sněmovně stejně dlouho, pomalu jak tyto budovy. Takže je s podivem, že vás ten jednací řád takto dlouho zcela míjí a nechává chladnou.

Ale chtěl bych zde ještě upozornit na další věc, že tady jsme už druhý den dvakrát 24 hodin pomalu, a vy jste úplně eliminovali z řízení schůze dalšího místopředsedu, což je tady další zvláštnost. Vy si skutečně to řízení Sněmovny doslova vykládáte dost po svém. Takže myslím si, že to je také dobře se na to podívat, protože také to o něčem svědčí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Teď vystoupí pánové Gazdík, Paggio a – dohodněte se, pánové, na pořadí.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se omlouvám. Bývaly časy, kdy to bývalo aspoň vtipné. Prosím, neurážejme aspoň ženy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Paggio, nebo pan místopředseda Zaorálek?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych chtěl sdělit, že já nejsem nijak frustrovaný z toho, že neřídím Sněmovnu. To bych chtěl ujistit, aby to nepůsobilo dojmem, že teda se nějak – já chápu, že ta situace je

choulostivá, má své zvláštnosti. Takže nejsem tady jako někdo, kdo by trpěl.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já mám vystoupení pana kolegy Ratha poměrně rád. Je to záležitost, která ožívuje naše zasedání, jakkoliv s ním nesouhlasím téměř ve všem, co říká, tak aspoň mluví živě a zajímavě a já si ho většinou rád poslechnu. Obsahově je to nula, je to většinou varieté. Já mám varieté rád, jako každé varieté pobaví, nepoučí, ale aspoň nějakým zábavným způsobem trávíme čas.

Ale já bych byl rád, aby varieté pana Ratha neobsahovalo urážky. Urážky mi vadí a velmi mi vadí urážky vůči ženám. Takže tímto vyzývám pana kolegu skrze předsedající, aby se omluvil. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická poznámka pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Takto tedy v této Sněmovně to chodí pořád. Prostě vládní koalice nás uráží, to je v pořádku, nemusí se vůbec omlouvat. A najednou pak tady někdo vypráví, že někdo uráží nějaké ženy nebo někoho. Já jsem tady nikoho neurazil. Podívejte se do stenozáznamu, co jsem přesně řekl.

Já jsem řekl, že paní místopředsedkyně, která sama přiznala, že vůbec nezná jednací řád, tak jasně řekla, že ho tedy nezná. A já jsem pouze konstatoval, že je tady hodně dlouho. V kolikáté už je politické straně? To je urážka? To je konstatování faktu. A že paní místopředsedkyně v této Sněmovně je patnáct dvacet let, tak to taky všichni víme. Takže to bylo o délce jejího pobytu v této Sněmovně a nemělo to vazbu vůbec na její osobu. Takže jestli to berete jako urážku, podívejte se, co přesně zaznělo, a pak tady vystupujte.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka – paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer. Já si myslím, že pan poslanec Rath žádnou ženu v tomto sále urazit nemůže, protože ženy přeměňování si ega či čehosi jiného panem doktorem Rathem berou s nadhledem. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přeje si ještě někdo vystoupit? Nikoho nevidím, budeme pokračovat v obecné rozpravě. Pan poslanec Jiří Petřů je další přihlášený.

Poslanec Jiří Petřů: Vážená paní předsedající, dámy pánové, budu pokračovat v přerušném vystoupení.

Ministerstvo financí systematicky devastuje stavební spoření. Není proto divu, že se objevují nesčetné nápady, jak tento produkt lukrativní pro stavební spořitelny zachránit. Někteří kolegové zde v Poslanecké sněmovně se těžce smiřují s jakýmkoliv návrhem řešení, který přijde z naší dílny, kdyby byl sebelepší. Proto budu hovořit o návrhu, s kterým přišli ekonomové z Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Ti navrhuji použít stavební spoření na důchod, pro případ nezaměstnanosti a nadstandardní zdravotní péči a jako spoření na studium. Mimochodem to byl také návrh ČSSD v minulém období, který předložil pan kolega Radko Martínek.

Stavební spoření, které využívá téměř polovina české populace – asi 48 % – s celkovým počtem 4,9 milionu aktivních smluv... (Řečník se odmlčel.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já požádám kolegy, aby vám umožnili klidné prostředí. Ale soudím, že zas tak hluchá hladina tady není.

Poslanec Jiří Petřů: Děkuji. Dle autorů studie Budoucnost stavebního spoření v České republice zaslouží větší pozornost než jen regulaci ve formě snižování státní podpory. Jeho budoucnost vidí vedle podpory bydlení, jak jsem zmiňoval, v podpoře finančního zabezpečení pro vybrané specifické životní potřeby, jako jsou zabezpečení na stáří, spoření a nadstandardní zdravotní služby, studium či na období nezaměstnanosti. Takový krok by v konečném důsledku pomohl řešit současné i budoucí problémy české ekonomiky, protože jak podpora bydlení, tak zabezpečení na stáří, větší participace občanů na úhradě za zdravotní služby, financování studií či řešení problému tíživé finanční situace v období nezaměstnanosti jsou přesně ty oblasti, které je třeba dříve či později systémově řešit. Na trhu je stabilní finanční produkt, který je schopen tyto oblasti pokrýt. Zároveň jsme přesvědčeni, že každá koruna, kterou stát investuje do podpory stavebního spoření, se mu přímo či nepřímo vrátí.

Objem vkladů ze stavebního spoření ke konci roku 2010 dosáhl 430 miliard korun, což představovalo asi 18% podíl na celkových finančních aktivech českých domácností. Stavební spoření se tak co do oblíbenosti ukládání finančních prostředků zařadilo na druhé místo za běžnými vklady

u bank. Výrazně překonalo i životní pojištění či penzijní připojištění. Pojištění životní bylo asi 10,6 %, penzijní připojištění asi 9,1 %.

Stavebnímu spoření nikdo neupřel zásluhu na tom, že díky němu řada Čechů začala spořit. (V sále se ozývají hlasy.) V turbulentní době ekonomické krize to není zanedbatelný aspekt. Jak ukazují nejrůznější průzkumy veřejného mínění, finančně negramotná populace, která se snadno nechá vlákat do nejrůznějších dluhových pastí, tu má jeden stabilní bezpečný a srozumitelný produkt s garantovanými výnosy. To je slušná motivace, aby si lidé bez ohledu na vzdělání a příjmy stavební spoření uzavírali a začali spořit. I díky státní podpoře u nich zvítězila chuť vytvářet rezervy nad okamžitou spotřebou. Převážná většina klientů investuje peníze ze stavebního spoření do bydlení. Z výzkumu agentury AMV marketing vyplývá, že celé dvě třetiny lidí využívají naspořené prostředky na bytové účely. Těmito penězi platí převážně rekonstrukce bytů a rodinných domů. Pouze jedna třetina oslovených uvedla jiné využití. Vedle jiného na další spoření, na zajištění na stáří nebo odpověděli, že ještě nevědí, na co prostředky použijí.

Varování ze Slovenska. Jak je patrné, spíše než špatné ekonomické podmínky mohou stabilitu stavebních spořitelen narušit systémové změny ve stavebním spoření šité horkou jehlou. Varovným příkladem je Slovensko. Zavedení účelovosti u našich východních sousedů snížilo počet nově uzavíraných smluv až o polovinu a opatření musela být nakonec zrušena.

Český finanční sektor je v současné době relativně stabilní. Je nutné ale brát zřetel, že operuje v prostředí zvýšené nejistoty světových finančních trhů. Je třeba tedy dávat pozor na neuvážené zásahy do fungujícího systému.

Stavební spoření potřebuje evoluci, ne revoluci. Stavební spořitelny u nás i v zahraničí jsou stabilní finanční instituce, které ukázaly vysokou rezistenci oproti negativním šokům během globální krize. Tato skutečnost je dána konzervativním modelem fungování stavebních spořitelen a taktéž úspěšnou aplikací robustních modelů pro řízení rizik. Vsadit na stavební spoření jako na dobře fungující finanční produkt, který stojí na pevných základech, má tedy své opodstatnění. Zároveň z pohledu české veřejnosti bude přibývat specifických životních událostí, u kterých se lidé budou muset ve větší míře spolehnout na své vlastní finanční rezervy. Významnou roli by zde mohlo sehrát právě stavební spoření.

Spoření na stáří nabývá na významu v poslední době v souvislosti s demografickým vývojem, respektive stárnutím obyvatelstva. Postupem času i české obyvatelstvo začíná chápat stavební spoření jako výhodnou alternativu pro spoření na stáří, neboť podle agentury pro výzkum veřejného mínění v roce 2010 o stavebním spoření jako doplňku k důchodu uvažovalo až 60 % obyvatelstva v České republice. Stavební spoření může proto v

budoucnu znamenat vhodný zdroj spoření na stáří v České republice podobně, jako je tomu v Německu v rámci takzvané Riesterovy reformy. Začlenění stavebních spořitelen do reformovaného penzijního systému by poskytlo více možností, jak by obyvatelstvo mohlo samostatně spořit na stáří. Stavební spoření na nadstandardní zdravotní služby může být důležité v kontextu procesu stárnutí české populace, které se promítne do zvýšených sociálních nákladů, což bude mít významný dopad na veřejné rozpočty. Lze očekávat změnu ve struktuře poptávky českého obyvatelstva, neboť občané v důchodovém věku zřejmě zvýší poptávku po zdravotnické péči.

Stavební spoření by mohlo sloužit jako doplňkové spoření pro obyvatele, kteří by si následně úspory ze stavebního spoření mohli využít na nadstandardní zdravotní péči v předdůchodovém či důchodovém věku. Stavební spoření by také bylo vhodné pro financování studia. Navzdory tomu, že v České republice není zatím zavedeno školné na vysokých školách, náklady na studium mohou znamenat významnou finanční zátěž zejména pro nízkopříjmové skupiny obyvatel. V případě rozšíření užití naspořených prostředků taktéž na úvěry na vzdělání by mohlo umožnit studovat také lidem, kteří by na to jinak neměli dostatek prostředků. Tento model funguje například velmi dobře v sousedním Rakousku. Stavební spořitelny by mohly také sloužit pro případ ztráty zaměstnání. Naspořených prostředků u stavební spořitelny může být využito na neočekávané náklady v souvislosti se ztrátou zaměstnání, to jest svým způsobem pojištění dočasněho zachování úrovně příjmů během nezaměstnanosti. Toto by se dalo chápat jako určité protikrizové opatření, nicméně bude potřeba ještě tuto alternativu důkladněji prozkoumat.

Ačkoliv se většina lidí domnívá, že výdaje státního rozpočtu na stavební spoření v posledních letech rostou, opak je pravdou. Podpora stavebního spoření totiž zatěžuje státní rozpočet stále méně. Na podporu stavebního spoření dal stát v roce 2010 jen 12,35 mld. korun. Reálně vyplacená státní podpora na rok 2009 činila 13 mld. 260 mil. korun, což je oproti roku 2008 o 6,8 % méně, tedy došlo k poklesu o celou miliardu. Opět se tedy potvrzuje, že náklady státu na příspěvek ke stavebnímu spoření postupně klesají a že jeho omezování skutečně není cestou k řešení rozpočtových problémů naší země.

Podpora stavebního spoření má pro českou ekonomiku zcela nesporný význam. Stavební spořitelny umísť své volné prostředky na mezibankovním trhu, investují do státních dluhopisů či hypotečních zástavních listů. Fungují tedy jako dodavatel likvidity finančnímu systému a významný stabilizační faktor. V rámci sektoru stavebního spoření je do státních dluhopisů investováno přes 100 mld. korun, a stalo-li by se stavební spoření méně atraktivním a klienti by se ve větším měřítku přesunuli k jiným investičním

příležitostí, byly by stavební spořitelny nuceny omezit svou roli investora státního dluhu.

Hovořím-li o argumentech podporujících smysl státní podpory stavebního spoření, neměli bychom rozhodně zapomenout na multiplikační efekt stavebního spoření.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas.

Poslanec Jiří Petrů: Tak vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec David Rath...
Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já se přiznám, že už se obtížně soustředím, takže bych byl rád z fyziologických důvodů, kdyby bylo možné v tuto už nerozumnou hodinu ukončit toto jednání, proto bych chtěl navrhnout přerušení do 9. hodiny ranní. Doufám, že mě podpoříte. Vidím, že už toho máte také dost, kolegové. Apeluji na vás.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V každém případě vašemu návrhu bude vyhověno a budeme o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování... S ohledem na to, jaké reakce toto hlasování ve vás vzbudilo, tak ho prohlašuji za zmatečné, jakkoliv mohlo doběhnout naprosto v klidu. V tuto chvíli se prosím soustředme.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 271 z přihlášených 92 poslanců pro 15, proti 69. Návrh nebyl přijat. (Veselost v sále.)

V rozpravě měl vystoupit pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat poslancům vládní koalice, že neodhlasovali přerušení do rána. Já už jsem měl strach, že o své vystoupení přijdu. Takže skutečně hluboký dík za to, že jste mi umožnili vystoupit teď v půl druhé, nebo skoro ve tři čtvrtě na dvě ráno, a že se s vámi mohu podělit o pár postřehů ke stavebnímu spoření, které chcete významným způsobem měnit, respektive učinit méně výhodné a učinit řekněme méně zásadní pro českou ekonomiku.

Dámy a pánové, já se vám přiznám, že nerozumím tomu, proč ministr financí, který navíc je ministrem financí, jestli si to dobře pamatují a nepletu, nejlepším v galaxii, nebo jenom na planetě, už si to trochu pletu, asi v

galaxii, tak nejlepší galaktický ministr financí v době, kdy se celý svět potýká s důsledky hospodářské krize, tak přichází s návrhem a prosazuje návrh na omezení, případně výrazné snížení pozitivního efektu stavebního spoření. Já bych od galaktického ministra financí očekával pravý opak, to znamená očekával bych, že bude přemýšlet a hledat cesty, jak české ekonomice pomoci, jak bojovat proti propadu růstu hrubého domácího produktu, a ne že jej bude ještě dále podrážet.

Ve stavebním spoření, jak jsme tady opakovaně slyšeli, leží dnes naspořeno nějakých zhruba 400 mld. Pokud by se ceny nejlepšímu a nejlepšímu ministrům financí dávaly za to, s jakými nápady přijdou, aby ekonomiku rozhybali a oživil, tak bych chápal, že ministr financí přijde s nějakým trikem, jak těchto 400 mld. pokud možno rychle pustit do ekonomiky, zvláště do takové oblasti, která nyní u nás klesá, a tou je stavebnictví.

Dámy a pánové, stavební výroba je zásadní pilíř našeho hospodářství. O co se chceme dále více opírat než o stavební výrobu? Co dělá současná vláda Petra Nečase a ministra financí Kalouska? Na jednu stranu podřezává výdaje státu směřující do veřejných zakázek ve stavebnictví, denně se dozvídáme, co vše se zastavuje, jak se přestavují stavětlá dálnice, jak se přestavují stavětlá a opravovat nemocnice, jak se neinvestuje do škol, jak se neinvestuje do další nezbytné infrastruktury. Stavební firmy avizují už několikátý rok pokles a klesá i počet zaměstnanců těchto firem. Samozřejmě někdo může říct: vždyť tento sektor zaměstnává poměrně hodně cizinců. To je jistě pravda, na druhou stranu na stavebnictví jsou navázány další velké průmyslové a výrobní celky. Samozřejmě je spousta podniků, které musí vyrobit stavební materiál. Ty zaměstnávají taky tisíce lidí. Ná vazné jsou podniky, které vyrábějí vše, co v novostavbách potřebujete, od umyvadel, přes různé dlažby.

Pan premiér mi napovídá, že pisoáry. I ty jsou v některých stavbách, pane premiére. Možná dokonce je sám umíte i někdy použít i bez své asistentky.

Takže samozřejmě podraz na tak významný sektor, jako je stavebnictví, se okamžitě přelije do všech návazných podniků. Jak budou stavební firmy snižovat objem staveb, tak samozřejmě budou propouštět a logicky návazně budou propouštět všechny firmy, bez kterých se tyto podniky jako subdodávky neobejdou. Takže je to začarovaný kruh, respektive jakási začarovaná sestupná ekonomická spirála, která nemůže dopadnou dobře.

Takto, pane galaktický ministře financí, prostě českou ekonomiku nenastartujeme. Takto, pana galaktický ministře financí, se z ekonomické krize nedostaneme. Takto, pane galaktický ministře financí, pouze a jenom snížíte životní úroveň většiny lidí, protože tím, co tady předkládáte, v podstatě mnoha lidem znemožníte, aby si mohli pořídit svůj vlastní byt, svůj vlastní dům.

Poslanci vládní koalice se smějí, asi jim to přijde zábavné, že statisíce lidí si nebudou moci pořídit svůj byt, ani dům. Je to zajímavé, že pravice, konzervativní pravice – nevím, co je na tom tak zábavného. (Veselost v sále.) Pravděpodobně se smějete panu premiérovi, který dělá nějaké opičky za mými zády. A já si myslím, že je to příznačné, když premiér této země se chová jako kašpárek. Tak tomu se smějete. On se chová jako předchozí premiér Topolánek. Opravdu dobří konzervativní premiéři!

Pane premiére, zkuste jako váš velký vzor plazit jazyk, ukazovat prostředník, případně podobná dobrá gesta, která v ODS máte tak rádi a kterým se teď tady tak pěkně infantilně smějete. Myslím si, že je to skutečně důstojné chování premiéra této země. Takže nastoupili jste správnou cestu, cestu, kterou už vytyčil předchozí premiér Topolánek, a jen po ní prosím dál kráčejte.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já vás musím upozornit, že projednáváme návrh novely zákona o stavebním spoření. (Veselost v sále.)

Poslanec David Rath: Zajímavé je, paní předsedající, že vás nechává klidným, že za mými zády pan premiér, protože já dozadu nevidím a nebudu se tam otáčet, že děláte, že nevidíte, že premiér se tam chová jako infantilní děčko. To vám vůbec nepřipadá neběžné, to je zcela v pořádku. Takže já bych vás poprosil, abyste jako řídící schůze skutečně dbala na to, aby se tady všichni chovali důstojně, aby premiér nezesměšňoval především sám sebe, úřad předsedy vlády této země, nechoval se jako chovanec nějakého ústavu, ale choval se skutečně jako představitel České republiky. Je to smutné. Zdalipak jste to dělal i u prezidenta Obamy? Ti by se divili. Možná by vás rovnou někam deportovali.

Takže dámy a pánové, paní předsedající, já vás žádám o to, abyste se chovala náležitým způsobem a vedla prostě premiéra této země k důstojnému chování a nenechala zesměšňovat jak jeho úřad, tak tuto Poslaneckou sněmovnu. Je to dost ubohé.

Já myslím, že pan poslanec Benda by si mohl nechat své pokřikování na někoho jiného. Děkuji, pane poslanče Bendo prostřednictvím předsedající, bohužel, dámy a pánové, díky nevhodnému chování premiéra jsem nemohl –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, váš čas vypršel.

Poslanec David Rath: Ale to, že jste mě připravila o podstatnou část času

a nezjedнала pořádek a nechala tady premiéra dělat opičky, to je normální, paní předsedající, že?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dovolte, abych autoritativně jako očitý svědek prohlásil, že předseda vlády České republiky nedělal žádné opičky, že si důstojně dělal písemné poznámky z projevu předřečníka, a stranou ponechávám fakt, že termín infantilní děčko je asi takový intelektuální výron jako třeba gerontologický stařec. (Veselost zprava.)

Nicméně přihlásil jsem se původně proto, abych se vám upřímně a hluboce omluvil, pane poslanče Ploci. Já už jsem totiž pochopil, co je to ten rating (vysloveno ratink) a jakou má souvislost s těmi odpornými brouky. Tak už mi to nemusíte vysvětlovat. (Potlesk a veselí zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická poznám... (předsedající se směje a nemůže mluvit) pan poslanec... (stále se směje, trvá veselost napravo).

Poslanec David Rath: Tak jsem skutečně potěšen tím, že konečně pan ministr financí po třech hodinách vystřízlivěl a pochopil, co měl poslanec Ploc na mysli tím ratingem. A jestli se cítíte jako senilní stařec, tak to je váš problém, pane ministře financí. (Negativní reakce v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí v rozpravě pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, v mém druhém projevu, který mi pravicová většina v Poslanecké sněmovně okleštila na deset minut svým hlasováním, což nepovažuji za demokratický přístup a věřím, že voliči vám nezapomenou, jak se demokraticky chováte v této Poslanecké sněmovně, bych chtěl upozornit na nález Ústavního soudu k zákonu č. 348/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření. (Potlesk zprava.)

Jestli si vzpomenete, tak problémem byla změna, ke které došlo doplněním některých zákonů tak, že byla stanovena zvláštní sazba daně 50 % na příspěvek fyzickým osobám podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření, na který vznikl nárok v roce 2010 a který byl poukázán stavební spořitelně po 31. prosinci 2010. Já bych se na vašem místě moc nesmál, protože to byla velká ostuda, co pro-

šlo touto Poslaneckou sněmovnou, a až Ústavní soud musel zrušit tento zákon.

Víte, kdyby tento zákon pan ministr Kalousek dopředu projednal s opozicí, tak by takovou chybu neudělal. My jsme ve svých projevech upozorňovali, že je nehorázné danit něco zpětně. Dovolte mi například připomenout část projevu předsedy klubu sociální demokracie pana Bohuslava Sobotky, kterým vás, pane premiére a pane ministře financí, upozorňoval na to, co se může stát přijetím tohoto zákona.

Cituji: “Co se tedy v naší zemi stalo? (Veselost v sále.) Pan ministr financí Kalousek zde hovořil o tom, že institut stavebního spoření využívá 4, až 4 mil. občanů České republiky. 4 mil. občanů České republiky se chovaly a chovají v souladu s platnými zákony. Spoří v rámci státem podporovaného systému stavebního spoření. 4 mil. občanů mají podepsané platné smlouvy se stavebními spořitelny na základě zákonů, které platí v naší zemi. A najednou přijde vláda, přijde ministr financí, který tvrdí, že tyto smlouvy už platit nebudou. A dokonce přijde vláda a řekne, že zpět zdaní mimořádnou daní ve výši 50 % příspěvek, který náleží občanům za úspory, které ušetřili v letošním roce. Ti lidé si nemohou své peníze vybrat. Oni je tam musí ponechat v rámci šestiletého spořicího cyklu. To znamená občan má vázané finanční prostředky v rámci šestiletého spořicího cyklu. Důvěřoval zákonům České republiky, důvěřoval smlouvám, které má podepsané se stavební spořitelnou, a najednou zjistí, že místo toho, aby v rámci tohoto legitimního očekávání získal příspěvek na své stavební spoření, přijde vláda a tento příspěvek mu jednoznačně mimořádnou daní z příjmu zpětně zdaní 50 %. To je v rozporu jak s platnými smlouvami, které garantují plný státní příspěvek, tak je to také v rozporu s legitimním očekáváním. Něco takového se v civilizované zemi a v právním státě prostě nestane.

Víte, myslím, že pokud se podíváte na návrhy, které vláda předkládá, jsou tam jistě návrhy, které jsou nespravedlivé, jsou tam návrhy, které jsou sociálně absolutně necitlivé, a pak tam jsou návrhy, které jsou zcela v rozporu s principy slušnosti a s principy liberálního právního státu. Je to absurdní, že vláda, která o sobě tvrdí, že ji tvoří pravicové, či pravicově liberální, či pravicově konzervativní strany, pošlapává jeden ze základních principů liberálního právního státu, legitimní očekávání občana, a také omezení veřejné moci, neboť nelze zasahovat neomezeně ve prospěch veřejného zájmu. I zásady vlády ve prospěch veřejného zájmu mají své limity. A to konstatoval již v minulosti Ústavní soud. Zásah ve veřejném zájmu má své limity a vláda, tato vláda, si nemůže dělat, co se jí zlíbí. Zejména ne tam, kde lidé mají pevně uzavřené smlouvy a zejména ne tam, kde lidé jednají na základě platných zákonů České republiky.”

Vy jste se mi tady smáli na začátku mého vystoupení, vy jste se mi tady

smáli, ale já si myslím, že kdybyste poslouchali tento projev pana Sobotky, tak by Česká republika nemusela podstoupit takovou blamáž a ostudu, kterou jste nám udělali. Nezlobte se, pane premiére, ale je to opravdu tak. Vy jste nám udělali obrovskou ostudu, a proto dnes musíme znovu projednávat tento zákon, protože Ústavní soud, máme i poslední pojistku, když vy si děláte, co chcete, máme Ústavní soud České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Dříve než pozvu dalšího přihlášeného, tak dostane slovo pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, já doufám, že se najdou lidé, kteří se podívají na záznam z tohoto dnešního jednání Poslanecké sněmovny. Já bych speciálně všem doporučil předcházející pasáž a doporučil bych ty arogantní úsměvy, smích poslanců pravicové vládní koalice a doporučil bych to všem lidem, kteří byli překvapeni tím, co se pokusila vláda udělat – ukrást jejich úspor, kteří byli překvapeni tím, co se pokusila vláda udělat – ukrást jejich úspor, část jejich úspor zpětnou daní. Já myslím, že je to velmi smutné zejména u premiéra Nečase, který sice volby nevyhrál, ale stal se předsedou vlády a který před volbami ale sliboval, že nebude zvyšovat daně. To je podobný slib, který jsme zažili už v jedné minulých volbách, kdy tentýž premiér sliboval, že ODS přece nebude zavádět poplatky ve zdravotnictví, aby vzápětí ODS ten slib porušila. A před těmi volbami, které byly na jaře roku 2010, tak se pan Nečas předháněl s panem Kalouskem, kdo zdůrazní a více tedy podtrhne slib: ne, my nebudeme přece zvyšovat daně, ani ODS, ani TOP 09. A pak prosadí zpětnou daň na úspory ve stavebním spoření.

Vzpomeňte si na ten smích, který tady byl, a myslím si, že je dobré si ho vždycky připomenout, jak se tady arogantně smáli pravicoví poslanci tomu, že se pokusili ukrást lidem jejich úspory a byli přistiženi a přichyceni Ústavním soudem České republiky. To se prostě stalo a to je realita. A to, že před tím sociální demokracie varovala, je také pravda. A to, že Ústavní soud dal za pravdu naší stížnosti, to je také pravda. A to prostě žádné křečovitě ani arogantní úsměvy nezmění.

Já chci připomenout jednu důležitou skutečnost. Když se to tedy stalo, když se pravicová vláda pokusila lidem ukrást úspory, Ústavní soud tomu zabránil, naštěstí tomu zabránil, tak si představte, že ani premiér, ani ministr financí v sobě za celou dobu nenašli tolik slušnosti, aby se lidem omluvili. (Veselost zprava.) Čtyři miliony občanů České republiky nestály ani premiérovi, ani ministrově financí za to, aby se jim omluvili za to, co se pokusili udělat a čemu zabránil pouze Ústavní soud České republiky. Dokážete si představit větší příklad pohrdání lidmi, pohrdání právním státem? Dokážete si představit větší příklad arogance? Já tedy ne.

Musím říci, že tohle je jedna z mých nejhorších zkušeností, kterou jsem učinil jako opoziční poslanec s touto vládou. A říkám to proto, že na to mám právo, protože na tomto místě jsem vládu varoval před tímto krokem a upozorňoval jsem ji, aby to nedělala. Upozorňoval jsem na rizika, která tady existují pro důvěryhodnost státu. Tady totiž nejde jenom o pověst pana Nečase, nebo pověst pana Kalouska. Tady nejde o pověst vlády jako instituce a státu jako takového. A jestliže dočasní představitelé vlády a dočasní představitelé státu se chovají takovým způsobem, pohrdají lidmi, pohrdají právními principy, když jsou přichyceni při porušování ústavních principů, tak se ani nedokážou lidem omluvit a přiznat chybu, kterou udělali, tak to snižuje vážnost státu a vážnost našich institucí natrvalo.

Tak to prostě je a na tom nic nezmění vaše křečovitě úsměvy, protože ony nezakryjí chybu a chyby, které jste udělali. Já to říkám proto, že dříve nebo později přijde na řadu důchodová reforma a my i u té důchodové reformy velmi silně a vážně varujeme a budeme varovat před riziky, která může přinést. Vy jste ji totiž nepřipravili dobře. Vy ji totiž spouštíte v okamžiku, kdy je to krajně riskantní a krajně nebezpečné. A my to budeme říkat a říkáme to na tomto místě. A já jsem přesvědčen, že opět podobně jako v případě stavebního spoření bude mít sociální demokracie pravdu a dříve nebo později se ta věc ukáže. A nezakryjí to ani vaše křečovitě úsměvy a nezakryje to ani vaše momentální většina, kterou tady v Poslanecké sněmovně máte a kterou si možná nakonec tyto návrhy prosadíte. Já myslím, že skutečně stojí za to si to uvědomit právě při projednávání tohoto návrhu zákona, který projednáváme podruhé, protože ho už jednou zrušil Ústavní soud.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážený pane premiére, vážení poslanci, vážené poslankyně, bohužel jsem byl v minulém mém vystoupení přerušen. Chtěl jsem vám říci něco zajímavého o dnešním důležitém tématu stavebního spoření a vysvětlit jeho význam pro naši ekonomiku. Jistě existuje celá dlouhá řada úhlů pohledů na tak důležitou oblast, jakou stavební spoření je. Doba však již pokročila, a tak se pokusím pokročit i já a musím si vybrat z této dlouhé řady a zmínit se aspoň o jednom okruhu týkající se zkušeností ze stavebního spoření v jiných zemích. I když jde o jednu oblast z mnoha, je to oblast značně rozsáhlá, a tak nevím, zdali se ve svém, bohužel omezeném, časovém rozsahu stihnu vám veškeré zajímavé informace sdělit. Může nastat totiž situace, že mě paní předsedající ve svém (?) mys-

lím pro vás některém zajímavém vystoupení tzv. ustříhne a vše nestihnou doříci. A to se dopředu se vši pokorou všem přítomným kolegům omlouvám.

A nyní konečně k tématu. Myslím, že pro nás jsou informace týkající se stavebního spoření zajímavé především zejména území, které jsou alespoň částečně tzv. ekonomicky podobné České republice. Moje krátké, opravdu krátké zamyšlení se bude týkat blízkého Německa, Rakouska, Slovenska a pro porovnání i vzdálenější a trochu odlišnější Francie. Nevím, zdali tyto informace někteří z vás již někde slyšeli. Ale i v případě, že ano, tak si myslím, že stojí za to se s nimi ještě jednou seznámit a zopakovat si je, neboť platí, že opakování je matka moudrosti.

V úvodu mého vystoupení dopředu upozorňuji, že určitě ne vše v jiných zemích je nejlepší, a tedy nemusíme také přinášet k nám všechno do České republiky. S vaším laskavým dovolením bych začal informací z blízkého Německa.

Německé stavební spořitelny jsou úvěrové instituce a jako takové podléhají právní úpravě německého bankovního zákona a dohledu Spolkového úřadu pro dohled nad bankami. Je zajímavé, že vzhledem k jedinečnému charakteru systému stavebního spoření byla ke výše zmíněnému zákonu přijata ještě speciální právní úprava, tzv. zákon o stavebním spoření. Vstoupil v platnost v roce 1972 a byl novelizován roku 1999. Zákon upravuje organizační strukturu stavebních spořitel a stanoví právní rámec pro jejich podnikání. Téměř všechny spolkové země poskytují nějaký druh podpory pro soukromé stavební spoření. Proto je známe, že stavební sektor má pozitivní dopady na zaměstnanost, ekonomický růst a celkovou socioekonomickou stabilitu. Toto je dle mého názoru velice inspirativní i pro nás. – Z vašich pohledů si vykládám, že se mnou souhlasíte.

Na spolkové úrovni je sektor stavebního spoření podporován dvěma rozdílnými systémy podpor. Jednak je to příspěvek na výstavbu domu, jednak také zaměstnanecké spořicí příspěvky. Příspěvek na výstavbu domu je upraven zákonem o příspěvku na výstavu bydlení. Jedná se o státní příspěvek, na nějž mají nárok všechny fyzické osoby od 16 let, které plně podléhají platbě daně z příjmu v Německu, jejich zdanitelné příjmy nepřesahují 25 600 eur domácnost jednotlivce nebo 51 200 eur sezdáný pár. Je to myslím také velice zajímavé.

Kdyby někdo z vás se rozhodl někdy v rámci volných hranic přestěhovat do Německa, usídlit se zde, což by jistě mnozí občané ve vašem případě uvítali, a začít využívat zde stavebního spoření, tak jistě ocením následující informaci, která se týká příspěvku na výstavbu, je zpravidla, který je zároveň poskytován jen pro tyto výdaje na bydlení. Cítuji. Platby stavebním spořitelnám určené na získávání půjčky v domácnosti,

kteře dosahují alespoň 50 eur ročně. Dále platby za první pořízení podílu v družstevní stavební společnosti nebo bytovém stavebním družstvu. Dále platby v rámci tří- až šestileté spořicí smlouvy s úvěrovou institucí, pokud je naspořená suma použita k získání nebo výstavbě obydli obývaného vlastníkem nebo k získání stálého práva obývaní podobného vlastnictví. Dále platby v rámci tří- až osmileté spořicí smlouvy s fixovanými spořicími sazbami, pokud je spořicí smlouva uzavřena se stavební firmou nebo stavebním družstvem a naspořená suma je použita k získání nebo výstavbě vlastníkem obývaného obydli nebo k získání trvalého práva podobného vlastnictví.

Určité vás bude zajímat, že výše příspěvku poskytovaného na jeden rok dosahuje až 8,8 % výdajů za bydlení. Zároveň je ovšem stanoven strop pro výdaje, nad nějž již příspěvky nemohou být poskytovány. Tento strop je fixován na úrovni 512 eur pro jednotlivce, resp. tisíc 24 eur pro seztané páry. To znamená, že maximální příspěvek na výstavu bydlení, který může být ročně požadován, činí 45,06 eura pro jednotlivce a 90,11 eura pro seztané páry.

V Německu myslí i na zaměstnance. Bohužel více než u nás. A tak je zajímavé, že tzv. zaměstnanecký spořicí příspěvek – opakují, zaměstnanecký spořicí příspěvek je státní podpora poskytovaná zaměstnancům za účelem akumulace kapitálu. Je vyplácena zaměstnavatelem zaměstnanci ve formě spořicích plateb na tvorbu kapitálu za předpokladu, že jsou splněny všechny právní požadavky. Spořicí platby na tvorbu kapitálu zaměstnavatele jsou platby, které jsou investovány zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance do určitých dlouhodobějších spořicích produktů s nízkou mírou rizika. Za běžných podmínek jsou součástí smluvních odměn náhrad zaměstnance. Mohou být ale vypláceny také dodatečně k platu v závislosti na individuální smlouvě zaměstnavatele a zaměstnance. Zaměstnanecký spořicí příspěvek je spravován místními daňovými úřady a je vyplácen ze státních příjmů z daně příjmu. Je upraven pátým zákonem o podpoře kapitálového spoření zaměstnanců. Obvykle všichni zaměstnanci a státní úředníci, kteří pobírají příjmy od svého zaměstnavatele, také mohou požadovat zaměstnanecké spořicí příspěvky. Toto právo se ovšem nevztahuje na osoby pracující na volné noze, samostatně výdělečně činné osoby, stejně jako osoby pověřené zastupováním právnických osob, například ředitelé, výkonní ředitelé a podobně, kteří jsou vyňati z okruhu oprávněných příjemců. Příjemce musí pobírat příjem v zaměstnání, který nepřesahuje 17 900 eur pro jednotlivce a 35 800 eur pro seztané páry, které podléhají společnému zdanění.

Tady vidíme, že i ve Spolkové republice Německo mají společné zdanění manželů, což v České republice stávající koalice neuznává,

nechce pochopit, a myslím si, že je to velice dobrý daňový instrument.

Nárok na zaměstnanecké spořicí příspěvky vzniká na konci roku, ve kterém byly úspory na tvorbu kapitálu investovány. Vyplacení ovšem nemůže být uskutečněno, pokud neuplyne stanovená doba držby.

Jelikož mně pravděpodobně za pár sekund uplyne můj čas, se všem omlouvám, protože opravdu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Právě se tak stalo, pane poslanče. Děkuji vám za vaše vystoupení a prosím pana poslance Tancoše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, bohužel vás musím zklamat a budu pokračovat také ve své řeči, ale já myslím, že jste toho už vydrželi dost, tak vydržte i ten krátký příspěvek můj, kde budu pokračovat samozřejmě s nálezem, kde jsem skončil, ale já myslím, že to vydržte už.

Já pokračuji v bodě Vlastní přezkum daňové povinnosti. 178.

Napadeným zákonem nedochází přímo ke snížení výše záloh státní podpory za rok 2010, protože ta zůstává formálně dál zachována ve stejné výši. Pokud by se zákonodárce rozhodl pro její přímé snížení, mohl postupovat buď změnou výše státní podpory se zpětným stanovením účinnosti pro rok 2010, což by nepochybně bylo v rozporu se zákazem pravé retroaktivity, nebo přistoupit k dodatečné změně obsahu již vzniklého nároku v případě těch účastníků stavebního spoření, kteří mají nárok na státní podporu za rok 2010, tato jim však zatím nebyla poukázána. Zákonodárce nezvolil ani jednu z uvedených přímých možností, nýbrž stanovil ze státní podpory za rok 2010 mimořádnou srážkovou daň pro ty účastníky, jimž ještě nebyla poukázána ze strany stavební spořitelny. Tím dosáhl stejného účinku, k jakému by vedlo dodatečné snížení trvajících nároků na předmětnou státní podporu.

Ústavní soud na tomto místě nijak nezpochybňuje, že i příjmy poskytované ze státního rozpočtu nebo jiných veřejných rozpočtů mohou být předmětem daňové povinnosti. S tím nakonec počítá i zákon o daních z příjmů, který řadu těchto příjmů osvobozuje od daně [srov. např. § 4 odst. 1 písm. i) nebo t) citovaného zákona, v platném znění]. Účel zdanění se však v takovémto případě odlišuje od zdanění jiných příjmů, neboť nevede k posílení příjmové části státního rozpočtu. Ve své podstatě se jedná o nepřímou formu snížení jeho výdajů, resp. stanovení jejich výše, neboť jeho prostřednictvím zůstává část výdaje dále ve státním rozpočtu nebo se do něj vrací. Takováto forma tak má svůj význam především tehdy, je-li s ní spojen i nějaký jiný účel (např. vyjádření rovnosti postavení státu a jiných subjektů v určitých právních vztazích). K jejímu využití by přitom mělo do-

cházet v kontextu celkového vymezení určitého plnění ze státního rozpočtu, aby její výsledná výše odrážela účel sledovaný jejím poskytováním. Je-li totiž příspěvek ze státního rozpočtu poskytován za určitým účelem, měla by být výše daně z tohoto příspěvku stanovena v kontextu se stanovením výše tohoto příspěvku, neboť jinak by tento příspěvek nemusel plnit předpokládaný účel.

Aniž by Ústavní soud jakkoliv posuzoval výši státní podpory, lze předpokládat, že zákonodárce ji původně určil v přesvědčení o její vhodnosti pro dosažení sledovaného účelu, a to za současného zvážení její únosnosti z hlediska možností státního rozpočtu. Součástí určení této výše přitom bylo i osvobození státní podpory od daně z příjmů fyzických osob. Ústavní soud nezastává názor, že by snížení části státní podpory a její následné zdanění bylo možné obecně považovat za opatření identická, a je si vědom široké míry uvážení, kterou zákonodárce disponuje při stanovení daňové povinnosti. V posuzované věci ale došlo napadeným zákonem ke stanovení jednorázové srážkové daně z příspěvku ze státního rozpočtu, na jehož připsání na účet v konkrétní výši již sice vznikl nárok, samotný se však ještě nestal příjmem účastníka. Takto vymezená daňová povinnost se od dodatečného snížení nároku na státní podporu s účinky do budoucna, tedy druhé výše zmiňované alternativy, liší pouze svým označením a sama představuje přímé snížení již vzniklého nároku na státní podporu. Forma daně vybírané srážkou, kterou provede přímo Ministerstvo financí při poukázání státní podpory bez toho, aby bylo postaveno najisto, zda předmětný příjem určitému účastníkovi vůbec vznikne, tento závěr už jen potvrzuje. Z výše uvedených důvodů má tedy Ústavní soud za to, že stanovením této daňové povinnosti došlo ke změně právního vztahu mezi státem a účastníkem stavebního spoření, jehož součástí byl i nárok účastníka na vyplacení státní podpory za rok 2010. Tento právní vztah tak nelze hodnotit jako nezávislý a nesouvisející s případným právním vztahem vyplývajícím z povinnosti platit daň ze státní podpory, nýbrž na oba je nezbytné nahlížet jako na soubor práv a povinností tvořících jeden celek.

Právní závěr, že předmětnou daň je třeba v rámci přezkumu ústavnosti považovat nikoliv za daň, nýbrž za změnu právního nároku, se promítá do ústavních kritérií pro její posouzení. Slouží-li určité ústavní principy a základní práva k ochraně jednotlivce před zásahem ze strany veřejné moci, nemůže míra této ochrany být v jednom ze dvou srovnatelných případů nižší jen z toho důvodu, že zákonodárce použil pro stejnou regulaci odlišné označení. V daném případě tak nelze obsah daňové povinnosti ve vztahu k budoucímu příjmu spočívajícímu v předmětné státní podpoře posuzovat prizmatem aprobevaného zásahu do vlastnického práva. Naopak je nezbytné vypořádat se s otázkou změny již vzniklého právního nároku

účastníků stavebního spoření na státní podporu za rok 2010, a to z hlediska principu právní jistoty.

Napadený zákon nabyt účinnosti v době, kdy dotčení účastníci stavebního spoření již měli individualizovaný právní nárok na státní podporu za rok 2010, neboť v průběhu tohoto roku splnili všechny zákonem stanovené podmínky pro jeho vznik. Není přitom rozhodující, že v tomto okamžiku ještě nedošlo k poukázání této částky ze strany státu nebo k jejímu vyplacení ze strany stavební spořitelny. Poté, co účastník splnil podmínky pro vznik nároku na státní podporu za určitý kalendářní rok, mohl legitimně očekávat, že právě ze strany státu nedojde dodatečně k jejich změně, resp. ke změně samotného nároku. Jedná se přitom o očekávání, jemuž náleží ochrana jak z hlediska principu právní jistoty a ochrany důvěry v právo, resp. ochrany nabytých práv podle čl. 1 odst. 1 Ústavy, tak s ohledem na majetkovou povahu nároku podle čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu. Toto ustanovení se totiž nevztahuje jen na již nabytý – existující – majetek, nýbrž poskytuje též ochranu legitimnímu očekávání nabytí takového majetku.

Ústavnímu soudu proto nezbylo, než posoudit, zda dodatečné snížení výše nároku na státní podporu ve stanoveném rozsahu za účelem snížení výdajů státního rozpočtu obстоjí s ohledem na legitimní očekávání účastníků stavebního spoření, kteří splnili zákonem stanovené podmínky pro jeho vznik.

Takto vymezenou důvěru v právo neboli legitimní očekávání na straně účastníků přitom považuje za ekvivalentní té, jež je určující i pro posouzení přípustnosti retroaktivních účinků právní normy. To znamená, že připuštění zásahu do této důvěry lze akceptovat pouze výjimečně, a to z důvodů, jež byly výše formulovány jako odůvodňující výjimku ze zásady zákazu pravé retroaktivity, poněvadž však Ústavní soud v dané věci žádný takovýto případ neshledal, dospěl k závěru, že daň stanovená některými ustanoveními zákona o daních z příjmů, jež byla doplněna na základě čl. III napadeného zákona, je v rozporu s čl. 1 odst. 1 Ústavy, čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tancošovi. Pan kolega Roman Váňa je dalším přihlášeným.

Faktická poznámka pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedkyně. Tak máme skoro půl třetí a mám takový pocit, že ten tým stachanovců premiéra Nečase tak trochu umdlévá, i když pan premiér stále, tentokrát ne za mými zády, ale v první lavici dělá opičky, takže se mu to asi zalíbilo, hrát tuto roli jakéhosi

klubového kašpárka, ale myslím si, že skutečně asi je čas přerušit jednání, a proto navrhuji tento bod přerušit alespoň do rána do 9 hodin, což není tak zadlouho, možná když se i pan premiér vyspí, tak se přestane chovat nepatřičně. Přičítám to únavě, protože jsem se dočetl od některých politiků z ODS, že hrozí i halucinace a mám takový pocit, že pan premiér už halucinace má. Takže by bylo dobře mu dát možnost, aby se z nich vyspal. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do dneška do 9 hodin ráno. Přivolávám naše kolegy. Prosím, abychom hlasovali.

Zahajuji hlasování číslo – pardon, toto hlasování musím prohlásit za zmatečné, protože je zde návrh na odhlášení. Čili vás odhlasuji. Prosím, abyste se přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 273. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 273, přítomno 85 poslanců, pro 16, proti 69. Návrh přijat nebyl.

Prosím pana poslance Romana Váňu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Děkuji. Je půl třetí ráno. Nejsem si teď úplně jistý, jestli vlastně vás pozdravit dobré ráno, nebo dobrou noc, takže prostě dobrou.

Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, já jsem se ve svém prvním vystoupení zmínil plénu o nálezů Ústavního soudu číslo 119/2011 Sb., z 19. dubna tohoto roku a myslím, že by bylo vhodné trošinku podrobněji přiblížit tento náález tak, abychom se v tom dobře zorientovali. Protože tímto nálezem byla zrušena některá ustanovení zákona 586/1992 Sb., o daních z příjmů, a zákona číslo 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, přijatá zákonem číslo 348/2010 Sb., kterým se mění výše uvedené právní předpisy. A právě proto dnes leží mezi námi ta samá materie, byť s nepatrnými obměnami, ta, kterou jsme se už zabývali již v minulém roce.

Ústavní soud konstatoval, že napadený zákon byl zrušen v důsledku rozporu s některými články naší Ústavy. Soud konstatoval, že napadený zákon byl přijat v rozporu s článkem 1 odst. 1 Ústavy, která říká, že Česká republika je svrchovaný stát, jednotný a demokratický právní stát založený na účtu k právům a svobodám člověka a občana. A dále se legislativní proces dostal do konfliktu s článkem 5 Ústavy, kde stojí, že politický systém je založen na dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítající násilí jako prostředek k

prosazování svých zájmů. A rovněž byl porušen článek VI Ústavy říkájící, že politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním a že rozhodování většiny má dbát ochrany menšin. A Ústavní soud dále konstatoval, že zmíněný zákon byl přijat v rozporu s čl. 22 Listiny základních práv a svobod. Ten říká, že zákonná úprava všech politických práv a svobod a jejich výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

A právě tato flagrantní porušení našeho ústavního pořádku vedla ke zrušení ustanovení zákona a zároveň došlo k odkladu vykonatelnosti nálezů do 31. prosince 2011. Já pevně věřím, že si z tohoto příkladu vezmeme ponaučení a nebudeme zde balancovat ve snaze protlačit nějaké návrhy na hraně ústavnosti.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Vítězslav Jandák. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dobré ráno. Rád bych se vrátil, je to zvláštní, ale opět bych se vrátil k nálezů Ústavního soudu, který se dotýká dnes projednávaného stavebního spoření.

Dne 9. července 2010 byl Ústavnímu soudu doručen návrh skupiny 45 poslanců na zrušení v záhlaví uvedeného zákona, dále jenom napadený zákon, in eventum jeho ustanovení článku 2, jakož i novelizovaných ustanovení zákona 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Napadeným zákonem došlo ke změně a doplnění některých zákonů tak, že byla stanovena zvláštní sazba daně ve výši 50 % na příspěvek fyzickým osobám podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření, dále jen státní podpora, na který vznikl nárok v roce 2010 a který byl poukázán stavební spořitelně po 31. prosinci 2010. Současně byla dnem jeho účinnosti snížena výše zálohy státní podpory z 15 % na 10 % ročně z uspořené částky nepřesahující 20 000 korun. Návrh splňoval náležitosti podle zákona číslo 182/1993 Sb., o Ústavním soudu ve znění pozdějších předpisů.

Podstatou návrhu byly námitky rozporu napadeného zákona s ústavním pořádkem vztahující se ke způsobu jeho přijetí, jakož i k jeho obsahu. Navrhovatelé zpochybňují důvodnost projednání návrhu zákona ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, v jehož důsledku mělo dojít k porušení některých ústavních principů vztahujících se k parlamentní proceduře přijímání zákonů. Jejich námitky dále směřují vůči tomu, že mimořádná schůze, na které došlo ke zkrácenému jednání o návrhu napadeného zákona, byla svolána jen 40 minut před jejím začátkem, jakož i

vůči omezení práv senátorů zvolených ve volbách v říjnu 2010, protože dne 12. listopadu 2010 projednával Senát návrh napadeného zákona ve složení odpovídajícím jeho 7. funkčnímu období, to znamená 2008/2010, a nově zvolení senátoři se tak nemohli tohoto projednávání zúčastnit.

Ve vztahu k obsahu napadeného zákona navrhovatelé namítají, že snížení státní podpory za rok 2010 jejím zpětným zdaněním zvláštní sazbou daně z příjmu ve výši 50 %, jakož i snížení zálohy pro smlouvy o stavebním spoření uzavřené do 31. prosince 2010, vykazují znaky pravé retroaktivity a odporují legitimnímu očekávání účastníků stavebního spoření. Toto očekávání se opírá i o dosavadní praxi zákonodárce, který dosud respektoval vzniklé majetkové nároky na poskytnutí určitých majetkových plnění v závislosti na době uzavření smlouvy o stavebním spoření. Zákonodárce zvolil nepřiměřené prostředky k prosazení veřejného zájmu na snížení deficitu státního rozpočtu, čímž nerespektoval požadavek spravedlivé rovnováhy mezi tímto zájmem a omezením základních práv jednotlivců.

Podle navrhovatelů byl návrh napadeného zákona spolu se třemi dalšími návrhy zákonů projednávány obdobným legislativním postupem projednán ve zkráceném řízení ve stavu legislativní nouze, aniž by pro takovýto postup byl dán jeden z důvodů podle § 99 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhlášení stavu legislativní nouze a zkrácené jednání bez toho, aniž by byl dán jeden ze zákonem stanovených důvodů, představuje podle názoru navrhovatelů nejen porušení zákona, ale výrazné „okleštění“ ústavně chráněné svobody – a teď poslouvejte dobře – parlamentní rozpravy a práv poslanců podávat pozměňovací návrhy a řádně vykonávat svou volebnou funkci.

S ohledem na to, že stav legislativní nouze a zkrácené jednání, jejichž účelem je bránit ohrožení základních práv a svobod občanů, ohrožení bezpečnosti státu nebo značným hospodářským škodám, představují současně i zásah do práv sněmovní menšiny, mělo by být rozhodnutí o jeho vyhlášení posuzováno z hlediska vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti zásahu. Napadený legislativní postup současně nebyl ani potřebný. Vláda totiž mohla sledovaného cíle dosáhnout včasným předložením návrhu zákona, k čemuž nedošlo. Zpochybnit lze nakonec i přiměřenost tohoto postupu.

Nemohou-li poslanci tento návrh ani řádně prostudovat a fundovaně se k němu vyjádřit ani zprostředkovat názory svých voličů, jsou současně rovněž krácena práva občanů vyslechnout v adekvátní šíři argumenty pro a proti přijatému zákonu, který se dotýká jejich základních práv.

Další námitka stěžovatelů se týká nepředvídatelného svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, následné odepření práva nově

zvoleným senátorům a v rozporu s legislativní procedurou a legislativním pořádkem.

Občané zvolení do Poslanecké sněmovny a Senátu byli omezeni na právu správy věcí veřejných tím, že se nemohli ani efektivně zúčastnit svobodné parlamentní diskuse, ani řádně připravit a podat pozměňovací návrhy.

Dámy a pánové, v této části svého vystoupení jsem vás seznámil se základními námitkami, které nakonec vedly Ústavní soud k tomu, aby návrhu skupiny 45 poslanců vyhověl. Považoval jsem za nutné vám to v této diskusi říci, než se ve mém dalším diskusním příspěvku zmíním o některých specifických stavebního spoření jako takového.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Václav Zemek má slovo.

Poslanec Václav Zemek: Já děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si popřát dobré ráno, jestli to tak můžeme nazvat. Já bych navázal na včerejší ranní projev pana ministra Kalouska, kdy tady projevil radost z toho, že zde vidí řadu sympatických tváří v auditoriu. Já bych se k tomu připojil a rovněž vyjádřil potěšení, že tady je ještě zatím velice hojná účast, která svědčí o tom, že je skutečně zájem o projednávanou normu. Já bych se chtěl za to revanšovat dobrým skutkem. Možná teď někteří očekávají, že stáhnou svůj příspěvek, ale musím vás zklamat, není tomu tak. Já jsem se včera dočetl na internetu výrok pana ministra práce a sociálních věcí pana Drábka, že by uvítal, kdyby se zde raději předčítal telefonní seznam. Takže, dámy a pánové, tady skutečně je ten telefonní seznam, ale nevidím zde pana ministra, takže ponechám na rozhodnutí každého z přítomných poslanců, jestli se na ten seznam podívá nebo ne. Já to tady číst nebudu.

Nicméně bych se vrátil k některým zajímavým výrokům, které v poslední době zazněly ohledně projednávání již zde zmíněné novely zákona o stavebním spoření. Nejprve na odlehčení bych tady citoval výrok pana ministra Kalouska, tuším, že z úterka, kdy řekl doslova, nebo budu citovat to, co bylo v médiích, že pokud budou zavřeny nálevny, tak opozici brzy dojdou síly. Takže já tady stojím a říkám, že nám síly ještě nedošly. Zjišťoval jsem skutečnosti a patrně jediné místo, kde se v úterý nalévaly alkoholické nápoje, byl poslanecký klub Věcí veřejných, kde se patrně čepovalo již dnes legendární těžké víno. Ale to bylo tak na odlehčení.

O to zajímavější byl brifink tří předsedů koaličních stran, pana předsedy Stanjury za ODS – to se týká spoření. Tam se právě projednával způsob. Bylo tam řečeno, jak se projednává tento zákon tady ve Sněmovně, a myslím, že

se to přímo dotýká. Takže bych prosil o věnování pozornosti. Byl tam přítomen pan předseda Gazdík za TOP Star, nebo přesněji za TOP 09 a Starostové a nezávislí, a pan předseda Bárta za Věci veřejné, který sám sebe nazval koňákem. Pouze cituji. Padl tam takový pěkný neutrální výrok, jako že koalice je potěšena tím našim zdržováním, že se vlastně semkli, takže tímto já konstatuji, že vlastně nám můžete být vděční, že vás tady takto zdržujeme. Vlastně jsme vám pomohli a alespoň do příští hádky na veřejnosti. To prosím neberte zle z mé strany. Pouze cituji, co tam bylo řečeno.

O něco vážnější pokládám výroky typu, že vlastně ty obstrukce jako nejsou pro nás, že nejsme v právu, že tady děláme ty obstrukce, že zbytečně zdržujeme, že vlastně je to zcela zbytečné, že to nemáme, padly tam tvrdší výroky, já to nebudu tady rozebírat. Mrzí mě to z úst pana kolegy Gazdíka, kterého pokládám za demokrata. Nepřekvapuje mě to u pana kolegy Bárty, který, jak už tady bylo řečeno a jak je patrné z některých jeho výroků, asi není zastáncem republikánského zřízení a patrně by uvítal změnu k nějaké monarchii nebo k něčemu podobnému.

Chci vás ubezpečit, že obstrukce je zcela běžný demokratický způsob projednávání v západních demokraciích. Tam bych si dovilil neskromně přiřadit i náš parlament, byť s různými výhradami. Můžete se mnou nesouhlasit, ale patrně to tak bude. A stejně tak jako bychom respektovali vás při obstrukcích, tak prosím respektujte i nás. Nám to nečiní žádné velké potěšení, že tady musíme trávit tento čas, stejně jako vám, ale je to prostě jediný způsob, jak můžeme v poslední chvíli zabránit, nebo alespoň zdržet projednávání zákonů, které pokládáme pro naše voliče za nepřijatelné, a musím říct, že i pro některé vaše voliče je to nepřijatelné. Protože již zmíněný zákon nebo novela zákona o stavebním spoření se přímo dotýká, jak už tady bylo řečeno, zhruba pěti milionů občanů vesměs v negativním smyslu. Takže prosím respektujte naše právo na obstrukce. Já tady přiznávám, my tady obstruujeme.

Tady bych si dovilil polemizovat s panem ministrem Kalouskem, který tady vystupoval a kritizoval nás za monotónní projevy, za předčítání různých stanovisek, za nepestrou debatu. Já bych řekl, že to není debata, že to je obstrukce. Přiznávám to, berte to tak, ale tak to prostě je.

Chtěl bych říci, že já jsem si za vzor vzal člověka, kterého si nesmírně vážím v tomto směru, a to je pan ministerský předseda, který v minulém období sám prováděl obstrukci, a já to беру za zcela legitimní. Ale v tomto případě respektujte i vy nás.

Na závěr svého příspěvku bych si dovilil ocitovat z Bible, protože jak jsem si všiml, tak tady byla předána. Je tam takový jeden krásný výrok, který se hodí na dnešní situaci. A ten zní asi takto: Chceš-li odstranit třísku z oka bližního svého, odstraň nejprve trám z oka vlastního.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím pana poslance Vítězslava Jandáka. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, dobrý den pane premiéře. Dámy a pánové, ve svém předešlém vystoupení jsem vás seznámil s důvody, pro které se musel Ústavní soud zabývat novelou zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a které nakonec vedly k tomu, že Ústavní soud novelu schválenou vloni ve stavu legislativní nouze zrušil. Současná projednávaná novela je reakcí vlády na nález Ústavního soudu.

Bohužel, novela opětovně snižuje výši státní podpory z 15 % na 10 % uspořené částky. Opětovně je doplněna i změna, která se týká nastavení limitů pro další činnost stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů. Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. Novela naopak již neobsahuje návrh na zavedení zvláštní srážkové daně na státní podporu stavebního spoření, neboť toto opatření shledal Ústavní soud jako protiústavní.

Navrhovaná novela vyvolala znepokojení nejen u nás. Například výkonný ředitel Evropského sdružení stavebních spořitelů prohlásil, že změny navrhované ministrem financí povedou fakticky k likvidaci celého systému stavebního spoření.

Já si dovolím připomenout, že pan ministr Kalousek chce, aby bylo spoření účelově vázáno jen na bydlení, aby je mohly nabízet i univerzální banky. Jak napsal jeden z ekonomických expertů, žurnalista Jindřich Ginter, nejistota u střadatelů vzniká i proto, že se v systému začíná celkově otáčet citelně méně peněz, protože zájem o nové vklady kvůli snížení státní podpory opadá. Na finanční stránce přitom tento systém spoření bytostně stojí, protože stavební spořitelny půjčují pouze to, co si u nich střadatelé uloží, na rozdíl od komerčních bank, které si na hypotéky půjčují i na mezibankovním trhu. Kam to ovšem s hypotékami a komerčními bankami v současné době vede, si tu asi nemusíme složitě vykládat.

A důsledky? Jen od letošního ledna do konce srpna klesl v meziročním srovnání celkový počet nových smluv o více než šedesát tisíc. Na úvěrech půjčily stavební spořitelny méně než čtvrtinu a rovněž cílová částka vyjadřující plány klientů, kolik si chtějí naspořit, klesla o téměř čtyřicet miliard. Pokud jde o budoucí výnosy ze stavebního spoření, je zřejmé, že všechny legislativní změny navrhované ministrem financí je ovlivňují negativně. Klienti by o své úspory neměli přijít, protože jejich vklady jsou ze zákona pojištěny. Stavební spořitelny patří k nejstabilnějším finančním institucím a v dosavadní historii žádná nezkrachovala. – Já si ovšem dovolím říci, že zatím.

Díky neustále nabíhajícími vkladům na uzavíraných smlouvách a zajištěným splátkám úvěrů mají stavební spořitelny dostatečné likvidní zdroje. Přesto stavební spořitelny sledují aktuální dění se znepokojením. Z uložených vkladů klientů stavebního spoření musí být vždy dostatek peněz na poskytování úvěrů. Tento systém nelze libovolně využívat na financování jiných investičních aktivit univerzální banky, protože tím by se významně zvýšilo likvidní riziko klientů stavebního spoření.

Dámy a pánové, já nechápu tvrdošijnost pana ministra Kalouska, se kterou se neustále snaží omezovat státní podporu v podobě příspěvku. Pan ministr sice nechal spočítat, kolik takové osekání zdánlivě do státní kapsy přinese, ale už zapomněl na to, jak tento motivační prvek umožní v podobě spoření získávat přebytky peněz od řadového občana – střadatele. Na rozdíl od něj nejsem sice ekonom a asi by se mi nedostalo té cti být vyhlášen nejlepším ministrem Evropy, ale natolik vím, že chci-li od lidí něco získat, musím jim za to zároveň něco zajímavého nabídnout. Nebo, chcete-li, pokud jsem schopen přicházet se zajímavými nápady, mohu předpokládat, že se mi moje nabídky ve zvýšené míře vrátí.

Vím, že v nějaké podobě bude a musí být novela zákona o stanoveném stavebním spoření. Je mi však líto, že se tím opět zhorší ekonomické vztahy se státem a jeho občany. Na druhé straně si myslím, že na podobných krocích naší koaliční vlády může Česká strana sociálně demokratická v příštích volbách jenom a jenom získat.

Takže vlastně, pane premiére, nepřítomný pane ministře i poslanci více či méně, spíš méně pravcovi, děkuji vám. Na shledanou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jandákovi. Slovo má pan poslanec Richard Dolejš. Prosím. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Richard Dolejš: Takže, dobré ráno vážená paní předsedkyně, vážení ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se v úvodu mého vystoupení chtěl ohradit vůči výroky prezidenta České republiky Václava Klause vůči poslancům sociální demokracie, kterými komentoval průběh jednání Sněmovny a postoj a postup sociální demokracie v rámci projednávání tohoto návrhu novely zákona. Pan prezident –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, nemáme zde tématem výroky pana prezidenta... Promiňte. (Poslanec Dolejš se snaží hovořit přes upozornění předsedkyně.) Tématem tohoto bodu je zákon o stavebním spoření vrácený Senátem. Já vás, pane kolego žádám důrazně, abyste se věnoval projednávání tohoto bodu. (Poslanec Dolejš: Ne, já se věnuje tématu, paní předsedkyně.) Žádám vás, abyste se věnoval tomuto bodu.

Poslanec Richard Dolejš: Co tady pan ministr má radit paní předsedkyni, co má dělat...?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mně nikdo neradí, buďte klidný.

Poslanec Richard Dolejš: Ale radí, já pana ministra slyším. Zřejmě...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Co slyšíte je jedna věc, co beru já jako radu je věc druhá. (Poslanec Dolejš se snaží hovořit přes předsedající.) Prosím, pokračujte k tématu.

Poslanec Richard Dolejš: Takže já se vůči tomuto ohrazuji a myslím si, že pan prezident by měl měřit všem stejným metrem –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás nabádám podruhé, abyste se věnoval tématu, a to v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny. (Poslanec Dolejš se stále snaží hovořit přes předsedající.)

Poslanec Richard Dolejš: Nechápu, proč se pan prezident neohradil –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vzhledem k tomu, že nehodláte brát vážně mou výzvu, budu vás muset požádat, abyste nepokračoval ve své řeči. (Řečníkovi byl vypnut mikrofon.)

Já vás nechám domluvit, budete-li se věnovat tématu. Prosím, mluvte k věci. Prosím.

Poslanec Richard Dolejš: Takže. Já považuji postup sociální demokracie na této Sněmovně a v rámci projednávání tohoto bodu za zcela legitimní a na rozdíl od pana prezidenta považuji postoj sociální demokracie za státotvorný. (Projevy nesouhlasu zprava.) Víte, my touto obstrukcí chceme zamezit tomu, aby vládní koalice přijala reformní zákony, které nejenže rozloží sociální stát, ale které startují procesy, že se rozloží základní funkce fungování tohoto státu. (Námitka z pléna, aby posl. Dolejš mluvil tišeji.)

Vzhledem k tomu, že většina koaličních poslanců téměř spí, tak mluvím nahlas, abyste byli bdělí, vážení kolegové prostřednictvím paní předsedající.

Co se týká tohoto návrhu zákona, postup vlády je dle mého soudu příkladem arogance celé této vládní koalice a výraz neúcty vůči Ústavě České republiky. Já jsem zde hovořil již v prvním příspěvku o tom, že vláda,

když poprvé předkládala tento návrh zákona, než ho zrušil Ústavní soud, tak zcela vědomě tam dala části, které byly protiústavní. A to se týká 50% zdanění státního příspěvku. Já jsem přesvědčen, že ten návrh, který zde projednáváme, je skutečně atakem vůči čtyř milionům občanů České republiky, téměř pěti milionům občanů České republiky – (V sále je velký hluk, ozývá se pískání.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, věnujme pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo. Žádám, abyste se pozorně chovali k tomu, kdo mluví.

Poslanec Richard Dolejš: – kteří se zapojili do systému stavebního spoření. A pokud tento návrh projde v podobě, tak jak jej předložila vláda, tak jeho důsledkem bude útlum stavebního spoření a výrazné omezení bytové výstavby v České republice.

Vzhledem k tomu, že mi nebylo umožněno, abych se podrobněji vyjádřil k neadekvátnímu výroku pana prezidenta, tak bych zakončil – byl jsem inspirován předsedou klubu TOP 09, abychom zde citovali Bibli. Já jsem si tam našel jeden verš, který by se hodil do dnešní situace. Verš, který by mohl být inspirací pro sociální demokracii, jak přistupovat vůči této vládní koalici TOP 09, ODS a Věcí veřejných. Je to Kniha Matouš z Nového zákona, 7. kapitola, verš šestý. Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás.

Vůči vám se musí postupovat tvrdě, jinak nás roztrháte!

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další, kdo bude vystupovat, je pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Antonín: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji mi v tomto předposledním příspěvku dokončit předchozí stať o stavební spořitelně.

Stavební spořitelny hledají pod tlakem vládních škrtů nové možnosti, a tak přicházejí s tím, že chtějí být součástí státem podporovaného nového důchodového systému. Usilují o to, aby si lidé u nich mohli spořit a brát úvěry na drahou zdravotní péči či studium. Podle této studie by stavební spoření mělo být rovněž zajištěním na stáří, studium či nadstandardní zdravotní služby. Vsadit na stavební spoření jako na dobře fungující finanční produkt má opodstatnění. Bude přibývat specifických životních událostí, u kterých se lidé budou muset ve větší míře spolehnout na své vlastní finanční rezervy. Významnou roli by zde mohlo sehrát právě stavební spoření.

Dlouhodobě poukazujeme na to, že systém stavebního spoření lze využít nejen na financování bydlení, ale i na zajištění ve stáří, vzdělávání a zdraví, potvrdila Právu také Zdeňka Blechová z jedné nejmenované spořitelny. Rovněž Českomoravská stavební spořitelna potvrdila, že má zájem na tom, aby stavební spoření fungovalo jako integrální součást systému zajištění na stáří a rozšířilo se i do dalších oblastí tzv. životního spoření. Věříme, že se stavební spoření v České republice stane stejně jako v Rakousku či Německu jedním z pilířů důchodového systému, uvedla zástupkyně jiné spořitelny Renata Zíkmundová.

Právě tomu se však ministr financí brání a prosazuje účelovost pouze na bydlení. Co se týče záměru spořitelny být součástí důchodového systému, je zatím postoj Ministerstva financí zdrženlivý. Spořitelny se uklidňují tím, že i když nejnovější čísla ukazují na to, že stavební spoření přestává být hitem pro domácí úspory, celkový počet klientů nevykazuje klesající tendenci. Mnoho lidí totiž spoří i po tzv. vázací době. Nevidíme sebemenší důvod k tomu, aby skončil systém, který jako formu spoření využívá přes pět milionů občanů –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Ještě jednou chci všechny požádat, aby věnovali pozornost jenom tomu, jemuž bylo uděleno slovo.

Poslanec Pavel Antonín: – ze kterého již bylo poskytnuto 1,9 milionu úvěrů na bydlení v objemu 560 miliard korun. Stavební spoření využívá téměř polovina české populace s celkovým počtem 4,9 milionu aktivních smluv, objem vkladu ze stavebního spoření na konci roku 2010 dosáhl 430 miliard korun, což představovalo 18% podíl na celkových finančních aktivech českých domácností. Pokud jde o účelové použití státní podpory výhradně na bydlení, tak toto opatření by zvýšilo administrativní zátěž stavebních spořitelny i státní správy, ale zejména účastníků stavebního spoření, klientů, míní pan Trávníček zase z jiné spořitelny.

A fakt, že by stavební spoření měly v budoucnu poskytovat i běžné banky, vyvolává zlost nejen mezi stavebními spořitelkami, ale pochybnosti mají i právníci. Nad porušováním ústavních principů se zamýšlí advokát Jan Tryzna. My chceme Ministerstvu financí pomoci umožnit, aby současné banky získaly oprávnění nabízet stavební spoření, avšak nevyžadovalo by se, aby byly splněny takové podmínky, které musí splnit stavební spořitelny. Ty mají totiž ve srovnání s jinými finančními institucemi mnohá omezení. Na trhu stavebního spoření by tak vedle sebe působily dvě skupiny subjektů – stavební spořitelny, pro něž budou platit přísná pravidla týkající se nakládání s uloženými prostředky spořicími klientů, a banky, pro které takováto pravidla platit nebudou. Takové

řešení se zdá z pohledu ústavního práva problematické, protože je evidentně porušován jeden ze základních ústavních principů, a to princip rovnosti. Banky nebudou tak omezovány ve svých investičních aktivitách, tím pádem budou schopné nabízet svým klientům do určité míry výhodnější podmínky než stavební spořitelny, jejichž činnost zůstane přísně regulovaná, a to bude stavební spořitelny diskriminovat. Dalším negativním prvkem bude větší riziko ohrožení vkladů spořicími klienty u bank. Ty se totiž budou moci pouštět do sice výnosnějších, ale zároveň rizikovějších investic. Žádná stavební spořitelna u nás dosud nezkrachovala, zatímco bank již několik. Problém je v tom, že prostředky na stavební spoření jsou vázány po dobu šesti let. Před uplynutím této doby nemá klient možnost získat své úspory zpět bez sankcí. Nebude proto moci v případě, že se banka dostane do finančních potíží, své úspory rychle vybrat, jako je to možné třeba u spořicíh a běžných účtů, a bude v takovém případě odkázán na plnění z fondu pojištění vkladů, jehož výše je však stanovena zákonem a limitovaná. V praxi pak mnohdy klienti nebudou schopni rozlišit mezi výhodami stavebního spoření u stavebních spořitel a bank, takže lze očekávat, že budou preferovat výhodnější podmínky u bank, aniž by si uvědomili větší riziko. To může vést skutečně k odlivu klientů od stavebních spořitel směrem k bankám, a tedy k potížím stavebních spořitel. Může být dosaženo přesně toho, čemu chce zřejmě Ministerstvo financí zabránit, totiž destabilizace celého sektoru stavebního spoření.

Otázkou také zůstává, zda je navrhovaná úprava slučitelná s mezinárodními závazky plynoucími ze smluv o ochraně investic a s evropskými regulemi. Stávající stavební spořitelny totiž musely splnit přísné podmínky pro vstup do odvětví, takže jejich vlastníci mohou považovat legislativní zásah za zmaření své investice. Narušena může být také rovnost v pravidlech hospodářské soutěže podle evropského práva. Pokud by skutečně od roku 2015 měla nová právní úprava umožnit bankám nabízet stavební spoření, pak by měly pro banky v této oblasti platit stejná pravidla, která platí pro spořitelny.

Konkrétně cílem zákona je změnit oblast zdanění úrokových příjmů z vkladů ve stavebním spoření, jež by nově měly být sjednoceny s podmínkami pro zdanění obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů. Vedle zdanění úrokového příjmu návrh snižuje výši státní podpory stavebního spoření z 15 na 10 % při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 tisíc korun. Dále je doplněna technická změna, která se týká nastavení limitu pro další činnost stavebních spořitel, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů.

Je škoda, že stát se u stavebního spoření nevydal trochu jinou cestou. Lehce se někdy zapomíná na ekonomickou skutečnost, že jedna koruna in-

vestovaná do stavebnictví vygeneruje v ekonomice šest dalších korun. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Roman Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, neběží mi tam čas, děkuji...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, hned to zařídím.

Poslanec Roman Sklenák: Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, co říci závěrem jako poslední vystupující. Je zřejmé, že navržené změny v zákonu o stavebním spoření představují snížení atraktivity stavebního spoření. Že přísun zdrojů pro poskytování úvěrů tak bude omezen a stavební spořitelny budou v příštích letech schopny poskytovat méně úvěrů než doposud. Je pochopitelné, že v době, kdy se Evropou nesou obavy z neudržitelnosti veřejných financí, vláda hledá úspory, kde se dá. A snížení státní podpory stavebního spoření má neoddiskutovatelně úsporný dopad na výdaje státu. Je však otázkou, zda se šetří na pravém místě. Výdaje na podporu stavebního spoření klesají již od roku 2006. Je tedy redukce podpory stavebního spoření lékem na spirálu deficitu českého státního rozpočtu? Vždyť stát na stavebním spoření šetří stále více a více. Jasným dokladem je podíl výdajů na podporu stavebního spoření z hlediska celkových výdajů státního rozpočtu. Opravdu si nemůžeme dovolit ani to co v roce 1999?

Navíc je nezpochybnitelné, že z činností, které jsou financovány pomocí úvěrů stavebních spořitel, plynou do státního rozpočtu nemalé daňové příjmy. Toto tvrzení vychází ze studie Vývoj stavebnictví do roku 2012 společnosti Deloitte, která uvádí, že 1 milion korun investovaný do stavebnictví generuje potřebu 3,2 až 3,5 pracovníka a každých 100 milionů korun vložených do stavebních investic generuje daňové a ostatní přínosy do veřejných rozpočtů cca 55,5 milionu korun. Zohledníme-li tyto daňové příjmy, je stavební spoření pro státní rozpočet velmi ziskovým produktem.

Zanedbatelný není ani pozitivní vliv stavebního spoření na trh práce. Efekt vytvořených nebo zachráněných pracovních míst má obrovský význam pro jednotlivce, zejména v případě drobných živnostníků a zaměstnanců ve stavebnictví či obchodu s realitami. V konečném efektu ušetří stát i na výdajích v sociální oblasti, když mají zmínění jednotlivci práci a nejsou závislí na podpoře v nezaměstnanosti nebo na sociálních dávkách.

Podstatné je také to, že stavební spoření si i přes nižší schopnost

financovat úvěry na bydlení zachovává svou historicky prověřenou funkční podstatu. Je oddělené od kapitálového trhu, což zaručuje vysokou míru odolnosti vůči různým krizím a opírá se o prvek přátelského klienta jako o zdroj peněz pro poskytování úvěrů.

Za zmínku stojí také skutečnost, že se úsporné kroky nejvíce dotýkají klientů, kteří využili překlenovací úvěr. Ti použili svoje úspory i poskytnutý úvěr prokazatelně na bydlení. Přesto budou muset již existující úvěry splácet buď déle, nebo vyššími měsíčními splátkami.

Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych využil příležitosti a zmínil se zde i o dvou návrzích, které sice nejsou předmětem schvalované novely, ale jsou uvedeny buď v programovém prohlášení vlády, nebo o nich hovoří ministr financí, a které mají řadu záporných a nepřijatelných efektů. V zásadě totiž zasahují do základní podstaty systému stavebního spoření natolik, že jeho další fungování by bylo výrazně omezeno, nebo dokonce nebude možné vůbec.

Účelové vymezení použití stavebního spoření je jednou z úprav, kterou jeho kritici nejčastěji navrhuji, a najdeme jej i ve zmíněném vládním prohlášení. Však to také vypadá dobře a logicky. Stavební spoření by se mělo používat jen na bydlení. Pravda je ale taková, že se jen na bydlení používá. Sice na straně úvěrů, ale kvůli nim přece systém stavebního spoření existuje. A mají-li se dávat úvěry, které výrazně převyšují průměrný vklad jednoho střadatele, musí se na jeho poskytnutí podílet více účastníků. Není pak jedno, zda se peníze seženou od klientů, kteří je po splnění klíčové úlohy, to je odložení na minimálně stanovený počet let a následném vybrání, použijí na bydlení nebo cokoliv jiného? Není podstatné, na co využije peníze ze stavebního spoření jednotlivec, ale je klíčové, kolik peněz ze systému se použije na financování bydlení.

Horší by bylo, kdyby takový úvěr nebylo z čeho financovat. A přesně takovou zkušenost udělali na Slovensku. Takzvanou účelovost zavedli v roce 1997, aby ji v roce 1999 zrušili, neboť systém za těchto podmínek nefungoval a fungovat ani nemohl. Neměl jak vytvořit dostatek zdrojů k naplnění svého základního smyslu – poskytování úvěrů. Systém bez takzvaného přátelského klienta, který pouze spoří, ale nebere si úvěr, není systémem stavebního spoření, a proto jej nikde na světě v podobě, jakou navrhuje vládní prohlášení, nenajdeme.

Druhou zásadní změnou, o které se hovoří, je zrušení specializace, tedy že by právo poskytovat stavební spoření nemuselo zůstat jen stavebním spořitelnám. Navenek to opět vypadá velmi přínosně – čím více finančních institucí bude stavební spoření nabízet, tím větší konkurence na trhu zavládne a podmínky pro klienty budou ještě lepší. Ale co výsledné dopady takového opatření? Stavební spoření není vyčleněno do specializovaného sektoru náhodou. Pracuje s kolektivem střadatelů, přičemž úvěr si bere jen

část z nich. Tím se stavební spořitelny podobají spíš pojišťovnám. Těm také platí celý kolektiv pojištěnců a pojistné plnění se vyplácí jen potřebným. Stavební spoření na bázi kolektivu nefunguje nikde na světě v rámci univerzálních bank, jak navrhuji jeho domácí oponenti. Banka bude maximálně využívat levné zdroje ze stavebního spoření a zároveň se bude snažit, aby poskytovala klientům dražší úvěry než ty ze stavebního spoření. Naproti tomu se samostatná stavební spořitelna a její vedení soustřeďují výhradně na stavební spoření.

Stavební spořitelny působí protikrizově, což se projevilo nejen v Německu, Rakousku, ale i u nás. Nehrají hry s virtuálními penězi, ale půjčují peníze, které si u nich uložili reální klienti. Zatímco v USA byly hypotéky spouštěčem krize, je stavební spoření v evropských zemích kotvou ekonomiky.

Argument, že stavební spoření nabízí málo poskytovatelů, také neobstojí. V Rakousku jsou čtyři stavební spořitelny, přesto systém funguje desítky let. Na Slovensku tři. V České republice může získat i dnes licenci za jasně daných podmínek kdokoli. Fungování produktu je podmíněno dostatečnou velikostí kolektivu, který vytvoří přiměřený balík vkladů, z něhož bude možné půjčovat na bydlení. Jeho minimální velikost se odhaduje na 100 tisíc klientů. V případě mnoha poskytovatelů by bylo obtížné dosáhnout tohoto minima.

Zrušení specializace stavebních spořitelen znamená zánik stavebního spoření, a to pravděpodobně dříve než při zavedení účelovosti. Vedla by k ní úprava produktu, která nemá nic společného s velkým a odolným kolektivem klientů ani s ostatními parametry, za nichž stavební spoření běžně funguje.

Je-li primárním důvodem potřeba dalších úspor, měla by vláda říci, co si může, nebo chce dovolit, a na základě toho upravit systém tak, aby smysluplně existoval. Nelze ale tvrdit, že stavební spoření chceme, ne ale za podmínek, jaké jsou běžné ve světě. Nelze ani tvrdit, že si jeho likvidaci nepřejeme, a zároveň přijímat opatření, které mu brání fungovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní se o slovo hlásí pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím. Po něm je přihlášen pan místopředseda Lubomír Zaorálek.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, já bych rád požádal o hodinovou přestávku na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Samozřejmě, hodinovou přestávku vám dáme, to znamená do 4 hodin a 7 minut.

Ještě pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jenom – 7 až 8, jedna hodina, 19 až 20 druhá hodina, to máte potřetí hodinu. Já jsem byl poučen, že je nějaké zvykové právo, že 2 hodiny za den, to už jste vyčerpali, ale dobře. Pak se nevíte, až to jednou použijeme my. Vy sice klub nesvoláte, protože ho nemáte v této chvíli. (Smích.)

Já nevím, jestli je, nebo není ukončena rozprava. To mě zajímá.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Není ukončena rozprava.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Není ukončena rozprava, tak za hodinu, až se poradíte, tak se sejdeme, jestli to paní předsedkyně vyhlásí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ve 4 hodiny a 8 minut se zde setkáme.

(Jednání přerušeno v 3.08 hodin.)

(Ve 3.24 hod. předsedkyně PS Miroslava Němcová oznámila, že na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přítomných zde v Poslanecké sněmovně a také na žádost předsedy poslaneckého klubu ČSSD se zkracuje přestávka, která byla původně vyhlášena do 4.08 hod., do 3.30 hod., a že v jednání se bude pokračovat ve 3.30 hod. Následoval potlesk. Jednání pokračovalo ve 3.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila dohodnutá přestávka a já bych vám ráda oznámila, že pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek stahuje svou přihlášku do obecné rozpravy. Já se ještě formálně ptám, zda se někdo do obecné rozpravy hlásí. Protože se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím.

O slovo se přihlásil předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane kolego.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, navrhuji, abychom hlasovali o přerušení schůze do 18 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dnes o přerušení této schůze, dnes do 18 hodin.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, já jsem myslel dnes, proto jsem říkal jenom hodinu, do 18.00.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh. Zahajuji hlasování číslo 274. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby schůze byla přerušena do 18 hodin dnešního dne. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 274, přítomno 92, pro 83, proti nikdo. Tento návrh jsme přijali. (Potlesk.)

Přerušili jsme bod po skončené obecné rozpravě. Pokračovat budeme nejprve zítra ráno v 9 hodin čtyřmi mimořádnými schůzemi, které byly svolány na základě žádosti poslaneckého klubu ČSSD, a v 18 hodin budeme pokračovat touto schůzí. Tedy tímto bodem. Ještě upřesňuji, že ty mimořádné schůze začínají dnes v 9 hodin ráno.

Příjemné ráno přeji.

(Schůze přerušena ve 3.32 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. listopadu 2011 v 18.00 hodin
Přítomno: 182 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Pokud jde o vydání náhradních karet a jejich čísel, chci vás odkázat na 29. schůzi, tak jak zde náhradní karty byly předneseny.

Pokud jde o omluvy z dnešního jednání, kromě omluv, které již zazněly na 29. schůzi, bych ráda tyto údaje ještě doplnila následujícími: omlouvá se pan ministr Jiří Pospíšil v době od 20.30 do 22.30 hodin, dále se omlouvá ministr Martin Kocourek z důvodu pracovního programu taktéž. Pokud jde o další omluvu, jde o pana ministra Jankovského, omlouvá se z dnešního odpoledního jednání. Pokud jde o další omluvu, omlouvá se pan poslanec Škárka, a to tak, že 3. listopadu po 18. hodině, celý den 4. listopadu a z případného víkendového jednání 5. a 6. listopadu z osobních důvodů. Dále se omlouvá pan ministr dopravy Pavel Dobeš z dnešního dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Kotalíková v čase od 16 do 21.30 hodin z pracovních důvodů. Tolik k omluvám.

Hlásí se předseda poslaneckého klubu Petr Gazdík. Dříve než vystoupí, tak já ještě vás seznámím s tím, že pan poslanec Braný má náhradní kartu č. 25.

Slovo má předseda poslaneckého klubu TOP 09 Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer, milá paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si navrhnout jeden procedurální návrh. Navrhují, aby Poslanecká sněmovna jednala...

Pardon, já se opravím, ještě jednou: Dovoluji si jménem tří poslaneckých klubů navrhnout, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19., 21. hodině, případně i zítra po nulté hodině. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pane předsedo, na žádost z pléna prosím zopakujte, kterých tří poslaneckých klubů, ať je zde spokojenost celá.

Poslanec Petr Gazdík: Já se za to omlouvám. Pro velký úspěch zopakuji znovu: Jménem tří poslaneckých klubů navrhují, aby Poslanecká sněmovna (smích v jednací síni)...

Pro velký úspěch ještě jednou: Jménem tří koaličních poslaneckých klubů – Občanské demokratické strany, TOP 09 a Starostové a Věci veřejných – navrhují, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně jednala i hlasovala o všech návrzích po 19., 21. hodině, případně i zítra po nulté hodině.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, děkuji pěkně, věřím, že teď už nemá nikdo pochybnost, o čem budeme hlasovat. Prosím, abyste se přihlásili, pokud jste tak již neučinili.

Já zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 275 z přihlášených 173 poslanců pro 98, proti 72. Tento návrh byl přijat.

Já vás ještě seznámím s vydáním jedné náhradní karty, tu má vydanou pan poslanec Šťastný a má číslo 26.

Přistoupíme k projednávání bodu, kterým je – přečtu pro jistotu celé znovu:

86.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/3/ - vrácený Senátem

U stolku zpravodajů již zaujal místo ministr financí Miroslav Kalousek. Ptám se, zda zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Alfréd Michalík nemíní zaujmout místo u stolku zpravodajů.

Rozprava byla ukončena. Nalézáme se tedy ve fázi, kdy se chci zeptat jak pana navrhovatele, tak pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy.

Slovo má navrhovatel ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Přiznám se, že hrud se mi dme pýchou, neboť jsem přesvědčen, že dosud žádnému předkladateli se nedostalo té cti, aby jeho předloha byla podrobena tak ze-

vrubné diskusi jako právě předloha o novele zákona o stavebním spoření. Jsem přesvědčen, že pokud se tato právní norma znovu objeví před Ústavním soudem, tak ani Ústavní soud nebude moci formulovat kritiku, že nebyla řádně parlamentně projednána.

Zaslechli jsme více než stovku diskusních příspěvků k tomuto vládnímu návrhu. Pravda, věcně jich bylo méně, protože mnozí řečníci se po sobě navzájem opakovali, to znamená mnoho argumentů jsme mohli slyšet v obou dvou nocích několikrát po sobě. Takže jistě více než desetkrát jsme mohli vyslechnout stanovisko předsedy Asociace stavebních spořitelů. Minimálně sedmkrát jsme se dozvěděli, jak vidí budoucnost stavebního spoření Teplý Petr, Ph.D., z Institutu sociálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. A do smrti si jistě každý z nás bude pamatovat, jaký právní názor má právník Tryzna na budoucnost stavebního spoření (smích v jednacím sále). Panu dr. Tryznovi bych chtěl poblahopřát, protože po obou dvou minulých nocích se stal jistě nejcitovanějším – nejcitovanějším pramenem v celé historii parlamentní diskuse České republiky.

Při vši účtě k argumentům, které tady byly předneseny, musím říct, že s drtivou většinou z nich nesouhlasím. Mohu se částečně jako předkladatel ztotožnit pouze s prvním vystoupením pana poslance dr. Koskuby, který vyjádřil názor, že všichni tady vypadáme jako blbci (smích a potlesk z pravé části jednacích síní). Ano, jako blbci, nepochybně ano. Nicméně jsem přesvědčen, že všichni přece jenom ne, takže je to souhlas pouze částečný (smích z pravé části síně).

Nevím, do jaké míry máme litovat toho, že ve svém druhém vystoupení pan poslanec Koskuba neupřesnil, jaké že hrůzy vykonává tady na Malé Straně, že se za to jeho dcera stydí. A zda si tak pan poslanec počíná jenom tady na Malé. (Potlesk a smích z pravé části jednacích síní.)

Dozvěděli jsme se rovněž, co jsou to selfmademani (vysloveno, jak psáno – smích v sále), co je to rating (vysloveno ratink – smích) a jaká je jeho příčinná souvislost s kobylkami a škorpiony (smích). Tato diskuse byla občas osvěžena citáty z Písma svatého a z klasika literatury libanonské poezie (bujarý smích z pravé strany jednacích síní).

Z procedurálního hlediska pak jistě stojí za zaznamenání, že pan poslanec David Rath potřeboval několik desítek pokusů na to, než pochopil, že chodí-li do práce... (za potlesku, který se změnil ve skandovaný, odcházejí z jednacích síní poslanci ČSSD).

Děkuji. Děkuji za aplaus. Neberu si ho osobně, tuším, že nepatřil mně (veselí v sále).

Z procedurálního hlediska pak stojí za zaznamenání, že pan poslanec David Rath spotřeboval několik desítek pokusů na to, než pochopil, že chodí-li do práce pouze 15 jeho kolegů, je z aritmetického hlediska i teoreticky

vyloučeno, aby uspěl se svými návrhy na přerušení bodu (veselí, potlesk).

Byla to zkrátka taková věcná, košatá, upřímná diskuse. Nevím, zda během těch dvou nocí jsme se navzájem více přesvědčili o vhodné výši státní podpory na stavební spoření, ale v každém případě jsme se jistě dozvěděli mnohé o mnohých z nás. O mnohých kolezích, o kterých jsme, upřímně řečeno, dodnes ani nevěděli, že jsou našimi kolegy. V každém případě se mnohé dozvěděla i veřejnost a z tohoto hlediska z pohledu veřejnosti se domnívám, že tato diskuse více než vrchovatě naplnila svůj účel.

Přes všechny argumenty, které tu padly, navzdory všem tryznám a tajemným orgiím na malých stranách si dovoluji jménem vlády požádat Poslaneckou sněmovnu, aby setrvala ve svém názoru a potvrdila vládní návrh o novele stavebního spoření.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu navrhovateli. O slovo se s přednostním právem přihlásil předseda pan Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych rád jménem těch, kdo nesouhlasí s arogantní politikou této vlády, požádal o pravý opak. Chtěl bych požádat o to, aby Poslanecká sněmovna podpořila návrh Senátu, nikoliv návrh této vlády. Já si myslím, že pan ministr financí Kalousek promeškal vhodnou příležitost k tomu, aby se omluvil. Aby se omluvil v souvislosti s tímto zákonem za to, co způsobila jeho snaha ukrást klientům stavebního spoření 6 miliard korun návrhem zpětné, retroaktivní jednorázové daně. (Poslanci sociální demokracie se vracejí do lavic.)

Pan ministr financí Kalousek je totiž autorem této finty. On byl ten, kdo to navrhl. On byl ten, kdo prosazoval řešení, které ve finále zrušil Ústavní soud. Já se omlouvám, ale nebudu z tohoto jednání dělat kabaret stejným způsobem, jako to dělal ministr financí. Myslím si, že je to neuctivé nejenom k této budově a k tradici a pozici českého parlamentarismu, ale je to neuctivé zejména k těm lidem, kteří jsou plni obav a nejistoty z toho, co bude v příštích dnech. (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie.) Bylo by to výrazem obrovské neúcty k těm lidem, kteří v tuto chvíli zažívají pocity úzkosti a existenční nejistoty v situaci, kdy vědí, jaké návrhy se v této Poslanecké sněmovně schvalují a jaké návrhy se budou schvalovat. Já si myslím, že jim určitě udělala radost dobrá nálada ministra financí, se kterou sem přišel do Poslanecké sněmovny a začal urážet opoziční poslance. Já si myslím, že to je přesně ukázka toho, jak vláda myslí dialog s opozicí. Jenom arogance a urážky. Nic jiného v tom skutečně není.

My teď budeme jednat o zákonu o stavebním spoření. Mě mrzí, že pan

ministr financí o tom zákonu samotném v závěrečném slovu neřekl vůbec nic. Především měl začít tím, proč tady vůbec ten zákon projednáváme. Jak je to možné, že Poslanecká sněmovna projednává podruhé, vlastně už potřetí tentýž návrh zákona. Je to proto, že tento zákon, jeho účinnost byla zrušena na základě rozhodnutí Ústavního soudu. Proč se tímto zákonem zabýval Ústavní soud? Zabýval se jím proto, že vládní koalice – konkrétně ministr financí Kalousek a premiér Nečas se rozhodli zneužít stavu legislativní nouze, aby překonali odpor opozice, zjednodušili si situaci v této Poslanecké sněmovně a tvrdili, že je zde stav legislativní nouze a je nutno v rámci projednat zákon, který škrtá peníze v oblasti systému stavebního spoření.

A druhý důvod, proč tento zákon projednáváme, je ona finta ministra financí Kalouska se zpětným zdaněním podpory na stavební spoření. Zákon zde byl projednán za podobného bujarého veselí, jaké tady předvedla na začátku dnešního jednání vládní koalice. My jsme v té době jasně upozorňovali na řadu skutečností, které zpochybňují novelu zákona o stavebním spoření z hlediska Ústavy České republiky. Já chci připomenout panu ministrovi, který je také poslancem, panu premiérovi, který je také poslancem, že Ústava České republiky je něco, na co jsme tady všichni skládali poslanecký slib. Skládal ho i ministr financí Kalousek a skládal ho i premiér Nečas. A ministr financí Kalousek a premiér Nečas ve skutečnosti ten slib porušili způsobem, jakým se tady snažili protlačit zákon o stavebním spoření a jakým navrhovali sebrat lidem 6 miliard korun z jejich vkladů ve stavebních spořitelnách.

Já myslím, že této novele lze vytknout celou řadu vážných nedostatků a o tom jsme tady vedli v uplynulých dnech důkladnou debatu. Této novele vytýkáme zásah do platných smluv. To je přece vážná věc. Jestliže lidé uzavřeli smlouvu na základě dříve platného zákona v systému stavebního spoření, pak spoléhají na to, že stát během fungování a účinnosti této smlouvy jim nezmění podmínky. Tato vláda toto legitimní očekávání občanů porušila. Mění podmínky stavebního spoření během smluvního období. To je obrovský podraz číslo jedna, který tato novela přináší.

Podraz číslo dvě, který novela přináší, je věc, která souvisí se zpětným zdaněním. Myslím si, že premiér Nečas a ministr financí Kalousek se dopustili velmi podobné lži před volbami do Poslanecké sněmovny na jaře roku 2010. Oba tehdy tvrdili, že nebudou zvyšovat daně. Tvrdili, že dokážou konsolidovat veřejné rozpočty bez toho, aniž by zvyšovali daně, zejména ty daně přímé. V situaci, kdy sestavili vládu, ačkoliv ani ODS ani TOP 09 volby nevyhrály, v okamžiku, kdy sestavili vládu, tak první návrhy, se kterými přišli, byly návrhy na zvýšení přímých daní. V absolutním rozporu s tím, co říkali před volbami do Poslanecké sněmovny. Protože návrh na zpětné zdanění stavebního spoření je prostě přímá daň. A co víc, je to daň, která

byla navržena jako retroaktivní, to znamená, že lidé si spořili peníze, aniž by tušili, že jednou přijde vláda, která jim tyto prostředky zpětně zdaní. Aniž by tušili, že jednou v naší zemi bude ministr financí, který se bude jmenovat Miroslav Kalousek a přinese sem návrh na zpětnou daň.

Já jsem velmi rád, že Ústavní soud vyhověl návrhu poslanců České strany sociálně demokratické a zrušil zpětné zdanění úspor v systému stavebního spoření. Ústavní soud tak na základě naší stížnosti zachránil občanům cca 6 miliard korun úspor, které měly být takovýmto způsobem ukradeny formou zpětné daně.

Já si myslím, že je dobře, že Ústavní soud vyhověl také naší druhé námitce na to, že zde byl zneužit stav legislativní nouze k tomu, aby byla omezena práva opozice. Já myslím, že jste měli, kolegové a kolegyně z pravé části této Poslanecké sněmovny, příležitost slyšet podstatné části rozhodnutí Ústavního soudu právě v debatě, která zde k tomuto zákonu probíhala. A já si myslím, že opakování je matka moudrosti a že je dobře, že některé důležité pasáže zde byly citovány opakovaně, protože doufám, že tato zkušenost s Ústavním soudem a s jeho rozhodnutím poznamená budoucí činnost vlády tak, aby se do budoucna již nesnažila prosazovat v naší zemi zpětně působící daňové zákony a aby se do budoucna už nesnažila v této Poslanecké sněmovně omezovat práva opozice účelovým výkladem jednacího řádu. Zejména na tu druhou poznámku bych chtěl položit důraz. Není dobře omezovat práva opozice tím, že budete účelově vykládat náš jednací řád.

Já si myslím, že je také dobře, že zde v rozpravě byly zmíněny negativní hospodářské dopady, které přináší tato novela. Prostředky, které generuje systém stavebního spoření, podporují stavebnictví, podporují zaměstnanost. A také platí, že jestliže vláda osekává systém stavebního spoření, jestliže zasahuje do stávajících platných smluv, pak to znamená, že útočí na střední vrstvy, útočí na nízkopříjmové skupiny, které tento systém využívaly jako oblíbený systém spoření, na zajištění vlastního bydlení a na zajištění vlastních bytových potřeb.

Tato novela přináší celou řadu negativních zpráv nejenom pro klienty systému stavebního spoření, což je něco kolem pěti milionů obyvatel naší země, ale přináší také negativní zprávu pro ekonomiku. Přináší zprávu o tom, že vláda přestává vnímat podporu zaměstnanosti v oblasti stavebnictví jako jednu ze svých priorit.

Jsem přesvědčen o tom, že to, že zde projednáváme tento zákon opakovaně v Poslanecké sněmovně a musíme to udělat na základě rozhodnutí Ústavního soudu, je velmi špatná vizitka pro tuto pravicovou vládu. Je to absurdní. Skutečně do značné míry je to absurdní, že právě vláda, která o sobě mluví jako o vládě, kde jsou pravicoví a konzervativní politici, tak přišla s myšlenkou zpětné, retroaktivní přímé daně, která měla ukrást

vkłady pěti milionům občanů naší země, pěti milionům klientů stavebního spoření.

Já jsem na začátku říkal, že pan ministr financí Kalousek promeškal důležitou šanci. Ano, promeškal šanci omluvit se občanům naší země za ten způsob politiky, který zde prosazoval a který musel zastavit a utnout až Ústavní soud svým rozhodnutím. Já jsem poslouchal pozorně během celé debaty vyjádření pana ministra financí Kalouska. Pan premiér se k té věci nevyjadřoval, ale vyjadřoval se ministr financí. A v jeho vystoupení nebyla ani známka pokory a nebylo tam ani jediné slovo, které by přiznávalo chybu, které se dopustil. Přesto, že to byla jeho koncepce, kterou prosadil ve vládě, přestože to byl zákon, který předkládal v této Poslanecké sněmovně a v Senátu, přestože to byl právě jeho zákon, který zrušil nakonec Ústavní soud jako neústavní.

Já nevím, jestli to pro vládu bude skutečně poučení. Nevím, jestli vláda bude schopná jakékoliv sebereflexe. Když jsem poslouchal to úvodní vystoupení pana ministra financí, tak mám pocit, že to skoro pravda nebude. Ale bylo by to dobře. Bylo by dobře, kdyby tato vláda, tato vládní koalice začala myslet na meze ústavnosti, pokud zde navrhuje takzvané reformy, a myslela na to, do jaké míry mohou být tyto takzvané reformy v kolizi s naším ústavním pořádkem a zejména s Listinou základních práv a svobod.

Jestliže sociální demokracie zvolila obstrukci při projednávání tohoto návrhu zákona, byla to reakce na aroganci, s jakou vládní koalice podruhé zde prosazuje v Poslanecké sněmovně zákon, který přináší vážné problémy a chybná řešení.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi Sobotkovi. Dále se hlásí pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, tak jak jsme řekli, tak jsme také učinili. My, poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy, jasně, stručně, zřetelně, přehledně a srozumitelně. V projevu našeho kolegy Petra Braného srovnal do řádku vedle sebe všechny argumenty, které nás vedou k tomu, že nebudeme hlasovat s vládní koalicí nejen o návrhu novely zákona o stavebním spoření, ale i o dalších takzvaně reformních zákonech, které vidíme tak, že za prvé jenom přilévají oleje do ohně krize a za druhé přilévají také oleje do zatím doutnajícího ohně sociálního napětí, které neslouží a neposlouží hospodářskému růstu, ale naopak jeho pokles ještě více prohloubí.

Byli jsme přesvědčeni o tom, že to stačí, nicméně kolegyně a kolegové z vládní koalice tomu zřejmě nerozuměli, nebo to neposlouchali, a proto zcela rozumím kolegům a kolegyním ze sociální demokracie, že v duchu

hesla, nebo toho starého rčení repetitio est mater studiorum, čili opakování jest matkou moudrosti, vám opakovali vícekrát. Opět nebylo znát, že byste poslouchali, o tom, že slyšíte, už vůbec ne. A proto přitvrdili a podle biblického hesla přejatého ze staré Arábie, a které zní "kdo nechce slyšet, ať cítí", nás všechny tady ponechali na nočním jednání.

Ono to vypadá jako legrace, ale ona to žádná legrace není. Při té řadě hodin, kterou jsme trápili nejen tady sami sebe, my to přece přežijeme, my jsme tady od toho, abychom jednali a hlasovali, ale kterou odnesli například zaměstnanci Poslanecké sněmovny docela tvrdě, při té řadě hodin se přece mohou nadělat různé chyby, protože už jenom ta únava zatemňuje mozek. A to nemluvím o těch dalších vlivech, které na přemýšlení by eventuálně mohly být.

Chci tím říci, že jsme teď ve fázi, kdy můžeme a máme vzácnou příležitost se zamyslet, jestli by přece jenom nebylo lepší – a prosím o to všechny – se sejít u kulatého stolu ve formátu tří koaliční a dvě opoziční strany, probrat ještě jednou, jestli ta důchodová reforma, zejména ten druhý pilíř, jestli ta daňová zátěž, jestli ty zdravotnické zákony, jestli to všechno, co je, ještě neprohlubuje hrozící pokles výkonů českého národního hospodářství a z toho plynoucí další důsledky. Jestli by nebylo moudré alespoň – a vím, že nemáme sílu ani se sociální demokracií, abychom to přehlasovali – ale jestli by nebylo moudré alespoň odložit účinnost těchto zákonů na dobu, než se nejhorší záchvěvy krize přeženou, protože jinak doopravdy může dojít k tomu, že může být nezaměstnanost vyšší, než by byla bez reformy. Může dojít k tomu, že by hospodářský pokles byl ještě hlubší, než kdyby reformou nebylo.

Chci poprosit ke zklidnění situace a k přemýšlení o tom, že tady nejsou jenom ty úspěšné vrstvy obyvatelstva, tedy úspěšné v uvozovkách, tak jak jsou vidět, kdo je bohatý a úspěšný, že převážná většina občanů v České republice jsou lidé, kteří žijí z ruky do úst, že jsou to lidé, kteří nemají na to, aby si spořili v tom vašem druhém pilíři, že jsou to lidé, kteří ztratili práci například, že jsou to penzisté, že jsou to zdravotně postižení, že jsou to rodiny s dětmi, které nemají už vůbec žádný polštář, vůbec žádnou rezervu pro to, aby nejhorší nápor krize přežili.

A vy jim chcete naložit ještě další náklady. Pojdme se alespoň pokusit myslet spíše na občany než na čistotu konzervativně liberálních řešení. Pojdme skutečně ještě jednou ty věci promyslet.

Komunistická strana Čech a Moravy, její poslanci a poslankyně se zachovají úplně stejně, jako se chovali při prvním projednávání těchto návrhů v Poslanecké sněmovně. To znamená, že je nepodpoří. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi

Kováčikovi. Seznámím vás s vydáním náhradní karty, č. 29 má pan poslanec Novotný Josef ml.

Nyní dostává slovo zpravodaj pan poslanec Alfréd Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, milá vládo, kolegyně a kolegové, musím říct, že jsem zahajovacím projevem pana ministra Kalouska byl velmi nemile překvapen, s jakou chutí a rádoby vtipností se pustil do levé části spektra této Sněmovny. Na druhé straně musím říct, že mě mile překvapil, že si to pamatoval, co tady bylo řečeno, protože podle včerejšího vývoje spíš bych řekl, že si nemůže pamatovat nic. (Veselí a potlesk v řadách opozice.)

Ale co mě ještě víc překvapilo nemile, to je bohužel bouřlivý potlesk z pravé strany, kdy tleskali lidé těmto hloupým narážkám, urážkám, lidé, které znám z osobního styku, některé i 15 let, o kterých si myslím, že jsou docela normální, slušní lidé – oni tleskali. Proboha – komu a čemu jste tleskali? Sobě? Své schopnosti poslouchat tyto sprostoty?

Já si pamatuji, že když jsme tady přednedávnem sami sobě snížili platy, tak jste také tleskali, jak jsme to dobře udělali. A pak v kuloárech jste říkali: to jsme pitomci, 25 tisíc je v prčicích. (Smích a potlesk v řadách opozice.) A prosím vás, za půl roku budeme říkat co jsme to zase schválili – dneska. A já vám to připomenu.

Ještě jednu věc bych chtěl tady zvýraznit. A sice pravidlo, nebo způsob dvojího metru. Naše koalice má opravdu dva metry, podle kterých měří pravidla, přístupy, chování druhých. Když usne náš pan ministr zahraničí, je to vznešený spánek vznešeného kmeta, který nechce poslouchat blbosti. (Smích zleva.) Když usne opoziční poslanec, je to nezájem, neschopnost, opilost a kdoví co ještě. Když pan ministr Kalousek vyfackuje sprostého fracka, je to výchovný proces, kterým chce napravit neslušné chování tohoto nevychovence. Když se poperou vlevo, jsou to sprostí hulváti, kteří nevědí, co je slušné chování. (Potlesk v řadách opozice.)

Když před rokem především pan premiér Nečas nás tady školil o tom, jak lze obstruovat, a četl nám z nějakých soudních výroků a jiných knih, tak to byla řádná oprávněná obstrukce. A když obstruujeme my, tak je to bohužel sprostá obstrukce, kterou pan ministr tady zhodnotil tak, jak zhodnotil.

Prosím vás, měřme všem stejně. To je podle mě jedna věc, která mi tady na dnešní úrovni chování nesmírně vadí.

Jinak pokud se týká toho zákona, vše, co tady bylo řečeno, řekl a shrnul pan předseda Slávek – nemohu si vzpomenout. (Veselost.) Je to věc, kterou si myslím, že není třeba opakovat.

Takže, prosím vás, ještě jednou, chovejme se slušně. Je to věc, která nebolí, ale pomáhá vztahům. (Spontánní potlesk v řadách opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. To bylo slovo zpravodaje. My můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku č. 378/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku č. 378/4.”

Předpokládám, že všichni, kteří chtěli, se dostavili, všichni jsou přihlášení hlasovacími kartami.

Já v tuto chvíli zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 276 z přihlášených 182 poslanců pro 73, proti 108. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, kdy k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Korum je nastaveno

Přečtu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 378/3.”

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 277 z přihlášených 182 poslanců pro 109, proti 73. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh zákona přijali. (Potlesk z řad koalice.)

S procedurálním návrhem pravděpodobně, nebo s přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, vážené

kolegyně, vážení kolegové, už více než dva dny a dvě noci jsme svědky pokusu o paralyzování činnosti této ústavní instituce. (Projevy nevole z řad opozice.) Opozice již několik dnů hrdě vyhláší svůj zájem zablokovat jednání Sněmovny, někdy říkají do Vánoc, někdy do konce roku, nebo do začátku nového roku.

Máme za sebou projednávání jednoho bodu, který nám vrátil Senát. Mimochodem proto jsme se tím zabývali, kdyby ho Senát schválil nebo se k němu nevyjádřil, tak jsme to neprojednávali minulé dva dny. (Poznámky z řad opozice.) Rozprava k němu trvala několik desítek hodin. Mám pocit, že 37, ale neberte to číslo úplně přesně, musel bych to ještě přepočítat, ale určitě více než 30 hodin.

Slyšeli jsme více než 110 vystoupení opozičních poslanců, bohužel ne 110 různých vystoupení opozičních poslanců. V zásadě debata, která trvala přes 30 hodin, pokud by šli jenom po obsahu, by trvala hodinu, možná dvě. Nikdo z nás neupírá právo opozici, přestože se tváříte jinak, vyjádřit svůj názor, nicméně mnohonásobně opakovaný názor, přečtený projev, není jistě znakem demokratické diskuse.

Jednací řád Sněmovny podle § 54 odst. 8 umožňuje Poslanecké sněmovně sloučit rozpravu ke dvěma nebo více bodům pořadu. Vzhledem k tomu, že několik jednotlivců, kteří se hrdě hlásili, že oni zrovna jsou vyspaní a ti ostatní spí, svými nesmyslnými procedurálními návrhy – nesmyslnými v tom smyslu, že neměly podporu vlastních poslanců, říkal jsem to včera v rozpravě i přede mnou, všichni z nás vědí, že minimální počet poslanců v hlasování je 67, takže jestli vyjdeme z tohoto minimálního počtu, tak pro to, když hlasuje 67, aby byl přijat návrh, musí být 34. Jak upřímně to mysleli poslanci a poslankyně České strany sociálně demokratické se svými návrhy, když jich tady bylo deset, dvanáct, třináct, jednou i osmnáct, to se zřejmě střídali. Na tomhle chci debatovat, jak výrazná minorita se pokouší trápit většinu, která chce seriózně a racionálně projednávat zákony, které odpovídají programovému prohlášení vlády, vlády České republiky, která získala důvěru této Poslanecké sněmovny.

Pro to, abychom se vyhnuli podobným excesům a zabránili snaze paralyzovat činnost Poslanecké sněmovny jako důležité ústavní instituce, navrhuji v souladu s jednacími řádem, aby Poslanecká sněmovna sloučila rozpravu k bodům číslo 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99 a 100. (Hluk v levé části sálu.) Dále požaduji, aby v souladu s jednacími řádem se o tomto procedurálním návrhu hlasovalo bez rozpravy.

Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu, tak jak zazněl. (O slovo se hlásí několik poslanců z levé části sálu.) Zahajují hlasování. Kdo je proti?

V hlasování číslo 278 z přihlášených 181 poslanců pro 104, proti 37, návrh byl přijat.

(Bouchání do lavic a výkřiky vlevo: Už je to tady!) Slovo má pan...

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedající, já si dovoluji vznést námitku proti tomuto hlasování především proto, že ve chvíli, kdy vy jste spustila hlasovací zařízení, kromě toho, že se zde hlásili řečníci, tak především nezaznělo, kdo je pro, a v takovém případě si myslím, že takové hlasování je nutné opakovat, a prosím vás o to, aby v souladu s těmi pravidly, která tady jsou, toto hlasování bylo prohlášeno za zmatečné a opakovalo se. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, vašemu návrhu vyhovím. Ještě předtím dostane slovo pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, kolegyně a kolegové, zejména z klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, vy všichni, kteří jste tleskali výsledku hlasování, si zajistě uvědomujete, že jste tleskali porušení zákona o jednání řádu. (Potlesk vlevo.) Ono to začíná porušením zdánlivě nevýznamných zákonů, ale v historii je mnoho, mnoho zkušeností, že z malých začátků bývají velké důsledky, a je smutné, že zrovna já vám to musím připomínat. (Potlesk vlevo, hluk vpravo.)

Pro sloučení rozpravy totiž platí, že ty projednávané body musejí spolu alespoň okrajově souviset, ale ony souvisejí pouze tím, že jsou součástí vaší tzv. reformy, věcně spolu nesouvisí. Rozprava by neměla být sloučena, vy jste porušili zákon a ještě jste si zatleskali. Bravo vám! (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, já vím, že jste ve složité situaci, protože tady asistujete u vážného porušení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, aniž byste tedy mrkla okem, ale já bych chtěl přece jenom i v této složité situaci protestovat proti tomu, že mi nebylo uděleno slovo. Já ještě v době, kdy zde hovořil předseda poslaneckého klubu ODS, tak jsem se přihlásil do rozpravy, a přesto mi nebylo slovo uděleno, bylo zahájeno hned hlasování a ani po skončení hlasování mi slovo uděleno nebylo. Já si myslím, že jsem stál zde, nemohl jsem se hlasování účastnit, protože jsem čekal, že mi bude uděleno slovo a že zde budu moci vystoupit. Čili byl jsem zde v tomto prostoru a nemohl jsem se zúčastnit hlasování.

Dovoluji si protestovat proti vašemu postupu, neboť na základě

jednacího řádu Poslanecké sněmovny mám přednostní právo a mám právo na to, abych mohl vystoupit, kdykoliv se přihlásím o slovo. Toto mé právo bylo vaším postupem řídicí schůze narušeno. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V každém případě, pane předsedo, mohl jste vznést námitku proti postupu předsedající, já jsem připravena se takové zkoušce podrobit, pokud byste to chtěl navrhnout. (Námítka v sále.) Není tomu tak.

Uznala jsem výtku o tom, že jsem měla přesně říkat, kdo je pro a kdo je proti, je to zřejmě věc, která by poslancům pomohla při rozhodování v hlasování, a proto, je-li souhlas Sněmovny, zopakujeme hlasování o návrhu pana předsedy Stanjury. Všichni jsme přihlášení, odhlášení si nikdo nepřeje, aspoň nikoho nevidím.

V tuto chvíli tedy zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 278 z přihlášených 180 poslanců pro 105, proti 73. Návrh byl přijat.

Přistoupíme tedy k dalšímu bodu našeho programu. (Velký hluk v sále.) Námítka k hlasování?

Poslanec Josef Smýkal: Já jen pro stenozáznam, vážená paní předsedající. Mám tam pravděpodobně ano, ale hlasoval jsem ne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, čili je to námitka jen pro stenozáznam, nevznášíte žádost o revokaci.

Já tedy otvírám první bod z tohoto bloku. Jde o

87.

Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 406/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 406/4. Ráda bych zde uvítala některého ze senátorů, ale nemám tuto možnost, protože nejsou přítomni.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dámy a pánové, rád bych uvedl vládní návrh zákona o zdravotnické záchranné službě, který zde byl zevrubně probírán. (Silný hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid! Opravdu chápu, že situace je významná a výbušná, mnozí ji tak cítí. Velmi prosím, abyste umožnili panu ministrovi vystoupení a pokud možno diskuse odbyli v předsáli.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Zákon zde byl probírán v řádném prvním, druhém a třetím čtení. Postoupen do Senátu, kde Senát uznal za potřebné přijmout komplexní zákonnou právní úpravu, která v oblasti zdravotnické záchranné služby chybí, a to hodnotil pozitivně. Zvedl však řadu pozměňovacích návrhů, které se týkají dojezdové doby stanovené pro dosažení místa poskytnutí přednemocniční neodkladné péče výjezdovou skupinou, pozměňovací návrhy okolo možností dalšího využití výjezdových skupin Armády České republiky a jejich nepatříčnosti podle názoru Senátu a další pozměňovací návrhy. Tyto návrhy jdou proti smyslu návrhu zákona, tak jak byl projednáván s naprostou většinou členů asociací záchranných služeb, a nelze s nimi souhlasit. (Silný hluk a neklid v sále.)

Další pozměňovací návrh Senátu se týkal odchodného pro členy výjezdových skupin a pracovníky zdravotního operačního střediska a ani v tomto případě není návrh akceptovatelný, a to z důvodu neúplnosti navrhované právní úpravy a její neprovázanosti se souvisejícími právními předpisy. Ministerstvo zdravotnictví proto ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí připravuje vlastní návrh úpravy tzv. výsluhových náležitostí.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, věřím, že i nyní návrh zákona o zdravotnické službě schválíte ve znění, ve kterém byl Poslaneckou sněmovnou postoupen Senátu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pane ministře. K předloženým návrhům nepředpokládám, že by se chtěl vyjádřit zpravodaj, a proto tuto úvodní část tohoto návrhu zákona přerušuji.

Další návrh zákona je

88.

**Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů
a o změně souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 410/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 410/4. Vítám zde paní senátorku Jiřinu Rippelovou a prosím aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený vládní návrh zákona je výsledkem dlouhodobé analýzy a práce vlády ve snaze vytvořit v rámci protikorupční strategie nezávislý orgán, který bude šetřit a vyšetřovat případné trestné činy příslušníků bezpečnostních sborů včetně Policie České republiky a zpravodajských služeb. Jsem přesvědčený, že je správná verze, kterou schválila Poslanecká sněmovna, a chtěl bych požádat Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila tento návrh ve znění Poslanecké sněmovny, nikoliv ve znění Senátu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády a prosím, aby se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřil zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost pan poslanec Antonín Seďa, pokud však tak učinit chce. Pan poslanec Antonín Seďa je zpravodajem výboru pro obranu a bezpečnost, má možnost se k pozměňovacím návrhům, které jsou předloženy, vyjádřit. Je to možnost, není to nutnost.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedající, možná zklidním tedy tu situaci, která tady je. Jako zpravodaj ke Generální inspekci bezpečnostních sborů, sněmovní tisk 410, vás, vážené poslankyně, vážení poslanci, stručně seznámím s tím, že Senát vrátil Poslanecké sněmovně tento návrh s řadou pozměňujících návrhů, které navrhl ústavněprávní výbor Senátu.

Pozměňující návrh k § 1 doplňuje požadavky, které musí splňovat budoucí ředitel Generální inspekce, zejména se omezuje jeho dřívější působení v bezpečnostních sborech. Pozměňující návrh v § 69 prodlužuje dobu pro podání písemné žádosti o získání služebního místa v inspekci do konce tohoto roku. Navrhované vypuštění bodů v § 71 a vytvoření nového § 73 s těmito upravenými body nemění nic na původním znění návrhu zákona. Je to legislativně technická úprava. Vypuštění odstavce 2 z § 72 je

zdůvodňováno tím, že se toto ustanovení týká osob, které nejsou příslušníky bezpečnostních sborů.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, pozměňující návrhy na prodloužení účinnosti zdůvodňují senátoři nedostatkem času pro přípravu a realizaci činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Tomu odpovídá i posunutí termínů v § 69. Zároveň si senátoři stěžují na nedostatek času při projednávání vládních tisků, které jsou předávány do legislativního procesu bez časové rezervy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi a v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto tisku. Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je bod

89.

**Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s úspornými opatřeními v působnosti
Ministerstva práce a sociálních věcí
/sněmovní tisk 315/3/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 315/4. Opět zde vítám paní senátorku, a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, dobrý večer vážené kolegyně, vážení kolegové. Předkládaný návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, je věcně totožný s předchozím tzv. úsporným zákonem č. 347/2010 Sb., jehož účinnost Ústavní soud nálezem publikovaným pod č. 80/2011 Sb., ukončil dnem 31. prosince 2011. Poslanecká sněmovna již jednou s předkládaným návrhem zákona vyslovila svůj souhlas a já si dovoluji vás požádat o opětovnou podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a ptám se, zda se k usnesení Senátu chce vyjádřit zpravodaj výboru pro sociální politiku poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená

vládu, kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že se jedná nejenom o novelu jednoho zákona, ale téměř dvaceti, přece jenom vás zdržím trochu déle než mí kolegové. Dovolím si jako zpravodaj schválený již pro první čtení napřed malý úvod.

V úterý jsme vzpomněli 230 let od platnosti patentu císaře Josefa II. o zrušení nevolnictví v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a od úterka také v Poslanecké sněmovně projednáváme řadu pochybně zařazených návrhů zákonů vrácených či zamítnutých Senátem. Jde o další pokračování pravice reformního seriálu zahájeného již koncem roku 2006. V podstatě jsme, mnozí nechtěně, účastníky role vlády při plnění zadání nadnárodního finančního kapitálu, který svými možná i skrytými způsoby a mezinárodními institucemi či ratingovými agenturami prosazuje své zájmy.

Jde tedy, abych se vrátil k paralele úvodu, v podstatě o jakousi novodobou podobu dluhového nevolnictví, nevolnictví finančního, do kterého upadají státy, obce, firmy a občané, nevolnictví, které se stává problémem celého světa. Základní podstata oněch reforem vyvolaných řízením zadlužováním země je v tom, že ti, kteří se nezasloužili o rozprodej a vytunelování státních a družstevních majetků, ti, kteří nenesou vinu za špatné hospodaření státu či obcí, za jejich dluhy, ti, kteří nezbohatli na různých experimentech a korupčních kauzách a mají nízké, průměrné či lehce nadprůměrné příjmy, se mají stále více a více uskromnit. Ale vícepříjmovým skupinám se příjmy naopak zvyšují. Tato nespravedlivost, tyto zákony balené do falešných apelů nemůžou být občany, a já věřím, že tomu tak bude, donekonečna tolerovány.

A nyní seriózně a vážně k vládní předloze, kterou zamítl Senát Parlamentu České republiky. Dovolím si konstatovat, že jde o takzvaný první Drábkův balík redukčních zákonů, které byly původně vládou předloženy Poslanecké sněmovně již jako sněmovní tisk 120. Se zdůvodněním hrozby opozičních obstrukcí vláda tento tisk stáhla a předložila jej znovu s požadavkem projednání v režimu legislativní nouze jako sněmovní tisk 155. Ten byl pak vládní většinou protlačen v Poslanecké sněmovně i ještě ve staré sestavě Senátu a po podpisu prezidentem vyšel ve Sbírce zákonů jako zákon č. 347/2010 Sb. (V sále je velký hluk a neklid.)

Ústavní soud České republiky však konstatoval ve svém nálezu, že uplynutím 31. prosince tohoto roku z procedurálních důvodů při přijímání tohoto zákona jeho účinnost pomine. Vláda i předsedkyně Poslanecké sněmovny za podpory koaličních poslanců zneužila institutu legislativní nouze. Jednací řád se v Poslanecké sněmovně neohýbal jen tenkrát. Toto zneužití však vyřešil Ústavní soud tradičně. A tak se vlk nažral, ale koza zůstala celá, neboť vláda má ke svému reparátu, který absolvuje v Parlamentu České republiky již od 8. dubna tohoto roku, dostatek hlasů a závěr by měl být při tomto projednávání. Nejsem si jist, zda se k němu zno-

vu nevrátíme příští rok po novém nálezu Ústavního soudu České republiky, neboť zařazení tohoto bodu a celé procedurální prostředí na dnešní jednání může být také problematické.

Předchozí dva pokusy byly loni předloženy narychlo v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu na rok 2011 a od jara je návrh předkládán nově jako sněmovní tisk 315 z důvodu zajištění pokračování jeho platnosti i po 31. prosinci 2011. Obsah tohoto tisku je téměř totožný. Mimo oprav dat byla v této třetí předloze zohledněna novelizace řady právních předpisů a rovněž Parlamentem přijaté pozměňovací návrhy výboru pro sociální politiku, tehdy ke sněmovnímu tisku 155. Konečná verze ošetřila alespoň kritizovaný problém u nezaměstnaných, kteří nedostávají odstupné ani podporu v nezaměstnanosti.

Nyní si připomeňme, co konkrétně máme schválit, či neschválit. V záplavě dalších a dalších reformních zákonů si myslím, že to již dávno v hlavách nás i veřejnosti zapadlo.

Zákon o nemocenském pojištění zejména omezuje přihlášení osob samostatně výdělečně činných k nemocenskému pojištění, a to nejdříve od data podání přihlášky, a omezuje možnost rozhodného období pro výpočet nemocenských dávek, a tím i stanovení vyloučené doby. Až do roku 2013 se prodlužuje v případě nemoci výplata náhrady mzdy zaměstnavatelem na 21 dnů, tři karenční dny zůstávají, a takto se upravují i vyloučené doby. Podpůrná doba nastane opět 22. dnem. O sedm dnů se krátí výplata nemocenského starobním důchodcům a invalidním důchodcům třetího stupně. Trvale se snižuje výše nemocenských dávek na 60 % vyměřovacího redukovaného základu. Do konce roku 2010 bylo toto na 66, 72, ale i 100 %.

Vycházím-li ze zahraničních zkušeností, tak například ve Spolkové republice Německo pobírá nemocný od zaměstnavatele plnou – zdůrazňuji plnou mzdu šest týdnů a nikdo tam toto zajištění nepochybně, nikdo nemluví o zneužívání, nikdo nemluví o drahé pracovní síle. Jde totiž o všeobecný přístup k zákonnosti. Žel, v České republice je situace odlišná. Řada zaměstnavatelů zvyšuje své zisky, a to právě na úkor svých zaměstnanců, neboť jejich náklady jsou na rozdíl od jiných pružné, skoro gumové. A bohužel toto jim umožňuje i stát. (V sále je velký hluk.)

Já si v jiné atmosféře dovedu představit podporu trvalého proplácení náhrady mzdy zaměstnavatelem v České republice i celý měsíc včetně zrušení karenční doby. Již dřívější snížení pojistného by tento krok zaměstnavatelům plně finančně kompenzovalo. Karanténa by si však vyžadovala jiný režim, přímé plnění Českou správou sociálního zabezpečení, které však celkově významně klesá a klesla by i administrace při krátkodobé nemoci. V těchto případech by bylo odstraněno i složité přeposílání dokladů a případné zpoždování výplaty nemocenského. Avšak s trvalým

ponecháním právní úpravy u denní výše nemocenského na 60 % denního vyměřovacího základu nemohu souhlasit. Nemocenské je přece jen jakés takés pojištění a zákonodárce by neměl svévolně jeho parametry neustále měnit. Dočasně se může nemocný občan uskrovnit či čerpat z nějaké rezervy, pokud ji má, ale při dlouhodobé nemoci je to vážný problém. Ani zákonodárcům se nelíbí být na nemocenských dávkách, jak ukazují statistiky. Raději si pouze vystavíme omluvu z jednání Sněmovny, ale takovou možnost běžný pracující nemá.

A když vezmete v úvahu situaci nízkopříjmových spoluobčanů, jejich stále se zvyšující výdaje na léčení včetně poplatků v nemocnici, a přitom třeba mají v péči děti, musí platit nájem a další náklady, pak to je opravdu asociální krok. A pokud se do této svízelné situace dostanete při plnění úkolů celospolečenského zájmu jako dobrovolný hasič, pak je tato situace ne společenským oceněním, ale trestem. Ani příslib pana ministra, že tento problém bude Ministerstvo práce a sociálních věcí řešit, který zde na tento mikrofon pronesl, nebyl do předložené materie zapracován.

Jinak podporuji ochranný prvek potenciálních opatření v nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných, čili vyloučení zpětné účasti na nemocenském pojištění a vyžadování čekací doby třech měsíců ve všech případech. Původně totiž šlo o značné zneužívání nemocenských dávek a bylo nemálo vychytralých ne zaměstnanců, ale podnikatelů.

Dále zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti snižuje oproti předchozí předloze vyměřovací základ pro výpočet dávek a sazby pro odvody. Ruší padesátiprocentní refundaci Českou správou sociálního zabezpečení zaměstnavatelům z vyplácené náhrady mzdy, avšak mimo ty, kteří budou dobrovolně platit vyšší pojistné vzhledem k zaměstnávání většího počtu osob se zdravotním postižením. Dobrovolné ponechání úpravy ve vztahu k možnosti odečtu poloviny náhrady mzdy poskytnuté za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény u zaměstnavatelů se zdravotním postižením si zasluhuje naši podporu. Zaměstnavatelé si jistě už sami spočítali, co je pro tu kterou firmu výhodnější a je správné, že zákon umožňuje volbu. Zachovat sazbu pro odvod pojistného na sociální zabezpečení pro zaměstnavatele ve výši 25 % si rovněž zaslouží podporu, ale zejména v případě trvalého opatření, což navrženo není. Jde přece jen o 10 mld. korun pro státní rozpočet ročně. Nevidím však žádný důvod pro to, aby se do tohoto systému tzv. připojištění mohli i nadále přihlásit pouze zaměstnavatelé zaměstnávající nejvýše 25 zaměstnanců zdravotně postižených. Proč toto snížení už neplatí od 50 zaměstnanců?

Zachování existence maximálního vyměřovacího základu pro pojistné na nemocenské pojištění u osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnanců odstraňuje spekulativní navýšení a stává se o-

chranným prvkem proti zneužití. Proto i tento návrh považuji za podporyhodný, neboť by měla být pro všechny poplatníky sazba stejná.

Dále zachování vazby vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění na vyměřovací základ pro pojistné na nemocenské pojištění je rovněž podporyhodný ochranný prvek. Kladu si jen otázku, zda nešlo v případě předchozího stavu o prolobbovaný tunel.

K zákoníku práce zejména. Zavádí se povinnost uzavírat dohody o provedení práce písemně, avšak bez stanovení povinné písemné evidence pracovní doby. Jde o nedostatečné opatření. Dále upravuje konfliktně platové tarify. U zachování přechodného prodloužení období, v němž při dočasné pracovní neschopnosti nebo karanténě nejsou pojištěnci zabezpečeni z nemocenského pojištění, nýbrž formou náhrady mzdy, platu nebo odměny z dohody o pracovní činnosti, popř. sníženým platem nebo sníženou odměnou poskytovanou zaměstnavateli, platí totéž, co jsem uvedl v této souvislosti u zákona o nemocenském pojištění. Při posílení a zvýšení účinnosti kontrolní činnosti zaměřené na zneužívání dohod o provedení práce je ale problém. Sice se nám při kontrole konečně vyjasní, kdo je v práci takzvaně načerno a kdo má písemnou dohodu, ale pokud bude chybět i písemná evidence o nástupu a ukončení práce, pak jsme tam, kde jsme vlastně byli před tímto opatřením. Jak totiž kontrola zjistí, zda pracující podle domluvy za odměnu je chráněn i pracovním právem, pracuje, a nebo zrovna pracuje načerno, bez evidence? Toto je polovičaté řešení a znovu upozorňuji, že zřejmě úmyslně polovičaté, neboť lze z něj takzvaně utíkat. Přitom rozsah práce na dohody vláda chce zdvojnásobit. Dojde tak i k navýšení výpadku z výběru pojistného. Černá práce totiž je osvobozena, v uvozovkách, od daní i od pojistných plateb.

Rozhodně jsem proti opatření v oblasti odměňování zaměstnanců formou tzv. zpružnění. Údajně zjednodušení podmínek pro zvláštní způsob určení platového tarifu má i v dalších letech umožnit realizaci úsporných opatření těm zaměstnavatelům, kteří nemohou zajistit úspory snížením počtu zaměstnanců a kteří zároveň nemohou v důsledku snížení objemu prostředků na platy nadále poskytovat zaměstnancům platy ve výši, která jim přísluší. To znamená, za méně peněz stejně, či dokonce více práce. Ale přitom k zajištění proklamované konkurenceschopnosti zaměstnavatelů na trhu práce ve veřejných službách a správě a k ocenění nejsložitější práce ve veřejných službách a správě vykonávané výjimečně schopnými odborníky se navrhuje zachovat nově zavedený platový institut smluvní plat či odměna. O tom už média přinesla řadu a řadu zajímavých kauz a také jsme se k tomu dostali při interpelacích, jak se na ministerstvech rozděluje peníze. Jde totiž o obrovskou individuální pravomoc. Jde o podporu subjektivismu, která je v podstatě skrývána, a až vyplave celá na povrch, tak se ukáže, kolik těch nepostradatelných odborníků vlastně vůbec máme.

Vážené kolegyně a kolegové, vysocí či oblíbení státní úředníci a poradci již dávno ve svých příjmech přeskočili platy nás zákonodárců. Předložená změna tyto rozdíl ještě více a více zvětšuje. Ptám se: Vám to opravdu vůbec nevadí?

Ale raději k zákonu o státní sociální podpoře. V podstatě ruší sociální příplatek, omezuje výplatu porodného z obecného nároku na nárok jen při prvním živě narozeném dítěti či dětech, avšak omezeně v závislosti na výši příjmů domácnosti. Snižuje rodičovský příspěvek už od 9. měsíce. Podotýkám, že dříve docházelo ke snížení až po 21 měsících. Snižují se celkové vyplácené částky u čtyřleté varianty rodičovského příspěvku změnou termínu provedení volby režimu čerpání. Jako účel tohoto opatření je deklarována podpora zapojení rodičů na trhu práce. No! V době vysoké nezaměstnanosti poněkud zvláštní návrh řešení. Výhodný je tedy pouze pro vybrané profesní obory, jako je management, finančnictví, advokacie, soudnictví, státní zastupitelství, lékařství, ale i ústavní instituce. Hlavní je úspora státních financí při čerpání delších rodičovských dovolených. Prorodinná politika a citová výchova dětí je v tomto případě druhořadou.

Vypouštěním úpravy sociálního příplatku s dočasným zachováním nároku jen u rodin, kde alespoň jeden člen rodiny – nezaopatřené dítě nebo rodič – má dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ochuzuje další velkou další řadu potřebných. Děti tak trpí za nezodpovědné rodiče. Tato představa, že se má více zapojit do ekonomické pomoci chudé domácnosti širší rodina, má mnoho úskalí a bude přinášet a už přináší řadu konfliktů mezi přímými rodinnými příslušníky i mezi jejich partnery navzájem.

Taktéž omezení nároku na porodné jen na prvorodičky s nízkými rodinnými příjmy není projevem úspěšné prorodinné politiky a návrh si nezasluhuje naši podporu. Mohli bychom se učit od francouzské propopulační politiky, ale ta v našem prostředí nikoho nezajímá. Přece podpořit bychom měli především narození druhého dítěte, ne? Jedno dítě není ani k reprodukci národa, ani k reprodukci rodiny. A to nechci rozebírat situaci, kdy dochází k druhému porodu se značným odstupem času, či dokonce s jiným partnerem v jiné domácnosti. Zde jsou argumenty o tom, že další děti používají výbavu starších sourozenců, neopodstatněné. Dle mého názoru jde o nezodpovědnou změnu.

K zákonu o zaměstnanosti. Ten zejména nově upravuje některé povinnosti pro součinnost Ministerstva práce a sociálních věcí s Ministerstvem vnitra při povoleních a sankcích u agentur práce, jakož i ruší některá zpřísnění, vybrané nutné podmínky pro jejich činnost, které stanovila předchozí předloha. Upravuje povinnosti uchazeče o zaměstnání k Úřadu práce České republiky, omezuje výplatu podpory v nezaměstnanosti a zápočet podpůrných dob, např. při neplnění oznamovací povinnosti neoli-

dujících zaměstnáních aj., odkládá plnění podpory v nezaměstnanosti až po vyčerpání odstupného, odbytného, odchodného, snižuje procentní sazbu podpory v nezaměstnanosti po celou dobu na minimum 45 % – jinak bylo plnění dva měsíce 65 % a další dva měsíce 50 % – v případě, že uchazeč bez vážného důvodu inicioval ukončení pracovního poměru osobně. Stanoví podmínku pojištění pro agentury práce v případě úpadku svého či jejich uživatele k výplatě mezd agenturním zaměstnancům a jejich povinnost vést odděleně zaměstnance podle občanství. Zavádí pro nové osoby samostatně výdělečně činné, které přestanou být uchazečem o zaměstnání, nový nástroj – jednorázovou dávku, tzv. překlenovací příspěvek na provozovací náklady.

Se zachováním právní úpravy ve smyslu větší regulace činnosti agentur práce rozšíření důvodu pro odejmutí jejich povolení ke zprostředkovávání zaměstnání či pro povinné pojištění agentur práce nemám problém. Posiluje to právní jistoty pracovníků. Jen si nepřeji, aby tyto soukromé agentury postupně přebíraly ve větší a větší míře agendu pracovníků z kontaktních míst Úřadu práce České republiky, jak je připravováno.

Vyloučení možnosti souběhu pobírání podpory v nezaměstnanosti a výkonu nekolidujícího zaměstnání se jeví jako opodstatněné. Problém však je v tom, že podporu nekolidujícího zaměstnání chce vláda zvýšit, ale z této práce se neodvádí pojistné. Vyloučení souběhu bych podpořil, ale jsem přesvědčen, že spravedlivé by bylo zároveň zatížit i tuto činnost stejnými odvody jako v případě mezd a platů na základě řádné pracovní smlouvy.

Jsem přesvědčen, a asi i hodně z vás, že zachování snížení procentní sazby podpory v nezaměstnanosti na pouhých 45 % v případě uchazečů, kteří předchozí zaměstnání bez vážného důvodu – což je problém výkladu a metodiky Ministerstva práce a sociálních věcí – ukončili sami nebo dohodou se zaměstnavatelem, nemá opodstatnění. Státní politika zaměstnanosti a povinné odvody z příjmů na tuto oblast přece nedávají nikomu právo na selekce. Budto platí kritéria pro všechny zaměstnance stejná, anebo tu nejde o rovné příležitosti, rovné nároky. Peníze na státní politiku odvádějí přece všichni stejně.

Zachování podmínek poskytování podpory v nezaměstnanosti v tom smyslu, že se podpora poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného nebo odchodného, které přísluší uchazeči o zaměstnání, je dle mého přesvědčení v rozporu s posláním těchto bonifikací. Ty přece vyjadřují něco víc než jen pouhé zajištění.

Uplatňování výplaty překlenovacího příspěvku, který může být na základě dohody s úřadem práce poskytnut osobě samostatně výdělečně činné, pokud přestane být uchazečem o zaměstnání, je sice zajímavý, jenže je především skrytou náplastí nezaměstnanému za jeho přestup z evidence nezaměstnaných do tzv. švarcsystému.

Zákon o sociálních službách. Snižuje příspěvek na péči ve stupni prvním – lehká závislost – u osob starších 18 let ve výši 800 korun měsíčně namísto původních 2000. Jsem přesvědčen, že toto plošné snížení není spravedlivé a mělo by se spíše preferovat ještě vnitřní rozdělení nároku prvního stupně na několik podstupňů tak, jak to požadovala Národní rada osob se zdravotním postižením.

Občanský soudní řád a zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Zohledňuje prodloužení výplaty náhrady mzdy v případě nemoci. Při zachování legislativních reakcí na prodloužení doby poskytování náhrady mzdy při pracovní neschopnosti či karanténě jde o právo kontroly, s nímž nemám problém. Jen platí to, co jsem již zmínil na začátku u zákona o nemocenském pojištění. A zachování povinnosti orgánu sociálního zabezpečení, který posuzuje zdravotní stav účastníka řízení, zasílat správnímu orgánu, který vede řízení, komplexní posudek včetně údajů o zdravotním stavu, vychází vlastně z judikatury Nejvyššího správního soudu, a je tudíž správním opatřením.

Zákon o důchodovém pojištění. Upřesňuje definici samostatné a hlavní výdělečné činnosti. Zpřesňuje stanovení vyměřovacího základu, zpřisňuje podmínky pro výplatu individuálních důchodů v případě nemoci, a to i u osob samostatně výdělečně činných. Zachovat vazbu účasti osoby samostatně výdělečně činné na důchodovém pojištění s účastí na nemocenském pojištění je správné, neboť jde o ochranný prvek a volnější systém byl hodně zneužíván.

Zákon o platu a dalších náležitostech – zkráceně – představitelů státní moci, soudců, zákon o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze. Zůstává zachována karenční lhůta v případě nemoci a prodloužuje se náhrada mzdy, stejně jako pro zaměstnance na 21 dnů, to se týká i poslanců Parlamentu, a to tak, že představitelé, jejichž výkon funkce se řídí i zákoníkem práce, obdrží 60 % průměrného výdělku, ostatní představitelé a poslanci Evropského parlamentu, uvolnění členové obecních, krajských zastupitelstev a zastupitelstva hlavního města Prahy obdrží 60 % denně z jedné třetiny platu. Dále se upřesňuje situace, kdy se bere v úvahu pro výpočet jen 50 % platu, avšak prezidentu republiky, což je velká výjimka, dále náleží plat i po dobu, po kterou by funkci dočasně z důvodu nemoci nevykonával.

Služební zákon. Řeší rovněž náhradu mzdy ve výši 60 % platu mimo prvních tří dnů, ale v jiných termínech než ostatní zákony.

Zákon o životním minimu a existenčním minimu promítá do textu zrušení sociálního příplatku.

Zákon o pomoci v hmotné nouzi promítá do textu prodloužení náhrady mzdy v případě nemoci a zrušení sociálního příplatku.

Tolik k výčtu k navrženým legislativním změnám jednotlivých zákonů.

V závěru své zpravodajské zprávy konstatuji, že rozpočtové dopady vláda uvádí nulové. Upozorňuje však, že pokud by návrh nebyl přijat, nevykázal by rozpočet úspory na škrttech ve výši 11,22 miliard korun a na menších výběrech pojistného ve výši 9,12 miliard korun.

Návrh zákona má kladné i záporné návrhy. Hovořím ze svého pohledu. Nevychází z výsledku přání občanů. Nevychází ze sociologických průzkumů a ohlasu voličů, ze zájmu většiny občanů. Návrh však vychází z programového prohlášení vlády české pravice a problematice je tedy zvážit na váhách zákony potřebné a zákony asociální. Vláda nepředpokládá řešení ozdravení státních rozpočtů cestou zvyšování daňových příjmů, cestou lepšího výběru či návratem k progresi daňové a také ke zrušení hranice stropu u pojistných odvodů. Vláda tedy zvolila cestu jen dočasněho zrušení některých výhod, které byly schváleny v minulém volebním období zaměstnavatelům, ale zejména přistoupila k redukci dávek pro pracující a potřebné, která již není ale dočasná jako u zaměstnavatelů, ale je navržena jako změna trvalá. Znovu chci upozornit a zdůrazňuji onen rozdíl. Pro zaměstnavatele jde převážně o dočasné změny, avšak pro zaměstnance jsou navrhované změny trvalé. A tyto změny postihují zejména rodiny s malými dětmi a naše nemocné spoluobčany, a to dlouhodobě či akutně.

Tolik mé vyjádření k zpravodajské zprávě k některým legislativním změnám k řadě zákonů. Návrh zákona má zachovat právní stav, který je již v roce 2011 účinný, i po Novém roce.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi a v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu. Hlásí se pan předseda poslaneckého klubu.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji si požádat o přestávku na poradě poslaneckého klubu v délce 20 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Vyhovuji této žádosti a sejdeme se zde v 19.55 hodin.

(Jednání přerušeno v 19.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 20.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené kolegyně, vážení

kolegové, budeme pokračovat. Uplynula pauza na poradu poslaneckého klubu TOP 09 a budeme pokračovat bodem

90.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 372/5.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Ještě jednou dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Vzhledem k tomu, že jsme tuto předlohu velmi obšírně diskutovali ve třech čteních při projednávání v Poslanecké sněmovně, a vzhledem k tomu, že Senát nenavrhł žádné změny v textu toho zákona, tak mi dovolu, a bych jenom velmi stručně zdůraznil, že ten předložený tisk je jednou ze tří součástí takzvané sociální reformy, kde – a to bych chtěl skutečně velmi silně zdůraznit – jednu z těch tří částí Senát schválil, prezident republiky podepsal, a je tedy součástí právního řádu České republiky.

V tuto chvíli tento a následující tisk, to jsou ty další dvě třetiny takzvané sociální reformy, a je naprosto jasné, že ta reforma tvoří jeden celek, respektive ty tři tisky tvoří jeden celek, takže například dnes je již součástí právního řádu to, že výplaty dávek pro zdravotně postižené občany přecházejí z obcí na úřady práce. (Hlasitý hovor v pravé části sálu.)

Tady v tomto tisku je další část, která se týká dávek hmotné nouze, které potom po schválení tohoto tisku – a já věřím, že ten tisk bude schválen – bude znamenat zřízení takzvaného jednotného výplatního místa, kde se i dávky státní sociální podpory i dávky hmotné nouze i dávky pro osoby se zdravotním postižením budou vyplácet na jednom místě. Připomínám jenom, že to znamená roční úsporu nákladů státu ve výši přibližně jedné miliardy korun, a to si myslím, že za to stojí.

Kromě toho bych chtěl zdůraznit, že tento tisk obsahuje například návrh na rozvolnění čerpání rodičovského příspěvku, kdy rodič si bude moci v

určitých limitech volit výši rodičovského příspěvku a tak mnohem lépe ladit souběh pracovního a rodinného života. Taktéž tento návrh obsahuje zrušení podmínky celodenní péče o dítě u dětí starších dvou let při čerpání rodičovského příspěvku, což je opět velmi silným příspěvkem pro zlepšení, sladění pracovního a rodinného života.

Dále je v tomto tisku zaváděn institut veřejné služby, která má pomoci některým skupinám občanů, především dlouhodobě nezaměstnaným, se mnohem lépe integrovat do společnosti prostřednictvím udržování a obnovování pracovních návyků.

K tomu jenom poslední, stručnou poznámku. Možná jste zaznamenali, že Ústecký kraj podal některé návrhy k řešení situace v sociálně postižených regionech. Dokonce se v Ústeckém kraji sepisovala a sepisuje petice za to, aby byly přijaty změny, které pomohou řešit například situaci na Šluknovsku. Tento tisk řadu takových konkrétních opatření obsahuje. I proto si myslím, že by bylo vhodné vyhovět požadavku sociálně demokratické hejtmanky Ústeckého kraje, která apeluje na to, aby byla co nejdříve přijata opatření, která pomohou zlepšit situaci v sociálně vyloučených lokalitách. Tento tisk obsahuje konkrétní opatření, která v případě schválení budou příspěvkem ke zlepšení té situace již od 1. ledna příštího roku, ať už se jedná o to zmiňované zavedení veřejné služby povinné pro ty, kteří chtějí čerpat finanční pomoc od státu, ať se to týká dalších položek, například omezení podpory v hmotné nouzi těm, kteří bydlí na ubytovnách, na oprávněně srovnatelnou úroveň.

I proto si dovolu požádat Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila tento tisk, abychom mohli tu situaci ve vyloučených lokalitách řešit mnohem účinněji než dosud. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Chci se zeptat, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Ivana Řápková. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené paní senátorky, páni senátoři, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr řekl vše podstatné. Já jenom jako zpravodaj si dovolu doporučit, aby Sněmovna setrvala na znění, ve kterém již tento návrh přijala, respektive aby opětovně tento zákon schválila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu následujícímu. Je jím

91.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb.,
o zaměstnanosti,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 373/4/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 373/5.

Prosím, aby se za navrhovatele usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, tak jak jsem již avizoval, tento tisk velmi úzce souvisí s předchozím tiskem a tvoří společně s tím již schváleným, Senátem schváleným tiskem součást sociální reformy.

Tento zákon o zaměstnanosti, pokud mám zdůraznit tu nejdůležitější pasáž z novely zákona o zaměstnanosti, velmi výrazně posiluje možnosti boje proti nelegálnímu zaměstnávání. Pokud jste zaznamenali údaje Českého statistického úřadu, který uvádí, že český hrubý domácí produkt je ze 17 % tvořen v šedé ekonomice, to znamená, že 17 % je hrubý domácí produkt České republiky tvořen nelegálními zaměstnanci, tak já považuji boj proti nelegálnímu zaměstnávání za naprostou prioritu, protože každý nelegální zaměstnanec ubírá potřebné prostředky ve zdravotním systému, v sociálním systému, ve veřejných rozpočtech České republiky.

Samozřejmě že ten návrh zákona obsahuje řadu dalších opatření, která zlepšují možnosti zaměstnávání. Upravuje například zaměstnávání zdravotně postižených osob. Zlepšuje podmínky pro tuto podporu sloučením kategorií chráněných dílen a chráněných pracovních míst a řadou dalších opatření, o kterých jsme však již velmi podrobně diskutovali v rámci prvních tří čtení v Poslanecké sněmovně. Tedy nepovažuji za vhodné je tady v tuto chvíli podrobně komentovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chce se k usnesení vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Lenka Kohoutová? Paní zpravodajko, máte slovo, prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan ministr řekl vše podstatné a cokoliv dalšího bych zde říkala, by bylo zbytečnou obstrukcí. Vše, co mělo být zde řečeno k tomuto sněmovnímu tisku, již řečeno bylo v prvním, druhém a třetím čtení.

Doporučuji tedy, aby Sněmovna setrvala na svém znění, ve kterém již tento návrh původně přijala. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Přerušuji pro tuto chvíli projednávání tohoto bodu. Můžeme přistoupit k bodu následujícímu.

Je jím bod číslo

92.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 377/3/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, kterým Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 377/4.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. (Nepřítomen v sále.) Prosím o chvilku strpení. (Ministr Kalousek vchází do sálu.) Pan ministr už kvapí k mikrofonu. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Dovolte, abych ještě jednou předložil novelu zákona o DPH, která byla řádně projednána v této Poslanecké sněmovně v prvním, ve druhém i ve třetím čtení. Já nemám žádný nový argument než ty, které jsem uvedl při projednávání předtím, než se Senát rozhodl tuto novelu zamítnout. Respektuji samozřejmě toto stanovisko, nicméně prosím Poslaneckou sněmovnu, aby setrvala ve svém názoru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Pavel Suchánek? Zdá se že ne. Nechce. Takže já pro tuto chvíli končím projednávání tohoto bodu. Pardon, přerušuji – omlouvám se, přerušuji.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

93.

**Návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách
jejich poskytování (zákon o zdravotních službách)
/sněmovní tisk 405/3/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 405/4.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážená paní senátorko, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně pouze uvedl návrh zákona o zdravotních službách, který zde byl v řádném legislativním procesu v Poslanecké sněmovně projednáván ve třech čteních. Návrh zákona, který byl odmítnut Senátem a o kterém nyní bychom měli hlasovat.

Při projednávání ve Sněmovně byl zákon zevrubně popsán jak co do svého účelu, tak i obsahu, takže já zde jenom zopakuji, že hlavní oblasti tohoto zákona definují zdravotní služby, definují práva a povinnosti jak poskytovatelů služeb, tak pacientů. Je zde rozsáhlá kapitola o registraci zdravotnických zařízení a o Národním zdravotním informačním systému.

Jak jsem zmínil, návrh zákona byl Senátem zamítnut. Kritika se týkala, vezmu-li to alespoň jako příklady, takových věcí jako nomenklatura, kde služby jsou nadřazeným pojmem toho, čeho je ve zdravotnictví většina. To znamená přímá zdravotní péče, kdy zdravotník přímo zachází s pacientem. To zde bylo obsáhle ve Sněmovně již dříve diskutováno. Kritika se týkala definice lege artis, kde bylo vyčítáno návrhu zákona, že jsou práva pacientů na dobrou péči narušena, jestliže bude zdravotník mít možnost poskytovat lege artis péči tak, že ji bude poskytovat správně i v případě, že nemá k dispozici všechny prostředky na poskytování této péče.

Zákon zcela jasně s pomocí dalších, souvisejících zákonů definuje povinnosti dalších subjektů, jako jsou zdravotní pojišťovny, o to, aby nárok pacienta byl naplněn. Bylo kritizováno, že je narušena nomenklatura tvorby sítě a odpovědnosti za tvorbu sítě, přičemž to je záležitost, kterou řeší zákon o všeobecném zdravotním pojištění 48/1997 Sb., a dalších věcí.

Nemyslím si, že byly vzneseny takové argumenty, které by měly zabránit schválení tohoto zákona. Já si vám ho znovu dovoluji předložit ve znění pozměňovacích návrhů, tak jak byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a žádám vás o jeho schválení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře.

Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Boris Šťastný? Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní místopředsedkyně, ctěná Sněmovno, vše již bylo řečeno v jednotlivých čteních. Jen chci zdůraznit, že výbor pro zdravotnictví se tímto návrhem, stejně jako ostatními zdravotními návrhy, velmi podrobně zabýval. Bylo svoláno několik zasedání zdravotního výboru. Poslanci už v době připomínkových řízení Ministerstva zdravotnictví měli velkou možnost od počátku roku, respektive od konce minulého roku se vyjadřovat k tomuto zákonu. Čili předdesílám, že pokud by zazněly jakékoli argumenty, že opozice neměla dostatek prostoru na půdě výboru zasahovat do této věci, tak na internetu a intranetu zdravotního výboru je dostatek důkazů k tomu, že tomu tak není a že opravdu jsme se této věci velice, ale opravdu nebývalým způsobem věnovali.

Samozřejmě i já zastávám názor jednoznačný, totiž abychom setrvali na sněmovní verzi. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Přerušuji tento bod.

Přistoupíme k bodu číslo

94.

**Návrh zákona o specifických zdravotních službách
/sněmovní tisk 407/3/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 407/4.

Prosím, aby za navrhovatele k usnesení zákona zamítnutí tohoto návrhu se vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovoluji mi, abych nyní uvedl další z návrhů zdravotnických zákonů, a to návrh zákona o specifických zdravotních službách. Ani u tohoto návrhu nepovažuji za nutné podrobně se zabývat jeho obsahem a cíli, neboť jsem tak učinil již při projednávání v Poslanecké sněmovně několikrát.

Připomínám jenom, že tento návrh je úzce provázán s návrhem v předchozím bodu zmíněným – návrhem zákona o zdravotních službách – a jím je sledováno naplnění cíle programového prohlášení vlády, to je reformy zdravotnictví.

Stejně jako návrh zákona o zdravotních službách, byl návrh zákona o specifických zdravotních službách Senátem odmítnut a ani u tohoto návrhu zákona nebyly při kritice v plénu Senátu vneseny tak závažné argumenty, které by zdůvodňovaly nezbytnost jeho zamítnutí.

Nyní bude hlasováno o návrhu zákona o specifických zdravotních službách ve znění pozměňovacích návrhů schválených po obšírné rozpravě Poslaneckou sněmovnou před předložením návrhu zákona do Senátu. S pozměňovacími návrhy Poslanecké sněmovny jsem ve třetím čtení k návrhu zákona souhlasil v plném rozsahu a nezbývá mi nyní nic více, nežli doufat, že návrh zákona o specifických zdravotních službách v nyní předloženém znění znovu podpoříte a schválíte.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Marek Šnajdr? Je tomu tak. Prosím, pane poslanče, můžete se vyjádřit.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé dámy, milí pánové, myslím, že málokterý zákon je tak apolitický jako zákon o specifických zdravotních službách. I přes to, že se jedná o ryze odborný text, tak čelíme návrhu na zamítnutí ze strany Senátu. Já myslím, že všichni chápeme, že to není návrh na zamítnutí odborný, věcný, že nejde za podstatou, ale že je ryze politický. Proto po všem, co zde bylo na obhajobu tohoto návrhu zákona řečeno, vám doporučuji a prosím vás, abychom setrvali u znění, které jsme zde schválili v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Přerušuji v tuto chvíli projednávání tohoto bodu a můžeme přistoupit k bodu číslo 95. Je jím

95.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 408/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 408/5.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní senátorko, vážený pane senátore, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh tzv. změnového zákona, to jest zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, dále zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě, o kterém má být po jeho zamítnutí Senátem nyní hlasováno.

Jak jsem již několikrát při projednávání v orgánech Poslanecké sněmovny i na jejím plénu zdůraznil, účelem navrhované právní úpravy změnového zákona je zajistit soulad dotčených zákonů s návrhy již zmíněných zákonů, neboť po nové úpravě vztahů v oblasti poskytování zdravotních služeb a zdravotnické záchranné služby by mnohé právní úpravy byly duplicitní nebo nesrozumitelné, a tím v praxi neaplikovatelné. Návrhem změnového zákona se v dotčených zákonech provádějí především změny terminologické, a protože velmi úzce s předchozími zákony odmítnutými v Senátu souvisí, je logické, že i tento návrh byl Senátem odmítnut. Nyní bude hlasováno o tomto návrhu změnového zákona ve znění pozměňovacích návrhů schválených Poslaneckou sněmovnou před předložením návrhu zákona do Senátu a s pozměňovacími návrhy, které vznikly na půdě Poslanecké sněmovny jsem ve třetím čtení k návrhu zákona souhlasil v plném rozsahu.

Paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, doufám, že i nyní změnový zákon v návaznosti na přijetí ostatních návrhů zákonů dříve zmíněných podpoříte i nyní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chtějí se k usnesení Senátu postupně vyjádřit – zpravodaj výboru pro zdravotnictví Boris Šťastný? Vidím, že chce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Technická novela, bez které všechny zbylé návrhy zákonů nemohou existovat. Samozřejmě i v tomto případě doporučuji setrvat na verzi schválené Sněmovnou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. A zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost Jan Vidím se chce vyjádřit? Vidíme nevidím, zda se, že se nechce vyjádřit, takže přerušuji projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu číslo 96. Je jím

96.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 409/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, kterým Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 409/4.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dalším návrhem zákona, o kterém bude nyní po jeho zamítnutí v Senátu hlasováno, je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. I tento návrh zákona byl připravován spolu s návrhy zákonů o zdravotních službách, specifických zdravotních službách a zdravotnické záchranné službě jako jejich tzv. doprovodný zákon, jehož cílem nebylo provádět žádné reformní kroky a žádné zásadní změny, ale pouze provést takové úpravy, které zajistí potřebný terminologický a obsahový soulad s ostatními novými zdravotnickými zákony.

V rámci projednávání tohoto návrhu zákona v Poslanecké sněmovně byl tento původní záměr předloženými a schválenými pozměňovacími návrhy rozšířen o úpravu některých dalších otázek. Pozměňovací návrhy jsem při třetím čtení návrhu zákona v Poslanecké sněmovně podpořil.

Důvody zamítnutí návrhu zákona zde předkládaného se týkaly téhož, tak jak o tom bylo hovořeno při předchozím bodu. Byly vzneseny další důvody a to byly důvody snížení možnosti přestupů pojištěnců mezi zdravotními pojišťovnami, a tím pádem omezení práv pojištěnců. Já se i nadále domnívám, tak jak zde bylo již argumentováno na půdě Sněmovny, že toto omezení je naopak pro potřebu vyčištění systému od některých nešvarů, jako je velký a častý přechod pojištěnců účelového charakteru mezi zdravotními pojišťovnami, a tyto zvyky je potřeba přinejmenším dočasně omezit a usnadnit tvorbu zdravotně pojistných plánů v řádných časových limitech.

Byly vzneseny i námitky proti úpravě některých paragrafů v pozměňovacích návrzích vznesených na půdě Sněmovny, které se týkají hrazení potravin pro specifické léčebné účely. Po rozboru Ministerstva zdravotnictví je jasné, že tuto oblast bude nutno řešit dalšími úpravami, ale pro stávající dobu je výklad dostatečný na to, aby i nadále byly potraviny pro specifické léčebné účely hrazeny v rozsahu, v jakém jsou hrazeny dosud.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji si vyjádřit přesvědčení, že návrh zákona v návaznosti na již přijaté návrhy zákona podpoříte, a žádám vás o vaše zhodnocení v tom duchu, jak bylo provedeno při projednávání na půdě Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. K usnesení Senátu se vyjádří ještě zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Marek Šnajdr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, myslím, že z hlediska věcného již bylo řečeno mnohé i v úvodním slově ministra zdravotnictví. Doporučuji tedy Poslanecké sněmovně opět, abychom v rámci všech těch balíků zdravotnických zákonů setrvali na naší sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a přerušuji v tuto chvíli projednávání bodu 96.

Přistoupíme k projednávání bodu 97. Je to

97.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 411/5.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, protože jsme se novelou zákoníku práce zabývali velmi podrobně ve všech třech čteních v Poslanecké sněmovně a protože Senát nenavrhoval žádné změny v textu novely zákoníku práce, pouze bez zásahu text vrátil do Poslanecké sněmovny, tak mi dovoluji, abych jenom velmi stručně shrnul, že novela zákoníku práce je velmi obsáhlá. Má více než 300 jednotlivých novelizačních bodů a můžeme ji věcně rozdělit do tří částí, kde v jedné části je reakce na nálezy Ústavního soudu a zapracování nálezu Ústavního

soudu do textu zákoníku práce. Ve druhé části novelizačních bodů se jedná o formulační zpřesnění, zřehlednění formulací zákoníku práce tak, aby byl uživatelsky přívětivější vzhledem k tomu, že se jedná o normu, kterou se musí řídit několik milionů občanů České republiky. A třetí část novelizačních bodů jsou věcné úpravy, které mají za cíl zpružnit trh práce, zjednodušit a procesně mnohem lépe uchopit ochranu zaměstnance na jedné straně a vymezení povinností zaměstnavatele na druhé straně.

Připomenu taková konkrétní ustanovení, jako je úprava podmínek pro pracovní poměry na dobu určitou, úprava podmínek pro dohody o provedení práce, úprava odstupného v odstupňování podle délky pracovního poměru a podobné další novelizační body, které mají za cíl zlepšit vymahatelnost práva v oblasti pracovněprávních vztahů a zjednodušit pracovněprávní vztahy při zachování ochrany práv obou stran pracovního poměru. Z těchto důvodů považuji novelizační body za velmi důležité a žádám o podporu toho znění, které bylo předloženo Poslanecké sněmovně, byť s tímto zněním Senát nevyslovil souhlas.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Chtějí se k usnesení Senátu postupně vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Vladimíra Lesenská a zpravodaj ústavně právního výboru poslanec Jan Chvojka? Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Dobrý večer, vážené dámy a pánové. Předložený návrh zákona je podle současného platného právního stavu již 21. novelou zákoníku práce od jeho přijetí v roce 2006 s účinností od 1. ledna 2007. Podle důvodové zprávy se předkládaným návrhem zákona sleduje zejména reagovat na nálezy Ústavního soudu vyhlášené pod číslem 116/2008 Sb., který zásadně ovlivnil úpravu pracovněprávních vztahů v základních systémových přístupech, a v té souvislosti promítnout do zákoníku práce i formálně podpůrnou působnost občanského zákoníku v pracovněprávních vztazích. V tomto smyslu se v zákoníku práce navrhuje zejména nově vymezit způsob použití občanského zákoníku na pracovněprávní vztahy, a to tak, že jako první se v těchto vztazích použijí ustanovení zákoníku práce, a pokud je není možné použít, protože neupravují určitou záležitost, použijí se adekvátní ustanovení občanského zákoníku. Ustanovení občanského zákoníku se však použijí způsobem odpovídajícím základním zásadám pracovněprávních vztahů, které se nově upravují. Pro pracovněprávní vztahy mají mít tyto zásady normativní, nikoli jen deklaratorní význam. Podle těchto principů by měla být vykládána a aplikována konkrétní ustanovení zákoníku práce, ale i subsidiárně použitá ustanovení občanského zákoníku.

Absolutní a relativní neplatnost právních zákonů je další z bodu, které zákoník práce nově vymezuje. Dále má zákoník práce reagovat na programové prohlášení vlády České republiky ze dne 4. srpna 2010, v němž byly uvedeny změny vedoucí k větší flexibilitě pracovněprávních vztahů a k vyšší motivaci zaměstnavatelů při vytváření nových pracovních míst. V tomto smyslu se v zákoníku práce navrhuje zejména zvýšit roční limit u dohody o provedení práce ze 150 na 300 hodin. Dále nově upravit podmínky pro uzavírání pracovního poměru na dobu určitou. Vázat výši odstupného na počet odpracovaných let u zaměstnavatele. Prodloužit délku zkušební doby vedoucích zaměstnanců na šest měsíců. Změnit úpravu konta pracovní doby tak, aby došlo ke zpružnění a snížení administrativní zátěže zaměstnavatelů.

Dále má zákoník práce za úkol provést některé další věcné změny, a to zejména doplnit do zákoníku práce institut dočasného přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli. Nově koncipovat úpravu týkající se rozvržení pracovní doby, a to dosavadní rovnoměrné a nerovnoměrné rozvržení. Dále má doplnit přímo do zákoníku práce úpravu smluvního platu, provést dílčí změny v úpravě dovolené v souladu s právem Evropské unie. Provést změny v úpravě přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů v souladu s právem Evropské unie. Zpřesnit úpravu týkající se postavení a působnosti zástupců zaměstnanců a úpravu týkající se uzavírání kolektivní smlouvy.

Zákoník práce má akceptovat ve své úpravě princip autonomie, vůle účastníků základního pracovněprávního vztahu, a to zaměstnavatele a zaměstnance, při zachování nezbytné míry ochrany zaměstnance. Provést další drobnější změny, které nebyly realizovány předchozími změnami zákoníku práce, i když jsou potřebné. A provést adekvátní legislativně technické úpravy související s uvažovanými změnami.

Vláda návrh schválila dne 29. června 2011 usnesením č. 496 a předložila jej Poslanecké sněmovně 30. června 2011. Poslanecká sněmovna na své 20. schůzi konané 20. července 2011 v prvním čtení vládní návrh zákona poté, co nepřijala návrh na jeho zamítnutí – z přítomných 157 poslanců bylo pro zamítnutí 58, proti 97 – jej přikázala k projednání výboru pro sociální politiku a ústavněprávnímu výboru a lhůtu k jeho projednání zkrátila na 30 dnů. Ústavněprávní výbor návrh zákona projednal na 27. schůzi konané dne 22. srpna 2011 a usnesením č. 63 doporučil Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona schválila v předloženém znění.

Výbor pro sociální politiku návrh zákona projednal na 10. schůzi konané dne 25. srpna 2011 a usnesením č. 55 doporučil Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona schválila s pozměňovacími návrhy, které tento výbor přijal. Jednalo se o 16 pozměňovacích návrhů a všechny se týkaly

zákoníku práce a byly ve třetím čtení přijaty. Poslanecká sněmovna návrh zákona projednala ve druhém čtení 30. srpna 2011 na své 22. schůzi.

Ve druhém čtení poslanec Chvojka podal deset pozměňovacích návrhů, z nichž sedm bylo k zákoníku práce a v převážné většině směřovaly k vypuštění určitých novelizačních bodů. Jeden navrhoval vypustit část devátou obsahující změny v zákoně o zaměstnanosti a dva se týkaly desáté části, pokud jde o nové znění § 12 a 25 zákona o inspekci práce. Poslankyně Lesenská podala 29 pozměňovacích návrhů, z nich deset bylo shodných s návrhy předloženými poslancem Chvojkou. Žádný z nich nebyl ve třetím čtení přijat.

Dále pak skupina tří poslanců, a to za TOP 09, podala dva pozměňovací návrhy týkající se výše správní reže dvou pojišťoven, které do nabytí účinnosti zákonné úpravy úrazového pojištění zaměstnanců, což je zákon č. 266/2006 Sb., působí v oblasti nyní uplatňované úpravy zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Tyto pozměňovací návrhy byly ve třetím čtení přijaty.

Dále ve druhém čtení poslanec Grospič podal návrh na zamítnutí návrhu zákona, o kterém bylo hlasováno ve třetím čtení, který nebyl přijat. Z přítomných 147 poslanců bylo pro zamítnutí 61, proti 80. Poslanecká sněmovna vládní návrh zákona s pozměňovacími návrhy schválila na své 22. schůzi dne 9. září 2011, když v hlasování s pořadovým číslem 132 z přítomných 149 poslanců pro návrh hlasovalo 87 poslanců vládní koalice a 62 bylo proti.

Změny oproti platné právní úpravě. Z věcných změn oproti dosavadní právní úpravě zákoníku práce lze uvést zejména tyto. Navrhuje se systémová změna spočívající v tom, že do úpravy obsažené v zákoníku práce má být doplněna úprava týkající se některých práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů při dodržování režimu dočasně práce neschopného pojištěnce podle zákona o nemocenském pojištění. Nově se vymezují základní zásady pracovněprávních vztahů, které mají sloužit k výkladu příslušných ustanovení zákoníku práce pro realizaci smluvní vůle stran v mezích zásady "co zákon nezakazuje, to dovoluje" i pro použití právních norem občanského zákoníku v pracovněprávních vztazích.

Platná právní úprava obsahuje jiné základní zásady pracovněprávních vztahů, a to v § 13 až 15 zákoníku práce. Tato ustanovení se zrušují a jejich obsah je z podstatné části zařazen na jiná místa. Například v § 34b, 276, § 286, § 346b, § 346c zákoníku práce. Nově je definována závislá práce.

§ 2 zákoníku práce článek 1 bod 4. Obsah nyní platného § 2 zákoníku práce je zařazen do jiných ustanovení zákoníku práce. Dochází k odchylně

úpravě v pracovněprávních vztazích, je upravena v novém § 4b zákoníku práce. Práce konaná prostřednictvím agentury práce je upravena v § 307a zákoníku práce. Zákaz dětské práce je upraven v § 346a zákoníku práce.

Nově se vymezuje způsob použití občanského zákoníku na pracovněprávní vztahy tak, že jako první se v těchto vztazích použijí ustanovení zákoníku práce, a pokud je není možné použít, protože neupravují určitou záležitost, použijí se odpovídající ustanovení občanského zákoníku, a to způsobem odpovídajícím základním zásadám pracovního práva. V úpravě se uplatňuje Ústavním soudem deklarovaná zásada subsidiarity občanského práva, a to viz náleze Ústavního soudu vyhlášený pod č. 116/2008 Sb. (V sále je neklid.)

Zároveň se stanoví, která ustanovení občanského zákoníku se pro pracovněprávní vztahy nepoužijí. S odkazem na zásadu subsidiarity občanského zákoníku se zrušují ustanovení zákoníku práce, která upravují záležitosti, které upravuje stejným způsobem nebo obdobným způsobem občanský zákoník. Například se zrušuje § 6 odst. 2, § 7 odst. 2, § 8, § 10 odst. 2, § 12 zákoníku práce. Opouští se pojetí, podle kterého zákoník práce zabezpečuje jednotnou úpravu pracovněprávních vztahů, a v té souvislosti jsou v něm předpokládány případné odchylné úpravy v jiných zákonech. Proto třeba dochází ke zrušení § 5 odst. 4 a 5 zákoníku práce. Nově se koncipuje neplatnost právních úkonů. Upravuje se absolutní a relativní neplatnost, neplatnost právního úkonu pro nedostatek písemné formy se nově týká i pracovní smlouvy a její změny.

Zpřesňuje se úprava kolektivní smlouvy. Vypovědět písemně kolektivní smlouvu bude možné nejdříve po šesti měsících, při zániku smluvní strany jednající za zaměstnance skončí účinnost kolektivní smlouvy nejpozději posledním dnem následujícího kalendářního roku.

Provádějí se i legislativně technické úpravy. Nově je koncipována návrhem zákoníku práce zkušební doba, u vedoucích zaměstnanců se prodlužuje ze tří měsíců na šest měsíců, u ostatních zaměstnanců zůstává zachována tříměsíční zkušební doba. Nově se zkušební doba kromě celodenních překážek v práci bude prodlužovat také o celodenní dovolenou a nesmí být sjednána delší, než je polovina sjednané doby trvání pracovního poměru, což je podstatné pro případy sjednávání krátkodobějších pracovních poměrů na dobu určitou.

Zásadním způsobem se mění úprava pracovního poměru na dobu určitou s cílem zamezit takzvané řetězení těchto pracovních poměrů. Podle navrhované úpravy doba pracovního poměru na dobu určitou mezi týmiž smluvními stranami nesmí přesáhnout tři roky a ode dne vzniku pracovního poměru může být opakována nejvýše dvakrát, přičemž se výslovně stanoví, že za opakování pracovního poměru se považuje i jeho prodloužení. Až po uplynutí tří let od skončení předchozího pracovního poměru na dobu

určitou bude možné mezi týmiž smluvními stranami znovu sjednat pracovní poměr na dobu určitou. Z navrhované úpravy vyplývá, že nejvýše bude moci zaměstnanec pracovat u stejného zaměstnavatele na dobu určitou devět let, to je tři krát tři roky. Znovu s ním bude moci tento zaměstnavatel sjednat pracovní poměr na dobu určitou až po uplynutí tří let. V případě, že by zaměstnavatel se zaměstnancem sjednal pracovní poměr na dobu jednoho měsíce a dvakrát jej prodloužil vždy o jeden měsíc, celkem by pracovní poměr trval tedy tři měsíce, znovu by s takovýmto zaměstnancem mohl sjednat pracovní poměr na dobu určitou až po třech letech od skončení tohoto pracovního poměru.

Do zákoníku práce se dále zavádí již dříve známý institut dočasného přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli a vymezují se podmínky pro jeho uplatňování, kde základní podmínkou je, že dohodu o dočasném přidělení bude možno uzavřít nejdříve po uplynutí šesti měsíců od vzniku pracovního poměru. Dočasné přidělení bude zakázáno použít na agenturní zaměstnávání.

Do zákoníku práce se doplňuje úprava, která navazuje na judikaturu Evropského soudního dvora. Týká se výpovědi ze strany zaměstnance, který při organizačních změnách nebude chtít přejít k přijímajícímu zaměstnavateli a dá v té souvislosti u dosavadního zaměstnavatele výpověď ještě před tímto přechodem. Nová úprava spočívá v tom, že výpovědní doba v tomto případě skončí nejpozději dnem předcházejícím dni převodu.

Výše zákonného odstupného při rozvázání pracovního poměru z důvodu organizačních změn je nově odstupňována, a to podle doby trvání pracovního poměru u zaměstnavatele, který toto odstupné poskytuje. Jedná se o jedenásobek průměrného měsíčního výdělku v případě pracovního poměru do jednoho roku, dvojnásobek v případě pracovního poměru od jednoho do dvou roků a trojnásobek v případě pracovního poměru nad dva roky.

Znovu se zavádí moderační právo soudů – to obsahoval mimo jiné již první zákoník práce v § 61 odst. 2 – pro případ, že zaměstnavatel se zaměstnancem neplatně rozvázal pracovní poměr a je povinen mu poskytnout náhradu mzdy nebo platu. Jestliže doba, za kterou by měla být zaměstnanci poskytnuta náhrada mzdy nebo platu, přesáhne šest měsíců, má mít soud právo na návrh zaměstnavatele náhradu přiměřeně snížit.

U dohody o provedení práce se navrhuje roční limit práce zvýšit z dosavadních 150 hodin na 300 hodin a v této souvislosti se navrhuje navazující změny, jejichž podstatou je stanovení podmínek, za kterých se bude i u dohody o práci konané mimo pracovní poměr zakládat účast na nemocenském pojištění. S tím souvisí rovněž účast na důchodovém pojištění a srážení pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na

veřejné zdravotní pojištění. V tomto smyslu je podstatná změna v zákoně o nemocenském pojištění, kde pro účast na nemocenském pojištění má být rozhodný příjem z dohody o provedení práce přesahující 10 tisíc korun.

Zjednodušuje se úprava pracovní doby, neboť jak při nerovnoměrném, tak nově i při rovnoměrném rozvržení pracovní doby délka směny nesmí přesáhnout 12 hodin, zatímco podle dosavadní právní úpravy při rovnoměrném rozvržení nesmí délka směny přesáhnout 9 hodin. A rovněž tak úprava pružné pracovní doby a konta pracovní doby. Oba tyto instituty nově navržený zákoník práce upravuje.

Návrh připravuje zavést možnost sjednávat mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas ve vztahu ke všem zaměstnancům v rámci práce přesčas, kterou může zaměstnavatel nařídit. Podle platné právní úpravy je to možné jen u vedoucích zaměstnanců. Zákoník práce navrhuje jinou výši příplatků za noční práci a za práci ve ztíženém pracovním prostředí. Toto bude možné sjednat nejen v kolektivní smlouvě, ale nově i ve smlouvě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Sjednaná výše těchto příplatků pak s ohledem na nový § 4b bude moci být i nižší, než stanoví zákon.

Navrhuje se přímo v zákoníku práce upravit smluvní plat jako alternativu k určení platu zaměstnavatelem a stanovit podmínky pro jeho sjednávání, což dosavadní zákonná úprava neřeší a ponechává to zcela na podzákonný právní předpis. Okruh zaměstnanců pro možné sjednání smluvního platu se navrhuje vymežit shodně s tím, jak jej v současné době vymezuje § 6a nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě v platném znění.

V úpravě náhrad výdajů poskytovaných zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce se navrhuje řada změn zpřesňující či doplňující povahy, aby nedocházelo k neúčelnému vynakládání finančních prostředků. K podstatné změně dochází v úpravě dovolené spočívající v tom, že zaměstnavatel bude povinen určit zaměstnanci celou dovolenou, nikoliv tedy jen čtyři týdny jako doposud, a to v kalendářním roce, ve kterém zaměstnanci právo na dovolenou vzniklo. Pokud tak nemůže učinit pro překážku v práci na straně zaměstnance nebo z vážných provozních důvodů, musí ji určit tak, aby byla vyčerpána do konce příštího kalendářního roku. V případě, že čerpání dovolené zaměstnavatelem nebude určeno do 30. 6. následujícího kalendářního roku, nově bude mít právo určit čerpání dovolené i zaměstnanec. Opouští se tedy dosavadní úprava, podle níž ve stanovených případech zaměstnanec nastupuje na dovolenou takzvaně ze zákona. Nově se také stanoví, a to s ohledem na judikaturu ESD, že pokud dovolená nemůže být vyčerpána do konce následujícího kalendářního roku z důvodu dočasné pracovní neschopnosti nebo mateřské dovolené anebo rodičovské dovolené, musí zaměstnavatel určit čerpání dovolené po skončení těchto překážek v práci. Dosavadní ú-

prava zákoníku práce to řeší jen ve vztahu k rodičovské dovolené. Náhradu mzdy, tedy platu za nevyčerpanou dovolenou, bude přípustné poskytnout jen v případě skončení pracovního poměru.

Ke změně dále dochází v úpravě konkurenční doložky, pokud jde o výši přiměřeného peněžitého vyrovnání poskytovaného zaměstnavatelem zaměstnanci garantovanou zákonem, a ta se snižuje na polovinu. Zákonem je nově garantována polovina průměrného výdělku zaměstnance. Podle platné právní úpravy je dále garantován průměrný měsíční výdělek zaměstnance za každý měsíc plnění závazku.

V případě přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů se v návaznosti na předpisy EU nově navrhuje, aby práva a povinnosti z kolektivní smlouvy přecházely na přejímajícího zaměstnavatele na dobu účinnosti kolektivní smlouvy, nejdéle však do konce následujícího kalendářního roku. V návaznosti na předpisy EU se doplňuje úprava, podle níž zaměstnanec dotčený přechodem práv a povinností z pracovněprávních vztahů, který přejde k novému zaměstnavateli a do dvou měsíců ode dne převodu dá zaměstnavateli výpověď nebo rozváže pracovní poměr dohodou, bude mít možnost domáhat se u soudu určení, že k rozvázání pracovního poměru došlo z důvodu podstatného zhoršení podmínek v souvislosti s převodem, s tím, že pokud došlo k rozvázání pracovního poměru z těchto důvodů, bude mít zaměstnanec právo na odstupné.

Zpřesňuje se dále zánik základního pracovněprávního vztahu, a to v případě smrti zaměstnavatele jakožto fyzické osoby. Nově se zákonem upravují náklady správního režimu pojišťoven v zákoněm pojištění, které doposud upravuje § 16 vyhlášky č. 125/1993 Sb., v platném znění. Náklady se z dosavadních 13,5 % mají snížit na 9 % z celkového objemu přijatého pojistného zaplaceného zaměstnavateli v daném kalendářním roce. Jednorázové odškodnění pozůstalých bude moci být vyšší než zákonem stanovených 240 tisíc korun.

Pokud jde o navrhované změny v souvisejících zákonech, jedná se v zásadě jen o dílčí změny, které reagují na novou úpravu dohody o provedení práce či novou úpravu pracovních poměrů na dobu určitou v zákoníku práce. A pokud jde o změny navrhované v zákoně o zaměstnanosti – část devátá, článek osm – jde o změny, které věcně souvisejí s úpravami v zákoníku práce navrhovanými ve vazbě na případné porušování režimu dočasně práce neschopného pojištěnce podle zákona o nemocenském pojištění.

V Poslanecké sněmovně bylo k návrhu zákona předloženého vládou navrženo celkem 57 pozměňovacích návrhů, z nichž 18 bylo přijato. Byly přijaty všechny pozměňovací návrhy doporučené k přijetí výborem pro sociální politiku a dva pozměňovací návrhy předložené skupinou poslanců

ve 2. čtení. Za podstatné lze z přijatých pozměňovacích návrhů oproti vládnímu návrhu zákona považovat zejména znění § 20 zákoníku práce upravující neplatnost právních úkonů pro nedostatek písemné formy, dále úpravu týkající se konta pracovní doby, doplnění úpravy nákladů správního režimu pojišťoven v zákoněm pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu způsobenou pracovním úrazem nebo nemocí z povolání.

Ted' bych se chtěla dotknout některých legislativních souvislostí. Předložený návrh zákona lze charakterizovat jako obsáhlou novelu zákoníku práce. Celkem obsahuje 323 novelizačních bodů, v nichž však velká část navrhovaných změn v porovnání s dosavadním stavem představuje pouze dílčí technické či vyloženě gramatické změny spočívající v tom, že ke zvýraznění kogentnosti, tj. právní závaznosti určitého jednání, se příslušné slovo či slovní spojení vyjadřující povinnost jednat určitým způsobem má nahradit důraznějším slovním vyjádřením. Jako příklad lze uvést formulaci změn obsažených v článku I bodech 104–115, 195–204 nebo 232–241. V tomto smyslu u značného počtu novelizačních bodů, nejméně tak zhruba třetiny z nich, z hlediska jejich právních důsledků k žádné věcné ani výkladové změně ve vztahu k dosavadní právní úpravě nedochází.

V řadě případů jde také o to, že dosavadní úprava, jejíž podstata se vlastně nijak nemění, se pouze v návaznosti na další věcně související navrhované změny z dosavadního ustanovení zákoníku práce vypouští a zařazuje do jiného, nově vkládaného či novelizovaného ustanovení zákoníku práce. Jako příklad lze uvést změny obsažené v článku I body 35, 37, 40, 74, 306. V uvedeném kontextu je proto účelné vnímat předložený návrh novely zákoníku práce v obecném pohledu tak, že ne každý novelizační bod, byť se v něm jedná o zrušení dosavadního ustanovení nebo o nově doplňované ustanovení, resp. o nové znění dosavadního ustanovení, vyjadřuje věcnou či jinou právně významnou změnu dosavadní právní úpravy.

V tomto smyslu by navrhovanou novelu zákoníku práce bylo možné obecně hodnotit jak pozitivně, tak kriticky. To je však záležitost spíše věcného a politického přístupu k hodnocení navrhovaných změn. Z hlediska čistě legislativního je však účelné uvést, že některé z navrhovaných změn mohou vyvolávat pochybnosti o jejich ústavnosti, případně o jejich obsahové jednoznačnosti ve vztahu k možným právním důsledkům. Některé z těchto případů uvedu dále, tedy k jednotlivým ustanovením.

Podle uvedených novelizačních bodů se má v zákoníku práce doplnit úprava týkající se některých práv a povinností zaměstnavatelů a zaměstnanců při dodržování režimu dočasně práceneschopného pojištěnce podle zákona o nemocenském pojištění a některé sankce za jeho porušení.

Zaměstnanec bude mít zákoníkem práce stanovenou povinnost dodržovat ve vymezeném období dočasné pracovní neschopnosti, kdy mu podle platné právní úpravy bude náležet náhrada mzdy, platu nebo odměny, ošetřujícím lékařem stanovený režim dočasné práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost zdržovat se v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek. V případě, že zaměstnanec tuto povinnost poruší zvláště hrubým způsobem, zaměstnavatel mu bude moc dát výpověď.

K navrhované úpravě lze z pohledu ústavních principů tvorby práva poukázat na to, že Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k úpravě směřující k zavedení nového výpovědního důvodu pro zaměstnavatele uvedla výhrady spočívající v tom, že do vztahů soukromoprávních, založených na formální rovnosti stran, nelze ve prospěch jedné ze stran zavádět sankční ustanovení spočívající v postihu druhé smluvní strany za porušení předpisů v oblasti práva veřejného, neboť za a) taková úprava věcně nesouvisí s výkonem práce podle pracovněprávních předpisů a nemá žádnou souvislost s plněním pracovních úkolů, za b) případné provinění zaměstnance proti veřejnoprávní úpravě musí být posuzováno ve formálním řízení veřejnoprávní povahy, ve kterém zaměstnanci musí být dána možnost se hájit, a to i soudní cestou, např. při porušení režimu vycházek při pracovní neschopnosti z důvodu návštěvy zdravotnického zařízení při zhoršení zdravotního stavu apod. Porušení povinnosti uložené veřejnoprávními předpisy musí být postihováno toliko v režimu veřejného práva, do něhož pracovněprávní vztah nespadá. Legislativní rada vlády vyslovila názor, že navržená právní úprava je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména se zásadou proporcionality. Bylo by zřejmě účelné vzít uvedený právní názor v úvahu a zvážit vypuštění navrhované úpravy z předloženého návrhu zákona.

K čl. I bodu 22: Návrh zákona upravuje nově neplatnost právních úkonů pro nedostatek písemné formy. Jedná se o § 20 zákoníku práce, s čímž jsou spojeny další důsledky. Znění § 20 obsažené ve vládním návrhu zákona bylo v Poslanecké sněmovně přijetím pozměňovacího návrhu celkově změněno, zejména pokud jde o doplnění úpravy obsažené v odst. 2, což ve svém důsledku znamená, že k úpravě obsažené v předloženém návrhu zákona není k dispozici odpovídající odůvodnění. V této souvislosti lze odkázat na legislativní výhradu uvedenou v rámci obecných připomínek v informaci legislativního odboru k senátnímu tisku č. 193. Navrhovaná úprava přitom v kontextu s ostatními ustanoveními navrhované novely zákoníku práce může být vnímána jako ne zcela jednoznačná, připouštějící více možných, a tudíž rozdílných právních výkladů k samotné otázce absolutní či relativní neplatnosti právního úkonu, což je z hlediska právních důsledků navrhované úpravy problém vel-

mi podstatný. S tím totiž vcelku nepochybně souvisí i otázka posuzování právních úkonů učiněných v návaznosti na původní neplatně učiněný právní úkon, např. následné sjednání pravidelného pracoviště pro účely cestovních náhrad, sjednání dohody o odpovědnosti za schodek na svěřených hodnotách apod., nebo otázka týkající se aplikace některých souvisejících zákonných ustanovení, zda bude vůbec možná či správně pojatá.

Vzhledem k tomu, že navrhovaná úprava může vést při jejím uplatňování k nejasnostem a právním sporům, u nichž lze stěží předpokládat, jak budou posuzovány a vykládány soudy, bylo by účelné, aby zástupce předkladatele blíže objasnil, s jakým záměrem byla změna oproti vládnímu návrhu zákona zpracována a jaké právní důsledky a s jakou právní relevancí by z ní měly či mohly být dovozovány. K této úpravě je účelné poznamenat, že s ní věcně souvisí také změny navrhované v souběžně projednávaném senátním tisku č. 194, kde je v části páté novelizován zákon o inspekci práce, kde se nově navrhuje sankce za nedodržení písemné formy pracovní smlouvy nebo některé z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, a to až do výše 10 mil. korun.

K navrhované úpravě zákoníku práce je dále účelné uvést, že bude umožňovat, aby mezi těmi smluvními stranami existoval pracovní poměr na dobu určitou maximálně devět let, tak jak jsem již zmiňovala, tři krát tři roky, a následně by mohlo dojít k dalšímu uzavření pracovního poměru na dobu určitou až po dalších třech letech.

Oproti tomu v případě, že zaměstnavatel se zaměstnancem sjedná pracovní poměr na krátkou dobu, například jeden měsíc, při její potřebě nahradit dočasně práce neschopného zaměstnance a tato potřeba se bude opakovat, bude pracovní poměr na dobu určitou v maximálně přípustné délce trvat jen v řádu několika měsíců a následně by mohlo dojít k dalšímu uzavření pracovního poměru na dobu určitou opět až po třech letech. Je otázkou, nakolik navrhovaná úprava bude vyhovovat některým běžným potřebám praxe.

V souvislosti s nově navrhovaným zněním § 67 zákoníku práce lze poukázat na skutečnost, že tato úprava se zkříží s úpravou obsaženou v dalších tiscích a v dalších návrzích nového zákona nebo dalších zákonů. U navrhované změny, podle níž má být nově umožněno sjednávat vyšší příplatek za noční práci a za práci v sobotu a v neděli také individuálně, kromě jiného s jednotlivými zaměstnanci, nelze vyloučit, že individuálně sjednávané vyšší příplatky se budou lišit a dojde tím k narušení principu rovnosti. V důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona sice bylo v této souvislosti uvedeno, že jednostranné způsoby utváření mzdy jsou vyloučeny, v textu navrhované změny to však nikterak nevyplývá. Bylo by žádoucí, aby to zástupce předkladatele blíže objasnil.

Kromě toho, že navrhovaná úprava je důsledkem právně problematické změny spočívající v doplnění nového výpovědního důvodu v zákoníku práce, jak je uvedeno výše, lze ke změně § 39 odst. 2 zákona o zaměstnanosti poukázat také na skutečnost, že se kříží s úpravou obsaženou v dalších návrzích novel.

Dále bych chtěla poukázat na to, že část novely zákoníku práce řeší nálezy Ústavního soudu obsahuje argumentaci, která říká, že ústavně konformní způsob provázání občanského zákoníku a zákoníku práce může představovat taková úprava, podle níž bude občanský zákoník v pracovněprávních vztazích aplikován podpůrně, a tedy subsidiárně. Vzhledem k situaci, kdy nový občanský zákoník nabude účinnosti minimálně o jeden rok později než zákoník práce, nastanou komplikace a vznikne tak právní nejistota na obou stranách, které se podílejí na pracovněprávních vztazích. V tuto chvíli se názorově ztotožňuji s argumentací odborů, která proto navrhuje odložit novelu zákoníku práce na stejnou dobu, kdy nabude účinnosti nový občanský zákoník.

Rovněž podporuji jejich návrhy rozšířit okruh občanskoprávních institutů, jejichž použití na pracovněprávní vztahy bude zcela vyloučeno, popřípadě výrazně omezeno či modifikováno, a tím by bylo zabráněno, aby do vztahů vznikajících mezi zaměstnavateli a zaměstnanci při výkonu nesamostatné, tudíž závislé práce byl vznesen právě prvek značné právní nejistoty. Tato by totiž ve svém důsledku ohrožovala jak právní postavení obou účastníků pracovněprávního vztahu, tak samotnou podnikatelskou činnost, pro kterou by se namísto žádoucího odbourávání překážek komplikovaly dnes již zaběhnuté procesy v oblasti lidských zdrojů, vyvolávala rizika soudních sporů a následných vysokých nákladů souvisejících například s neúspěchem zaměstnavatele ve vleklém soudním sporu. Jedná se například o institut odstoupení od smlouvy. Vhodné a žádoucí je zavést jasná pravidla aplikace občanského zákoníku v pracovněprávních vztazích, která tuto právní nejistotu a pravděpodobné soudní spory omezí. Myslím si, že další problémy v pracovněprávních vztazích přinese navrhovaná aplikace občanskoprávních zajišťovacích institutů. Ani k nim totiž návrhy novely neobsahuje jakoukoliv podrobnější úpravu. Relativní neplatnost právních úkonů by v pracovněprávních vztazích měla zůstat zachována pouze tam, kde se jedná o tradiční a v praxi zažitá řešení, a to v souvislosti s úkony směřujícími k rozvázání pracovního poměru.

Mantrou vlády v programových dokumentech je větší flexibilita v oblasti pracovněprávních vztahů a návrh novely obsahuje řadu změn, které formálně směřují právě tímto směrem, zejména v případě přijímání zaměstnanců do pracovního poměru, úpravy zkušební doby, pracovních poměrů na dobu určitou, možnosti změn pracovní smlouvy i skončení pracovního poměru z důvodů obvyklých v současném evropském pracovním

právu. Česká pracovně právní úprava vykazuje v mezinárodním srovnání poměrně vysokou míru pružnosti, přizpůsobivosti. Návrh novely však opomíjí při zvyšování tolik prosazované flexibility zajistit náležitou ochranu a jistotu pro zaměstnance, tj. vyvážení flexibility jistotou opírající se o adekvátní ochranu zaměstnanců. Základní konkurenční výhoda českých zaměstnavatelů, tj. levná práce, není vládou nijak omezována. Naopak návrh novely zvyšuje iracionální tlak na její další prohlubování, a to např. prostřednictvím některých úprav v oblasti odměňování snižováním výše odstupného. To podle mého názoru ve svých důsledcích v kontextu dalších vládou realizovaných opatření povede ke snížení životní úrovně zaměstnanců a jejich rodin a ke snížení poptávky na trhu. Na koupěschopnost zaměstnanců a jejich rodin je přitom odkázáno malé a střední podnikání.

Dalším momentem, kdy byla v této republice omezena a možná i ve velkém množství případů znemožněna flexibilita pracovní síly, je moment, kdy vlastně nefunguje možnost sehnat přijatelné nájemní bydlení v místě pracovních příležitostí, a tím není možné se stěhovat za prací.

Tady bych chtěla ještě zmínit jednu snahu, a to snahu o omezování odborových práv, a to ve formě nahrazování dohod zaměstnavatele s odborovou organizací souhlasem odborové organizace, a to například při organizování prověrek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zrušení působnosti odborové organizace v individuálních záležitostech, to je projednávání výpovědi a podobné, zrušení spolurozhodování odborové organizace o neomluveném zameškání práce. Zrovnoprávnění postavení rad zaměstnanců s odborovými organizacemi nejen ve vztahu k právu na informace a projednání, kdy rada zaměstnanců je pouze zástupcem zaměstnanců pro oblast práva na informování a projednání, což potvrdil i nálezy Ústavního soudu, když v odst. 269 uvádí, že právní úprava zákoníku práce nedává radám zaměstnanců ani postavení právnické osoby, ani právní subjektivitu, a proto nemohou jednat s právními důsledky. Rady zaměstnanců nemají právo kolektivní vyjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy a nemohou využívat prostředky řešení kolektivních sporů, které zákon zakotvuje ve vztahu ke kolektivním smlouvám. Rady zaměstnanců nemohou vytvářet nadpodnikové struktury a nemohou se zúčastnit sociálního dialogu na vyšší, popřípadě odvětvové úrovni. Jde o institut sociálního dialogu, který nenahrazuje funkce odborů. Smyslem vytvoření rady zaměstnanců je výhradně zajišťování komunikace mezi zaměstnanci a zaměstnavatelem. Dále dochází k rušení exkluzivity kolektivní smlouvy, pokud jde o sjednávání některých příplatků. Zkrácení působnosti kolektivní smlouvy při přechodu práv a povinností, zavedení byrokratických překážek pro působení odborové organizace u zaměstnavatele. Snížení příspěvku na

kontrolní činnost odborových organizací má být poskytováno pouze v rozsahu, na kterém se obě strany dohodnou. To je podle ideologicky definovaných možností státu.

Tak závažná novela, jako je novela zákoníku práce, by dle mého názoru měla být připravena a vyargumentována s odbornou veřejností i účastníky tripartity tak, aby byla dlouhodobě funkční a vyváženě řešila pracovněprávní vztahy v oblasti povinností i práv pro všechny zúčastněné. Tím by zajistila dlouhodobou právní jistotu jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance a stabilizovala by jejich postavení na trhu. Pokud je mi známo, tak vážně vedená diskuse nad novelou zákoníku práce neproběhla.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nevím, jestli ještě se bude chtít vyjádřit zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jan Chvojka. Pana zpravodaje nevidím. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

A teď se tedy hlásí s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dovoluji mi, abych navrhl procedurální návrh. Navrhuji přerušování této schůze Poslanecké sněmovny a odročení na 27. prosince letošního roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zazněl procedurální návrh. Já přivolám kolegy. Teď se ještě hlásí pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedající, paní a pánové, dovoluji mi v zastoupení předsedy poslaneckého klubu Občanské demokratické strany, abych požádal o deset minut na přestávku pro jednání klubu ODS. (Hlasy proti z lavic nalevo. Do sálu houfně vcházejí poslanci.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já se domnívám, že šlo o procedurální hlasování, o kterém bychom měli hlasovat bezprostředně.

Je zde žádost o odhlášení. Já ji registruji, odhlašuji vás. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím ještě o chvilku zdržení.

Dámy a pánové, zazněl procedurální návrh na přerušování schůze do 27.

prosinec z úst předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Sobotky. Já tedy nechám o tomto procedurálním návrhu hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 280. Z přihlášených 141 pro 44, proti 97. Tento návrh byl zamítnut.

Můžeme tedy pokračovat a budeme pokračovat bodem 98. Je jím

98.

Návrh zákona o důchodovém spoření /sněmovní tisk 412/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 412/5.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, připomenu, že vládní návrh zákona o důchodovém spoření upravuje takzvaný druhý pilíř, nebo chcete-li opt-out dobrovolného důchodového spoření. Je to krok, kterým přibývá – zdůrazňuji přibývá – prostředků do penzijního systému, k čemuž nám stačí umět počítat. Nemusíme umět ani odečítat, ani násobit. Stačí nám umět počítat, abychom věděli, že přibývá, protože každý občan bude platit buď 28 do průběžného pilíře, anebo 30, pokud bude platit do průběžného i tohoto důchodového pilíře. Takže prostou schopností počítat zjistíme, že pokud alespoň část populace se přihlásí do tohoto druhého pilíře, přibude peněz v důchodovém systému. Zdůrazňuji to proto, že neustále slyším na-prosto iracionální řeči o vyvádění peněz z důchodového systému. Důchodový systém je první i druhý pilíř. A ten, kdo se přihlásí do druhého pilíře, ten posílí zdroje v důchodovém systému.

Vedle toho samozřejmě tento návrh upravuje regulační podmínky pro penzijní společnosti a jednotlivé fondy. Pouze bych opakoval to, co jsem tady zevrubně vysvětloval v prvním, druhém i třetím čtení v řádné parlamentní diskusi na půdě Poslanecké sněmovny.

Ještě zevrubnější diskusi byla tato předloha podrobena v Senátu, kde jsem nebyl tak úspěšný. Pravděpodobně jsem nebyl v takové formě a Senát se tedy rozhodl tuto předlohu zamítnout. Nicméně přesto se domnívám, že by Sněmovna měla setrvat na svém původním postoji a potvrdit tuto vládní novelu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Zeptám se, zda se chtějí k usnesení Senátu postupně vyjádřit zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Vladislav Vilímc a zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Gabriela Pecková. Vidím, že pan zpravodaj Vilímc se hlásí o slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Dobrý večer, paní předsedající, kolegové a kolegyně. Protože jsem přesvědčen, že ctění poslanci a poslankyně jsou velmi dobře obeznámeni o zákonu o důchodovém spoření, koneckonců pan ministr podtrhl to podstatné, a protože chci mnohem efektivněji hospodařit s časem než paní kolegyně Lesenská, tak se omezím pouze na vyjádření, že tento návrh zákona o důchodovém spoření poté, co jej schválila Sněmovna, byl Senátem zamítnut. Nicméně já doporučuji jako zpravodaj, aby Sněmovna nepodpořila zamítavé stanovisko Senátu a hlasovala pro návrh zákona.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chce se ještě vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Gabriela Pecková? Paní poslankyni nevidím. Přerušuji projednávání bodu číslo 98.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

99.

**Návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření
/sněmovní tisk 413/4/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona jsme obdrželi jako sněmovní tisk 413/5.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom si dovoluji apelovat na vaši skvělou paměť, se kterou jistě vzpomínáte na podrobnou rozpravu v prvním, druhém i třetím čtení, která upravuje tento takzvaný třetí pilíř, dnes již existující, ale vzhledem k nezbytnosti druhého pilíře chceme za prvé transformovat a za druhé zvýšit právní jistotu vkladatelů důsledným oddělením majetku akcionářů od vkladů klientů a zákonným ustanovením skutečnosti, že vklady klientů se nesmějí stát předmětem konkursní podstaty, to znamená, z jejich prostředků nesmějí být uspokojováni věřitelé v případě ekonomických potíží penzijních společností.

Je s podivem, že strany, které se proklamují jako sociálně citlivé a ochránci vkladů klientů, proti tomuto ustanovení v Senátu protestovaly. Protestovaly zejména proti tomu, že vklady klientů by nebyly předmětem konkursní podstaty. My jsme přesvědčeni, že je potřeba za každou cenu ochránit vklady klientů, že nesmějí být předmětem konkursní podstaty, že se nesmějí stát obětí ekonomických potíží soukromých společností, a proto navrhujeme tento návrh zákona.

Já pevně doufám, že Sněmovna setrvá na svém původním postoji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Za rozpočtový výbor se vyjádří pan zpravodaj Ladislav Vilímc. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr opět bravurně podtrhl podstatu tohoto druhého zákona z důchodové reformy a mně nezbyvá nic jiného, než a-bych jako zpravodaj doporučil nepodpořit zamítavé stanovisko Senátu a hlasovat pro tento zákon.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Gabriela Pecková patrně vystoupit nechce. Nechce. Takže já přerušuji projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu číslo 100 – je jím návrh zákona... (Pokus pana ministra Kalouska o vystoupení.) Pardon, pane ministře, musím ještě přečíst, o co vůbec kráčí.

Je jím

100.

**Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s přijetím zákona o důchodovém spoření
a zákona o doplňkovém penzijním spoření
/sněmovní tisk 414/4/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 414/5 a teď nadchází chvíle pana ministra financí. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Omlouvám se za nedočkavost, paní předsedající. Dámy a pánové, vždy při rozsáhlé a systémové rekodifikaci dochází k legislativní ingerenci příslušných právních předpisů do celé řady souvisejících zákonů, které je potřeba uvést do souladu se schvalovanými novelami. O nic jiného se zde nejedná, než pro případ, že

se rozhodnete setrvat na svém stanovisku v předcházejících dvou bodech, je v podstatě potom rovněž formální povinností schválit i ten zákon související. Jinak by se náš právní řád ocitl v chaosu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vidím, že za rozpočtový – ne, za rozpočtový výbor se pan zpravodaj Vladislav Vilímec nevyjádřil, paní poslankyně Gabriela Pecková patrně také ne. Takže přerušuji také projednávání tohoto bodu.

Dámy a pánové, my jsme rozhodli svým hlasováním o sloučené rozpravě k bodům 87 až 100.

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100

Všechny body jsme otevřeli a nyní tedy se můžeme věnovat obecné rozpravě k těmto bodům. Já zde mám první přihlášku do rozpravy. Hlásí se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já se hlásím s procedurálním návrhem za kluby vládní koalice, ODS, TOP 09 a Starostové a Věci veřejné, a to s návrhem, aby podle § 59 zákona o jednacím řádu odst. 1 bylo za prvé usneseno, že Sněmovna se usnáší, že k bodům 87 až 100 se omezuje řečnická doba na 10 minut pro poslance, a samozřejmě i pro sená... Ne – se omezuje řečnická doba na 10 minut, platí pro poslance i senátory. Neplatí samozřejmě pro další osoby, které mají přednostní právo ze zákona nebo z ústavy. Omezuje se řečnická doba na 10 minut. S tím, že respektujeme, že budou-li vystupovat pověřeni zástupci poslaneckých klubů, zejména opozice, ale mohli by samozřejmě i koalice, vztahuje se na ně věta druhá tohoto ustanovení, to znamená, že toto jedno vystoupení nebude omezováno.

Současně navrhuji, abychom se usnesli druhým naším usnesením, že v této věci v této rozpravě k bodům 87 až 100 je možné vystoupit nejvýše dvakrát.

Stručné odůvodnění: Zažili jsme tady 37 hodin obstrukcí, filibusterů, jak nás tady poučil včera pan místopředseda Sněmovny. My jsme připraveni naprosto respektovat věcná stanoviska opozice. My jsme připraveni naprosto respektovat to, pokud tady budou zaznívat věcné argumenty, které mají směřovat k tomu, jestli zákony mají, nebo nemají být schváleny. Odmítáme se nechat terorizovat obstrukcí. (Hlasité projevy nevole z řad opozice. Potlesk z řad koalice.) Odmítáme se nechat tady terorizovat zneužíváním – zneužíváním, a já to říkám naprosto vážně – zneužíváním

jednacího řádu. Prostě je právo opozice mluvit, hovořit, argumentovat, není právo opozice donekonečna zdržovat a obtěžovat. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl zde procedurální návrh. (O vystoupení žádá předseda klubu ČSSR pan poslanec Sobotka a další.) Já pochopitelně tady registruji přihlášku s přednostním právem, ale tak jako jsem před tím nedala výjimku ani tady panu poslanci Vidímovi, který chtěl navrhnout 10minutovou přestávku před procedurálním hlasováním, nevyhovím teď ani přihlášce do diskuse. Nechám opravdu bezprostředně, tak jak je to v jednacím řádu, hlasovat o návrzích které zde zazněly. (Nesouhlasné projevy z řad opozice, která žádá o umožnění vystoupení před hlasováním, opačné názory z řad koalice.)

Zazněly zde dva návrhy. Jeden návrh byl ten, že se omezí řečnická doba na 10 minut. Druhý návrh byl na omezení vystoupení pouze na dvě vystoupení. Já bych opravdu nechala bezprostředně o tom hlasovat. Pochopitelně poté dám prostor všem, kteří se zde hlásí s přednostním právem.

Zahajuji tedy hlasování. Nejprve o omezení řečnické doby na 10 minut. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 281 z přihlášených 147 pro 100, proti 42. Tento návrh byl přijat.

Dále zde zazněl návrh na omezení vystoupení pouze na dvě vystoupení. Také o tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 282 z přihlášených 146 pro 97, proti 42. Tento návrh byl přijat.

Předávám slovo předsedovi klubu ČSSD panu poslanci Sobotkovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, já bych chtěl požádat o sdělení toho, o čem se tady vlastně teď hlasovalo. Protože tak jak ten návrh usnesení přednesl pan poslanec Benda, a určitě každý z nás si ho může posléze ověřit ve stenozáznamu, tak to spíše vypadalo jako samostatné usnesení Poslanecké sněmovny, kterým se upravují vnitřní poměry, a pro hlasování v této věci bychom museli mít zařazený samostatný bod a musela by tady být splněna lhůta – informace o tomto návrhu 24 hodin před hlasováním. Protože pan poslanec Benda zde výslovně zmiňoval hlasování, které by upravilo omezení lhůty pro senátory, což je věc, která v § 59 vůbec není zmíněna, ačkoliv pan poslanec

Benda to tady citoval. A my jsme tady schválili usnesení, které je nad rámec jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Já bych byl velmi rád, kdyby bylo jasné řečeno, jaké usnesení v tuto chvíli Poslanecká sněmovna přijala a jakým způsobem také toto usnesení bude interpretováno. To znamená, zdali je možné, aby poslanec byl omezen ve svém právu vystoupit ke každému bodu sloučené rozpravy dvakrát. Protože jednací řád Poslanecké sněmovny dává možnost omezit vystoupení k projednávanému bodu, a to na dvě vystoupení po 10 minutách. Podle mého názoru není možné přijmout usnesení, které by bylo v rozporu s tím, co je garantováno jako právo poslance v § 59, a já jsem přesvědčen o tom, že nelze zneužít usnesení o sloučení rozpravy k jednotlivým bodům k tomu, aby se omezilo právo garantované v § 59 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Protože nelze zneužít usnesení o sloučení bodů k omezení práva menšiny tady v Poslanecké sněmovně. To usnesení v jednacího řádu o sloučení bodů má sloužit k racionalizaci jednání, ale není možné ho zneužít k tomu, aby se podkročilo pravidlo a ochrana menšiny, která je dána v § 59 odst. 1, kde se říká, že Sněmovna se může usnést na omezení řečnické doby, ale ta řečnická doba nesmí být kratší než 10 minut, a Sněmovna se může bez rozpravy usnést, že k téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Ale je jasné řečeno v § 59 odst. 1, že Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést. Není tam řečeno, dámy a pánové, že se může usnést k projednávané rozpravě nebo k probíhající rozpravě. Je tady jasný odkaz na projednávaný bod na schůzi Poslanecké sněmovny. Tady cituji § 59 odst. 1 platného jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Čili chci, aby zde bylo jasné řečeno, jaká bude interpretace usnesení, které bylo přijato, jaké usnesení přesně bylo přijato a zdali nedojde k narušení práva, které je garantováno v § 59.

Bylo by asi špatně, kdyby tuto situaci museli řešit administrativní pracovníci Poslanecké sněmovny při registraci přihlášek do debaty, ale myslím si, že každý poslanec a poslankyně by jasně měli vědět ještě předtím, než bude zahájena obecná rozprava, jakým způsobem se mohou hlásit k jednotlivým bodům do této obecné rozpravy.

Nepochybně je zde řada členů Poslanecké sněmovny, kteří se chystají uplatnit své právo vystoupit dvakrát v rozsahu deseti minut, tak jak to bylo definováno, k více bodům, které jsou zařazeny do společné rozpravy, tak jak byla schválena usnesením Poslanecké sněmovny. A já jsem přesvědčen, že není možné žádnou interpretací jim takového právo omezit. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nevím, jestli se ještě někdo hlásí v tuto chvíli. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý večer vespolek všem. Dostali jsme se do poměrně zapeklité a složité situace, ze které bychom zdánlivě mohli mít radost, protože se zrovna tento krok stává určitou nadějí pro jednání příští. Fakt je, že si to ale musíme dobře zvážit a vyhodnotit, a proto v této chvíli žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání jedné hodiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane poslanče, chcete ještě něco doplnit? (Ne.) Dámy a pánové, já tomuto požadavku vyhovím. Vyhlašuji hodinovou přestávku do 22.40 hodin.

(Jednání přerušeno ve 21.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 22.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila přestávka a budeme tedy pokračovat v našem jednání. O slovo se hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k návrhu, který tady zazněl před přestávkou. Já jsem se podíval znovu pro jistotu do rozhodnutí Ústavního soudu, které už máme k dispozici a které se týká – protože se tady vládní koalice chová jako recidivista, tak můžeme v zásadě použít ústavní ustanovení. A já jsem získal pocit, že pravděpodobně jste si je nepřečetli. Protože jenom jsem si to osvěžil a mohu říci, že se cítím jako poslanec krácen na svém mandátu po rozhodnutí, které Sněmovna díky vaší většině přijala. Protože podle ústavy poslanec je omezován ve výkonu svého mandátu, protože k tomu právu a k tomu mandátu patří právo vystupovat v rozpravě k bodům, k návrhům zákonů, které tady vládní koalice předkládá, a poslanec má tedy z ústavy právo tady sdělit své výhrady. To nemá jenom kvůli sobě, ale má to samozřejmě především kvůli veřejnosti a před ní. (Poslanec Stanjura se prochází před řečnickým pultem.) Pane poslanče, hledáte něco? (Smích a potlesk ve Sněmovně). Paní předsedkyně, jen se vás ptám, jestli je tady nějaký problém kolem mého mluvčího pultíku. Není?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nikdo mi neavizoval, že je nějaký problém, prosím tedy, pokračujte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžu tedy pokračovat?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Určitě ano.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže, vracím se k tomu rozhodnutí, na základě kterého jste se rozhodli tady, většina ve Sněmovně, omezit vystupující takovým způsobem, že zřejmě poslanec, který bude chtít vystoupit k té sadě zákonů, bude mít na každý zákon zhruba čas jeden a půl minuty. Jeden a půl minuty bude mít čas poslanec na to, aby se vyjádřil k jednotlivému zákonu, což je tak asi prostor dostatečný k technické poznámce. Ale sotva může zaujmout stanovisko k zákonu.

A já bych vám rád ocitoval stanovisko Ústavního soudu, který nemluví jenom o právech poslanců, ale o tom, co od nich očekává veřejnost a co očekává od toho procesu, který se tady odehrává. Tady se přijímají zákony a tady stojí: Adresáti právních norem mají nepochybně právo legitimně očekávat, že případná omezení jejich základních práv provedená zákonem jsou výsledkem diskurzu vedeného napříč politickým spektrem, a to diskurzu, v němž všichni zúčastnění dostali příležitost se s projednávanou materií podrobně seznámit a informovaně se k ní vyjádřit. Náležitým je tak takový proces, který umožňuje otevřenou diskusi mezi zastánci konkurenčních názorů včetně názorů menšinových. Proto vystupují do popředí procedury zajišťující jednak slyšení stranám, jednak formální kvalitu zákonodárného díla. Zákonodárná procedura se v této optice stává skutečným zdrojem legitimacy zákona.

Nevím, možná, že to není jasné, ale zdrojem legitimacy zákona není pouze to, že ho tady odhlasujete, ale zdrojem legitimacy podle ústavy a podle výroků Ústavního soudu je neomezená diskuse, v níž mají poslanci neomezené právo se v té debatě, v diskusi vyjádřit. (Poslanec Benda vykřikuje z lavice.)

Ještě jednou...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, nepokřikujme na sebe. Slovo má místopředseda Sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já samozřejmě nebráním panu poslanci Bendovi, aby se vyjádřil a řekl svůj názor, a já si ho rád poslechnu, ale teď bych pořád ještě rád, kdyby brali tu možnost, kterou mám nyní já. Já prostě tvrdím, a v tom možná tedy jsme ve sporu, ale neříkám to za sebe, říkám to na základě toho, že čtu výrok Ústavního soudu, který se týká podle mě velmi podobné věci. My máme právo jako poslanci se vyjádřit v rozpravě a musíme mít možnost sdělit své výhrady. A tam je výraz "debata, která nesmí být nějakým způsobem ohraničovaná".

Souhlasím s tím, že pokud je v jednacím řádu možnosti omezit dvakrát deset minut, tak je to něco, co je tady dohodnuto a co je možné. Ale to, že

debata nesmí být redukována, to je prostě součástí výroku Ústavního soudu. Je tady mluveno o právu opoziční menšiny ve svobodně otevřené diskusi říci svůj názor. V ústavě dokonce je formulováno právo na obstrukci. To tam najdeme také. Ve výroku Ústavního soudu je formulováno právo na obstrukci. Pokud jste to nečetli, tak to nevíte, ale já vám říkám, že to tady je. To znamená, není možné veřejně tady tvrdit, že obstrukce je nějakým paralyzováním Parlamentu. Právo na obstrukci je podle mě něco, co vyplývá z naší ústavy.

A důležité je především to, co jsem tady řekl. Zdrojem legitimacy zákona není pouze odhlasování většinou, ale zdrojem legitimacy je ta rozprava, která se tady vede a ve které se musí dodržovat určitá pravidla. To znamená ve chvíli, kdy vy ta pravidla nerespektujete, tak tím torpédujete legitimitu zákonů, které jsou tady schvalovány. A ten adresát, jak bylo tady řečeno, má právo na to, aby debata tady byla provedena. Aby byla průřezem přes všechny parlamentní strany, aby v ní poslanec měl možnost se vyjádřit. Já vám tady říkám, když mu dáte minutu a půl na zákon, tak prostě to samozřejmě nemůžete myslet vážně. V minutě a půl vám nikdo názor na zákon neřekne.

Mně to připadá, že když vládní koalice utrpěla dvakrát nezdar u Ústavního soudu, tak by si opravdu měla důkladně přečíst texty, na základě kterých jí ty zákony byly vráceny. Aby prostě ty podobné chyby neopakovala.

Víte, mně připadá lehkost, se kterou se tady vezme právo poslance vystoupit a formulovat názor, ta lehkost, se kterou se tady nebere vážně ústavně garantované právo opoziční menšiny se vyjádřit, jako nepochopitelný návrat do dob před rokem 1989. To není přehnané! Rozumíte, tady, já dneska asi rozumím tomu, co říkal ministr Kalousek, když tady včera v noci řekl, že v téhle Sněmovně je více komunistů než by si někdo myslel! A zřejmě tím nemyslel vůbec členy komunistické strany. No protože, rozumíte, tímto způsobem omezování debaty... Chtěl bych pana poslance Bendu požádat...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím opravdu, ještě jednou žádám všechny kolegy – uděleno slovo bylo místopředsedovi Poslanecké sněmovny Lubomírovi Zaorálkovi. Každý, kdo má jakoukoli připomínku, bude moci vystoupit a říci ji na mikrofon. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy jste tady sloučili samozřejmě zákony, které tematicky spolu vůbec nesouvisí. Mně to připomíná, my tímto způsobem se dopracujeme k tomu, jak fungovalo Federální shromáždění před rokem 1989 Tehdy byla dvě zasedání za rok. Uděláme to, jak to kdysi bylo za socialismu – jedno jednání podzimní a jedno jarní. Tam si sloučíme debatu k bodům, každý si tam něco kvákne,

stejně jako to bylo za těch socialistických dob, a pak se zase rozejdeme. Ale pak nemá cenu tady chodit každý týden! Jestli ten hlavní smysl, který tu máme jako demokratický parlament, že poslanec má právo si říci názor, je tady kvůli tomu dokonce voliči poslán. Já jsem za to tady jak placen, tak kontrolován, tak hlídán, a když to nebudu dělat, tak prostě tady zítřka nebudu. V různých parlamentech světa se dělají obstrukce a filibustering. Ale já tedy nevím případ, který bych z poslední doby znal, ani si to nepamatuji z toho římského Senátu, že by to právo poslanci prostě někdo vzal. Řekněte, jestli vy takový případ znáte. Prostě obstrukce je dva tisíce let součástí parlamentní práce. Ale udělat to tak, že poslanci zacpete hubu, to je to, co říkám, že je návrat do těch komunistických dob. To potom skutečně udělejme jenom jedno jarní a podzimní zasedání a nemusíte o pozici poslouchat vůbec. Ale nehrajte si, že jste demokraté. A nemluvte o svobodě. Protože tohle žádná svoboda není!

A nejde jenom o mě, který tady shodou okolností mám právo mluvit, tak tedy mluvím, protože jsem jeden z mála, který ho má z té opozice. Zatím. (Veselost v sále.) Slyšeli jste kolegové, pokud se můj projev bude líbit, nebo vás bude nudit, tak je možná také můj poslední neomezený. Chápete, když mám právo ještě mluvit, tak mi dovolte, abych zvedl hlas za své kolegy, kteří mluvit už nemůžou. (Hlasy ze sálu.) Můžou, tím vaším oktrojovaným způsobem, dvakrát deset minut, jedna minuta a půl prostě na každý zákon. To je přece absurdní! To musíte uznat. Pokud nevěříte mně, tak vás nabádám, přečtěte si opravdu znovu ten náleze Ústavního soudu. Nechci vám ho tady číst dohromady, protože má 40 stran a najdete tam pasáže, které se týkají toho, co jsem se tady z toho pokoušel vytáhnout jako hlavní, že legitimita zákona je dána prostě tím, že je tady diskuse, ve které se respektují pravidla. Jestliže vy ta pravidla porušíte, tak tím zpochybňujete tu legitimitu, dokonce ten zákon tím ztrácí tu oporu, kterou má v parlamentu získat tím, že je tady řádně diskutován.

A vy asi dobře tušíte, že pokud to uděláte takovýmto způsobem, tak to prostě Ústavnímu soudu dáme. Opřeme se o tyhle výroky, které tady jsou. Já úplně nerozumím tomu, proč říkáte no tak si to tam dejte. No dobře, ale jestli si přečtete tenhle náleze, a jsem snad gramotný, abych rozuměl tomu, co tam je, tak Ústavní soud v tomto duchu vám prostě tyto zákony zruší také. Ale přece důsledky toho ponese vláda, tahle vláda, která žádnou vysokou legitimitu dneska nemá. V průzkumech veřejného mínění, které jsou tou jedinou orientací, kterou máme mezi volbami, to prostě vypadá, že ani vaše vládnutí, ani vaše reformy nemají slušnou podporu veřejnosti. A vy místo toho, abyste debatu začali činit ještě intenzivnější, abyste se veřejnost snažili přesvědčit, že reformy mají smysl, a to je taky vaše práce, tak místo toho omezíte čas téhle veřejné debaty ve Sněmovně. Takže tím-

le se prostě váha, mandát toho, co tady schvalujeme, ještě dramaticky sníží.

Rozumíte, řada zákonů má účinnost od 1. ledna. My jsme tady kritizovali právě to, že v některých případech zpochybňujeme i to, že bude čas zákony uvést v život bez toho, že by to mělo poměrně dramatické důsledky. To byly věci, o kterých jsme chtěli mluvit v rozpravě. A vy celou tu situaci ještě vážně komplikujete tím, že dokonce ani nenecháte tady zazní námitky, které měly v téhle debatě legitimně zazní.

Mně to prostě připadá, že my jsme prostě země, která opravdu bohužel nemá žádné silné hluboké demokratické tradice. A právě součást těch nemocí po dvaceti letech od listopadu 1989 je, že nám to prostě najednou jako kdyby nevádí, že tady je prostě většina poslanců, kteří mají dojem, že se nic neděje. A nejde jenom o to, že i zítřka můžete být opozičními poslanci, že i zítřka budete podobně jako my chtít mít možnost vyjádřit se. Jde o to cítit principy, na kterých demokratický parlamentarismus stojí. Protože přece to je to, co patří k civilizované kulturní společnosti, že se politika bere vážně v tom, že se dodržují pravidla, na kterých politika stojí. A vy, aniž bych dlouze studoval jednací řád, nemůžete myslet vážně, když normální poslanec má v této Sněmovně na komentování zákona jeden a půl minuty, jak jste to vymysleli.

Rozumíte, kdybyste udělali to, že tam dáte – já nesouhlasím se sloučením rozpravy, protože nevidím žádnou logiku v tom, když sloučíte inspekci bezpečnostních sil se zákony sociálními a podobně, to je sloučení debaty, které jsem tady ještě nezažil, jestli vy si pamatujete, já jsem něco takového tady ještě nikdy nezaznamenal. Ale když už jste to udělali, tak jedině, co bych ještě chápal, kdyby poslanec měl odpovídající způsob dvacetiminutového omezení, to znamená dvacet minut krát počet zákonů. Kdybyste tohle udělali, tak ještě řeknu: máte jakous takous šanci. Jestli platí to, co napsal Ústavní soud, máte šanci se hájit. Ale pokud jste to udělali tak, jak jste to udělali, na jeden a půl minuty na každého poslance, jeden a půl minuty na každý zákon, tak skutečně nevidím prostor pro argumentaci. A já samozřejmě nemůžu předjímat výrok Ústavního soudu. To je jasné. Já pouze vycházím z toho, co vydal dosud. A udělal jsem pouze to, že jsem si to přečetl. Protože asi chápete, že jako opozičního politika mě zajímá, jak je definována role opozice, a ústavní nálezy chápu jako rozšířený výklad toho, co je v ústavě.

Takže vám říkám, já mám prostě mandát poslance a tento mandát, ta práva, která z toho mám jako poslanec tady se vyslovit k tomu, co vy předkládáte, já to mám nejenom před Sněmovnou, mám to před veřejností, ona to ode mě čeká. Já to mám tady povinnost dělat. Každý poslanec, když jde prostě o oblast, které se věnuje, tak by měl mít právo to tady říci. A vy mu dáte 15 zákonů a limit 20 minut – tak se s tím, chlapče, nějak poper!

Je to samozřejmě arogantní, tohle udělat. A já to tady pouze shrnuji. Nemám takovou ambici, že bych si představoval, že po tomto mém projevu si rozhodnete, že to revokujete, asi jste to zvažovali. Já jsem překvapen, že po dvaceti letech politická pravice, která tady tak dlouho mluvila o svobodě, má tak malé pochopení respektovat práva menšin, že jsou tady lidé, které znám, znám jejich životní příběhy, vím, že dokonce před listopadem měli možná pocit stejné frustrace, stejné beznaděje, jako jsem měl i já sám. A je pro mě takové absurdní, že se s vámi některými, byť jste v jiné politické straně než já, nejsem schopen domluvit na tom, že tohle je prostě návrat něčeho, co jsem si nikdy nepřál a nikdy si nedovedl představit po listopadu.

Chápete, to byla přece doba, kdy právě ti, co byli neprivilegovaní a nevyvolení, tak byli outsideri, hadry, na jejich názoru prostě nezáleželo. A já jsem se domníval, že důstojnost nové doby je v tom, že se bere vážně názor, který není špatný, jenom proto, že je jiný a že se to prostě respektuje. Parlament je ukázka toho, že platí, že svoboda prostě není jenom nějaký plakát. Svoboda je prostě to, že člověk může svobodně mluvit, veřejně se vyjádřit a říci ne, s tímhle nesouhlasím.

Já se obávám, že vy tohle právo likvidujete, aniž byste si kladli otázku, jestli v této době, v této chvíli, v této zemi není demokracie něčím, co také stojí za to chránit. Období krizí ekonomických takového rozsahu, jako je ta kolem nás, je také obdobím, kde je vlastně i demokracie a demokratické postupy ohrožovány. Víte, že roky 1929 a 1930 byly spojeny také s tím, že nastupovaly autoritativní politické strany. My jsme dneska v situaci, a pan ministr Kalousek o tom mluvil, že nevíme, jaký bude vývoj příštího roku. A dokonce to může být i horší než prognózy, které zaznívaly včera oficiálně od mikrofonu. To znamená v takovýchto podmínkách hájit principy demokratického fungování, takové komunikace s veřejností a před veřejností, kdy se prostě staráme o tu legitimitu toho, co se děje, kdy pokud přijímáme zákony, tak si prostě dáme tu práci, abychom to dělali řádně, tak, jak nám to demokratická procedura přikazuje.

Prostě mně připadá, že ta doba, která je riskantní a v něčem nebezpečnější, než byla ta před pěti lety, i to by vás mělo vést k tomu, že demokratické principy musíme chránit. Když jsme v Parlamentu, tak musíme být příkladem toho, že se zákony respektují a že se respektují principy svobody, plurality, ochrany menšin. A tuhle odpovědnost byste měli cítit!

Já to tady říkám jenom proto, abych vás na to upozornil. Nebudu navrhovat, abyste to revokovali, protože se toho asi nedočkám. A vím, že vás asi nepřesvědčím. Já mohu pouze říci, že pokud neuděláte nic a uděláte to takto, pokud skutečně budete omezovat poslance opozice, pokud budete bránit poslancům opozice, aby vystupovali víc než dvakrát, pokud bu-

dou chtít se vyjádřit k zákonům tak, jak potřebují, tak opozice prostě musí na to reagovat, tak jak jsme na to reagovali v případě zákona o stavebním spoření apod. Máme prostě povinnost vůči Parlamentu, právě vůči parlamentní demokracii a respektu k pluralitě, ke svobodě. Takže naše další kroky prostě budou takové, aby v tomto Parlamentu se nezneužívala většina ve chvíli, kdy zrovna někdo má 115 hlasů. A to říkám s tím vědomím, že i příště my můžeme být v situaci toho, kdo snad jednou také bude mít většinu v této Sněmovně. A i pro nás to bude platit! Nikdy nemůžeme podlehnout pokušení si to zjednodušit a opozici prostě poslat do kouta: Už jste mluvili moc dlouho, my vám to prostě zkrátíme! Náhubek u úst, to byla skutečně bolševická metoda. A já věřím, že v této zemi se neprosadí.

Apeluji na vás, abyste to zvážili. Nebudu vás žádat, abyste změnili své rozhodnutí. Jenom bych si přál, abyste nechali mluvit opoziční poslance tak, jak si budou přát, abyste neomezovali jejich vystoupení. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O slovo nyní požádal předseda vlády Petr Nečas. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, paní senátorky, páni senátoři, dámy a pánové, slova pana místopředsedy Zaorálka by bylo možné brát jako nesmírně závažná a hodná zamyšlení, kdybychom právě teď přišli do Poslanecké sněmovny a slyšeli jeho vystoupení, kdybychom tady nebyli svědky třídenního obstrukčního blokačního jednání, kdybychom tady nebyli svědky nekonečných nehorázných pokusů o zneužívání zákona o jednacím řádu. Jak mohou tato slova poslanci a poslankyně ze sociální demokracie myslet vážně? Navrhují hlasování o přerušení bodu a ani se neobtěžují přijít do Poslanecké sněmovny! Sedí tady v 10, ve 12, v 15 li-dech a jenom šikanózním způsobem znemožňují chod této Poslanecké sněmovny. Tady se přece debata vůbec nevede o tom, zda menšina v Poslanecké sněmovně má, či nemá umožněnu politickou diskusi. Tady se vede debata o tom, nakolik umožníme malé agresivní menšině v této Poslanecké sněmovně šikanovat většinu, která chce pracovat, chce debatovat, chce diskutovat.

Položme si jednoduchou otázku. Tyto normy projednáváme teprve teď? Ne! Tyto normy projednáváme od června. Kde byly zástupy sociálně demokratických poslanců a poslankyň debatující o těchto normách v prvním čtení, ve druhém čtení, ve třetím čtení? Kde byly? Nebyly tady! (Potlesk poslanců vládní koalice.) Měly dostatečný časový prostor ve výběrech, měly dostatečný časový prostor ve všech třech čteních, která

tady probíhala, bez jakéhokoliv omezení. Tady nejde o to, zda mohou, nebo nemohou debatovat. V této Sněmovně se debatovalo, debatuje a debatovat bude. Tady jde o to, že je to chladnokrevný a bezprecedentní pokus poprvé za dvacet let dějin českého parlamentarismu pokusit se paralyzovat tuto ústavní instituci jménem Poslanecká sněmovna, svými partikulárními úzkými stranickými zájmy ochromit její fungování! (Potlesk poslanců vládní koalice.) A to v situaci, kdy Evropa kolem nás hrozí ekonomickou krizí, v situaci, kdy je třeba projednat návrh státního rozpočtu, v situaci, kdy je nezbytné pokračovat v reformách, protože od kvality, rychlosti přijímání těchto reforem se mj. odvíjí kredibilita této země. My jsme doposud, většina této Sněmovny, na základě i vládních návrhů tvrdě pracovali a kredibilita této země je velmi vysoká, což se odrazilo i v ratingu (vysloveno správně), nikoliv samozřejmě v ratingu (vysloveno "ratingu") – tam na tom jsme pořád špatně. (Pobavení a potlesk zprava.)

Pokládáme si naprosto logickou otázku, nakolik jsou tady dodržována pravidla legitimacy a pravidla přiměřenosti. Ano, za určitých okolností je parlamentní obstrukce jedním z možných parlamentních nástrojů a je legitimní. Ale je legitimní za situace, kdy vláda a většina v této Poslanecké sněmovně, která vyjádřila důvěru vládě na základě veřejně dostupného dokumentu jménem programové prohlášení vlády, nedělá nic jiného, než realizuje, co je v tom dokumentu napsané! A tady je veden bezprecedentní pokus zablokovat tuto instituci a v podstatě zablokovat celou vládní agendu? Vždyť tady byl obstruován dokonce i návrh státního rozpočtu! Není pravda, že tady proběhla standardní diskuse. Byl to opět bezprecedentní pokus znemožnit přijetí státního rozpočtu a jeho základních parametrů! (Projevy nesouhlasu z levé části sálu.)

Takže tento pokus je nelegitimní a chování České strany sociálně demokratické je absolutně nepřiměřené situaci. Já bych dokonce pochopil, že si vyberete jednu, dvě nebo tři zákonné normy. Já bych pochopil, že kolem nich se tady rozpoutá gejzír diskusí v prvním, druhém a třetím čtení a pak se nám vrátí ze Senátu. Ale vy jste mlčeli v prvním čtení, mlčeli jste ve druhém čtení, mlčeli jste ve třetím čtení (Projevy nesouhlasu zleva.) a najednou jste si vzpomněli, když se blíží konec roku, kdy je nezbytné přijmout rozpočet, kdy ČR potřebuje dát jednoznačně najevo, že pokračuje v reformním programu, zastavit chod Poslanecké sněmovny! A strašně se divíte, že většina Poslanecké sněmovny vám na tohle nechce přistoupit.

Znovu opakuji, ta slova by byla velmi vážná a velmi věrohodná, kdybychom tady nebyli svědky neuvěřitelného chování poslanců a poslankyň za Českou stranu sociálně demokratickou.

Musíme skutečně rozlišovat mezi tím, kde se vede debata, a tím, kde je to již naprosto bezskrupulózní pokus zastavit chod této Sněmovny a znemožnit přijímání zákonů. Vláda ČR má reformní program. Na základě to-

hoto reformního programu získala důvěru většina Poslanecké sněmovny a většina Poslanecké sněmovny se nenechá ušikanizovat malou organizovanou menšinou! Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl předseda vlády. Nyní zde mám tři faktické poznámky, anebo jsou to tři omyly. Nevím. Pan poslanec Jiří Koskuba. Hlásí se k faktické poznámce? (Ano.) Pokud ano, tak prosím. Poté pan poslanec Vojtěch Filip (ano), poté pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, omluvte mé zaváhání. Já už jsem si nebyl jist vůbec tím, mám-li zde ještě na něco právo.

Dámy a pánové, nebudu vás na rozdíl od jiných nikterak tady přesvědčovat vulgárním či skandalizujícím způsobem. Nicméně chci se ohradit proti prohlášení pana poslance Bendy, že vás zde terorizujeme. Já se vám přiznám, naznačoval jsem vám to, já naopak pokládám za terorizování, máme-li tento nový slovník, když se zde opakovaně rozhoduje o tom, že budeme jednat nepřetržitě, neboť v tom vnímám, že nám chcete dát najevo svoji převahu a říci nám jiným způsobem: buď držte ústa, nebo si vás tady necháme celý den, celou noc, celý den, celou noc. Omlouvám se, podívejte se do hlasovacích archů, kdy obstruující opozice, podle vás, hlasovala pro tento návrh. Sáhněme si aspoň do svědomí, kdo tu dělá nashvály! My jen legitimně prosazujeme svůj názor.

A co zde zaznělo od pana premiéra, kde byli poslanci. Já si myslím, že dostatek poslanců při projednávání reformních zákonů hovořil. Doteď a- však nemohu zapomenout kupříkladu na prohlášení pana ministra zdravotnictví. Ano, na projednání zákonů bude dostatek času, dostali jste návrhy na stůl příliš pozdě. Skandalizování, konkrétně mé osoby ze strany kolegy Šťastného, že je uražen, že jsem nestihl za týden 1270 stran přečíst. A jaká byla skutečnost? Když jste si to logicky prohlasovali, tak jste najednou rozhodli, pan ministr Heger vystoupil a pravil, že současně žádá o zkrácení lhůty na 30 dnů, nebo 35, nechtejte mě za slovíčko. A opět jste si to schválili.

Dámy a pánové, já skutečně vnímám, že situace v této Sněmovně není dobrá. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická – pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, dámy a pánové, my jsme contra constitutione. Já žádám aspoň ty slušné z vás,

abyste se vrátili ke své parlamentní přísaze a přečetli si článek 9 Ústavy České republiky, že výkladem právních norem nelze oprávnit odstranění nebo ohrožení základů demokratického státu. Nezlobte se na mne, ale to, co se tady předvádí, je za hranou. Je daleko za hranou. A já bych vás chtěl upozornit na to, že článek 23 Listiny základních práv a svobod říká, kdy je právo občanů postavit se na odpor. Když ústavní instituce přestanou fungovat jako ústavní instituce. A to, co tady předvedl pan kolega Marek Benda, vážené paní kolegyně, páni kolegové, je přesně to, že ne kvalita školy, ale ochota ohnout právní normu proti lidem, to je to, co je nebezpečné. Nezlobte se na mě, každý, kdo máte opravdu právnícké vzdělání, všimněte si toho, co tady děláte s právní normou. Je to ostuda!

A poslední poznámka, kterou mám: Ano, pan předseda vlády tady hezky hovořil. Ale to bych si nesměl pamatovat, když on tady dělal ty edukativní výklady mnohem delší než kterýkoliv z poslanců, kteří tady hovořili v úterý v noci, ve středu v noci. A nebyl omezen na dvakrát deset minut. Pane premiére, styďte se! (Potlesk z levé části jednací síně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Stanislav Polčák – faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, já myslím, že pan premiér řekl snad všechno, co jsem chtěl říct já, a řekl to daleko lépe než já. Ale pokud nám chce opoziční poslanec namluvit, že čekal na své vyjádření k tomu tisku až poté, že ho vrátí Senát – nevím tedy, jak mohl předpokládat, že Senát vrátí takový tisk – tak této argumentaci neuvěřím ani běžný občan, natož politicky angažovaný člen Ústavního soudu. (Ojedinělý potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní další faktická poznámka – pan poslanec Jeroným Tejc, a poté ještě pan kolega Foldyna – faktická poznámka? Dobře. Faktická poznámka pan poslanec Jeroným Tejc, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěl z tohoto místa důrazně ohradit proti tomu, jak hovořil pan premiér o projednávání rozpočtu ze strany opozice a sociální demokracie. Tady se žádná obstrukce rozpočtu nekonala. Kdyby se konala, tak ten rozpočet nebyl schválen včera, nebyl by schválen dnes, nebyl by schválen zítra a nebyl by schválen ani pozítří. My jsme nic takového nečinili, my jsme tady nikdo nečetli žádné knížky nebo poučky, my jsme rozpočet kvalifikovaně rozebírali. Já jsem tady několikrát poukázal na to, že např. u Hasičského záchranného sboru hrozí, že 65 % stanic bude za dva

nebo za tři roky úplně zrušeno a že budou jenom v okresních městech. Místo toho, abyste diskutovali, místo toho, aby tady vystoupil pan premiér a řekl, že to není pravda, nebo tady vystoupil pan ministr vnitra, tak mlčeli jako ryby. Já myslím, že to je jediné, co je nestandardní na projednávání rozpočtu, který jsme tady včera projednali. Protože délka byla standardní, ale to, že nikdo nedokáže reagovat a nechce reagovat na dotazy opozice, to je skutečně něco mimořádného. Děkuji. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, vážená vládo, já bych chtěl nejprve úvodem svého vystoupení oficiálně protestovat jménem poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické proti porušování jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Jsem přesvědčen, že tady dochází ke svévolné interpretaci jednacího řádu Poslanecké sněmovny tak, aby zde byly nastoleny poměry výhodné pro aktuální vládní většinu a poměry nevýhodné pro aktuální opozici, tzn. parlamentní menšinu. Domnívám se, že je to velmi závažná skutečnost, a tu sociální demokracie nemůže přejít. A pokud vládní koalice v této věci nezmění své chování, tak se tím přirozeně budeme muset do budoucna zabývat. To je první důležitá věc, kterou jsem chtěl říci na začátek svého vystoupení.

Poznámka na téma obstrukce. Dámy a pánové, já myslím, že obstrukci tady přece v této Poslanecké sněmovně používala pravice i levice. Obstrukce je konfliktní nástroj. A já si vzpomínám, že v době, kdy tady obstruovala v Poslanecké sněmovně Občanská demokratická strana, tak to velmi rozčilovalo sociální demokracii, a v době, kdy tady obstruuje sociální demokracie, tak to velmi rozčiluje tehdejšího aktivního účastníka obstrukcí, současného premiéra Petra Nečase. Obstrukce je prostě legitimní nástroj, který čas od času politické strany používají. Myslím si, že ale není možné obviňovat kohokoliv z toho, že se snaží paralyzovat jednání parlamentu. V době, kdy používala obstrukce ODS, a bylo to na jaře roku 2010, tak sociální demokracie nesáhla po tom, aby ohýbala jednací řád Poslanecké sněmovny, interpretovala ho tímto svévolným způsobem a zabránila tím ODS, aby využila obstrukce k cíli, ke kterému směřovala, to znamená zabránit projednání některých zákonných norem. Tehdy sociální demokracie nezkracovala lhůtu, tehdy sociální demokracie nesesypávala všechny body programu schůze Poslanecké sněmovny do jedné rozpravy. Prostě nic takového jsme neudělali. Kritizovali jsme ODS, rozčilovalo to sociální demokracii, měli jsme peprné a kritické komentáře, ale nikdy jsme se

neuchýlili k tomu, abychom vám brali vaše práva, která máte garantována jednacím řádem Poslanecké sněmovny. To, co se odehrává nyní, je přesný opak. Vy hledáte cokoli jenom proto, abyste nemuseli být obtěžováni kritickými názory opozice v této Poslanecké sněmovně. A to je opravdu velký rozdíl.

Ale myslím si, že bychom měli šetřit velkými slovy a vrátit se k realitě. Žádná paralýza Poslanecké sněmovny tady není. Kdyby tady byla paralýza Poslanecké sněmovny, tak tady teď nesedíme, neprojednáváme zákony. Neměli bychom schválený státní rozpočet v prvním čtení, nebyla by tady schválena novela zákona o stavebním spoření, kterou vrátil Senát, a zítra by se tady neuskutečnila mimořádná schůze Poslanecké sněmovny, kam si vládní koalice naplánovala celou řadu bodů. Nebyla by tady debata o čtyřech mimořádných schůzích Poslanecké sněmovny, které svolala sociální demokracie. Takto opravdu nevypadá paralyzovaná Poslanecká sněmovna. Takto vypadá Poslanecká sněmovna, která intenzivně jedná. A to, že jednáme intenzivně, je součástí strategie, kterou zvolila vládní koalice.

Já myslím, že je potřeba připomenout, že v reakci na silný odpor sociální demokracie proti zákonům, které vrátil Senát, to byla vládní koalice, která se rozhodla zvolit taktiku permanentní schůze Poslanecké sněmovny a nočního jednání. Sociální demokracie nic takového nenavrhovala. Sociální demokracie se ale zúčastnila této procedury proto, abychom obhájili legitimní zájmy, které tady v Poslanecké sněmovně zastupujeme. Já myslím, že je také důležité říci, že se nejedná o nějaké úzké stranické zájmy. Poslanci České strany sociálně demokratické tady reprezentují více než milion sto tisíc voličů, více než milion sto tisíc mužů a žen, kteří dali svůj hlas České straně sociálně demokratické a očekávají, že tato politická strana zde bude vykonávat mandát, ke kterému jí dali poměrně silnou sílu.

Já bych chtěl připomenout, i když je to samozřejmě jenom dílčí informace do celkové mozaiky, že česká sociální demokracie vyhrála minulé volby do Poslanecké sněmovny, to znamená náš mandát v této Poslanecké sněmovně je mezi politickými stranami nejsilnější. Já tedy protestuji proti tomu, aby pan premiér zde hovořil o nějakých úzkých stranických zájmech. My zde nehovoříme sami za sebe, ale vykonáváme důsledně mandát, který nám dal více než milion voličů v naší zemi.

Já musím říci, že po těch hodinách, které jsme tady společně strávili uplynulou noc, cítím jisté zklamání. My jsme se snažili využít tu debatu ke stavebnímu spoření, a já to přiznám rovnou, k určité edukaci vládní většiny. Využili jsme toho, že kolegové a kolegyně z vládní většiny tu byli přítomni ve velkém počtu, a to nám dávalo jistou naději na to, že naše vystoupení přece jenom budou určitým způsobem vnímána a že zanechají výraznější stopu v myšlení představitelů vládní koalice. Proto jsme také tak často

citovali klíčové části rozhodnutí Ústavního soudu, které se týkalo zrušení zákona o stavebním spoření. Proto jsme tak často zmiňovali zneužití stavu legislativní nouze, kterého jste se, vy, kolegové a kolegyně z pravé části Poslanecké sněmovny, dopustili při schvalování jak Drábkova balíčku sociálních škrtů, tak i novely zákona o stavební spoření. A já musím říci, že jsem zklamán z toho, že naše vystoupení, i když byla četná, ačkoliv každé z nich trvalo pouze 10 minut, ale byla četná, tak vůbec nezanechala žádnou stopu na vašem myšlení ani chování. To by ještě nebylo tak strašné, ale žádnou stopu nezanechalo ani samotné rozhodnutí Ústavního soudu, byť to rozhodnutí je velmi obsáhle a hluboce argumentováno. Už tady o tom hovořil i můj předřečník místopředseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek, který citoval klíčové pasáže k rozhodnutí Ústavního soudu, kde Ústavní soud definuje území, které nesmí být opozici odejmuto. V rámci demokracie přece tady musí existovat i ochrana menšiny. A ta ochrana menšiny je velmi sofistikovaně definována v odůvodnění příslušného rozhodnutí Ústavního soudu. Já myslím, že je škoda, že naše pedagogická činnost nezanechala trvalejší stopy na postojích a chování vládní koalice.

Myslím si, že je také chyba, že vládní koalice vlastně hovoří o obstrukci celý poslední rok. Možná si, kolegyně a kolegové, vzpomenete na to, že o obstrukci tady představitelé vládní koalice hovořili i na řadě minulých schůzí Poslanecké sněmovny. Má to snad znamenat, že je Poslanecká sněmovna paralyzována celý rok? Nebo to má znamenat, že každé trochu delší vystoupení poslance je automaticky obstrukce? A kdo rozhoduje o tom, co je obstrukce a co není? Kolik minut je povoleno dříve, než nazvete toto jednání jako paralyzující zločin vůči Poslanecké sněmovně? Je to pět minut, je to deset minut, nebo snad je to patnáct minut, nebo dokonce třicet minut? Jak dlouhé vystoupení ještě je a jak dlouhé vystoupení ještě není obstrukce? Myslím si, že to je chyba, že slovo obstrukce tady bylo nadužíváno ze strany vládní koalice v minulých měsících a dnes už to vlastně nikoho téměř nezajímá, protože jakýkoliv trošku delší projev představitele opozice, jako je třeba ten můj současný, může být automaticky nazván beztrestně ze strany vládní koalice obstrukcí a může být hovořeno o paralýze v Poslanecké sněmovně.

Strany, které přišly jako nové do Poslanecké sněmovny, TOP 09 a Věci veřejné, já si na to dobře vzpomínám, na to léto roku 2010, hovořily o tom, že chtějí ve Sněmovně lepší politickou kulturu. My jsme se poprvé viděli po těch volbách v prostorách našich poslaneckých kanceláří, tak jsme si říkali, že ten volební výsledek přece stojí za určitý nový začátek, že je jistou nadějí, že většina Poslanecké sněmovny je dána novými poslanci a že to by přece také mohlo vést k tomu, že se pokusíme, aby tady byly lepší vztahy mezi vládní koalicí a opozicí. Mluvili jsme o tom a tehdy to vypadalo velmi nadějně a ta jednání na mně tehdy vůbec nezanechala špatný do-

jem. Pak samozřejmě přišlo pragmatické rozhodnutí koalice o tom, jak bude vypadat vedení Sněmovny, pak přišla některá další vaše rozhodnutí, a poté kdy jste zneužili stav legislativní nouze, bylo jasné, že se začínáte vracet do kolejí, které jsme tady zažívali i v minulých letech. Mě mrzí, že ta naděje, která byla dána velkou obměnou složení Poslanecké sněmovny po minulých volbách a vstupem dvou nových politických stran, se prostě neaplnila. Je to velká škoda.

Také je zvláštní, že tady vlastně neprobíhá žádná debata a žádná obhajoba toho přijatého usnesení. Zaznamenali jsme pouze vystoupení pana premiéra, které bylo čistě politické. Tam nebyl jediný argument, který by se týkal jednacího řádu Poslanecké sněmovny, pouze suše tady byl přednesen návrh, ten byl automaticky odhlasován, protože je procedurální, nebyla tudíž k němu připuštěna diskuse, ale nenašel se doposud jediný představitel vládní koalice, který by si vzal jednací řád a vyložil zde a doložil a obhájil, že se nejedná o porušování jednacího řádu. Nic takového se tady nestalo. Nepřipadá vám to divné, to mlčení, které tady je? To si myslíte, že je onen dialog? Nebo je to problém toho, že je Sněmovna paralyzována a vy nesmíte, nebo nemůžete vystupovat na obhajobu vašeho procedurálního návrhu? Já nevím, čím to je, a ptám se. Nebo se stydíte za to, co se tady děje v Poslanecké sněmovně? Nemáte argumenty? Proč je nedáte na stůl? Proč tady o tom nemůžeme hovořit? Myslím si, že je to velmi arogantní a velmi pohrdavý přístup, který takovýmto způsobem tady v Poslanecké sněmovně realizujete.

Já myslím, že Sněmovna není paralyzována. My jsme zvolili důslednou obstrukci, nesouhlasíme s návrhy, které vy se snažíte Poslaneckou sněmovnou protlačit, ale je tady jednací řád. My ho budeme dodržovat a já bych chtěl požádat i pravicovou většinu, aby dodržovala jednací řád, dodržovala pravidla a na základě těchto pravidel a jejich striktního dodržování parlamentní demokracie v naší zemi může fungovat. Já jsem přesvědčený o tom, že tady není žádné nebezpečí pro to, aby nefungovala parlamentní demokracie, aby tady nebylo možné přijímat rozhodnutí, ale vláda si to nesmí do nekonečna zjednodušovat.

A to je asi poslední poznámka, kterou bych teď chtěl říci. Vláda má permanentní tendenci – a já neříkám, že tu tendenci má jenom Nečasova vláda. Já si myslím, že je to vlastnost, kterou mají v zásadě v demokratickém vládnutí všechny vlády. Vlády mají tendenci zjednodušovat si situaci. Jestliže mají nějaký program, jejich cílem je ten program rychle a efektivně prosadit. A pak jsou tady překážky, které v demokracii fungují, a je to dobře, že v demokracii fungují. Vláda na to, aby svůj program prosadila, potřebuje získat souhlas parlamentu. A potřebuje do značné míry mít i podporu společnosti. A vaše vláda se rozhodla si situaci zjednodušit maximálně. Vaše vláda se rozhodla tu situaci zjednodušit na sto pro-

cent. To znamená, ona nestojí ani o podporu společnosti, nedohodla se ani s odbory, nedohodla se ani s opozicí a teď se snaží zabránit tomu, aby ta poslední překážka, ten poslední obtížný hmyz, a tím je tady vnímána Poslanecká sněmovna, aby prostě nebzučel. Aby nebzučel, aby do toho vláde nemluvil, aby vláda spokojeně vzala své návrhy, pronesla je Poslaneckou sněmovnou, jako by se nic nedělo, a odnesla je na Hrad podepsat prezidentovi republiky. Vaše vláda se snaží si maximálně zjednodušit svoji roli, kterou by měla hrát. Ale v rámci demokratického vládnutí toto prostě není možné.

Nejjednodušší situaci mají totalitní vlády. Tam není žádné veřejné mínění a protivně nebzučí parlament. Ale já doufám, že do takového systému my tady nemíříme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Nebudu to komentovat, pane předsedo vlády.

Vážená paní předsedkyně, pane předsedo vlády, ministři a moji kolegové v parlamentu a kolegyně, stejně jako hosté ze Senátu, já jsem poslouchal pečlivě příspěvky svých předřečníků, které reagovaly na to, na čem jste se vy jako většina usnesli. Podíval jsem se na datum a za 14 dní bude 17. listopad a uvědomil jsem si jeden ohromný paradox. Před chvílí před námi stál předseda komunistické strany, měl v ruce ústavu a kritizoval vaše rozhodnutí, jak v rámci diskuse omezit demokratický princip. Není toto tím paradoxem, kolegové a kolegyně. Zamyslete se nad jednou věcí. Paradoxem je, že měl pravdu. To je ten paradox. (Zatleskání.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Ještě se hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl reagovat možná na hlavně tu větu, kterou řekl premiér Petr Nečas, když řekl "obstrukce ano, ale paralýza parlamentu ne".

I ten nálezn Ústavního soudu, na který se dnes odvolávám a který bych předpokládal, že aspoň ministr spravedlnosti by si ho přečetl a snad ho ukázal vám, kteří se o to zajímáte. Protože já mám pořád jednoduchý pocit, že to prostě nečtete. Jako rozumíte? Vám někdo vrátí zákon, což není legrace, ty důsledky toho jsou poměrně tristní, velmi nepříjemné pro vás i pro občany, a vy si to ani nepřečtete!

Tak já budu velmi stručný, nebudu vás nějak moc zatěžovat. Jenom

vám přečtu možná tu větu, kterou vám nikdo nestrčil do ruky: "Mezi nejzákladnější práva parlamentní opozice taky patří právo umožňující parlamentní opozici blokovat či oddalovat rozhodnutí přijímaná většinou." A pak tady je jiná věta z další stránky, že právo opozice je docílit zařazení nového bodu, nebo naopak možnost jeho blokace nebo oddálení projednávání určitého bodu programu cestou takzvané obstrukce. – Ale i z této formulace je zřejmé, že obstrukce je buď oddálení projednávání, anebo dokonce blokace projednávání nějakých bodů. Není možné tedy říci: Můžete dělat obstrukci, ale nesmíte blokovat přijetí bodů. To je absurdní!

A ještě vám řeknu jedno. Vy vlastně v celé té naší takzvané obstrukci, filibusteringu, postupujeme poměrně velmi moderátně, protože pan premiér – já nevím, proč to říká, že jsme obstruovali přijímání státního rozpočtu. Podívejte se do Německa, do Rakouska. Jednodenní projednávání přijímání státního rozpočtu je naprosto standardní věc. To je naprosto standardní doba. Dokonce trvá i dva dny. Takže jak může říct premiér, že tady někdo obstruoval přijímání státního rozpočtu? My jsme opravdu – to vám říkám za svou tu – žádné vystupování neorganizovali. Prostě poslanci vystupovali bez toho, že by měli pokyn obstruovat. A víte, proč jsme neobstruovali při přijetí státního rozpočtu? To je důležité – protože do určité míry respektujeme to, že rozpočet je záležitost relativně krátkodobá a je to právo vlády, sestavit rozpočet na rok, to je skutečně právo vlády. Takže my jsme sice řekli ne, ale vedli jsme jednodenní naprosto standardní debatu. Žádná obstrukce to nebyla.

A pokud jsme použili, přátelé, tu obstrukci, to znamená to blokování přijetí bodu, tak jsme to použili u řekněme takzvaných reformních zákonů, které mají charakter překračující zdaleka nejenom jeden rok, ale dokonce celé volební období. Zákonů, které se týkají penzijní reformy, které se týkají úpravy DPH, zdravotnické reformy, to je ten takzvaný nadstandard apod., věci, které mají daleko dlouhodobější charakter a u kterých jsme pořád přesvědčeni a stále to opakujeme, že tady stálo za to vytvořit nějaký společenský souhlas a konsenzus s opozicí, aby tady bylo něco, co může fungovat patnáct dvacet let. Chápete to? To není jenom věc, na kterou by – myslím si, že z logiky věci tohle není něco, co by vláda si měla nárokovat sama, právě proto, že to je dlouhodobé. A my pouze tedy na to, co se týká té dlouhodobé politiky vlády, jsme použili obstrukci. A zítra bude například projednávání zákona o veřejných zakázkách, obnovitelných zdrojích, jsou tady další zákony, a my samozřejmě neplánujeme je obstruovat, protože dokonce v některých těch věcech máme svou představu, co bychom chtěli prosazovat, a nemáme důvod k obstrukci. Je to prostě běžná agenda a my ji tady normálně projednáváme.

Takže tady není žádná destruktivní paralyzující opozice. Pouze opozice, která říká: Jsou tady některé věci, které překračují hranice tohoto volebního

období, a ty měly být zváženy z řady důvodů daleko jinak. Měly být zváženy a mělo to být podloženo nějakým kompromisem, který by dával šanci i těm, kteří přijdou po tomto období, navázat na něco, s čím by se do určité míry identifikovali. – Tady jsme použili obstrukci. Protože jsme prostě při těch projednáváních neměli vážnou šanci se na těch věcech podepsat nebo své názory uplatnit. Takže je to řekl bych jakási selektivní obstrukce, nic bezhlavého a nic pouze destruktivního. Já bych byl rád, kdyby to pan premiér respektoval.

Já opravdu nechápu jeho výroky, že jsme obstruovali rozpočet, a chtěl bych, aby se zamyslel také nad tou větou, že obstrukce ano, ale paralýza parlamentu ne. Tohle mi také připomíná to uvažování minulosti, jako že byla taková ta povolená konstruktivní kritika. Jako obstrukce ano, ale podle představ, které vám řekne ne! (Zvýšeným hlasem.) Taková oktrojovaná obstrukce podle představ vládní koalice. Nezlobte se, takhle přece nelze uvažovat.

A přesto tvrdím, že postupujeme korektně! Používáme nástroj, který máme z ústavy! A používáme ho dokonce tak, že se snažíme neblokovat to, co víme, že má, řekněme, vláda na to krátkodobě právo! Taková je realita. Nenasazujte nám psí hlavu za každou cenu! Vedťe i tuto debatu korektněji! (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde přihláška pana předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, je nás tady z vládního tábora více než patnáct, takže matematicky máme šanci.

Navrhují, abychom hlasovali procedurálně o přerušení této schůze takto: Tato schůze bude pokračovat zítra dvacet minut po přerušení 30. schůze Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto procedurálním návrhu rozhodneme bez rozpravy. Já přivolávám naše kolegy do jednacího sálu.

Návrh jste zaregistrovali a je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila. Prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování číslo 283. Táhá se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem, tak jak jej přednesl předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 283. Přítomno 141, pro 133, proti 6.

Přerušili jsme tedy 25. schůzi do zítřka a bude pokračovat dvacet minut poté, kdy bude přerušena schůze třicátá. Třicátá schůze bude zahájena zítra v devět hodin ráno.

Tolik mé informace. Přeji vám dobrou noc.

(Jednání skončilo ve 23.37 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

4. listopadu 2011 v 16.40 hodin

Přítomno: 149 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí stejná jako při 30. schůzi. Omluvy taktéž. Pouze se mi tady objevily další omluvy, které přečtu. Pan poslanec Josef Novotný ml. se omlouvá dnes od 17 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Smýkal se omlouvá od 16.30 hodin ze zdravotních důvodů.

Nyní budeme pokračovat v projednávání dalších bodů 25. schůze. Vidím, že se hlásí pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem tří poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Starostové a Věci veřejné navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala, meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19., 21. případně i zítra po nulté hodině.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl zde návrh, který přednesl předseda poslaneckého klubu ODS. Přivolám kolegy a nechám o tomto návrhu hlasovat. Dámy a pánové, pro jistotu zopakují. Jedná se o návrh prodloužení hlasování po 19., 21. a zítra po 00.00.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 284 z přihlášených 149 pro 97, proti 49. Tento návrh byl přijat.

Dříve než přistoupíme k projednávání, mám zde větší než menší množství přihlášek na změnu schváleného pořadu. První se přihlásila paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý podvečer paní kolegyně a páni kolegové, já bych si dovolila navrhnout zařazení nového bodu pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny, a to sněmovní tisk 482 Informace ministra obrany o přeletech a průjezdech ozbrojených sil cizích států přes území České republiky v prvním pololetí roku 2011, a to jako 19. bod v sobotu 5. 11.

Důvod pro toto zařazení. Pocházím z Budějovic, kde bylo dost lidí, kteří

pracovali v armádě. Do kanceláře za mnou přišel jeden bývalý pilot, voják z povolání, který naši práci sleduje, a pravil, že stále čeká na zařazení tohoto bodu, jestli bych s tím něco mohla udělat. Čili podávám tento návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným k schválenému pořadu schůze je pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegové, kolegyně, navrhuji zařazení nového bodu s názvem Informace ministra vnitra o zajišťování financování odborné přípravy členů jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny jako 7. bodu v pátek 4. 11. 2011 od 18.30. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás poprosím, abyste mi toto dal písemně. Opravdu nemohu si tady psát celý název. Budte tak prosím laskavý.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Böhnisch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych navrhl zařazení nového bodu této schůze s názvem Informace ministra životního prostředí o řešení problému se špatným životním prostředím v Moravskoslezském kraji. Nejlépe jako 13. bod dnes od 18.30 hodin.

Dovolte mi krátké zdůvodnění. Moravskoslezský kraj patří z hlediska kvality životního prostředí mezi nejzatíženější regiony v České republice. V minulosti byly poškozeny všechny složky životního prostředí, v současné době patří mezi nejzávažnější problémy kvalita ovzduší a staré ekologické zátěže v lokalitách bývalých i dosud provozovaných průmyslových podniků, kontaminace půdy, následky těžby uhlí a jejího útlumu. Největší problém ochrany ovzduší v Moravskoslezském kraji představuje v současné době nadlimitní zatížení tuhými znečišťujícími látkami v podobě suspendovaných částic frakce PM10, tedy polévatý prach, a vysoké zatížení benzo(a)pyrenem, karcinogenní a mutagenní látkou náležející do skupiny polycyklických aromatických uhlovodíků. Tedy ještě jednou prosím o zařazení tohoto nového bodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče a poprosím vás, abyste mi tento název dal v písemné podobě.

Dalším přihlášeným k pořadu schůze je pan poslanec Jan Babor. Poslanec Jan Babor patrně není přítomen. Takže přihlášeným je pan po-

slanec Milan Urban. Také není přítomen. Pan poslanec František Bublan. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji navrhnout zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a sice sněmovní tisk 437, je to Zpráva o situaci v oblasti migraci na území České republiky v roce 2010, a to jako 11. bodu na sobotu 5. 11.

Ten důvod je zřejmý. Je to zpráva za rok 2010. Výbor pro obranu a bezpečnost tuto zprávu projednal a projednání ve Sněmovně se neustále odkládá. Tak bych se nechtěl dožít toho, abychom projednávali tuto zprávu v roce 2012. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan místopředseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek. Nepřítomen. Dalším přihlášeným je pan poslanec Cyril Zapletal. Chybí. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych si dovil navrhout zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a to sněmovní tisk 435, což je Návrh zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona, kterým se vyhlašuje Národní park Šumava a mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů, a to jako 6. bod v sobotu 5. 11.

Jak víte, tak tento zákon je již v Poslanecké sněmovně delší dobu, čeká na své projednání a v souvislosti samozřejmě s problémy, které jsou na Šumavě, problémy s kůrovcem, ale nejen s kůrovcem, myslím si, že je to velice aktuální záležitost, a velice bych se přimlouval za zařazení tohoto bodu a projednání tohoto bodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, jestli byste byl tak laskavý a mohl mi předat váš požadavek písemně.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Ladislav Šinčl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážená vládo, já jsem předložil dva návrhy na zařazení do programu. Mohu je sdělit oba dva?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To musíte vědět vy, protože vy to máte napsáno. Mám tady pouze zařazení nového bodu.

Poslanec Ladislav Šincl: Jasně, takže mám dva. Mým prvním bodem na zařazení je nový bod na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a to je zařazení sněmovního tisku 400 Zpráva České národní banky o finanční stabilitě v letech 2010 až 2011, a to jako 12. bod v sobotu 5. 11.

Druhý bod mírně okomentuji. Již dvakrát jsem v minulých dnech zkoušel zařadit na tuto schůzi nový bod ve znění Informace ministra životního prostředí o řešení problému s ovzduším v Moravskoslezském kraji. Bohužel koalice – ODS, TOP 09 a Věci veřejné – ústy předsedy poslaneckého klubu ODS prosadila tzv. zavetování tohoto zařazení do programu a tento návrh nebyl přijat. Mrzí mě, že se k mému návrhu nepřipojil žádný z řady koaličních poslanců v Moravskoslezském kraji, které současný stav patrně nezajímá. Jinak si to opravdu nemohu vysvětlit.

Můj návrh není takzvaný obstrukční, vychází jen z aktuálního dlouhodobého neřešeného stavu v tomto kraji. Například v noci na středu naměřila stanice v dolnolutyňských Věřňovicích na Ostravsku vysoce překročenou zákonem stanovenou limitní hodnotu jemného poletavého prachu. Kolem 21. hodiny to bylo 398 mikrogramů prachu na metr krychlový, to je prosím 600procentní překročení. V této sezóně je to zatím nejvyšší hodnota, která však bude ještě v průběhu zimy několikrát překonána. V období těžké inverze nejsou výjimkou situace, kdy stanice zaznamenávají až 600 mikrogramů, výjimečně i 800 mikrogramů. Opakuji, že toto zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně zkracuje délku života, zvyšuje celkovou nemocnost i úmrtnost, snižuje imunitu jednotlivců, způsobuje významná oxidační poškození u dětí a zvyšuje nemoci dýchacích cest. I díky tomu je zde nejvyšší výskyt například nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel dnes i u dětí. Jestli vám je to jedno, tak mně ne.

Z tohoto důvodu vás znovu s pokorou prosím o zařazení tohoto bodu do programu této schůze pod názvem Informace ministra životního prostředí o řešení problému s ovzduším v Moravskoslezském kraji. Jsem rád, že již podobný návrh zde zazněl, je to snad světlo naděje, že můj návrh má šanci na přijetí.

A ještě malou zmínku mi dovolu, krátkou poznámku i pro novináře Mladé fronty DNES, kteří ve svém deníku se snažili tuto snahu zesměšnit a uváděli, že jsem v době projednávání státního rozpočtu blábolil něco o prachových částicích, které vdechují lidé na Ostravsku. Nebylo to v průběhu státního rozpočtu, ale v době projednávání programu schůze. Prosím, aby si víc dávali pozor.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, já vás poprosím, pane poslanče, předejte mi váš návrh písemně. Děkuji vám.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Holík.

Poslanec Pavel Holík: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych navrhl zařazení nového bodu s názvem Projednávání petice Chceme nové volby na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny jako 12. bod v pátek 4. 11. 2011 od 18.30 hodin.

Iniciativy přišly do Poslanecké sněmovny na petiční slyšení Chceme nové volby, protože demise vlády nic neřeší, a požadovaly odstoupení ministrů. Slyšení bylo přerušeno s přijatým usnesením petičního výboru Poslanecké sněmovny. Pokračování slyšení bude za účasti všech členů vlády. Tato petice vznikla z podnětu občanů u našich petičních stánků. Chtěli totiž podepsat něco proti vládě. Vyjadřovali tím svou nezměrnou nespokojenost a názor – tato vláda je vládou proti lidem, této vlády se musíme zbavit, chceme nové volby. Nestojí za nimi žádná politická strana, vše činí dobrovolně na úkor svých rodin, s rizikem možné ztráty zaměstnání za to, že nejsou lhotejní.

Chápu i svoji zodpovědnost za stav společnosti.

Proto znovu navrhuji zařazení tohoto bodu s názvem Projednávání petice Chceme nové volby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a prosím v písemné podobě.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní předsedající, vážená vládo, moji kolegové, já žádám a navrhuji zařazení nového bodu, který tady už byl projednáván a to byl bod Projednání petice Zastavme devastaci naší země. Tento bod byl odmítnut přednedávnm. Mezitím lidé, kteří sledovali projednávání programu, tak mi psali na facebooku, psali mi v e-mailech, proč vláda nechce slyšet názor třiceti tisíc lidí, kteří žádají vládu v petici, aby skutečně řešila rozpočtový schodek, aby zavedla zdanění, aby zavedla progresivní zdanění, aby zavedla příznání majetku. Proč vláda se zdráhá odmítnout a nesouhlasit se školným, které omezuje přístup ke vzdělání. Třicet tisíc lidí se prostě domáhá toho prostřednictvím petice, aby byli vyslyšeni. A já se proto na vás obracím a navrhuji zařazení nového bodu na projednávání této schůze, který se bude jmenovat Projednání petice Zastavme devastaci naší země. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji pane poslanče. Prosím, dodejte mi to v písemné podobě.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Karel Černý, prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní místopřed-

sedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařazení nového bodu s názvem Informace ministra obrany České republiky o hospodaření ministerstva obrany na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny jako 15. bodu v pátek 4. 11. 2011 od 18.30 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Chtěla bych vás požádat, jestli byste byl tak laskavý a předal mi váš návrh v písemné podobě.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Zemek, prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych navrhl zařazení nového bodu na pořad 25. schůze, a to Informace ministra dopravy o stavu čerpání prostředků z fondů EU v resortu dopravy, a to jako 6. bod dnes, v pátek 4. 11., po 18.30 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám a prosím, buďte tak laskav, dejte mi to písemně.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Jeroným Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, samozřejmě předám návrh i písemně, nicméně teď bych vás rád informoval o tom, jaký bod bych rád, aby se projednával na této 25. schůzi Poslanecké sněmovny.

Rád bych požádal o zařazení nového bodu, a to konkrétně sněmovního tisku 475, tedy návrhu poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Václava Votavy, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Protože tento návrh zákona byl již několikrát vyřazen z této schůze, případně už několikrát neobstál v konkurenci ostatních zákonů a jeho projednávání, rád bych vám podrobně osvětlil důvody, které mě vedou k předložení tohoto návrhu zákona. Rád bych vám podrobně vysvětlil, proč si myslím, že bychom měli jako Česká republika přijmout zákon o majetkových přiznáních. A rád bych vám také v rámci tohoto bodu ne už tak podrobně osvětlil konkrétní legislativní návrh.

Ten současný právní stav je tento: Právní úprava přiznání k majetku není v českém právním řádu v současné době zakotvena. V roce 1992 však byla s účinností od 1. ledna 1993 upravena ustanovením § 42 zákona o správě daní a poplatků. Podle tohoto ustanovení měly povinnost podat přiznání k majetku fyzické i právnické osoby, jejichž majetek v souhrnné hodnotě činil

více než 1 milion Kč. Přiznání mělo být podáváno správci daně místně příslušnému ke správě daně z příjmů. Na základě novely zákona o správě daní a poplatků z roku 1993 se první přiznání k majetku mělo podávat do 31. 5. 1995 s uvedením majetku podle stavu k 1. lednu tohoto kalendářního roku. Dále v roce 1997 a pak vždy v tříletých intervalech. Přiznání mělo být podáno na tiskopise vydaném Ministerstvem financí a povinnost k jeho podání měl každý, komu by tato povinnost vznikla ze zákona nebo koho by k tomu finanční úřad vyzval. Tato úprava byla zrušena, aniž by byla realizována, zákonem č. 255/1994, kterým se měnil a doplňoval zákon o správě daní a poplatků.

Je tedy zcela evidentní, že kdyby tento zákon platil, kdyby tato úprava v České republice fungovala a mohla fungovat s účinností od 1. ledna 1993, pak by, alespoň podle mého názoru, nedocházelo k tak masivním daňovým únikům, nedocházelo by k tomu, že by nebyl dohledatelný majetek, který se ztratil v kuponové privatizaci, a Česká republika by dnes neměla schodek, jaký má. To je podle mého názoru skutečně velká škoda a my bychom se měli pokusit tuto věc napravit.

V listopadu 1999 byl Poslanecké sněmovně předložen pod číslem tisku 428 vládní návrh zákona o přiznání k majetku a o změně zákona o daních z příjmů. Tato předloha byla usnesením Poslanecké sněmovny z 8. prosince 1999 zamítnuta. V červnu 2001 byl Poslanecké sněmovně předložen pod číslem tisku 956 vládní návrh zákona o přiznání k majetku a jeho přírůstku a o změně zákona 140/1961 Sb., tedy trestní zákon. I tento návrh byl usnesením Poslanecké sněmovny 17. ledna 2001 zamítnut.

Na přelomu roků 2002 a 2003 byl připravován nový vládní návrh zákona, který vycházel z odlišných principů, než z kterých vycházely návrhy předchozí. Zásadním rozdílem bylo to, že dřívější návrhy zakládaly povinnost podat majetkové přiznání, jakmile majetek povinné osoby převýšil hodnotu 10 milionů Kč, a daňový dopad se zjišťoval až v případě přírůstku majetku po dvou, respektive třech letech, pokud povinná osoba tento přírůstek neprokázala. V novém návrhu se vycházelo z toho, že hodnota majetku není rozhodná, a povinná osoba měla podávat přiznání k majetku pouze na výzvu správce daně, kterou by bylo možno vydat jen v případech, vzniknou-li důvodné pochybnosti o nabytí majetku ze zdaněných prostředků povinné osoby. Projednání tohoto návrhu zákona bylo v průběhu řádného připomínkového řízení zastaveno, a to na základě změn v zadání dohodnutých v rámci tehdejších koaličních partnerů o reformě veřejných financí, které byly následně schváleny vládou.

Tolik tedy velmi stručný přehled té minulosti, toho, co se v oblasti přijímání zákona o majetkových přiznáních dělo. Já myslím, že je evidentní, že je to velký problém, před kterým Česká republika stojí a který by měla

odstranit, protože jej neodstranily ani předchozí vlády, ať už pravicové, nebo středolevicové.

Tedy tedy k hlavním principům toho zákona, který bych rád zařadil na program jednání této Sněmovny. Navrhovaná právní úprava zakládá povinnost fyzickým osobám podat oznámení k majetku za účelem zjištění, zda nebyl povinnou osobou pořízen z nezdaněných prostředků. Povinnost se však netýká a nebude týkat všeho majetku, ale pouze vyjmenovaného registrovaného majetku. U finančních instrumentů se oznámení bude podávat dále za předpokladu, že jeho pořizovací cena v jednom kalendářním roce přesáhne stanovený limit, a to v úhrnu částku převyšující 625násobek základní sazby minimální mzdy, to je 5 milionů Kč. U jiného registrovaného majetku, tedy nemovitostí, bytů nebo nebytových prostor, pak dále za předpokladu, že jeho pořizovací cena přesáhne částku 2,5tisícinásobku minimální mzdy, tedy přibližně 20 milionů.

Konstrukce výše limitu prostřednictvím násobku minimální mzdy byla převzata ze zákona slovenského. Určitě můžeme vést debatu v průběhu projednávání, jakmile – to očekávám – zařadíme tento bod na tuto schůzi, vést debatu o konkrétních částkách. Já si dovedu představit i částky nižší, ale tohle je skutečně naše snaha o kompromis, tak aby i ti, kteří odmítají tento instrument jako celek, byli ochotni pro tento návrh hlasovat.

Předpokládá se, že hlavním účinkem oznámení o registrovaném majetku, která budou podávána bez výzvy správce daně, bude zejména prevence před možnými daňovými úniky. Myslím, že je evidentní, že to je problém, který zejména v tomto roce se ukazuje jako problém, který bez změny legislativy nevyřešíme.

Od oznamovací povinnosti je odlišen institut podání přiznání. Tato přiznání nebudou muset povinné osoby podávat automaticky samy, ale jen na případnou výzvu správce daně. Výzvu učiní správce daně vůči fyzické osobě, zjistí-li z jeho oznámení nebo z evidence majetku – například z katastru nemovitostí – že tato osoba nabyla v průběhu jednoho zdaňovacího období majetek, u něhož existuje důvodné podezření, že jej nabyla z nezdaněných prostředků. Druhým důvodem, aby správce daně vyzval fyzickou osobu k podání přiznání, bude podnět státního zástupce, který jej podá správci daně v souvislosti s trestním řízením proti povinné osobě, dojde-li vůči ní k podání obžaloby. Pokud nebude důvodem k výzvě podnět státního zástupce, bude jej moci správce daně učinit pouze v případě, kdy jím shromážděné informace nasvědčují tomu, že registrovaný majetek povinné osoby byl nabyt z nezdaněných prostředků.

Navrhovaná úprava se bude týkat fyzických osob, tedy jak osob povinných, s místní příslušností k podání přiznání k majetku podle místa trvalého bydliště. Oznámení i přiznání se bude podávat vždy k majetku, jehož vlastnictví povinná osoba nabyla v příslušném roce. Podmínky jsou v návrhu

zákona podrobně upraveny a já myslím, že není důvod, abych je zde přesně popisoval.

Dále se ta úprava týká majetku, který by podléhal uvedení do přiznání k daní. Jde o registrovaný majetek, kterým jsou nemovitosti, jakož i finanční instrumenty. Za ně se považuje podíl na společnosti, účast v družstvu, zaknihované investiční cenné papíry, podílové listy podílového fondu a cenné papíry na jméno. Přesáhne-li úhrnná pořizovací cena finančních instrumentů pořízených povinnou osobou v jednom roce 5 milionů a 20 milionů u nemovitostí, vznikne povinnost ohledně tohoto majetku podat oznámení. Z toho tedy vyplývá, že pro účely posouzení povinnosti se ona čísla sčítají. Pro povinnost podat přiznání však hodnota registrovaného majetku není rozhodná. Povinnost podat přiznání se ovšem vztahuje až k majetku pořízenému v době od účinnosti zákona.

Navrhovaná úprava dále vymezuje pojem pořizovací cena registrovaného majetku a pojem zdaněné prostředky. Vychází se z předpokladu, že povinná osoba příjmy měla, ale nezdanila je. Částky, u kterých povinná osoba neprokáže jejich nabytí ze zdaněných prostředků, a částky, za které byl registrovaný majetek pořízen v případech, kdy povinná osoba nepodá přiznání ani na výzvu správce daně, budou považovány za samostatný základ daně z příjmu fyzických osob a zdaňovány sazbou ve výši 76 %. Proto je součástí zákona i novela zákona o daních z příjmů. Nebude tak docházet k ovlivnění základu daně např. pro účely výpočtu záloh na daň a pod. Sazba daně z příjmů ve výši 76 % má mít především preventivní účinek, to znamená je účinnou hrozbou v případech, kdy povinná osoba nabyla majetek z nezdaněných prostředků nebo bezdůvodně nepodala oznámení k majetku. Nejde tedy o daň z majetku, která je v některých státech v těchto případech uplatňována, ani o daň z přírůstku k majetku. Je zajištěna provázanost návrhu zákona o přiznání majetku s novým zákonem upravujícím správu daní, kterým je s účinností od 1. ledna 2011 daňový řád.

Vysvětlení nezbytnosti navrhovaného zákona podle mého názoru je velmi jednoduché, protože tento zákon podle mého názoru bude velmi výrazným preventivním nástrojem k omezení daňových úniků a případně i k docílení vyšších příjmů státního rozpočtu v případech, kdy poplatníci neprokáží, že jejich majetek byl pořízen ze zdaněných prostředků.

Tento zákon je rozhodně v souladu s ústavním pořádkem a je zpracován tak, aby nebyla dotčena práva zaručená Listinou základních práv a svobod, zejména právo vlastnické, tedy článek 11. Neodporuje ani ústavní normě, podle níž lze daně ukládat jen na základě zákona. Návrh respektuje ochranu vlastnictví, která je obsažena v Dodatkovém protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv, která zní: "Každá fyzická nebo právnická osoba má právo pokojně užívat svůj majetek. Nikdo nemůže být zbaven svého

majetku s výjimkou veřejného zájmu a za podmínek, které stanoví zákon a obecné zásady mezinárodního práva. Předchozí ustanovení nebrání právu státu přijímat zákony, které považuje za nezbytné, aby upravily užívání majetku v souladu s obecným zájmem a zajistily placení daní a jiných poplatků nebo pokut." Právo Evropské unie tyto otázky vůbec neupravuje.

Co se týká finančního dopadu na státní rozpočet a rozpočty další, tam očekáváme, že by stát měl zajistit tiskopisy, to skutečně nebude položka nikterak vysoká, zhruba do milionu korun, a zpracování údajů získaných z oznámení a přiznání bude potřeba vyřešit systémem finančních úřadů. Ten dopad předpokládáme zhruba asi 5 mil. korun. Náklady, které budou spojené se zvýšeným počtem správních a soudních řízení, ty podle našeho názoru nelze objektivně kvantifikovat. Zavedení oznámení a přiznání si nevyžádá nárůst počtu zaměstnanců finančních úřadů a finančních ředitelství. Návrh zákona podle nás nemá ani přímé dopady na rozpočty krajů a obcí.

Dámy a pánové, já tady mám ještě několik stran, které se týkají konkrétních paragrafů tohoto zákona, jsou velmi zajímavé, ale vidím, že mi běží čas, tak si dovolím vás odkázat na případný tisk, který tady jistě získá podporu. Já si vzpomínám, že před volbami to byli sociální demokraté, představitelé KSČM, ale také strany Věci veřejné, které slibovaly, že se zavedou majetková přiznání a že konečně bude učiněno zadost všem lidem, kteří chtějí podvádět stát na daních a nebo chtějí žít z peněz, které získají nepoctivě. Proto tedy při skromném součtu hlasů těchto tří stran očekávám, že tento návrh získá podporu pro to, aby alespoň postoupil na pořad této schůze a mohli jsme se jím zabývat. Já si proto dovolím dát konkrétní návrh, abychom se jím zabývali, pokud bude zařazen, jako prvním bodem v sobotu 5. listopadu. Bude-li to datum pozdější, určitě se s tím smírím, jenom bude dobře, když povedeme konkrétní debatu. Určitě těch způsobů, jak vyřešit tento problém, je více, my se jím nebráníme, ale jsme přesvědčeni, že si Česká republika v době ekonomické krize nemůže dovolit mít ten luxus nemít zákon o majetkových přiznáních.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Když mi to předáte písemně, budu vám zavázána.

Další vystoupí paní poslankyně Milada Emmerová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení přítomní, navrhuji zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny – sněmovní tisk 448, senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních

službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a to jako pátého bodu v sobotu 5. listopadu.

Tento návrh bych chtěla zdůvodnit tím, že schvalují tento senátní návrh, který odročuje platnost některých ustanovení o dva roky dopředu na rok od 1. 1. 2014, poněvadž současný stav poskytování dotací ze sociálních fondů z Ministerstva práce a sociálních věcí je potřeba oddálit, protože financování sociální péče není v dané situaci, v současné situaci, zcela zabezpečeno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Kdybyste byla tak laskava a předala mi svůj návrh písemně.

Dále vystoupí pan poslanec Roman Váňa.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji si navrhnout zařazení nového bodu s názvem Informace ministra obrany o pořizovací ceně a provozuschopnosti letounů CASA na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a to jako 14. bodu v pátek, tedy dnes, od 18.30 hodin.

Když budeme chtít zdůvodnit, proč zařadit tento bod, pak samozřejmě již několikrát jsme navrhovali zabývat se tímto poměrně velkým problémem, který v současné době opět vygradoval. Jak jistě víte, letouny CASA nakoupila Česká republika jako náhradu za zastarávající letouny Antonov, které by měly být vyřazeny. Měly by sloužit k přepravě materiálu a našich vojáků, mimo jiné i do zahraničních misí. Z toho také vyplýval požadavek Armády České republiky na dolet a zatížitelnost těchto letounů. Nikoho v této zemi asi nepřekvapí, že ani dolet, ani zatížitelnost těchto letounů požadované Armádou České republiky nesplňují.

Přesto ale byly tyto letouny zakoupeny, a to dokonce za více než dvojnásobnou cenu proti ceně, kterou dosáhli při nákupu v Portugalsku. Mohli bychom si myslet, že máme o tolik lepší letouny, skoro dvakrát lepší letouny, ale zatím se zdá, že tomu tak není, protože letouny se potýkají s poruchami, které – jak výrobce udává – se u jiných letounů tohoto typu nevyskytují. Je tedy možné, že právě díky speciálnímu vybavení nebo možná – těžko říct proč má naše letectvo s těmito letouny stále i technické potíže. Česká republika má také s těmito letouny potíže, neboť Evropská komise volá Českou republiku k zodpovědnosti za porušení pravidel veřejné soutěže při nákupu těchto letounů.

Já připomenu, že jsme nakoupili tři letouny a čtvrtý jsme vyměnili za pět bitevníků L-159, což se možná zdálo jako významný argument pro nákup letounu CASA, nicméně v tuto chvíli se zdá, že španělský dodavatel sice letouny odebral, nicméně se je marně snaží umístit někde na trhu, a ten efekt, ve který jsme doufali, tedy v určitou propagaci českých letounů, kte-

rych máme v zásobách velké množství a díky jejich nasazení někde zahraničí bychom je mohli možná lépe využít, se, zdá se, nedostaví. To, že letouny CASA nedoletí do Afghánistánu, kde je v tuto chvíli potřebujeme, protože z Kosova už jsme se stáhli, takže tam už létat není potřeba, zdá se, není takový problém, protože u těchto letounů stejně nefungují systémy pasivní ochrany, a tudíž ani do Afghánistánu ani letět nesmějí. No a stejně nelétají, protože v tuto chvíli se porouchala na letounu, který dokonce letěl ze servisního zásahu ve Španělsku, při přistání v Praze avionika, takže letoun přistál pouze s jedním motorem a v podstatě došlo k ohrožení jeho bezpečnosti, bezpečnosti posádky a možná i bezpečnosti Pražanů, protože bůhví jak takovéto nouzové přistání mohlo dopadnout. Náčelník Generálního štábu rozhodl o zastavení létání těchto letadel a v tuto chvíli se čeká, jak celá věc dopadne. Ale nebojme se, naštěstí máme již předplacen za 700 milionů korun tříletý servis těchto letounů, takže možná budou i opraveny. Uvidíme, jak celá záležitost dopadne.

Bylo by asi vhodné, kdyby nám pan ministr obrany mohl podat informaci skutečně o provozuschopnosti těchto letounů, protože uvedené skutečnosti skutečně vzbuzují pochybnosti o tom, zda nákup byl vhodný, zda cena odpovídá a zda technické podmínky také odpovídají, zda jsou splněny, zda vůbec by nebylo vhodné od nákupu těchto letounů odstoupit. Proto tedy jsem navrhl zařazení nového bodu, jehož znění teď předám písemně paní předsedající.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám také děkuji. Další vystoupí pan poslanec Antonín Sedá.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní místopředsedkyně, já bych si dovolil zařazení nového bodu s názvem Situace v resortu Ministerstva obrany a Armádě České republiky, a to na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a zařadit jej pevně na zítřek na 12 hodin.

Určitě se shodnu s panem ministrem obrany, že situace v resortu Ministerstva obrany a Armádě České republiky není zrovna růžová, a chtěl bych stručně zdůvodnit, proč navrhuji opakovaně tento bod.

Za prvé tento týden proběhlo velitelské shromáždění Armády České republiky, kde byly indikovány, ať už panem ministrem, náčelníkem Generálního štábu, či vrchním velitelem ozbrojených sil panem prezidentem Klausem, určité změny, například změny ve velitelských strukturách či snižování počtu občanských pracovníků. Ovšem já jako člen výboru pro obranu a bezpečnost tyto informace prozatím nemám, tak bych se chtěl dozvědět od pana ministra, o jaké změny jde.

Já chci jenom říct, že na základě stále platné transformace resortu

Ministerstva obrany z roku 2007 stále platí, že konečný stav naší armády má být 36 800 osob, z toho 26 200 vojáků z povolání, 8 800 občanských zaměstnanců a 1 800 čekatelů, to znamená studentů na školách. Ke konci tohoto roku bude scházet přes 3 300 vojáků, což bude asi 80% naplněnost. A nenaplněnost Armády České republiky personálem, to znamená hlavně profesionálními vojáky, je jednoznačně limitujícím faktorem.

Druhým důvodem je, že existuje analýza Generálního štábu, která varuje před snižováním schopnosti Armády České republiky a před ohrožením naplňování politicko-vojenských ambicí České republiky. Podle této analýzy ani současný stav v oblasti personálu nezabezpečuje plnohodnotné podmínky pro splnění současných platných ambicí, pro zabezpečení nejenom obrany České republiky, ale také našich mezinárodních závazků vyplývajících z členství České republiky v Severoatlantické alianci a Evropské unii. A nastavený systém v přímých nábořech, které se tento rok rozběhly, ale i ve vojenském školství, stav – to znamená podstav – personálu nemůže ovlivnit.

Třetím důvodem je vlastní zdrojový rámec, který vláda vlastně navrhuje, a já jsem tady na to upozorňoval při prvním čtení návrhu státního rozpočtu kapitoly 307 na rok 2012 a zejména rozpočtový výhled na roky 2013–2014, a já opravdu tady znovu musím zopakovat ta čísla, která jsem tady uvedl. Pokud v tomto roce činí podíl výdajů Ministerstva obrany na hrubém domácí produktu 1,15 %, tak v příštím roce to bude 1,11 %, v roce 2013 0,94 %, a v roce 2014 podle rozpočtového výhledu dokonce 0,82 %. Ovšem ještě tristnější je pohled na podíl výdajů kapitoly 307 na celkových výdajích státního rozpočtu. Pokud v tomto roce je podíl výdajů Ministerstva obrany na celkových výdajích státu 3,72 %, v následujícím roce to bude 3,66 % a v letech 2013 a 2014 tento podíl bude 3,57 %, resp. 3,27 %.

Posledním z důvodů, proč chci, aby byl zařazen nový bod s názvem Situace v resortu Ministerstva obrany a Armádě České republiky, jak už tady padlo, jsou dlouho neřešené kauzy na Ministerstvu obrany. Byly tady zmíněny letouny CASA cn- 295m, ale také nevyřešené toxické odpady ve vojenském prostoru na Libavě, situace ve státních podnicích LOM a VOP-026, či realizace – praktická realizace – opatření z Bílé knihy o obraně. Ale jsou to také nové aktivity, nové akvizice Ministerstva obrany nebo Armády České republiky, které se připravují, ať už je to nákup nových vrtulníků, či nákup speciálních obrněných vozidel. Děkuji za vaši podporu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Josef Smejkal, není. Takže dalším přihlášeným pan poslanec Miroslav Svoboda. Také není přítomen. Pan poslanec Michal Hašek. Přítomen – může přednést svůj návrh.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych navrhl zařazení nového bodu do schůze Poslanecké sněmovny, a sice Informace ministra zdravotnictví o záměru optimalizace akutní lůžkové sítě veřejného zdravotnictví.

Dovolím si krátké odůvodnění. V tomto týdnu, dámy a pánové, došlo k jednání zástupců Ministerstva zdravotnictví České republiky a zdravotních pojišťoven a na základě toho bylo uzavřeno náměstkem ministra zdravotnictví s pojišťovnami memorandum, které se týká restrukturalizace akutní lůžkové sítě ve zdravotnických zařízeních České republiky. Podle mediálních zpráv, protože bohužel jiné podrobnější informace k dispozici některých veřejných zřizovatelů nemocnic nemají, má být zrušeno 10 tisíc lůžek akutní péče. Jedná se o největší systémovou změnu od 90. let.

Já mám pochopení pro to, že se jedná o změnách v síti zdravotnictví, nicméně velmi nám vadí, že se tuto věc pacienti a také zřizovatelé veřejných nemocnic dozvídají pouze z médií. Myslím, že by bylo korektní, kdyby ministr zdravotnictví informoval Poslaneckou sněmovnu alespoň o obrysech a o principech, kterými se má řídit takovýto proces. Nám přijde jako poměrně nešťastné, že od ledna letošního roku dochází k pravidelným a korektním jednáním Ministerstva zdravotnictví například s hejtmany a zástupci krajů v této oblasti, a najednou jsou ty dosud dohodnuté principy, alespoň jak se zdá, opuštěny a kraje nebyly přizvány jako partner k podpisu tohoto memoranda. Byl bych velmi nerad, kdyby to byly teď zdravotní pojišťovny nebo jenom ministerští úředníci, kteří bez jasně daných pravidel a principů by rozhodovali o tom, kde zůstane, nebo kde naopak nezůstane zachována akutní lůžková zdravotní péče. Bohužel to může vyvolávat bez podrobných a jasných informací i dojem toho, že se tady otvírá určitý korupční prostor, a asi málokdo z nás v této jednací síni pochybuje, dámy a pánové, o tom, že ten ohromný balík veřejného zdravotního pojištění, který je ročně vybrán od občanů České republiky a následně je z něj hrazena zdravotní péče, nezajímá celou řadu subjektů, které by teď rády na úkor veřejných nemocnic dosáhly na tyto prostředky z veřejného zdravotního pojištění.

To jsou důvody, pro které bych byl rád, kdyby pan ministr zdravotnictví mohl s laskavým souhlasem Poslanecké sněmovny nám všem, protože ty změny se týkají celého území České republiky a na dveře poslaneckých kanceláří všech z nás bez ohledu na politickou příslušnost pak budou klepat pacienti, pak budou klepat zástupci nemocnic a budou chtít slyšet informace, jak jako zákonodárci kontrolujeme činnost exekutivy v této věci. Čili dovoluji si požádat poslance ze všech politických stran, aby podpořili zařazení tohoto bodu, a pana ministra zdravotnictví, aby byl tak laskav a podal nám základní informace k této věci.

Ještě jednou – Informace ministra zdravotnictví o záměru optimalizace akutní lůžkové sítě veřejných nemocnic v České republice. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Kdybyste byl tak laskavý a mohl mi to dát písemně, byla bych vám vděčná.

Dále je tu přihlášena paní poslankyně Miroslava Strnadlová.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobrý podvečer, paní předsedající, dobrý podvečer, kolegové, kolegyně, chtěla bych navrhnout zařazení nového bodu s názvem Výzva českých sportovců Hvězdy nepadají z nebe na pořad schůze Poslanecké sněmovny jako 6. bod v pátek 4. 11. od 18.30.

Tato výzva českých sportovců již tady byla přednesena a bylo také v diskusi několikrát zdůrazněno, jak je velice nutné, aby sportovci i do budoucna dostávali dostatečné množství finančních prostředků, zvláště tam, kde se starají o dorost a o mladé sportovce, o malé děti. Zvláště v dnešní době, kdy děti raději surfují po internetu, kde se dostávají na velmi nebezpečné pro ně různé sociální sítě, je, předpokládám, velmi nutné a pro všechny rodiče důležité, aby tyto děti měly raději využití a vyžití ve sportu. Já sama pocházím ze Zlína a Zlín vždycky velice rád pěstoval nové a mladé sportovce, měli jsme tam spoustu hřišť a dneska i sportovní kluby u nás ve Zlíně jsou naprosto nešťastné z toho, co se tady bude dít po Novém roku. Takže děkuji za podporu, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji, i když se obávám, že než vyčerpáme všechny přihlášky k pořadu schůze, nebude ani možné vyhovět vaší žádosti.

Dalším přihlášeným je pan poslanec David Rath, který zde není. Pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážená Sněmovno, dovoluji mi, abych navrhl zařazení nového bodu, a to bodu s názvem Informace ministra průmyslu a obchodu pana Martina Kocourka o likvidaci nebezpečných kalů z lagun v Ostravě, na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny. A to jako 9. bod v pátek 4. 11. od 18.30.

Vážená Sněmovno, já jsem tady minulý týden vystoupil v interpelacích na pana ministra s tímto problémem, kdy jsem hovořil za občany Ostravy, kteří si už zvykli, že s přicházejícím zimním obdobím se budou muset zavírat doma, nesmějí větrat, nesmějí chodit ven a nejrady by odjeli na zimu mimo Ostravsko. A vláda? Vláda České republiky na občany Ostravska kašle. Ale co je moc, to je moc. V několika minulých týdnech byli občané

města Ostravy a Bohumína vystaveni silným výparům síry, které byli nuceni při čase stráveném venku dýchat. Špatný stav místních lagun, které jsou sanovány, a jejich přehnané zavápňování způsobilo nepříjemné reakce většiny občanů Ostravy, protože mnoho z nich má díky oxidům síry leptání na sliznici a bohužel záněty průdušek. Proto si myslím, že to je velmi důležitá věc, kterou by se tato Sněmovna měla zabývat.

Já vám přečtu jenom třeba jednu informaci z mailu, nebudu ho číst celý, kdy mi napsal jeden občan, že je to tady fakt hnus v té Ostravě, kašlu, smrkám a bojím se, že z toho dostanu zápal plic. Zápach, který zastihl každého, kdo vyšel ven, byl tak nepříjemný, že bylo znemožněno i pouhé větrání obydlí. Když se někdo z občanů ozval, situace se na den na dva uklidnila, ale poté se však vrátila do původního stavu a silný zápach narušoval poklidné životy Ostravanů.

Pan ministr naštěstí jako jeden z mála členů vlády byl přítomen interpelacím, ostatní ministři tady neseseděli. Ono samozřejmě to bylo i v tisku velmi publikováno, že ministři pohrdají touto Sněmovnou a nedocházejí na interpelace, a proto by možná bylo vhodné zařadit tento mimořádný bod na pořad schůze, aby se pan ministr k tomu mohl vyjádřit.

On mi odpověděl ve svém pětiminutovém limitu velmi obecně, proč je znečištěné ovzduší na Ostravsku. Vyjmenoval mi pár důvodů. Já si myslím, že to bylo velmi nedostatečné, a poprosil bych vás, aby byl zařazen tento bod na program schůze, aby pan ministr mohl informovat občany Ostravy a okolí, co s tím Ministerstvo průmyslu a obchodu bude dělat, protože ono je zřizovatelem firmy, která vypsala výběrové řízení na tuto zakázku. Děkuji vám mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Prosím, jestli byste byl tak laskavý a předal mi váš návrh písemně.

Další přihlášenou je paní poslankyně Hana Orgoníková.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, navrhuji zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a to ve znění Informace ministra školství Josefa Dobeše k čerpání finančních prostředků z fondu Evropské unie jako třetí bod v sobotu 5. listopadu.

Pan ministr tady bohužel není, ale domnívám se, že kdyby tady byl, tak by vystoupil a podpořil by, abyste pro tento návrh hlasovali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ladislav Stojal, Svoják – ne, ne, pardon, omlouvám se, Skopal. Nebyla jsem schopna přečíst jméno. Není přítomen. Dalším přihlášeným je pan poslanec Miroslav Váňa.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, navrhuji zařadit nový bod na 25. schůzi, a to sice sněmovní tisk 402. Jedná se zprávu České národní banky o dohledu nad finančním trhem. Navrhuji tento bod zařadit na sobotu jako bod 17.

Odůvodnění, dámy a pánové, je naprosto jednoduché. Tuto zprávu nám Česká národní banka sdělila na rozpočtovém výboru a na podvýboru téhož výboru. Já musím říct, že celou zprávu jsem se zaujetím sledoval a nabyt jsem dojmu, že se jedná o tak zásadní materiál, o tak zásadní informaci, že bychom s touto materií měli být seznámeni všichni a že by se slucho každého poslance mělo dopřát informovanosti ze strany České národní banky o dohledu nad finančním trhem. Já jsem se k tomuto kroku, k zařazení tohoto bodu rozhodl také z toho důvodu, že si plně uvědomuji vážnost současné ekonomické situace, že si plně uvědomuji, v jakém stavu se nachází náš finanční trh a jaké obavy v současné době z dopadů ekonomické krize mají obyčejní občané. Takže já si myslím, že bude naprosto moudré, aby prostřednictvím jednání naší Poslanecké sněmovny i běžná veřejnost byla seznámena s tím, jaká situace panuje na finančních trzích. Možná se také dozvíme tajná kouzla finančních trhů, možná se také dozvíme, jak je možné, že někdo může přes noc zbohatnout, a to tak, že mu na účet zázračně, kouzelně přistane 16 mil. korun, aniž se to dotyčná osoba dozví. Možná to pro nás bude inspirací.

Takže, vážená paní místopředsedkyně, žádám a navrhuji zařazení tohoto bodu na zítřejší pracovní den.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ploc.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, sněmovní tisk 507, zpráva vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv, a to jako 16. bodu v sobotu 5. 11. 2011. A tímto doporučuji, aby se Sněmovna tímto návrhem zabývala.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Neubauer.

Poslanec Václav Neubauer: Dobrý podvečer, vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, navrhuji vyřazení bodu č. 94, sněmovní tisk 407, vládní návrh na vydání zákona o specifických zdravotních službách, z pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji si navrhnout vyřazení bodu č. 97, sněmovní tisk 411, vládní návrh na vydání zákona, zákoník práce, který byl Senátem zamítnutý.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Zemánek.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji si navrhnout vyřazení bodu 92, sněmovní tisk 377, vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony z pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ladislav Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové, chci vás požádat o vyřazení bodu č. 100, sněmovní tisk 414. Je to vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření z pořadu této 25. schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Já děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, vládo, dobrý podvečer, já si dovoluji navrhnout vyřazení bodu 91, sněmovní tisk 373, vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Dovolila bych si zdůvodnit svůj návrh. Tato novela zákona obsahuje 91 novelizačních bodů tohoto zákona a na půdě naší Poslanecké sněmovny měla 45 přijatých a 8 nepřijatých pozměňovacích návrhů. K jeho zavedení do praxe má být od 1. ledna použit zcela nový software, který zatím nebyl ještě ani dodán. Pominu-li otázku diskutovanou, zda nebyl vybrán protiprávně, musím se zabývat otázkou, zda bude v lidských silách odpovědných pracovníků zvládnout jeho zavedení do praxe. Pracovníci úřadu práce, kteří tam ještě v této době postupně likvidace a plíživé privatizace úřadů práce zůstávají, a pracovníci městských úřadů žijící v

nejistotě, zda, kdo a kdy bude pravděpodobně přecházet na úřad práce, udělají všechno pro to, aby se vše stihlo, a možná se jim to i podaří. Já alespoň doufám, že se jim to podaří, pokud tento zákon projde Poslaneckou sněmovnou. Protože na dávkách jsou závislí nejen někteří jednotlivci, ale i rodiny s dětmi.

V médiích jsem slyšela, že se o tomto návrhu zákona hovoří jako o návrhu pana ministra Drábka, který zpříšňuje systém a vede k vyšší motivaci, ale to já si vůbec nemyslím. Nezaměstnaní dostanou karty, o kterých se zatím ještě neví, jak budou fungovat, kdo to vlastně bude dělat, co na karty půjde vybrat. Všichni příjemci si budou rovni, i ti, kteří byli problémoví a se kterými se pracovalo například ve spolupráci s policií v rámci kontrol v hernách a následně se prováděla opatření, jako například výplata dávky formou poukázky a podobně. Dosud také dlouhodobě nezaměstnaný dostával pouze existenční minimum. To je dnes 2 020 korun. Kdo odpracoval 20 až 30 hodin veřejné služby, dostal 3 126 korun, a tím pádem měl motivaci ji vykonat, dostal totiž asi o tisíc korun více, a kdo odpracoval nad 30 hodin, dostal dalších 500 korun. Po úpravě všichni dostanou životní minimum, ať odpracují, či neodpracují, všichni dostanou stejně. Jaká je tedy motivace pracovat? Zákon odebírá účinný nástroj také obcím a městům, které chtěly bojovat a bojovaly se zneužíváním sociálních dávek a dělaly maximum, aby ti lidé, kteří se vyhýbají práci, museli pracovat, dostali zapláceno a nemuseli krást.

Zneužívá se existenční tíseň lidí v hmotné nouzi. Jedním z nich je nařízená veřejná služba v rozsahu 20 hodin týdně již po dvou měsících registrace na úřadu práce. Nejsou vymezeny subjekty, u kterých bude možno práci vykonávat, a to může vést ke zvýhodňování soukromých firem, ale i k možnému zneužívání lidí v tíživé životní situaci. Jinými slovy, stát nařizuje neplacenou práci lidem v nepříznivé sociální situaci, která bude podmínkou nejen pro přiznání pomoci v hmotné nouzi, ale i pro samotnou evidenci osob na úřadech práce, a to i v případě, kdy nebudou ani pobírat žádnou podporu od státu.

Tento zákon je ten pomyslný, jak říká MPSV, bič na lidi. Ale na lidi, kteří poctivě pracují, ne vlastní vinou přijdou o zaměstnání a po dvou měsících registrace na úřadu práce místo nabídky možného vhodného zaměstnání budou posláni na tzv. veřejnou službu. Paradoxem však je, že lidé, kteří dostali tříměsíční a vyšší odstupné, vlastně po dvou měsících, kdy z něj dostují podporu v nezaměstnanosti, protože žádnou nedostávají, budou další měsíc ještě jako registrovaní na úřadu práce pracovat na veřejných pracích. Ve finále tak budou z odstupného financovat další náklady na výkon této práce – dopravu, jídlo, oblečení apod., aniž by dostali jakoukoliv sociální dávku.

Opakuji: Tento návrh neřeší vůbec otázku lidí, kteří se dlouhodobě práci

vyhýbají a kteří dneska mnohdy vytvářejí problémy, ale soustřeďuje se na lidi, kteří jsou dva tři měsíce bez zaměstnání, a to není ani správné, ani zodpovědné. Nepřipadá mi vůbec spravedlivé, že by ne vlastní vinou propuštěný dlouholetý zaměstnanec, úředník, pedagog měl po dvou měsících chodit po náměstí sbírat odpadky, protože bude pro uchazeče napříště vhodné každé zaměstnání, které mu dovolí vykonávat jeho zdravotní stav, a to bez ohledu na dosaženou kvalifikaci.

Další nepochopitelná věc pro mne je, proč by zaměstnavatelé neměli hlásit úřadu práce volná místa. Otevírá to otázku, co tedy úřady práce budou dělat, co bude náplní jejich práce v aktivní politice zaměstnanosti, když zprostředkovávat práci ne? Protože to možná budou dělat soukromé agentury a za peníze! Úřady práce budou tedy vyplácet pouze dávky? Každý člověk je zodpovědný sám za sebe, ale nemyslíte si, že my jsme zodpovědní za vytvoření podmínek k životu v této zemi?

Jako volený zástupce jsem povinná hájit zájmy občanů, kteří mi dali důvěru, a proto navrhuji vyřazení tohoto bodu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jaroslav Vandas.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si navrhnout vyřazení bodu číslo 99, sněmovní tisk 413, vládní návrh na vydání zákona o doplňkovém penzijním spoření, z pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Omlouvám se. Ještě jednou, jestli byste byl tak laskav, říct ten bod. Nebo mi to sem, prosím, do neste, pane poslanče. (Posl. Vandas paní předsedající neslyší.) Byl byste, prosím, tak laskavý, a donesl mi to sem písemně? Děkuji vám.

Požádal mě o slovo ještě pan ministr práce a sociálních věcí pan ministr Drábek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, já samozřejmě nebudu navrhnout ani zařazení, ani vyřazení žádného bodu, nicméně musím, a nezbývá mi nic jiného, než reagovat na vystoupení kolegyně Lesenské. Nebudu se vyjadřovat k věcným záležitostem, protože to patří do rozpravy a v současné době v rozpravě nejsme. V rozpravě se samozřejmě k tomu vyjádřím, nicméně bych si dovolil říci, že tolik zkreslujících myšlenek na jednu jsem skutečně ještě neslyšel, a myslím si, že každý, kdo poslouchá tuto rozpravu, by měl velmi pečlivě vážit, které věty tady zaznívají z nezna-

losti a které věty tady zaznívají ze zlé vůle. A z neznalosti paní kolegyně Lesenskou obviňovat nechci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, jsem nucena vás upozornit, že ta neznalost, o které hovoříte se týká paní poslankyně Váhalové, nikoliv Lesenské.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Teď jsem udělal velkou chybu a velmi se omlouvám paní poslankyni. Velmi se omlouvám. Promiňte, skutečně toto je nedopatření, které by se mně nemělo stát. Velmi se omlouvám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Dále vystoupí pan poslanec Josef Novotný mladší. Není přítomen, vystoupí tedy pan poslanec Jiří Petrů.

Poslanec Jiří Petrů: Dobrý večer. Paní předsedající, dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu s názvem Čerpání prostředků z fondů EU jako druhého bodu v sobotu 5. 11.

Důvodů je několik. V prvé řadě výsledky měsíční monitorovací zprávy za září roku 2011, kde výsledky proplacených prostředků příjemcům například z operačního programu Životní prostředí nebo z operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace nebo z operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, případně certifikované výdaje předložené Evropskou komisí jsou poměrně velmi nízké, speciálně u operačního programu Doprava, kde je pouze 17,1 % certifikovaných; program životního prostředí 7,6 % atd. atd.

Dalším důvodem je také to, že Asociace malých a středních podniků a živnostníků si poměrně silně stěžuje a vyjadřuje nespokojenost s tím, že je velmi složité dosáhnout na dotace ze strukturálních fondů EU. A v neposlední řadě je to potom také informace, že Ministerstvo pro místní rozvoj připravuje několik projektů, které mají operačním programům pomoci s efektivnějším čerpáním evropských dotací. Mají tak zabránit situaci, že se část dotací bude muset vracet do evropského rozpočtu. Projekty budou financovány z podpůrného programu – operačního programu Technická pomoc. Úřad ve zlepšování systému čerpání evropských dotací pokračuje i nadále podle informací dle zveřejněné tiskové zprávy, a proto bych rád dal příležitost panu ministrovi, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu s opatřeními, která mají čerpání evropských fondů zlepšit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ivan Ohlídal.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout změnu programu této schůze. Navrhuji totiž zařazení nového bodu s názvem Informace ministra školství o kariérním řádu ve školství a dovoluji si navrhnout ho zařadit jako osmý bod dnes od 18.30 hodin.

Dovolil bych si provést stručné zdůvodnění tohoto svého návrhu. O kariérním řádu a kariérním růstu učitelů se v naší zemi hovoří zvláště v poslední době dosti mnoho. Je to jasné, že učitelé by se měli během svého působení od počátku až do svého důchodového odchodu vzdělávat, aby jejich práce byla kvalitnější. Samozřejmě i v jiných zemích, mohu uvést třeba Slovensko jako příklad, existuje jakýsi, řekl bych, kariérní řád, který se více či méně osvědčuje. Ovšem bylo by dobré, aby pan ministr nejen popsal své záměry a záměry vlády v tomto směru, ale je nutné, aby také popsal a vysvětlil, jak chce skloubit tento kariérní řád s jinými aspekty, které se týkají činnosti a práce učitelů.

Proč to říkám? No, říkám to proto, že učitelé v naší zemi jsou pořád v poměrně špatném postavení, a to z hlediska společenského postavení a samozřejmě i z hlediska finančního. Je tedy především nutné zlepšit postavení těchto učitelů, pokud po nich budeme chtít to, aby se podrobovali jakémusi kariérnímu řádu, v jehož rámci by měli zvyšovat svoji kvalifikaci a svoje schopnosti, především samozřejmě pedagogické schopnosti.

V současné době je v České republice situace taková, že učitelé mají nejen platy pohybující se kolem průměrného platu, na rozdíl od ostatních států, především států Evropské unie, kde platy učitelů vyložené a vysoko přesahují průměrný plat, ale jejich postavení je i ze společenského hlediska nepříliš dobré. Učitelé jsou v současné době vystaveni velmi nepříznivým negativním jevům, které se projevují především v regionálním školství. Není výjimkou, že učitelé jsou fyzicky napadáni žáky, že jsou uráženi žáky a v podstatě proti tomu není žádná obrana. Hovořil jsem s mnoha učiteli, kteří se do této situace dostali.

Pokud tedy chceme, aby se učitelé podrobili jakémusi kariérnímu řádu, jakémusi kariérnímu vzdělávání, tak je nutné jim především zlepšit podmínky pro práci. Jednou z možností je zařadit třeba učitele mezi veřejné činitele, a tím by podléhali jakési větší ochraně než v současné době.

Dovolím si tedy požádat pana ministra školství Josefa Dobeše, aby v rámci tohoto mnou navrženého bodu podal jakýsi výklad, který se týká zamýšleného kariérního řádu, ale aby také vyslovil souvislosti, které se vztahují k tomuto kariérnímu řádu a které by umožnily zajistit učitelům lepší materiální i společenské postavení v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Alfréd Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny, a to sněmovní tisk 455, Zpráva ČNB o inflaci za I. pololetí roku 2011, a to jako 13. bod na sobotu 5. listopadu 2011.

Zdůvodnění: Vyhodnocení inflace za I. pololetí 2011 považuji za velmi důležitý materiál, který bude určitě základem pro zpřesnění prognóz, které tady byly kritizovány při sestavování rozpočtu na příští rok. Je to tedy velmi důležitý bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dále je přihlášen pan poslanec František Novosad, ten však není přítomen. Pan poslanec Stanislav Křeček je přítomen, takže mu mohu předat slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovoluji si využít shovívavosti vládní koalice a navrhnout nový bod programu, zařazení nového bodu na pořad 25. schůze, sněmovní tisk 484. Je to návrh zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009, trestní zákon. Jde o problematiku trestání osob, které napadly vozy záchranné služby. Je to jistě návrh kontroverzní, ale už jednou by ho Sněmovna projednat měla.

Bude mi potěšením předat vám tento návrh písemně, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, prosím, pane poslanče, mohl byste mi ještě upřesnit, kdy chcete tento bod zařadit?

Poslanec Stanislav Křeček: Jako 8. bod v sobotu 5. listopadu 2011.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dále vystoupí pan poslanec Krákora. Není však přítomen. Bude tedy hovořit pan poslanec Koskuba. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Všichni víme, o co v tuto chvíli jde, a s veškerou úctou po včerejším vystoupení pana ministra Kalouska a jeho projevu, kde se dotkl osobně mne i lidí mých nejbližších, a tento projev, který jsem si přečetl, mi přišel trapný, a stejně tak dnes poté, co pan Stanjura opětovně navrhl nepřetržité jednání, soudím, že na jakékoliv džentlmenství v této Sněmovně již není prostor.

Přesto udělám další pokus zavést tu jiné zvyky, a s ohledem na to, jak dlouho zde pracujeme, já svůj návrh na změnu programu schůze stahuji, čímž bohužel jak zde přítomným normálním a zaměstnancům ušetřím tak sotva 30 vteřin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To je skutečné velkorysé gesto, děkuji vám.

Dále vystoupí pan poslanec Látka. (Řízení schůze se ujímá místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.)

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zbytku vlády. Vláda České republiky se ve svém programovém prohlášení zavázala, že předloží návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů, dále jen generální inspekce, který zavede nezávislou kontrolu zákonnosti chování a zaměstnanců bezpečnostních sborů. V souladu s tím pak usnesení vlády č. 1 z 5. ledna 2011, kterým vláda schválila strategii boje proti korupci, uložila vláda Ministerstvu vnitra předložit návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů s tím, že tento návrh zákona má zajistit nezávislou kontrolu bezpečnostních sborů.

Cílem této nové úpravy je vytvořit systém nezávislého a účinného stíhání trestných činů příslušníků a zaměstnanců vybraných bezpečnostních sborů, policie, celní správy, vězeňské služby a generální inspekce. Cílem návrhu zákona je rovněž zajištění rovnocenného postavení generální inspekce ve vztahu k ostatním bezpečnostním sborům jak z hlediska využití institutů spojených s vyšetřováním trestných činů, tak různých jiných oprávnění a zvláštních postavení bezpečnostních sborů, která jsou ošetřena v řadě zvláštních zákonů. Ve vytipovaných zvláštních zákonech napříč celým právním řádem České republiky je tak nutné k výčtům oprávněných subjektů nově doplnit i generální inspekci.

Důležitou částí návrhu změny zvláštních zákonů je převedení pravomoci vykonávat kontrolu ve stanoveném rozsahu odhalování, prověřování a vyšetřování trestných činů příslušníků a zaměstnanců bezpečnostních sborů z pověřených orgánů těchto sborů, resp. inspekce policie, na nový inspekční orgán. Zajistit novému inspekčnímu orgánu postavení policejního orgánu v rámci trestního řádu a s ním související procesní oprávnění. Zajistit novému inspekčnímu orgánu postavení bezpečnostního sboru a promítnout jeho specifika do úpravy služebního poměru příslušníků tohoto bezpečnostního sboru. Na základě provedeného rozboru právního řádu legislativně ošetřit výkon dalších souvisejících oprávnění a povinností.

Často vytýkaným problematickým rysem úpravy inspekce vnitra byl z pohledu odborníků i nevládních organizací způsob jmenování jeho ředitele

a bezprostřední odpovědnost tohoto ředitele výhradně ministru vnitra. Ruku v ruce s tím je dlouhodobě negativně vnímáno i institucionální začlenění inspekce do resortu Ministerstva vnitra. Taktéž je negativně po-
hlíženo na absenci dostatečné například parlamentní kontroly nebo orgánu. Tyto problémy částečně vyřešil již zákon č. 273/2008 Sb., který odňal pravomoc jmenovat ředitele inspekce ministru vnitra a svěřil ji vládě. Tentýž zákon upravil i změnu označení Inspekce ministra vnitra na Inspekce Policie České republiky.

Námi právě diskutovaný zákon zavádí nový bezpečnostní sbor, kdy jeho příslušníci jsou ve služebním poměru podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Tento inspekční orgán bude mít postavení policejního orgánu podle trestního řádu. Generální inspekce nebude šetřit trestnou činnost u Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a u Vojenského zpravodajství. Tuto činnost budou jako dnes provádět speciální orgány jednotlivých zpravodajských služeb. V případě příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky bude případnou trestnou činnost stíhat policie České republiky.

V prvním roce fungování generální inspekce by její provoz stál přes 325 milionů korun. Nové dodatečné náklady na státní rozpočet by v prvním roce činily 139,6 milionu korun, v dalších letech by náklady činily 279 398 000 korun ročně s tím, že by si každoročně vyžádaly navíc ze státního rozpočtu téměř 94 milionů korun. Počet zaměstnanců má být celkem 335, z toho příslušníků ve služebním poměru 275 a občanských zaměstnanců 60.

Samotný ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů má být jmenován a odvoláván na návrh vlády i jejím předsedou, jemuž bude ředitel generální inspekce z výkonu své funkce odpovědný, a to po předchozím projednání v kompetentním výboru Poslanecké sněmovny. Generální inspekce bezpečnostních sborů by měla podléhat systému vnější kontroly prováděné kontrolním orgánem vytvořený Poslaneckou sněmovnou a systému vnitřní kontroly prováděné vnitřním kontrolním orgánem.

Velký problém spatřuji v navrhovaném systému demokratické kontroly příslušníků generální inspekce. Návrh zákona totiž dává velké kompetence příslušníkům inspekce. Mimo jiné nad rámec současného zákona zavádí v § 40 přístup k daňovému tajemství, v § 41 provádění zkoušek spolehlivosti u bezpečnostních sborů.

Jak jsem uvedl výše, ředitele generální inspekce jmenuje a odvolává na návrh vlády a projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušné ve věcech bezpečnosti předseda vlády. Domnívám se, že by stálo za zvážení posílit nezávislost ředitele inspekce jeho schvalování Poslaneckou sněmovnou na návrh vlády. Důležitá bude tedy osoba ředitele generální in-

spekce. V této souvislosti se přimlouvám za podporu pozměňovacího návrhu Senátu. Cituji: V § 1 na konci odst. 2 doplnit věty: Ředitelem může být jmenován občan, který vedle splněných požadavků stanovených zákonem upravujícím služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů získá vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo. Ředitelem nemůže být jmenován ten, kdo byl v předchozích pěti letech příslušníkem Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky nebo zaměstnancem České republiky zařazeným k výkonu práce v některém z těchto bezpečnostních sborů.

To je i důvod, proč navrhuji vyřazení bodu číslo 88, sněmovní tisk 410, vládní návrh na vydání zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů z pořadu 25. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dále vystoupí paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Hlásí se pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k pokročilé večerní hodině mi dovolu, abych navrhl procedurální návrh na přerušení této schůze a odročení na příští týden, úterý 14.00. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Padl zde procedurální návrh. Já přivoluji naše kolegy a kolegyně. Na žádost z pléna vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami, abychom mohli hlasováním rozhodnout o návrhu, který zde byl přednesen, a to panem předsedou a poslancem Sobotkou... Myslím, že můžeme zahájit.

Zahájím hlasování a ptám se, kdo podporuje jeho návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 285 z přihlášených 127 poslanců pro 40, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Hlásí se ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Omlouvám se, nebudu dlouho zdržovat. Já jsem jenom čekal, až se do místnosti vrátí pan poslanec Koskuba, neboť řekl, že jsem se svým včerejším projevem vážně dotkl jeho i jeho blízkých. Neměl jsem v úmyslu se někoho dotknout. Je pro mě novum, že člověk může se někoho dotknout tím, že po něm opakuje jeho vlastní slova. Citovat kolegu těžko může být urážka. Nicméně dotkl-li jsem se i jeho blízkých, pak mě to hluboce mrzí a hluboce se jim omlouvám.

Nicméně, pane poslanče, kdybyste o nich nemluvil a neučinil je předmětem veřejné diskuse, tak já nemohl ani replikovat, to znamená, pokud by se jich to mělo příště dotknout, tak se jim pojdte omluvit se mnou, že je činíte předmětem veřejné diskuse vy sám. Ale moji omluvu jim prosím tlumočte. To mě opravdu mrzí, že se jich to dotklo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Registruji na monitoru přihlášku k faktické poznámce pana poslance Jiřího Koskuby, ale neprobíhá rozprava. Pan ministr vystoupil jako osoba s přednostním právem. Nemohu vám bohužel, pane poslanče, dát slovo.

Nyní můžeme pokračovat dále. Já prosím, aby vystoupila paní poslankyně Vladimíra Lesenská.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo. A dřív, vážené dámy a pánové, než přednesu návrh na vyřazení bodu, si dovoluji omluvit se všem zaměstnancům, kteří tady musí být s námi. (Předsedající žádá přítomné o klid.) Děkuji. Omlouvám se všem zaměstnancům Sněmovny, kteří tady musí být s námi, neb se nám opravdu nedaří vrátit naše jednání do běžných jednacích časů. Děkuji za pochopení.

Já navrhuji v současné době vyřazení bodu číslo 93, sněmovní tisk 405, čímž je vládní návrh na vydání zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, z pořadu této schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A prosím, aby se slova ujal poslanec pan Jiří Krátký. Pokud není přítomen, tak vystoupí pan poslanec Vítězslav Jandák. Také není přítomen. Pan poslanec Hulinský. Tak prosím, pane poslanče, řečníště je vaše.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolu, abych navrhl vyřazení z programu jednání sněmovní tisk číslo 413 k návrhu zákona o doplňkovém penzijním spoření. Co mě k tomuto návrhu a žádosti vede.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, promiňte, že vás přeruším. Já požádám všechny v sále, aby ztišili svoje projevy, vás požádám, abyste prosím opakoval tu větu, kde již zazněly konkrétní údaje. Nebylo slyšet.

Poslanec Petr Hulinský: Takže – vyřazení z dnešního programu návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření, sněmovní tisk 413.

Co mě k tomuto návrhu na vyřazení vede. Sociální demokracie v rámci návrhu zákona o doplňkovém penzijním spoření dlouhodobě hovoří o tom,

že tak jak je představen, to není dobře. Je v něm v současné době více než 4 miliony našich občanů. Nikdy však žádná vláda nepřipustila, aby prostředky, které stát povinně vybírá na financování solidárních důchodů, převedla soukromým penzijním fondům, které nedávají žádnou garanci. Nikdo totiž v dnešní době není schopen stoprocentně předpovědět stav finančních trhů za čtyřicet let. Případné ztráty za neúspěšné investování fondů si ponesou klienti, kteří se po letech pravidelného střádání setkají s minimální částkou. Vůbec proto není jisté, zda tato výsledná suma zajistí klientovi doživotní dostatečný příspěvek zaručující kvalitu života ve stáří. Obavy občanů o vklady povedou pouze k dalšímu poklesu snahy podílet se na zaopatření na stáří. Zde je velmi důležité si uvědomit, a proto navrhuji vyřazení tohoto bodu, že vláda o stavu důchodového systému neříká celou pravdu. Ti, kdo prosazují privatizaci státních penzí, argumentují tím, že dosavadní systém není udržitelný kvůli stárnutí populace, což povede k výraznému poklesu mezi ekonomicky aktivními i mezi seniory. Ukazuje se, že tyto argumenty neobstojí. Vládou předložená tzv. důchodová reforma nemá s termínem reforma nic společného. Jde především o podnikatelskou příležitost pro soukromé fondy.

Podívejme se na to, jaké problémy má řešit a jaké skutečnosti řeší. Když se na to podíváme, tak zjistíte mé důvody, proč bych chtěl, aby tento bod byl vyřazen z této schůze. Podle nás by měla v první řadě reagovat na skutečnost, že populace stárne. Mezi léty 2030 až 2050 dospějí do důchodového věku silné populační ročníky ze sedmdesátých let, a uvedené období proto bude znamenat velkou zátěž pro veřejné rozpočty. Za řešení však nemůžeme považovat neustálé prodlužování věku odchodu do důchodu, který má své biologické i sociální limity. Tento krok mimo jiné odrazuje mladé, ekonomicky aktivní jedince od úmyslu zapojit se do doplňkových spoření. Vždyť nyní navrhovaný systém jim nabízí nejistý, případně minimální zisk, kterého se nemusí dožít.

Já jsem přesvědčen, že návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření nemůže být považován za propracovanou součást důchodové reformy. Pokud pomíneme už dříve zmiňované absolutní nezajištění bezpečnosti vkladů účastníků spoření a fakt, že celá část této tzv. důchodové reformy je pouhou pobídkou pro soukromé fondy, tak jistě podpoříte můj návrh na to, aby tento bod byl dnes vyřazen.

Podívejte se na skutečnost, komu je tento spořicí produkt určen. Jsou to pouze ti, kteří zároveň splňují dvě podmínky. Jsou současně mladí a bohatí. Vláda proto v návrhu neřeší situaci ekonomicky sedmdesáti procent aktivních, ale stará se o ty, kteří vydělávají čtyřicet tisíc měsíčně a více. Navíc tento zlomek populace, tedy lidé s nejvyššími příjmy, mají většinou řadu možností, jak finanční prostředky investovat. Děje se tak, protože nemusí utratit drtivou většinu svého rodinného rozpočtu za nezbytně nutné

výdaje, které jsou spojené s bydlením, výchovou dětí nebo zajištěním lékařské péče. Jednoduše řečeno, jestliže má někdo více než dvojnásobek průměrného platu, tak mu většinou zbývají peníze na to, aby investoval. Lze logicky odvodit, že tato skupina lidí, takzvaných lidí s příjmem nad čtyřicet tisíc měsíčně, je schopna se na stáří zajistit sama a nepotřebuje státní pomoc v objemu dvaceti miliard korun ročně.

Připomínky, že Česká republika patří v rámci EU k zemím s nejmenším počtem chudých lidí, mohou být již za pár let jinak. Stačí se podívat na alarmující čísla Českého statistického úřadu upozorňující na rychle rostoucí počet Čechů žijících na hranicích chudoby. Koho má tedy motivovat program odkládat si na důchodové pojištění měsíčně alespoň tisíc korun, aby za třicet let, možná, pokud fond nezkrachuje, získali tyto peníze s maximálním státním příspěvkem, v lepším případě i s jednocentním zúročením zpět? Nikdo není schopen odhadnout stav finančního trhu v současné době a nynější výsledky důchodového připojištění nejsou zrovna lichotivé. Komu je tedy tento produkt určen, když movitější jistě dají přednost výnosnějším formám investic a lidé na hranici chudoby, žijící ve skromných podmínkách od výplaty k výplatě, těžko budou odepírat o tisíc korun měsíčně více, aby mohli věřit, že vklady jednou aspoň se jim vrátí?

Dalším demotivujícím prvkem je i nekonečné odsouvání věkové hranice odchodu do důchodu. Skutečně je potřeba se připravit, ale zdůrazňuji zodpovědně, na fakt, že mezi lety 2030 až 2050 dospějí do důchodového věku silné populační ročníky ze sedmdesátých let. Nutno však též podotknout, že výdaje na důchody v ČR ve srovnání s ostatními zeměmi EU zůstávají. náš podíl výdajů se pohybuje kolem 9 % HDP a průměrné výdaje v EU činí 12,5. Proto zde existuje prostor k tomu, aby se ekonomika i s nepříznivým demografickým vývojem vypořádala, a postupné parametrické změny mohou průběžně systém udržet a stabilizovat. Je však třeba podniknout reformy, a ne privatizaci, ke které podle našeho názoru dochází.

Vyvedení prostředků ze státního penzijního systému do soukromých fondů v podstatě trvale destabilizuje veřejné rozpočty. Je to velký paradox této reformy, protože máme vládu, která o sobě říká, že je vládou rozpočtové odpovědnosti, a ve skutečnosti rozpočtově destabilizuje státní průběžný důchodový systém. Důchodový účet je dnes v deficitu kolem třiceti miliard korun a k této částce přibude dalších dvacet miliard, které půjdou do soukromých fondů. Vláda tento propad musí zalátat zvyšováním DPH. Dnes nikdo neví, kde se zvyšování DPH zastaví, protože na jedné straně čteme v zákoně 17,5 %, ale předseda vlády připouští, že DPH může být dokonce 19 %, to znamená, kde se zdražování a zvyšování nepřímých daní zastaví. Každý rok přijde státní průběžný systém o dvacet miliard korun a vzniká rozpočtová díra, která bude zalepena zdaněním spotřeby

těch, kteří na žádné spoření možná nikdy mít nebudou. Sjednotí se DPH. Nikde v EU, kromě Dánska tuším, není jednotná sazba DPH. To znamená, čeká nás ještě další experiment. Nesmíme též zapomenout, že systém zcela opomíjí výsluhové penze. Přestože je stále nazýván dobrovolným, veřejnost je s ním strašena, tvrzeními, že ten, kdo se nezapojí, bude ve stáří ve společnosti jako přebytečný, nepotřebný člen vyloučen bez ohledu za léta poctivě odvedené práce.

Hranice mezi druhým a třetím důchodovým pilířem se stírá a otázka zní, zda takto nedotažené bezúčelné hazardování s penězi občanů chce někdo podporovat. Sociální demokraté si proto vyhrazují právo tuto reformu po volbách korigovat. Pokud získáme ve volbách důvěru občanů, tak chceme v této nespravedlivé reformě provést změny.

Já pevně doufám, že jsem vás přesvědčil o tom, že tento bod bude vyřazen ze schůze programu jednání. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče Hulinský, já se vás musím na něco zeptat. Vaše přihláška k návrhu na změnu schváleného pořadu zní: na zařazení nového bodu.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, ono se tu už hodněkrát stalo, že ty přihlášky jsou dvě – jedna na vyřazení, jedna na zařazení. Bohužel při přečtení jste mě neinformovala o tom, která zrovna je na řadě tohoto jednání, takže jsem si sám myslel, že první je na vyřazení. Takže až příště přečtete, že je na zařazení, tak budu vědět, která je ta správná.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče Hulinský, vy zde máte jednu přihlášku a bylo vaší odpovědností, abyste ji správně identifikoval.

Poslanec Petr Hulinský: Dobře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. To byla poslední přihláška, která byla podána, a schyluje se tady k tomu, abychom hlasováním o předložených návrzích rozhodli. Já přivolať naše kolegy a kolegyně. (Poslanec Svoboda jedná s paní předsedající.)

Pan poslanec Svoboda, který byl nepřítomný v době, kdy ho moje předchůdkyně přivolařovala, je zde, čili přednese návrh, který podal. (Námítky z řad koalice.) Je to jeho právo a byl tak i domluven. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já

jsem si momentálně musel odskočit a vzhledem k tomu, že nebylo předem avizováno, kdo jak bude vystupovat, proto jsem požádal paní předsedající, abych byl následně zařazen, a ona mi v tom vyhověla. Každopádně děkuji za vstřícnost a vám všem se omlouvám.

Vážené kolegyně, kolegové, samozřejmě vážená vládo, vážený pane premiére a pochopitelně vážená paní předsedající a vážená paní předsedkyně Sněmovny. Dovolte, abych uvedl svůj návrh, který je návrhem na zařazení nového bodu na pořad 25. schůze Poslanecké sněmovny jako pátý bod v pátek 4. 11. v 18.30 hodin, který zní – vzhledem k tomu, že už tady byl podobný bod načten, a vzhledem k tomu, že mě trápí současná situace, tak jsem si dovolil ho upgradovat na bod, který zní: Vývoj inflace v České republice v kontextu ekonomického a hospodářského kolapsu Řecka, potenciálně dalších zemí eurozóny, v důsledku jednání zemí ve formátu G20.

Dovolte mi, abych jenom krátce odůvodnil svůj návrh. Pochopitelně vývoj inflace v České republice vychází z určitých prognóz, které především formuluje Česká národní banka, ovšem jsem přesvědčen o tom, že tato prognóza jistě dosáhne, nebo dosáhla v tuto chvíli již trhlín, protože je známo, že jak ve formátu evropské, především G20, nebo respektive evropské čtyřladvacítky, tak tato inflace nabývá expanzivního růstu a i indexy české prognózy jsou daleko vyšší. Předpokládám v okamžiku, kdy dochází k turbulencím především ohledně vyjednávání řeknu restrukturalizace ekonomických problémů Řecka, tak tato realita se odrazí i ve vývoji inflace v České republice. Proto jsem si dovolil požádat o zařazení tohoto bodu, který by objasnil, jak se bude vyvíjet inflace v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pro jistotu zopakují, pane poslanče: navrhuje jako pátý bod 4. 11. bod nazvaný Vývoj inflace v České republice atd.

Pro informaci pana poslance i nás všech chci vám sdělit, že jsme, pokud jde o pořadí postupovali, přesně tak, jak mi přihlášky byly předloženy panem předsedou Bohuslavem Sobotkou.

Nyní, zdá se, se sněmovna začíná plnit. Ještě chvíli se pokusím přilákat další poslance a poslankyně do jejich lavic, abychom mohli přistoupit k hlasování.

Hlásí se paní předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, máme za sebou poněkud opakující se maraton, který má za cíl zdržet jednání Poslanecké sněmovny. Absolvovali jsme podobnou snůšku různých návrhů 1. listopadu, tedy v úterý tohoto týdne. Nyní ji absolvujeme podruhé.

Pochybuji, že naposledy. Ale kvůli tomu snad ani by nestálo za to vystoupit. Jenom tři informace, které vám chci sdělit, vyplývají právě z porovnávání toho, co bylo navrhováno 1. listopadu našimi kolegy ze strany sociálně demokratické, a toho, co je navrhováno dnes.

Příklad č. 1: 1. 11. navrhuje pan poslanec Látka vyřazení bodu číslo tehdy 67, sněmovního tisku 400, neboť, jak vyplývá ze stenozáznamu, jsem přesvědčen – cituji – o tom, že je spousta důležitějších bodů k projednání na této schůzi, takže děkuji za vaši případnou podporu. Nyní pan poslanec Šincl navrhuje zařazení tohoto bodu do programu schůze.

Druhý příklad: Paní poslankyně Lesenská 1. 11. navrhuje vyřadit bod 68, sněmovní tisk 402, a říká, že si myslí – cituji – že tato zpráva je v současné době naprosto nevypovídající a zastaralá, a to vzhledem k rychlému vývoji na všech světových trzích, nejen na tom našem. Pan poslanec Váňa dnes navrhuje zařazení tohoto bodu na naše jednání.

Třetí příklad je asi nejzajímavější. Pan poslanec Michalík 1. 11. navrhuje vyřazení sněmovního tisku 455, neboť – cituji – podle mého názoru je to materiál, který v dnešní době ztrácí aktuálnost, a jsou před námi důležitější body. Dnes tentýž pan poslanec Michalík navrhuje zařazení tohoto bodu (hlasitý smích a potlesk v řadách koalice) s odůvodněním, že je to nesmírně důležité téma pro upřesnění prognóz vývoje v souvislosti s projednáváním státního rozpočtu. (Konec potlesku.)

Uvádím to pouze jako příklad toho, čeho jsme tady dnes svědkem, jako příklad nepromyšlených obstrukcí, notabene práce sekretariátu klubu ČSSD, který minulý týden, nebo minulé jednání v úterý předepsal všem rukou to, co tady mají říkat, dnes to sice mají napsané na stroji, ale dochází k takovýmhle – (s důrazem:) k takovýmhle neuvěřitelným návrhům!

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (Za pokračování potlesku v řadách koalice:) Děkuji paní předsedkyni. Slovo má pan předseda klubu ČSSD Sobotka. (Pokračuje potlesk – vyzvaný řečník vyčkává na jeho skončení.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, víte, sociální demokracie hned na počátku jasně a transparentně oznámila, že vůči návrhům zákonů, které vrátil Senát do Poslanecké sněmovny s pozměňujícími návrhy, a vůči zákonům, které Senát zamítl, bude uplatňovat taktiku obstrukce. My se tady nepřetvařujeme, netváříme se, že v tuto chvíli se jedná o cokoli jiného než o obstrukční postup. To je obstrukční postup. My jsme to jasně řekli a sociální demokraté selektivně na této schůzi Poslanecké sněmovny postupují tímto způsobem. Protože nám nic jiného nezbylo.

Vláda nebyla schopna uzavřít žádný kompromis ve věci těchto takzvaných reformních zákonů. Nedohodla se ani s opozicí, nedohodla se ani s odbory. Nemá pro svoji politiku podporu veřejnosti, to se přece ukazuje každým dnem. A sociální demokracie proto, aby zabránila nejhorším škodám, se postavila jasně a důrazně proti těmto návrhům, které vláda posílá do Poslanecké sněmovny. Jasně jsme to také řekli a opakujeme to stále při projednávání těchto návrhů. Tady přece nejde o jiný postup než postup obstrukční v tuto chvíli, protože si sociální demokracie uvědomuje, že řada těchto návrhů přináší vážná rizika pro vývoj naší země v příštích letech. Tak to prostě je.

Za prvé platí, že náklady těchto reforem nejsou spravedlivě rozloženy. Prostě my nemůžeme jako odpovědní zákonodárci připustit opatření, za které platí pouze určité sociální vrstvy v naší zemi. Vy účet za tyto reformy vystavujete zdravotně postiženým, vystavujete ho rodinám s dětmi, vystavujete ho zaměstnancům veřejného sektoru, vystavujete ho středním vrstvám a nízkopříjmovým skupinám. Ale současně snižujete daňovou zátěž pro firmy a nejvyšší příjmové kategorie. Důvod č. 1, proč obstruujeme tyto reformy a proč si nepřejeme, aby byly přijaty, platí – náklady nejsou spravedlivě rozloženy.

Víte, problém není v tom, že je zde snaha snižovat výdaje či snižovat deficit veřejných rozpočtů. Každá vláda, která by tady byla, a každá vláda, která tady bude, bude muset snižovat deficit veřejných rozpočtů, protože je nutno stabilizovat hospodaření státu. Ale jde o to, jakým způsobem jsou rozloženy náklady této stabilizace. A my jasně říkáme, a chceme to pojmenovat i během této obstrukce – a obstrukce mimo jiné také slouží k tomu, aby opozice mohla říci své argumenty – tak jasně říkáme, že náklady jste nedokázali spravedlivě rozložit, a proto také společnost se těchto reforem obává a proto také většina lidí vnímá vaše reformy jako zcela zjevně nespravedlivé. To je problém číslo jedna.

Problém číslo dva, který tady existuje, je skutečný účet těchto reforem. My jsme přesvědčeni, že tím cílem ve skutečnosti není dlouhodobá konsolidace veřejných rozpočtů, ale že tím cílem ve skutečnosti je v první fázi podlomit rozpočtovou stabilitu veřejného sektoru, vyhladovět ho a v druhé fázi ho tím pádem připravit na privatizaci. Pokud se podíváme na vaše reformy, tak ony podle toho také vypadají. Ještě dříve, než jsou ty zákony schváleny, a ještě dříve, než je dokončen legislativní proces, tak už jsou avizovány plány na out-sourcing, jsou avizovány plány na privatizaci, na omezování veřejných služeb a vytváření prostoru pro privátní služby. Myslím, že to je risk, který je velmi charakteristický zejména pro návrhy, které připravuje pan ministr Drábek, a týkají se takových věcí, jako je transformace úřadů práce nebo je systém sociální karty. Z těch návrhů přímo číší, že jde o to ve skutečnosti zmenšit rozsah veřejného sektoru a

vytvořit prostor pro privatizaci veřejných služeb. A velmi často privatizace veřejných služeb jde ruku v ruce se zdražením a se zhoršením dostupnosti a kvality těchto veřejných služeb. Teď mám na mysli sociální služby a teď mám na mysli také zdravotnictví. Čili druhá naše velká výhrada je v tom, že my si myslíme, že vy ve skutečnosti tím deklarovaným verbálním úsilím o stabilizaci veřejných rozpočtů zakrýváte snahu vytvořit podmínky pro zmenšení státu, zmenšení veřejného sektoru a pro jeho privatizaci. To je naše velká výhrada číslo dvě, kterou jako sociální demokraté k těmto reformám máme, a proto se jim zde snažíme v rámci možností a pravidel, která nám garantuje jednacím řád Poslanecké sněmovny čelit.

Ten třetí důvod, který k tomu máme jako sociální demokracie, je zcela zjevná neprovázanost změn, které navrhuje, a velká rizika, která tyto změny představují jednak pro životní úroveň obyvatel naší země a jednak také pro stabilitu těch klíčových veřejných systémů sociálního a zdravotního pojištění. Když jsem hovořil o neprovázanosti, tak řeknu jeden konkrétní příklad. Vy v tuto chvíli navrhuje v zákonech, proti kterým my organizujeme obstrukci – a znovu říkám ano, selektivně proti zákonům vašich reforem my zde obstrukčně postupujeme –, tak je návrh na zvýšení daně z přidané hodnoty. Vy navrhuje zvýšit postupně a sjednotit daň z přidané hodnoty na 17,5 %. Zde přítomný ministr financí jistě tuší, že to nakonec nebude 17,5 %, ale bude to 19. Ale to bych ještě nechal budoucnosti, možná pro nás chystá i nějaké jiné horší či lepší překvapení. Ale platí, že tyto výdaje, které budou spojeny na straně veřejného sektoru se zvýšením DPH, vláda nikterak nepokrývá. Čili my v tuto chvíli absolvujeme na jedné straně návrh vlády na zvýšení DPH a současně se připravuje a chystá bohužel krize ve zdravotnictví, protože není z čeho pokrýt vyšší výdaje, které zvýšení DPH ve zdravotnictví přinese, a ministr Heger dokonce musí přehodnocovat sliby, které dal lékařům a zdravotním sestrám ve věci růstu jejich platů. Čili zcela evidentně ty reformy nejsou promyšlené, nejsou propojené, protože jinak by nebylo možné, aby vláda na jedné straně zvyšovala DPH a na druhé straně tímto zvýšením vytvářela předpoklady pro silnou a latentní krizi v systému financování zdravotní péče.

A jestliže říkáme jako sociální demokraté, že ty reformy jsou riskantní z hlediska budoucnosti, a také proto proti nim protestujeme touto obstrukcí v Poslanecké sněmovně, tak je to dáno tím, co chystáte v důchodovém systému. Privatizace průběžného důchodového systému je něco, co si žádná vláda v této zemi od roku 1989 nedovolila. Ať zde vládly pravicové vlády, tehdy vedené Václavem Klausem, ať zde vládly levicové vlády, v jejichž čele byla sociální demokracie, tak žádná z těchto vlád nesáhla na peníze, které lidé platí na sociální pojištění do průběžného systému, a ty peníze jsou dnes využívány pro důchody jejich rodičů a prarodičů a zítra budou využívány pro důchody jich samotných a pozitířů pro důchody jejich dětí.

Průběžný systém je jedna z klíčových jistot z hlediska sociálního zabezpečení v naší zemi. Nikdo ho nemůže vytunelovat, protože je to průběžný systém, nikdy nemůže zkrachovat, protože je to průběžný systém a je garantován stabilitou státu jako takového. Ten problém, který vy se chystáte způsobit jeho částečnou privatizací, je skutečně zásadní.

Především platí, že tato privatizace je vlastně jenom otázka pootevřených vrátek. Jestliže jednou tato systémová změna projde, jestliže jednou vám se podaří ty finanční prostředky dostat z průběžného systému do soukromých fondů, tak dříve nebo později se ta procenta zvýší. Je to jenom otázka toho, jak dopadnou přespříští nebo přespřespříští volby, ale vytváří se ten systémový předpoklad pro to, aby ten průběžný systém byl postupně vytunelován, vytunelován směrem k soukromým fondům. A to skutečně sociální demokracie nechce připustit.

To, co nám velmi vadí, je, že ten dvacetiletý konsenzus mezi pravíci a levicí ve věci nedotknutelnosti těch dvou hlavních systémů pojištění, to znamená sociálního pojištění a zdravotního pojištění, vy narušujete, aniž byste se dohodli s opozicí, narušujete, aniž by ve společnosti na tom byla shoda, aniž byste vůbec pro tuhle myšlenku byli schopni získat podporu většiny společnosti. To je ten třetí velký problém. Ty tzv. reformy nejsou provázané, nejsou dobře promyšlené, jsou chaotické, jsou realizovány velmi překotně, věci nejsou skutečně připraveny, ale současně vy vytváříte nová rizika pro budoucnost země, rizika, která jsme tady v minulosti neměli.

Možná ta nabídka, kterou sociální demokracie předložila, nabídka na to, aby vláda odložila start systému penzijního spoření na rok 2015, tak tuto nabídku jsme předložili proto, aby bylo zřejmé, že jsme připraveni změnit postup v Poslanecké sněmovně pro projednávání zákonů, které vrátil Senát. Ne že bychom s nimi chtěli souhlasit, ale jsme připraveni a byli jsme připraveni vrátit se ke standardnímu způsobu projednávání, který jsme volili třeba vůči státnímu rozpočtu nebo zákonu o zadávání veřejných zakázek. My jsme navrhli vládě a navrhuje vládě, aby start toho soukromého pilíře odložila na rok 2015. Existují pro to dva důvody. Za prvé. Tato vážná systémová změna by do té doby mohla projít testem rozhodování voličů v příštích volbách do Poslanecké sněmovny a jednotlivé politické strany by mohly jasně definovat, jestli chtějí, aby ten systém takto vypadal, anebo jestli ho chtějí zrušit. A za druhé ten argument je, že za dva tři roky by přece jenom mohla být méně turbulentní situace na finančních trzích, na které tyto fondy vrhnou úspory občanů. A já si myslím, že i když to není jistota, tak je to jistá naděje, a myslím si, že jenom blázen a úplný hazardér bude spouštět systém soukromého penzijního spoření v situaci, jaká dnes v oblasti finančních trhů a kapitálových trhů existuje. Myslím si, že kdyby vláda byla schopna přistoupit na tuto dohodu, tak by to umožnilo např. omezit obstrukci v Poslanecké sněmovně a umožnilo by to vést

společenskou diskusi o tom, zdali je vůbec možné, výhodné převádět část finančních prostředků z průběžného důchodového systému. Čili ta situace je řešitelná.

Debata je možná. Sociální demokracie se jí nebrání, ale je potřeba, aby k diskusi byly dvě strany. A tyto reformy s námi projednány nebyly, a jestliže tady není konsenzus, tak není možné očekávat, že sociální demokracie bude přihlížet tomu, jak se tady vytvářejí nová rizika pro život občanů, rizika pro snižování životní úrovně, rizika pro vývoj ekonomiky, a že bude jen tak trpně tzv. konstruktivně sledovat, jak zde vládní koalice tyto návrhy prosazuje.

Vy jste se samozřejmě rozhodli v těch uplynulých hodinách obstrukci omezit způsobem, který je nezákonný. Je zřejmé, že se schyluje k porušení jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Já si myslím, že to bude velká chyba ze strany vládní koalice. Chtěl bych to říci také jasně ještě teď, předtím, než se případně takovýto postup tady na půdě Poslanecké sněmovny začne praktikovat. Já myslím, že je poctivé to říci dopředu, tak aby bylo jasné, že to riziko tady je a že jsme ho pojmenovali jako sociální demokraté. A chceme se chovat i v této věci zcela transparentně a srozumitelně. A proto chci také jasně říci představitelům vládní koalice: My jsme přesvědčeni o tom, že jednací řád garantuje poslancům možnost vystoupit dvakrát k jednomu bodu v rozsahu dvakrát deset minut k jednomu bodu, který je zařazen na program schůze Poslanecké sněmovny. Fakt, že vládní koalice v reakci na náš postup sloučila rozpravu, na této garanci nic nemění. Garance je dána jednacím řádem Poslanecké sněmovny. A jestliže vy jste se rozhodli, abyste si zjednodušili život a zkrátili dobu, kterou budete muset s reformami trávit v této Poslanecké sněmovně, jestliže jste se rozhodli jako vládní koalice jít cestou porušení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, pak my jako sociální demokraté musíme jasně říci dvě věci. Za prvé, jednoznačně s tím nesouhlasíme a protestujeme proti takovému postupu. A za druhé, využijeme všechny ústavní možnosti, abychom takovýto postup zpochybnili. A myslím si, že je dobře, aby to představitelé vládní koalice slyšeli dopředu, abyste věděli, do jakého rizika jdete tím, že se nyní snažíte ohýbat jednací řád Poslanecké sněmovny a podle našeho názoru porušovat práva, která zde jednotliví poslanci a poslankyně mají definované.

Chtěl jsem to říci ještě teď než dojde k tomu, že se rozběhne rozprava k jednotlivým návrhům, které jsou na programu této schůze, protože průběh této rozpravy do značné míry ovlivní také to, zdali zde bude důvod pro to, aby sociální demokracie využila svého ústavního práva, případně se obrátila na Ústavní soud v této věci. Já říkám případně se obrátila, protože to přece není jistá věc. Bude záležet na tom, jakým způsobem bude nyní vládní koalice během této schůze Poslanecké sněmovny postupovat a

zdali překročí onu mez, kterou by na základě ústavy překračovat v žádném případě neměla.

Říkám to také proto, že určitě nikoho netěší, pokud je zde na straně občanů, na straně institucí, na straně podniků právní nejistota. Právní nejistota vzniká také v okamžiku, kdy jsou schváleny zákony, které vyjdou ve Sbírce zákonů a jsou vystaveny testu ústavnosti na straně Ústavního soudu. Kdyby vládě záleželo na stabilitě reforem, tak by měla možnost dohodnout se s opozicí, pak by reformy přežily jedno volební období a mohly by mít stabilnější podobu. A kdyby vládě a vládní koalici záleželo na zachování právní jistoty u těchto tzv. reforem, tak by přece neriskovala test ústavnosti ze strany Ústavního soudu. Protože nikdo z nás samozřejmě nemůže vědět, jakým způsobem Ústavní soud tuto věc a tuto situaci v Poslanecké sněmovně posoudí. My jsme byli svědky různých stanovisek Ústavního soudu. Některá byla více překvapivá, některá byla méně překvapivá. Zažili jsme rozhodnutí, které se týkalo faktického zrušení předčasných voleb, což byla věc, která určitě měla zásadní vliv na vývoj české politické scény. Ale zažili jsme i rozhodnutí, která jsme tady diskutovali v minulých dnech, která se týkala zákona o stavebním spoření a zákona o sociálních škrttech, a tam už se přece Ústavní soud jasně vyjádřil k tomu, jakým způsobem by zákony měly být v Poslanecké sněmovně projednávány.

Čili dovolte mi, abych jasně ještě předtím, než se rozhodnete zvolit postup, kterým budete chtít omezit práva poslanců diskutovat k jednotlivým bodům, tak aby bylo zřejmé, jakým způsobem na tu věc bude muset v každém případě reagovat sociální demokracie jako hlavní opoziční strana.

Chtěl jsem tady popsat jasně důvody, proč volíme takový postup jako sociální demokraté volíme. Ten postup je součástí vyjádření našeho názoru k metodám, které volí vláda při prosazování reforem, ale také k obsahu těchto tzv. reformních zákonů, které tento týden v Poslanecké sněmovně projednáváme a budeme určitě dnes a v příštích dnech ještě projednávat. Ale já chci říci, i toto patří k parlamentní demokracii. Vláda musí počítat s tím, že pokud se nedohodne s opozicí, tak opozice hledá možnosti, jak vyjádřit svůj názor, jak vyjádřit svůj nesouhlas. A parlamentní obstrukce je prostě legitimní metoda.

Parlamentní obstrukci tady používala i ODS na jaře roku 2010. Tehdy, musím říci, že my jsme nezkoumali a neporovnávali, jaké seznamy tady četli jednotliví poslanci Občanské demokratické strany. Prostě brali jsme to jako výraz obstrukce. ODS se tehdy také netajila tím, že na jaře 2010 dělala obstrukci. Jediný rozdíl je v tom, že my jsme neomezovali takovýmto způsobem postup tehdejších poslanců ODS a vzali jsme na vědomí, že prostě ODS se rozhodla obstrukci využít. Určitě nás to netěšilo jako sociální demokraty, také jsme proti tomu protestovali,

vyjadřovali jsme nesouhlas s tímto postupem, ale prostě bylo to legitimní využití parlamentních procedur a jednacího řádu. My nyní postupujeme obdobně tvrdě vůči vládním návrhům, ale neznamená to, že by vládní většina neměla odpovědnost za to, jakým způsobem legislativní proces bude probíhat a jakým způsobem nakonec legislativní proces skončí.

Tolik několik málo poznámek na úvod rozpravy, která nás ještě čeká v těch příštích hodinách. Ale já jsem chtěl v tomto vystoupení, které nebylo tak hluboce meritorní, určitě ještě tady budou další, podrobnější vystoupení, ale chtěl jsem skutečně shrnout některé hlavní důvody, které nás vedou k tomu, že jsme se rozhodli uplatnit tento tvrdý opoziční postup vůči politice vlády. A chtěl bych také vyjádřit naději, že zde budou příležitosti k tomu, pokud zde budou předkládány návrhy ve prospěch země, ve prospěch občanů, že se zde v budoucnu najdou příležitosti, kde nebudeme muset volit takovýto tvrdý obstrukční postup a kde budeme schopni ve prospěch občanů a země tyto legislativní návrhy společně schvalovat. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní má slovo ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo.

Máte, pane předsedo sociální demokracie, kupodivu jednu věc velmi společnou s předsedou mé vlastní politické strany. Občas vám lidé nerozumějí. Pravda, v obou dvou případech z úplně jiného důvodu.

Nic z toho, o čem jste teď téměř hodinu mluvil, se netýkalo bodů, o kterých mluvila paní předsedkyně Němcová. Ona mluvila o bodech, které se vůbec netýkají té problematiky, kterou vy jste teď říkal. Ona si dovolila jenom poznamenat, že to, co ještě včera pro vás bylo zbytečným bodem a chtěli jste to vyřadit z programu schůze, to dneska pokládáte za body zásadní a chcete to zařadit na program schůze.

A to ústí v jednu jedinou řečnickou otázku, kterou si vám dovolíme z vládních lavic položit: Opravdu vám záleží pouze na formě a pouze na čase a je vám úplně ukradený obsah? My vám nemůžeme samozřejmě upírat fakt, že k právu vykonávat mandát patří nezadatelné právo také každého veřejně se zesměšňovat. (Potlesk z pravé strany sálu.) To je svaté právo každého a nelze to od sebe oddělit.

Nicméně přesto, toto je veřejná rozprava. To je parlamentní rozprava a sleduje to veřejnost. Opravdu se domníváte, že si nás jako ústavní instituci veřejnost platí proto, aby tady prostě tisíc minut k jednomu bodu padaly libovolné tlachy bez ladu a skladu jenom pro těch tisíc minut? Aby se vyplnily citáty z libanonské literatury? A to bylo ještě to hodnotnější vystoupení. Aby bylo úplně jedno, co říkáte na mikrofon jenom abyste zabili čas?

Opravdu se domníváte, že tohle je smyslem parlamentní diskuse? My vám nemůžeme upřít vašich dvakrát deset minut v rozpravě na každého a taky vám je nikdo neupře. Ale to je úpěnlivá prosba: Jsme společně odpovědní za úroveň parlamentní diskuse. Zkuste parlamentní diskusi dát úroveň, za kterou se nebudeme muset společně stydět před veřejností. Zkuste si těch tisíc minut alespoň připravit tak, abychom se vám v lepším případě nemuseli smát! (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se přihlásil předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl panu předsedovi Sobotkovi za jeho vystoupení poděkovat. Skutečně poděkovat, protože pan Sobotka tady velmi výrazně řekl, že nejde o žádnou diskusi, že nejde o žádné právo poslanců na vyjádření svého individuálního názoru, že jde o obstrukci, že jde o snahu znemožnit fungování této Sněmovny, že jde o snahu zamezit Poslanecké sněmovně přijímat zákony České republiky. Já jsem velice rád, že to tady řekl, že to tady řekl nahlas, veřejně, do záznamu, a jsem také velice rád, že toto poselství bezesporu dorazí i do budovy bývalé Zemské sněmovny v Brně, která je dnes sídlem Ústavního soudu, protože si dovolím říci, že Ústavní soud bude rozhodovat moudře a uvážlivě, protože nebude chtít, aby dobře organizovaná malá agresivní skupinka byla schopna zablokovat činnost jakékoliv české ústavní instituce. (Potlesk poslanců koalice.)

Mluvíme-li o omezení individuálních práv jednotlivých poslanců na dvakrát deset minut, dámy a pánové, dohromady to pro opozici dělá bez přednostního práva 27 hodin vyjádření individuálních práv. Jestliže započítáme přestávku na oběd, a náš standardní jednací den tedy začíná v 9 hodin ráno a končí v 19 hodin večer, mluvíme o standardu, tak jsou to tři dny nepřetržitě vyhrazené jenom pro opozici v Poslanecké sněmovně. Já myslím, že je to větší prostor pro obsah, který nám tady vyjadřují sociální demokraté, než je vůbec duševně a psychicky zdrávo.

Na druhé straně já jsem vděčný za těch 35 hodin kolem stavebního spojení. Já jsem se za těch 35 hodin dozvěděl o sociální demokracii více než za 20 let, co sociální demokracie působí jako parlamentní strana. Já si tady pamatuji ještě první kluby sociální demokracie, mimochodem z té doby už tady není žádný poslanec sociální demokracie. Jediný poslanec, který je dneska v jejich řadách, je paní poslankyně Orgoníková, která tady tehdy ale, pravda, seděla za Liberální sociální unii, nikoliv za Českou stranu sociálně demokratickou. Ale troufám si říci: nikdy v minulosti by tady nepadly slovní perly typu "rátink", "selfmademan" a další podobné intelektu-

ální perly, kterými nás 35 hodin nepřetržitě krmili naši sociálně demokratičtí kolegové.

Bylo to pro mě poučné i z jiného důvodu. Já tady od loňského léta potkávám celou řadu lidí, které jsem považoval za součást parlamentního folk-lóru, abych se od úterka do čtvrtka dozvěděl, že jsou to poslanci sociální demokracie. A já jsem za to také velmi vděčný, protože ten orloj, co tady vystupoval, měl vlastně z tohoto pohledu pro nás bezesporu i edukativní účinek.

Bylo tady mluveno o parlamentních obstrukcích. Já bych chtěl velmi zdůraznit, že je to výjimečný nástroj, po kterém má být saháno po zralé úvaze, nesmírně opatrně, protože zcela evidentně poškozuje politickou kulturu a fungování ústavních institucí. Je-li občanským demokratům předhazováno jaro 2010, já bych chtěl připomenout několik faktů. My jsme se po pádu vlády v období českého předsednictví dohodli na půdorysu Občanská demokratická strana, Česká strana sociálně demokratická a Strana zelených na vytvoření úřednické vlády za podpory těchto tří stran. Tato vláda vznikla díky důvěře těchto tří stran. Tato vláda měla za úkol připravit poté, co neproběhly řádné volby, rozpočet na rok 2010. Tato vláda vyjádřila nesouhlas s některými klíčovými návrhy, které tady tehdy předložili sociální demokraté, kteří zformovali nelegitimně většinu, která neodpovídala výsledku voleb, a občanští demokraté v souladu s důvěrou, kterou vyslovili tehdejší vládě společně se sociální demokracií, hájili návrh státního rozpočtu na rok 2010 a chtěli zabránit zvýšení jeho deficitu o více než 20 mld. My jsme dělali to, co jsme vyjádřili důvěrou této vládě. Vy jste porušili svůj slib a politickou dohodu. Ne občanští demokraté! (Potlesk poslanců koalice.)

Za celou dobu fungování Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky od vzniku samostatné České republiky se to, co se děje v těchto dnech, nikdy nestalo. (Nesouhlasné hlasy zleva.) Nikdy se nestalo, aby demokratická politická strana obstrukcí bránila vládnout většině, která získala svou legitimitu z demokratických voleb. Nikdy se to nestalo. (Potlesk zprava.) My jsme byli osm let v opozici. Nikdy jsme nepřikročili k podobným krokům. Nikdy! Ani v období, kdy jsme tady byli systematicky válcováni 111člennou většinou komunistů a sociálních demokratů. Ani tehdy, při té sociální smršti, která zvyšovala deficity veřejných financí v roce 2006 o 60 mld. korun ročně, jsme nepřikročili k obstrukci, protože to je výjimečný, krajní nástroj, ke kterému skutečně demokratická, zralá politická strana má sahat naprosto výjimečně a jednou za politickou generaci. (Potlesk zprava.)

Vy tento nástroj zneužíváte! Chováte se politicky jako malé děti, kterým tento nástroj vůbec nepatří do rukou, protože působí rány na těle české demokracie. (Nesouhlasné hlasy zleva.) A my se nemůžeme s tímto chováním

ztotožnit. A je neuvěřitelné, že vy k němu s takovou lehkostí přikračujete a s takovou lehkostí blokuje chod Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Vaše neuvěřitelné důvody, kterými saháte na některé reformní kroky, které mimochodem mají odraz v pozitivním ratingu, jak jsem již řekl v minulých dnech – samozřejmě já jsem si vědom, že náš rating je velmi nízký, této vlády, na rozdíl od ratingu, ale to je život –, vaše nepřetržitě překrucování a lhaní z tohoto místa například o privatizaci důchodového systému.

Dámy a pánové, kdyby důchodová reforma platila v tento moment, kdy do průběžného systému v letošním roce přijde přibližně 350 mld. korun, a již v tuto chvíli tady byl plnohodnotný druhý pilíř podle vládního návrhu, který by stál 20 mld. korun z 350 mld., tak je to necelých 6 % celého důchodového systému. 94 % i při plném fungování tohoto systému nadále protéká státem organizovaným průběžným systémem. Já chápu, že kolegové ze sociální demokracie mají problém s matematikou, ale označit 6 % z celkového objemu důchodového systému za jeho privatizaci prostě uniká naprosto jakékoliv logice a zdravému uvažování.

Pan předseda Sobotka tady mluvil o vládních reformních návrzích. Nejsou provázány, nejsou rozmyšleny, nejsou udělány dobře. O těch sociálně demokratických reformních návrzích se dá říci jenom jediné slovo. Nejsou. Nejsou. Nejsou vůbec žádné. Jsou pouze ty, kterých se zřikají nyní, plány na 13. důchody, plány na zvyšování sociálních dávek, kterými jste již před rokem a čtvrt naprosto ulítlí realitě, a úplně stejným způsobem se chováte i dnes.

Copak nevidíte, co se děje v Evropě? Copak nevidíte, co se děje globálně v celé ekonomice? Copak nevidíte, že všichni zodpovědní státníci se snaží tuto situaci řešit tím, že se snaží prosazovat reformy? Copak nevidíte, že i ve Španělsku se dohodnou například na tom, že schválí společně finanční ústavu, která zabráňuje zadlužování? Copak nevidíte dnes i v Řecku, že se opozice s vládou dohodly na prosazení některých klíčových reformních záměrů? Vy přicházíte sem a místo toho, abychom minimálně, minimálně vyjádřili nesouhlas se svými politickými postoji a kultivovaným způsobem je vyjádřili hlasováním v této Sněmovně, tak se naprosto chladnokrevně snažíte zastavit chod této Poslanecké sněmovny.

Když už si se situací nevíte rady, když už nevíte, co dělat s ekonomikou, když už nevíte, co dělat s rozpočty, tak nám alespoň neházejte klacky pod nohy! (Potlesk koaličních poslanců, projevy nesouhlasu v levé části sálu.) Vždyť přece naprosto markantním příkladem bylo projednávání návrhu státního rozpočtu v jeho prvním čtení, který jste údajně neobstruovali. Jedenáctihodinová úmorná debata, která se tématu týkala snad z 10 % vašich vystoupení a z 90 % to bylo naprosté omílání prázdné slámy. Jedenáctihodinová debata, která měla být zaměřena na příjmovou stranu

státního rozpočtu, výdajovou stranu státního rozpočtu, vazbu na veřejné rozpočty a celkovou bilanci státního rozpočtu, se tohoto z vaší strany prakticky ani nedotkla! Jedenáct hodin mlčení prázdné slámy a vy říkáte, že to nebyla obstrukce? To připomíná onu justiční anekdotu, jak obžalovaný říká: "Ale, pane soudce, já jsem ho nezabil, on mi spadl na nůž." – "Ale jedenáctkrát, obžalovaný?" Čili to nebyla obstrukce? Samozřejmě že byla.

Takže já bych chtěl vyzvat Českou stranu sociálně demokratickou, aby již zanechala svého dětinského jednání, aby se začala chovat jako zodpovědná demokratická státní strana, která stála u počátku tohoto nezávislého státu a vždy, s výjimkou roku 1948, se dokázala chovat jako zodpovědná státní politická strana. Pod tímto vedením totiž navazujete na nejhorší tradice České strany sociálně demokratické. Děkuji. (Dlouhý potlesk poslanců vládní koalice, opět projevy nesouhlasu zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Slovo dostává předseda Bohuslav Sobotka, po něm vystoupí pan předseda Kováčik.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážený pane premiére, vážená vládo, kolegové a kolegyně, musím říci, že debatě, zejména v situaci, kdy vláda navrhuje tak rozsáhlé změny v systémech sociálního zabezpečení, důchodového zabezpečení, zdravotnictví a dalších, se přece nemůžete vyhnout. Představa, že kritiky prostě onálepkujete a zašlapete je do země, v demokratickém systému nefunguje. Veřejnost nemůžete ignorovat. (Poslanci ODS hromadně odcházejí z jednacího sálu.)

Já si myslím, že jestliže pan premiér tady otevřel otázku legitimacy, tak stojí za to si připomenout rok 2006. Pan premiér Nečas si to určitě bude pamatovat, protože v té době zde byly volby do Poslanecké sněmovny, dopadly výsledkem, jakým dopadly, a vznikla zde vláda Mirka Topolánka na základě hlasů dvou bývalých poslanců sociální demokracie. A já bych se rád zeptal pana premiéra Nečase, jestli si v té době, v době, kdy se ustavila Topolánkova vláda, kdy jejímu ustavení pomohli poslanci Melčák a Pohanka, jestli si položil někdy otázku legitimacy, jestli někdy přemýšlel o tom, zda je taková vláda legitimní a jaké rány demokracii způsobí to, že zde vznikla vláda za pomoci poslanců, kteří krátce po volbách přeběhli do vládního tábora. A já teď nechci spekulovat o tom, jestli to bylo za pomoci Marka Dalíka, nebo jestli to bylo za pomoci kohokoliv jiného, ale jde o to, jakou ránu politické kultuře to tehdejší řešení, se kterým pan premiér Nečas nepochybně souhlasil, způsobilo. Pan premiér Nečas se nemůže vyhnout otázce legitimacy zejména v této souvislosti, protože on sám byl členem Topolánkovy vlády, předpokládám loajálním členem Topolánkovy vlády, a otázka legitimacy je zcela nasnadě. Chtěl bych požádat pana premiéra, jest-

liže ji bude do budoucna kdykoliv v této Poslanecké sněmovně nastolovat, tak aby se jasně dokázal vypořádat s tím, jak legitimně zde vznikla pravicová vláda po volbách v roce 2006. Jsem přesvědčen o tom, že to s legitimitou nemělo nic společného. Zato to mělo hodně společného s politickou korupcí a s přeběhlictvím. To je jedna věc.

Jestliže pan premiér zde hovoří o historii, o tom, co se zde odehrávalo v posledních 20 letech, tak je potřeba si také uvědomit, že i politika ODS se změnila. V minulosti bylo nepředstavitelné, že by ODS prosazovala například privatizaci důchodového systému nebo systému zdravotního pojištění, tak jak k tomu začalo docházet za vlády Mirka Topolánka. V minulosti bylo nepředstavitelné, že by například ODS podporovala sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty. S takovým programem nikdy nepřišla. Byly doby, kdy ODS měla ve svém programu i zachování systému progresivního zdanění, a ve skutečnosti v 90. letech nikdy systém progresivního zdanění nezrušila. Jsem přesvědčen o tom, že situace se změnila také proto, že se změnila do značné míry politika ODS zejména po roce 2006. Myslím si, že neobstojí v žádném případě argument o tom, že tzv. opt-out, ke kterému teď přistupuje vládní koalice, není privatizace a že to není začátek privatizace. My jako sociální demokraté máme velmi negativní zkušenost s tím, jak po roce 2006 vláda, ve které byl jak Petr Nečas, tak Miroslav Kalousek, připustila pokusy o privatizaci zdravotních pojišťoven a velkých nemocnic. A už v té době se uvažovalo o privatizaci důchodového systému a o opt-outu. Jedním z pozitivních dopadů toho, že padla Topolánkova vláda, ve které byl i premiér Nečas a ve které byl ministr Kalousek, bylo, že to dočasně zastavilo veškeré snahy o privatizaci systému zdravotního pojištění, pojišťoven a velkých nemocnic a také to dočasně zastavilo pokusy o privatizaci průběžného systému důchodového pojištění. Není možné si myslet, jestliže vláda bez společenské dohody, bez konsenzu přistupuje k zásadním systémovým změnám v oblasti důchodového zabezpečení, že tato věc nevyvolá v Poslanecké sněmovně debatu, důslednou debatu, a nevyvolá nesouhlas opozice.

Chtěl bych znovu zdůraznit, že program, který zde realizujeme, názory, které zde uplatňujeme vůči vládním reformám, mají oporu v hlasech voličů a v programu, za který sem sociální demokracie byla zvolena. Současná vládní koalice v řadě bodů svůj původní program opustila. Také my jsme tady na to v této debatě poukázali. A jestliže se bavíme o tom, jaké změny vláda prosazuje, pak si troufám tvrdit, že řada voličů, kteří volili současně vládní strany, kteří volili ODS, TOP 09 a Věci veřejné, tak ve skutečnosti netušili, k čemu ke všemu dávají mandát a k čemu ke všemu se vláda ve svých tzv. reformách odhodlá. Já si myslím, že by nebyl žádný problém a není žádný problém, pokud by vláda skutečně navrhovala opatření, která povedou ke stabilizaci veřejných rozpočtů. Ale to, co my nyní sledujeme,

jsou opatření, která ve skutečnosti stabilitu veřejných rozpočtů podkopou. My tady na jedné z cedulí, které tady máme k dispozici, poukazujeme na ten možná největší rozpor mezi rétorikou vlády a výsledkem jejího reálného vládnutí, a to je velký růst veřejného dluhu. Jestliže tyto reformy připustíme, jestliže začnou platit od příštího roku, tak začnou ukrajovat další část veřejných příjmů a bohužel vytvoří předpoklady pro to, aby rostly schodky a vyvolalo to další vlnu plošných rozpočtových škrtů. Jestliže zde v tuto chvíli čelíme těmto vládním reformám, nepřejeme si, aby byly v této podobě přijaty, tak současně se snažíme také stabilizovat a prospět tomu, aby se dlouhodobě stabilizovaly veřejné rozpočty.

Česká republika je země, která patří dlouhodobě k zemím s nejnižším zadlužením. A musím říci, že my s velkou nelibostí a s velkým smutkem sledujeme fakt, jak se ze země, která patřila mezi země s nejnižším veřejným dluhem, dostáváme mezi země, které patří k průměru z hlediska evropského zadlužení. A jestliže dnes veřejný dluh po pěti letech vlády pravice se zvýšil na 42 procent hrubého domácího produktu, tak je otázka, jak dlouho při pokračování této politiky bude trvat, než dosáhneme 60 procent, která jsou limitním kritériem pro to, aby veřejná zadluženost země byla hodnocena jako dlouhodobě udržitelná. My se obáváme, že vaše reformy, tak jak je tady navrhuje, trend zadlužování pouze prolongují, ale nebudou schopny ho zastavit a nebudou schopny mu čelit. Česká republika je dnes v situaci země, která nemá jasnou strategii do budoucna.

Mě mrzí, že pan premiér se zde soustředil na útoky na sociální demokracii, hovořil zde spíš jako na kongresu ODS než jako premiér před Poslaneckou sněmovnou. Možná kdyby ten čas věnoval tomu, že by se lidem pokusil alespoň vysvětlit, proč vláda přistupuje k těmto krokům, kdyby byl schopen formulovat vizi, na základě které naše země v příštích letech bude fungovat, tak by možná mezi lidmi nepanovala taková skepse, taková nedůvěra, taková nejistota, takový strach z budoucnosti, který tam dnes určitě všichni cítíme. Ten problém a rozdíl mezi námi je v tom, že my si ty obavy a nejistotu a strach veřejnosti připouštíme a vy se snažíte to ignorovat. Ale to určitě není dobrá metoda.

Myslím si, že to, co tady chybí, je jasná vize a jasné zdůvodnění toho, proč mají být dnes placeny takovéto náklady proto, aby tady v budoucnu měla naše země lepší šance na prosperitu, na stabilitu a hospodářský růst. A je to zvláštní. My jsme vládní koalici tady poskytli velký časový prostor, do debaty se mohla zapojit. A nikdo z vlády, ani premiér, ani ministr financí, žádný jiný člen vlády, koneckonců ani představitelé parlamentních frakcí vládní koalice tady nikdy nenačrtli žádnou představu budoucnosti. Dokonce když jsme tady projednávali rozpočet, tak ministr financí mluvil o tom, že on vlastně vůbec neví, co se v příštím roce bude dít. A kdo to má vědět, když ne vláda? A kdo má mít koncepci, když ne vláda České re-

publiky? A kdo má mít strategii, když ne premiér a ministr financí? Myslím si, že to je jeden z důvodů, proč tyto reformy na první pohled – a teď se nebavím o jejich detailech – působí nevěrohodně a proč tyto reformy ve skutečnosti nikoho nepřesvědčí o tom, že pomohou a že budou mít nějaké reálné výsledky.

My máme povinnost jako opozice hledat slabá místa, ale máme jako opozice také povinnost varovat, pokud se domníváme, že vláda jde špatným směrem, že dělá chyby a že do budoucna mohou tyto kroky naši zemi a naše občany poškodit. A jestliže sociální demokracie nyní kritizuje vládu, dělá to důsledně, tak dělá svoji opoziční práci a plní roli, kterou v demokracii každá opozice plnit musí. A pokud ji plnit nebude, tak to bude znamenat, že demokracie kulhá. A jestliže se vláda bude snažit opozici její roli znemožňovat a komplikovat, tak vytváří předpoklady pro to, aby demokracie degenerovala, aby demokracie odumírala, a vytváří předpoklady pro to, aby tady místo demokratického systému hrozilo riziko systému autoritativního. A to si v žádném případě sociální demokracie nepřejde. A také proto budeme i nadále velmi důsledně plnit opoziční roli vůči současné vládní koalici. Ale to neznamená, že nejsme připraveni vést dialog, hledat kompromisy a nalézat řešení, která pro zemi budou užitečná. Vždycky to ale vyžaduje dobrou vůli obou z obou stran. A já jsem nezaznamenal ani ve vystoupení ministra financí, ani pana premiéra, v žádném vystoupení, které doprovázelo tyto návrhy reforem, jsem nezaznamenal ani náznak toho, že by vláda chtěla postupovat jinak, než jak postupovala v uplynulém roce, to znamená čistě využívat většinu tady v Poslanecké sněmovně, aby prosadila vše a nemusela hledat žádný kompromis.

Víte, ono se to dá samozřejmě během volebního období takto uskutečňovat. Otázka je, jaký bude výsledek a jaké budou náklady pro naši zemi. Já se obávám, že tyto náklady pro naši zemi budou vysoké a že efektivita takového způsobu vládnutí je velmi nízká. Jestliže zde nebude snaha dohodnout se na klíčových reformách, jako je důchodová reforma, více napříč politickým spektrem, tak do budoucna ty systémy budou vystaveny nestabilitě spojené s výsledky voleb, a logicky, jestliže my jako opozice nemáme šanci tyto reformy ovlivnit, pak to bude znamenat, že budeme hledat možnosti je ovlivnit po volbách. A prostě to po volbách uděláme. Budeme to muset udělat, abychom prosadili svoji koncepci, ale efektivita pro společnost takového systému vládnutí je nízká. To bych chtěl zdůraznit a myslím si, že by bylo dobře, aby si to uvědomila jak současná vládní koalice, tak současná opozice.

Tyto návrhy, které jsou zde v Poslanecké sněmovně, s námi konzultovány nebyly, nejsou to naše návrhy, my s nimi nemáme nic společného a tímto postojem to dáváme zcela zřetelně najevo. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní vystoupí předseda poslaneckého klubu KSČM pan Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, odedávna ctím heslo, že stručnost je sestra talentu, a proto budu mluvit jen velmi krátce. Jde v podstatě o dvě věci, které vám chci sdělit v této chvíli.

Komunističtí poslanci a poslankyně jsou již třetí den přihlášení do rozpravy, ve které chtějí také splnit svoji opoziční roli, to znamená říci, co se na tzv. reformních zákonech nelíbí, jakým způsobem by to bylo třeba dělat lépe, a říci to tak, aby tomu bylo jasné a zřetelně rozumět. Jsme trpěliví, věříme, že se koneckonců dočkáme, že za tento řečnický pult se také dostaneme.

A to druhé sdělení, jen upřesnění jedné pasáže z projevu pana premiéra, který tady mluvil o tom, že pamatuje válcování 111člennou většinou v jednom z uplynulých volebních období. Pro ty, kteří tady nebyli nebo kteří už nepamatují, Vladimír Špidla v době, kdy sociální demokracie a KSČM dohromady měly po volbách 111 poslanců, vzal do vlády KDU-ČSL a Unii svobody, a teprve ke konci toho volebního období, možná z obav, že by komunistická strana měla další úspěch, tak byly přijímány návrhy, na kterých se sociální demokracie i KSČM byly schopny shodnout. Ale to byl poslední půlrok. Celé volební období stojedenáctka neplatila, platila bůhví jak a bůhví také s jakou podporou slepovaná stojednička. Při každém hlasování se tato vládní koalice obávala, jakým způsobem a proč a jak věci dopadnou, začasté hledala pomoc u ODS, začasté, když to šlo a pro nás bylo programově přijatelné, hledala i pomoc u Komunistické strany Čech a Moravy. Já si myslím, v té době, i když byla 111členná většina, tak šance na skutečně levicové vládnutí byla svým způsobem trochu propásnuta.

Věřím, že jestliže teď přicházejí takové zákony, o kterých, věřím, bude probíhat ještě rozprava, do které jsme přihlášení, že máme docela dobře našlápnuto na to, aby se – i když v historii se šance neopakují – alespoň podobný poměr sil po příštích volbách mohl zopakovat. KSČM je samozřejmě připravena levicovou politiku prosazovat i nadále.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A my tedy můžeme přistoupit k tomu, abychom hlasováním rozhodli o návrzích, které zde byly podány. Přivolám naše kolegy a kolegyně do sálu a můžeme k tomu zčerstva přistoupit.

Jako první je návrh paní poslankyně Vlasty Bohdalové, která navrhuje zařadit nový bod, a to tisk 482, Informace ministra obrany, jako 19. bod v sobotu 5. listopadu.

Vidím přihlášku předsedy poslaneckého klubu ODS pana Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09, Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Je zde veto poslaneckých klubů a o tomto návrhu nebudeme hlasovat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Antonína Pavla. Navrhuje zařadit nový bod Informace ministra vnitra jako 7. bod 4. listopadu.

Opět vidím přihlášku pana Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů TOP 09, Věcí veřejných a ODS vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ani o tomto návrhu nedám hlasovat. Dalším návrhem je návrh pana poslance Robina Böhnische, který navrhuje zařadit nový bod Informace Ministerstva životního prostředí o řešení problému se špatným životním prostředím v Moravskoslezském kraji jako 13. bod dnes od 18.30 hodin – a pan Stanjura k tomu má nějaké vyjádření.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů Věcí veřejných, ODS, TOP 09 vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: I tento návrh byl zavetován. Přistoupíme k dalšímu návrhu. Ten podal pan poslanec František Bublan. Navrhuje zařadit nový bod, tisk 437, jako 11. bod na sobotu 5. listopadu.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tento návrh byl též zavetován. Dalším návrhem je návrh pana poslance Václava Votavy. Navrhuje zařadit nový bod tisk 435 jako šestý bod v sobotu 5. listopadu. Je to návrh zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona, kterým se vyhlašuje Národní park Šumava.

Hlásí se pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem tří koaličních klubů vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh je zavetován a my přistoupíme k dalšímu návrhu, který podal pan poslanec Ladislav Šincl. Navrhuje zařadit nový bod, a to Informaci Ministerstva životního prostředí o řešení špatného stavu ovzduší v Moravskoslezském kraji.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Aby nebyly pochybnosti, jménem všech tří koaličních poslaneckých klubů vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zavetován. Další návrh je návrh pana poslance Ladislava Šince, a to za prvé zařadit nový bod za prvé Zpráva České národní banky, zřejmě tisk 400 jako 12. bod v sobotu, a druhý návrh Informace ministra životního prostředí k ovzduší. To je prakticky stejný návrh jako před chvílí. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív k prvnímu bodu. Já bych poprosil, pokud je to možné, aby akceptovali sociální demokraté, aby nevtahovali do svých obstrukcí třeba guvernéra České národní banky, protože kdybychom to schválili, tak tady na zítřek, nevím, jestli máte zajištěnu přítomnost guvernéra, takže minimálně proto jménem tří poslaneckých klubů, a to ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, vznáším námitku.

A k druhému bodu, přestože je to podruhé dokonce od toho samého poslance, dvakrát navrhuje to samé, tak já dvakrát řeknu to samé. Jménem tří poslaneckých klubů, a to ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zavetován. Dalším návrhem je návrh pana poslance Pavla Holíka na zařazení nového bodu s názvem Projednávání petice Chceme nové volby, a to jako 12. bod v pátek 4. 11. od 18.30.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem tří poslaneckých klubů, TOP 09, Věcí veřejných, ODS, vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, bylo podáno veto. Dalším návrhem je návrh poslance Jaroslava Foldyna na zařazení nového bodu Projednávání petice Zastavme devastaci naší země, a to jako 11. bod v pátek 4. 11. od 18.30.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože je pátek 4. 11. 19.34, tak z tohoto i z jiných důvodů vznáším jménem tří poslaneckých klubů námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Důležité je to, že bylo podáno veto k tomuto návrhu. Další je návrh pana poslance Karla Černého. Navrhuje zařadit nový bod s názvem Informace ministra obrany České republiky o hospodaření Ministerstva obrany, a to jako 15. bod dnešního dne od 18.30.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dalším návrhem je návrh poslance Václava Zemka, který navrhuje zařadit bod Informace ministra dopravy o stavu čerpání prostředků z evropských fondů do resortu obrany jako 6. bod v pátek 4. 11.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů TOP 09, Věcí veřejných a ODS vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dalším návrhem je návrh poslance Jeronýma Tejce. Navrhuje zařadit nový bod sněmovní tisk 475 jako první bod 5. listopadu. Chce-li Sněmovna, mohu upřesnit. Je to návrh poslanecký na přiznání zákona o přiznání k registrovanému majetku atd.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů Věcí veřejných, TOP 09 a ODS vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dalším návrhem je návrh paní poslankyně Miloslavy Emmerové. Navrhuje zařadit nový bod, tisk 448, a to jako 5. bod na 5. 11.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem tří poslaneckých koaličních klubů vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zavetován. Přikročíme k dalšímu návrhu. Ten podal pan poslanec Roman Váňa a týká se zařazení nového bodu s názvem Informace ministra obrany o pořizovací ceně a provozuschopnosti letounů CASA. Jako 14. bod v pátek od 18.30 hodin.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem klubu ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: I tento návrh je zavetován. Další návrh podal pan poslanec Antonín Sedá. Jde o zařazení nového bodu s názvem Situace v resortu Ministerstva obrany a Armády České republiky jako 16. bodu v pátek 4. 11. od 18.30 hodin. Ovšem potom je zde zřejmě ještě návrh na sobotu 5. listopadu od 12 hodin.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám k oběma alternativám stejné sdělení. Jménem tří poslaneckých koaličních klubů vznáším námitku, jak alternativně jedna zařazení dnes, tak alternativně dvě zařazení zítra.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Návrh byl zavetován. Dalším návrhem je návrh poslance Michala Haška. Ten navrhuje zařadit nový bod Informace ministra zdravotnictví o záměru optimalizace akutní lůžkové péče ve veřejných nemocnicích v České republice jako poslední bod schůze.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, jestli by to bylo letos. Nejen z tohoto důvodu jménem tří poslaneckých koaličních klubů vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dalším návrhem je návrh poslankyně Miroslavy Strnadlové. Navrhuje zařadit nový bod s názvem Výzva českých sportovců Hvězdy nepadají z nebe na pořad této schůze jako 6. bodu v pátek 4. 11. od 18.30 hodin.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09, Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jestli jsem uvedla paní poslankyni Emmerovou jako Miloslavu, tak se omlouvám. Samozřejmě, že vím, že se jmenuje Milada.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Adama Rykaly. Ten navrhuje zařadit nový bod Informace ministra průmyslu a obchodu o likvidaci nebezpečných kalů z lagun v Ostravě jako 9. bod v pátek 4. 11. od 18.30.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů Věcí veřejných, TOP 09, ODS vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dalším návrhem je návrh paní poslankyně Hany Orgoníkové. Navrhuje zařadit nový bod

Informace ministra školství Josefa Dobeše k čerpání finančních prostředků z fondů EU, a to jako třetí bod v sobotu 5. 11.

Pan předseda Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů TOP 09, Věcí veřejných a ODS vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh byl zavetován. Dalším návrhem je návrh pana poslance Miroslava Váni. Navrhuje zařadit nový bod, a to tisk č. 402, Zpráva České národní banky o dohledu nad finančním trhem, a to jako sedmáctý bod v sobotu 5. 11. Navrhovatelem je pan poslanec Miroslav Váňa.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem třech poslaneckých klubů, a to ODS, Věcí veřejných a TOP 09 vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zavetován. Dalším návrhem je návrh poslance Pavla Ploce. Navrhuje zařadit nový bod, a to sněmovní tisk č. 507, Zpráva vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv, a to jako šestnáctý bod v sobotu 5. listopadu.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A nyní budeme pokračovat. Dalším návrhem je návrh pana poslance Václava Neubauera. Ten navrhuje vyřadit bod již schváleného pořadu, a to bod 94, č. tisku 407. Tento návrh podrobíme hlasování. Prosím, abyste se dostavili do sálu....

Já vás odhlásím. Prosím, znovu se zaregistrujte hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na vyřazení bodu z již schváleného programu. Jde o bod 94, číslo tisku 407.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo tento návrh podporuje? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 286 z přihlášených 139 poslanců pro 49, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Romana Sklenáka. Navrhuje vyřadit bod z již schváleného pořadu. Je to bod 97, tisk č. 411.

O tomto rozhodneme hlasováním, které jsem právě zahájila. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 287 z přihlášených 139 poslanců pro 48, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Jiřího Zemánka. Navrhuje vyřadit bod z již schváleného pořadu, a to bod č. 92, číslo tisku 377, o dani z přidané hodnoty.

O tomto rozhodneme hlasováním, které jsem právě zahájila. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 288 z přihlášených 139 poslanců pro 48, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Ladislava Velebného. Navrhuje vyřadit bod č. 100, tisk 414, o důchodovém spoření. O tomto budeme hlasovat.

Hlasování zahajuji. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 289 z přihlášených 139 poslanců pro 49, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh paní poslankyně Dany Váhalové. Navrhuje vyřadit z již schváleného pořadu bod 91, jde o tisk 373. Jde o návrh novely zákona o zaměstnanosti.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 290 z přihlášených 139 poslanců pro 49, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh poslance Jaroslava Vandase. Navrhuje vyřadit z pořadu bod č. 99, sněmovní tisk 413, o doplňkovém penzijním spoření.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 291 z přihlášených 139 poslanců pro 49, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Jiřího Petrů. Navrhuje zařadit nový bod, a to čerpání prostředků EU jako druhý bod 5. 11. Hlásí se pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan předseda jménem poslaneckých klubů zavetoval, nebudeme tedy tento návrh hlasovat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Ivana Ohlídala. Navrhuje

zařadit nový bod s názvem Informace ministra školství o kariérním řádu ve školství, a to jako osmý bod v pátek 4. 11. od 18.30 hodin.

Pan předseda Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zavetován. Přistoupíme k dalšímu návrhu, který podal pan poslanec Alfréd Michalík. Navrhuje zařadit nový bod, a to tisk č. 455, jako třináctý bod 5. 11. Jde o zprávu České národní banky.

Prosím, pane předsedo Stanjuro.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože to je totožný návrh, jako už přednesl některý z kolegů v předchozích minutách, tak mám stejné stanovisko. Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh zavetován. Dalším návrhem je návrh Stanislava Křečka. Je to návrh na zařazení nového bodu, tisk č. 484, jako osmý bod 5. listopadu. Jde o návrh Libereckého kraje na trestní zákon.

Prosím, pan Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: I když věřím, že s hejtnem Libereckého kraje jste domluvení, že by byl ochoten zítra přijat a čekat dvanáct, čtrnáct, šestnáct hodin, než přijet na řadu, ale i tak vznáším jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přistoupíme k dalšímu návrhu. Ten podal pan poslanec Jan Látka a jde o vyřazení bodu již schváleného pořadu, jedná se o vyřazení bodu č. 88, sněmovní tisk č. 410, vládní návrh na vydání zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů. O tomto vyřazení rozhodneme hlasováním.

Hlasování zahajuji, ptám se kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 292 z přihlášených 142 poslanců pro 48 proti 92. Návrh nebyl přijat.

Další návrh podala paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Navrhuje vyřadit bod 93, tisk 408, o zdravotních službách.

O tomto návrhu zahajuji hlasování, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 293 z přihlášených 143 poslanců pro 48, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Petra Hulinského, který v písemné podobě zní na zařazení, nicméně z vystoupení pana poslance Hulinského vyplynulo, že naopak žádá vyřadit bod č. 413 – penzijní spoření.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 294 z přihlášených 143 poslanců pro 48, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Je zde poslední návrh. Ten podal pan poslanec Miroslav Svoboda. Navrhuje zařazení nového bodu, a to bodu s názvem Vývoj inflace v České republice, jako pátý bod 4. 11.

Slovo má pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, nikdy bych nevěřil, jak je těžké říkat pořád totéž. Připadám si opravdu dnes jako Bohuslav Sobotka. Ale naposled... (Hlasitý smích, potlesk z řad koalice.) Dnes naposled říkám, že jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, tak jak zde byly podány, a můžeme se vrátit

do sloučené rozpravy k bodům 87 až 100,

kteřá byla včerejšího dne přerušena. Já prosím, aby mi byly dodány přihlášky do této rozpravy. (Krátká prodleva.) Prosím, krátkou technickou přestávku, než mi budou přihlášky doručeny. (Krátká prodleva.)

Jak vidno, přihlášky jsou a jako první vystoupí paní poslankyně Marková Soňa. Já tady vidím faktickou – pan poslanec Michal Hašek. Ne. Tak volám paní poslankyni Soňu Markovou k jejímu vystoupení.

Prosím, aby tabule byla upravena, nebo alespoň můj displej upraven na časomíru 10 minut. Děkuji.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se jménem poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy vyjádřila k zákonům, které se týkají zdravotnictví. Velmi mě mrzí, že jsme byli omezeni tím časem, protože si myslím, že pokud chceme jedno stanovisko za klub, tak že to zase bychom nechtěli tak moc. Nicméně dovoluji

mi, abych se... (Poznámka z okolí.) Prosím? (Poznámka z okolí, že pokud jde o stanovisko klubu, není to omezeno žádnou dobou. Hlas: Stanovisko klubu je bez omezení.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud paní poslankyně vystupuje se stanoviskem klubu, tak prosím nepřihlížejte k té časomíře. Samozřejmě teď ji mažu a vaše vystoupení není časově omezené.

Poslankyně Soňa Marková: Dobře. Děkuji. Jsem ráda, že... (Reakce na poznámku z okolí.) Dokonce ke každému bodu. To se nebojte, to bych vás zase tak úplně neobtěžovala. Přesto děkuji za vstřícnost, nebojte se, rozhodně tady nehodlám předčítat žádné dalekosáhlé projevy, nicméně bych si dovolila vyjádřit se k zákonu o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování a potom tedy ještě jednou bych využila svůj čas k tomu, abych se vyjádřila i k zákonu o zdravotnické záchranné službě. (Neustálý hluk v sále. Řada poslanců opouští jednací sál.)

Domnívám se, že právě tyto zákony jsou páteří našeho vyjádření ke zdravotnictví. Jsem ráda, že jste byli ke mně tak vstřícní, ale domnívám se, že bychom mohli i snížit hladinu hluku natolik, abychom se vzájemně neobtěžovali.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, já požádám naše kolegy a kolegyně, aby se opravdu pokud možno ztišili nebo aby alespoň na chvíli opustili jednací sál, abychom tady ve snesitelné atmosféře mohli pokračovat.

Doufám, že se nám to společnými silami podařilo, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Včera na zdravotnickém podvýboru jsme probírali právě hladiny hluku, limity a víme velmi dobře, že vysoká hladina hluku může způsobit i kardiovaskulární choroby a další věci. Takže děkuji.

Zákon zamítnutý Senátem má spolu se zákonem o specifických zdravotních službách a o zdravotnické záchranné službě nahradit dle mínění vlády překonaný zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních. Spolu se změnovým zákonem a další novelou zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, tvoří druhou část takzvané zdravotnické reformy. Reformy, kterou si ve skutečnosti velká část občanů České republiky nepřeje a vláda ji pro jistotu neprodiskutovala s opozicí, s odbory, s patientskými organizacemi ani s odbornou veřejností.

Již takzvaná první část reformy, protlačená Poslaneckou sněmovnou poněkud nestandardním způsobem a určitou arogantní silou, je podle

mínění mnohých na hranici ústavnosti, a to především zrušením § 13, který zamezoval placení si za zdravotní péči, i když ta je garantována článkem 31 Listiny základních práv a svobod a ta je zase součástí dosud platné ústavy.

Druhým krokem, o kterém se domníváme, že je na hranici ústavnosti, je stanovení nároku pacienta, tedy toho, na co má pacient nárok z veřejného zdravotního pojištění, takzvaného standardu, a to ne zákonem, ale podzákonnou normou. Stanovení toho, co bude nadstandardem je však prozatím v nedohlednu. Odborné společnosti oznámily, že to do konce roku nestihnou. Pan ministr zatím tedy pouze odhaduje, že příští rok se od pacientů vybere za nadstandard zhruba 200 milionů Kč. Připlácelo by se podle jeho slov například na lehčí sádku, lepší čochy a klouby a zřejmě i na část robotických operací. V 290miliardovém zdravotnickém rozpočtu však bude zmíněných 200 milionů tvořit asi 0,7 promile. Vládní koalice je ale zastáncem hesla – zřejmě – nemusí přšet, jen když kape a schválně nejasně nastavená pravidla budou znamenat stále vyšší nároky na peněženky těch, pro které je zdravotní péče nezbytná. Pacientům se tak bude dostávat zdravotní péče ne podle jejich potřeb, skutečných potřeb, ale podle finančních možností.

Před nástupem do zdravotnického zařízení si tedy budou muset pacienti především přečíst sazebníky s cenami, které si budou vytvářet individuálně samy nemocnice. S trochou nadsázky lze tuto situaci charakterizovat slovy prof. Žaloudíka otištěnými v jednom z médií: “Lehčí sádka však nyní povýší nejen na vytoužený materiál, ale také na symbol nadstandardu a memento proměn zdravotnictví pro všechny voliče, kteří z těch i oněch důvodů dále potáhnou své těžké sádky. Za trest, že nejsou zdravější, že nerestituovali, že lépe nespekulovali, nebyli obratní v privatizačních vlnách, investování nebo v čerpání fondů, že výhodněji nepodnikali, nejlépe s veřejnými prostředky.”

Nelze souhlasit s navyšováním již dnes pro mnohé neúnosné, protože průměrné 17procentní, spoluúčasti pacientů. Nebyla nám předložena jasná analýza dopadů spoluúčasti na některé skupiny občanů – zdravotně postižených, chronicky nemocných a nízkopříjmových. Připomínám, že na tuto panem náměstkem Noskem několikrát přislíbenou analýzu čekám doposud. Česká republika je tak nyní jedinou zemí ve vyspělé Evropě, která nemá stanoveny limity na spoluúčast při pobytu v nemocnici. Dnes existující tzv. sociální limit dlouhodobě prokazuje svoji opodstatněnost. Přitom do tohoto limitu nejsou započítávány všechny poplatky a veškerá spoluúčast.

Již při minulých projednáváních jsem hovořila o tom, že Ministerstvo zdravotnictví ve spěchu a velmi arogantně předložilo v podstatě polotovar. O tom svědčí i samotná důvodová zpráva, která obsahuje i připomínku Ministerstva financí. Cituji: “S ohledem na značný rozsah materiálu by

důvodová zpráva měla mít větší informační přínos, např. obsahovat přehled dotčených právních předpisů a nově zaváděných pojmů. Doporučujeme, aby byl zpracován přehled nového názvosloví a případnou změnou věcného obsahu.”

Důvodová zpráva také mluví o tom, že se navrhovanou právní úpravou sleduje dosažení úrovně poskytování zdravotních služeb s úrovní srovnatelnou v tradičních ekonomicky vyspělých zemích Evropské unie. Myslí se tím v zemích EU 15, kde se ale do zdravotnictví dává průměrně 10 % hrubého domácího produktu, a u nás je to pouhých 7 %. Přesto úroveň našeho zdravotnictví je prozatím srovnatelná. Ministerstvo zdravotnictví tak chce podle mého názoru srovnat pouze výši spoluúčasti a pacienti si zaplatí za to, co bylo dosud hrazeno z veřejného zdravotního pojištění, to znamená, že se v podstatě rozděluje zdravotnictví na to pro bohaté a ty, kteří nebudou mít dost peněz v peněžence nebo na připojištění. Bohužel paragraf o finanční dostupnosti bychom v tomto zákoně hledali marně. Občané, kteří nedosáhnou ani na průměrnou mzdu, i když jich jsou dvě třetiny, totiž tuto vládu a pravicovou část Poslanecké sněmovny patrně vůbec nezajímají.

Návrh zákona o zdravotních službách, jak již bylo řečeno, ruší zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a přitom podle názoru některých odborníků nepřijímá tento nový zákon všechna důležitá ustanovení. Dosavadní komplexní pojetí péče o zdraví všech občanů se redukuje na zdravotní služby o nemocného jedince. Ministerstvo zdravotnictví se vzdává koordinační funkce ve zdravotnictví a zbavuje se zodpovědnosti za rozvoj tohoto pro lidi tak důležitého oboru. Ruší se účast profesních organizací a profesních občanských sdružení na zabezpečení odbornosti jejich členů k výkonu povolání, tvorbě sazebníků, které souvisejí s výkony zdravotní péče, tvorbě cen léčiv a zdravotních prostředků, tvorbě obecně závazných právních předpisů, udělování oprávnění k provozování nestátních zdravotnických zařízení, výběrových řízení na obsazování vedoucích funkcí ve zdravotnictví. Ruší se tato důležitá ustanovení o zdravotnických zařízeních a pravomocích ministerstva. Zdravotnická zařízení se zřizují, spravují, provozují a ruší podle jednotných celostátních zásad stanovených Ministerstvem zdravotnictví pro uspořádání a rozvoj sítě zdravotnických zařízení, pro organizaci a provoz těchto zařízení, pro jejich typy a označení, funkční náplň, členění normativy a standardy jejich vybavení.

Druhé, co se ruší a patří to do pravomoci ministerstva, že Ministerstvo zdravotnictví je oprávněno zakázat zřízení, stavbu nebo provoz zdravotnických zařízení, jež by bylo v rozporu s těmito zásadami. Tady máme důkaz toho, že Ministerstvo zdravotnictví se skutečně vzdává své koordinační funkce ve zdravotnictví, a tím se také zbavuje své zodpovědnosti.

Druhá námitka a důvod, proč kritizujeme zákon o zdravotních službách, je, že návrh zákona zásadním způsobem oproti dosavadnímu zákonu č. 20/1966 snižuje právo pacientů na kvalitní péči lege artis. Nová definice tohoto pojmu, kdy pacient má právo na péči na náležitě odborné úrovni, kterou se rozumí poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti, znamená – a zdůrazňuje objektivní možnosti – ve skutečnosti veliký problém. Pod pojem konkrétní podmínky a objektivní možnosti je totiž možné zahrnout cokoli a vymahatelnost nároku pacienta na kvalitní péči je tím velmi omezená. Znamená to, že i když jedním z důvodů, proč tento zákon měl být přijat nebo má být přijat, je to, že je to určeno pro pacienty, tak vlastně práva pacientů se dále výrazně omezují. V podstatě se ruší svobodná volba lékaře, pacient se musí řídit vnitřním řádem zdravotnického zařízení, který může práva pacientů výrazně omezit sám o sobě.

Ani navrhovaná “lepší možnost” stěžovat si na lékaře prostřednictvím ošetřujícího lékaře nakonec nepovede ke zlepšení. V procesu vyřizování stížností se nakonec promlčí lhůta k uplatnění nároku pacienta u soudu. Právo na tzv. druhý názor nebude příliš platné, když ke druhému názoru nelze udělat doplňková vyšetření.

Třetí důvod. Zákon podle našeho názoru, a nejenom našeho názoru, nepřipustným způsobem zasahuje do soukromí občanů v té nejcitlivější oblasti, kterou jsou informace o zdravotním stavu a o rodinné anamnéze. Je problematické, aby bez souhlasu občanů byla vytvářena obrovská databáze obsahující veškeré údaje související se zdravotním stavem a onemocněním, způsoby léčby sociodemografické a diagnostické údaje, osobní, rodinnou a pracovní anamnézu pacienta včetně posouzení jeho aktuálního zdravotního stavu, údaje o poskytovaných službách, veškeré identifikační údaje pacienta včetně jeho rodného čísla a veškeré údaje o lékařích, kteří péči poskytovali. Tato databáze nemá ve světě obdoby a znamená obrovské nebezpečí zneužití, zvlášť pokud by neměla být nijak zvlášť zabezpečena a spravována nějakou ministerstvem určenou firmou a bude k ní mít přístup velké množství lidí. Občané mají ústavní právo na ochranu soukromí a toto by mohlo znamenat nepřipustný zásah do ochrany soukromí.

Lékaři pak považují za nepřipustný i zásah do soukromí zdravotníků v souvislosti s registrem zdravotnických pracovníků.

Lékaři také upozorňují na to, že zákon dále zavádí nové povinnosti v oblasti administrativní zátěže pro lékaře. Povinné sepisování individuálního léčebného plánu pro pacienta, povinné zasílání údajů do národního informačního zdravotnického systému, povinné zveřejňování veškerých i citlivých údajů o zdravotnících na internetu. Hodnocení kvality

a bezpečí poskytovaných služeb, povinné nabízení sortimentu poskytovaných zdravotnických služeb atd. Je otázkou, zda všechny tyto povinnosti nezpůsobí, že lékaři budou mít mnohem méně času na vlastní léčení pacientů.

Problémovou se pak jeví i skutečnost, že za porušení i těchto administrativních povinností hrozí lékařům statisícové pokuty a při opakovaném porušení také odebrání licence. Nikdo z nás pacientů se jistě nebrání vyšší kvalitě poskytované zdravotní péče, ale jestli tady nevytlíváme s vaničkou i dítě?

Pátý důvod. Zákon také nepokrytě zvýhodňuje velké poskytovatele zdravotních služeb, zejména zdravotnické řetězce. Jak si jinak vysvětlit fakt, že poskytovateli – zdravotnickému řetězci, postačí jeden odborný zástupce pro všechna zdravotnická zařízení stejně jako té nejmenší praxi s jedním lékařem a jednou sestrou? Také povinné registrace všech zdravotnických zařízení nemusí znamenat pouze novou administrativní zátěž, ale i možnost opakovat výběrová řízení. Protože pojišťovna nemusí ze zákona navázat smlouvu s nově registrovaným zařízením, udělení licence není nárokové. A brání se i kraje. Jestliže by povinnost všech zdravotnických zařízení do devíti měsíců byla požádat správní orgán o povolení k činnosti a předložit k tomu spoustu podkladů, které jsou již dávno na těchto registračních místech uloženy, tak by to mohlo znamenat také zahlcení krajů tisíci žádostmi o povolení činností nestátního zdravotnického zařízení a dalšími tisíci přílohy. Je tedy cílem tohoto zákona potrestat krajské úředníky? Vždyť současné krajské úřady, potažmo odbory zdravotnictví a jejich zaměstnanci, tuto činnost provádějí ze zákona již téměř deset let. Tato činnost je také soustavně metodicky vedena úředníky Ministerstva zdravotnictví a může jimi být také kontrolována.

Další důvod, který bych uvedla na podporu svého zamítavého stanoviska k tomuto zákonu. Tato nová definice zdravotnických zařízení jako prostoru k poskytování zdravotní péče. Mnozí odborníci ji považují za špatnou a může vést k rozsáhlejšímu pronajímání prostor nemocnic k poskytování péče specialistům. Může tak vzniknout řada sporů z hlediska odpovědnosti za případné způsobené škody. Zda půjde o škody způsobené lékařem specialistou, případně škodu z infekce z pronajatých prostor, či chybu najatého personálu. Zdravotnické zařízení by mělo tedy zahrnovat i personální a technický aspekt, nejenom budovu.

Také sankce jsou podle našeho názoru nepřiměřené velikosti zdravotnického zařízení a mohou být proto likvidační pro malé praxe. A prostor pro správné uvážení úředníka, kdy může určit rozsah pokuty v rozmezí od nuly do sta tisíc, nebo dokonce až milion korun, vytváří podle mého názoru prokorupční prostředí. Zneužitelná pro likvidaci konkurence je i

možnost odebrání licence zdravotnickému zařízení za pochybení jednoho zaměstnance při požití alkoholu.

Také není zřejmé, co bude následovat po odmítnutí pacienta z důvodu nedodržování léčebného režimu nebo plánu. Ustanovení, že pacient musí s poskytováním zdravotní služby svobodně a informovaně souhlasit, vzbuzuje pochybnosti, protože není jasné, co se stane, když souhlasit nebude. V zákoně je také zakotvena povinnost poskytovatele zajistit péči o pacienta, ale současně i právo zdravotníka odmítnout poskytnutí této péče v případě ohrožení života zdravotníka. Tento rozpor není v zákoně jasné dopracován.

V obrovské množství paragrafů se tak skrývá mnoho pastí, nesrovnalostí a problémů. Připomenu ještě, a již jsem to tady připomínala, ale nedá mi to, svérázný příspěvek k prorodinné politice v podobě rušení jeslí jako zdravotnických zařízení a jejich nahrazení pouze vázanou živností péče o dítě do tří let věku v denním režimu. Touto změnou dojde k výraznému nárůstu cen za služby v těchto zařízeních, protože jesle jako zdravotnická zařízení byly osvobozeny od daně.

Vážný problém spočívá i v dalších finančních nákladech, které budou nést kraje v případě přijetí zákonů o zdravotnické službě, ale i o specifických zdravotních službách. Jsou to nevyčíslené náklady z rozpočtů krajů. Nové povinnosti pro kraje. Úřady musí předávat o všech poskytovatelích zdravotních služeb na území kraje do národního registru poskytovatelů atd.

Komunistická strana Čech a Moravy opakovaně a důrazně odmítá takto nepromyšlenou a konsenzuálně neprojednanou reformu zdravotnictví, a to nejenom z věcných důvodů, ale i kvůli způsobu, jak byla předložena a prosazena tady v Poslanecké sněmovně. Jenom připomínám, že skutečně není pravda, že bychom měli dostatek času na prostudování těchto zákonů. Na prostudování všech zákonů jsme dostali týden. Já jsem si poctivě tyto zákony četla, podtrhávala, ale víc než to jsem nemohla udělat, protože na porovnání, na možnost prokonzultování s odborníky nám již nebyl dán čas. Také ve zdravotním výboru, jehož všech jednání jsem se účastnila, nebylo možno všechno projednat a prodiskutovat, bylo opět málo času. A to i z toho důvodu, že nám byly předkládány pozměňovací návrhy na poslední chvíli. Nebylo možno je projednat. O to více mě mrzí to, že poslanci a poslankyně vládní koalice, kteří také nemohli mít čas na prostudování těchto pozměňovacích návrhů v samotném zdravotním výboru, a jsou to lidé, kterých si velmi vážím, jsou to vzdělání, jsou to lékaři, jsou to lidé, kteří jsou vážení ve svých oborech, přesto bez toho, že by měli dostatečně vše prostudováno, kývli, jako kdyby nebyli vzdělanými lidmi, ale ovcemi, které dostaly něco nařízeno. Ještě horší potom byla situace tady v Poslanecké sněmovně, kdy byly zkracovány lhůty a nebyla nám dána možnost k projednání. Myslím, že bychom si mohli vzít příklad z jiných zemí,

například z Holandska, kde zdravotnická reforma byla projednávána mnoho let, než se k ní vůbec přistoupilo. A tento spěch myslím si, že skutečně není na místě.

Důvod, který ještě uvedu v závěru, proč odmítáme tyto zákony, je ten, že skutečně celek, který má nahradit zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v podobě zákonů o zdravotnických službách, specifických zdravotních službách a o zdravotnické záchranné službě, že tady jde i o samotnou podstatu zákona, kdy se z péče stává služba, tedy něco, co evokuje už samotný pocit, že za službu je nutné platit. A bohužel, podle vašich představ, dámy a pánové z vládní koalice, je nutné platit čím dál více. Zdravotnictví však nikdy nemůže být běžnou službou a zdraví nikdy nebude zbožím.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni Markové, která vystoupila se stanoviskem klubu KSČM.

Dámy a pánové, v průběhu vystoupení paní poslankyně Markové jsem dostala informaci o přítomnosti senátorů pověřených informovat Sněmovnu o průběhu projednávání zákonů v Senátu. Protože u návrhů zákonů vrácených a zamítnutých Senátem není účast senátorů nutná, o to více si jejich přítomnosti vážím. Všechny přítomné pány senátory a senátorky zde vítám. Postupně je požádám o jejich vystoupení. Dříve než se tak stane, hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní a pánové, já jen s faktickou poznámkou vzhledem k tomu, že jsem nemohl reagovat nijak v době nediskuse na některá vystoupení. Nechci si zvyknout na nechutné okřikování bez omluvy.

Za prvé, ani my nemůžeme zabránit vládní koalici, aby se znemožnila, a panu ministru financí to znemožnění také nemohu přát ani ho nějakým způsobem chránit vzhledem k tomu, jakým způsobem jsme se rozhodli v tuto chvíli projednávat tyto návrhy zákonů. Uvidíme, jestli Ústavní soud bude aktivistický, jak tady vyzýval pan kolega Polčák, a nebo to budou soudci, kteří budou rozhodovat podle Ústavy České republiky.

A na závěr své faktické poznámky bych chtěl požádat pana předsedu vlády, aby on konkrétně se neoháněl legitimitou, protože legitimita je něco, co vychází z vůle občanů. A to pokřivení a rozdíl mezi volebními programy koaličních stran a vládním prohlášením, respektive realizací vládního prohlášení, je tak velké, že legitimita této vlády už je dávno pryč. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A nyní prosím

pana senátora Miroslava Antla. Toho tu nevidím, ale pan senátor Jiří Dienstbier se jistě ujme i jeho role.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, nebo člene vlády, vážené poslankyně a poslanci, jak už bylo řečeno, měl bych tady za senátora Antla přednést zprávu se zdůvodněním stanoviska Senátu, proč tento zákon byl vrácen Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem. Přesto si na začátek nedovolím jednu poznámku.

Na začátku jste schválili, jak tady někteří naznačují, že máme časové omezení 10 minut. Je pravda, že k některým zákonům, které mají poměrně zásadní rozsah a zásadní význam, těžko můžeme sdělit v deseti minutách vyčerpávajícím způsobem důvody, proč se tak stalo, a seznámit vás s argumenty, které zazněly při projednávání v Senátu. Myslím si, že to není důstojné ve vztahu obou komor, a že se takto chováte k Senátu a jeho zástupcům, nepovažuji za vhodné. Je pravda, že to není nic proti omezení, která tady byla stanovena ve sloučené rozpravě. Myslím si, že demokracie vyžaduje dodržování demokratických pravidel a slyšení všech, kteří by měli být slyšeni.

Nyní se pustím k vlastní zprávě, původně zpracované senátorem Antlem.

Usnesením Senátu Parlamentu České republiky č. 325 na 12. schůzi konané dne 6. října 2011 k návrhu zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů byl vrácen návrh tohoto zákona Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR ve znění těchto přijatých pozměňovacích návrhů.

1. V § 1 na konci odstavce 2 doplnit věty: "Ředitelem může být jmenován občan, který vedle splnění požadavků stanovených zákonem upravujícím služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů získal vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo. Ředitelem nemůže být jmenován ten, kdo byl v předchozích pěti letech příslušníkem Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky a nebo zaměstnancem České republiky zařazeným k výkonu práce v některém z těchto bezpečnostních sborů."

2. V § 69 odst. 1 slova "do 30. listopadu 2011" nahradit slovy "do 31. prosince 2011".

3. V § 71 odst. 2 až 4 vypustit a zároveň zrušit označení odst. 1.

4. V § 72 bod 2 vypustit. Následující body 3 až 18 označit jako body 2 až 17.

5. Za § 72 vložit nový § 73, který včetně nadpisu bude znít: § 73 Přechodná ustanovení.

Trestní řízení, jehož úkony zahájila Inspekce Policie České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, koná Generální inspekce

bezpečnostních sborů, jedná-li se o trestný čin příslušníka Policie České republiky nebo o trestný čin zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky.

Odst. 2. Trestní řízení, jehož úkony zahájil pověřený orgán Vězeňské služby České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, koná Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Odst. 3. Vede-li ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona útvar Policie České republiky trestní řízení o trestním činu celníka, příslušníka Vězeňské služby České republiky a nebo zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Celní správě České republiky, ve Vězeňské službě České republiky nebo v Policii České republiky, informuje o této skutečnosti Generální inspekci bezpečnostních sborů. O tom, který policejní orgán bude v řízení pokračovat, rozhodne státní zástupce.

V § 99 se v odst. 1 slova "1. ledna 2012" nahradit slovy "1. února 2012".

V § 99 odst. 2 slova "30. června 2012" nahradit slovy "31. července 2012".

K odůvodnění těchto pozměňovacích návrhů uvádí pan senátor Antl, který tyto pozměňovací návrhy na ústavněprávním výboru podal, a následně byly schváleny Senátem.

K bodu 1. Pozměňovacím návrhem se zavádějí dvě podmínky pro jmenování ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů. První návrh na nastavení kvalifikační podmínky spočívá v tom, že ředitel Generální inspekce musí mít vysokoškolské právnické vzdělání, přičemž je nutno rozlišit magisterský a bakalářský studijní program a studijní obor podle ustanovení vysokoškolského zákona, a tím zabránit záměně právnických studijních programů úrovně bakalář a magistr. Tento stupeň vzdělání je nezbytný vzhledem k náročným a odpovědným úkolům, které má ředitel Generální inspekce dle zákona plnit. Jde sice o službu, která měla být zejména vyšetřovacím orgánem, ale vybaveností svých pravomocí mnohdy činí nad státním zastupitelstvím, které je dozorovým orgánem v trestním řízení odpovědným za průběh a výsledky vyšetřování, avšak návrh Generální inspekce z jeho dozoru poněkud vybočuje. Mimo jiné poukazuje pan senátor Antl na možný vstup do daňových věcí, který by správně měl být v trestním řádu, a spadat tedy do dozorových kompetencí státních zástupců. Jde o výrazný průlom do stávající praxe, když jde sice o účinný nástroj boje s korupcí, avšak patří systematicky do trestního řádu.

V navrhovaném § 40 zákona a § 97 odst. 3 jde o diskutovaný přístup Generální inspekce bezpečnostních sborů a Policie České republiky k informacím správce daně získaným při správě daní. Jednoznačně zde jde o účely trestního řízení, a proto by toto oprávnění mělo být začleněno do trestního řádu, a to pro oba dotčené orgány činné v trestním řízení jedním

zmocněním. Takový postup se vymyká přímému dozoru státního zástupce v trestním řízení, omezují se procesní práva účastníků a podobně. Systémové řešení mělo být odloženo do připravovaného velké revize trestního řádu, respektive mohlo se objevit ve střední novele trestního řádu, kterou dnes projednal Senát Parlamentu České republiky. Když by mělo jít o systémové protikorupční a kontrolní ustanovení především jako institut trestního procesu v trestním řádu. Nakonec bylo od pozměňovacího návrhu, kterým by došlo k vypuštění inkriminovaných ustanovení výše zmíněných. Proto jest alespoň navrhováno zúžení kvalifikačních podmínek, které by splňoval například státní zástupce či soudce, jak je tomu v zahraničí, a to s ohledem na odpovědnost za řádné, správně provedené a důkazně využitelné vyšetřování a úspěšné soudní řízení. Pan senátor Antl dodal, že úspěšné soudní řízení je skončeno důsledným, rychlým a přísným odsouzením viníků.

K tomu se pro úplnost poukazuje na skutečnost, že se tímto sice omezuje výčet možných kandidátů, ale i takové podmínky by stejně splňovaly tisíce uchazečů. S ohledem na velice významné kompetence a možnosti v rámci prověřování a vyšetřování, jakož i pro zamýšlenou úspěšnost inspekční činnosti, je nezbytně nutné, aby v čele tohoto útvaru stál právník, nejlépe se zkušenostmi z trestního řízení a dokazování, který by mohl kontrolovat, zda například nové nástroje, vymykající se z dozoru státního zástupce nad vyšetřováním, nejsou zneužívány.

Jak bylo i na schůzi pléna Senátu zdůrazněno, Generální inspekce bezpečnostních sborů je, tak jak je tento zákon připraven, velmi specializovaným orgánem činným v trestním řízení. Pokud tento orgán provádí trestní řízení v takto specifických situacích, pak požadavek, aby jeho ředitel měl právní vzdělání, je naprosto logický.

Druhá doplňovaná podmínka vyžaduje, aby funkci ředitele nezastávala osoba, která je nebo v předchozích pěti letech byla příslušníkem nebo zaměstnancem bezpečnostního sboru, tj. Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky. Zabraňuje se tak nežádoucímu personálnímu propojení kontrolujících a kontrolovaných osob. Pokud tam tato podmínka nebude, může se stát, že do Generální inspekce například nastoupí lidé z bývalého vedení Ministerstva vnitra i z Policejního prezidia Policie ČR a začne si vyřizovat účty např. se současným vedením Ministerstva vnitra i policie. Česká republika skutečně naléhavě potřebuje stabilizovanou policii, ale i ostatní bezpečnostní sbory.

Senátorky a senátoři, ale i poslankyně a poslankyně, kteří se zajímají o občany svých volebních obvodů a o situaci ve svých regionech, musí vědět, že se bezpečnostně dostáváme do nenapravitelných až neřešitelných problémů s kriminalitou a s veřejným pořádkem. Inspekce

ministra vnitra a nově Generální inspekce bezpečnostních sborů musí být nezávislým, respektovaným až obávaným – v dobrém slova smyslu – účinným nástrojem mj. právě v boji proti korupci.

K bodům 3 až 4. Tato část přechodného ustanovení k části první zákona popisuje nakládání s případy trestního řízení zahájeného orgánem činným v trestním řízení, jehož působnost ve věci zaniká k začátku účinnosti zákona. Předmětné ustanovení by ovšem mělo být správně systematicky vloženo až za část druhou, tj. za změnu trestního řádu, kde se změny působnosti policejních orgánů přímo stanoví. Tuto legislativní nesprávnost, resp. pochybení, se snažíme napravit pozměňovacím návrhem, tj. technicky přesunem na správné místo.

K bodu 5 pozměňovacích návrhů. Zde legislativní problém spočívá v tom, že v § 158 trestního řádu se na konci odstavce 1 doplňuje věta: "Pověřené orgány Vězeňské služby ČR neprodleně informují Generální inspekci bezpečnostních sborů, jakmile zahájí takové šetření." Jedno z významnějších ustanovení trestního řádu, tj. obecná úprava prověřování podezření ze spáchání trestného činu, bylo v Poslanecké sněmovně PČR doplněno z hlediska úrovně obecnosti –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane senátore, promiňte, deset minut uplynulo.

Senátor Jiří Dienstbier: Ano, dobře. Tak já ještě alespoň zkonstatuji, že poslední změna se týkala účinnosti vzhledem k tomu, že v případě vrácení Senátem do Sněmovny by se nemuselo stihnout to pevně stanovené datum účinnosti 1. ledna 2012, proto se tam dala variabilní účinnost v závislosti na vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. To byl pan senátor Jiří Dienstbier a prosím nyní paní senátorku Dagmar Terelmešovou, ale ta není přítomna, takže místo ní je zde paní senátorka Božena Sekaninová. Prosím. Paní senátorko, buďte vítána. Prosím.

Senátorka Božena Sekaninová: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, hned v úvodu sdělím, že Senát váš návrh zamítl.

V návrzích nelze najít koncepční řešení ani náznaky tolik potřebné strategie střednědobých či dlouhodobých strategií, které by vedly ke snižování deficitu. Jedná se pouze o škrtý s alarmujícím až asociálním přístupem, které v každodenním životě výrazně negativně ovlivní život

statisíců rodin. Státní výdaje potřebují reformu. Na tom se shodují prakticky všechny politické strany. Rozdíl je ale ve způsobu, rozsahu, zaměření a provedení reformem. Nelze však reformu zúžit pouze na změny ve výdajové straně rozpočtu, ale také v příjmové.

Bohužel, nejjednodušší a velmi krátkozraké jsou škrt v sociálních výdajích. Výdaje v sociální oblasti jsou významnou položkou, ale také nejcitlivější.

Diskuse v Senátu se dotkla jednoho významného opatření, které v návrhu zákona je, a tím je porodné. Návrh na výšku 13 tisíc, a to ještě za podmínky 2,4násobku životního minima, je skutečně tristní záležitostí, protože do příjmového limitu se počítají nejen výdělků ze zaměstnání nebo podnikání, ale také sociální dávky, podpora v nezaměstnanosti či výživné. Argumenty typu, že se jedná pouze o jednorázovou dávku, navíc vyplácenou zpětně, neodpovídají reálnému životu mladých rodin s nízkými ani průměrnými příjmy. Takto razantní omezení porodného mohou vést a pravděpodobně také povedou ke snižování porodnosti pro neschopnost finančně zabezpečit rodinu, což ve svém důsledku z dlouhodobého hlediska přispěje k rychlejšímu stárnutí naší společnosti. A při takovéto politice podpory porodnosti za 20 let budou naši nástupci schvalovat odchod do důchodu v 90 letech. A krátkodobé dopady? Negativně se odrazí zejména na život rodin s nízkým příjmem. V první fázi nedostatečné materiální zabezpečení pro narozené dítě z důvodu nedostatku prostředků, ohrožení novorozeneckých dětí až po možné zvýšení umisťování novorozenců v kojeneckých ústavech, které ale na druhé straně chceme rušit.

Obdobně negativní dopady budou mít změny v rodičovském příspěvku. Navrhovaná celková částka 216 000 Kč po celou dobu rodičovské dovolené v rozmezí od dvou do čtyř roků znamená výrazný pokles ve čtyřleté variantě – o pětinu až šestinu oproti dřívějšímu, tedy až o 45 600 korun za každé dítě, méně u varianty tříleté. Jsou na tuto situaci připraveny města a obce? Máme připravenou dostatečnou kapacitu jeslí? Navrhovatelé musí počítat s dopady svých návrhů a úprav. Je možné zcela reálně předpokládat, že maminky budou volit rodinnou dovolenou nejkratší, tedy dva roky, což automaticky zvýší požadavky na umístění dětí do jeslí. O důsledcích předčasného umístění dětí do kolektivních zařízení, jako je zvýšení nemocnosti, nedostatku prostoru pro budování přirozených sociálních vazeb, snad není nutné hovořit.

Snad nejohroženější skupinou na trhu práce jsou mladí lidé, lidé nad 50 let věku a lidé s nízkou či žádnou kvalifikací. A právě život těchto lidí zcela zásadním způsobem ovlivní navrhované škrt v oblasti podpory v nezaměstnanosti. Snižování podpory u osob, které ukončily pracovní poměr dohodou, na 45 % čistého měsíčního výdělku je bezpochyby přivede do

sociální sítě. A kdo posoudí, zda uzavření dohody ze strany zaměstnance nebylo motivováno vážnými důvody?

Důsledky škrtů v oblasti nemocenského pojištění je možné sledovat ve dvou rovinách. Výrazně negativně ovlivní život dlouhodobě nemocných. Příjem ve výši 60 % vyměřovacího základu, zvýšení platby za případnou hospitalizaci na sto korun za den, zvýšení úhrad za léky, to vše je může přivést do sociální nouze, a tím dojde opět ke zvýšení mandatorních výdajů ze státního rozpočtu.

Změny přinesou i fatální ohrožení malých a středních firem. Zvýšení počtu dnů o jednu třetinu, kdy zaměstnavatel bude hradit nemocnému zaměstnanci náhradu mzdy v době jeho pracovní neschopnosti, prakticky představuje zvýšení o necelých 60 % ze stávajících 7 na 12 dnů úhrady. Kumulace tohoto navýšení s ukončením možnosti odečtu 50 % vyplacených náhrad od zákonných odvodů se zvláště pro menší firmy může stát likvidační. Vždyť v realu se jedná o mnohonásobné zvýšení nákladů zaměstnavatele, které ve svých důsledcích může vést k dalšímu zvýšení nezaměstnanosti.

Dramatickým způsobem ovlivnil život více než 106 tisíc lidí další vládní krok. Tolik je v současnosti příjemců příspěvku na péči v prvním stupni míry závislosti, kterým byl plošně snížen příspěvek ze stávajících 2000 Kč měsíčně na 800 Kč, bez ohledu na to, zda příjemce tyto prostředky využívá na zajištění potřebné sociální péče, či nikoli. Mnohdy slyšíme stesky na zneužívání příspěvků na péči, slyšíme názory, že příspěvek v prvním stupni je určitou kompenzací stáří apod. Jeho razantní a plošné snížení je však důsledkem neschopnosti Ministerstva práce a sociálních věcí přijmout taková systémová, organizační a metodická opatření, která by jeho zneužívání znemožnila. Více než 70 % příjemců poskytnuté prostředky využívá k zajištění neformální péče, ale doposud nebyl nastaven účinný systém kontroly využívání příspěvku.

Zmíním se o Národním programu Evropského roku 2010 boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. V něm jsme se mimo jiné zavázali k tomu, že nikdo nebude odsouván na okraj společnosti, k prosazování spravedlivého rozdělování, k zajištění sociální soudržnosti, solidarity mezi generacemi i v rámci generací, že zásadním způsobem pokročíme v oblasti vymýcení chudoby a sociálního vyloučení. Návrhy úsporných opatření v resortu Ministerstva práce a sociálních věcí jsou v diametrálním rozporu a přímým protikladem výše uvedeného Národního programu Evropského roku 2010.

Jen na okraj. Faktem je, že v roce 2008 Česká republika dle posledních dostupných údajů Českého statistického úřadu a Eurostatu s hodnotou 10 % patřila k zemím s nižší mírou chudoby. Chudobou jsou nejvíce ohroženi nezaměstnaní, neúplné rodiny a rodiny se třemi a více dětmi. Příjem pod

hranici chudoby mělo 13 % osob žijících v domácnostech s dětmi. Ale mnohem horší situace byla v domácnostech s dětmi, kde je jeden z rodičů nebo oba bez pracovní činnosti. Tam bylo chudobou ohroženo 79 % procent osob. Materiální deprivací je postiženo více než 16 % obyvatel našeho státu, více než 39 % populace si nemůže dovolit ani týden dovolené mimo domov a 12 % populace si nemůže z finančních důvodů dovolit maso nebo rybu alespoň každý druhý den.

Skutečná chudoba ohrožuje 133 tisíc českých domácností, což představuje zhruba 3 % domácností. Vyplyvá to z průzkumu Českého statistického úřadu. Celkem je v České republice přes 4 mil. domácností. Podle metodiky Evropské unie je chudých dvakrát víc. Za chudou je podle studie Centra pro sociální a ekonomické strategie označována rodina, která žije pod hranicí životního minima. "Podle metodiky Evropské unie je ale počet chudých domácností v ČR dvakrát vyšší," upozornil Český statistický úřad. A to se jedná o údaje tři roky staré a od té doby se změnila řada faktorů, která situaci v oblasti chudoby výrazně zhoršuje. Příčinou jsou změny v oblasti důchodového a nemocenského pojištění i dávek sociální podpory.

Dle výzkumu STEM tři čtvrtiny občanů ČR v blízké budoucnosti očekávají, že se u nás výrazněji projeví problém chudoby. Rozšíření problému chudoby v naší zemi se významně častěji obávají především lidé starší 60 let a lidé z domácností s nižším finančním a majetkovým zajištěním. V současné době svou rodinu za chudou označují necelé dvě třetiny respondentů. Výrazná většina lidí si však nemyslí, že by si člověk dnes mohl za svou chudobu především sám.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, Senát svým usnesením zamítl návrh zákona, protože jej vnímá jako necitlivý, nekoncepční a ve svém důsledku nepřinese předpokládané úspory, ale naopak v řadě případů zvýšení výdajů státního rozpočtu. Proto vás žádám, abyste ve smyslu usnesení přijatého Senátem zamítl tento návrh zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji paní senátorce Boženě Sekaninové. S přednostním právem nyní vystoupí ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, dovolil bych si jenom pro upřesnění, možná že by to někomu uniklo, zdůraznit, že tento zákon, o kterém byla řeč, je formálním prodloužením účinnosti něčeho, co platí od 1. ledna letošního roku a co má platit i po 1. lednu příštího roku. A pokud tady paní senátorka mluvila například o

omezování čtyřleté varianty rodičovského příspěvku, například o snižování příspěvku na péči v prvním stupni pro dospělé osoby, tak ano, my jsme prostě byli nuceni před rokem udělat některé parametrické úpravy, protože nebylo možné postupovat jinak, neboť tempo zadlužování státu bylo prostě neúměrně vysoké a bylo potřeba udělat i krátkodobá opatření.

Nicméně v rámci dalších dvou tisků si myslím, že proběhne diskuse právě o těch tématech, o kterých paní senátorka mluvila. Rozvolnění čerpání rodičovského příspěvku, to znamená to, aby rodiče měli možnost volit výši měsíčního rodičovského příspěvku, zlepšení posuzování zdravotního stavu a příklon k mezinárodní stupnici hodnocení zdravotního stavu, tak jako se to dnes již dělá v Německu, Rakousku. A myslím si, že na tom lze velmi dobře ukázat, že to, co je tady kritizováno z pohledu října loňského roku, že to jednoznačně dokazuje, že postupujeme dopředu právě v tom, co se tady objevilo v řeči paní senátorky, to znamená v systémovém uchopení, v systémovém napravování toho neblahého stavu, kdy například posuzování zdravotního stavu podle 236 úkonů není samozřejmě správné a je potřeba se přiklonit k tomu, co doporučuje Mezinárodní zdravotnická organizace. Je samozřejmé, že rigidní přiznávání rodičovského příspěvku bez ohledu na potřeby rodiny není úplně nejvhodnější a formální splnění podmínky jedním nebo druhým rodičem je potřeba nahradit pohledem na rodinu jako celek. To, že od 1. ledna, pokud Poslanecká sněmovna a pan prezident dá, bude možné, aby rodiče dětí ve věku nad dva roky mohli lépe sladit pracovní a rodinný život, protože budou moci kombinovat osobní péči o dítě s pracovní kariérou a s péčí o dítě v jiném zařízení než v domácnosti.

Chci jenom upozornit právě na ten kontrast, protože tyto tisky jdou za sebou, na kontrast úspěšného balíku před rokem a systémových opatření, proti kterým sice opozice protestuje, což je její právo, nicméně kdyby diskuse byla věcná, tak by bylo jasné, že postupujeme směrem, který v celkovém kontextu je nezpochybnitelný. Ano, můžeme samozřejmě diskutovat o jednotlivých parametrech, to samozřejmě ano. Nikdy není nic dokonalé, žádný návrh není dokonalý, ale ten směr je naprosto jednoznačný. A já děkuji paní senátorce, že to nepřímou potvrdila.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím o další vystoupení buď pana senátora Jiřího Dienstbiera, nebo pana senátora Petra Víchu. Pan senátor Jiří Dienstbier má slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené poslankyně a poslanci. Moje zpráva se bohužel nevejde do deseti minut, budu se snažit shrnout některé nejpodstatnější argumenty, které vedly k zamítnutí návrhu zákona o hmotné nouzi a novele dalších zákonů Senátem.

K prvnímu argumentu nebo okruhu argumentu patří zpřísnění podmínek, za jakých se vyplácejí některé sociální dávky, a to jak dávky státní sociální podpory, tak dávky hmotné nouze. Zejména se to týká příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení, kde se zavádí nové pravidlo, a sice to, že nárok na tyto dávky náleží pouze po dobu 84 měsíců, jinými slovy 7 let v součtu za posledních 10 let. Pokud jsme se ptali už na výboru Senátu, jakým způsobem bude řešena situace lidí, kteří v posledních deseti letech vyčerpají kvótu 84 měsíců a budou v složité sociální situaci a nebudou schopni zajistit si vlastními silami bydlení, bylo nám odpovězeno, že by se to mělo řešit sociální prací. V případech, kdy takováto sociální práce selže, tak už nám nikdo nebyl schopen dát odpověď, jak bude situace těchto lidí vyřešena.

Připomínám, že samozřejmě tím se přenáší celá zátěž na obce, a zmínil bych ještě jednu souvislost. Přechodná ustanovení zákona jsou natolik nedokonalá, že pokud k současnému okamžiku někdo nepřetržitě sedm let čerpá tyto sociální dávky, tak účinností zákona na ně v podstatě ztratí nárok, resp. bude-li žádat, nebude mu nárok na tyto dávky přiznám. Ze dne na den se tak mohou doopravdy tisíce lidí dostat do neřešitelné životní situace.

Myslím si, a tento argument zazněl už i v rozpravě zde v Poslanecké sněmovně, že v tomto bodě je navrhovaný zákon zákonem na vyrábění bezdomovců. V této oblasti se situace dlouhodobě zhoršuje. Můžeme číst zprávy, jak tento fenomén ve velkém rozsahu narůstá. Myslím si, že pokud se to zkombinuje ještě i s návrhem paní poslankyně Řápkové a některých dalších, že kromě toho, že ti lidé přijdou o dávky sloužící k zajištění bydlení, a ještě ke všemu i o dávku hmotné nouze, která má zajistit jejich živobytí, tak že doopravdy sociální situace bude neúnosná, a myslím si, že zákon povede k tomu, že nakonec to, co se dělo na Šluknovsku v minulých měsících, to bude slabým odvarem toho, čeho se můžeme čekat jako mnohem masovějšího fenoménu.

Druhá věc, u které bych se zastavil, je karta sociálního systému. Chtěl bych zdůraznit, že tato karta má být uzákoněna právě projednávaným návrhem zákona. Nicméně přestože zákon ještě má daleko k účinnosti, daleko ke schválení a k vyhlášení ve Sbírce zákonů, tak už nyní Ministerstvo práce a sociálních věcí vypsalo veřejnou obchodní soutěž na dodavatele této karty. Dokonce už jsme slyšeli o bance, která by měla údajně v této soutěži uspět. Chtěl bych upozornit, že v této věci byl podán sociální demokracií podnět Úřadu pro hospodářskou soutěž, který poukazoval na to, že i v případech, kdy zadavatel přímo nic neplatí, tak že se může jednat o věc podléhající zákonu o veřejných zakázkách v případě, že tomu, kdo bude v soutěži vybrán, bude platit třetí osoba. Je to přesně tento případ. Dokonce je tady už precedентní rozhodnutí Úřadu pro hospodářskou

soutěž, které v otázce úplatnosti služeb spočívajících v zabezpečení poukázek – pan Stanjura je dneska nějak čilejší pravděpodobně – pro zadavatele úřad uvádí, že zadavateli ze smlouvy sice nemusí vzniknout přímý peněžitý závazek zadavatele vůči uchazeči, avšak de facto se jedná o úplatné poskytování služeb na základě požadavku zadavatele, pouze odměna je konstruována formou provize, kterou sice zaplatí třetí subjekt, ale za protiplnění zadavatele, tak jinak dodání zákazníkovi. Tolik citace z rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Chtěl bych poukázat na to, že je tady i další rozměr, který je ústavněprávní. Podle článku odstavec 3 Ústavy a článku 2 odst. 1 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Jinými slovy, pokud ještě není účinný zákon, který by zmocňoval Ministerstvo práce a sociálních věcí k tomu vydat karty sociálního systému, nemůže se tak stát. Dokonce se domnívám, že tato věc může mít i trestněprávní souvislosti, konkrétně bych odkázal na § 329 trestního zákona, zneužití pravomoci úřední osoby, což nepochybně spadá na tuto situaci, kdy ministr postupuje podle zákona, který přitom ještě zdaleka není platný, natož účinný.

Další okruh problémů, kterého bych se chtěl dotknout, je delimitace pracovníků obecních úřadů, kteří doposud zajišťují vyplácení dávek, jejichž výplata má přejít na úřad práce. Řada senátorů, kteří jsou zároveň starosty, poukázala na celou řadu problémů, které s touto věcí souvisí. Upozorňovali zejména na to, že zákon má nabýt účinnosti, pokud vůbec účinnosti včas nabude, téměř vzápětí po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů, že v podstatě nebude čas na to, aby se zajistila výplata dávek, dokonce předpokládali, že možná až na několik měsíců tento systém selže, protože úřad práce nebude připraven k tomu, aby dávky vyplácel.

Další část argumentace se týkala skutečnosti, že úřad práce by měl převzít zaměstnance obecních úřadů, že doposud není vyjasněno, v jakém počtu zaměstnance převezme, s tím, že ty údaje se často mění, starostové dostávají opakované informace o tom, že jednou to bude ze 26 11 zaměstnanců, jindy 20, pak jenom 10, a to často během několika dnů. Samozřejmě zejména tam převládala argumentace, že se ten systém zhroutí. Chtěl bych upozornit, že to nebyli pouze senátoři za sociální demokracii, kteří na tento problém upozorňovali, zejména senátor Kubera za ODS upozorňoval, že pokud zákon říká, že by mělo dojít k delimitaci zaměstnanců, kteří zajišťují výplatu dávek, tak by se mělo jednat o všechny zaměstnance, a ne tak, že si úřad práce vybere, koho chce a koho nikoliv. Dokonce konstatoval, že musí říct, že v tomto bodě se budou bránit právně do posledního dechu, protože buď se dohodnou jednoduše, že si úřad práce vezme všech jejich 26 zaměstnanců a pak je všechno v pořádku a bude s úřadem výborně spolupracovat, anebo že to bude bitva a že se do

ní rádi pustí. Takže tato kritika nezaznívala pouze z řad levicových senátorů, ale dokonce i z řad senátorů za Občanskou demokratickou stranu.

Dalším okruhem problémů, které bych zmínil, je legislativní proces jako takový. V Senátu opakovaně je kritizováno, že se v Poslanecké sněmovně u zákonů, které následně postupuje Senátu, porušují pravidla legislativního procesu. Zejména je kritizována praxe, kdy na poslední chvíli při projednávání ve výborech Poslanecké sněmovny mezi prvním a druhým čtením jsou předkládány komplexní nebo značně rozsáhlé pozměňovací návrhy, které v podstatě zásadně změní původní předlohu. Konkrétně v případě zákona, kterým se mění zákon o hmotné nouzi a další zákony, tak se jednalo celkem o 73 novelizačních bodů, které byly ve výboru. Tato praxe vede k tomu, že vlastně je nepoužitelná důvodová zpráva k zákonu, není vlastně přesně zřejmé, jaký byl původní záměr zákonodárce, proč se tyto věci změnily, protože samozřejmě už se nikdo neobtěžuje s tím, aby doplnil důvodovou zprávu k těm novým navrženým nebo změněným legislativním úpravám. Samozřejmě jsme měli pochybnosti, jestli vlastně aspoň podstatná část poslanců měla vůbec možnost se seznámit dostatečně s tím, co je schvalováno. Jsme proto v Senátu často stavěni do role, kdy posuzujeme zákony, jejichž kvalita je značně sporná i právě z toho legislativně technického hlediska.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane senátore, váš čas bohužel vypršel. Já vám děkuji za vaše vystoupení.

Senátor Jiří Dienstbier: Co jsem stihl, jsem stihl. Znovu bych jenom upozornil, že zřejmě Poslanecká sněmovna nemá většinově příliš velký zájem slyšet veškeré argumenty, které v Senátu zazněly.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přesto vám, pane senátore, děkuji. Ještě bych vás ráda seznámila s takovou zvyklostí, která v Poslanecké sněmovně panuje. Když totiž chce někdo reagovat na chování některého z přítomných pánů poslanců nebo poslankyň, tak je to obvykle řídicí schůze, který toto jednání komentuje, nikoliv poslanec, neřkuli host senátor.

S přednostním právem se hlásí pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená paní senátorko, vážení senátoři, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych tentokrát velmi stručně reagoval, protože si myslím, že to bude přiměřené, a spíše se teď postavím do role toho tradičního opravníku oblíbených omylů.

Pan senátor tady říká, že už od účinnosti zákona ten, kdo sedm let čerpá dávky na bydlení, tak je ztratil. To samozřejmě není vůbec pravda. Stačí si přečíst, jak ten zákon zní. Ta lhůta se počítá až od 1. ledna 2012, tedy poprvé, kdy bude možné použít tu lhůtu, tak bude první leden 2019. Ano, je to také způsob motivace těch lidí, kteří trvale pobírají příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení, aby svoji bytovou situaci přizpůsobili reálným podmínkám. Také je to samozřejmě motivační prvek směrem k obcím, aby byly schopny pro takovéto kategorie lidí zajistit sociální bydlení v dostatečné úrovni. Je to jejich zákonná povinnost.

Co se týká Šlukovska, tak tam si myslím, že ten princip veřejné služby je právě jedním z těch, který může pomoci řešit tu situaci. A odkládání takového způsobu pomoci řešit tu situaci si myslím, že by bylo velmi špatné, a doporučuji osobní návštěvu na Šluknovsku každému, kdo má zájem, aby se seznámil s tou situací tam osobně a pohovořil se starosty jednotlivých obcí, jakým způsobem si oni představují řešení té situace. Znovu jenom připomínám, že například zastupitelstvo Ústeckého kraje, které rozhodně nelze vinit z nějakého nadřezování ministrovi práce a sociálních věcí, tento týden projednávalo situaci na Šluknovsku a apelovalo na co nejrychlejší řešení této situace.

Karta sociálních systémů – opět opravení jednoho omylu. Karta sociálních systémů je již dnes součástí platného právního řádu České republiky, a to bych chtěl poděkovat senátorům, že podpořili zákon o dávkách zdravotně postiženým osobám, a tím pádem už bez problémů karta sociálních systémů nastoupila do platného právního řádu České republiky. A jak je vidět, tak v některých případech dokonce i sociálně demokratičtí senátoři, kteří až na výjimky podpořili tento zákon, tak také vědí, že je potřeba ten systém reformovat a že například ten složitý systém dávek pro zdravotně postižené osoby je prostě potřeba zjednodušit, zlepšit a také klientsky připravit mnohem lépe, protože pokud dnes musí ten zdravotně postižený klient objíždět tři různé úřady – a například dávky pro zdravotně postižené jsou dnes vypláceny jenom ve 227 obcích, a od 1. ledna budou vypláceny na 420 pracovištích, tak si myslím, že je to velmi výrazný příspěvek pro integraci zdravotně postižených do společnosti.

Poslední dvě poznámky. Co se týká výplaty dávek, tak chci jenom připomenout to, co samozřejmě jistě všichni vědí, ale možná to někdo nerad přiznává. Již dnes dávky v hmotné nouzi jsou vypláceny na hardware MPSV, zpracovávány softwarem MPSV. To znamená není žádný důvod, aby od 1. ledna příštího roku, kdy to budou dělat titíž zaměstnanci na týchž počítačích na tomtéž softwaru, tak aby to mělo jakýkoliv vliv na funkčnost toho systému.

Úplně poslední jednotlivá poznámka, a to se spíše obracím ke kolegům poslancům ze sociální demokracie, například u veřejné služby, když jsme

diskutovali především na sociálním výboru o tom, jak co nejlépe nastavit limity veřejné služby, ať už co se týká délky uchazečství o zaměstnání, nebo ať se to týká toho omezení, které platí pro zdravotně postižené občany, věkové hranice atd., tak nakonec byl přijat pozměňovací návrh sociální demokracie, který upravoval věkovou hranici, která je limitem pro zařazení do veřejné služby. Tedy pokud jsem tady poslouchal různé invectivy, jako že s opozičními poslanci se nikdo nebaví a že ta reforma nebyla s nikým konzultována, přece sami dobře víte, že to není pravda. Více než tři čtvrtě roku diskutujeme formálně i neformálně v sociálním výboru všechna ta opatření a diskutovali jsme je opravdu velmi detailně. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan ministr Drábek. Nyní prosím paní senátorku Boženu Sekaninovou, aby pokračovala v této sloučené rozpravě. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Božena Sekaninová: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, sdělím skutečnost, že Senát opět většinou hlasů tento váš návrh zamítl. Každá reforma by měla změnit nefunkční systém, posunout jej a zlepšit současný stav. Předkládané návrhy zákonů však jen bourají a tvrdě zasahují do osvědčených funkčních systémů a nejsou schopny nahradit systémy novými, lepšími, strukturálně a koncepčně provázanými.

Zásadně nesouhlasím se zrušením kategorie osob se zdravotním znevýhodněním. Do této kategorie od roku 2009, kdy vešla v platnost vyhláška č. 359, takzvaně spadlo i tisíce lidí, kterým byla překvalifikována míra invalidity a odebrán částečný invalidní důchod. Mimochodem, díky této vyhlášce došlo k zázračnému uzdravení či zlepšení zdravotního stavu u téměř 17 tisíc osob se zdravotním postižením. Přitom podpora zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním byla pro mnohé zaměstnavatele tím jediným motivačním prvkem k tomu, aby udrželi stávající pracovní místa pro tuto skupinu pracovníků.

Novela zákona dále obsahuje nařízenou veřejnou službu v rozsahu 20 hodin týdně po dvou měsících registrace na Úřadu práce. Ustanovení je rozšířeno o nejasný okruh institucí, u kterých bude možné veřejnou službu vykonávat. Nevymezení těchto dalších subjektů tak může vést ke zvýhodňování soukromých firem i případnému zneužívání lidí v tíživé životní situaci. Návrh nevyjasňuje vztah Úřadu práce nabízejícím nezaměstnané na veřejnou službu a mezi přijímací právnickou osobou, například obcí, u které by měla být ta veřejná služba vykonána. Nejasné jsou především vzájemné povinnosti a práva při výběru nezaměstnaných, pokud jejich

počet překročí významně možnosti a zájmy obcí. Kdo zajistí výkon veřejné služby? Doposud tak činili pracovníci obcí. Budou na to stačit úředníci Úřadu práce? Není jasné, kdo bude financovat například otázku ošacení, bezpečnostních pomůcek a dalších. Všichni víme, že výkon každé práce má své náklady.

Návrh neřeší otázku lidí, kteří se dlouhodobě práci vyhýbají a kteří mnohdy vytvářejí problémy v těch oblastech, které jsou výbušné. Bohužel obcím a městům, které chtějí bojovat se zneužíváním sociálních dávek, které chtějí udělat maximum pro jejich pracovní uplatnění, zaplatit za uvedenou práci, aby nemuseli krást, projednávaný návrh tento nástroj naprosto odebírá.

Zásadně odmítáme skrytou privatizaci celé oblasti zprostředkování zaměstnání. Nákup zprostředkovatelských služeb od soukromých agentur v žádném případě nepovede k úsporám vynaložených prostředků, ale k jejich enormnímu navýšení. Pokud stát bude hradit agentuře až 6 750 korun za jedno zprostředkované pracovní místo, budou náklady této činnosti několikanásobně vyšší než v současnosti.

Určitě jedním z potřebných cílů je snížení administrativní náročnosti celého systému. Snaha vytvořit alespoň dojem jeho naplnění je zrušení povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa na úřady práce. I tento pozitivní záměr v některých realizačních krocích naráží na určité otázky. Například zdali je adekvátní využití CzechPointu pro kontrolu nezaměstnaných, zda je vhodné zatěžovat Českou poštu tím, aby se nezaměstnaní hlásili právě na tomto zařízení a tak bylo kontrolováno, zdali ve svém volném čase, čase, kdy nepracují, nevykonávají nějakou práci načerno. Zrušení povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa je v rozporu se záměrem, že prostřednictvím CzechPointu si budou moci lidé najít vyhovující místo podle své kvalifikace.

Návrh v oblasti rekvalifikace nově otevírá možnost pro uchazeče vybrat si rekvalifikaci, která by byla v souladu s jejich profesními zájmy, schopnostmi i možnostmi. Jenže v § 109 odst. 3 a 4 je pouze to, že volba rekvalifikačního zařízení nebude tak svobodná, protože vlastně Úřad práce musí před zahájením té rekvalifikace vydat jakési potvrzení o tom, že se té rekvalifikace v tomto zařízení může zúčastnit. Protože pokud toto potvrzení nevydá, tak po dokončení rekvalifikace nemůže tu rekvalifikaci zpětně tomuto uchazeči uhradit.

Dále se navrhuje zpřísnit postihy za výkon nelegální práce, protože, jak pan ministr řekl, stát přichází o miliardy korun. A ztráty státu způsobené nelegálním zaměstnáváním bude řešit tím, že v příštím roce zvýší počet kontrol prováděných u zaměstnavatelů na 200 tisíc. Bude jich tedy čtyřikrát více než letos a mají při nich pomoci i mobilní kanceláře pro kontrolory. Plánuje se proto zakoupení a vybavení 180 automobilů, v nichž se budou

mobilní kanceláře nacházet. Bude v nich laptop, tiskárna, skener, dálkové připojení k internetu a GPS.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, my jsme zodpovědní za chod této společnosti. Lidé si nás zvolili do zákonodárných orgánů, které do jisté míry limitují jejich životy, a očekávají od nás, že vytvoříme a schválíme takové zákony, které vytvoří pevný, bezpečný a stabilní rámec pro jejich běžný život. Předkládané změny současnou vládou však zatěžují především nízkopříjmové skupiny obyvatelstva, snižují životní úroveň lidí, kteří již dnes žijí na hranici chudoby, enormně zatěžují střední vrstvu obyvatel a ohrožují již tak obtížnou existenci malých firem a podnikatelů. Nelze se pak divit, že v poslední době dochází k nárůstu společenského napětí a mimořádné eskalaci násilí. Zatím mezi etnickými skupinami obyvatel, ale existenční nejistota, chudoba a pocit ohrožení mohou vést k celospolečenskému zvýšení kriminality, nesnášenlivosti, napětí a celkové krizi. Je třeba, abychom těmto jevům zabránili. A jedním z prostředků je i neschválení špatných legislativních změn. Proto vás žádám, abyste ve smyslu usnesení přijatého Senátem zamítli tento návrh zákona. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce. Prosím nyní pana senátora Jana Hajdu. Doufám, že jsem nepřehlédla nikoho. Je to tak. Prosím, pane senátore.

Senátor Jan Hajda: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, Senát zamítl návrh zákona o zavedení DPH od příštího roku. Předložený návrh zákona má za cíl získat 21 miliard především pro řešení druhého důchodového pilíře. Senát zamítl hlavně ze tří důvodů. Domníváme se, že se oslabuje průběžný systém. Za druhé budou značné sociální a podnikatelské dopady a domníváme se, že všichni společně bychom měli v první řadě řešit daňovou problematiku, daňové úniky a tam získávat chybějící prostředky.

Pokud se týká prvního bodu, jak jsem zdůraznil, Senát se domnívá, že se oslabuje průběžný systém, a Senátu nebylo zdůvodněno, jak bude zabezpečeno plné financování průběžného systému v příštím období, i když především zaměstnavatelé, odbory i zaměstnanci toto požadovali. Mě by jenom zajímala úvaha, jak předpokládají předkladatelé například průměrnou produktivitu práce, průměrnou odměnu za 30 roků apod., a jakou třeba nezaměstnanost v tom období. To je, pokud se týká průběžného systému důchodového.

Pokud se týká věcného systému, DPH především u potravin, které беру jako první. Senát se domnívá, že je třeba odmítnout tvrzení současné vlády, že dopad tohoto opatření nebude drastický, ale je třeba vidět toto zdražení v celkovém kontextu, že vedle zvýšení DPH čeká domácnosti a

podniky zvýšení cen energií, tedy komodity, která se nákladově promítne v celé výrobové vertikále, a navíc s nepříjemným multiplikačním efektem. Nyní dochází na světových trzích k dalšímu růstu cen obilí, tedy i mouky a krmných směsí, a hlavně je třeba zdůraznit, že úsporná opatření vlády se zatím dotýkají především peněženek obyčejných občanů. Je nutné zdůraznit, že podíl potravin v průměrném spotřebním koši je cca 24 %, ale také je nutno říci, že existují nemalé skupiny obyvatel, kde je tento podíl podstatně větší, náklady na energii a bydlení dosahují až 90 % příjmů této kategorie.

Ačkoli navrhovaná sazba 14, respektive 17,5 % je výhodnější než původně avizovaných 20 %, i tak zařazuje Českou republiku do skupiny zemí s extrémním zdaněním potravin. Vyšší DPH u potravin tak bude mít v Evropě pouze Slovensko, Dánsko a Maďarsko. Tento fakt ve svém konečném důsledku odnese nejen potravinářský průmysl, ale zdražení potravin bude mít samozřejmě silný dopad i do sociální oblasti. U některých sociálních skupin lze předpokládat zvýšený odklon od nákupu kvalitních potravin k levným, nekvalitním dovozovým potravinám. Už dnes jsme hodnoceni díky působení obchodních řetězců jako odpadní žumpa pro potraviny v Evropě. Zároveň je vysoce pravděpodobné, že dojde k velkému ohrožení českého trhu s potravinami a masivnímu odlivu spotřebitelů k nákupům v příhraničních oblastech, protože sousední země mají podstatně nižší DPH u potravin – Německo 7 %, Rakousko 10 %, Polsko 8, respektive 5 %. Tak jako se nezdařil záměr vlády se spotřební daní u pohonných hmot a v září na Brněnském strojírenském veletrhu jasně panu premiérovi řada dopravců deklarovala, že dávají pokyny tankovat mimo Českou republiku, tak se bude také jezdit pro nákupy potravin přes hranice, tak jak se to stalo na Slovensku apod.

Proč tedy naši politici nečerpají inspiraci v Evropě, když ve všech zemích Unie s výjimkou Dánska existují dvě různé úrovně DPH, běžná, snížená na potraviny a někde i nulová pro základní potraviny. Nebo je to jen další ze snah, jak omezit zemědělství a potravinářský sektor?

Chtěl bych tady mít k přítomným členům vlády jednu poznámku. Cca dva roky působí zákon o výrazné tržní síle, který umravnil chování obchodních řetězců k našim českým podnikatelům. Dnes ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek se chystá tento zákon zrušit a opět hodit naše podnikatele obchodním řetězcům napospas. Pokud se týká DPH u potravin, na základě zkušeností ze Slovenské republiky ekonomicky zaniklo 30 % potravinářských podniků, poněvadž obchodní řetězce si dovezou dumpingové zboží bez ohledu na kvalitu odkudkoli, a bude to mít opět vliv na růst nezaměstnanosti. Pokud by vláda poslechla výhrady zaměstnanců, odborů i opozice a nepouštěla by se do zbytečného a finančně náročného soukromého důchodového spoření, pak by se nemusela zvedat DPH vůbec.

Tady by měli zpozornět všichni bývalí a současní starostové a hejtmani, protože vláda tímto návrhem snižuje rozpočty územních samosprávných celků, co se týká rozpočtu obcí, ze současného podílu ve výši 21,4 % na 19,9 % v roce 2013. Co se týká krajských rozpočtů, těm se sníží současný podíl z 8,9 % na 8,28 % v roce 2013. Jen pro kraje budou dopady ve výši desítek či stovek milionů Kč ročně.

Obdobné problémy jsou i ve zdravotnictví.

Já bych v souvislosti s tímto, poněvadž jsme časově omezeni, chtěl krátce poukázat na řešení, které se domnívám, že je důležité, ať je u vlády pravice, nebo levice, a je to otázka výběru daní. Podle našeho názoru a názoru Senátu nejsou vyčerpány možnosti daňových výběrů. Chtěl bych poukázat na to, že pan ministr financí Kalousek v neděli říkal v otázkách Václava Moravce, že předpokládá při nižším ekonomickém růstu výpadek 17 až 18 mld. korun. Já se domnívám, že při důsledném výběru by nemuselo docházet k žádným škrtům v rámci státního rozpočtu.

Já bych chtěl položit otázku, jak je možné například u nás, že v období, kdy daňový subjekt obdrží upozornění od finančního úřadu, že přijde kontrola, a poněvadž nemá čisté svědomí, tak skupina daňový poradce, advokát, notář dokáže během tří dnů převést majetek na nekontaktní osobu, a poněvadž byla zrušena za vlády Mirka Topolánka finanční policie, pracovníci finančního úřadu musí jet vypátrat nekontaktní osobu na Slovensko a podobně a zjistit, že mezitím majetek i finance jsou převedeny jinam. Jsme jediná země, která má tzv. nekontaktní osobu.

Dále, oficiální hodnocení šedé ekonomiky v České republice dosahuje 17,5 % DPH, to je 500 mld. korun. Pokud se týká tohoto, já bych připomněl, že i pravicová Sněmovna přispívá k vytváření šedé ekonomiky. Přednedávnm jsem zde probíral veterinární zákon. Do roku 2007 došlo v našem státě ke zrušení 350 provozů, drobných jatek a potravinářských provozů, které tzv. neodpovídaly hygienickým a veterinárním předpisům. Pokud jsme to udělali v rámci ochrany spotřebitele, s tím souhlasím, poněvadž je to asi správné, ale tady se odsouhlasily domácí porážky skotu, aniž by se omezil počet porážek nebo hygienické podmínky, stačí pouze ohlásit, že zabiju býka. Pokud se někdo domnívá, že je to pro domácí spotřebu, je to velký omyl. Je to právě proto, aby se maso dodávalo bez dokladů. K tomu bych chtěl ještě říci, že nejčastější dotaz, pokud vás někde neznají, v rámci České republiky, je: potřebujete doklad? Poněvadž ten doklad okamžitě mizí.

Dále bych chtěl říci další problém daňové problematiky. Dnes podle oficiální statistiky je v daňových rájích 11 500 firem z České republiky. My si budeme brát rukojmí důchodce na potraviny, rodiny s dětmi, a minimální daňový únik u těchto firem v daňových rájích, tak jak je vypočítán, je 14 mld. korun.

Domnívám se dále, že dlouhodobě hovoříme o boji proti korupci, ale nechota přijmout institut majetkových příznání, jak o něm už dneska tady hovořil pan poslanec Jeroným Tejc, ale především otázka zavedení registračních pokladen je podle mě na pováženou, protože toto přispívá k tvorbě šedé ekonomiky. A v neposlední řadě je to otázka přímých daní, což je rozpor mezi levicí a pravicí, pokud se týká progresivního zdanění.

Takže, vážené dámy, vážení pánové, to jsou hlavní důvody, proč hospodářský výbor Senátu na základě těchto hlavních argumentů a následně i Senát Parlamentu České republiky zamítl návrh zákona o zvýšení daně z přidané hodnoty.

Já chci jenom říci, paní předsedkyně, že věřím tomu, že pokud se řada návrhů Senátu zamítne, že aspoň u DPH dojde k souladu mezi Senátem a Poslaneckou sněmovnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Janovi Hajdovi. A teď je tady faktická poznámka, pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych chtěl dát za pravdu panu senátorovi. On tady hovořil o tom, že řada lidí, řada domácností vyjíždí dnes už za hranice, aby nakupovala levné potraviny, kvalitní potraviny, nejenom z příhraničních oblastí, ale už i ze vzdálenějších oblastí jezdí do Německa, do Rakouska, protože se jim to prostě vyplatí. A pokud se zvedne DPH, spodní sazba na potraviny, z 10 na 14,5, na 17, tím spíše tam lidé budou jezdit a budou nakupovat, takže samozřejmě bude klesat i spotřeba u nás. Dneska se opravdu vyplatí, aby si lidé především z těch příhraničních oblastí do Německa zajeli. Dříve se jezdilo za elektronikou, která byla levná, dneska se jezdí pro potraviny. Když srovnáte potraviny, které nakoupíte v obchodních řetězcích u nás a nakoupíte třeba v tom Německu, tak je to nesrovnatelné. Bohužel neumíme asi také ochránit náš trh, aby tady byly kvalitnější potraviny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní požádám o slovo paní senátorku Alenu Dernerovou. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Alena Dernerová: Dobrý pozdní večer. Vážená paní předsedající, pane premiére, vládo, poslankyně, poslanci, já vám teď stručně přednesu důvody zamítnutí návrhu zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování Senátem.

Za prvé. Návrh zákona zrušuje zákon č. 20/1966 Sb. a zákon 160/1992

Sb., aniž by přejímal důležitá ustanovení obou zákonů. Ministerstvo zdravotnictví se návrhem zákona vzdává koordinační funkce ve zdravotnictví a současně se zbavuje odpovědnosti za rozvoj zdravotnictví a vlivu na tvorbu sítě zdravotnických zařízení. Všechna zdravotnická zařízení se nově zahrnují pod jeden všezahrnující anonymní pojem poskytovatel zdravotních služeb. Ruší se důležitá ustanovení o zdravotních zařízeních a o pravomocích ministerstva, tvorbě jednotných celostátních zásad pro uspořádání a rozvoj sítě zdravotnických zařízení. Ministerstvo by po schválení nového zákona již nemohlo ovlivňovat tvorbu sítě zdravotnických zařízení.

Za druhé. Návrh zákona zásadním způsobem omezuje dosavadní práva pacientů, zejména právo na kvalitní péči lege artis. Právo pacienta na péči podle posledních poznatků vědy má být omezeno ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti, což znamená, že stejné zdravotní služby mohou být různými poskytovateli zdravotních služeb poskytovány podle konkrétních podmínek na různé úrovni a faktická vymahatelnost nároku na kvalitní péči bude nulová, téměř nulová. Toto ustanovení je ve zjevném rozporu s čl. 4 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně číslo 96/2001 Sb., která stanoví, že jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví, včetně vědeckého výzkumu, je nutno provádět v souladu s příslušnými profesními standardy.

Za třetí. Občanům nebude umožněna svobodná volba lékaře. Nově bude umožněna pouze volba poskytovatele a zdravotnického zařízení tohoto poskytovatele. Zákon ohrožuje péči o hospitalizované děti, protože poskytovatelé lůžkové péče již nebudou mít nově povinnost zajistit hospitalizaci všech dětských pacientů na samostatných dětských odděleních, ale jenom na samostatných pokojích.

Za čtvrté. Návrh zákona nepřipustným způsobem zasahuje do soukromí občanů v té nejcitlivější oblasti, jakou jsou informace o jejich zdravotním stavu a zdravotním stavu jejich rodinných příslušníků. Bez souhlasu občanů má být vytvářena obrovská databáze o veškerých údajích souvisejících se zdravotním stavem a onemocněním, způsobech léčby, socio-demografických a diagnostických údajích, osobní, rodinné a pracovní anamnéze pacienta, posouzení jeho aktuálního zdravotního stavu, údaje o poskytovaných službách, výkonu povolání nebo zaměstnání, o výkonu služebního poměru včetně propojení s veškerými identifikačními údaji pacienta včetně rodného čísla a veškerými identifikačními údaji všech lékařů, kteří péči poskytovali, včetně identifikačních údajů posledního zaměstnavatele pacienta. Tato databáze nemá na světě obdoby a znamená obrovský průlom do lékařského tajemství a obrovské riziko zneužití. Zákon neobsahuje žádné konkrétní vymezení, které konkrétní údaje by v databázi tohoto systému měly být obsaženy. Databáze může zahrnovat co-

koliv, co se týká pacienta, jeho léčení atd. Ustanovení § 70 je tak obecné, že umožňuje pokrýt budoucí vytvoření jakékoli zdravotnické databáze. Ustanovení je zcela záměrně zpracováno tak, aby parametry databáze citlivých údajů pacientů, ale i osobních údajů lékařů a dalších subjektů, nebyly rozhodovány prostřednictvím zákonodárné činnosti Parlamentu České republiky.

Z tohoto hlediska je ustanovení na hranicích ústavnosti, neboť blanketním způsobem omezuje lidská práva. Omezení lidských práv přitom může stanovit podle zásad Listiny základních práv a svobod jen zákon, nikoliv ministerstvo. Z tohoto pohledu spatřujeme rozpor s článkem 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, protože meze základních práv a svobod mohou být upraveny pouze zákonem. Senát se domnívá, že je třeba přezkoumat, zda účel všech navrhovaných registrů odpovídá rozsahu shromažďovaných dat o pacientech, a upozorňuje na možný rozpor se směrnicí Evropské unie 95/46/ES o zpracování osobních údajů.

Za páté. Návrh zákona neúnosně zvyšuje administrativu lékařů a představuje zásadní ohrožení malých lékařských praxí velkými řetězci zdravotnických zařízení. Dále, nové registrace všech zdravotnických zařízení, sepisování individuálního léčebného plánu pro pacienta, zasílání údajů do národního informačního zdravotnického systému, povinné zveřejňování veškerých i citlivých údajů o zdravotnících na internetu, nabízení sortimentu poskytovaných zdravotnických služeb – všechny tyto nové povinnosti povedou k tomu, že lékaři budou mít mnohem méně času na vlastní léčení pacientů. Za porušení i těchto drobných administrativních povinností přitom hrozí lékařům statisícové pokuty. Velikost sankcí bude pro malé praxe mnohdy likvidační.

Za šesté. Zdravotnické zařízení je nově definováno nedostatečně jako prostor poskytování zdravotní péče, nezahrnuje personální ani technickou stránku zdravotnického zařízení.

Za sedmé. Návrh zákona ruší účast profesních organizací a profesních občanských sdružení na tvorbě sazebníků obecně závazných právních předpisů, kontrole zdravotnických zařízení.

Za osmé. Nový zákon obsahuje spoustu chyb a nesrovnalostí. Není zřejmé, co bude následovat po odmítnutí pacienta lékařem. Například z důvodu nedodržování léčebného režimu nebo plánu. Pacient musí s poskytováním zdravotních služeb svobodně a informovaně souhlasit. Není zřejmé, co se stane, když souhlasit nebude. V § 44 odst. 4 o výši příspěvku na úhradu zaopátrání dítěte není v souladu s článkem 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod zakotvena konkrétní meze pro výši příspěvku. V § 122 odst. 1 v přechodném ustanovení není zřejmé, jakým subjektem je míněna osoba oprávněná provozovat zdravotnické zařízení státu. Stejně tak není zřejmé, proč zdravotnické zařízení státu vůbec potřebuje licenci.

Ve svém důsledku by přijetí tohoto zákona přineslo omezení práv občanů o péči podle Listiny základních lidských práv a svobod. Zákon je ve zřejmém rozporu s ústavní Listinou základních lidských práv a svobod se směrnicí Evropské unie 95/46/ES o zpracování osobních údajů a článku 4 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně 96/2001 Sb. Proto Senát návrh tohoto zákona zamítl.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Aleně Dernerové a prosím nyní pana senátora Radka Sušila.

Senátor Radek Sušil: Dobrý podvečer, paní předsedkyně, vážený pane premiére, vládo, děkuji za udělené slovo. Rád bych se vám svěřil s určitými svými pocity. Přišel jsem sem poprvé, je to moje premiéra zde v Poslanecké sněmovně, měl jsem problém se smyslností svého vystoupení. Kolegové řekli, že mám přijít s nadhledem, lehkostí a s humorem tady něco zreferovat, ale byl jsem pověřen Senátem, abych vás seznámil se zprávou o projednávání tohoto zákona o specifických zdravotnických službách.

Ač si myslím, že tento zdravotnický zákon, který patří do série reformních zákonů, vlastně právně vymezuje úpravu specifických zdravotních služeb, jako je asistovaná reprodukce, sterilizace, kastrace, změna pohlaví transsexuálních pacientů a psychochirurgických výkonů včetně genetických vyšetření, nepokládám ho za kontroverzní. Mnoho ustavení pokládám za velmi správná, že jsou takto pojmenovávána. Myslím si ale, že některá ustanovení by vyžadovala určitou změnu, ale v současné době, v současné atmosféře přijímání pozměňovacích návrhů Senátem si myslím, že je jasné, jak by dopadla v Poslanecké sněmovně. A myslím si, že nikdy, ne všichni, já sám o sobě tvrdím, že nemám, neznám pravé, levé zdravotnictví, neznám pacienta oranžového, modrého, topkového, pacienti jsou moji všichni, poněvadž jsem lékařem a sloužím všem pacientům. A myslím, že pan ministr Drábek tady přesně řekl, že opravdu ne všichni jsme dogmatictí, a zákony, které mají smyslnost, jsou přijímány v Poslanecké sněmovně.

Dovolte tedy, abych vás ve stručnosti seznámil s důvodem zamítnutí tohoto tisku Senátem.

Senát zařadil tento tisk na svou 12. schůzi a projednal ho 12. 10. a svým usnesením č. 343 v hlasování č. 53 tento senátní tisk byl zamítnut. Z celkového počtu 60 přítomných senátorů a senátorek bylo pro 38, proti 16.

Senát na svém projednávání plénem a ve výborech připomínkoval problematiku oblasti týkající se části, která definuje asistovanou reprodukci s vymezením termínu umělého oplodnění ženy, se stanovením metod a

postupů asistované reprodukce, a kde se také zakotvuje, že umělé těhotenství lze provést ženě v jejím plodném věku, pokud její věk nepřekročil 49 let. V tomto vidíme problém a hlavní nedostatek, že v § 3 chybí definice v zákoně užitého termínu, co to je plodný věk. Poněvadž veškeré autority, které se věnují reprodukční medicíně, ze statistik jednoznačně lze dovodit, jasně vyplývá, že věk dožití se výrazně zvyšuje. Biologické limity plodnosti se nemění. Nejnovější studie uznává a uvádí průměrný věk nástupu neplodnosti u žen ve 44 letech s mediánem 44,7 let. Studie se také zaměřuje na schopnost otěhotnět, nikoliv donosit zdravý plod. A protože schopnost donosit zdravé dítě je cílovým měřítkem asistované produkce, s věkem, který byl přijat touto novelou, nelze souhlasit. Proto můžu ještě jednou říct, že ustanovení hranice 49 let je neúměrně vysoké.

Dále mi dovoluji se pozastavit u určitých technických problémů této zákonné novely, na kterou jsme byli upozorněni legislativou Senátu. Hlavně se to týká § 59 odst. 2, kde navrhovaná úprava § 59 odst. 2 zní: Vstupní lékařskou prohlídku hradí osoba ucházející se o zaměstnání. Zaměstnavatel hradí vstupní lékařskou prohlídku, pokud uzavře s uchazečem o zaměstnání pracovněprávní nebo obdobný vztah, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Věta první a druhá se nepoužije, jestliže osoba ucházející se o zaměstnání se s případným zaměstnavatelem nebo zaměstnanec se zaměstnavatelem dohodne jinak nebo stanoví-li právní předpis jinak. Znění věty třetí navrhovaného ustanovení mimo jiné umožňuje, aby se zaměstnavatel případně dohodl se zaměstnancem, že zaměstnavatel nebude hradit náklady vstupní lékařské prohlídky podle věty druhé. Podle ustanovení § 101 odst. 6 zákoníku práce, které je transpozicí čl. 6 odst. 5 směrnice Rady o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, zní: Náklady spojené se zajišťováním bezpečnosti a ochrany zdraví při práci hradí zaměstnavatel. Tyto náklady nesmějí být přenášeny přímo anebo i nepřímo na zaměstnance.

Dalším paragrafem, který je technickým problémem, byla v hlavě č. 7 zákona správních deliktů. Návrhem jsou definovány skutkové podstaty správních deliktů podle zákona o specifických zdravotnických službách a stanoví se sankce za porušení příslušných povinností uložených poskytovatelům zdravotnických služeb. V důvodové zprávě k této úpravě předkladatel pouze lakonicky uvedl, že ve stanovených případech se vymezují sankce za porušení povinností podle navrhovaného zákona a že současná právní úprava neumožňuje uložení sankce za neplnění podmínek při poskytování zdravotnických služeb, a proto je jejich dodržování dosud v praxi nevymahatelné. Bližší zdůvodnění maximální výše navrhovaných pokut ve vztahu k jednotlivým druhům správních deliktů nebylo podáno.

Úprava navrhovaného zákona při poskytování specifických zdravotnických služeb, jako jsou například sterilizace, kastrace, psychochirurgický výkon nebo zásah do lidského genomu, řeší významné zásahy do osobnostních práv pacientů. Proto je nepochybně nutné za porušování povinností týkajících se uvedených zdravotnických služeb stanovit odpovídající sankci. Je však otázkou ke zvážení, zda pokuta ve výši 300 tis. korun za porušení příslušných povinností týkajících se sterilizace, kastrace nebo psychochirurgického výkonu a nebo pokuta ve výši 1 mil. korun v případě porušení příslušných povinností při provádění zásahu do lidského genomu je odpovídající závažnosti možného porušení osobnostních práv pacientů. Vezmeme-li v tomto případě v úvahu, že nedávno schválený zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, jeho obsahem je ustanovení, které předpokládá možnost uložit zdravotnickému zařízení pro opakovaném či soustavném porušování povinností vybírat regulační poplatky pokutu až do výše 1 mil. korun, jeví se navrhovaná maximální hranice pokuty za shora uvedené delikty jako nepřiměřeně nízká ve vztahu k závažnosti deliktů.

Myslím si, že dále vás nebudu zdržovat. Je mi líto, že tento zákon nebyl Senátem přijat. Jak jsem řekl, pokládám ho za nejméně kontroverzní včetně záchranných zdravotnických služeb.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mnohokrát, pane senátore. Jestli platí, že k dalšímu bodu nechcete vystoupit, tak vám děkuji za vystoupení, které jsme právě měli možnost vyslechnout.

Prosím nyní pana senátora Petra Guziana o jeho diskusní vystoupení. Prosím.

Senátor Petr Guziana: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, vážené poslankyně, poslanci, chtěl bych poděkovat té čtyřicítce přítomných poslanců, kteří nás poctili, že nás aspoň vyslechnou.

Návrh zákona, kterým se novelizují čtyři zákony, a to zákon o veřejném zdravotním pojištění, zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, zákon o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky a zákon o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, byl v Senátu projednán výborem pro zdravotnictví a sociální politiku a ústavněprávním výborem. Oba uvedené výbory shodně doporučily Senátu návrh zákona zamítnout. Senát na své 12. schůzi dne 12. října 2011 usnesením 345 z 8. funkčního období návrh zákona zamítl. O zamítnutí návrhu zákona Senát rozhodl v hlasování č. 57 počtem 40 hlasů z přítomných 65 senátorů.

Navrhovaný zákon navazuje na souběžně v Senátu předložené návrhy

zákona o zdravotních službách a zákona o specifických zdravotních službách, které zavádějí terminologicky i obsahově novou právní úpravu zdravotních služeb dosud upravených jako zdravotní péče. Proto je cílem navrhovaného zákona především zajistit soulad jím dotčených právních předpisů s návrhy zákonů upravujících nově zdravotní služby. Vzhledem ke skutečnosti, že Senát návrh zákona o zdravotních službách zamítl, byl Senátem zamítnut i předpokládaný návrh zákona.

Další důvody pro zamítnutí návrhu byly následující. V zákoně o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách se v návaznosti na nově upravovanou úpravu zákona o specifických zdravotních pojišťovnách vypouští usnesení upravující vytváření fondu pro úhradu závodní, preventivní a specifické zdravotní péče. Zároveň se předchozím ustanovením stanoví, že zůstatky uvedeného fondu zdravotní pojišťovny převedou do 30 dnů ode dne účinnosti navrhovaného zákona jako mimořádný příspěvek základního fondu zdravotního pojištění. Navrhovaná změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky obsahuje též úpravu, kterou se z úpravy zákona vypouští ustanovení dosud upravující vytváření fondu pro úhradu závodní preventivní a specifické zdravotní péče. Obdobná povinnost, jako je stanovena zaměstnaneckým pojišťovnám, však pokud jde o nakládání se zůstatkem fondu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky stanovena není.

Navrhované ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) mimo jiné stanoví, že pojištěnec má možnost změnit zdravotní pojišťovnu jednou za 12 měsíců, a to vždy jen k 1. lednu následujícího kalendářního roku. Takovou přihlášku musí pojištěnec nebo jeho zákonný zástupce podat vybrané zdravotní pojišťovně nejpozději šest měsíců před požadovaným dnem změny. Ke změně zdravotní pojišťovny k 1. lednu kalendářního roku lze podat jen jednu přihlášku, k dalším přihláškám se nepřihlíží.

1. Tímto novým ustanovením by se výrazně zhoršila možnost pojištěnce změnit pojišťovnu. Příklad. Pojištěnec, který byl doposud zdravý a nevyužíval služeb zdravotního zařízení, při první návštěvě nemocnice zjistí, že toto zařízení nemá smlouvu s jeho pojišťovnou. Pojišťovnu si mohl zvolit před mnoha lety a přestěhoval se na jiný konec republiky. Některé pojišťovny totiž působí pouze regionálně. Pokud zdravotnické zařízení může vykázat pouze akutní vyšetření, odmítne další péči o pacienta. Pokud tento stav zjistí pacient například 2. července, může změnit pojišťovnu až za rok a půl. Podobná situace nastává, pokud pojištěnec zjistí, že jeho pojišťovna nezajišťuje takové zdravotní služby, které jsou potřebné k řešení jeho zdravotního stavu, takže musí dlouhou dobu strpět nedostatečné služby, což může mít negativní průběh na jeho nemoc, zejména u chroniků.

2. Výrazně by se zhoršila práva pojištěnců zakotvená v § 11.

3. Výrazně se zhorší podmínky pro korektní soutěž mezi pojišťovnami. Přitom zvýšení konkurence zdravotních pojišťoven je ve vládním programovém prohlášení v části Zdravotnictví. Nastavení korektní soutěže zdravotních pojišťoven je jeden z klíčových reformních kroků, ke kterým se vláda zavázala. Bez tohoto kroku se nemůže zlepšit postavení pacienta i v pojišťovně.

Dále. Ustanovení zavádění senátním tiskem 148 navazujícím na sněmovní tisk 325, které zakazovalo Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv přiznat úhradu z veřejného zdravotního pojištění léčivým přípravkům a potravinám pro zvláštní lékařské účely, jejichž cena pro konečného spotřebitele by v případě úhrady ze zdravotního pojištění byla nižší nebo rovna 50 korunám, se nahrazuje ustanovením, jež zakazuje Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv přiznat úhradu z veřejného zdravotního pojištění léčivým přípravkům a potravinám pro zvláštní lékařské účely, které mohou být vydávány bez lékařského předpisu. To v konečném důsledku značně znevýhodní nemocné se specifickými diagnózami, například fenylketonurie, kteří jsou odkázáni na léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely vydávaných bez lékařského předpisu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. Prosím nyní pana senátora Miroslava Nenutila.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, členové vlády, dámy a pánové, předstupuji před vás se smíšenými pocity, abych zde zdůvodnil Senátem zamítnutý návrh zákona, kterým se mění zákoník práce.

Senát má za to, že některé z navrhovaných změn tohoto návrhu zákona mohou vyvolávat pochybnost o jejich ústavnosti, případně o jejich obsahové nejednoznačnosti ve vztahu k možným právním důsledkům. Oprostím se od komentování účinku pozměňovacích návrhů předložených na jednání vaší komory Parlamentu České republiky, protože předpokládám, že pozměňovací návrhy máte ještě v živé paměti. Pan ministr tu ve svém předcházejícím vystoupení vyzval ke konkrétním údajům a konkrétním důvodům odmítání zákonů Senátem. Mohu slíbit, že v dalších dvou případech budu skutečně konkrétní.

V zákoníku práce se má doplnit úprava týkající se práv a povinností zaměstnavatelů a zaměstnanců při dodržování režimu dočasně práceneschopného pojištěnce podle zákona o nemocenském pojištění, a některé sankce za jeho porušení. Zaměstnanec bude mít zákoníkem práce stanovenou povinnost dodržovat ve vymezeném období dočasně pracovní neschopnosti – tedy kdy mu podle platné právní úpravy bude náležet náhra-

da mzdy, platu, odměny – ošetřujícím lékařem stanovený režim dočasně práceneschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost zdržovat se v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek. V případě, že zaměstnanec tuto povinnost poruší zvlášť hrubým způsobem, zaměstnavatel mu bude moci dát výpověď.

K navrhované úpravě lze z pohledu ústavních principů tvorby práva poukázat na to, že Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k úpravě směřující k zavedení nového výpovědního důvodu pro zaměstnavatele uvedla výhrady spočívající v tom, že – cituji: “Do vztahů soukromoprávních, založených na formální rovnosti stran, nelze ve prospěch jedné ze stran zavádět sankční ustanovení spočívající v postihu druhé smluvní strany za porušení předpisu z oblasti práva veřejného, neboť:

a) taková úprava věcně nesouvisí s výkonem práce podle pracovněprávních předpisů a nemá žádnou souvislost s plněním pracovních úkolů;

b) případné “provinění” zaměstnance proti veřejnoprávní úpravě musí být posuzováno ve formálním řízení veřejnoprávní povahy, ve kterém zaměstnanci musí být dána možnost se hájit, a to případně i soudní cestou, např. při porušení režimu vycházek při pracovní neschopnosti z důvodu návštěvy zdravotnického zařízení při zhoršení zdravotního stavu a podobně. Porušení povinnosti uložené veřejnoprávními předpisy musí být postihováno toliko v režimu veřejného práva, do něhož pracovněprávní vztah nespadá.” Konec citátu.

Druhý příklad. Návrh zákona upravuje nově neplatnost právních úkonů pro nedostatek písemné formy. Týká se to § 20 tohoto zákoníku. Cituji: “Odst. 1. Nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon nebo dohoda smluvních stran, je neplatný, ledaže smluvní strany tuto vadu dodatečně odstraní,” – konec citátu – a prosil bych o vaši pozornost o poslední část souvětí: “s čímž jsou tedy spojeny další důsledky.”

Znění § 20 obsažené ve vládním návrhu zákona bylo právě zde přijetím pozměňovacího návrhu celkově změněno, zejména pak pokud jde o doplnění úpravy obsažené v odstavci 2. A opět si dovoluji citát: “Nebyl-li právní úkon, jímž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon, je možné se neplatnosti dovolat, jen nebylo-li již započato s plněním.” Teď pokud si vybavíte konec věty prvního odstavce “ledaže smluvní strany tuto vadu dodatečně odstraní”, má se samozřejmě na mysli odstranění vady pracovní smlouvy po nástupu do zaměstnání, pak o odstavec níže se tvrdí, že je možné se neplatnosti dovolat, jen nebylo-li již s prací započato. Navrhovaná úprava přitom v kontextu s ostatními ustanoveními navrhované novely zákoníku práce může být vnímána jako ne zcela jednoznačná, připouštějící více možných, a dokonce rozdílných právních výkladů v samotné otázce absolutní či re-

lativní neplatnosti právního úkonu, což je tedy z hlediska právních důsledků navrhované úpravy problém velmi podstatný.

A tak bych mohl pokračovat dále.

Dovolil bych si obrátit vaši pozornost na část z diskuse v Senátu k tomuto návrhu zákona, kdy pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek řekl – cituji: “Já bych chtěl na závěr zdůraznit, že tento návrh byl velmi pečlivě projednáván jak na půdě různých kulatých stolů s odbornou veřejností, tak ale, to chci především zdůraznit, na tripartitě. To velmi podrobné projednávání vedlo k tomu, že jsem byl seznámen s písemnou dohodou účastníků sociálního dialogu, tzn. zaměstnavatelských svazů a odborů, že kromě úpravy kont pracovní doby, které do tohoto návrhu byly zapracovány, tak nebude ani jedna strana sociálního dialogu navrhopvat žádné další pozměňovací návrhy k tomuto tisku, což já považuji za velmi dobrý výsledek, konečný výsledek tohoto návrhu,” řekl pan ministr.

Dostalo se mi do rukou stanovisko Českomoravské konfederace odborových svazů, kde se říká: “Konfederace zaslala Ministerstvu práce a sociálních věcí podrobné připomínky a náměty k problematice novelizace zákoníku práce v rámci svého posledního stanoviska k návrhu tzv. koncepční novely zákoníku práce a k závěrečné zprávě zhodnocení dopadů regulace podle obecných zásad k zákoníku práce. Ani v jednom z uvedených případů nebyly připomínky došlé v rámci vnějšího připomínkového řízení vypořádány, a proto na ně Českomoravská konfederace odborových svazů v rozsahu, ve kterém se vztahují i k nově předloženému návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce atd., odkazuje jako na součást tohoto svého stanoviska k návrhu novely.” A dále pokračuje: “Konfederace obecně konstatuje, že připravované změny zákoníku práce přes dílčí opatření, která zlepší právní regulaci v oblasti pracovněprávních vztahů, celkově snižují úroveň ochrany a jistot zaměstnanců a omezují jejich odborová práva.” Porovnání s jedním a druhým konstatováním nechť si udělá každý sám.

Pominu-li politické hodnocení zákona, pak mi nezbyvá nic jiného, než konstatovat, že navrhovaný návrh zákona zvláště přijetím pozměňovacích návrhů v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v mnoha případech vnáší nejistotu a nejasnost ve výkladu případně přijatého návrhu jak na straně zaměstnance, tak i na straně zaměstnavatele. Je nutno upozornit na možnost budoucích sporů a problémů z důvodu kolize s ústavním pořádkem. I z těchto důvodů Senát na své 12. schůzi konané dne 7. října letošního roku návrh zákona zamítl.

A na závěr mohu konstatovat, že tento návrh zákona řeší závazkové vztahy. Tím se rozumějí smlouvy ve vazbě na ustanovení připravovaného nového občanského zákoníku, s jehož platností se předpokládá v roce 2014. Proto je nesystémové a nekoncepční přijímat tak zásadní změnu

zákona předčasně. Pokud tento návrh zákona svým hlasováním potvrdíte, včetně novely zákona o zaměstnanosti, vyvolá to obrovskou právní nejistotu a už nyní špičkoví odborníci na pracovní právo upozorňují na nejasnost výkladu.

Zatím vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Nenutilovi a prosím nyní paní senátorku Boženu Sekaninovou.

Senátorka Božena Sekaninová: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci – zapomněla jsem – vážená vládo, návrh zákona o důchodovém spoření Senát většinou hlasů opět zamítl. Jde o nový zákon, který představuje v rámci důchodové reformy tzv. druhý pilíř, který má být založen na vyvedení prostředků pojistného na důchodové pojištění a na principech kolektivního investování.

Princip je celkem jednoduchý. Vyvedeme peníze z deficitního systému základního důchodového pilíře do soukromých fondů tak, že dám 2 % ze svého příjmu, k tomu přidám další 3 % ze svého příjmu, která se ale vyvedou z toho základního důchodového systému, a pak se mi sníží vlastně nárok z toho základního systému. A musím spoléhat na to, že těch mých 5 %, která jsem dala na důchodové kapitálové spoření, mi přinese nějaké peníze.

V podstatě je ale nepochopitelné, proč se tady zavádí druhý systém důchodového spoření, nepovinný, když už jeden existuje. A ten je daleko výhodnější! V budoucnu se může projevit problém s tím, že vstup do systému je dobrovolný a že fyzická osoba se bude rozhodovat za určitého právního stavu, ale nebude moci v žádném případě, ani samozřejmě v případě změny zákona, z něho vystoupit. V tomto ohledu, byť dávky z tohoto systému budou patrně účastníci čerpat za mnoho let, ale na rozhodnutí o vstupu do něj budou mít zvláště někteří poměrně málo času – do 1. července nebo 31. prosince 2013, by měl být zákon zpracován tak, aby ani v blízké, ani vzdálenější budoucnosti nemusel být zásadně novelizován.

Zásadní otázkou ke zvážení je však skutečnost, že přes dobrovolný vstup do systému důchodového spoření není možné ze systému vystoupit. Taková konstrukce v soukromém právu, byť s prvky veřejnoprávními, bude těžko obhajitelná, zejména za situace, kdy se zákonem může zvýšit povinnost přispívat do systému z vlastních prostředků účastníků spoření.

K jednotlivým ustanovením:

K § 4 odst. 4 a k § 17: Podle tohoto ustanovení penzijní společnost nesmí odmítnout uzavřít smlouvu o důchodovém spoření s fyzickou osobou. Je třeba upozornit, že při této právní konstrukci, tj. stanovení zákazu odmítnutí, fyzická osoba nebude mít nástroj, aby si sama vymohla uzavření

smlouvy. Jediným nepřímým nástrojem by mohla být sankce vůči penzijní společnosti, pokud by byla tato protiprávní činnost uvedena v § 101, což není.

K § 16: Ustanovení řeší nároky úmrtí účastníka ve spořicí době. Není zřejmé, proč má být zletilý dědic, který není účasten důchodového spoření, zvýhodněn podle odst. 4 tím, že finanční prostředky účastníka mu budou vyplaceny v podstatě ihned, resp. zda je z hlediska rovného postavení odůvodnitelné, že naproti tomu zletilému dědici – účastníkovi důchodového spoření se podle odst. 3 zděděné prostředky převedou na jeho důchodový účet – bude je moci čerpat event. až za 20 až 30 let – a že nezletilec podle odst. 2 bude muset čerpat zděděné prostředky po dobu pěti let v podobě sirotčího důchodu. Navrhovatelé by měli dále ozřejmit, za jakých podmínek bude sirotčí důchod vyplácen, např. zda sirotčí důchod bude vyplácen i po nabytí zletilosti v průběhu vyplácení a příjemce sirotčího důchodu nebude již osobou tzv. vyživovanou.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření, opět Senát Parlamentu ČR většinou hlasů zamítl.

Vzhledem k zamítnutí návrhu zákona o důchodovém spoření se stalo schvalování jeho doplňujícího návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření, vlastně bezpředmětné. Přesto je vhodné využít situace, kdy byl návrh zákona vrácen do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, k upozornění na některé legislativní problémy, které tento zákon provázejí. Není například zřejmé, jak bude příjemce, kterým patrně bude správa sociálního zabezpečení nebo jiný orgán, postupovat, resp. rozdělovat prostředky třeba v případě, kdy zaměstnavatel odvede méně, než měl odvést, nebo jak se bude postupovat v insolvenčním řízení, když věřitelem bude patrně jen stát a prostředky případně získané nepokryjí celý dluh. Je třeba mít mj. na paměti, že na sankce za zpožděné platby má nárok jen stát.

Dále do roku 2012 bude třeba přijmout úpravu, která by se vypořádala bezesbýtku s dvojí sazbou pojistného za zaměstnance, a to v tom směru, že je třeba stanovit i povinnosti zaměstnance vůči zaměstnavateli, aby zaměstnavatel měl relevantní údaje a mohl odvést pojistné ve správné výši. V návrhu zákona o důchodovém spoření je prozatím upraveno jen poskytování informací z centrálního registru České správy sociálního zabezpečení.

Na problematiku dorovnání slovenských důchodů neexistoval shodný právní názor Ústavního soudu s Nejvyšším správním soudem a tento rozdílný pohled na věc vyústil v položení předběžné otázky k Soudnímu dvoru Evropské unie. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že není možné do-

rovnání slovenských důchodů omezovat podmínkou českého občanství a bydliště v ČR, neboť toto je nepřipustnou diskriminací. Zároveň Soudní dvůr Evropské unie naznačil, že diskriminační stav lze napravit přijetím opatření, které spočívá v omezení osob, které byly dosud zvýhodněny. Dosud přiznaná plnění totiž nikdy nebyla přiznána na základě zákona či na základě mezinárodní smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, to je dnes ode mne vše. Přeji vám pěkný večer a opět vás požádám, abyste zamítlí tyto návrhy zákonů. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Boženě Sekaninové. A poslední senátor, který je připraven oslovit poslankyně a poslance, je pan senátor Miloš Malý. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Malý: Dobrý pozdní večer, paní předsedkyně, dobrý večer členové vlády, dobrý večer dámy a pánové v sále.

Poslanecká sněmovna postoupila návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření Senátu dne 19. září 2011. Organizační výbor Senátu přikázal tento návrh změny zákona v podobě senátního tisku č. 190 výborům, a to výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, jehož zpravodajem byl pan senátor Vítězslav Jonáš. Tento výbor návrh zákona projednal na své 13. schůzi a nepřijal žádné usnesení. Pro návrh schválit hlasovali z devíti přítomných senátorů pouze tři, jeden byl proti a pět se zdrželo hlasování. Výbor pro zdravotnictví a sociální politiku projednal návrh zákona na 13. schůzi a taktéž nepřijal žádné usnesení. Posledním výborem, který tento návrh zákona projednal, byl ústavněprávní výbor. Ten na svém 25. zasedání přijal usnesení, kterým doporučil Senátu zamítnout předložený návrh zákona, a to z důvodů, které následně uvedu.

Jde o nový zákon, který má změnit stávající systém penzijního připojištění, který byl dosud realizován na základě zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem. Tento nový zákon má představovat, tak jak už má předřečnice tady říkala, třetí pilíř důchodového systému. Novým pilířem je návrh zákona o důchodovém spoření, senátní tisk č. 190 a sněmovní tisk č. 412. Přijetí tohoto zákona má omezit riziko spojené s neodděleným majetkem penzijních fondů.

Škoda, že zde není přítomen pan ministr financí. Chtěl bych říci, že mám úplně stejný názor jako on v tom, že je třeba oddělit majetek střadatelů od majetku fondů. Tam jsme si akorát nerozuměli v jedné věci a to bylo v situaci, kdy jsme posuzovali stávající právní úpravu, která dává určitou jistotu střadatelům, s novou přijímanou, která tím, že je nově, by

měla zajistit ještě lepší právní jistotu střadatelů, tak aby dostali pokud možno zpět aspoň tolik, kolik do tohoto systému vložili.

Proč tedy tento stav nastává? Vycházíme z toho, že stávající fondy, které fungují, fungují ve vztahu jakoby fond, který má být nově ustaven, a to je ten tzv. konzervativní. Když se podíváme, tak já jsem už říkal i panu ministrovi, že jsem účastníkem jednoho fondu a tento fond funguje přesně tak, jak má fungovat nově navržený konzervativní fond, tzn. má 81 % ve státních dluhopisech, včetně pokladničních poukázek, 8 % má bankovní dluhopisy a 5 % má termínované vklady, to znamená, že je přes 90 % zajištěno. Ale přesto toto zajištění nedává jistotu, že střadatel dostane své peníze zpět, a to proto, že vklady z tohoto systému nejsou pojištěny. Máme pojištěn systém například u stavebního spoření, kde když se podíváme na výnosy, které jsem pro vás taktéž připravil, abyste se seznámili s tím, jak současné v podstatě konzervativní fondy fungují a jaké mohou přinést zhodnocení, protože naším cílem, a to věřím, že samozřejmě i vašim, je, aby střadatelé získali jistotu toho, že do své poslední části života, to znamená do důchodu, budou mít naspořenou určitou částku, která je umožní udržet na jejich současné aktivitě a na jejich životním standardu.

Takže za deset let, co běží fondy, tak se jim podařilo získat finanční zhodnocení, které de facto v mnoha případech nedává více než 1,5 %. A když se podíváme na stavební spoření, tak stavební spoření samozřejmě toto zhodnocení dává daleko vyšší, to znamená, že není úplně jisté, zda tento systém, tak jak byl navržen, tím, že bude otevřen, to znamená, že nebude zde žádné další zajištění, které by umožňovalo riziko, které vzniká z financování na otevřených finančních trzích, aspoň minimálně zajistit. Protože podíváme-li se na systém, jak je nastaven podle současného návrhu zákona, tak nám vychází tak, že mohou získat velký problém střadatelé. Dochází k situaci, kdy není, jak jsem na začátku řekl, v žádném případě vklad pojištěn, a celý problém je koncipován kolem tohoto jediného zásadního bodu. Neúčast pojištění, kdy docházíme k situaci, kdy se může střadatel dostat do větších problémů, protože fond mu nezajistí zhodnocení, ale může mu zajistit ztrátu a tato ztráta není nijakým způsobem jištěna. Jediný fond, který vydělával, byl fond Zlatý. Ten vydělal zhruba 10 % za minulý rok. Většina ostatních fondů se pohybovala v částkách, tak jak je máme zde uvedeny. Je to fond Alianz, za rok 2010 měl zhodnocení 3 %, ale reálné zhodnocení za rok 2010 očištěné od inflace bylo pouze 1,5 %. U České spořitelny po očištění od inflace bylo 0,84 %. Fond Komerční banky měl po očištění od inflace 0,73 %. ING měl 0,64 %, Egon měl 0,61 %, Generali měl 0,60 %, Česká pojišťovna 0,50 %, ČSOB Stabilita měl nulu, Axa měl minus 0,03 % a ČSOB Progres měl minus 0,46 %.

Tady se dostáváme do situace, že opravdu to nemůže fungovat jako třetí pilíř, který by měl zhodnocovat slušným způsobem vklady našich

klientů a osob, které mají zájem být ve třetím pilíři. Proto taky Senát navrhl zamítnout tento návrh zákona, protože nepřináší zlepšení stavu proti současnému. Nikdo samozřejmě nemá nic proti tomu, aby se majetek oddělil, to znamená, aby střadatelé měli své samostatné účty a fond měl taktéž svůj samostatný účet.

Dalším velkým problémem, který je už v dikci zákona, je uveden v § 98, který má zvláštní konstrukci. Já si ho dovolím přečíst, tak aby byla jasná nerovnost subjektů.

V § 98 odst. 1 písm. a) je uvedeno, že povinný konzervativní fond investuje pouze do dluhopisů nebo obdobných cenných papírů představujících právo na splacení dlužné částky, jejichž emitentem je český stát nebo členský stát Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, a případně rating jejich emitenta patří mezi pět nejlepších ratingových kategorií dlouhodobých závazků v investičním stupni renomované ratingové agentury nebo mezi srovnatelné ratingové kategorie, které uznávané ratingové agentury a je vydán uznávanou ratingovou agenturou nebo centrální bankou takového státu.

Odstavec 6 však uvádí výjimku týkající se emitenta, kterým je Česká republika nebo Česká národní banka, kde se požadavek na rating neuplatní. Naštěstí Česká republika v současné době má rating AA minus, a tím samozřejmě se dostává do tohoto pole, kdy je možno nakupovat. Ale uvědomme si jednu základní věc, že kdyby tento rating Česká republika neměla, tak by fondy mohly bez problémů nakupovat finanční instrumenty českého státu a ostatní státy, které mají obdobný rating, by z těchto nákupů byly vyloučeny, to znamená je zde zákonem založená nerovnost subjektů.

Dále zákon vůbec nepočítá s tím, co se stane v případě dluhopisů emitenta, jehož cenné papíry fond nakoupil, a v rámci vývoje trhu byl následně tento emitent přeřazen uznávanou ratingovou agenturou mimo pět nejlepších ratingů. Tady není jasné, zda držitel těchto cenných papírů, fond, má cenné papíry okamžitě prodat, protože pokud by je dále držel, tak by porušil zákon, v případě, že je okamžitě prodá, dostane se do finančních problémů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane senátore, uplynul váš čas.

Senátor Miloš Malý: Takže závěrem. Dá se s myšlenkou tohoto zákona souhlasit, ale je třeba ho upravit tak, aby se urovnala rovnost jednotlivých subjektů v rámci daného zákona a aby se zajistilo zajištění vkladů tak, aby nemohlo dojít k jejich znehodnocení špatným investováním. Aby vkladatelé měli zajištěno minimálně to, co do toho fondu vloží.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Miloši Malému. Pan ministr Jaromír Drábek mě požádal nyní o slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení zbylí zákonodárci z obou komor Parlamentu České republiky, předpokládám, že v tuto pozdní večerní hodinu tady sedí ti, kteří mají o tato témata skutečně věcný zájem, a já si myslím, že ta vystoupení senátorů byla v řadě případů velmi zajímavá.

Já bych si dovilil reagovat jenom na jedno obecné téma, které říkala paní senátorka v předposledním svém projevu, a položila tu otázku, která je skutečně obecná a zásadní. Proč zavádíme dva velmi podobné systémy v penzijním systému. To znamená systém penzijního připojištění, ten stávající, a kromě toho ještě systém penzijního spoření. A tak odpověď, já ji považuji za naprosto stěžejní, ta odpověď, pokud ji mám shrnout do jednoduchých vět, tak zní: protože ten dnešní systém penzijního připojištění znamená z hlediska veřejných financí pouze přehazování peněz z jedné kapsy do druhé. To se žádné nové zdroje netvoří. Dnešní systém předpenzijního připojištění funguje tak, že stát vybere od poplatníků v daních částky, které potom jim také zpět přispěje jako státní příspěvek penzijního připojištění. A pokud ten systém je třeba reformovat právě z pohledu demografického vývoje, tak je naprosto jasné, že tento systém penzijního připojištění může být vhodným doplňkovým systémem, ale nemůže být tím stěžejním pilířem, na kterém je postavena ta vyváženost průběžného státního pilíře a penzijního spoření, to znamená té akumulace, která má sloužit jako dodatečný zdroj vyplácení penzí.

Ten druhý systém sice má přechodné transformační náklady, ten systém penzijního spoření vyžaduje účast státního rozpočtu, ale po přechodnou dobu. Po přechodnou dobu 20–25 let, i když se to zdá jako velmi vzdálený horizont, ale poté se ten systém dostává do stabilní fáze, kdy příjmy se rovnají výdajům. To je zásadní rozdíl mezi druhým a třetím pilířem, to je zásadní rozdíl mezi systémem penzijního připojištění a penzijního spoření a to je také zásadní důvod, proč každá rozumná země musí doplnit průběžný státní systém o systém dalšího spoření na penzi, který ale nemá dlouhodobé, myslím tím z horizontu desítek let, nároky na státní rozpočet. Toto je naprosto zásadní otázka a myslím si, že je potřeba na ni takto jasně odpovědět.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní paní poslankyni Martu Semelovou, která je přihlášená jako další do této sloučené rozpravy. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové, vládo, vážená paní předsedající. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pomoci v hmotné nouzi, o sociálních službách, o státní sociální podpoře a další, patří mezi návrhy, které vláda prosazuje dalo by se říci proti všem. Prosazuje ho bez ohledu na názory odborníků, bez ohledu na hlasy veřejnosti, na protesty opozice, odborů i občanských iniciativ. Ostatně pohrdání těmi všemi jste jako vládní koalice potvrdili prohlášením omezení vystoupení poslancům, a dokonce i senátorům. Byl to ukázkový příklad nekompetence, nedemokratičnosti a bezradnosti. Zbaběle se snažíte umlčet jakýkoliv jiný názor bez ohledu na jednací řád, bez ohledu na závažnost projednávaných zákonů, jejichž přijetí odnese většina občanů. Je vám úplně jedno, jak tito lidé žijí, nezajímá vás to. Vy způsobíte dluhy, občanům pošlete složenku. Vy zavřete oči před korupčními aférami a daňovými úniky, občané to zaplatí. Umlčujete názory varující před dopady a na občany, kteří to nezvládnou a dostanou se do dluhů a hmotné nouze, pošlete exekutory. Vámi proklamovaná snaha o zjednodušení a zvýšení hospodárnosti systému a zvýšení motivace osob k řešení nepříznivé sociální situace má ve skutečnosti jediný cíl, a zaznívá to tu opakovaně – zisk pro banky, soukromé firmy a agentury, stále víc peněz pro bohaté a utahování opasek pro ty s nejnižšími příjmy. Co jiného je zavedení soukromých agentur na zprostředkování práce, které zaplatíme ze státního rozpočtu, přičemž úředníci z úřadů práce se propustí a povinnost zaměstnavatelů nahlásit volná místa se zruší? O co jiného šlo ve chvíli, kdy aniž by zákony tzv. sociální reformy prošly celým legislativním procesem, MPSV už honem rychle zadalo lukrativní tendr na dodání a provozování sociální karty po vzoru pražské opencard?

Tvrdíte, že občané se záměrně vyhýbají práci, a tak na ně musí být ještě větší přísnost. V duchu této zkreslené představy zhoršujete podmínky pro přiznání podpory v nezaměstnanosti a dávek v hmotné nouzi a klidně vyřadíte nezaměstnaného z evidence už po dvou měsících. Běžte se podívat do regionů, kde na jedno pracovní místo čeká x lidí, do vesnic, kde většina obyvatel nemá šanci vůbec nějakou práci sehnat. Těmto lidem vzkazujete, že jsou flákači a nemají nárok na důstojný život. Organizaci veřejné služby převádíte na Úřad práce České republiky, přičemž odebrání těchto kompetencí obcím povede ke zhoršení nabídky sociální práce na jejich území a vzdálení se občanům. Co občany dál čeká, to je časové omezení vyplácení doplateků na bydlení. Nově má být podmínkou nároku na něj získání nároku na příspěvek na živobytí. Doplatek na bydlení se má navíc poskytovat nejdéle po dobu 84 měsíců během posledních deseti let, přičemž doby pobírání se za tu dobu sčítají. Po jejím uplynutí už nebude mít člověk nárok na nic, leda snad na místo pod mostem, i když i tam bude asi brzy potřeba zavést pořádník.

Další pohroma čeká na zdravotně postižené. Bleskové uzdravení některých z nich nebude výsledkem zázračných léčebných schopností ministra Drábka, ale důsledkem zhoršení podmínek při posuzování stupně závislosti. Mnozí se tak přesunou do nižšího stupně, sníží se jim příspěvek na péči a někteří zdravotně postižení a znevýhodnění budou z nároku na příspěvek na péči vyloučeni vůbec.

Balíček tzv. sociálních reforem tedy dopadne na občany, kteří se do nelehké situace dostali v naprosté většině ne vlastní vinou, ale vinou tohoto systému a vinou této a minulých vlád. Dopadne na občany, na jejich rodiny, na děti. Nedopadne bohužel na vás, kteří tyto zákony zaměřené proti lidem předkládáte. Zatím. Jsem totiž přesvědčena o tom, že lidé si to, co předvádíte, jak se chováte a co schvalujete, zapamatují.

Pro KSČM jsou předloženy návrhy zákonů, které jsou součástí asociální vládní reformy, zcela nepřijatelné.

Na závěr poslední poznámku. Předsedkyně Sněmovny tento týden vyzvala mého kolegu, aby se k ní choval tak, jak se má chovat k předsedkyni Poslanecké sněmovny. Já bych naopak chtěla vyzvat celou vládu a koaliční strany, aby se konečně začali chovat k občanům tak, jak se patří, s úctou a respektem, s ochotou jim naslouchat a s takovými rozhodnutími, která budou v jejich prospěch. Děkuji. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo paní poslankyně Soňu Markovou, ale ještě před ní s přednostním právem ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, nevím proč, ale nějak intenzivně mě napadlo, že bych vám měl připomenout, že již za tři dny budeme mít výročí Velké říjnové socialistické revoluce (smích z pravé části jednací síně).

Jen tedy dál a všichni na svá místa, jen v boj a do práce, jež nelení. Nad námi plane rudá vlajka čistá, toť avantgardní lidské znamení. (Recitace ministra Kalouska byla doprovázena smíchem a poté delším potleskem z pravé části jednací síně. Z levé části jednací síně zazněl výkřik "ticho!".)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Soňu Marková, prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Jako bývalá učitelka dějepisu, pane ministře, máte za jedna. (Potlesk.)

Takže dámy a pánové, dovoluji mi, abych jménem poslaneckého klubu KSČM ještě jednou si vzala slovo a v podstatě řekla naše stanovisko k zákonu, který jako jeden z mála, který prošel tou mašinerií toho schvalo-

vání, které považujeme za velmi nestandardní a myslím si, že ne úplně vhodné – a to je zákon o zdravotnické záchranné službě, který byl vrácen Senátem s pozměňovacími návrhy, které považujeme za hodné toho, aby-
chom je podpořili.

A možná ještě k tomu, co tady zaznívalo celou tu dobu, a ospravedlňovala se tu možnost obstrukce a tu zase možnost ji omezit, omezit to, že bychom tady mohli jako opozice projednávat některé věci. Voltaire říkal: nesouhlasím s tvým názorem, ale udělám všechno pro to, a-bys ho mohl vyjádřit. A já si myslím, že tomuto jsme se tady trošičku zpronevěřili. A možná pro ty, kteří dnes jsou v koalici a příště mohou být také v opozici, i když si to dnes nepřipouštějí, tak jako si většina mladých nepřipouští, že jednou zestárne, a většina zdravých nevěří, že někdy onemocní, a většina bohatých si myslí, že se nikdy nestanou chudými, tak i poslanci a poslankyně vládní koalice si někdy myslí, že nemohou být nikdy v opozici. Ale my v pionyru, i ve skautu se vždycky říkalo – nedělej druhým to, co nechceš, aby oni dělali tobě. Možná by to stálo trošičku za poučení, ale v tuto noční dobu nechci úplně moralizovat, ráda bych se konkrétně vyjádřila k zákonu o zdravotnické záchranné službě.

Již při projednávání v Poslanecké sněmovně jsem upozorňovala na některé problémy vládního návrhu zákona. Teď bych se ráda vyjádřila k některým bodům, které řeší i ty pozměňovací návrhy, které přicházejí ze Senátu. Tím prvním problémem je dostupnost zdravotnické záchranné služby. Uzákoněním doby dvacet minut, kdy má být místo události dosažitelné z nejbližší výjezdové základny, je popřením algoritmů platných v urgentní, tedy přednemocniční a na ni navazující nemocniční neodkladné péči. Lidský mozek začíná odumírat při nedostatku kyslíku za dobu tří minut, k tomu dochází při zástavě dechu a zástavě oběhu. Je jasné, že čím déle se bude čekat na zajištění dýchacích cest a náhradu srdeční aktivity, tím horší bude prognóza pacienta. U pacientů v akutním ohrožení života to může a bude mít fatální následky v případě, že projde verze Poslanecké sněmovny.

V urgentní medicíně se pracuje s pojmem platinová čtvrt hodina. Ta vychází z předpokladu, že pacient bude výjezdovou skupinou záchranné služby dosažen do 15 minut od přijetí tísňové výzvy. Jde o čas na poskytnutí nejakutnější pomoci, jež zajistí kvalitní obnovu životních funkcí u akutně ohroženého pacienta. Dalším významným pojmem je takzvaná zlatá hodina, která se bere jako časový parametr, kdy má být akutně ohrožený pacient předán na specializované pracoviště v nemocnici. Neoddiskutovatelným faktem je, že čím déle se čeká na poskytnutí přednemocniční neodkladné péče, tím více se stav pacienta nezlepšuje.

Jediným poskytovatelem přednemocniční neodkladné péče na území České republiky je zdravotnická záchranná služba. Proto nelze argumen-

tovat, že její činnost bude nahrazována jinou složkou integrovaného záchranného systému. Je zcela nepochopitelné tvrzení, že prodloužením dojezdové doby na 20 minut se péče o pacienty nezhorší, anebo že na místo události před příjezdem záchranné služby bude odeslána za normálních podmínek jiná složka IZS. Například policie, horská služba, vodní záchranná služba. Zmíněné složky mohou totiž poskytovat pouze první pomoc, nikoliv přednemocniční neodkladnou péči. Na straně jedné máme velké odborné požadavky na lékaře a záchranáře na záchranné službě, na straně druhé, když se to hodí, tak říkáme, že do příjezdu záchranky se 20 minut může o pacienta starat někdo formou první pomoci.

V České republice je průměrná doba, kdy dochází k překročení současných 15 minut, na 17 minutách. Proč se tedy v zákoně přistoupilo k dalšímu umělému prodloužení až na 20 minut? Argumentace, že v současné době je průměrný dojezdový čas 17 minut, je zcela vágní. Jde o průměr a není to relevantní výstup. Jaký dojezdový čas je dosahován u těch nejzávažnějších, život ohrožujících stavů? Na výron kotníku se například nenasazuje vrtulník záchranné služby, ale bývá posílána posádka RZP bez lékaře a ta může místa zásahu dosáhnout déle, je-li v okrajové oblasti spádového území. Na případy bezvědomí, polytraumat, popálenin a jiných superakutních stavů je s ohledem na denní dobu nasazována i letecká záchranná služba a časy jsou mnohdy výrazně kratší než u pozemních posádek zdravotnické záchranné služby. Navíc spočítaný průměr dojezdové doby do 17 minut započítávají i výjezdy záchranky na celou řadu indikací, které spadají do kategorie pro obvodní lékaře, jež záchranné služby České republiky mnohdy suplují. Záchranné služby je sice řeší, ale ne s takovou rychlostní razancí. Například v Královéhradeckém kraji mají na zdravotnickou záchrannou službu vnitřní úpravu, kdy se na některé nízkoprahové události jezdí bez majáku a bez použití výstražného zvukového znamení. Tyto časy jsou ve statistice zahrnuty a prodlužují průměrnou dobu dosažení místa zásahu.

Zákon taxativně neuvádí, jak dlouho má být operačním střediskem, dispečinkem záchranné služby, přebírána tísňová výzva. Není jasné, jak dlouho může dispečer-operátor na operačním středisku přebírat výzvu na lince 155. Proč se v zákoně nestanovilo, že základní údaje nutné pro zahájení výjezdu – místo události, lokalita, adresa zásahu, počet postižených a předání výzvy z operačního střediska výjezdové skupině – budou odebrány do dvou minut. Po dvou minutách, nebudou-li podmínky hodné zvláštního zřetele, tedy například, že volající není schopen popsat adresu či místo události, musí být výzva předána výjezdové skupině. Zákon definuje jen dojezdovou dobu, a přitom neexistuje zákonná nebo podzákonná norma, která by ustanovila, za jak dlouho se dispečink může vyptávat na základní údaje. Znamená to, že místo události bude dosahováno výjezdo-

vou skupinou za 25 až 30 minut od chvíle, kdy někdo vytočí tísňovou linku 155, to zvláště v okrajových částech některých regionů.

Zároveň je s prodloužením dojezdové doby spojen fakt, že tam, kde nám výjezdová stanoviště scházejí, tak je nemusíme budovat. Dokonce existují lokality, kde jsou v současnosti umístěna výjezdová stanoviště z důvodu, že další nejbližší stanoviště má dojezdový čas do 17 až 19 minut. Prodloužení dojezdového času na 20 minut dává možnost zrušit výjezdová stanoviště v místech, která budou z jiného stanoviště do této nově stanovené doby dosažitelná.

Senátní změna je tedy více než na místě.

Druhým problémem je potom plán pokrytí. Samospasitelný totiž není ani takzvaný plán pokrytí, který se stává jakýmsi odrazovým můstkem pro stanovení sítě stanovišť zdravotnické záchranné služby. Plán pokrytí se zohledněním rizik mají hasiči. Jiný je ale nutný pro potřeby záchranné služby. Například v některých lokalitách se počet obyvatel na daném území mění v závislosti na roční době, tedy v souvislosti s turistickým ruchem nebo sportovní činností. To znamená rozdíly mezi letními a zimními měsíci. To plán pokrytí nezohlední, protože vychází z údajů o počtu trvale žijících osob. V některých lokalitách se například v letní sezóně zvětšuje počet obyvatel dvakrát až třikrát.

Třetí problém, o kterém bych ráda hovořila, je traumatologický plán poskytovatele zdravotnické záchranné služby. Aktualizovat traumatologický plán jednou za dva roky, včetně jeho příloh, to je podle našeho názoru nedostatečné. Během kalendářního roku dochází k celé řadě úprav a změn, jež mají přímý dopad na funkčnost plánu. Proto by k aktualizaci mělo docházet minimálně jedenkrát ročně.

Čtvrtým problémem, o kterém bych ráda hovořila, je problém poskytovatele zdravotnické záchranné služby, protože v uvedeném § 8 se píše, že – a budu citovat – poskytovatel zdravotnické záchranné služby je základní složkou integrovaného záchranného systému. Znamená to, že činnost zdravotnické záchranné služby je pro funkčnost státu nezbytně nutná, a to zvláště za podmínek vzniku krizových stavů. V zákoně ale zcela schází jakákoli právní úprava postavení členů výjezdových skupin.

Právní ochrana členů výjezdových skupin zdravotnické záchranné služby není na stejné úrovni jako u příslušníků Policie České republiky, a dokonce ani jako u strážníků městské policie. Vyšší právní ochranu mají u nás dokonce i exekutoři. Exekutoři jsou ještě navíc podnikatelé, ale se statutem úřední osoba. To je zcela nepochopitelné rozdělení práva a podle mého názoru i dehonestace pracovníků zdravotnické záchranné služby. O to tragičtější je skutečnost, že právě výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby jsou stále častěji napadány při výjezdech a je jen otázkou času, kdy dojde k nejtragičtějšímu vyústění tohoto stavu. Je proto

zcela nepochopitelné, že je odmítáno této situaci předcházet úpravou zákona tak, aby právní ochrana pracovníků výjezdových skupin byla na stejné úrovni, kterou mají výše zmínění podnikatelé nebo strážníci.

Práce ve výjezdových skupinách zdravotnické záchranné služby je obecně označována jako práce riziková. Je neméně tak riskantní jako práce policistů nebo hasičů. Posádkám zdravotnické záchranné služby hrozí poškození zdraví při živelních pohromách, dopravních a technologických haváriích nebo přenosem nákazy od infekčního pacienta. Jde o práci také vysoce stresující, především na operačním středisku, s vysokou mírou odpovědnosti.

Zákon původně vůbec neřeší skutečnost, že limitujícím faktorem pro práci lékaře záchranáře, řidiče nebo dispečerky u zdravotnické záchranné služby je věk a celkově zdravotní stav. Předpoklad například, že v letecké záchranné službě bude někdo sloužit jako lékař nebo záchranář ještě v 60 letech svého věku, je podle mého názoru vysoce amatérský a svědčí o neznalosti problematiky zdravotnické záchranné služby. Většina zaměstnanců je v práci pod vysokým tlakem, který nelze přirovnávat k práci na kterémkoli oddělení v nemocnici. V nemocnici se pracuje za podmínek, kdy je riziko poškození zdraví ošetřujícího personálu minimální, pracuje se za optimálních světelných podmínek, v čistém a sterilním prostředí a za optimálních teplot. V terénu výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby pracují ve zcela jiných a často vysoce nestandardních podmínkách. Nikde na anesteziologicko-resuscitačním oddělení nebo na jednotce intenzivní péče není nutné zajišťovat dýchací cesty u pacienta za minimálních světelných podmínek, v mrazu, v dešti, ležící v kaluži krve nebo v kaluži ropných látek, které unikají z havarovaného vozidla. Proto vítám i změnu učiněnou v Senátu.

No a ještě poslední poznámka, která se týká činnosti leteckých výjezdových skupin, kdy činnost leteckých výjezdových skupin může být zajištěna také prostřednictvím Armády České republiky. Zcela nepochopitelný paragraf, §14 tohoto zákona, který samostatně řeší zařazení Armády České republiky do systému záchranné služby. V České republice létá armáda na jednom stanovišti, v Plzni. Na stanovišti Praha létá letecká služba Policie České republiky a v návrhu zákona nemá letecká služba Policie České republiky samostatné ustanovení. Je to tedy tak trochu anomálie. Navíc § 14 předpokládá, že někdo krajům, a tím pádem i záchranným službám nadiktuje začlenění armádních záchranářů do systému. To vše v době, kdy Armáda České republiky má minimálně čtyři vrtulníky odstavené a nemá peníze na jejich generální opravu. Proč tedy není podobné ustanovení pro leteckou službu Policie České republiky? Otázka.

No a ještě jedna poznámka k letecké záchranné službě. Ministerstvo

zdravotnictví České republiky za ministra Julínka na základě výběrového řízení podepsalo smlouvu s provozovateli vrtulníků pro leteckou záchrannou službu. Letecká záchranná služba je v České republice na deseti stanovištích. Je hrazena státem, cestou Ministerstva zdravotnictví. Jedno stanoviště létá armáda, jedno létá policie. Na zbývajících osmi jsou tzv. privátní provozovatelé. Letos na jaře Ministerstvo zdravotnictví České republiky v rámci úspor poslalo privátním provozovatelům a ředitelům záchrany dopis, že přestává hradit výcvik skupin speciálních činností. Do té doby výcvikové hodiny provozovatelům hradilo. Provozovatelům vrtulníků se Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo neuhradit celé faktury, pokud budou vykázány odlétané hodiny na výcvik speciálních skupin. To vše si Ministerstvo zdravotnictví dovolilo udělat prakticky deset měsíců po katastrofálních povodních v Libereckém kraji, kdy vrtulník letecké záchranné služby Liberec zachránil díky vycvičené skupině speciálních činností 22 lidí ze střech, další vrtulník ze záchrany Hradec Králové zachránil se svou skupinou speciálních činností čtyři lidi, armádní a policejní vrtulníky pomocí vlastních speciálních skupin mají na kontě záchrany zhruba 130 lidí. Tohle tedy ještě k tomu, jakým způsobem se Ministerstvo zdravotnictví chová k letecké záchranné službě. Prakticky celý rok po povodních bylo řečeno, ať si peníze na výcvik seženou. Tedy to je citát jednoho z členů právě takovéto letecké záchranné služby. Považuji toto za hrubě nesystémové opatření ve vysoce profesionálním provozu letecké záchranné služby v České republice.

Takže kdybychom vlastně všechno shrnuli, tak z celého mého vystoupení, které tady je stanoviskem poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy, vyplývá to, že podporujeme senátní verzi tohoto zákona, která sice není bezchybná, a z toho vystoupení, které jsem tady měla, vyplývá, že je potřeba ještě řada zlepšení, nicméně je to lepší varianta k té variantě, kterou jsme tady nechali projít, nebo spíše byla projita Poslaneckou sněmovnou, a právě tu senátní verzi poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy podpoří. Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Soňa Marková. Prosim pana poslance Petra Hulinského, který je dalším přihlášeným do této rozpravy. Prosim.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, tři členové vlády, kolegyně, kolegové, podle současných předpisů má záchranná služba dojet od výzvy na místo určení nejpozději do 15 minut. Na většině území naší země je možné tento limit bez problému dodržet. Může jít i o nějakých zhruba 80 % území, na kterém žije většina, řekněme 90 % obyvatel, kteří mají zajištěnou dostupnost záchranné služby do 15 minut. Pak jsou skutečně

odlehlá místa, a každý jistě pochopí, že pokud je třeba někde uprostřed šumavských hvozdů, a navíc je to v zimě, kdy všude okolo leží spousta sněhu, že za čtvrt hodiny tam záchranka být nemůže. Proč tato novela přichází s prodloužením limitu z 15 na 20 minut? Proč vlastně bezdůvodně zhoršujeme dostupnost dojezdu záchranné služby?

Je nutné opět upozornit poslance na neskutečnou raritu, kterou by asi nikdo z pravicových stran, které se tady zaklínají ochranou soukromého vlastnictví, nečekal, a tou je omezování soukromých záchranných služeb. Jak už bylo řečeno, zatímco tato vláda podporuje vznik dalších privátních nemocnic a privatizaci nemocnic, kdy jsou zkušenosti spíše špatné, převažují empirie velmi problematické, tak naproti tomu v oblasti, kde máme naopak dobré zkušenosti, máme chystat změny.

Musím říct, a zkušenosti odborníků na zdravotnictví naší strany to za dvacet let potvrzují, že soukromé záchranné služby fungují zhruba stejně dobře jako ty krajské či státní, navíc šetří svým způsobem finanční prostředky. Takže tady poprvé za dvacet let po listopadové revoluci vládní koalice přichází se skutečným znárodňovacím v uvozovkách zákonem. Já neříkám, že soukromý sektor ve zdravotnictví máme preferovat. Naopak, po zkušenostech se soukromými nemocnicemi si myslím, že by jich v systému veřejného zdravotnictví mělo být méně.

Naopak soukromých majitelů záchranných služeb je potřeba se opravdu většinou zastat, protože jejich majiteli jsou spíše střední podnikatelé, a jak už na tomto fóru bylo i řečeno, opravdu jsou s nimi dlouholeté docela dobré zkušenosti.

Prodloužení dojezdové doby na 20 minut může rovněž způsobit také jednu velmi nepříjemnou věc a tou je rušení některých výjezdových základů. Na mnoha místech jsou totiž umístěny základny záchranné služby vzdálené od sebe zhruba 17 až 18 minut. Při dojezdovém čase 20 minut se tak podle tohoto zákona bude moci tato základna uzavřít a do dotyčných míst budou dojíždět posádky ze vzdálenějšího místa, než je oněch 17 až 18 minut. Proč se tedy bude opět šetřit na pacientech? A není to náhodou také příprava prostoru pro rušení tzv. nerentabilních základů, jejichž roční provoz stojí kolem čtyř milionů? To jsou otázky, na které by nám měl pan ministr na půdě Poslanecké sněmovny odpovědět.

Musím vás opětovně upozornit, dámy a pánové, že tento zákon také jaksí opravdu zapomněl na vyřešení financování záchranných služeb. Najdeme tam sice poněkud vágní ustanovení, že záchranné služby jsou placeny z peněz vybraných na zdravotním pojištění, něco má přidat stát a taky krajské rozpočty, ale to není žádná novinka. To je popis současného nedobrého stavu ve financování záchranných služeb. Nevím, jestli to víte, ale drtivou většinu peněz na provoz záchranných služeb musí dávat kraje. Já celkem proti tomu nic nemám, ale musím se ptát trochu po důvodu.

Protože máme systém zdravotního pojištění a systém zdravotního pojištění má přece pokrýt složky péče o pacienta. Z mého logicky postaveného uvažování bych předpokládal, že právě záchrannou službu, která zachraňuje životy, pokryje z drtivé části právě povinné zdravotní pojištění. Proč si platíme zdravotní pojištění? Právě proto, aby o nás bylo postaráno v případě těch řekneme nejvážnějších, nejtěžších, nejsložitějších situací. A také jaksí tiše roky předpokládá, že záchranné služby zaplatí kraje, nikoliv zdravotní pojišťovny. Dobře, já bych to pochopil, kdyby záchranné služby byly součástí ne zdravotnictví, ale integrovaného záchranného systému, stejně jako policie nebo hasiči. Tyto složky jsou však placeny ze státního rozpočtu, a potom se tedy ptám, proč zrovna záchranné služby mají platit kraje. Vždyť to je nelogický rozpor. Je ovšem fakt, a to tady zdůraznilo již i více řečníků, že záchranářům nepatří statut takový, jako mají třeba hasiči nebo jako mají policisté. Na záchranáře, pracovníky záchrany, lékaře, sestry, na záchrance je hleděno jako na zdravotníky, zdravotnické pracovníky. Jejich práce je výkonem povolání zdravotnického pracovníka, čili nemají všechny výhody, které mají ostatní složky integrovaného záchranného systému. A tento návrh samozřejmě nepředpokládá, tak jak je předložen, že by tyto výhody a ochrany dostali. Čili ve financování to nepřináší vůbec nic nového, popisuje to současný stav a nepřináší to ani řekneme žádné benefity, zlepšení pracovních podmínek pro pracovníky záchranných služeb.

V podstatě, shrnuto, pane ministře, dámy a pánové, je to předloženo úplně k ničemu. Je potřeba... Věnovali jsme mu i spoustu času, měli jsme snahu opravdu, aby zákon – prosím, věnujte pozornost, koho budu citovat – aby zákon co nejkvalitnější a nejpoužitelnější, aby záchranáři, kteří konečně mají šanci získat oporu v zákoně, jistou ochranu, jistá pravidla, prostě něco, co je bude v pohledu ochrany chránit natolik, a když budou pracovat podle zákona, budou nepostižitelní. Tak jsme se dostali i do oblasti zabývající se sociální ochranou těchto pracovníků, protože je to řada lidí, kteří nastoupí v plném nadšení, že budou aktivní, akční a všechno. Postupně zjišťují, že práce není jen akčností, je to opravdu každodenní rutina. Je to denní práce, noční práce, výjezdy, minuty, pod neustálým dohledem a tlakem veřejnosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane senátore? Ne, ne, pardon, promiňte ještě, pane kolego.

Poslanec Petr Hulinský: Není to jednoduchá práce. K tomu se s postupujícím věkem přidávají zdravotní problémy. Principem sociálních jistot, které jsme chtěli zakotvit do zákona, bylo, aby člověk pracující na záchranné službě mnoho let měl nějakou kompenzaci za to, že si zničil

zdraví, že to někdo ohodnotil. A tak jsme dlouho jednali, přitom snahy nějaké moc velké ze strany vládní koalice nebyly. Výsledek je ten, že jediné z oblasti sociálních jistot je odchodné. V první fázi jsem byl rád, protože se tomu skutečně něco dobrého dařilo.

Odborářům tedy vadí, za prvé, podle důvodové zprávy návrhu zákona zdravotní služby... pardon.

Když jsem si přečetl, co to vlastně odchodné znamená v této konkrétní podobě a v konečné podobě, tak jsem zjistil, že nárok na odchodné má záchranář, který odsloužil 15 let na záchranné službě, dožil se věku 50 let, a pokud splňuje tato dvě kritéria a odchází ze záchranné služby, tak by měl dostat jeden plat, což u středního zdravotního pracovníka dělá 25 až 30 tisíc. Takže si myslím, že než takové ocenění, tak radši žádné. A myslím, že jsme tím dali najevo, jak moc si vážíme jejich práce.

Dovolím si, abyste opravdu věnovali pozornost, čí jsou to pak slova.

Několikrát už tady byla kritizovaná skutečnost, že paragraf k tomuto zákonu samostatně řešil zařazení Armády České republiky do systému letecké záchranné služby. V České republice létá armáda na jednom stanovišti podobně jako letecká služba Policie České republiky, a pak opravdu nechápu, proč podobné ustanovení pro policii chybí. Navíc ustanovení tohoto zákona předpokládá, že někdo krajům, a tím pádem i zdravotnické záchranné službě nařídí začlenění armádních záchranářů do systému, a to jaksi nejde.

Znovu bych si dovolil zopakovat připomínky, které k vládnímu zákonu o zdravotnické záchranné službě vznesli členové Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky. Věnujme jim tedy pozornost, protože jich se tento zákon týká především a oni navíc jako lidé z praxe vědí, kde jsou jeho největší slabiny.

Odborářům tedy vadí, za prvé, podle důvodové zprávy v návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě se počítá se zřízením 40 nových výjezdových základen, aniž by řešil dostatečným způsobem otázku financování těchto nových výjezdových základen. Návrh předpokládá, že subjekty, které v současné době poskytují zdravotnickou záchrannou službu, ale nebyly zřízeny krajem, toto nebudou moci nadále poskytovat, a proto uzavřou s poskytovateli zdravotnické záchranné služby smlouvy o zajištění činnosti výjezdových služeb podle zákona o zdravotnické záchranné službě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, čas deseti minut uplynul. Pouze jestli chcete spojit svůj další příspěvek, můžete pokračovat dalších deset minut.

Poslanec Petr Hulinský: Dobře, spojím ho. Takže se podle důvodové zprávy u těchto subjektů nic nemění. Zaměstnanci, dopravní a další

prostředky těchto subjektů budou splňovat stejné podmínky personálního, věcného a technického vybavení. Stále budou zajišťovat zdravotnickou záchrannou službu, ale nikoliv vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Takže odpovědnost ponese poskytovatel záchranné zdravotnické služby. Zde je nutno vyřešit otázku, jak bude fungovat například financování. Všechny úhrady z veřejného zdravotního pojištění budou hrazeny poskytovateli zdravotnické záchranné služby a ten je bude přefakturovávat nebo bude platit tomuto subjektu nějaký paušální poplatek? Takže tento třetí subjekt vůbec nemusí být zdravotnické zařízení. Proto je nutné tuto problematiku podrobně rozpracovat v návrhu zákona. Návrh zákona by měl vymezit možnost uzavření této smlouvy a její minimální náležitosti.

Za druhé, zdravotničtí pracovníci záchranné služby jsou při výkonu svého povolání vystaveni mimořádné fyzické i psychické zátěži. Jejich úkolem je poskytovat zdravotní péči v extrémních situacích a podmínkách, v situacích, kdy je bezprostředně ohrožen život, kdy zpožděním poskytnutí odborné první pomoci mohou způsobit smrt. Několikrát denně se setkávají tváří v tvář s utrpením, kdy lidem selhávají základní životní funkce. Jejich akceschopnost vyžaduje jejich nepřetržitou pohotovost a schopnost neustále se vyrovnávat se stresem a napětím.

Zájmem a povinností státu musí být vytvořit jim takové podmínky, aby byl vytvořen stabilní kádr kvalifikovaných pracovníků, a přijmout opatření k zamezení fluktuace v tomto segmentu péče. Službou zdravotnického pracovníka je bezesporu také jeho zkušenost, která se nezíská ničím jiným než četností zásahů, která je samozřejmě přímo úměrná délce výkonu povolání, potažmo trvání pracovního poměru. Doporučujeme proto do návrhu zákona zpracovat opatření, která by motivovala zaměstnance zdravotnické záchranné služby k setrvání při výkonu jejich povolání.

Z výše uvedených důvodů odborový svaz zpracoval již v předcházejících letech návrh na úpravu sociálního zohlednění náročnosti práce zdravotních pracovníků zdravotních záchranných služeb. K tomu současně dodávám, že tento návrh byl široce diskutován při předchozím projednání návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě a sociální partneři s tímto názorem vyslovili souhlas. Podporu tento návrh získal i u politických stran zastoupených v tehdejší Poslanecké sněmovně a byl součástí posledního návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě, který projednávala Poslanecká sněmovna.

Nyní si připomeňme něco z historie. Zajímavé údaje lze najít na webových stránkách, které se věnují této problematice. Záchrannou službu definoval zákon o péči o zdraví lidu v roce 1966. Již tehdy se jí zákon zabýval pouze v jednom paragrafu, který v tom nejdůležitějším odkazoval na vyhlášku Ministerstva zdravotnictví, která však světlo světa spatřila v roce 1992, tedy po dlouhých 26 letech.

Ted' si tady na půdě Sněmovny dovolím, dámy a pánové, přečíst názor velmi fundovaného odborníka v oblasti zdravotní záchranné služby. Cítuji ho: "Již asi deset let si přejeme, aby zdravotnické záchranné služby měly svůj zákon, jako jej mají i osoby, ostatní složky integrovaného záchranného systému. Na tom více než čtyřicetiletém období je vidět, jak se ke zdravotnické záchranné službě staví společnost a politici. Já říkám, že na zdravotnickou záchrannou službu myslí většina lidí, až když ji potřebuje. Zdravotnická záchranná služba a její zaměstnanci to nemají lehké. Za svého desetiletého působení ve funkci ředitele jsem zažil několik návrhů zákona o zdravotnické záchranné službě. Dokonce jsem měl možnost se podílet přímo na jeho znění nebo být přítomen práci na jeho znění. Do dnešního dne zákon pořádný nemáme. S velkým nadšením jsme proto přijímali zprávu, že nově obsazené Ministerstvo zdravotnictví má ve svém plánu i zákon o zdravotnické záchranné službě, který byl předložen a je nyní hlavním tématem politických dohod. Zákon potřebujeme, ale musí být kvalitní pro pacienty, pro zaměstnance i pro systém a společnost. Nelze přijmout zákon, který nebude jednou z uvedených skupin respektován, nebo naopak bude některou diskriminovat. Současný návrh zákona o zdravotnické službě se zrodil překotně a dle mého názoru i nešťastným způsobem.

Od počátku jsem nabyt dojmu, že zvolená cesta není správná, a to jsem také opakovaně vyjádřil. Za to jsem si vysloužil ataky z několika stran. Před čtyřmi roky pracovala početná skupina odborníků složená z tehdejších ředitelů zdravotnické záchranné služby, členů Asociace zdravotní záchranné služby i odborné společnosti urgentní medicíny a zástupců Ministerstva zdravotnictví na návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě. Po obtížné trnité cestě došli až k cíli – paragrafovému znění návrhu zákona, který byl přijatelný pro většinu účastnických stran, a domnívám se, že byl lepší než současný návrh. Tehdy však do toho zasáhla politická změna v podobě voleb, výměny ministerských křesel. Náročná práce tak zapadla do propadliště dějin.

Srovnáme-li novým zákonem stanovené parametry se světem, nemá to obdoby. Česká cesta, která nastupuje systém do samozničujícího modu s absurdními motivacemi, při jehož tvorbě se autoři zřejmě inspirovali u pokrytí signálem GSM. Dostupnost zajistíme zvýšením počtu pracovišť a plánem plošného pokrytí, kdy posádka vyjela jedenkrát do roka. Jakou péči pak lze očekávat a kdo na úkor čeho zaplatí nekonečné hodiny strávené na výjezdovém stanovišti? Stanovíme dojezdový čas na deset až dvacet minut, ale už do převzetí případu posádkou a bez jakékoliv vazby na naléhavost události. V praxi to může mít fatální následky, když dispečink bude nucen dát přednost vzdálenějšímu pacientovi s drobným úrazem před bližším pacientem s náhlou zástavou oběhu, když k prvnímu z nich by

se záložní posádka nedostala do požadovaných deseti minut. Takto nastavené limity ve skutečnosti pacientovi nezaručují vůbec nic a jediným praktickým důsledkem jsou kriminalizace řidičů záchranné služby, pokud nepojedou za každou cenu dost rychle se všemi negativními důsledky pro bezpečnost silničního provozu, a také jasná pobídka záchranným, aby s dojezdovými časy předávaly výzvy posádkám až ve chvíli, kdy budou blízko místa zásahu. Pak je všechno v pořádku."

Dámy a pánové, a teď překvapení: autorem těchto citovaných slov není žádný opoziční politik v jistém odborném periodiku, ale je to ředitel pražské záchranné služby doktor Zdeněk Schwarz, který byl zvolen do horní parlamentní komory za Občanskou demokratickou stranu. (Potlesk zprava.)

Vzhledem k tomu, že mám ještě, paní předsedající, trochu času, mě velmi mrzí, že mi je tady upřeno mé právo poslance diskutovat ke všem tiskům tak, jak bych si to představoval, protože když si přečtu jednací řád Poslanecké sněmovny, tak právo v něm vidím, bohužel mi bylo ze strany vládní koalice upřeno. Takže bych se krátce vyjádřil k návrhu zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a rád bych několika slovy řekl několik základních věcí, pro které si myslím, že bychom tento zákon neměli přijmout.

Chtěl bych říct nejdříve, že jednoznačně Generální inspekci bezpečnostních sborů jako samostatnou instituci podporuji. To ano. S myšlenkou jsem se ztotožnil a myslím si, že je skutečně dobře, že vzniká. Jedná se o jeden z významných kroků v boji proti korupci, a to i v Policii České republiky při někdy méně efektivní práci Inspekci ministra vnitra, která šetří některá pochybení příslušníků policie. Tento návrh zákona dává velké pravomoci nově vznikajícím orgánům a je to i velmi silný mocenský prostředek, který se týká všech občanů. Neměli bychom rozhodně podceňovat samostatné složení nového sboru. Do zřizované služby, od které všichni očekáváme podstatné zvýšení kvality práce oproti současným stávajícím orgánům, by podle mě neměli být automaticky přijímáni příslušníci mateřských složek. Pak by totiž základní a podpora také celé organizace smysl, která vyjde na 140 mil. korun ročně, smysl neměla. Navíc si myslím, že by si měli všichni zájemci o činnost v této Generální inspekci podat žádost o řádné prověření způsobilosti. Chtěl bych totiž mít záruku, že se nestane členem inspekce každý jen proto, že byl dříve v Inspekci ministra vnitra nebo podobně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Konec, pane poslanče. Prosím, čas vypršel.

Poslanec Petr Hulinský: S tím se tedy bohužel nedá nic dělat, ale mys-

lím si, vážená paní předsedající, že to opravdu není dobrý styl, který se tady uvedl a zavedl, protože řada z nás poslanců se připravovala na jednotlivé body.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, pane poslanče, rozumím vám. Prosím, abyste respektoval, že čas uplynul.

Poslanec Petr Hulinský: A nemáme možnost zde v Poslanecké sněmovně říci svůj názor a to si myslím, že do demokratické společnosti rozhodně nepatří.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde faktická poznámka pana poslance Bohuslava Sobotky. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vzhledem k pokročilé hodině mi dovoluji, abych navrhl přerušení jednání této schůze a odročení na úterý na 17. hodinu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Já samozřejmě o tomto procedurálním návrhu nechám hlasovat. Ale přivoluji naše kolegy. Odhlásím vás. Prosím, abyste se všichni přihlásili. A rozhodneme poté, až se dostaví naši kolegové do jednacího sálu. (Poslanci přicházejí.) Prosím nově příchozí, aby se zaregistrovali.

Dámy a pánové, prosím, zaregistrujte se, protože zde byla žádost o odhlášení.

Zahajuji hlasování číslo 295. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na přerušení projednávání do úterý příštího týdne. Kdo je pro tento návrh? (Námítky, že hlasování nebylo spuštěno.) Tak, teď je zahájeno hlasování. Kdo je pro návrh na přerušení? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 295 přítomno 112, pro 25... (Potlesk a bouřlivé oslavování výsledku hlasování ze strany koaličních poslanců.) Proti 87, návrh přijat nebyl.

Prosím tedy dalšího přihlášeného do sloučené rozpravy pana poslance Stanislava Grospiče. (V sále je velký hluk.) Pardon, dámy a pánové, prosím o klid, protože slovo bylo uděleno panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Je řádně přihlášen do sloučené rozpravy. Pokud někdo nechce tuto rozpravu poslouchat, prosím, záležitosti, které chcete probrat, proberte mimo jednací sál. Slovo má pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně a

kolegové, dovoluji mi, abych vystoupil se stanoviskem za klub KSČM ke sněmovnímu tisku 411 ve sloučené rozpravě, tj. k vládnímu návrhu novely zákoníku práce, který byl vrácen nebo zamítnut Senátem, a nyní stojíme v Poslanecké sněmovně před otázkou vyjádření se k tomuto návrhu Senátu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, ještě jednou prosím všechny kolegy o klid v jednací sále. Prosím pane poslance.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Já chápu, kolegyně a kolegové, zvlášť na pravém spektru této Poslanecké sněmovny, že máte radost, že se vám podařilo obhájit smysluplnost nočního jednání Poslanecké sněmovny. Možná, jak tady říká pan ministr Kalousek, že mají legraci z opozice, ale věci jsou někdy možná vážnější, než si chcete připustit jako vládní koalice, a bohužel dotýkají se velice tvrdě lidí v ČR. A dotknou se lidí velice nekompromisně. Zvlášť v souvislosti s vývojem hospodářské krize a z toho, co se děje ve Spolkové republice Německo s ekonomikou – protože provázanost české ekonomiky s německou je tak obrovská, že o suverenitě ČR nelze hovořit, ale spíš by bylo na místě hovořit o tom, že se z hlediska ekonomického nacházíme v závislém, polo-koloniálním postavení, kdy zcela určitě závisí na tom, jaké podmínky bude České republice diktovat Mezinárodní měnový fond a možná EU a možná také vláda Spolkové republiky Německo v Berlíně. Je fakt, že možná vládní koalice, přestože dává najevo určitá principiální stanoviska, že chce hájit zájmy ČR, tak ve skutečnosti plní zcela jednoznačně toto zahraniční zadání. A mám-li tady hovořit o zákoníku práce, tak je to velice zřejmé.

Když v roce 2005 začal být v Poslanecké sněmovně projednáván nový zákoník práce, tak jsme jako komunisté vyjadřovali určité pochybnosti k tomu, že po letech od roku 1989 téměř 47 novelizacemi tehdejšího starého zákoníku práce došlo k výraznému oslabení ochrany zaměstnanců a liberalizaci pracovního trhu. V nové pracovní právní normě, která tehdy byla předložena do Poslanecké sněmovny, a spatřovali jsme v ní určitou možnost stabilizovat pracovní právní vztahy, vztahy zaměstnanců vůči zaměstnavatelům v jejich ekonomicky nerovném postavení, tak jsme především spatřovali v tom, že šlo o zachování do té doby již výrazně omezeného, podotýkám, ale přece ještě určitého zákonného sociálního standardu v pracovních poměrech zaměstnanců, další navýšení jejich možností sjednat v kolektivní smlouvě nebo stanovit ve vnitřním předpisu zaměstnavatele další určité pracovní právní standardy. Spatřovali jsme také jako v kladném aspektu to, že docházelo k zavedení nových institutů po letech omezování pracovní právní úpravy pracovních vztahů, péče o zaměstnance, možnost poskytnutí odměny zaměstnanci při dovršení třeba 50 let věku nebo při prvním skončení pracovního poměru,

po přiznání individuálního důchodu nebo po nabytí nároku na odchod do starobního důchodu, nebo za poskytnutí pomoci při předcházení požáru, živelních událostí, likvidaci jejich následků.

Dívali jsme se také na to, že nový zákoník práce přinášel založení nové povinnosti zaměstnavatelům, a to zajistit zaměstnancům pracovníprávní lékařskou péči a lékařskou první pomoc; že docházelo ke zvýšení příplatku po letech jeho omezování za práci v noci z 6 korun tehdy za jednu korunu práce na nejméně 10 % průměrného výdělku. Rovněž tak zavedení příplatků za práci o sobotách a nedělích ve výši nejméně 10 % průměrného výdělku. Hovořím tady o tom, že právě v té navržené pracovníprávní úpravě, kterou Senát zamítl a kterou předložila vláda, dochází k výraznému omezení i tohoto příplatku.

Docházelo ke zvýšení zákonem stanovené základní výměry odstupného při skončení pracovního poměru ze dvou na trojnásobek průměrného měsíčního výdělku za zaměstnance. Současná vláda tento standard vrací před rok 2005 a jde ještě dále, protože odstupňovává odstupné podle počtu odpracovaných let. Předem a priori počítá, že se bude posouvat hranice mezi zaměstnanci v pracovním poměru na dobu trvalou směrem k zaměstnancům v pracovním poměru na dobu určitou, a předem říká, že usnadní zaměstnavatelům zaměstnávat osoby v pracovním poměru na dobu určitou třikrát opakovaně po dobu tří let, čili celkem v sumě na dobu 9 let, ale v tomto případě se drtivé většiny zaměstnanců v případě například krachu firmy nebo propuštění pro nadbytečnost nebude týkat žádné zvýšené tříměsíční, ale ani dvouměsíční odstupné, protože většina z nich se bude nacházet v režimu práce odpracování do jednoho nebo maximálně dvou let.

Také docházelo k zakotvení nového práva na odstupné zaměstnanci, který byl nucen rozvázat pracovní poměr ze zdravotních důvodů zapříčiněných pracovním úrazem nebo nemocí z povolání. Bylo zakotveno nové právo na odstupné zaměstnanci, který okamžitě zrušil pracovní poměr z důvodu zadržování mzdy zaměstnavatelem. Byla zaručena mzda a progresivnější mechanismus valorizace této minimální mzdy. Není vinou Komunistické strany Čech a Moravy, že od roku 2007 nedošlo za pravicevých vlád v ČR k žádné úpravě minimální mzdy a ta je dnes hluboko pod základním standardem chudoby.

Docházelo k zavedení nového institutu cestovních náhrad, náhrada jízdních výdajů k návštěvě člena rodiny apod., docházelo k rozšíření zaměstnaneckých práv ve vztahu k radám zaměstnanců a zástupcům zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, možnost volby těchto orgánů u každého zaměstnavatele, a upravoval se příspěvek pro odborové organizace na zajištění bezpečnosti práce. Není zcela určitě bez zajímavosti, že současná vláda navrhuje například v souvislosti se státním

rozpočtem na příští rok výrazné omezení tohoto příspěvku pro odborové organizace, a přitom částka 40 milionů, která se snižuje na 32 milionů, je ve vztahu ke státnímu rozpočtu naprosto marginální a okrajová a určitě by nebyl problém udržet ji alespoň ve výši, která je stanovena pro letošní rok 2011.

Docházelo v podstatě také k zachování všech kompetencí tehdejších odborových orgánů, a to včetně spolurozhodování se zaměstnavatelem. Není zcela určitě bez zajímavosti, že současná úprava navrhovaná vládou naopak relativizuje postavení odborů, srovnává ho s jinými zástupci zaměstnavatelů a oslabuje celkově podmínky pro výkon odborové práce. Svůj vliv na účast v odborech bude mít určitě právě i onen posun zaměstnanců, kterého vláda chce dosáhnout, ze skupiny zaměstnanců v trvalém pracovním poměru do skupiny zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou, protože zaměstnanec, který vstoupí do odborové organizace, stane se nepohodlným vůči svému zaměstnavateli, bude moci být propuštěn nebo nebude s ním obnoven pracovní poměr poté, co uplyne doba určitá. To je určitý moment vytváření ekonomického tlaku na zaměstnance.

Šlo také o rozšíření tehdejších kompetencí odborových orgánů o spolurozhodování právě se zaměstnavatelem v případě vyslání zaměstnanců například na pohřeb spoluzaměstnance či z jiných rodinných důvodů. Docházelo také k rozšíření kompetencí odborových orgánů ve státní a veřejné správě o práva jednat a zaujímat stanoviska k návrhu ve věcech zaměstnávání zaměstnanců a stanovení počtu zaměstnanců a ve věcech zlepšení podmínek výkonu práce a odměňování zaměstnanců.

Není zcela nepodstatné připomenout, že právě navrhovaná vládní novela zákoníku práce omezuje úlohu odborů vyjadřovat se například k propouštění zaměstnanců, k rozšíření věcného obsahu kolektivního vyjednávání a také k rozšíření funkcí kolektivních smluv včetně zvýšení společenského postavení odborových organizací. Nemohu se ubránit dojmům, že vláda novelou zákoníku práce, který předložila a který byl Senátem zamítnut, usiluje o to, aby odborové organizace měly co nejmenší okruh potenciální členské základny a co nejmenší vliv u zaměstnavatelů. Skutečnost v dnešní době je taková, že u většiny malých a středních zaměstnavatelů je téměř nemožné realizovat založení odborové organizace, protože právě toto penzum zaměstnavatelů využívá především zaměstnance v pracovních poměrech na dobu určitou a nebo využívá agenturní zaměstnance. Také otázka dohod o provedení práce a dohod o pracovní činnosti, tak jak je navrhována v novele, ztíží toto postavení a potenciálně vyloučí možnost těchto lidí účastnit se aktivit v rámci odborových organizací. Váha kolektivního vyjednávání tedy novelou, pokud Sněmovna s ní vysloví souhlas a nepřistoupí na zamítnutí Senátem, bude

ve své praxi znamenat, že bude vážně klesat a nebude plnit onu úlohu, kterou plní v řadě jiných evropských zemí, kde znamená stabilní nadstandard nad zákonnou pracovněprávní úpravou, i když tato otázka by zasloužila určitě daleko větší pozornosti, protože jedinečnost kodexu pracovněprávní povahy, který zůstal v ČR, zcela určitě přináší velkou záruku určité stability ve vztahu k zaměstnancům.

Není tedy taky bezdůvodné zmínit, že právě v souvislosti s novým občanským zákoníkem se znovu otevírají debaty, i kdy na pravém spektru Poslanecké sněmovny a ve vládních řadách, které hovoří o tom, že by se pracovní právo mělo ještě výrazněji integrovat do práva občanského, anebo dokonce ve větší míře se s občanským právem ztotožnit. Tato otázka byla řešena právě už v souvislosti s novým občanským zákoníkem v roce 2005 a 2006. A musím říci, že jsme se jako komunistická strana tehdy k této úpravě stavěli velice opatrně a byli jsme rádi, když se podařilo právě i zásluhou hlasů komunistické strany tehdy do občanského zákoníku prosadit větší kogentnost a stabilitu právních norem, které pouze v některých případech odkazovaly, že není-li tato věc upravena pracovněprávním předpisem, tedy zákoníkem práce, pak nastupuje ona podpůrná platnost občanského zákoníku, a ona subsidiarita je vyjádřena tím, že zákoník práce musí výslovně stanovit, že se v těchto případech postupuje podle norem občanského práva. To je jeden z momentů, který předložená novela zákoníku práce také vrací výrazně do jiné polohy, protože pod zdůvodněním, že jde o naplnění nálezu Ústavního soudu publikovaného pod č. 116/2008, hovoří o tom, že vlastně občanský zákoník bude působit neomezeně subsidiárně vůči pracovněprávním vztahům, tedy prioritně, a bude utvářet pohled na základní pracovněprávní nároky zaměstnanců.

V této souvislosti není neodůvodněné také zmínit, že občanský zákoník, který by měl být projednáván ve třetím čtení příští týden ve středu, bude mít odloženou účinnost. Pokud bude přijat návrh KSČM, tak nabude účinnosti od 1. ledna 2015, nedojde-li k jeho zamítnutí, a v opačném případě od 1. ledna 2014. V obou případech dochází k dvouleté až tříleté legisvakanci, kde současný občanský zákoník nemůže plnit onu absolutní subsidiární úlohu vůči novelizovanému zákoníku práce, pokud bude přijat v tom znění a v té předloze, jak navrhuje vláda.

Stálo by možná také za úvahu říci, že zákoník práce v podobě vládního návrhu přináší i řadu dalších otázek, jako je například samotný soulad s Listinou lidských práv a Ústavou ČR, když zanášá do pracovněprávních vztahů princip nerovného posuzování jednotlivých kategorií zaměstnanců, např. v souvislosti se zavedením dalšího zákonného důvodu pro podání výpovědi zaměstnanci ze strany zaměstnavatele v případě porušování léčebného procesu, protože v tomto momentu nezohledňuje státní zaměstnance, kteří jsou v režimu služebního zákona.

Zákoník práce v této podobě, tak jak je předložen ve vládní novele, je normou, která přináší do pracovněprávních vztahů velkou míru liberalizace. Nejsem si jist, zda může plnit onen moment ujednocování pracovněprávních návrhů zaměstnanců, zda může přispět ke stabilitě trhu s pracovní silou a ke zvýšení míry ochrany zaměstnanců, která zcela určitě bude vysoce akutním problémem právě v souvislosti s možnými dopady druhé vlny hospodářské krize, která přinese, zřejmě příští rok, opět růst míry nezaměstnanosti. Pokud by byla přijata novela v té podobě, jak navrhuje vláda, a Poslanecká sněmovna by se neztotožnila s návrhem Senátu na zamítnutí vládní předlohy, pak se domnívám, že ona míra nestability bude v takové míře, že nebude možné ani spoléhat na podpůrné prostředky, které jsou třeba upraveny zákonem, který se týká otázek insolvence, zaručení zákonného nároku na mzdu pro zaměstnance, ale také v souvislosti s novelou zákona o zaměstnanosti sníží výraznou jistotu zaměstnanců, že v případě ztráty zaměstnání budou zabezpečeni alespoň po dobu nutnou z hlediska jejich existence i společenské potřeby jejich základní životní potřeby.

Chtěl bych říci, že v této souvislosti také vzniká velice závažná otázka i nové úpravy kolektivního vyjednávání, kdy právo odborových organizací uzavírat kolektivní smlouvy je velice destabilizováno a dochází k jeho výraznému omezení. Nechtěl bych, aby došlo v následné době, kdy bude přijat občanský zákoník, k nastolení otázky další výrazné novelizace zákoníku práce, a hlavním argumentem vlády a vládní koalice bude míra nesouladu platného zákoníku práce s navrhovanou úpravou občanského práva. Pokud by novelizovaný zákoník práce vstoupil v účinnost, bude většina případů zaměstnanců ve svých pracovněprávních vztazích odkázána na novou soudní judikaturu a nebude moci využít ani podpůrně jak platného občanského zákoníku, tak ani navrhované nové právní úpravy.

Chtěl bych vás, kolegyně a kolegové, požádat, abyste zvážili všechny argumenty, které vedly druhou komoru Parlamentu České republiky, Senát, k tomu, že zamítl vládní předlohu novely zákoníku práce, a chci zde říci za klub KSČM, že my podpoříme svým hlasováním rozhodnutí Senátu, které je v souladu i s dosavadním postupem KSČM, když jsme upozorňovali na vážné nedostatky a posun v míře ochrany oprávněných zájmů zaměstnanců v jednostranný prospěch zaměstnavatelů při předložení vládní novely zákoníku práce a navrhovali jsme již Poslanecké sněmovně zamítnutí této vládní předlohy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Grospičovi. Pan ministr Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní

předsedkyně. Kolegyně, kolegové, já bych na úvod jenom se vrátil k tomu, co tady bylo zmíněno, ta poznámka, jako by ministr Kalousek nebo vládní poslanci měli legraci z toho vystoupení. Nikoliv prosím, já to chci uvést na pravou míru – nikoliv z toho vystoupení, ale z toho předchozího způsobu narychlo svolávání poslanců.

Já bych chtěl ocenit to ucelené stanovisko, které tady bylo předneseno. Myslím si, že to je dobrý způsob, jak mít možnost skutečně věcně polemizovat o těch záležitostech, na které můžeme mít různý názor. Samozřejmě. A od toho je parlamentní diskuse. Každý tady klademe argumenty a snažíme se obhájit svůj postup a svoje názory.

Dovolte mi, abych se jenom krátce věnoval té obecné záležitosti subsidiarity či delegace občanského zákoníku vůči zákoníku práce, protože to je naprosto podstatná záležitost. A tady chci odkázat na to, že to není věcí úvahy v dnešní době, ale že to je záležitost rozhodnutí, tedy nálezu Ústavního soudu. Ústavní soud naprosto jednoznačně svým nálezem deklaroval, že není možné, aby zákoník práce byl postaven na delegačním principu vůči občanskému zákoníku, že jedinou přípustnou cestou je subsidiární působení. A tady prostě nemáme na výběr. Proto novela zákoníku práce respektuje tento nálezu Ústavního soudu. Novela zákoníku práce odstraňuje všechny paragrafy, které odkazovaly na konkrétní jednotlivá ustanovení občanského zákoníku, a vyhovuje tomu pohledu Ústavního soudu, který říká, že občanský zákoník je tím základním předpisem, na který je třeba odkazovat obecně v těch případech, kdy ta konkrétní úprava, specifická úprava pracovněprávních vztahů v zákoníku práce není dostatečně konkrétní. A z toho také ale vyplývá vztah k budoucímu občanskému zákoníku, protože i v případě, že bude přijat nový občanský zákoník, a v tuto chvíli není podstatné, jestli to bude v roce 2013, 2014, 2015, tak tím, že ten princip byl změněn na subsidiární, tak to nevyvolá žádné překotné změny v zákoníku práce. Samozřejmě tak jako ve všech ostatních předpisech to vyvolá jistou potřebu úprav, ale nebudou to úpravy zásadní. Tím přijetím subsidiárního pohledu na vztah zákoníku práce a občanského zákoníku je ten základní problém vyřešen, a proto také je tato novela zákoníku práce tak důležitá.

Ještě mi dovolte dvě poznámky k jednotlivým konkrétním bodům, co se týká odstupného. Tady byl prezentován pohled, že diferenciací odstupného je snižován důraz na zájmy zaměstnance. Já mám naprosto opačný názor, a proto také byla nová úprava předložena. Ta nová úprava má naopak více přiblížit pracovní podmínky u pracovního poměru na dobu určitou a pracovního poměru na dobu neurčitou tak, aby byla větší motivace pro zaměstnavatele vytvářet pracovní místa pro pracovní vztahy nebo pracovní poměry na dobu určitou.

Poslední poznámka, co se týká té vymezené částky na provádění

kontrol bezpečnosti a ochrany zdraví při práci pro odborové organizace. Ten problém není tak izolovaný, jak tady byl prezentován. Pokud ta částka se pohybuje v řádu 40 milionů ročně na tuto konkrétní položku u odborových organizací, tak mi nezbyvá, než upozornit na to, že v řadě dalších položek, které například jsou hrazeny z evropských projektů, se jedná o několikanásobně vyšší částky, takže těch 8 milionů rozdílu skutečně v celkovém objemu toho, co je hrazeno z veřejných prostředků směrem k odborovým organizacím, je naprosto nepodstatná částka.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo pana poslance Jeronýma Tejce. Je dalším přihlášeným do této rozpravy. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych nyní v tomto desetiminutovém vystoupení, které mi bylo vyměřeno, vystoupil k tisku číslo 410, generální inspekce, tedy bod číslo 88. Začal bych – čím jiným než důvodovou zprávou k návrhu zákona o Generální inspekci ozbrojených sborů.

Pokud se jedná o samotný vládní návrh tohoto zákona, tak v zásadě se jedná o stejné a podobné materiály, které byly do této Sněmovny předloženy už v době, kdy byl ministrem Ivan Langer. Tyto materiály však vzbuzují pochybnosti, protože už samotná důvodová zpráva je zajímavější spíše tím, co v ní není, než tím, co v ní je. Dá se říct, že už sám název generální inspekce je sám o sobě nepravdivý, protože jak známo, v návrhu chybí kontrola zpravodajských služeb, což je podle mého názoru i dobře, a hlavně v něm chybí nejvýznamnější a nejpočetnější ozbrojený sbor a to je armáda, takže slovo generální neodpovídá zcela skutečnosti a v této souvislosti úplně nevystihuje celou podstatu.

Pan premiér, když představoval v úvodu tento návrh zákona, tak zmínil to, že by se měl týkat i zpravodajských služeb. Já bych si jej dovolil mírně opravit. Zákon se netýká kontroly zpravodajských služeb, ale rozumím tomu, že pan premiér nemůže mít přehled o každém detailu, který v zákoně je uveden. Navíc se o této variantě dlouho uvažovalo a já osobně jsem rád, že právě nezvítězila varianta, kdy by generální inspekce zpravodajské služby kontrolovat měla, protože by to logicky vedlo k tomu, že by v mnohém byla zvýšena nejen kontrola, ale také riziko úniku informací.

Naopak, a to jsem tady zdůrazňoval několikrát při třetím čtení návrhu zákona, jsem chtěl, aby generální inspekce se zabývala i možnou trestnou činností městských a obecních policistů. Právě proto, že jsem přesvědčen, že tato kontrola není na ideální úrovni, a v současné době v rámci policie funguje inspekce, která už dnes dohlíží na vyšetřování trestných činů

policistů, zatímco v případě městských a obecních strážníků tomu tak není a jediným arbitrem je primátor nebo starosta, samozřejmě s doplněním trestního řízení, které je možné i v tomto případě. Vnímám to jako realitu. Vnímám to, že tento zákon kontrolu městských a obecních policií nepřipouští. Má to jistě své klady i zápory. Na druhé straně bych byl rád, aby ta diskuse tady neustala a abychom se na půdě výboru pro obranu a bezpečnost dohodli na jiném modelu kontroly obecních a městských policií, pokud už nedošlo k rozšíření tohoto zákona.

Za určitý nedostatek považuji to, že důvodová zpráva neobsahuje žádné výchozí statistické údaje o počtu a struktuře trestných činů příslušníků zahrnutých sborů. Protože pokud by tomu tak bylo, tak z takových údajů by se zjistilo, že těžiště problémů je na straně příslušníků Policie České republiky – logicky, jich je nejvíc. A ani z hlediska obecného povědomí není patrné, že by byly nějaké zvláštní problémy s trestnou činností celníků nebo příslušníků vězeňské služby, byť samozřejmě zejména v poslední době vyvstává otázka fungování vězeňské služby jako takové.

Důvodová zpráva je bohužel poměrně chudá, i pokud se jedná o zhodnocení ekonomických dopadů. Celá myšlenka je postavena na tom, že dojde k jakémusi sloučení tří různých mechanismů, které v současné době fungují společně. To by bylo logické a mělo by to také přinášet finanční úspory. Inspekce policie i vnitřní inspekční orgány vězeňské služby a celní správy totiž mají svou samostatnou hierarchii, mají své řídicí orgány, informační a spojovací systémy a každý má vlastní logistické zázemí a automobilový park. Jejich sloučením by patrně mělo dojít k úsporám, nicméně o tom v této důvodové zprávě není ani slovo. Je otázkou, jak vlastně bude vypadat územní struktura a která ze stávající páteří struktury by měla být základem územního členění této složky. Jestliže se tedy v současné době slovo úspory tak často skloňuje, bylo by dobře, kdyby právě důvodová zpráva přesně vyčíslovala alespoň kvalifikovaný odhad.

To stejné platí bohužel ve věci důvodové zprávy ohledně personální politiky. Důvodová zpráva i návrh zákona se blíže zabývají pouze pozicí generálního ředitele generální inspekce, což je samozřejmě významné, ale nikoli zdaleka nejdůležitější. V této souvislosti bych si dovolil upozornit na pozměňovací návrh Senátu a i důvod, proč já osobně jsem připraven podpořit Senátní verzi návrhu zákona, protože Senát tento návrh zákona, jak je známo, nezamítl, ale pouze vrátil s pozměňovacím návrhem. Ten spočívá především v tom, že ředitelem služby by mohl být jmenován pouze občan, který vedle splnění požadavků stanovených zákonem upravujícím služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů získal vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru právo, tedy v zásadě jen na školách v České republice, kde studenti studují obor právo. Týká se

to čtyř právnických fakult veřejných vysokých škol. A zároveň by ředitelem nemohl být jmenován ten, kdo by v předchozích letech byl příslušníkem Policie České republiky, vězeňské služby nebo celní správy a nebo zaměstnancem České republiky zařazeným k výkonu práce v některém z těchto bezpečnostních sborů.

Ten důvod je logický a nelogický zároveň. Přiznávám, že na to mohou být dva zcela odlišné pohledy. Jeden, který říká, že ředitel takové inspekce by měl znát prostředí těch sborů, které kontroluje, měl by znát tu práci tak dokonale právě proto, že pochází z jejich prostředí. To je jeden argument a já jej rozhodně nechci zpochybňovat. Ten druhý hovoří o tom, že by ředitelem právě neměl být někdo, kdo pochází z onoho prostředí. Ne proto, že by ho znal, ale právě proto, že již navázal spoustu kontaktů jak přátelských, tak pracovních a mohlo by to v určitém případě vést k pochybnostem o nezávislosti této inspekce. Mně osobně připadá ten druhý model daleko vhodnější, tedy to, že by ona osoba neměla pocházet z daného bezpečnostního sboru. Tedy hlava té inspekce by měla být mimo, měla by být nezávislá, zatímco ostatní příslušníci té inspekce už by zkušenost měli mít a měli by znát ono prostředí. To je podle mého názoru docela klíčová věc a já bych vás všechny, vážené kolegyně a kolegové, chtěl požádat, abychom se při hlasování o tom, jestli podpořit senátní, anebo sněmovní verzi, nad tímto rozhodnutím ještě jednou zamysleli a pokusili skutečně na miskách vah vážit, zda to řešení, které navrhuje Senát v oblasti jmenování ředitele, není prospěšnější, než které jsme tady zvolili ve Sněmovně my.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní prosím o slovo pana poslance Adama Rykalu, prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, dovolte mi vystoupit nejprve k projednávané novele zákona o dani z příjmu, kterou se mimo jiné zvyšuje snížená sazba daně – pardon, dani z přidané hodnoty, kterou se mimo jiné zvyšuje snížená sazba daně z přidané hodnoty, a to tak, že od roku 2012 bychom měli mít čtrnáctiprocentní DPH a od roku 2013 17,5 %. Podle mého názoru a podle názoru sociální demokracie to jde proti zájmům 90 % občanů České republiky. Proto se na mě prosím nezlobte, koaliční poslanci, ale chtěl bych vystoupit s kritickým pohledem na tuto předloženou novelu.

Nevím, zdali si uvědomujete, že prakticky ničíte střední třídu, která by měla být tím tahounem české ekonomiky a zároveň hlavní kupní silou na našem trhu. Návrh novely ohrožuje ekonomický růst České republiky. Naše

vláda myslí bohužel pouze na 10 % příjmově nejsilnějších občanů v této republice. Novela zákona o dani z přidané hodnoty stojí na vybírání těch nepřímých daní, které přímo ovlivní obyvatele této země, kteří už po pěti letech pravicových vlád bohužel žijí od výplaty k výplatě a nezbyvají jim finanční prostředky na nic jiného než nezbytné výdaje.

Novela zákona o DPH obsahuje mnoho bodů, které budu komentovat a které jsou přímo v rozporu s otázkou moderního sociálního státu 21. století. Místo abychom byli rádi, že jsme jednou ze zemí, kde jsou zachovány tradice sociálního státu, naše vláda má ukrutnou potřebu přiblížit se americkému modelu, kdy občan nemá skoro žádná práva sociální ochrany, na která se vždy může v tíživé situaci spolehnout.

Novela zaručí snížení koupěschopnosti našich občanů, bohužel, a to mě nejvíce mrzí, snížení kulturního a vzdělávacího rozvoje občanů a v neposlední řadě podporuje, možná lépe řečeno, chrání ty, kteří by mohli více přispívat do státního rozpočtu. Vaší představou je, aby daň na chleba byla stejná jako daň na diamanty a stejná jako daň na luxusní automobily. Největší dopad bude mít novela na důchodce a rodiny s dětmi, to je všem zcela jasné, a vláda to samozřejmě, jak jinak než ignoruje.

Rád bych řadil Českou republiku mezi jeden z nejvyspělejších států světa. Je pravdou, že kvalitou života se nám může rovnat pouze hrstka států v EU nebo v Severní Americe a v Austrálii. Jak si ale tento statut zanechat, když se tato vláda snaží, abychom se od států, se kterými se poměrujeme, tak vzdálili? Vyspělé státy západní a severní Evropy mají dvě, nebo dokonce tři daňové sazby z přidané hodnoty. Chrání tak základní lidské potřeby, kulturu a vzdělání. Já zrovna nevím, proč se takto vyjadřují poslanci TOP 09, kteří sami, pokud se nepletu, chtěli zachovat sníženou sazbu DPH na kulturu. Podle mého názoru léky, základní potraviny a knihy by měly být v nejnižší sazbě. Ideálně pak dokonce v nulové sazbě. Stát by neměl vydělávat na základních potřebách občanů. Stát by měl získávat příjmy státního rozpočtu na věcech, které nepotřebujeme nutně k životu, a zároveň na lidech, kteří peníze přímo či nepřímo kradou.

Proč se nezavádí protikorupční opatření, aby se sypaly peníze do kapsy státu a ne do kapsy korumpujících a korumpovaných? Proč se nezavede více daňových sazeb z příjmů?

TOP 09 bojuje za 10 % nejbohatších občanů. Proč si nevezmete, pane ministře Kalousku, příklad v Německu či v Americe, kde sami bohatí volají po zvýšení daní? Nechcete zvýšit daně právě jim? Jestliže pro vás je progresivní zdanění hodně levicové, což samozřejmě se vám tak může zdát, prosím, pojedte se podívat do řady západních zemí, kde to funguje a stát prosperuje. Žijí zde v míru všechny vrstvy obyvatelstva a nedochází k sociálním nepokojům. Jednotnou sazbu DPH má sice ještě Dánsko, ale tam

je právě na základní lidské produkty zavedena nulová daň. Tudíž lidé nemusí snižovat svou životní úroveň.

Od Nového roku se tak zvýší ceny potravin, léků, kultury, knih, novin a časopisů, veřejné hromadné dopravy a bohužel také výdaje související s bydlením.

Možná mi budete oponovat, že potraviny se až tak nezdraží, a možná máte pravdu. Řetězce si budou chtít udržet své zákazníky, a tak možná zanechají nebo zvýší ceny jen málo. Ale bohužel se sníží razantně kvalita českých potravin. Již dnes je Česká republika vedle ostatních států východní Evropy brána za potravinové odpadiště. Výrobek prodávaný u nás a v Německu má sice stejnou značku, ale již dnes je o mnoho méně kvalitní a obsahuje zcela jiné nutriční hodnoty. To chceme, aby naši občané takto strádali? Je to jedna spojená nádoba. To si neuvědomujeme? Zvýší se potřeba zdravotní péče, když lidé budou jíst nekvalitní potraviny. Samozřejmě 10 % vládních podporovatelů si to kvalitnější vždy bude schopno koupit a právě oni nebudou těmi, kteří budou tak moc využívat české zdravotnictví. Když dáme ale 90 procentům obyvatelů do pusy šunku, která nebude ani z 10 procent z masa, a těm 10 procentům bohatých dáme opravdu libovou šunku, výborně vypadající i chutnající, co udělá těch zbývajících 90 procent obyvatel? Vezme ty své šunky a těch 10 procent nejbohatších těmi šunkami zlynčuje. Nebo spíše suchým chlebem, protože budou rádi i za tu nekvalitní šunku.

Vážení, zahráváte si zde s masou lidí, která je čím dál tím více nespokojená, a tváříte se jako by nic. Chce snad tato vláda v ulicích stovky tisíc hladovějících lidí?

Tato novela bude mít také dopad na kulturu a vzdělání v naší zemi. Vážení, vy si vůbec neuvědomujete, že pošlapáváte inteligenci našeho státu, která je v našich dětech? Sám mám syna a přeji si, aby i on měl kvalitní vzdělání. Chci, aby můj syn žil ve společnosti, kde noviny a celkově vzdělání, knihy budou pro všechny a nejen pro ty, co si je budou moci koupit a dovolit. Jak můžete zavádět věci, jako je školné na vysokých veřejných školách, a zároveň mít požadavky na kvalitní doktory, učitele a vědce? To mi, prosím, vysvětlete.

Co se týče pana ministra financí, já chápu, že toho má hodně a že má jiný pohled na svět než já, ale věřím, že se snaží, aby byly naplněny příjmy státního rozpočtu. Nicméně já bohužel jako sociální demokrat nemohu hlasovat pro zvýšení daně z přidané hodnoty na potraviny, léky a knihy. (Přednes provázen ironickými úsměvy, poznámkami některých z přítomných koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Rykalovi. Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo nyní.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji vám, pane poslanče. Já jsem v úvodu vaší řeči měl v úmyslu oponovat, abych věcnými argumenty zkusil přesvědčit posluchače, že nemáte pravdu. Ale vy jste to v druhé části svojí řeči dokázal sám za mě tak, že já bych to tak nedokázal. Řekl jste to moc hezky. (Smích z řad koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Jeronýma Tejce. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, v tomto desetiminutovém vystoupení bych se pokusil vyjádřit, aspoň jak mi čas dovolí, k důchodové reformě, k tisku 412. Tady několikrát v průběhu nejen dnešní večerní a ranní a odpolední diskuse padlo, že důchodová reforma je něco, s čím sociální demokracie nemůže souhlasit. Nikoliv proto, že by nesouhlasila s důchodovou reformou jako takovou, ale s tím provedením, které předkládá vláda. My jsme si jako sociální demokraté vědomi toho, že důchodový systém potřebuje reformu, ale reformu, která bude uměřená a která bude spravedlivá. Já bych si dovolil, tak aby tady nezaznívala jen kritika, vyjádřit se nejen, pokud to čas dovolí, k návrhu zákona a k tomu, co odmítáme, ale také k tomu, jak bychom si důchodovou reformu sami představovali. Tedy jako alternativu toho, co předkládá vláda.

Ta reforma jako taková je potřebná už proto, že důchodový systém dnes vytváří určité nespravedlivé a také neodůvodněné rozdíly mezi zaměstnanci a osobami samostatně výdělečně činnými, ale také mezi lidmi s nižšími a vyššími výdělky, mezi lidmi pečujícími a nepečujícími o děti, a někdy nebere v úvahu ani individualizaci a nestabilitu pracovních kariér. To, co je asi nejhorší na těch řekneme rozdílech a nespravedlnostech, jsou stále existující extrémně obtížná zaměstnání, kdy možnost pracovat do vysokého věku je prostě z fyziologických důvodů vyloučena.

Podle našeho názoru je předpokladem dlouhodobé udržitelnosti reformy jejich odpovědná příprava za účasti samozřejmě nejen vlády, ale i parlamentní opozice, odborné a občanské veřejnosti. A je nutno si také uvědomit, že důchodová reforma není jednorázový proces, že nejde o to, přijmout jeden zákon a pak nedělat desítky let nic. Jde o postupnou úpravu systému, která jej nenaruší, která jej nestabilizuje, ale bude pravidelně reagovat na proměnné a skutečnosti, které logicky život přináší.

My bychom rádi, aby ten systém byl dlouhodobě udržitelný. Koneckonců právě ti, kteří předkládají za vládu tyto reformy, argumentují tím, že dosavadní systém udržitelný není kvůli stárnutí populace, což by

mělo vést k výraznému poklesu poměru ekonomicky aktivního počtu důchodců. Naše analýzy ale ukazují, že tomu tak nebude a že tyto argumenty neobstojí především v dlouhodobějším výhledu, protože důchodový systém je parametricky upravován a tyto úpravy působí pozitivně jak k jeho finanční stabilizaci ve střednědobé i dlouhodobé perspektivě, tak ke stabilizaci míry závislosti.

V této souvislosti je podle mého názoru nutné připomenout, že tzv. malá důchodová reforma, která byla realizována vládou v letošním roce, už prodlužuje tzv. statutární důchodový věk na 67 let a počítá s tím, že poté poroste tento zákonem stanovený věk odchodu do tzv. plného starobního důchodu automaticky o dva měsíce pro každý další rok pojištěnců, a to shodně pro muže a ženy. My si myslíme, že právě proto už není potřeba přijímat reformu, kterou vláda navrhuje, a není to ani možné a vhodné ve vztahu k veřejným rozpočtům.

Pan ministr Kalousek tady několikrát hovořil o tom, že buď platí, že ten nový systém prostředky vyvádí, anebo platí, že ten systém prostředky generuje. Já myslím, že není nelogické, že může fungovat v obou kategoriích. Problém je, který rozpočet bude ochuzen a který na tom vydělá. Ten, který bude ochuzen, bude rozpočet státní, tím, že prostředky budou vyváděny do soukromých penzijních fondů, a to je podle našeho velké riziko pro vyplácení důchodů z toho průběžného systému. Bude to také znamenat každý rok pro státní rozpočet přibližně 20 až 30 mld. korun, které budou muset být pokryty z jiných zdrojů, pokud nemá dojít ke snížení stávajících důchodů. Ten systém, který bude naopak peníze generovat, bude systém soukromých penzijních fondů, který bude bohatnout díky odvodům, které budou lidé platit do těchto fondů. A já se bojím toho, co se stane, pokud tento systém soukromých fondů se ukáže jako nestabilní a pokud lidé prostředky, které do něho budou vkládat a které tam budou mnoho let generovány a nebudou vypláceny dříve než za 20 let, tak nebudou vypláceny. To pak logicky povede k tomu, že lidé nebudou mít důchod ve výši, který jim dnes garantuje stát, ale naopak daleko nižší. Proto jako sociální demokraté jsme přesvědčeni, že by mělo dojít k fixaci stávající výměry příspěvků do fondu sociálního pojištění. To je první předpoklad pro to, aby mohl do budoucna být systém financovaný státem udržitelný. (V sále je rušno.)

Za druhé by mělo dojít k odstranění nespravedlivého znevýhodnění zaměstnanců vůči osobám samostatně výdělečně činným ve výši příspěvku na sociální pojištění. Pokud budeme skutečně chtít systém reformovat, pak musí jednoznačně dojít k tomu, že financování vdovských, vdoveckých, sirotčích a invalidních důchodů bude z jiných zdrojů veřejných rozpočtů než z fondu sociálního pojištění. Podle mého názoru by také měl být vytvořen fond budoucnosti, který by měl sloužit k vyrov-

nání fluktuací v příjmech z důvodu nerovnoměrnosti populačního období
–

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím o klid. Mluví pan poslanec Tejc, všichni ostatní, kteří chtějí mluvit, musí opustit jednací sál. Prosím, sedněte do svých lavic.

Poslanec Jeroným Tejc: Já chápu, že už je pět minut po půlnoci, takže se pokusím velmi urychlit své vystoupení, nicméně dovoluji mi ještě asi tři věty. Ten fond budoucnosti by měl sloužit k vyrovnaní fluktuací v příjmech z důvodu nerovnoměrnosti populační křivky, která se předpokládá asi v roce 2025 až 2050. Příjem tohoto fondu by pak měl být jak případný přebytek důchodového systému, tak samozřejmě výnosy z kapitálu a další dohodnuté příjmy, především z privatizace. Přitom je možné počítat s existencí stropu odvodů na sociální pojištění u vysokopříjmových kategorií, a to ve výši čtyřnásobku průměrné mzdy.

Rád bych ještě pokračoval, případně se pokusím ještě znovu přihlásit, nicméně v tuto chvíli mi to čas nedovolí a já vám děkuji za pozornost v této pozdní noční hodině.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, také vám děkuji. O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan poslanec Petr Gazdík. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si navrhnout přerušení jednání do dnešní 9. hodiny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Zahajuji hlasování číslo... Žádost o odhlášení, musím prohlásit toto hlasování za zmatečné. Všechny vás odhlašuji. Přivolávala jsem vás již do jednacího sálu, takže věřím, že kdo je na blízku, již se stihl dostavit. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o návrhu na přerušení našeho jednání do dnešní 9. hodiny ráno. Přihlaste se svými kartami, prosím. Ještě jednou odhlásit? Tak prosím, přihlaste se tedy. Hlasování ponese pořadové číslo 297.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem, tak jak nám jej přednesl pan poslanec Petr Gazdík, tedy s přerušením našeho jednání do dnešní 9. hodiny ráno. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 297 přítomno 105, pro 92, proti 7. Tento procedurální návrh jsme přijali.

Dámy a pánové, sejdem se zde v 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat v přihláškách do sloučené rozpravy k těmto bodům. Já vám všem přeji dobrou noc, děkuji za spolupráci.

(Jednání skončilo v 0.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. listopadu 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 126 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám krásné sobotní ráno. Zahajují další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch z pracovních důvodů, Bebarová-Rujbrová Zuzka z pracovních důvodů, Černý Alexander z rodinných důvodů, Grebeníček Miroslav z pracovních důvodů, Halíková Milada z pracovních důvodů, Hojda Pavel z pracovních důvodů, Hubáčková Gabriela z osobních a pracovních důvodů, Petr Jalowiczor z zdravotních důvodů, Kaslová Jana z rodinných důvodů, Klán Jan z osobních důvodů, Klučka Václav ze zdravotních důvodů, Koníček Vladimír z rodinných důvodů, Nedvěďová Marie z rodinných důvodů, Nekl Josef z rodinných a pracovních důvodů, Novotný Josef mladší ze zdravotních důvodů, Miroslav Opálka z osobních a rodinných a zdravotních důvodů, Roztočil Aleš – osobní důvody, Rusová Marie – osobní důvody, Šidlo Karel – rodinné a pracovní důvody, Škárka Jaroslav – osobní důvody, Štětina Jiří – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omluvili tito ministři: ministr Jiří Besser od 9 hodin do 18 hodin dnes bez udání důvodu, ministr Pavel Dobeš z pracovních důvodů, ministr Jan Kubice ze zdravotních důvodů, ministr Karel Schwarzenberg bez udání důvodu, Alexandr Vondra z pracovních důvodů.

Nyní budeme pokračovat v projednávání bodu 87 až 100 schváleného pořadu 25. schůze. Připomínám, že jsme ve sloučené rozpravě k bodům 87 až 100, která byla včera přerušena.

Mám zde dvě přihlášky k pořadu schůze. Prvním přihlášeným je pan poslanec, předseda klubu ČSSD, pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, přeji hezké sobotní ráno. Těším se na debatu, kterou povedeme nad návrhy, které zamítl Senát nebo je vrátil s pozměňujícími návrhy. Chtěl bych ale přesto, že máme hodně práce a máme hodně bodů, o kterých bychom měli vést rozpravu, tak bych přesto chtěl navrhnout nový bod do programu schůze Poslanecké sněmovny a věřím, že získáme podporu napříč politickým spektrem.

Chtěl bych navázat na debatu, kterou jsme tady vedli předtím, než se hlasoval zákon o zadávání veřejných zakázek. A určitě jsme se všichni shodli v této Poslanecké sněmovně, že je potřeba, abychom nepodceňovali veškerá opatření, která vedou k boji proti korupci. A já jsem rád, že tady v Poslanecké sněmovně čas od času vedeme i diskusi o zákonech, které by v rámci boje proti korupci mohly pomoci. Ale jestliže máme věrohodně bojovat proti korupci, tak podle mého názoru není možné, aby ve vládě byly případy, aby ve vládě byli ministři, jejichž majetkové poměry vzbuzují otazníky, aby ve vládě byli ministři, jejichž majetkové poměry vypadají netransparentně a vedou ke spekulacím.

Je tady investiční firma Key Investments, která se zabývá mimo jiné zhodnocováním volných finančních prostředků. Tato firma Key Investments zhodnocovala finanční prostředky řady měst a obcí. V čele řady těchto měst a obcí byli shodou okolností představitelé Občanské demokratické strany. Firma Key Investments zhodnocovala také finanční prostředky řady finančních podniků a byla partnerem řady státních či polostátních firem nejenom při zhodnocování finančních prostředků, ale také při poskytování dalších služeb. Mimo jiné byla také partnerem společnosti ČEZ.

V uplynulých dnech se objevila informace, která se týká člena vlády, ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, a týká se majetkové transakce, kterou zrealizovala jeho nejbližší příbuzná, jeho matka, právě shodou okolností nejspíš náhodou se společností Key Investments. Mám na mysli operaci, kterou popsal deník Mladá fronta Dnes, kdy paní Kocourková zrealizovala ve spolupráci s firmou Key Investments transakci, která se týkala částky šestnácti milionů korun. Je otázka, jakým způsobem se paní Kocourková dostala k firmě Key Investments, a je také otázka, odkud přišly tyto finanční prostředky a zdali byly řádně zdaněny a zdali je jejich původ legální. A já jsem přesvědčený, že v situaci, kdy boj proti korupci se stal univerzálním heslem, kdy v situaci, kdy se k boji proti korupci hlásí všichni, v situaci, kdy tato vláda sama se velmi sebevědomě na začátku funkčního období nazvala vládou boje proti korupci, tak si myslím, že není možné nechat bez vysvětlení a nekomentovat takto diskutabilní kauzu a takto velké otazníky, které se vznášejí nad majetkovými poměry rodiny ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka.

Já bych rád navrhl zařazení bodu. Ten bod by se jmenoval velmi jednoduše – Informace předsedy vlády k majetkovým poměrům ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, zejména v transakci spojené se společností Key Investments.

Říkám to proto, že taky už je mezi ODS, jejímž je pan Kocourek členem, a firmou Key Investments tolik různých vazeb a historicky tolik zrealizovaných obchodů, že skutečně to nevypadá jako náhoda. A protože to nevypadá jako náhoda a protože to vzbuzuje vážné podezření a velké o-

tazníky, je myslím potřeba, aby pan premiér se tady v Poslanecké sněmovně řádně vyjádřil.

My jsme jako sociální demokraté chtěli navrhnout už včera a myslím si, že tím, že jsme tu věc nenavrhli a věnovali jsme se jiným otázkám, tak jsme poskytli jak ministrovi průmyslu a obchodu, tak panu premiérovi celý den na to, aby tato věc byla vysvětlena. Poskytli jsme celý den na to, aby byly podány příslušné informace, které by vyvrátily všechna možná korupční podezření. K mému překvapení ani ministr Kocourek, ani premiér Nečas těch dvaceti čtyř hodin od otevření celé věci v médiích nevyužili a žádné konkrétní informace k této zvláštní majetkové transakci na veřejnosti poskytnuty nebyly. To samozřejmě vzbuzuje další pochybnosti, vyvolává další otázky a je to další silný argument pro to, abychom požádali o zařazení tohoto bodu.

A poslední poznámka. V těch minulých dnech tady představitelé vládní koalice vetovali řadu návrhů sociální demokracie. Chápu, chtěli jste se primárně věnovat jiným návrhům. Ale myslím si, že vetovat tento bod by bylo velmi krátkozraké, protože tím, že budete vetovat zařazení tohoto bodu, tak ten problém nezmizí a my se k němu budeme vracet. A budeme se k němu vracet tak dlouho, dokud se tato věc spolehlivě buď nevysvětlí, anebo předseda vlády neučiní příslušné personální rozhodnutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášením k návrhu schváleného pořadu schůze je pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych rád zařadil na dnešní jednání nebo na jednání této schůze – bude záležet na vás, kdy se o něm mělo jednat – nový bod. Tím bodem by měly být informace předsedy vlády o odměňování v jednotlivých resortech.

Důvod je jednoduchý. Já jsem před časem požádal všechny ministry této vlády o sdělení, jaké platy že mají jednotliví náměstci, vedoucí odborů případně sekční šéfové na ministerstvu.

Ty odpovědi byly různé. Někteří ministři, tak jak jsem to požadoval, poslali potřebné informace, poslali je skutečně přesně a možná dnes a v příštích dnech budou doplácet na to, že tyto informace uvedli. Podotýkám, že jsem nechtěl v žádném případě jména konkrétních úředníků nebo náměstků, kteří daný plat obdrželi. Nechtěl jsem to proto, že si myslím, že to není to nejdůležitější. To důležité je, jak se na jednotlivých ministerstvech s rozpočtovými prostředky a s veřejnými prostředky zachází. To, co je důležité je, aby nedocházelo k neustálému navyšování platů na ministerstvech, když tato vláda těm ostatním občanům vzkazuje, že nejsou peníze,

je potřeba šetřit, snižuje jim platy, snižuje platy ve veřejné sféře a snižuje de facto platy všem, protože hodlá zvýšit DPH, a to razantně. Zvýšení DPH totiž zasáhne především nízko- a středněpříjmové kategorie, které logicky velkou část svých čistých příjmů budou muset věnovat právě na úhradu oné zvýšené DPH při nákupu.

Požádal jsem několik ministrů o to, aby vystoupili v rozpravě, která by se měla konat v podobě písemných interpelací tady na půdě Sněmovny, ta bohužel na řadu nepřišla. Proto bych si dovolil, a myslím, že to je dobré, když o tom budeme jednat v souvislosti právě s touto schůzí, kde jsou přijímány tzv. reformní zákony, abychom věděli, jaká je skutečnost a jak to vláda myslí s oním šetřením.

Nemá smysl, abych tady zdržoval ctěnou Sněmovnu tím, že budu číst platy jednotlivých vedoucích odborů, jednotlivých náměstků, byť by to bylo čtení zajímavé, je to ministerstvo od ministerstva, a spíše se pozastavím nad tím, že někteří ministři odpovědět svým způsobem odmítli anebo odpověděli velmi povrchně.

Musím říct, že jsem byl pobaven odpovědí pana ministra Fuksy, který mi sice sdělil, jaké jsou platy na Ministerstvu zemědělství, nicméně v případě odměn mi nabídl, že mně osobně umožní nahlédnutí do příslušných částek, ale rozhodně mi to nepošle, rozhodně to nechce zveřejnit. Myslím, že nelze dělat jakýmkoliv způsobem rozdíl mezi platem a odměnou. Plat je částka, která je každý měsíc vyplácena podle příslušných tabulek. Bohužel od 1. ledna funguje nový systém, který tato vláda zavedla, který tato koalice prosadila, a to je otázka smluvního platu, což je věc, která podle mého názoru může vést do budoucna k ještě vyšším odměnám u lidí, u kterých by jinak ta odměna za konkrétní mimořádný výsledek musela být odůvodněna.

Musím také říct, že mě velmi zklamala odpověď pana ministra školství, který místo toho, aby uvedl konkrétní čísla, tak se celkem jeho úředníci zapotili a vypracovali několikastránkový elaborát, který zdůvodňuje, proč mi ta čísla dát nemůže. Já nechci pana ministra školství Dobeše podezřívát, že má černé svědomí, ale to, co jsme se mohli dočíst v médiích na adresu šéfky jeho sekretariátu, na adresu pana Bátory a dalších, jasně hovoří o tom, že podezření ve směru k nestandardnímu odměňování, které není odměnou za konkrétní práci, směřuje zejména na Ministerstvo školství. A proto bych byl rád, abychom se o tom bavili i v rámci tohoto bodu, který navrhuji.

Na závěr si dovolím jen jednu konkrétní ukázkou právě od ministra, který odpověděl a který uvedl to, co jsem po něm požadoval. Tím ministrem byl pan ministr Drábek. Chtěl bych uvést příkladmo jeden příklad, jak vláda odměňuje své v uvozovkách nejlepší úředníky, tedy nejbližší spolupracovníky ministrů, v době, kdy všem ostatním říká, že je potřeba

šetřit a že je potřeba konečně začít snižovat objem mezd ve veřejném sektoru.

Náměstek ministra práce a sociálních věcí, tedy jeden z těch, kteří připravovali ony reformy, které tvrdě dopadnou na lidi v tomto státě, měl v období 1. 7. 2010 až 31. 12. 2010 celkový plat bez odměn za 6 měsíců 525 803 Kč. To by možná ještě nebylo tak nejhorší, kdyby za stejné období, tedy šesti měsíců, tento náměstek neobdržel ještě 460 800 Kč na odměnách. Pokud si dobře pamatují ta čísla, vychází to někde kolem 170 000 Kč měsíčně pro daného náměstka. Podobně, a možná dokonce i horší, v období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011, tedy v době, kdy skutečně už úsporná opatření vlády fungují v praxi, náměstek č. 2 v tomto období za 6 měsíců měl plat dokonce 603 021 Kč a k tomu odměnu 390 000 Kč. A to už myslím jsou čísla, která skutečně bijí do očí. A tak jak jsem měl možnost zhlédnout ony platy, tohle není to nejhorší ministerstvo s ohledem na odměňování, ale vybral jsem si jeho příklad právě proto, že to je Ministerstvo práce a sociálních věcí, je to resort pana ministra Drábka, který tak rád hovoří o tom, že je potřeba škrtat, škrtat a škrtat.

To jsou tedy důvody, vážené dámy a pánové, které mě vedou k tomu, abych požádal o zařazení nového bodu, tedy Informace předsedy vlády o odměňování úředníků ministerstev, a budu rád, když se svým hlasem přičiníte o to, aby tento bod tady projednáván byl a aby mohlo být vše vysvětleno, třeba i tím, že nám páni ministři řeknou, proč a za co konkrétního oni náměstci, ředitelé odborů odměny získávali, protože se to skutečně netýká jen náměstků. Jeden příklad za všechny: ředitel odboru plat za 6 měsíců 423 000 Kč a odměna za 6 měsíců 170 000 Kč. A když se často hovoří o platech poslanců a senátorů, chtěl bych pro pořádek uvést, že jich je ve státě 281, zatímco vedoucích odborů a náměstků je více než 600.

Za této vlády podle mého názoru je evidentní, že se nůžky opět rozevřely, nikoli ale v tom smyslu, že by platy politiků stoupaly, ale naopak výrazným způsobem se nám zvyšují platy úředníků, těch nejvyšších úředníků, a doplácet na to ti ostatní úředníci a zaměstnanci ve veřejné sféře, kterým je sděleno, že musí o 10 % být jejich tarif snížen a na odměny prostě není. To není správné, a proto vás žádám o to, abychom dnes tuto debatu zařadili na jednání Sněmovny a páni ministři a pan premiér měli možnost obhájit své kroky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k pořadu schůze je pan poslanec Ladislav Šinčl, poté pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, přeji všem pěkné sobotní dopoledne.

Možná, že vás dnes překvapím, ale chci dnes opět navrhnout zařazení nového bodu pod názvem Informace ministra životního prostředí o řešení problému se špatným ovzduším a jiných vážných problémů v Moravskoslezském kraji. Dovolte mi, prosím, krátké zdůvodnění mého návrhu.

Již třikrát jsem v minulých dnech zkoušel zařadit na tuto schůzi nový bod ve znění Informace ministra životního prostředí o řešení problémů s ovzduším v Moravskoslezském kraji. Bohužel koalice ODS, TOP 09 a Věci veřejné ústy předsedy poslaneckého klubu ODS prosadila takzvané zaveťování tohoto zařazení do programu a tento návrh nebyl přijat.

Můj návrh není takzvaný obstrukční. Vychází jen z aktuálního, dlouhodobého, neřešeného stavu v tomto kraji. Například v noci na středě naměřila stanice v dolnolutyňských Věřňovicích na Ostravsku vysoce překročenou zákonem stanovenou limitní hodnotu jemného poléťavého prachu. Kolem 21. hodiny to bylo 398 mikrogramů prachu na m³, a to je, prosím, 600procentní překročení. V této sezóně je to zatím nejvyšší hodnota, která však bude ještě v průběhu zimy několikrát překonána. V období těžké inverze nejsou výjimkou situace, kdy stanice zaznamenávají až 600 mikrogramů, výjimečně i 800 mikrogramů. Opakuji, že toto zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně zkracuje délku života, zvyšuje celkovou nemocnost i úmrtnost, snižuje imunitu jednotlivců, způsobuje významná oxidační poškození u dětí a zvyšuje nemoci dýchacích cest. I díky tomu je zde nejvyšší výskyt například nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel dnes i u dětí.

Připadá mi z mé zkušenosti, že vám to je jedno. Mně ovšem ne. Mrzí mě, že se k mému návrhu nepřipojil žádný z řady koaličních poslanců v Moravskoslezském kraji, které současný stav patrně nezajímá. Jinak si to opravdu neumím vysvětlit. Třeba je to jinak a důvodem je to, že mi nerozuměli. A tak z tohoto důvodu vás znovu s pokorou prosím o zařazení tohoto bodu do programu této schůze pod názvem Informace ministra životního prostředí o řešení problémů s ovzduším a jiných problémů v Moravskoslezském kraji. Proč je tam slovíčko a jiných problémů? Protože v současné době například v Karvině hrozí poddolování tohoto města ze strany OKD.

Celou noc jsem přemýšlel, jak vás přesvědčit o tom, abyste hlasovali pro tento návrh. Dospěl jsem k tomu, že snad tím, že bych vám zde citoval ze studie Radima Šrama z Ústavu experimentální medicíny Akademie věd České republiky. Má to asi 200 stran. Ale asi byste mě obvinili z obstrukce. Proto tentokrát z té studie citovat nebudu. A proto vás ještě jednou snažně

prosím – podpořte zařazení tohoto podle mne vážného bodu programu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy k pořadu schůze je pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Přeji vám dobré, příjemné ráno. Nicméně nic moc příjemného nemám, vážení kolegové. Budu také chtít zařadit nový bod. Ten bod bych nazval Informace ministra obrany Alexandra Vondry ke způsobu zadání hloubkové kontroly hospodaření státního podniku Letecké opravny Malešice.

Dovolte mi několik slov, abych vysvětlil, proč chci o tomto bodu mluvit. Přiznám se vám, že ministr Alexandr Vondra ve mně začíná vyvolávat úžas a že se pro mě stává skoro záhadnou postavou. Tento ministr, který je v této chvíli vlastně ověřen celou řadou už docela proslulých skandálů, jako je způsob financování předsednictví České republiky v Evropské unii, jako je kauza ProMoPro a další, ty kauzy se staly skoro emblematickými, patří k těm v poslední době nejčastěji citovaným kauzám, jako je IZIP, Opencard apod., takže ministr obrany, který je takto řekněme zasažen, ověřen, zaběračen takovými vážnými, do této chvíle nevysvětlenými kauzami spojenými s úniky stamilionů korun... Sám jsem tady ve Sněmovně požadoval zařazení bodů, opakovaně dokonce, například kauzy ProMoPro, která pořád zůstává velkým otazníkem a já stále věřím, že se dobereme toho, že jednou zjistíme, kam odplouvaly peníze a co je to firma Deeside Service Solutions apod. V této chvíli, kdy tady máme takto řekněme v chodu nedořešenou celou řadu kauz spojených s ministrem Alexandrem Vondrou a s Ministerstvem obrany, tak se ráno člověk probudí a zjistí, že pan ministr Alexandr Vondra má další. A je to prostě jako kdyby vědomé opět porušení zákona, nerespektování základních pravidel pro udělování veřejných zakázek. Mně to připadá jako chování dítěte, které vás zlobí a které opakovaně se něčeho dopouští a vy se mu snažíte v klidu, s rozumem vysvětlit, že něco se dělat nemá a nesmí, a to dítě, jako kdyby nevím jestli schválně, nebo z jakýchsi iracionálních důvodů, se toho dopouští stále znovu a znovu.

Alexandr Vondra ovšem není dítě. Tak je pro mě otázka, jak je možné, že v situaci, ve které on je, s těmi ostudami, které má nad svou hlavou, si člověk znovu přečte, že se rozhodl, že audit Leteckých oprav Malešice opět zadá bez veřejného řízení. Jak je možné, že udělá něco, co je dovoleno pouze v naprosto výjimečných případech – živelních pohrom apod. Tady je opět podezření, že on kvůli této hloubkové kontrole klidně porušil

zákon. Nevím, jestli si představoval, že se na to nepřijde, nebo že už je to jedno, že už těch kauz má tolik, že už jedna se ztratí. Jako kdyby pan Alexandr Vondra jel v nějakém vlaku a nedokázal z něho vystoupit. Nicméně ať už je ten jeho stav mentální a důvody jakékoli, je, pokud vím, stále ministrem obrany této vlády, a pokud se dopustil něčeho podobného, tak měl počítat s tím, že se z toho stane bohužel další případ.

A já tedy navrhuji, abychom se i touto kauzou Alexandra Vondry dnes zabývali. A navrhuji do této chvíle, nebo pokud odhlasujeme nově zařazené body, zařadit Letecké opravny Malešice Alexandra Vondry jako další bod jednání této Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Takže v tuto chvíli to byly všechny přihlášky ke schválenému pořadu schůze. Já jsem povinná v tom pořadí, v jakém mi byly předloženy, o nich nechat hlasovat.

Takže nejprve zde byl přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka, který požadoval zařazení nového bodu na pořad schůze, a to Informaci předsedy vlády k majetkovým poměrům ministra průmyslu a obchodu zejména ve spojení s transakcemi s Key Investments.

Hlásí se předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Viděl jsem žádost o odhlášení, tak nechci to nějakým způsobem vetovat, tu žádost o odhlášení, nicméně jménem Poslaneckých klubů ODS, TOP 09, Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Zaznělo zde veto, tudíž tento návrh je nehlasovatelný.

Dámy a pánové, je zde nějaký problém s technikou, takže já se vás pokusím odhlásit, zkuste se přihlásit všichni. Jinak poprosím techniky, aby nám pomohli, protože hlasovací zařízení skutečně nefunguje ani poté, kdy jsem se vás pokusila odhlásit.

Pane poslanče, nezlobte se, ale není teď k ničemu rozprava. Pane poslanče, není rozprava prosím. (K poslanci Hamáčkovi. Poslanec hovoří mimo mikrofon.)

Já se tedy zeptám techniků, jestli vědí, o jaký problém kráčí a jestli by mě mohli informovat a celou Sněmovnu, kdy bude tento problém odstraněn. Prosím o chvilku strpení...

Dámy a pánové, je zde tedy technický problém, pravděpodobně se bude muset systém restartovat. Já vyhláším desetiminutovou technickou pauzu. Budeme pokračovat v 9.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.30 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.40 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, přestávka uplynula. Mezitím se podařilo systém restartovat. Kdyby došlo ještě k nějakému dalšímu problému, sehnali jsme také skrutátorky, takže by bylo využito tohoto způsobu. Přivolám ještě kolegy a můžeme pokračovat dál v našem jednání.

Jsou zde ještě návrhy na změnu schváleného pořadu schůze. Dalším přihlášeným kvůli změně pořadu schůze byl pan poslanec Jeroným Tejc. Navrhoval zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o odměňování v jednotlivých resortech.

Hlásí se předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckého klubu ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Této námitce se pochopitelně vyhovuje a tento návrh je nehlasovatelný.

Dále zde byl přihlášen pan poslanec Ladislav Šinčl. Navrhoval zařazení nového bodu Informace ministra životního prostředí o řešení problémů se špatným ovzduším a jiných problémů v Moravskoslezském kraji.

Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Této námitce se vyhovuje. Tento návrh není v tuto chvíli hlasovatelný.

Posledním přihlášeným k pořadu schůze byl místopředseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek, který žádal o zařazení nového bodu, a to Informace ministra obrany Alexandra Vondry ke způsobu zadávání hloubkové kontroly v Letecké opravě Malešice. Hlásí se předseda klubu ODS Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných vznáším námitku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, děkuji. V tuto chvíli je tedy tento návrh nehlasovatelný.

Tím jsme vyčerpali návrhy na změnu pořadu schůze. Prvním s přednostním právem byl přihlášen pan předseda klubu TOP 09 pan posla-

nec Gazdík, poté místopředseda Poslanecké sněmovny Zaorálek. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych jménem poslaneckého klubu ODS, TOP 09 a Starostové a Věcí veřejných navrhl, aby dnes Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích po 19., po 21. hodině a případně i po nulté hodině zítra. Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, zazněl zde procedurální návrh, o kterém jsem povinna nechat bezprostředně hlasovat. Já prosím přivolám kolegy a potom dám prostor s přednostním právem všem, kteří se hlásí.

Tedy zazněl zde návrh z úst předsedy klubu TOP 09 na prodloužení lhůty, že dnes můžeme hlasovat po 19., 21. a zítra po 0:00.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 298 z přihlášených 113, pro 71, proti 39. Tento návrh byl přijat.

Registrovala jsem zde přihlášení s přednostním právem. Pan místopředseda Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě jednou dobré ráno.

Tak jste nám to pěkně smetli, kolegové! A možná jste dobře předvedli způsob chování, který praktikuje tato vládní koalice od začátku a který je vlastně příčinou obstrukce, kterou váš premiér tak špatně chápe. Já jsem tady bohužel včera nebyl, když vystoupil premiér Petr Nečas, protože jsem byl někde v televizi, takže jsem se to dozvěděl až později, že vystoupil se svým zásadním projevem, ve kterém, jak mi to tedy kolegové reprodukovali, prohlásil naši obstrukci za nepřiměřenou, protože, cituji volně, jak jsem to slyšel, údajně obstrukce je něco, co se používá historicky velmi vzácně, v nějakých mimořádných okolnostech. Takže ono to vlastně není poprvé, co to tady premiér řekl, že je to mimořádné a že nejsme přiměřeni. Tak mi dovoluji, abych ještě jednou vzhledem k tomu, že pan premiér tady pořádkem opakuje to své neporozumění tomu, co se ve Sněmovně děje, abych se vám ještě jednou pokusil zdůvodnit to, proč tady máme obstrukci, tedy historicky, proč se dostavila zrovna nyní.

Já si myslím, že obstrukce, filibustering, snaha zabránit tomu, aby se hlasovalo o některých bodech, je způsob, kterým se opozice a menšina ve Sněmovně brání arogantnímu, pohrdavému přístupu většiny eventuální

vládní koalice. Vy se takto, kolegové, chováte od začátku svého nástupu. Já bych tady chtěl vzpomenout, jak jste se chovali v době, kdy se tady jednalo programové prohlášení vlády. My jsme vystupovali s námitkami, s komentáři, normálně standardně jsme vystupovali jako opozice, která vyjadřovala názor na to, co vy jste v programovém prohlášení vlády připravili. Vzpomeňte si, kolegové, jak jste tehdy reagovali! Vy jste nereagovali hlavně! Vy jste mlčeli! Poslanci vládní koalice, kteří mají hájit vládní program, neřekli nic! Ministři, kteří měli hájit programy svých resortů, které byly součástí toho prohlášení a které jsme kritizovali, mlčeli jako zařezaní! A to mlčení, to bylo dobré předznamenání pohrdání, které vy jste projevovali a projevujete celou dobu pro názory opozice.

Dokonce to pokračuje tak plynule, že v tomto týdnu při projednávání státního rozpočtu vaši ministři vzorně mlčeli úplně stejně jako na začátku, když šlo o programové prohlášení vlády. Ministry vlastně vůbec nezajímá, co jim opoziční poslanci říkají. Oni to snad ani neposlouchají. Sedí tady jako dubové. Není vůbec jasné, co si myslí. Je to pro nás záhadou. Když vás požádáme, abyste se k něčemu...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane místopředsedo, abyste se držel nějakého slušného vychování. (Projevy nesouhlasu v levé části sálu.) Prosím, aby tady nedocházelo k urážení ministrů této vlády.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mohu pokračovat, paní místopředsedkyně?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pochopitelně, prosím, pokračujte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji. Tedy ministři tady sedí jako pařezové a nejsou schopni a ochotni reagovat na nic, na co se jich opoziční poslanci zeptají. Když tady zařadíme speciální bod, ve kterém chci, aby k bodu, který je věcí veřejného zájmu, který je dneska v médiích, ve kterém chci, aby ministr obrany reagoval na to, co je veřejným skandálem, tak nám ho prostě zabijete! Chápete, prostě tento typ nezájmu, pohrdání, naprosté neochoty se bavit s opozicí, to je to, co je důvodem této obstrukce. (Poslanci vládní koalice demonstrativně opouštějí jednací sál.) Nejlépe, když nebudete mlčet, můžete také úplně odejít. To je také způsob, jak dáte najevo, jak se nechcete s opozicí bavit!

A pak máte ještě koaliční dohodu. Máte koaliční dohodu, ve které jste si řekli, že nepodpoříte žádný návrh opozice, který nebude v souladu s postojem všech členů koaliční vlády. To znamená, že když přijdeme s něčím,

co argumentujeme, když přijdeme s něčím, kde dokonce i vy uznáváte, že ty argumenty jsou v pořádku, tak nám nakonec sdělíte, že to bohužel nemůžete podpořit, protože vám to koaliční K9 neumožňuje.

Takže když chcete pochopit důvody toho, proč tady trávíme noci a dny a víkend, tak ten důvod, který pan premiér zřejmě nechápe, ten je v tom, že nerespektujete to, co je v parlamentní demokracii zákonem a příkazem, že většina, i když shodou okolností po volbách má většinu a může vládnout, tak musí brát v potaz, respektovat a vyslechnout názor menšiny. A to je jeden hlavní důvod.

Pak mi dovolu, abych řekl, že je ještě další, který mi připadá stejně důležitý jako ten první, a to je to, že vy to pohrdání a ten nezájem o debatu projevujete dokonce i ve věcech, které zdaleka překračují mandát tohoto volebního období, které překračují to, co třeba představuje státní rozpočet, to znamená rozvahu, která se týká jednoho roku. Vy ten nezájem o debatu, vy ho projevujete i tam, kde se jedná o kroky, rozhodnutí, strategie, které se týkají patnácti dvaceti let, která jsou před námi. Doba, kdy možná řada z nás už tady možná nebude. Vy přijímáte rozhodnutí o systémech, jako je penzijní, zdravotní a další, které se budou týkat lidí možná za deset let. U některých těch rozhodnutí nebude jednoduché je třeba i korigovat. A vy místo toho, abyste v této zemi budovali nějakou stabilitu, to znamená, aby vznikala šance na to, že po dalších volbách bude opět nějaká kontinuita, že nebude to tak, že příští vláda přijde a bude muset, protože s tím zásadně nesouhlasí, měnit to, co vy zavádíte, tak místo toho, abyste se snažili budovat nějaký kompromis, který bude dlouhodobě platný, tak vy dokonce ani tady neberete v potaz to, co vám říkají představitelé těch parlamentních stran, které dneska v této Sněmovně většinu nemají.

Vy jste se stali – a to, čím se zaklínáte, to, co neustále tvrdíte, že obhájíte tady tento váš postup, naprosto arogantní, takový panský, tak to je to, že vy přece musíte dělat ty reformy. Jaké to jsou ty vaše reformy? To slovo, to je takové zaklínadlo. To je takové zaklínadlo, které má ospravedlnit všechno. Víte, ono se říká reformy, ale já jsem přesvědčen, že to slovo už dávno ztratilo svůj původní význam.

Kdysi jsem tady říkal, že někdy v tom patnáctém století u Martina Luthera to bylo tak, že reformami bylo míněno to, co má vrátit věci do toho řádu, ze kterého byly vykloubeny. Reformy, které děláte vy, to je spíš revoluce. To jsou spíš takové bolševické metody vládnutí. Mně to připomíná spíš ty revoluce, jako byla revoluce sexuální, kulturní revoluce – všechny ty typy revolucí šedesátých let. To jsou vaše reformy. To není skutečně promyšlená korekce, změna toho, co je třeba změnit. Vy děláte reformy, které vlastně rozbíjejí to, co tady dosud bylo. Vy děláte reformy, jejichž cílem je privatizace zdravotnictví, privatizace penzí, flexibilita pracovní síly, omezení sociální politiky. Vy děláte politiku, která vlastně má jednoduchý jmeno-

vatel – prostě znamená snižování standardu. To, co váš guru Václav Klaus přesně řekl, když ve Financial Times napsal: Nejlepší cesta z finanční krize je omezit, potlačit všechny ty zbytečné standardy ekologické, zdravotnické, sociální, které jsme si tady v Evropě naprosto redundantně vytvořili. To je vaše reforma. To není žádná promyšlená změna, ve které by se brala v potaz společnost jako určitý celek, ve kterém byste se snažili ty věci obhájit tak, aby to břemeno bylo rozloženo. To jsou věci naprosto revoluční. ve kterých nehledíte na to, že – říká se, že když se kácí les, tak prostě lítají třísky.

My tady tu obstrukci zaměřujeme na zákony té vaší takzvané reformy, pro kterou je charakteristické podle mě především to, že je naprosto nehumánní. Ona je nehumánní – a podle mě promyšleně nehumánní. Já jsem pořád uvažoval, co to má vlastně znamenat, ty vaše změny v zákonu o hmotné nouzi a změny, které se týkají úřadů práce, protože jsem nechápal to, jak je možné, že chcete najednou přesunout úředníky z jednoho úřadu na druhý a v neuvěřitelně krátké době vlastně se pokusit zajistit výplaty sociálních dávek, v nezaměstnanosti. Člověk, když se nad tím zamýšlí, tak má pocit, že to jsou procesy, které se nedají v tom čase zvládnout. Až jsem to pochopil, v čem je ten vtip. Vám to vlastně vůbec nevádí, když se to nezvládne. Vám to nevádí, když se ty dávky nevyplatí. Vám to zřejmě vůbec nevádí, když ti lidé nakonec rezignují na to, aby pro ty dávky přišli, protože v tom systému to vlastně nebudou schopni ani provést.

Víte, vezměte si třeba zákon o hmotné nouzi. Tam je princip, podle kterého se mění způsob odvolání v případě, kdy někdo tu dávku nedostává, má ji sníženou nebo se potřebuje nějakým způsobem ozvat, protože o ní přišel. Vy jste změnili způsob odvolání tak, že to odvolání už příště nepůjde na kraj, ale ten dotyčný má napsat rozklad Ministerstvu práce a sociálních věcí. Já jsem se o to zajímal a bylo mi řečeno, že ani právník by často nevěděl, jak to má napsat. V tom je ten vtip. Ten dotyčný to vůbec nezvládne provést podle této vaší změny. On na to nedosáhne proto, protože ten proces pro něho bude tak příliš obtížný, protože je řada lidí, kteří na to skutečně nemají a právníka si na to nenajmou. On prostě bude muset rezignovat na tu dávku proto, že na to nemá, aby se k ní dostal.

A podobný případ, jak jste to vymysleli s těmi nezaměstnanými. To bude platit tak, že od 1. ledna, když po dvou měsících nebude moci nastoupit do veřejné služby, protože pro něho nebude, tak prostě on o ty dávky přijde. A já jsem pochopil, že ten vtip je v tom, že ti lidé vlastně za těchto podmínek, oni na to rezignují a vy ušetříte peníze. To je vlastně to, o čem vám jde. I tady vám jde o tu flexibilitu, o sekání, ostré škrty, prostě ušetřit na těch lidech. To je jedno, jak se budou žít. Vy tady máte takové opatření v těch svých nehumánních zákonech, ve kterých dokonce říkáte, že se mění okruh osob považovaných za osoby v hmotné nouzi. Tohle je velmi

zajímavé. Podle těch změn, které vy plánujete, dojde k tomu, že prostě celá řada lidí zbavených způsobilosti, plně invalidních, bez nároku na výplatu zůstane bez nároku na výplatu důchodu. Jsou to lidé například v léčebnách dlouhodobě nemocných. Podle vašeho ustanovení ti lidé po třech měsících v elděenkách, v psychiatrických léčebnách pozbudou prostě nároku na tu hmotnou nouzi. Já bych se tady rád zeptal, co ti lidé budou potom dále dělat. Co s nimi chcete dělat? Co budete dělat s těmi nezaměstnanými bez těch dávek? Já jsem mluvil s primátory a starosty měst v Moravskoslezském kraji, kde je vysoká nezaměstnanost. Oni mi řekli, že se toho stavu po 1. lednu děsí. Tam je v jednom městě pět šest tisíc nezaměstnaných, jako je Havířov nebo Karviná. Oni říkají, že celý ten proces, tak jak se to rysuje, se nedá zvládnout. A děsí se toho, co ti lidé budou dělat, když budou bez peněz. Oni nemají žádné rezervní prostředky.

Jak si to představujete? Vy chcete vyvolat sociální nepokoje v tom regionu? Víte, to je ten jmenovatel, který říkám – ono je to naprosto nehumánní, vy na ty lidi kašlete. Vás tady urazí, když řeknu, že tady sedíte jako pařezové, ale to, že ti lidé, tam nebudou mít co do huby a budou pod mosty, to je vám úplně jedno, vy měkoty! (Tleskají poslanci ČSSD.) Tady si hrajete na to, že je uražena vaše důstojnost (velmi hlasitě), a co důstojnost těch lidí venku! (Opět zatleskání zleva.) Já vaše chování pokládám za nehorázné! (Hlas zprava: Neřvi.) Vy jste odešli, snažím se mluvit hlasitě (předsedající se snaží projev přerušit, ale marně), aby mě bylo slyšet tam v těch kuloárech vzadu, abyste všichni věděli, co říkáme! Protože já mluvím za ty lidi, kteří zítra nebudou mít co do huby! (Potlesk z lavic ČSSD.) Já mluvím za ty, se kterými vy se vůbec bavit nechcete! Jako se nechcete bavit se mnou, tak se nechcete bavit s nimi, aroganti jedni!!!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan místopředsedo, já vás prosím znovu – volám k nějaké elementární slušnosti, prosím. (Výkřiky zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady nejsem kvůli sobě, přátelé. (Cha, cha, cha – zní napravo.) Já jsem tady byl zvolen těmi lidmi, kteří chtějí, abychom hájili jejich zájmy. My jsme tady povinni mluvit o tom, co vy chystáte. A ta nehumánnost, kterou vy tady se snažíte vytvořit v této zemi, je něco, co je proti tradicím této země. Tahle tradice má takovou tradici, že lidé se snaží pomoci těm, kteří trpí, těm, kteří jsou psychicky nemocní, těm, kteří jsou v léčebnách dlouhodobě nemocných! Vy na ně kašlete!!! Vy chcete změnit něco, co bylo tradicí, hodnotovou tradicí této země! A když chceme o tom se s vámi bavit, tak odejdete ze sněmovny! (Mírný hlas zprava: Můžeme vám nějak pomoci?)

Já vám něco řeknu. Mně přišla do kanceláře babička, která má 90 let, která měla dům a její majitel ji prostě dovedně, protože měl šikovné právní znalosti, z toho baráku vyprovodil a ona se octla prakticky na ulici. V 90 letech. Je to normální, aby musel přijít nějaký politik a téhle ženě se snažil pomoci? Je to normální, aby v této zemi 90letý člověk prostě zůstal na ulici? (Otázka z lavic: Kde má děti a rodinu?)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás prosím o klid v jednacím sále.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ona děti nemá. To se prostě stane, pane poslanče, že prostě najednou se stane, že ten člověk nemá ani děti, které by se o něj postaraly, je opravdu sám. V 90 letech se vám to možná stane taky, že budete sám.

A víte, proč to tady říkám? Já pokládám za nenormální, aby to byl poslanec, který musí někam volat, protože ho znají, a aby díky tomu, že ho znají a raději mu vyhoví, aby nakonec se nějaké řešení hledalo. To přece není normální společnost. To není humánní společnost! Takovéto věci bychom měli být schopni... Společnost by měla fungovat tak, aby když se něco takového stane, tak existuje systém, který toho člověka nepošle pod most. Rozumíte, to je to, co říkám, že chceme, měli bychom budovat humánní společnost. Ne takovou, kde na všechny ty lidi kašleme. A dokonce ty vaše zákony, zákony pana ministra Drábka, a já mám podezření, že on to ví, on to musí vědět, to jsou tisíce lidí, kteří nebudou vědět, co mají dělat. Vy vytváříte poměry, ve kterých si oni nebudou vědět rady!

Vám je to zřejmě jedno. Já nevím, byl jste v těch léčebnách, seznamoval jste se s poměry těch lidí? Víte, co je čeká, potom co budou platit zákony, které vy tady chcete schválit? Budeme čekat na to až po tom, co se stane? Tahle obstrukce, pokud by se jí podařilo zabránit tomu, aby úřady práce se stěhovaly, tak jak vy plánujete, po 1. lednu z hlediska činností, pokud by se tohle podařilo, tak by to bylo požehnání. Protože by byl nějaký čas na to celý proces vůbec zvládnout. V této chvíli podle mě šance není. Vy nejste schopni zajistit výplaty dávek v tom čase, který je k dispozici po 1. lednu. Když jsem se na to ptal, tak mi řekli: Oni ti lidi zřejmě dva měsíce vůbec žádné dávky nedostanou. To se nedá vyplatit, říkají mi ti zaměstnanci. Sakra, co budou dělat, když dva měsíce nebudou mít vůbec peníze? Ti lidé nemají z čeho žít! Ti nezaměstnaní. Zřejmě se tam chystáte pěkně ušetřit na těch nezaměstnaných. To budou určitě obrovské peníze.

A když tady chceme, abychom se zabývali případy, ve kterých utíkají státu miliardy, když tam chcete na těch chudácích šetřit, tak nám to prostě všechno tady zabijete. Jako jste to dneska znovu ráno předvedli. Že tam pan Vondra nějaký stamiliony někam vyhodil, tím se přece nebudete vy za-

bývat. Vás zajímá to, když vás někdo nazve pařezy. To vás urazí. To je teď podstatné.

Víte, já mám dojem, že česká společnost dneska není v dobrém stavu. Před 20 lety tady existovala nějaká společenská smlouva, nějaká představa toho, co chceme vytvářet, a nějakých hodnot také, které v té společnosti budou platit. Před těmi 20 lety tu byl určitý konsenzus a poměrně docela velká víra většiny lidí, že se o to pokusíme a že to musí fungovat. Za těch 20 let, milí přátelé vpravo i vlevo, tady ten konsenzus chybí. On se rozpadl. On tady není. Tady dnes nejde jenom o to prostě předkládat rozpočty a zákony a mluvit o deficitech. Ten problém dneska je daleko vážnější. Tady jde o to, jestli se vůbec někdo pokusí společnost dát dohromady. Vytvořit nějakou novou společenskou smlouvu. To bude stát před tím, kdo bude chtít opravdu vládnout a mít nějakou podporu veřejnosti. Vám vůbec nevadí, že ji nemáte. Vám vůbec nevadí, že ji ztrácíte. Vám vůbec nevadí, vy klidně říkáte, my máme svoje posvěcení v těch revolučních reformách, které tady chceme zavádět! To je naše ospravedlnění!

Jak vám to dlouho vydrží? Zvlášť když se zjistí, že reformy jsou prostě nehumánní, jak tady říkám. A já to tady neříkám, že jsem si to teď tady vymyslel na schůzi. Mluvil jsem se sociálními pracovníky, řediteli úřadů, skutečně jsem mluvil s lidmi, kteří tu práci dělají! Oni mi říkají: To se nedá zvládnout! To je absurdní! Tady přišel někdo, kdo tomu vůbec nerozumí! Tohle naplánoval někdo, kdo neví, jak to funguje, anebo, a to je ta druhá varianta, ví, že se to nedá zvládnout a počítá s tím, že na tom prostě úžasně ušetří!

A takhle se žádná společenská smlouva tady neobnoví. Takhle se naopak situace ještě zhorší. A není to díky krizi. Není to díky té ekonomické, finanční, je to díky tomu, jak se v současné době chováte. Protože jako vládní koalice máte rozhodující vliv na to, co se v té zemi děje.

Takže budeme mít teď 17. listopad, někteří z vás budou si připomínat dny revoluce před 20 lety. No, jak vám říkám, bilance za těch 20 let je mizerná. Je mizerná. Pocit společnosti, že vytváříme stát, se kterým se lidé identifikují, že je to společnost, ve které nějakým způsobem lidé drží pohromadě, ve které existuje i ta solidarita – nezlobte se na mě, ale před 20 lety, když revoluce probíhala, tak si myslím, že řada lidí si myslela, že lidé si v ní budou nějakým způsobem pomáhat. Kdybych jim řekl, že se 90letá babička octne na ulici a že to bude prostě něco... to by se vyděsili, zřejmě. Kdyby před 20 lety jsme jim něco pověděli o tom, jak tady ministr Drábek hodlá zacházet s nezaměstnanými, kdyby se jim řeklo něco o tom, jak se tu bude zacházet se zdravotně postiženými, kteří dneska chodí na manifestace. Není vám to, přátelé, žinantní, hloupé, že zdravotně postižení chodí na manifestace, kde volají o tom, co je čeká?

Vy tady máte vždycky nějaké důvody, proč si myslíte, že ti dotyční jsou nějakí vykutálení filutové, kteří se chtějí dostat k nějakým penězům. Já nevím, co děláte v těch svých kancelářích. Já se tam bavím s lidmi, kteří se mi tam dobelhají s berlemi a kteří se mě ptají: Podívejte se, tolik dostávám, teď mi snížili invalidní důchod, přeřadili mě. Řekněte mi, když zaplatím nájem, z čeho mám existovat? K vám tihle lidé nechodí do kancelářů? V této situaci, kdy oni mi tvrdí, že nemají, jak z čeho vyžít, tak vy jim ještě přijmete zákony, kterými jejich situaci ještě zhoršíte? To chcete, aby se šli utopit? Kdybychom se měli možnost tady normálně bavit skutečně o jednotlivých zákonech, jako je zákon o hmotné nouzi a další, tak bych stál o to, abyste mi odpověděli na to, jak si to představujete. Tohle konkrétní opatření! Já jsem tady dvě tři uvedl jako příklad. Jak si představujete, že to bude fungovat? Vždyť to fungovat nemůže! Tak mi to řekněte rovnou, že chcete, aby ti lidé o ty peníze přišli! Že chcete vytvořit systém, který bude dostatečně složitý na to, aby se k těm penězům vůbec nedostali!

Pan ministr Drábek tady kroutí hlavou, a já jsem ho viděl v televizi. Byl tam také Bohuslav Sobotka. Já jsem ho tam viděl v televizi prokazatelně několikrát opakovaně lhát občanům této země. Přišlo mi to neuvěřitelné! Ministr práce a sociálních věcí, který by měl být symbolem solidarity a pomoci těm, kteří jsou tady mezi těmi nejnižšími. Protože jsou zdravotně postižení, nemocní, mají nejrůznější problémy. Tento ministr lže v televizi opakovaně, naprosto prokazatelně! Připadá mi to – víte, tohle je budování společenské smlouvy. Ti lidé to prostě zjistí, že ten člověk neříká pravdu. Oni si to řeknou mezi sebou. Oni to řeknou mně potom. Jak je to možné, že ten člověk takhle otevřeně před všemi jako ministr neřekne pravdu? A dokonce popře nos mezi očima. Chápete, toto je úroveň debaty, kterou vy jste tady vytvořili.

My jsme takoví vyslanci těch, se kterými vy se nechcete bavit. Samozřejmě, vy se nechcete bavit ani s námi! Což je pro vás charakteristické. Tohle panství a tahle arogance. Vy máte svoje reformy, kterými chcete učinit lidi flexibilnějšími. My tady budeme mít flexibilní mrzáky, flexibilní psychicky nemocné, flexibilní, všichni budou flexibilní. Vy chcete svými reformami naučit flexibilitu i ty, kteří sotva v tom životě stojí na nohách. Vás osudy těch lidí prostě nezajímají.

Já si myslím, že i pravicová politika by měla mít v sobě jakousi základní solidaritu s těmi, kteří nemají to štěstí jako ti, kteří jsou zdraví, schopní a úspěšní. Vy jste absolutně akceptovali tu politiku, že tahle země patří těm zdravým, bohatým, úspěšným. A děláte zákony, ve kterých ty, kteří mezi ně nepatří, házíte prostě do studené vody a přes palubu. A dokonce ani nejste ochotni se o tom, co to bude znamenat, bavit. Ministr Drábek, ten tady opakovaně přiznává, že vlastně kalkulace toho, co se bude dít, vůbec nemá. Nicméně jdeme do toho. A hlavně musí ty reformy rychle fičet. A hlavně se

to nesmí nikde moc rychle zastavit. Ono vlastně čím více se kolem toho mluví, to je špatně. Nejlépe je o tom moc nedumat a rychle to tady sfouknout.

Myslím si, že co nám tady vadí, je rozhodně ten Ústavní soud. Protože ten Ústavní soud, ten nám někdy udělá to, že když my tu rozpravu úplně zrušíme nebo ji zlikvidujeme, tak nám to bohužel může vrátit. To je nešťastné. Ten Ústavní soud, ten by tady měl raději nebejt. Protože kdyby, tak to zrychlíme tak, že uděláme skutečné reformy natolik revoluční a natolik rázné, že naučíme lidi flexibilitě během několika měsíců! Mrzáci budou běhat. Lidé se naučí bydlet pod mosty a ušetří se tolik peněz. A ve chvíli, kdy ty peníze dostanou ti úspěšní, tak pak země zřejmě podle vaší představy pokvete.

Takže, přátelé, tahle obstrukce je tady obstrukce za ty, kteří vám nemohou říci, co si o politice, kterou děláte, myslí. Ta obstrukce je tady kvůli těm, na které dopadne velmi tvrdě to, co vy plánujete, že je prostě oholíte jako ovce. Tohle jsou zákony, které připravujete. A to se týká zdravotnictví, to se týká sociální oblasti, to se týká prostě penzí. To je společný jmenovatel toho, co jste připravili. My na této schůzi jsme si vybrali přesně tyto zákony, které jsou symbolem takového způsobu rozdělení společnosti, které v této zemi vůbec nemá tradici. To je něco, co do této země nepatří.

Vy tady vytváříte – to je skutečná revoluce, to, co vy děláte. Já jsem to nazval bolševismem už na jedné z minulých schůzí. Právě proto, že to je válcování lidí. Je to válcování lidí s jiným názorem. Je to válcování menšinových názorů. Je to něco, co nemá s demokracií mnoho společného. Není divu, že tady ohýbáte parlamentní demokratické metody, protože ty se vám vůbec nehodí. A nám nezbyvá, než o tom mluvit. V této chvíli jako opoziční menšina máme aspoň tohle právo. I když už tady zaznělo, že už taky dlouho mluvit tady nemusím.

Tak dokud ještě můžu, přátelé, tak vám to tady budu říkat a budu vám znepríjemňovat to, co chystáte. Budeme tomu bránit všemi prostředky tak, jak budeme umět. Nemáte právo takto zneužívat toho, že jste se stali většinou. V demokracii většina neznamená, že ty ostatní pošle k vodě. V demokracii většina neznamená, že se opozice nebere jako partner. Vy jste maximálně o nějakém dialogu mluvili, ale vůbec jste ho nezačali. Tato obstrukce je protest proti tomu způsobu vašeho vládnutí, vůči způsobu vašeho mlčení, neochotě brát ty, kteří s vámi nesouhlasí! (Potlesk z levé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak. Děkuji. Dámy a pánové, během řeči pana místopředsedy Zaorálka se mi zde shromáždilo vícero přihlášek. Jsou zde nejprve tři faktické. Pan poslanec Michal Doktor,

poté pan poslanec Jiří Koskuba a jako poslední pan poslanec Boris Šťastný. Takže první předám slovo k faktické poznámce, faktická má přednost, takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Ponechám stranou své osobní hodnocení výkonu Luboše Zaorálka, ale při každé větě, kterou tady říká, mi běží před očima hodnocení, kterým počastoval Luboše Zaorálka Miloš Zeman. A myslím, že žádný z pravičáků nezašel tak daleko jako váš bývalý předseda, aby vám předložil účet – rozdíl mezi vašimi slovy a vašimi činy. Nikdo se vás nebál tolik jako váš bývalý předseda Miloš Zeman. Poznámka první.

Poznámka druhá. Já mám jako poslanec zvolený od roku 1998 osobní zkušenost s Lubošem Zaorálkem, osobní zkušenost s demokratem, který tady vyzývá ústavu, úctu k člověku a k názoru druhých. Občanská demokratická strana se svými velmi konzervativními a zdrženlivými postoji v době, kdy celá Evropa mimo jiné postrkovaná Lubošem Zaorálkem plápolala nadějí nad tím, jak se bude přerozdělovat bohatství, jak si v něm budou všichni rovni, jak všichni budou žít v báječném sociálním státu a smíru, kdy řecká rajčata budou stejně drahá jako ta německá, německý důchodce na tom bude stejně báječně jako ten řecký, byla v situaci, kdy Luboš Zaorálek stál na tomto místě a řval a ukazoval rukou na nás: To jste vy, vy nemoderní, vy kteří nejste v tom vlaku, který jede do budoucnosti! S vámi se nikdo nebaví! Vy běžte a schovejte se tam, kde jsou ti všichni, kteří jsou odsouzení k zániku.

To jsou vaše slova z tohoto místa. Vy jste se nám tady posmíval, když jste nás vystrkoval a ponižoval. Vy jste si tehdy položil základ vaší dnešní neúcty, naší neúcty k vám. My vás prostě nemůžeme brát vážně. Protože vy si vždycky vyberete nějaké téma, nějakou společenskou bolest, která může mít i legitimní základy, na tomto místě se podpálíte, vezmete si lidi jako rukojmí a ve chvíli, kdy vás to přestane bavit, tady zůstane akorát vy-pálená díra. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická poznámka. Dále k faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená Sněmovno, vidím, že únava se projevuje a přitahuje. Nicméně k projevu mého předpředřečníka. Mne snad nemůžete obviňovat ze žádného plápolání, nicméně já musím se slovy svého místopředsedy souhlasit. Chci ho však opravit v jedné věci. Nezaslouží si vysloveně posměch. Pomíjím to, že už se tu všichni sobě vzájemně smějeme, že se urážíme, ale v jeho slovech zazněla řada pravdy.

Ano, lidé, za které zde rozhodujeme, to nemají jednoduché, ale já bych si dovolil svého stranického nadřízeného i parlamentního poopravit v jedné věci. Tady už nejde o často používaný příklad sociálního utrpení, kdy zazní babička. To už je trošičku ohrané. Vážení, ono se to dotýká opravdu řady i normálních lidí, pracujících lidí. To neznamena, že babička není normální, ale je to člověk s už omezenými příjmy. Dámy a pánové, neposmívejme se druhé straně, že vás upozorňuje, a to bude z mé praxe, že kupříkladu renomovaný chirurg, že univerzitní profesor z různých důvodů opouští své bydlení, protože neregulované nájemné 35 tis. měsíčně už uniká i jeho finančním možnostem. Když vás na to někdo upozorňuje, to, dámy a pánové, není k smíchu. Já chápu, že máte jiný postoj. Projevilo se to včera v nočních hodinách. Zatímco my tu bojujeme jako pěšáci, vy přicházíte ze své místnosti, kde je o vás plně postaráno. Závídím vám tuto péči vašeho poslaneckého klubu, ale možná to je i signál všem lidem venku, aby nedopadli jako my. Děkuji. (Potlesk z levé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedající, ctěná Sněmovno, vážený pane místopředsedo Zaorálku prostřednictvím předsedající, toto je zákonodárny sbor. Já rozumím tomu, že opozice se může snažit různými prostředky diskutovat, blokovat, navrhopat různé změny zákonů, to je v pořádku. Ale jsem přesvědčen, že není možné na této půdě takto flagrantně lhát.

Hovoříte tady o občanovi, kterému nebyla poskytnuta pomoc. Hovoříte o staré ženě, kterou znáte, které na základě ústavy této země a platných zákonů například o sociálních službách či zdravotních zákonů nebyla poskytnuta pomoc. Ale já vám řeknu jednu věc. Jestli takováto věc existuje, pak byste vy jako první měl hnát k odpovědnosti příslušného hejtmána, protože kraj je odpovědný za to, aby takovémuto člověku byla pomoc poskytnuta, a já v této zemi takovéto případy nevidím, protože já vidím jednotlivé kraje, které se o své občany starají. A jestli váš sociálně demokratický hejtman se o toho člověka nepostaral, tak ho poženeme k odpovědnosti. Řekněte kraj, řekněte jméno a pojdte, pojdte takového člověka potrestat. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane místopředsedo Zaorálku, i když se hlásíte, nemohu vám udělit slovo, není to opravdu možné, před vámi jsou přihlášení další poslanci, prosím, zachovávejme pořadí. S faktickou poznámkou pan předseda klubu TOP 09 Gazdík, poté pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já musím tady říct něco, co tady všichni víme, ale co by mělo podle mě veřejně zaznít. Toto nejsou standardní projevy sociální demokracie. Toto je exhibice před televizními kamerami. Standardní projevy sociální demokracie jsou předčítání stanoviska Asociace stavebních spořitelů či rozhodnutí Ústavního soudu, to i patnáctkrát po sobě. Toto funguje pouze před televizními kamerami. Pak je jich tu třetina, to ve dne i v noci, a pak s námi nediskutují, pak předčítají.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K faktické poznámce je dále přihlášen pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já mám rád vždy spíš konsenzus a domluvu, nemám rád konfrontaci a hádky, zvláště když jsou zbytečné. Ale dámy a pánové z pravice, s vámi to opravdu jinak nejde v této době. Když s vámi některými hovořím, tak jste slušní, inteligentní lidé, se kterými se dá diskutovat. Jakmile jste však v tlupě, tak se z vás stává skupina lidí, která je bezohledná, arogantní a dělá si co chce bez ohledu na ostatní. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Ale mě překvapuje jedna věc, že jste tak arogantní, že jste ztratili úplně soudnost. Jak myslíte, že dopadnete brzo? Špatně dopadnete! Lidé vás vymetou! A vaše asociální a bezohledné zákony prostě změníme, a teď se můžete stavět klidně na hlavu. Přijdete o ně, budou jiné. To vám můžeme slíbit! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, teď se zeptám, pan místopředseda Zaorálek, hlásil se s faktickou? Jinak jsou tam ještě další přihlášky. Faktická, dobře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se nechci k tomu případu vracet, protože se to podařilo nějak vyřešit, ale stal se v Praze. (Potlesk – smích poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Jiří Koskuba, poté pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená Sněmovno. Vidíte, kam jsme se až dostali. Chtěl bych své kolegy po mé pravé straně ujistit, že já jsem rozhodně nepatřil k lidem, kteří vítali i v naší straně takto dlouhou probíhající obstrukci, která navíc nemá naději

na vítězství. Nicméně vidím, že jsem se zmylil. Omlouvám se tedy vedení své strany, vidím, že ta obstrukce význam má, ale bohužel jsme se dostali někam, kam to nepatří. Začínáme se vzájemně urážet.

Vážená paní místopředsedkyně, vážená Sněmovno, já žádám vaším prostřednictvím předsedu poslaneckého klubu TOP 09 pana Gazdíka, aby se alespoň mně omluvil, protože po roce, co se známe, nemůže nikdy říci, že já bych se exhiboval před televizními kamerami. A musím vám i sdělit, že já jsem vůbec netušil, jestli tento pořad je, či není přenášen. Já nemám skutečně náladu snášet osobní urážky, navíc obecně vyslovené. Pravidlo kolektivní viny snad v této demokratické zemi neplatí! Omlouvám se, ale mě se to velice dotklo. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou byl přihlášen pan ministr práce a sociálních věcí Drábek, poté pan poslanec Laudát a poté pan poslanec Gazdík. Jsou to všechno faktické poznámky, takže použítím pochopitelně stopky. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pan místopředseda Zaorálek tady řekl něco ve smyslu, že ti lidé poznají, když někdo nemluví pravdu. No to doufám! Myslím si, že invectivy, které tady padají na moji hlavu, tak vypovídají spíše o řečníkovi než o adresátovi. A já bych to řekl na jednom příkladu.

Největší rozhorlování tady bylo ohledně zdravotně postižených osob a toho, jak se stát o ně stará. Sociálně demokratičtí senátoři podpořili změnu zákona o dávkách osobám zdravotně postižených. Proč asi? Asi nejspíš proto, že je lepší, když od ledna ti lidé budou obsluhováni na 420 místech a ne na 220 jako dosud. Asi proto, že je lepší, aby měli dvě dávky, to znamená dvě žádosti, dvě přílohy, jedno zdravotní posouzení, než osm různých žádostí a tři různá zdravotní posouzení. To, že tady někteří se snaží rozeštvat společnost a za každou cenu ukazovat, že všechno je špatně, to je na zvážení každého a také na zvážení, zda mu to jeho svědomí dovolí. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, to byla faktická poznámka. Dále je k faktické poznámce přihlášen pan poslanec Laudát, prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já bych skutečně požádal, aby nějakým způsobem se atmosféra zklidnila. Nicméně musím konstatovat – a teď mluvím k sociálním demokratům: to, co vy děláte, to není obstrukce, to je destrukce.

Za další k panu Zaorálkovi. Prosím, řada z vás tady mluví, nejenom vy, ale

například kolega Urban a další, o naší ekonomice a konkurenceschopnosti. Tak prosím, nekoukejte na východ a nenechte si radit z východu a podívejte se do těch zemí, kde to funguje. Prvním imperativem přece je, že pracovní síla musí být prostě flexibilní. Pravou část spektra bych poprosil, aby byla tolerantní, protože to, co se v Česku nazývá sociální demokracie a o čemž já už začínám pochybovat, že je sociální demokracie, a před ten název bych dal jedno písmenko, kterým začíná abeceda – A. Tak prosím, jejich model, jejich ideje, jejich názory v praxi krachují teď v těchto hodinách, v těchto dnech, v těchto měsících. Je to Řecko, je to Španělsko, je to Itálie, jsou to další a další země. Dostali se do pozice Jakešových komunistů, kterým i Gorbáčov už přijel říct, že to končí, a oni pořád ještě tady šaškovali, až to muselo dospět k 17. listopadu. Já bych poprosil, abychom to z tohoto pohledu tolerovali.

A za další. Prosím, jestli někdo nemá zpětnou vazbu k životu, tak jsou to někteří vaši funkcionáři, kteří dokonce byli téměř odkojeni parlamentními lavicemi a víceméně mimo Sněmovnu nepracovali. Nezažili to, co je, protože pak by možná pochopili, až by začali někomu vykládat hodinové projevy o ničem, svému zaměstnavateli, tak by je z té vrátnice fabriky vykopali.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynul váš čas.

Poslanec František Laudát: Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Gazdík, poté pan poslanec Hamáček.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji si vaším prostřednictvím, protože pan poslanec Koskuba je slušný člověk, já ho takto znám, a pokud se ho mé vyjádření dotklo a skutečně nevěděl o tom, že tento záznam jde na program ČT 24, tak se mu tímto omlouvám. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Hamáček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já jsem poslouchal pana kolegu Laudátu a nevěřil jsem svým uším. Opravdu si myslíte, že pokud nás nabádáte, ať se poučíme na západ od nás a nehledáme recepty z výcho-

du, že na západě někde fungují koncepty, jako je rovná daň? Já neznám stát v západní Evropě, který by fungoval na bázi rovné daně či podobných dalších experimentů, které zde nabízíte, ale znám celou řadu východních zemí, které to velmi účinně uplatňují. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V této chvíli jsme vyčerpali faktické poznámky. K řádné rozpravě se přihlásil s přednostním právem předseda klubu ČSSD pan poslanec Sobotka, kterému předávám tímto slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych se přece jenom rád vrátil ke způsobu, jakým tady pravcoví poslanci se snaží vést rozpravu.

Myslím si, že není úplně v pořádku, jestliže v okamžiku, kdy tady vystupuje zástupce sociální demokracie, tak na něj pravcoví poslanci pokřikují ze svých lavic, aniž by byli napomenuti. Myslím si, že není v pořádku, jestliže my, když vystupujeme, kritizujeme reformy, vy, když vystupujete, tak se soustředíte výhradně na osobní útoky a opět ze strany řídicí schůze není žádná reakce.

Myslím si, že není v pořádku, že ačkoli sociální demokracie má svého místopředsedu Poslanecké sněmovny, pouze tedy jediného, i když jsme vyhráli volby, tak je odstaven z řízení schůze Poslanecké sněmovny. Myslím si, že není vůbec v pořádku, jestliže předseda koaličního klubu tady hlasuje v Poslanecké sněmovně proti návrhům sociální demokracie vztýčeným prostředníčkem. A myslím si, že není v pořádku, jestliže ministr financí v této Poslanecké sněmovně nehájí vládní reformy, ale pouze se soustředí na to, aby urážel jednotlivé poslance opozice. (Potlesk z řad ČSSD.) A přitom tento ministr financí je známý jako žalobníček k mandátovému a imunitnímu výboru, protože když se tady o něj někdo otře v Poslanecké sněmovně, tak hned běží na mandátový a imunitní výbor a žádá mandátový a imunitní výbor, aby dal tomu poslanci pokutu. (Potlesk z řad ČSSD.) A tento člověk se nestydí tady permanentně urážet poslance opozice.

Já musím říci, že jsem nespokojen s tím, jakým způsobem tady pravice vede debatu v Poslanecké sněmovně, a chtěl jsem to říci jasně, chtěl jsem to říci nahlas. Možná bych to neříkal zrovna teď, kdyby nedošlo k jednomu incidentu během vystoupení pana místopředsedy Zaorálka, který mne skutečně velmi rozzlobil. Paní místopředsedkyně napomenula Lubomíra Zaorálka za to, že se dopustil podle jejího názoru urážlivého výroku. Představte si, pan místopředseda Zaorálek tady řekl, že ministři tady sedí jako duby. To je podle paní místopředsedkyně výrok, za který by měl být poslanec v této Poslanecké sněmovně napomínán a napomenut.

Vzpomeňte si na to, co tady říkal ministr financí, co tady říkal premiér Nečas, vzpomeňte si na vaše sprosté pokřikování, které tady realizujete permanentně, když mluví představitelé opozice. Vzpomeňte si na všechno, co se tady odehrává a odehrálo, možná ještě odehrávat bude, jestli výrok sedí tady ministři jako duby si zaslouží výtku ze strany místopředsdkyně Poslanecké sněmovny, která řídí schůzi této Poslanecké sněmovny. Jenom chci připomenout, že k ničemu jinému, nikoho jiného, nikdo jiný tady nebyl napomenut. Nikdo jiný nebyl napomenut za to, co tady říkal. Pouze Lubomír Zaorálek, a představte si tu strašlivou věc, které se dopustil, řekl, že ministři tady sedí jako duby. Nepřipadá vám to jako rozdílný metr?

Já bych chtěl připomenout paní místopředsdkyni, že není místopředsdkyní koaliční Poslanecké sněmovny. Toto je Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Ona je ústavním činitelem a měla by být místopředsdkyní celé Poslanecké sněmovny. A měla by se oprostít od toho, aby při řízení schůze Poslanecké sněmovny fandila té či oné straně a realizovala své politické preference tím, že sprosté výroky bude tolerovat, na urážky nebude reagovat, ale když se zcela uměřeně vyjádří představitel opozice o tom, jak se chovají ministři vlády, nepoužije jediné vulgární slovo, nedělá si žádnou útrpnou legraci a posměšky, ale řekne, že sedí jako duby, tak si vylouží pokárání ze strany řídící schůze. To je podle mého názoru nepřijatelné jednání.

Já nebudu navrhopvat odvolání z řízení schůze. To byste možná udělal vy. My nic takového navrhopvat nebudeme. Ale cítím potřebu to tady jasně říci a chtěl bych požádat o to, aby tato Sněmovna byla během zbytku této schůze řízena korektně.

Já chápu, kolegové z pravice, že na základě vaší snahy permanentně jednat, schvalovat noční jednání, jednat v noci se cítíte unaveni. Já bych chtěl jasně říci, že není záměrem sociální demokracie, aby tato Sněmovna jednala o víkendech a v noci, protože to samozřejmě zvyšuje napětí a možná to snižuje i koncentraci na ta vystoupení a schopnost vést logickou argumentaci a skutečnou argumentaci. Ale vy jste si to takto přáli! To je přece vaše vůle, že se jedná i v takto vypjatých okamžicích a že se jedná pod tímto tlakem. To je váš tlak, který vy tady uplatňujete, a musíte samozřejmě být schopni nést důsledky vlastních rozhodnutí, která jste přijali. A chtěl bych vás požádat, kolegové z pravé části této Poslanecké sněmovny, abyste je nesli sami a abyste nás do toho nezatahovali. (Potlesk v řadách opozice.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Mám zde k faktické poznámce přihlášeného pana ministra práce a sociálních věcí Drábka, poté paní poslankyni Wenigerovou. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já bych si jenom dovolil, paní předsdkyně, prostřednictvím vás vyzvat sociálně demokratické poslance, aby se vrátili k tématu té rozpravy. Protože si myslím, že těch slov tady zaznělo už skutečně hodně. Myslím si, že je docela dobré, ti, kteří se zúčastnili včerejšího večerního jednání, si dát do kontrastu to, co se tady děje teď, a to, jakým způsobem probíhala rozprava včera večer. Včera večer tady vystoupili jednotliví senátoři se svými zprávami, s konkrétními argumenty, na které se dalo konkrétně reagovat. Dnes od rána se tady mele prázdná sláma. No, nevím, jestli je to ten příspěvek demokracii. (Potlesk z řad koalice, projevy nesouhlasu z řad opozice.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je dále přihlášena paní poslankyně Wenigerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní místopředsdkyně, dámy a pánové, samozřejmě, že se mně nelíbí situace, kterou tady zažíváme, a já už jsem dospěla do toho stavu, že to spíš posuzuji z hlediska jazykového, z hlediska kultury jazykového projevu a určitých syntaktických prvků. (Smích.) Takže pokud by pan kolega Zaorálek možná řekl, že naši páni ministři jsou dubové, pak bych to brala, protože je to noblesnější, je to rodu životného mužského a i v pravopise se to objeví. To je spíš ta hyperbola, kterou jsem chtěla říci.

Ale dokonce mě už ani nenadzvedává ten způsob, ten jazyk, mnohdy útočnost, a to neříkám ani na tu, ani na tu stranu. Ale když Karel Hašek napsal svého Švejka... (Smích a poznámky z opozičních lavic: To je Jaroslav.) Pardon, Jaroslav Hašek napsal svého Švejka, tak nepoužíval příliš slova, která se líbila ve společnosti. Radko Pytlík, který ho rozváděl, tak říkal "dyť je to o válce a v té válce se nepracuje v bílých rukavičkách". A každé situaci je přizpůsoben jazyk. I dnes tady je tomu jazyk přizpůsoben. Takže možná my ženy tolik nevystupujeme, protože nejsme příznivci ani anakolutu, vybočení z vazby (smích v sále), ani metajazyku a ani příliš velké hyperboly. (smích) Promiňte mi, ale je to svým způsobem odreagování od situace, kterou zde už třetí den zažíváme.

Jinak vám všem i sobě přeji hezký den. Děkuji. (Déletrvající potlesk v řadách koalice.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou zde mám pana poslance Michala Doktora, poté se hlásil pan Zaorálek, nevím, jestli k faktické. Pokud ne, tak před ním byl ještě pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčík s faktickou. Takže prosím, pane poslanče, teď máte slovo vy.

Poslanec Michal Doktor: Vstoupila sem pokora. Cítím povinnost na ni navázat a nějakým způsobem ji pojmout. A nabízím tudíž panu kolegovi Sobotkovi dohodu. Já jsem vcelku rád, že vystoupil tak, jak vystoupil, a přijímám ruku, kterou tady symbolicky nabídl ke smíru a k dohodě. A pro mě ta dohoda kvalitativně znamená toto: Navrhuji mír. A jako od toho, kdo tu ruku nabízel, od vás očekávám toto: Až příště největší sprosták této Poslanecké sněmovny, a za tento výraz se i omlouvám, pan poslanec Rath napadne, urazí jakoukoli z dam, bez ohledu na politickou příslušnost, očekávám, že budete první, kdo jej vyzve, aby se omluvil. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. (K panu místopředsedovi Zaorálkovi:) Hlásíte se, pane místopředsedo, s faktickou poznámkou prosím? Je to tak. Takže vám pouštím stopky. (K panu poslanci Kováčikovi:) Hlásil se před vámi, pane poslanče Kováčiku, poté budete samozřejmě vy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já nebudu mluvit o žádných stromech. Já jenom jsem chtěl – pan ministr Drábek řekl, abychom se vrátili k tématu. On sám byl ten, koho jsem vyzval, aby se k tomu tématu vrátil. Ale ne tím, že bude mluvit o mlácení prázdné slámy, ale že reaguje na to, co jsem tady říkal například o zákonu o pomoci v hmotné nouzi. Já jsem tady zvedl opravdu několik témat, která se ho bezprostředně týkají, nevšiml jsem si, že by pan ministr na to reagoval. Já jsem ho upozornil na to, že očekávám, že například transfer úřadů práce, kompetencí z obcí na úřady práce je něco, co se po 1. lednu bude obtížně zvládat.

Já jsem tady také mluvil o flexibilitě pracovní síly, i když jinak než pan poslanec Laudát. Já si myslím, a možná ho překvapím, ale já si taky myslím, že je velký problém konkurenceschopnosti České republiky. A domnívám se, že to, s čím jsme vystačili v období před krizí 2008, nevystačíme do budoucna. A i to je téma, o kterém bych se tady rád bavil.

Takže já bych navrhoval, kdyby místo češtiny a dalších témat jsme se také vrátili k tomu, co je tématem této schůze, ale chtěl bych poprosit i ministry, aby pod vlajkou, že se máme vrátit zpět, nereagovali vůbec konkrétně věcně na nic z toho, co jsem tady řekl. Upozorňuji, že jsem otevřel několik témat, která se týkají zákonů, které máme projednávat, a nikdo na ně nereagoval! (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Pavel Kováčik. Poté ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, děkuji za slovo a přeji všem i zde v sále, i kdo nás sleduje mimo sál, hezkou sobotu.

Za klub KSČM včera v pozdních večerních hodinách vystupovaly převážně ženy. A mluvily jasně, zřetelně a konkrétně. Přednášely stanoviska, která k těmto věcem, tedy k té takzvané reformě, která podle našeho názoru je asociální, která podle našeho názoru zatěžuje nerovnoměrně jednotlivé vrstvy obyvatelstva, a všechny argumenty, které zde padly, tak na reformu naše ženy, ale i ti muži, kteří včera v pozdních večerních hodinách vystupovali, přednesli. Já si myslím, že o tom ta rozprava taky je. Bez ohledu na to, jestli to nazveme obstrukcí, nebo jestli to nazveme řádnou rozpravou, by se mělo, a my jsme také mluvili a nadále budeme mluvit, máme tam přihlášené naše zástupce, k věci.

Ale já bych chtěl právě k té věci obrátit teď pozornost. Začali jsme před hodinou a téměř tři čtvrtě a pořád na tabuli svítí řádně přihlášení kolegové a kolegyně, poslankyně a poslanci, k řádné rozpravě. A co kdybychom se zkusili uklidnit, co kdybychom zkusili vypustit vášně, dát je mimo, je sobota, sobota bývá většinou klidný a hezký den, a zkusili dál pokračovat v rozpravě. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já musím tentokrát výjimečně navázat na svého předřečníka. Ano, skutečně včera večer ta diskuse byla korektní v politickém slova smyslu, jak přítomní senátoři, tak ti, kteří přednášeli stanovisko klubu KSČM, tak přišli s konkrétními tématy, s jasnými větami, na které se dalo jasně odpovědět. Bohužel já v tuto chvíli nevím, na kterou z těch vět pana místopředsedy Zaorálka mám odpovídat. Co se týká problému ztráty bytu nebo bydlení, na to tady odpověděl kolega poslanec a žádná další konkrétní témata jsem nezaznamenal. Doporučoval bych jenom podívat se na stenoaznam z včerejšího večera, protože tam skutečně řada konkrétních otázek a odpovědí zazněla. Jinak já jsem připraven a budu velmi rád odpovídat na konkrétní otázky a vyjadřovat se ke konkrétním tématům.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně,

kolegové a kolegyně, já bych chtěl poblahopřát kolegům z KSČM k tomu, že je pochválil pan ministr Drábek. Já jsem si vědom toho, že my sociální demokraté se od něj asi nikdy pochvaly nedočkáme, protože koncepční rozpor mezi jeho politikou a tím, co by prosazovala sociální demokracie, je hlubší než naše jihomoravská Macocha.

Ale chtěl bych využít této příležitosti k tomu, jestliže zde vedeme věcnou a korektní debatu, chtěl bych se zeptat pana ministra Drábka, jak to tedy bude se splněním slibů, které dávala vládní koalice v souvislosti s reformami, které prosazuje. Já si vzpomínám, že pan ministr Drábek opakovaně sliboval v televizi, že valorizace důchodů bude kompenzovat všechno to zdražení, které přinese vyšší DPH u potravin a léků, že valorizace důchodů bude kompenzovat všechny nárůsty plateb v souvislosti se zdražením zdravotní péče, že valorizace důchodů bude kompenzovat zdražení energií, že bude kompenzovat deregulaci nájemného. Prostě tohle všechno mělo být pokryto valorizací penzí. Pan ministr Drábek to opakovaně v televizi sliboval. Říkal, že valorizaci bude přes 2,5 %. Nakonec bylo zveřejněno rozhodnutí, nebo návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, a tam se dozvídáme, že valorizace bude v průměru kolem 170 korun.

Skutečně, pane ministře, se domníváte, že to pokryje náklady vašich reforem u rodin důchodců, kterým se každému jednomu důchodci zvýší měsíční výdaje o 300, 400 korun. A vy ještě navrhuje, aby se zvedly platby v domovech důchodců a v domovech pro seniory měsíčně o 930 korun v průměru, a přitom valorizace je přes 170 korun. To je podle vašeho názoru kompenzace? (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou k faktické poznámce je paní poslankyně Soňa Marková. Poté pan ministr Drábek a poté pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já jsem ráda, že jsme se po mnoha hodinových debatách dostali k tomu, že budeme skutečně diskutovat nad problémy, které byly vlastně nastoleny a které byly způsobeny na jedné straně řekněme nekompromisní snahou vládní koalice prosadit reformy, byť nedostatečně projednané, prodiskutované, a na druhé straně regulérní snahou opozice v podstatě věci vyjasnit a řekněme i některým věcem zabránit. Myslím si, že obojí je naprosto regulérní. Ale v tom případě bych se vrátila k tomu, že já tady nechci slyšet pochvaly od ministrů, jestli jsme byli, nebo nebyli dostatečně odborní. Já se domnívám, že tak, jak jsem včera přednášela stanoviska klubu KSČM ke zdravotnické reformě,

bylo tam položeno mnoho otázek a já bych na ně tedy ráda dostala odpovědi. Nevím, jestli je přítomen pan ministr zdravotnictví, a pokud je, tak bych ráda znala odpovědi. Takže skutečně my nestojíme o pochvaly. Já bych byla ráda, kdybychom dostali odpovědi a kdyby je dostali občané České republiky, protože ať chceme, nebo nechceme, reformy se netýkají jenom nás, kteří sedíme tady v poslaneckých lavicích, ale především se týkají 10 milionů lidí, kteří jsou za branami této slovutné Poslanecké sněmovny. Takže já moc děkuji za to, že budeme odpovědi dostávat, my opoziční politici a političky, protože je mi líto, že koaliční politici a političky žádné otázky nemají. Je jim všechno jasné, a to je vždycky podezřelé.

Děkuji za slovo. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Opět jedno velké poučení. Ani chválit opozici se tady nesmí. No tak já už si to příště odpustím. Nicméně k tomu, co řekl pan předseda Sobotka – já jsem mluvil i o sociálně demokratických senátorech. Mluvil jsem jednoznačně o senátorech a o těch, kteří prezentovali stanovisko klubu KSČM. Ale už to doufám víckrát neudělám, takovou chybu, abych chválil někoho z opozičních lavic.

Co se týká valorizace důchodů, situace je úplně jednoduchá. Naštěstí už dnes máme valorizaci důchodů stanovenou zákonem, to znamená žádné politické rozhodnutí, myslím tím exekutivní, do valorizace důchodů zasáhnout nemůže. Valorizace důchodů pokrývá 100 % inflace a třetinu růstu mzdy. Tak to je a tak to také přesně odpovídá tomu, že zvyšující ceny případně jednotlivých komodit se samozřejmě automaticky promítají do každoroční valorizace.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou vystoupí pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, také dovedu ocenit korektnost v přístupu, korektnost ve vystupování. A není to přece o tom, že bychom si plácali po ramenou vzájemně za to, že se k sobě chováme slušně. Slušnost je samozřejmost a podle toho, aspoň já to tak myslím, bychom se měli chovat. Ale je přece nad slunce jasnější, že KSČM má daleko ještě ostřejší odpor proti pravicovým reformám, proti pravicové politice, dokonce tak ostrý, že jsme s žádnou pravicových stran, ani na centrální, ani na krajské úrovni nikdy nebyli v žádné

velké nebo duhové nebo nějaké jiné koalici, že tedy náš souboj s pravici není pouze hraným soubojem pro oko diváka, který se tady v této Sněmovně odehrává, pravda, jako velmi ostrý, a ve skutečnosti potom dál se na třeba různých krajských úrovních různí politici z obou stran toho spektra dohadují, jaké by to bylo pěkné, kdyby někdy ta velká koalice zase pěkně fungovala. Ale to nemusím vysvětlovat, to víte vy v tomto sále, a to vědí i občané.

To jenom k té reakci na ocenění našich věcných přístupů. Děkuji..

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já musím říct, že mě velmi mrzí, že se pan ministr Drábek v rámci naší věcné korektní debaty, kterou se tady nyní snažíme vést, a já jsem si vzal velmi k srdci vyjádření pana poslance Doktora, tak se vůbec nevyjádřil k tomu, na co já jsem se ptal. Já jsem se ptal přece na to, jestli valorizace důchodů, která bude přes 170 korun v průměru měsíčně v příštím roce, pokryje zvýšené náklady domácností důchodců – je přece známo, že ty náklady se budou pohybovat vyšší měsíčně o 300 až 400 korun –, a ptal jsem se, jestli tahle valorizace důchodů v průměru 170 korun měsíčně pokryje návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, aby senioři, kteří žijí v domovech důchodců a penziónech a jsou chráněni maximálně sazbou, kterou platí za ubytování a stravu, tak jestli to zvýšení o 930 korun měsíčně je vůbec možné pokrýt valorizací 170 korun měsíčně. Mně to připadá jako úplně nesmyslná protichůdná politika Ministerstva práce a sociálních věcí. A přece není možné se chlubit tím, že vláda si sebrala právo valorizovat nad rámec vývoje mezd a inflace, protože se můžeme dostat do situace, jako je právě tato, kdy mzdy nerostou, reálné mzdy stagnují i v důsledku politiky vlády a ceny v příštím roce porostou v důsledku zvýšení DPH a ta kompenzace přijde až za rok. To znamená vy valorizujete důchody od 1. ledna, celý rok budou důchodci platit vyšší náklady spojené s vašimi reformami, dražší potraviny, dražší léky, dražší vodné a stočné, dražší veřejná doprava, dražší poplatky za pobyt v nemocnici, vyšší spoluúčast pacienta, a vy to budete kompenzovat až za rok a navrhuje opatření, která povedou k dalším a dalším výdajům pro tyto domácnosti. A myslím si, že by pan ministr měl vysvětlit každému seniorovi, který bydlí v domově důchodců, kde vezme těch skoro 1000 korun měsíčně navíc, které po něm budou chtít, aby zaplatil pobyt.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, vypršel váš čas. Děkuji. Zdá se, že jsme vyčerpali všechny faktické

poznámky. Pan ministr Drábek se hlásí, prosím, pane ministře. Pane ministře, s faktickou nebo – s faktickou, použít vám tedy stopky.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: S faktickou. Jenom krátká odpověď vysvětlit tomu, kdo neví, jak probíhá valorizace důchodů. Valorizace důchodů probíhá tak, že se každý rok spočítá inflace, každý rok se spočítá nárůst průměrné mzdy. Podle toho jednoduchým matematickým vzorcem se spočítá valorizace. Probíhá to tak každý rok. Valorizace se vždy dělá ze zpětných čísel. Každý rok se zvyšují důchody. Není tady možné mluvit o nějaké kompenzaci dopředu, protože přece ta valorizace je každý rok k 1. lednu. Teda každý rok se důchody zvyšují. I letos se budou důchody zvyšovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zdá se, že už se nikdo další nehlásí, můžeme vstoupit do naší přerušené diskuze, kterou jsme vedli.

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100

Než dám slovo panu poslanci Petru Branému, přihlásil se o slovo zpravodaj sněmovního tisku 410, bod 88, pan poslanec Sedša, kterému uděluji slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, jako zpravodaj ke sněmovnímu tisku číslo 410/3, to je k bodu 88, což je novela zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, jsem se přihlásil do rozpravy, protože je sloučená rozprava.

Dovolte mi ještě v úvodu dvě věci a dvě omluvy. Tou první – já si myslím, že tak jako já, tak také vy, kolegyně a kolegové, si dovedete určitě představit dnešek i zítřek strávený jinak, zřejmě s rodinami, proto bych se chtěl omluvit všem zaměstnancům Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a všem pracovníkům ochranné služby Parlamentu ČR za to, že tady zřejmě o víkendu budou muset pracovat. A jak řekl pan předseda Sobotka, předseda sociální demokracie, nebyla to sociální demokracie ani já, kteří chtěli jednat o víkendu, kteří hlasovali nebo chtěli jednat po sedmé, jednadvacáté hodině či po půlnoci. Druhou omluvu – je to pro kolegyně a kolegy, které jsem předběhl, kteří byli řádně přihlášení.

Nyní mi dovolu k mé zpravodajské zprávě.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, přesto, či právě proto, že návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů nejprve

prošel Poslaneckou sněmovnou a nyní se nám vrátil ze Senátu k projednání, dovolte mi několik poznámek.

Za prvé – souhlasím s vládou, že trestná činnost příslušníků bezpečnostních sborů je společensky velmi závažná a pro transparentní vyšetřování je nutná nezávislost inspekce. Tak jako v prvním čtení na půdě Sněmovny musím konstatovat, že výhodou navrhovaného řešení je úplná organizační a personální nezávislost inspekčního orgánu na jednotlivých ministerstvech a dotčených bezpečnostních sborech a také sjednocení kontroly. Nevýhodou však je, že jde o organizačně, legislativně a zejména ekonomicky náročný krok, který si vyžádá nejen nárůst zaměstnanců, ale navíc cca 100 milionů korun ročně ze státního rozpočtu.

Pro mě osobně je vážným problémem přechod ze současného zaběhlého stavu do stavu nového. Tím ovšem nechci říci, že mě současný stav jednotlivých inspekcí vyhovuje či že jsem s jejich činností spokojen. Vláda hovoří o současném stavu jako o stavu neuspokojivém, s čímž mohu souhlasit. Na druhou stranu v případě nečinnosti či špatné činnosti nově vzniklé generální inspekce nebude trestná činnost bezpečnostních sborů odhalována a trestána. Což nikdo z nás nemůže vyloučit. To, že zůstane neřešena problematika zajištění nezávislosti stíhání trestné činnosti příslušníků dotčených bezpečnostních sborů, by v tomto případě bylo spíše podružnou záležitostí. A poslední příklady propojení kriminální činnosti s orgány činnými v trestním řízení to pouze potvrzují.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vlastní kontrolu inspekce včetně kontroly použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle trestního řádu má vykonávat Poslanecká sněmovna, která k tomu účelu bude zřizovat kontrolní orgán. Kontrolní orgán se skládá z poslanců určených Poslaneckou sněmovnou, ovšem vládní návrh, a já už jsem se o tom zmiňoval v prvním čtení, však v tomto duchu nemění jednacím řád Poslanecké sněmovny. Je také otázkou, zda nevytvořit jeden velký kontrolní orgán Poslanecké sněmovny, který by se zabýval činností ozbrojených sborů. Vládní návrh totiž opomněl uvést v důvodové zprávě nárůst nákladů souvisejících právě s vytvořením tohoto nového kontrolního orgánu.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, přestože návrh deklaruje, že působnost generální inspekce by se neměla vztahovat na vyšetřování trestné činnosti vlastních inspektorů a zaměstnanců, samotný vládní návrh řeší prověřování svých příslušníků zvláštním vnitřním oddělením generální inspekce. Proto se chci opětovně zeptat, tak jako jsem s ptal v prvním čtení, zda činnost tohoto oddělení bude kontrolovat nově vzniklý kontrolní orgán Poslanecké sněmovny.

Nyní mi dovolte pár poznámek k návrhu zákona vrácenému Senátem. První návrh nastavuje kvalifikační podmínky, kdy ředitel generální inspekce

musí mít vysokoškolské právnické vzdělání a studijní obor podle ustanovení vysokoškolského zákona. Zároveň se doplňuje podmínka vyžadující, aby funkci ředitele generální inspekce nezastávala osoba, která je nebo v předchozích pěti letech byla příslušníkem nebo zaměstnancem bezpečnostního sboru, tj. Policie ČR, Vězeňské služby ČR nebo Celní správy ČR. Tím se má zabránit nežádoucímu personálnímu propojení kontrolujících a kontrolovaných osob. Pro nezávislost nově zřizované Generální inspekce bezpečnostních sborů je i nezávislost na lidech z Policejního prezidia Policie ČR či z vedení Ministerstva vnitra ČR důležitá.

Senát poukazuje na možný vstup do daňových věcí, který by správně měl být v trestním řádu a spadat do dozorových kompetencí státních zástupců. Jedná se o to, že vládní návrh dává opravdu výrazné kompetence příslušníkům inspekce, mimo jiné nad rámec současného zákona zavádí v § 40 a v § 97 přístup k daňovému tajemství. Tak jak jsem upozorňoval při projednávání na plénu Sněmovny, tento vládní návrh zároveň obchází novelu zákona o Policii ČR, protože ustanovení § 40 rozšiřuje i na příslušné orgány policie. Jde o diskutovaný přístup generální inspekce a Policie ČR k informacím správce daně získaným při správě daně. Jde o účely trestního řízení, a proto se takový postup vymyká přímému dozoru státního zástupce v trestním řízení.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vrácení zákona Senátem znamená zpoždění v jeho vyhlášení, což by omezilo zákonem plánovaný proces personálního obsazení generální inspekce. Proto Senát odkládá účinnost zákona o měsíc a úměrně prodlužuje lhůtu pro přechodná ustanovení. Dále navrhuje odložení ukončení platnosti ustanovení o existenci prozatímního ředitele generální inspekce.

Závěrem mi prosím, dámy a pánové, jako zpravodajovi dovolte, abych se zmínil o tom, že jste jako vládní koalice zařadili tento bod do společné rozpravy, a to přesto, že sociální demokraté podpořili tento zákon a také sociální demokracie je nadále ochotna ustanovení Generální inspekce bezpečnostních sborů podporovat, zřejmě v senátním návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a nyní vystoupí pan poslanec Petr Braný, který vystoupí se stanoviskem klubu KSČM. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, jak už bylo řečeno, vystoupím se stanoviskem klubu KSČM, poslanců a poslankyň, a to k tiskům 412, 413 a 414. Vše se týká důchodového spoření a penzijního připojištění. Než se do této materie pustím, tak předem předesílám, že budu stručný a

půjdu jenom po obecnějších důvodech, protože debata o této věci z mé strany byla velmi podrobná v prvním i dalších čteních, která probíhala na půdě Sněmovny. Ale přesto mi dovoluji několik poznámek k tomu, co tady zaznělo, když jsem byl pořád věčně první na tabuli a čekal jsem na vystoupení. Nechtěl jsem narušovat diskusi ještě svými vstupy, tak si to dovolím nyní.

První poznámka. Zaznělo tady, že pochvala od pana ministra Drábka ze strany levice, ale i některých z ODS, že je to pro KSČM jak polibek mrtvé milenky, a měli péči, jak tuto pochvalu vstřebáme. U pana Sobotky – on tu není přítomen – bych to chápal, že je to trošku závist, že nedostal od poslanců ODS také takovou pochvalu, když včera zachraňovali koaliční pnutí a jeden pozměňovací návrh podpořili. Ale možná, že ta veřejná pochvala ještě přijde. Tolik k pochvalám. Ale svědčí to o jednom, jinak bych o tom nehovořil: o vyhraněné situaci, která tady je.

Druhá poznámka. Hodně se tu hovořilo o obraně lidské důstojnosti, demokracie atd. Já si myslím, že povinností každého politika je bránit lidskou důstojnost a mít dobrý vztah k lidem, mít je rád. Ale to neuděláme tím, že o tom budeme tady mluvit. A už přece jenom něco pamatuji, život mě poučil. Když se začne moc mluvit o těchto základních hodnotách, tak buď není co říct, anebo je někde velký problém. Takže vyvarujme se toho! A vyčítat si, že tady zazněly některé věci z hlediska tematiky, abych se držel svého, jak říkal pan Gazdík, ohledně penzijních pojišťoven, jejich podkladů, popř. Ústavního soudu atd., také myslím bychom si měli odpustit, protože co jiného by mělo být to věčné, z čeho bychom měli vycházet, a své city a osobní prožitky spíš potlačovat a držet se věčných podkladů a faktů, které jsou k jednotlivým otázkám vznášeny. Věřím, že dnešek jednou končí, ale ač každý má jinou představu, ale maximálně ještě tři roky skoro zde budeme společně zažívat, pracovat a jednat a doufám, že tohle pomine, jinak by to byl špatný základ pro další možná až tři roky našeho působení.

Nyní k tomu stanovisku. Vládou předložený, koaličními poslanci Poslanecké sněmovny prosazený a Senátem správně odmítnutý návrh nového systému důchodového spoření má mnoho nedostatků. Z pohledu Komunistické strany Čech a Moravy zmíním jen ty hlavní.

Domníváme se, že privatizace důchodových fondů je špatným krokem špatným směrem a sleduje pouze a jenom zájmy určité části finančního kapitálu. Podle nás nejsou důvody k oslabení formy průběžného a státem garantovaného důchodu. Penzijní připojištění by mělo v zásadě zůstat i nadále pouze na dobrovolném základě, ale s možným příspěvkem zaměstnavatele a s již zmíněným oddělením majetku klientů a akcionářů systému penzijního připojištění se státním příspěvkem. Ano, jsme v tomto konzervativní, protože jsme přesvědčeni, že stávající problémy lze v horizontu několika desítek let řešit parametrickými změnami. Jsme konzer-

vativní na rozdíl od vlády, pro kterou je hurárevoluční přístup k proměně stávajícího důchodového systému pouze záminkou k okrádání řadových občanů finančním velkokapitálem.

Naše analýzy ukazují, že dnešní neutěšenou situaci v penzijním systému, odhlížeje od jejich příčin, resp. dřívějších nesprávných vládních rozhodnutí, lze řešit poměrně dlouhou dobu – několik desítek let – parametrickými úpravami stávajícího průběžného systému. Případně pokračující negativní demografický vývoj, kterým argumentuje vláda, nebere ve svých dopadech v úvahu vývoj produktivity práce, a tedy ani vývoj mezd u firemních finančních výnosů. Mimochodem, v tomto ohledu by naopak bylo navýsost vhodné, aby stát svou hospodářskou politikou podporoval právě ty ekonomické procesy vedoucí k výrazně rychlejšímu růstu produktivity práce, k výraznému snížení nezaměstnanosti a k pozitivnímu demografickému vývoji, tedy k propopulačnímu opatření. Kromě toho například v oblasti využití pracovního potenciálu celé republiky jsou u nás obrovské rezervy, i v ČR je výrazně nižší míra zaměstnanosti než v mnohem bohatších, a tedy i v oblasti důchodů mnohem štedřejších skandinávských zemích. To je další zdroj pro významné posílení financování našeho důchodového systému, který ovšem vyžaduje skutečně aktivní státní prorůstovou ekonomickou politiku.

Aktuální česká politická debata o financovatelnosti důchodového systému je v každém případě velice krátkozraká. Kritické výhrady proti vládou aktuálně předloženým legislativním návrhům tzv. reformy důchodového systému sahají od politické levice až po politickou pravici a svědčí o neexistenci většinového společenského konsenzu. To není dobré. Se záměry vlády souhlasí de facto pouze koaliční poslanci. Významným nedostatkem je také to, že před jakoukoliv změnou v jakémkoliv systému musí být provedena komplexní analýza jeho současného stavu zahrnující i rozbor předchozího vývoje. Ale k tomu vláda vůbec nepřistoupila. Namísto toho střílí od boku své asociální návrhy. Z těchto zásadních důvodů, a to zdaleka jsem neuvedl všechny, poslanci za KSČM odmítli tento vládní návrh zákona a odmítají ho i nyní.

Stejně tak i k tzv. druhému pilíři, tedy k tisku číslo 413, vládní důchodové reformy, má KSČM vážné výhrady i k tzv. třetímu pilíři. Domníváme se, že zde hrozí například riziko určité kanibalizace s druhým pilířem. Dále, druhý pilíř, poté co byl upraven dle vládního návrhu třetí pilíř, by byly prakticky téměř shodné. Byly by to de facto velmi podobné produkty se stejnými riziky. Účastník by vlastně nesl riziko celkově sám a i riziko z celého investování, které by probíhalo.

Kromě toho máme rovněž i obavy, že vládou navrhované změny, tedy zejména uzavření stávajících penzijních fondů, by mohly vést například k arbitrážím nebo sporům o náhradu ohledně zmařené investice v České re-

publice, protože i takové signály se již objevily. Vůbec se domnívám, že není důvodu stávající systém revidovat. Proto budou poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy podle svého nejlepšího vědomí a svědomí hlasovat i proti tomuto vládnímu návrhu.

Je pochopitelné, že když poslanecký klub hlasoval proti tiskům čísla 412 a 413, bude hlasovat i proti tisku 414. Je logické, že jsme i proti tomuto takzvanému změnovému zákonu. Ale nejde pouze o to. V rámci druhého a třetího čtení byla do vládního návrhu v Poslanecké sněmovně včleněna nová část, která obsahuje změnu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Navrhovaná úprava řeší souběh výsluhového příspěvku s důchody. Dále bylo do zákona o důchodovém pojištění včleněno ustanovení, podle kterého se zakazuje přiznat nebo zvýšit důchod z českého pojištění za dobu získanou před 1. lednem 1993, která se podle smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou považuje za dobu důchodového zabezpečení či pojištění Slovenské republiky, a k těmto dobám lze v souladu s článkem 4 ústavního zákona číslo 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, přihlídnout pouze za podmínek a v rozsahu stanoveném touto smlouvou nebo zákonem o důchodovém pojištění.

Připomínám zde legislativní problémy, které provázejí tento návrh zákona. Je jich celá řada. Není například zřejmé, jak bude příjemce, kterým patrně bude správa sociálního zabezpečení nebo jiný orgán, postupovat, respektive rozdělovat prostředky třeba v případě, že zaměstnavatel odvede méně, než měl odvést, nebo jak se bude postupovat v insolvenčním řízení, když věřitelem bude patrně jen stát a prostředky případně získané nepokryjí celý dluh. Je potřeba mít mimo jiné na paměti, že na sankce za zpožděné platby má nárok jen stát. Především se ale jedná o typický přílepek, který s podstatou tisku 414 nemá nic společného a měl by dle našeho názoru být řešen samostatně. Takže nejenom z důvodu našeho nesouhlasu s tisky 412 a 413, ale i kvůli tomuto přílepku nemohou poslanci za KSČM podpořit svými hlasy tento vládní legislativní návrh. Souhlasíme se senátním návrhem na jeho zamítnutí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom upozornit na to, že to, co tady bylo zmíněno, ten obecný vztah mezi druhým a třetím pilířem, že o tom proběhla diskuse včera večer. Kdo tady večer ne-

byl a zajímá ho to téma, tak jenom doporučuji vytáhnout si stenoáznam, protože o tom tématu tady byla řeč poměrně podrobně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jeroným Tejč. Tak dáváte přednost panu poslanci Branému. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Já děkuji panu ministrovi za reakci. Samozřejmě já jsem tady byl, slyšel jsem to. Bylo to stanovisko klubu, které k této věci máme. Ta diskuse některé věci osvětlila, ale základní přístup z hlediska těch čísel, jaké jsou transakční náklady, tak my se nesrovnáváme. Já jsem, pane ministře, v mém vystoupení při prvním čtení řekl, že my uvádíme až 2 % HDP transakční náklady, což je 70 až 80 miliard, jak bylo v Polsku, jak bylo v Maďarsku. Takže proč by to nemohlo být i u nás? A vy hovoříte o čísle 20 miliard. Takže tady se ty věci – nebo jestli jste myslel ten kanibalismus, tak tam je to otázka opravdu spíš vizionářská než nějaká ekonomická.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě předám slovo panu ministrovi, aby mohl reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já už skutečně jenom krátce. Ano, já vím, že se v těch propočtech lišíme. Naše propočty, myslím si, vycházejí z celkem jasných a srozumitelných čísel. Samozřejmě může na to být pohled jiný, s tím já nechci polemizovat. Nicméně ta naše čísla jsou opřena o jasné výstupy, o statistická čísla a myslím si, že jsou velmi důvěryhodná. Nakonec potvrzuje to i ta zahraniční zkušenost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou byl přihlášen pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych rád, aby se tady osvětlila jedna věc. Pravděpodobně jde o technické nedorozumění, aspoň doufám, protože tady je pořadí přihlášek (ukazuje vytištěný seznam), které jsem si vytiskl včera na základě přihlášky do obecné rozpravy, také rozpravy k bodům 87 až 100. A na této přihlášce, na tomto seznamu, mé třetí vystoupení je ještě před panem poslancem Braným. Já bych chtěl informovat paní předsedající, že jsem již vystoupil včera v rozpravě k tiskům 410, tedy bod 88, generální inspekce,

vystoupil jsem k bodu 98, tedy tisk 412, důchodové pojištění, a hlásím se do rozpravy k bodu 92, což je tisk 377, o DPH.

Byl bych rád, aby se tato věc vyjasnila, protože mi není jasné, na základě čeho mohla obsluha, která je zde přítomná proto, abychom mohli podávat elektronicky přihlášky do diskuse, vyřadit mé vystoupení. Jistě to neudělala svévolně. A já bych rád trval na tom, že v tom pořadí, jak jsem přihlášen, budu mít právo vystoupit k bodu, který v této věci je určité zajímavý, a tedy DPH. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jenom se ještě ujistím. Vy jste vystupoval se stanoviskem klubu ČSSD?

Poslanec Jeroným Tejc: Vystupoval jsem jako poslanec Parlamentu České republiky, nikoli se stanoviskem, nikoli jako zpravodaj.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já si tuto věc ověřím. Víte, že jsme si jako Sněmovna odhlasovali omezení vystoupení na dvě a po deseti minutách. Vycházím z pořadí podle toho, co se mi objeví na tabuli. Věřte tomu, že skutečně nic jiného v tom není. Já samozřejmě ověřím celou tuto situaci. Ale měla jsem jako prvního přihlášeného pana poslance Braného. Navíc vy jste říkal, že jste svoje dvě vystoupení vyčerpali, ale nevedme zde polemiku.

Pokud se ještě hlásíte k faktické? Nehlásíte. Teď se hlásí pan místopředseda Zaorálek... S faktickou se hlásí pan poslanec Rath. Nehlásí se.

V tom případě, jestli bychom mohli pokračovat, teď tady mám paní poslankyni Orgoníkovou a já celou situaci ještě prověřím. Paní poslankyně Orgoníková má nyní slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám tedy dvě vystoupení za sebou, což se mi tedy nelíbí, ale nedá se nic dělat. Tak já hovořím...

Já bych byla ráda, paní předsedající, kdybyste usměrnila pana poslance Stanjuru, který opět má připomínky – já bych nerada, aby seděl proti mně a napomínal mě tady a měl svoje názory. Já je mám taky a neříkám mu je.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já prosím o klid v jednacím sále. Prosím, abyste dali prostor paní poslankyni. Prosím, můžete hovořit.

Poslankyně Hana Orgoníková: Takže paní místopředsedkyně, já budu mít dvě vystoupení, takže to bude celkem dvacet minut.

Vystupuji k bodu číslo 87, zákon o zdravotnické záchranné službě, tisk 406, který upravuje podmínky poskytování zdravotnické záchranné služby, práva a povinnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby, povinnosti poskytovatelů akutní lůžkové péče, zajištění návaznosti jiných poskytovaných zdravotnických služeb na zdravotnickou záchrannou službu, podmínky pro zajišťování připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací a výkon veřejné správy v oblasti zdravotnické záchranné služby. Zde chci říci, že tímto zákonem nejsou dotčeny podmínky pro využití jednotného evropského čísla tísňového volání.

K tomuto vládnímu návrhu zákona se diskuse zaměřila mimo jiné na čas dojezdu zdravotní záchranné služby k zásahu. Stávající systém záchranné služby je po dvaceti letech víceméně platných pravidel nastavený tak, že cca 90 %, ve městech až 99 % zásahů se odehraje do patnácti minut, ale naprostá většina z nich, tedy více než 50 %, se uskuteční daleko rychleji, zhruba od šesti do osmi minut. Existují však oblasti, kde je dojezdová doba větší i než dvacet minut, jak zavádí nová úprava vládního návrhu zákona. Jak říká pan kolega Rath, je pochopitelné, že na některá odlehlá místa, jako třeba na Sněžku, záchranná služba do patnácti minut prostě dorazit nemůže. Já dodávám, že tam nemůže dorazit ani do dvaceti minut. Prostě tak to je a ani změna dojezdu z patnácti na dvacet minut nic nezmění.

Českomoravská konfederace odborových svazů – a zde říkám, že jsem se opřela o jejich stanovisko také samozřejmě, poněvadž se opíráme o stanoviska těch, kteří se některými věcmi detailně zabývají – vydala k návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě stanovisko, ve kterém uvádí, že zdravotní pracovníci – já bych poprosila kolegy (směrem k před lavicemi stojícím poslancům ČSSD), jestli by mi podali vodu a nebavili se.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, moc vás prosím o klid v jednacím sále.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Zdravotničtí pracovníci zdravotnické záchranné služby jsou při výkonu svého povolání vystaveni mimořádné fyzické i psychické zátěži. Jejich úkolem je poskytovat péči v extrémních situacích a podmínkách a také v situacích, kde je bezprostředně ohrožen život. Zpožděním poskytnutí odborné první pomoci mohou způsobit smrt. Několikrát denně se setkávají tváří v tvář s utrpením a bolestí, kdy lidem selhávají základní životní funkce. Akceschopnost zdravotních pracovníků zdravotnické záchranné služby vyžaduje jejich nepřetržitou pohotovost a schopnost neustále se vyrovnávat se stresem a

napětím. Zájem a povinností státu proto musí být snaha vytvořit zaměstnancům zdravotnické záchranné služby takové podmínky, aby byl vytvořen stabilní kádr kvalifikovaných pracovníků a aby byla přijata taková opatření, která by motivovala zaměstnance zdravotnické záchranné služby k setrvání při výkonu zdravotnického povolání.

Rovněž doba dojezdu k zásahu byla předmětem jednání Českomoravské konfederace odborových svazů a byla stanovena připomínka, zásadní připomínka, aby dojezdový čas byl patnáct minut. Při projednávání návrhu zákona v Senátu, a to zaznělo několikrát včera, také převážil názor, že doba dojezdu k zásahu bude stanovena na patnáct minut. Samozřejmě patnáctiminutový dojezdový čas vyvolává nutnost posílení počtu výjezdových pracovišť, což bude spojeno se zvýšením finančních prostředků, zvýšením počtu záchranářů s odpovídající erudiicí atd.

Každý rok reagují záchranné služby v České republice cca na 600 tisíc tísňových výzev, ale problémy s pozdním příjezdem jsou výjimečné. Ovšem chápu zdravotnické pracovníky zdravotní záchranné služby, že mají obavy, aby do budoucna nebyli vystaveni situacím, kdy by museli dokazovat, zda mohli, či nemohli být u zásahu ve stanoveném časovém limitu. Myslím, že i na to by měl předkladatel návrhu zákona reagovat. Za sebe a mohu říci, že i za klub sociální demokracie, doporučuji podporovat návrh zákona v senátní úpravě, ale o tom hovořil již pan kolega Sedla.

Také musím zmínit významnost zdravotnické záchranné služby v integrovaném záchranném systému a myslím si, že za všechny mohu našim záchranářům za jejich práci poděkovat.

Tak to je vystoupení k bodu číslo 87.

A nyní vystoupím k bodu číslo 96, sněmovní tisk číslo 409, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění. Respektujete to, paní místopředsedkyně?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím vás o klid. Já se omlouvám. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Já jenom říkám, že mám ještě tři minuty plus deset.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, nebojte se, já bych vás určitě o vás čas neochudila. Jakmile vám doběhne tato první desetiminutovka, pustím vám další.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, děkuji. Takže já se vrátím trošku do minulosti. 6. června 2007 jsem zde vystoupila v Poslanecké

sněmovně a měla jsem toto vystoupení – budu citovat: “Na pořad jednání Sněmovny se dostal dlouho očekávaný návrh takzvané reformy veřejných financí koaliční vlády.” Znovu opakuji – je to červen 2007. “Reformy, která vyvolala rozruch ještě mnohem dřív, než vůbec spatřila světlo světa. Modrá šance, ODS Plus, magické kolečko na výpočet mzdy. Těmito věcmi před volbami v roce 2006 lákala ODS voliče k volebním urnám. Po roce však vidíme, jaká je situace doopravdy. ODS Plus ano, ale plus pouze pro pár procent obyvatel, pro ostatní však výrazné minus. A magické kolečko, to už pod nánosem prachu není ani vidět a nikdo si na něj ani nevzpomene. Bohužel, ani samotní zástupci strany, kteří se jím oháněli, kde to jen šlo.

Pokud pan premiér ve svém nedávném vystoupení řekl, že měl lidi víc strašit, aby uznali, že jsou jeho reformy nutné, tak já říkám, že jsme to měli být my, kdo měli více varovat před vámi. Reforma dělá z většiny obyvatel České republiky jen pokusná morčata některých ministerských alchymistů.

Ve smlouvě ODS s občany jste před volbami slíbili, že vrátíte rodině její důstojné místo ve společnosti a vytvoříte prostor pro posílení mezigenerační solidarity. Jaká je realita? Přesný opak. Reformně rapidně snižujete mateřskou i porodné, daňové změny a reformy ve zdravotnictví dopadnou právě na důchodce. Takže to je ta mezigenerační solidarita. Ministr zdravotnictví už občanům pomalu začíná vzkazovat, že bez peněz lézt nejen do hospody, ale ani do ordinace svého lékaře nejde, a to včetně dětí a důchodců.

Ještě bych chtěla připomenout, že z pohledu Evropské unie v oblasti sociální soudržnosti Evropská komise poukázala na to, že v zemích Evropské unie existuje velké riziko, že část obyvatel upadne do chudoby a bude vyčleněna ze společnosti. Proto Evropská rada ocenila, že členské státy připravily národní akční plány, kterými se má znatelně omezit riziko chudoby a sociálního vyloučení do roku 2010. Národní akční plán České republiky byl vytvořen v roce 2004 za vlády sociální demokracie a mám vážné obavy a vážné důvody se domnívat, že cíle, které v něm byly vytyčeny, nebude možné v důsledku této vládní reformy dodržet a hranice chudoby se v České republice zvýší.

A kde jsou sliby vlády o respektování lidských a občanských práv? Kde je právo na ochranu zdraví, na důstojné stáří atd. atd., tak jak je to obsaženo v Listině základních práv a svobod, která je součástí našeho ústavního pořádku?”

A závěrem – to je pořad ta citace z 6. června 2007: “Je to deset let, kdy ODS spolu se svými satelity KDU-ČSL a dalšími předkládala balíček úsporných opatření. Tehdy padla vláda. Co nám přinese letošní batoh ODS opět s KDU-ČSL a tentokrát bohužel farizejskými zelenými, ještě uvidíme. Vyplývá z toho však jedno, že zkrátka vládnou se musí umět.”

A 7. června 2007 jsem opět vystoupila a cituji: "Čas od času se pozastaví nad pustým pragmatismem, nad bezzásadovostí při jednání o dosavadních či nových zákonech a jejich uplatňování. Teď to platí o jednání o debatách týkajících se poplatků ve zdravotní péči. Včera jsem –" a to hovořím o tom 6. červnu 2007. "Včera jsem ne náhodou vznesla řečnickou otázku, kde jsou sliby vlády o respektování lidských práv, a konkrétně, kde je právo na ochranu zdraví. Očekávala jsem, že se někdo chopí této výzvy. Nestalo se. Hovoří se stále o tom, že si lidé mají platit tu 30 korun za návštěvu u lékaře, tu 60 za pobyt v nemocnici, i o tom, jak se budou případně takové poplatky vymáhat. A nikdo se ani slůvkem nezmíní, že máme Listinu základních práv a svobod, která je neoddělitelnou součástí Ústavy České republiky, a že v této Listině je článek číslo 31, který praví – a zde cituji z Listiny základních práv a svobod: 'Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.' Tolik Listina, součást ústavy. Ale v debatách představitelů vlády jako kdyby neexistovala, jako kdyby to byl list vypuštěný do větru.

Krom toho je ovšem Česká republika vázána řadou mezinárodních úmluv o lidských právech. K nim patří i známý Mezinárodní pakt o sociálních, hospodářských a kulturních právech. Je to materiál Organizace spojených národů z roku 1966, platný v Československé socialistické republice od roku 1976. A je to pakt, na který navazovala Charta 77 a nyní platí samozřejmě i v České republice. V tomto paktu se mimo jiné praví, že státy, které se k plnění paktu zavázaly, uznávají právo každého na dosažení nejvyšší dosažitelné úrovně fyzického a duševního zdraví.

Česká republika je vázána ještě dalšími smlouvami, například úmluvami Mezinárodní organizace práce, v nichž též nacházíme ustanovení o sociální a zdravotní péči.

A pak je tu pro státy celkově náročná Evropská sociální charta. Tu Česká republika přijala koncem 90. let, platná je od 3. prosince 1999. V článku 11 nazvaném Právo na ochranu zdraví se uvádí: 'S cílem zajistit účinné uplatnění práva na ochranu zdraví se smluvní strany zavazují buď přímo, nebo ve spolupráci s veřejnými a s odbornými organizacemi přijímat opatření zaměřená zejména na odstranění příčin nemocí v co nejvyšší možné míře, poskytování poradenských a vzdělávacích služeb na podporu zdraví a zvýšení odpovědnosti jednotlivce v záležitostech zdraví a co největší prevenci epidemických, endemických a jiných nemocí.' V článku 13 nazvaném Právo na sociální a lékařskou pomoc se mj. píše: 'Je třeba zajistit, že každé osobě, která je bez přiměřených prostředků a která není schopna si takové prostředky zajistit buď sama vlastním úsilím, nebo je získat z jiných zdrojů, zejména prostřednictvím dávek ze systému sociálního

zabezpečení, bude poskytnuta přiměřená pomoc a v případě nemoci i péče nezbytná podle jejího stavu.'

Jak je patrné, citovaný článek 31 Listiny klade na stát a jeho činitele větší nároky než citovaná ustanovení mezinárodních smluv.

Ještě je nutno dodat, že podle článku 10 Ústavy ČR jsou mezinárodní úmluvy o lidských právech bezprostředně platné a mají přednost před zákonem. Jejich význam zdůrazňuje i požadavek, že při tvorbě a změnách zákonů, případně vyhlášek, musí zákonodárce respektovat podstatu ducha i literu zmíněných úmluv. Pročítáme-li příslušná ustanovení těchto úmluv, uvědomíme si při troše zdravého úsudku, že jsou v nich vyjádřeny významné civilizační a kulturní hodnoty, k nimž se již velká část lidstva a států v průběhu historie dopracovala a jež je nutné respektovat. Současně dospějeme k závěru, že zdraví je tu prezentováno jako hodnota společenská a obecně kulturní, nejenom osobní, individuální." (Velký hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím o klid v jednacím sále, abychom mohli slyšet paní poslankyni. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Hana Orgoníková: "Z takového poznání ovšem plynou závažné důsledky pro politiku každého civilizovaného a kulturního státu, mimo jiné i závěry, že není možné oklešťovat právo na ochranu zdraví na úrovní, které jsme v naší zemi dosáhli."

Tím chci říci – a teď necituji z roku 2007 – že když jsme něčeho dosáhli, tak není možné, byť zákonem, snižovat úroveň. To prostě není možné a je to proti dikci Listiny základních práv a svobod. A proto si myslím, že bude nejlépe držet se článku 31 Listiny základních práv a svobod a podle ní zásadově a humánně jednat. Tolik z roku 2007.

A nyní jsme v roce 2011 a to, o čem jsem zde hovořila v roce 2007 neztratilo vůbec nic na aktuálnosti. Mění se pouze některá jména a názvy některých koaličních stran. Místo KDU-ČSL je to TOP 09, místo Strany zelených Věci veřejné, smutnou stálíci zůstává ODS. Skoro mně to je líto a musím se zeptat: nestydíte se? Já si myslím, že jsme tady všichni poměrně dlouho, kromě některých mladých, kteří se tady zrovna procházejí. Ale byla bych ráda, kdybychom si uvědomili, že byla to Česká republika, nebo tehdy Československá republika, která byla před druhou světovou válkou takovým ostrovem demokracie. Tady se vlastně setkávaly národnostní menšiny, zde měli ochranu například Židé, kteří sem přicházeli z celé Evropy. A najednou my se dostáváme do situace, že nejsme solidární, o tom zde hovořil kolega Zaorálek. Jsem ráda, že o tom hovořil, poněvadž je potřeba, abychom si uvědomili, že nejenom mít peníze a mít se dobře a myslet je-

nom na sebe, že je zde více lidí, že zde máme také povinnosti k občanům této země, k našim spoluobčanům a že je potřeba se podle toho chovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a děkuji i za úsporu dvou minut, které vám ještě zbývaly. Než dám prostor panu poslanci Tejcovi k faktické poznámce, budu reagovat na to, na co se mě tázal předtím, než jsem dala slovo paní poslankyni Orgoníkové.

Ověřila jsem váš dotaz, vaše přihláška skutečně byla třetí, a ráda bych zde připomněla usnesení této Poslanecké sněmovny, které rozhodlo o omezení řečnické doby na 10 minut a dvě vystoupení. Poprosila jsem tedy techniky a mým rozhodnutím, stvrzeným mým podpisem, technici vymazali třetí, čtvrté a další přihlášky poslanců.

A nyní dávám prostor k faktické poznámce panu poslanci Tejcovi, prosím.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za objasnění této situace a to, že se nejedná o technické nedopatření a jedná se o něco daleko závažnějšího. V tuto chvíli jsem přesvědčen, že váš postup, pokud jste takto nařídila odebrat mi možnost vystoupit v rozpravě, je v rozporu s § 59 odst. 2 zákona o jednacím řádu Sněmovny, protože podle tohoto ustanovení jednacího řádu se může Sněmovna usnést bez rozpravy, což také učinila, ale může se usnést k tomu, že v téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát.

Chtěl bych upozornit na to, že jsem vystoupil k věci tisku 410, generální inspekce, bod 88, první vystoupení, druhé vystoupení tisk 412, bod 98, důchodové pojištění, a hlásil jsem s k tisku 377 o DPH, bod 92. Podle mého názoru, pokud jsem k této věci ještě nevystoupil, mám tedy stále k bodu DPH možnost vystoupit nejméně dvakrát na 10 minut. Nezpochybňuji omezení řečnické doby, ale naprosto odmítám a zpochybňuji to, že bych jako poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR nemohl vystoupit k tisku 377 o DPH.

V tuto chvíli musím tedy konstatovat, že jste mi, paní místopředsedkyně, neumožnila vystoupit v rozpravě podle zákona o jednacím řádu. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám zde teď ještě několik faktických poznámek. Nejprve to byl pan poslanec Rath, poté to byl pan poslanec Zaorálek a poté pan předseda klubu ODS. Prosím, jsou to faktické poznámky. Předseda klubu ODS se hlásí, ale před vámi byly ještě faktické poznámky. Nyní tedy pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, to co říkal poslanec Tejce, je velice závažná záležitost, protože jestli to můžeme aplikovat od teď na všechny schůze, které třeba budou mít 150 bodů, my k nim sloučíme na začátku každé schůze Poslanecké sněmovny debatu, omezíme vystoupení poslanců, takže třeba ke 150 bodům bude každý poslanec moci vystoupit jenom třeba ke dvěma bodům z těchto 150. Myslím si, že to snad neplatilo v této budově, ani když tady zasedala Česká národní rada za minulého režimu. Je to skutečně mimořádný počín vládní koalice a příspěvek ke světovým dějinám parlamentarismu, kdy k mnoha bodům, které spolu nesouvisejí, sloučíme debatu, omezíme právo poslance ke každému z těch mnoha bodů. To je skutečně nevídané!

Dámy a pánové, tomu se říká nejenom pošlapání ústavy, ale tomu se říká absolutní zvůle většiny. To je skutečně krok k tomu, vyhodit pravidla parlamentní demokracie a svobod z okna. Já nevím, jestli si vládní koalice a poslanci vládní koalice vůbec uvědomují, jak závažnou věc udělali, o jak zásadní pošlapání pravidel svobod a demokracie se tady jedná.

Dámy a pánové, to není žádná legrace, to je cesta k totalitnímu systému. Tady vy, protože chcete schválit pár zákonů, se dopouštíte velmi nebezpečného precedentu. Velmi nebezpečného precedentu! Prosím, abyste se nad tím zamysleli. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dále zde byl s faktickou poznámkou pan poslanec místopředseda, vystupujete s přednostním právem, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, ona ta moje edukace tady zřejmě nemá valného smyslu. A já ji dělám spíš proto, že je to moje povinnost. Takže já už jsem tady četl jednou z nálezů Ústavního soudu, který se vyjadřoval k této věci, ke kauzám, ve kterých jste už v minulosti porušili jednací řád, zákony, a dokonce ústavu této země. Dovolte mi ale, abych zopakoval anebo přečetl ještě jednou tuto pasáž: "Zástupcům parlamentní opozice musí být s ohledem na ústavně garantovaný princip ochrany menšin umožněn v rámci legislativních procedur nerušený výkon jejich ústavně garantovaných práv a nesmí jim být libovolně znemožňováno plnit výše zmíněné pro demokracii nezastupitelné funkce parlamentní opozice." A když se tady mluví o těch funkcích, tak se tady říká: jedná se také o práva umožňující parlamentní opozici blokovat či odhalovat rozhodnutí přijímaná většinou. Výslovně se v nálezů Ústavního soudu mluví o právu na obstrukci. Takže tolik znovu, i když to nechcete slyšet, opakovaný nálezu Ústavního soudu.

Jestli tedy má dojít k tomu, že poslanec má být omezen ve svém mandátu a v tom právu, které tady má, vyjádřit se k oněm zákonům 87 až 100,

tak je to zásadní omezení práva poslance formulovat svoje stanoviska a názory.

Já jsem vás už jednou upozornil, že nejde jenom o práva poslance. Že jde také o očekávání veřejnosti. Veřejnost má právo očekávat, že zákony, kterými se bude muset zítra řídit, prošly řádnou parlamentní procedurou. Celá veřejnost tady na té druhé straně očekává, že zákony, které jsou přijímány, budou přijímány ústavně tak, že k nim všechny parlamentní strany mají možnost se ve Sněmovně řádně odpovídajícím způsobem vyjádřit. Pokud se toto nestane, tak to snižuje, ohrožuje legitimitu těchto zákonů. To znamená, pokud byste vy skutečně chtěli udělat to, čím tady nyní hrozíte, tak nejenom že tím krátíte práva poslance v demokratickém parlamentu, ale zároveň tím zpochybňujete legitimitu zákonů, které tady mají být přijímány.

A já jsem – teď v této chvíli vám řeknu tohle: Postup, který jste zvolili, nemá žádnou oporu v jednacím řádu. Sloučení bodů, jak jste je provedli, je z jednacího řádu neobhájitelné. Vy jste mohli teoreticky sloučit body, které k sobě tematicky patří. Body, které se týkají zdravotnictví, jste mohli teoreticky sloučit do jednoho balíku. Mohli jste je sloučit, pokud byste získali většinu v hlasování. Mohli jste sloučit body, které se týkají sociální politiky. To znamená jednotlivé celky, které tematicky souvisí, budiž, to jste mohli prohlasovat, to by odpovídalo tomu, co je v jednacím řádu. Vy jste sloučili naprosto disparátní zákony a pak jste to zároveň spojili se zkrácením lhůty, ve které mohou poslanci vystupovat. Tím jste docílili stavu, že se poslanec může vyjadřovat, když to zjednoduším, asi, jak jsem říkal, jedna a půl minuty k jednomu zákonu, pokud by chtěl pokrýt ty zákony, které vy jste do rozpravy sloučili. To je jednoznačně omezení, likvidace práva poslance se tady odpovídajícím způsobem vyjádřit.

Proto mi dovolu, abych v této chvíli navrhl přerušení jednání Sněmovny a požádal legislativu a zástupce legislativy, aby mi poskytli stanovisko k tomuto postupu, který vy jste zvolili, který já pokládám za postup, který je v rozporu s jednacím řádem a i s ústavou této země! Opakuji, obracím se na řídící. Žádám přerušení schůze na půl hodiny a žádám legislativu, aby mi poskytla stanovisko k tomu, co se ve Sněmovně právě v této chvíli stalo! Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl zde požadavek, mám tady samozřejmě ještě nějaké další přihlášky, ale těm dám prostor až později. Nejprve přivolám kolegy do sálu a nechám o tomto požadavku, který zde zazněl z úst pana místopředsedy Poslanecké sněmovny Lubomíra Zaorálka, nechám o tomto návrhu hlasovat. Prosím o chvíli strpení.

Pro jistotu zopakují požadavek, který zde zazněl z úst pana

místopředsedy Zaorálka. Je to požadavek... Prosím, pan místopředseda ještě upřesní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom bych chtěl upřesnit, že nehlasujeme o tom, aby legislativa poskytla stanovisko, protože to je kompetence místopředsedy. Hlasujeme pouze o přerušení. Jenom, aby to bylo jasné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Mně to jasné bylo. Takže dámy a pánové, budeme hlasovat o přerušení jednání Sněmovny na 30 minut.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 299 z přihlášených 126 pro 40, proti 69. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat. Mám zde tři faktické. S první faktickou vystoupí pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Pardon, byla to řádná, ale byl jste první přihlášen, takže prosím, dávám vám slovo. Poté mám přihlášeného pana poslance Votavu s faktickou a pana poslance Bendu s faktickou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to normálně nedělám, ale abych citoval přesně, tak jsem si vzal notebook a včerejší stenozáznam. "My se tady nepřetvařujeme, netváříme se, že v tuto chvíli se jedná o cokoliv jiného než o obstrukční postoj. To je obstrukční postup, to jsme jasně řekli a to sociální demokraté na této schůzi Sněmovny postupují tímto způsobem."

Takže dneska stesky o tom, jak nemůžete uplatnit svá věcná a odborná stanoviska, vyřídte si to s vaším panem předsedou, který jasně řekl, že vám jde úplně o něco jiného. Je to ve stenozáznamu včera po 18.40, máme všichni přístup, myslím, že síť funguje i ve vašich lavicích jako v našich. Chci říci, že jsme přijali jasná usnesení v souladu se zákonem o jednacím řádu. Poprosil bych i kolegyně a kolegy ze sociální demokracie, že se to ví, aby tady nezkoušeli řídící schůze a nezkoušeli se prolomit toto. Mohou navrhnout revokaci usnesení. Mohou navrhnout procedurální návrh o přerušení nebo o něčem jiném. Ale usnesení je platné, bylo přijato. Sami se můžete podívat do záznamu o hlasování, že pro to hlasovala většina přítomných poslankyň a poslanců. Takže prosím, nezkoušejte řídící schůze, neztěžujte jim to. Máte tam nevím kolik přihlášek do rozpravy, rozpravu vést můžete. Respektujte i náš názor.

Vaše představa o demokracii je, že když souhlasíme se sociální demokracií, tak je to demokratické, a když se sociální demokracií nesouhlasíme,

tak jsme válcovací mašinerie a nedemokratické. To už dneska tady taky zaznělo. Takže usnesení bylo jasné přijato, nezkoušejte to na řídící, nestojí to za to nikomu z nás.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám zde faktické. Nejprve pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. K tomu, co se stalo, co se odehrálo, chci říci, že vy nemáte vůbec žádné oprávnění, abyste udělovala příkazy pracovníkům Kanceláře Poslanecké sněmovny, kteří mají za úkol sbírat a registrovat přihlášky od jednotlivých poslanců k rozpravě. Takovou pravomoc nemá ani předsedkyně Poslanecké sněmovny, nemá ji ani kancléř, nemá ji ani předseda komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. O tom, zdali ta přihláška, jak o ní bude rozhodnuto, o tom rozhoduje Poslanecká sněmovna.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mně nepřísluší samozřejmě komentovat výstupy poslanců. Pouze bych chtěla říci, že jsem svůj postup konzultovala s legislativním odborem, takže v tomto ohledu mám svědomí zcela čisté.

Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Benda nyní s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Benda: Nejprve ke svému předřečníkovi, vážená paní místopředsedkyně. Toto rozhodla Poslanecká sněmovna. Toto nerozhodla ani paní místopředsedkyně, ani pan kancléř, ani nikdo jiný, toto rozhodla Poslanecká sněmovna, která se včera usnesla, že k bodům 87 až 100 omezuje rozpravu na deset minut jednotlivé vystoupení. A k věci sloučená rozprava k bodům 87 až 100 podle § 59 odst. 2 omezuje možnost vystoupení poslanců na dvě vystoupení v rozpravě.

Já vím, že je to poměrně nestandardní, rozhodně se nechystáme v žádném dalším případě dělat slučování rozpravy ke všem bodům v této Sněmovně. Ale toto jsou všechno body, které prošly řádným trojím čtením, prošly řádnou rozpravou v Senátu, a sociální demokracie nám tady předvádí, a říkal jsem to včera při mém odůvodnění, obstrukční chování, kdy šaškování se čtením těch samých textů u stavebního spojení trvá 37 hodin.

Věřte tomu, že i většina má právo se bránit proti teroru menšiny. (Potlesk zprava.) A že i toto Ústavní soud respektuje. A když se tak často a rádi dovoláváte Evropského parlamentu, německého parlamentu, ve většině parlamentů světa, a já se tomu stále bráním a obávám se, že to

časem přijde i sem, je to tak, že nakonec ta většina si rozhodne, jaká může být rozpravová lhůta, a jsou do ní časy přiděleny. Podívejte se na Evropský parlament. Máte dvě hodiny na rozpravu. Klub sociálních demokratů má 35 minut, klub CDU nebo těch lidovců má 30 minut, malé kluby mají po sedmi minutách. Nic takového neděláme. Nic takového neděláme. Tato vaše debata může trvat 28, 30 hodin. Řekli jsme, že všichni představitelé klubů, kteří mají vystoupit za klub, mají neomezenou možnost vystoupení. Ale nebudeme se nechávat vámi dále terorizovat. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, čas. Dalším přihlášeným... (Poslanec, který není na řadě, jde k řečnickému pulťku.)

Dámy a pánové, prosím, respektive pánové, mám zde pořadí a já budu vyzývat ty, které mám v pořadí. Pane poslanče Votavo, teď není váš čas, teď má prostor pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, určitě se můžeme přít o to, jaký je správný výklad, o tom určitě tady ještě debata dnes a možná i zítra a možná i v pondělí bude vedena. Já v tuto chvíli ale s ohledem na to, co jsem říkal, tedy na to, že podle mého názoru váš postup, tedy odepřít mi právo vystoupit k tisku 377, k bodu 92, ke kterému jsem doposud nevystoupil, je v rozporu s § 59 odst. 2, si dovolím vznést námitku proti vašemu postupu jako předsedající a žádám, aby se o ní hlasovalo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, zaznamenala jsem váš návrh. Svolám kolegy, poté mám tady ještě celou řadu faktických poznámek a budeme pokračovat, ale o vašem návrhu jsem povinna nechat hlasovat.

Takže zazněla zde námitka proti mému postupu. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 300. Z přihlášených 125 pro 34, proti 66. Tento návrh byl zamítnut.

Takže pokračujeme dál. Ve faktických poznámkách jsem měla nejprve přihlášeného pana poslance Ratha, poté je pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Votava a teprve poté je pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, to, co tady říkal předseda klubu ODS Stanjura, že to, že někdo tady u řečnického pultu řekl,

že to, co sociální demokracie teď dělá, se dá nazvat obstrukcí, tak to je jistě pravda. Na druhou stranu, mohl by mně pan předseda klubu ODS prostřednictvím předsedající říci, kde v jednacím řádu Poslanecké sněmovny nebo v Ústavě České republiky je napsáno, že poslanci nesmějí vícekrát vystupovat k nějakému bodu? To tam jistě nenajdete. Najdete tam možnost omezení, ale omezení jen k určitému bodu na dvě vystoupení po dobu 10 minut. To je zmocnění, které zákon dává. Čili pokud nebudou změněny příslušné normy, tak každý poslanec této Poslanecké sněmovny má právo při omezení a využití paragrafu o omezení vystoupit dvakrát po dobu 10 minut ke každému bodu, který je projednáván. A jak jsem tady říkal, vy si skutečně hrajete s ohněm. Váš výklad je možné použít také tak, že se vše sloučí do jednoho bodu v každé sněmovně a debata se odbude během pár hodin.

Dámy a pánové, vaši kolegové někdy poukazují, že na těch či oněch zastupitelstvech krajů nebo měst to může vypadat někdy dramaticky. Dovedete si představit, co by se dělo, kdybychom my něco takového udělali třeba na zastupitelstvu kraje? Sloučili všechny body do jednoho a vedli diskusi jen jednu? Právem byste to označovali za nedemokratickou šikanu, právem byste to označovali (upozornění na čas) za zvlášť většiny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jsem nucena vás upozornit, že uplynul váš čas.

Dále vystoupí předseda Poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Vzdává se slova. Dále zde mám přihlášeného pana poslance Votavu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Chci vám znovu zopakovat, vážená paní místopředsedkyně, že nemáte vůbec žádné právo, abyste udílela pokyny pracovníkům Kanceláře Poslanecké sněmovny, aby oni vyřazovali přímo u stolku, který je k tomu uzpůsoben, aby vyřazovali přihlášky poslanců. Takové právo nemáte. Já vás žádám, abyste to neopakovala a abyste se toho zdržela.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže to byla faktická, za kterou děkuji. A dalším přihlášeným je pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Vážení kolegové, mě ta procedura nikdy ne bavila. Vlastně za ta léta, co tady jsem, tak mě to vždycky otravovalo, pokud jsme se věnovali těmto procedurálním tahanicím. Jednací řád, to pro mě byla vždycky docela nepříjemná věc. A ty tahanice mi připadaly, že jsou něco, co nepomáhá ani sněmovně, když to

sleduje veřejnost. Ale v tomto případě se do té debaty zapojuji proto, protože vlastně to, o čem jde, je skutečně zásadní.

Tady můj kolega poslanec Jeroným Tejc chtěl vystoupit, má na to právo z ústavy, ze zákona, a to právo je mu tady odnímáno. A vypadá to, že se to týká i všech dalších poslanců opozice, že nebudou moci vystupovat k jednotlivým zákonům, že pokud chtějí k téhle řadě zákonů mít příspěvky, tak pro to mají omezený čas, a je evidentní, že v něm nebudou mít prostor se vyjádřit – v zákoně o hmotné nouzi, v zákonech, které se týkají zdravotnictví, sociálních věcí, zásadních reformách, jak jsem už řekl, na 15, 20 let před námi. Takže tady jde o hodně.

A já jsem slyšel paní místopředsedkyni Klasnovou, která řekla, že má údajně stanovisko legislativy. Já jsem ho neviděl, já ho neznám. Já za sebe říkám se svou znalostí jednacího řádu, že nenacházím v tom jednacím řádu oporu, a pokusím se panu poslanci Markovi Bendovi vysvětlit, v čem vidím problém jeho vyjádření. Marku Bendovi.

Marek Benda řekl větu, jestli ji zopakují přesně, že ve věci sloučené rozpravy má každý právo se vyjádřit těch 20 minut. Víte, v čem je problém? Vy říkáte ve věci sloučené rozpravy má každý právo se vyjádřit 20 minut. Ale tou věcí, ke které se tady poslanci vyjadřují, není sloučená rozprava. Sloučená rozprava není ten předmět, ke kterému se vztahuje těch 20 minut. Tyh 20 minut je přece čas, který byl schválen na každý jednotlivý zákon. (Potlesk poslanců opozice.) Vy jste vytvořil nový předmět jednání Sněmovny. Vy jste vytvořili nový předmět jednání Sněmovny, sloučenou rozpravu, a k tomu má každý možnost se vyjádřit 20 minut. To je přece dokonale absurdita!

Samozřejmě. Jak jsme se do téhle absurdní situace dostali? Do té jsme se samozřejmě dostali tak, že jste provedli sloučení tam, kde se provést nedá. Tam je první kořen. A já bych chtěl vidět stanovisko legislativy, která zná, předpokládám, ústavu lépe než já a jednací řád lépe než já, chtěl bych slyšet, přátelé, a vidět to stanovisko, ve kterém mi legislativa této země v této Sněmovně sdělí, že tohle je v pořádku. Že tohle vytvoření nového předmětu sloučené rozpravy, úplně svévolně, ke kterému se dá poslanci jenom 20 minut, je postup, který je... Já myslím, že soudní z vás musí cítit, že tady něco nehraje.

Tak mi dovolu, zakončím to takhle. Žádám hodinovou přestávku na poradě klubu sociální demokracie a prosím legislativu, abych se mohl seznámit s tím stanoviskem, o kterém vy tvrdíte, že jistí postup místopředsedkyně Klasnové, na základě kterého ona nařídila, že se mají vyřadit všechny třetí přihlášky sociálních demokratů. Takže doufám, že jim bude vyhověno, a uvidíme, jak to stanovisko vypadá! (Potlesk poslanců opozice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Samozřejmě vašemu požadavku vyhovím. Měla jsem tady pouze poslední přihlášku, pokud by nebylo námitek, tak bych jí ještě dala prostor. Hlásil se pan ministr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já vás moc nezdržím. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, pan hejtmán Rath tady pěl ódu na demokratická jednání zastupitelstev vedených sociální demokracií. Tak já tady musím uvést jenom některá fakta.

Faktem je, že v Moravskoslezském kraji není dodržován zákon o krajích, kde není možno často – není dáno právo lidem s přednostním právem vystoupit na jednání zastupitelstva kraje, jako jsou poslanci. To je vážné pochybení. Vážné zpochybnění toho, co vy tady říkáte. Kážete vodu a pijete víno. (Poslanec Bárta tleská.)

Něco podobného – to tak je – něco podobného se děje na úrovni Středočeského kraje. Tam se jde ještě dál. My v okamžiku, kdy chceme o čemkoli jednat a v řádném termínu, zákonném termínu, požádáme o projednání nějaké problematiky, pak se komunisté a sociální demokraté usnesou na tom, že ten problém neexistuje a projednávat ho vůbec nebudeme. Že ten problém prostě není. V okamžiku, kdy jednáme o něčem, a je to možné doložit ze stenoáznamu, vstane vždycky pan náměstek hejtmána Zelenka, a když už nemáte argumenty, navrhne usnesení k ukončení diskuse, a komunisté se sociálními demokraty ukončí diskusi přesto, že řada zastupitelů ještě chce diskutovat k danému tématu.

A pak poslední bod, když už si berete tu demokracii tak do úst. Není to tak dávno, když se projednávala vážná diskuse na téma reforma zdravotnictví, kdy tato Sněmovna a vláda sociální demokracie hodila na kraje problém se zadluženými nemocnicemi. Hejtmáni tehdy chtěli alespoň ústy jednoho hejtmána promluvit v Poslanecké sněmovně a žádali pokorně Sněmovnu o šanci tady promluvit k tomuto tématu a ten prostor jste jim tehdy, přátelé, nedali! To je demokracie, jak si ji představujete vy. (Potlesk v řadách koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl zde požadavek klubu ČSSD na hodinovou přestávku. Pokud ještě teď není výhrada, tak bych dala slovo k faktické – nebo prostor k faktické poznámce panu poslanci Rathovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Já tedy mám trochu výhradu k tomu, že když jsme požádali o přestávku na klub, tak běžně se dává okamžité a nenechají se další řečníci, ale v okamžiku, kdy jste dala slovo panu Bendlovi, tak musím na to reagovat. A ta reakce je jednoduchá.

Nevím samozřejmě, co, či a jak je dodržováno v Moravskoslezském kraji, ale nemám žádné zprávy o tom, že by tam někdo porušoval přednostní práva.

V našem Středočeském kraji v žádném případě k ničemu takovému nedochází. Sám pan Bendl je toho svědkem, protože tam vystupoval velmi často a vždy ode mě, když jsem řídil zastupitelstvo, dostal přednostní právo. Ke každému bodu – ke každému bodu! – na zastupitelstvu se vede rozprava. Nikdy jsme neudělali to, co jste udělali tady vy, že bychom sloučili všechny body. (S důrazem:) A jestli chcete, pane Bendle, tak to na příštím zastupitelstvu můžeme udělat. Stejně jako vy tady – sloučit všechny body, které se projednávají, do jednoho a každému zastupiteli říci, že smí vystoupit jen dvakrát v této celé sloučené, slité debatě, a jen ještě třeba po dobu 5 nebo 10 minut. Nezlobte se, to bych nikdy neudělal. Byť mám sto chutí vám to oplatit, tak si myslím, že je to tak nechutné, takové pošlapání ústavy a základních svobod a principů demokracie, že k takové nechutnosti, nedemokratičnosti a totalitnímu manýru já se nikdy, nikdy nepřipojím. I když zastávám heslo na hrubý pytel hrubá záplata, tak vše má svoji míru. A tady jste tu míru přestoupili, že ani já vám toto nechci oplácet, protože to je velmi nebezpečné. Vy vůbec nevíte, s čím si tady hrajete.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická poznámka. Já bych jenom (nesrozumitelné) připomněla, že než jsem dala slovo panu ministru Bendlovi, ptala jsem se, zda není námitka tady z pléna.

Zazněl zde požadavek na hodinovou přestávku pro poradu klubu sociální demokracie. Já tomuto požadavku vyhovuji. Vyhláшуi hodinovou přestávku do 13.05 hodin a prosím, aby poslanci využili tuto přestávku také, aby se občerstvili a naobědvali. Je to spojeno, prosím, tato přestávka s obědem.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní místopředsedkyně, já bych chtěl požádat, aby nebylo upíráno poslancům sociální demokracie, kteří skutečně teď podle mého pokynu půjdou do místnosti 205, právo na polední pauzu. Já samozřejmě chápu, že je vypjatá atmosféra. Včera nebyla přestávka ani na oběd, ani na večeri. My jsme to všichni ve zdraví přežili. Nicméně poprosím, aby se také v této Sněmovně zachovávala slušnost, když je sobota a poslanci sociální demokracie skutečně jdou do místnosti 205 jednat, a o to také všechny poslance prosím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já vašemu požadavku vyhovím a pauzu prodloužím do 13.30 hodin. Přeji všem příjemné zažívání.

(Jednání přerušeno ve 12.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.33 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v našem odpoledním jednání. Hlásí se pan místopředseda Zaorálek. Ještě dříve vás seznámím s omluvou. Omlouvá se paní poslankyně Květa Matušovská v sobotu od 13.30 hodin a v neděli 6. listopadu z osobních důvodů.

Prosím, slovo má pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji vám. Dámy a pánové, vážení kolegové, přeji vám příjemné odpoledne. Já bych chtěl poděkovat legislativě, která mi vyhověla v tom, o co jsem ji požádal, a obdržel jsem od nich stanovisko k problémům, které jsme tady diskutovali dopoledne, především k onomu bodu sloučení rozpravy k různým bodům pořadu schůze Sněmovny a zároveň k tomu dalšímu problému zkracování omezování lhůt, časových lhůt vystupujících jednotlivých poslanců. Já si myslím, že to stanovisko, které jsem obdržel, je natolik zásadní a závažné, že si vám ho dovolím tady přečíst, protože si myslím, že na tu situaci vrhá poměrně jasné světlo. Takže mám ho v tuto chvíli já, takže ho přečtu, pokud by byl zájem, tak samozřejmě ho můžeme rozmnožit a poskytnout každému poslanci.

Takže stanovisko legislativního odboru – není to dlouhé, stránka a půl, takže to snad vydržíte poslouchat – uvádí v úvodu, že právní názor vychází z ustanovení ústavy, zákona o jednacím řádu i dosavadní sněmovní praxe apod. A nyní to vlastní stanovisko.

Podle § 54 odst. 8 jednacího řádu Sněmovny může Sněmovna v průběhu schůze hlasováním bez rozpravy přesunout body pořadu nebo sloučit rozpravu ke dvěma nebo více bodům pořadu schůze Sněmovny. V jednací praxi Sněmovny ke slučování rozpravy v odůvodněných případech někdy dochází. Obvykle je ovšem sloučení rozpravy u bodů, které spolu logicky a obsahově souvisejí. Právě tato tedy logická obsahová souvislost je důvodem pro sloučení rozpravy. Nemá smysl totiž, aby byla opakovaně vedena rozprava k obsahově téměř totožné nebo velmi podobné věci. To je věc samozřejmě, kterou z praxe známe a děláme ji tady.

V této souvislosti se nedomníváme, že účelem § 54 odst. 8 jednacího řádu Sněmovny je případné sloučení rozprav u jakýchkoliv obsahově nesouvisejících návrhů zákonů.

Konkrétně se jedná např. o sloučení rozpravy u návrhu zákona a návrhu doprovodného zákona obsahujícího novely souvisejících zákonů, popř.

návrhu zákona obsahujícího jiné související úpravy. Obecná rozprava byla ve druhém čtení sloučena 30. 8. tohoto roku např. u tří tisků týkajících se změn důchodového spoření, to jsou tisky 412 až 414. Ke sloučení rozpravy v 1. čtení došlo například v případě tří návrhů novely loteriijního zákona, tisky 47, 138 a 33. Ke slučování rozpravy dochází i u jiných sněmovních tisků než jsou návrhy zákonů. Byla to například sloučena rozprava u zpráv o inflaci a hospodaření předkládaných Českou národní bankou. Ke slučování rozpravy obvykle dochází na základě širšího konsenzu, opírajícího se o snahu racionalizovat jednání schůze Sněmovny. Neměli jsme tady ještě nikdy slučování, které by bylo v takovýchto válečných podmínkách proti vůli jedněch, většinou to je úplně mírné harmonické hlasování, ve kterém nikdo neprotestuje. Pokud by tedy došlo ke sloučení rozpravy u různých nepřímých souvisejících tisků, případně navzdory nesouhlasu některých poslaneckých klubů, navíc za předpokladu omezení celkové řečnické doby pouze na dvakrát deset minut, jednalo by se o postup v procedurální praxi Sněmovny značně nezvyklý. Procedura projednávání příslušných návrhů zákonů by tak byla podle našeho názoru zbytečně vystavována pochybnostem a námitkám, a to včetně možného přezkumu Ústavním soudem.

Prosím o pozornost, dostávám se k těm zásadním partiím toho stanoviska.

Důvodem zamýšleného sloučení rozpravy by mohla být snaha o omezení počtu vystoupení poslanců na celkově dvě vystoupení po deseti minutách o sloučené rozpravě § 59 jednacího řádu Sněmovny. Podle názoru legislativního odboru však tento záměr naplnit nelze. Podle § 59 odst. 2 jednacího řádu Sněmovny se může Sněmovna bez rozpravy usnést, že k téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát, ale touže věcí – jak jsem tady říkal právě poslanci Bendovi – nemůže být sloučená rozprava. Touže věcí se myslí ten bod návrh zákona. To, co tady učinil pan poslanec Benda, že řekl, že vystupujeme ve věci sloučené rozpravy každý deset minut, to je přesně to a tady je to potvrzeno. To je ta chyba, které se dopustil. Podle názoru legislativního odboru není možné považovat sloučenou rozpravu k více bodům pořadu za totožnou věc. To je ta vaše věc, pane poslanče. Takže nelze ji pokládat za totožnou věc ve smyslu citovaného usnesení jednacího řádu Sněmovny. Jinými slovy, i pokud by došlo ke sloučení rozpravy, bylo by podle našeho názoru nutné umožnit poslancům vystoupení po deseti minutách ke každé věci, to je ke každému tisku, respektive bodu schůze. To znamená, pokud sloučíme rozpravu takovým tím klasickým způsobem, že máme tři tematicky související zákony, tak to můžeme udělat, ale když zároveň omezíme vystoupení poslancům na dvakrát deset minut, tak to vystoupení musí být takto omezeno třikrát, když jsou to tři zákony a sloučená rozprava, tak třikrát dvakrát deset, to je to, co říká legislativní odbor.

Já bych požádal pana poslance Marka Bendu, aby se mnou tentokrát nepolemizoval. V této chvíli tady pouze čtu stanovisko legislativního odboru a neříkám teď názor svůj.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Slovo má pan místopředseda Zaorálek, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže ještě jednou: K případnému sloučení rozpravy by mohlo eventuálně dojít podle našeho názoru pouze u návrhů zákonů vrácených nebo zamítnutých Senátem, kde se jedná o logickou a obsahovou souvislost, např. zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a souvisejícího změnového zákona – to je spojení, které by se mohlo konat –, nebo u zákona o důchodovém spoření, zákona o doplňkovém penzijním spoření a u souvisejícího změnového zákona.

To znamená, kdybyste vytvořili takovéto celky, tak by to bylo v duchu toho, jak tady ve Sněmovně postupujeme.

Posouzení této věci a rozhodnutí o sloučení rozprav je pak na celé Sněmovně, která by však měla podle našeho názoru zohlednit při svém rozhodování možné odůvodněné námitky a odlišné návrhy týkající se jejího postupu.

Podle mě z toho, co tedy píše legislativní odbor, plyne skutečně to, že bychom mohli provést sloučení, ale pouze odpovídajících bloků, a pak, kdyby se omezovala rozprava na 10 minut, tak by to muselo být podle počtu zákonů násobeno to zkrácení počtem zákonů. To znamená, že každý poslanec, kdyby tedy vystupoval ke sloučení tří zákonů, tak by mohl vystoupit ke každému zákonu v čase 20 minut a pak bychom učinili zadost jednacímu řádu. Mohlo by se to takto sloučit a mohlo by se takto postupovat. Opakuji, já pouze říkám, že toto je stanovisko legislativního odboru.

Pokračuji, abych to dočetl: Poslanecká sněmovna přijala při projednávání návrhů 14 zákonů vrácených nebo zamítnutých Senátem svá usnesení, kterými sloučila rozpravu ke všem 14 bodům, a dále usnesení, kterým v takto sloučené rozpravě rozhodla o omezení řečnické doby na 10 minut s tím, že každý poslanec může vystoupit v této sloučené rozpravě nejvýš dvakrát. Pokud by Poslanecká sněmovna zamýšlela se těmito usneseními dále ve svém jednání neřídít, měla by je revokovat. Jiný možný způsob by spočíval v tom, že ve sloučené rozpravě by byla dána možnost vystoupit dvakrát na 10 minut každému poslanci ke každému návrhu zákona. – To je, ke každému tisku, resp. bodu schůze, v bodech 87 až 100 25. schůze.

Opakuji: Tady je přímo řečeno, že bychom to mohli udělat taky tak, že

sloučíme jenom příslušné body a poslanec dostane dvakrát 10 minut ke každému návrhu zákona, který je ve sloučeném balíku.

Pokud jde o otázku pokynu místopředsedkyně Sněmovny Kateřiny Klasnové jako řídící schůze k vymazání třetích a dalších přihlášek poslanců do rozpravy, uvádíme, že k této věci se legislativní odbor nevyjadřoval. Podrobný popis postupu je uveden dále ve vyjádření ředitelky organizačního odboru. Toto vyjádření vám přečtu potom.

Nad rámec výše uvedeného legislativní odbor však upozorňuje, že mezi běžně akceptované právní principy se řadí i zákaz zneužití práv. Podle názoru legislativního odboru je tento princip součástí principů právního státu ve smyslu článku 1 odst. 1 ústavy. V souladu s tímto principem lze za určitých situací omezit do určité míry podle našeho názoru výkon práva tomu, kdo své právo pouze prokazatelně zneužívá. Pokud by byla při provádění tzv. obstrukcí překročena únosná míra, bylo by podle názoru legislativního odboru možno omezit do určité míry poslancům některá práva, která jim jednacím řádem Sněmovny formálně přiznává. Typickým příkladem by např. mohlo být předložení nekonečného množství návrhů apod. Pokud by zákonem stanovené právo poslance muselo být vždy a za všech okolností formalisticky vykonáváno, mohlo by to znamenat materiální popření smyslu činnosti Sněmovny, potažmo parlamentarismu jako takového.

Legislativní odbor má určité pochybnosti o tom, zda v aktuální situaci ve Sněmovně k překročení uvedené míry došlo. V konečném důsledku by se posuzováním této otázky musel zabývat Ústavní soud při případném přezkumu ústavnosti konkrétních zákonů. Stanovisko Ústavního soudu legislativní odbor přejímat nechce.

Takže opakuji a jenom shrnuji: Je zde vysloven názor, že by Sněmovna mohla a měla revokovat usnesení, která se týká sloučení, stejně jako revokovat usnesení, kterým jste zredukovali rozpravu ve sloučené debatě takovým způsobem, že má každý poslanec pouze 10 minut. Já si myslím, že to je tady sdostatek dokázáno, že tím omezujete právo poslanců.

A pak ještě k té další kauze, a to je záznam o pokynu paní místopředsedkyně Klasnové k vyřazení třetích přihlášek do sloučené rozpravy. Tady mám popis toho velmi krátký, takže to není náročné, co se odehrálo: “V pátek 4. 11. 2011 v pozdních odpoledních hodinách se na mne obrátili pracovníci IT, kteří evidují přihlášky poslanců do rozpravy do elektronického seznamu, s dotazem, zda mohou vyhovět pokynu paní místopředsedkyně Klasnové, aby vyřadili ze seznamu tu přihlášku poslance, kterou podává již jako třetí. Po mém dotazu, jak na to přišla řeč, mi sdělili, že samozřejmě věděli, že Sněmovna omezila počet přihlášek na dvě, ale dosud se nesetkali s případem, jaký je tento, tj. že poslanci toto usnesení nerespektují. Proto se obrátili na místopředsedkyni Klasnovou, která v tuto chvíli schůzi předsedala, s dotazem, jak mají postupovat. V jejich

kompetenci samozřejmě není případnou třetí přihlášku odmítnout poslanci zaevidovat. Paní místopředsedkyně Klasnová jim dala pokyn, aby seznam prošli a třetí přihlášky ze seznamu vyřadili. Poté jsem se tedy o věci dověděla já. Po konzultaci s ředitelem panem Kymličkou jsme se dohodli na následujícím postupu: Paní místopředsedkyně stvrdí tento pokyn svým podpisem a pracovníci IT se jím tedy budou řídit. Tolik mé vyjádření k této záležitosti."

Myslím si, že stanovisko legislativního odboru je dle mého názoru jednoznačné. A dovolil bych si na závěr téhle debaty vám přečíst text úplně jiný, než je text právníka, velmi krátký, velmi stručný, který možná znáte, já bych ho jenom připomněl. Je to kuriózně výrok Tomáše Bati z roku 1932. Dovolte mi, je to jenom pár vět: "Přelom hospodářské krize? Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme si zvykli říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina. Hospodářský úpadek je následek. V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledků tohoto omylu. V postavení, v němž se tady v Česku nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanovisko k lidem, k práci a k veřejnému majetku. Je třeba nevydírat pracující. Máte pravdu. Je třeba překonat krizi důvěry. Ale ne technickými zásahy, finančními a úvěrovými, tak ji překonat nelze. Důvěra je věc osobní a důvěru lze obnovit jen mravním hlediskem a osobním příkladem."

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, já se do téhle debaty nechci zaplést příliš hluboko, protože si myslím, že už má také obstrukční charakter. Ale snad jenom dvě citace, přesné citace zákona o našem jednacím řádu, kterým se my řídíme: "Sněmovna může v průběhu schůze hlasováním bez rozpravy přesunout body pořadu nebo sloučit rozpravu ke dvěma nebo více bodům pořadu." Nic více, nic méně v jednacím řádu řečeno není. Žádná příbuznost věcná nebo jiná v jednacím řádu zmiňována prosím není. Všechno ostatní je jenom dovozování možná nějaké praxe. Nic takového v jednacím řádu řečeno není.

Stejně tak § 59 jednoznačně v odstavci prvním mluví o omezení řečnické lhůty k bodu a v odstavci druhém – a prosím, aby mě pan místopředseda Zaorálek poslouchal, já jsem se ho také snažil poslouchat, i když jsem stanovisko legislativního odboru znal. V odstavci druhém je řečeno, že Sněmovna se může bez rozpravy usnést, že v téže věci může

poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Ne k témuž bodu, k téže věci. V odstavci prvním se mluví speciálně o bodu, v odstavci druhém se mluví o věci. Jestli nerozumíme, že mezi tím je nějaký rozdíl, budeme trvat na tom, že bod a věc je totéž, tak neumíme číst právní předpisy. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, já bych také přečetl možná ty stejné dva odstavce onoho § 59 a vyložil bych je přesně opačně, protože pokud platí to, co říkal pan poslanec Benda, že tedy Sněmovna může k projednávánému bodu omezit řečnickou dobu, tak pak tedy došlo k něčemu, co je proti zákonu o jednacím řádu ze strany vládních poslanců.

Protože my diskutujeme k bodům 87 až 100. Já jsem chtěl diskutovat k bodu 82, 92 a k bodu úplně jinému. A paní místopředsedkyně Klasnová mi to neumožnila. Takže je to tak, jak to Marek Benda čte, ale bohužel ten výklad je jiný. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pokud se už nikdo nehlásí k žádné poznámce ani s přednostním právem, vrátíme se do rozpravy, tam, kde jsme ji před polednem přerušili.

Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče Koskubo, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážená Sněmovno, chtěl bych se ve svém prvním vystoupení věnovat bodu 93, tisk, tuším, 405, což je jedna ze součástí zdravotnické reformy. Dámy a pánové, předem předesílám, že i já jsem měl řadu přihlášek, krom jiného i k záchranné službě, a proto, že se budu věnovat převážně tomuto bodu, omluvte, to není ústup z mého požadavku, ale nelze se nedotknout i eventuálních dalších tisků. To je poznámka číslo 1.

Poznámka číslo 2. Dámy a pánové, hovoříme-li o zdravotnictví, uvědomte si, že situace, ve které se od úterka tohoto týdne nacházíme, se velmi podobá zatížení našich převážně mladých lékařů a sester, kteří vykonávají ústavní pohotovostní službu. Ano, ta jistá krize, která nastala v našich myslích a tělech ve čtvrtek, kdy už jsme táhli osmačtyřicetihodinové jednání, je jejich obvyklou praxí. A sami víte, jak jsme vypadali. Nicméně na rozdíl od našich nemocnic my jsme díky rozhodnutí trojkoalice šli ještě dál a bez ohledu na krátké noční přestávky si uvědomme, kolik dnů stojíme na nohou, a já se vám, byť zvyklý na ústavní pohotovostní služby, přiznávám

– bez ohledu na hluk v sále, který paní místopředsedkyně zřejmě přehlíží – já se vám přiznám, že už jsem sám velmi a velmi unaven. A když jste zde zaslechli usnesení –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já ten hluk, jak jste zmínil, nepřehlížím, o tom vás mohu ujistit. Problém je, že hlučí poslanci z obou stran a já jsem věřila, že se právě z obou stran zklidní bez napomínání, aby zde ta atmosféra byla, pokud možno, aspoň o chloupek vlídnější než před chvílí.

Myslím si, že teď se nám to společnými silami podařilo a že můžete pokračovat.

Poslanec Jiří Koskuba: Já vám i kolegům děkuju. Je to jistý projev ještě zbývající úcty.

Takže, dámy a pánové, taková je prostě situace. A když jste zde slyšeli usnesení Ústavního soudu, ač nejsem právník, tak jste tam jistě zaslechli zmínku, že mají být vytvořeny zákonodárcům podmínky. Já se velice omlouvám, že právě vašim postupem tyto podmínky vytvořeny nebyly.

A nyní již čistě telegraficky k bodu, který jsem avizoval.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, těžko se v několika minutách hovoří o takto složitém tématu. A já nastíním v rámci skutečně přístupu konstruktivního jenom body, které si myslím, že v zákonné normě dostatečně vyřešeny nejsou. Už jste zde slyšeli mnohé, budu skutečně velice stručný.

Hovoří se tam o registrech a už jste zde slyšeli, že je zpochybňováno právo na osobní ochranu. Na druhé straně v těchto legislativních normách často se dočtete o používání občanských průkazů a já vám jenom připomínám, že zdravotníci, a říkal jsem vám to zde u předmětné zákonné normy, že zdravotníci velice často musí pracovat s občanským průkazem, a občanský průkaz, který bude stvořen tak, jak tato Sněmovna rozhodla, zřejmě nebude naplňovat ty náležitosti, aby se zdravotník podle něj mohl řídit. O to otřesnější mi připadá, že se chystá zákonná norma, kde se na zdravotníky chystá řada sankčních opatření.

Těž jsem zde zmínil jako druhou vážnou poznámku, že žádná zákonná norma, ani tato hlavní, neobsahuje to podstatné, co naše zdravotnictví potřebuje, a to je určení základní sítě zdravotnických zařízení. To, dámy a pánové, kdo v tom působí, jak v nemocnicích, v terénu, tak na záchrance, to není žádná socialistická myšlenka, žádný přežitek, bez ohledu na vlastníka tato síť by měla existovat.

Rovněž jsem nenalezl v zákonné normě žádný účinný způsob, který by vedl k nadužívání zneužívání zdravotních služeb a k vyřešení četných sociálních hospitalizací.

Dále v této normě nenalézám způsob, jak vyřešit kupříkladu požadavek zákona o zdravotnické záchranné službě, který přišel ze Senátu...

Paní místopředsedkyně, já se omlouvám, já skutečně bych raději hovořil...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já se pokusím ještě jednou.

Poslanec Jiří Koskuba: Mezitím běží čas. Já chápu, o co trojkoalici jde. Ale chtěl bych opravdu hovořit k sálu ztichlému, já též z lavice na nikoho nevykřikuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já vám, pane poslanče, ráda vyhovím a poprosím zejména své kolegy, aby byli tak laskaví a šli diskutovat ven ze sálu. Děkuji.

Poslanec Jiří Koskuba: To znamená, chce-li jeden senátor, kterého všichni známe, já si ho profesně i odborně velice vážím a chápu, proč tam vsunuje Senát zákonnou normu, že zdravotnické zařízení je povinno bezesbýtku přijmout a eventuálně se postarat o klienta, který je tam doručen. Z praxe musím říci, že to není možné. A mohl bych vám, kdybych měl více času, vysvětlit, dámy a pánové, proč. Je to prosté, máte-li dva ventilátory, jsou-li na nich dva pacienti, nemůže vám tam záchranka vykopit třetího a odjet. V té službě jsou též jenom dva lidi a já jsem vám naznačil, jak jsou asi unaveni.

Tolik mé stručné poznámky.

Dámy a pánové, já pevně věřím, že bez ohledu na rozdíly politické všichni chceme dobře fungující české zdravotnictví. Nicméně nejsme schopni se ani dohodnout na tom, že se o tom budeme dohadovat. Je to poněkud smutné. Já doufám, že nikdo z vás nechce, aby se lidé do budoucna z řady důvodů, které bych mohl vyjmenovat, léčili pokoutními metodami. Nedovedu si představit, aby kupříkladu pacient s metabolickým syndromem, kterého přibývá, což je obezita, cukrovka, vysoký krevní tlak a vysoké krevní tuky, který je ohrožen infarktem myokardu, kupříkladu používal nestandardní léčebné metody jako nějaké bylinky, či dokonce lihové extrakty z bylin. Ano, takové je babské léčení. Pak by čistě teoreticky mohlo dojít k tomu, že léčba nebude dostatečná. Tento nekvalitní lék by mohl ovlivňovat chování takového pacienta, měnit ho v negativním slova smyslu, nutit ho k chování nepřiměřenému, nevhodným gestikulacím. A navíc by se na něm nedalo poznat, zdali tento pacient požil nápoje alkoholické, nebo je-li pouze předávkován tímto lékem. Tato situace kdykoli může nastat a pak dojde k určité mylce a pak se může stát, kdyby čistě teoreticky k tomu

došlo i ve zdech této Sněmovny, že to někdo nevhodně okomentuje a pak to bude k řešení mandátového a imunitního výboru. Dámy a pánové, to skutečně zřejmě nechceme všichni.

Já se omlouvám, čas běží. Jenom bych vás chtěl poprosit. Zdravotníci jsou skupina sama pro sebe. Ano, oni si vydobyli, alespoň malá část z nich, jisté mzdové zvýhodnění, nicméně, též mě mrzí, byť je to jiný tisk, že se nám nepovedlo alespoň pro naše záchranáře vybojovat zvýšenou právní ochranu i zvýšené sociální zabezpečení. A důvody, proč tomu tak je, jste slyšeli od mých předřečníků.

Já si vážím práce záchranné služby. Na druhé straně naše zdravotnictví, jak přiznáváme, se bude potýkat s mnoha finančními problémy, a nenajdeme-li úspory, opravdu racionální úspory tam, kde jsou, tam, kde se ty peníze opravdu ztrácejí zbytečnou péčí, neopodstatněnou péčí, tak to šetření bude velmi bolestné. A já vnímám ze své praxe v Praze, že kupříkladu zas na druhé straně i Záchranná služba hlavního města Prahy řeší problémy, které jí z mého pohledu lékaře nepřísluší. Uklízejí pražské ulice, z kterých sbírají podchlazené žebráky a opilce. Na nich vše leží, oni tom musí udělat, ale udělají to jednoduchým způsobem – ty lidi odvezou do nemocnice.

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Zvu k mikrofonu další přihlášenou. Je jí paní poslankyně Milada Emmerová. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení přítomní, ačkoliv působím ve výboru pro sociální věci v tomto parlamentu, tak je známo, že jsem lékařkou, že mám řadu let medicínské praxe a že jsem dokonce seděla na onom žhavém ministerstvu, Ministerstvu zdravotnictví. Z tohoto pohledu bych očekávala, že bude předložena jakási strategie zdravotní péče a že zákony budou potom takovými taktickými kroky, které povedou k tomuto cíli. Mám pocit, že se tak nestalo, alespoň já jsem žádnou koncepci od minulého ani současného ministerstva neviděla. Naproti tomu je na Úřadu vlády, neboť vláda Jiřího Paroubka přijala tu, kterou jsem předložila se svými spolupracovníky a která slibovala nastolení určitého pořádku, určitých algoritmů řekněme, a hlavně pořádku ve stávajícím financování, které se jeví jako zcela chybné.

Tím nechci říci, že financování z pozice veřejného zdravotního pojištění by bylo chybou, ale chyby se staly v průběhu tohoto procesu, co byl nastolen, a všechno je tak komplikované, ještě řešené ministerskou vyhláškou, že to je věc nepřehledná.

Jsem tedy ráda, že za pana ministra Hegera došlo k určitému rozhodnutí, že se financování změní. Ovšem do té doby, a na to jsem tehdy upozornila, je potřeba počítat s tím, že zdravotní systém nebo zdravotní pojištění bude potřebovat finanční injekce. Já jsem to nedávno viděla v televizi na takovém tom pásečku, minulý týden, kde běželo, že ministr Heger chce finanční příspěví ze strany státu do této příjmové stránky. A vůbec se mu nedivím, protože to skutečně tak bylo. Současně došlo i za mé působnosti, a poté to realizoval můj následovník David Rath, ke zvýšení platby za státní pojištěnce. Tohle to všechno bylo zatím potlačeno, nestalo se tak. Naopak došlo k omezení příjmové stránky zdravotního pojištění, což jistě chápete, z dalšího vývoje ekonomické situace.

Ale chtěla bych se vrátit k tomu, že v zákonech přijatých poměrně snadno, a to panu ministrovi na jedné straně gratuluji a na druhé straně závidím, že právě tato většina, která existuje v tomto parlamentu, umožňuje prosadit konečně to, co je dobře, ale bohužel i to, co je podle nás špatné. Ale to už tady nebudu plakat nad rozlitym mlékem.

Chtěla bych říct, že co se týká záchranné služby, tak tam se samozřejmě počítá s užitím helikoptér. Tento problém už se řeší několik roků, dá se říci skoro už dvě desítky roků, a bohužel zatím není vyřešen. Tím, že se nedostala letecká záchranná služba, kterou provádí Policie a Armáda České republiky, do zákona o integrovaném záchranném systému, tak to potom vedlo k tomu, že tato služba se začala vykonávat prostřednictvím soukromých společností, s kterými ministerstvo uzavírá smlouvu. Přitom každému je známo, že vojáci a policisté musí nalétat za rok 400 letových hodin, a to za jakýmkoli účelem, třeba i zbytečně, aby byli náležitě trénováni. A to si přiznejme, i když to nezní moc hezky, že i transport nemocného nebo závažně zraněného představuje pro ně také trénink, neboť i pro tuto službu jsou nakonec v jistých regionech určení. Bohužel se tehdy tuto myšlenku nepodařilo zakotvit do zákona, není tam dosud a pořád je to na určitém smluvním partnerství.

Se soukromou helikoptérou mám osobní zkušenost z našeho kraje, kdy za působení ministra obrany Výborného došlo ke zrušení letecké záchranné služby v Plzni-Líních a kdy se najal pilot s helikoptérou z Německa, který potřeboval s sebou ještě tlumočnicka apod., neboli věc velice nákladná a ještě ke všemu nespolehlivá. Tito lidé totiž musejí létat podle civilního letového řádu, i když je poněkud povolnější směrem k této službě, zatímco armáda, policie mají řád úplně jiný, vyžadující určitou pružnost s ohledem na služby, které zajišťují i mimo zdravotnictví.

Chtěla bych se také zmínit v druhém bodu o tom, že došlo k určitým diskusím, kolik by měla být ta dojezdová doba, a to si myslím, že je sice správné, protože při nějakých soudních procesech se potom zpytuje, jak to skutečně bylo a jestli se naplnil zákon. Ovšem na druhé straně chci upo-

zornit, že tento zákon zřejmě brzy bude čekat novela. Protože v současné době, a chtěla jsem se na to pana ministra zeptat i při jiné příležitosti, kdy dochází k realizaci určité dohody mezi Ministerstvem zdravotnictví a zdravotními pojišťovnami, má dojít k redukci některých lůžek, některých oborů, ba i některých nemocnic. V tomto případě se výrazným způsobem naruší stávající síť zdravotnických zařízení, myslím lůžkových, a potom samozřejmě dojezdová doba se bude muset korigovat. Protože jestli sanitka pojedje přes celý kraj do nějakého uzlu, bude narušena síť, jak už jsem říkala, tak potom dojezdová doba bude úplně jiná. Myslím, že tato věc, která nás čeká, mi připadá velmi razantní. Nevím o tom, že by kraje dělaly nějaké analýzy, kde by se z pozice zdravotníků dělaly nějaký průzkum, jaká je obloženost, jaká je potřeba péče, kolik lůžek je potřeba pro tu kterou péči. Takže si myslím, že to bude razantní opatření, které kdysi hodlal udělat i pan ministr Stráský, jenomže – tím ho nechci podceňovat, ale přece jenom na to měl jiný pohled, protože to nebyl zdravotník.

Takže na toto bych chtěla upozornit. Stejně tak chci upozornit na to, že jestliže pan ministr chce přidat lékařům ve státních zařízeních, i když ne tu sumu, kterou předpokládali, ale to se možná během roku podaří, tak potom se samozřejmě stane, že to budou chtít i ti ostatní v krajských a jiných zařízeních.

Je otázka, do jaké míry bude limitovaná a poskytovaná tedy potřebná zdravotní péče. Z toho mám opravdu strach, protože jsem z kraje, který má v sedmi okresech pouze v pěti z nich zajištěnou lůžkovou péči, a pokud se má vyhovět určitému auditu, který byl dělán z jiných důvodů, a mají se omezovat lůžka gynekologie, porodnice ve dvou těchto nemocnicích, tak už budeme zaznamenávat, že nejenom z Tachovska se rodí v sanitce, ale i z těchto i když bližších okresů. Ale chci ještě podotknout, že zařízení v Plzni nejsou nafukovací, že jsou dostatečně obložena a nevím, kam tedy z těchto okresů se potom budou pacienti či pacientky přijímat. Takže chci jenom na to upozornit, že tato perspektiva mi není úplně jasná, i když chápu do jisté míry, že byla potřebná, ale na druhé straně jsem nikdy nechtěla, aby zdravotní péči řídila pojišťovna, která na to není žádnými kompetencemi, ba ani odbornými, náležitě vybavena.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni Emmerové. Prosim, aby se slova ujal pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vzhledem k vašemu rozhodnutí mé skutečně poslední vystoupení k této sloučené rozpravě – nucené poslední vystoupení k bodu 92, tisk 377, DPH.

Dámy a pánové, již mnohokrát jsem zde řekl, i když je mi vytýkáno některými profesionály, že si zbytečně hraji na moralistu, že i poslanec by měl hlavně hovořit k tomu, čemu rozumí. Chápu, že pak zvláště některé debaty by byly až příliš krátké, nicméně snad budete tolerovat, že budu-li hovořit k DPH, tak si zde rozhodně nemíním hrát na žádného ekonoma. Já bych se chtěl tomuto bodu věnovat jako občan, kterého se tato zamýšlená úprava též dotkne, a jako člověk, který má určitou profesi a v té profesi se setkává s jistými lidmi.

Dámy a pánové, já si uvědomuji, že kdysi Občanská demokratická strana šla do voleb s návrhem na jednotnou patnáctiprocentní daň. Netvrdím, že jsem toho byl přívržencem, ale teoreticky jsem si to prostě uměl představit. To, co však navrhuje nyní, mám skutečně pocit, přesahuje možnosti podstatné části lidí této země.

Já si uvědomuji, že kdysi církve vybírala takzvaný desátek, což byla desetina všeho. Neznám tyto doby, nicméně teď si uvědomuji, proč uvažujeme o restituci církví, neboť církve vlastně byla ušlechtilá, že si vzala jenom desetinu. Když zaměstnanec zaplatí své daně a zaměstnavatel za něj jeho odvody, zbude zaměstnanci čistá mzda. A pak lze na něj útočit samozřejmě hlavně daněmi nepřímými. Bez ohledu na předvolební sliby tyto daně, a zvláště daň z přidané hodnoty, se bohužel zvyšuje. O snížení horní hranice samozřejmě uvažujete, ale není nikterak podstatné.

Jaký to z mého pohledu bude mít dopad? Dámy a pánové, já jako poslanec se samozřejmě nemůžu počítat mezi chudáky. Nicméně poslanecký mandát nemáme navěky. Toto opatření se dotkne skutečně podstatné řady lidí v této zemi, jak jsem již řekl, a zvláště obtížně se dotkne lidí, kterých si vzhledem k jejich služebnímu nasazení vážím, hasičů a policistů, kteří rozhodnutím opět této Sněmovny, rozhodnutím většinovým, všichni vědí, kdo pro to hlasoval, přišli o podstatnou část svých příjmů. A toto je další rána, kterou třeba těmto dvou vybraným profesním skupinám posíláme. Rána jistě nemilá. A víte, že hasiči se v takové té preferenci povolání, v té atraktivitě dostávají tvrdě, tvrdě dopředu. A já si myslím, že si to plně zaslouží. Pakliže se sníží počty našich policistů, obávám se, že i ti, co tam zbudou, budou muset makat daleko více než dosud, a opět oni za své větší nasazení budou mít nižší mzdy a ještě platit zvýšenou DPH. Nedivte se, to jsou třeba lidé, kterým se to rozhodně nelíbí.

Pak nepomiňme skupinu skutečně nejzranitelnější a to jsou naši senioři. Abych navázal na své ranní nebo dopolední vystoupení, já vás tady teď nechci dojímat příkladem babičky, ale přiznejme si, že babiček, dědečků přibývá a bohužel, jsou-li to babičky a dědečkové, kteří mají ještě rodiny, které se o ně starají, pak ano. Ale ona je spousta seniorů, kteří jsou odkázáni sami na sebe. Tito senioři si po svém dlouhém životě bezpochyby zaslouží právo mít teplo, mít zdravou stravu. Ovšem ta zdravá strava stojí

jisté peníze. Čím kvalitnější, tím v tržní zemi dražší. A hrozí, že tyto potraviny opět budou o něco dražší. Je pak otázka, zdali ti lidé na to budou mít.

Zaslechl jsem a viděl v tisku, že se má seniorům od Nového roku přidat horentních 174 korun. Oceňuji, že i pan ministr Drábek uznal, že to není moc. Ono to opravdu není moc, dámy a pánové, a to víme všichni. Navíc ovšem v tisku bylo uvedeno, a já nevím, zdali je to pravda, že kupříkladu ze všech důvodů, které v tomto balíku opatření jsou, se má seniorům v doměch seniorů zvýšit měsíční platba až o tisíc korun. No, to doufám uznáte, že najednou kumulace těchto ran může pro lidi už být poměrně velmi alarmující až nepřijatelná.

Na druhé straně když mluvíme o seniorech, nesmíme zapomenout na naše mladé. Chystá se školné a zvýšení DPH znamená zvýšení DPH, nevím, jak definitivně rozhodnete, i u knih, časopisů. Omlouvám se, odborné knihy nejsou zrovna z nejlevnějších. Já teď mluvím za svůj obor. Každá odborná publikace obsahuje několikasetkorunovou až více než dvoutisícikorunovou částku. Další navýšení tohoto DPH bude znamenat, že zájem o knihy může být menší. Ale tady nejde jenom o vydavatele a nakladatele, tady jde o zájem našich mladých o vzdělání. A to je věc, kterou já považuji opět za velmi alarmující. A je to bohužel proto, že řada profesí, které potřebují odbornou literaturu, odborné časopisy, si toto nemůže odečíst ze svých daní, neboť prostě nejsou podnikatelé.

A v poslední řadě uveďme i medicínu. Všichni víme, a já mám takový pocit, že vás to vcelku nevzrušuje, nebo možná máte řešení, které jsem třeba chtěl slyšet, abych byl klidnější, že zvýšení DPH velice razantně zasáhne zdravotnictví, zvláště ta zdravotnická zařízení, která nejsou plátcem DPH. Dámy a pánové, též víme, že peníze ve zdravotních pojišťovnách nám bohužel z různých důvodů docházejí, až došly. Já si neumím představit, jak si my tady představujeme, jak budou zdravotnická zařízení fungovat. Zdravotnické zařízení potřebuje samozřejmě též vodu, potřebuje teplo, potřebuje zdravotnické pomůcky, potřebuje léky.

To vše stojí peníze a tam zvyšujeme DPH a předpokládáme její velmi razantní zvýšení. Já tajně doufám, že snad je v trojkoalici tolik rozumu, že bez ohledu na bezesporu ekonomickou krizi nedojde k tomu, co snad nám média podsouvají, že jednou bude opravdu sjednocena DPH, ale někde kolem 17 až 19 %. To už by byla pro zdravotnická zařízení tragédie.

Myslím, že tyto příklady vcelku postačí. Já nemohu pro tento zákon hlasovat, protože zastupuji asi skupinu lidí, kteří s tímto postupem logicky nesouhlasí. Povede to k tomu, že naši lidé budou jezdit základní věc, na kterou jsou Češi zvyklí, a často se jim posmíváme, jak vozí plné košíky potravin – ale v příhraničních oblastech hrozí, že oni budou jezdit na druhou stranu hranice, převážně do německy hovořících států, a ať chceme, nebo

ne, může to dopadnout stejně, jako když se z mého pohledu, prosím vás, poměrně neprozřetelně vyhnala díky spotřební dani cena pohonných hmot tak vysoko, že prvně v historii naše zvláště kamiony tankují před českými hranicemi a snaží se s pohonnými hmotami vydržet, než toto území opustí. Jestli takto vyženeme lidi i za potravinami, nakonec efekt zvýšení DPH může být i zcela opačný. A o to ani vám snad přece nejde!

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Rád bych se rozdělil s panem kolegou Koskubou o informace, které jsou až do této chvíle tajeny. Nabízím určité osvobození z obav, které tady vyjádřil. Dozvěděl jsem se, že existuje tajný plán, podle kterého se staví novodobá Noemova archa v ČR. Světe div se, investorem je sama sociální demokracie. Zjistil jsem, že všichni, kteří se budou cítit ohroženi reformami, které budou spuštěny od 1. 1. příštího roku, se mohou ihned v lednu uchýlit do péče soukromého zařízení budovaného investorem Jaroslavem Palasem. Pravý důvod toho, že jeho soukromý penzion ještě není zkolaudován, je ten, že to, co se tváří, že je penzion, je ve skutečnosti zařízení, které poskytne ochranu všem sociálně ohroženým. Řeknu vám, to je příkladný sociální demokrat, který z peněz své manželky zubařky investuje do sociálního bezpečí svých spoluobčanů! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí též pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych velmi nerad, aby došlo k přestřelce faktických poznámek právě pro zdravotní hendikep pana poslance Doktora. (Poslanec Doktor má ortézu na noze, chodí o francouzských holích.) Nicméně vaším prostřednictvím, paní předsedající, pane poslanče, já nejsem ani příbuzný pana Palase, ani žádný jeho společník. To jediné, co máme společné – nebo dvě věci máme společné – tři: jsme oba dva muži, oba dva snad občané České republiky a oba dva jsme v sociální demokracii. Já jsem tady mluvil sám za sebe jakožto poslance a mně nepřišlo k věci na mé eventuální otázky mi odpovídat tímto prostřednictvím. To právě naši debatu poněkud deklasuje, a proto možná měla být vedena trochu déle. Jste pokládán za ekonomického experta ODS. Já bych uvítal, kdybyste mě třeba ujistil nebo vysvětlil, jak to zdravotnická zařízení budou řešit. Omlouvám se, vaši reakci považuji za poněkud neopodstatněnou. Samozřejmě máte

na ni právo, ale já bych nechtěl v takovémto charakteru diskuse dále pokračovat.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, nicméně skončit tento charakter diskuse ještě nemůžeme, protože se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Já se se svým dočasným zdravotním hendikepem rád vyrovnám proto, abych kolegovi Koskubovi odpověděl, že o to radostněji se odvolávám na reálnou politiku ctihodného sociálního demokrata Jaroslava Palase, protože on i v oblasti, kterou pan kolega diskutoval, a to je funkce a práce zdravotnických zařízení, důsledně naplňuje politiku ODS.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byly faktické poznámky. Děkuji a zvu paní poslankyni Miladu Emmerovou k jejímu vystoupení v rozpravě.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení přítomní, v tomto sdělení bych se spíše jakoby věnovala stránce sociální, protože bych chtěla hovořit o seniorech. Ale víme všichni dobře, že to není jenom stránka sociální, že to jsou právě ti, kteří potřebují relativně nejvíce – vedle dětí – zdravotní péče a kteří každou změnou, která pomáhá vyprazdňovat jejich kapsu, velmi citelně trpí a jsou tím frustrováni. Samozřejmě ne všichni, ale myslím většina.

Mrzí mě, že se v naší společnosti dostává do rozporu efektivita zdravotní péče, která je výborná, zvláště po revoluci, poté co se zavedly nové technologické postupy, například likvidace předpokladu srdečního infarktu, to znamená zlikvidování nějaké sraženiny ve věnčitém řečišti a člověk je do tří dnů doma, ne-li dříve. Za mých mladých let... (odmlčení pro hluk v sále)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím pány poslance, aby šli diskutovat na chodbu! Děkuji.

Poslankyně Milada Emmerová: Tehdy se pacient s infarktem vyskytoval v nemocnici šest týdnů a zdaleka nebyl tak efektivně vyléčen jako nyní. Neboli to je věc, která výrazným způsobem snížila úmrtnost na choroby kardiovaskulární, a to všechno – i jiné efekty a moderní léčebné přístupy – vede k tomu, že se prodlužuje střední délka života, a že tedy konstatujeme opakovaně, že demografické údaje hovoří o stárnutí této společnosti. Je to

všechno pravda, jen chci podotknout, zda se staráme o to, aby přibývali obyvatelé z toho druhého konce, to znamená, aby se zvyšovala natalita a pak by se tento statistický údaj jistě změnil. Ale mám pocit, že o to se staráme málo.

Chtěla bych říct, že co se týká dětí, tam jde spíše o choroby akutní a nemusí se v žádném případě tatáž choroba opakovat, ale u starších lidí, kde převládají choroby mobilního aparátu a vleklé potíže a hlavně vleklé poruchy funkce těchto orgánů, tak ti jsou na zdravotní péči přímo závislí. A teď si vezmeme, že se zavedly tzv. regulační poplatky. Co se vlastně zreguluje? Člověk bude mít problém, a tak k doktorovi raději nepůjde? To právě je ten nesmysl! A poplatky navíc v ambulantní sféře nejsou detailně a podrobně sčítány, ohlašovány, ty se prostě nechávají tam, kam je nemocný položil, neboli v ordinaci. Něco jiného jsou poplatky v nemocnicích, u kterých víme, že bude zvýšen na sto korun, a tím, že se to nelimituje délkou pobytu v nemocnici, tak to představuje výrazný náklad. Když se nad tím zamyslíme, do nemocnice posílá pacienta lékař. To není jeho výmysl! To není umístění nějakého simulanta! Neboli prodlužování pobytu například s tím následkem, že nejenom léčebné náklady ze strany pojištění, ale i náklady ze strany samotného nemocného jsou vysoké.

Mám sousedku, která měla hnisání palce u nohy. To bývá celkem častá záležitost. A protože byla podrobena ambulantní péči, tak se u mě jednou zastavila a říkala mi: Představ si, že ten palec ještě nemám zahojený a už mě stál – já vám teď přesně neřeknu, kolik, ale hodně – několik tisíc. Protože prostě se odstranila alespoň ta regulace, že pro jeden chorobný stav, který je v ambulantní péči ošetřován, se bude platit jakýsi vstupní poplatek a případně výstupní, ale že se to nebude platit každý den, když jde na převaz. Pravda, argumentuje se tím, že to viděl lékař, a tím, že na ni sáhl a možná jí podal ruku, a jinak to dělala sestra. Tak ten má právě nárok opět na ten poplatek. Říkala mi i jiné případy, se kterými se setkávala v ambulanci u chirurga na poliklinice, který považuji za naprosto nestoudný a mělo by se v tomto smyslu něco udělat.

Chci říci, že tedy zmínka o seniorech je v našich podmínkách provázena jakousi hořkou příchutí. Prostě jsou to lidé, kvůli kterým se musí udělat zdravotní reforma, musí se zvýšit DPH, požívají nákladnou zdravotní péči atd., atd. Já vím, že si říkáte no jo, no tak vždyť ty už taky nejsi mladá, tak proto o tom mluvíš. Ale to není ten důvod. Ten důvod je takový, že i vy budete jednou v podobném věku, a ještě pokročilejším jistě. Ale tady jde o to, jaká je atmosféra v této společnosti. (Poslanci se baví mezi sebou.) Že naši předci – já nevím, přátelé, myslíte, že to není pravda, co říkám?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně má slovo, nikdo jiný ho nemá a já bych pány poslance, kteří když hovoří, neberou

ohled na to, že slovo nemají, a mluví příliš hlasitě, požádala, aby tak nečinili.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji, já už skončím, protože i tohle chování tady mě přesvědčuje o tom, že morálka v této společnosti je špatná a že mladí lidé nejsou ani ochotni naslouchat těmto řečem, protože prostě jim zatím nic neřikají. Já ale myslela, že mají rodiče a prarodiče a že je mají rádi a že snad by to i mohli na ně vztáhnout a cítit to jako nepatřičnost.

Takže to bych chtěla říct. Včera jsem vyslechla, že byl dělaný průzkum – to je jenom tak mezi řádky – průzkum mínění mladých lidí, kdy 44 % z nich se domnívá, že člověk po padesátce by do politiky už jít neměl. Tak si to každý spočítejte, kdy budeme hlásit odchod a půjdeme raději domů atd. To už je každého věc, co bude dělat. Ale v politice prý být nemá. To je podle mě také určitý deficit ve výchově. Protože žádný člověk se bez životních a profesních zkušeností nikdy nestal moudrým. Moudrým se nikdo nenarodí. A právě bychom si měli vážit těch lidí, kteří něco pro tuto společnost udělali, kteří se nějak vyznamenali a stali se určitým vzorem. Ti by rozhodně neměli být na překážku, ale ani ti ostatní, kteří se věnovali nějaké jiné práci.

Takže tolik k tomu, jak chceme nakládat se starší populací. A hlavně musíme přemýšlet o tom, abychom zajistili i to poslední, co je uvedeno v definici zdraví, i tu sociální situaci. A na tu, myslím, se myslí málo. Je potřeba, aby se myslelo na propojení a na zvýšení počtu sociálních zařízení v každém kraji. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni a zvu k mikrofonu pana poslance Jaroslava Vandase. Prosím ještě jednou pány poslance, kteří mluví nahlas a mají pocit, že se to nerozléhá po síni – mohu je ujistit, že to velmi ruší. Možná právě proto, že jinak je tady docela klid. Děkuji jim za pochopení.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych tady říci pár slov k tis-ku 377, DPH.

Opět máme před sebou novelu zákona o dani z přidané hodnoty. Nevelkou rozsahem, avšak mimořádnou dopadem na životní úroveň občanů naší republiky. Když si přeložíme stručný obsah uvedeného zákona, přijdeme na to, že se jedná o to, čemu se dříve říkalo úprava cen, samozřejmě směrem nahoru. A ještě dříve se tomu říkalo zdražení. Každé zdražení má nějaký důvod. Ten je prostý: jde, zjednodušeně řečeno, o zajištění transferů peněz občanů, i těch nejchudších, do kapes správců

penzijních fondů. K tomuto účelu vláda použila starou osvědčenou zkušenost, že daleko lépe se podaří připravit o peníze větší skupina lidí – můžeme říkat podle pana ministra Kalouska neorganizovaná většina – po malých částkách než malá skupina o velké peníze. Asi proto se tak vládní koalice zuřivě brání progresivnímu zdanění mezd v tom nejvyšším pásmu. Argument, že z ekonomických, ale hlavně politických důvodů používají progresivní zdanění téměř všechny vyspělé státy, se snaží eliminovat půvabným výkladem, že 15 % z 10 mil. je více než 15 % z milionu jednoho. Zapomínají, že přímá úměra není progrese.

Při projednávání novely zákona o DPH na rozpočtovém výboru mě zaujala drobná epizoda, která charakterizuje přístup pravice. Když padl dotaz na to, jak bude kompenzován dopad na cenu učebnic, pronesl jeden koaliční poslanec poznámku: tak přestane kouřit. A to je přesně přístup koalice k prosazování reformy. Příště by mohly zaznít poznámky, jak by mohli přestat jíst maso nebo si začít v rodině půjčovat boty. Vždyť už jsme zde slyšeli, že to, že máme všichni boty, je výsadou vysoce rozvinutých států. A těmto radám jsou v protikladu až hysterické reakce na návrh zavést progresivní zdanění.

Když už jsme u těch dětí, bylo pro mě velice tristní zjištění, že v době, kdy blahodárný účinek vládních reforem ještě nepůsobí, nemají rodiče až poloviny dětí ve třídě na to, aby jejich dítě mohlo jet na školní výlet.

Jak se předpokládaná úprava projevů v kapsách občanů, není třeba dále rozvíjet. Člověk jenom žasne nad rozborů dopadů zvýšení základní sazby na konečného spotřebitele. Copak jsou tvůrci těchto rozborů tak naivní, že to tak bude? Nebo pak je jediná možnost, že bychom se vrátili k centrálně řízené ekonomice. Je třeba ale podotknout, že se pozitivně projevů snížení horní sazby daně asi ne u konečných spotřebitelů, ale určitě u výrobců a distributorů alkoholu a cigaret.

Vláda se při tvorbě pseudoreforem často zabývá vývojem za 30, 40 či dokonce 50 let, ale lidé žijí tady a teď. Kdybychom se nějakým strojem času mohli vrátit zpět, asi bychom s lehkým úsměskem sledovali jednání rakouské říšské rady v roce 1911, jak se zabývá například situací v roce 1960. Jsme svědky toho, jak vláda šťastných zítřků se snaží učinit nesnesitelnou přítomnost většině našich obyvatel.

Představitelé vládní koalice při protlačování tzv. reforem často používají argument, že někdo se na někoho musí skládat, a tudíž musí být například člověk bez práce spoluobčanům vděčný. Jsem zvědav, jestli si koalice uvědomuje, že v tomto případě se všichni, i ti nejchudší, skládají na ty s vyššími příjmy, ale především na správce penzijních fondů. Protože už dnes je evidentní, že z druhého pilíře zůstane pouze malý okrasný sloupek, je třeba se ptát, co s novelou zákona, která jeho vznik doprovází.

O potřebnosti důchodové reformy je už jiné téma, které však

bezprostředně souvisí. Jde tady o likvidaci systému, který by mohl fungovat ještě desítky let, kdyby vláda svými ať už realizovanými, nebo plánovanými zásahy nepřipravovala jeho rozvrat. Přitom se vláda uživě brání progresivnímu zdanění mezd v tom nejvyšším pásmu, které je úplně běžné ve státech, jejichž životní úroveň je naší cílovou metou. Někdy ale pochybuji, jestli tato cílová meta platí ve všem. Tyto státy na západ od nás mají také zároveň vysoce rozvinutý stupeň toho, čemu se říká sociální stát.

Často tady z tohoto místa vedeme disputace o tom, jaký rozdíl mezi levicí a pravicí, zda končí, nebo pokračuje sociální stát. Rozdíl mezi námi vidím hlavně v tom, že my nalevo chceme společnost, kde míra solidarity zajišťuje, aby se každý cítil jako plnoprávný občan, který nikomu nic nedluží za to, že je o něj v případě nouze postaráno, nemusí nikomu děkovat a líbat ruce. A co chcete vy pod heslem “pracovat se přece musí vyplatit”? Toto heslo by se také dalo přeložit: Co nejlevnější práci pro úspěšného podnikatele. Funguje to asi následovně. Občanku, vem jakoukoliv práci, když se budeš zpěčovat, tak i omezíme nebo úplně vezmeme podporu v nezaměstnanosti, pak tě necháme trochu zadlužit a pošleme na tebe soukromého exekutora. Když už nevíš kudy kam, tak ti do ruky vrazíme koště a pošleme do ulic, abys změkl, ať tě, ty darmožroute, občané, kteří se na tebe v potu tváře skládají, vidí. A když už jsi tak starý, abys mohl uniknout do předčasného důchodu, tak tě vlastně znevýhodníme. A toto celé martyrium ti okořeníme zdražením základních potřeb. Nepokoušej se, občanku, být ani nemocný, léky bys sotva zaplatil, natožpak pobyt v nemocnici. A mohli bychom ještě dodat – to je tisk, který budeme ještě projednávat – i s tou nejtěžší nemocí tě zavřeme doma, a aby se kruh uzavřel, tak zdražíme i pohřební služby.

Reforma jako na dlani, přehledně a názorně. A jako nejdopornější z toho všeho pokládám výroky členů vládní koalice, jak ten, kdo je v hmotné nouzi, musí být vděčný za to, že se na něj spoluobčané skládají. Jsou to diskriminační výroky, které ničí sociální smír. Potom se nemůžeme divit, že i u nás se protestuje. Důvodem nejsou jenom hmotné statky, ale arogance moci, která takzvanými reformami se snaží dále dělit společnost. Je jasné, že i dnes nebo zítra, možná pozitíí revoluční nadšení koalice dopomůže na svět novele zákona o dani z přidané hodnoty. Takže konečný výsledek bude zdražení pro všechny, vylepšení rozpočtových příjmů pro pana ministra financí, vysáté miliardy ze zdravotnictví a snížení procenta z daně pro města a obce.

Zaregistroval jsem výtku, že opozice není konstruktivní, protože vnáší politiku tam, kde by mělo jít o technologii při tvorbě zákonů. Vážené kolegyně a kolegové, jednání o technologii musí předcházet politický konsenzus a ten tady nikde v tomto volebním období nevidíme. Proto politika a i obstrukce je pro opozici a zůstane denním chlebem.

Na závěr bych vám dal kontrolní otázku: Tipněte si, kolik zákonů navržených opozicí prošlo celým legislativním procesem v tomto volebním období? Mohu vám prozradit výsledek, ocituji vám několik čísel z tabulky, kterou zpracovává Parlamentní institut. Nechal jsem si ji vyjet zhruba do období začátek října – vzal jsem jenom začátek a konec, to znamená kolik zákonů bylo předloženo v prvním čtení. V prvním čtení bylo předloženo 248 zákonů – 154 vládních, 4 zákony jednotlivého poslance vládní koalice, 1 zákon jednotlivého poslance opozice, 16 zákonů skupiny poslanců vládní koalice, 31 zákonů skupiny poslanců opozice. To číslo je třeba si zapamatovat. Sedm zákonů skupina poslanců společně, 15 zákonů ze Senátu, 20 z kraje.

A teď, když se podíváme na konec, kolik prošlo zákonů a bylo schváleno ve třetím čtení, takže celkově 125, z toho 105 vládních, jednotlivý poslanec vládní koalice 2, skupina poslanců vládní koalice 6, skupina poslanců společně 3, Senát 6, kraje 2. To nejlepší jsem si nechal nakonec, skupina poslanců opozice – tam to číslo bylo 31 – tak 1. Byl to asi velice důležitý zákon, protože já si osobně tento zákon nepamatuji, co to bylo. (Poznámka z místa soc. dem.) Tak jo.

Já bych ještě pokračoval – DPH – říkal jsem, že to má návaznost na důchodové spoření. K tomu důchodovému spoření by se dalo předpokládat, že vláda přistoupí k tam významnému kroku, jako je změna důchodového systému, že si ověří průzkumem nebo studií, jaký o ně byl zájem. Při projednávání –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas vypršel, bohužel.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Michal Doktor. Poté dostanete slovo ke své druhé přihlášce. Prosím, pane poslanče Doktore. (Poslanec Vandas: Děkuji.)

Poslanec Michal Doktor: Zjišťuji, že budu muset dočasně opustit tento sál, abych neobtěžoval své okolí faktickými poznámkami, nicméně cítím povinnost reagovat na tu část vystoupení, kde pan kolega komentoval projednávání rozpočtového výboru ve věci DPH. Já jsem autorem těch slov a budu je donekonečna opakovat.

Ano, pane kolego, jsem hluboce přesvědčen o tom, že dostane-li se rodina do situace, kdy řeší výběr mezi tím, zda utráčet za cigarety, nebo knihy a učebnice pro své děti, má omezit kouření. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že má-li na výběr, nebo musí-li mít na výběr mezi školním výletem svých dětí, tabákovou či alkoholovou závislostí otce či někoho jiného v rodině, musí omezit spotřebu za cigarety a alkohol a případně léčit, respektive odstranit svou závislost, to jsem hluboce přesvědčen. Je to také

základní kategorický a filozofický rozdíl mezi politickou sociální demokracií a postojem ODS. Já řeknu zbavte se své závislosti a seřadte si řádné priority a dejte dopředu ty, které vás učiní schopným uspět v konkurenčním boji. Vy řeknete ponechte si své návyky a boháčům sebereme peníze, které vám dáme, abyste si mohli ponechat své cigarety a alkohol. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Jen věřím, že to "vy" bylo v plurálu, že jste neoslovoval pana poslance přímo. Děkuji. Pan poslanec Vandas a jeho druhé vystoupení.

Poslanec Jaroslav Vandas: Jako mně to nevadí, paní předsedající, já si myslím, že kdo chtěl, tak ví, jak jsem to myslel, že tady vůbec nešlo o kouření. Takže já mohu pokračovat?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím ano, máte možnost.

Poslanec Jaroslav Vandas: Takže druhé vystoupení bude k úspornému balíčku pana ministra Drábka, sněmovní tisk 315. Já bych tady začal citací z textu, který doprovází tento zákon. Píše se tady: Navrhuje se zachovat příspěvek na péči ve stupni 1 – lehká závislost u osob starších 18 let ve výši 800 korun měsíčně (lehký smích z pravé strany). – Asi je to k smíchu.

Tato výše snížení od 1. ledna 2011 ze dvou tisíc korun odpovídá náročnosti a intenzitě péče a současně vyrovnává hodnotu dávky v porovnání s vyššími stupni příspěvků na péči. Snížení příspěvku ve stupni 1 – lehká závislost u osob starších 18 let oproti výši tohoto příspěvku podle právní úpravy platné před rokem 2011 vycházelo z analýzy způsobu jeho využití, analýzy systému posuzování dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a současně z analýzy nákladovosti služeb sociální péče, které jsou pro osoby v této situaci vhodné.

To je především pečovatelská služba. Příjemci příspěvku na péči ve stupni 1 – lehká závislost žijí obvykle samostatně a z hlediska kritérií posuzování potřebují především pomoc v oblasti soběstačnosti, a to nikoliv nepřetržitou, potřebují především pomoc se zvládnutím domácnosti, obstarávání si osobních záležitostí. Tyto potřeby nejlépe zabezpečuje pečovatelská služba. Průměrné měsíční náklady na zajištění pečovatelské služby u jednoho klienta jsou ve výši 1 500 Kč a průměrná měsíční úhrada za pečovatelskou službu činí přibližně 400 Kč. S ohledem na tyto údaje a charakter dávky jako příspěvku je navrhovaná výše odpovídající, těch 400 Kč, a to, že je to odpovídající, je potřeba si zapamatovat.

Já jsem si našel ve vyhledávači, úplně náhodně jsem klikl, protože tady se mluví, že to tedy zajišťuje pečovatelská služba, tak jsem si zadal pečovatelskou službu, a možná že vás to bude všechny zajímat, protože tady jedna kolegyně nedávno říkala, že všichni budeme staří, tak bych vám tady přečetl pár údajů z ceníku pečovatelské služby, kterou nebudu jmenovat, protože bylo to úplně náhodně, je to ze severních Čech.

Ceník pečovatelské služby. V pracovní dnech od 7.00 do 19.00 hodin 100 Kč na jednu hodinu, v pracovních dnech od 19.00 do 7.00 hodin 120 Kč na hodinu. O víkendech a svátcích částka 150 Kč na hodinu. Vyžádaná návštěva mimo dohodnutou péči částka 150 Kč na hodinu. Minimální doba poskytované péče jedna hodina v celku, další dobu lze přičítat po půlhodinách, to bychom mohli přeskočit. Pak jsou tady ještě nějaké slevy, ale nejsou nějak zásadní. Mohli bychom si tedy spočítat, kolik stojí jednoho důchodce, když si chce zajistit stravování, to znamená oběd. Průměrný oběd stojí asi 70 korun, jak jsme se tady dočetli, částka na jednu hodinu je 100 Kč. Za tuto dobu pečovatelka připraví seniorovi oběd, ohřeje, umyje nádobí. Nic víc se v jedné hodině stihnout nedá. A teď budeme počítat. Je to 100 Kč plus 70 Kč, to je 170 Kč na den. Já se pokusím z tohoto místa násobit. Jestliže vezmeme 30 dní, tak mi to vychází zhruba na 5 100 Kč, a když k tomu ještě přičteme soboty a neděle, tam je 20 Kč navíc, tak je to o nějakou stovku víc. Zaokrouhlím to na částku 5 000 Kč. Uvědomme si, že to je částka, za kterou dostane důchodce jenom to, že se naobědvá. Kde jsou další tady popisované služby? Byl bych docela rád, kdyby tu byl pan ministr, protože bych se ho zeptal, jak se došlo k částce průměrně 400 Kč za měsíc.

Ještě bych k tomu dodal: Mluvil jsem tady před chvílkou o zvýšení DPH. A teď, když si k tomu přičteme a víme, kolik jsou průměrné důchody, kolik se chystá valorizace, ještě odhad dopadu zvýšení DPH, celkem to bude o 7,5 %, potraviny, voda, zvířata, rostliny, léky, léčiva, knihy, noviny, časopisy a jiné tiskoviny, zdravotnické prostředky, zboží pro osobní užívání nemocnými, pomůcky pro slepce, počítače, atd. Výčet je to široký, prakticky zahrnuje všechno.

Měl jsem připravené ještě další věci, ale tímto bych pro tento moment skončil. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A dále vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Mé vystoupení bude k vládnímu návrhu zákona v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, bod 89, sněmovní tisk 315.

Návrh zákona v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí jsme byli nuceni schvalovat v legislativní nouzi koncem minulého roku. Nyní projednáváme znovu návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento zákon je reakcí na nález Ústavního soudu, který byl publikován pod č. 80/2011 Sb., který uplynutím 31. prosince 2011 ruší zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí č. 347/2010 Sb. Návrhem zákona, který nyní projednáváme, se navrhuje s účinností od 1. ledna 2012 nahradit rušený zákon.

Pokud se podrobně seznámíme s tímto zákonem, jedná se v podstatě de facto o totožný návrh, který byl schválen v rámci legislativní nouze koncem minulého roku, přestože by si občané i odborná veřejnost zasloužili předložení nového návrhu a zodpovědného přehodnocení některých necitlivých sociálních škrtů. V rámci tohoto zákona jsou navrhována kromě jiného následující opatření, a to v několika oblastech.

V oblasti nemocenského pojištění: Trvalé ponechání náhradového poměru nemocenského pojištění na úrovni 60 % denního vyměřovacího základu. Zachování prodloužení doby pro poskytování náhrady mzdy a odměny na prvních 21 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti /karantény/. Nemocenská se navrhuje nadále poskytovat až od 22. dne trvání dočasné pracovní neschopnosti /karantény/. (Velký hluk v jednací síni.)

V oblasti pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti: Zachování sazby pojistného na sociální zabezpečení pro zaměstnavatele na 25 % i od 1. ledna 2012, to znamená nedojde k jejímu snížení na 24,1 %. Zrušení možnosti zaměstnavatele odečíst si polovinu náhrady mzdy poskytnuté za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény od pojistného na sociální zabezpečení, které má zaměstnavatel odvádět za jednotlivé kalendářní měsíce u zaměstnanců se zdravotním postižením.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji paní předsedající.

Dále provázání účasti osob samostatně výdělečně činných na důchodovém pojištění a pojistného placeného na nemocenské pojištění s pojistným na důchodové pojištění. Osoba samostatně výdělečně činná si může určit vyšší měsíční základ pro odvod pojistného na nemocenské pojištění, než odpovídá jejím cílům, jestliže si určí měsíční vyměřovací základ pro placení záloh na pojistné na důchodové pojištění minimálně ve stejné výši, nebo vyšší. Zachování refundace poloviny z náhrady mzdy vy-

plácené za období do 21. dne dočasné pracovní neschopnosti /karantény/ pro tzv. malé zaměstnavatele do 25 zaměstnanců. Pokud se přihlásí do zvláštního systému placení pojistného na nemocenské pojištění se sazbou pojistného o jeden procentní bod vyšší, zvýší se z 2,3 % na 3,3 %.

V oblasti státní sociální podpory: Omezení nároku na sociální příspěvek jen na rodiny, kde alespoň jeden člen rodiny má dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Opatření se projeví v systému dávek hmotné nouze. Snížení celkové vyplacené částky u čtyřleté varianty rodičovského příspěvku změnou termínu provedení volby.

Zúžení okruhu osob, které mají nárok na porodné, na osoby, kterým se narodilo první živé dítě, jestliže žijí v rodinách s příjmem rodiny pod 2,4násobek životního minima rodiny. V případě, že se první dítě narodilo při vícečetném porodu, bude náležet porodné ve výši 19 500 korun.

V oblasti zaměstnanosti: Rozšíření důvodů pro odejmutí povolení ke zprostředkování zaměstnání. Vyloučení možnosti souběhu pobírání podpory v nezaměstnanosti a výkonu nekolidujícího zaměstnání. Snížení procentní sazby podpory v nezaměstnanosti v případě uchazečů, kteří předchozí zaměstnání bez vážného důvodu ukončili sami nebo dohodou se zaměstnavatelem, na 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu. Ponechání překlenovacího příspěvku, který může být na základě dohody poskytnut osobě samostatně výdělečně činné, která přestala být uchazečem o zaměstnání. Zachování zpřísnění podmínek poskytování podpory v nezaměstnanosti v tom smyslu, že se podpora poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného nebo odchodného, které přísluší uchazeči o zaměstnání.

V oblasti sociálních služeb zachování snížení výše příspěvku na péči v 1. stupni u osob starších 18 let ze 2 tisíc korun na 800 korun měsíčně.

Všechna výše uvedená navrhovaná opatření považuji za nevyvážená a chybná. Vláda preferuje pouze škrtý jako cestu k vyrovnaným státním rozpočtům místo nastartování hospodářského růstu. Pokud bude tento zákon schválen, přispěje ke zhoršení stavu chudoby a sociálního vyloučení v České republice. Snaha této koaliční vlády ušetřit státní finance je povýšena nad zájem o uchování sociálního smíru. Žádný zodpovědný poslanec nemůže podpořit škrtý sociálních transferů, které ohrožují občany České republiky, obzvláště v současné složité situaci nejen v České republice, ale v celé Evropě. Takzvaná reforma ignoruje rostoucí sociální problémy české společnosti. Proti tomuto návrhu vystupuje široká občanská i odborná veřejnost, Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky. Tento návrh zamítl Senát a tento návrh nemohu podpořit ani já.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a prosím nyní o slovo pana poslance Karla Černého.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená paní předsedkyně, vážený pane nepřítomný premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych přednesl několik připomínek k návrhu zákona o pomoci v hmotné nouzi, zákona o sociálních službách, zákona o státní sociální podpoře a dalších souvisejících zákonů, sněmovní tisk číslo 372, tedy k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek.

Převedení agendy pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na péči v rámci sjednocení výplaty všech nepojistných dávek sociální ochrany na jeden správní orgán. Nedá se souhlasit s centralizací výplat dávek a v souvislosti s tímto ani s centralizací státní správy v této oblasti, neboť snahou v rámci postupující reformy veřejné správy bylo naopak decentralizovat státní správu, to znamená zrušení okresních úřadů a vznik krajských úřadů. V souvislosti s touto centralizací budou nutné vysoké výdaje na přesun pracovníků, koupi budov, pronájem jiných prostor, úprav, software a podobně. Náklady uspořené v souvislosti se snížením počtu pracovníků by se vynaložily na úhradu výše uvedených výdajů. Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi, zpřísnění podmínek a využití příspěvků na péči a zkvalitnění sociální práce při zachování současného organizačního uspořádání by podle mého názoru mohly postačovat, a není tedy nutné provádět výše uvedenou reorganizaci.

Centralizace výplaty dávek pod jeden správní orgán si vyžádá nemalé náklady i na první fázi od 1. ledna 2012, kdy pracovníci převedení pod Úřad práce zůstanou fyzicky na dosavadních obecních úřadech v souvislosti s povinností stávajících obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a pověřených obecních úřadů strpět po dobu čtyřiašesti měsíců umístění zaměstnanců převedených administrativně a organizačně na krajské pobočky Úřadu práce a ministerstvo. Náklady související s centralizací výplaty dávek pod jeden úřad nejsou v návrhu vůbec identifikovány a vyčísleny – oblast informačních technologií, jednotný informační systém, veškeré provozní náklady a administrace systému. Odhad je přitom 5 až 7 miliard korun. K dosažení cílového stavu sjednocení dávkových systémů bude nezbytné vynaložit nemalé náklady na nové prostory, stavební úpravy, zasíťování objektů, vybavení pracovních míst nezbytným nábytkem a podobně.

Stávající zaměstnavatelé vynakládají nemalé částky na vzdělávání úředníků. Nezanedbatelné je jistě i zohlednění částek, které byly v souvislosti s předchozí reformou veřejné správy asi před deseti lety

postupně vloženy obecními úřady do vytvoření stávajících pracovišť, a tyto vynaložené náklady se nepochybně ještě nevrátily. Tyto jednotlivé aspekty nebyly brány v úvahu a jednotlivé uvedené náklady vynaložené v minulosti obcemi i samosprávné působnosti a náklady, které na zřízení nových pracovišť vynaloží stát, vůbec nejsou vyčísleny, přičemž bez nich v podstatě nelze ekonomický dopad plánované reformy objektivně vyhodnotit.

V první fázi pro období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2013, kdy je uložena zákonná povinnost stávajícím úředníkům strpět pracovníky převedené na úřady práce, příjemce dávky nebude skutečně obslužen na jednom místě, ale na stejných pracovištích jako dosud, pouze dostane jednu výplatu za všechny dávky.

Úprava nároků na jednotlivé dávky pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na péči zaměřená na zjednodušení řízení, zpřísnění podmínek pro využívání dávek, zpřesnění pojmů a na zrušení některých ustanovení, jejichž realizace je administrativně náročná a neefektivní. Převážná část změn vedoucích k úsporám, zacílenosti a účelnosti dávek a zlepšení kvality práce orgánů pověřených výkonem státní správy tak, jak jsou dány cíle sociální reformy, může být realizována v rámci zachování stávající struktury institucí, především prostřednictvím legislativních změn, kdy jednotlivé orgány již řadu let na nutnost legislativních změn dosavadní práce úpravy směřují k úspoře vynakládaných prostředků na jednotlivé dávky upozorňují. (?) Při současné ekonomické situaci státu by nepochybně bylo vhodné zvolit úspornější řešení a připojení systému realizovat softwarově, kdy i při zachování stávajícího stavu bez změny orgánů poskytujících dávky by bylo dosaženo jedné výplaty příjemců dávek ze všech systémů.

Navrhovaná reforma vychází mimo jiné i z mylného předpokladu, kdy v důvodové zprávě uvádí přehled nepojistných systémů, když zahrnuje i pasivní politiku zaměstnanosti. Ta však představuje podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci, což (jsou) jednoznačně dávky spadající do pojistného systému financovaného pojistným z příspěvků na státní politiku zaměstnanosti, což je součást sociálního pojištění. Fakticky tak v současnosti obecní úřady nemají působnost pouze v jedné části nepojistného systému, a to systému státní sociální podpory. Jako méně náročné řešení po všech stránkách se pak jeví přenesení působnosti na úsek státní sociální podpory než přenášení působnosti v rámci všech ostatních systémů z obcí na úřady práce. Ostatně systém státní sociální podpory již v minulosti byl na obce převeden a po počátečních drobných komplikacích fungoval bez problémů.

K delimitaci úředníků. Nejsou dořešeny skutečné počty delimitovaných úředníků ve vazbě na proklamované snížení administrativní zátěže. Je pak tedy pravděpodobné, že s agendami by nepřecházeli všichni stávající pracovníci dotčených agend. Dnes se oficiálně hovoří o propouštění 2000

úředníků, když řada těchto pracovníků si doplnila potřebné požadované vysokoškolské vzdělání, aby bylo možné zajistit provádění těchto činností osobami s potřebnou kvalifikací. I když nově navrhovaná právní úprava přináší okleštění počtu dávek, ne ve všech případech se jedná o skutečné snížení administrativní náročnosti, spíše naopak, jako je tomu například u příspěvku na mobilitu, organizování veřejné služby apod.

K odnímání kompetencí územním samosprávným celkům na úseku sociálních věcí. Odnímání kompetencí obecním úřadům, obcím druhého a třetího typu, magistrátům a krajským úřadům a jejich centralizace pod jeden správní úřad je proti principům předchozí reformy veřejné správy, která byla započata v roce 1991, jejímž cílem byla decentralizace a dekoncentrace výkonu státní správy a přiblížení občanům. Jde tak o krok zpět ve vývoji zabezpečení výkonu státní správy, to je převedení kompetencí zpět na státní instituce řízení z centra, a tudíž dojde k oddálení od občana.

Připomínku mám i k odnětí agendy rozhodování o dávkách pomoci v hmotné nouzi, příspěvku na péči a dávkách sociální péče pro osoby se zdravotním postižením územním samosprávným celkům, které je dosud měly svěřené v rámci přenesené působnosti – obecní úřady obcí s rozšířenou působností a pověřené obecní úřady v prvním stupni a krajské úřady jako odvolací orgány. Navrhují ponechat krajským úřadům agendu odvolací řízení na úseku dávek pomoci v hmotné nouzi, příspěvku na péči, dávek sociální péče pro zdravotně postižené občany a dávek státní sociální podpory. Domnívám se, že stávající model rozdělení kompetencí se osvědčil a že neexistují racionální důvody pro jeho změnu.

Předložený návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek, sice ve svých přechodných ustanoveních upravuje delimitaci úředníků plnících úkoly v oblasti dávek pomoci v hmotné nouzi, příspěvků na péči v oblasti sociální péče pro těžce zdravotně postižené občany a stejně tak na úseku inspekcí sociálních služeb, nicméně odnětí těchto kompetencí popírá pilíře reformy –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, uplynul váš čas. (Poslanec Černý: Děkuji.) Děkuji vám. Nyní bude hovořit paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, pěkné odpoledne, podruhé dnes. Dovoluji si znovu vystoupit k sněmovnímu tisku 315 bod 89, k vládnímu návrhu zákona v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí.

Jak jsem již uvedla ve svém předcházejícím vystoupení, zodpovědný

poslanec nemůže podpořit škrty sociálních transferů ohrožujících občany České republiky v dnešní složité době bez možnosti variant a nabídky možností spoluutváření prostředí k důstojnému životu. V této souvislosti se plně ztotožňuji s pozicí Senátu, navržený zákon zamítnout. V tomto názoru jsem byla utvrzena také velkým množstvím dopisů a mailů občanů.

Dovolte mi tlumočit zde také názor Českomoravské konfederace odborových svazů k tomuto návrhu zákona. Českomoravská konfederace odborových svazů se důrazně ohradila proti způsobu projednávání tak zásadního a rozsáhlého materiálu, který zasahuje téměř do celé oblasti sociálního zabezpečení a významně ovlivní sociální situaci většiny obyvatelstva. Nejsou přesvědčeni, že projednávání těchto závažných návrhů s rozsáhlými dopady na zaměstnance a občany bylo správné. Vymezený čas neumožňoval návrhy zvážit tak, aby bylo hledáno optimální řešení ve vzájemné komunikaci předkladatele a připomínkových míst, což zvyšuje riziko pochybení s dalekosáhlými a často i dlouhodobými dopady, což rozhodně obzvláště v současné době, ale ani v nejbližší budoucnosti nepřispívá k soudržnosti společnosti.

Návrh zákona předpokládá výrazné změny v oblasti nemocenského pojištění, poskytování náhrady mzdy v době pracovní neschopnosti, nezaměstnanosti, dávkách státní sociální podpory i příspěvku na péči. Hlavní problém spatřuje Českomoravský odborový svaz v tom, že se těmito návrhy sleduje pouze úspora prostředků ve veřejných rozpočtech, realizovaná však na úkor nejzranitelnějších skupin obyvatelstva, jakými jsou dlouhodobě nemocní, rodiny s dětmi s nejnižšími příjmy, nezaměstnaní či osoby závislé na péči dalších osob. Při tak zásadních změnách je nutno provést důkladnou analýzu dopadů návrhů na životní úroveň zaměstnanců, rodin s dětmi i dalších dotčených sociálních skupin, kterou v důvodové zprávě nenacházíme.

Vláda ve svém programovém prohlášení proklamovala, že krátit sociální dávky bude sociálně citlivým způsobem. Českomoravský odborový svaz opatření, která se zásadně dotknou těch nejohroženějších skupin obyvatelstva, za sociálně citlivá nepovažuje a odmítá řešit problémy státního rozpočtu cestou úspor na těch nejohroženějších osobách.

Nemocenská se navrhuje poskytovat ve výši 60 % po celou dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti. Nejedná se však o opatření směřující k boji proti zneužívání nemocenské, neboť dopadne na dlouhodobě práce-neschopné osoby, jejichž pracovní neschopnost trvá déle než 30 kalendářních dnů. Toto opatření spolu se zvýšením regulačních poplatků za pobyt v nemocnici při hospitalizaci na 100 Kč za den pobytu se velmi citlivě dotkne dlouhodobě nemocných zaměstnanců. Navrhovaná opatření jsou zejména u této skupiny, která systém nezneužívá, asociální a pohrdají lidskou důstojností.

Dále návrh zákona předpokládá, že zaměstnavatel bude poskytovat náhradu mzdy po dobu 21 kalendářních dnů. Českomoravská konfederace odborových svazů však pokládá stávajících 14 kalendářních dnů za maximálně únosnou dobu, po kterou může zaměstnavatel poskytovat náhradu mzdy svým zaměstnancům v době dočasné pracovní neschopnosti.

(Reakce hlasitý hovor v sále:) Já nevím, paní předsedající, jestli nebude chtít pan předseda klubu ODS poradu pro jejich klub.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně, nic takového nemám avizováno, takže určitě můžete pokračovat.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji. Podle jejích zkušeností již stávající praxe vede k tomu, že zaměstnanci řeší svoji nemoc čerpáním dovolené či jiného pracovního volna. Prodloužením této doby, byť dočasně, na období 2011 až 2013 by byli zaměstnanci vystaveni dalšímu tlaku ze strany zaměstnavatelů, zvláště pokud jim má být zachován odvod pojistného na stávající úrovni a nepředpokládá se zachování refundace poloviny vyplacené náhrady mzdy z veřejného systému ve stávajícím rozsahu. Návrh rovněž zcela zásadním způsobem devaluje pojistný princip, který byl určující při koncipování nového zákona o nemocenském pojištění. Je nepochybné, že větší část celkového počtu případů dočasné pracovní neschopnosti připadá na takzvané krátkodobé pracovní neschopnosti, přičemž hmotné zajištění zaměstnanců po dobu těchto krátkodobých pracovních neschopností není již v současné době kryto z pojistného, ale z prostředků zaměstnanců a zaměstnavatelů. Návrh na rozšíření doby poskytování náhrady mzdy po dobu dočasné pracovní neschopnosti tuto situaci ještě prohloubí. Českomoravský odborový svaz proto s návrhem zásadně nesouhlasí.

Obdobný charakter má i rušení či omezování sociálního příplatku. Sociálním příplatkem stát pomáhá rodinám s nejnižšími příjmy krýt náklady spojené se zabezpečováním potřeb jejich nezaopatřených dětí. Účelem této dávky je zvýšení příjmu rodinám s dětmi, které se nacházejí v pásmu nad hranicí životního minima, a chrání tyto rodiny, aby se nepropadly pod hranici hmotné nouze. I díky tomuto příplatku patří Česká republika mezi země s nejnižší úrovní chudoby. Mimoto umožňuje sociální příplatek pomoci řešit některé sociální situace, které znamenají pro rodinu značnou finanční zátěž. Například zdravotní postižení dítěte či rodiče, děti studující na střední nebo vysoké škole, osamělost rodiče a podobně. Zrušením sociálního příplatku by tak stát vědomě tyto rodiny vystavil nebezpečí propadu do chudoby. K jakémukoliv zrušení, omezení sociálního příplatku by měla být současně doložena řádná analýza dokumentující dopady na

nízkopříjmové rodiny s dětmi, či posouzení možných dopadů ohrožení chudobou.

Za obdobně necitlivé opatření stejně tak pokládají i návrh na změnu podmínek u porodného. Omezením této dávky na narození prvního dítěte a zavedením hranice pro nárok na dávku ve výši 2,4násobku životního minima se z jeho výplaty vyloučí značná část rodičů. Podle odhadů vznikne nárok pouze těm rodičům, jejichž hrubá mzda, pokud oba před narozením dítěte pracovali, nepřesáhla zhruba 9 500 korun měsíčně... (Premiér hovoří s předsedou klubu ODS.)

Mohu pokračovat?

Porodné se tak v podstatě stane chudinskou dávkou a zcela jednoznačně ztratí charakter podpory porodnosti, přičemž negativní dopady vzhledem k demografickému vývoji budou dlouhodobé. Navíc stát bude takto podporovat pouze narození prvního dítěte, což negativní populační vývoj může ještě prohloubit. Navržené testování příjmů pro vznik nároku na porodné si navíc vyžádá dodatečné administrativní náklady.

Vzhledem k apelům občanů, odmítavému stanovisku Českomoravského odborového svazu i Senátu tento zákon nemohu podpořit.

Děkuji všem, kteří zachovali aspoň trošku úcty a slušnosti a poslouchali projev. A na ty, kteří neposlouchali, tak bohužel na ty se bude muset obrátit paní předsedkyně Sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Prosím nyní pana poslance Karla Černého, který je dalším přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji abych přednesl několik připomínek k návrhu zákona, kterým se mění zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk 315.

Návrh zákona byl předložen v návaznosti na nález Ústavního soudu z března tohoto roku vydaný na návrh skupiny poslanců České strany sociálně demokratické, kterým byl uplynutím dne 31. prosince 2011 zrušen zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, a to z důvodu procedurálních pochybení při přijímání tohoto zákona, to znamená zneužití institutu stavu legislativní nouze. Podle nálezu Ústavního soudu, nebude-li do okamžiku nabytí vykonatelnosti derogačního výroku tohoto nálezu přijata nová úprava, obživne dnem 1. ledna 2012 úprava obsažená

v právním řádu přede dnem účinnosti zákona č. 347/2010 Sb., to je úprava platná do konce roku 2010.

Podle vlády trvají nadále důvody, pro které byl zákon č. 347/2010 Sb. s účinností od 1. ledna 2011 přijat, a opatření, která zákon přinesl, jsou nadále potřebná. Proto vláda navrhuje přijmout tato opatření znovu. V opatřeních původně obsažených v zákonu č. 347/2010 Sb. se přitom navrhuje nově jen několik nezbytných dílčích úprav vyplývajících zejména ze skutečnosti, že některé zákony, jejichž novely jsou obsaženy v zákoně č. 347/2010 Sb., byly v uplynulém období novelizovány jinými právními předpisy.

Návrh zákona obsahuje tato opatření:

V zákoně o nemocenském pojištění zachovat pro roky 2012 a 2013 poskytování nemocenského od 22. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Trvale ponechat právní úpravu denní výše nemocenského na 60 % denního vyměřovacího základu. Ponechání opatření v nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných, tedy vyloučení zpětné účasti na nemocenském pojištění a vyžadování čekací doby ve všech případech.

V zákoně o pojistném na sociální zabezpečení zachovat sazbu pro odvod pojistného na sociální zabezpečení pro zaměstnavatele ve výši 25 %. Ponechat úpravu ve vztahu k možnosti odečtu poloviny náhrady mzdy poskytnuté za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény u zaměstnanců se zdravotním postižením. Zachovat, aby se do systému takzvaného pojištění mohli i nadále přihlásit zaměstnavatelé zaměstnávající nejvýše 25 zaměstnanců. Zachovat existenci maximálního vyměřovacího základu pro pojistné a sazbu pojistného na nemocenské pojištění u osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnanců. Zachovat vazbu vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění, na vyměřovací základ pro pojistné nebo nemocenské pojištění.

V zákoníku práce zachovat přechodné prodloužení období, v němž při dočasné pracovní neschopnosti či karanténě nejsou pojištěnci zabezpečeni nemocenským z nemocenského pojištění, ale formou náhrady mzdy, platu či odměny z dohody o pracovní činnosti, popřípadě sníženým platem nebo sníženou odměnou poskytovanou zaměstnavateli. Posílení a zvýšení účinnosti kontrolní činnosti zaměřené na zneužívání dohod o provedení práce. Zachování opatření v oblasti odměňování zaměstnanců.

V zákoně o státní sociální podpoře snížení celkové vyplacené částky u čtyřleté varianty rodičovského příspěvku změnou termínu provedení volby. Zachování vypuštění úpravy sociálního příplatku. Zachování omezení nároku na porodné jen u prvorodičky s příjmem rodiny do 2,4násobku životního minima.

V zákoně o zaměstnanosti zachování právní úpravy ve smyslu větší regulace činnosti agentur práce, rozšíření důvodů pro odejmutí povolení ke zprostředkování zaměstnání, povinné pojištění agentur práce. Vyloučení možnosti souběhu pobírání podpory v nezaměstnanosti a výkonu nekolidujícího zaměstnání. Zachování snížení procentní sazby podpory v nezaměstnanosti v případě uchazečů, kteří předchozí zaměstnání bez vážného důvodu ukončili sami nebo dohodou se zaměstnavatelem na 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu. Zachování podmínek poskytování podpory v nezaměstnanosti v tom smyslu, že se podpora poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného nebo odchodného, které přísluší uchazeči o zaměstnání. Zachovává se překlenovací příspěvek, který může být na základě dohody poskytnut osobě samostatně výdělečně činné, pokud přestane být uchazečem o zaměstnání.

V zákoně o sociálních službách zachování příspěvku na péči ve stupni 1 – lehká závislost u osob starších 18 let ve výši 800 korun měsíčně. Zachování zrušení způsobu výplaty příspěvku na péči zčásti nepeněžní formou. Zachování úpravy vztahu správního orgánu, který rozhoduje o příspěvku na péči a orgánu lékařské posudkové služby, který posuzuje stupeň závislosti.

V zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení zachovat reakci na prodloužení doby poskytování náhrady mzdy při pracovní neschopnosti. Zachovat povinnost orgánu sociálního zabezpečení, který posuzuje zdravotní stav účastníka řízení, zasílat správnímu orgánu, který vede řízení, komplexní posudek včetně údajů o zdravotním stavu.

V zákoně o důchodovém pojištění zachovat vazbu účasti osob samostatně výdělečně činných na důchodovém pojištění z účasti na nemocenském pojištění.

Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda v tomto návrhu předložila celou řadu necitlivých sociálních škrtů. Navrhovaná opatření jsou nevyvážená a především chybná, pokud vláda preferuje jenom škrt místo nastartování hospodářského růstu. Tímto opatřením česká vláda sama ohrožuje i své vlastní cíle uvedené v Národním programu reformy ČR 2011 v kapitole Sociální začleňování a snižování chudoby. Proto návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk 315, to znamená škrt ohrožující občany ČR, nemohu podpořit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Černému. Nyní dostane slovo pan kolega Václav Neubauer. Prosím, pane

poslanče. – Pardon, ještě s přednostním právem mě žádal o slovo pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře. Omlouvám se vám.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, a bych se krátce vyjádřil k tomu bloku vystoupení, která se týkala resortu práce a sociálních věcí, a odkazuji i na včerejší diskusi, kde řada z přednesených témat již byla diskutována, a také předesuším, že se nebudu vyjadřovat k encyklopedickým výčtům toho, co obsahují jednotlivé návrhy a jednotlivá ustanovení návrhů.

Co se týká úsporných opatření, tak tam jenom připomenu znovu, že se jedná o procedurální záležitost. Vzhledem k tomu, že Ústavní soud ukončil účinnost těchto opatření k 31. 12. 2011, nejedná se tedy o žádná nová opatření, proto si také nemyslím, že je tu třeba se věcně zabývat například stanoviskem Českomoravské konfederace odborových svazů z podzimu roku 2010, protože to skutečně není otázkou, která by byla aktuální.

Co se týká zmíněného příspěvku na péči a jeho výši, tak já musím zdůraznit to slovo příspěvek. Samozřejmě není bohužel ambicí, ani nemůže být ambicí, aby příspěvek na péči byl kompenzací veškerých výdajů, které jsou potřeba v sociální oblasti. To prostě není možné a je to realita a je potřeba to takto říci.

Co se týká jednotného výplatního místa, padl tady názor, že lepší by bylo sjednotit výplatu dávek na obcích. Ano, byla to jedna z variant, která byla posuzována již před několika lety. Toto posuzování bylo aktualizováno. Z několika variant, kdy jedna z nich bylo právě sjednocení výplatního místa na obcích, tak z analýzy naprosto jednoznačně vyšlo, že nejvýhodnější, nejvhodnější variantou je sloučení výplatního místa na úřady práce.

Co se týká nákladů na software, tak chci upozornit na to, že pokud tady bylo řečeno, že náklady na úpravu softwaru budou 5 až 7 mld. korun, tak je to naprosto nepřiměřené číslo. Chci znovu upozornit na to, co už jsem říkal včera, že software, na kterém dnes zpracovávají pracovníci obcí dávky hmotné nouze a dávky pro osoby se zdravotním postižením, je majetkem Ministerstva práce a sociálních věcí. Tedy na tom se nic nemění a tento software bude aktualizován průběžně, tak jak je aktualizován každý rok při parametrických změnách systému hmotné nouze nebo systému státní sociální podpory.

Co se týká příspěvku na mobilitu, tak to sice není předmětem žádného projednávaného tisku, protože tato předloha již byla schválena Senátem, podepsána prezidentem a je součástí platného právního řádu, ale pro ucelenou informaci jenom musím tady protestovat proti tomu, že u příspěvku na mobilitu by se zvyšovala administrativní náročnost. Já si opravdu

neumím představit, jak sjednocením čtyř dávek do jedné a sjednocením výše dávek do jedné by se mohla zvýšit administrativní náročnost.

Co se týká přiblížení občanům, bylo tady řečeno, že sjednocením výplat do jednotného výplatního místa dojde k oddálení služby občanům. Na to jsou argumentem jednoduchá čísla. Dnes například dávky pro osoby zdravotně postižené se vyplácejí na 227 místech, od 1. ledna se budou tyto agendy vykonávat na 420 místech. Pokud toto někdo prohlašuje za oddálení služby občanům, tak potom mohu jenom pokrčit rameny.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Byla mi doručena omluva – omlouvá se dnes od 15.40 a případně i zítra pan poslanec Jiří Koskuba.

Prosím nyní o slovo pana poslance Václava Neubauera.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji, vážená předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, chci krátce pohovořit také k bodu 89, sněmovnímu tisku 315.

Úvodem svého vystoupení bych chtěl připomenout, že celkové klima ve společnosti jednoznačně naznačuje neklid, a o tomto jevu výstižně pohovořil ve svém projevu 28. října letošního roku i prezident naší republiky pan Václav Klaus. Položme si otázku, k jakému výsledku tento společenský neklid a jakási v uvozovkách blbá nálada, připomenu-li slova exprezidenta Václava Havla, může s vysokou pravděpodobností vést. Ano, může to vést k celkovému zborcení velmi křehkého, a připustíme, i stále křehčího sociálního smíru v naší společnosti. To není hypotetický scénář, nýbrž velmi tvrdá realita, od níž nejsme tak vzdáleni. A proto bych se ve svém vystoupení vrátil k úsporným opatřením Ministerstva práce a sociálních věcí, tak jak jsou v jednotlivých souvisejících zákonech rozpracována a zčásti aplikována.

Ano, není pochyb o tom, že je třeba nastolit pevný režim v úsporách všeho druhu, neboť zadlužování naší republiky je pochopitelně reálnou hrozbou pro další generace. Ale rozpočtových úspor, resp. zlepšení vybalancování rozpočtových výdajů a výnosů, lze docílit nejen bezhlavými škrty prostředků na sociální podporu všeho druhu, ale spíše kombinací sice důvodných škrťů, ale též dalšími omezeními a opatřeními. Mám na mysli redukci zbytečných duplicít ve státní správě, omezení neustálé reorganizace fungujících prvků státní správy a takřkajíc rozladování již existujících zaběhnutých a funkčních úřadů nebo progresivní zdanění nejvýše příjmových skupin. Jenom příkladmo uvedu poměrně nepochopitelný postup v oblasti již koalicí schválené koncentrace finančních úřadů, kdy při možném nárůstu nezaměstnanosti v době postupující finanční a

hospodářské krize se okresní pobočky degradují na tzv. kontaktní místa s následným výrazným omezením počtu pracovníků a těžiště činnosti finančních úřadů má být nyní na krajských pobočkách a na generálním ředitelství v Praze. Je to snad příkladem přiblížení státní správy lidem, a to zrovna ve velmi choulostivém okruhu potřebné a bezpochyby nutné státní regulace zaměstnanosti? Jistě nikoliv!

Posláním sociální demokracie bylo a vždy bude snažit se všemi dostupnými prostředky učinit život většiny občanů našeho státu z hlediska zajištění nejen sociálních jistot alespoň snesitelným a pokud možno také spravedlivým z hlediska republikového přerozdělování zdrojů. V oblasti sociální bohužel právě tento přístup pravicová koalice necitlivě odmítá, aniž by byla o této problematice ochotna diskutovat. Ve svých důsledcích to může vést – a patrně také povede – k prohlubování rozdílů mezi bohatými a chudými, takže nejen že se můžeme pasivním přístupem k této problematice vědomě podílet na tomto stavu, ale také svou laxností přispívat k definitivní ztrátě již výše zmíněného sociálního smíru. Jak začátky porušení takového smíru vypadají v praxi, vidíme nyní aktuálně na různých místech světa. Také proto ve svém vystoupení hodlám poukázat na některé dle názoru sociální demokracie nevhodně koncipované zákony, které Senát vrátil Poslanecké sněmovně k přepracování nebo k projednání.

Nyní k úsporným opatřením. Změny v zákoně o nemocenském pojištění. Návrh zákona byl předložen v návaznosti na nález Ústavního soudu ČR spisové značky Ústavního soudu 55/10, který byl vyhlášen 14. března 2011 a kterým se uplynutím dne 31. 12. 2011 zrušuje onen sporný zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění které zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, a to z důvodu procedurálních pochybení při přijímání tohoto zákona. Podle tohoto nálezu Ústavního soudu nebude-li do okamžiku nabytí účinnosti derogačního výroku tohoto nálezu přijata nová úprava, obživne dnem 1. ledna 2012 úprava obsažená v právním řádu přede dnem účinnosti zákona 347/2010 Sb. zrušeného tímto nálezem.

Podívejme se, o co v podstatných rysech v tomto zákoně jde. Podle mého soudu totiž jde o podstatnou redukci části sociálních jistot občanů, a proto a právě proto by tento zákon měl být zásadně přepracován, neboť nejde o trapné pochybení při jeho schvalování, jak rozhodl Ústavní soud, nýbrž i o jeho věcnou protisociální náplň obsahovou.

Rozhodně je třeba odmítnout návrh v tom směru, že dle úprav zákona o nemocenském pojištění má být placeno nemocenské až od 22. dne trvání pracovní neschopnosti, tedy aby zaměstnavatelé platili nemocenské po dobu prvních tří týdnů pracovní neschopnosti. Myslím si, že je třeba vrácení úpravy nemocenského již od 15. kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti, neboť návrh zákona přesunuje na tíži zaměstnavatelů

další finanční povinnost, takže v některých případech, zejména u malých podniků, může způsobit zásadní porušení finanční rovnováhy onoho známého cash flow, neboť při onemocnění většího počtu pracovníků např. v době epidemie přicházejí tyto podniky o stabilní výrobní výkonnost a navíc je to stojí další finanční prostředky na nemocenském až na dobu 22 dní. Že by to tyto drobné podniky vedlo právě k soustavnému provádění kontrol dodržování léčebného režimu a tím k odhalování případů tzv. zdravých nemocných, je iluzorní, neboť tyto podniky k tomu nejsou uzpůsobeny, nemají totiž ani potřebný kontrolní aparát ani kontrolou pověřeného pracovníka. Jedná se tedy o opatření, které sice může státní pokladně ulehčit o 1,8 mld. korun, a právě o tyto prostředky připraví podnikatele, zejména drobné a střední, kteří dosud jsou a měli by i pro budoucno být motorem ekonomiky státu.

Při současné situaci zvyšování ceny energie všeho druhu, ceny léků, nákladů na pobyt v nemocnici atd. se jeví jako zcela asociální opatření ponechat sazbu nemocenského trvale na 60 % denního vyměřovacího základu, když až do prosince 2009 byla procentní výše odstupňována podle délky trvání pracovní neschopnosti. Takový postup je asociální z hlediska druhu a závažnosti jednotlivých onemocnění, neboť po uplynutí 30. dne nemoci lze s vysokou pravděpodobností určit u většiny onemocnění jejich další průběh, a tedy pro případ, že zřejmě půjde o vážnější a dlouhodobější onemocnění, bylo by správné procento nemocenské z vyměřovacího základu po uplynutí této doby zvýšit tak, jak tomu bylo před rokem 2010, tedy 66 % a 72 %. Takový postup, tedy ponechání nemocenské na úrovni 60 % po celou dobu trvání pracovní neschopnosti, je zcela asociální i z pohledu současného bleskového nárůstu úhrad za léky a lékařskou péči, jak jsme toho svědky při pokračování málo ohleduplné reformy zdravotnictví.

Změna v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení. Tady stále je pod veřejnou kritikou skutečnost, že podniky dosud fungují jako významní zaměstnavatelé. Jsou přitom zatěžovány nejrůznějšími druhy odvodů a daní. Významným odvodem je též odvod pojistného na sociální zabezpečení pro zaměstnavatele, který je navrhován ve výši 25 %, ačkoli podle právního stavu platného před přijetím zákona 347/2010 se mělo pojistné u zaměstnavatelů snížit na 24,1 %. Navrhují, aby toto snížení pojistného bylo promítnuto do projednávaného zákona ve výši 24,1 %, což poněkud zlepší obtížnou situaci zaměstnavatelů, zejména existující při úhradě výplaty náhrady mzdy zaměstnancům z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, a to právě i po dobu prvních tří týdnů, která je z hlediska objemu výplaty náhrad nejvýznamnější. Tento návrh, je-li bilance výnosů a nákladů předložená předkladatelem zákona správná, umožní zaměstnavatelům bezpečnější krytí nákladů na náhrady mzdy v případě zvýšené pracovní

neschopnosti oproti průměru v případě výskytu epidemie a podobně. Připomínám, že podle právního stavu před přijetím zákona č. 347/2010 se od 1. ledna 2011 mělo u zaměstnavatelů snížit pojistné na 24,1 %. Takovou sazbu již dříve zákonem deklarovanou považuji za přijatelnou, a proto by bylo nejen vhodné, ale krajně nutné o této změně zákona jednat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Prosím nyní o slovo pana poslance Jana Látku. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi seznámit vás s dopadem změn zákona 108/2006 Sb., sněmovní tisk 372 na osoby s poruchou autistického spektra, dále jen PAS.

Za prvé. Příspěvek na zvláštní pomůcky. V návrhu zákona jsou pro příspěvek na zvláštní pomůcky ošetřena zdravotní postižení pohybového ústrojí, sluchového ústrojí, zrakového ústrojí, s omezením na pořízení motorového vozidla je zmíněno pouze zdravotní postižení s těžkou nebo hlubokou mentální retardací. U zmiňovaných postižení se musí jednat o vadu těžkou, a tato těžká postižení jsou dále specifikována.

Alternativní komunikace. Zdravotní indikace k získání příspěvku na zvláštní pomůcky však zcela vylučuje početnou skupinu jiných zdravotních postižení, která neumožňuje integraci do společnosti bez možnosti využití specifických pomůcek. V případě osob s autismem jde o výpočetní techniku, která slouží ke komunikaci a k dalším využitím, pomáhá hendikep vyrovnat. Jedná se o alternativní komunikaci a využívá ji přibližně 90 % takto postižených osob.

Autismus je jednou z nejzávažnějších poruch dětského mentálního vývoje a jedná se o vrozenou poruchu některých mozkových funkcí. Porucha vzniká na neurobiologickém podkladě, jehož důsledkem je, že dítě dobře nerozumí tomu, co vidí, slyší a prožívá. Duševní vývoj dítěte je díky tomuto hendikepu narušen hlavně v oblasti komunikace, sociální interakce a představitivosti. Autismus je porucha, která zasahuje člověka v základních věcech, o které se naše bytí opírá. Vnímání člověka s touto poruchou je odlišné, zpracování informací probíhá zcela v jiných rovinách, není možné najít účinnou pomoc, a to z toho důvodu, že nejsme schopni zcela přesně odhalit myšlenkové pochody člověka trpícího PAS. Není možné najít pravidla platná pro všechny a pro všechno, neboť na světě nejsou dva totožní lidé s tímto hendikepem a do událostí zasahuje mnoho proměnných. Vycházíme jen z určitých obecných předpokladů a snažíme se jim vybavení těmito informacemi pomoci se orientovat ve světě, který je pro ně v mnohých ohledech nečitelný. Nikdy však nelze dopředu odhad-

nout, kdy a v čem bude člověk postižený autismem potřebovat pomoc. Na co alespoň, který má průměrný intelekt, je potřeba je do života připravit.

To však mluvíme o osobám postižených autismem, které mají inteligenci zachovanou. Ti, kteří mají jakoukoli mentální retardaci, potřebují pomoc neustálou, neboť se bez ní neobejdou. Nejsou schopni domyslet důsledky svého chování. Pokud nejsme zasaženi PAS, tak při plánování našich příštích kroků vycházíme vždy ze svobody informací, které jsme díky výjimečné práci našeho mozku schopni pružně vyhodnotit a adekvátně na dané zareagovat. Tato schopnost autistům chybí. Navíc jejich hendikep prohlubuje i panika, úzkost, nízká frustrační tolerance. Jejich racionální myšlení bývá těmito okolnostmi zasaženo natolik, že ačkoliv mají například průměrný intelekt, okamžitě jejich schopnost v některých situacích klesá na úroveň člověka s těžkou mentální retardací. Jedině proto člověk nezasažený tímto postižením může, pokud zná úskalí, která PAS provází, účinně pomoci v životě osobě s tímto hendikepem. Není jiné kompenzační pomůcky.

Příspěvek na základní oblasti životních potřeb. Za prvé. Není patrné, podle jakých kritérií se posuzuje schopnost osoby tyto potřeby zvládat.

Za druhé. Mělo by být jasně stanoveno, co vše daná oblast deseti základních životních potřeb hodnotí. Je také nutno si uvědomit, že přivedení osoby trpící PAS k základním životním potřebám, tak jak jsou vymezeny v deseti oblastech, se nese přes řadu dalších potřeb, kde je nutná pomoc nebo dohled.

Za další. Obava o uznání potřeby pomoci, neznalost symptomatiky PAS posudkovými lékaři, zhodnocení zdravotního stavu žadatele během krátké návštěvy u posudkové komise, kde se postižení nemusí projevit, v posudku (nesroz.) zpráv od odborných ošetřujících lékařů, kteří postiženého znají a v čase sledují. Posudkový lékař hodnotící postiženého by měl mít praktickou zkušenost s těmito diagnózami a posudek vytvářel v součinnosti s odbornými ošetřujícími lékaři.

Za další. Oblast mobilita není postižením trpícím PAS uznávána, jenže převážná většina PAS musí mít průvodce.

Za další. Posuzování dětí se stejnými kritérii pro věk 1 až 18 je nemožné. Jiné nároky má dítě předškolní jako adolescent.

Za další. Není patrné, jakými kritérii se bude hodnotit u dětí 1 až 18 let, co je v normě a co je již odchylka vyžadující zvýšenou péči.

Za další. U dítěte s PAS je nutná častá intervence. Běžně užívané postupy nefungují. V tomto raném období se zavádí dítěti systém, bez něhož není schopno fungovat. Musí mu být někde někdo neustále nablízku nápomocen, aby získalo jistotu a mohlo se tak uklidněno rozvíjet. Jediná pomoc, jak zmírnit dopad diagnózy, je správný pedagogický přístup. Obtížnost péče o dítě s PAS je, ačkoliv je malé, i v tomto věku tedy nesmírně náročná psychicky i fyzicky. Mnoho rodin s dítětem s PAS se právě pod tlakem o-

kolností v tomto období rozpadá. Zpočátku dítě v podstatě jen křičí, neboť jej obklopuje chaos, kterému nerozumí, což pečujícího značně psychicky vyčerpává. Zavedení neměnného řádu je postupné, ale velmi pomalu se seznamuje s fungováním zavedených postupů a to jej uklidňuje. Teprve když je klidné, je schopno, pokud mu to intelekt dovolí, vstřebávat informace, osvojovat si nové dovednosti. Tato extrémně náročná péče nebyla v minulosti zahrnuta do hodnocení a není zřejmé, zda se odrazí v novém hodnoticím systému.

Závěrem snad jen to, že všechny tyto záležitosti a ještě mnohé další předkládaný zákon, sněmovní tisk 372, neřeší, a proto nebudu hlasovat pro jeho schválení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Látkovi. Paní poslankyně Lenka Kohoutová, faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych jenom svému předřečníkovi chtěla ve slušném říci, že toto se týká především sněmovního tisku, který je o dávkách pro osoby se zdravotním postižením a který již Senát schválil. Čili prostřednictvím paní předsedkyně bych ráda vzkázala panu poslanci, že jednáme – že o tomto sněmovním tisku zpět již nejednáme.

Co se týká lidí s autismem nebo dětí s autismem, osob s autismem, tak je to tak, že proto jsme změnili ten systém posuzování, abychom byli spravedliví, abychom skutečně uměli posoudit to, co je potřebné pro člověka v jeho daném prostředí, a pro to všechno jsme to, když jsme se dohadovali o sociální reformě, tak jsme se dohodli na tom, že uděláme zpřesňující vyhlášku. A pro informaci, prostřednictvím paní předsedající panu poslanci bych ráda vzkázala, že toto je právě ve vnějším připomínkovém řízení, a pokud ji pan poslanec nezná, ráda ho s ní seznámím, protože právě na těch připomínkách teď s ostatními kolegy my pracujeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní je přihlášen pan poslanec Neubauer. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Neubauer: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já si krátce dovolím dokončit předcházející vstup a poté bych se věnoval sněmovnímu tisku 412.

Úsporná opatření MPSV v této oblasti počítají se zachováním omezení nároku na porodné jen na prvorodičky s nízkým příjmem v rodině. Jestliže totiž náleží porodné pouze prvorodičkám, jejichž rodina má příjem nižší, než je celostátní průměrný příjem, to je nižší než 2,4násobek životního minima, a to ve výši 13 tisíc korun, resp. 19 500 korun u dvojčat a víceročet, je

taková úprava rovněž asociální a jde přímo proti záměrům zamezit vymírání českého národa. Jestliže totiž Rusko či Malajsie, popřípadě některé africké státy vedou diskusi o tom, kdy se narodil občan s označením číslovkou pořadí sedmé miliardy, v České republice je tato situace odlišná. Kdyby naši populaci nepodrželi vietnamští a romští obyvatelé, ještě rychleji bychom směřovali k vymření celého národa.

Opatření MPSV dále původně potvrdilo zachování právní úpravy ve smyslu větší regulace činnosti agentur práce, rozšíření důvodů pro odejmutí povolení ke zprostředkování zaměstnání a zavedení povinného pojištění agentur. Ale věci se mají zřejmě také jinak. Senát 13. 10. 2011 zamítl, podle mého názoru oprávněně, návrh zákona o zaměstnanosti. Zákon se dlouze projednával, ale z tohoto projednávání nakonec zřetelně vyplynulo, že ze strany ČSSD nejde o kritiku zákona za každou cenu. Tento zákon mimo jiné směřuje k podpoře privatizace zprostředkování práce.

A nyní bych se věnoval důchodovému spoření jako jednomu ze zásadních zákonů o reformě důchodového systému jako celku, kterou Československá strana sociálně demokratická považuje za problematickou. Jak mnohokrát zaznělo, právě onen druhý fondový důchodový pilíř, jehož vytvoření vláda schválila formou vytyčení hlavních principů pokračování důchodové reformy ze dne 6. dubna 2011 jako zcela novou koncepci právní úpravy, je důvodně předmětem živých diskusí. Jsou zde pro tvorbu druhého pilíře uváděny demografické argumenty, např. nárůst počtu důchodců o 80 tisíc za poslední tři roky a další, a je poukazováno na to, že pokud deficit mezi příjmy a výdaji se v dosud existujícím průběžném systému dostal mimo bilanční rovnováhu v roce 2008 a do deficitu 35 miliard v roce 2010, bude se tato situace postupně zhoršovat až na 1 % hrubého domácího produktu a později po roce 2030 až na 4 % HDP.

Výtky směřující proti vytvoření druhého pilíře na základě dobrovolného vstupu pojištěnce jsou opodstatněny nejen právě proti této dobrovolnosti, kde po dobrovolném vstupu nebude výstup z druhého pilíře umožněn, takže v okamžiku rozhodování pojištěnce nelze s vytvářením spořicí složky přesně kalkulovat, ale také z důvodu, a to zejména, s nakládáním s těmito prostředky. Investiční správu těchto prostředků ve fázi jejich akumulace budou provádět soukromé penzijní společnosti. Ty budou vykonávat činnost, která je velmi podobná činnosti investiční společnosti. A i kdyby stát desítky takových společností reguloval jakkoliv přísnými pravidly činností, jejich kontrola bude daleko složitější než v systému průběžném, a to i tehdy, kdyby se kontrolou a dohledem nad touto činností zabývala Česká národní banka, jak je ostatně navrhováno. Rizika lákadel finančního trhu nakonec povedou k diverzifikovanému investování finančních prostředků, a pokud bude špatné, budou tyto prostředky nenávratně ztraceny.

Jak bude organizována výplata důchodů při zavedení třípilířového systému? Výplatu důchodů z prvního pilíře bude provádět Česká správa sociálního zabezpečení, naopak důchod z druhého pilíře bude vyplácet životní pojišťovna. Další administrativní komplikace – zákon zakotvuje si- ce institut náležité obezřetnosti, ale máme zkušenosti, jak to v nedávné minulosti dopadlo právě s některými investičními fondy. Máme i zkušenosti se šikovností a vynalézavostí v uvozovkách některých subjektů hospodařících se svěřenými prostředky, kdy pouze nepatrným a téměř nepostřehnutelným překročením hranice zákona docilují ty nejlepší výsledky pro vlastní obohacení. Pokud se uskuteční penzijní reforma v intencích navrhovaného zákona, myslím, že se máme opravdu na co těšit, i když tvrzené a praxí potvrzené argumenty mne přesvědčují o tom, že zamítnutí novely zákona o důchodovém spoření Senátem bylo důvodné, a věřím, že se zákony reformující důchodový systém dočkají podstatných změn a úprav.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Prosím nyní pana kolegu Jana Látku, aby využil své možnosti vystoupit v rozpravě.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk 377, pro mne obsahuje řadu nepřijatelných opatření, kterými vláda sáhla k jednoduchému kroku a dostala se tak do pásma vysokého nastavení nepřímých daní.

Novela stanovuje, že pro příští rok se snížená sazba zvýší z 10 % na 14 %, v roce 2013 se pak obě sazby sjednotí na 17,5 %, přičemž se již dnes hovoří o jednotné sazbě 19 %, či dokonce 20 %. Vzhledem k tomu, že ještě koncem roku 2007 byla snížená sazba DPH 5 %, znamená toto sjednocení lépe řečeno zdražení některých komodit až o 15 %. Jedná se o potraviny, vodné a stočné, dodávku tepla, veřejnou dopravu, léky a léčiva, bytovou výstavbu, ubytovací a stravovací služby, dětské sedačky a pleny, vstupné na kulturní a sportovní akce, noviny, časopisy, či knihy.

Daňová politika jednotlivých států mimo jiné směřuje k hledání optimálního nastavení struktury daní, ve které by se klady jednotlivých daní násobily a záporny vzájemně eliminovaly. Je však samozřejmé, že aktuální struktura daní je ovlivněna i historickým vývojem, kulturními tradicemi, ale i ekonomickou vyspělostí. Sledujeme-li strukturu celkových daňových příjmů a vývoj jednotlivých položek v čase, ukazuje se, že ve všech vyspělých státech Evropské unie jsou negativa nepřímých daní vyvažována výrazně vyšší vahou daní z příjmu a majetku.

Je zřejmé, že velmi stručná analýza situace v oblasti DPH v EU zcela jasně vyvrací celou řadu mýtů, které se o DPH, o jejím působení a hlavně směřování již delší dobu šíří v České republice.

Za prvé. Nebývale tuhý život má v českém prostředí mnohokrát vyvrácený mýtus, že sjednocení sazeb DPH je evropský trend, ke kterému stejně bude muset dojít. Česká republika by proto neměla otálet a měla by provést toto sjednocení v co nejkratší době. Z pohledu reálné politiky jednotlivých členských zemí EU je takovéto či podobné podobná tvrzení čistou fikcí.

Za druhé. Neplatí ani modifikovaná varianta předchozího tvrzení hovořící o trendu poklesu počtu sazeb a zákazu rozšiřování počtu sazeb. Od roku 1990 rozšířily celkový počet sazeb DPH následující státy – Belgie v roce 1994 ze čtyř na pět, Lucembursko v roce 1992 ze tří na čtyři, Rakousko v roce 1995 ze dvou na tři, Portugalsko v roce 1996 ze dvou na tři, Finsko v roce 1995 ze dvou na tři, Švédsko v roce 1993 ze dvou na tři. Některé z těchto států, jako Belgie a Finsko, po několika letech počet sazeb opět snížily, ostatní státy si ponechaly upravený počet sazeb. Většina těchto rozšíření se uskutečňovala v oblasti rozšíření počtu snížených sazeb DPH. Počet sazeb však rozšířily i nové členské země, a to kupodivu zrovna ty země, které se dávaly za příklad. V určitou dobu totiž měly zavedenou ekonomicky čistou jednu sazbu daně. Takže od zázraku jedné sazby odstoupilo v roce 2000 Estonsko a Litva, v roce 2003 Lotyšsko, v roce 2004 Rumunsko a konečně v roce 2007 Bulharsko a Slovensko, určitě státy hodné následování. V České republice se tedy navrhuje sjednocení sazeb DPH v situaci, kdy všechny nové státy EU po negativních zkušenostech s jednou sazbou udělaly přesný opak.

I třetí mýtus je velmi silně zakořeněn v českém podvědomí. Mohli bychom ho zhruba charakterizovat pochopitelným tvrzením, že čím více sazeb DPH se používá, tím hůře se daň z přidané hodnoty spravuje, zvyšuje se sklon k daňovým únikům apod. Pokud bychom toto tvrzení přesadili do podmínek současných členských zemí EU, pak je opravdu obdivuhodné, že ještě nedošlo k totálnímu zhroucení jejich systémů veřejných financí. Vždyť dvě sazby DPH jsou zde i dnes spíše výjimkou – a to nemluvíme o tom, že ještě v průběhu 80. let nebylo výjimečných ani sedm sazeb. Přitom se ukazuje, že podle mezinárodních srovnání míry daňových úniků je oproti těmto zemím na chvostě spíše Česká republika.

Úspěšnost či neúspěšnost výběru DPH nebude ani tak souviset s počtem sazeb, jako spíše s úrovní, vzděláním, připraveností a ochotou daných finančních úředníků tyto nešvary odhalovat a potírat a s připraveností represivních složek státu tyto případy daňových úniků trestat.

Dalšími silnými argumenty, které můžeme slyšet v České republice od zastánců tzv. sblížení sazeb DPH, je tvrzení, že nezvykle vysoký je rozdíl

mezi horní a sníženou sazbou, což opět podle nich vede ke zvýšeným snahám o daňové úniky. Seznámíme-li se s přehledem o sazbách DPH v EU, vidíme na první pohled, že toto tvrzení je ve skutečnosti mýtem. Výše základní sazby v ČR totiž není v evropském kontextu nijak výjimečná. V intervalu mezi 20 až 25 % se nacházejí základní sazby 11 členských zemí EU a 10 nových členských zemí.

Další rozšířenou pověrou v ČR je, že by se neměly sazby daně z přidané hodnoty měnit příliš často z důvodů adaptace subjektů a finančních úřadů na tyto sazby. Pokud se opět podíváme do EU, je možno naprosto bez nadsázky říci, že se zde sazby mění každou chvíli. Zcela běžné jsou změny sazeb z roku na rok a výjimečné nejsou změny ani v průběhu jednoho roku. I zde se ukazuje, že problém není v sazbách, ale v systému správy a kontroly daní a koneckonců i v nejednoznačných legislativních řešeních.

V souvislosti s připravovanou důchodovou reformou se opět objevuje otázka sjednocení sazeb DPH a je nesporné, že současná koalice to tentokrát myslí vážně a narušuje již tak dost křehkou mezigenerační solidaritu.

Vzhledem k tomu, že navrhovaný zákon o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk 377, škodí občanům této země, nemohu pro něj hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci. Prosím nyní pana kolegu Alfréda Michalíka, který je dalším přihlášeným do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alfréd Michalík: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, já budu hovořit také k bodu 92, to je tisk 377, DPH, ale úvodem mi dovoluji pár poznámek obecně.

Za prvé bych se ještě vrátil krátce ke včerejšku, kdy jsem byl ostřížím zrakem a sluchem paní předsedkyně vyhodnocen jako člověk, který mění program podle toho, jak ho to napadne, jednou nahoru, jednou dolů. Chtěl bych upozornit paní předsedkyni, že to nebyla náhoda, že to byl vědomý krok, protože to je nekrásnější důkaz pružnosti našich postojů. Já jsem došel k závěru, že v úterý jsem si myslel, že není třeba analýzu dělat, ale po diskusi ve středu jsem zjistil, že naopak je to potřebné, takže jsem pružně změnil svůj názor. Přiznávám svoji chybu a tu chybu jsem se pokusil napravit. Byl jsem přichycen, aniž jsem si uvědomil, že máme tak pečlivou kontrolorku našeho jednání přímo na empiru.

Pokud se týká vlastního DPH. Tady rovněž začnu trochu ze široka, protože je to soubor zákonů v jednom balíku, který jsme dokonce povinně byli nuceni akceptovat jako jeden bod v diskusi. A tento balík zákonů úzce souvisí mezi sebou a je tlačěn v termínu a je tlačěn i ve zkrácených termínech, které byly odsouhlaseny touto Sněmovnou.

Chtěl bych upozornit na jeden fakt. Když se tyto návrhy objevily v programovém prohlášení a v nějakých vyhlášeních vizí vlády, tak jsme si mysleli, že k tomu bude opravdu časový prostor k diskusi, pak tam bude prostor věcný, že budou brány v potaz postoje odborných společností, v zaměstnavatelských a zaměstnaneckých vztazích odborové postoje. Ale bohužel skutečnost a postoje i hodnocení těchto partnerů, rádobý partnerů, nám říkají a oznamují nám, že s nimi diskuse vůbec nebyla zahájena, nebo když byli pozváni na jednání, bylo to jednání ve stylu mluvíte si, co chcete, my si uděláme stejně, co chceme. Tudíž jako by předem bylo rozhodnuto o tom, jaké budou výsledky, a všichni ztratí ambice do toho zasahovat.

Rovněž v naší Poslanecké sněmovně jsme byli postaveni do role, že nejdříve se o těchto zákonech hovořilo, byly vyhlášeny na webových stránkách ministerstev, ale pak při projednávání ve Sněmovně došlo k tomu, že byly zkracovány termíny pro projednávání, že byly na výborech přednášeny nepřipravené nebo nepředjednané pozměňovací návrhy, takže ta diskuse se samozřejmě zcvrkla do velmi krátké doby, a přestože byly avizovány normální projednávací doby, tak byly skoro u všech těchto zákonů projednávací doby zkráceny na 30 dnů, protože víc si jako dovolit koalice nemohla.

A tak jsme dneska v situaci, že máme schválený rozpočet v prvním čtení, ale nemáme schváleny zákony, které souvisejí s rozpočtem nebo mají na něho dopad a vlastně dávají legální podstatu toho, jakým způsobem se tento rozpočet bude v příštím roce naplňovat. Tady vidím velkou chybu a nedostatek této vládní koalice, že o připravenosti hovořila, a teď je otázka, jestli z časových důvodů, nebo vědomě vytvořila časový střet, situaci, která je vlastně dneska vyhracena, že jsme stavěni před rozhodnutí přijmout zákony, se kterými v některých věcech zásadně nesouhlasíme. Navíc je to ještě způsob přijetí takový, že jsou zákony spojovány do balíků, a možná některé dobré věci, které by prošly bez problémů, jsou spojovány s nepřijatelnými věcmi, a tím pádem samozřejmě naše postoje jsou takové, jaké jsou. Takže jsme se dostali do časové tísně a nám nezbylo nic jiného, než použít tu slavnou obstrukci, já pořád mám pocit, že to je sprosté slovo, ale není. A snažíme se legálně, legitimně zabránit přijetí nebo oddálit přijetí těchto zákonů. Čili parlamentní normální způsob. Stejný způsob použili dnešní vládní, tehdejší opoziční poslanci v roce 2010. Konkrétně vynikal v tom pan dnešní premiér Nečas. My jsme samozřejmě byli našťvaní z jeho výstupů, ale museli jsme je akceptovat a nikdy jsme nepřistoupili k tomu, abychom nutili naše protiřečníky a protivníky do nočních, nedělních, sobotních a svátečních pracovních dob. Takže to vidím jako velmi špatnou reakci na tuto legální nebo legitimní možnost obstruovat některé zákony.

A nyní prosím vás již k zákonu o DPH. Odéeska ve svých volebních prohlášeních slibovala, že zvyšovat daně nebude. Nám naopak celou dobu předtím vytýkala a kritizovala nás za to, že jsme zastánci vysokých daní, že daně jsou z naší strany nepříjemně vysoké, zatížení pracovní síly je vysoké, tím pádem je naše pracovní síla nekonkurenceschopná atd., atd. No, uběhl necelý rok a pánové z ODS a vládní koalice došli k závěru, že daně by se zvedat měly, protože to je otázka příjmové stránky rozpočtu, no a bohužel sáhli po té pro nás nejméně přijatelné, dani DPH, protože DPH se týká prakticky všech lidí, a tím, že prakticky všech lidí stejně, tak se relativně nejhůře podepisuje na těch nízkopříjmových skupinách. A to je jeden z hlavních důvodů toho, že tento zákon chceme odmítnout a odmítáme.

Když hovoříme o dopadech DPH, tak oficiálně byly důvody pro zvednutí DPH uváděny a jsou uváděny jako potřeba vytvořit zdroje pro překrytí období na vytvoření druhého pilíře důchodového pojištění, protože současně s touto úpravou tady přicházejí další změny v oblasti důchodů. Tento zákon má přinést 20 miliard do toho důchodu, ale bohužel za cenu toho, že se zvedají ceny tím, že se zvedá ta nižší sazba DPH. A ten dopad je právě v tom špatný, že hlavně postihuje potraviny, léky, náklady s bydlením, což jsou dneska položky ve spotřebním koši každého občana ty nejvyšší.

Já vám můžu říci, že konkrétně moje dlouholetá kolegyně, když odešla do důchodu, dostává dneska 9 tisíc důchod. Bydlí v jednopokojovém bytě s nájmem 5 500, téměř 6 000 korun včetně všech nákladů. Takže jí zbývá 3 tisíce korun na měsíc, čili 100 korun na den. Nevím, jak dalece byste si troufli s tou stokorunou žít, stravovat se, koupit občas něco na sebe, případně mít nějakou kulturu. Pro tyto příjmové skupiny je zdražení potravin, léků, bydlení prakticky životní katastrofa. Čili z toho důvodu si myslíme, že ten dopad v oblasti potravin, léků je zcela nepřijatelný.

Přitom rarita je to, že potraviny tak zatíženy jako u nás skoro v Evropě nejsou a nad námi jsou pouze Slovensko, Dánsko a Maďarsko. Všechny ostatní země jsou níž. My chceme být v Evropě, ale v některých věcech z té Evropy utíkáme a tváříme se, jako kdyby Evropa to dělala špatně a my jsme ti, kteří to dělají lépe.

Všichni si pamatujeme, že ne vždycky zvýšení daně přinese kýžený cíl. A konkrétně tento problém můžeme dokumentovat na spotřební dani, kdy se taky zvyšovala tato spotřební daň u pohonných hmot, a výsledek je ten, že se jezdí kupovat pohonné hmoty do zahraničí a naše pumpy, naše stanice mají nižší tržby, a tím pádem také se dostávají do problémů. (Je upozorňován na čas.)

Mám nachystáno ještě 20 stran, ale dám prostor svému kolegovi a dodržím limit, který mi byl stanoven. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní bude hovořit pan poslanec Roman Váňa. Prosím. Ještě, pardon, faktická poznámka. Pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jenom velice krátce k tomu, co tady říkal můj předřečník. Je to přesně filozofie, která mně připomíná jistou scénku s Fidelem Castrem, když se ho novináři ptali, co děláte dnes. Řekl, že řeší včerejší problémy, které nadělal. A ptali se ho, co bude dělat zítra. Budu řešit ty problémy, které vyrábím dneska. Takže včera zařadil, dneska vyřadil. Tak čemu vlastně má veřejnost potom věřit? To za prvé.

Za druhé. Evropa dělá něco špatně, my jsme chytrí a my víme, jak na to. Já si myslím, že svým způsobem máme stále ještě jako jedni z mála v Evropě originální šanci podívat se kriticky na současné dění v Evropě a ne-jít po té pekelné cestě dluhů, sekání dluhů a nějakým sociálně citlivým a únosným způsobem se z toho, co se bude odehrávat v následující dekádě v Řecku, v dalších letech přiučít a vyvarovat se toho.

Děkuji panu Michalíkovi za zmínku o DPH. To je skutečně zásadní střet a rozhodnutí. My skutečně zastáváme to, že by, když už tedy musíme zvyšovat daně a nic jiného nám vzhledem k rozsahu sociálního státu a veřejného sektoru v naší zemi nezbyvá, tak spíše preferujeme daně nepřímé. Vy preferujete daně přímé. Je to naprosto legitimní souboj. Ale domníváme se, že u nepřímých daní přece jenom mají lidé ještě šanci nějakým způsobem korigovat svůj životní styl, svoji spotřebu, kdežto u nepřímých (přímých?) daní jejich šance je nula.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Roman Váňa má slovo.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ve svém dnešním prvním vystoupení bych se chtěl věnovat problematice prvního projednávaného bodu, tedy bodu č. 87, o zdravotnické záchranné službě, a předpokládám, že k dalším bodům se potom budu moci vyjádřit v dalších vystoupeních.

Myslím si, že tento zákon je relativně nejméně kontroverzní z těch, které tady v tom balíku máme, a že po určitém dobrém zdůvodnění bychom mohli se shodnout na jeho znění. Myslím si, že jsou tady lékaři, jsou tady dokonce mezi poslanci nejméně dva bývalí ředitelé zdravotnické záchranné služby, takže ti nepochybně mohou vystupovat k tomuto zákonu z pohledu odborníků přímo z centra dění. Já to, že jako člen Českého červeného kříže ve volném čase řídím sanitku, nepovažuji za kvalifikaci, ale

vyjádřil bych se k tomu spíš z pohledu uživatele zdravotnické záchranné služby, toho případného pacienta. Také se dlouhodobě věnuji fungování integrovaného záchranného systému a samozřejmě zdravotnická záchranná služba je základní složkou v rámci tohoto systému.

Myslím si, že velice důležitým bodem a v podstatě kontroverzním bodem, kvůli kterému tento zákon byl mimo jiné vrácen, je problém dojezdové doby. Důvodová zpráva říká, že jedním z hlavních cílů plánu pokrytí území kraje výjezdovými základnami je určit optimální počet a rozmístění výjezdových základen pro jednotlivé oblasti podle několika vstupních faktorů, kterými jsou zejména hustota osídlení, typy a četnost možných rizik na území obcí, statistické údaje o počtu výjezdů a topografické aspekty. A to tak, aby byla zajištěna dostupnost zdravotnické záchranné služby s dojezdovou dobou do 20 minut oproti dnešním 15 minutám minimálně v 95 % výjezdů z celkového počtu výjezdů uskutečněných na základě tísňové výzvy za jeden kalendářní rok.

Není-li dostupnost zdravotnické záchranné služby s dojezdovou dobou do 20 minut zajištěna minimálně v 95 % výjezdů z celkového počtu výjezdů uskutečněných na základě tísňové výzvy za jeden kalendářní rok, pak dle konkrétních podmínek je možné dostupnost zdravotnické záchranné služby zajistit navýšením počtu výjezdových skupin nebo případně vybudováním nových výjezdových základen. Stávající právní úprava podle vyhlášky č. 434/1992 Sb. upravuje síť záchranné služby tak, aby byla zabezpečena dostupnost přednemocniční neodkladné péče a její poskytnutí od přijetí tísňové výzvy s výjimkou případů hodných zvláštního zřetele.

Analýza dostupnosti zdravotnické záchranné služby, která byla provedena v roce 2008, prokázala, že dojezdovou dobu do 15 minut nebylo možné z objektivních důvodů dodržet přibližně u 1970 obcí, to je zhruba u 1,3 milionu obyvatel. V případě dojezdové doby do 20 minut by ji nebylo možné z objektivních důvodů dodržet pouze v případě 439 obcí, to je celkem zhruba u 200 tisíc obyvatel.

Důvodová zpráva říká, že zákonem navrhovaná dojezdová doba do 20 minut neznamena zhoršení dostupnosti zdravotnické záchranné služby, ale charakterizuje reálné pokrytí území státu výjezdovými základnami za stávající právní úpravy. Účelem té navrhované úpravy má být právně zakotvit reálné možnosti již v současné době fungujícího systému poskytování zdravotnické záchranné služby, a to i se zřetelem na ekonomickou a organizační náročnost provozování této zdravotní služby. Pokrytí celého území státu výjezdovými základnami se stanovením dojezdové doby do 15 minut neodpovídá podle důvodové zprávy k zákonu reálným možnostem. Kromě údajně extrémních nákladů by to způsobilo pokles kvality poskytované zdravotní péče z důvodu nedostatku zdravotnického personálu a ne-

možnosti zajistit dlouhodobě požadovanou úroveň jeho dovedností, které vyžadují určitou frekvenci, opakování a praxi.

Další analýzou provedenou v roce 2011 bylo zjištěno, že v roce 2010 bylo dojezdové doby do 15 minut dosaženo zhruba v 83 až 96 % z celkového počtu výjezdů a u dojezdové doby do 20 minut by to pak bylo 94 až 100 % z celkového počtu výjezdů.

Byť uvedené analýzy a čísla mohou být jakkoli silná, jsem přesvědčen, že bychom se měli snažit spíše nastavit opačný trend než prodlužování doby dojezdu. Byť to může být v některých odlehlejších lokalitách těžké naplnit, třeba v Olomouckém kraji, odkud pocházím, se to vedení Olomouckého kraje dlouhodobě snaží řešit intenzivně tak, aby ta 15minutová dojezdová doba byla zajištěna v maximální možné míře. Pro zajímavost, v aktuální době běží třeba projekt na vybudování sítě nových osmi heliportů, tak aby skutečně tato dostupnost zdravotnické pomoci byla zajištěna.

Musíme si uvědomit, že čas je ve zdravotnické pomoci základním faktorem. Samozřejmě i vycvičenost posádek, jejich vybavení atd. Nicméně dobře víme a statisticky je to zcela jasně podchyceno, že čas je skutečně klíčový faktor. V rámci záchranného řetězce hraje klíčový význam prvních pět minut. Tam v podstatě víme, že tento čas je velmi těžko zajiřitelný, to by se musela stát ta mimořádná událost v takové dostupnosti, nejlépe někde poblíž výjezdového stanoviště zdravotnické záchranné služby. Můžeme si jistě představit extrémní případ, kdy občan dostane třeba infarkt v budově záchranné služby a v tom případě u něj mohou být záchranáři ještě dříve, než vyjeli. Což by jistě bylo zajímavé z hlediska statistiky.

Na druhé straně jsou místa, kde je zcela zjevné, že ta pomoc v takové době se dostat nemůže, a tam potom pochopitelně nastupuje potřeba první pomoci, tedy občanské pomoci, tak aby do příjezdu zdravotnické záchranné služby byla postiženému poskytována alespoň nějaká laická první pomoc. V tom případě ovšem je klíčové, kdy ta zdravotnická záchranná služba přijede. Budeme-li na ni čekat 15 minut, nebo 20 minut, je z tohoto pohledu již velký rozdíl.

A musíme si ještě uvědomit, že tyto dvě lhůty v zákoně uvedené nejsou srovnatelné. Nevypočítávají se stejným způsobem. Uvědomme si, že stávající úprava říká, že dostupnost by měla být do 15 minut od podání tísňové výzvy. Znamená to tedy, že ve chvíli, kdy zavoláme na dispečink, na tísňovou linku 155, pokud víme, nebo na nějakou jinou, kdy dojde potom k přepojení, třeba 112, od této chvíle se začíná počítat těch 15 minut. Podle nové úpravy se těch 20 minut začíná počítat od předání pokynu k výjezdu té výjezdové skupině. A pokud si uvědomíme, že dispečer nemusí mít žádnou výjezdovou skupinu k dispozici, a bude tedy čekat, až se nějaká

uvolní, pak může nastat případ, kdy lhůtu 20 minut, kdy by měla být poskytnuta pomoc zdravotnické záchranné služby, budeme počítat třeba až po 30 minutách, kdy dispečink bude mít k dispozici nějakou posádku.

Je to samozřejmě extrémní případ, ale takto, v podstatě administrativním opatřením, řešíme problém pokrytí území zdravotnickou záchrannou službou. Ale pouze administrativním. To znamená, vlastně jsme nevyřešili nic. Maximálně dojde ke zhoršení tohoto systému. Protože pochopitelně máme-li nastavena jednodušší pravidla, měkčí pravidla, pak ten systém se bude chovat tak, aby ušetřil, aby nemusel mít tak velké prostředky, aby nemusel budovat nová stanoviště záchranné služby, aby nějakým způsobem omezil svou potřebu, a tudíž dostupnost přednemocniční péče bude nižší, naopak ohrožení občanů se zvýší.

Vzhledem k tomu, že můj čas pro toto vystoupení vypršel, rád bych se tomuto tématu věnoval ještě ve svém vystoupení dalším. Zatím vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji také, pane poslanče. Faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Martin Gregora: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jenom řeknu takovou poznámku z pohledu mě jako lékaře, který 15 let záchranku jezdil. Ačkoliv se to laikovi nezdá tak logické, ale přesto to tak je, ona časová doba, dojezdová vzdálenost, není až tak důležitá jako vybavení sanitky a erudice a schopnosti lékaře a záchranářů, kteří tam přijedou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Martin Gregora. Děkuji, faktická poznámka skončila a vracíme se k řádným přihláškám. Pan kolega Alfréd Michalík má slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, ve svém druhém časovém přidělu se chci věnovat tisku 411, bod 97. Jedná se o změnu a novelu zákoníku práce, jedné z nejzákladnějších zákonných norem, které jsou přijímány v demokratické společnosti. Na něm bych chtěl ukázat to, v čem se tato vládní garnitura dopustila chyb především při způsobu projednávání, ale i vlastně cíle.

Nejdříve mi dovolte, abych citoval z důvodové zprávy krátký úsek o stanovení cíle. Předkládaným návrhem zákona se sleduje zejména a) reagovat na nález Ústavního soudu vyhlášený pod č. 116/2008 Sb. a promítnout do zákoníku práce podpurnou působnost občanského zákoníku v pracovněprávních vztazích, b) reagovat na programové prohlášení vlády České republiky ze dne 4. 8. 2010, c) akcentovat obecný princip

autonomní vůle účastníků základního pracovněprávního vztahu zaměstnavatele a zaměstnance při zachování nezbytné míry ochrany zaměstnance, a poslední dva body, provést další drobnější změny, které nebyly realizovány předchozími změnami zákoníku práce, i když jsou potřebné, a provést adekvátní legislativně technické úpravy navazující na změny pod písmeny a) až d).

Krásné cíle. Samozřejmě otázka je, jakým způsobem jich bude dosaženo. Já bych chtěl znovu zdůraznit vážnost této normy. Vztah zaměstnance a zaměstnavatele, to je v Evropě téma, kterému se věnuje maximální pozornost a je velmi citlivé, protože zaměstnanci jsou vlastně největší nositelé jak produkčních, tak daňových produktů v každé společnosti, a víme že i u nás prakticky zaměstnanec nese na svém hrbu prakticky gros daňových zátěží či přínosů pro státní rozpočet, odvodů do sociálních i zdravotních fondů. Dokonce v naší společnosti je to tak daleko, že zaměstnanec třeba do zdravotních a sociálních fondů odvádí dvakrát až třikrát víc než OSVČ a u zdravotnictví konkrétně do pojištění odvádí snad pětinu toho, co platí stát za zaměstnance, které platí stát. Čili z tohoto důvodu vidíte, že všechny tři fondy pojištění – důchodové, zdravotní i státní rozpočet – jsou velmi závislé na kvalitě a úspěšnosti vztahu zaměstnavatel – zaměstnanec, a tudíž zákoník práce, který tomu dává zákonný rámec, je velmi významný.

A tady si myslím, že došlo k velmi významnému pochybení ze strany vlády, protože vztah zaměstnance a zaměstnavatele je v celé Evropě posuzován a hodnocen a jako třetí ve hře jsou vždycky všude v Evropě odbory. A právě jednání tripartity o tomto zákonu, o této novele, aspoň dle našich informací, proběhlo velmi nestandardně a přímo flagrantně tam byly porušeny vztahy diskusních partnerů. Podle hodnocení odborů vůbec nebyly brány v potaz jejich námitky naopak, jak říkal jeden z náčelníků, probíhalo jednání tak, že vládní garnitura říkala: mluvte si, co chcete, my si stejně uděláme, co chceme, a v těchto zásadách, v těchto intencích bohužel výsledkem je tento zákon nebo tato novela.

Já vám přečtu názor jednoho z místopředsedů ČMKOS k této novele: Naše vláda nemá zájem přijímat reformy na základě širšího společenského konsenzu. Opět se to jednoznačně potvrdilo, když schválila novelu zákoníku práce a nevzala v úvahu ani jeden z podstatných návrhů odborů, ale ani zásadní připomínky odborné veřejnosti. Napravovat tyto nezodpovědné experimenty bude velmi těžké, či téměř nemožné. Novela, kterou poslanci schválili, má platit od ledna 2012, snižuje jistoty zaměstnanců, omezuje jejich odborová práva. Proklamovaná vyšší flexibilita pracovněprávních vztahů je pouze zástěrka.

Novela upřesňuje vztah zákoníku práce k základnímu soukromoprávnímu zákonu, tedy občanskému zákoníku. V řadě případů to pro

zaměstnance znamená nejen mnohá rizika, ale novela není provázána ani s budoucím novým občanským zákoníkem, který mnoho otázek řeší zcela jinak než ten současný, takže tuto úpravu bude třeba znovu brzy měnit. Nejhorší je, že novela ponechává velký prostor pro takzvané překerní formy pracovních vztahů, které nezajišťují jejich zaměstnancům plnou ochranu. Nastavuje nové mechanismy, jejichž vinou bude pracovní poměr na dobu neurčitou s plným úvazkem pro stále větší počet zaměstnanců nedosažitelný. Občané tak přijdou o základní předpoklad pro rozvoj osobního a zejména rodinného života. Novela totiž staví pracovní poměr na úroveň dohodám o pracovní činnosti a o provedení práce, které chrání zaměstnance zcela nedostatečně. Práce na dobu určitou by neměla přesáhnout tři roky a u jedné firmy by se neměla opakovat více než dvakrát.

Jako nový výpovědní důvod se zavádí nedodržení léčebného režimu v prvních 21 dnech. Je to nepřijatelný zásah do integrity zaměstnance v oblasti, která není součástí pracovněprávního vztahu. U dohody o provedení práce se navrhuje zvýšení maximálního limitu práce ze 150 hodin na 300 hodin ročně s tím, že i z této dohody se bude odvádět pojistné na sociální a zdravotní pojištění. Zavedení písemné formy je dílčím, avšak nedostatečným zlepšením.

Mohl bych pokračovat dále ve výtkách, které odbory k této novele mají, ale myslím si, že především na projednávání tohoto zákona je vidět ta největší chyba, které se tato vládní garnitura dopustila při projednávání takzvaně reformních zákonů, že celou dobu, na kterou měla čas a mohla to projednávat dříve, bohužel arogantně nepřihlížela názorům partnerů a prosadila silou své stanovisko a své postoje, dokonce některé možná ve tvrdším provedení, než byly původně uvažovány. Takže z toho důvodu si myslíme, že zákoník práce v této podobě přinese problémy, vytvoří možná některé střety, které mohou vést i k sociálním problémům a sociálním střetům, které mohou být vyhroceny už v příštím roce. Proto si myslím, že to je dostatečný důvod k tomu, aby účinnost tohoto zákona byla buď odložena, anebo aby byl zrušen úplně. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Michalíkoví. Pan ministr práce a sociálních věcí nyní žádá o slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu jenom velmi stručně. Opět odkazuji na to, že řada jednotlivých argumentů už tady zazněla včera a už včera jsem na ně odpověděl. Myslím si, že by bylo vhodné spíše využít čas, pokud si opozice stěžuje na to, že ho má nedostatek, na nové argumenty, a nikoliv na opětovné opakování věcí, které tady už několikrát zazněly.

Tedy znovu připomenu, že vztah k občanskému zákoníku, co se týká zákoníku práce, není věcí politického rozhodnutí, ale je věcí nálezu Ústavního soudu, který zrušil delegační princip. Včera jsem to tu vysvětloval – vztah delegačního principu a vztah subsidiárního principu v pojetí občanského zákoníku a jeho vazby na zákoník práce.

Co se týká jednání tripartity, tak musím říci naprosto jednoznačně, že jednání o zákoníku práce proběhlo naprosto standardně jak v pracovních týmech, tak na plénu tripartity. Dám jenom příklady, kde jsme velmi výrazně přihlíželi ke stanoviskům odborů: úprava pracovních poměrů na dobu určitou, konta pracovní doby. Znovu zopakuji to, co jsem tady říkal už včera, že dokonce z toho vznikl dokument, kde si zaměstnavatelé a odbory potvrzují, že nebudou vznášet – kromě kont pracovní doby – žádné další požadavky nebo pozměňovací návrhy k zákoníku práce.

Ještě bych se krátce vrátil k vystoupení kolegy Neubauera. Zase jenom zdůrazním, že již včera jsem tady vysvětloval, jak je to s deficitem důchodového účtu, že je naprosto neoprávněný údaj o tom, že deficit důchodového účtu by se mohl dostat až do úrovně 4 % HDP. To by mohlo nastat pouze v případě, že bychom neprovedli parametrické změny průběžného systému, jenže tyto parametrické změny už jsme provedli, jsou v účinnosti od 30. září letošního roku, takže takový scénář rozhodně nehrozí.

Zazněla tady kritika toho, že není snižováno sociální pojistné, což považují za velmi pozoruhodné ze strany sociální demokracie, protože většinou se setkáváme spíše naopak s kritikou, že sociální pojistné, jeho výše by se měla zvýšit, nikoliv snížit. Je zvláštní, když tady teď slyšíme, že naopak by se sociální pojistné mělo snížit. To ale bude určitě ještě věcí mnoha dlouhodobých diskusí.

Poslední poznámka. Padlo tady také od pana poslance Neubauera, že je třeba omezovat duplicity ve státní správě. Chci jenom upozornit, že právě ty tisky, které se věnují sociální reformě, tak právě jedním z hlavních cílů je omezování duplicit ve státní správě, kde některé agendy se zbytečně dělají na třech místech. A jenom tím, že se tyto agendy sloučí, tak – znovu opakuji to, co jsem říkal už včera, že roční úspora je více než miliarda korun a to si myslím, že je jasná odpověď na to, jestli je vhodné, nebo není vhodné hledat a odstraňovat duplicity ve státní správě. Ano, právě tím se ty tisky zabývají!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Romana Váňu.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si pokračovat ještě k bodu

87, tedy k návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě. Chtěl bych poděkovat panu doktorovi, který s faktickou poznámkou doplnil mé vystoupení. Já si přesně totéž, co říkal, myslím. Myslím si, že erudice a vybavení v záchranné službě hraje také velmi významnou roli. Myslím si, že úroveň zdravotnické záchranné služby v ČR je na mimořádně vysoké úrovni v rámci Evropy, možná i v rámci dalších kontinentů. Je to dáno mj. i poměrně vysokými nároky na vzdělání pracovníků v záchranné službě, kdy vyžadujeme skutečně vysoké odborné vzdělání, na rozdíl i třeba od některých okolních zemí, kde stačí relativně krátké kurzy apod. na to, aby člověk mohl pracovat v rámci zdravotnické záchranné služby.

Nicméně myslím si, že i ta lhůta je velmi klíčová. Chtěl bych deklarovat, že podporuji přijetí zákona o zdravotnické záchranné službě. Ten zákon je velmi potřeba a je velmi potřeba už dlouho, nicméně si myslím zároveň, že by bylo dobré jej přijmout ve znění tak, jak je upravil Senát. Já samozřejmě vím, že významní představitelé vládní koalice předem deklarovali, že návrhy ze Senátu neprojdou v této Sněmovně, že návrhy opozice nebudou akceptovány, ale nicméně snad v tomto jednom malém konkrétním případě, kdy se bavíme skutečně o v podstatě zhoršení zákona, jeho změkčení, bychom se mohli shodnout na tom, že by úprava dojezdové doby mohla zůstat zachována podle stávajícího stavu, protože jak už jsem říkal v první části svého vystoupení, srovnáváme trošku neporovnatelné: současnou dobu 15 minut od podání tísňové výzvy na novou dobu 20 minut od chvíle, kdy bude volná nějaká posádka, tedy od chvíle, kdy dispečink předá tuto výzvu výjezdové posádce. A to může být skutečně významný časový rozdíl.

V podstatě nemyslím si, že by se to – ať už to dopadne tak, či onak – nějak prakticky projevilo na skutečné činnosti zdravotnické záchranné služby. Auta nepojedou ani rychleji nebo pomaleji než teď. Řidiči na ulicích nebudou více uhýbat nebo méně uhýbat sanitkám houkajícím k případu. Zdravotničtí záchranáři nebo lékaři nebudou pomaleji, rychleji se oblékat předtím, než naskočí do sanitky a vyjedou. Praxe bude stejná. V podstatě záchranné služby dnes a nepochybně i do budoucna dělají všechno pro to, aby zachránily životy, zdraví lidí v případech, ke kterým jedou. Obava ze změny této lhůty je spíše v tom, že skutečně změkčení dojezdového času povede k tomu, že již nebude tlak na další rozvoj zdravotnické záchranné služby, že nebude tlak na vybudování nových výjezdových stanic a že prostor území ČR, které není pokryto zdravotnickou záchrannou službou v dojezdových časech, zůstane nepokryto i nadále. A ta území jsou někdy mimořádně velká. Když si vezmeme konkrétně třeba území zhruba někde od Moravského Berouna až po Bruntál, tam prostě není nikde žádné výjezdové stanoviště záchranné služby – až v Bruntále, nebo ve Šternberku. Je to obrovské území s velkým počtem obyvatel, kteří nemají

šanci, že k nim zdravotnická záchranná služba dojde včas. Samozřejmě můžete namítnout, že máme leteckou záchrannou službu, nicméně i ta je limitována ať už povětrnostními podmínkami, denní či noční dobou a nebo prostě tím, že vrtulník je v daném místě jenom jeden.

Já bych si možná dovolil jeden konkrétní příklad. Je sice už staršího data, nicméně od té doby se změnilo pouze automobily a typy vrtulníků, ale síť byla v té době stejná. Představme si mladé manžele s malým dítětem, kteří seženou krásnou práci, nicméně se kvůli ní musí odstěhovat z města na vesnici. Nepřemýšlejí o tom, že se vzdalují od lékařské péče, že v podstatě kdyby se nedejbože něco stalo, dostupnost je tam horší. To je vůbec nenapadne. Jsou rádi, že mají práci, pracují. Jedno dne zjistí, že to dítě, řekněme dvouleté, má nějaké zdravotní potíže. Jdou k dětskému lékaři, který tam v té obci tenkrát ještě byl, dneska už, pravda, není, a ten řekne: asi rostou zuby, to nic není. No, spletl se, bylo to jinak. Další den dítě umírá. Klinická smrt, přestává dýchat, zastaví se srdíčko. Rodiče zavolají na záchranku. Tam jim naštěstí poradí, co mají dělat – resuscitace, ožívování, čekáte, kdy přijede záchranná služba: 5 minut, 15 minut, 20 minut, 30 minut, 40 minut. Máte smůlu, že bydlíte daleko od nejbližšího stanoviště. A navíc posádka, která je v obvodu obce s územní působností, v té trojce, je jenom jedna, a protože zrovna byla u nějakého jiného případu, tak sice to rychle otočili, naložili lékaře, přijeli, ale prostě 40 minut to trvalo. Ve 45. minutě přistává vrtulník letecké záchranné služby. Možná si řeknete – jak to, že tak pozdě? No jo, on tam prostě nebyl! Byl někde úplně jinde, letěl sekundární zásah, převážel pacienta a to, že přistál u tohoto případu, se nakonec ukázalo jako v podstatě zázrak, protože náhodou letěl kolem a ve vysílačce slyšeli, že si dispečink se sanitkou povídá, že tam umírá dítě a že to asi nestihnou. Takže vrtulník přistane, lékař přiběhne, resuscitace probíhá, dítě naloží, odletí do nemocnice. Pokud vás zajímá, jak to dopadlo, tak lékaři říkali, že špatně, protože dítě zůstalo postižené z 50 %. Ale ti rodiče si myslí, že to dopadlo dobře, protože zůstalo naživu.

Tím jsem chtěl říct, že prostě systém není dokonalý a ani zdravotnická záchranná služba nemůže být k dispozici vždycky. A pokud chceme změkčovat podmínky, nemyslím si, že je to dobře. Málokdo z vás, málokdo z občanů přemýšlí nad tím, jestli tam, kde žije, je bezpečno. Řeknu takový příklad ze své vlastní zkušenosti. Já jako bývalý profesionální hasič si ta rizika dovedu vyhodnotit, ale dodnes bydlím v záplavové oblasti vedle chemické továrny. Proč? No protože prostě nebyla žádná jiná možnost. A byl jsem si těch rizik vědom, přesto je podstupuji. Ale možná dělám chybu. A chtěl bych na vás apelovat, protože oba ty případy byly z mého vlastního života, abyste se nad tím skutečně zamýšleli, jestli máme změkčovat podmínky, aby nám to administrativně vypadalo hezky, že pokrýváme už ne 86

%, ale 90 %, anebo, zda necháme prostor rozvoji zdravotnické záchranné služby a doplníme třeba některá stanoviště v územích, kde dostupnost dobrá není.

Věřím, že to odhlasujeme správně, a děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vám také děkuji, pane kolego. Pan poslanec Chlad s faktickou poznámkou. Potom mě požádal o slovo pan ministr Leoš Heger. Prosím, nyní pan kolega Chlad, faktická.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem pozorně poslouchal předřečníka a je z něj cítit vyloženě, že něco prožil už ať u hasičů, nebo u Červeného kříže. Takže bych nerad, aby můj příspěvek vyzněl jako nějaká kritika. V žádném případě ne. Jen bych chtěl doplnit nějaké věci z terénu, které taky umím pojmenovat, si myslím.

Za prvé, letecká záchranná služba nelítá sekundáry, ta musí být připravena létat jenom primárny, od toho je to letecká záchranka. Ale to je podružná věc.

Já si myslím, a to jsem, děkuji předřečníkovi, že v druhé fázi přišel s tím, že záchranář pojede stejně rychle. Ten záchranář, ať tam bude 30minutová dojezdová doba, tak bude u pacienta stejně rychle, protože záchranařina se nedělá proto, abych vyplnil čas, ale dělá se srdcem. A tam každý jede na krev a určitě kolega to ví, takže to není v rozporu. Takže jsem rád, že potom to opravil trochu, že opravdu to nevyřeší. A dojezdovým časům už bylo věnováno tolik prostoru a času, že si myslím, že to není rozhodující v tom, jak záchranka bude fungovat a jak tam bude rychle. Určitě musím souhlasit s tím, že jsou místa, kde záchranka nedojede ani za hodinu, ani za dvě. A s tím ten člověk musí počítat, když se tam stěhuje. To je realita a určitě kvůli jedné rodině, která se odstěhuje na samotu, se nebude zřizovat další středisko záchranné služby.

A ještě jednu věc ke statistice. Byla správně uváděna, protože já jsem ji studoval docela podrobně. A je tam jedna věc, že jsou uváděna procenta dojezdové doby ve městech a obcích. Čili turisté, cyklisté, lyžaři, nevím kdo všechno, kteří se pohybují ve volném terénu, tak tam statistika není, ta by byla úplně jiná, protože dojezdové doby (upozornění na čas) do těchto prostor jsou podstatně delší. Takže já bych opravdu nepřečesoval dojezdovou dobu, že by byla taková podstatná v tom, jak to bude fungovat. (Opětovné upozornění na čas.)

Ještě poslední věc, pozvu vás na seminář Nová komunikace mezi záchrannými složkami. Bude vbrzku, takže vás všechny obešlu a to by mohlo vyřídit problém, o kterém si popovídáme ještě mimo. Omlouvám se, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan ministr zdravotnictví Leoš Heger, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych chvíli přerušil, možná trochu déle, řadu vystoupení, která tu jsou. Omlouvám se těm, co byli na řadě, ale myslím, že po dvou dnech rozpravy o bloku zákonů, kde se hodně týká zdravotnictví, by bylo vhodné, abych vystoupil se svým vysvětlujícím nebo zdůvodňujícím komentářem.

Někteří zde vystupují průběžně, já jsem si nechal poznámky do většího celku, protože některé se často opakují. Začal bych možná tím, co tady padlo v takových obecných připomínkách z opozice vůči koalici. Zaznělo tady, že ministři tam sedí na lavici jako duby a nereagují na nic. Pak to bylo zmírněno, tedy snad (s úsměvem), na pařezy. Pak to ale bylo velmi zdrsněno tím, že tady předkládáme bolševické reformy. Proti tomu já bych si tedy dovolil, ač nemám rád střety na této půdě, tak bych se dovolil velmi rázně ohradit.

Ale zazněla tady i jakýmsi výkřikem z pléna poznámka: Oni nemyslí! Nemyslete si, že oni myslí v té koalici! Já si myslím, že to, že nám, koalici, vyčítá opozice nedostatek komunikace, to že je vždycky správné, protože té komunikace není v blázcích, ve kterém všichni žijeme, nikdy asi úplně dost. Mě mrzí, že reformu opozice odsuzuje zcela a priori a z některých vystoupení, která tady padají, je trochu vidět, že nejde o hledání pravdy, ale o hledání argumentů a slovních obrátů, proč je to tak strašně všechno špatné a odsouzené. Ale rozhodně bych se chtěl ohradit proti tomu, že nemyslíme. Řada z nás se snaží velmi odpovědně hledat řešení, která i bez té politické protichůdné scény nejsou příliš lehká a v té atmosféře, která tady je, jsou někdy opravdu velmi těžká.

Jeden z největších výpadů, který tady zazněl oproti zdravotnickým změnám, bylo konstatování, že změny jsou nesystematické, že tady není vůbec žádná strategie, kam chceme zdravotnictví směřovat. Tak já myslím, že na začátek toho komentování jednotlivých připomínek možná bude dobré si připomenout, že tady představa o našem zdravotnictví je. Ta představa vychází ze současné konfigurace systému. Protože není rozumné systém měnit příliš revolučně a měnit ho úplně naruby.

Jaký ten současný systém je, ze kterého vycházíme? Tak předně, před 20 lety, kdy byla provedena opravdová revoluce zdravotnictví, tady vznikl systém plurality zdravotního pojištění a zdravotních pojišťoven. Takže dnes ho měnit na jednu pojišťovnu by bylo příliš dramatické, nebylo by to rozumné, a jak jsem zaregistroval v létě reformní představy sociální demokracie, tak i tam bylo konstatováno, že zavést rázem jednu pojišťovnu je velmi těžké.

Máme tady před sebou spolehlivou síť klíčových nemocnic, které řídí především Ministerstvo zdravotnictví a kraje. Je tady menší množství nemocnic privátních. A i když se hodně mluví o redukci sítí, o potřebnosti, efektivnosti systému, tak rozhodně nikdo ty klíčové nemocnice nezpochybnil. Podobně jako se nezpochybňuje, a to myslím ani ze strany opozice, to, že tady musí být síť menších privátních nemocnic, nebo může tu být, a zejména, že to, co tady je z toho privátního zdravotnictví, že je tady vytvořena už z raných 90. let velmi rozsáhlá síť samostatných ambulantních privátních zařízení, která fungují celkem dobře, tak na tom musíme stavět, přestože je třeba počítat s tím, že je tu i možnost konkurence větších zařízení, která existují buďto spontánně z minulé doby, jako jsou polikliniky, nebo mohou vznikat, tak jako vznikají třeba dneska, dnes kritizované některé řetězce. Ale já musím říct, že jistě oživení systému a jistý pokus na zvyšování efektivity systému je tu také.

Dále je v plánu a můžete se to dočíst i ve vládním programovém prohlášení, že se budou naplňovat ideje férových úhrad a odměňování nebo plateb zdravotnickým zařízením ze strany pojišťoven, které by byly zkalkulované na základě skutečných nákladů.

Vláda jasně deklarovala, že nechce narušovat výši státních příspěvků do zdravotnictví, že chce, aby se zdroje našly uvnitř zdravotnictví, popřípadě, aby dále rostla – bylo řečeno o 5 % – individuální spoluúčast, a to s citlivým sociálním přístupem. Také veškeré návrhy, které byly nad rámec zvýšeného hospitalizačního poplatku, již byly vždy diskutovány se sociální klauzulí, a to velmi výraznou.

Jinak pokud jde o kritiku spoluúčasti v rámci platby za ošetrovací den, tam bych jenom řekl, že to je věc, která již v našich zákonech prošla a dnes v tom balíku zákonů o službách, který zde leží, to není věc, která by se tohoto balíku týkala, i když jakožto věc systémová je to nepochybně záležitost, která je klíčová a bude jistě předmětem diskusí do budoucna.

Další – z té reformy zdravotnictví další princip, na kterém je reforma postavena, je náprava odměňování zdravotníků tak, aby bylo férové, dále, aby zdravotníci obecně měli lepší podmínky pro svou práci, a to jak pokud jde o forenzní ochranu, tak pokud jde o kvalitu vzdělávání.

Cílem je samozřejmě zvýšit efektivitu systému, a to jak na straně poskytovatelů, na straně pojišťoven i celého provázaného systému, který se do značné míry dezintegroval. A při tom všem nejen posilovat úroveň zdravotní péče, ale také prevence a všech věcí, které slouží k budování populačního zdraví. Zejména bych řekl, že to, co vyplývá z té naší strategie, je definování a zajištění nároku pacienta na současnou úroveň, nikoliv tedy na úrovni nějakého chudinského zdravotnictví, jak je často debatováno. A zároveň i regulovat rozvoj nových technologií tak, aby nebyl tak chaotický, jako byl v posledních deseti letech, kdy do zdravotnictví připlulo téměř

100 % peněz navíc a řada z nich skončila v technologiích, které nejsou dnes úplně optimálně využité.

Tím bychom chtěli zdůraznit, že role pacienta zůstává naprosto ústřední, je to role, kvůli které ten zdravotnický systém tady je, a vůbec si nemyslíme, že bychom se této roli zpronevřovali. Abych uzavřel tu kapitolu naší strategie, se kterou se ten systém snažíme nerevolučně, ale spíše evolučně přebudovávat, je role pacienta. Do toho patří snahy o zajištění dlouhodobé péče a péče, která je na pomezí zdravotního a sociálního pomezí, která dělá dnes velmi výrazné problémy.

A teď prosím se budu snažit konkrétně komentovat jednotlivé pasáže kritické, které tady zazněly jak dnes, tak včera, a to jak ve vystoupení poslanců, tak včera i senátorů.

Zaznělo tu, že zákony zdravotnické mají své jisté pochybnosti, pokud jde o jejich ústavnost. Já musím říci, že ta ústavnost se netýká zdravotnických zákonů, ale týká se už těch, které vyšly ve Sbírce zákonů, a to je zákona č. 48 o veřejném zdravotním pojištění, kde jsou ty kritické věci, jako je nárok pacienta, a § 13, který prolamuje nemožnost si připlácet na jistý stupeň nadstandardu při poskytování péče. Zaznělo tu, že zákon nepřejímá komplexní pojetí péče, že nemluví např. vůbec o prevenci, tak jak tomu bylo v zákoně o zdraví lidu. To je prosím pravda, že to v zákoně o zdravotnických službách není, ale je to proto, že zákonodárci je rozděleno a ta služba je definována – nebo zákon o službách se zabývá opravdu jenom těmi službami a zákon o veřejném zdraví se zabývá všemi ostatními věcmi, které v sobě nesou nutnost spolupráce různých resortů, preventivních opatření, dozorů nad nimi apod.

Zákon o službách ani nesnímá zodpovědnost z Ministerstva zdravotnictví, které i nadále má některé dohledové úkoly, ale část toho dohledu se přenáší na kraje, které jsou ze své podstaty a ze svého zákona celky, které zodpovídají za část poskytování zdravotnictví, neboť stát to na ně přenesl. Ty dohledové úkoly, tedy na těch krajích, které jsou hlavními správními orgány pro registraci zdravotnických zařízení a dohled nad jejich činností, tak ty se na ty kraje samozřejmě z těch krajů neberou.

Jedna z velmi klíčových pasáží, o které se mluví relativně málo na to, jakou vzbudila obrovskou diskusi mezi právníky, je nová definice postupu lege artis. Já jsem se o tom snažil velmi komunikovat se zainteresovanou odbornou veřejností, jenom stručně tady zopakuji, že v té definici lege artis, definici, která se týká postupu zdravotnického pracovníka, je opravdu vyjmuta to, že ten zdravotník zodpovídá za všechno, a je tam pasáž, nebo jedna věta, že zodpovídá v rámci možností, které má. To se vůbec nedá interpretovat jako pokus o to snížit nároky pacienta. Ty nároky naopak jsou definovány vyšší v citovaném zmíněném zákoně 48, kde je nyní jasně řečeno, aby to mohlo být bez jakýchkoliv diskusí, že zodpovědnost za

nárok, který ten pacient má, má zdravotní pojišťovna, nikoliv ten lékař, který péči musí poskytovat, a může to být lékař, který má tu smůlu, že dělá ve špatné nemocnici, že ta nemocnice prohospodařila všechny peníze místo toho, aby je věnovala efektivně do péče, a pak ten lékař samozřejmě nemůže zodpovídat za péči, kterou mu ta nemocnice vnucí.

Podobně nemůže plně zodpovídat nemocnice za všechno, a jestliže dělá svou práci dobře a využívá prostředky, které z veřejného zdravotního pojištění čerpá, tak potom jestliže jí pojišťovna neplatí dobře, musí za to zodpovídat ta pojišťovna. A celý ten řetězec, který je pod tou pojišťovnou, to je ten poskytovatel péče, ta nemocnice, a ten vlastní lékař, který tu péči dělá konkrétně, tomu se teď říká podle nomenklatury, která se ujasnila, že poskytovatel je to zdravotnické zařízení, dnešní terminologií, a lékař, který péči poskytuje, je ošetřující lékař. Tak z těchto dvou subjektů je část té odpovědnosti jasně definována směrem k pojišťovnám.

Hodně tady zaznělo o tvorbě obrovské databáze, která tady bude dělat velkého bratra nad naší populací a každý bude mít možnost si sáhnout do té databáze nebo se do ní vlámat a zjistit si o každém člověku jeho intimní detaily. Tak já bych jenom připomenul, že tady už dnes existuje obrovský systém sběru dat, který se jmenuje Národní zdravotnický informační systém, takzvaný NZIS, který je realizován prostřednictvím útvaru, kterému se říká ÚZIS, Ústav pro zdravotnickou informatiku a statistiku, a tento systém má pod sebou již v podstatě to, co my se snažíme v zákoně rozšířit.

A typickým příkladem je onkologický registr. Pan senátor Žaloudík o tom několikrát při projednávání v Senátu mluvil, o tom, jak ten onkologický registr je potřeba finančně posilovat. Ministerstvo zdravotnictví to také letos udělalo, alespoň zčásti v rámci možností, které máme. Na tomto registru je jasně prokázáno, že jsou situace, kdy je potřeba, aby bylo uchováváno rodné číslo pacienta, aby se k jeho účtu zdravotnickému mohly dostávat údaje, které jsou od různých poskytovatelů, které nelze shromáždit jinak, a z těch údajů potom je možno i po dlouhé době vyčíst, jakým způsobem se ta choroba vyvíjela, jakým způsobem se osvědčila zavedená diagnostika, zavedená terapie, které postupy jsou lepší a které jsou horší. To bohužel bez toho rodného čísla nejde. K němu má samozřejmě přístup jenom nejvyšší okruh spravovatelů toho registru. Další analytici už mohou pracovat nad anonymizovanou databází, kde jsou jednotliví anonymizovaní pacienti, a ti hlavní uživatelé, jako jsou onkologové, organizátoři zdravotnictví, kteří z toho dělají potom závěry, tak ti už potřebují opravdu jenom kumulovaná statistická data bez jakýchkoli, byť individualizovaných údajů.

To, že se tento systém rozšiřuje o také věci, jako je registr kloubních náhrad, a řadu dalších, je vyvoláno potřebou sledovat kvalitu péče. Dříve kvalita ve zdravotnictví byla rezervována pro akademická pracoviště, dnes

se pokládá práce ve zdravotnictví za naprosto automaticky podléhající zpětné vazbě a kontrole kvality. A bez některých nástrojů to nejde.

Já uznávám, že v tom systému registrů je velmi velmi komplikované napsat všechna pravidla tak, aby vyhovovala úplně všem. My jsme o tom vedli velkou diskusi s Úřadem pro ochranu osobních údajů a dosáhli jsme kompromisu, kdy některé věci budou upřesňovány v podzákonných normách a v rámci těch podzákonných norem a dohody úřadu bude do tří let celá ta záležitost zrevidována a buď upřesněna, nebo ze zákona vyloučena, nebo v případě, že se osvědčí, tak dále rozšířena.

Byly výhrady proti zvyšování administrativy, které údajně zavádíme zákonem. Já myslím, že k tomu je potřeba říci, že jestliže je tady snaha, aby náš zdravotnický systém byl bezpečnější a kvalitnější, tak potom vyšší dohled nad zdravotnickou dokumentací je zcela na místě. A víceméně ten dohled už byl v posledních dvou letech velmi specifikován v současných vyhláškách a příliš se nemění.

To, že má lékař na své ordinaci vyvěsit, v jakém sortimentu zdravotní péče pracuje, to je prosím požadavek, který byste se smáli, kdybychom řekli, že není povinný, aby lékař napsal na své dveře, v jaké odbornosti pracuje. Tak tohle myslím není úplně správné kritizovat.

Hodně se tady mluvilo o rozsáhlých pokutách, které jsme zaváděli. My jsme je už v předchozí novele zákona číslo 48 zavedli i pro zdravotní pojišťovny, abychom byli féroví vůči všem, nebo přísní vůči všem. Ty pokuty jsou odstupňované, jsou zodpovědností registrujícího úřadu. Nejsou v žádném případě likvidační. Úřad nejdříve musí přinést nějaké jakési napomenutí tomu, kdo se zpronevěřil pravidlům hry, a teprve když nedojde k nápravným opatřením, přistupuje se k pokutám. Není třeba to považovat za likvidační záležitost.

Já, protože podle reakcí v auditoriu soudím, že jsem příliš dlouhý a už to nechcete poslouchat, tak přece jenom si vyprosím ještě krátký komentář a trpělivost k záchrankám.

Nejrizikovější záležitost zde diskutovaná podle vás pro pacienty je dvacetiminutová dojezdová doba. Já musím konstatovat, že přestože pan poslanec Váňa tady velmi seriózně rozebral problematiku záchranečnických, tak v tomto bodě s ním nemohu souhlasit. Ten zákon podmínky nezměkčuje. Ty podmínky, přestože se mění patnáct minut na dvacet, tak realita, kterou ten zákon ošetřuje, zůstává prakticky stejná.

Včera tady zaznělo, že přece každému nad slunce jasné, že jestliže je někdo na Sněžce, nemůže tam dojet záchranka. Ale na druhou stranu uznejte, že ten zákon je daleko přísnější norma, než je norma formy vyhlášky, a že vymahatelnost té dojezdové podmínky bude daleko větší, než byla v té vyhlášce. Proto byla napsána tak, aby odpovídala realitě, nezhoršuje ji, ale my, máme-li provozovat zdravotnický záchranný systém,

potřebujeme záchranáře a nemůžeme je mít všechny zavřené ve vězení. Musíme dbát i na jejich ochranu. A přestože v zákoně není a ani nemůžeme tedy souhlasit bohužel s těmi navrhovanými úpravami, které byly ze Senátu, které se týkají sociálních benefitů, tak my jsme slíbili, že sociální benefity zavedeme. Pracujeme na separátním opatření s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Ten slib platí a bude v nejbližší době sepsán v podobě, která bude moci být dána do vlády.

Děkuji vám zatím za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví. Mám zde čtyři faktické poznámky. První faktická poznámka pan poslanec Antonín Sedá, poté pan poslanec Bohuslav Sobotka, Soňa Marková a pan poslanec František Laudát. Takže nejprve pan poslanec Sedá.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Já děkuji panu ministrovi zdravotnictví, že nám tady docela obsírně objasnil své kroky, své názory. On možná se bude divit, ale já s řadou těch jeho názorů a návrhů souhlasím. Problém je, že ta jeho zdravotní reforma a zdravotní zákony tomu neodpovídají.

Ale mám jenom dvě poznámky. Jedna věc se týká sítě nemocnic. Pro občany České republiky i pro sociální demokracii, pro mě samotného je důležité, aby území bylo plošně pokryto neziskovými zdravotnickými zařízeními, tedy nemocnicemi, tak, aby byla zajištěna dostatečná kvalita a zejména dostupnost zdravotní péče, chcete-li nově, zdravotních služeb pro všechny občany naší země.

A druhou věcí, a to bych vás, pane ministře, požádal, je určitá nespravedlnost v úhradě lékařských úkonů ze strany zdravotních pojišťoven v různých nemocnicích. Přece nelze nadále tolerovat, aby za stejný úkon byla léčba, například operace slepého střeva v Praze-Motole hodnocena dvakrát více než v uherskohradištské nemocnici. A mohu vás, pane ministře, ujistit, že tyto rozdíly jsou značné. A nejsou pouze regionální. Ale například ve Zlínském kraji jsou rozdíly i mezi jednotlivými nemocnicemi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Sedá. Další faktická poznámka – pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Přeji hezký sobotní podvečer. Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, já vzhledem k tomu, že pan premiér tady včera hovořil o teroru opozice a hovořil o zcela paralyzované

Poslanecké sněmovně, která je zcela zablokovaná, zastavená, nefunguje díky teroru opozice, tak si myslím, že to vystoupení pana ministra bylo přesně tím důkazem, který potvrzuje, že to tak není. Tohle je prostě parlamentní rozprava, Sněmovna není paralyzovaná, Sněmovna funguje, a nejde o teror opozice, ale o debatu nad vládními návrhy zákonů. Tak to je.

A jenom abych to ještě trochu odlehčil, my máme v sociálně demokratickém klubu tři týmy zorganizované na obstrukci, a určitě kdyby pan ministr měl zájem, tak v jednom z těch týmů určitě může dostat čestné členství. Děkuji. (Smích, potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím paní poslankyni Soňu Markovou. Také faktická poznámka.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych za klub Komunistické strany Čech a Moravy opravdu ze srdce poděkovala panu ministrovi, protože konečně se nám dostalo odpovědi na otázky, které jsme pokládali včera, a já jsem tomu opravdu moc ráda. To poděkování není tady s nějakou nadsázkou. Skutečně mu za to děkuji, protože se vyrovnal ne se všemi, ale s většinou těch připomínek, které jsem tady přednášela včera. Snažil se vysvětlit některé ty problematické pasáže, především zákona o zdravotnických službách, o kterých jsem tady včera hovořila. To za prvé.

Neříkám, že jsem s jeho odpověďmi, se všemi, spokojená, protože v podstatě některé ty věci jsou prostě jenom odůvodněním, proč to tak bylo uděláno, ale neznamená to, že to bylo uděláno správně. Koneckonců ty výhrady nejsou jenom od nás, ale i od odborné veřejnosti.

Potom bych jenom ještě jednu drobnou poznámku učinila k tomu, jak pan ministr mluvil o lékařích, kteří mají smůlu, třeba že léčí ve špatné nemocnici, tedy takové, která nemá dostatek finančních prostředků. Já bych chtěla upozornit na to, že i Asociace českých a moravských nemocnic upozorňuje dlouhodobě na to, že regionální nemocnice, tedy nemocnice zřizované kraji, jsou dlouhodobě podfinancované, takže se budou muset vyrovnávat velmi těžce s tím, co jim nyní připravuje vláda. To znamená, budou se muset od příštího roku vyrovnávat nejenom se zvýšenou DPH, ale také s tím, co pan ministr udělal na konci akce lékařů. Děkuje, odcházíme. To znamená, že podepsal memorandum na zvýšení platů, ale bohužel nebyly dodány finanční prostředky pro tyto nemocnice. To znamená, že opět se s tím budou muset vyrovnávat tyto nemocnice, které jsou dlouhodobě podfinancované. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Další faktická poznámka – pan poslanec Petr Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milí kolegové, milé kolegyně, prostřednictvím paní předsedající bych panu předsedovi Sobotkovi chtěl vzkázat, že když dva dělají totéž, tak to není totéž. Ani obstrukce nejsou totéž. Zatímco pan ministr tady velmi věcně odpovídal na konkrétní problémy a dotazy, tak vy tady předčítáte opakovaně stanovisko Asociace stavebních spořitelů či Mustafu. Je to trochu rozdíl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych teď poprosil – je to technická záležitost, aby mě poslouchali členové sociální demokracie. Zřejmě již ve vašich řadách u úderného týmu, zřejmě smíšeného, A a B, jak jsem byl instruován, došlo k naprosté únavě, kdosi se pokoušel zaplatit členskou známku v bufetu. (Smích.) Tak ta členská známka, která je ovšem laděna do modra, čemuž nechci rozumět, se nachází u mě. (Smích, potlesk. Znamku přebírá pan poslanec Sobotka.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkujeme za tuto džentlmen-skou službu.

Nyní ještě s faktickou poznámkou, nebo s případným dalším nálezem pan poslanec Hašek. Prosím.

Poslanec Michal Hašek: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, vládo, dámy a pánové, po té filatelistické vsuvce – nebojte, já jsem nenašel žádnou známku modré barvy ani členský průkaz v bufetu ani nikde jinde – jsem chtěl přece jenom krátce fakticky reagovat ještě na to, co zde řekl pan ministr zdravotnictví.

V jeho podání se zdá, že Ministerstvo zdravotnictví se dá nově označit za ministerstvo v růžové zahradě. Pan ministr nám to tak pěkně popsal, jak to má namyšlené, jak to všechno bude dobře fungovat. Jak ten pacient bude ústřední postavou. Já paradoxně souhlasím s panem ministrem, ale každý na to máme jiný výklad. My chceme, aby pacient byl ústřední postavou z hlediska poskytování zdravotní péče, a tady jsme slyšeli, že se má sociálně citlivě zvednout spoluúcast z 15 na 24 %, takže pacient bude ústřední postavou, ale místo bude pokladna. To znamená, pacient je ústřední postavou pro to, aby to zaplatil, tu zdravotní péči.

Pane ministře, vy přece víte, že klíčovými problémy je především neprůhledný a absurdní systém úhradových vyhlášek. A to se zatím nepodařilo odstranit ani během několika let, kdy kraje trpělivě připomínaly,

že je tady jiná úhrada regionálním nemocnicím a jiná úhrada fakultním nemocnicím za stejné typy výkonů.

Vy přece víte, že velkým problémem zdravotnictví v příštím roce bude navýšení DPH, které povede k naprosto zbytečnému prodražení zdravotní péče. Vy přece víte o tom, že tady máme systém – absurdní systém souběhu mnoha úvazků lékařů. Když se řešila akce Děkujeme, odcházíme, tak jsme seděli u vás na Ministerstvu zdravotnictví a nebyli jsme schopni se dopočítat, kolik fakticky lékařů vlastně v České republice je. Protože byl takový zmatek ve statistikách a pořád se nevědělo, jak je to s těmi souběhy a přepočítanými úvazky. Vy přece víte, že tady je dneska minimální možnost kontroly státu nad výkonem pojišťoven, které fakticky mají prst na těch státních financích, respektive na vybraném veřejném zdravotním pojištění. Je tady duální systém zvýhodňující fakultní nemocnice. Samozřejmě jsou tady také dlouhodobě podfinancované úhrady za státního pojištěnce.

Já bych prosil, pane ministře, kdyby také toto bylo předmětem korektní a seriózní debaty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla také faktická poznámka. Ještě, prosím, další s faktickou poznámkou. Pan poslanec Roman Váňa.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl poděkovat panu dr. Štětinovi za upřesnění. Já si ho velice vážím, je to respektovaný odborník v problematice zdravotnické záchranné služby. Nicméně nemohu se ztotožnit s prohlášením, že letecká záchranná služba nelétá sekundární lety. Možná, když si to upřesníme, tedy akutní sekundární let... (Poznámka z pléna.)

Moc se omlouvám panu Chladovi, těsně vedle. Omlouvám se, já si jich vážím obou dvou a oba si je pletu. (Smích.) Nicméně k té připomínce využití letecké záchranné služby pro sekundární lety tvrdím, že provádí sekundární lety, akutní sekundární lety, bavíme-li se o akutních transportech pacientů mezi nemocnicemi, zpravidla pacientů, kteří vyžadují intenzivní péči. Takže to jenom na upřesnění. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. To byla faktická poznámka. S řádnou přihláškou pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, my jsme se tak dobře ponořili do zdravotnictví, tak já vás také nezklam, budu hovořit také o zdravotnictví. Budu hovořit o bodu 87, což je zdravotnická záchranná služba. Těch příspěvků již tady bylo

několik a nelze se divit, protože samozřejmě je to věc, která se nás může dotýkat, která nás může potkat. Můžeme někde na silnici také dojít k tomu, že budeme takovou pomoc potřebovat, takže ani není tedy, proč se divit, že se o tom tak hovoří.

Chceme samozřejmě také upozornit na náročnou práci záchranářů, na to, že jejich práce není možná ohodnocena tak, jak by měla, že by měli mít větší sociální jistoty. Chceme také, aby měli postavení v integrovaném záchranném systému rovnocenné i s ostatními prvky integrovaného záchranného systému. Není pochyb, že zdravotničtí pracovníci záchrany jsou při výkonu svého povolání vystaveni často enormní fyzické i psychické zátěži. Zasahují koneckonců v extrémních podmínkách, kde jsou ohroženy lidské životy, kdy každá minuta v prodlení pomoci může znamenat také smrt. Neustále se musejí srovnávat se stresem, jsou vystaveni lidskému utrpení a bolesti v okamžicích, kdy se rozhoduje o životě či smrti postiženého. To vyžaduje nejen jejich vysokou odbornost, nepřetržitou pohotovost, ale i velkou míru psychické odolnosti. Přitom jsou nezdárka oni sami předmětem agrese, napadání ze strany těch, kterým se paradoxně snaží pomoci nebo i ze strany jejich přátel, příbuzných a podobně. Že k tomu dochází poměrně často, myslím, že všichni máme takové poznatky prostřednictvím médií, televizních zpráv či z tisku, možná někdo i z osobní zkušenosti. Většinou je v pozadí takové agrese alkohol. Uvedu jen několik příkladů z poslední doby.

V pátek 13. 5. 2011 večer byla posádka pražské rychlé zdravotnické pomoci přivolána do parku Klamovka v Košířích k údajně napadenému třicetiletému muži, který byl obklopen skupinou asi 15 podnapilých nebo intoxikovaných osob. Na místě zasahovala i policejní hlídka, došlo ke slovním útokům a provokacím. Během ošetření pacient náhle několika kopanci zasáhl záchranáře do hrudníku. Bolestivé zranění skončilo pracovní neschopností záchranáře. V šetření je i dubnový případ napadení, kdy agresivní pacient způsobil záchranáři zlomeninu zápěstí. S neuvěřitelnou reakcí okolí se setkali i středočeští záchranáři v Hořovicích, kde v restauraci žena, u níž bylo podezření na otravu alkoholem, napadla záchranářku a bila ji za povzbuzování ostatních hostů do obličeje. Sestra musela podstoupit vyšetření na chirurgické ambulanci a neurologii. Výsledkem byla několikátýdenní pracovní neschopnost.

Záchranáři jsou napadáni nejen pacienty pod vlivem alkoholu, ale agrese se často mohou dočkat i od pacientů s psychiatrickou diagnózou. Napadání záchranářů se tedy stalo běžnou věcí, a jsou pro ně proto pořádány i kurzy sebeobrany. V novém trestním zákoníku jsou už u vybraných trestných činů stanoveny vyšší trestní sazby, pokud byl čin spáchán proti zdravotníkovi ve službě, například u ublížení na zdraví místo šesti měsíců myslím až na tři léta. Za těžké ublížení na zdraví místo sazby tři až

deset let to může být i pět až dvanáct let. To je jistě v pořádku. Problém je ale jinde. Zdravotnická záchranná služba je sice součástí integrovaného záchranného systému, ale paradoxně záchranáři nemají na rozdíl od hasičů či policistů postavení veřejného činitele. Nemají tedy jako ostatní nárok na pojištění a náhrady při úrazu či smrti. Domnívám se, že by si takový statut veřejného činitele při výkonu svého povolání, a to jako jistou ochranu a zajištění, určitě zasloužili.

Předmětem útoku nejsou jen samotní záchranáři, ale i vybavení sanitek. Zaznamenali jsme například v Českých Budějovicích případ, kdy trojice lupičů přepadla záchranáře ve chvíli, kdy právě poskytovali první pomoc, ve chvíli, kdy potřebovali nutně jeden z přístrojů. Když vůz odemkl, dva z lupičů ho drželi přitisknutého k sanitě a třetí kradl, kradl přístroj důležitý pro záchranu pacienta. Vykradených sanitek přibývá. V Ostravě ukradli navigaci dokonce třikrát za sebou, v jednom případě pachatel vlezl do auta, když v zadní části lékaři zachraňovali osmiletého chlapce, který se otrávil léky. Ani se tomu nechce věřit.

Houkající rychlá záchranka se zapnutým majákem je nadějí pro někoho v ohrožení života. Rozhodují minuty, kdy se rozhoduje často o záchraně života. Řidiči, i když má právo přednosti jízdy, dnes a denně bere na sebe obrovskou zodpovědnost. V zimě na sněhu, ledu, za mlhy či deště, v hustém silničním provozu často s bezohlednými řidiči a musí dojet včas, aby zachránil lidský život. Opět jeden případ za všechny z Plzeňska, které je mým regionem. Letos v lednu jela v Domažlicích sanitka záchranné služby k zásahu. Přestože měla zapnutý maják, řidič vyjíždějící s osobním autem z vedlejší silnice ji přehlédl a vjel do cesty. Po srážce byl řidič osobního vozu na místě mrtvý a jeho dvě spolujezdkyně těžce zraněné. Sanitka skončila po nehodě v potoce vedle silnice, její řidič a zdravotní sestra byli zraněni.

Na těchto několika příkladech jsem chtěl připomenout, v jakém prostředí a za jakých podmínek pracují záchranáři zdravotnické záchranné služby, lékaři, sestry, zdravotnický personál, řidiči.

Již několik let pracovníci zdravotnických záchranných služeb a Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky usilují zapracovat do zákona o zdravotnické záchranné službě opatření, která by motivovala zaměstnance záchrany k setrvání u této služby. Jedná se o návrh na úpravu sociálního zohlednění náročnosti práce zdravotníků, zdravotnických pracovníků záchranných služeb. Dokonce byl takový návrh již připraven Ministerstvem zdravotnictví i paradoxně za ministra Julínka. Zájem a povinností státu musí být vytvořit zdravotnickému personálu záchrany takové podmínky, aby byl vytvořen stabilní kádr kvalifikovaných pracovníků, aby zde byla motivace k setrvání při výkonu tohoto povolání na co nejdelší dobu, tedy garantovat zvýšené pracovní právní nároky všech

zdravotnických pracovníků vykonávajících povolání v rámci záchranných služeb, jako je tomu i u ostatních složek integrovaného záchranného systému, samozřejmě s přihlédnutím ke zvláštnostem a potřebám zdravotnických profesí.

Závěrem, dámy a pánové. Mluvil jsem tady o agresi, která je na našich silnicích, o agresi, která je obecně v naší společnosti. Já jsem si dneska na-prosto zhnusen přečetl v Novinkách článek pod názvem Přejetí plyšáci s vyhrzlými vnitřnostmi jako dárek k Vánocům. Nevím, jestli jste ten článek četli. Internetová hračkářství začala nabízet nový hit – takzvaná přejetá zvířátka. Mají rozplácené tělíčko a vyvalené vnitřnosti. To není vtip, to je skutečnost. Já tady nebudu citovat obchody, které to prodávají. Ne. Jenom chci ukázat, jak agrese ve společnosti už je některými lidmi přizívána a i na mladé lidi, na děti přenášena. Vždyť koneckonců se díváme na televizi, v televizi násilí, agrese, násilí, teče krev z obrazovky. Z břicha jim trčí slezina, střeva, žaludek a další vnitřnosti. Omlouvám, že uvádím takto drsné výrazy. Předškoláci mohou zvířátkům vrátit vnitřnosti zpět do břicha a upevnit je zipem. Prodejce inzeruje výrobky slovy “jedinečné plyšové přejeté zvířátko, nevhodné pro děti do tří let, obsahuje malé části”. Dodává, že přejeté zvířátko s otiskem pneumatiky na zádech má svůj osobitý styl, každé přejeté zvířátko má svůj plastový pytel s visačkou. Je to hnus, dámy a pánové. A takto ve společnosti někteří už v takto malých dětech podněcují agresi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Vy budete teď navazovat určitě dalším příspěvkem, takže máte dalších 10 minut k dispozici. (Poslanec Votava odchází od řečnického pultu.) Pan poslanec Votava je teď přihlášen...

S přednostním právem pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a pánové, já bych možná pro ty, kteří někdy třeba si budou číst tuhle rozpravu nebo ji třeba někde budou sledovat nebo ji třeba právě sledují, chtěl na vysvětlenou, proč se tady skáče od jednoho tématu k druhému v rámci vystoupení, která absolvujeme. Chtěl bych vysvětlit, že se nejedná o nějaký úmysl sociálně demokratických poslanců, ale je to bohužel důsledek rozhodnutí vládní koalice, která sesypala všechny body této schůze do jedné rozpravy, a tím pádem člověk vlastně nemá možnost se tematicky soustředit na jeden bod a poslanci musí vystupovat k jednotlivým bodům v pořadí, jak se přihlásí, a dochází tedy k tomu, že v jednu chvíli mluvíme o jednom návrhu zákona, který se týká záchranné služby, a v druhou chvíli budeme mluvit o důchodové reformě, jak to za chvíli učiním já.

Já myslím, že samotná struktura debaty ukazuje, jak nesmírně nešťastné to bylo rozhodnutí ze strany vládní koalice sloučit rozpravu k bodům, které spolu věcně nesouvisí. Myslím si, že je chyba, že vládní koalice nesloučila rozpravu k bodům, které spolu věcně souvisí. Já bych třeba jako poslanec, který se chystá vystoupit k debatě o důchodové reformě, uvítal, kdyby byla sloučena rozprava ke všem třem zákonům, které jsou propojeny a které se důchodové reformy věcně týkají. Takto k tomu bohužel nedošlo a v tuto chvíli tedy budu navazovat po vystoupení, které se týkalo bodu 87, a budu navazovat vystoupením ke třem zákonům, které souvisí s důchodovou reformou. To je myslím velmi neblahý precedent a já bych rád vyjádřil naději, že k něčemu podobnému už se současná vládní koalice během svého fungování, byť nevím, jak bude dlouhá, ale přesto doufám, že se během svého fungování už k něčemu takovému neuchýlí, protože by to mohlo znamenat absolutní znepřehlednění a úplný chaos z hlediska jednotlivých schůzí Poslanecké sněmovny, pokud by vláda ve snaze zjednodušit si život a zjednodušit si práci s poslanci měla tendenci sesypávat takovým způsobem body i na řádných schůzích Poslanecké sněmovny. Je to skutečně nešťastné a je to nešťastné zejména z pohledu těch, kdo by případně tuto debatu někdy sledovali či zpětně studovali, aby se v ní vůbec dokázali orientovat a aby chápali, že nejsme lidé, kteří nevědí, co se vlastně projednává, protože střídají takovým tempem nejružnější možná témata. Tolik poznámka na úvod.

Druhá poznámka. Musím říci, že je mi velmi líto, že tady dochází k jevu, který tady v minulosti také nebyl příliš častý. Nevím, jestli je to precedent, ale jestliže tady existuje stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny k postupu, který zvolila vládní koalice, když spojila rozpravu k jednotlivým bodům, a vedení Poslanecké sněmovny tuto věc ignoruje a vládní většina nepodnikne žádnou akci k tomu, aby na toto stanovisko reagovala, tak opět je to podle mého názoru zarážející postoj a myslím si, že to není zodpovědný postoj. My jsme tady včera slyšeli hodně o zodpovědnosti, o tom, jak by měla být sociální demokracie zodpovědná, ale je zvláštní, že se tady mluví jenom o zodpovědnosti sociální demokracie a nic se tady neříká o zodpovědnosti vládní většiny. A já bych při této příležitosti i při příležitosti toho, že tady existuje stanovisko legislativního odboru, požádal rád i vládní koalici o zodpovědnost, zejména tedy z pohledu právní jistoty těch, kdo se budou případně řídit zákony, které procházejí na této schůzi, jsou projednávány na této schůzi a jejichž legitimita by v budoucnu mohla být zpochybněna. Domnívám se, že to je skutečně chyba, a na místě vládní koalice bych postupoval jinak. Myslím si, že vládní koalice by měla proceduru sjednotit se stanoviskem sněmovní legislativy. Velmi často v minulosti toto stanovisko pro nás bylo vodítko, řešilo určitým způsobem i politické spory, které tady byly, protože je

zřejmě, že menšina a většina mohou mít různý názor na výklad procedur podle toho, co je právě pro koho z toho utilitárního hlediska zajímavější, a v minulosti vždycky tedy legislativní odbor působil jako někdo, kdo hájí či zjevuje jakousi objektivní pravdu a nalezne cestu z debaty o výklad jednacího řádu. Je trochu škoda, že se tato metoda opustila právě v této vypjaté chvíli. Tolik tedy procedurální poznámka číslo dvě.

A nyní mi dovolu, abych se ve svém vystoupení soustředil na návrhy, které směřují k důchodové reformě. Musím říci, že pokud jsem přemýšlel o tom, jak nejlépe charakterizovat směr vývoje, který nasadila vládní koalice, pokud jde o řešení důchodů v naší zemi, tak mi nejvýstižnější připadá pojmenování toho trendu jako trend podpory podnikání se stářím. Prostě otevření prostoru pro podnikání se stářím. V naší zemi existuje řada mýtů o důchodové reformě a existuje také řada mýtů o penzijní reformě, které předkládá tato koalice. Já bych chtěl na začátku, abychom si ujasnili pojmy, říci, že nesouhlasím s tím, aby pro komplex těchto tří zákonů se používal pojem důchodová reforma. Myslím si, že tyto návrhy si hrají na něco, čím ve skutečnosti nejsou. Předstírají realitu, která není, možná ve snaze získat širší společenskou podporu nebo prostě oklamat občany. Pokud se podíváme na ty návrhy, já budu raději používat pojem Drábkova reforma a nebudu mluvit o důchodové reformě. Pokud by totiž šlo o důchodovou reformu, tak musela řešit problém pro většinu část společnosti, než je pouhých možná deset dvacet procent daňových poplatníků, pro které je ten nový produkt, druhý pilíř, ve skutečnosti objektivně výhodný.

Nechci mluvit o tom, kolik lidí možná zmate příští reklamní kampaň, která se tady rozjede v rámci soupeření jednotlivých důchodových fondů, pokud tento systém bude uveden v život. Řada lidí může podlehnout reklamě. Myslím, že je důležité si ale uvědomit, pro koho tento systém, tak jak je navržen a konstruován, pro koho byl vlastně vytvořen a na koho jeho architekti Drábkovy reformy především mysleli. Myslím si, že kolem Drábkovy reformy je v naší společnosti řada mýtů a je založena na řadě předpokladů, které nejsou úplně pravdivé. Musím říci, že pro strukturu mého dnešního vystoupení byl velmi inspirující článek Jana Kellera a Jiřího Štega, který před časem vyšel na Britských listech a který se právě zabývá určitými hlavními omyly, které jsou šířeny v naší zemi v souvislosti s důchodovou reformou. A já si myslím, že právě tato debata, kterou tady dnes vedeme nad důchodovou reformou, kterou zamítl ovšem Senát, a budeme tedy o ní znovu rozhodovat v Poslanecké sněmovně, tak si myslím, že právě k této debatě sluší a přináležejí diskuse o tom, co ve skutečnosti je pravda, co ve skutečnosti je jenom účelové tvrzení, které je přizpůsobováno k tomu, aby posloužilo určité snaze změnit důchodový systém směrem k jeho postupné privatizaci.

První mýtus, který se šíří v naší zemi, je, že to, co se odehraje, je jakási

diverzifikace rizika. To znamená, jak koneckonců říká pan ministr Drábek, že je lepší nosit vejce ve více koších, to znamená, že občan si tedy vytvoří ve spolupráci s vládou a finančním investorem jakýsi druhý košík ve formě soukromého penzijního fondu a tam si tedy diverzifikuje své riziko. Otázka je, jestli je to z bláta do louže, anebo jestli je to ještě horší. Pokud se podíváme na stabilitu průběžného důchodového systému a na to, že průběžný důchodový systém v naší zemi přežil bouřlivé 20. století, tak já se domnívám, že stabilita průběžného důchodového systému je skutečně silná.

Pokud se vrátím k ošatce, tak je to ošatka, která je skutečně pevná, a i když prošla válkami, i když prošla revolucemi, totalitními režimy dvojího typu, tak přesto zůstala držet pohromadě. A ten průběžný systém dokázal během celého 20. století zajistit lidem výplatu penzí. Mám na mysli princip průběžného systému, to znamená systém, který vlastně funguje průtokově, vybere finanční prostředky a v určitém poměru je rozdělí mezi stávající důchodce.

Myslím si, že motivace důchodové reformy tím, že musíme za každou cenu diverzifikovat riziko ve smyslu zvýšení rizika, není v dnešní době úplně optimální. A já jsem přesvědčen, že pokud se podíváme na rizika, která jsou spojena se státním průběžným systémem, a podíváme se na rizika, která jsou spojena se soukromým fondovým systémem, tak je nepochybné, že v horizontu lidského života převažují rizika, která jsou spojena se systémem fondovým. První tvrzení tedy o tom, že jde o užitečnou diverzifikaci, musím jednoznačně odmítnout.

Druhé tvrzení – průběžný systém je v kritickém stavu. Ano, nepochybně by byla nutná revoluce v průběžném systému, pokud by ovšem v posledních 20 letech téměř za každé vlády nedocházelo k jeho parametrickým úpravám. Průběžný systém je parametricky upravován od poloviny 90. let. Fakticky od doby, kdy došlo ke vzniku i stávajícího třetího pilíře, to znamená spojení v soukromých penzijních fondech. Mám na mysli dobrovolné spojení.

Parametrické změny, které se prováděly v minulých letech, znamenaly, že se postupně prodloužil věk pro odchod do důchodu, že se zpřísnily podmínky pro předčasný odchod do důchodu a to vedlo k výrazným úsporám z hlediska budoucích výdajů průběžného systému. Prodlužování věku pro odchod do důchodu na 65 let navíc mělo logiku z hlediska toho, jak došlo k postupnému prodlužování střední délky života. Ale myslím si, že není možné hovořit o krizi průběžného systému v situaci, kdy tyto parametrické změny byly provedeny. Pokud se bude prodlužovat střední délka života, tak je zřejmé, že i do budoucna ty parametrické změny budou prováděny, a nelze hovořit o krizi našeho průběžného systému v situaci, kdy my dáváme na všechny důchody z průběžného systému zhruba 8 až

9 % hrubého domácího produktu. V současné době dáváme na starobní důchody asi 8,5 % hrubého domácího produktu. V Evropské unii, průměr Evropské unie je 13 %. To znamená, že i kdybychom se v příštích letech z hlediska podílu výdajů na důchody přiblížili k průměru Evropské unie – říkám přiblížili k průměru, nikdy neříkám ho překročili – tak to znamená, že systém je dlouhodobě udržitelný na základě parametrických změn, které se prováděly, a pokud se bude dále prodlužovat střední délka života, budou provádět. Nesouhlasím s tím, že průběžný systém je v katastrofální krizi.

Třetí mýtus, který se ve veřejné debatě často objevuje, se týká tvrzení, že údajně konkurence mezi soukromými penzijními fondy snižuje náklady. Zkušenosti ze zemí, kde mezi sebou soupeří různé penzijní fondy, ale svědčí o opaku. Do hry totiž vstupují náklady na propagaci, management, síť zprostředkovatelů a samozřejmě všechny tyto výdaje jsou zaplacený z jediného zdroje. Z příspěvku klientů penzijních fondů. V situaci, kdy například na Slovensku byla spuštěna důchodová reforma založená na ostré konkurenci mezi penzijními fondy, tvořily výdaje na reklamu velmi podstatnou část výdajů fondu a ty budou muset být spláceny v příštích letech. To, že se vláda rozhodla zvolit ve své důchodové reformě variantu, kdy klienti nebudou pro fondy anonymní, to znamená, že se tady rozjede regulérní kampaň a lov, doslova lov na klienty pro druhý pilíř, pokud ten druhý pilíř bude spuštěn, tak samozřejmě povede k eskalaci nákladů na reklamní kampaně a všechny výdaje s tím bezprostředně spojené. Klienti fondů tyto náklady budou muset zaplatit a tam je otázka debaty o úrovni poplatků, které budou muset platit za správu finančních prostředků. A výše těchto poplatků logicky relativizuje tvrzení o tom, že spoření ve fondech je vlastně vůbec výhodné.

Čtvrtý mýtus, který tady panuje kolem vládní reformy, je, že účast ve druhém pilíři, v soukromých fondech, je dobrovolná. Ano, to je pravda. Vláda se nechystá občany nutit, aby do systému vstoupili, ale nedá se z něj vystoupit. Nikdo nehovoří a nediskutuje o variantách, kdy pojištěnec se z objektivních důvodů dostane do situace, kdy už prostě nikdy nebude moci odvádět své příspěvky do druhého pilíře. Taková situace se během lidského života stane a stane se během jedné minuty. Během jedné automobilové nehody. Prostě dostanete se do situace, kdy je z vás invalida, možná vám dají invalidní důchod a je otázka, z čeho si budete spořit ve fondu, kterému jste se upsal a který vám má poskytnout benefity ve formě renty za 20, 30 nebo dokonce 40 let.

Páté tvrzení, které se velmi často objevuje, je, že do dobrovolného spoření se zapojí až polovina lidí. Zejména ministr financí Kalousek hýří optimismem, zřejmě má své informace. Je pravda, že reklamní kampaně bývají do té míry zjednodušené, do té míry růžové a optimistické, že mají

schopnost do soukromých fondů klienty nalákat. To se stalo na Slovensku. Až se slovenské vlády divily, jak jim potom otekly peníze z průběžného systému, protože vůbec nepočítaly s takovým počtem klientů, který se v důsledku reklamních kampaní, které slibovaly šťastné důchody na tropických ostrovech pro klienty těchto fondů, tak jaké množství lidí této kampani podlehlo. V případě, že by to skutečně byla zhruba polovina těch lidí, kteří budou osloveni, tak odečte do soukromých fondů zhruba 18 až 20 mld. korun ročně.

Co se říká – že je nezbytné k pokrytí transformačních nákladů zvýšit daň z přidané hodnoty. Jako by bylo naprosto nevyhnutelné DPH zvyšovat. Výpadek 18 mld. korun z průběžného systému, to bude bohužel realita, ale to, co bude také bohužel realita, budou vyšší výdaje, které bude mít stát na druhé straně. Byla tady před chvílí řeč o zdravotnictví. Jenom ve zdravotnictví zvyšování DPH odsaje možná čtyři, možná i více miliard korun ročně. Několik miliard korun odsaje ze školství. Několik miliard korun bude muset stát vydat na kompenzace, pokud je tedy vůbec poskytne. To je věc, která je zatím ve hvězdách, protože sice vláda mluví o kompenzacích, ale realita je mnohem skromnější. Čili tady je otázka, jestli vůbec tato operace, která se týká DPH, má souvislost s důchodovou reformou, anebo jestli jde o to, že se tady vzájemně podporují dva politické záměry. První politický záměr pravice zprivatizovat část důchodového systému a druhý politický záměr pravice sjednotit DPH na jednu sazbu. Já myslím, že občany určitě potěšilo nedávné oznámení premiéra, že jednotná sazba DPH by nemusela být 17,5 %, ale že to bude možná 20 %. To je obrovský rozdíl, protože potraviny a léky, které jsou dnes daněny 10 %, tak budou daněny 20 %. To je dvojnásobné zvýšení DPH na sociálně nejvíce citlivé položky.

Další tvrzení, které se objevuje v souvislosti s důchodovou reformou, je tvrzení, že musíme snížit naše pracovní náklady, jinak nás čeká katastrofa. Pokud se dneska podíváme na pracovní náklady v České republice ve srovnání s chudými zeměmi Evropské unie, nebo s chudšími, tak jsou zhruba na stejné úrovni. Naše náklady práce jsou mnohonásobně nižší než náklady práce ve vyspělejší části Evropské unie.

Otázka je, kam až bychom měli náklady práce snižovat a co to bude znamenat pro člověka, pro občana naší země. Za jakou mzdu by měl podle vlády nakonec v příštích letech pracovat. Já bych chtěl upozornit vládu, pokud bude pokračovat v této tendenci tlaku na snižování pracovních nákladů, mám na mysli tedy jenom mzdy, ale i odvody, že Čínu nebo Indii nejsme schopni nikdy dohnat, protože v těchto zemích, jako je třeba Čína, se plošně žádné sociální a zdravotní pojištění neplatí. To znamená, aby-chom dohnali Čínu, možná je to cíl vlády dohnat Čínu z hlediska pracovních nákladů, museli bychom zdravotní a sociální pojištění úplně zrušit a nechat to na lidech, aby se o sebe v těch osmdesáti devadesáti le-

tech postarali sami. To by zřejmě byl ideální cíl pravice a ideální představa o tom, jak zredukovat pracovní náklady. Pokud ale nemíříme k životní úrovni čínského dělníka, ale raději bychom se dívali do Německa, do Francie nebo třeba do Švédska, tak ta cesta snižování pracovních nákladů – tu cestu prostě bychom používat neměli a měli bychom hledat jiné možnosti k posílení konkurenceschopnosti.

Osmá poznámka se týká toho, že tak jak je ta reforma navržena, že je snad projevem rozpočtové zodpovědnosti, musím říci, že to mi připadá asi jako nejhorší špatný vtíp, který je s tímto návrhem spojen. Reforma vyvádí další peníze z průběžného systému. To znamená, že stát bude muset kompenzovat schodek, který vznikne v důsledku této reformy v reálném čase v příštích třiceti čtyřiceti letech v průběžném systému. Já říkám třicet čtyřicet let, uvědomte si, že tak dlouho bude trvat, než se možná někdy nějaké peníze z těchto fondů vrátí zpátky k jejich klientům a možná jim vylepší nějakým způsobem jejich životní úroveň. To znamená, jestliže bude schválena tato podoba důchodové reformy, tak rozhodujeme o obrovském toku veřejných finančních prostředků na období příštích třiceti čtyřiceti let. A ročně to bude 20 miliard, to znamená v tomto horizontu třiceti čtyřiceti let jsou to skutečně obrovské sumy.

Další tvrzení, které se objevuje v souvislosti s důchodovou reformou, je tvrzení, že soukromé penzijní spoření vyřeší problém demografického vývoje. Musím říci, že soukromé spoření vůbec nijak problém demografického vývoje neřeší, nemá s tím nic společného. Vede pouze k tomu, že se oslabí průběžný pilíř, a cílem je posílit prostředky, které budou spravovat soukromé finanční instituce. A ty peníze jsou vystaveny mnohem větším rizikům, než kdyby byly v průběžném pilíři.

Velmi často se také tvrdí, že to, co vláda navrhuje, ten systém soukromého spoření, že se ve světě osvědčil. No, já myslím, že nemusíme chodit nikam daleko, můžeme se podívat na problémy na Slovensku, v Maďarsku a v Polsku, na to, jaký negativní dopad tam měly takovéto důchodové reformy na veřejné rozpočty a jak tamní vlády od těchto návrhů ustupují a provádějí jejich redukci. Já myslím, že je důležité, aby se Česká republika inspirovala spíše řešením těch problémů, které způsobily velmi často nepromyšlené pokusy o vyvedení peněz do systému soukromého spoření.

Tvrdí se a samozřejmě to bude posilováno reklamními kampaněmi, že spoření v soukromých fondech zajistí dostatečnou výši ve fondech. Já myslím, že vůbec nikdo dnes nedokáže říci, ani na základě informací, které byly zveřejněny, ani na základě zákonů, které tady máme, jaká vůbec bude rentabilita systému, který se tady vytváří. To, co ale dokážeme říci už dnes, je, jaká bude rentabilita pro jednotlivé sociální skupiny v naší společnosti. A ta rentabilita je daná tím, jaký bude poměr mezi výnosem ze

soukromého spoření a jaký bude poměr kráceného důchodu poskytnutého z průběžného systému.

Na základě těchto parametrů je zřejmé – a já cítím povinnost to zdůraznit – že tak jak je ten systém v tuto chvíli navrhován, tak je nejvýhodnější, skutečně nejvýhodnější pro ty občany, kteří mají zhruba dvojnásobek průměrné mzdy. Lidé s dvojnásobkem průměrné mzdy, popřípadě s vyšším příjmem, tak pro ně ten systém jim poskytuje největší benefity. To znamená, oni mohou omezit svou solidaritu v rámci průběžného systému a současně tyto finanční prostředky si převedou do soukromých fondů. Otázka je, proč vláda cílí důchodovou reformu, protože ona tomu říká důchodová reforma, ona je to spíše Drábková reforma, která se zaměřuje na podnikání se stářím, tak proč ji směřuje právě na tuto cílovou skupinu a proč vláda neřeší situaci lidí ze středněpříjmových vrstev a z nízkopříjmových skupin. Je tedy evidentní, že vláda se chystá postarat o lidi, kteří to potřebují ze všeho nejméně. Tito lidé, ti, kteří mají dvojnásobek průměrné mzdy a vyšší, tak ti lidé samozřejmě už dnes mají úspory, které investují různým způsobem, mají řadu možností, vyšších možností než lidé s průměrným platem nebo s nízkými příjmy, a celá ta věc s průběžným důchodovým systémem tak vypadá jako v zásadě pokus vytvořit tady pouze nový finanční instrument a dát ročně 20 miliard korun z veřejných peněz soukromým fondům, aby si s nimi hrály na kapitálových trzích. To je vlastně ten nejzajímavější efekt, který tato tzv. důchodová reforma poskytne.

To, co je zvláštní, je souhra okolností. Pokud se podíváme na to, co se odehrálo ve světě v uplynulých dvou třech letech, tak vidíme, že finanční krize znehodnotila řadu prostředků v soukromých penzijních fondech. Bude asi velmi zajímavé sledovat, jak se s tím penzijní fondy vypořádají, zejména vůči lidem, kterým budou vznikat důchodové nároky v příštích letech, a vůbec není jasné, jak budou finanční trhy fungovat v příštích letech. Je docela možné, že se nám ty globální finanční krize budou opakovat. Opakovat v různě vzdálených periodách. A jestliže vláda říká a navrhuje právě dneska, kdy si ještě všichni pamatujeme, co se dělo před rokem, před dvěma v těch světových finančních centrech, co se dělo na Wall Streetu, co se dělo v Londýně, jak se hroutily banky, jak se hroutily investiční banky, jak to zasáhlo penzijní fondy, tak jestliže s touto zkušeností dnes vláda říká občané, máme pro vás bezpečnější variantu, vezměte si své peníze, o které se dnes stará stát, a dejte si je do finančních instrumentů, které budou spravovat důchodové fondy – no to přece vláda nemůže myslet vážně! Vláda zřejmě spoléhá na to, že lidé se nezajímají o to, co se děje ve světě, že o tom nic nevědí, že nevědí a nerozumějí tomu, proč tady dochází k hospodářskému zpomalení, že to je důsledek právě cyklických krizí na finančních trzích.

Mně to připadá absurdní. Nedokážu si představit, že v jakékoli jiné zemi by vláda v současné době postupovala takovýmto způsobem. To byl jeden z motivů pro to, aby sociální demokracie vládě navrhla, aby odložila start druhého pilíře. Je otázka, jak by se to dalo legislativně udělat. My teď ten zákon máme v závěrečné fázi projednávání, nicméně podle mého názoru by se dala udělat rychlá novela, která by se dala schválit konsenzuálně ve zrychleném čtení, která by vypreparovala ten druhý pilíř, který se má spustit, vypreparovala by ho z toho zbytku tzv. důchodové reformy a odložila by účinnost jeho startu o několik let.

My jako sociální demokraté pokládáme za optimální, aby to odložení bylo na rok 2015, a to ze dvou důvodů. Ten první důvod souvisí se situací na finančních trzích. Je možné, že za tři roky, za dva a půl roku o tom budeme vědět něco víc, že možná budou nové regulace, možná bude naše zkušenost s tím, jaká je zde jistota a nejistota, větší a budeme schopni se rozhodnout, pokud jde o soukromé spoření, racionálněji. Myslím si, že čas tady může hrát důležitou roli. Chtěl bych také poznamenat fakt, že řada politiků, kteří hodnotí to selhání regulace v uplynulých letech, říká, že jedním z důvodů, proč selhala regulace finančních trhů, bylo, že to poznání toho, jak vlastně fungují finanční trhy, bylo nedostatečné.

A já jsem přesvědčený, že krize, ke které došlo, bude mít dva důsledky. Za prvé, politici budou finančním trhům věnovat mnohem větší pozornost, než tomu bylo v minulosti. A za druhé. To poznání podstaty fungování moderních finančních trhů v globální ekonomice bude větší. Proto si myslím, že je rozumné a stojí za to jakýkoli experiment tohoto typu, který představuje Drábková reforma, posunout alespoň na rok 2015.

Druhá věc, která je, myslím, také důležitá, je otázka demokratické legitimacy. Vláda se nedohodla s opozicí na podobě této důchodové reformy. To se samozřejmě může stát. A my tady můžeme vést dlouhé debaty o tom, jestli za to může arogance vládní koalice, anebo neústupnost opozice. Ale došlo k tomu. Dohoda tady není. To, že tady není dohoda, je mimo jiné příčinou toho, že sociální demokracie chce takto důrazně formou obstrukce dát najevo, že s takovou podobou důchodové reformy nesouhlasíme. Dohoda tady prostě není a už se blížíme k finálnímu hlasování. Já jsem přesvědčen, že není dobře, aby se takto zásadní systémové změny odehrávaly bez dohody a bez širšího konsenzu. Kdybychom odložili start té nejvíce kontroverzní součásti tzv. důchodové reformy na rok 2015, tak by ještě předtím, než budou spuštěny privátní fondy ve druhém pilíři, proběhly volby do Poslanecké sněmovny. Jak asi všichni víme, volby do Poslanecké sněmovny budou nejpозději v roce 2014, a tím pádem by výsledek těchto voleb mohl ovlivnit také to, zdali se fondy definitivně spustí, anebo ne.

Já otevřeně také říkám, že pokud by došlo k tomu odložení, tak do těch příštích voleb do Poslanecké sněmovny by sociální demokraté šli s pro-

gramem zrušení privátních fondů, zrušení privátních fondů, zrušení této části důchodové reformy. Ale o tom by rozhodli voliči, o tom bychom nerozhodovali my tady v Poslanecké sněmovně. Já předpokládám, že pokud v té době bude existovat TOP 09, tak půjde do těch voleb s programem třeba ten fond zachovat. Otázka je, co ODS. Možná taky. A voliči by rozhodli, jestli ano, nebo ne. Já mám totiž obavu, že veřejnost vlastně ani ještě stále netuší, co se bude odehrávat, a rovnou spadne do barnumské reklamní kampaně, kterou tyhle fondy tady rozjedou, a pak bude velký problém s tím cokoli udělat z hlediska jakékoli pozdější další regulace, protože regulace se dá dělat velmi dobře a efektivně ve veřejném sektoru, ale jakmile jednou ty peníze pošlete do soukromých privátních fondů, jakmile jednou tam budou zahraniční investoři, tak jakákoli pozdější regulace bude z právního hlediska velmi složitá. A my před tím chceme varovat.

Já si myslím, že odložení startu toho druhého pilíře na rok 2015 by pomohlo jak ekonomicky, že bychom teď nemuseli řešit výpadek z průběžného systému, tak by to pomohlo i společensky a politicky, protože by to snížilo to neúnosné napětí, které kolem nedohody o důchodové reformě existuje. A to napětí tady existuje. To není jenom napětí mezi námi tady v Poslanecké sněmovně, mezi vládou a řekněme sociální demokracií. To napětí je tady přece i mezi vládou a odbory. Když tady byly velké demonstrace, které byly na Václavském náměstí, kde bylo 50 tisíc lidí, nebo na Palachově náměstí, kde bylo 40 tisíc lidí, tak ti lidé mimo jiné demonstrovali proti vládní důchodové reformě. Když jsme na 1. května udělali petici proti důchodové reformě a proti vládním reformám, tak ji za dva dny podepsalo 30 tisíc lidí. Já si myslím, že je potřeba vnímat, že tady existuje širší společenské napětí a širší nedohoda o podobě, jak se dále bude vyvíjet důchodový systém. A já si myslím, že by bylo dobře toto nějakým způsobem překonat a překlenout.

Chci upozornit pana ministra Drábka, že především tento jeho návrh na vyvedení peněz z průběžného systému, na privatizaci části důchodového systému, na převod peněz do soukromých privátních fondů, že především tento jeho návrh způsobuje nedohodu mezi vládou a opozicí a především tento jeho návrh byl pro nás klíčovým a hlavním argumentem pro to, že jsme se rozhodli jako sociální demokraté použít i parlamentní obstrukci v odporu proti těmto reformám. Právě to, že bez konsenzu zahajujete privatizaci části průběžného důchodového systému.

A poslední poznámka, kterou chci připomenout, a myslím si, že stojí za to to tady říci Poslanecké sněmovně jasně. My jsme respektovali vždycky jako sociální demokraté parametry, na kterých naše republika byla založena v letech 1992 až 1993. Respektovali jsme fakt, že byla budována jako moderní sociální stát a mimo jiné byla také budována tak, že zde byly založeny dva velké systémy veřejného pojištění. Ty velké systém veřejného

pojištění koneckonců mají tradici v poměrech první republiky. A když jsme zakládali naši republiku v roce 1992–1993, tak přece jsme se hlásili ke kontinuitě Československa a také k tradici první republiky. A už tam vznikly tyto velké systémy sociálního pojištění. Já to říkám proto, že tehdy u toho byla sociální demokracie, a my to vnímáme jako také do značné míry svůj historický závazek bránit to, aby tyto systémy sociálního pojištění a zdravotního pojištění, které sehrály velmi pozitivní roli v růstu životní úrovně lidí a v poskytování základních elementárních životních jistot, tak aby ty systémy tady přetrvaly. Ony přetrvaly bouřlivé 20. století a my bychom byli rádi, kdyby po parametrických úpravách se je podařilo zachovat i do budoucna.

Když si vezmete posledních 20 let, tak se tady střídaly levicové a pravicové vlády, ale ani jedna z těchto vlád si nedovolila sáhnout na tyto dva systémy sociálního a zdravotního pojištění. Všechny levicové i pravicové vlády až do této doby tyto systémy nechaly ve veřejných rukou a neodvážily se přistoupit k jejich privatizaci, žádná z těchto vlád. Já jsem to vnímal vždycky jako jakýsi konsenzus mezi pravíci a levíci, který tady mlčky existoval, a nešlo se za jeho hranu. Nešlo se za jeho hranu prostě nikdy. Vy to teď narušujete.

To je ten důvod, proč chceme takto důrazně upozornit na tuto chvíli, na tuto skutečnost. Teď se vlastně rozhoduje definitivně, jestli se tato tradice naruší, konsenzus se poruší, půjde se proti vůli velké části společnosti, která si to prostě nepřeje, abyste začali privatizovat průběžný důchodový systém. A my jsme tady proto, abychom vyjádřili názor těch, kdo jsou zásadně nespokojeni s tím, že jste se rozhodli tento konsenzus narušit a riskovat peníze z průběžného státního důchodového systému a poslat je na nejisté kapitálové trhy tak, aby se prostě s nimi hrálo na burze a aby byly závislé na tom, co se v tom dnešním divokém světě finančních trhů děje. To je velmi důležitá věc, kterou jsem chtěl říci na závěr svého vystoupení ke třem zákonům, které se týkají tak zvané důchodové reformy, o které si myslím, že není důchodová. Určitě je Drábkova, ale v žádném případě rozumným způsobem neřeší demografický problém, který Česká republika v příštích letech má. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám zde nejprve faktickou poznámku, pana poslance Michala Doktora, a poté vystoupí pan ministr Jaromír Drábek. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Chtěl bych se svěřit s tím, že to vystoupení pana poslance Sobotky pro mě osobně bylo ve své podstatě strašidelné. Děsivé. On se odvolává v podstatě a v základu svých úvah na indikátory velkých evropských zemí, například uvádí číslo výdajů na důchodové průběžné

systémy v Evropě a uvádí onen průměr 13 %, a abstrahuje od toho, že pro ty země je to pohled do minulosti. To je zpětné zrcátko, to je zátěž minulých rozhodnutí, které se ty země, které on bere v úvahu jako výraz své budoucnosti, toho, čeho by chtěl dosáhnout, potřebují zbavit.

Ty země se každý jediný den v reformách, které teď provádějí, pokoušejí tohoto břemena zbavit, nabízejí soukromým institucím, občanům svých zemí více prostoru pro soukromé připojištění a to břemeno spojené s rozhodováním v minulosti odkládají a nabízejí větší prostor pro soukromé aktivity občanů.

Je strašidelné, když relativně mladý člověk uvažuje na základě konceptů, které jsou v Evropě opouštěny a překonávány, Evropa od nich utíká, seč může, jakkoli to není možné udělat ze dne na den, a já zjišťuji, že pro současného předsedu sociální demokracie je to výraz moderních trendů, které chce sociální demokracie sledovat. Budu žít v naději, že to, co bylo řečeno, není myšleno vážně, že to jenom říkáte lidem, a pak, kdybyste náhodou přišli vládnout, budete dělat něco jiného. Ne že by se to stalo poprvé, tohle už sociální demokracie jednou udělala. Vladimír Špidla také sliboval blahobyt, říkal, že zdroje jsou, a pak když přišel a musel vládnout, udělal reformy, které jste ho nechali udělat, a pak jste ho vytěsnili a vystrnadili do Bruselu. Tohle už sociální demokracie jednou předvedla a možná je ochotna to udělat podruhé.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Uplynul čas, pane poslanče. Další byl přihlášený pan ministr Drábek, ale dal přednost k faktické poznámce Vítu Bártovi. Poté vystoupí pan ministr Drábek a pak mám přihlášku s faktickou pana poslance Sobotky. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi jenom několik krátkých poznámek. Za prvé já děkuji prostřednictvím předsedající panu předsedovi Sobotkovi, že konečně tady po mnoha dlouhých bezobsažných telefonních seznámcích, nicneříkajících projevech někdo konečně promluvil k věci. Musím říct, že vždycky koukám na televizi v kanceláři a vybíhám sem, jenom když energeticky náročný poslanec pan David Rath pískne, aby se šlo hlasovat, ale tentokrát jsem do sálu přišel kvůli vašemu projevu a děkuji za to.

Myslím, že k debatě patří připomenout tři věci. Za prvé, v únoru já osobně jako ekonomický ministr za Věci veřejné jsem několikrát zdůrazňoval, že chceme jednat s koalicí, nejenom s koalicí, ale i s opozicí, o důchodové reformě. Opakovaně – opakovaně jsem vyzýval při debatách k důchodové reformě, že je zapotřebí s opozicí jednat. V té době vás zajímalo akorát to, jestli budete, nebo nebudete předsedou sociální demokracie, což vám tedy, pardon, vzkazují prostřednictvím předsedající.

Naprosto vás nezajímalo to, jak koalice připravuje důchodovou reformu. Zajímaly vás jenom a jenom vaše primárky. Opakovaně jsme vás vyzývali k tomu, abyste jednali. Já považuji za neskonale trapné, že oficiálně proběhla mezi koalicí a opozicí k důchodové reformě jedna jediná schůzka, která trvala deset minut, potom co vy jste se prostě sebrali a tu schůzku opustili. Po roce, nebo takřka po roce, když už je všechno hotovo, se najednou probudíte, kdy to projde všemi výbory, kdy to projde Poslaneckou sněmovnou třemi čteními, kdy to projde vaším Senátem, a potom, když se to sem vrátí, tak se najednou probudíte a začnete mít geniální nápady o tom, jak jsme to v únoru měli vymyslet. (Předsedající: Pane poslanče, čas!)

Je to nezodpovědné a populistické!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď vystoupí pan ministr Drábek a poté je faktická pana poslance Bohuslava Sobotky. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já budu reagovat poměrně stručně, protože řadu bodů, které by bylo potřeba říci, už jsem říkal včera večer, nicméně některé z nich z úcty k funkci předsedy České strany sociálně demokratické zopakují.

Česká republika se nenachází na pustém ostrově obklopeném oceánem. Naštěstí, protože máme možnost se dívat kolem nás do jiných zemí, do zahraničí, jakým způsobem řeší penzijní systémy tam, a brát si z toho poučení. Je to skutečně tak, a to potvrzují, že důchodová reforma není něco, co by spadlo z nebe a řešilo se až teď. Důchodová reforma v mezinárodním pojetí tohoto slovního spojení je kontinuálním procesem, který probíhá v České republice od poloviny 90. let, parametrické úpravy průběžného systému naštěstí probíhají už od poloviny 90. let a je to dobře, protože pokud by neprobíhaly, tak bychom dnes byli v mnohem obtížnější situaci, co se týká průběžného systému. Naopak, na rozdíl od jiných států jsme nebyli schopni již v polovině 90. let udělat tu druhou část důchodové reformy, tu diverzifikaci zdrojů důchodového systému, tak jak o tom tady byla řeč. Proto nám to zbylo až na tuto dobu. A bohužel je potřeba přiznat, že jsme ve zpoždění, že jsme v několikaletém zpoždění a že to bude znamenat komparativní nevýhodu pro naše občany, protože tam, kde ten důchodový systém přizpůsobili, na západ od nás před desítkami let, na východ od nás před deseti až pěti lety, tak jsou v náskoku, byť samozřejmě udělali některé parametrické chyby, z kterých my se můžeme poučit, a to je naše výhoda toho, že můžeme ten systém zavádět až nyní.

Ten systém tří pilířů důchodového systému je velmi důležitý a myslím si,

že ty ojedinělé hlasy v Evropě – a jedním z nich je hlas bývalého komisaře pana Špidly – ty ojedinělé hlasy v Evropě, že si vystačíme s prvním pilířem, ty jsou skutečně v tom celkovém konceptu marginální a já nemohu převzít argument, že toto je správná cesta. To vyvážení tří pilířů důchodového systému považuji za naprosto zásadní podmínku dlouhodobé stability penzijního systému.

To, že jsme se vypořádali s parametrickými změnami důchodového systému, toho průběžného, na dlouhou dobu dopředu, to považuji za jeden z největších úspěchů této vlády a věřím, že kdyby v tuto chvíli nebyla u vlády tato koalice, ale byla u vlády sociální demokracie, tak zvažuje a diskutuje o velmi podobném postupu, a nakonec to ukazuje i zkušenost z minulá. Tím jenom navazuji na to, co tady bylo řečeno, že ten proces parametrických změn průběžného systému probíhá od poloviny 90. let, tedy již 15 let, bez ohledu na změny politické reprezentace, která v této zemi vládne.

Pro stabilitu toho třípilířového důchodového systému je zásadní podmínkou vyváženost. A tady já se ptám, jaký je možný jiný koncept, jaký jiný koncept nabízí sociální demokracie. Jediný koncept kromě toho špidlovského, který lze nabídnout, je nezavedení druhého pilíře, tak jak o tom tady mluvil předseda sociální demokracie, a spoléhání se na první a třetí pilíř, to znamená průběžný státní systém a systém penzijního připojištění, který tady funguje. A já se vracím k tomu naprosto chybnému tvrzení, že my tady teď chceme něco privatizovat. A systém penzijního připojištění je co? Systém penzijního připojištění je přece totéž, jenom s tou nevýhodou, jak jsem včera večer vysvětloval, že v systému penzijního připojištění přehazujete peníze z jedné kapsy do druhé, protože musíte nejprve vybrat na dani ty peníze, abyste je mohli potom přidělit jako státní příspěvek v penzijním připojištění. Proto všechny rozumné země zavádějí další pilíř, který neznamená přehazování z jedné kapsy do druhé, který si vystačí s těmi penězi, které do toho systému ukládá ten, kdo si spoří na důchod, a samozřejmě ty transformační náklady, o kterých pan předseda mluvil, transformační náklady sice trvají poměrně dlouhou dobu, ale jsou po té době ukončeny a dál je ten systém vyrovnaný. To znamená ano, otázka zní tak: chceme být odpovědní vůči generaci, která půjde do důchodu za třicet, za čtyřicet let, anebo strčíme hlavu do písku a řekneme si, ať to řeší někdo jiný někdy příště? Posledních 15 let spíše převládala tendence strčit hlavu do písku a už 15 let říkáme těm, kteří budou odcházet do důchodu za třicet, za čtyřicet let – ne, my to řešit nebudeme, protože to je až moc daleko a my radši budeme strkat hlavu do písku, aby náhodou někdo neřekl, že to je špatně. Tak to je prosím cesta, kterou já nejsem ochoten jít.

Ano, my jsme jasně řekli: jsme připraveni převzít tuto odpovědnost,

jsme připraveni udělat i takové nepopulární kroky, které jsou ale důležité pro dlouhodobou stabilitu důchodového systému.

Na závěr jedna jediná konkrétní poznámka a velmi mě mrzí, že ji tady musím říci, protože to svědčí o naprosté neznalosti designu toho druhého pilíře. Samozřejmě, že pokud se někdo stane invalidní, tak do tohoto systému nebude dál přispívat. To znamená, v žádném případě není problém v tom, pokud někdo ztratí příjmy a nebude mít možnost do toho druhého pilíře přispívat. Ale to je naprosto zásadní věc, kterou skutečně každý, kdo chce vystupovat v diskusi, by měl znát.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Mám zde ještě dvě faktické a potom řádnou přihlášku pana poslance Sobotky. Takže faktické – nejdříve pan poslanec Antonín Sedá, poté pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem již pamětník a tady chci připomenout váženému kolegovi Doktorovi vašim prostřednictvím dvě věci. Za prvé reformy z doby vlády Vladimíra Špidly – a pan kolega Doktor si na to velmi dobře pamatuje – byly provedeny především z důvodu obrovských škod při povodních z roku 2002. To za prvé. (Hlasitý ironický smích jednoho z poslanců ODS.) Já vím, že je to možná k smíchu, možná že ty povodně vám jsou k smíchu.

Za druhé v té době vládní koalici jsme tvořili s lidovci, s KDU-ČSL a s Uníí svobody-DEU. Byla stojedničková, bylo to těžké vládnutí a určité pan Doktor si pamatuje, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně, na to, jak to bylo.

Za druhé – zdroje jsou. Ale zdroje jsou i teď. Ano. A vy si to neuvědomujete. Přitom váš pan ministr pro místní rozvoj Jankovský – včera jsem ho poslouchal – jasně řekl: 600 miliard veřejných zakázek, z toho odhaduje úniky 40 až 80 miliard. Ano, 40 až 80 miliard. Tak prosím vás, vládní koalice, začněte bojovat a máte zdroje na vše!

A za třetí – panu ministru – Drábkovi. Vladimír Mode... Vladimír Špidla ... (Ironický hlasitý smích několika poslanců ODS.) Ano, výborně, děkuji, tady se ukazuje... (Předsedající: Dámy a pánové, já prosím o klid v jednacím sále.) Tady se ukazuje opravdu, že máte morálně volní vlastnosti na vysoké úrovni.

Vladimír Špidla v rámci sociální demokracie, v rámci vládní koalice prosazoval takzvaný švédský model individuálních účtů penzijní reformy, kde je osobní zodpovědnost občanů a těch střadatelů. Takže jenom toto byste měli vědět. A já si myslím, že byste neměli zapomínat a měli byste mluvit pravdu. I tady na této půdě. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš a poté pan poslanec Václav Votava se ještě přihlásil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemný sobotní podvečer. Musím říci, že jsem mírně ožil a neodpustím si tuto poznámku, když jsem postřehl, že se tady dostali do kličky dva relativně mladí, dynamičtí, zhruba asi 40letí politici, z nichž jeden, Martin Doktor tvrdí, že zná recept na růžovou budoucnost, a o druhém svém vrstevníku Bohuslavu Sobotkovi tvrdí, že i přes svůj mladý věk nás táhne někam do pravěku. Já jsem se vyděsil, protože jsem nevěděl, ke kterému z těchto mladých perspektivních politiků se mám přidat, protože na růžovou budoucnost nevěřím a do pravěku se mi nechce. A myslím, že je to trochu jinak.

Samozřejmě že strategická disbalance v penzijním systému tady může vzniknout a hledáme prostě způsoby a zdroje, jak to překlenout. Nikdo nechce, abychom budovali penzijní systém jako za Bismarcka, ale jestliže máme doplnit k prvnímu pilíři druhý a třetí, čemuž se nikdo nebrání, tak jde o to, za jakých podmínek, za jaké peníze a jak se tam ty peníze budou zhodnocovat. A jestliže nám bude chybět v řádu – já nevím, 100 miliard Kč, když vyjdeme z toho, že zaměstnanost je spíše konstantní či zhoršující se, tak kde se ty peníze vezmou? Kapitalizací v tomto sektoru, když nevíme, jestli jsme schopni zabezpečit takové výnosy, které by pokryly inflaci? Já se obávám, že tak tomu není. Prostě se berou peníze z prvního pilíře. Ten bude mít podvázanou samozřejmě valorizační schopnost a zaplatí se to samozřejmě z DPH, místo aby se sáhlo na jiné peněžní prostředky. Nic jiného v tom není. Je to samozřejmě střet koncepcí, to je legitimní, ale růžová budoucnost, pravěk, takhle to není. Prostě se současní důchodci – a bohužel já jsem Metuzalém, já už jsem o deset let starší než vy, takže i mě se to týká, já už si nový systém nezaložím – tak se mohou obávat, jestli v prvním systému bude dost peněz. To je vše. Mladí, odváží, jestli se jich najde 30 % populace, že do toho půjdou, to je jejich riziko, ale za své, ne za naše!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S další faktickou vystoupí pan poslanec Václav Votava. Mám zde ještě přihlášku pana poslance Doktora k faktické. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já bych měl takovou otázku. Pan ministr tady řekl, že pokud se někdo stane invalidním, tak samozřejmě už nebude přispívat do druhého pilíře, ale on tam třeba bude mít naspořené nějaké prostředky 10 let, 15 let. Pak se mu stane nemilá událost, bude invalidní a co s těmi

prostředky bude? A i kdyby mohl pokračovat, kdo za něj bude platit? To si myslím, že je zásadní otázka.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou tady vystoupí pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Mně připadá úplně neuvěřitelné, že odpověď na otázku, kterou tady položil pan poslanec Votava, nezná. To skoro přemýšlím nahlas o tom, jestli vůbec může diskutovat na takové téma, protože prostě pokud nezná odpověď na tuhle otázku, pak neví, co vypráví lidem.

Ale já jsem se přihlásil proto, abych odpověděl panu poslanci Dolejšovi. Tak za prvé, nezlobím se, protože mi zkomolil jméno. To dělá kdekdo. Za druhé, chci mu poděkovat za to, že poprvé od KSČM slyším, že je ochotna připustit existenci druhého důchodového pilíře. Za třetí, vyslovuji mu výtku, že z hlediska metodologie neřekl, že je rozdíl mezi příspěvkem ve výši 8 % HDP a 13 % HDP na financování prvního průběžného systému, je zhruba 150 miliard nových daní. Prosím, pojďte sem a řekněte mi, kde je chcete vzít!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou se ještě přihlásil pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Já jenom skutečně odpověď na vyžádanou otázku. Vysvětlení pro ty, kdo to nenastudovali. Je to tak, že do spořicího systému přispívá účastník spořicího systému procentem z příjmu. To je ten systém 3+2, to znamená 5 % ze svého příjmu, tedy ze základu pro sociální pojištění odvádí do spořicího systému. Samozřejmě ve chvíli, kdy tento člověk přestane mít pracovní příjmy, to znamená například stane se nezaměstnaným, stane se invalidním, je na rodičovské dovolené, tak v tu chvíli samozřejmě do toho systému nespoří, nicméně ty peníze tam zůstávají, ty peníze se dál zhodnocují. To znamená, určitý čas výpadku nerozhoduje v dlouhodobé perspektivě. Po tu dobu, po kterou nemá daný člověk pracovní příjem, do systému nepřispívá a samozřejmě ty prostředky mu zůstávají, včetně zhodnocení, a čerpá je potom tak jako každý jiný.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A opět s faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Ale budu ještě kratší, ani ten budík snad není

třeba zapínat. Za prvé, chci říct, že se omlouvám, že jsem kanoistu Martina zaměnil za potápěče Michala. Oba jsou od vody, tak mi to snad prominou. To za prvé.

A za druhé. Pokud jde o propočet chybějících peněz, samozřejmě, že za určitého pohledu může jít až o takto velké peníze, ale problém je, že jejich úhrada se opírá o velmi labilní předpoklady, takže i v té vaší dynamické variantě nejspíš nebudou vůbec naplněny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a já slovo předávám – s přednostním právem je přihlášen předseda klubu ČSSD pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já myslím, že stejně jako platí, že tato Sněmovna není paralyzována, tak stejně tak platí, že tady nikdo nepředčítal telefonní seznamy. Já jsem docela s úžasem sledoval vystoupení, byť bylo tedy velmi krátké, pana poslance Bárty, který zde hovořil o tom neustále, že jsme tady předčítali telefonní seznamy. Já si ani nevzpomínám, že by telefonní seznamy předčítala ODS na jaře 2010, když tady organizovala svoji tehdejší obstrukci, a mám pocit, že snad tady nikdo telefonní seznam nepředčítal v Poslanecké sněmovně. Čili to je takové rčení, které se užívá v souvislosti s obstrukcemi, ale myslím si, že nikdy v těch posledních dvaceti letech se taková věc tady nepraktikovala.

Možná, napovídají kolegové z pléna, možná republikáni tady něco takového dělali. Takže já bych byl velmi rád, když tady vystupujeme a bavíme se o tom, co se stalo před hodinou, před dvěma hodinami, včera, především, abychom aspoň o těchto věcech říkali pravdu a nevytvářeli tady nějaké živé mýty třeba o tom, že Sněmovna je paralyzována, nebo o tom, že tady někdo snad předčítá telefonní seznamy.

Vedeme tedy debatu o vládních návrzích reforem, máme na ni různé názory. Někdo kritické, někomu se líbí, ale to já myslím, že do parlamentu patří. Pan Bárta zase hrozně rychle odběhl. Mě mrzí, že tady není, abych mu řekl, že si bohužel nevzpomínám na to, že by byl u jednání, které se skutečně uskutečnilo mezi sociální demokracií a představiteli koalice, tak nevím, jak přišel na to, že trvalo 10 minut. Podle mého názoru bylo přece jenom delší. Ale je fakt, že toto jednání bylo jedno a výsledkem jednání byla nedohoda v otázce vzniku takzvaného druhého pilíře a výsledkem jednání bylo ustavení expertní skupiny, která se zabývá některými dílčími detaily, které se týkají možných parametrických změn v systémech, o kterých se nyní vede debata. Bohužel jednání bylo jenom jedno a skončilo to nedohodou a myslím si, že rozhodně není pravda, že by sociální demokracie

v uplynulém období nebyla k takovýmto jednáním připravena. Pouze jsme čekali na chvíli, než se koalice dohodne, protože když jsme vyzývali vládu v minulých měsících, které předcházely schválení důchodové reformy, to znamená někdy na podzim loňského roku, na jaře letošního roku, tak odpověď byla: počkejme, nejprve se musíme dohodnout v koalici, a pak teprve budeme jednat s opozicí. To byla reakce, kterou jsme zaznamenali. Nebylo to dáno ničím jiným než tím, že jsme museli všichni čekat na to, až se nějakým způsobem dohodne koalice.

Pokud jde o budoucí představu, tak já myslím, že ani sociální demokracie si nemyslí, že lze vystačit pouze s průběžným systémem. Tam budeme prostě muset řešit složitou otázku kombinace posouvání věku pro odchod do důchodu tak, aby to odpovídalo průměrné délce života, aby tady nedocházelo ke generační nespravedlnosti, to znamená, aby každá generace měla spravedlivý přístup ke starobnímu důchodu z průběžného systému, a tuhle otázku budeme řešit v kombinaci s náhradovým poměrem. To znamená s tím, jaká bude výše důchodu ve srovnání s tím předcházejícím příjmem z výdělečné aktivity. To je věc, kterou musíme zvládnout. A musíme ji zvládnout na jedné straně sociálně citlivě a na druhé straně tak, aby to nevedlo k problémům veřejných rozpočtů. Ale vedle toho je zřejmé, že musíme rozvíjet systém penzijního připojištění. My ten systém dnes tady máme. On je značně rozvinutý v tom smyslu, že je tam velký počet účastníků systému. Ten překračuje vysoce 4 mil. klientů, ale systém má své problémy a musíme ho reformovat.

Vláda určitou cestu navrhuje, my tam vidíme také jistá rizika, ale přesto říkáme ano, musíme tady mít reformovaný systém penzijního spoření. To je ten stávající třetí pilíř. Ale stejně jako řada expertů nevidíme žádné štěstí a nevidíme žádný velký efekt v tom, vedle průběžného systému a třetího pilíře dobrovolného penzijního pojištění vytvářet druhý pilíř, protože vlastně řada lidí se ptá, proč tady máme mít vedle sebe dva pilíře spoření na stáří postavené na dobrovolné bázi. To znamená to je argument, který tady existuje. Druhý pilíř, když nebude, a bude tady průběžný systém a třetí pilíř a ten třetí pilíř projde reformou, která umožní, aby v něm lidé generovali vyšší finanční prostředky a zejména aby více přispívali zaměstnavatelé, protože dnes zaměstnavatelé tuším přispívají v rozsahu jedné třetiny klientů stávajícího třetího pilíře. Kdyby se nám podařilo podíl zaměstnavatelů zvýšit nad 50 %, obrátit ten poměr, to znamená dostat se někde na 60 % tam, kde by přispívali zaměstnavatelé v tom stávajícím třetím pilíři, tak to by přece byla významná kvalitativní změna.

Samozřejmě musíme také zpřísnit podmínky pro výplatu prostředků z třetího pilíře a měli bychom občany lépe a efektivněji motivovat k tomu, aby si tam spořili měsíčně průměrně vyšší částky. Ale ten otazník,

který my pořád máme, a já se na to ptám, a už jsem se tady na to ptal před řadou měsíců v Poslanecké sněmovně, protože jsem diskutoval i v rámci samozřejmě prvního čtení, pokud šlo o tyto návrhy zákonů, tak je otázka, jestliže v situaci, kdy dneska zažíváme stagnaci průměrného příspěvku ve třetím pilíři, on se dokonce mírně nominálně snížil, tak je otázka, jestli to není signál, dostatečně silný signál o tom, že lidé nemají peníze, že střední vrstvy, na které bychom měli cílit skutečnou důchodovou reformu, že prostě tak jak stagnují reálné příjmy, tak že lidé nemají peníze na to, aby zvyšovali objem prostředků, které si spoří na důchod.

Když se podíváte na vývoj průměrných úspor ve třetím pilíři, tak tam je stagnace. A to je vážný signál a vláda ho nebere na vědomí z hlediska konstrukce druhého pilíře. Já tomu skutečně nerozumím. Já se ptám, v čem nás zachrání z hlediska výdajů na důchody založit tady spoření pro lidi s dvojnásobkem průměrného platu a výš. Jestli to je tedy tak významná skupina z hlediska budoucích nároků na sociální dávky u lidí, kteří by jinak měli nízký důchod, jestli tihle lidé spadnou do sociálního systému, až půjdou do důchodu. Samozřejmě že nespádnou, ale do důchodu, do sociálního systému, až zestárnou, spadnou lidé z nízkopříjmových a středních vrstev, pokud se o ně nepostaráme. To znamená, že je potřeba hledat takovou důchodovou reformu, do které zapojíme smysluplně lidi i ze středních vrstev a nízkopříjmových skupin, ale to tento návrh není. Prostě on není skutečně výhodný pro lidi z této části.

Spor o privatizaci. No, srovnávat druhý pilíř a třetí pilíř je přece nesmysl. Ten třetí pilíř generuje nároky na státní rozpočet v řádu několika miliard korun a to jsou příspěvky ze státního rozpočtu lidem, kteří si spoří. To, co teď vy chcete založit, je pravidelný tok zhruba 20 mld. korun z průběžného systému do privátního spoření. Takže to je ona privatizace. Peníze doposud byly svaté, na ty se nikdo neodvážil sáhnout a vy jste první, kdo to v tuto chvíli chcete udělat.

A poslední věc je, a tady už o tom také byla řeč, jistá míra perverze, která je spojena s tím, jak to celé chcete zaplatit. Vy tady říkáte, že peníze seženete sjednocením DPH, to znamená, že vy vlastně zvýšením DPH donutíte všechny občany, kteří nakupují potraviny, léky, jezdí MHD, kupují si knihy a noviny, a další skupiny lidí donutíte, aby vám přispěli, aby vám všichni přispěli na tuto vaši důchodovou reformu, a přitom benefity z důchodové reformy budou inkasovat zejména vyšší příjmové kategorie. Nepřipadá vám to perverzní, takovýto tok finančních prostředků? To znamená, že to budete sbírat po korunách od lidí, kteří mají skutečně hluboko do kapsy přes středněpříjmové zaměstnance veřejného sektoru, a až všechny tyhle peníze z lidí vyberete vyšším DPH, tak je pošlete na kompenzační díry, která vznikne tím, že si ti nejbohatší vy-

vedou své peníze z průběžného systému? Vždyť to je úplné obrácení fungování klasických sociálních systémů, které by měly udržovat sociální soudržnost a zajistit, aby ve společnosti nebyly příliš příkré sociální rozdíly. Vy vlastně finanční toky obracíte od těch nejchudších k nejbohatším. Protože i ti nejchudší musí kupovat potraviny. I ti nejchudší musí kupovat léky, i ti nejchudší platí vodné a stočné, jezdí hromadnou dopravou a ve vyšším DPH tyto skupiny vám dají peníze na to, abyste zalepili díru v průběžném systému, která vznikne s podporou spoření pro vyšší příjmové kategorie.

Podívejte se na veškeré komentáře, které k vaší reformě jsou. Všichni analytici, a to nejsou žádní levičáci ani sociální demokraté, všichni analytici říkají, pro koho systém bude výhodný, a nikdo z nich neříká, že systém bude výhodný pro zaměstnance s průměrným platem. A už vůbec nikdo z nich neříká, že bude výhodný pro někoho, kdo ani na průměrný plat nedosahuje. To neříká sociální demokracie, to říkají analytici, kteří posuzují parametry vámi navržené reformy. A já skutečně tomu nerozumím a nevím, proč se tady něco takového děje, protože to ve skutečnosti stabilitě veřejných rozpočtů nepomůže a jediný, komu to pomůže, budou správci penzijních fondů, kteří budou mít své marže, kteří budou mít benefity pro své managementy, které budou mít vysoké platy pro své managementy z peněz, které my tam pošleme z průběžného důchodového systému. No, to je tedy skutečně reforma!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď je k faktické – nebo je to řádná? – k faktické poznámce přihlášen pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, já myslím, že mi dvě minuty budou stačit. Zaznamenal jsem tady ze svého pohledu dvě dobré zprávy a jednu špatnou. První dobrá zpráva je, že předseda sociální demokracie tady potvrdil, že kdyby vládl, nebo až budou vládnout, tak budou též dělat parametrické změny průběžného systému týkající se věku odchodu do důchodu atd. To je naprosto zodpovědné a v tom si myslím, že je soulad.

Druhá dobrá zpráva byla, že to, co sociální demokracie bere jako přirozené, tj. systém penzijního připojištění, kde jsou soukromé správce sociální společnosti, tak že potvrzuje, že to je ta cesta, kterou chtějí jít, že se nechtějí omezovat jenom na průběžný pilíř, ale že chtějí zachovat systém soukromých správcovských společností penzijního připojištění, které spravují vklady občanů.

Špatná zpráva je, že z mně nepochopitelného důvodu ve třetím pilíři je to přijatelné a podporovatelné, kdežto v systému penzijního spoření je to absolutně nepřijatelné a absolutně nepodporovatelné. Tomu nerozumím!

Jediný rozdíl mezi 2. a 3. pilířem je totiž to, že ve 3. pilíři výdaje státu jsou trvalé, každoroční, nikdy nekončící, kdežto v druhém pilíři jsou pouze po dobu transformačního období. A to je také základní odpověď na otázku, proč to děláme, aby náklady státu byly pouze po určité přechodné období.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Vystoupí ještě pan premiér. Prosím, pane premiére,

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych tady rád vyjasnil tvrzení pana předsedy Sobotky, který několikrát z tohoto místa i v médiích jednoznačně definoval postup sociální demokracie jako obstrukci, aby teď najednou začal říkat, že se má vést věcná diskuse. To skutečně je v rozporu, pane předsedo, protože podstatou obstrukce není vedení věcné diskuse, podstatou obstrukce je snaha zabránit nebo pozastavit nebo zdržet přijímání dané legislativy nebo určitého rozhodnutí. Takže prosím – já chápu, máme za sebou mnoho probdělých nocí –, ujasněte si, zda chcete vést věcnou diskusi, anebo zda tady vedete obstrukci. Doposud jste tvrdili jednoznačně, že děláte obstrukci a že ji děláte v zájmu této země. Jenom připomenu, že potom z toho jednoznačně také vychází, že kdyby to mělo být dovedeno do důsledků, tak pokud si vezmeme jako prototyp právě projednávání stavebního spoření s více než 35 hodinami a vynásobíme to počtem dalších 15 bodů, že se skutečně dostáváme při stejném tempu a při desetihodinovém standardním jednacím dnu na 9 týdnů projednávání návrhů, které byly zamítnuty Senátem, to znamená, kdy již tady není možné podávat návrhy, kdy není možné hlasovat o změnách, kdy pouze Poslanecká sněmovna potvrzuje své stanovisko, případně nepotvrzuje, nemá-li tedy kvalifikovanou většinu, nadpoloviční většinu všech poslanců a poslankyň. To za prvé. Takže opět, vaše tvrzení se opravdu nezakládala na pravdě.

Mě tady velmi zaujala diskuse nad důchodovými systémy. Nechci ji tedy meritorně rozvíjet, protože o skutečně věcnou diskusi zcela zjevně tady opozici nejde, nicméně zaujalo mě z úst několika sociálně demokratických poslanců volání po švédském důchodovém systému. Tady bych chtěl poukázat na dvě záležitosti.

Záležitost první. Právě švédský důchodový systém mj. zavádí možnost opt-outu, to znamená možnost vyvedení dvou procentních bodů s přiložením dalších 2 % ze svých vlastních prostředků. Pokud to čistou náhodou někomu něco připomíná, to znamená systém, který prosazuje tato vládní koalice, tak mu to připomíná právem, protože my jsme se opravdu tímto švédským sociálně demokratickým systémem – sociálně

demokratickým systémem, protože ve Švédsku ho prosadila sociálně demokratická vláda, nikoliv středopravicová vláda Moderatu – nechali velmi inspirovat. To za prvé.

Za druhé, toto volání je velmi zajímavé a říkal to tady pan poslanec Seďa, který volal po systému švédských individuálních důchodových účtů. To je pro mě novinka. Je dobře, že to tady zaznělo. Pak je nezbytné také sdělit voličům v ČR, že zavedení tohoto systému znamená u dvou třetin české populace, která má podprůměrné příjmy, poměrně razantní snížení výměry důchodu proti stávajícímu systému. Chce-li tedy sociální demokracie zavádět tento švédský systém individuálních důchodových účtů, je dobře, že to řekla a že to tady zaznělo, ale pak je třeba také dodat to B, že to znamená u většiny nově vyměřovaných důchodů poměrně razantní snížení vyměřovaného důchodu, a je to tedy velmi pozoruhodné.

Za další. Bylo tady mluveno o tom, že přece nikdo nechce nic jiného, než založit systém na průběžném systému. Ano, i nadále po plném zavedení opt-outu bude zdrcující většina finančních prostředků, více než 90 %, zhruba 95 % dokonce, nadále protékat průběžným důchodovým systémem. Znamená to také ale, že pokud někdo volá, že chce pouze zvýšit podíl na HDP ve prospěch průběžného systému, tak to tady musím připomenout, že například právě v těchto dnech, v těchto hodinách a v těchto minutách je řešena krizová situace například Itálie, která dává 14 % svého HDP na důchodový systém, a výsledkem je, že do Itálie pojedou rozpočtoví komisaři z Mezinárodního měnového fondu, aby monitorovali tuto situaci a přiměli italskou politickou reprezentaci k důchodové reformě, která zastaví tento nárůst podílu důchodového systému na hrubém domácím produktu. A my se tady tváříme, že vlastně o nic nejde, vždyť my to chceme zvednout jenom na průměr EU.

Ano, my dáváme průběžným systémem zhruba 9 % HDP na důchody. Jestliže někdo říká, že to chce zvednout na 14 % HDP, tak to znamená – vážený pane předsedo Sobotko – zvýšit výdaje na důchody o 220 miliard korun! Jinými slovy, poškrtat v dalších částech státního rozpočtu 220 mld. korun! A připomínám, že výdaje státního rozpočtu na příští rok jsou 1 200 miliard. Kde těch 200 miliard vezmete? Co to tady zase lidem věšíte za bulíky na nos? Zase tady žonglujete s čísly, aniž vůbec domyslíte důsledky, které tato konkrétní čísla mají! To znamená sebrat ze státního rozpočtu dalších 200 mld. korun. A tvrdíte, že je to jenom tak, že se to prostě udělá velice jednoduše, že vy nechcete jít přes průměr EU, jenom na její průměr, a bude to stát jenom 220 mld. korun, to znamená téměř více než 1/6 státního rozpočtu! Je to prostě neuvěřitelné, co vy dokážete z tohoto místa smotat za čísla a dát je do naprosto bizarních souvislostí!

Takže já bych velmi doporučoval, abychom se v debatě o důchodové reformě skutečně drželi ratia. Není pravda, že průběžný systém je

stoprocentně bezpečný. Dnes a denně se přesvědčují penzisté v Řecku, v Portugalsku, ve Španělsku, v Itálii a v dalších zemích, že průběžný důchodový systém není o nic více a o nic méně bezpečný než fondový systém, prostě proto, že je náchylný na rozhodování politické reprezentace, je náchylný na momentální rozpočtovou situaci daných zemí a i v průběžném důchodovém systému se krátí důchody, krátí se penze, krátí se vyměřovací základy apod. Takže nelžeme lidem, že jsou tady dva důchodové systémy: jeden stoprocentně bezpečný státní a potom stoprocentně nebezpečný fondový! Není tomu tak! Oba dva jsou ohroženy, a v případě finanční nestability je dokonce ten průběžný systém ohrožen neméně než systém fondový. Takže opět tady věšíte bulíky občanům na nos a je to neseriózní chování! Debata o důchodové reformě vyžaduje skutečně konkrétní čísla, konkrétní fakta, konkrétní znalosti, a ne pouze mýty! (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen nejprve pan poslanec Robin Böhnish, poté pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnish: Děkuji. Dobrý večer. Já jenom koukám, že tu není kolega Seďa, a pan premiér přece jen posunul to jeho vystoupení trochu jiným směrem. Kolega Seďa tu upozorňoval pana kolegu Doktora na to, že Vladimír Špidla tu nahlas přemítal o švédském důchodovém systému, o fiktivních individuálních účtech. Nicméně tuto myšlenku mu rozprášíla jeho vlastní komise, kterou Vladimír Špidla tehdy ustanovil, tedy tento systém nebyl plánem sociální demokracie. To byl jaksi plán Vladimíra Špidly, který nakonec nebyl realizován. To znamená, není to tak, že by sociální demokracie a kolega Seďa se dnes přimykali ke švédskému důchodovému modelu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo k faktické poznámce panu předsedovi klubu ČSSD panu poslanci Bohuslavu Sobotkovi.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Myslím, že je důležité si uvědomit, jak bude vypadat demografický vývoj v příštích letech, kdy dojde ke kritickému zlomu. Dojde k němu v době, kdy do penze začnou odcházet silné populační ročníky ze 70. let. To je onen okamžik, na který se musíme připravit. Musíme se na něj připravit v dostatečném předstihu. A do té doby zbývá 30 let. A jestliže já jsem hovořil o tom, jaký je náš současný podíl výdajů na důchody na hrubém domácím produktu, a ten je hluboko pod průměrem Evropské unie, jejímiž jsme členy, a to je zhruba 8,5 % HDP,

dnešní průměr výdajů Evropy na důchody je 13 %. Těžko říct, jaký bude průměr Evropské unie výdajů na důchody ve vztahu k HDP v roce 2030. Nevíme, jaký bude objem HDP, nevíme, jakým způsobem budou transformovány evropské penzijní systémy, a nevíme, jaký bude státní rozpočet České republiky v roce 2030. Těžko říci. Pokud se podíváme na objem státního rozpočtu, tak jak vypadal nominálně před 20 lety, tak byl samozřejmě úplně jiný, než je dnes a úplně jiný objem státního rozpočtu bude za 20 let. Nevíme, jaký 30 let bude růst české ekonomiky, to znamená, jak poroste hrubý domácí produkt. Nevíme, jak poroste produktivita práce, a nevíme, jaká v té době bude složená daňová kvóta. To, co víme, je v tuto chvíli, že máme nekonečný věk pro odchod do důchodu. To znamená, že Česká republika patří mezi země, které nemají žádný pevný rámec pro věk odchodu do důchodu, a máme jakousi permanentně se prodlužující veličinu. A kdybychom to dovedli ad absurdum, tak se vlastně prodlužuje donekonečna. Takže generace, která se narodí v těchto letech, tak půjde do důchodu v nějakých 73, 74 letech a přibližně a přiměřeně později.

Takže to si myslím, že je potřeba si uvědomit, když tady žonglujeme s nějakými nominálními sumami, sto, dvě stě miliard. Já myslím, že tady máme úplně konkrétní částky, o kterých je řeč. Máme tady 20 mld. korun ročně z průběžného systému do penzijních fondů a o těch tady dnes vedeme debatu, a máme tady udržitelný průběžný systém. A zatímco lidé v naší zemi za posledních sto let zažili řadu pádů penzijních fondů, které byly znárodnovány nebo které zkrachovaly, tak za posledních sto let průběžný systém nezkrachoval. A pokud nepřipustíme, aby naše země měla dluhy ve výši 100, 120, 140 % HDP, tak průběžný systém nezkrachuje. Je důležité, abychom udrželi zadluženost na udržitelné úrovni.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu poslanci Jiřímu Dolejšovi k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Dolejš: Začnu poděkováním. Už jsme tady odpoledne děkovali panu ministru zdravotnictví Hegerovi, že si dal tu práci a začal s námi polemizovat ve věcné rovině. A sluší se poděkovat i panu premiérovi, že s námi začal polemizovat v koncepční rovině. Neuškodí ale tu koncepční a věcnou rovinu propojit, nemícháme hrušky a jablka.

Jestliže budeme navyšovat prostředky na důchodové pojištění, tak je to proto, že společnost stárne. To je objektivní fakt a my se pouze přeme o to, kolik těch peněz půjde přes veřejný průběžný státní pilíř a kolik přes soukromý. A vadí nám, když z toho už dnes těžko dýchajícího veřejného průběžného státního pilíře se berou peníze a dávají se do toho kapitálového, přitom tam šance na zhodnocení je velmi malá. Je velmi

malá, připojišťovací systém bojoval za kladnou nulu a musely se liberalizovat podmínky, aby s těmi penězi mohli trochu si zariskovat a dosáhnout možná lepšího zhodnocení. A v tom kapitálovém pilíři, který se teď buduje, a jestliže bude mít nedostatek klientů, protože do dobrovolného rizika třeba nepůjde tolik lidí, tak opět nebude příliš šancí na vysoké kapitálové výnosy.

Není jistější to nechat v tom základním pilíři a věnovat se zaměstnanosti? Protože více zaměstnaných lidí znamená více peněz. Věnovat se rozvoji produktivity práce, protože to umožní vyšší platy a vyšší platy, tedy i vyšší odvody? A když bude nejhůř, tak se zamysleme nad stropy a jinými možnostmi, jak do systému přidat peníze. Tohle byl mimochodem i závěr první Bezděkovy komise. A pan dneska premiér, dříve ministr práce a sociálních věcí, to musí dobře vědět.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S další faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Nesnesitelná lehkost bytí, chce se říct, když člověk vidí, jak poté, co je pan kolega Sobotka vyzván k tomu, aby veřejnosti řekl, kde vezme 150 až 200 mld. buď nových daní, nebo úspor na straně výdajů, chce-li dosáhnout evropského průměru ve výši 13 % příspěvku k HDP na financování průběžného důchodového systému, začne vše hladit do ztracena.

Není prostě možné stát tu, hřímat a mučit koalici tím, že nám říkáte, že destabilizujeme, demontujeme sociální stát a ohrožujeme komfort důchodců, a zároveň neumět dořící, že vámi prosazované koncepty znamenají od 150 do 200 mld. nových daní anebo 150 až 200 mld. škrtů na stávajících výdajích, se kterými počítají kapacity budoucích rozpočtů.

Pokud neumíte dořící druhou stranu té bilance, rozvahy, kterou říkáte, pak neříkáte pravdu, záměrně lžete a dopouštíte se toho, co už udělal Vladimír Špidla jednou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je ještě přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Jako by ta Drábkova reforma znamenala nějaké řešení? Vždyť mi řekněte, ona se vůbec nedotkne středních vrstev a nízkopříjmových skupin a ty peníze, které nezaplátíme z průběžného systému, tak zaplatíme v roce 2030, 2030 ze systému sociálních dávek. Zaplatit se stejně budou muset, protože není možné, aby důchodci bydleli pod mostem a stravovali se někde u Armády spásy. To prostě možné ne-

ní. To znamená, buď těm lidem zajistíme důstojnost, populačním ročníkům 70. let, na kterých dnes stojí ekonomická aktivita země, buď jim zajistíme důstojně stáří a budou mít nárok na starobní důchod z průběžného systému a doplňkový důchod z toho třetího pilíře, anebo se o ně bude muset společnost postarat v rámci sociálních výdajů. To znamená, i kdyby výdaje vůči HDP na důchody zůstaly na 8,5 %, tak stejně ta zbylá procenta zaplatíte v rámci sociálních dávek, které se budou muset vyplatit. Ale to samozřejmě bude administrativně náročnější a bude to znamenat deklasování těchto lidí, protože budete posílat lidi, jakmile dosáhnou starobního důchodu, tak jim důchod nebude stačit k jejich obživě a budete je posílat, já nevím, co v té době bude, jestli sociální úřady, úřady práce nebo JIM, ale prostě budete je posílat pro sociální dávky. To přece není tak jednoduché a ta vaše představa, že tím, že lidem s dvojnásobkem průměrného platu vytvoříte nový finanční instrument, tím vyřešíte problém veřejných výdajů v době, až zestárnou silné populační ročníky 70. let, je prostě nesmysl.

My dnes jsme v situaci, kdy patříme mezi spíše nízkozadlužené země a patříme objektivně mezi země, které zatím na důchody dávají méně, než je evropský průměr. To znamená, v rámci systému veřejných rozpočtů můžeme modelovat řešení, které... (Upozornění na čas.) Dobře, já se přihlásím ještě jednou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S faktickou poznámkou nejprve vystoupí pan poslanec Stanislav Grospič, poté pan ministr Drábek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Já bych tady chtěl, paní místopředsedkyně, vaším prostřednictvím říct svému předřečníkovi panu poslanci Doktorovi, že možná ta podstata dnešních problémů velkou měrou také spočívá v tom, jak vláda ODS, KDU-ČSL a Strany zelených, tedy vláda, v níž se aktivně účastnil současný premiér, pan předseda vlády pan Nečas, a vlastně vaše strana přistupovala v roce 2008 k těm prvním signálům a dopadům hospodářské krize.

Kdyby tehdy netrvala na prosazení tehdejších reforem Topolánkovy vlády, které se velice negativně dotkly sociální oblasti, daňové oblasti, začaly zatěžovat neúměrně daněmi nízké- a středněpříjmové občany České republiky, tak by situace dnes mohla být v podstatě jiná. Rovněž tak, kdyby vláda tehdy nesáhla k tak drastickým sociálním škrtům a věnovala se spíše aktivní politice zaměstnanosti, opatřením, která budou stabilizovat ekonomiku, přinesou dlouhodobé pracovní příležitosti a vytvoří určitý polštář sociální jistoty pro občany. Ale místo toho došlo ke škrtům. Fischerova vláda tyto škrtů neeliminovála, ještě je prohloubila a

nyní přišla vaše současná vláda, která v nich pokračuje a přináší další drastické sociální škrtů, které vlastně v podobě tzv. úsporných opatření dopadnou na občany. Možná by bylo lepší věnovat se té faktické ekonomické situaci, aktivní úloze státu v ekonomice a také na druhou stranu lépe spravovat zbylý veřejný majetek a zabývat se třeba daňovou výtěžností, aby výběr daní byl smysluplný a neutíkalo tam třeba téměř více než 100 milionů korun jen proto, že stát není schopen vybírat daně a dostávat je od právnických a fyzických osob.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Protože nikoho dalšího přihlášeného nemám, protože pan ministr svoji přihlášku stáhl, můžeme pokračovat v rozpravě. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Votava, kterému tímto předávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem se nechtěl už hlásit k technické poznámce, nicméně pan kolega Doktor se mě ptal, co říkám svým voličům a lidem. Říkám jim to, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, aby si velice dobře rozmysleli, jestli vstoupí do druhého pilíře, protože pokud tam vstoupí, není cesty zpátky. A to se také za těch 30 až 35 let se svými penězi už vůbec setkat nemusí. A to platí i pro toho invalidního člověka. Tolik jenom ještě doplnění k tomu předchozímu tématu.

Já bych teď chtěl ale hovořit k bodu 92, což je tisk 377, který se týká daně z přidané hodnoty. Tak od 1. ledna příštího roku pravděpodobně – možná ne – se snížená sazba zvýší z 10 % na 14 %, základní sazba má zůstat na úrovni 20 % a od 1. ledna 2013 se pak snížená sazba zvýší ze 14 na 17,5 % a základní sazba poklesne z 20 % na 17,5 %. Budeme tady tedy mít jednu sazbu 17,5 %. Je třeba si říci, jaké dopady to bude mít.

Je nesporné, že zvýšení snížené sazby DPH z 10 % na 14 a dále na 17,5 % přinese při prostém lineárním propočtu oproti letošnímu roku v roce 2012 plus 24 miliard korun, v roce 2013 dalších 21 miliard korun. O těchto celkem 45 miliard korun oproti současnému stavu zaplatí v roce 2013 spotřebitelé více za základní životní potřeby. Je nesporné a je třeba říci, že snížením základní sazby z 20 % na 17,5 % přijde v roce 2013 státní rozpočet o cca 23 miliard korun. Je ovšem velmi sporné předpokládat, že o těch 23 miliard korun se sníží ceny zboží, služeb zatížené základní sazbou a že toto snížení se projeví v cenách pro konečného spotřebitele. Základní sazba se v České republice snižovala již několikrát a v podstatě nebyl zaznamenán žádný výrazný pokles cen. Samo Ministerstvo financí si tohoto efektu je určitě dobře vědomo, protože tento argument v minulosti velmi hojně používalo i v oficiálních dokumentech. Lze očekávat, že ke snížení cen může dojít nanejvýš v cenách energií, kde však to vzhledem k

současnému světovému vývoji bude spíše znamenat, že zcela zřetelné cenové nárůsty nebudou v uvozovkách tak velké. Spíše se dá reálně předpokládat, že snížení základní sazby bude využito výrobcí a obchodem k řešení svých nákladů.

Je třeba připomenout si, co vše by se mělo zdražovat. Samozřejmě jsou to především základní životní potřeby, jsou to potraviny, voda, léčiva, knihy, noviny, časopisy atd. Nebudu vyjmenovávat vše.

Sjednocení sazeb DPH vyvolá přímý cenový impuls v minimálním rozsahu cca 1,2 % v roce 2012 a 1 % v roce 2013 nad úroveň běžného vývoje průměrné roční míry inflace. Za dva roky tedy o cca 2,2 %. V tomto propočtu vycházíme z odhadu objemu dodatečného příjmu veřejných financí v rozsahu 45 miliard korun a velikosti kupního fondu zhruba 2 biliony korun v České republice a jen omezeného vlivu snížení základní sazby DPH. Celková průměrná roční inflace v roce 2012 by se tak mohla pohybovat okolo 3 až 3,5 %. Jedná se asi o první takový odhad. Nutno však podotknout, že se jedná o přímý dopad vlivu sjednocení DPH na konečné spotřebitele. Vedle nich se však evidentně objeví ještě vyvolané dopady jejího sjednocení do spotřebitelských cen. Souvisí to především s výrazným zvýšením nákladů v oblasti veřejných služeb, především zdravotnictví.

V indexu životních nákladů důchodců se vzhledem k rozdílnému spotřebnímu koši, což je vyšší podíl komodit přesouváný do základní sazby, bude přímý roční vliv sjednocení pohybovat v roce 2012 1,8 %, v roce 2013 1,3 % nad běžný vývoj inflace. Celkový vzestup životních nákladů důchodců by se tak pohyboval v roce 2012 okolo 4 %. Jde opět, tak jako v předchozím případě, spíše o spodní hranici odhadu.

Já bych chtěl upozornit na jednu záležitost. Sedí tady pan – nesedí tady pan ministr Drábek. Je avizována vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, která se týká právě seniorů. Je to vyhláška, která by měla upravovat služby seniorům a pobyt v domovech pro seniory s tím, že samozřejmě dojde poměrně k výraznému zvýšení cen za tyto služby i za pobyt v těchto domovech. Mohu jmenovat – dovážka obědů do bytu může od ledna podražít každodenně z 20 na 25 korun, pomoc při přípravě jídla na 120 korun, za donášku velkého nákupu místo stokoruny 110 korun. Vyprání a vyžehlení 1 kg prádla vyjde na 60 korun. Doprovod k lékaři, na úřady, do zaměstnání či do škol zdraží o desetikorunu na 120 korun. Úhrada celodenní stravy v penzionu zdraží o desetikorunu na 160 korun, ubytování včetně úklidu, praní, žehlení a drobných oprav prádla o dvacetikorunu na 200 korun. Je třeba říci, že změny se budou týkat i azylových domů či tzv. domů na půli cesty, kde nacházejí útočiště převážně matky s dětmi.

Pokud hovoříme o seniorech, kteří pobírají starobní důchod, tak avizuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, že starobní důchod by se měl zvýšit

od 1. ledna o 174 korun, kdežto propočet, o jakou částku se zvýší právě služby, které jsem jmenoval, tak to se jedná o 930 korun měsíčně. Já si myslím, že to je poměrně velká částka do peněženek našich seniorů a že horko těžko někteří se budou moci s tímto zdražením vyrovnávat. Na to vše má vliv samozřejmě i zvýšení DPH, zvýšení té snížené sazby, protože tam jsou veškeré věci, které jsou životními potřebami i našich důchodců.

Při plném náběhu důchodové reformy a plného sjednocení DPH na úrovni 17,5 % je tato operace s obtížemi schopna pokrýt vyvedení 3 % pojistného soukromým důchodovým fondům a zastropování na úrovni čtyřnásobku průměrné mzdy. O tom jsme se tady konečkonců již před chvílí bavili.

Takže, dámy a pánové, já si myslím, že právě úpravy DPH způsobí řadě lidí, především s nízkými příjmy, ale i našim seniorům, velké a velké problémy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Bublan, který zde má dvě přihlášky, takže já, až uplyne deset minut, tak rovnou pustím znovu stopky s dalšími deseti minutami. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Dobrý večer, dámy a pánové. Vážená paní předsedající, upozorňuji, že budu hovořit k bodu 89, což je sněmovní tisk 315. Tento tisk obsahuje opatření v oblasti nemocenského pojištění, sociálního zabezpečení, změny v zákoníku práce, změny v zákoně o státní sociální podpoře, změny zákona o zaměstnanosti, změny v zákoně o sociálních službách, změny v zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a v poslední řadě i v zákoně o důchodovém pojištění. Ve všech těchto oblastech jde o provedení úsporných opatření, která budou mít vliv – a mnohdy velmi necitelný dopad – na životní úroveň mnoha tisíců lidí především nižší příjmové kategorie a lidí odkázaných na sociální pomoc státu.

Mnozí ekonomové a sociologové zpochybňují ekonomické důvody, které vedou k omezování sociálního systému. Výdaje na dávky, které jsou velmi často označovány za zneužívané, jako příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, tvoří celkově asi čtyři desetiny procenta státního rozpočtu. Dávky státní sociální podpory, a to je přídavek na dítě, porodné, dávky péstounské péče tvoří 3,5 % státního rozpočtu a celkové výdaje na tzv. sociální dávky tvoří přibližně 9 % státního rozpočtu, přičemž kvalifikovaný odhad jejich zneužívání se pohybuje kolem 0,35 % státního rozpočtu. Plošné snížení těchto dávek navozuje ve společnosti takový dojem, že všichni ty dávky zneužívají, a společnost to trošku rozeštvává, vytváří to takový dojem kriminalizace těch, kteří jsou příjemci

těchto dávek, a já z toho mám někdy pocit, že zastánců této regulace, nebo dojem, že ani tak nedochází ke zneužívání dávek jako ke zneužívání tohoto tématu, které slouží především politicky pro obhajobu špatného hospodaření, špatné daňové politiky a především neřešení největšího problému, to jest korupce. Srovnáme-li oněch 0,35 % ze státního rozpočtu zneužitých sociálních dávek a odhadovaný odliv veřejných peněz ze státních zakázek, který se pohybuje až kolem 10 %, tak je to velmi výmluvné.

Profesor Keller říká, že inteligentní kapitalismus funguje tak, že v době krizí zvyšuje podporu chudým a nezaměstnaným, zatímco v době konjunktury tlačí na tyto lidi, aby vstoupili na trh práce. A my to děláme přesně naopak a společnost se nám rozpadá, nespokojenost roste, mezilidské vztahy jsou čím dál horší. Na Šluknovsku proti sobě stojí dvě skupiny lidí, kteří se liší pouze barvou pleti, ale mají stejné problémy se zaměstnáním a životní úrovní.

Prezident Václav Havel ve svém projevu k 76. výročí založení Československé republiky předložil svoji vizi společnosti založené na vysokém stupni obecného konsenzu, na rozvinutém občanském vědomí, zájmu o veřejný život, na podnikatelském elánu a na etice, toleranci a solidaritě. Tyto tři posledně jmenované pojmy, to jest etika, tolerance a solidarita, se z našeho veřejného, politického i podnikatelského života naprosto vytratily. S dluhovou a hospodářskou krizí prožíváme především krizi hodnot, člověk se vytrácí, někteří lidé jsou na obtíž, svými požadavky na slušný život brzdi ekonomiku, která se stala božstvem.

A nyní si dovolím ocitovat slova, která vyřkl bývalý předseda Evropského společenství, to ještě bylo Evropské společenství, Jacques Delors: "Odmítám Evropu, která by byla jenom trhem a zónou volného obchodu bez duše, bez svědomí, bez politické vůle a bez sociálního rozměru. Nevdechne-li budoucí Evropě duši, ztroskotáme."

A my se můžeme ptát, kdo má Evropě, a nejenom Evropě, ale především České republice vnést tuto duši. Zda jsou to politici, ekonomové, úředníci, technokraté – asi všichni by se na tom měli podílet. Ale já bych si dovolil připomenout ještě jednu instituci, která by mohla velkou měrou přispět k prosazování těchto hodnot, jako jsou lidská práva, ale také bezpečnost, žitá solidarita, úcta k životu a naděje v lepší život. Je to, nebo v našich podmínkách můžeme říci, že jsou to církve. Mnozí z nás se hlásí k nějaké církvi, ke křesťanským myšlenkám, k hodnotám, ale bohužel jsem nepostřehl prosazování těchto myšlenek do tak citlivých zákonů, jako jsou zákony sociální.

Víra není soukromá věc. Víra je věc osobní, ale nikoli soukromá a není ji možné oddělit od běžného života a také od tvorby mnohých zákonů. Proto si dovolím po tomto úvodu přejít k hlavní myšlence svého příspěvku

a tím je sociální učení církve, jak je zobrazeno v jednotlivých církevních dokumentech a encyklikách.

Především bych jen tak připomenul, co to vlastně sociální učení církve je. Není to utopie, jak mnozí lefebvristé a konzervativní katolíci říkají. Je to samostatná teologická disciplína, která se přednáší po celém světě a která čerpá ze sociologie, politologie, ekonomie, filozofické antropologie a biblických věd. Jejím cílem je stát se prostředkem pro dialog církve se současným světem. Sociální učení církve dává odpověď, i když ne vždy úplnou a vyčerpávající, na současné aktuální sociální otázky a je chápáno jako magna charta humánního společenského a ekonomického řádu.

Jak jsem říkal, sociální učení církve není utopie. Já si tady dovolím takovou malou vsuvku. Když v roce 1961 předpovídal Chruščov, že do roku 1970 bude v Sovětském svazu vybudován komunismus, tedy ráj na zemi, tak někteří lidé ve Spojených státech zadali tuto úlohu do největšího počítače, jako kdy bude ten komunismus vybudován. Na obrazovce se objevil údaj 15 kilometrů. A když tam dali doplňující dotaz, tak se objevilo: Lenin, Sebrané spisy, strana 987 a na té uvedené straně stálo: Každá pětiletka je krokem na cestě ke komunismu. Při délce kroku 0,75 metru je to tedy rovných sto tisíc let. – Toto je utopie, ale sociální učení církve je postaveno na reálných a postupně uplatňovaných principech. Jenom připomenu čtyři tyto principy.

První princip je princip lidské důstojnosti. Člověk je chápán jako nedokonalý tvor s množstvím chyb a slabostí, ale také jako bytost královsky svobodná, vybavená rozumem a svobodnou vůlí, svědomím a vlastní odpovědností za sebe i za společnost. Jan Pavel II. charakterizuje lidskou důstojnost ve vztahu k práci takto: "Lidská důstojnost je jediným pevným základem společenského systému, který je schopen dát správný směr mezilidským vztahům. Chceme-li, aby práce byla ke skutečnému užitku lidí, a nikoli formou otroctví, je třeba změnit priority světového ekonomického řádu."

Druhý princip je princip solidarity. Opět použiji slova Jana Pavla II.: "Odcizení a ztráta solidarity je totéž co hospodářská krize." Dnešní společnost trpí nedostatkem solidarity, neumí ji dát do souladu se svobodou a skrývá se za hesla typu každý se musí postarat sám o sobě, každý má být odpovědný vůči společnosti například tím, že společnosti nic nedluží a podobně. Podobná slova jsme slyšeli v této Sněmovně.

Ztráta solidarity je odcizení sama sobě, lidskému společenství. Jako takový vzácný příklad solidarity se uvádí událost v roce 1995, kdy svaz zaměstnanců ve Spolkové republice Německo uzavřel dohodu se svými zaměstnavateli o tom, že nebudou požadovat navýšení mezd, pokud zaměstnavatelé vytvoří 300 tisíc nových pracovních míst. A tak se také stalo.

Dalším principem je princip subsidiarity. Subsídium znamená podpora, pomoc v nouzi nebo pomoc při nějakém řešení. Je to ve vzta-
hu k tomu, že se má ponechat svoboda pomáhat tomu, kdo k tomu má
nejblíží. Tedy přesunout některé věci v našich poměrech na kraje, na ob-
ce apod.

Poslední princip je princip obecného blaha. Obecné blaho je víc než
souhrn blaha jednotlivců, jak to chápe liberální společnost. Je to souhrn
podmínek společenského života, v nichž mohou jednotlivci, rodiny, ale také
sdružení snadněji dosáhnout lepšího života. Sem patří právní řád, sociální
zaměstnanost, pevná měna a další atributy vyspělé společnosti.

Ještě než se dostanu k těm jednotlivým encyklikám –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám, pane poslanče,
pusťm ještě jednu stopku. Byl tady ještě s faktickou poznámkou přihlášen
pan ministr Drábek, tak jestli ho chcete – ne, to byl omyl. Takže pusťm
vám ještě jednou vašich 10 minut.

Poslanec František Bublan: Děkuji. Než se dostanu k těm encyklikám,
připomenu konec 19. století, kdy se stala jedna událost, která zasahuje do
českých krajů. Tehdy, v roce 1883, kníže Karel Jindřich z Löwensteinu
pozval na svůj zámek v Boru u Tachova 14 významných sociálních
myslitelů z Čech, Německa, Rakouska, Švýcarska a Vatikánu a vypracova-
li dokument o sociální otázce, který vstoupil do dějin jako Borské teze. Na
svou dobu – byl to skutečně konec 19. století – to byl velmi výbušný doku-
ment, který se zabýval zákonnou úpravou pracovní doby, spravedlivou
mzdou, dělnickými komorami a dalšími sociálními opatřeními. Tento doku-
ment byl možná i trochu základem k té první sociální encyklice, která vznik-
la v roce 1891. Vydal ji Lev XIII. a její název je Rerum novarum. Začíná to:
“Dychtění po novotách již dlouho zneklidňuje státy. Bylo proto přirozené a
nezbytné, že se snaha o změny přesunula z oblasti politiky na příbuzné
pole hospodářské.”

Uvedu tři teze z této encykliky:

Církev bere na vědomí, že průmyslovou revolucí vzniká nový typ
společnosti, který od ní žádá, aby v ní byla přítomna novým způsobem. Její
sociální učení bude muset odpovídat této nové skutečnosti a církev bude
muset vybudovat nové formy sociální akce, které budou odpovídat novým
formám vykořisťování.

Církev bere na vědomí, že v moderní průmyslové společnosti vzniká na
jedné straně na základě výrobních prostředků nesmírná moc a na druhé
straně obrovská závislost dělnické třídy na této moci. Zde je zapotřebí ze-
silít moc státu ve smyslu právním a sociálním.

A třetí teze: Protože však církev má spoluodpovědnost za člověka,

nemůže ho nechat napospas jenom státu, ale požaduje spoluodpovědnost
ode všech, kdo se účastní hospodářského procesu.

Tak to bylo 1891. A po čtyřiceti letech, tedy v roce 1931, v době světové
hospodářské krize, vydal Pius XI. další sociální encykliku, která se nazývá
Quadragesimo anno, tedy po čtyřicet letech od té první, a zde můžeme
opět číst podobné teze.

Ta první je: Je chybné odtrhovat od sebe hospodářskou činnost a
mravní řád, jako by byl hospodářský řád na řádu mravním nezávislý.

Stát má detailně určovat majetková práva a povinnosti a uvádět je do
souladu s potřebami obecného blaha.

A ta třetí: Příjmy, které člověk nepotřebuje ke slušnému životu, nemůže
používat podle své libovůle a podle svých choutek. Křesťanství velmi
přísně zavazuje bohaté lidi k solidaritě.

Ted' se dostávám k encyklice Jana XXIII., která byla vydána v roce
1963. Jmenuje se Pacem in terris. Je pravda, že tento název byl u nás tro-
šku zneužit sdružením katolických kněží, nicméně ta encyklika vznikla v
době světového válečného konfliktu, který mohla způsobit kubánská krize
a kterému se na poslední chvíli podařilo zabránit. Je adresovaná všem
lidem dobré vůle a má silná sociální podtext. Klade důraz na demokracii,
na lidská práva a opět zdůrazňuje obecné blaho jako nezbytnou podmín-
ku míru a sociálního smíru.

Součástí II. vatikánského koncilu byla i pastorální konstituce, která se
jmenuje Gaudium et spes. Ta je nesena jednou myšlenkou, že na prvním
místě je člověk a jeho důstojnost. Dovolím si jednu citaci: “Důstojnost lid-
ské osoby je třeba mít v úctě i v životě hospodářském a společenském,
protože člověk je přece původcem, nositelem a cílem. Mnoho lidí je však
vedeno zájmy téměř výhradně hospodářskými, a proto hospodářský
rozkvět mnohdy nemírní sociální nerovnosti, často dokonce vede k jejich
zhoršení. Technický pokrok je třeba podporovat, nikoli však kvůli zisku a
nadvládě, ale kvůli člověku.”

Dostáváme se k oblíbenému pontifikátu Jana Pavla II., který vydal tři so-
ciální encykliky. Ta první se jmenuje Laborem exercens. Ta je trochu po-
výšena nad tím, že neřeší pouze problémy chudých a sociální nespravedl-
nost, ale zabývá se lidskou prací. Jan Pavel II. říká, že práce je pouze lid-
ská práce, nikoliv výkon strojů. Myslím si, že to je docela podstatná
myšlenka. Důstojnost lidské práce netkví v jejím objektivním, nýbrž subjek-
tivním rozměru. Odsuzuje to, že se na trhu práce s člověkem zachází jako
se zbožím podle zákona nabídky a poptávky. A solidaritu pracujících
označuje Jan Pavel II. jako sociální odboj a uznává při narušení solidarity
oprávněnou sociální reakci.

Další encyklika, Sollicitudo rei socialis, Starost o věci sociální, se za-
bývá lidským rozvojem a mluví o tom, že nespravedlnost ve světě pramení

nikoli z majetku jako takového, majetek není zlem, ale zlo je v tom špatném rozdělení majetku.

A ta třetí encyklika, *Cetensimus annus*, tedy Stý rok, ta vznikla ve stém výročí – památka na tu první encykliku, která byla vydána v roce 1891.

Já bych ještě v tom zbylém čase připomenul to, že nejde jenom o tyto encykliky, ono jich bylo více, ale jsou zde i sociální pastýřské listy našich sousedů. Třeba rakouských biskupů, biskupů Anglie a Walesu a biskupů evangelické církve v Německu.

Rakouští biskupové říkají, že uspořádání hospodářského procesu nepřísluší na prvním místě státu, nýbrž iniciativě jednotlivce a společenských skupin. Právo na osobní vlastnictví a hospodářskou iniciativu patří k lidským právům. V hospodářství nejde jen o zajištění zboží a služeb, ale podstatně o spolužití lidí. Sociální uspořádání výrobního procesu patří proto k ústředním úlohám lidsky spravedlivého hospodářského řádu.

Potom ten sociální pastýřský list biskupů z Anglie a Walesu, který byl napsán v roce 1996, ten říká docela zajímavou myšlenku. Já si myslím, že tady by mělo zvláště zazníť, že každý člověk má povinnost podporovat obecné blaho společnosti a bojovat proti propasti mezi chudými a bohatými. Biskupové tam polemizují s tvrzením, že zvýšení bohatství bohatých povede ke zlepšení situace méně bohatých a chudých, a doslova uvádějí – doufám, že se to nikoho nedotkne –, že toto tvrzení, že zvýšení bohatství bohatých povede ke zvýšení bohatství chudých, odporuje zdravému rozumu a reálným zkušenostem. Společnost, která nemá ohled na obecné blaho, je nebezpečná a nespravedlivá k těm, co se dostanou na její okraj.

Závěrem bych chtěl vyvodit asi toto tvrzení. Sociálněpolitická úloha státu spočívá vedle svobodné soutěže v zabezpečování sociální spravedlnosti. K tomu je zapotřebí sociálních dávek, které zaručují důstojnou existenci těm, kdo se nemohou na tržním hospodářství podílet, tedy nemocným, nezaměstnaným, invalidům a starým lidem, ale také těm, kteří pečují a vychovávají své děti. Tyto úkoly může splnit jen výkonné hospodářství, ale platí to i obráceně. Jen hospodářství založené na sociálním vyrovnání a na sociálním smíru může být výkonné a může dosáhnout ekonomických úspěchů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Doufám, že po 48hodinovém čekání se mi nebude moc klepat hlas.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, rád bych zde promluvil ke

sněmovnímu tisku 411, bod schůze 97, zákoník práce. Rád bych vás na tomto místě seznámil s připomínkami, které mám zde k vládou předkládaným a Senátem vráceným změnám v zákoníku práce. Zákoník práce považuji za jeden z nejdůležitějších zákonů této země. Upravuje pracovněprávní vztahy, mezi které patří zejména pracovní poměr. Převážná většina lidí si svoji obživu zajišťuje právě v pracovním poměru jako zaměstnanci. A zákoník práce historicky vznikl právě proto, aby chránil zaměstnance, to znamená ty slabší subjekty pracovněprávního vztahu. Jsou to totiž zaměstnanci, kteří v pracovněprávním vztahu tahají za kratší konec provázku. Zaměstnavatel je vždy ten ekonomicky silnější, a tudíž je v pracovněprávním vztahu ve výhodnější pozici.

Rád bych zde promluvil zejména o třech oblastech, které mi na zde projednávané novele vadí nejvíce. Jednou z těchto oblastí je legislativní ukotvení nového zákonného důvodu zaměstnavatele k výpovědi z pracovního poměru při porušení režimu dočasné práce neschopného. Zjednodušeně. V případě, že zaměstnanec na nemocenské nebude během kontroly doma, tak by s ním zaměstnavatel v takovém případě rozvázat pracovní poměr. S takovouto úpravou zákona zásadně nesouhlasím. Takový vstup do zákoníku práce dle mého názoru je zcela nadbytečný, neboť případné porušení povinnosti zdržovat se v době pracovní neschopnosti na ohlášeném místě, zpravidla v domácnosti, je dostatečně sankcionováno již dnes předpisy sociálního zabezpečení. Připomínám, že v nejzazších případech může dojít až k úplnému odebrání náhrady mzdy či dávky nemocenského pojištění. Pokud bych věc posunul ad absurdum, hrozí, že zaměstnavatel bude moci kontrolovat svého zaměstnance například na dovolené pod záminkou, zda skutečně odpočívá. Velmi se tak obávám toho, že zde může začít ze strany zaměstnavatelů docházet ke zneužívání tohoto institutu, kdy by jej bylo možno použít ke zbavení se nepohodlného zaměstnance. Přijetí takové úpravy by dle mého znamenalo nekoncepční a s ohledem na stanovisko Legislativní rady vlády i protiústavní prokřížení soukromoprávní a veřejnoprávní úpravy.

Ono je to vůbec zajímavé téma. My jsme tady svědky, že vláda nerespektuje stanovisko Legislativní rady vlády. Já vím, že nemusí respektovat, ale přece jenom Legislativní rada vlády je orgán, kde jsou odborně nadaní, odborně uznávaní odborníci, a myslím si, že to není moc časté, spíše výjimečné, že vláda názor Legislativní rady vlády neposlouchá, nerespektuje. A tak tomu bylo v tomto případě a já se obávám, že možná můžu být rád, že až někdo napadne u Ústavního soudu tuto úpravu, kdy se zaměstnavatel může zbavit zaměstnance na základě porušení režimu dočasné pracovní neschopnosti, tak myslím, že Ústavní soud to velmi rád a oprávněně a v souladu s ústavou zruší.

Musím ještě dodat, že každý student prvního semestru pracovního

práva se dočte v učebnicích pracovního práva, že v případě dočasné pracovní neschopnosti je na straně zaměstnance překážka v práci, a jeden ze základních principů právě zákoníku práce je, že když je překážka v práci na straně zaměstnance, tak není k jakémukoli dispozičnímu zaměstnavatele tento zaměstnanec. Takže je to myslím prolomení tohoto principu. Nechápu, jak s tím tato vláda mohla přijít. Opakuji, že toto stanoviska dala Legislativní rada vlády, a nejenom Legislativní rada vlády, ale i odborníci na pracovní právo, a já se těším, až Ústavní soud tuto úpravu zruší, a budu tomu samozřejmě rád.

Druhá oblast, ke které bych se chtěl vyjádřit, je plánovaná změna, kterou je rozšíření dohody o provedení práce ze stávajících 150 hodin na 300 hodině ročně. V tomto případě vidím další snahu o výrazné oslabení principu pracovního práva, což odsuzuji a odmítám. Dle mého názoru by zde totiž došlo k další motivaci zaměstnavatelů, aby svoji činnost realizovali prostřednictvím dohod o provedení práce na úkor standardního pracovního poměru. Dohoda o provedení práce je totiž určena pro zcela jiné účely, kdy se například na určitou krátkodobou činnost nevyplácí přijímat zaměstnance na pracovní poměr. V praxi by tak podnikatelům bylo umožněno obcházet základní ochranné prvky institutu pracovního poměru. A opět navážu na svoji řeč, také v každé učebnici pracovního práva už na začátku se na prvních stránkách píše, že zaměstnavatelé by měli uskutečňovat svoji činnost právě a zejména prostřednictvím pracovních poměrů. Myslím, že navrhovaná úprava je jen dalším vybočením z dlouholetých zvyklostí a hlavních principů pracovního práva.

Další problém, který s touto novelou mám, je v bodech, kdy má přinést pravidlo, podle něž bude odborová organizace působit u zaměstnavatele jen tehdy, pokud jsou alespoň tři zaměstnanci zaměstnavatele členy této odborové organizace. V této podobě by tato právní úprava dle mého způsobila vyloučení ústavně chráněného práva zaměstnanců na sdružování k obhajobě hospodářských a sociálních zájmů zaměstnavatele, který zaměstnává jen jednoho či dva zaměstnance. Zákon by bránil tomu, aby u takového zaměstnavatele působila odborová organizace, a tím by došlo dle mého k odepření ústavy chráněného a ratifikovanými mezinárodními smlouvami garantovaného práva jeho zaměstnanců na odborové sdružování. Za účelem odstranění tohoto zjevného rozporu s ústavním pořádkem a s mezinárodními smlouvami navrhuji, nebo je to jeden z důvodů, proč nemohu podpořit tuto novelu zákoníku práce, a dovolím si navrhnout pro další úpravu budoucí, aby odborová organizace působila u zaměstnavatele tehdy, pokud je alespoň jeden zaměstnanec zaměstnavatele členem této odborové organizace.

Vážené kolegyně a kolegové, na závěr musím říci, že zásadně odmítám tyto útoky stávající koalice na práva zaměstnanců v naší zemi a principy so-

ciálního státu jako takového. Myslím, že Senátem vrácená úprava je opět projevem toho, že cílem této vlády je neustálé oslabování práv zaměstnanců ve prospěch práv zaměstnavatelů, a myslím, že to je v každém slušném evropském státě nepřijatelné. Jak jsem již předestřel, myslím si, že velká část úprav v této navrhované novele je zralá k tomu, aby byla postoupena k projednání Ústavnímu soudu, a myslím si, že se to také stane, a velmi se těším, až tato úprava bude Ústavním soudem zrušena, a myslím si, že si to zaslouží.

Nemohu tedy pro antisociální úpravy v tomto návrhu novely zákoníku práce hlasovat a prosím všechny přítomné, aby pro tyto návrhy také nehlasovali. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Robin Böhnisch, kterému předávám slovo. Jenom bych ráda všechny přítomné a i v kuloárech a kancelářích informovala, že jestli se snad někdo radoval, že přihlášek už je méně, tak aktuální počet je 13, takže moje informace.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi také v krátkosti uvést připomínku k právě projednávanému sněmovnímu tisku 315, tedy návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, jež nedávno projednal a zamítl Senát Parlamentu České republiky. Konkrétně bych se rád vyjádřil k jeho části V., tedy změně zákona o zaměstnanosti. Je samozřejmě možné, že budu částečně opakovat výhrady poslankyň a poslanců z rozpravy v 1. a 2. čtení zde na plénu Poslanecké sněmovny, nebo snad výhrady senátorek a senátorů z rozpravy ve druhé komoře Parlamentu České republiky, nicméně považuji je za natolik podstatné, že mohou bezpochyby zazníť hned několikrát.

Původně jsem si připravil vystoupení už pro první čtení. Nakonec na něj ale nedošlo, protože se objevily zprávy, že v dalším legislativním procesu dojde k úpravám návrhu i v oblasti, o které jsem se chtěl zmínit. To se částečně stalo, nicméně celá filozofie návrhu zůstává dle mého nepřijatelná.

V zákoně číslo 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, byl souběh odstupného a poskytovaného hmotného zabezpečení, tedy podpory v nezaměstnanosti, uchazeči o zaměstnání brán jako samozřejmost. Odstupné je dle zákoníku práce jednou z forem příjmu zaměstnance, samozřejmě jen při splnění přísných a v zákonu uvedených podmínek. Od přijetí zákona číslo

118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců, bylo při platební neschopnosti zaměstnavatele možné, aby neuspokojené mzdové nároky, tedy i odstupné, mohl na základě žádosti zaměstnance uspokojit úřad práce.

Zaměstnavatel oprávněný nárok na odstupné zaměstnanci ne vždy přiznává, nebo sice přiznává a potvrdí do zápočtového listu, ale zaměstnanci odstupné následně z různých důvodů nevyplatí. Současná vláda přišla v původní verzi návrhu zákona s úpravou, která měla z možných variant řešení vztahu odstupné – podpora v nezaměstnanosti snad největší potenciál zapříčinit zaměstnanci další příkoří.

Vložením nového § 44a – cituji: “Uchazeči o zaměstnání, kterému přísluší podle jiných právních předpisů z posledního zaměstnání odstupné, odbytné nebo odchodné, se podpora v nezaměstnanosti poskytne až po uplynutí doby, která se určí podle počtu násobků průměrného výdělku nebo měsíčního služebního příjmu, ze kterých byla odvozena minimální výše odstupného, odbytného nebo odchodného stanovená jinými právními předpisy. Ustanovením předchozí věty není dotčeno poskytování podpory v nezaměstnanosti po celkovou dobu stanovenou tímto zákonem.” Vložením tedy tohoto paragrafu do zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, bychom se dostali do situace, kdy pro příjemce odstupného, tedy odbytného či odchodného, by takové opatření znamenalo odložení podpory v nezaměstnanosti na tolik měsíců, za kolik měsíců odstupné dostal, a to bez ohledu na skutečnost, zda odstupné bylo reálně zaměstnanci vyplaceno. Nerozlišování mezi nárokem a skutečným vyplaceným odstupným by mohlo dostat mnoho občanů do kritické finanční situace, protože otevřelo cestu k nevyplácení podpory v nezaměstnanosti po několik měsíců.

Je třeba připomenout, že nevyplacení odstupného není řídkým jevem, ale naopak šikanózním projevem ze strany zaměstnavatelů proti nepohodlným zaměstnancům, kteří například zruší pracovní poměr pro hrubé porušování povinností ze strany zaměstnavatele. Tento způsob šetření na občanech, kteří ztratili zaměstnání, je naprosto nekorektní. Zejména proto, že odstupné se vztahuje k ukončenému pracovnímu poměru.

V průběhu dalšího legislativního procesu ve výborech Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky došlo k dílčí nápravě problému, na který poukazuji, a to vložením § 44b, z nějž cituji odstavec 1: “Uchazeči o zaměstnání, kterému vznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti, ale odstupné, odbytné nebo odchodné mu nebylo vyplaceno po skončení pracovního nebo služebního poměru v nejbližším výplatním termínu určeném u zaměstnavatele pro výplatu mzdy nebo platu anebo v den skončení pracovního nebo služebního poměru, poskytne Úřad práce kompenzaci za dobu od zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání do uplynutí doby

uvedené v § 44a. Podpora v nezaměstnanosti se poskytne uchazeči o zaměstnání až po uplynutí doby, za kterou mu byla poskytnuta kompenzace podle věty první.”

To ovšem nijak nemění chybnou filozofii celé úpravy, která zjevně opomíjí charakter odstupného a v podstatě nutí člověka s čerstvě ukončeným pracovním poměrem dotovat stát. Odstupné má charakter finanční kompenzace, odškodňuje zaměstnance za to, že mu bez jeho zavinění skončil pracovní poměr. Není produktem sociálního pojištění a není vypláceno za stejným účelem. Není platbou dopředu na horší časy. Je to, opakují, kompenzace, odškodnění, chcete-li. Je pak velmi neférové znevýhodněného člověka trestat upíráním podpory v nezaměstnanosti, na niž si po dobu zaměstnání připlácel.

Neméně černý humor představuje v navrženém zákoně ustanovení v § 50 odstavci 3, konkrétně věta vkládaná za větu první – cituji: “V případě, že uchazeč o zaměstnání před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání bez vážného důvodu ukončil poslední zaměstnání sám nebo dohodou se zaměstnavatelem, činí procentní sazba podpory v nezaměstnanosti 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu.” Taková úprava postaví zaměstnance do velmi nevýhodné pozice. Jakkoliv ten vážný důvod má být definován dalším předpisem, jeho dokazování bude bezpochyby značně obtížné.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Sněmovna má teď díky Senátu Parlamentu České republiky mimořádnou šanci ještě zabránit tomu, aby se tento legislativní návrh objevil po Novém roce ve Sbírce zákonů. Stačí nepřehlasovat veto Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jan Chvojka. Jenom bych ještě ráda řekla, že počet přihlášek se pro tuto chvíli ustálil na patnácti. Prosím, pane poslanče. Prosím, můžete hovořit.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych se zde rád vyjádřil k bodu 98 této schůze, ke sněmovnímu tisku 412, to znamená, k návrhu zákona o důchodovém spoření.

Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové a vážení dva členové vlády, dovoluji mi vyjádřit se ke zde projednávanému sněmovnímu tisku 412, tedy k návrhu zákona o důchodovém spoření, který nedávno projednal a zamítl Senát PČR.

Je opravdu velká škoda, že právě projednávaný návrh zákona neprošel důkladnou diskusí a i dnes se vláda pokouší znovu jej protlačit silou svých 115 nebo 118 nebo prostě uvidíme, jakou většinou hlasů. Tato vláda dělá

vše pro to, aby podpořila ty, kteří mají nejméně hluboko do kapsy. A kapitálové spoření k tomu patří. Nezávislé instituce jasně propočítaly, že tohle kapitálové spoření není pro lidi s nízkými a středními příjmy. Ty propočty jsou velmi jednoduché. Toto kapitálové spoření vyvede peníze z klíčového prvního důchodového pilíře. Zaplatí to důchodci, rodiny s dětmi, zdravotně postižení formou spotřeby, formou nepřímých daní. Naopak situace lidí s vysokými příjmy se zde zlepší. Budou tady mít produkt, který pro ně může být výhodný. A tímto způsobem uvažuje celá tato vláda. Chybí peníze na důchody? Zvýšíme DPH, ať se důchodci složí na své vlastní důchody! Taktéž není zrovna příliš vhodná doba k zavedení tohoto systému, protože on začne fungovat až za nějakých 10, možná 15, možná 20 let a do té doby do něj budeme dávat pouze peníze.

Podle návrhu Ministerstva financí bychom měli mít vyrovnaný rozpočet v roce 2013, přebytkový dejme tomu pár let později. V ten okamžik, pokud máme přebytkový rozpočet, samozřejmě je vhodná doba na to, abychom spustili tento druhý, případně upravili třetí pilíř.

Podle České konfederace odborových svazů není návrh na souběžnou existenci dvou dobrovolných doplňkových systémů založených na individuálním spoření u penzijních společností se státní podporou racionální. Zvyšuje operační náklady systému, nenabízí skutečnou variabilitu možností vytvářet dodatečné důchodové zdroje pro život ve stáří v návaznosti na reálné potřeby a nerespektuje zhoršující se finanční schopnost českých domácností spořit si na důchody, které je do značné míry i důsledkem vládních úsporných opatření a restrikcí v oblasti všech sociálních systémů a která se ještě více zhorší v důsledku nárůstu daňového zatížení obyvatelstva a přímých plateb vládou navrhovaných reforem daní a zdravotnictví. Činím tak po zralé... eh...

Musím říci, že ji zásadně odmítám, a činím tak po zralé úvaze a myslím, že v souladu s postoji stále silnějších nesouhlasných hlasů občanské společnosti, uznávaných ekonomů, nezávislých expertů, zaměstnavatelů i občanů.

Navrhuji soustředit plně dostupné finanční, ekonomické a organizační kapacity na vytvoření jediného dobrovolného doplňkového důchodového systému založeného na individuálním spoření u penzijních společností se státní podporou, a to transformací současného penzijního připojištění se státním příspěvkem. K této transformaci lze dle mého využít předložený návrh zákona o dobrovolném penzijním spoření, který by byl dopracován tak, aby reagoval na aktuální požadavky a potřeby.

Musím říci, že Českomoravská konfederace odborových svazů opakovaně zdůrazňuje, že mezi tyto naléhavé potřeby, které lze řešit jak prostřednictvím průběžného důchodového pojištění, tak prostřednictvím dobrovolného penzijního spoření, patří vytvoření podmínek pro

nepenalizovaný dřívější odchod do starobního důchodu pro zaměstnance, kteří vykonávali po dlouhou dobu v průběhu svého pracovního života práce, které nadměrným způsobem zatěžují jejich organismus. A to zejména teplem, prachem, hlukem, vibracemi, chemickou či fyzickou zátěží a prokazatelně snižují popřípadě zcela vylučují jejich schopnost pracovat po 60. roce věku.

Českomoravská konfederace odborových svazů dále připomíná, že vládní důchodová reforma, zahrnující jak tzv. malou důchodovou reformu, tak předložené návrhy zákona o dobrovolném důchodovém penzijním spoření, opomíjí sociální aspekt, smysl a účel důchodového systému a nezabývá se vůbec komplexně otázkou zajištění důstojného života ve stáří a vytvářením příznivých podmínek pro zajištění dostatečných důchodových sociálních příjmů. Naopak svou koncepcí založenou výlučně na zpříšňování podmínek nároku na starobní a invalidní důchod, která se promítá následně i do pozůstalostních důchodů, zastropováním výše pojistného a vyvedením jeho části do individuálního důchodového spoření směřuje k tomu, aby se do budoucna důchodové příjmy převážné většiny zaměstnanců a jejich rodin oproti současnosti výrazně snížily.

Vládní důchodová reforma sleduje ve vztahu k prvnímu pilíři pouze úzce fiskální zájem a podporuje privatizaci části průběžného důchodového pojištění ve prospěch soukromých finančních institucí s tím, že vlastní důchodové příjmy občanů se na velmi dlouhou dobu díky této reformě sníží.

Musím říci, že zavedení důchodového spoření důrazně odmítám z mnoha věcných důvodů, ekonomických i sociálních. Především proto, že dle mého povede velmi rychle, tak jak ukazují zcela aktuální údaje o vývoji průběžného systému po jeho částečné privatizaci na Slovensku a v dalších zemích střední a východní Evropy, k vytvoření zásadní nerovnováhy mezi příjmy a výdaji průběžně financovaného důchodového pojištění a vyvolá jinak neopodstatněnou potřebu dalších restrikcí a zhoršování budoucích i současných nároků z průběžného důchodového pojištění. Například nižší valorizaci vyplácení důchodů rychlejším zvyšováním důchodového věku, rušením náhradních dob či zhoršováním dávkových formulí. Tím by dle mého došlo nejen k oslabení solidarity, která je podstatou základního důchodového systému, ale mělo by to i negativní dopady na důchodové nároky osob, které by vlivem masivní reklamní kampaně ze strany penzijních společností možností opt-outu využily a z průběžného systému vystoupily, aniž by měly reálnou možnost získat v privatizovaném pilíři důchodového systému alespoň přibližně srovnatelný důchodový nárok. V zájmu zabezpečení těchto osob ve stáří by pak musely být v mnohem větší míře čerpány rozpočtové prostředky státu z jiného sociálního systému.

Důsledkem vládou navrhované důchodové reformy a musím říci i se

zřetelem k dalším vládním reformám tak bude s vysokou pravděpodobností již v relativně blízkém období růst chudoby rozsáhlých skupin starých občanů, zejména občanů, kteří po celý život ze své práce za mzdu odváděli pojistné na financování důchodů a neměli sami reálnou možnost se pro stáří zabezpečit jinou formou. To povede k poklesu koupěschopné poptávky několika milionů důchodců, což se nepříznivě projeví poklesem spotřeby zejména v oblasti služeb, malého a středního podnikání a následně i poklesem daňových výnosů České republiky. Na jedné straně to bude narůstající sociální poptávka pro služby pro staré, které nebude minimalistický stát poskytovat, na druhé straně zde budou stále větší počty chudých důchodců, kteří je budou naléhavě potřebovat, ale nebudou mít finanční prostředky na to, aby si je mohli na trhu, který vše vyřeší, nakoupit.

Dámy a pánové, vládní důchodová reforma, jejíž součástí je i předkládaný návrh zákona o důchodovém spoření, ve svém celku postihne negativně zejména zaměstnance s nízkými, podprůměrnými nebo průměrnými příjmy, kteří si vzhledem k životním nákladům nemohou průběžně odkládat dostatečné finanční prostředky na zajištění ve stáří nebo při vzniku invalidity a kteří i s ohledem na fyzické vyčerpání, možnosti a dostupnost zdravotní péče se dožívají také nižšího věku ve srovnání s příjmově silnými skupinami obyvatel. Namísto solidarity bohatých s chudými, obvyklé ve vyspělých zemích, vláda prosazuje v českém důchodovém systému solidaritu chudých s bohatými. Takovýto přístup je nutné zásadně odmítnout, protože narušuje nepřijatelným způsobem soudržnost ve společnosti na úkor sociálně slabších skupin občanů. Proto tento návrh zákona nemohu v žádném případě podpořit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a dalším přihlášeným je pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi přednést připomínky ke sněmovnímu tisku 405, tedy návrhu zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, který po projednání zamítl Senát Parlamentu České republiky. Jako laik se omlouvám za ne možná dokonalé podání připomínek, vznášených především nejrozličnějšími občanskými či patientskými organizacemi, které se na nás poslance v poslední době obracejí. S ohledem na vystoupení pana ministra Hegera cca před hodinou doufám, že i zde se dočkáme jeho reakce.

Návrh zákona znemožňuje všem nezletilým, aby navštěvovali lékaře

bez souhlasu rodičů. To znamená, že i 17letí budou moci podstupovat zákroky jako například odběr krve či rentgen pouze se souhlasem rodičů. Oproti současné úpravě, kdy lékař sám posoudí vyspělost nezletilého dát souhlas, má takto dojít k významnému omezení práv nezletilých. V případě dětského lékaře, zubaře a gynekologa budou rodiče moci předem svolit, aby jejich děti starší 15 let mohly navštěvovat lékaře samy, pokud ale například takové svolení rodič své 17leté dceři nedá, gynekolog by měl takovou pacientku bez doprovodu rodiče odmítnout.

Navrhovaná úprava, která opomíjí faktickou způsobilost nezletilých k udělování souhlasu se zdravotními službami, je v rozporu s Úmluvou o lidských právech a biomedicíně, která stanoví, že s narůstajícím věkem a stupněm vyspělosti nezletilého se zvyšuje závaznost jeho názoru. Z úmluvy a rovněž z vysvětlující zprávy k úmluvě vyplývá, že sám nezletilý může dávat souhlas s navrhovanými zdravotními službami, zejména jedná-li se o nezletilého blízkého věku zletilosti a o zdravotní služby, které pravděpodobně podstatným způsobem negativně neovlivní jeho další zdravotní stav či kvalitu života. Návrh zákona rovněž odporuje Úmluvě o právech dítěte, podle které musí být názor nezletilého respektován v závislosti na jeho věku a vyspělosti. Na tomto konceptu je postaven také občanský zákoník jak současný, tak nově připravovaný, podle kterého nezletilí nabývají způsobilosti k právním úkonům postupně s ohledem na svou rozumovou vyspělost a závažnost právního úkonu. Rozhodování nezletilých o zdravotní péči by mělo být založeno na stejných principech, které jsou běžné také v zahraničních právních úpravách.

Věty upravující možnost zákonných zástupců udělit tzv. generální souhlas pro poskytování zdravotních služeb registrujícím lékařem nezletilému by tedy měly být vypuštěny. Taková úprava jen administrativně zatíží lékaře, aniž by však měla nějaký smysl. Problémy zůstanou u neregistrujících lékařů, jako např. kožní ambulance nebo alergologie, kde by rodiče prakticky měli nezletilého doprovázet až do jejich zletilosti. Není zřejmé, jak by měli postupovat lékaři, k nimž se dostaví nezletilý pacient fakticky schopný dát souhlas se zdravotní službou, ale bez rodiče. Měli by pacienta odmítnout ošetřit, nebo porušit zákon tím, že nemají souhlas rodičů?

Odborná veřejnost navrhovala změnit zásadně § 35 ve všech odstavcích, přičemž vycházela z dosavadních zkušeností s cílem zjednotit zdravotnickým pracovníkům situaci tím, že by se u osoby starší 15 let předpokládala způsobilost udělit souhlas se zákrokem či zákrok odmítnout. Tento model vychází z osvědčených úprav v zahraničí. Rovněž český zákon č. 66/1986 Sb., o umělému přerušení těhotenství, obsahuje úpravu na tomto principu, když u nezletilých ve věku 16 nebo 17 let umožňuje rozhodnutí o provedení potratu i bez vědomí a souhlasu zákonných zástupců.

Podobná úprava by měla být převzata jako obecné pravidlo s tím rozdílem, že obecně bude akceptovatelnější hranice 15 let věku vzhledem k tomu, že je v rámci právního řádu již zavedená. Výjimkou by byl případ, kdy nezletilý nemá rozumovou a volní vyspělost posoudit význam a důsledky určité zdravotní služby. V takovém případě rozhoduje zákonný zástupce a názor nezletilého se zjistí a případně se k němu přihlédne.

V případě konfliktu názoru dvou rodičů, nebo rodiče a nezletilého, či opatrovníka a osoby zbavené způsobilosti by zákon neměl přenášet rozhodovací pravomoc na nově ustaveného opatrovníka. Při úkonech, u kterých hrozí nebezpečí poškození zdraví, by měl rozhodovat soud, který situaci nezávisle a kvalifikovaně posoudí. To vychází ze zásady, že nestačí pouhý souhlas opatrovníka, aniž by se zkoumala faktická způsobilost porozumět zdravotní službě a souhlas udělit, jak ji formuloval Evropský soud pro lidská práva.

Návrh zákona také zavádí bezprecedentní možnost provádět očkování i bez souhlasu, či dokonce proti vůli pacienta nebo jeho zákonných zástupců. Takové výrazné omezení svobody pacientů nebylo možné ani podle staré úpravy, která umožňovala nucenou péči jen při bezprostředním ohrožení pacienta nebo jeho okolí. Návrh je také v rozporu s právním názorem Ústavního soudu i doporučením vládního Výboru pro lidská práva a biomedicínu. Úprava prakticky znamená, že lékař může beztestně a bez předchozího upozornění do pacienta vpíchnout vakcínu, která se dostala do vyhlášky Ministerstva zdravotnictví. § 38 odst. 7 ve znění, cituji: "Bez souhlasu pacienta nebo zákonného zástupce pacienta atd. lze poskytnout též jiné zdravotní služby, stanoví-li tak zákon o ochraně veřejného zdraví." měl být z návrhu jednoznačně vypuštěn. Toto ustanovení, které odkazuje na zákon o ochraně veřejného zdraví, totiž nemíří na nic jiného než na vynucení očkování. Nejde o povinné léčení a karanténu pacientů se závažným infekčním onemocněním, neboť na takové situace návrh zákona pamatuje už v jiném ustanovení – v § 38 odst. 1. Zákon o ochraně zdraví kromě těchto institucí upravuje už jen tyto zdravotní služby: pravidelné a mimořádné očkování, tudíž vylučovací metodou lze bezpečně dojít k závěru, že má jít o vynucení této péče na zdravých jedincích. Není přitom nutné novelizovat zákon o ochraně veřejného zdraví a znovu i zde upravit, která péče je bez souhlasu. Z legislativně technického hlediska postačí, když zákon o ochraně veřejného zdraví stanoví povinnost se podrobit určitým zdravotním službám, a nový zákon o zdravotních službách na něj odkazuje s tím, že jde o péči bez souhlasu.

V současné době o tom, jaká očkování budou povinná, rozhoduje netransparentně Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s osobami napojenými na farmaceutické společnosti vyrábějící vakcíny. Zároveň neexistuje veřejná kontrola, na základě jakých kritérií ministerstvo posuzuje nutnost

zařazení určitého očkování mezi povinná. Někdy tak činí v rozporu s názory odborníků. Například Státní zdravotní ústav ve své studii nedoporučil očkování novorozenců proti hepatitidě B, přesto bylo následně zavedeno. Plošné očkování novorozenců proti TBC zase dlouho kritizovaly odborné lékařské společnosti kvůli závažným vedlejším účinkům včetně úmrtí dětí, přesto bylo nahrazeno očkováním jen rizikových skupin až se značným zpožděním. Nejsou proto překvapivé tendence ministerstva ještě více při prosazování očkování přitvrdit a pokusit se i o jeho vynucování proti vůli subjektů, a to vložením onoho nenápadného problematického ustanovení, aniž by to zároveň bylo jakkoli rozumně zdůvodněno v důvodové zprávě.

Dosud však každý mohl u lékaře odmítnout očkování, o jehož prospěšnosti nebyl přesvědčen. V případě očkování dětí mohli rodiče očkování odložit na pozdější dobu. Takovým lidem maximálně hrozila pokuta. Nejvyšší správní soud v nedávném rozsudku zpochybnil i tuto sankci. Nehrozilo jim však násilné provedení očkování.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď se přihlásil pan ministr Heger. Je to faktická? Nebo chcete využít... Dobře. Prosím pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Jenom krátce, protože mě pan poslanec Böhnisch vyzval. Je to trošku vyzvání na základě velmi komplikovaného rozboru právního celé záležitosti, která je pochopitelně v zákoně probrána velmi důkladně a v právníkové řeči ne příliš srozumitelná běžnému výkladu, tak jak ho bude potřebovat standardní lékař a pacient.

Já bych jenom k tomu § 35, kde se ukládá souhlas rodičů vůči nezletilé či nezletilému potomkovi, tak bych zdůraznil, že zákon říká, že jde-li o nezletilého pacienta, vyžaduje se souhlas rodičů, a to k poskytnutí zdravotních služeb, které mohou podstatným způsobem negativně ovlivnit další zdravotní stav pacienta nebo kvalitu jeho života. Pod tím si lze představit něco jako amputaci nohy třeba nebo zahájení cytostatické léčby. Je jistě možné diskutovat o tom, jestli rodiče mají nárok toto rozhodovat za pacienta, a bude přihlédnuto k vůli pacienta se k tomu vyjádřit. Ale ta diskuse o tom, co je správné a co ne, je asi podobná, jako když jsme tady diskutovali o tom, jaký je správný věk matky pro situaci, kdy vyžaduje fertilizaci a je vyššího věku.

Pokud jde o očkování, tak to je relativně choulostivá záležitost, kterou řeší zákon o veřejném zdraví a zde v navrhovaných zákonech je pouze pasáž, kde se (upozornění na čas) definuje, která očkování jsou povinná, a jsou to očkování zcela výjimečná a v extrémních situacích.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí ještě pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Já bych chtěl panu ministrovi poděkovat minimálně za to, že je ochoten a připraven reagovat na naše připomínky. Nicméně v tomto ohledu musím říci, že pochybnosti moje, či spíše těch organizací, které se obracely nejen na opoziční poslance, ale i na poslance koaliční, měli jsme těchto připomínek plné e-maily, tak ty obavy zřejmě nerozptýlil, ale děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále byl přihlášen do rozpravy pan poslanec Jiří Paroubek, ale toho zde nevidím, takže můžeme (ohlasy) přistoupit k tomu, že dáme slovo dalšímu panu poslanci a to je pan poslanec Antonín Pavel. Pavel Antonín, pardon, omlouvám se. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Paní předsedající, jsem zvyklý na všechno, moje jméno mě k tomu od mládí připravuje, takže jsem si zvykl, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Budu si to příště pamatovat.

Poslanec Pavel Antonín: Opět bych se věnoval našemu panu ministrovi zdravotnictví v problémech, které se týkají zase spíše užší části těch lidí, které to zajímá, ale které třeba zrovna mě trápí. Jeden z nich jsou ony již probírané, a ke kterým jsem již dříve mluvil, sterilizace. Je to zákon o specifických zdravotních službách, tisk 407, bod 94. Já jenom vypíchnu čtyři pět řádků, jak to v tom našem navrhovaném zákonu vypadá.

Sterilizace ze zdravotních důvodů se provede pacientovi, který dovršil věk 18 let, který písemně souhlasí. Pacientovi zbavenému způsobilosti nebo nezletilému pacientovi lze provést pouze ze zdravotních důvodů, a to na základě písemného souhlasu jeho zákonného zástupce. Odbornou komisí, která k tomu má být zvolena, tvoří tři lékaři se způsobilostí chirurgie a urologie u muže, tři gynekologie a porodnictví u ženy, klinický psycholog, osoba určená poskytovatelem, nejčastěji právník, a nejméně čtyři členové nesmějí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, člen kontrolního orgánu poskytovatele nebo statutárním orgánem. K jednání může být přizván ošetřující lékař, ale nesmí pak být součástí pohovoru té komise s pacientem. Pacient a zákonní zástupci jsou vždy přizváni k jednání komise. Odborná komise vypracuje písemné odborné stanovisko,

uvede důvod platnosti stanoviska, přitom zohlední naléhavost zdravotního výkonu a musí k ní být souhlas všech členů odborné komise.

Sterilizace z jiných než zdravotních důvodů je u 21letých a starších, nebrání-li jejímu provedení závažné zdravotní důvody, a to na základě písemné žádosti. Mezi podáním informace a udělením souhlasu musí být přiměřená lhůta. Jde-li o sterilizaci ze zdravotních důvodů, musí být nejméně sedm dní a u druhé alternativy nejméně čtrnáct dní. I pak je potřeba znovu informovaný písemný souhlas k výkonu.

Já jsem před časem v květnu si nechal pomoci od dvou dam z Parlamentního institutu a poprosil jsem je, jestli by mi pomohly se studií, jak tento zákon vypadá v podobných zemích v Evropské unii, které jsou tak zhruba na naší úrovni. Jenom vám ukážu na pár státech, jak to vypadá po okolí.

Ve Finsku je ten zákon z roku 1970. Sterilizace se provede na žádost, jestliže žena porodila alespoň tři děti nebo pokud sama či se svým partnerem vychovává aspoň tři nezletilé děti, dále jestliže dosáhla věku alespoň 30 let, nebo pokud by případné těhotenství vážně ohrožovalo její zdraví a život. Provedení sterilizace jako formy antikoncepce na žádost je možné také tehdy, pokud ostatní antikoncepční metody nepřipadají u dané pacientky v úvahu, pokud je zde riziko vážné nemoci nebo vrozené vady u narozeného dítěte, pokud její zdravotní stav či jiné okolnosti omezují její možnost péče o dítě. V případě mentální neschopnosti, kdy to pacientka nemůže pochopit, je v rozhodování zastoupena opatrovníkem. Osoby mladší 18 let nesmějí být sterilizovány. Provedení na základě žádosti je podmíněno souhlasem lékaře, pokud jde o sterilizaci ženy, která dosáhla třicet let věku nebo má již alespoň tři děti. V případě sterilizace prováděné z důvodu možného ohrožení života – tam se to v podstatě dál podobá.

Ve Francii, tam je zákon z roku 2001. Podle ustanovení části druhého zákona upravujícího zdraví rodiny, matky a dítěte je provedení sterilizace umožněno na základě žádosti pacientky ve zdravotnickém zařízení na základě konzultace s lékařem a musí být poučena o všech možnostech. Po uplynutí zákonné čekací čtyřměsíční lhůty od úvodní konzultace může být tento zákrok proveden,.

V Německu – německý právní řád vůbec neupravuje přípustnost dobrovolných sterilizací na základě žádosti pacienta. Dobrovolnou sterilizaci mohou podstoupit pouze zletilé osoby. Dnes sterilizaci nezletilých osob zakazuje německý zákoník. Stanoví, že je nepřipustná i v případě souhlasu rodičů či nezletilé osoby samotné. Možnost podstoupit sterilizaci na základě vlastní žádosti je tak dovozována prostřednictvím výkladu z judikatury německých soudů, kdy je použit jeden konkrétní případ, kdy sterilizovali 34letou ženu, matku tří dětí, a pak pravili, že ten zákrok byl protizákonný.

V Norsku v sedmdesátých letech vznikl sterilizační zákon a oproti původnímu staršímu zákonu, úpravě omezené na provádění sterilizací především ze zdravotních důvodů, zavádí zákon nové pojetí sterilizace založené na vůli matky. Zákon o sterilizaci upravuje pouze dobrovolnou sterilizaci, ta původní zůstává v tom původním zákonu. Zákon stanoví možnost osobám žijícím v Norsku, přičemž tento zákon podmiňuje dosažení alespoň 25 let. Osobám, které nedosáhly této věkové hranice, může být povolena sterilizace na základě žádosti v případě, že by těhotenství či porod představovaly závažné riziko pro život či fyzické a psychické zdraví ženy nebo pokud by tím ohrozila vážně zdraví toho dítěte. Dále může být sterilizace povolena ze sociálních důvodů, kdy by případná péče o dítě ženu postavila do mimořádně obtížné finanční a životní situace. Sterilizaci osob mladších 18 let pak zákon povoluje jen ze zvláštních důvodů. Žádost o sterilizaci podává osoba, již se sterilizační zákrok týká. V případě osob trpících závažnou duševní chorobou, pro kterou pacientka není sama schopna zvážit povahu tohoto výkonu, podává opět žádost opatrovník. Žádost o sterilizaci se podává lékaři pacientky, popř. jinému lékaři či lékařskému zařízení. V případě žádosti o sterilizaci osob mladších 25 let se tato žádost podává lékaři nebo lékařské sterilizační komisi.

V Portugalsku je vůbec nejbenevolentnější tento zákon, dokonce v roce 1988 bylo sterilizováno 3,6 % žen a 0,3 % mužů. Zákon o sexuální výchově a plánovaném rodičovství upravuje dobrovolnou sterilizaci ve svém desátém článku, kdy stanoví, že sterilizaci může postoupit osoba, která dosáhla 25 let, a to na základě podepsaného písemného prohlášení obsahujícího nepodmíněný informovaný souhlas se zákrokem, informace o povaze a důsledcích provedení sterilizace, jakož i označení totožnosti a podpisu lékaře, který byl o zákrok požádán. Požadavek hranice 25 let nemusí být naplněn v případě, že provedení sterilizace je nezbytné ze zdravotních důvodů. Takže tam je v podstatě zcela benevolentní, kdy stačí zažádat k jednomu jedinému lékaři.

V Rakousku také není přímo jednoznačně upraven tento zákrok jedním konkrétním zákonem a v podstatě ta věková hranice je tam také 25 let.

Slovenská forma je v podstatě nejmladší, z roku 2004, a praví, že sterilizaci se pro účely tohoto zákona rozumí zabránění plodnosti bez odstranění nebo poškození pohlavních žláz osoby. Podle slovenského práva je možno sterilizaci provést pouze na základě písemné žádosti a písemného informovaného souhlasu po předchozím poučení osoby žadatele nebo jeho zákonného zástupce. Sterilizaci není možné provést dříve než po uplynutí 30 dnů od poskytnutí informovaného souhlasu. Poučení musí obsahovat zákonem stanovené informace, a to zejména o alternativních metodách antikoncepce, o plánovaném rodičovství, o možné změně životních okolností. Žádost přijímá a sterilizaci posléze vykonává lékař se

specializací v oboru gynekologie a porodnictví. Součástí právní úpravy byla dřív také směrnice, která obdobně jako česká požadovala určitý věk a počet dětí, které ta žena má mít.

Když vynechám ještě Švédsko, které se tomu také velmi podobá, tak v podstatě v žádném z těch zákonů nenacházíme tak poměrně komplikovanou komisi složenou z pěti členů, z nichž čtyři nesmějí být pracovně vůbec zařazeni v tom regionu, a která se bude velmi obtížně svolávat a která bude jen velmi obtížně řešit tyto případy. Navíc většina těch zákonů požaduje, aby ty ženy byly o něco starší, než umožňuje naše zákonná navrhovaná norma. Ten věk bych možná až tak nezpochybňoval, ale stále bojuji s tou odbornou komisí a prosím, jestli není možné tuto metodu nějak zjednodušit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Pavel Holík, ale ještě chce reagovat, než dám slovo panu poslanci, ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, dotaz, který tady položil pan poslanec dr. Antonín, je samozřejmě právně také velmi choulostivý, protože na této kapitole zákona se podílelo a diskutovalo o ní mnoho právníků a byla diskuse i při projednávání zákona. Já se teď přesně nepamatuji, na které úrovni to bylo, ale rozhodně se diskutovalo o tom věku 18 let, o kterém si také někteří jako vy mysleli, že by mohl být vyšší.

Já myslím, že problém, který jste zde nadnesl, de facto není, protože jsou důvody, kdy se provádí sterilizace pacientovi, tedy po dovršení patřičného věku, ze zdravotních důvodů se souhlasem, který musí udělit písemně. A to všechno strašlivě složité další se týká situace, kdy je pacient zbaven způsobilosti k právním úkonům, což je situace, která je samozřejmě v kombinaci se sterilizací velmi vzácná, choulostivá, počínaje sterilizacemi z rasových důvodů a podobnými hrůzami v minulosti. Myslím si, že pro takovou vzácnou situaci to zdravotnické zařízení tu komisi přežije, že je to opravdu výjimečná věc, a ne pro standardní provedení toho relativně obvyklého, relativně obvyklejšího výkonu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předám slovo panu poslanci Pavlu Holíkovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, paní předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, páni ministři. Dovolte mi, abych se vyjádřil k sněmovnímu tisku 406, což je zákon o zdravotnické záchranné

službě. Tento zákon upravuje podmínky poskytování zdravotnické záchranné služby, práva a povinnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby, povinnosti poskytovatelů akutní lůžkové péče k zajištění návaznosti jimi poskytovaných zdravotních služeb na zdravotnickou záchrannou službu, podmínky pro zajištění připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby, na řešení mimořádných událostí a krizových situací a výkon veřejné správy v oblasti zdravotnické záchranné služby.

Vzhledem k tomu, že o záchranné službě již zde bylo hovořeno mnohé, konkrétní věci byly už tady opakovaně předneseny, diskutovány, polemizovány, dovozte mi, abych se vyjádřil trochu spíš ze zkušenosti. Možná bych na začátek předeslal, že jsem lékař. Lékař pracující na záchranné službě, takže víceméně si dovoluji mluvit z hlavy nebo ze zkušeností.

Zákon o záchranné službě je potřebný. To všichni víme. Já jsem začal na záchranné službě jezdit v době, kdy ještě záchranná služba na okresních městech nebyla samostatná. Byla většinou součástí oddělení ARO příslušné nemocnice. Postupně, jak šel vývoj, tak se specifikovala práce na záchranné službě, specifikovaly se požadavky, které jsou, byly a do budoucna budou kladeny jak na personál, tak na techniku, a tak samozřejmě logicky z toho vyplynulo, že je potřeba připravit nějakou právní normu. Ještě v současné době platí nikoli zákon, ale vyhláška 434, což je jediná norma, která definuje práci a vůbec legalizuje provoz zdravotnické záchranné služby. Ale je to vyhláška, není to síla zákona. Z toho vyplývá celá řada problémů a komplikací, se kterými jsme se setkávali.

Já musím ještě podotknout, že za tu dobu jsem byl 14 let ředitelem záchranky. To, že jsme neměli zákon o záchranné službě ztěžovalo vyjednávání se zdravotními pojišťovnami. Jak jsem řekl, nebudu tady číst ani zákon, ani nějaké jiné připravené práce. Budu víceméně mluvit z hlavy.

Konkrétní zkušenost byla, že když jsme – nebo už já tehdy jako ředitel jsem jednal na zdravotní pojišťovně o zřízení nového výjezdového místa, které bylo za doposud platnou dobu 15 minut dojezdového času, tak mi pan ředitel pobočky zdravotní pojišťovny řekl: No, pane řediteli, víte, je to hezké, bylo by to hezké, uznávám, že by to bylo i potřebné, ale vzhledem k tomu, že to není ze zákona nutné, nemá váš požadavek oporu v zákoně. Říkám: Ale máme vyhlášku, vyhláška mě zavazuje k nějakým činnostem v nějaké dojezdové době. On řekl – a teď to trochu přehnal: No, víte, ta vaše vyhláška, to je pro mě jak třeba včelaři, já to беру na vědomí, ale nemusím se tím řídit. Je to jenom vyhláška.

Tento příklad jsem řekl mimo jiné proto, abych zdůraznil to, že zákon o zdravotnické záchranné službě je potřebný.

Posledních 10, možná 12, 13 let se o zákoně o zdravotnické záchranné službě intenzivně mluvilo, intenzivně se připravoval. Byla spousta schůzek.

Byla to Asociace záchranných služeb, byly to různé jiné konference, semináře, na kterých se dávaly dohromady podmínky, co by měl ten zákon obsahovat. To, co dneska máme zpět na stole – já jsem se k tomuto zákonu vyjadřoval v prvním čtení, ve druhém i ve třetím, byl jsem rád, že tady je, ve všech svých vystoupeních jsem říkal: jsem rád, že tady je, ale nemohu ho podpořit proto, protože neobsahuje to, co bych já měl představu, aby obsahoval.

Takže znovu říkám, a tím pádem předesílám to, že tento zákon asi ani v současné době nebudu moci podpořit. Tento zákon samozřejmě neřeší jako třeba na prvním místě dostatečné financování zdravotnické záchranné služby. Musím říci, že před těmi mnoha lety záchranná služba byla, jak jsem říkal, součástí nemocnice, ARO, postupně se vyčlenila, získala samostatnost a přešla do gesce okresních úřadů. Tím pádem byla jakoby státní zařízení. A tady bylo to neštěstí. Tím, že byl zřizovatelem stát, jmenovitě Ministerstvo vnitra, ale zdravotnické požadavky, zdravotnické vedení na nás kladlo zase Ministerstvo zdravotnictví, samozřejmě pro Ministerstvo vnitra jsme byli trochu otažiti problém, pro Ministerstvo zdravotnictví v tu dobu jsme nebyli jeho vlastní organizace, takže situace záchranné služby nebyla nic moc příjemná. Proto jsme se dále snažili nějakým způsobem alespoň zajistit ten provoz.

Musím říci, že v těch začátcích bylo obrovské nadšení pro záchrannou službu. Obrovské nadšení. Celá řada činností byla dělána tak, jak jsme si nejlépe uměli poradit a jak jsme věděli. Na druhou stranu to mělo tu výhodu, že ten zákon nebyl, takže jsme nebyli svázáni nějakými zákonnými normami. Samozřejmě naší snahou bylo poskytovat tuto přednemocniční neodkladnou péči, sehnat auta, vybavit tato auta. Musím říci, že to byly pionýrské doby. Myslím si, že nikdo tady – dívám se na pana kolegu, snad jedině ten ještě může pamatovat toto období, kdy jsme předělávali avie a podobná auta. Když dneska někomu řeknete, že jsme jezdili avii jako sanitkou... (Hlas: To jsme viděli v seriálech. Hlas: Já to pamatuji také.) Děkuji za podporu. Takže vidím, že jsou tady aspoň nějakí pamětníci. Vidíte, že si nevymýšlím. Ale zaplať pánbůh za to.

Vývoj šel dál. Pokud se budeme aut... po avích následovaly latvie, 1203 – pětiřychlostní, 1500 škodovky atd. Pak jsme konečně jako první obrovský výdobytek dostali – měli možnost, teď jsem se nechal unést – Renault Master, to byla první profesionálně vytvořená sanitka pro záchrannou službu. A pak už to šlo dál.

Takže zpátky k meritu věci. Znovu říkám, to obrovské nadšení v těchto lidech je s dnešní dobou nesrovnatelné. Přesto jak šel vývoj, tak vznikem krajských úřadů zdravotnické záchranné služby přešly – byly sloučeny do krajských zdravotnických záchranných služeb. Přestaly být, a toto je důležité, toto řada lidí, ani pomalu zaměstnanců, neví, přestaly být státní or-

ganizací a staly jsme se – zdravotnické záchranné služby se staly nestátním zdravotnickým zařízením se vším, co z toho plyne. Teď jsem ve fázi, kdy jsme přešli pod krajský úřad. Docházelo ke slučování jednotlivých okresních záchranných služeb. Ty úrovně poskytované péče, úrovně vybavenosti, úrovně řízení byly různé, ale podařilo se to všechno srovnat – někdo získal, někdo trochu ztratil. Ale v současné době to funguje myslím ke všeobecné spokojenosti. Zřizovatelem se stal krajský úřad. Krajský úřad zřizuje záchrannou službu v každém kraji.

Trošku si dovolím odbočit. Kdybych já mohl a měl tu možnost, jelikož záchranná služba je jedním ze tří základních členů integrovaného záchranného systému, tak bych záchrannou službu dal do gesce státu. Aby záchranná služba byla zřizovaná, řízená státem se vším, co z toho plyne. Samozřejmě jsou tak hasiči, je tak policie, záchranná služba tak není. Je s tím celá řada komplikací. Každý krajský úřad, nebo každá krajská záchranná služba je trošku jiná. Samozřejmě léčebné postupy jsou dané, o těch nemluvíme. Mluvíme teď o organizaci, o vybavenosti, autech, o vysílačkách, o různých frekvencích, o oblečení, samozřejmě o výši odměny pro pracovníky. Myslím si, že by bylo dobré, kdyby toto bylo sjednocené. Ale dokud budou pod kraji, tak samozřejmě to nepůjde, protože každý kraj dle svých možností zdravotnickou záchrannou službu financuje a vybavuje. Minimálně bych se přimlouval za to, aby alespoň vysílačky, to znamená rádiové spojení záchranných služeb bylo řešeno celostátně. Zatím, a zas je to jenom díky tomu, že máme dobrou vůli, že se snažíme domluvit – dívám se na čas – tak nějakým způsobem na hranici krajů vycházíme. Bohužel vím o případech, kdy zdravotnická záchranná služba jednoho kraje se není schopna vysílačkou domluvit se sanitkou z kraje druhého. Takže toto si myslím, že je také jeden ze zásadních problémů, který by se do budoucna měl odstranit.

Ale řeknu ještě jednu věc, než mi vyprší čas – způsob financování. Způsob financování zdravotnické záchranné služby je podle mě trošku nešťastný. Za prvé – a teď už to opravdu hrozně urychlím – krajský úřad financuje záchrannou službu zhruba v 80 %, 20 % přispívají zdravotní pojišťovny. Připadá mi to nelogické.

Zase pohled do minulosti. Když jsem před mnoha lety začínal a byli jsme pod okresním úřadem, bylo to z 65 % financováno ze zdravotních pojišťoven a okresní úřad v tu dobu, a můžeme říci, dofinancoval. Dneska nebýt krajů, tak záchranky nejsou, nebo spíše peněz z krajů, tak záchranné služby nejsou. Myslím si, že nad tímto by se také mohlo zamyslet a tohle napravit, protože zdravotní pojištění si platíme všichni a máme potom nárok na odpovídající péči.

Samozřejmě s tím souvisí snahy o zlepšení dostupnosti péče zdravotnické záchranné služby.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynul váš čas.

Poslanec Pavel Holík: Jsem si toho vědom. Mám ještě jedno vystoupení k témuž, tak bych pokračoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové, vážené kolegyně, za to, že jste mě tak pěkně oslovila, a za to, že pan ministr mi velmi vstřícně odpověděl na předchozí otázku, tak vás ušetřím aspoň poloviny svého projevu o zákoně o zdravotních službách, tisk 405, bod 93. A než dorazím k poslední větě, která v podstatě je to, co bych vám chtěl říct, tak přečtu jenom část toho, proč si myslím, že rušení kojeneckých ústavů v České republice v tom systému, jak jsem četl, že je plánováno, nepovažuji za úplně optimální.

Rozumím tomu, že jsme dlouhodobě kritizováni pro to, že máme velký počet malých dětí v kojeneckých ústavech a v ústavech. Přestože je v kojeneckých ústavech a dětských domovech přes 7,5 tisíce dětí, k adopci se jich každý rok dostane tak zhruba 500. Děti ve styku s biologickou rodinou nejsou právně volné, mnohdy prý ale k nové rodině ani nechťejí. Mám tady čísla tabulky, kolik dětí je v různých ústavech, v pěstounských péčích, osobní péči poručníka, děti svěřené do výchovy jiné osoby. Sám pan premiér Nečas psal v nějaké souvislosti s homosexuálními páry a adopcí, že si uvědomuje, že ve skutečnosti volných dětí pro adopci je jen pár desítek. Když jsem si to tak spočítal, tak v roce 2010 bylo asi 549 dětí, v roce 2009 543 dětí a vzhledem k 7,5 tisíci dětí, které se pohybují v těchto systémech domovů a kojeneckých ústavů, tak je to asi 7,25 % dětí, které jsou vlastně adoptovány.

Z kojeneckých ústavů se dnes 54 % dětí vrací do své rodiny, a teprve dalším opatřením v řadě je pěstounská péče. Předpokládá se, že do systému, který by měl vzniknout, se bude potřebovat zhruba 300 až 500 profesionálních pěstounských rodin, které děti pojmu. V dětských domovech jako takových mimo kojenecké ústavy, četl jsem ve statistice, je zhruba 5 tisíc dětí a tam se tak různě diskutuje o tom, k čemu jsou vhodné, jestli je mohou přijmout nové rodiny. Část dětí se ani nechce adoptovat, protože furt doufá, že se vrátí k původní rodině, část dětí má různé psychosomatické onemocnění, pro které jsou potom také hůře schopné se dostat do rodin k adopcím nebo do formy pěstounského typu péče. V České republice je 34 kojeneckých ústavů a celkově stojí jejich péče ročně 788 mil., což je asi 37 341 korun na jedno dítě, a chápu, že v pěstounské rodině péče sto-

jí zhruba deset tisíc korun, že ministerstvo jednoznačně vypočítá, že je to pro ně podstatně levnější alternativa i z finanční stránky.

Řada odborných společností pediatrických a neonatologických se však domnívá, že převedení této péče pod Ministerstvo práce, o kterém se uvažuje, zatím jsem to v zákoně nenašel, že by bylo nešťastným, a pokud k tomu má dojít, tak doufají, že k tomu dojde až po nějaké delší diskusi právě s těmito odbornými společnostmi.

Kromě toho, že jsem lékař porodník, jsem také zastupitel kraje Vysočina a tam jsme v loňském roce otevřeli nový pavilon, rehabilitační pavilon Dětského centra Jihlava, což je v podstatě kojenecký ústav, a pokud by se tam přestaly děti umísťovat, protože jsme na pavilon dostali 26 mil. dotace, tak naráz nebudeme schopni provést takovou tu minimální pětiletou udržitelnost činnosti a třeba i tento problém nás bude trápit a nevím, jak ho budeme řešit a kdo nám s ním pomůže.

Když to úplně tak zkrátím a dorazím k poslední myšlence, tak není ani moje, ale je to myšlenka paní ředitelky Kojeneckého ústavu Ústeckého kraje a ta řekla, že základní myšlenka zrušení kojeneckých ústavů je krásná, ale příliš ideální, protože do kojeneckých ústavů se dostanou děti, které nikdo nechce a jsou tak malé, že nikdo jiný než zdravotnické zařízení se o ně nemůže starat.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Pavel Holík. – Je zde technická.

Poslanec Martin Gregora: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jenom krátce bych chtěl reagovat na svého předřečníka. Transformace kojeneckých ústavů neznamená plošné rušení. A samozřejmě je jasné, že nejdřív musí být dostatek pěstounů, a potom se bude uvažovat, kolik dětí může být v pěstounské péči a kolik musí zůstat v nějakém zařízení zdravotním. To je jedna věc.

Druhá věc. Já jsem v úzkém kontaktu s paní doktorkou Ivanou Ryglovou, ředitelkou Kojeneckého ústavu v Jihlavě, a snažíme se koordinovat ty kroky tak, aby prostě transformace, která si myslíme snad všichni, že je nutná nebo je potřebná, tak aby dopadla co nejlépe. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně za slovo. Nebudu mluvit dlouho, jenom jsem chtěl říct, že jakkoliv si vážím otevření diskuse na téma transformace systému péče o ohrožené děti, tak bych tady chtěl jenom říct,

že nesouvisí s žádným ze zákonů, které jsou vráceny ze Senátu. děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byly faktické a nyní je zde do rozpravě přihlášen pan poslanec Pavel Holík. – Pane poslanče, bohužel, nevšimla jsem si vás. Chcete vystoupit s faktickou? S faktickou pan poslanec Pavel Antonín. Prosím.

Poslanec Pavel Antonín: Já se moc omlouvám, fakt jsem nechtěl zdržovat. Já jenom se domnívám, že to je nějaký § 125 dodatků pod zákonem o zdravotních službách a že jsem to tam opravdu našel, aspoň v tisku, co jsem měl já.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nevím, jestli chce pan ministr ještě reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Jenom aby nevznikla nějaká trpkost. Tam opravdu paragraf o kojeneckých ústavech je, ale jsou tam v té podobě, jaká je stávající, a až při projednávání zákona byla otevřena tato diskuse se zájmem tím směrem k opatrovníkům a rozvolnění té péče vésti a my jsme slíbili, že o tom budeme dále ještě diskutovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní již předávám slovo panu poslanci Pavlu Holíkovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Takže ještě jednou děkuji, paní předsedající. Já teď bych se s dovolením věnoval trošku srovnání práce lékaře na záchranné službě s prací lékaře v nemocnici. Jak jsem už předeslal v předchozím vystoupení, na záchranné službě jsem pracoval 14 let. Pracuji tam vlastně dodneška, ale současně jsem jako lékař v nemocnici, anesteziolog, to znamená na operačních sálech. A dovolil bych si tedy srovnat tyto dvě kategorie lékařských prací s tím, že bych rád podpořil jaksi možnost nějakým způsobem zvýhodnit práci na záchranné službě, protože lékař na záchranné službě podstupuje daleko větší riziko, a teď nejde jenom o riziko fyzického napadení, o tom už tady bylo mluveno, dokonce s konkrétními případy, mám jich za život několik. Můžu povykládat.

Druhá věc je – a to je ta psychická stránka věci. Lékař vyjetý na místo zásahu je na místě sám, on jako lékař je tam jediný, má k ruce zdravotní sestru nebo záchranáře a řidiče, venku pracuje pod dohledem veřejnosti, příbuzných, samozřejmě okolí ne vždy je příznivě nakloněno jeho práci, a teď nemluví ani o opilých, ani o jinak agresivních lidech.

Odbočím zase. Opakovaně jsem se setkal s tím, že jsme přijeli do domácnosti a od vstupu do dveří celý náš zásah si rodina nahrávala na video-

kameru. I takové případy již jsem zažil. Bylo to sice jenom dvakrát, ale zažil jsem to. Uznejte, že za takových podmínek se nedělá zrovna dobře. Každý zákrok, už jenom napíchnutí žíly, abychom mohli podat léky nebo infuzi, přece jenom je to další stres, který přistupuje k těm stresům, které vyplývají už z vlastní činnosti.

Za další. Tento lékař musí zvládnout všechny odbornosti, se kterými se může venku setkat. Neříkám že do hloubky, ale musí umět reagovat na všechny situace, které ho mohou venku potkat. Na základě výzvy vyjíždí k nějaké příhodě, kterou popisují laici, a až na místě zjišťuje, co přesně se stalo, o co přesně jde, a musí adekvátním způsobem zahájit činnost, poskytnout první neodkladnou nemocniční lékařskou pomoc, není to laická pomoc. To znamená, pomoc musí být adekvátní už z toho důvodu, že právní povědomí v současné době je na tak vysoké úrovni, že jakékoliv pochybení samozřejmě automaticky nese minimálně stížnost, ne-li další kroky směřující k tomu, aby byla dosažena nějaká finanční kompenzace. Takže to je další moment.

Za další, ta práce je ve dne, v noci, ve světle, ve tmě, v místnostech, venku, v létě samozřejmě za vedra, v zimě klidně ve sněhu. Samozřejmě jakožto lékař teď jenom, jako anesteziolog – intubace na operačním sále, když pacient leží na operačním stole – ono je to sice komplikované vřdycky, ale pohodová záležitost. Když ten samý výkon, intubaci, musíte provádět venku, na zemi, nejlépe v kaluži, v blátě a ještě za povzbuzování veřejnosti, která může být někdy rozjařená, na to musí mít člověk nervy a hlavně, musí se s tím vypořádat. Proto když jsem dojednával smlouvy s lékaři z nemocnice, řada lékařů mi řekla: Já bych šel, já bych šel, ale já bych tam asi venku to nezvládl. Ten pocit, že jsem tam sám, ten pocit, že jsem pod kontrolou rodiny nebo veřejnosti, raději ne! Takže v situaci, kdy lékař v nemocnici je finančně stejně hodnocen jako lékař na záchranné službě, myslím si, že lékař na záchranné službě by si zasloužil víc, už jenom na platu. Ale dobře, finanční prostředky jsou takové, jaké jsou. Kraj má jisté možnosti, nemocnice má jisté možnosti, nezasahujeme do toho! Ale podpořil bych to, že práce na záchranné službě není práce, na které by člověk zbohatl. To musí dělat člověk z jistého nadšení, ze zájmu, troufám si říct, že z fandovství, a to u všech kategorií pracovníků, ať je to lékař, střední zdravotnický pracovník nebo řidič.

Proto svým nasazením za těchto povětrnostních podmínek – zase, je tam tříčlenná posádka. Máme samozřejmě i dvoučlenné posádky, ale součástí jejich práce je přenesení pacienta. Ano, když je to pacient jaksi normálně rostlý, normálně vážící, je to dobré. Horší je to, když je to pacient jaksi nadstandardní velikosti a musíme se s tím nějak poprat, nejlépe v nějakém paneláku – čtvrté šesté patro, výtah nejede, pomozme si! Jasně, když je úplně nejhůř, máme možnost zavolat hasiče, ale ty také si

nemůžeme dovolit volat ke každému výjezdu, aby nám pomohli donést pacienta do sanitky, to by asi také nedopadlo dobře.

Směřuji k tomu, že dochází k opotřebení organismu. Člověk tam nastupuje, já nevím, mladý, plný elánu, samozřejmě zdravý, všechny klouby fungují, páteř funguje. Postupně docházíme do věku 30, 40, 50 let, a najednou se začínají ozývat potíže – a co teď? Dobře, jako lékař na záchrannou službu musí přijít už minimálně s první atestací, jinak by nemohl samostatně jezdit na výjezdy. Z toho plyne, že má nějakou odbornost, a pokud je aspoň trošku chytrý, tak si tu svoji odbornost drží, aby až mu fyzický stav nedovolí dále jezdit na záchrance, mohl dělat to, z čeho atestoval. Horší to mají střední zdravotničtí pracovníci, zejména záchranáři, diplomovaní specialisté. Těm zatím není umožněna jiná práce než práce na záchranné službě. Je to také jenom člověk, navíc je to střední zdravotnický pracovník. Pokud je v posádce žena ve smyslu lékaře, lékařky, tak na toho středňáka zůstává daleko víc fyzické práce a dochází k opotřebení organismu. A tento původně mladý člověk po 10, 15, 20 letech na záchrance zjišťuje, že už nemůže – ale co teď? Co teď s ním? Jeho odbornost mu nedovoluje pracovat ani v ambulanci praktického lékaře, ani na nemocničním oddělení a najednou máme tady sociální problém, co má dělat. Má se rekvalifikovat, když celý život pomáhal ostatním a najednou společnost se mu odvděčila tím, že odchází do důchodu řekněme invalidního, ať už plného, nebo částečného? I takové případy máme. Většinou to končí operacemi plotýnek, protože páteř trpí nejvíce.

Takže tady bych se přimlouval za to, aby byla dodatková dovolená alespoň jednoho týdne na rehabilitaci. Zase, ostatní složky integrovaného záchranného systému ji mají. Nic ve zlém. Já vím, nechci se dotknout hasičů. Jsme s nimi na jednom dvoře, vycházíme velice dobře, tak aby se mi to nevrátilo. Ale kolik oni nanosí v takto omezeném počtu ať už těžkých pacientů, nebo jiných předmětů? Když si zavoláme hasiče, aby nám pomohli, přijede jich pět. Ano, oni toho pacienta dopraví. My jsme tam dva nebo tři. Takže to je ten rozdíl. A znovu opakuji, to opotřebení lidského těla je následně velice velké.

Vzpomenul bych ještě odchodné. Bavili jsme se o odchodném. V první fázi byla vůle, následně vůle se vytratila. Odchodné, které v dané situaci není nic moc, co si budeme povídat, ty podmínky tady byly už několikrát řečeny: po dovršení věku 50 let, odsloužení 15 let na záchrance odchodné ve výši jednoho platu, což u středního zdravotnického pracovníka znamená, no, ať má 25 tisíc! To si myslím, že jako poděkování není pro tyto lidi nic moc. To je další věc. Odchodné.

Dodatková dovolená, o tom jsem mluvil. Já si myslím, že pokud nebudeme alespoň trošku se na nás dívat jako na ostatní složky integro-

vaného záchranného systému, pořád v této společnosti budeme hrát druhé, ne-li třetí housle.

Práce lékaře v nemocnici je od tohoto všeho oproštěna. Tam lékař pracuje v suchu, teple, v pohodě, a teď musím říct, protože, znovu říkám, pracuji tam: Když se něco nedaří mně jako lékaři na oddělení, mám za sebou dalšího kolegu, mám za sebou primáře, mám za sebou lékaře dalších odborností. Takže tady psychická zátěž je daleko menší než u lékaře tam venku na ulici, který situaci musí vyřešit sám a ještě tak, aby si zdůvodnil, že postupoval tak, nebo tak.

Čas už mi asi nedovolí třeba nějaké konkrétní věci. Prostě práce na záchranné službě bez toho, že by člověk byl jistým fandou a nadšencem, tak se dělat nedá. Proto také, a už budu muset končit, práce na záchranné službě pro lékaře – navíc po něm teď chceme atestaci z urgentní medicíny, takže musí mít atestaci ze základního oboru plus atestaci z urgentní medicíny. To jsou v podstatě už dvě atestace. Lékař v nemocnici se dvěma atestacemi už dělá nějaké vedoucí místo. Myslím si, že nároky kladené na lékaře jsou opravdu velké.

Bojím se jedné věci, a teď už opravdu budu končit. Toho se bojím, že když jsme začínali, byla to taková v té době okřídlená věta, vysunuli jsme lékařskou péči se všemi přístroji, léky a pomocnými zařízeními z nemocnice k pacientovi ven. Samozřejmě, je to model náš, je to model evropský – myslím si a bojím se toho, nebo bojím se toho, samozřejmě pokud se nastaví jiná pravidla, zase to bude fungovat. V Americe mají jiný model. Tam mají model paramediků. To znamená, lékař nejedzí v sanitce, nejedzí na místa zásahu. Jezdí tam vyškolení záchranáři. Určitě sledujete americké filmy, a vždycky se musím usmívat trošku tomu, že přijede sanitka a jediné, co udělá, naloží pacienta na nosítka, dá mu kyslíkovou masku na nos a rychle jedeme. Náš postup byl zcela opačný. Přijet na místo a pracovat na místě. Ne vždy to lidé chápali. Opakovaně se mi stávalo, že bouchali na sanitku, tak už jedte, tak už jedte. Ale vždycky jsemrazil teorii: sanitka z místa odjede, až bude pacient zajištěn. Nemá cenu spěchat s nezajištěným pacientem a za jízdy se toho v sanitce moc neudělá.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, čas vám vypršel.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji. A to jsem měl ještě několik případů, kterými bych konkretizoval, jaká lahůdka je práce na záchrance.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Bylo by to určitě krásné, ale bohužel.

Poslanec Pavel Holík: To můžu říct potom osobně. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: A dále vystoupí pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Mé vystoupení bude svým způsobem k bodu 89, sněmovní tisk 315.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení přítomní i ostatní nepřítomní ministři vlády, projednáváme a budeme ještě projednávat celý balík zákonů, které nám vrátil Senát Parlamentu České republiky. V podstatě bychom se nyní měli bavit o jednotlivých konkrétních tiscích od reformy penzijního systému přes pomoc ve hmotné nouzi, daň z přidané hodnoty až po zákoník práce. K některým těmto předpisům bych rád ještě vystoupil a řekl více, ale nyní bych chtěl poznamenat několik poněkud obecnějších myšlenek.

Za prvé. Považuji za nespornou pravdu, že naprostá většina toho, co tu dnes projednáváme, jsou zákony jednostranné, které přenášejí zátěž krize na sice velkou většinu obyvatel, ale na tu většinu, jejíž životní úroveň je nižší než životní úroveň téměř nepostižené menšiny. Myslím si, a to velmi upřímně, bez nějaké ideologie, že je to velká, strašlivá chyba, doslova osudová chyba, která se vymstí nejen vládní koalici, ale bohužel celé naší zemi. Pokud tyto zákony projdou a vstoupí v platnost bez toho, že bychom je revidovali, napáchají daleko více škody než užítku.

Za druhé. Celý tento balík nové legislativy má další problém. Rozděluje společnost v časech, které jsou velmi zlé a které budou, jak nám před několika desítkami hodin barvitě vylíčil pan ministr Kalousek, ještě daleko horší. Poslední, co bychom si měli přát, je rozdělená společnost. Jak nám předpovídají analytici, máme očekávat dalších dvanáct měsíců hospodářského marasmu. Jenže ono to nebude jenom dvanáct měsíců, ale bude to doba delší. Budou to dva roky, možná i více let stagnace. Nepotřebujeme nějakou vládu národní jednoty, o které někdy slyšíme. Potřebujeme národní jednotu. Těmito zákony, které se chystáte znovu schválit, se k žádné jednotě nedopracujeme. Jediné, čeho dosáhnete, dámy a pánové z ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, je, že posílíte frustraci a špatnou náladu devíti z deseti milionů lidí této země.

Nyní bych si k tomu dovolil říci pár dalších poznámek. Pánové Nečas a další velmi rádi nasazují sociální demokratům psí hlavu, nejraději hned několik psích hlav najednou. Říkáte o nás, že jsme stejní jako bývali komunisté, že jsme stejným nebezpečím pro svobodnou společnost. A když někdo hovoří o sociálních jistotách nebo o potřebě rozložit spravedlivěji náklady reforem a dopady krize, považujete ho hned za bolševika. Pomoci

těchto povídaček se vám podařilo vyhrotit situaci ve společnosti. Opravdu byste s tím měli přestat, dokud je čas. Zkuste přestat ohlupovat lidi a zamyslet se nad tím, které strany naprosto a bez výhrady stojí za soukromým vlastnictvím, svobodou občanskou i podnikatelskou, za demokracií a demokratickými volbami, za rovností občanů bez rozdílu rasy, vyznání a pohlaví, za vládou zákona a svobodou slova. Nejprve si odpovězte na tuto otázku, a pak teprve strašete.

Proč o tom hovořím. V následujících letech prožijeme možná těžší časy, než byla krize v letech 2008 až 2010. Jediné, co víme jistě, že nám nikdo nepomůže. Vstupujeme do této doby jenom s několika málo výhodami. Jsme šikovní, pracovití, máme velkou schopnost inovací a improvizace. A stále ještě máme sociální smír. Ne úplný, ne bez trhlin, ale máme. Tato hromádka zákonů, která leží na našich poslaneckých lavicích, je nechtěným pokusem tento smír torpédovat a potopit.

Postavili jste svoje zákony tak, že hlavní zátěž starých dluhů a hlavní zátěž krize kladou na střední vrstvu a méně majetné lidi. To není fér. A jsem velmi pevně přesvědčen o tom, že ty vrstvy, pro které budou nové náklady nevýznamné, by ve své většině byly ochotné podílet se na tomto břemenu podstatně více.

Podle vás si každý sociálně smýšlející člověk myslí, že všichni bohatí si svoje peníze nakradli. To je hloupý předsudek. Já si nic takového nemyslím a sociální demokracie si nic takového taky nemyslí. Naprostá většina těch lidí, které počítáme mezi bohaté, úspěšné, naprostá většina lidí s vysokými příjmy a velkým majetkem si svoji životní úroveň tvrdě odpracovala. Tunelářů a zlodějů jsou desítky, možná stovky, třeba i pár tisíc, ale nikoliv nepřehledné davy. Všichni ostatní znají cenu práce. Naprosto nepochybují o tom, že pokud byste se jich ptali, zda jsou připraveni nést větší náklady krize výměnou za zvýšení možnosti udržet stabilitu a klid v naší vlasti, odpovědí že ano. A dodají: pokud ale vláda zaručí, že zamezí dalšímu rozkrádání státu v neprůhledných zakázkách, v korupčních soutěžích a megalomanských projektech.

Sociální demokracie navrhovala vrátit se k daňové progresi u vysokých příjmů. Nikdy jste ale o tom nechtěli diskutovat. Zamyslete se alespoň nad tím, jak by většina národa s příjmy daleko menšími vnímala takový krok. Neříkala by tím reprezentace této země něco o tom, že se náklady problémů snažíme rozkládat tak, jak kdo je schopen problémy nést? Zavedení druhé sazby příjmové daně by samozřejmě neřešilo problém, ale finančně by pomohlo a společensky by to bylo ozdravné.

Hovořili jsme také o možnosti zvýšit, třeba jenom dočasně, firemní daně. Byli jsme označeni okamžitě ze strany koalice jako lidé, kteří chtějí udusit českou ekonomiku. To je zase strašlivé hrocení situace. Zvýšení této daně o několik málo procentních bodů žádný podnik nezahubí, ale znovu

dá celé společnosti signál, že určitý náklad krize ponese i kapitál, majitelé firem. Jinak jsem pro to, a myslím, že v sociální demokracii nejsem zdaleka sám, upřednostnit, jakmile to bude jen trochu možné, snížení tíže daní především firmám. I když bych raději než nižší sazbu viděl další zrychlení odpisů. Ale nyní zde nechci zabíhat do takové odborné debaty. Mluvím teď spíše o idejích, ne o detailech.

Sociální demokracie přišla s řadou myšlenek k těmto zákonům a jsem přesvědčen, že jste mezi nimi nenašli snad ani jediný, který byste byli ochotni alespoň částečně akceptovat. Prosazujete nyní zásadní zákony silou své většiny, i když víte velmi dobře, že již dávno nemáte podporu většiny společnosti, a to ani vzdáleně. Vaše zarputilost prosadit svoji představu polarizuje společnost. Rozděluje ji v době, kdy nejvíce ze všeho potřebujeme jednotu a vzájemné pochopení, úctu a toleranci.

Copak dámy a pánové necítíte, jak se všude postupně, citelně, velmi hmatatelně zvyšuje napětí? Opravdu se toho neobáváte? Pravděpodobně ne.

Ještě bych si dovolil jeden dodatek, poznámku v podstatě na závěr.

Dámy a pánové z vládní koalice, s oblibou mluvíte o tom, že dluhy této země zavinila sociální demokracie. Víte naprosto stejně jako já, jako každý v této Poslanecké sněmovně a jako každý soudný občan tohoto státu, že jsme se na zadlužení země podíleli všichni. A hádat se o to, kdo více, to nemá žádný smysl. Přece všichni víme, že i v letech, kdy jsme měli vyrovnané rozpočty, existovaly dluhy zaparkované ve vládních agenturách. Již vlády vedené Václavem Klausem zadlužily tuto zemi stovkami miliard korun a všechny další kabinety dluh pouze zvyšovaly. V této Sněmovně je velmi málo lidí, kteří by se na tom nepodíleli buď jako členové některých z vlád, nebo jako poslanci vládní strany. Co si zde chceme namlouvat? Že za to jedni mohou a druhí nikoliv? Stejně ale platí, že čím více se budeme hádat o podobné marginálie typu "kdo za to může?", tím směšnější budeme připadat našim občanům.

Vážené poslankyně a poslanci. Bohužel nepochybují o tom, že hlasovací mašinérie vládní koalice se dříve nebo později rozeběhne a bez ohledu na to, co zde mluvíme od tohoto řečnického pultíku, schválí onen balík zákonů. Tato Sněmovna je rozdělena velmi jasnou hranicí, kterou narýsovaly naše stranické zájmy a strategie. Tyto zájmy a strategie nám nyní jasně rozdělily role. Koalice si to zde hodlá protrpět do chvíle, kdy bude moci začít zvedat ruku a mačkat knoflíky, a kdyby to šlo se špunty v uších, byli byste, vážené provládní poslankyně a vážení provládní poslanci, asi nejšťastnější. My z opozice zase budeme soustavně opakovat naše argumenty (upozornění na čas) obžalovávat vládu a různě zdržovat jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci narušovat tenhle poměrně smířlivý tón pana kolegy Velebného. Poprosil bych ho prostřednictvím paní předsedající, kdyby mě mohl chvíli poslouchat... Ještě jednou zkusím prostřednictvím paní předsedající pana kolegu Velebného... My se známe roky. Přeme se roky v krajském zastupitelstvu. Přijde mi – a teď to nemyslím nijak útočně – poměrně úsměvné, že člověk, který asi tak 30krát za poslední tři roky, když jsem se hlásil do rozpravy na krajském zastupitelstvu, navrhl ukončení rozpravy a se svými kolegy to prohlašoval a já už jsem nevystoupil, mi tady něco říká o špuntech v uších. Neříkám to nijak útočně, ale poměrně úsměvně.

Já jsem si vždycky cenil, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, že jsme si věci říkali poměrně otevřeně, i když jsme spolu nesouhlasili. O to víc mě dneska mrzí, že to, co jste četl, není váš jazyk. To není váš styl. Já ho znám roky a budu radši, když mi to jadrně vyčtete jako vždycky, než tady číst –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, mým prostřednictvím, pane poslanče, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem říkal, prostřednictvím paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, ale potom jste se obracel takovými formulacemi přímo na pana poslance.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V každé větě, omlouvám se. Ke každému slovesu musím říci prostřednictvím paní předsedající. Omlouvám se, nemyslel jsem to nijak zle. Tak teď jste mě rozhodila, paní místopředsedkyně. To nevadí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To jsem nechtěla.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná bych mohl souhlasit s tím, že nemusíme tolik času věnovat tomu, přít se o to, kdo toho zavinil víc. Rozdíl mezi námi je v tuto chvíli ten, že my už ty dluhy nechceme dále zvyšovat a chceme s nimi bojovat, a vy říkáte a tváříte se, jako by to nebylo důležité, že můžeme dělat další a další dluhy. Za prvé není pravda, že za vlád Václava Klause vznikly stamiliardové dluhy, myslím si, že máme stejná čísla. Máme stejná čísla, mohou kolegové hlučet, ale tak se

podívejte na Český statistický úřad, podívejte se na ta čísla v jednotlivých letech, k tomu si dejte, jaké byly vlády, a pak to můžeme sečíst. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas. Také děkuji a zvu pana poslance Jana Babora, který je dalším přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení páni ministři, já bych se chtěl vyjádřit po této diskusi mezi panem Stanjurou a naším kolegou k bodu 90, je to sněmovní tisk 372. Je to novela zákona o pomoci v hmotné nouzi. Tato novela novelizuje zákon České národní rady o přestupcích, zákon ČNR o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zákon o státní sociální podpoře, zákon o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů, zákon o sociálních službách, zákon o životním a existenčním minimu, zákon o pomoci v hmotné nouzi, zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů a zákon, kterým se mění zákon č. 108/2006 o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a nakonec zákon o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů. Vidíte, jak je to složitá norma. Tento zákon zamítnutý Senátem byl předložen Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Snahy Ministerstva práce a sociálních věcí nejsou dle mého názoru zaměřeny na řešení sociální situace občanů, neřeší rostoucí nezaměstnanost a nefunkční sociální systém. Nejde tedy o reformu jde si o jakousi nedomyšlenou administrativní reorganizaci, hlavně ušetření výdajů za každou cenu. Takzvaná reforma přesouvá odpovědnost ze státu na občany, popřípadě na kraje a obce, a už vůbec neřeší dlouholeté problémy s nelegální prací, agenturami práce, s neefektivními rekvalifikacemi a zneužíváním tzv. švarcsystému. Návrh zákona, místo aby situaci řešil, tak ji dle mého prakticky komplikuje, a to nejen u zdravotně postižených občanů. Škrty pouze prohloubí sociální krizi v naší společnosti, protože jenom zhorší už dnes již tak špatnou situaci nezaměstnaných lidí se zdravotním postižením a rodin pečujících o zdravotně postižené děti.

Celá reforma Ministerstva práce a sociálních věcí je postavena na premise, že lidé, kteří dostávají sociální dávky, jich zneužívají. Jistě je dost případů, kdy dochází k podvodům při nárokování sociálních dávek a také k jejich zneužívání. Ptejme se však proč. Je to prostě tím, že nejsou dobré zákony a hlavně není odpovídající kontrolní činnost nad odpovědným dodržováním zákonů.

Jsem přesvědčen, že už ve své podstatě nejde ani o úspěšná opatření, ale že jde o postupnou demontáž sociálního státu. Nejen pan ministr, ale i ostatní ministři včetně pana premiéra nám stále poukazují na Řecko či ostatní země Evropské unie kolem Jadranu, ale už nám neříkají, proč tam ta situace je taková, jaká je. Předpokládám, že nejde o postupné rušení

pravomocí státu a tak oklestit stát na naprosté minimum k vytvoření úzké vrstvy majetných lidí a zbytek občanů zůstane jako podřadná většina, z nichž pouze někteří budou mít tu čest a to štěstí sloužit vrstvě, která je bude platit za to, aby jim zajistila jejich majetky a privilegia. Proto jsem přesvědčen, že by bylo správné zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Návrh zákona jenom dokumentuje kuráž vlády při provádění odpovědných škrťů, přitom však zodpovědnost za důsledky svých škrticích opatření se snaží přehodit na kraje a obce. Např. Ministerstvo práce a sociálních věcí zastavilo příjem krajům na zajištění určitých druhů sociálních služeb, tzn. že nevládní a neziskové organizace, které pomáhaly lidem bez přístřeší, chudým rodinám s dětmi, budou mít problémy s financováním své veřejné prospěšné činnosti. To následně přinese ztrátu zaměstnání lidem zajišťujícím tuto sociální péči a prevenci. Ale pan ministr práce a sociálních věcí bude moci hrdě prohlásit svému premiérově, že se mu podařilo na těch nejpotřebnějších zase něco ušetřit. A tak to bude na krajích a obcích, které určí, které služby v regionu skončí, nebo jim drasticky sníží jejich rozpočet. Zatímco v centru bude hlásit ušetřené miliardy, na periferii, tím myslím v republice, budou lidé nadávat na své obecní a krajské reprezentace a o to zřejmě koalici hlavně jde. Neboť příští rok jsou krajské volby. Pak zřejmě jde ještě o to, zbavit stát služeb, které poskytovali ostatní, oslabit veřejný sektor státu, podryt státní příjmy a tím zdůvodnit další škrtů při zajišťování bezpečnosti občanů, tak i při kontrolní činnosti státu, což povede ke ztrátě důvěry občanů vůči svému státu. Proto souhlasím se zamítnutím tohoto návrhu.

To, že nedáte na mé připomínky, s tím jsem asi počítal, ale myslím, že by bylo dobré vás seznámit i se stanoviskem, které znějí z obcí a měst. Říkají nám své důvody pro odmítnutí této sociální reformy. Uvedu některé důvody v tomto stanovisku.

Za prvé. Nedostatečná komunikace záměrů reformy. Na sociální reformu I bude zřejmě navazovat sociální reforma II, možná III. Svaz však nedisponuje ani rámcovými informacemi o tom, kam sociální reforma míří. Zcela chybějí dostatečné záruky územní samosprávy, že na první krok – přechod kompetencí na Úřad práce České republiky například – budou navazovat opravdu další kroky, které přiblíží územní samosprávu zpět svému úkolu, tj. péči o občany České republiky, jako úroveň občanovi nejbližší.

Další důvod – riziko zhoršení kvality sociální práce. S ohledem na plánované přijetí přibližně 2 tisíc zaměstnanců obecních úřadů na úřad práce má svaz důvodnou obavu o sociální práci na budoucím úřadu práce. V současnosti zaměstnává oblast výplaty dávek na obecních úřadech 12 tisíc zaměstnanců. Plánovaný rozsah zaměstnanců Úřadu práce České republiky negarantuje kvalitu a udržitelnost sociální práce, kterou dnes zajišťují a garantují obce.

Další důvod – protiústavnost, delimitace zaměstnanců. Dohodovací řízení o delimitaci, které návrh zákona předjímá, není založeno na rovném postavení stran. V případě sporu mezi obcí a krajskou pobočkou úřadu práce rozhodne Ministerstvo práce a sociálních věcí, což může znamenat dle názoru svazu jistou protiústavnost.

Za páté – torzo přenesené působnosti. Klienti přijdou o výhody spojené se smíšeným modelem veřejné správy. Obce budou nadále vykonávat pouze zbytkové kompetence v přenesené působnosti, zbytková působnost přenesené působnosti, tj. snížení počtu obecních zaměstnanců na minimum. Obce ponесou náklady s delimitací svých zaměstnanců. Zaměstnanci byli totiž vyškoleni za náklady veřejných rozpočtů a nyní mají být zřejmě propuštěni, neboť pro ně nebude místo.

A nakonec – podvázání samostatné působnosti. Sociální reforma I, takzvaná I, má negativní dopad na samostatnou působnost v sociální oblasti. Jde o oblast, kde je smíšený model výkonu veřejné správy funkční, přenesená působnost funkčně ovlivňuje působnost samostatnou, zejména zjištění potřeb a dostupnosti sociálních služeb na území obcí. Sociální reforma I nerozšiřuje žádným způsobem samostatnou působnost měst a obcí České republiky, ponechává ji ve stejném rozsahu.

A snad mi zbude ještě trochu času, abych vás seznámil s dopisem rodičů, kteří se starají o zdravotně postižené dítě. Cítuji: Jsme rodina s dítětem s těžkým zdravotním postižením a s navrhovanou sociální reformou nesouhlasíme. Navržené zákony ve svých důsledcích zásadním způsobem narušují jednotlivé nástroje podpory osob se zdravotním postižením k zachování jejich důstojnosti, možnosti uplatnění ve společnosti a zajištění přijatelné životní úrovně.

Z návrhů reformy vyplývá, že navrhované změny budou mít pro osoby se zdravotním postižením v řadě oblastí až katastrofální důsledky. To se týká především zaměstnávání osob se zdravotním postižením, péče rodin o osoby s těžkým zdravotním postižením, svobodné volby v rámci sociálních služeb a ponižujících podmínek při žádostech o jakoukoli podporu ze sociálního systému.

Zásadně odmítáme: Návrh na zrušení tzv. mimořádných výhod, to je průkazů TP, ZTP a ZTP/P, neboť na ně je navázán systém daňových slev, vyhrazeného parkování a podpor ve veřejné dopravě. Návrh na zrušení příspěvku na nákup motorového vozidla, který by zásadním negativním způsobem ovlivnil mobilitu osob se zdravotním postižením, přístup ke vzdělání, zaměstnání a péči rodin o osoby se zdravotním postižením, především v neúplných rodinách. Dvacetiprocentní spoluúčast u dávky na kompenzační pomůcky, neboť tato spoluúčast může dosáhnout až deseti tisíců korun, a tím by se staly pomůcky pro osoby se zdravotním postižením nedostupné. Návrh na zrušení příspěvku na péči pro děti od

jednoho do tří let, neboť by došlo k nepřijatelnému poškození rodin s těmito dětmi. Návrh na zjednodušený způsob posuzování míry závislosti na péči – navrhovaný způsob je neprůhledný a neodpovídá současnému, ve světě používanému posuzování – protože by byl nutně subjektivní a výrazným způsobem by omezil možnost spravedlivého posouzení nároku na získání příspěvku na péči. A nakonec – zrušení minimálního příjmu ve výši 15 % u osob pobývajících v ústavních zařízeních sociální péče, neboť zbavit osoby kapesného by bylo... (Předsedající upozorňuje na čas.) Já děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Ladislav Velebný. Pardon, já jsem přehlédla – s přednostním právem pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, opět využívám té možnosti zopakovat některé věci, které jsem říkal již včerejší večer. Ty argumenty se skutečně v řadě případů opakují.

Na začátek bych chtěl říci, že souhlasím s tím, že tisk 372 neřeší nelegální zaměstnávání, to je pravda, protože to řeší tisk 373, který taktéž projednáváme v té sloučené rozpravě.

Co se týká osob zdravotně postižených, tak pokud tady byly připomínky například k příspěvku na motorové vozidlo, tak to je tisk, který byl schválen Senátem, který až na výjimky podpořili sociálně demokratičtí senátoři, a předpokládám, že věděli, proč to podpořili. Ten systém je skutečně – nebo bude mnohem jednodušší a mnohem přívětivější pro zdravotně postižené.

Ale čím jsem se chtěl zabývat, ne podrobně, ale velmi stručně, protože už o tom byla řeč poměrně dlouze včera večer. Tady byla vyhlášena taková vlaječka, nebo heslo, jako že se snažíme o demontáž sociálního státu. To podle toho, co si kdo představuje pod tou demontáží. Ano, chceme, aby sociální systém pomáhal jenom těm, kteří to opravdu potřebují, aby se v tom nemohli vést lidi, pro které využívat sociální systém je životním stylem jenom proto, že je to pro ně jednodušší než pracovat. Ano, v tomto systému, pokud někdo toto označuje za demontáž sociálního státu, tak ano, nechceme, aby sociální systém byl všeobdobný pro každého, kdo se rozhodne, že bude využívat finanční podporu státu bez toho, aby to byla objektivní potřeba.

Ano, chceme také šetřit, ale zdůrazňuji – na administrativních nákladech. Pro příští rok se v žádném případě nesnižuje objem prostředků, které jdou do sociálních účelů. Naopak v řadě položek se ten objem zvyšuje. Ale velmi výrazně – já už jsem to tady říkal dvakrát, říkám

to potřetí – velmi výrazně, v řádu miliardy korun ročně budeme schopni šetřit administrativní náklady tím sloučením agend na jedno místo.

Co se týká stanoviska Svazu měst a obcí, tak já musím jenom připomenout, že to stanovisko je několik měsíců staré, a tedy naprosto neaktuální. V tuto chvíli jsou ty zmíněné delimitace dohodnuty ve 390 obcích ze 410. A co se týká sociální práce, tak naopak nedojde k žádnému – to, co tady bylo zmíněno, že je ohrožena sociální práce na obcích, naopak dojde k posílení prostředků pro sociální práci na obcích o 200 milionů Kč pro příští rok. Právě proto, že tak výrazná položka byla ušetřena, tak část těch ušetřených prostředků bylo možné použít na posílení sociální práce na obcích. A znovu tak jako včera zdůrazňuji, že to považuji za velmi důležitý příspěvek řešení sociální situace v některých lokalitách, jako například na Šluknovsku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. A nyní žádám, aby se slova ujal pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, k zákoníku práce, sněmovní tisk 411, tedy k jeho novelizaci z dílny vládní koalice mohu v principu říci jenom jednu základní věc. Jde o klíčovou novelu legislativy. Zákoník práce je jedním z nejpodstatnějších pilířů našeho práva, jedním z hlavních bodů, na kterých je postaven sociální smír v této zemi. Proto tvrdím, že natolik podstatná novela, jakou koalice chce prosadit v Poslanecké sněmovně, opozice odmítla v Senátu a koalice chce znovu prosadit v Poslanecké sněmovně, by měla být novelou konsenzuální. Což není, jak je snad dostatečně cítit z postojů sociální demokracie. Tento zákon byl připraven bez ohledu na to, co říkali všichni ostatní mimo vládní koalici. Projednáváme v této době řadu podobně nachystaných zákonů, které k nám doputovaly ze Senátu. V případě zákoníku práce je ale řada oponentů této legislativní změny snad nejdelší. Odborná veřejnost i účastníci tripartity byli ponecháni mimo jednání v době, kdy se tento předpis teprve chystal, a koalice neposlouchala žádné námitky. Nyní sklízí plody toho, jak se chová, a tato obstrukce je přímým důsledkem toho, jakým způsobem byly připravovány všechny zákony takzvaného reformního balíčku.

Zákon významu zákoníku práce by měl být dlouhodobě funkční a měl by vyváženě řešit pracovněprávní vztahy v oblasti povinností i práva pro všechny zúčastněné. Smyslem zákoníku práce je nastavit naprosto jasná a obecně přijatelná pravidla na pracovním trhu. Na tento trh přicházejí ti, kdo práci nabízejí. Na druhé straně pak stojí zaměstnavatelé, tedy představitelé poptávky po práci. Ekonomicky jde o velmi jednoduchý vztah, ale my víme,

říkají nám to dlouholeté zkušenosti, že tento trh je nutné určitým způsobem regulovat. Víme také, že tyto regulace nesmí pracovní trh svázat příliš, protože v takovém případě to přinese více škody než užítku.

Zákoník práce je v tomto smyslu souhrnem regulatorních pravidel, určuje systém trhu, způsobů a pravidla smluv, které na trhu mohou být uzavírány, a určuje i další podmínky. Na straně druhé nedostatečnost regulatorních podmínek může vést k tomu, že kapitál převládne a stlačí cenu práce tak nízko, že to vytvoří těžkou sociální situaci a velké společenské problémy. Tak nebo onak je potřebné, aby zákoník práce byl soustavně vyvážený, tedy a priori neupřednostňuje ani jednu stranu, tím zajistí dlouhodobou právní jistotu jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance a stabilizuje jejich postavení na trhu.

Jak má ale existovat vyvážená a co nejširší veřejností přijímaná varianta zákoníku práce, když nad touto novelizací, kterou nyní projednáváme, neproběhla v době jejího paragrafování žádná vážně vedená debata! Vlády přicházejí, dámy a pánové, a odcházejí, zákoníky však zůstávají. Tím mám na mysli, že naše politické ambice a potřeby se prosadit jsou sice jedna věc, ale měli bychom sledovat něco jiného, totiž připravovat zákony, které budou vyhovovat životu a budou používány dlouho bez dalších změn. Vizitkou dobré práce legislativce není počet přijatých zákonů a paragrafů, ale to, že tyto zákony a paragrafy slouží dlouho a nemusí být upravovány každý rok minimálně dvakrát.

Když se podíváme na tuto novelu, tak má nakročeno k dalším a dalším následným novelám. Tak je tomu obvykle v případech, když se smíchá dohromady příliš mnoho věcí. Je zde část, která řeší výrok Ústavního soudu a uvádí již dřívější mizernou práci zákonodárců do souladu s ústavním pořádkem. Alespoň to tvrdí autoři novely, ale já o tom pochybuji.

Pak je tam obrovské množství dalších věcí, které jsou nepřijatelné, a jak se již dávno ví, které budou také možná v rozporu s ústavou. Ostatně jsem si nedovedl představit, že parlament někdy bude schvalovat zákon, o kterém dokonce vládní instituce řeknou, že je podle nich v rozporu s ústavou. My si vlastně nyní zaděláváme opět na pořádnou ostudu. Nemusí to ani příliš dlouho trvat, a pokud přijmeme tuto novelizaci, budeme řešit další dvě novely, které budou odstraňovat nesoulad tohoto předpisu a ústavního pořádku. Případá mi to prostě naprosto absurdní a připadá mi to jako naprostá hloupost, schvalovat tento předpis ve chvíli, kdy víme, že je to verze špatná a je potřeba udělat naprosto jinou.

Tedy si myslím, že bychom tento návrh měli smést ze stolu a začít v této věci znovu. Je potřeba daleko více naslouchat odborům a snažit se chápat i argumentaci této strany. Je potřeba naslouchat zaměstnavatelům a vědět, co je pro ně přijatelné a co již nikoli. A především nesmíme zapomínat na fakt, že tento zákon je regulatorní předpis, který má nastavovat svobodná

pravidla pro dvě strany obchodování na trhu práce. Když to poněkud přeženu, tak my bychom měli přijmout takovou variantu, u které budou zaměstnanci na straně jedné a zaměstnavatelé na straně druhé spokojeni, budou mít pocit, že mají rozumná a férová pravidla. A tento pocit nyní nemají ani zaměstnanci, tedy dejme tomu odbory, ani zaměstnavatelé.

V tom případě je ale otázkou, dámy a pánové, proč bychom tuto novelu měli podporovat. Je špatná. Vytvoří nám další práci, až budeme napravovat to, co bylo a ještě bude zpackáno. Nepomůže odborům ani zaměstnancům, nepomůže ani zaměstnavatelům. Tedy jaký smysl tento zákon, nebo spíše tato novelizace zákona vlastně má?

Jak jsem zde řekl několikrát, v tomto zákoně nám vláda a koalice předkládá opakované a zjevné chyby v této novele. Alespoň něco budu jmenovat, abych byl konkrétnější.

Dámy a pánové, tak tedy poslouchejte, protože zde se vláda a koalice vrací podle mě někam daleko před rok 1989. Pokud zaměstnanec dostane neprávem výpověď ze zaměstnání a bude se soudit a bude se soudit dlouho, tak podle této novely bude mít nárok jenom na šest měsíců průměrného ušlého výdělku. U částek vyšších může být nárok snížen. – To je jasné zvýhodnění nezodpovědného zaměstnavatele na úkor zaměstnance. Já bych zdůraznil ono slovo nezodpovědného. Snahou zaměstnavatelů v mnoha případech je využít své ekonomické síly. Z této síly plyne větší schopnost zaměstnavatelů získávat prospěch skrze táhlá soudní jednání. Zaměstnanec, který dostal výpověď, většinou není v optimální finanční situaci, aby mohl chodit po soudech, aby si mohl platit advokáta apod. Proč by měl zaměstnanec, který je v právu, protože byl neprávem propuštěn, být postižen tím, že dostane odškodné jenom ve výši šesti měsíců a pak se mu bude krátit! Já této logice opravdu nerozumím. Abych řekl pravdu, snad jí ani rozumět nechci.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Miroslav Svoboda, který, jak vidím, kráčí, a to nejen sám. (Jmenovaný postavil před mikrofony tabuli s protestním textem proti reformám, poslanci z koalice si stěžují, že nevidí na řečníka.)

Poslanec Miroslav Svoboda: Dobrý podvečer. Já bych rád hovořil o...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já vás opravdu požádám, abyste to umístil někam jinam. (Jeden z poslanců ODS tabuli odcizil. – Smích.) Prosím, váš čas.

Poslanec Miroslav Svoboda: Já mám ochotného kolegu, koukám.

Vážené kolegyně a kolegové, samozřejmě vážená paní místopředsedkyně, já budu hovořit o tisku 406, o zdravotní záchranné službě.

Senát nám vrátil návrh na úpravu pravidel pro zdravotní záchrannou službu. Senát tak mimo jiné odmítl prodloužení nejzazší doby příjezdu záchranné služby k pacientům z 15 na 20 minut, jak to navrhla vláda v reformním zákoně o zdravotnické záchranné službě.

Zákon v podstatě jinak popisuje organizaci a činnosti záchranné služby, které se prakticky neliší od současného stavu. Záchranáři ale budou mít ze zákona možnost vstupovat do cizích objektů a budou moci žádat pomoc od jiných lidí. Nemocnice budou muset mít kontaktní místa, která budou v nepřetržitém spojení s operačními středisky záchranky. Za porušení zákona jim má hrozit až milionová pokuta. Záchrané služby si budou muset vyžádat pomoc od jiných složek integrovaného záchranného systému například v horských oblastech, kam se dříve dostanou jen členové horské služby.

Měli bychom si připomenout, že zdravotnická záchranná služba je důležitá součást našeho zdravotnictví, zajišťuje odbornou přednemocniční neodkladnou péči. Ta je definována jako péče o postižené na místě jejich úrazu nebo náhlého onemocnění. Přednemocniční neodkladná péče je poskytována při stavech, které bezprostředně ohrožují život postiženého, způsobí bez rychlého poskytnutí odborné první pomoci trvalé následky, mohou vést prohlubováním chorobných změn k náhlé smrti, působí náhlé utrpení a bolest, působí změny chování a jednání ohrožující postiženého nebo jeho okolí.

Zdravotnické záchranné služby zajišťují i nadále na území České republiky provoz lékařské služby první pomoci. Do roku 2006 byla LSPP zajišťována záchrannými službami celoplošně. Dnes se o tuto službu dělí v mnoha regionech se spádovými nemocnicemi. Lékařská služba první pomoci poskytuje v nezbytném rozsahu ambulantní péči občanům v případech náhlého onemocnění nebo zhoršení zdravotního stavu v době mimo pravidelný provoz ordinací praktických lékařů, samozřejmě obvykle v nočních dnech a mimopracovních dnech. Od 1. ledna 2008 je zpoplatněna částkou 90 Kč. Některé záchranné služby zajišťují také provoz protialkoholních záchytných stanic.

Zdravotnická záchranná služba není v Česku zajišťována soukromými organizacemi, ale příspěvkovými organizacemi zřizovanými vyššími územně správními celky, tedy samosprávnými kraji. Zdravotnická záchranná služba má tak charakter služby garantované státem a spravované prostřednictvím krajských úřadů. Na některých místech provozují záchrannou službu smluvně i nestátní organizace, avšak přednemocniční

neodkladná péče je zajištěna smluvně s územní záchrannou službou příslušného kraje. (Reakce na dění v sále – kolem řečniště prochází ministr financí Kalousek.) Mám replikovat, pane ministře?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, pane poslanče, je to váš mikrofon v tuto chvíli, nikoho jiného.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji. Doprava raněných, nemocných a rodiček zajišťuje pouze převozovou službu pacientů z domova do zdravotnického zařízení a zpět, případně mezi dvěma zdravotnickými zařízeními. Pro potřeby této služby bývá užívání sanitních vozidel třídy A1 nebo A2, která nedisponují téměř žádným zdravotnickým vybavením. Jediným členem posádky vozidla typu DRNR bývá řidič. Převozovou službu poskytují většinou soukromé firmy nebo některé nemocnice, avšak v některých případech ji zajišťují i samotné záchranné služby.

V systému poskytování přednemocniční neodkladné péče hraje důležitou roli letecká záchranná služba. Česko je pokryto sítí 10 stanic letecké záchranné služby. Osm stanic provozují soukromí provozovatelé, společnosti DSA a Alfa Helicopter, jednu stanici provozuje Armáda ČR a jednu letecká služba Policie ČR. Leteckou záchrannou službu jako takovou nezajišťují tedy jednotlivé krajské příspěvkové organizace. Územní záchranné služby zajišťují pouze zdravotnickou část osádky letecké záchranné služby, piloti a ostatní letečtí pracovníci jsou zaměstnanci provozovatelů. Výjimku tak tvoří pouze letecká záchranná služba v Plzeňském kraji Kryštof 07, kde je i zdravotnická část osádky součástí Armády ČR.

Prodloužení doby příjezdu podle Ministerstva zdravotnictví prý nezhorší dostupnost záchranné služby. Jde prý o reálnou situaci. Příjezd do 15 minut podle ministra nelze dodržovat zhruba pro oblast s 1,3 milionu obyvatel. Dvacetiminutová doba nebude stačit asi pro 200 tisíc lidí. Z čeho tak pan ministr vychází?

Naopak se domnívám, že není jediný důvod pro prodlužování času dojezdu zdravotnické záchranné služby a snížila by se šance na přežití pacienta. Kupříkladu pro pacienty s cévní mozkovou příhodou by toto prodloužení času dojezdu mohlo být vskutku fatální. Navíc i pasáž, podle níž by vedoucí výjezdové skupiny mohl odmítnout zásah na místě, pokud by tím byly ohroženy životy nebo zdraví záchranářů, je snadno zneužitelná a v rozporu se trestním kodexem. V této souvislosti záchranáři by měli mít nárok na odchodné ve výši šesti měsíčních platů, pokud u záchranky pracovali alespoň 15 let.

Závěrem opakuji, není jediný důvod pro prodloužení času dojezdu zdravotní záchranné služby z 15 na 20 minut. Snížila by se šance přežití

pacienta. Pasáž, podle níž by vedoucí výjezdové skupiny mohl odmítnout zásah na místě, pokud by tím byly ohroženy životy nebo zdraví záchranářů, je snadno zneužitelná a v rozporu s trestním kodexem a záchranáři by měli mít nárok na odchodné ve výši šesti měsíčních platů, pokud u záchranky pracovali alespoň 15 let.

Děkuji za pozornost a jenom žádám kolegu Floriána, aby ztrátu – protože jsem viděl, že znehodnotil náš propagační materiál – nahradil. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Věřím, že si zbytek vysvětlíte mimo tyto prostory.

Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Cyril Zapletal.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se i já vyjádřil k bodu 99, to je penzijní spoření.

Z vládních lavic je nám neustále otloukána o hlavu potřeba zajistit dlouhodobou finanční stabilitu a sociální přiměřenost českého důchodového systému, reagovat na stárnutí obyvatelstva a rizika vyplývající ze současného nastavení českého důchodového systému i z ekonomického vývoje, pokud se nemají veřejné rozpočty České republiky již brzy zhroutit a pokud pravidelné důchodové příjmy širokých vrstev důchodců, mezi nimiž hrají klíčovou roli doživotně poskytované starobní důchody, nemají poklesnout pod úroveň, která neumožňuje prožít důstojný život ve stáří. Přesto vláda přichází právě dnes, kdy pan ministr financí neví, jaký bude hospodářský vývoj České republiky v nejbližších letech, kdy není schopen nastavit základní parametry státního rozpočtu na rok 2012 tak, aby se za ně již za pár měsíců nemusel veřejnosti omlouvat, kdy není schopen odpovědět na otázku, jestli sjednocená sazba daně z přidané hodnoty, která bude muset zalátat všechny díry ve veřejných financích, bude činit 14, 17, 20 nebo v Evropské unii v této chvíli maximálně povolených 25 %, s návrhem na zavedení důchodového spoření, který pustí veřejným financím žilou v řádu několika desítek miliard korun ročně po dalších třicet či více let.

Zavedení dobrovolného individuálního soukromého důchodového spoření a prosazování dalších reformních kroků současné koaliční vlády v oblasti daní již není ani obvyklým hazardem, který snad v kasinu může někdo i vyhrát, důchodové kasino schované v návrhu na zavedení důchodového spoření potopí všechny důchodové střadatele i veřejné finance. A tak v době, kdy většina zemí střední a východní Evropy, která udělala podobnou chybu v lepších časech, zařazují zpátečku a snaží se zbavit se finanční zátěže transformačního deficitu, pro který si udělaly tyto země nedostatečné rezervy, nebo se snaží tuto zátěž jen zmenšit, vláda

bez rezerv a s dluhy, na jejichž úhradu nemá, jde čelem vstříc finanční katastrofě, kterou přenechá k úhradě budoucím generacím.

Je zbytečné připomínat, že vláda si je velmi dobře vědoma závažnosti odborné argumentace odmítající opt-out v konkrétních ekonomických a sociálních podmínkách České republiky, ale že z důvodů, které souvisí se zájmy finančních institucí, které budou na opt-outu profitovat, je odhodlána důchodové spoření na tomto principu zavést, i když tím v rámci destrukce českých veřejných financí ohrozí do budoucna fungování jediného důchodového systému, který dnes spolehlivě zajišťuje pravidelné doživotní důchody našim občanům a který při rozumných parametrických úpravách je schopen tuto funkci plnit i nadále. Přitom navrhované důchodové spoření ohrozí i vládou realizovaná úsporná a restriktivní opatření realizovaná v rámci takzvané malé důchodové reformy, kdy sama vláda slibovala na grafech v důvodové zprávě vládního návrhu novely zákona o důchodovém pojištění, že průběžně financované důchodové pojištění lze dlouhodobě finančně stabilizovat, a není proto důvodu je omezovat jak z hlediska výše pojistného, tak i důchodů, k jejichž financování toto pojistné slouží. To vše nyní padá, protože vláda si půjčuje na úkor budoucnosti průběžného pilíře v zájmu převážně nadnárodních finančních institucí na rozjezd dalšího soukromého dobrovolného důchodového spoření, které nikomu nic nebude garantovat, tím méně pak důchody srovnatelné s těmi, které jsou dnes vypláceny z důchodového pojištění.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane poslanče, já požádám vaše kolegy, zejména i pány předsedy poslaneckých klubů, aby pokud možno mluvili trošku tišeji, ono když tady není příliš mnoho lidí, tak je to skutečně velký kontrast. Děkuji za pochopení. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji vám, paní předsedající. Na druhé straně data, informace i dílčí expertní analýzy dobrovolného penzijního připojištění se státním příspěvkem ukazují, že uvedený dnešní systém dobrovolného důchodového spoření vykazuje mnohem závažnější nedostatky a problémy než systém průběžného důchodového pojištění, zejména není schopen vytvářet doplňkové doživotní důchody, k nimž byl před 17 lety vytvořen, není využit potenciál zaměstnavatelů k vytváření doživotně vyplácených doplňkových důchodů způsobem, který se plně osvědčuje v takzvaných starých členských zemích Evropské unie, a je nepřijatelné, že tyto problémy byly při zpracování předložených návrhů zákonů zcela opomenuty a aby místo jejich řešení byla navrhována sice zásadní a v mnoha směrech potřebná reforma tohoto systému, avšak reforma, která je ze sociálního hlediska velmi nedostatečná.

Návrh na souběžnou existenci dvou dobrovolných doplňkových

důchodových systémů založených na individuálním spoření u penzijních společností se státní podporou není racionální. Zvyšuje operační náklady systému, nenabízí skutečnou variabilitu možnosti vytvářet dodatečné důchodové zdroje pro život ve stáří v návaznosti na reálné potřeby a nerespektuje zhoršující se finanční schopnost českých domácností si spořit na důchody, které je do značné míry i důsledkem vládních úsporných opatření a restrikcí v oblasti všech sociálních systémů a která se ještě více zhorší v důsledku nárůstu daňového zatížení obyvatelstva a přímých plateb vládou navrhovaných reforem daní a zdravotnictví.

Proto jej tedy odmítáme. Činíme tak po zralé úvaze a vlastních analýzách v souladu s postoji stále silnějších nesouhlasných hlasů občanské společnosti, uznávaných ekonomů, nezávislých expertů, zaměstnavatelů i občanů. Je na místě připomenout, že my se soustředujeme plně na dostupné finanční, ekonomické a organizační kapacity na vytvoření jediného dobrovolného doplňkového důchodového systému založeného na individuálním spoření u penzijních společností se státní podporou, a to transformací současného penzijního připojištění se státním příspěvkem. K této transformaci lze využít předložený návrh zákona o dobrovolném penzijním spoření, který by byl dopracován tak, aby reagoval na aktuální požadavky a potřeby. Zdůrazňuji, že mezi naléhavé potřeby, které lze řešit jak prostřednictvím průběžného důchodového pojištění, tak prostřednictvím dobrovolného penzijního spoření, patří vytvoření podmínek pro nepenalizovaný v uvozovkách dřívější odchod do starobního důchodu pro zaměstnance, kteří vykonávali po dlouhou dobu v průběhu svého pracovního života, které nadměrným způsobem zatěžují jejich organismus zejména teplem, prachem, hlukem, vibracemi, chemickou či fyzickou zátěží a prokazatelně snižují, popřípadě zcela vylučují jejich schopnost pracovat po 60. roce věku.

Připomínám, že vládní důchodová reforma zahrnující jak takzvanou malou důchodovou reformu, tak předložené návrhy zákonů o dobrovolném důchodovém spoření opomíjí sociální aspekt, smysl a účel důchodového systému a nezabývá se vůbec komplexní otázkou zajištění důstojného života ve stáří a vytváření příznivých podmínek pro zajištění dostatečných důchodových příjmů. Naopak svoji koncepci založenou výlučně na zpřísnění podmínek nároků na starobní a invalidní důchod, která se promítá následně i do pozůstalostních důchodů zastropováním výše pojistného a vyvedení jeho části do individuálního důchodového spoření, směřuje k tomu, aby se do budoucna důchodové příjmy převážné většiny zaměstnanců a jejich rodin oproti současnosti výrazně snížily.

Vládní důchodová reforma sleduje ve vztahu k prvnímu pilíři pouze úzce fiskální zájem, to je dosažení rovnováhy příjmů a výdajů průběžného důchodového pojištění na úrovni, která postupně bude dále klesat až na

sociálně zcela nepřijatelnou úroveň, a podporu privatizace části průběžného důchodového pojištění ve prospěch soukromých finančních institucí s tím, že vlastní důchodové příjmy občanů se na velmi dlouhou dobu díky této reformě sníží.

Zavedení důchodového spoření důrazně odmítá z mnoha věcných důvodů samozřejmě celá naše strana, ekonomických i sociálních, především proto, že bez ohledu na současnou hospodářskou a finanční krizi...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče. Ale prosím, dokončete větu.

Poslanec Cyril Zapletal: ... jejich hloubku a dobu jejího trvání povede velmi rychle, jak ukazují zcela aktuální údaje o vývoji průběžného systému po jeho částečné privatizaci na Slovensku a v dalších zemích střední a východní Evropy. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tak to bylo přímo souvěřít (s úsměvem). S faktickou poznámkou ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, jenom aby kolega Zapletal si nemyslel, že nevystoupím po jeho projevu. Já bych jenom odkázal na svoje předchozí vystoupení týkající se této problematiky v rozpravě, protože si myslím, že už toto téma bylo komentováno z mé strany dostatečně detailně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Slovo má pan poslanec Miroslav Svoboda. (Poslanec Bém tleská. Veselost v sále.)

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, páni ministři, dovoluji vám seznámit se svým příspěvkem, který se váže k tisku 410 neboli Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Ze Senátu nám byla vrácena norma, díky níž má vzniknout Generální inspekce bezpečnostních sborů, takzvaný GIBS (vysloveno i dále vyslovováno džips). Vznik GIBSu by měl údajně vést k efektivnějšímu boji s korupcí v bezpečnostních sborech a k nezávislému a účinnému stíhání trestných činů příslušníků a zaměstnanců policie, celní správy, vězeňské služby i samotné inspekce. Šéfa GIBSu by měl jmenovat premiér nebo prezident. Ze stávajících vnitřních inspekcí má být vytvořen jeden nezávislý celek, který

bude mít možnost vyšetřovat trestné činy příslušníků bezpečnostních sborů. Zákon o GIBS je údajně součástí protikorupčních snah kabinetu.

Součástí má být rozšíření testů spolehlivosti a zavedení možnosti nahlednutí do daňového řízení specializovaným policejním útvarem určeným policejním prezidentem. Obojí má údajně pomáhat účinnému boji s korupcí a závažnou kriminalitou. (Předsedající žádá o klid.) Přípravě návrhu zákona předcházelo zpracování analýzy kontrolních mechanismů v bezpečnostních sborech z června roku 2008, která obsahovala i návrh základních tezí řešení této problematiky. Tato analýza byla vytvořena meziresortní pracovní skupinou složenou ze zástupců Ministerstva vnitra, Policie České republiky, Ministerstva financí, Celní správy České republiky, Ministerstva spravedlnosti, Vězeňské služby České republiky, Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenského zpravodajství. Předkládaný návrh zákona z této analýzy vychází stejně jako předchozí návrh tohoto zákona, který byl do Poslanecké sněmovny předložen v minulém volebním období jako sněmovní tisk 794, k jehož projednání již ale nedošlo.

Pravdou je, že jde vskutku o velmi významný zákon, jde konečně o jeden z významných bojů proti korupci. Koneckonců připomeňme, co se například v současné době děje v Brně. Jako novodobý Berdychův gang označují policisté skupinu zatčených současných i bývalých kriminalistů v Brně. A teď si dovolím jen velmi, ale velmi krátce připomenout, co to byla a jakým mementem je kauza, která se stala černým synonymem spravedlnosti v novodobé historii České republiky. Podívejme se na současný televizní seriál Expozitura, který poměrně realisticky vykresluje obłudné praktiky orgánů činných v trestních řízeních v České republice.

Nyní se ale vraťme do současnosti. Situace šokuje mnohé odborníky svým rozsahem i závažností. Policisté a jejich bývalí kolegové si už vyslechli obvinění. Celkem šest osob se mělo dopustit zneužití pravomoci úřední osoby, vydírání, přijetí úplatku a trestné činnosti páchané v rámci organizované skupiny. Některé případy jsou staré až deset let. Detektivové z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu zadrželi šestici lidí hospodářské kriminálky. Jeden z nich u policie stále pracuje. Zbylí jsou dnes už bývalí důstojníci. Patří k nim někdejší rada inspekce ministra Rudolf Setvák, dále jsou to bývalí detektivové Miloš Almásy, Eduard Slanina nebo šéf jihomoravské kriminální policie Michal Tofl. Ten zemřel loni rukou nájemního vraha. Po Michalu Toflovi dokonce policie pojmenovala skupinu jako Toflův gang. Tofl byl po odchodu od policie spolupracovníkem Ilony Strniskové, odsouzené správkyně konkurzní podstaty zkrachovalé Zbrojovky. Tolik ohlednutí za mediálně známým případem korupce spojené s násilnou trestnou činností. V tomto případě měli policisté

například brát peníze za to, že některé kauzy zametli pod stůl, zřejmě také vydírali podnikatele pod hrozbou jejich stíhání.

Je třeba však upozornit i na finanční náročnost, kterou by přijetí zákona přineslo. Zřízení GIBS bude stát 140 mil. korun. A když se podíváme na vývoj stavu Policie České republiky, pak se může stát, že při neustálém snižování počtu policistů nebude nakonec už koho kontrolovat.

Velmi diskutovanou otázkou je také vzdělání šéfa GIBSu. Ten, kdo bude stát v čele takovéto organizace, bude mít obrovskou pravomoc a navíc si ho vybere sám premiér. V tomto bych premiéra nerad, nebo respektive rád viděl, protože to nebude jednoduché. Nově ustavený orgán, ač to má být orgán činný v trestním řízení, má hodně pravomocí a možností. Svým způsobem se vymyká i státnímu zastupitelství a dozoru v rámci trestního řádu. Proto se kloním k názoru, že by jeho ředitel by měl mít právnické vzdělání, měl by znát práci bezpečnostních sborů a hlavně by měl znát trestní řízení. GIBS bude velmi mocenský nástroj. Členové inspekce budou mít nástroje proti občanům, kterým třeba mohou násilím vzniknout kdykoliv do osobního vozidla, takže podmínky pro kandidáty na ředitele nové Generální inspekce bezpečnostních sborů by měly být jasné a přesně specifikovány. Kandidát by skutečně měl mít minimálně vysokoškolské magisterské vzdělání v oboru právo. V posledních pěti letech by nesměl být příslušníkem bezpečnostních sborů, vždyť inspekce povede trestní řízení a bude mít obsáhlé pravomoci.

GIBS má být samostatným bezpečnostním sborem, na jehož příslušníky by se vztahoval zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Má mít postavení policejního orgánu podle trestního řádu a pravomoci celostátního útvaru kriminální policie. Podle důvodové zprávy má mít 335 tabulkových míst, z toho 275 pro příslušníky a 60 pro občanské pracovníky. GIBS má být samostatná i ekonomicky. Návrh počítá s tím, že bude mít postavení organizační složky státu s vlastním rozpočtem. Předkladatelé počítají s ročními náklady na fungování GIBSu ve výši 280 mil. korun. Většina peněz, celkem přes 185 mil. korun, by podle návrhu měla přejít z rozpočtu Ministerstva vnitra.

Paní předsedající, můžu vás požádat, abyste oslovila pana kolegu Béma a přinesl mi zpátky můj propagační materiál.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, prosím využijte čas pro své vystoupení, další věci potom si vyřešte sami.

Poslanec Miroslav Svoboda: Dobře, děkuji. Mohu poprosit některé kolegy, aby mi dodali materiál náhradní. Děkuji. Já dokončím svůj projev.

Většina peněz, celkem přes 185 milionů korun, by podle návrhu měla přejít z rozpočtu Ministerstva vnitra, spravedlnosti a financí. Drtivou většinu,

asi 174 milionů korun, z toho tvoří nynější náklady vnitra na policejní inspekci.(Posl. Krátký a posl. Foldyna přinesli ceduli s heslem k řečnickému pultu. Zůstávají tam stát.) Děkuji za osobní ochranu. (Čte donesenou ceduli:) Stop chybným a nespravedlivým reformám, ČSSD hlasuje proti. Správný titulke! Děkuji. Jardo, prosím tebe, neodcházej, on by tady mohl být problém. (Pobavení.)

Zbytek rozpočtu GIPS v prvním roce, skoro 140 milionů korun, a v dalších letech, téměř 94 milionů korun, by šlo ze státního rozpočtu. Návrh počítá s tím, že by se výdaje státu mohly ještě o 11 milionů korun navýšit v případě, že by bylo nutné pro generální inspekci pronajmout novou nemovitost, i když na GIPS mají být převedeny nemovitosti, které dnes používá policejní inspekce.

Liga lidských práv upozorňuje na to, že mezi hlavní problémy předložené normy patří otázka vyšetřování trestné činnosti městských strážníků. Ti by měli být i nadále vyšetřování státní policií, což může být problematické, neboť mezi strážníky a policisty vznikají často profesní a osobní vazby. A právě nezaujatost šetření ve všech složkách mužů ve zbrani by měla být cílem vzniku Generální inspekce bezpečnostních sborů. (Kolem prochází poslanec Bém, poslanec Svoboda bere ceduli do ruky a chrání ji. – Smích.) Chci tedy především zdůraznit, že samotné zřízení GIPS bude stát 140 milionů korun a že kandidát na ředitele GIPS by skutečně měl mít vysokoškolské magisterské vzdělání, obor právo.

Děkuji za pozornost. Ale já jsem přece jenom ochránil svůj propagační materiál nebo propagační materiál sociální demokracie, protože je vidět, že kolega Bém trpí kleptomanií. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Dále vystoupí pan poslanec Cyril Zapletal.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Abyste nepřišli o to, co jsem tam měl ještě na dalších stránkách, tak já to dočtu. Paní předsedající mi umožnila delší vystoupení, takže já to zkrátím.

Zavedení důchodového spoření tedy důrazně odmítáme z mnoha věcných důvodů – ekonomických i sociálních, především proto, že bez ohledu na současnou hospodářskou a finanční krizi, její hloubku a dobu jejího trvání povede velmi rychle, jak ukazují zcela aktuální údaje o vývoji průběžného systému po jeho částečné privatizaci na Slovensku a v dalších zemích střední a východní Evropy, k vytvoření zásadní nerovnováhy mezi příjmy a výdaji průběžně financovaného důchodového pojištění a vyvolá jinak neopodstatněnou potřebu dalších restrikcí a zhoršování budoucích i současných nároků z průběžného důchodového pojištění. Řešení je známé: přijde nižší valorizace vyplácených důchodů, další, popřípadě

rychlejší zvyšování důchodového věku, rušení náhradních dob, zhoršování dávkové formule atd. Tím by došlo nejen k oslabení solidarity, která je podstatou základního důchodového systému, ale mělo by to negativní dopady i na důchodové nároky osob, které by vlivem masivní reklamní kampaně ze strany penzijních společností možnosti opt-outu využily a z průběžného systému vystoupily, aniž by měli reálnou možnost získat v privatizovaném pilíři důchodového systému alespoň přibližně srovnatelný důchodový nárok. V zájmu zabezpečení těchto osob ve stáří by pak musely být v mnohem větší míře čerpány rozpočtové prostředky státu z jiného sociálního systému.

Důsledkem vládou navrhované důchodové reformy a se zřetelem k dalším vládním reformám tak bude s vysokou pravděpodobností již v relativně blízkém období růst chudoby rozsáhlých skupin starých občanů, zejména občanů, kteří po celý život ze své práce za mzdu odváděli pojistné na financování důchodů a neměli sami reálnou možnost se pro stáří zabezpečit jinou formou. To povede k poklesu koupěschopné poptávky několika milionů důchodců, což se nepříznivě projeví poklesem spotřeby zejména v oblasti služeb, malého a středního podnikání a následně i poklesem daňových výnosů ČR. Na jedné straně tu bude narůstající sociální poptávka po službách pro staré, které nebude minimalistický stát poskytovat, na druhé straně zde budou stále větší počty chudých důchodců, kteří je budou naléhavě potřebovat, ale nebudou mít finanční prostředky na to, aby si je mohli na trhu, který vše vyřeší, nakoupit.

Zdůrazňuji, že mnoho z těchto občanů, kteří se dnes nacházejí ve věku blízkém důchodovému, je vystaveno ve vysoké míře riziku dlouhodobé nezaměstnanosti, které jejich šance na další pracovní uplatnění a na důstojný život ve stáří při realizaci navrhovaného, nijak neohraničeného postupného zvyšování důchodového věku podstatně snižuje. Dlouhodobá nezaměstnanost ve věku blízkém důchodovému ve spojení se stále přísnějším trestáním za vynucený předčasný odchod do důchodu, které uplatňuje současná koaliční vláda, znehodnocuje nespravedlivě celoživotní důchodové nároky lidí na konci mnohaleté pracovní kariéry, často vyplněné náročnou a rizikovou prací, která sama o sobě přináší pro život ve stáří řadu omezení a potřeb na zvýšené čerpání sociálních a zdravotních služeb. Rovnostářský a individualistický koncept důchodové reformy současné vlády se právě k těmto skupinám zaměstnanců staví zády. Zdůrazňuji, že navrhované zákony nelze posuzovat odděleně od předcházejících i budoucích již avizovaných kroků vlády. Vládní důchodová reforma se ve svém celku citelně negativně dotýká prakticky všech občanů, nejvíce zaměstnanců, ale i osob samostatně výdělečně činných, zejména v ekonomicky závislém postavení, do něhož byli vytlačeni uplatňováním daňového a

sociálního dumpingu, který je součástí vládních reforem občanů s nepříznivým zdravotním stavem atd.

Výjimkou jsou jen příjmově nejsilnější skupiny, kterým vláda zajišťuje v rámci všech svých reforem – veřejných financí, důchodové, sociální a zdravotní i daňové – jako jediným, přitom však sociálně nejméně potřebným podstatné zvýšení příjmů, z nichž mohou financovat například tvorbu vysokých doplňkových důchodových příjmů, samozřejmě prostřednictvím zastopování výše pojistného odváděného mj. i pro účely financování důchodového pojištění, snížení daní z příjmů apod.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní vystoupí pan poslanec Jiří Krátký. Pro vaši informaci, zbývají ještě tři přihlášky do rozpravy v tuto chvíli. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Krátký: Dobrý večer přeji všem. Dovolte, abych i já vyjádřil svůj názor na projednávané materiály. (V sále je velký hluk.) Já bych poprosil prostřednictvím paní předsedající své vlastní i konkurenční kolegy, že by věnovali chvilku pozornosti, včetně pana...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já se k vaší prosbě přidávám a prosím jak své, tak i opoziční kolegy, aby šli diskutovat do předsálí. Pánové! Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Ne, ne, já pana ministra Drábka tady potřebuji! Toho mi nevyhánějte! (Pobavení.) To ne, to by se mi nelíbilo! (Ministr Drábek: Děkuji.) Prosím, rádo se stalo.

Samozřejmě bych začal zákonem o zaměstnanosti, což je bod 91, sněmovní tisk 373. Začal bych tím, že bych v průběhu – a tak jak pan ministr několikrát už teď zdůraznil, že na spoustu věcí reagoval, samozřejmě ty otázky zopakují, odpovědi rovněž.

Já bych, pane ministře, se vyjádřil jako člověk, který vlastně těch posledních 20 let zažíval, asi tak, jak už jste si všiml, v té oblasti, kde problémy začaly rychle, začaly intenzivně se všemi důsledky v ekonomicko-sociální oblasti. Ve Vidnavě jsme měli 30 % lidí bez práce už v 91. roce. Následovalo všechno, co bude – opakovali bychom se. A dostali jsme se tam, kde jsme dneska. Oblast se vylidnila v podstatě, ale to, co je zajímavější – Praha ztratila tu schopnost, kterou měla poslední léta, kde vlastně ze všech venkovských, periferních a jiných oblastí byla schopna pracovníky nasát, přijmout. Platilo to ještě před pěti lety, když jsem přišel do této Sněmovny a sledoval jsem, jak je možno získat práci tady v Praze. Nemyslím jenom kvalifikované

dělnické profese, ale myslím hlavně tu inteligenci, kterou jsme ztratili prakticky úplně.

Opravdu tenkrát ten problém nebyl. Nevím, jaké máte poznatky dneska, ale co z mých poznatků je, že dneska vlastně Praha nepřijímá, nepřijímá vzdělané lidi, samozřejmě jsou výjimky, to si nedělejme žádné iluze o tom, jsou výjimky, které potvrzují pravidlo, ale ty řadové ekonomy, úředníky, projektové manažery, s nimi už má dneska problém. Jestli si mohl někdo vybrat před pár lety z pěti míst, tak dneska, pokud se vůbec někdo bere, tak už je to jenom po známosti a samozřejmě ve většině, protože se čekají další úsporná opatření, se spíš obsazují vnitřními změnami. Je to v pořádku zřejmě, tak to má být. Jsem rád, že to postihne i naši matičku Prahu. Ne že bych byl škodolibý, ale je potřeba, abychom si všichni to břímě, co jsme si naložili, odpracovali nebo pocítili.

Samozřejmě mám tady připraven materiál, který se týká tohoto bodu se vším vsudý od vyjádření Senátu až po různá vyjádření, ale já bych chtěl využít vyjádření intelektuála. Intelektuála a ne člověka z praxe, jako jsem já, který to může na stovce případů dokumentovat. To by asi tady bylo nošení vody do studny. Chtěl bych se opřít o uznávaného politika nebo politického analytika, ředitele Newyorské univerzity v Praze pana Jiřího Pehe. Jestli dovolíte, tak já bych si to dovolil přečíst v krátkosti, a zřejmě nevyčerpám celých svých 10 minut a určitě bych ocenil, kdyby třeba pan ministr Drábek, popř. pan ministr Kalousek, zareagovali.

Ředitel pražské pobočky největší americké soukromé vysoké školy Jiří Pehe je typický intelektuál. Nic netvrdí s kategorickým důrazem, spíš klade otázky, provokuje názory, které se dnes nenosí na Hradě ani ve Strakovce, kde sídlí vláda. Svým studentům určitě netvrdí, že má recepty na léčbu nemocné společnosti. Po pravdě, sám pochybuje, že ho vůbec někdo zná. Nicméně věří, že hledat je třeba.

Otázka: V Bruselu se scházejí státníci, aby zachránili euro, Wall Street je obležená pokojnými demonstranty, Řím se valilo dvě stě tisíc nespokojených lidí. Co se děje se světem?

Odpověď: Dochází ke stále většímu rozevírání nůžek mezi globalizovanou ekonomikou a politikou, která existuje převážně v národních rámcích a pružně se rozvíjející ekonomice nestačí.

Otázka: Žijeme v nějaké iluzorní loutkohře, kdy si myslíme, že naši zemi spravuje demokraticky zvolená vláda a pravidla určuje parlament, zatímco ve skutečnosti je stanovují nadnárodní korporace, obří bankovní domy?

Neřekl bych, že pravidla určují, ale v té rovnici mají rozhodně nad politikou převahu. V systému, který bychom mohli nazvat pozdním kapitalismem, jsme v 70. a 80. letech žili v tzv. šťastném období, kdy země byly schopny své národní kapitalismy ukočírovat. Existovaly silné sociální státy, regulační rámce atd. To se po roce 1989 zhroutilo, také na základě was-

hingtonského konsenzu, tedy oficiálního ohlášení vítězství neoliberální doktríny. Od té doby národní politické reprezentace sice ve svých zemích něco dělají, ale v podstatě jsou v závěsu ekonomických globálních pohybů.

Otázka: V čem se to projevuje?

Pokud dojde k otřesu na finančních trzích kdekoli ve světě, postihne nás to, ať chceme, nebo ne. Vidíme to v současnosti, kdy nám ministr financí oznámil, že ekonomika neporoste tak, jak předpokládal, což do značné míry souvisí s pohyby za našimi hranicemi. České bušení v prsa, že máme svoji měnu a kontrolujeme situaci, je tudíž poněkud zpozdilé. Další věc: V prostředí, které se jako tržní začalo formovat nedávno, hospodářství funguje zcela v závislosti na nadnárodních korporacích. Třeba u nás je většina ekonomiky určována montovnami, které patří těmto globálním kolosům, ať už to jsou automobilky, výrobci elektroniky.

Otázka: Jenže když jsou velké banky před zhroutením kvůli nákupu řeckých dluhopisů, spekulacím, investicím do rizikových produktů, jdou s prosíkem za politiky, aby je zachránili. Kde je logika?

Vidím to ještě chmurněji. Velké bankovní domy mají národní reprezentace v hrsti. Mají obrovský vyděračský potenciál, když říkají: Pokud nám nepomůžete, zavřeme plno poboček, tisíce lidí přijdou o práci, a zhroutí-li se mateřská banka, národní finanční systém bude v troskách. Navíc v západních zemích jsou do značné míry zprivatizovány důchodové systémy. V době finanční krize v roce 2008 bylo jasné, že nesmějí padnout velké penzijní fondy, protože ač jsou v soukromých rukách a nadělaly velkou paseku, stát si nemohl dovolit nechat je padnout. O penze totiž by přišly miliony lidí a došlo by k velkým sociálním otřesům. Provázanost soukromého a veřejného prostoru je tak obrovská, že státy při záchraně toho privátního vlastně nemají na vybranou.

Otázka: Proč tedy vadila pomoc Řecku, ale sanace bank ne?

To je typický příklad, jak funguje neoliberální myšlení. Když se mluvilo o záchraně řeckého státu, vyrojilo se plno zasvěcených článků, že to je cesta do pekel. V okamžiku, kdy EU říká, že nalije 100 miliard eur do bank, které neuváženě investovaly, tak je to podle neoliberalů v pořádku. Tato logika je tedy poněkud perverzní, protože banky se chovaly neodpovědně, zrovna tak jako politické elity.

Otázka: Copak politické elity, které... (Smích v pravé části sálu.)

Vážení pánové, já vím, že tady z toho máte kabaret někteří, možná že jste se na to připravili někde dole v té nalévací, jak říkal tady pan ministr, ale chlapi, já su trochu starý chlap na takové legrácky! Víte, jsem z kraje, kde už by vás dávno pomlátili! Tak dejte pokoj a nechte mě to dočíst aspoň, když už na to neumíte reagovat a neumíte to poslouchat!

Copak politické elity, ale o postavení lidí i nastavení zákonů dnes roz-

hodují jacísi chlapíci ze soukromých ratingových agentur, kteří dávají palec nahoru či dolů. Přidávají áčka, v poslední době spíš ubírají, a státníci se z toho hrouť –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas vypršel. Je mi líto.

Poslanec Jiří Krátký: Já ještě myslím mám za chvíli 10 minut, já to tedy dojeďu potom. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji.

Poslanec Jiří Krátký: Přeji příjemnou zábavu kolegům!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek. Já vás chci ještě informovat, že oproti minulé informaci se nyní rozšířil počet přihlášených na počet sedm. Má slovo pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Krátký vyzval mě i pana ministra Drábka, abychom na jeho řeči zareagovali. Nebývá naším zvykem uhýbat přímým výzvám. Tedy naše reakce je zhruba následující. O vašich názorech, pane poslanče, zatím nedozvěděli jsme se nic, nicméně je nezbytné konstatovat a je poctivé konstatovat, že názory pana doktora Pehe jste přečetl sice klopýtavě, ale v zásadě docela přesně, takže téměř gramotně a my vám k tomu blahopřejeme! (Pobavení i rozpaky v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S řádnou přihláškou vystoupí pan poslanec Stanislav Křeček... Faktická poznámka ještě – pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pane ministře, já si vás vážím. Už se známe hodně dlouho, ale prosím vás, neurážíte pomalu nejstaršího poslance tady, on už toho má fakt jako po stařečkové, jak se říká u nás na Moravě. (Ministr Kalousek: Nikoho neurážím.) Ale ano! Já jsem to tak bral a myslím, že to tak bral i můj kolega Krátký. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní pan poslanec Stanislav Křeček s řádnou přihláškou.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych se ještě jednou rád vrátil, neměl jsem přednostní právo k diskusi, takže bych se chtěl ještě vrátit ke způsobu, jakým projednáváme tyto zákonné předlohy. Já jsem tady včera citoval amerického soudce Beama. Dneska budu citovat amerického prezidenta Woodrowa Wilsona, který říkal: Lituji ty, kteří se mnou nesouhlasí. A když se ho ptali proč, tak řekl: Protože vím, že nemají pravdu. Přesně tato pozice se táhne počínáním vládní koalice, která nás dostala do této situace.

Přece, dámy a pánové, snad už v téhle zemi je zcela obecně přijímán názor, že smysl právního předpisu je stejný jako jeho písemná forma. A že porušení písemné formy je stejně činí nezákonné jako smyslu zákona. Samozřejmě zákonodárce připustil, aby se jednotlivé body slučovaly. No co tím měl na mysli zákonodárce? Chtěl říci, že můžeme sloučit celý program schůze do jednoho? To jistě neměl a všichni to uznávají, že to tak není. Jestliže tedy neměl tento úmysl, tak jaký byl jeho úmysl? Jeho úmysl byl ten, aby se slučovaly věcně související body, aby ta diskuse taky byla věcná. Pokud se tak nestane, pokud někdo bude postupovat jinak, tak neporušuje literu zákona, ale bezpochyby porušuje smysl toho zákona. A Ústavní soud několikrát zdůraznil, že porušování smyslu právního předpisu je stejné jako porušování litery.

Já jsem tady včera citoval, co to je nejbližší. Že tedy jestliže má být něco uděláno nejbližší sobotu, tak to není tato sobota, ale musí to být ta příští sobota. Takže má-li být něco rozhodnuto na nejbližší schůzi, je zřejmé, že to nemůže být tato schůze. Je to myslím z jazykového rozboru naprosto stejné. Čili já se domnívám, že tady postupujeme v hrubém rozporu s jednacím řádem, a bezpochyby to nějaký ohlas bude muset mít.

Chtěl bych ještě zdůraznit, že zákon nezná žádné mimořádné situace. Tady bylo zdůrazňováno, že sice to asi tak není s tím sloučením všech bodů dohromady, ale bráníme se tím mimořádné situaci. Prosím vás, nic takového v jednacím řádu není. Tady pan kolega Benda citoval jednacím řád, že to lze sloučit. Ale přece v jednacím řádu není nic takového, že je nějaká mimořádná situace, kdy lze jednacím řád porušit. Tak to prostě takhle možné není.

Abych se vrátil k tomu, co je předmětem našeho jednání. Chtěl bych se vyjádřit k úsporným opatřením Ministerstva práce a sociálních věcí. Za dlouhou dobu, kdy to probíráme, patrně neřeknu nic nového, ale patrně ani legislativní odbory dneska nebudou příliš velké vážnosti u vedení obou komor. A já se tady odvolávám na stanovisko legislativního odboru Senátu k těmto tiskům. Takže legislativní odbor Senátu zmiňuje ve svém stanovisku rozpory s ústavou. S Listinou základních práv a svobod. S rozhodnutím Ústavního soudu. Terminologickou zmatečnost. Celkovou nesrozumitelnost. V jednom zákonu dokonce navzájem se vylučující formulace, křížící se a

navzájem si formulace odporující v jednotlivých projednávaných zákonech. Už takovéto změny by měly varovat. Ale Senát tedy varovaly. Ten to (nesrozumitelné.)

Celková filozofie tohoto zákona, jejímž cílem je snaha ušetřit státní finance, je povýšena nad zájem o uchování sociálního smíru. To se nám do budoucna nemusí vyplatit. Nad zájem zajistit občanům v této zemi kvalitní život. Uznáváme, že to je obojí důležité, ale nelze řešit jedno na úkor druhého. V různých dokumentech se uvádí, že i ze zkušeností lidí z pracovního prostředí je zřejmé, že v rámci pracovní schopných jsou zhruba 2 až 3 % lidí pouze, kteří pracovat z nejrůznějších důvodů prostě nechťejí. A tak je tomu všude v Evropě a ani u nás tomu nebude jinak. My se ale k těm nezaměstnaným chováme tak, jako kdyby se práci vyhýbali. Nebo chtěli se vyhýbat. My ty nezaměstnané, kteří pracovat chtějí, hodláme trestat za to, že práci obvykle neseženou. A tak budou žít z existenčního či životního minima, zametat zadarmo chodníky, hlásit se na poštách, stát fronty na pracáku, vyplňovat nejrůznější dotazníky a zbavovat se i majetku, který pro ně má možná jinou než jenom finanční hodnotu. Stejně vrchnostensky se v navrhovaných zákonech jedná se zaměstnanci, s lidmi se zdravotním postižením, se sociálně slabými a dalšími lidmi závislými na různých formách ochrany či solidarity.

Rozhodně nepatřím k lidem, kteří si myslí, že čím hůře tím lépe, ale mám takový pocit, že k nim patří autoři projednávaných zákonů. Těch, které dnes projednáváme. Za viníky těchto problémů označují ty chudší, protože si prý užili nad poměry, a zastírají, že hlavním problémem naší společnosti je korupce, klientelismus, politiku zasahující organizovaný zločin a celkové rozšiřování rozdílu mezi bohatými a chudými. Otevírající se nůžky jsou jednou ze smrtelných záležitostí naší současnosti.

Stejně tak je tomu s podporou v nezaměstnanosti. Podpora v nezaměstnanosti není žádná dávka chudinské nebo jiné péče, ale prostě každý, kdo pracuje, tak si tuto dávku platí v rámci sociálního pojištění. Odepření mu této dávky je v hrubém rozporu s jejím smyslem. Na základě mezinárodních úmluv a všech předpisů, které se této oblasti týkají, tak má být zajištěna. Není možné zahrnovat nebo v podstatě nutit zaměstnance, kteří ne z vlastní vůle... odstoupné náleží (nesrozumitelné) změnách. Čili člověk přijde o zaměstnání, má problém, musí se starat o rodinu, má platit nájem, všechno ostatní, hypotéky. Vlastně je postaven do role, že z odstoupného, které má být za to, že je znevýhodněn, protože museli odejít z organizačních důvodů, tak vlastně sponzoruje stát. To je další taková z dávek, o kterých jsme tady již mnohokrát hovořili. A to ještě k doplnění o tom, o čem se tady jistě bude ještě hovořit v některé z dalších věcí. Musí nastoupit dobrovolnickou službu. To je, myslím, hrubý zásah do jeho postavení a myslím, že do budoucna se nám takovéto právní úpravy, pokud

budou realizovány, rozhodně na celkové náladě ve společnosti nevyplatí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Křečkovi. S přednostním právem vystoupí ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jenom skutečně technickou poznámku. Tisk 315 je věcně totožný se zákonem, který je v účinnosti od 1. ledna 2011, a pokud tady byly takové argumenty, jako že ten tisk je nejednoznačný a nesrozumitelný, tak si myslím, že aplikační praxe vzhledem k tomu, že ten zákon je deset měsíců v účinnosti, ukázala, že tyto argumenty byly liché.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím pana poslance Jiřího Krátkého, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem si uvědomil, že (nesrozumitelné) jsem se chtěl obrátit k panu ministrovi Drábkovi vašim prostřednictvím. Večer tady byla velká debata o třetím, druhém, prvním pilíři. Padl tady i švédský model, jestli ano, nebo ne.

Já po 90. roku, když jsem dostal šanci vycestovat, tak jsem začal Rakouskem, Švýcarskem, Německem a skončil jsem ve Švédsku, ne ještě tenkrát jako politik, ale jako člověk začínající podnikání, a seznamoval jsem se, jak s tou – ale který měl nějaké zkušenosti v té oblasti řekněme veřejné správy z minula. A řeknu vám, že já, a protože tam samozřejmě žije spousta našich lidí a prakticky v každé obci najdete Slováka nebo Čecha nebo Češku provdané nebo oženěné, mající tam firmy a docela úředníky, já nevím co všechno. Když přijedete na velvyslanectví jako delegace, tak vás tam stejně požádají ty naše krajany, aby přišli, a ty debaty tam samozřejmě probíhaly. Ale většinou to byly moje soukromé cesty. A klidně vám řeknu, že bych vůbec neměl žádné problémy svěřit své peníze do tamních soukromých penzijních fondů. Prostě ta mnohasetletá historie švédského vývoje dává určité záruky. Když si to promítneme do našich 20 let, samozřejmě, když se mě někdo z rodiny, a mám velkou rodinu, žijeme několik generací pohromadě, když se mě někdo zeptá, tak mu řeknu: Uvědom si, že to riziko nechat to státu je určitým způsobem.

Vidíš to, že mohou zkrachovat prakticky i státy. Ale v našich podmínkách, v naší podnikatelské morálce, v těch 20 letech je to prostě čirá hloupost. Takže pokud ji chceš udělat, tak to takhle udělej. Takže to je moje vyjádření ke švédským penzijním fondům.

Samozřejmě se mnou nemusíte souhlasit. Já, jak jsem už tady několikrát

řekl, to zhasnutí v 90. letech jsem zaplatil 50 milionů korun, ze kterých jsem zaplatil DPH i daň z příjmu. Ty jsem v životě neviděl. Tak se mi prostě nedivte, že nejsem členem fanklubu našeho hradního pána nebo popřípadě velkých nadnárodních korporací.

Ale vrátil bych se k tomu materiálu, který bych tedy rád dočetl. Omlouvám se, nepřicházím z akademické obce sem. Mě učili, že za chlapem má být postavený dům, zasazený strom a vychovaný dítě. A samozřejmě, pokud čtu tady tu akademickou češtinu, tak samozřejmě s tím mám, a netajím se s tím, trošičku problém. Pokud by to byl jiný text, samozřejmě by mně to vyhovovalo víc.

Kapitalismus s lidskou tváří je minulostí.

Hnutí Okupujme Wall Street ukazuje, že mnoha lidem už došla trpělivost s všemocnými bankéři, makléři a finančními kouzelníky. Je to zárodek širšího sociálního hnutí občanské neposlušnosti?

V západních společnostech se něco radikálně mění. To současné hnutí dost připomíná vlnu druhé poloviny 60. let, která vyvrcholila velkými nepokoji v roce 1968. Tehdy to nevedlo k žádným velkým reformám a spíš se potvrdilo heslo Co kapitalismus nezabije, to ho posílí. Tehdejší systémy se daly humanizovat, přeměnit do podoby kapitalismu s lidskou tváří. K tomu došlo v podobě rozvoje sociálních států, například ve Skandinávii.

Zatímco dnes?

Situace je mnohem vážnější. Vyhovět požadavkům lidí na rovnoměrnější rozdělení bohatství a návrat správy věcí veřejných lidem je vzhledem ke globalizaci kapitálu těžké, neřkuli nemožné. Proto se obávám značné radikalizace. Současní demonstranti jsou zatím velmi umírnění, chovají se slušně, stanují, přednášejí své stížnosti. Nechápu, proč má v západním světě jedno procento populace držet 40 procent veškerého bohatství. A na druhé straně té škály jsou lidé, kteří nemohou sehnat práci, platit hypotéky, vypadávají ze společenského kontraktu, který udržoval společnost v klidu. Nelíbí se jim, že demokracie nefunguje jako vláda lidu, protože ačkoli občané ve volbách vyjádří nějakou vůli, společnost ji nerespektuje, rozvíjí se na základě diktátu peněz nekontrolovaných korporací.

Mají jejich požadavky šanci na odezvu?

Do značné míry ne. Právě proto, že globální kapitál není polapitelný v rámci národních států. I kdyby země jako Francie, Amerika a Německo našly k nějakým zásadním krokům vůli, třeba by víc zdánily bohaté, kapitál se prostě přelije jinde.

Nepředpovídáte – jako mnozí filozofové a ekonomové – návrat k Marxovu učení? Nevyjdou ti podvedení lidé znovu do ulic, protože nebudou mít kromě svých okovů co ztratit?

Nemusí to být tak, že by se lidé oháněli Marxem, většina z nich ho asi nečetla, ba ani o něm neslyšela. Skutečností ale je, že části Marxova in-

telektuálního dědictví začínají velmi silně ožívat. Předpověděl základní vývojové trendy, globalizaci kapitalismu a jeho kanibalizační tendence. Když nemá kam expandovat, začne požírat sám sebe. To teď vidíme v přímém přenosu. Otázka je, jestli politická elita najde sílu s tím něco udělat.

Měli by se evropští lídři pokusit o intenzivnější propojení ekonomik, da- ní i politické správy?

Myslím, že není jiné cesty než globalizace politiky, která by reagovala na to, co se děje v ekonomice. Opatření technického rázu jsou naprosto nedostačující. Každému, kdo o tom přemýšlí hlouběji, musí být jasné, že je nutné Evropu federalizovat, vytvořit politické nástroje, které jsou schopny zvládnout ekonomické procesy, tedy společné ministerstvo financí, ekonomickou, nebo dokonce evropskou vládu. Není možné mít měnovou unii a nemít jednotnou fiskální politiku. Od začátku to věděli všichni, bohužel měnová unie se zavedla s tím, že další kroky budou následovat, ale ukazuje se, že to není tak lehké.

Národní hrdost je fajn, ale musí být přirozená.

Tuto část už bych si odpustil. Otázky Kam řadíte českého prezidenta? Klausovy názory atd. – to už bych opustil.

Takže já jsem chtěl jenom tím říci, pane ministře, že se opravdu obávám, jako fyzicky, jako člověk, dalšího výstřelu z Aurory. Prostě koledujeme si z mého pohledu tím, že zaháníme velkou skupinu lidí do kouta, do beznaděje. A to už nejsou jenom ty dělnické profese, to už jsou opravdu ti intelektuálové, kteří dneska ztrácejí šanci se na trhu uplatnit.

Váš názor, že manuální práce je také práce – já ho uznávám. Já s tím problémy osobně nemám. Ale opravdu si neumím představit učitelku po třiceti letech, jak jde zametat ulice před školu. Věřte, že to je něco, co bych opravdu žádnému kantorovi nepřál. A doufám, že to nepostihne mnoho našich lidí.

Samozřejmě ty dělníky, vzpomněl jsem ten náš kraj. Přišli jsme o veškerý zpracovatelský průmysl, těžební, velkou část strojírenství a tak dále. Ty lidi jsme překvalifikovali a řekli jsme: Běž do služeb, udělej si rekvalifikaci, buď pedikérem, holičem. Prosím vás, dneska, když jsme ztratili doslova tisíce pracovních míst placených z veřejných peněz, tak samozřejmě ani tito holiči už nemají co dělat. Protože ta matka živitelka nebo ta rodina s 10 tisíci prostě koupí tu psí mašinku a ostříhá ta děcka. Prostě tomu holiči tu stovku nezanese, protože ji prostě už nemá! A to je to, co ty různé kluby, toskánské a jiné, neumí pochopit. Pokud po té palici asi pořádně nedostanou!

Takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane

poslanče. S přednostním právem vystoupí ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Protože jsem byl výslovně vyzván, tak se samozřejmě k tomu vyjádřím.

Co se týká obecných tezí, tak já si to pro sebe předkládám do dvou jednoduchých vět: Nikdo nevymyslel lepší způsob vládnutí než demokracii. A možná ani ta druhá věta není potřeba. To je v podstatě jediná věta, která charakterizuje to, co tam bylo řečeno.

Co se týká té druhé části nebo závěru, no samozřejmě že je problém v tom, když krize způsobuje to, že klesá poptávka, klesá spotřeba. My jsme teď například měli aktuální data ze statistického úřadu z prvního pololetí letošního roku. Ano, samozřejmě, to je problém, který je potřeba brát na zřetel. Naštěstí na rozdíl třeba od té Ameriky, naštěstí naše ekonomika je natolik otevřená, že nám výrazně pomáhá to, že táhne českou ekonomiku export. Nakolik to bude v následujícím období, a teď tím myslím v horizontu měsíců, nakolik to bude kladný impuls, to samozřejmě uvidíme, protože záleží na našich zahraničních obchodních partnerech. Ale tím chci jenom říci, že naše domácí poptávka pro českou ekonomiku – znovu opakuji – naštěstí, na rozdíl například od Spojených států amerických, není úplně určující. Že to ale dělá velké problémy v mikroekonomice, to je naprosto jasné. Ale já v tuto chvíli nevidím jako správnou cestu utrácet další a další peníze na umělé oživování ekonomiky. A to je ideový spor. Já to uznávám. To je ideový spor. A když se podíváte například na dnešní nebo včerejší velký rozhovor s Vladimírem Dlouhým, tak tam jsou přesně ty argumenty, které naprosto jasně vysvětlují, proč není vhodné uměle zadlužovat ekonomiku jenom proto, abychom uměle nastartovali růst spotřeby. Zdůrazňuji – růst spotřeby. Něco jiného je růst ekonomiky. Ale růst spotřeby.

Já vím, že jsem zašel někam jinam, než co se týká těch konkrétních tisků, které v tuto chvíli projednáváme, ale protože jsem byl přímo vyzván, tak si nedovolím na tu výzvu nereagovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Jsou zde dvě faktické poznámky – v pořadí paní poslanci Pavel Bém a Jiří Krátký. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bém: Krásný večer vážená paní předsedající, dámy a pánové. Paní předsedající dovoluji, abych vaším prostřednictvím poděkoval panu poslanci Krátkému. On mi totiž otevřel oči před chvilíčkou. Já jsem do této chvíle, je více než půl jedenácté, sobota večer, my tady

trávíme čas v Poslanecké sněmovně poměrně velmi povrchní, nesmyslnou, často absurdní, až se mi zdráhá říci nebo použít termín diskusí nebo debatou na téma vládní reformní návrhy zákonů, které mohou posunout českou ekonomiku do konkurenceschopnější podoby v dnešním poměrně komplikovaném globálním a krizí prodchnutém světě. A pan poslanec Krátký mi otevřel oči. On totiž před chvílí řekl větu – neztebe se na mě, ale já neumím číst ty projevy, které mi někdo připravil. Já neumím číst ty intelektuální věty, já prostě a jednoduše mám jazyk, kterým jsme se naučil mluvit, a zjednodušeně řečeno, když jím mluvím, tak mně lidé rozumějí. Ale já to, co tady mám napsáno, to vlastně ani pořádně nemohu přečíst. A já jsem pochopil v kombinaci dvou projevů pana poslance Krátkého, kde v prvním pan poslanec zmínil, abychom všichni pocítili to břímě. A my tady prostě pátý den pocítujeme úplně nekonečné břímě, které poměrně velmi přesně a trefně nazval pan poslanec Marek Benda terorem. Já jsem si myslel, že ten teror je obrácen proti představitelům a poslancům vládní koalice. Že jeho smyslem je nějakým způsobem nás dehonestovat, nějakým způsobem nás ničit, nějakým způsobem nás trápit, nějakým způsobem dehonestovat, to co dneska reprezentuje vládní koalice –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, čas.

Poslanec Pavel Bém: Paní předsedající, dovoluji už jenom poslední větu. Ale já jsem dneska pochopil, že i pan poslanec Krátký je obětí tohoto teroru, protože on od svého stranického sekretariátu dostal připravený projev (předsedající upozorňuje na čas), který mu prostě a jednoduše nesedí a který téměř nemůže přečíst.

Čili já za to děkuji, pane poslanče. Ano, je nás tady víc, kteří jsou součástí a obětí tohoto teroru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak, prosím, aby byl dodržován časový limit určený pro faktické poznámky. Nyní pan poslanec Jiří Krátký, poté pan poslanec David Rath. Prosím, pane poslanče Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Pane kolego Béme, prostřednictvím paní předsedající –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid v sále.

Poslanec Jiří Krátký: Vy jste učeň svého premiéra. Já když jsem tady před časem řekl ta dvě pověstná nebo slavná slova, tak jsem se dozvěděl, že jsem nefachčenko a já nevím co všechno, který neví, že se dělá v noci,

a já – prostě já to nebudu komentovat dál. Prostě noviny se toho chytly, stálo mě to pět tisíc korun, které jsem rád zaplatil panu Kalouskovi.

Prosím vás pěkně, vy jste úplně na této stejné úrovni předvedl (zesiluje hlas), co předvedl demagog pan premiér. Já jsem mu dal jako premiérovi pětku! Jako demagog dostal ode mě jedničku! Využil příležitosti na sto procent kterou jsem mu nabídl. A vy jste využil taky!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, oslovujte, prosím, každého z kolegů mým prostřednictvím.

Poslanec Jiří Krátký: Ano, vaším prostřednictvím panu Bémovi chci říct, že tento materiál a mnoho dalších jsem si připravil o té filozofii, jak dál. Protože já nemám problémy s kapitalismem, já mám problém s gaunermem. Kapitalismus mně nevádí. Já jsem člověk, který ho bytostně podporuje, vycházím z rodiny, která byla v tomto, ale nemůžu se smířit s tím, s tou nejzákladnější filozofií. Chci-li se mít dobře, musím se postarat, abyste se měl dobře vy. Jestli chci na vás vydělat, tak musíte mít nějaké peníze a nemůžete být na dně. To je to, co vám prostě nedošlo pořádku! Neříkám, jestli toskánskej nebo jinej klub. Prostě, pokud nedostanete po těch hlavách, abyste spadli na tu zem, tak prostě budete žvanit takové nesmysly jako premiér a to, co jste předvedl teďka vy!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická poznámka pana poslance Krátkého. Další faktickou má pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, tady probíhá, koukám, velmi zajímavá debata a vidím jako velký hřích, že lavice koaličních poslanců zejí prázdnotou. Takže neslyší ty perly, které tady říká pan poslanec Bém, ani ty dvojité perly, které mu odpovídá náš pan poslanec Krátký. A to myslím, že je hrubá chyba. Protože je vidět, že koaliční poslanci, přestože chtěli jednání v sobotu, v neděli, v noci, tak opět někde absentují, opět někde polehávají místo toho, aby sledovali rozpravu. Děkuji, že sem konečně doběhl i pan předseda klubu TOP 09 ze Suchej Lozi, takže – ne, z předsálí, ne ze Suchej Lozi, to je přece jenom trošku daleko. Takže to by nestihl.

Dámy a pánové, myslím si, že bychom mohli v té zajímavé debatě pokračovat právě na Štědrý den, to by bylo hezké, kdybychom to tady spolu mohli oslavit. Já se přiznám, že mně by to docela pomohlo, kdybychom se tady sešli. Člověk by se vyvázel ze spousty povinností, které jinak doma má, takže doufám, že mě podpoříte, tento návrh, a že je takových víc než já, že se bude chtít vyvázet ze svých povinností a že přerušíme jednání této

schůze do, resp. bodu této schůze, který projednáváme, do 24. do 9 hodin ráno. Děkuji za pozornost.

Pan premiér se ptal, kterého čtyřladvacátého. Tak pane premiére, prosince, tohoto roku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O procedurálním návrhu je nutné hlasovat neprodleně. Pokud není námitek, ještě nechám vystoupit pány předsedy klubů. Vidím, že počkají po hlasování, prosím, počkají. Prosím, abyste se zaregistrovali hlasovacími kartami, já jsem vás odhlásila. Prosím, abyste se usadili do svých lavic, soustředili se na úkol, který nás čeká. Není tak komplikovaný. Půjde pouze o hlasování o návrhu pana poslance Ratha. Už jsme byli odhlášeni, pane poslanče Rathe, už se stalo před několika málo sekundami.

Budeme hlasovat o přerušení této schůze do 24. prosince, předpokládám letošního roku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Prosím o klid. Kdo je proti?

V hlasování číslo 301 z přihlášených 96 poslanců pro 17 (veselost v sále), proti 14. (Potlesk, pokřiky, bouchání do lavic na pravé straně sálu.) Návrh nebyl přijat.

S přednostním právem je přihlášen pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, budu jen velmi krátký. Ve svém závěrečném projevu ke stavebnímu spojení jsem si dovolil konstatovat, že procedurálně je zaznamenané, že pan poslanec David Rath potřeboval několik desítek pokusů na to, aby pochopil, že chodí-li do práce jen 15 jeho kolegů, je aritmeticky vyloučeno, i teoreticky, aby dosáhl úspěchu při podobném hlasování. Pane poslanče, dovolím si vám říct, že i 16 je málo. (Smích, potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Je zde několik faktických poznámek. Tak jak jsem je registrovala, bylo pořadí Stanjura, Bárta, Rath. Omlouvám se, že bez titulů a náležitostí. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vzkázat panu poslanci Rathovi prostřednictvím paní předsedající, on to asi neví, on tady tak často nechodí, že slyšíme, i když nejsme v tomto sále, takže se nemusí obávat, že neslyšíme perly, které tady říkají jeho kolegové, jak řekl. A protože on se vždycky snaží o vtipné projevy, tak jsme je roztřídili ty vtipné projevy do dvou kategorií: vtipná poznámka pana poslance Ratha – směje se jenom

Dolejš (hlasitý smích). A druhá kategorie – vtipná poznámka pana Ratha – ani Dolejš se nesměje. (Dlouhotrvající smích, potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Bárta netrvá na své faktické, čili slovo dostává pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, těší mě, skutečně mě těší, že skoro ve dvanáct hodin v sobotu jsem vás takhle pobavil. (Smích, pokřiky.) Skutečně nevím, pane poslanče Bárto, že bychom si tykali, spolu jsme ABL nepásli, takže netykáme si, abyste tady na mě vykřikoval a tykali jsme si.

Druhá věc, k panu ministru Kalouskovi – pane ministře, občas se stává, že vysoká hladina alkoholu i rozostřuje vidění. (Smích, pokřiky, tlučení do lavic.) To není –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já poprosím naše kolegy, aby se zklidnili.

Poslanec David Rath: To není fuj, pane ministře, protože tady hlasovalo ne 16, jak jste říkal, ale 17 poslanců. (Smích, pokřiky.) Nepředpokládám, že byste neuměl přečíst číslici 17 jako ministr financí, ale možná i to se v České republice může stát, protože tady může být zjevně ministrem financí kdokoli.

Druhá věc. Chtěl bych vás ubezpečit, že já nepočítám, že našimi několika málo poslanci přerušíme tuto schůzi. Čekal jsem – a myslím si o vás, že jste inteligentnější, pravděpodobně jsem vás podcenil. Pravděpodobně jsem vás podcenil, protože jinak byste věděl, že mně přece a nám přece nejde o to, aby tady seděl náš celý poslanecký klub. Kdybyste trochu poslouchal místo toho, abyste seděl po místních hospodách, co tady říkám, aspoň občas, tak byste se dozvěděl, kdybyste seděl v sále, nikoliv v nálevnách –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče, vypršela vaše faktická.

Poslanec David Rath: Hlásím se znova.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem – dává pan poslanec Bárta přednost panu Kalouskovi. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Na hloupé sprostárny samozřejmě nemíním reagovat, nicméně na tu aritmetiku ano. Ta přesná formulace zní: chodí-li do práce 16 jeho kolegů. 16 a 1 je 17. (Pokřik, smích, po-

tlesk.) Mám plné pochopení, protože vaši kolegové to nikdy nepochopí, ale s tím už se nedá nic dělat. (Smích, pokřiky.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická poznámka – David Rath.

Poslanec David Rath: To víte, na galaktického ministra financí nějaký prostý felčar nemá, to máte pravdu. (Výkřiky, smích, potlesk.)

Já myslím, paní předsedající, že byste měla vrátit ty hodiny, protože tady pan Bárta na mě tak hulákal, že mě připravil asi o půl minuty. Pane poslanče Bárto, myslím, že byste nemusel křičet tak příliš na mě a prskat na mě své odporné bacily. (Smích.)

Dámy a pánové, abychom se vrátili k meritu věci, abych dokončil to, co jsem chtěl říci panu galaktickému ministru financí. Já samozřejmě nemyslím, že by našich málo poslanců tady vaše přehlasovalo, tolik té aritmetice rozumíme. Ovšem tady, kdybyste, jak jsem říkal, místo toho, abyste posedával v místních nálevnách, tady poslouchal, co se říká, tak byste slyšel, že jsem tady několikrát opakoval, že vy jste to byli, a to byste si měl všimnout, možná vám to uniklo, ale vy jste to byli, kteří jste chtěli jednat přes noc, vy jste byli, kteří jste chtěli jednat v sobotu a v neděli. Ne my, my bychom jednali v normálních jednacích časech, čili my jsme tady z vaší zvůle, z donucení a stačí, když tady třeba sedíme tři, ale my tři nebo dva nebo jeden vážeme vašich zhruba 76 poslanců, kteří tady musí sedět, a to doufám při vašem vzdělání a inteligenci pochopíte. Ne?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se s přednostním právem místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, mě ty vtípky (předsedající prosí o klid) příliš nezajímají ani mě moc nebaví, já se vám omlouvám za to, že nesdílím tady tu povznesenou náladu plnou humoru a radosti, se kterou jste tady vtrhli do sněmovny. Mně připadalo podstatnější to, pokud se tady debatovalo o tom třeba, jak je to s těmi dluhy, příčinami krize. Ano, protože se mi zdá, že to je ten důvod, proč tady ve sněmovně jsme.

Já bych chtěl reagovat formálně na to, co tady řekl ministr Drábek, takže prosím, nebude to nic vtipného, bude to naprosto klidné a chtěl bych kousek pozornosti pro tohle.

Pan ministr, a slyším to tady opakovaně, se dovolává svědectví společnosti, představitelů společnosti Goldman Sachs. Je to o Vladimírovi Dlouhém. Ano, řekl jste to, pane ministře. Odkazoval jste na to. Tak jsem se chtěl zeptat – máte na mysli tu společnost Goldman Sachs, která ze všech

těch slavných investičních společností Spojených států, jako je Merrill Lynch, Bear Stearns, Citibank apod., že dnes má ten primát v tom, že prokazatelně se nejčastěji dopouštěla zločinů? Společnost, která byla obviněna z praní peněz, okrádání zákazníků, falšování závěrek?

Já sám jsem viděl přelíčení Kongresu ve Spojených státech, kde se střídali a defilovali představitelé společnosti Goldman Sachs a předsedou výboru byli opakovaně dotazováni: Jak je možné, že jste obchodovali na pád cenných papírů, které jste svým klientům vychválili? Jak je možné, že jste cenné papíry, které jste označovali značkou nejvyšší kvality, že jste se o nich mezi sebou na mailech vyjadřovali jako – s odpuštěním – o sračkách? To je citace toho, co zaznělo před Kongresem. A viděl jsem ty představitelé společnosti Goldman Sachs, jak se v těchto výsleších před americkým Kongresem kroutili, trapně vyhlávali a nebyli schopni na to reagovat. Americká společnost toto všechno slyšela a bylo to strašně důležité. Je mi líto, že to tady v Česku nebylo promítáno, že to nikdo neviděl. Tyto společnosti nesou obrovskou vinu za to, že se na světě rozšířila finanční krize, jejímž důvodem byly obrovské spekulace způsobené finančními deriváty, které vymyslely mozky těchto společností. Společnosti, které během třiceti let narostly z několika set zaměstnanců na desítky tisíc. Začaly točit obrovské miliardy a ty stojí za těmi obrovskými dluhy, které vznikly, které se pak přelily až do Evropy.

Takže mně připadá tahle debata docela podstatná. Připadá mi, že v Česku se o tom mnoho nemluvilo. Připadá mi, že tady se ten problém zjednodušuje. Mluví se o dluhách a nemluví se o tom, kde ty dluhy vznikly. A já říkám, že je docela pro mne nepochopitelné, jak se můžete ohánět výroky představitelů právě této společnosti, která svůj kredit naprosto ztratila a která dokonce patří ke kořenům toho, proč dneska se potýkáme s dluhy a s krizí v celém světě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další vystoupení osob s přednostním právem, pánové Drábek a Bárta.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem v tuto chvíli rád, že je tu tolik mých kolegů a kolegyň, protože myslím, že tohle byla typická ukázka typické demagogie. Já jsem nemluvil o žádné společnosti, ani americké, ani jiné. Já jsem se odkázal na výrok bývalého ministra průmyslu a obchodu České republiky, renomovaného ekonoma, člena Národní ekonomické rady vlády. Takhle zneužít demagogicky jednu větu, kterou jsem řekl, to si myslím, že je ukázka úrovně diskuse o těchto tiscích. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Je zde faktická

poznámka. Počkáte, pane poslanče? Dobře. Prosím, pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já za prvé velmi děkuji za to, že máme možnost tady v těchto pozdních sobotních hodinách se konečně pustit do určité interaktivní aktivity, která má svoji osobitou atmosféru, která je nezapomenutelná. Nicméně v první řadě mám potřebu poděkovat předsedajícím dámám, že mají sílu na tak ne úplně příjemnou atmosféru, a aspoň za poslanecký klub Věcí veřejných mi dovoluje jim tady poděkovat za to, že tu odvahu a tu sílu mají. (Drží v ruce rúži. Potlesk z řad koalice.)

Za druhé mi dovoluje prostřednictvím předsedající, a o to více se omlouvám, že takto činím, vyřídit panu Rathovi, že společnosti se nepasou. Že to je spíš politická terminologie, kterou rozumím, že pan hejtmán ve Středočeském kraji takto chápe, že se řídí společností tím, že se pasou. To je typický výraz pro určitou kategorii profesí a povolání, které k normálním podnikatelům mají velmi a velmi daleko. Podnikání, založení společnosti a vybudování společnosti není o tom, že se společnost pase. Společnost se pase – já myslím, že stačí pár teček a myslím, že by nám o tom pan hejtmán Rath mohl v mnohém vyprávět.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Pavol Lukša.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, jenom když se tady citovalo spousta výroků, dovoluji si ocitovat i já: Věřil jsem Grossovi, jsem idiot. (Smích.) Nemohl zbohatnout regulérně. Zaorálek. Připustil dokonce, že by kvůli tomu byl ochoten odejít i z politiky: Do téhle chvíle mám pocit, že kvůli tomuhle selhání ještě se mi nestalo, že by mi někdo řekl, že to mám sbalit a raději odejít. Až to řeknou, tak půjdu. Řekl v Hyde Parku jeden z nejvyšších představitelů sociální demokracie.

Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, myslel jste v průběhu dnešní schůze, nebo včerejší schůze, nebo myslím, že dnešní – myslel jste ty výroky od Tomáše Bati vážně, že to je úpadek morálky? Já vás prosím, odejděte. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem dál vystoupí pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já na to, kdy odejdu, se zeptám lidí v Moravskoslezském kraji, od nich jsem dostal v průběhu dneška veliké množství mailů, dokonce i v reakci na ten výrok, který jsem řekl

v Hyde Parku, a někteří mě doslova vyzývají, že doufají, že jsem ta slova nemyslel vážně. (Smích z řad koalice.) Tak já tady říkám: Na mandát do politiky se nebudu ptát poslanců této vládní koalice. (S důrazem:) Na to se zeptám lidí v Moravskoslezském kraji!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dvě faktické poznámky – pan poslanec Rath, pan poslanec Pavol Lukša.

Poslanec David Rath: Já myslím, že každý, kdo trochu sleduje, co se kde děje, tak by mohl na tento váš citát, pane starosto z Čeladné, odpovědět: Tak pravil starosta z Čeladné, Robin Hood naopak. (Poznámky z pléna.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Pavol Lukša a jeho faktická.

Poslanec Pavol Lukša: A jak praví latiník – amen. Ale pane místopředsedo Sněmovny Zaorálku, já jsem také občan Moravskoslezského kraje, takže já vás třeba prosím, abyste odešel. Nežádám. Já prosím. Říkáte, že o tom můžou rozhodnout jenom voliči Moravskoslezského kraje. Vždyť já vás také volil. Nebo ne?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická, pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Jenom prosím pro oživení paměti, jak jsem tady říkal tak pravil pan starosta z Čeladné. Jedte se tam podívat, stojí to za to. Teď jste mluvil za jaké voliče? Za ty lidovce, nebo TOP 09? A nepředpokládám, že byste trpěl takovou zblblostí, když kandidujete za jinou politickou stranu, že byste volil sociální demokracii! Čili vy jste asi těžko voličem pana kolegy Zaorálka. A stejně tak já bych mohl vyzývat vás, abyste odešel, že jste mi krajně nesympatický, ale v životě jsem vás nevolil. Takže vy asi těžko můžete – ledaže byste udělal takovou fintu, že jako poslanec tuším teď za TOP – nebo za lidovce? Nebo za koho? Za koho? Za topku? A za lidovce už ne? Ne. Tak za lidovce už ne, ti už nejsou, jak jste říkal amen, tak za topku. Takže tentokrát za topku.

Máme toho oba docela složité, máme zkušeno s vícero politickými stranami. Já se k tomu hlásím. Jak jsem říkal, tady paní předsedající, ta už asi v šesté, my dva asi jen v druhé, takže je nás tady víc. Ale nicméně nepředpokládám, ani za lidovce že byste volil sociální demokracii, ani za topku že byste volil sociální demokracii. Čili prosím, vysvětlíte mi tu logiku, proč tady vyzýváte kolegu Zaorálka, že vy si to přejete?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická poznámka pan poslanec Pavol Lukša. Poté pan místopředseda Zaorálek.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, vzhledem k tomu, že se nesměje kolega Dolejš, tak to asi moc vtipné nebylo.

Ale já bych chtěl říci jenom jednu věc. Jeden nejmenovaný filozof a hejtman Středočeského kraje říkal, že jenom blbec se neumí poučit. Proto jsem já byl vždycky křesťanský demokrat a vstoupil jsem do TOP 09. Takže já vyměnil jenom střed za pravici, vy jste tu pravici vyměnil za levici. Ale to je jedno, kterou rukou se ta bota zavazuje, že, pane hejtmane?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan místopředseda Zaorálek s faktickou?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ne, řádně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak, prosím, před ním je s faktickou poznámkou pan poslanec Viktor Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dostali jsme se nějakým záhadným způsobem k Čeladné, k tomu, kdo může nebo nemůže žádat místopředsedu Sněmovny Zaorálka, aby odstoupil. Ta debata celkově nabývá panoptikálních rozměrů a já bych moc poprosil všechny, abychom se vrátili k projednávaným bodům. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další faktická – pan poslanec Lobkowicz. Prosím o klid.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, rád bych se vaším prostřednictvím zeptal pana kolegy Rathy, jestli ví, které strany vůbec jsou zde v Parlamentu. Protože se zde tázal, v které straně kdo je. Myslím, že každý poslanec by měl vědět, kdo tady vůbec, které strany tady jsou. Měl by to vědět každý. Takže děkuji a doufám, že mi odpoví.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Faktická. Pan místopředseda Zaorálek – faktická?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přátelé, já se omlouvám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická, pane místopředsedo?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mně to je jedno. Faktická, za dvě minuty.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Není to jedno. (Smích z řad koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím vás, dejte už pokoj s těma faktickýma! Jsem schopen se vyjádřit za dvě minuty, tak faktická!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud se nehlásíte s faktickou, tak je před vámi jiný poslanec s faktickou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já to zvládnou za dvě minuty.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dobře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já v podstatě lituji, že jsem se nechal zatáhnout do této naprosto nepodařené debaty o nějakých výzvách. Je naprosto nepatřičná. Omlouvám se za to. Prosím vás, nebavme se o tom, jestli nějaký Zaorálek půjde někam do voleb za 3 roky. Vždyť je to úplná kravina! O to teď přece vůbec nejde! A je to můj problém. Já si to vyřeším, já si to rozhodnu. Já vás prosím, nechme tohle plavat. Vraťme se k tomu, o čem tady máme mluvit. Moc vás prosím, odložme absurdní témata.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Tak na to, co tady zaznělo. Dámy a pánové, já jsem často možná po právu kritizován, že nejsem v první politické straně, já to uznávám. Ale musím konstatovat, že jsem poprvé a za jedinou stranu v této Poslanecké sněmovně. Můj předřečník tady říkal, že nevím, které strany tady jsou. To samozřejmě vím. Ale co je bizarnější, že tady je mnoho stejných osob hodně dlouho a jenom vyměnily ty strany. A tím se lišíme. Třeba pan Kalousek, který tady byl dlouhá léta za lidovce a teď je tady za TOP 09. O paní předsedající ani nemluví, ta je tady asi za pátou nebo šestou stranu pořád v této Poslanecké sněmovně a jenom mění ty barvy. Mně to nevadí, já jsem tolerantní člověk a já si myslím, že člověk se může mýlit. (Smích z řad koalice.) Já doufám, že stejně tak, jak jsem se mýlil já, když jsem kdysi byl řadovým členem, ne poslancem, řadovým členem za ODS, tak jsem se mýlil, přiznal jsem to. Doufám, že za pár let většina

poslanců ODS prozře, zjistí, že se mýlili a přestoupí k nám, do sociální demokracie.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dvě další faktické poznámky. Pan poslanec Viktor Paggio, kterého nevidím, a pan poslanec Jan Čechlovský. Pan předseda Bárta s faktickou poté?

Poslanec Jan Čechlovský: Ono to tady zapadá, ale já bych se chtěl připojit k výzvě pana kolegy Paggia a pana kolegy Zaorálka. Prosím všechny příčetné poslankyně a poslance napříč politickým spektrem, abychom se nenechali vyprovokovat někým, kdo sem přišel v 11 hodin v noci udělat hádku. Abychom se skutečně vrátili zpátky k práci a šli projednávat. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan předseda a poslanec Bárta bere zpět svoji faktickou. Předpokládám, že už nejsou další. Ne, jsou. Další faktická poznámka – pan poslanec Jiří Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji pěkně. Vážení kolegové, abych se dopracoval k tomu, jak jsem se dostal k tomu pětistovému příspěvku pro státní pokladnu, tak jsem si nechal přehrát všechny kamery, které nás tady berou. I já jsem nechápal, proč jsem se takhle nechal vytočit. Je to zajímavé a velice bych vám to doporučil. Dokonce bych řekl, že pro některé z vás speciálně to vytáhnou a předám vám to. Protože když jsem viděl některá vystoupení, nebudu jmenovat, tak by myslím psychologové, psychiatři, jedině ti to specialisté měli co dělat. Jinak samozřejmě je pravda, že jsem tím dívčím internátem neprošel. Je pravda, že jsem celý život dělal s alkoholiky, rozeznám všechna stadia alkoholismu, včetně té příležitosti, kterou tady teď (nesrozumitelné) opivnění, ovínění. Takže až se podíváte na záběry z těch kamer, na sebe, co jste tady předváděli, tak jsem zvědav, jestli se nezačnete za sebe už konečně stydět.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla zřejmě poslední faktická poznámka. Přece jenom ne. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Kubata má slovo. Jan Kubata.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, zcela jistě je tady většina lidí, kteří chtějí pracovat, a já bych chtěl jenom prostřednictvím paní předsedající za všechny muže v tomto sále požádat právě vstanuvšího poslance Ratha: Pane poslanče, přestaňte se navážet do dam, které tady kvůli vám už pátý den do noci řídí schůzku. Mohl byste se potkat velmi brzo se mnou. Děkuji. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pokud se již někdo nehlásí – hlásí se pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Přece jenom bych chtěl požádat o to, abychom dodržovali standardy jednání v Poslanecké sněmovně.

Vážená paní místopředsedkyně, jestliže připustíme, že tady na sebe budeme pokřikovat, že budou chodit poslanci k pultíku, budou fakticky nějakým způsobem se snažit vyvíjet tlak na řečníky, já se ptám, kde to skončí. Kde to skončí v Poslanecké sněmovně. Já bych chtěl všechny požádat, i ty, co třeba trávili většinu dne mimo tento sál, kdekoliv jinde, je to jejich právo, tady nejsou nějaké píchačky a neeviduje se přesná účast poslanců v tomto jednání sále. Já myslím, že je potřeba, abychom se snažili v této pozdní hodině dodržovat elementární kulturu jednání a nepřipustili tady nějaké přímo konflikty.

Chtěl bych požádat také o to, aby tady neustále nebyla opakována oblíbená lež koaličních poslanců o tom, že snad sociální demokraté zavinili, že zde musíme jednat přes noc. Já chci znovu upozornit na to, že sociální demokracie ani jednou nenavrhovala noční jednání a sociální demokraté pokaždé hlasovali proti nočnímu jednání v této Poslanecké sněmovně. Čili není možné tvrdit, že byt' jediný sociální demokrat zapříčinil, že se jedná v noci. Sociální demokracie několikrát navrhovala večer přerušit toto jednání a vrátit se ke standardním hodinám v úterý odpoledne od dvou hodin. Já osobně jsem takovýto návrh předkládal, aby Sněmovna jednala standardně, nejednala přes víkend a nejednala v nočních hodinách. Myslím si, že určitě není v pořádku tady tvrdit zjevné nepravdy.

A pokud jde o řídicí schůze, dámy a pánové, vždyť přece to je koaliční vůle, že to tak je. Vy jste vyřadili místopředsedu Poslanecké sněmovny z řízení schůze v těchto posledních dnech. Já tedy vůbec netuším, na základě čeho se tak stalo. Je otázka, jestli vůbec budeme mít nějakého místopředsedu Poslanecké sněmovny, jestli se nakonec nerozhodnete ho vyřadit definitivně. Ale já se ptám, na základě čeho tedy, jestliže dámy se cítí unaveny, tak určitě kdyby požádaly místopředsedu Sněmovny Zaorálka, aby je vystřídal, tak je vystřídá. Ale ony to nesmějí udělat. Ony to mají zakázané od vás. Vy jste jim to zakázali, aby Lubomír Zaorálek řídil v těchto dnech schůzi Poslanecké sněmovny. Jste demokraté, máte to dokonce ve svém názvu. No, je to trochu úsměvné. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pokud se už nikdo nehlásí – hlásí se paní předsedkyně Miroslava Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásím se, dobrý večer, dámy

a pánové, pouze k faktické poznámce, protože některé věty nemohou zůstat bez odpovědi.

Já bych chtěla ujistit pana předsedu Sobotku prostřednictvím paní místopředsedkyně Parkanové, že neexistuje a neexistovalo nic, co by vytvářelo nátlak na mé individuální rozhodnutí, neb to je moje kompetence, která je mi dána jednacím řádem, a já rozhoduji, kdo a v jakém pořadí bude řídit schůzi Poslanecké sněmovny. Nedala bych si do toho nikdy nikým mluvit a rozhodla jsem se uvážlivě dle toho, jak probíhaly některé schůze v minulosti, a proto jsem rozhodla o tomto řízení. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nevidím nikoho, kdo by se chystal vystoupit s přednostním právem nebo s faktickou poznámkou a vrátíme se tedy zpět do rozjednané rozpravy. Slovo má pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Ještě jednou dobrý podvečer, dámy a pánové. Člověk se nemá nikdy radovat předčasně, i když je hodinu první na řadě.

Já bych se vrátil k původnímu předmětu jednání. Chtěl bych se vyjádřit k výpovědnímu důvodu, čili k zákoníku práce, kdy se výpověď může dát zaměstnanci v případě závažného porušení dodržování režimu dočasné práceneschopného pojištěnce.

Legislativní rada vlády, pokud jste se někdy seznámili s jejím stanoviskem, tak ve svém stanovisku vyjádřila striktně v tom směru –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, promiňte, já požádám kolegy ve všech koutech tohoto sálu, aby pokud chtějí diskutovat, diskutovali v předsálí a umožnili vám vystoupení v takové hladině, kde se vzájemně uslyšíme.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji vám, paní místopředsedkyně.

Legislativní rada se vyjádřila ve svém stanovisku velmi striktně v tom smyslu, že při tomto výpovědním důvodu, který směřuje k úpravě zavedení tohoto nového výpovědního důvodu, směřuje do soukromoprávních vztahů, které jsou založeny na formální rovnosti stran, nelze ve prospěch jedné ze stran zavádět sankční ustanovení spočívající v postihu druhé smluvní strany za porušení předpisů v oblasti veřejného práva. To je protiústavní postup. Takováto úprava věcně nesouvisí s výkonem práce podle pracovněprávních předpisů, nemá žádnou souvislost s plněním pracovních úkolů. V případě provinění zaměstnance proti veřejnoprávní úpravě musí být posuzována ve formálním řízení veřejnoprávní povahy, ve kterém zaměstnanci musí být dána možnost, aby se hájil, a to i soudní

cestou. Například při porušení režimu vycházek při pracovní neschopnosti z důvodu návštěvy zdravotnického zařízení, kdy dojde k zhoršení jeho zdravotního stavu, apod. Porušení povinnosti uložené veřejnoprávními předpisy musí být postihováno toliko v režimu veřejného práva, do něhož samozřejmě pracovněprávní vztah nespadá.

Velmi mě zarazí to, že přestože Legislativní rada vlády vyslovila tento názor – chápu, že názor Legislativní rady vlády není totožný s názorem Ústavního soudu –, že navrhovaná právní úprava je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména se zásadou proporcionality, nemělo to žádný vliv na přijímání tohoto právního předpisu. I při tomto zpracování této novely zákona to nevzal v úvahu, nevzal to v potaz a při takovém stanověním nebo definovaném stanovisku Legislativní rady vlády tento výpovědní důvod v návrhu zákona zůstal. Jedna věc je nález Ústavního soudu, který by měl být samostatným návrhem novely zákoníku práce, a přitom připomínám takzvanou malou novelu zákona o důchodech, kdy vlastně na ní byly navrženy další, další nové věci. Takže zatímco samotná novela by měla po nějaké dohodě upravená projít, tak s tím zavěšením oněch dalších ideologických a politických věcí nebo politických rozhodnutí by prostě projít neměla a projít nemůže.

Ona už tady spousta věcí kolem návrhů zaznělo, a to je že je potřeba říci obecně, že tento návrh vlastně vybočuje z původního záměru zákoníku práce, který měl vlastně stanovit širší smluvní volnost, čili mění původní princip bývalého zákoníku práce ještě z předlistopadových dob, kdy vlastně bylo povoleno jenom to, co zákon povoloval. Nový zákoník práce se k tomu staví opačně. Tady už je snaha obcházet kolektivní vyjednávání a kolektivní smlouvy. Má to daleko širší rozsah, než bylo původně zamýšleno. Pokud jde o příplatek třeba za noční směnu, za soboty, za neděle, kdy jednoznačně dochází k tomu, že vlastně pozice zaměstnance, která už sama o sobě je slabá, protože zaměstnanec je ekonomicky závislý na svém zaměstnavateli a vždycky bude mít problém, zvláště pokud se jedná o řadového zaměstnance, pokud to není nějaký špičkový pracovník, který je nepostradatelný a je ojedinělý na pracovním trhu, pak samozřejmě bude pod určitým tlakem, což samozřejmě bude mít vliv na jeho právní postavení a rovnost před zákonem. Zvláště dneska při vysoké nezaměstnanosti, kdy Ministerstvo práce navíc omezuje programy zaměstnanosti a podporu vzniku nových pracovních míst a aktivní politiky zaměstnanosti, viz rozpočet na příští rok, tak samozřejmě tato drobná opatření do toho vstupují negativně. Proto už dneska mají zaměstnanci mnohdy v obchodních řetězcích a podobně vůbec problém, aby dostali nějaké příplatky za soboty a neděle, za odpolední, za noční, za svátky a podobně. Těmito úpravami se situace ještě zhorší. Pokud se to nesjedná v kolektivních smlouvách v rámci kolektivního vyjednávání, tak jednotlivci si

neprosadí, dámy a pánové, nic. To bohužel plyne ze současného způsobu organizace práce. Myslím si, že tohle je zásadní problém, který se tady objevuje.

Stejně tak otázka, která už tady byla připomenuta, která se týká nemocenské. Tady se slučují dvě věci dohromady. To je podobně, jako kdyby řekli, že zaměstnanec v hospodě dá jinému mistrovi lidově přes hubu a za to by měl být propuštěn. To je nesmysl tyto dva vztahy slučovat do jednoho. To je občanskoprávní vztah. A v zaměstnání vznikají jiné vztahy. Pokud jde o nemocenskou, to je záležitost samozřejmě v rozporu s tímto, ale je to samo o sobě náprava nálezu Ústavního soudu se zapracováním další úpravy, kde se shodují právní experti na tom, že je neústavní, a pak je taková úprava jistě podivná. A přece Senát ani Poslanecká sněmovna nemůže přijmout takový návrh zákona nebo změny zákona, které na straně jedné sice reagují na změnu ústavy, a myslím, že o tom už tady bylo řečeno. Senát se o to pokusil zřejmě bezúspěšně.

Problém je, a bohužel tento problém tady byl také několikrát zmíněn, v tom, že samostatný návrh novely může počítat s podporou poslanců a fakticky celého našeho klubu sociální demokracie, ale nemůžeme jako klub podpořit drobnou změnu na vylepšení v zákoně, která by možná byla pozitivní, za cenu toho, že vlastně bude deklarováno něco jiného a že s touto změnou se také schválí ostatní vládní návrhy, které tam jsou. To bychom museli vypreparovat všechny věci, které nesouvisí s úpravou nebo nálezem Ústavního soudu, a to není možné. Ovšem taková úprava, tak jak máme zkušenosti a tak jak reaguje Sněmovna, musím říci, že Sněmovna reaguje jinak, než reagovala v minulosti. Prostě všechno, co Senát vrátí, nemusí Sněmovna takto přehlasovávat, takže v původní verzi s chybami, s legislativními změnami i s ústavními nálezy. Celé je to velmi složitý legislativní problém, a tak jak je to řečeno, podle mého názoru nejde o řešení šťastné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Křečkovi a slovo dostává pan poslanec Jaroslav Krákora. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych se v této pozdní hodině zabýval zákonem – bodem 87 o zdravotnické záchranné službě, sněmovní tisk 406.

Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě. Základní právní úprava zdravotnické záchranné služby je obsažena v § 18b zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 290/2002 Sb. a zákona č. 28/2008 Sb. Citovaná ustanovení vymezují

předmět činnosti zdravotnické záchranné služby jako poskytování odborné přednemocniční neodkladné péče, stanoví odpovědnost kraje za organizaci a zajištění činnosti záchranné služby ve svém územním obvodu a s účinností od 12. února 2008 nově stanoví odpovědnost státu za smluvní zajištění a úhradu provozu letadel určených pro výkon letecké záchranné služby. Ustanovení § 18b zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, současně zmocňuje ministerstvo stanovit vyhláškou, to je důležité, základní úkoly a organizační uspořádání soustavy zařízení a pracovišť záchranné služby. Činnosti krajů uvedené v § 18b zákona č. 20/1966 Sb. patří do samostatné působnosti krajů.

Provedením § 18b zákona 20/1966 Sb. byla Ministerstvem zdravotnictví vydána vyhláška č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění pozdějších předpisů, která do dnešní doby zůstala jedinou komplexní právní úpravou v oblasti zdravotnické záchranné služby. Tento právní předpis upravuje základní úkoly a organizační uspořádání zařízení a pracovišť zdravotnické záchranné služby včetně letecké záchranné služby a základní spojový řád pro zajištění spojení v rámci zdravotnické záchranné služby a též s ostatními subjekty integrovaného záchranného systému.

Zákonem č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byla zdravotnická záchranná služba začleněna do integrovaného záchranného systému a stala se tak vedle Hasičského záchranného sboru České republiky a Policie České republiky jednou ze základních složek integrovaného záchranného systému, v jehož rámci se podílí na přípravě řešení mimořádné události a provádění záchranných a likvidačních prací.

Platná právní úprava zdravotnické záchranné služby nevyhovuje požadavkům na právní regulaci vztahů, a to z hlediska její formy obsahu. Zákonem č. 20/1966 Sb. se v ustanovení § 18b omezuje pouze na rámcové vymezení předmětu činnosti zdravotnické záchranné služby v působnosti krajů ve věcech zřizování, organizace a zajištění činnosti zdravotnické záchranné služby, působnosti Ministerstva při zajišťování letadel pro zdravotnickou záchrannou službu a na zmocnění ministerstva k vydání prováděcího právního předpisu, jímž se stanoví základní úkoly a organizační uspořádání soustavy zařízení a pracovišť zdravotnické záchranné služby. Naproti tomu podstatná část právní úpravy zdravotnické záchranné služby je obsažena ve vyhlášce č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě. S odkazem na článek 4 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích, je nutno uvést, že vyhláška č. 434/1992 Sb. obsahuje též úpravu věcí, která by měla být obsažena v zákoně, případně u které by zákon měl stanovit meze úpravy vyhláškou.

Do vyhlášky č. 434/1992 Sb. rovněž nebyly promítnuty některé

související změny vyplývající z jiných právních předpisů vyšší právní síly. Jedná se především o změny týkající se působnosti ministerstva a krajských úřadů ve věcech zdravotnické záchranné služby, jak vyplývají zejména ze zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky do majetku krajů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách, a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb. a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

Na základě citovaných zákonů došlo k přechodu územních a okresních středisek zdravotnické záchranné služby z majetku státu do majetku krajů, zřízení zařízení zdravotnické záchranné služby bylo svěřeno do samostatné působnosti krajů a rovněž byla stanovena odpovědnost krajů za organizaci a zajištění činnosti zdravotnické záchranné služby. Některá ustanovení vyhlášky tak jsou v rozporu se zákonem a nelze je již aplikovat. Jedná se například o ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky, jenž i nadále obsahuje úpravu zřizování územních středisek zdravotnické záchranné služby ministerstvem, rozumí se zdravotnictvím, nad rámec jeho působnosti, nebo zřizování okresních středisek zdravotnické záchranné služby již zrušenými okresními úřady.

Stávající právní úprava zdravotnické záchranné služby proto rovněž nevyhovuje ani z věcného hlediska, protože nepostihuje organizační, technický a odborný vývoj v oblasti přednemocniční neodkladné péče a návaznosti neodkladné nemocniční péče na ni. Nejsou dostatečně definovány úkoly zdravotnické záchranné služby, nedostatečná je úprava práv a povinností zdravotnických pracovníků zdravotnické záchranné služby s ohledem na specifické podmínky, v nichž vykonávají své povolání, chybí úprava součinnosti zdravotnických zařízení poskytujících nemocniční neodkladnou péči při přebírání pacientů od zdravotnické záchranné služby.

Dalším z nedostatků stávající právní úpravy je chybějící úprava podmínek činnosti zdravotnické záchranné služby při zajišťování úkolů vyplývajících pro zdravotnickou záchrannou službu v rámci krizového řízení a integrovaného záchranného systému. I přes uvedené výhrady ke stávající právní úpravě lze konstatovat, že zdravotnická záchranná služba je organizována a zajišťována v rámci samostatné působnosti krajů v souladu s ustanoveními § 18b, zákona č. 20/1966 Sb.

Ze zhodnocení stávající právní úpravy zdravotnické záchranné služby vyplývá, že je nezbytné tuto úpravu nahradit koncepčně novým zákonem, jenž vytvoří pro oblast zdravotnické záchranné služby nezbytný právní rámec v návaznosti na připravovaný zákon o zdravotních službách a pod-

mínkách jejich poskytování. Cílem navrhované právní úpravy je stanovit podmínky poskytování zdravotnické záchranné služby a dále upravit práva a povinnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby, povinnosti poskytovatelů lůžkové zdravotní péče k zajištění návaznosti jimi poskytovaných služeb zdravotnickou záchrannou službou, zvláštní práva a povinnosti zdravotnických pracovníků poskytovatele zdravotnické záchranné služby, podmínky pro zajištění připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací a s tím související výkon veřejné správy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas už vypršel.

Poslanec Jaroslav Krákora: Paní místopředsedkyně, ve druhé polovině bych rád přednesl druhou polovinu svého projevu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, budeme rádi. Děkujeme. A nyní prosím vystoupí paní poslankyně Strnadlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobrý pozdní večer, vážená paní předsedající, vážení páni ministři, paní poslankyně, páni poslanci. Chtěla bych se úvodem trochu omluvit, pokud budu koktat, protože z toho, co tady před chvílkou proběhlo, jsem trochu nervózní. Byla to velice nepříjemná kulturní vložka dnešního večera.

Ráda bych se věnovala bodu 89 – úsporná opatření Ministerstva práce a sociálních věcí. Vezměme si například podporu v nezaměstnanosti. Podpora v nezaměstnanosti není žádná dobročinná dávka, ale v podstatě každý pracovník si na tuto dávku platí v rámci svého sociálního pojištění. I na základě mezinárodních úmluv a všech předpisů, které se této oblasti týkají, má být každý zaměstnanec takto zajištěn a není možné nutit zaměstnance, který ne z vlastní vůle, a odstupné náleží při organizačních změnách v organizacích, přijde o zaměstnání. V jeho životě okamžitě nastanou problémy, musí se postarat o rodinu, platit nájem, hypotéky, pojistky, a najednou je státem postaven do role, že z odstupného, které má být odstupným za to, že byl zvýhodněn, protože musel odejít z organizačních důvodů ze zaměstnání, tak z tohoto odstupného od zaměstnavatele má sponzorovat stát, který mu podporu v nezaměstnanosti nedá. Takže musíme přejmenovat odstupné na další položku, kterou bude místo státu vyplácet zaměstnavatel. Už je to prvních 21 dnů nemoci, kdy provádí výplatu nemocenské dávky zaměstnavatel, tak teď bude provádět výplatu v podstatě podpory v nezaměstnanosti první tři měsíce. Přitom nesmíme za-

pomínat, že jak na nemocenské pojištění, tak i na zajištění doby nezaměstnanosti si platí zaměstnanci ze své mzdy svými odvody povinně. Řekněme si na rovinu, že po zaměstnavatelích teď i zaměstnanci budou sponzorovat stát. Zaměstnanec nedostane od státu ani korunu, ale pod dvou měsících nezaměstnanosti, kterou si zaměstnanec sponzoruje ze svého odstupného, bude muset nastoupit na dobrovolnickou službu.

A teď mi, pane ministře, vysvětlete, jak toto opatření vyřeší problematiku dlouhodobě nezaměstnaných, právě problémy sociálního vyloučení, které vlastně dneska způsobují problémy ve šluknovském výběžku a bohužel už i jinde. Vládní poslanci se někde vyjadřovali o tom, že možná bude zrušen sociální příplatek, který vlastně už zrušen od Nového roku tímto souborem opatření je. Tato forma úspor v sociální oblasti, která byla zavedena za Topolánkových vlád, to znamená různé úsporné batohy, balíčky, opatření a podobně, navazuje na dobré tradice režimu před rokem 1989, kdy byly také přijímány podobné soubory opatření.

A právě tato forma je velmi nevhodná, protože je tady v jenom zákoně řešeno několik velice důležitých věcí, ať už je to nemocenská, pojistné na sociální zabezpečení, oblast dávek státní sociální podpory, oblast zaměstnanosti, oblast sociálních služeb. A to jsou všechno samostatné zákony. A když najednou vyjdou ve Sbírce zákonů, tak se může stát, že za chodu je bude muset vláda měnit, protože některé spolu prostě v praxi nebudou kompatibilní a systém nebude fungovat. Problém je v tom, že se dělá v rámci jedné novely novelizace mnoha zákonů, které ale vlastně spolu vůbec nesouvisí.

Vláda přijde s neuvěřitelným záměrem ušetřit 20 mld. ve státním rozpočtu, ale bohužel na těch nejpotřebnějších. A dokonce, a to je docela zajímavé, vláda jde cestou i zatížení pro zaměstnavatele, a přitom říká, že chce flexibilnější a jednodušší systém. Ale přitom prodloužila dobu, po kterou zaměstnavatel je povinen vyplácet nemocenskou, a přestala zaměstnavatelům snižovat pojistné tak, aby jim tento dopad mohla vykompenzovat.

Stejně tak je to i u nemocenské, kde zůstává stav prvních tří dnů neplacených, snížení nemocenské na 60 % za situace, kdy druhým dechem jiného ministra, ministra Hegera, se zvyšují poplatky ve zdravotnictví. V nemocnici se platí už od prvního dne, nikoliv až od třetího, ale první tři dny nemocenské placeny zaměstnavatelem nejsou a platí se vlastně z té snížené nemocenské, které je tím také zavedena. To snad vláda očekává, že pokud se dostane člověk do nemocnice, tak si na pobyt v době, kdy nepobírá nemocenskou, vezme půjčku? A kde jsou jeho povinné platby ostatní? Nejdůležitější je samozřejmě nájemné.

Jedna z dnes ještě vládních stran měla na svých billboardech před volbami do Poslanecké sněmovny heslo "Lidé nechtějí ušetřit, lidé chtějí

uzdravit". Už tehdy mi při čtení tohoto hesla běhal mráz po zádech. Takže přeloženo do češtiny: Voliči, pokud onemocníš a půjdeš na operaci, vezmi si úvěr, který sice nebudeš moci zaplatit, protože po dobu nemoci budeš brát tak nízkou nemocenskou, že spotřebuješ všechny své úspory. Zaměstnavatel tě propustí, protože tě přijde zkontrolovat v době, kdy si budeš vyřizovat úvěr na operaci a zrovna nebudeš doma. A tehdy si, občane, vzpomeň, kolik takových pravdomluvných billboardů jsi četl, ať víš, co tě čeká. Vydělávají na tom samozřejmě lidé, kteří mají vysoké výdělky, protože ti mají zastropovány příjmy, ale u lidí, kteří mají příjmy nízké, jsou samozřejmě tyto dopady bez příslušných kompenzací docela velkým problémem.

Všichni jsme očekávali od Ministerstva práce a sociálních věcí, že úspora, která vznikne snížením příspěvku na péči v prvním stupni, že tyto finanční prostředky v řádu asi jedné a půl miliardy, které ministerstvo ušetřilo na zdravotně postižených, půjdou alespoň do systému sociálních služeb, když bylo řečeno, že jsou zneužívány. Ale výsledkem je, že skončily panu ministru financí v pokladně. A Ministerstvo práce tyhle prostředky prostě ztratilo a nemá je k dispozici, což se ukazuje i v záměru a přípravě zákona, kde Ministerstvo práce omezuje dotační prostředky pro kraje, města, obce a neziskové organizace.

Proč jste si, pane ministře, neprosadil v rámci státního rozpočtu, když už jste ušetřil panu Kalouskovi téměř 2 miliardy, aby tyto prostředky šly pro poskytovatele sociálních služeb? Na jedné straně se sice vyhovělo panu ombudsmanovi, pokud šlo o odstupné, na druhé straně tady bylo tvrzeno před rokem, že právě to snížení příspěvku v prvním stupni ze dvou tisíc na 800, a zdůrazňuji, že to bylo ze dvou tisíc na pouhých 800, a to je výrazné snížení, že se to nedotkne zdravotně postižených dětí. Ale v současném návrhu už není o tomhle ani slova! Takže to snížení postihne nově oproti stavu, který je letos, i rodiny se zdravotně postiženými dětmi. Takže Ministerstvo práce, potažmo celá vláda šetří už na zdravotně postižených dětech, ačkoliv ještě před rokem naprosto suverénně pan ministr prohlášoval, že tomu tak nebude.

Je zajímavé, že vládní poslanci, ačkoliv mají většinu v Poslanecké sněmovně a hovořili o tom problému, nakonec vždycky i pro tyto zákony ruce zvednou. Naivně jsem si před vstupem do politiky říkala, že je v podstatě jedno, po kterém chodníku vláda jde, zda po pravém, či po levém, protože každá vláda, a opakuji každá vláda, musí mít a má jeden jediný úkol a tím je prosperita této země, a tím pádem prosperita našeho národa. Se vši razancí mi mou naivitu dokázala vyvrátit až tato vláda.

Páni ministři, to si vážně myslíte, že když tento národ oškubete, všechny důležité služby, za které vám tito lidé svými daněmi platí, buď zdražíte, nebo úplně zrušíte, že se za to všechno budete moci těm lidem podívat do

očí, když naši krásou zem proměníte na zem bezdomovců a žebráků? Víím, že je zde i poměrně bohatá vrstva několika málo jedinců, ale těm je budoucnost této země s největší pravděpodobností docela ukradená. Jistě mi teď namítnete, že dopady tak velké nebudou, ale páni ministři, jak to víte? Jak víte, zda se v této zemi bude ještě dát žít? To raději nepoužívám slovo bydlet.

Chci se vás zeptat. Uvědomujete si vůbec, co se stane, až všechny ty vaše zákony vstoupí v platnost? Vy těmi zákony bouráte všechno, co tvoří stát státem... (Předsedající: Čas, paní poslankyně, prosím!) ...policii, hasiče, školství, zdravotnictví, úřady práce, celý systém. Prostě tady nezůstane kámen na kameni.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. S přednostním právem vystoupí ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, já nemám jinou možnost, než myslím počtvrté zopakovat, že úsporný balík, který projednáváme, je pouze prodloužením platnosti úsporného balíku, který již 10 měsíců je v účinnosti. Tedy pokud se tady několik řečníků již snažilo vést diskusi o tom, zda text zákona je aplikovatelný, zda v aplikační praxi nevyvolá problémy, tak odkazují na to, že je již 10 měsíců v účinnosti.

Druhá poznámka. Pokud tady paní poslankyně mluvila o příspěvku na péči u dětí, ujišťuji ji, přestože to v zákoně je naprosto jasně napsáno, ujišťuji, že příspěvek na péči u dětí zůstává v původní výši a to snížení se týká pouze dospělých v první skupině, stejně tak, jako tomu bylo od 1. ledna 2011. Je mi trochu trapné odpovídat na takové věci, ale to asi nese s sebou parlamentní debata.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministři. Slovo má pan poslanec Jaroslav Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych pokračoval. Skončil jsem u cíle navrhované právní úpravy zdravotnické záchranné služby, co je jejím cílem, a pokračuji tímto.

Zdravotnická záchranná služba bude vymezena jako zvláštní a samostatná forma zdravotní péče ve smyslu zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Zdravotnická záchranná služba bude i nadále svěřena do samostatné působnosti krajů a hlavního města Prahy.

Podle navrhované právní úpravy bude zdravotnická záchranná služba považována pouze za formu zdravotní péče, nikoliv za instituci, jak tomu bylo doposud. Subjektem práv a povinností bude vždy poskytovatel zdravotnické záchranné služby, kterým bude právnická osoba, která získá oprávnění k poskytování zdravotnické záchranné služby podle zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování.

Navrhovanou právní úpravou se nově vymezuje právní postavení poskytovatelů zdravotnické záchranné služby a vnitřní organizace jejich zdravotnického zařízení. Bude zachován stávající stav, kdy je poskytovatel zdravotnické záchranné služby zřizován krajem jako příspěvková organizace kraje. Navrhovaná právní úprava zachovává též stávající způsob smluvního zajištění letadel pro zdravotnickou záchrannou službu ministerstvem. Provoz letadel bude hrazen ze státního rozpočtu. Letadly v tomto případě rozumíme spíš helikoptéry.

Dostupnost zdravotnické záchranné služby je definována třemi parametry: dojezdovým časem, kapacitou a odborností. Dojezdový čas je pokrytí území z hlediska fyzické možnosti výjezdové skupiny dostat se na místo události v požadovaném časovém limitu, neboli dalo by se říci co nejdříve, co nejbezpečněji. Kapacita znamená pokrytí území z hlediska kapacity systému a odbornost je pokrytí území z hlediska odbornosti jednotlivých výjezdových skupin.

Dostupnost zdravotnické záchranné služby je nově řešena pro jednotlivé kraje tzv. plánem pokrytí území kraje, který bude vydávat příslušný kraj. Hlavním cílem plánu pokrytí je určit optimální rozmístění výjezdových základen pro jednotlivé oblasti podle několika vstupních faktorů, kterými jsou zejména hustota osídlení, typy a četnost možných rizik na území obcí, statistické údaje o počtu výjezdů, topografické aspekty apod., tak aby byla zajištěna dostatečná funkčnost zdravotnické záchranné služby. Stávající úprava podle vyhlášky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění pozdějších předpisů, upravuje síť zdravotnické záchranné služby tak, aby byla zabezpečena dostupnost neodkladné péče a její poskytnutí do 15 minut od přijetí tísňové výzvy s výjimkou případů hodných zvláštního zřetele. Dalo by se říci, že uvedený časový interval je pouze síťotvorný údaj, to znamená, že nestanovuje povinnost poskytovatele zahájit poskytování zdravotnické záchranné služby u každého jednotlivého pacienta v uvedeném čase.

Krátce bych se zmínil o analýze reálné dostupnosti zdravotnické záchranné služby. Již tady bylo řečeno jedním z poslanců, že v roce 2008 prokázala tato analýza, že stanovený interval – myslíme tím ten 15minutový – nebylo možné z objektivních důvodů dodržet přibližně u 1 970 obcí, tj. asi u 1,3 mil. obyvatel. Byly to obce a existují obce v ČR, které jsou záchrannou službou těžce dosažitelné a zajištění jejich dosažitelnosti v

uvedeném čase za každou cenu je zcela iracionální, zřizovat další střediska této záchranné péče. Stálo by to extrémní náklady, způsobilo by to i pokles kvality poskytované péče, nebyla by zajištěna dlouhodobě požadovaná úroveň. V tomto můžeme vycházet ze zkušenosti na Slovensku, kde po umělém rozšíření počtu výjezdových základen museli potom sloužit v posádkách i studenti lékařských fakult a zdravotnických škol, protože nebylo možné toto pokrýt.

Stanovení dojezdové doby na 20 minut, jak navrhuje nová úprava, nebude moci být dodrženo z objektivních důvodů pouze v případě 439 obcí, tj. asi u 211 tisíc obyvatel. Zákonem navrhovaná dojezdová doba zdravotnické záchranné služby 20 minut neznamena zhoršení dostupnosti zdravotnické záchranné služby, ale charakterizuje reálné pokrytí ČR výjezdovými základnami za nynější platné legislativy. Účelem navrhované úpravy je právně zakotvit reálné možnosti již v současné době dobře fungující zdravotnické záchranné služby, a to i se zřetelem na ekonomickou a organizační náročnost provozování této zdravotní služby.

Navrhovaná právní úprava nově upraví jednotné označení poskytovatele zdravotnické záchranné služby, v jehož rámci stanoví povinný obsah názvu a obchodní firmy poskytovatele a stanoví podmínky pro použití jednotného označení zdravotnická záchranná služba. Toto označení bude chráněno zákonem.

Důležitým cílem je dále stanovit povinnosti poskytovatelů akutní lůžkové zdravotní péče při zajištění návaznosti zdravotních služeb jimi poskytovaných na zdravotnickou záchrannou službu. Zákon mimo jiné stanoví poskytovatelům lůžkové péče povinnost zřídit urgentní příjem nebo kontaktní místo a nepřetržitě spolupracovat se zdravotnickým operačním střediskem za účelem zajištění příjmu pacientů.

Navrhovaná úprava též stanoví zvláštní oprávnění členů výjezdových skupin, která jim umožní za stanovených podmínek např. vstup do cizích objektů, obydli a na cizí pozemky a vyžadovat součinnost a nezbytné informace od fyzických a právnických osob. Právě chybějící úprava těchto oprávnění v dosavadní právní úpravě způsobuje v praxi řadu obtíží.

V rámci vymezení základních zdrojů financování činnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby se předpokládá úhrada z veřejného zdravotního pojištění a ze státního rozpočtu a rozpočtů jednotlivých krajů. Jak již tady bylo také řečeno, poměr je tam: 20 % financují pojišťovny, 80 % zřizovatel, tj. kraje. Činnost výjezdových skupin vysílaných z výjezdových základen bude financována z veřejného zdravotního pojištění a provozní náklady budou hrazeny z rozpočtů jednotlivých krajů.

To je asi tak v kostce, co by úprava zákona o zdravotnické záchranné službě měla přinést. A dovolu mi ještě říct na to svůj názor.

Takže já si o tomto zákonu myslím, že zákon o zdravotnické

záchranné službě je potřebný. Není možné v dnešní době poskytovat toto již podle vyhlášky. Za druhé, myslím si, že to je zatím jeden z nejlepších, nebo ne-li nejlepší zákon, který tady koalice předkládá. Za třetí, chybí mi tam spíš opatření, že stát by byl hlavním organizátorem, že by to měl, dejme tomu do vojenské terminologie přeloženo, organizovat velitelsky, jako jsou hasiči a policie, a kraj by byl metodický. U policie a hasičského záchranného sboru to tak je, zde je to právě naopak, že kraj prakticky má velitelskou a organizační činnost a ministerstvo má metodické vedení. Tam by se spíš hodilo, aby to byl jednotný systém, to znamená, aby to zajišťoval stát.

A pak mi tam samozřejmě chybí sociální opatření, protože to je práce velice náročná psychicky, fyzicky. Takže sedm až 14 dní pracovní rehabilitace nebo dodatkové dovolené. Navržené odchodné ve věku 50 let a po 15 letech ve výši jednoho platu si myslím, že nesplňuje moji představu. Není tam též odstupné –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas vypršel!

Poslanec Jaroslav Krákora: – ani odškodné. Tečka. Toto bych tam doplnil já. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci a hlásí se pan předseda poslaneckého klubu pan Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovolu mně, abych navrhl přerušení jednání schůze do zítřejší případě, že budeme hlasovat po půlnoci, nebo dnešní v případě, že budeme hlasovat před půlnocí, deváté hodiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní předsedkyně Mirka Němcová... (Námítky, že poslanec Gazdík návrh neformuloval správně.)

Poslanec Petr Gazdík: Pardon, já se omlouvám – do neděle do deváté hodiny, abych to upřesnil a bylo to všem jasné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh upřesněn. Přivolám naše kolegy. Návrh, o kterém budeme hlasovat, zní, že přerušujeme tuto schůzi do neděle deváté hodiny ranní. Já vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Pro příchodí zopakují: prosím, přihlaste se hlasovacími kartami.

Čeká nás hlasování o procedurálním návrhu na přerušení schůze do nedělního rána deváté hodiny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 302 z přihlášených 82 pro 79, proti 3 poslanci. Návrh byl přijat.

V tomto smyslu přerušuji jednání naší schůze do dnešního rána, protože už je půlnoc, do deváté hodiny. Přeji vám pokud možno klidný spánek a na viděnou ráno.

(Jednání skončilo v 0.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

6. listopadu 2011 v 9.01 hodin

Přítomno: 181 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 25. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny. Prosím o vaši registraci kartami a prosím též, abyste mi oznámili, kdo má náhradní kartu.

Teď vás seznámím s omluvami z dnešního jednání.

Z poslanců se omlouvají: pan poslanec Adam Vojtěch – pracovní důvody, Alexander Černý – rodinné důvody, Milada Halíková – zdravotní důvody, Pavel Hojda – pracovní důvody, Gabriela Hubáčková – osobní a pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jan Klán – osobní důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Vladimír Koníček – rodinné důvody, Jiří Koskuba – vážné důvody, Květa Matušovská – osobní důvody, Marie Nedvědová – rodinné důvody, Josef Nekl – rodinné a pracovní důvody, Josef Novotný mladší – zdravotní důvody, Jiří Oliva od 9 do 15 hodin – osobní důvody, Miroslav Opálka – osobní, rodinné a zdravotní důvody, Karolína Peake – zahraniční pracovní cesta, Aleš Roztočil – osobní důvody, Marie Rušová – osobní důvody, Karel Šidlo – rodinné a pracovní důvody, Jaroslav Škárka – osobní důvody, Jiří Štětina – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Josef Dobeš – osobní důvody, Pavel Dobeš – pracovní důvody, Jan Kubice – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – bez udání důvodu.

Tolik omluvy, snad jsem na žádnou nezapomněla. Předtím než budeme pokračovat v projednávání bodů 87 až 100 schváleného pořadu 25. schůze, je zde přihláška pana poslance Ladislava Šincla, a to návrh na změnu schváleného pořadu schůze. Pan poslanec Šincl dostává nyní slovo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážená vládo, vážení poslanci, vážené poslankyně, přeji vám pěkné nedělní dopoledne.

Již jsem asi otravný a nudný a možná, že vás dnes zase překvapím, ale chci vás dnes opět požádat o zařazení nového bodu pod názvem Informace ministra životního prostředí o řešení problémů se špatným ovzduším a jiných vážných problémů v Moravskoslezském kraji.

Dovolte mi prosím krátké zdůvodnění mého návrhu. Již čtyřikrát jsem se v minulých dnech zkoušel zařadit na tuto schůzi nový bod ve znění Informace ministra životního prostředí o řešení problémů s ovzduším a jiných problémů v Moravskoslezském kraji. Můj návrh nebyl, nikdy nebyl a ani dnes není takový obstrukční. Vychází jen z aktuálního dlouhodobého

neřešeného stavu v tomto kraji. Včera jsem uvedl, o kolik imisní limit stanovený nařízením vlády 500/97 z roku 2006 Sbírky byl překročen v Dolnolutýnských Věřňovicích na Ostravsku. Asi nevíte, kde to je, a proto vás to nezajímalo. Z tohoto důvodu mi dovoluje vás informovat o jiných místech a městech, která možná znáte. Zejména poslanci z Moravskoslezského kraje by je znát měli.

Od začátku roku 2011 byl vysoce překročen zákonem stanovený limit jemného poléťavého prachu v těchto městech: v Českém Těšíně stokrát, v Bohumíně, a to mi dosvědčí pan poslanec Alfréd Michalík, 94krát, v Karvině 88krát, ve Věřňovicích, již zmiňovaných, 86krát, v Ostravě-Radvanicích 78krát, v Karvině, jak jsem již sděloval na jiné části 74krát, v Orlové 72krát. Přitom zákonem stanovená maximální hodnota je 50 mikrogramů na metr krychlový, a to maximálně jen 35krát v roce.

Opakuji, že toto zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně zkracuje délku života, zvyšuje celkovou nemocnost i úmrtnost, snižuje imunitu jednotlivců, způsobuje významná oxidační poškození u dětí a zvyšuje nemoci dýchacích cest. Kvůli znečištění ovzduší na Ostravsku trpí čím dál mladší děti. Malé, ani ne roční děti se dusí a mají často i astmatické záchvaty. A díky tomu je zde nejvyšší výskyt například nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel dnes i u dětí.

Dalším nemalým problémem je to, že firma OKD chce výrazně rozšířit těžbu pod Karvinou. Tato firma chce těžit uhlí pod Starým Rájem, Darkovem, Starým Městem. To by některé části tohoto města zcela zničilo.

Toto je podle mne vážné nebezpečí a to se musí řešit. Bohužel koalice ODS, TOP 09 a Věci veřejné opakovaně ústy předsedy poslaneckého klubu ODS prosadila takzvané zavetování tohoto zařazení do programu a tento návrh nebyl přijat. Mrzí mě, že se k mému návrhu nepřipojil žádný z řady koaličních poslanců v Moravskoslezském kraji. Třeba mi v mých již čtyř pokusech o zařazení tohoto bodu nerozuměli, nebo mají něco se sluchem. Proto to říkám dnes znovu a tak nahlas.

V noci z pátku na sobotu jsem se inspiroval studií Ostrava Radima Šráma z Ústavu experimentální medicíny Akademie věd České republiky. Možná zde uvedu některé z informací z této více než dvěstěstránkové studie, tak pochopíte, že daný problém je skutečně vážný. Ale nebudu to dělat, byl bych určitě obviněn z nějaké obstrukce.

Opět jsem celou noc ze soboty na neděli přemýšlel, jak vás mám přesvědčit, abyste podpořili můj návrh. Protože je neděle, tak jsem se nad ránem inspiroval Biblií, kterou nám zde před několika dny předal předseda klubu TOP 09 pan poslanec Gazdík. V evangeliu svatého Tomáše v části 94 je uvedeno: "Ježíš pravil: Kdo hledá, najde, kdo klepe, bude mu otevřeno." A proto klepu, klepu a klepu a snažím se vzbudit vaše svědomí.

Snažím se oživit vaši paměť na vaše sliby, které jste dávali svým voličům zejména v Moravskoslezském kraji.

Z tohoto důvodu vás znovu s pokorou prosím o zařazení tohoto bodu na program této schůze pod názvem Informace ministra životního prostředí o řešení problémů s ovzduším a jiných problémů v Moravskoslezském kraji jako první bod této schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byl jediný návrh, který mi byl doručen, tedy návrh k pořadu schůze. Já přivolám naše kolegy.

Hlásí se o slovo pan poslanec Gazdík. Přistoupíme k hlasování o těchto návrzích.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, vaším prostřednictvím panu kolegovi Šinclovi: Předně v té Bibli, kterou jsem vám dal, určitě nemůže být evangelium svatého Tomáše, neboť je to apokryfní evangelium a to v ekumenické bibli není. To je jedna věc.

Druhá věc. Já se strašně omlouvám a velmi rád bych o té věci diskutoval společně s vámi, leč v neděli ráno to není úplně nejvhodnější čas a myslím, že tady máme daleko více práce, a proto mi promiňte. Kdo tluče, tomu jednou skutečně bude otevřeno. A také jest psáno v Bibli: "Tvá víra tě zachránila." Proto omlouvám se, ale musím podat veto jménem tří poslaneckých klubů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, nebude tedy hlasováno o tomto návrhu a můžeme pokračovat. Pane předsedo, upřesněte prosím ty tři poslanecké kluby, jménem kterých jste podal veto.

Poslanec Petr Gazdík: Já se omlouvám, příště se polepším. Tedy jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a Starostové a Věci veřejných. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, a přistoupíme nyní k projednávání bodů 87 až 100 schváleného pořadu schůze.

Sloučená rozprava k bodům 87 až 100

Prosím o přihlášky do rozpravy. Paní poslankyně Strnadlová vystoupí dnes ráno jako první. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré nedělní dopoledne. Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, vážení páni kolegové a paní kolegyně, chtěla bych se ve svém vystoupení věnovat bodu 100, tisk 414.

Pan nepřítomný ministr Kalousek, když jsme tento bod otvírali, tady říkal, že peníze v důchodovém systému chybět nebudou, přestože bude převádět každý rok 20 miliard do tzv. druhého pilíře. Ale ono to je, pane nepřítomný ministře, jako když máte v kapse kabátu peníze a část z těchto peněz si přendáte do druhé kapsy. Množství peněz v kabátě se nezměnilo, jenom bohužel ta druhá kapsa je velmi dobře zašitá a vy si třicet let nebudete moci pro tyto peníze do své kapsy šáhnout. A přesně tak to bude i s důchodovým systémem. Množství peněz v něm se nezmění, bohužel na velkou část těchto peněz si příštích třicet let nebudeme moci dosáhnout.

A teď k důchodovému spoření.

Česká republika na důchody dává 9 % ze svého hrubého domácího produktu. Evropská unie v průměru dává 12,5 %, a jsou země, které dávají i 14 %. My už máme od roku 1996 svůj unikátní model důchodového připojištění. Tento model připojištění je u nás zaveden tak, že v něm sice máme 4 miliony klientů, ale průměrná míra měsíční úložky je 430 korun. Ptám se, když je na jedné straně zájem občanů vidět, ale průměrná částka 430 korun je nízká, jestli je dobře zavádět druhý pilíř, když je zcela jasné, že problémem našeho připojištění je, že lidé spoří málo, zejména ti, kteří by se potřebovali na stáří hodně zajistit. Měli bychom zkoumat, proč spoří málo. Jestli tomu nevěří, že jsou tyto peníze jisté, nebo je to proto, že na to nemají. Já si myslím, že poslední je pravdou.

To, co pan ministr Kalousek a celá vláda předkládá, to znamená tzv. druhý pilíř, v podstatě žádný druhý pilíř není. V západní Evropě je druhým pilířem zaměstnavatelsko-zaměstnanecké připojištění. A to je druhý pilíř. Ten náš by měl být v podstatě nazván pilířem třetím.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Pokud si vezmeme jen prosté kupecké počty a vezmeme příkladně 20 miliard ročně, původně se mluvilo o 50 miliardách, teď už jsem se dočetla, že to bude jenom 17 miliard, ale vezměme si jako příklad 20 miliard, které půjdou ročně do soukromých penzijních fondů, dojdeme k číslu 2 283 105 Kč každou hodinu. To je částka, kterou chce vláda údajně finanční odpovědnosti každou hodinu posílat do soukromým fondů! Opakuji: 2 283 105 Kč každou hodinu!

Dámy a pánové, chci být majitelem takového fondu!

Při představě těchto čísel je jasné, že produkt druhého pilíře, to znamená dobrovolné důchodové spoření, je ušito jen a jen na míru finančním institucím a penzijním fondům. To je naprosto jasné a myslím si, že tato věc, až bude jednou rozkryta, tak se teprve zjistí, kde naše peníze skončily.

Já se ptám: Má opravdu vláda úmysl lépe zajistit lidi na stáří? Podle mého názoru to není pravda. Podle mého názoru to není pravda. Podle mého

názoru jde o to, že je na ni vyvinut tlak finančních skupin, které utrpěly v době finanční krize na západě i v oblasti penzijního připojištění velké ztráty. Je zcela zřejmé, že penzijní fondy od Ameriky až po Evropu utrpěly ztráty, protože výnosnost kapitálu není taková, jakou očekávaly, a teď samozřejmě hledají kompenzaci ve střední a východní Evropě. A bohužel našly tady politiku, kteří jim prostor pro jejich kapitál chtějí otevřít.

Proč v době, kdy díky i Topolánkovým balíčkům je v prvním pilíři 35 miliard v současné době propadu na udržení financování průběžného pilíře, proč vláda riskuje a ještě první pilíř ochuzuje o 20 miliard? Ministr financí nám tvrdí, že ty peníze zajistí, že je zajistí z DPH. Ale stojí to za to, když dneska víme, že přirozeně z důvodu hospodářského vývoje v okolních zemích, za který my ani nemůžeme, poptávka a spotřeba bude nadále stagnovat?

Okolní země kolem nás, včetně Slovenska, mají sníženou sazbu DPH na základní životní potřeby, kdy už dneska se vyplatí v okolních zemích nakupovat základní životní potřeby, jako jsou potraviny, chemické potřeby pro domácnost a další a další věci, tak my přímo ohrožujeme sektor, který snad by měl být vládě aspoň drobet blízký nebo na který by neměla zapomínat, a to je živnostenský a podnikatelský stav. A proto je na místě podezření, že tam jsou jiné a bohužel možná i nekalé úmysly, které nutí vládu, aby tento návrh zákona prosadila a spoření spustila.

Pan ministr financí tvrdil, že ve druhém pilíři budou peníze bezpečné, že je důsledně oddělen majetek akcionářů od vkladů klientů a že v případě krachu fondu součástí konkurzní podstaty bude převod pod jiný fond. To je jeho citace.

Ano, to zní rozumně, vypadá to pěkně. Ale vždyť přece je naprosto jasné, že penzijní fondy nepodnikají jenom se svým majetkem, ty právě podnikají s penězi, které tam vložili klienti. A ekonomické problémy, ekonomické turbulence, nízká výnosnost kapitálu, možné krachy a odpisy, to všechno samozřejmě tyto zdroje ohrožuje. A ve světě jsou známy případy, kdy dokonce i penzijní fondy zcela zkrachovaly, nebo zkrachovaly ve velkém rozsahu. My to můžeme mít v ČR ošetřeno

třeba zlatem, ale jsme součástí otevřené ekonomiky. A může nám tady pan ministr vystupovat stokrát, že to bude jinak, jak to mají naplánované, že peníze budou garantovány – ne, já tomu prostě nevěřím! Výnosnost kapitálu nemůže nikdo garantovat, jsme v tržní ekonomice. Já vím, že to zní nepříjemně, ale prostě tak to je, a příklady z řady zemí světa to jednoznačně prokazují. Takže žádné perpetuum mobile u nás zcela jistě v této oblasti nebude.

A teď jednu základní věc. Myslím si, že řešením je spíše modernizace a neustálé udržování prvního pilíře v životaschopném stavu, a tam bychom mohli nalézt shodu. Ale chci tady říct zásadní věc pro budoucnost. Sociální

demokracie, za kterou mám tu čest zde hovořit, několikrát prohlásila, že pokud od lidí dostane po příštích volbách do Poslanecké sněmovny důvěru a bude mít možnost zásadním způsobem ovlivnit dění ve Sněmovně a samozřejmě i v Senátu, že se buď pokusí tento nespravedlivý druhý pilíř úplně zrušit, nebo když to nebude možné, když by tomu mezinárodní závazky a náš právní řád bránil, tak samozřejmě to bude silně modifikovat. ČSSD se bude snažit, aby tento model nebyl nevýhodný pro občany, kteří jsou středněpříjmoví a méněpříjmoví, a udělá pro to maximum. A proto si myslíme, že pokud to vláda silou prosadí, bude to model nestabilní.

My před tím varujeme a budeme usilovat o zásadní změnu, protože naší prioritou je první pilíř, o kterém se domníváme, že je lépe ošetřen a že tento produkt z pohledu občanů, tento nový produkt je z pohledu občanů nestabilní i s ohledem na to, že nedošlo k politické shodě.

A tady chci zcela jasně prohlásit, aby to bylo bráno v potaz i v případě dalších možných jednání, třeba i českých nebo evropských soudů: Je zcela zřejmé, že k dohodě nedošlo. My to považujeme za špatný produkt ve špatnou dobu. Zkušenosti Maďarů, Slováků, Poláků to potvrzují. Myslíme si, že cesta, jak řešit důchodové zabezpečení, je nadále v mezigenerační solidaritě a ne v tom, aby se tady dělal produkt ušitý jenom na míru těm příjmově nejsilnějším a zejména penzijním soukromým fondům. Ty mají dostatek šancí ve třetím pilíři, který se může samozřejmě modifikovat, který se může modernizovat, ale ne formou pilíře druhého na úkor financování pilíře prvního.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. S přednostním právem pan kolega Stanjura, poté pan kolega Sobotka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobré ráno, paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, jménem tří poslaneckých klubů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i 21. hodině, případně po půlnoci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je to procedurální návrh, rozhodneme za malý okamžik, jen co se dostaví poslankyně a poslanci do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování číslo 303. Ptám se, kdo je pro procedurální návrh, tak jak jej přednesl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 303, přítomno 101, pro 62, proti 27. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka se hlásí jako další s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já bych se rád vyjádřil ke dvěma tématům. Jednak za prvé k tomu hlasování, které jsme teď absolvovali. Vzhledem k tomu, že i včera v té noční rozpravě si někteří koaliční poslanci stěžovali na to, že tady musí sedět i v takto pozdních večerních hodinách, tak bych chtěl připomenout, že takové věci se dějí právě na základě hlasování, obdobných hlasování, která zde navrhl teď předseda poslaneckého klubu ODS pan Stanjura. Chci připomenout, že sociální demokraté hlasovali proti tomuto návrhu. To znamená, pokud se dnes zde bude jednat v nočních hodinách a koaliční poslanci tím budou cítit jistou újmu, tak chci poznamenat, že ta vina leží na straně pravice, nikoli na straně sociální demokracie.

Druhá věc, kterou bych chtěl zmínit, je jednoduchý dotaz. Já když jsem dneska šel do Poslanecké sněmovny, tak jsem si všiml poměrně masivních bezpečnostních opatření. Jsou tady nastavené ploty kolem Sněmovny, je tady dramaticky zvýšený počet policistů, kontrolují se lidé, kteří chodí k Poslanecké sněmovně. Já bych se rád zeptal, jestli nám hrozí nějaké nebezpečí. Protože pokud nám hrozí nějaké vážné nebezpečí, které odůvodňuje takováto bezpečnostní opatření, tak by asi stálo za to vědět, co se děje, protože tady budeme celý den, tak abychom tušili, co nás čeká. To je první věc. Tedy rád bych se zeptal, jaké nebezpečí ohrožuje Poslaneckou sněmovnu.

Druhá, jednoduchá otázka, kterou bych rád položil – kdo nařídil tato bezpečnostní opatření a proč. Protože ono to skoro vypadá, jako by se někdo bál. Skoro to vypadá, jako by někdo měl špatné svědomí vzhledem k těm návrhům takzvaných reforem, které se dnes tady budou hlasovat. A já bych skutečně rád věděl, abych mohl odpovědět občanům, kteří se ptají, proč jsou v okolí Poslanecké sněmovny vidět policisté a proč jsou tady všude kolem nastavené ploty, které znemožňují běžné volný pohyb, který tady je přes Sněmovní ulici. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní bude hovořit pan poslanec Jan Hamáček, který je přihlášen jako další do rozpravy. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, než vás seznámím se svým názorem na tisk 412, tak bych opravdu se připojil ke kolegovi Sobotkovi a požádal o vysvětlení těch bezpečnostních opatření. Já jsem se policistů ptal, proč jsou tady. Oni říkali, že to nevědí. Samozřejmě pokud je nasazeno takto masivně takové-

to množství policistů, tak to vzbuzuje obavu a v případě, že nám nějaké nebezpečí hrozí, tak bychom to rádi věděli, abychom si když tak mohli zařídit věci nezbytné ve vztahu k vypořádání našich věcí. Takže opravdu bych poprosil, abychom tu informaci dostali.

A nyní už prosím k bodu 412.

Podle mého názoru vládní důchodová reforma, která je nám předkládána, postihne negativně zejména zaměstnance s nízkými, podprůměrnými a průměrnými příjmy, protože to jsou ti lidé, kteří si vzhledem k životním nákladům, které mají, nemohou průběžně odkládat dostatečné finanční prostředky na zajištění ve stáří. Tito lidé i s ohledem na fyzické vyčerpání, možnost a dostupnost zdravotní péče se samozřejmě také dožívají nižšího věku ve srovnání s příjmově silnými skupinami obyvatel. Namísto solidarity bohatých s chudými, která je obvyklá ve vyspělých zemích, a není to tak dlouho, kdy nás poslanci vládní koalice nabádali, ať si vezmeme příklad ze zemí na západ od nás, ať nehledáme řešení na východě, tak vláda prosazuje pravý opak, to je solidarita chudých s bohatými. To je přístup, který samozřejmě zásadně odmítáme, protože zásadním způsobem narušuje soudržnost ve společnosti na úkor právě těch sociálně slabších skupin občanů.

Dovoľte mi, abych se krátce vyjádřil k hlavním rizikům, která vidíme v tom vládou navrhovaném takzvaném opt-outu. Z pohledu sociální demokracie jde zejména o to, že zde hrozí dlouhodobý transformační deficit, který bude ohrožovat stabilitu nejen veřejných financí, ale i toho samotného důchodového systému. Tato rizika převyšují možné přínosy zavedení dobrovolného důchodového spoření pro příjmově nejsilnější, nicméně malou skupinu spořících účastníků.

Chtěl bych zdůraznit, že tento koncept vytvoření silného soukromého doplňkového důchodového pilíře, který chce vláda zrealizovat tak, že vyvede část pojistného do důchodového spoření, ve své podstatě směřuje k témuž cíli, k jakému bylo v roce 1994 za vlády Václava Klause zvoleno to nám všem známé připojištění se státním příspěvkem. To znamená, dojde k vytvoření nového dobrovolného soukromého doplňkového důchodového systému, podporovaného z veřejných zdrojů státním příspěvkem i zvýhodněními v oblasti daní, avšak jinými prostředky.

Občanům ve vládním návrhu má být dána v důchodovém spoření možnost přesměrovat část z povinných plateb pojistného na úrovni 3 % vyměřovacího základu na základní důchodové pojištění, na svůj individuální účet do soukromého systému s tím, že stejně jako u návrhu na transformaci penzijního připojištění se státním příspěvkem na doplňkové penzijní spoření se i zde vyžaduje pravidelné poskytování příspěvku účastníka ve výši 2 % vyměřovacího základu. A i zde mají být uplatněna v rámci soukromé správy důchodových úspor pro investování těchto úspor

pravidla, která se dnes vztahují na hospodaření investičních podílových fondů.

My máme za to, že cílem tohoto opt-outu není dosažení vyšších důchodů pro většinu účastníků, protože ta vyšší celková sazba pojistného, to znamená 30 % místo současných 28, a možnost vyvedení části pojistného z průběžného důchodového pojištění budou v uvozovkách kompenzovány úměrným snížením důchodů v prvním pilíři. Cílem bude pouze větší diverzifikace důchodových příjmů. Účastníci, zejména ti s nižšími a středními příjmy, mají zaplatit vyšší pojistné pouze v zájmu této diverzifikace a jejich výsledné důchody budou s vysokou mírou pravděpodobnosti nižší než ty, které by jinak získali z průběžného důchodového pojištění. Zejména v tom případě, kdy by bylo posíleno o prostředky, které Česká republika bude muset vynaložit v následujících nejméně 30 letech – mluvilo se zde i o letech 40 – na financování transformačního deficitu. Přijdou totiž úměrně o zvýhodnění výše jejich důchodů, které vyplývají ze solidárního charakteru průběžného důchodového pojištění, a budou se muset spoléhat na to, že jim tuto ztrátu více než vykompenzují nejisté a nikým negarantované budoucí výnosy jejich důchodových fondů, které jim následně umožní zaplatit takovou tržní cenu valorizované doživotní anuity, která spolu s důchodem z průběžného důchodového pojištění dosáhne výši důchodu srovnatelného pojištěnce, který do důchodového spoření nevstoupí a bude pobírat svůj důchod pouze z průběžného důchodového pojištění.

Když se bavíme o těch výnosech, ona o tom trochu mluvila i kolegyně Strnadlová, tak mě docela zarazí ta lehkost, s jakou přistupuje předkladatel k obavám, které zde vznášíme opakovaně, a ty obavy se týkají dlouhodobé udržitelnosti, resp. zajištění těchto výnosů v rámci hospodaření těchto penzijních fondů. Já bych chtěl jenom upozornit a poukázat na to, že jakoliv konzervativní mohou být pravidla pro investování peněz, které občané vyvedou na tyto důchodové účely, tak do něčeho investovat musí. Donedávna byly jistě velmi spolehlivým nástrojem investičním státní dluhopisy. My jsme měli pocit, že po naší zkušenosti s vývojem v Řecku a v některých dalších zemích se i tato jistota stává menší, než byla v současnosti. A pokud se bavíme o jiných produktech, tak bych jenom připomněl, že další spolehlivou investicí bývaly akcie velkých a stavebních firem, tak bych jenom připomněl situaci, která vznikla v důsledku ropné havárie v Mexickém zálivu, kdy tím důsledkem nebylo jenom to, že se na pobřeží Mexického zálivu dostala ropa a stálo to ohromné peníze při odstraňování těchto následků, ale tím sekundárním důsledkem bylo také to, že firma British Petroleum, která za tu havárii ve finále díky působení svého subdodavatele mohla, utrpěla ohromné ztráty na akciovém trhu. A k velkým akcionářů firmy British Petroleum patřily samozřejmě britské penzijní fondy. A jakkoliv můžete oddělit majetek akcionářů od peněz, které tam dávají

střadatelé, tak v případě, že dojde k takovému problému ve vaše portfolio, do kterého jste peníze investovali, tak jakkoliv to můžete vyřídit tím, že ty akcie, ta aktiva, která tam zbudou, převedete do jiného penzijního fondu, tak stále převádíte jenom tu zbytkovou hodnotu, která tam v důsledku nějaké takové události vznikla, ale to mám pocit, že je něco, co ten systém v zásadním způsobem destabilizuje a do jeho základů to umisťuje jakousi časovanou bombu, která v případě jakéhokoli nepředvídatelného vývoje na burzách či akciových trzích, popř. nepředvídatelného vývoje v oblasti schopnosti některých států splácet své dluhy, bude znamenat, že nám tady hrozí obrovský sociální problém, který stát nebude podle mého názoru schopen řešit.

Byl bych rád, kdyby předkladatel toto varování, na které jsme tady upozorňovali, a na tento problém, na který jsme tady upozorňovali, vzal vážně a zamyslel se nad těmito argumenty.

Závěrem mi dovoluji říci, že mě mrzí, tady už o tom také někdo mluvil, že vláda, když přicházela s tímto konceptem, nevzala v potaz argumenty takových institucí, jako je např. Světová banka, která ve svých doporučeních pro země střední a východní Evropy, ve svých doporučeních pro reformy penzijního systému rozhodně nemluví o konceptu, který já jsem tady popsal. Mluví o konceptu, nepopírá to, že je potřeba zavést další pilíř, rovněž mluví o třech pilířích, to nikdo nepochybuje, nicméně mluví o tom, že by se ten průběžný první pilíř měl doplnit tím, co zde svého času navrhoval Vladimír Špidla, to znamená to je ten systém švédský, který je schopen při zachování jistého aspektu odpovědnosti střadatelů vyřešit nebo pomoci k vyřešení právě toho demokratického problému.

Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hamáčkovi. Pan kolega Sobotka s přednostním právem.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážení paní předsedkyně, kolegyně, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že jsem nedostal odpověď na svoji předchozí otázku, kterou jsem adresoval vedení Poslanecké sněmovny, bych chtěl jménem poslaneckého klubu sociální demokracie požádat o to, aby ta zcela zjevně nepřiměřená bezpečnostní opatření byla zrušena, neboť my jsme nedostali odpověď na otázku, co bylo jejich důvodem, jaké tedy hrozí nebezpečí Poslanecké sněmovně, a pokud tedy Poslanecké sněmovně žádné nebezpečí nehrozí, pak si myslím, že je možné ty ploty odsunout, policisty možná poslat dělat nějakou užitečnější práci, než tady postávat kolem Poslanecké sněmovny. My jako sociální demokraté se necítíme ohroženi. Myslíme si, že ta standardní bezpečnostní opatření, která jsou tady realizována každý den v budově

Poslanecké sněmovny, jsou dostatečná, a navíc, jestliže se něco takového provede, jestliže se Poslanecká sněmovna obklopí ploty a policisty, tak je to velmi negativní signál vůči veřejnosti. A jestliže se tady bavíme ve Sněmovně o tom, že tady je velký příkop mezi politikou a společností, tak každé takové opatření ten příkop mezi námi a občany ještě více prohlubuje.

Čili pokud tady není nějaké nebezpečí nějakého útoku na Poslaneckou sněmovnu, chtěl bych jménem poslaneckého klubu ČSSD požádat o to, aby ta zbytečná nadměrná, nepřiměřená opatření byla zrušena ještě dříve, než to bude stát zbytečně nějaké další finanční prostředky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. Poté co jste vznesl, pane kolego, svůj dotaz, tak jsem požádala pana kancléře, aby mi přišel sdělit informace, o něž jste požádal. Nebyla jsem schopna vám je říci dříve. Možná jste si všiml, že tady za mnou byl, tak bych vás ráda informovala o tom, že tato opatření nařídila ochranná služba Policie České republiky, neb nikdo jiný tak činit nemůže. Žádnou další bližší informaci k tomu nemám. Je to policie, která musí vyhodnotit způsob, metodu, kterou použije. Není to ani vedení Sněmovny, ani její předsedkyně. Proto tato informace.

Pan kolega Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, alespoň za tuto informaci, ale musím říci, že ji pokládám za nedostatečnou, a rád bych vás požádal, jestli byste si nemohla pana kancléře zavolat ještě jednou a sdělit mu, že by bylo dobře, kdyby v takovéto situaci nám také byl sdělen důvod. To je ta moje první otázka, kterou jsem zde dnes ráno položil, protože já skutečně jako poslanec se necítím příliš dobře, když přicházím do Sněmovny v den, kdy se mají schvalovat určité typy návrhů, a Sněmovna je obklopena ploty, policisty a já nejsem schopen ani lidem, jejichž pohyb to omezuje, vysvětlit, proč se tady vlastně něco takového děje. Já myslím, že by bylo dobře, já chápu, že tady existuje jistá hierarchie, že tady existují kompetence, které je třeba respektovat, nepochybně proti tomu sociální demokracie vůbec nic nemá, jenom by bylo dobře, kdybychom jako poslanci dostali informaci, co bylo důvodem k tomuto rozhodnutí, jaké konkrétní bezpečnostní riziko tady hrozí a existuje v okolí Poslanecké sněmovny, proč tady mají být nataženy zátarasy a proč se tak dramaticky zvýšil počet policistů na přístupových místech v Poslanecké sněmovně. Skutečně bych velmi uvítal za náš poslanecký klub, kdybychom tuto informaci obdrželi, a současně znovu opakuji náš apel na to, pokud tady není žádné bezpečnostní riziko, aby ta opatření byla zrušena. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan Josef Novotný starší.

Poslanec Josef Novotný st.: Paní předsedkyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl všechny uklidnit. Já jsem ty zátarasý taky viděl. Já jsem viděl pana předsedu Sobotku, jak dává instrukce svým funkcionářům, je tam pět lidí, kteří drží ty samé cedule, co jsou tady u těch lavic, vyrobené ve stejné tiskárně, stejnými ideologickými vůdci. Čili není tady žádná demonstrace. Chci uklidnit i občany, kteří tuto šaškárnu tady sledují. Skutečně žádné nebezpečí nám nehrozí a za ta opatření je zodpovědná sociální demokracie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Musím říci, že na rozdíl od členů vlády, kteří kolem projížděli ve svých limuzínách, tak já jsem se zastavil, když jsem šel kolem demonstrantů, a mohu vás informovat, že jsou to demonstranti z iniciativy ProAlt, což je občanská iniciativa, která protestuje proti vládním reformám. Takže ti lidé se jasně identifikovali. Říkali my jsme z ProAlt, přišli jsme, abychom vyjádřili svůj názor na reformy, které jsou v této Poslanecké sněmovně projednávány, a tito lidé museli zůstat před zátarasý.

Oni se mě ptali, proč jsou tady tato bezpečnostní opatření, a já jsem jim skutečně nedokázal odpovědět. Proto jsem přišel sem do Poslanecké sněmovny, abych znal tento důvod, protože podle mě není možné, aby se tady vytvářely takové příkopy mezi námi a veřejností a my jsme o tom nebyli informováni, vůbec jsme nevěděli důvod. A když se zeptáme po tom důvodu, tak je nám řečeno, že to nařídil příslušný službu konající velící policejní funkcionář. Ale ta rizika, údajná rizika tedy, jsou nám utajena. Tak já nevím, jestli se tady chystá nějaký teroristický útok na Poslaneckou sněmovnu zrovna dneska, nebo jestli tady hrozí nějaká jiná aktivita, která by měla ohrozit naši bezpečnost. Prostě tohle má přece velký symbolický význam.

Já nevím, kolegové a kolegyně z koalice, jestli to nechápete, ale tady dnes vy schvalujete reformy, které skutečně velmi nespravedlivě zasáhnou velkou část naší společnosti. A ti lidé mají pocit, že proti nim nasazujete nejenom tyto reformy, ale že dneska proti nim vlastně nasazujete symbolicky i policisty a zátarasý. Vždyť bude za chvíli 17. listopad! Copak vy si neuvědomujete tyto souvislosti? Co si o nás budou občané myslet?

A žádám pana Novotného, aby zde nešířil lži, prostřednictvím paní předsedající, prostě ta opatření byla nařízena. Byla nařízena v souladu se

zákonem, v pořádku, ale my chceme vědět, jaký je důvod pro nařízení těchto opatření. My nežijeme v policejním státu, a jestliže si koalice chce stavět ploty a zátarasý, prosím, oploťte si Úřad vlády, postavte si kolem policejní kordony, nám jako opozici do toho nic nebude. Možná se budeme ptát, kolik to stálo peněz, ale to je tak asi všechno. Klidně si oploťte Úřad vlády, ale prosím, Poslanecká sněmovna není vaše! V Poslanecké sněmovně nejsou jenom koaliční poslanci. V Poslanecké sněmovně jsou zástupci lidu a mají plné právo mít na vaše reformy rozdílné názory. Stejně jako občané, kteří jsou venku. I venku jsou občané, kteří tyto reformy odmítají, a jsou tam občané, kteří tyto reformy podporují. To je realita. My jenom nechceme jako sociální demokraté, abyste mezi nás a tyto občany tady stavěli policejní kordony a ploty. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktické poznámky v pořadí Boris Šťastný, Petr Gazdík a pan kolega Jandák. V tomto pořadí jste se hlásili. Faktické poznámky jsou to.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, mně skutečně tato demagogie vadí. Nejsem žádný bezpečnostní expert. Dobře víte, že se specializuji na jinou věc a o této záležitosti nemám, stejně jako tato Sněmovna, žádné informace. Nepochybně zde neexistuje nikdo jiný, kdo by měl nějaké informace, proč se ochranná služba Policie České republiky rozhodla posílit bezpečnostní opatření okolo této instituce.

Na druhou stranu přece myslím, že pan kolega Sobotka musí vědět, že Policie České republiky dělá svoji práci, ví, proč ji dělá. Asi je evidentní, že sem nepřijde na toto místo policejní prezident nebo náčelník ochranné služby a nebude vysvětlovat do médií, proč co dělají. Asi k tomu mají nějaké důvody. Chci upozornit, že v minulosti stejně tak jako včera jsme se úplně normálním způsobem procházeli do vstupu Sněmovny, kde byli tito lidé, tito občané, kteří demonstrovali. Mají na to právo, i když já jsem přesvědčen, že takovéto demonstrace podle zákona mají probíhat sto metrů od Poslanecké sněmovny. Přesto všichni dobře vědí, že včera i v minulosti jsme se prodírali skrz tyto občany, diskutovali jsme s nimi a nebyl v tom žádný problém.

Takže v tomto ohledu bych doporučil sociální demokracii, aby se obrátila na policejního prezidenta, a přece ví moc dobře, jakým způsobem v této věci postupovat. A nemůže přece nikdo čekat, že zde veřejně někdo bude říkat, proč dělá ta či ona bezpečnostní opatření, a v tomto ohledu je to čirý populismus.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vítězslav Jandák, faktická poznámka.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Dámy a pánové, já vás prosím – teď nemluvím za stranu, ale za sebe. Já si nechci připadat jako člen ústředního výboru KSČ v polovině roku 89. To ne, prosím vás! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Víte, a pak je možnost, že bychom se přestěhovali někam jinam. Oni šli tehdy na Institut tělesné výchovy a sportu, jak byli populární. Ale já se nedivím, protože když si vezmete, že oni měli v té době skoro dvacetiprocentní podporu a vy máte desetiprocentní podporu, tak se nedivím.

A paní předsedkyně, na vaše svědomí, já neřeknu, kdo mi to řekl, ale policie, které jsem se ptal, tak mně řekla, že to bylo na příkaz předsedkyně Sněmovny.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, já vás musím ujistit, že nemám žádnou kompetenci k tomu, abych mohla přikazovat policii, co má nebo nemá konat. Jediné, co musím hlídat, je to, aby byl zajištěn normální provoz kolem budov Sněmovny, a to je všechno, co mohu udělat. Mohu se ptát, tak jako se ptáte vy, a to je všechno.

Pan kolega Seda nechce nyní hovořit? Hlásí se někdo dál? Pan kolega Hašek, pardon.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji, vážená paní předsedkyně, hlásil jsem se také s faktickou poznámkou. Za prvé bych chtěl poděkovat panu poslanci Novotnému, že jsme se dozvěděli ranní agenturní svodku ABL (potlesk poslanců ČSSD), takže už víme asi, jak to bylo. To za prvé.

A za druhé, paní předsedkyně, já vám věřím. Teď jste řekla, že vy jste nedala žádný příkaz policii, respektuji vaše kompetence. Nicméně pak si myslím, že jestli tady existuje nějaké jiné vážné riziko a jsou tu rozmístěny zátarasy kolem Poslanecké sněmovny a je tady zvýšený počet příslušníků ochranné služby Policie České republiky, tak žádám, aby se do jednání Sněmovny dostavil ministr vnitra, neboť jemu kompetenčně přísluší to, že on je odpovědný za chod policie, a ministr vnitra by měl sdělit této Poslanecké sněmovně, z jakého důvodu jsou tady právě dnes realizována takováto masivní bezpečnostní opatření, kdo přesně je nařídil, a já bych také rád věděl od ministra vnitra vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, kolik takové opatření bude stát.

Na Šluknovsku možná ti policisté dneska chybějí! Tady na Malé Straně jsou jich dneska plné ulice! Dámy a pánové z koalice, styďte se! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec František Novosad. Prosím pane kolego o vaše slovo.

Poslanec František Novosad: Dobré nedělní dopoledne vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové. Jako místostarosta a starosta jsem se podílel a měl jsem připomínky k záchranné zdravotnické službě. Samozřejmě podílel jsem se na jejím budování, to znamená, vím, o čem je řeč a samozřejmě své připomínky a stanoviska tady budu tlumočit.

Podle důvodové zprávy k návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě se počítá se zřízením cca 40 nových výjezdových základen, aniž by návrh řešil dostatečným způsobem otázku financování těchto nových výjezdových základen. Návrh předpokládá, že subjekty, které v současné době poskytují zdravotnickou záchrannou službu, ale nebyly zřízeny krajem, toto nebudou moci dále poskytovat, a proto uzavrou s poskytovateli zdravotnické záchranné služby smlouvy k zajištění činnosti výjezdových skupin podle zákona o zdravotnické záchranné službě. Takže se podle důvodové zprávy u těchto subjektů nic nemění. Viz negativní dopad v tomto směru podle minimální a zaměstnanci dopravní a další prostředky, které subjektu budou splňovat stejné podmínky personálního věcného a technického vybavení. Stále budou zajišťovat zdravotní službu, ale nikoliv vlastním jménem na vlastní odpovědnost. Takže odpovědnost ponese poskytovatel zdravotní záchranné služby.

Zde je nutno vyřešit otázku, jak bude fungovat například financování. Všechny úhrady z veřejného zdravotnického pojištění budou hrazeny poskytovateli zdravotní záchranné služby a ten je bude přefakturovat, nebo bude platit tomuto subjektu nějaký paušální poplatek? Takže tento třetí subjekt vůbec nemusí být zdravotnické zařízení? Proto je nutno tuto problematiku podrobněji rozpracovat v návrhu zákona.

Návrh zákona by měl vymezit možnost uzavření této smlouvy a její minimální náležitosti. Zdravotníci pracovníci záchranné služby jsou při výkonu svého povolání vystaveni mimořádné fyzické i psychické zátěži, jejich úkolem je poskytovat zdravotní péči v externích situacích a podmínkách. V situacích, kdy je bezprostředně ohrožen život, kdy zpoždění poskytnutí odborné první pomoci mohou způsobit smrt. Několikrát denně se setkávají tváří v tvář utrpení a bolesti, kdy lidem selhávají základní životní funkce. Jejich akceschopnost vyžaduje jejich nepřetržitou pohotovost a schopnost neustále se vyrovnávat se stresem a napětím.

Zájmem a povinností státu musí proto být vytvořit zaměstnancům zdravotnické záchranné služby také podmínky, aby byl vytvořen stabilní kádér kvalifikovaných pracovníků, a přijmout opatření k zamezení fluktuace v tomto segmentu péče. Složkou erudice zdravotnického pracovníka je bezesporu také jeho zkušenost, která se nezískává ničím jiným než četností zásahů,

kteřá je samozřejmě přímo úměrná délce výkonu povolání, potažmo trvání pracovního poměru. Doporučujeme proto do návrhu zákona zapracovat opatření, která by motivovala zaměstnance zdravotnické záchranné služby k setrvání při výkonu zdravotnického povolání.

Z výše uvedených důvodů rovněž odborové svazy zpracovaly již v předcházejících letech návrh na úpravu sociálního zohlednění náročnosti práce zdravotnických pracovníků a zdravotnických záchranných služeb. K tomu současně dodáváme, že tento návrh byl široce diskutován při předchozím projednávání k návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě a sociální partneři s tímto návrhem vyslovili souhlas. Podporu tento návrh získal i u politických stran zastoupených v tehdejší Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a byl součástí posledního návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě, který projednávala Poslanecká sněmovna.

Návrh je přílohou č. 1 připomínek zdravotnické služby a jako nový ho požadujeme do předloženého znění zapracovat, do předpokládaného návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě.

Ustanovení § 6 odst. 2 písm. b) k návrhu zákona. Zde vzniká otázka, zda musí být splněny skutečně všechny podmínky uvedené v bodu 1 až 4 současně. Máme za to, že by stačilo plnění jen jedné z podmínek uvedených v bodu 1 až 4. Dále je nutno stanovit, co se považuje u dojezdové doby za jiné případy hodně zvláštního zřetele.

Ustanovení § 11 odst. 14 návrhu zákona. V tomto ustanovení se upravuje vydávání takzvaného organizačně provozního řádu zdravotnického operačního střediska, který mimo jiné upravuje organizační a provozní podmínky práce zaměstnanců. Navrhujeme výslovně stanovit, že k otázkám týkajícím se zaměstnanců, jejich práv a povinností, si zaměstnavatel vyžádá předchozí písemné stanovisko i odborové organizace, neboť se jedná o zvláštní typ vnitřního předpisu zaměstnavatele, který může upravit zásadní otázky týkající se zaměstnanců. Jeho vydání podléhá také projednávání s odborovou organizací jako povinnost vyplývající ze zákoníku práce.

Další možností je s poukazem na význam tohoto vnitřního předpisu, významem srovnatelného s pracovním řádem, stanovit, že zaměstnavatel, u něhož působí odborová organizace, v části týkající se organizačních a provozních podmínek práce zaměstnanců je povinen si vyžádat k vydání či jeho změně předchozí souhlas odborové organizace za předpokladu, že bude možno tuto část oddělit od ostatního obsahu řádu.

Ustanovení § 13 odst. 1 návrhu zákona. Je potřeba uvést, kolik minimálně členů musí mít výjezdová skupina rychlé lékařské pomoci a výjezdová skupina rychlé zdravotnické pomoci.

Ustanovení odst. 1 upozorňují na rozpor, protože výjezdová skupina,

kteřou tvoří zdravotničtí pracovníci, vykonávají činnost zdravotnické záchranné služby uvedené v odst. 4 písm. f) až k). V návrhu zákona nemá prostředky ani prostor telefonická asistovaná první pomoc. Tuto činnost zajišťuje operační středisko. Název poskytovatele zdravotnické záchranné služby tvoří slova zdravotnická záchranná služba, za která se v příslušném slovním tvaru doplní název kraje, tedy poskytovatele zdravotnické záchranné služby. Je-li podle jiného právního předpisu součástí názvu dodatek označující právní formou právnické osoby, doplní se za tento dodatek za název kraje. V názvu jiné osoby nesmí být obsaženo slovní spojení zdravotnická záchranná služba. Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen označit zařízení zdravotnické záchranné služby včetně mobilních a dopravních prostředků a pracovní oděvy členů výjezdových skupin svým názvem obsahujícím slovní spojení zdravotnická záchranná služba a znakem zdravotnické záchranné služby způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Znak zdravotnické záchranné služby a slovní spojení zdravotnická záchranná služba smí označení objektu dopravních prostředků, oděvů a písemností užít pouze poskytovatel zdravotnické záchranné služby. Vzor znaku zdravotnické záchranné služby, jednotné provedení pracovních oděvů, základní barevné provedení a označení mobilních a dopravních prostředků a písemností stanoví prováděcí právní předpis.

Doplnění návrhu zákona o zdravotnické službě a další část týkající se sociálního zohlednění náročnosti práce zdravotnických pracovníků zdravotnických záchranných služeb. Doplnují se nové paragrafy, které se zařadí pod § 25 návrhu zákona o následujícím znění. Zdravotnický pracovník, který vykonává povolání podle zvláštního zákona v rámci zdravotnických záchranných služeb alespoň deset let, má nárok na lázeňskou péči nebo rehabilitační péči a upevnění tělesného, duševního stavu v délce 14 dní v kalendářním roce.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Jan Hamáček má slovo. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych pokračoval ve svém vyjádření k tisku 412, bodu 98.

Já jsem tady ve svém prvním vystoupení mluvil o některých rizicích a některých zkušenostech ze zahraničí, které jsou podle mého názoru velmi varovné. A nyní mi dovoluji, abych se nyní zastavil u některých finančních aspektů.

;Já mám pocit, že jakkoliv jsme přesvědčováni o opaku, tak vláda ne-

má zcela jasnou vizi, jak za současné komplikované ekonomické situace, která ve světě a v českých veřejných financích panuje, uhradí takzvané transformační náklady, o kterých jsem mluvil v minulém vystoupení, té připravované částečné privatizace průběžného systému. Bude podle mého názoru dlouhodobě hradit škrtý v konkurenci dalších potřeb, které patří k velmi podfinancovaným odvětvím, jakými jsou zdravotnictví, školství, věda, výzkum či dopravní infrastruktura.

Chtěl bych v této situaci připomenout jednu věc. Česká republika se dnes nachází v situaci, kdy na rozdíl od ostatních zemí, které prováděly takovou reformu, nemá vytvořenou žádnou důchodovou rezervu, respektive rezervu, ze které by bylo možné uhradit tyto transformační náklady. Ukazuje se, že to není možné, takovou rezervu vytvořit, protože se potýkáme se stále rostoucími nebo minimálně obrovskými deficity, a tím druhým logickým zdrojem, který by mohl být použit, to znamená státní majetek, tak jeho poslední zbytky, které ještě máme, tak je evidentní, že je naše země bude potřebovat ke krytí jiných potřeb, které v čase přijdou dříve než tato do relativně dlouhého časového období rozložená důchodová reforma. K odstranění zadlužování budoucích generací, o kterém mluví vláda, když obhájí reformu veřejných financí, a hovoří o tom i při těchto úpravách průběžného důchodového systému, tak toto odstranění se při zavedení této reformy odloží podle mého názoru naneurčito. Naopak se stane to, že budoucí generace mladých lidí, o kterých vláda říká, že nemají zadlužovat generaci jejich rodičů a nemají žít na jejich úkor, tak díky tomuto systému vyvedení, opt-outu, zaplatí stejný účet de facto dvakrát.

Oni zaplatí nejen důchody současných důchodců, ale velmi pravděpodobně zaplatí i důchody svoje. Já mám pocit, že nejde jenom o nějaká teoretická čísla, makroekonomické rovnováhy důchodového systému a dopady na rovnováhu veřejných financí jako celku, ale v první řadě jde o výši důchodů, které budou přiznávány a vypláceny dnes a i v budoucnosti pro současné a budoucí generace důchodců. A jde také samozřejmě o jejich dlouhodobou daňovou zátěž.

Chtěl bych v této souvislosti zdůraznit, že Evropská unie po svých členských zemích požaduje vedle požadavku dlouhodobé finanční udržitelnosti také úmluvy Mezinárodní organizace práce. Zavazují je, aby důchody byly přiměřené, a tím se myslí ve vztahu k předchozím pracovním příjmům a rovněž k životním nákladům důchodců. Sociální přiměřenost důchodů by v případě, že by nedošlo ke zvládnutí financování tohoto transformačního deficitu nebo dluhu, tak ta přiměřenost důchodů by podle mého názoru byla zásadně ohrožena.

Velikost a nereálné předpoklady o formě a způsobu úhrady tohoto transformačního deficitu, který svými důsledky nás všechny postihne, a postihne vždycky občany, ať je to v podobě nižších důchodů, o kterých jsem

mluvil, popřípadě vyšších cen, jsou jednou z hlavních příčin, proč nemůžeme souhlasit se zavedením tohoto opt-outu. Je to jedna z hlavních příčin, ale není to příčina jediná.

Když se mluví o financování, často se zmiňuje financování prostřednictvím daně z přidané hodnoty. Koneckonců je zde v té sloučené rozpravě zákon, který se otázkami DPH zabývá. Nicméně bych chtěl říci, že všechny země, které se vydaly cestou zavedení povinného či dobrovolného soukromého důchodového spoření, si předem vytvořily určité účelové rezervy, které byly následně určeny na financování tohoto transformačního deficitu, který se ve většině těchto zemí pohybuje v rozmezí 1 až 2 % HDP ročně, a současně se předpokládalo, že další zdroje získají z privatizace, popřípadě dalších výnosů státního majetku. V případě, že by i tyto zdroje byly nedostatečné, tak se předpokládalo, že transformační náklady budou kryty z emisí státních dluhopisů. Ale vzhledem k tomu, že tyto země, které jsou již o krok dál před Českou republikou, podobně jako naše vláda neprovedly podrobnou analýzu té velikosti onoho transformačního deficitu a potřebné prostředky pro celé období nezajistily a spíše se spoléhaly na to, že se ty prostředky v budoucnu nějak najdou, což je přístup stejný, který volí tato vláda ne nezbytně v této věci, ale připomíná mi to rozpočtové výhledy některých kapitol státního rozpočtu na léta 2013–2014, které jsou naprosto nerealistické, tak v tomto důsledku se v souvislosti s finanční hospodářskou krizí ty státy dostaly do obrovského problému s financováním těch změn, které učinily, těch výpadků v průběžném důchodovém systému. A ty státy samozřejmě byly nuceny přistoupit k reformám, které de facto jdou proti smyslu a zámyslu takovéto reformy.

Tyto dá se říci zpětné reformy se projevují ve dvou formách. Buď tyto země snižují sazbu pojistného, které je převáděno z průběžného důchodového systému do důchodového spoření, popřípadě toto převádění na několik let zcela pozastavily. To je případ například Rumunska, Bulharska a Polska. V Maďarsku došlo k tomu, že stát pod tlakem vysokého deficitu veřejných financí, který výrazně překračuje maastrichtská kritéria, a v důsledku neschopnosti dále financovat tento transformační deficit důchodového systému počátkem letošního roku občanům nabídl přechod zpět do průběžného důchodového systému za podmínek, které následně využilo 97 % účastníků toho systému. Což znamená de facto likvidaci toho, co nám dnes tady vláda nabízí. Ten druhý důchodový pilíř pak z důvodů naprosto nerealistického nastavení jeho parametrů, nesprávného posouzení ekonomické situace země ve střednědobém horizontu a nerealistických očekávání maďarské ekonomiky, ten pilíř de facto zanikl. To je samozřejmě velmi smutný výsledek procesu, o kterém nám je tvrzeno, že to je projekt na několik příštích generací.

Já to říkám proto, že od počátku reforem, které uplatňovaly toto vyvedení nebo opt-out, panoval v těch uvedených zemích na straně zastánců takovéto reformy, to znamená vlád, stejný optimismus a stejná slepá víra, která tady je slyšet v prohlášení vlády, že kroky, které činí jsou správné, jsou činěny ve správnou dobu a zajistí všem občanům v budoucnosti vyšší penze a že na tento reformní krok současně a budoucí vlády najdou potřebné finanční prostředky. A ty vlády tak činily i přesto, že celá řada odborníků stejně jako v České republice naprosto nesdílěla tento optimismus. A ze strany vlády, respektive těchto vlád stejně jako ze strany naší vlády slyšíme odmítání těchto argumentů, označování je za nedůvodné, či dokonce ideologicky předpojaté.

V každém případě tyto zpětné reformy, na jejichž počátku byla zásadní strategická chyba při stanovení těch transformačních nákladů, nutně poškozují jak ty účastníky důchodového spoření, kteří samozřejmě do toho systému vstupovali s jiným očekáváním pod vlivem reklamních kampaní a slibování... (Je upozorňován na čas.) Tak samozřejmě poškozují i provozovatele důchodového spoření, jehož očekávání nebyla splněna.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan kolega Jandák má nyní slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Dámy a pánové, vážené dámy a pánové, méně vážená vládo, díky novinářům je toto naše jednání pitváno a komentováno ze všech stran, takže se snad mohu právem domnívat, že takzvaný obyčejný český člověk se i z médií objektivně dozví, o čem tady v těchto dnech tak usilovně jednáme. Minulý týden jsem se dočetl v Lidovkách, že vláda chce sněmovnou protlačit reformy a opozice chystá obstrukce. Po vzoru slavného Rádía Jerevan sděluji, že jsem celkem bez problémů pochopil, co jsou to vobstrukce, ale zajímalo mě, co jsou vlastně ty reformy. A protože jdu s dobou, obrátil jsem se o pomoc ke slavné Wikipedii, a tam jsem se dozvěděl, že reforma může být ekonomická neboli hospodářská, dále měnová, zemědělská, společenská, školská či školní reforma a konečně také politická. To mne ovšem neuspokojilo a nechtěl jsem vědět, jaké jsou druhy reformy, ale co to vůbec je. Naštěstí tam bylo i druhé heslo, totiž že je to systémový děj, přeměna, změna, úprava, zlepšení. Pátral jsem dál a v překladech anglických encyklopedií jsem se dozvěděl, že to znamená změnit podmínky, dát lepší formu, zlepšit, obnovit nebo opravit. Reforma rovněž usiluje o zlepšení systému. A potom jsem se konečně dozvěděl to nejdůležitější. Rozvojové země mohou provádět celou řadu reforem ke zlepšení jejich životní úrovně, což může zahrnovat reformy makroekonomické politiky, státní správy a řízení veřejných financí.

Z toho všeho pro mne vyplynulo několik základních poznatků. Pokud vím, tak opravdu usilujeme o reformy makroekonomické politiky, státní správy, řízení veřejných financí. Potom by se ovšem měla naše vláda veřejně přiznat, že jsme rozvojovou zemí. Aspoň tedy podle anglické verze Wikipedie. Že se v provedení naší vlády pokoušíme o jakési přeměny, změny a úpravy, je rovněž dostatečně známo. Ale kde je tento systémový děj a především jaké to přinese zlepšení?

Dámy a pánové, přiznávám se veřejně, byl jsem zmaten a zneklidněn. To, co nám naše vláda předkládá, že je snaha najít lepší formy a hlavně že její reformy usilují o zlepšení systému?

Prošel jsem si znovu desítky dopisů, e-mailů a telefonátů, které jsem dostal během uplynulého měsíce. Vzpomněl jsem si na slova lidí, kteří mne zastavovali v obchodech, u benzinové pumpy, v trafice, v parku. Dovolte, abych některé z nich ocitoval doslova:

Za prvé. Vážený pane poslanče, obrácím se na Vás jako na svého poslance s velmi zásadní otázkou, jak se zachováte a co uděláte proti připravovanému zákonu o zdravotních službách.

Další. S obavami sleduji projednávání balíčků reforem, které podle návrhů a pozměňovacích návrhů nás chtějí zbavit šance na důstojný život.

Další. Pane poslanče, věřím, že si nepřejete návrat zpět v kvalitě péče o osoby se zdravotním postižením a že nebudete hlasovat pro to, aby...

Za další. Co by čekalo nás, lidi s postižením, kdyby prošla navrhovaná opatření? Vrátime se tak o mnoho let zpět!

Další. Doporučuji proto se s problematikou seznámit nejen z hlediska úspor, ale nezbavovat osoby se zdravotním postižením, seniory, nemocné a další skupiny občanů závislých na pomoci státu práva na relativně důstojný život. Prosím tedy o zohlednění této skutečnosti u invalidů v prvním stupni bezmocnosti, kteří žijí sami!

Další. Píši vám ve věci tzv. sociálních reforem. Velmi se obávám zhořšení možností podpory dětí s neléčitelným celoživotním postižením. Dítě za svůj hendikep nemůže. Rodina také ne. Vše závisí od jejich nejbližšího okolí. Ať jako rodiče děláte co děláte, neobejdeme se bez pomoci. Potřebujeme spolupracovat se školou, sociálkou, zdravotnictvím, a to v jakémkoliv čase. Situace je opravdu velmi tíživá a ne každý má po ruce např. prarodiče, aby aspoň občas vypomohli. Tady by měl nastoupit stát – sociální dávky, asistence ve škole či škole, příspěvek. Velmi vážná je také situace ohledně speciálních pomůcek.

Další. A proto nepodpořte sociální reformu a především tyto asociální pozměňovací návrhy.

Další. Usilovně Vás proto prosím, nezdvihněte ruku pro sociální reformy.

A poslední. Vážený pane poslanče, laskavě Vás žádám o to, abyste hlasoval proti návrhu.

Já se vám omlouvám, že jsem těch citátů vybral tolik. A to jsem shrnul jen ty nejzásadnější. Bohužel, přes všechny prosby občanů si vládní koalice svoje asociální návrhy zákonů ve Sněmovně prosadila. Co říkám prosadila?! Převálcovala tlačení a silou! Senát nám sice vládní návrhy vrátil, ale všichni dobře víme, že toto asociální seskupení lidí, kteří se tváří, že jim jde o blaho lidu, a maskují to řečmi o potřebě přestat nekontrolované utrácet a rozhazovat, si stejně bude chtít násilím prosadit svou. Dovolte mi tedy ještě, abych z jednoho z dopisů, které jsem obdržel, vybral úsek, který nezávisle na internetových encyklopediích domácích či zahraničních shrnul názor na takzvané reformy velmi přesně a jednoznačně: "Pod pojmem reforma si představuji zlepšení stavu pro dotčené skupiny osob, nikoli návrat do dob dávno minulých. Ať hledám sebelépe, nenacházím nic, co by pro nás bylo v této vaší snaze o reformy přínosem." Konec citátu.

Dámy a pánové, tomu se říká hlas lidu. Staří Římané ovšem říkali, že hlas lidu je hlas boží. V takovém případě by se naši reformátoři, z nichž mnozí se svou náklonností k božímu učení netají, ba dokonce se jí pyšní, měli nad sebou hluboce zamyslet. Přinejmenším by si měli položit otázku, proč neposlouchají boží hlas, když už neberou v úvahu hlas obyčejného člověka.

Snahy opozičních poslanců jsou zdánlivě marné. Nepomáhají vystoupení za mikrofonem, zmírňující pozměňovací návrhy, články v novinách, vystoupení v médiích. Vláda si dál vede svou, a kam nás její zatvrzelost přivádí, je jí srdečně jedno. Mně to ale jedno není, zvláště když bych alespoň některým lidem, kteří mi píší, chtěl v odpovědi dodat malinko naděje. Naposledy dnes cituji:

"Přeji krásný dobrý den a omlouvám se velmi, pokud jsem Vás tímto oslovila nevhod. Chci Vás zdvořile poprosit, pokud je to možné, prosím, přepošlete tento dopis s Vaším doporučením dalším lidem. Nebo máte-li nějaké kontakty, kde bych se dočkala pomoci, prosím, podělte se se mnou o ně. Třeba se ještě najdou hodní lidé, kteří pomohou a přispějí. Kolem Vás je určitě spousta dobrých lidí. Můžete-li pomoci, prosím pomozte.

Možná je to nevhodné, ale snad mne omluví to, že jsem především matka a chci své vážně nemocné holčičce Lindě, která je zdravotně postižená, pomoci. Má dcera si tu nemoc nevybrala. Bohužel pojišťovna její nákladnou léčbu nehradí. To, že pojišťovna tuto léčbu nehradí, není moje vina. Je to smutné, protože tato léčba mi vrací dceru do života a mohla by vracet i tisíce dalších dětí.

Na začátku léčby se nás ujal Lindin lékař. Sehnal sponzorských 50 tisíc korun na vstupní testy a i nadále Lindu podporuje. Toto však není řešení. Ani samozřejmost! Kdo nám pomůže dál? Poradte mi, na koho se mám obrátit? Já to totiž nevím. Máme za sebou již přes rok léčby, výsledky jsou moc pozitivní, až neuvěřitelné. Ale když už byla léčba započata, je nutno v

ní pokračovat. Léčba vyjde na rok na 250 tisíc korun. Může trvat ještě rok, dva, tři. To si nemohu dovolit financovat. Přesto si myslím, že má dcera má právo na to se uzdravit a žít plnohodnotný život, obzvláště když léčba existuje. Navíc Linda je držitelkou průkazu ZTP/P – 3. stupeň postižení a musí držet nemléčnou a bezlepkovou dietu, což je pro nás také finančně velmi zatěžující. Jsem kvůli zdravotnímu stavu starší dcerky a věku té mladší – jeden rok – nucena být doma, takže pobíráme jenom příspěvek od sociálního úřadu plus příspěvek na péči.

Přes dvacet let jsem učila děti tančit, věnovala jim všechn svůj čas, vychovala mnoho skvělých tanečníků. Platila jsem daně a vše, co souvisí s podnikáním. A když teď potřebuji sama pomoci, respektive moje postižené dítě, tak nám nikdo nepomůže. To je smutné a velice špatně se s touto skutečností vyrovnávám.

Jsme z Mostu. Oslovila jsem loni zdejší magistrát a požádala o finanční pomoc na dceru Lindu. Nejdřív mi bylo řečeno, že dávají maximálně 20 tisíc. Dostala jsem k vyplnění spoustu formulářů. Poté mi bylo sděleno, že dávají maximálně pět tisíc. Nakonec řekli, že fyzickým osobám asi nic neposkytují. Téměř půl roku trvalo, než se komise vyjádřila, a mezitím si ještě zjišťovali, jestli náhodou nedlužím za nájem nebo někde jinde. Potom mi komise žádost zamítla s tím, že fyzickým osobám nepřispívají, že přispívají pouze na vozíky a pomůcky. Oslovila jsem tedy desítky nadací, nadačních fondů a občanských sdružení. Výsledek mé dvouměsíční intenzivní práce je pět tisíc korun od jediného nadačního fondu. Jinak mne odmítli rovněž se stejným zdůvodněním, že přispívají jen na pomůcky a vozíky. Nebo mají ještě v oblibě říkat: Jestli chcete, tak si tu žádost podejte, ale s největší pravděpodobností vám bude zamítnuta. Nebo také: Když dáme Vám..." (Předsedkyně M. Němcová: Čas, pane kolego!) – Za chvíli už budu na konci. – "Za chvíli tu budou další a to my nepotřebujeme. Nepřísluší mi nikoho soudit. Každý, kdo tímto prošel, si utvoří názor sám. Tato skutečnost mě dovedla k tomu, že oslovuji po internetu přátele, známé, nadace, firmy a teď i politiky. A věfte, že to není tak úplně nejpříjemnější pocit.

Moc Vám děkuji a věřím, že se budete Lindiččinou záležitostí zabývat. Přeji Vám vše dobré. S pozdravem a úctou maminka Lindy."

Vážená maminko, nějaké kontakty, kde byste se dočkala pomoci, mám. Rád bych se s Vámi o ně podělil. Jsou to hodní lidé, kteří jistě pomohou a přispějí. Jedním z nich je jistě pan Drábek, ministr práce a sociálních věcí. Určitě mezi ně patří i pan Heger, ministr zdravotnictví. Případně pan poslanec Šnajdr, předseda správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. (Předsedkyně M. Němcová: Čas, pane kolego.) Já vím! – Samozřejmě bych nerad zapomněl na ministra financí pana Kalouska nebo na pana poslance Gazdika.

Já to doříkám, až na mě přijde podruhé řada. Děkuji vám za pozor-

nost. Bylo to možná smutné citování. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Faktická poznámka, pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, já bych vám chtěl sdělit, že při příchodu do Poslanecké sněmovny jsem byl zastaven plotem a kordonem policajtů, kteří tvrdí, že tady je zakázaná oblast a že sem nikdo nesmí. Na moji otázku, proč to tak je, řekli, že mají hlášenu demonstraci.

Dámy a pánové z vládních lavic, jestli se tolik bojíte lidí, tak raději odstupte! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další vystoupení. Pan poslanec František Novosad. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Novosad: Ještě jednou dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chci se vyjádřit k návrhu zákona o zaměstnanosti, sněmovní tisk 373/4.

Snaha řešit problematiku dlouhodobě nezaměstnaných lidí, kteří jsou rok, dva, tři a déle bez zaměstnání, kteří se mnohdy úspěšně práci vyhýbají, tento zákon neřeší. Tento zákon upravuje věci, kde budou lidé, kteří poctivě pracují, přicházet o zaměstnání. A tito lidé po dvou měsících rezignování na úřadech práce, kdy ztratili mnohdy ne vlastní vinou zaměstnání, protože byli propuštěni, tak místo toho, aby jim bylo nabídnuto vhodné zaměstnání, aby práci našli, tak budou vyhnáni na takzvanou veřejnou službu. A paradoxně lidé, kteří dostali tříměsíční odstupné a vyšší, tak vlastně po dvou měsících, kdy dotují ze svého odstupného podporu v nezaměstnanosti, protože žádnou nedostávají, tak ještě minimálně měsíc budou pracovat na veřejných pracích, protože budou registrováni na úřadu práce. A to má mít svůj důvod například z hlediska pojištění.

Novela ruší povinnosti zaměstnavatelů hlásit úřadům práce volná místa. Bez informací o volných místech, které shromažďovaly úřady práce –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Poprosím o klid v jednacím sále.

Poslanec František Novosad: Děkuji.

– nebude mít vláda ani veřejnost přehled o informaci o potřebách trhu práce a o volných místech, o která se mohou nezaměstnaní plně ucházet.

Novela navrhuje zpřísnění podmínek pro nárok na podporu v nezaměstnanosti. Podle současného zákona má na podporu v nezaměstnanosti nárok ten občan, který v posledních třech letech odpra-

coval alespoň dvanáct měsíců. Podle navrhované novely se tato lhůta snižuje ze tří na dva roky, což je samozřejmě velmi nevýhodné z hlediska dlouhodobě nezaměstnaných, zvláště v oblastech, kde tato nezaměstnanost je vysoká. Mám na mysli severní Čechy, severní Moravu, Valašsko apod.

V našem státě žije celkem jeden milion pět set osob se zdravotním postižením, což představuje téměř 10 % populace. Z nich je více než půl milionu lidí v pracovním věku do šedesáti let a necelých 450 tisíc osob se základním vzděláním nebo vůbec bez vzdělání. Lidé, kteří po celý život vykonávají jen pomocné a jednoduché manuální práce, jen velmi obtížně nacházejí pracovní uplatnění. Lidé, pro které je například práce v chráněných dílnách jednou z mála jistot, navrhovaná novela jim pracovní uplatnění značnou měrou ztěžuje.

Tato novela vychází z principu vymezení chráněných pracovních míst. Bezdůvodně ruší takzvané chráněné pracovní dílny. Jedním ze stále se opakujících argumentů je zamezení zneužívání státní podpory v zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Tyto úpravy si dostatečně neuvědomují, že většina těchto lidí potřebuje k výkonu svého povolání speciální podmínky a velkou pomoc, režimové opatření apod. V době, kdy zaměstnavatelé snižují náklady na výrobu a provoz svých firem, aby byli schopni obstát v současné ekonomicky náročné době, nebudou investovat do nezbytných nevýrobních prostředků, které potřebuje zaměstnanec se zdravotním postižením. Novela sice ponechává možnost příspěvků na zřízení chráněného pracovního místa, ale podmínky výrazně ztěžuje. Žadatel musí zajistit jeho udržitelnost na dobu dlouhých tří let, aniž by předem věděl, zda nový pracovník bude schopen dlouhodobě svěřenou práci vykonávat.

Novela zákona obsahuje i další změny, které negativně ovlivní životy uchazečů o zaměstnávání, a dokonce hrubě zneužívají existenční tíseň lidí v hmotné nouzi. Jedním z nich je nařízená veřejná služba v rozsahu dvaceti hodin týdně již po dvou měsících registrace na úřadu práce. Ustanovení je rozšířeno o nejasný okruh institucí, u kterých bude možno veřejnou službu vykonávat. Nevymezení těchto dalších subjektů tak bude vést k zvýhodnění soukromých firem i k přidání zneužívání lidí v tíživé životní situaci. Stát nařizuje neplacenou práci lidem v nepříznivé sociální situaci, která bude podmínkou nejen pro přiznávání pomoci v hmotné nouzi, ale i pro samostatnou evidenci osob na úřadech práce i v případě, kdy nebude pobírat žádnou podporu od státu. Stát si tak vynucuje neplacenou práci od osob, které žijí na okraji sociálního vyloučení a přímo je vhání do švarcsystému, který na druhé straně chce tato novela znemožnit.

Nákup zprostředkovatelských služeb od soukromých agentur a firem v žádném případě nepovede k úsporám vynaložených prostředků, ale k je-

jich enormnímu navýšení. Pokud stát bude hradit agentuře až 6 750 korun za jedno zprostředkované místo, budou náklady v této činnosti několikanásobně vyšší než v současnosti. Na úřadu práce jistě zůstanou zachována pracovní místa na oddělení zprostředkování, protože někdo musí uchazeči zprostředkovat kontakty na pracovní agentury.

Reformy nejsou reformami, ale pouhými škrtů výdajů, které ohrožují samostatnost a soběstačnost lidí v nepříznivé sociální či zdravotní situaci. Ohrožují také funkčnost mladých rodin s dětmi, existenční status lidí bez práce a v hmotné nouzi. Výrazně zhoršují sociální ekonomickou situaci většiny občanů naší republiky.

Vážené dámy a pánové, měli bychom se skutečně nad tímto návrhem zamyslet a být, jak se říká, lidumily. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novosadovi. Paní poslankyně Vlasta Bohdalová má nyní slovo. Pan poslanec Jan Hamáček – faktická.

Pardon, ještě pan ministr Drábek chtěl – faktická poznámka, poté pan kolega Hamáček.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jenom čtyři krátké poznámky k předchozímu vystoupení.

Bylo tady uvedeno, že novela zákona o zaměstnanosti neřeší dlouhodobou nezaměstnanost. Já bych chtěl upozornit na to a zdůraznit, že naopak ta novela je zaměřena na dlouhodobou nezaměstnanost. Veřejná služba je zaměřena především na dlouhodobě nezaměstnané. Prosím, abyste nepodporovali šíření různých fám i po internetu ve smyslu toho, že veřejná služba je zaměřena pouze na krátkodobě nezaměstnané. Není to pravda a myslím si, že každý, kdo si ten tisk alespoň zběžně přečte, tak zjistí, že je to tak, jak říkám.

Co se týká hlášení volných pracovních míst, tak tady bych se odkázal na kolegu Jandáka. Je třeba poslouchat hlas lidu. Hlášení volných pracovních míst je naprosto nevhodný systém, který nefunguje ani směrem k uchazečům o zaměstnání, ani směrem k zaměstnavatelům. Obě strany si stěžují na to, že je to systém, který je byrokratický a nic věcného nepřináší. Je zbytečné tento systém držet dál. Po dvaceti letech zkušeností, necelých dvaceti letech zkušeností, je naprosto jasné, že povinné hlášení volného pracovního místa je naprosto přežitá a jenom zbytečně administrativně zatěžuje jak zaměstnavatele, tak úřady práce, tak uchazeče o zaměstnání, kteří pak chodí do firem a ptají se na místo, které je nahlášené čistě jenom formálně.

Chráněná pracovní dílna, chráněné pracovní místo. Slyšeli jsme včera

od jednoho z poslanců sociální demokracie, že máme hledat a odstraňovat duplicitu, že to je ten správný způsob, jak šetřit veřejné finance. Toto je přesný příklad. Vedle sebe chráněné pracovní místo a chráněná pracovní dílna je přesně to, co je navíc. (Upozornění na čas.)

Náklady na agentury nejsou několikanásobně vyšší. Je to možnost a ty náklady jsou stejné jako na úředníka úřadu práce.

Děkuji za pozornost a omlouvám se za překročení času. Příště budu mluvit rychleji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka – poslanec Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pohledem na tabuli, na seznam rozpravy jsem zjistil, že jakkoliv jsem v této chvíli byl přihlášen já se svým vystoupením k bodu 88, sněmovní tisk 410, tak moje jméno z tabule zmizelo, a chci se zeptat, zda to je v souladu s pokračováním pokynu, který vydala paní místopředsedkyně Klasnová na vymazání třetích přihlášek do debaty?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, Poslanecká sněmovna schválila dvě vystoupení, přihlášky, které jsou v pořadí třetí, čtvrté a páté, mám tady u sebe na stole.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji za informaci. V tom případě si dovoluji vznést námitku, protože já jsem přesvědčen o tom, že jsem vyhověl ustanovení § 59 odst. 2, neboť jsem dvakrát vystoupil k téže věci, k tisku 412, nyní jsem chtěl vystoupit k tisku 410 – Generální inspekce bezpečnostních sborů. Vznáším tudíž námitku proti vašemu postupu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O této námitce budeme hlasovat bezprostředně, ale ještě chce vystoupit pan kolega Jandák, nebudeli mít problém pan kolega Hamáček, že ještě vystoupí před tímto hlasováním pan kolega Jandák? (Neměl problém.) Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Je to jenom technická poznámka pro pana ministra. Dámy a pánové, já se musím, a možná i pro pana ministra, se vám svěřit ještě s jedním objevem z Wikipedie. Tam se totiž uvádí druhá možnost – pojem reforma se prý také používá pro speciální mlynářský stroj pro čištění krupice, takže mě zaujalo a napadlo mě, zda naše Sněmovna není takovým speciálním strojem, ve kterém se čistí krupice, resp. ve kterém poslanci, kteří ještě neztratili sociální citění, marně házejí hrách na zeď. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní požádám Poslaneckou sněmovnu, až se dostaví naši kolegové, o hlasování o námitce proti mému postupu. Tuto námitku předkládá pan poslanec Jan Hamáček, týká se toho, že mu nebylo umožněno třetí vystoupení ve spojené rozpravě, kterou právě absolvujeme.

O této námitce rozhodneme v hlasování, které je před námi.

Zahajuji hlasování číslo 304. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Jana Hamáčka? Kdo je proti této námitce?

Hlasování pořadové číslo 304, přítomno 121, pro 43, proti 70. Tento návrh přijat nebyl.

Prosím tedy o vystoupení paní poslankyni Vlastu Bohdalovou. Ale hlásí se ještě paní poslankyně Orgoníková.

Poslankyně Hana Orgoníková: Byla jsem přihlášena s technickou poznámkou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka paní poslankyně Orgoníkové, prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se v podstatě připojuji k tomu, co zde říkal pan poslanec Hamáček, poněvadž jsem vystoupila k bodu číslo 87, zdravotní záchranná služba, tisk č. 406, potom k bodu číslo 96, veřejné zdravotní pojištění, a byla jsem přihlášena ještě k bodu číslo 98, důchodové pojištění, sněmovní tisk 412. K vystoupení k bodu číslo 98 jsem již nebyla vyzvána, ovšem domnívala jsem se, že po vyjádření legislativního odboru dojde ke změně, a poněvadž jsem pochopila, že k ní nedojde, vystupuji nyní a stejně tak jako pan poslanec Hamáček jednak žádám, abych byla připuštěna k rozhovoru zde v Poslanecké sněmovně (potlesk – smích), a sice k zákonu o důchodovém pojištění, sněmovní tisk 412, bod 98. A pokud se tomu tak nestane, pak je to v rozporu s § 59 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Proto vznáším námitku proti postupu předsedající. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili námitka podobná, nebo stejná, která byla vznesena před malou chvílí. Opět o ní musí rozhodnout Sněmovna. Mám zde žádost na odhlášení, prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

O této námitce tedy rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 305.

Zahajuji toto hlasování. Táži se, kdo souhlasí s námitkou, která zde byla vznesena. Kdo je proti této námitce?

Hlasování pořadové číslo 305 přítomno 110, pro 41, proti 66. Tato námitka přijata nebyla.

Prosím nyní o slovo paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, která je přihlášena jako další do rozpravy. Ale ještě paní kolegyně Emmerová – s faktickou poznámkou? (Souhlas.) Prosím. A poté pan kolega Roman Váňa.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, rovněž já chci vznést námitku, protože jsem byla přihlášena k vystoupení číslo 3 k zákonu o zaměstnanosti, sněmovní tisk 373, a už jsem měla být na řadě a nejsem v seznamu na tabuli. Vznáším tedy námitku, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 306.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo souhlasí se vznesenou námitkou. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 306 přítomno 113, pro 39, proti 67. Námitka nebyla přijata.

Pan poslanec Roman Váňa, prosím.

Ještě oznamuji, že pan kolega Michal Hašek má náhradní kartu č. 9.

Nyní má slovo pan kolega Roman Váňa.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, protože vysvětlení, které jste tady uvedla, že tedy byly vyřazeny další přihlášky do rozpravy, v tom případě musím také vznést námitku proti tomuto postupu, neboť jsem byl přihlášen do rozpravy k bodu číslo 90. Jak jistě víte, vystupoval jsem zatím pouze k bodu číslo 87 a i v tomto mém vystoupení jsem avizoval, že budu chtít vystoupit k dalším bodům. Není mi to umožněno, takže vznáším námitku proti tomuto postupu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to žádost o hlasování o námitce.

Zahajuji hlasování číslo 307. Kdo souhlasí s touto námitkou, která byla právě vznesena? Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 307, přítomno 114, pro 41, proti 70. Námitka přijata nebyla.

Paní poslankyně Dana Váhalová, prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, paní předsedkyně, vládo. Paní předsedkyně, v rozporu s § 59 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny mi bylo odepřeno vystoupit v rozpravě. Podle tohoto ustanovení jednacího řádu se Sněmovna může bez rozpravy usnést, že v téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Já jsem ve věci návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, sněmovní tisk 373/4, bod 91, nemohla vystoupit, byla jsem vyřazena. Proto podávám námitku proti tomuto postupu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to námitka. Zahajují hlasování číslo 308. Ptám se, kdo souhlasí s touto námitkou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 308, přítomno 114, pro 41, proti 71. Námitka přijata nebyla.

V tuto chvíli již nemám žádnou další přihlášku k faktické poznámce. Ale hlásí se ještě pan kolega Alfréd Michalík, faktická poznámka, prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, důvody a paragrafy tady byly řečeny. Já jsem chtěl také vystoupit ještě k tisku 405, zdravotnické služby. Ale z přehledu, který jsme dostali k dispozici, je vidět, že jsem vyřazen. Je to podle mě porušení jednacího řádu Sněmovny a proti tomuto vyřazení i vašemu postupu tím pádem podávám protest. Žádám, a-bych byl zařazen. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 309.

Zahajují toto hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 309, přítomno 115, pro 41, proti 72. Námitka nebyla přijata.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím nyní o vaše vystoupení.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré nedělní dopoledne. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Než začnu hovořit k bodu číslo 96, sněmovní tisk č. 409, bych chtěla poznamenat, že poprvé v životě se cítím absolutně bezpečná, a to ze dvou důvodů. Vidím kolem sebe mnoho mužů džentlmenů, kteří mě vždy pozdraví, podrží mi dveře, pomohou mi do kabátu. Co víc si žena může přát? Ale ještě z druhé věci se cítím velmi bezpečná. V životě mě nechránilo tolik mužů v uniformách. Má rodina se o mne nemusí bát. Nic se mi nestane. Pokud nedostanu nějakou zdravotní újmu z toho, co tady slyším z řad koaličních poslanců!

A teď už vážně, vážení kolegové. Legrace bylo dost a lidé, kteří se na nás možná ještě vydrželi dívat, ale kteří s námi hovoří na ulicích, už tuto situaci tak jednoznačně lehce nevidí. Asi u nás v jižních Čechách za námi těch lidí do kanceláří chodí hodně a chodí za námi se svými velmi vážnými problémy.

Chtěla bych vás nejdříve seznámit s prohlášením národního sdružení, které sdružuje lidi, kteří mají velké problémy s alergií na některé potraviny. A toto sdružení se zamyslelo nad návrhem zákona pod bodem 96:

Od Nového roku se pacientům s těžkými chronickými onemocněními zásadním způsobem zhorší přístup k léčbě. Schválená novela zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ruší úhrady ze zdravotního pojištění léčebné výživy pro pacienty s vrozenými chorobami metabolismu, což je souhrn cca 200 chorob, z nichž zdaleka nejčastější je fenylketonurie – PKU. Přitom se jedná o jedinou, účinnou a nepostradatelnou možnost léčby těchto závažných onemocnění, která je pacientům k dispozici více než 25 let a vždy byla plně hrazena ze zdravotního pojištění. Zasažení budou vážně nemocné děti i dospělí, jejichž léčba je celoživotní. Žádná jiná alternativa léčby neexistuje. Těchto pacientů je v celé ČR přibližně 1000.

„Bez léčby je u dětí s dědičnými poruchami metabolismu ohroženo jejich zdraví a u některých dokonce bezprostředně i jejich život,” upozorňuje prof. MUDr. Jiří Zeman, přednosta kliniky dětí a dorostu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kde se pacienti s těmito chorobami léčí.

Roční náklady na léčbu těmito speciálními přípravky se pohybují kolem 100 až 350 tisíc Kč. „Tuto částku si většina rodin nebude moci v žádném případě dovolit zaplatit. Považujeme celou situaci za skandální a bezprecedentní,” uvádí Radek Puda, předseda pacientské organizace sdružující pacienty s těmito chorobami a současně otec desetileté dcery Lenky, která trpí homocystinurií, což je další choroba, která patří mezi další z vrozených chorob metabolismu.

Koaliční poslanci schválili ve třetím čtení v rámci novelizace zákona o veřejném zdravotním pojištění v tichosti a téměř bez jakékoli pozornosti poslanecký návrh poslance Šnajdra z ODS, který ruší úhrady těchto speciálních léčebných výživ, které spadají do skupiny tzv. potravin pro zvláštní lékařské účely. Podle tohoto návrhu se ruší úhrada léků a potravin pro zvláštní lékařské účely, které lze vydávat bez lékařského předpisu, což je případ výše uvedených přípravků. Výdej vázaný na lékařský předpis je možný pouze u léčivých přípravků, a nikoliv u potravin pro zvláštní lékařské účely, kde nemůže být vázaný výdej na recept z jejich podstaty.

No, a teď ten příběh, s kterým jsem se setkala ve své kanceláři. Přišla za mnou maminka tříleté dcery. Rodiče dlouho toužili po dítěti, podařilo se, narodila se holčička. Prvních několik dnů po porodu si mysleli, že je úplně

zdravá. Právě na fenylketonurii se naštěstí dělají testy již záhy po narození, takže několik dní po jejím narození se rodiče dozvěděli, co je celý život čeká, co budou muset dělat, a když to nebudou dodržovat, tak jejich holčička bude poškozena na zdraví a nedožije se vysokého věku.

A ona paní mi napsala dopis: Jsem matkou tříletého dítěte, které má vrozenou metabolickou poruchu – fenylketonurii. Znamená to, že organismus dcery nedokáže zpracovat jednu z aminokyselin, z nichž jsou složeny bílkoviny, a to fenylalanin. Pokud by dcera přijímala normální stravu, hromadilo by se jí velké množství fenylalaninu v organismu, které by narušilo jeho fungování. Nejzávažnější škody způsobuje v mozku. Čím je dítě mladší, tím více je jeho mozek ohrožen. Léčba fenylketonurie spočívá v přísné nízkobílkovinové dietě a zároveň v podávání léčebných přípravků, které jsou hlavním zdrojem bílkovin. V léčebných přípravcích jsou přítomny všechny aminokyseliny mimo fenylalanin.

Dcera musí dodržovat přísnou dietu. Z běžně dostupných potravin nemůže téměř nic, vyjma ovoce a zeleniny. Veškeré ostatní potraviny nakupujeme přes internetové obchody, v Praze a také i v zahraničí. Ceny nízkobílkovinných potravin jsou vysoké, a tudíž i dieta pro rodinu znamená vysoký finanční výdaj. Nyní schválenou novelou zákona o veřejném zdravotním pojištění došlo k tomu, že bychom museli hradit i veškeré léčebné přípravky, které jsou nutné pro správný vývoj všech pacientů, což představuje měsíční náklady 30 000 Kč. Za takovýchto podmínek není možné finančně situaci zvládnout a přípravky zaplatit. Pokud nebudou užívány léčebné přípravky, dojde k ohrožení zdraví, k trvalému poškození mozku a k mentální retardaci.

Já si myslím, že tento dopis mluví za vše a za všechno. Těch pacientů je zhruba tisíc v republice. Myslím si, že když ušetříme na nesmyslných výdajích na některých ministerstvech, tak pomůžeme těmto rodinám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně. Děkuji paní poslankyni Bohdalové. Faktická poznámka pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní a pánové, chtěl bych jen fakticky prostřednictvím paní předsedající kolegyni Bohdalové sdělit, že stačí, když se bude chtít cítit bezpečně a mít okolo sebe hodně policistů, aby přišla na některou z akcí KSČM, když se tady vláda netají tím, jakým způsobem nás prověřuje. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A nyní prosím o slovo pana poslance Ivana Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já hodlám vystupovat k tisku č. 315. Než však to provedu, tak bych si rád všiml jednoho obecnějšího principu, který s tímto tiskem souvisí.

Ve svém pátečním projevu, ve svém nervním pátečním projevu pan premiér zmínil jednu skutečnost. Ta skutečnost se týkala toho, že vláda získala ve volbách legitimitu pro provádění svých legislativních změn, pro provádění svých takzvaných reforem. Já si myslím, že z dnešního hlediska to s tou legitimitou není vůbec v pořádku. Je možné se opírat o názory lidí, názory občanů, které se týkají právě prováděných legislativních změn v oblasti sociální, zdravotní a daňové. Z posledních průzkumů vyplývají závěry, které říkají to, že s tou legitimitou vlády v tomto směru je to dosti slabé. Většina agentur, které se zabývají výzkumem veřejného mínění, se kupodivu shoduje na určitých číslech, která toto mé tvrzení vyloženě podporují. Když byli občané dotázáni na to, zda reformy v oblasti sociální, zdravotní a daňové jsou nutné, tak je nutné také říci, že zhruba tři čtvrtiny těch dotázaných občanů se vyslovily pro to, aby ty reformy prováděny byly. Ale na druhé straně se zhruba stejný počet občanů, čili zhruba tři čtvrtiny občanů, vyslovily zcela jasně proti způsobu a obsahu reforem, které současná vláda provádí a snaží se protlačit Sněmovnou po vrácení těchto zákonů Senátem. Zbývá zhruba jedna čtvrtina těch občanů, z nichž někteří nevědí nebo nejsou si jisti, a jenom malá část této poslední čtvrtiny dotázaných občanů souhlasí, nebo vyslovila souhlas se způsobem reform, které vláda provádí. Takže pokud vláda a současná vládní koalice chce hovořit o demokratických principech a chce se jimi řídit, tak musí uznat, chtě nechtě, že tu legitimitu z hlediska pohledu občanů v tomto směru vlastně ztratila.

To byl takový obecný úvod a nyní bych si všiml některých podstatných a podle mého názoru asociálních, a tedy i pro společnost škodlivých aspektů, které se týkají právě těch sociálních zákonů. Přesněji řečeno zákonů, které se týkají úspor v té oblasti sociální.

První asociální aspekt podle mého názoru je spojen s podporou v nezaměstnanosti. Jistě si vzpomenete, že ten text, který se týkal v tom zákonu podpory v nezaměstnanosti, nedoporučoval tehdy, aby byl schválen, dokonce ombudsman. Přesto však ten text prošel a od letošního roku se tak snížila podpora v nezaměstnanosti těm, kteří z práce odcházejí po dohodě nebo na vlastní žádost. Zatímco loni začínala podpora na 65 % průměrného měsíčního výdělku všem, od roku 2011 se pro lidi, kteří ze zaměstnání odejdou po dohodě nebo na vlastní žádost, snížila od začátku čerpání podpory na 45 %.

Je nutné podotknout, že ty změny se dotýkají také těch, kteří při odchodu ze zaměstnání dostali odstupné nebo odchodné. Po dobu, na kterou je jim

odchodné či odstupné vyplaceno, nebudou mít nárok na podporu v nezaměstnanosti. Nárok se jim ale nekrátí. Po uplynutí této doby budou dostávat nezkrácenou podporu.

Dotyčný zákon také ukončil možnost přivydělat si k podpoře polovinu minimální mzdy. Kdo si nyní k podpoře přivydělává, přichází o podporu. Vláda a koalice zdůvodňují tuto změnu v podpoře v nezaměstnanosti tím, že se snaží aktivizovat nezaměstnané občany k tomu, aby si sháněli práci a byli v tom shánění úspěšní. Čili aby dlouho nebyli nezaměstnaní. Když ale člověk uvažuje o přímých důsledcích této změny v podpoře v nezaměstnanosti, tak dojde k závěru, že v některých oblastech prostě ti občané tu práci mohou sehnat velmi obtížně, anebo dokonce jsou oblasti, kde je to téměř nemožné. Takže tato změna v podpoře v nezaměstnanosti vlastně nemůže motivovat ty lidi, protože je to téměř nemožné v některých oblastech, a spíše je zavádí do oblasti sociálních problémů, které se týkají jejich rodin, zavádí je do oblastí, kde se jich týká přímo chudoba. Čili já v té změně v podpoře v nezaměstnanosti nevidím žádnou motivaci, spíše to beru jako jakýsi akt proti lidem, kteří ztratili práci.

Když vezmeme ještě v úvahu ty instituty veřejně prospěšných prací, případně institut veřejné služby, tak si vlastně můžeme uvědomit skutečnost, že například co se týče těch veřejně prospěšných prací, tak obce dostávají v poslední době méně peněz od státu, aby mohly pokrýt právě pro tyto nezaměstnané občany tyto veřejně prospěšné práce. Úbityky financí, těch dotací pro tento institut, jsou opravdu velmi výrazné, takže z toho člověk usuzuje, že i jakýsi pomocný prostředek tyto veřejně prospěšné práce nebudou moci obce pro nezaměstnané využívat. Takže z tohoto hlediska se přidávají i skutečnosti, které ukazují, že i podpůrné kroky v boji proti nezaměstnanosti vlastně vláda svým postupem omezuje.

Takže já si myslím, že změny v podpoře v nezaměstnanosti jsou jedním z asociálních kroků, které tato vláda prosadila, i když je zvláště panem ministrem Drábkem často zdůrazňováno, že tomu tak není.

Všiml bych si dalšího asociálního aspektu, který je spojen s novými sociálními zákony, které chce vláda prosadit ve Sněmovně navzdory vyjádření Senátu.

Jedná se o takzvaný rodičovský příspěvek. Je nutné konstatovat, že změny roku 2011 se dotkly pouze rodičovské ve čtyřleté variantě, která se stala výrazně neatraktivní. V roce 2010 fungovala tak, že do 21. měsíce věku dítěte dostávali rodiče 7 600 Kč a od 22. do 48. měsíce měsíční rodičovskou ve výši 3 800 Kč. Nové podmínky zavedly u čtyřleté varianty jakýsi – dalo by se to nazvat dřívější zlom; 7 600 Kč měsíčně totiž dostane rodič jen do 9. měsíce a od 10. měsíce věku dítěte dostane 3 008 Kč. Pokud ten rodič nemá nárok na mateřskou, například nezaměstnaní nebo osoby SVČ, tedy osoby samostatně výdělečně činné, které si neplatí ne-

mocenské pojištění, tak tito pak spadají automaticky do toho čtyřletého režimu. S novými podmínkami tak přicházejí o celkovou částku přesahující asi 45 tisíc Kč.

Ve svém vládním programovém prohlášení vláda tvrdila, že hodlá podporovat rodinu, že její podpora rodiny se v rámci jejího působení, jejího vládnutí, výrazně zvýší. Bohužel skutečnosti, které jsem právě, a úmyslně, zde konstatoval, ukazují, že ani v tomto směru vláda nemluvila pravdu.

Protože ať se na ten rodičovský příspěvek dívám z jakékoliv strany, musím konstatovat, že podmínky pro rodiny, které dostávají ten rodičovský příspěvek, se vlastně zhoršily, nikoliv zlepšily, jak by vyplývalo z projevu nebo vyjádření vlády nebo ministra práce a sociálních věcí.

Samozřejmě teď bych rád přistoupil k dalším aspektům sociálních zákonů. Chtěl bych si všimnout porodního, ale můj čas vypršel, takže si dovoluji pokračovat ve svém druhém vystoupení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Ohlídál. Prosím nyní o slovo paní poslankyně Vlastu Bohdalovou. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já bych tady, vážení kolegové a vážená paní předsedkyně, na úvod říct, že jsem byla upozorněna, že jsem si špatně přečetla zákon o jednotném inkasním místě, který prý řeší ony problémy se zdravotními potížemi, o kterých jsem tady hovořila, ale kolegyně, která načítala pozměňovací návrhy k tomuto zákonu, jsme byla upozorněna, že základní návrh to neřeší, ale že to načítali pouze kolegové z opozice, ze sociální demokracie. Byla bych proto velice ráda, kdyby vládní koaliční poslanci pro tyto pozměňovací návrhy hlasovali.

Ale teď ještě využívám další možnosti, kdy mohu vystoupit. Není to konkrétní jeden bod, týká se to vlastně všech bodů, které tady probíráme. Tato sloučená rozprava přinesla podle mne jedno malinké pozitivum. Kdo ji celé dny a noci podrobně a pečlivě poslouchal, musel si uvědomit, jak často byly v projevech kolegů zmiňovány rodiny s dětmi, senioři, lidé s nějakým hendikepem, lidé, kteří nemají to štěstí, že je život provází bez problémů, ale v podstatě, kdo z nás nemá problémy. Podle mne je to zcela pochopitelné, protože takoví lidé jsou ti, kteří na svých bedrech nesou a ponесou vládní tzv. reformy, podle mě deformy. Víím, že toto zde zaznělo už mnohokrát, ale mám pocit, že naše slova, kterým upozorňujeme na to, jak se zhorší situace většiny obyvatel v této zemi, je, jak už tady zmiňoval kolega Jandák, jako kdybychom hrách házeli na zeď. Jsem z toho trošičku zaskočena, protože já znám své kolegy z řad koaličních poslanců z rozhovorů v kuloárech a víím, že jsou to lidé soucitní, empatičtí, kteří se dokážou zamyslet nad nelehkou situací většiny o-

byvatel této země a netvrdí, že všichni zneužívají sociální dávky, podporu v nezaměstnanosti a že vlastně všichni lidé s průměrným a podprůměrným platem jsou darebáci. Možná trochu silná slova, ale z některých projevů koaličních partnerů to tak zaznívá a mě to mrzí a velmi uráží. Bude to asi tím, že já si s těmito lidmi, kteří se potýkají s něčím tak složitým, jako je rozpočet, ale nehovořím o rozpočtu, o zákonu o státním rozpočtu, ale o kasičce, kterou naplní dva průměrné platy. To je lepší varianta, anebo dva platy, z nichž jeden je průměrný a jeden podprůměrný. Tedy hovořím o té kasičce, která má dohromady 35 000. Již teď to mají těžké.

Počítejte se mnou: 15 000 náklady na bydlení, buď pronájem bytu, hypotéka, energie a všechny další věci, 10 000 strava – to říkám, že pro čtyřčlennou rodinu je tak akorát, 2000 korun jízdné na městskou hromadnou dopravu či benzín, 3 000 na volný čas rodiny. Teď jistě řekneme, tohle mohou škrtnout, 1 000 korun na volné aktivity dětí, 1 000 na různé služby, čistírna, oprava obuvi atd. – a již jsme, počítejte se mnou, na 30 000, které tato rodina musí vydat. Ale kde jsou peníze na školní pomůcky? Víte, kolik stojí vybava do první třídy i přesto, že stát tam dává nějaké peníze? Rodiče si musí připravit 5 až 10 tisíc korun. S tím musí v tomto rodinném rozpočtu také počítat. Děti nejsou zakrslé, děti rostou, potřebují nové boty, bundy, to znamená do tohoto rozpočtu ještě započítáme peníze, které potřebují na odívání nejen dětí, ale celá rodina. A to si myslím, že tyto rodiny rozhodně nenakupují v nějakých luxusních obchodech. A tahle ta modelová, podle mě absolutně běžná rodina, rodina, kde je zaměstnaný otec, matka a kde mají dvě děti, už s takto napnutým rozpočtem po novém roce dostane další dárky od koalice, které si dá do batohu a ponese ten svůj nelehký úkol a úděl dál.

Ale já se ptám, jak na tom budou ti, kteří mají ještě trochu větší nevýhodu, to znamená ti a ti, kterým se život malinko nepovedl. Vybrali si v mládí špatně, nedokázali i přes velkou toleranci, trpělivost udržet manželství a ocitli se jako samoživitelky nebo samoživitelé. A jsou to třeba i ti, jejichž manželé nebo partneři, abych neříkala, že jsou to jenom ženy, jsou to i muži, kterým ten druhý partner na dítě platí a dává jim peníze. A chtěla bych tady v této chvíli připomenout jednu alarmující věc. Když jsme v Budějovicích zřizovali koncem 90. let azylové domy pro matky s dětmi, byly našimi klientkami ženy, které se krátkodobě dostaly do problémů, které se podařilo zdárně vyřešit. Potom tam byly ženy, které měly problémy už dlouhodobě, museli jsme je učit vůbec žít, ale situace byla horší, ale zvládnout se dala. Ale teď jsem se setkala, když jsem v září tyto domy objížděla, s daleko větší a alarmující záležitostí. Dvě třetiny klientek azylových pro matky s dětmi v současné době jsou ženy, které chodí do práce, které třeba dostávají i nějakou podporu od manžela na dítě, ale nestačí jim jejich výdělek na to,

aby si mohl pronajmout či pořídit normální bydlení. A to si myslím, že je alarmující.

A pak ještě jedno číslo. Víte dobře, že se tady hodně diskutuje funkce babyboxů. Byly založeny před šesti lety. Za těch šest let do nich bylo odloženo 60 dětí. Vážení kolegové, třetina z těchto dětí se ocitla v těchto babyboxech v roce 2011. Jak bude vypadat situace v roce 2012?

Vážení kolegové, mám už jenom dvě minuty, a přesto bych chtěla skončit tím, čím jste se mi někteří možná posmívali, někteří jste to brali na lehkou váhu, ale chtěla bych skončit svým oblíbeným Chalílem Džibránem, kteří hovoří o lidech a oddávání: Často říkáme, dal bych rád, ale jen těm, co si to zaslouží. Stromy ve vašem sadu to neříkají ani stáda na vašich pastvinách. Dávají, aby mohly žít, neboť nedat, znamená zahynout.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana kolegu Ivana Ohlídala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, budu pokračovat v kritice tisku 315. Jak jsem avizoval v závěru svého vystoupení, budu se teď zabývat porodným. To porodné se změnilo. Pro rok 2011 a patrně vláda chce i pro další roky velmi radikálně. Zatímco ještě v roce 2010 měla matka nárok na porodné ve výši 13 tis. korun za každé narozené dítě, s novým zákonem se tento nárok vztahuje jen na první narozené dítě. Zároveň porodné obdrží jen sociálně velmi slabí rodiče. Pro jeho čerpání totiž nesmí rozhodný příjem rodiny přesáhnout 2,4násobku životního minima. Mimochodem – životní minimum dvoučlenné rodiny dospělých je 5 480 korun.

Tuto změnu v porodném považuji za velmi špatnou, velmi asociální. Navíc si uvědomuji, že zde dochází k jakémusi rozporu v tvrzení vládních představitelů. Pokud se sníží porodné, tak samozřejmě mnohým rodinám, zvláště sociálně slabším, to způsobí představu nebo názor, že není vhodné mít děti vzhledem k tomu, že by bylo problematické je potom živit na patřičné úrovni. Takže vlastně snížení porodného vede k jakémusi omezení, podle mého názoru, porodnosti v České republice. A ten rozpor je v tom, že vláda také své změny v důchodovém systému, které chce provést, hájí tím, že v budoucích letech bude stále ubývat lidí v produktivním věku, kteří by mohli zajišťovat důchody pro lidi, kteří se do důchodového věku dostali a kteří pobírají tyto své důchody. Čili jinými slovy řečeno, existuje zde opravdu rozpor v tom, že na jedné straně vláda má obavy z toho, že ubude lidí v produktivním věku, a tím se naruší důchodový systém budoucnosti, ale na druhé straně dělá všechno pro to, aby lidí v produktivním věku v budoucnosti bylo stále méně a méně. Protože pokud rodiny nebudou

přesvědčeny, že své děti mohou žít na dostatečné úrovni, tak potom ty děti prostě mít nebudou a snížení porodného je určitě jedním z faktorů, který tomuto směru bude napomáhat.

Nedovedu si potom představit, jak bude situace vypadat i z jiných hledisek. Tak když bude ubývat dětí, bude ubývat produktivní populace, nedovedu si pak představit, jak budeme zajišťovat některé společenské činnosti. Jak budeme třeba pokrývat nutnost mít pracovníky v určitých odvětvích průmyslu a jinde. To sem budeme vozit pracovníky z jiných zemí? Už se to v mnohých směrech děje, zvláště v některých oblastech, které se týkají speciálních činností. Vysoce kvalifikovaných činností v oblasti informatiky atd. Ovšem národ, který chce být životaschopný, by takové řešení volit neměl.

To znamená, že podle mého názoru tento krok v porodném, který chce vláda učinit a který podporuje vládní koalice, je naprosto negativní. Nejen že je asociální, ale vlastně způsobí velké problémy v budoucnosti. Podle demografů by ženy v našem státě měly mít, pokud si to dobře pamatují, na jednu ženu by mělo připadat 2,3 dítěte, matematicky vypočítáno, aby národ tzv. nevymíral. V současné době, pokud mé informace jsou správné, průměrný údaj je 1,12. Čili je vidět, že rozdíl je tam obrovský. Takže kroky v oblasti sociální, přesně řečeno v oblasti porodného, jsou opravdu jednoznačně negativní.

Asociálnost těch tzv. sociálních reforem, které vláda prosazuje, se projevuje i v nemocenském pojištění. Před platností úsporných patření platilo, že výši nemocenského pojištění si OSVČ určovala sama bez závislosti na výši záloh, které si platila na sociální pojištění. Ženy, které očekávaly těhotenství a byly OSVČ, si tak mohly samy nastavit výši mateřské. V rámci sociální reformy od roku 2011 to již prakticky není proveditelné, protože výše nemocenského pojištění se vypočítává ze stejného vyměřovacího základu jako sociální pojištění.

Ze stejného soudku je i změna v nemocenské. U nemocenské bylo rozhodnuto o zachování dřívějšího stavu, který měl být – jistě si vzpomínáte – podle Janotova balíčku dočasný pouze pro rok 2010, kdy po dvou měsících trvání pracovní neschopnosti dostávají nemocní nemocenskou ve výši 60 % vyměřovacího základu. Původně to bylo 72 %.

Další změna je opět nepříjemná pro zaměstnavatele a OSVČ. Zatímco ještě v roce 2010 platil stát nemocenského od 15. dne pracovní neschopnosti, od letošního roku se tento termín o týden posunul. Je-li člověk zaměstnanec, tak se ho tato změna příliš nedotkla. Nemocenskou vám v prvních dnech jejího trvání vyplácí zaměstnavatel. Hůře změna doléhá na osoby samostatně výdělečně činné. Ty mají nárok na nemocenskou až od čtvrtého týdne pracovní neschopnosti. Tato změna má platit po dobu tří let.

Stejně asociální je také část, která se týká příspěvku na péči, a sociální

příplatek. Došlo k omezení sociálního příplatku. Ten nakonec sice nebyl zrušen, ale nově na něj mají nárok pouze rodiny, ve kterých se starají o dlouhodobě nemocné či zdravotně postižené dítě. Nárok na něj mají podle nových pravidel ještě ty rodiny, ve kterých je alespoň jeden z rodičů pečujících o dítě sám nezaopatřeným dítětem. Snížil se také příspěvek na péči o postiženého v nelehčím stupni invalidity, a sice z 2 000 korun měsíčně na 800 korun.

Takže jsem přesvědčen, že i tyto další věci, které jsem jmenoval, jasně dokazují na asociálnost reforem, které vláda prosazuje, a tedy i na jejich negativní vliv na další vývoj naší společnosti. Co mě ovšem nejvíc irituje, je to, jak se vláda staví k lidem, kteří jsou zdravotně postižení. A zvláště ke zdravotně postiženým dětem. Tam skutečně dochází ke změnám, které jsou opravdu velice řekl bych téměř brutální. Třeba nejzávažnější změnou je zánik nároku na rodičovský příspěvek u dětí, které nesplňují podmínky pro přiznání příspěvku na péči v prvním stupni. Jde o děti trpící postižením, které bezpodmínečně vyžadují jejich dietní stravování. Děti onkologicky nemocné, děti trpící jinými závažnými interními chorobami. Rodičovský příspěvek by měl být v tomto případě poskytován až do 15 let věku dítěte. Toto ustanovení se však bohužel ruší. Zaniká i sociální příplatek. To ale bylo již dáno zákonem dříve.

Mohl bych jmenovat i další věci, které jsou naprosto v rozporu s rozumem i se sociálním cítěním. Například co se týče rodičů starších dětí, může být velmi nepříjemná a velmi podstatná také změna v kategorii chráněných pracovních dílen. (Upozornění na čas)

Dobře. Já jsem samozřejmě chtěl ještě pokračovat, ale nemám již čas, proto vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím o slovo paní poslankyni Vladimíru Lesenskou. Faktická poznámka paní kolegyně Vlasta Bohdalová, poté pan poslanec Jaroslav Vandas.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ještě jednou dobré dopoledne. Dovoluji si vznést námitku, protože jsem byla potřetí přihlášena do rozpravy ještě k jednomu návrhu zákona, k jednomu bodu, a moje přihláška byla vyřazena.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o této námitce rozhodneme bezprostředně ve chvíli, kdy se dostaví naši kolegové do jednacího sálu. Přivolávám je právě.

Je zde námitka. Zahajuji hlasování pořadové číslo 310. Táži se, kdo souhlasí s touto námitkou. – Pokud je tedy problém s hlasováním, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Prosím, abyste se tedy všichni odhlásili.

Budeme tedy toto hlasování absolvovat znovu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 310. Kdo souhlasí s námitkou? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 310 přítomno 112, pro 43, proti 68. Námitka přijata nebyla.

Nyní pan poslanec Jaroslav Vandas, prosím, faktická poznámka.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedkyně, v rozporu s § 59 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny mi bylo odepřeno v rozpravě podle tohoto ustanovení jednacího řádu vystoupit podruhé k tisku 377, DPH. Vystoupil jsem pouze jednou. Žádám vás proto, abyste mi umožnila k této věci vystoupit, a pokud tak neučiníte, podávám námitku proti tomuto postupu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde námitka opět proti postupu předsedající.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 311. Táži se, kdo souhlasí s touto námitkou. Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 311 přítomno 111, pro 41, proti 68. Námitka přijata nebyla.

Prosím nyní o slovo paní poslankyně Vladimíru Lesenskou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Dobré nedělní dopoledne, vážené dámy, pánové, vážená paní předsedající. Myslím si, že nejsem z těch, kteří se snaží cokoli a jakkoli rozvrátit a destruovat, jak jsem si včera vyslechla. Dostali jsme tady rady, abychom nehleděli na východ a hleděli na západ. Myslím si, že to kupodivu dělám a nikde ve vyspělých evropských zemích směrem na západ nenacházím rovnou daň a tak relativně nízké příjmy v porovnání k výdajům, jako jsou tady u nás v našem státě. (V sále je hluk.)

Ano, můžete mě obvinít, že to není pravda. Ano, může to být můj subjektivní dojem. Žádná statistická data, která by tento můj názor dokládala, jsem opravdu nevyhledávala. Ano, my tady máme levnou pracovní sílu v jednotlivých profesích s příjmy nesrovnatelně nižšími, než je to obvyklé u stejných profesí právě na západ od našich hranic. A dle vašich vyjádření a návrhů ji budete dělat ještě levnější a hlavně flexibilnější, ale to je obsahem jiného návrhu novely zákona, než ke kterému mám nyní možnost se vyjádřit.

Ale co tady máme srovnatelné, nebo vyšší, jsou naše výdaje, výdaje na-

ších rodin. A právě tyto výdaje bez adekvátní kompenzace alespoň u těch nejnížepříjmových skupin, budou od ledna příštího roku ještě zvýšeny. Slovo solidarita je v této Sněmovně v poslední době téměř nadávkou, s tím, že chceme našimi navrhovanými opatřeními trestat i úspěšné a bohaté. Ano, máte pravdu, zaměstnanec bez úspěšného nebo velmi úspěšného zaměstnavatele bude bez práce. Ale ani zaměstnavatel bez spokojeného a motivovaného zaměstnance, který se bude cítit v zaměstnání i v životě alespoň trochu jistě, nevyrobí výrobky nebo neodevzdá určitou službu a nevytvoří své zisky.

Je nám vytýkáno, že jsme se neúčastnili diskusí při projednávání jednotlivých novel zákonů v legislativním procesu při projednávání ve Sněmovně a ve výborech. Bylo nám vysvětlováno, jak fungují různá oficiální i neoficiální jednání, kterých se můžeme zúčastnit. Ano, těch oficiálních, na která jsme pozváni, a to alespoň s nějakým časovým předstihem, a ne téměř ze dne na den, se dle možností našich diářů účastnit můžeme. Dokonce si i na takových jednáních můžeme říci své názory, argumenty a jsme posloucháni. Následně si vyslechneme, že naše názory nejsou správné, že jsme nechápaví a jak vládní kolegové již pracují jak pilné včelíčky na tom, aby to, co my tak neodborně a chybně říkáme a hlavně naprosto špatně chápeme, bylo naprosto precizně zahrnuto v jejich návrzích. Z těch neoficiálních jednání, pokud vůbec existuje nějaký písemný výstup, tak k němu opozice přístup nemá a jen mlhavě a oklikou se dozvídá, že tato jednání probíhají a jak probíhají, s kým, že opět jejich výsledek je naprosto do všech dohodnutých detailů zahrnut opět v návrzích vládních pracovních kolegů. Pak se také čas od času dozvím od některé ze zúčastněných stran takovýchto jednání, že to ale bylo domluveno tak trochu jinak, než jak vyznívá výsledek. Ale tyto postupy hodnotit nehodlám, ani nebudu. Totiž ne-náleží mi to.

Co hodlám konstatovat, je následné. Vláda nám všem tady ve Sněmovně předloží návrh novely zákona. Začne jej projednávat a najednou se sama lekne, že předložený materiál je podroben příliš tvrdé kritice, a není to kritika od nás tady, ale tu od odborné veřejnosti, tu od zaměstnavatelů, tu od zaměstnanců, odborů nebo od veřejnosti jako takové, které se kupodivu čas od času zastanou dokonce i novináři. A najednou tady máme před sebou rozsáhlé komplexní pozměňovací návrhy, které nám předkládají naši vládní kolegyně a kolegové, a to dokonce i ti, kteří v této vládě vykonávají funkci ministrů. Takzvanými komplexními pozměňovkami se snaží najednou mírnit dopady původních vládních návrhů nebo odstraňovat ty nekřiklavější chyby. To by bylo v lepších případech. Bohužel mnohé z pozměňováků však ještě dopady vládních návrhů zhoršují. Tyto pozměňovky jsou v lepším případě předkládány v dostatečném časovém předstihu, abychom mohli stejně jako původní vládní návrhy konzultovat

právě s odborníky a lidmi, na které předkládané změny dopadnou v plném rozsahu a v plné tíži. V tom horším případě jsou předloženy pět minut před projednáváním – a koukejte se k nim hned teď vyjádřit! A jsme napadáni našimi vládními kolegy, viz včerejší vystoupení, že nekomunikujeme, že přece máme dostatek možností svůj názor předložit a prodiskutovat.

Ještě stále jste přesvědčeni, že to je pravda? Kdo vlastně nekomunikuje? Nemyslím si, že odsuzujeme vše a za každou cenu. Nemyslím, že bychom byli natolik nezodpovědní, že bychom nenavrhovali řešení. Ale jsou ta řešení vnímána? Ono komunikovat v atmosféře pod heslem jen si vy všichni povídejte, povídejte, my si to stejně uděláme podle svého, dost dobře nejde.

Nejsem přesvědčena, že jakákoli vláda je naprosto neomylná. Stejně tak jako ne všechny názory opozice musejí být naprosto správné nebo špatné. Jenže ke komunikaci musejí být vždycky dva. V jednom to jaksí nejde. A když jeden z této dvojice, a většinou je to ten početně nebo jinak slabší, získá dojem, že jeho názor ten pro tuto chvíli silnější žádným způsobem nechce slyšet, tak se nedivte, že nastupují obranné akce, kterými se snaží slabší donést své problémy a názory sluchu a vnímání toho v tuto chvíli relativně silnějšího.

A co vlastně přináší sociální reformy? Shrnu zásadní změny. Dochází k redukci státní podpory při zaměstnávání zdravotně postižených osob. Navrhované změny oslabují definici vhodného zaměstnání. Zpříšňují podmínky pro evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce. Připravují privatizaci zprostředkování zaměstnání? Doufám, že tomu tak není. Že to je právě ten okamžik, kdy já, opoziční poslanec, úplně chybně chápu předkládanou změnu. Sociální reforma připravuje změnu výplat dávek prostřednictvím nově navržené karty sociálních systémů, která původně byla navrhována jako povinný způsob.

Teď mi dovoluňte připomenout podrobněji některé oblasti, které řeší návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, což je sněmovní tisk 315.

Zaměstnávání zdravotně postižených. Ruší se institut chráněné pracovní dílny. Redukuje se příspěvek na úhradu provozních nákladů na chráněné pracovní místo. Omezuje se podpora zaměstnávání zdravotně znevýhodněných osob. Kategorie zdravotně znevýhodněných, to je jejich podpora při zaměstnávání, se od 1. 1. 2014 ruší.

V oblasti zprostředkování zaměstnání. Nákup zprostředkovatelské činnosti od soukromých agentur práce. Ta je sice využívána v určitých specifických případech již nyní, ale jsou připravovány masivnější nákupy těchto služeb. Nebo se mýlím? Odměna agentuře – 5 tisíc za každého uchazeče, jemuž zprostředkovává práci, plus 1 250 korun za

zprostředkování práce na dobu neurčitou plus 500 korun, setrvá-li uchazeč minimálně šest měsíců v pracovním poměru na dobu neurčitou. Ruší se povinnost zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa na úřady práce.

Další oblastí, kterou (mění) návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti MPSV, je příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Nadále je vázáno na zaměstnance na chráněných pracovních místech. Jak bude definováno pracovní místo pro postiženého člověka, který prokazatelně, ale opravdu prokazatelně pracuje doma a svou práci odvádí naprosto zodpovědně a ke spokojenosti svého zaměstnavatele? Je to případ vozičkáře, který nevlastní auto, pro pohyb v místě bydliště ho totiž nepotřebuje, a ani nevlastní řidičské oprávnění. Jeho zaměstnavatel má však provozovnu ve vedlejší obci. A protože je s jeho prací spokojen, rád mu ji doveze do jeho bydliště.

V této oblasti dále budou provedeny úpravy zavádějící finanční spoluúcast zaměstnavatele. Nově je navrhována úhrada ve výši maximálně 75 % skutečně vynaložených mzdových nákladů.

Dochází k průlomům do definice vhodného zaměstnání. Nově má být pro uchazeče vhodné každé zaměstnání, které odpovídá jeho zdravotnímu stavu, bez ohledu na jeho kvalifikaci. Návrh znamená výrazné zhoršení postavení uchazečů o zaměstnání.

Jsou nastoleny nové důvody pro vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, a to v případě odmítnutí vykonávání veřejných služeb, ukončili-li zaměstnanec sám nebo dohodou bez vážných důvodů zaměstnání zprostředkované úřadem práce.

Dochází ke zhoršení podmínek pro přiznání podpory v nezaměstnanosti. Délka rozhodného období pro posouzení nároku na přiznání podpory v nezaměstnanosti se zkracuje o jeden rok. Nově musí být výdělečná činnost minimálně jeden rok během 24 po sobě jdoucích měsíců. Doposud během 36 měsíců. Dopadne to například na absolventy škol.

V oblasti státní sociální podpory dochází k omezení příspěvku na bydlení, zkrácení délky poskytování příspěvku na maximálně 84 měsíců s výjimkou hendikepovaných osob a osob starších 75 let. Narůstá obava z nárůstu bezdomovectví.

Změna výplat rodičovského příspěvku. Celkově rodič může získat maximálně 220 tisíc korun. Při čerpání příspěvku po dobu tří let částka nižší o 15 600 korun. Délka čerpání je na volbě rodiče.

Zrušeno zvýhodnění pro rodiče pečující o zdravotně postižené děti. Nižší rodičovský příspěvek při péči o zdravotně postižené dítě.

Oblast dávek pomoci v hmotné nouzi. Menší podpora nezaměstnaným osobám. Výše dávky bude více závislá na aktivitě příjemce. Vyšší dávky

pouze při pracovní aktivitě. To je v protikladu se zrušením nekolidujícího zaměstnání. Do konce roku 2010 si příjemce podpory v nezaměstnanosti mohl přivydělat 4 tisíce měsíčně.

Dochází k přísnějšímu přístupu v posuzování movitého majetku. Využití movitého majetku je nově vyžadováno již po třech měsících, dříve tomu bylo po půl roce. Tady nastává obava ze snížení mobility, protože například může být nucen majitel prodat auto.

Nižší dávky osobám hospitalizovaným po celý měsíc. Osoba má být zajištěna pouze na úrovni existenčního minima. Nastává tedy obava z nedostatku prostředků na udržení bydlení, doplatky na léky a podobně.

Oblast sociálních služeb. Zavedení nového systému posuzování stupně závislosti. Schopnost péče o vlastní osobu a soběstačnost, doposud posuzovaná pomocí 36 úkonů, bude nově posuzována pouze 10 kritérii týkajícími se zvládnutí základních funkcí. Obava z přesouvání osob do nižších stupňů závislosti. Nastává změna způsobu výplaty příspěvků.

Oblast dávek pro osoby se zdravotním postižením. Příspěvek na nákup pomůcek je nově poskytován pouze na pomůcky dražší 24 tisíc. Je snaha dořešit v dalších zákonech, ale... Zavedená povinná 10% finanční spoluúčast. Jste přesvědčeni, že na tuto spoluúčast opravdu rodiny postižených budou mít? Zavedeno posuzování majetku a příjmů při žádosti o příspěvek.

Výplata podpory v nezaměstnanosti a sociálních dávek. Změna způsobu výplaty podpor a dávek. Dávky nebude možné vyplatit v hotovosti, případně v hotovosti budou vypláceny na žádost. Nově pouze formou převodu na účet nebo prostřednictvím karty sociálních systémů. Ta nyní je dobrovolná. Povede to ke zhoršení přístupu občanů k prostředkům v odlehlejších oblastech a malých obcích bez bankomatů? Tato otázka byla v průběhu jednání a projednávání zákona řešena. Dojde ke snížení dávek o zaplacené bankovní poplatky?

Oblast daní a odvodů. Tady bych uvedla jen přehled vládních opatření. Zvýšení daně z přidané hodnoty, zvýšení daňového zatížení zaměstnanců. Svým způsobem podle mého veřejná podpora švarcsystému. Zvýšení zdravotního pojištění hrazeného zaměstnancem o 2 procentní body. Realizace návrhu může vést ke snížení příjmu veřejných financí. Ale říkám, je to můj soukromý názor.

Změna podmínek u benefitů. A tady jenom připomínám obavu zaměstnanců, že benefity, které pro ně zaměstnavatelé připravují a mají připravené, budou postupně likvidovány.

V oblasti daní a odvodů dochází ke změnám podmínek při poskytování odstupného, jednorázové sociální výpomoci, odměn za zlepšovací návrhy a vynálezy.

U všech se ruší osvobození od odvodů pojistného, což povede k razant-

nímu zdražení těchto plnění a postupnému omezování jejich poskytování. Bez náhrady se zaměstnavatelům ruší daňové úlevy při zaměstnávání zaměstnanců se zdravotním postižením.

Jaké budou dopady na nízkopříjmové zaměstnance? Například zaměstnanci se mzdou 10 tis. Kč se měsíční odvody zvýší o 631 korun – 200 korun zdravotní pojištění a 171 korun zdanění z pojištění benefitů, 300 korun v důsledku zvýšení DPH, naproti tomu se daň z příjmů sníží pouze o 40 korun. Ročně tento zaměstnanec odvede navíc o 7,5 tisíce korun. To znamená, reforma připraví tohoto zaměstnance téměř o celý měsíční příjem.

Dopady na další skupiny zaměstnanců. S průměrnou mzdou zaplatí více zhruba o 596 korun za měsíc, což je 7 100 za rok. S dvojnásobkem průměrné mzdy zaplatí více o 821 a zaměstnanci s dětmi si budou moci měsíčně od daně odpočítat o 150 korun měsíčně více. Zvýšení DPH bude tak rodinám se zdanitelným příjmem částečně kompenzováno. Na rodiny bez zdanitelných příjmů zvýšení DPH dopadne v plném rozsahu.

Celkový nárůst zatížení, tj. daně a pojistné, zaměstnanců odhadujeme až zhruba cca na 15 mld. korun.

Myslím si, že navrhované reformy sociálních systémů, daní a pojistného podle tohoto tisku povedou k sociálnímu vyloučení a nárůstu chudoby, a proto se ztotožňuji se senátním zamítnutím. Již stávající situace rodin s nejnižšími příjmy je značně obtížná. Od ledna 2012 by však mělo dojít podle ministra práce a sociálních věcí k navýšení minimální mzdy z dnešních 8 tisíc na 8 400 až 8 500 Kč měsíčně. Současně s tím by se měly zvýšit i úrovně tzv. zaručené mzdy, tedy minimální tarify pro jednotlivé skupiny prací.

Co to je vlastně minimální mzda, předpokládám, že všichni mí kolegové a kolegyně toto vědí a znají. A kolik tato minimální mzda činí v naší republice v současné době? Je to 48,10 Kč za hodinu odpracovanou zaměstnancem, 8 tisíc korun za měsíc pro zaměstnance odměňovaného měsíční mzdou při týdenní pracovní době 40 hodin. 90 % z minimální mzdy, tj. 7 200 korun, resp. 43,30 Kč za hodinu v případě, že jde o první pracovní poměr zaměstnance ve věku 18 až 21 let, a to po dobu šesti měsíců ode dne vzniku pracovního poměru. 80 % z minimální mzdy, tj. 6 400 Kč v případě, kdy jde o mladistvého zaměstnance. 75 % z minimální mzdy, tj. 6 000 Kč, kdy jde o zaměstnance, který je požívatelem důchodu pro invaliditu 1. nebo 2. stupně, a 50 % z minimální mzdy v případě, kdy jde o zaměstnance, který je požívatelem invalidního důchodu pro invaliditu 3. stupně, nebo mladistvého zaměstnance, který je invalidním ve 3. stupni a nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Tolik z nařízení vlády 567/2006 Sb., o minimální mzdě a o nejnižších úrovních zaručené mzdy v platném znění zákoníku práce.

V tuto chvíli jsem zpět u otázek a budou další. Jsme opravdu s touto minimální mzdou schopni vyžít?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, uplynul čas pro obě vaše vystoupení. Děkuji vám.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Bohužel. Byla jsem přihlášena ještě jednou, ale –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pustila jsem vám dvakrát deset minut! A než dám slovo panu poslanci Ladislavu Skopalovi, mám zde dvě faktické – pardon, tři faktické. První vystoupí paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěla jenom napravit některé nepřesnosti, kterých se dopustila moje předřečnice.

Za prvé, nové posuzování, které zavádíme v sociální reformě římská jedna – paní poslankyně ho moc dobře zná – tak tento systém cosi zpřesňuje, a ne aby komukoliv cokoliv bral, ale abychom mohli zacílit jednotlivé dávky, které zpřesňujeme. Už včera jsem panu poslanci Látkovi tady vysvětlovala, že jde o to, že vymezujeme systém, který platí na mezinárodních standardech, na mezinárodní klasifikaci, a k tomu teď vzniká vyhláška. A já se jenom divím, že kolegové ze sociální demokracie nám s ní nepomáhají. Zatím pouze koaliční partneři oslovili ministerstvo v tom, že se na ní chtějí podílet. Já jsem jedna z nich.

Dále bych tady chtěla uvést na pravou míru, že se ruší chráněné pracovní dílny. Prosím vás, v rámci chráněného pracovního trhu, který je stanoven v zákoně o zaměstnanosti, pouze říkáme, že je přetřansformovávané na jednotlivá chráněná pracovní místa, to znamená, že nadále chráněný pracovní trh bude podporován, a akorát říkáme, že zaměstnavatel, který zaměstnává lidi doma, tak že oni budou nadále dostávat příspěvek na zaměstnávání. Oni akorát nedostanou doplatek nebo částečnou úhradu na provoz chráněné dílny a to jsou dva tisíce. Čili zaměstnavatel může dostat osm a nedostane pouze dva, protože zaměstnavatel nehradí provoz. Provoz nehradí – nemá kancelář, nemá pracovní místo, kde by –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, uplynul váš čas. (Děkuji.) Děkuji vám. Teď tady mám ještě další tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec František Bublan, poté pan poslanec Ivan Ohlídál a poté paní poslankyně Lesenská. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Já jsem trpělivě čekal na nějakou metanoi, na nějaké změknutí vašich srdcí. Nestalo se tak, takže musím vznést námitku proti postupu předsedající. Podal jsem si přihlášku k bodu 88, sněmovní tisk 410, což je zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů. Nebyl jsem dosud vyzván ke svému příspěvku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zazněl zde procedurální návrh – námitka proti předsedající. Já přivolám kolegy a nechám o této námitce hlasovat. Poté dám prostor k dalším faktickým poznámkám, které zde ještě byly k předcházející diskusi. Prosím ještě o chvíli strpení. (Čeká se na příchod poslanců do jednacího sálu.)

Ještě zopakují, že pan poslanec Bublan vnesl námitku vůči postupu předsedající.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? (Protesty, že hlasování nebylo spuštěno.) Už to jde! (Smích.) Kdo je proti?

V hlasování číslo 312 z přihlášených 122 pro 47, proti 70. Tento návrh byl zamítnut.

Takže zpátky k faktickým, které jsem zde měla. Hlásil se pan poslanec Ohlídál, kterému dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já jsem se přihlásil ještě do obecné rozpravy k bodu 98, tisk 412. Nejenže jsem nebyl vyzván, ale dokonce jsem se nenašel ani v seznamu těch lidí, kteří mají v obecné rozpravě ještě vystupovat, a z toho usuzuji, že v rozporu s § 59 odstavcem 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny jste mi odepřela vystoupit v této obecné rozpravě k tomuto bodu, k tomuto tisku. Proto mi nezbývá, než abych vyjádřil námitku proti vašemu postupu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji za pozornost. Než jste přicházel, doufala jsem, že mě nezarmoutíte další námitkou, ale byla vznesena.

Nechám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 313. Z přihlášených 123 pro 43, proti 73. Tento návrh byl zamítnut.

S další faktickou poznámkou byla přihlášena paní poslankyně Lesenská, které tímto předávám slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Prostřednictvím paní předsedající Lence Kohoutové.

Lenko, prosím tě, omlouvám se, že ti tykám, ale jsme kámošky. Ano, ruší se institut chráněné pracovní dílny. (Hlasitý smích v sále.) Ruší se institut chráněné pracovní síly. Ruší, ano. Máš pravdu. Transformují se. Promiň, že jsem použila jiný výraz.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak to byla faktická a já zde již žádné faktické poznámky nemám. Mám dalšího přihlášeného, jímž je pan poslanec Ladislav Skopal. Má dvě vystoupení za sebou.

Takže pane poslanče, jakmile dokončíte jeden svůj proslov, hned vám pustím stopky s dalšími deseti minutami. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající, za vaši benevolenci.

Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych nejdříve hovořil k bodu 92, tisk 377.

Zvýšení DPH v podstatě zasáhne u nás všechny spotřebitelské oblasti. Zdraží nám vodné, stočné, teplo, doprava, knihy, časopisy, noviny, které nám zde leží a každý den je čteme aspoň někteří, ubytovací služby, vstupné na kulturní akce, léky a zdravotnické pomůcky, dětské pleny, stavební práce a další. (Smích v lavicích.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je to kruté. Pokud se týká vodného a stočného, ten, kdo má pozemek, má tam rodinný domek, tak je schopen si vykopat studnu a třeba může i ušetřit. Ale ne všichni tuto možnost mají. A hlavně ti, kteří mají nižší příjmy, budou muset zplakat a zaplatit více. A to nemluvím o tom, že v současné době nejenom ve státní správě dochází k velkému propouštění, ale samozřejmě i snižování mezd a platů.

Budeme se otužovat. Já myslím, že pro nás některé je to dobře, protože prostě přiškrtneme ten kohoutek, začneme se otužovat, možná budeme i zdravější. Ne každý ale tuto možnost má, protože tam, kde se dodává tepelná energie v rámci teplovodů, to bude komplikovanější, protože ta energie se stejně rozpočte – myslím tepelná energie – na všechny, kdo ji využívají, takže čím méně budeme spotřebovávat – a vidíme to i u vodného a stočného – tím vyšší cena bude, protože většinou teplárny, ale i vodárny si nesnižují své náklady, ale rozpočítávají je na své spotřebitele.

Bez nových knížek, novin a časopisů se asi obejdeme. Můžete říct “ano, začneme využívat internet, za ten tolik nemusíme platit”. Ale ne každý tuto možnost má. Možná řeknete “budeme se dívat na televizi, budeme poslouchat více rozhlas”, ale nedojde, vážení, k zvýšení například koncesionářských poplatků následně? Já si myslím, že nejspíš ano, proto-

že tato vláda, čím víc něco využíváme a spotřebováváme, tím více nám to zdražuje s ohromnou chutí a náladou.

Chtěl bych říct, že pokud se týká ubytovacích služeb, tam vidíme, a můžete se zeptat našich hoteliérů, ale i když se podíváte do našich restaurací, neřkuli hospod a vináren, dochází ke snížení tržeb. Ale to se promítá potom do toho, že více zařízení začíná nejenom snižovat pracovní síly, ale potom se můžu zeptat pana ministra práce a sociálních věcí, jestli má v rámci rozpočtu nejenom na rok 2012, ale i rok 2013 vyšší finanční zdroje na to, abychom platili nejenom v rámci sociální sítě naše občany, ale i v nezaměstnanosti, protože ta se bude zvyšovat. Aspoň se to takhle jeví.

Pokud se týká kin, divadel, asi kulturu nechceme, i když v jednom pohledu se dívám na to, že podporujeme kulturu v rámci fondu kinematografie, kde jsme snížili reklamu České televize, ale požadujeme po komerčních televizích, aby nám přispívaly do tohoto fondu. Ptám se: Je to potřeba? Když lidé stejně do těch kin nebudou chodit, na co budeme a pro koho budeme točit tyto filmy? Tam možná můžeme začít spořit, protože prostě tyto filmy nebudou potřeba, protože když je nikdo nebude sledovat, a určitě to netočíme pro jednoho dva diváky, ale máme zájem, nebo určitě režiséři mají zájem, aby to zhlédlo co nejvíc lidí, ale ti na to nebudou mít.

V čem se nemůžeme omezit, jsou potraviny. Samozřejmě ono dochází k navýšení – v roce 2012 to bude zatím, nebo pouze na 14 %, ale podíváme se na to, že v roce 2013 to bude 17,5 %, a možná že za chvíli dojde další návrh na zvýšení na 20 %, protože pan ministr financí Kalousek tady již naznačoval, že příjmová stránka rozpočtu je ohrožena a že se budou muset hledat další zdroje. Ale nejlepší ty zdroje se hledají v nepřímých daních.

Co zbude našim chudákům zemědělcům a potravinářům? Co jim zbude? Budou muset začít šetřit, protože víte, že obchodní řetězec tlačí na potravináře, na zemědělce, aby snižovali ceny. Jak se snižují ceny? Šetří se na surovinách do výrobků, ať jsou to salámy, ať je to pečivo. A když se podíváte – já třeba se snažím vyzkoušet v současné době, když si koupím salám, protože dneska už je to skoro rostlinný výrobek, protože se tam dává rostlinný tuk, dává se tam sója. Nejlepší zkouška je, abychom zjistili, jestli je to ještě živočišný výrobek, ten salám, dát to psovi. Tam to poznáte, protože ten, když to nemá žádný maso, tak to nežere. Ale my prostě jsme schopni sežrat všechno. Já se omlouvám, že to říkám tak vulgárně, ale někdy to tak, pánové, kolegyně a kolegové, vypadá. Mě to mrzí. Ale vždyť si přečtete i v novinách, v časopisech – bylo porovnání kvality výrobků – podotýkám, za stejnou cenu v Německu a u nás. Bylo to v nejmenovaném obchodním řetězci, nebudu ho tady jmenovat, abych mu nezvýšil popularitu, patřičně snížil. A když měli zdůvodnit i výrobci, proč u nás je horší kvalita, tak řekli, že spotřebitelé si to žádají. Mě by zajímalo, který

spotřebitel. A chtěl bych vidět ten průzkum, kde my si žádáme horší výrobky za stejnou cenu, než jsou v Německu. (Hlas z pléna: Vyšší)

Zvýšení DPH v podstatě nám doopravdy přinese špatné období do budoucna, protože ti, kteří měli příjem u těch nízkopříjmových obyvatel zhruba na jednoho člena domácnosti 7 071 korun, utratí zhruba za potraviny čtvrtinu částky svého rozpočtu, myslím rodinného rozpočtu. Tam, kde je rodinný příjem, a to bereme jako střední třídu, na člena domácnosti 12 213 korun, tam je to nižší z hlediska toho spotřebního koše. Tam utratí tato rodina cca 19,5 % ze svých příjmů.

U vysoce příjmových skupin, kde je průměrný čistý příjem na jednoho člena domácnosti 26 123 Kč, je to zhruba 13 %. To není z mé hlavy, to je otázka statistiky, která je zcela všude a jasně prezentována v našem odborném tisku.

Je tedy zřejmé, že zdražení potravin se nejvíce projeví u nízkopříjmových skupin, které se svým podílem výdajů přes 20 %, respektive to vychází až na 25 %, při jakémkoli zvýšení DPH u potravin již blíží situaci středně a méně rozvinutých zemí. Tam, dámy a pánové, spějeme s touto politikou. A to se přes 20 let snažíme zařadit mezi vyspělé státy, vyspělé státy Evropy a světa. Takhle se nám to asi nepodaří. Takhle nejedeme tím správným směrem. Spíš to vidím jako vykročení na nekonečnou cestu v bludném kruhu, v určité ne spirále, která jde směrem nahoru, ale směrem dolů. Čím více se bude zdražovat, a zvýšení DPH není ničím jiným než zdražováním, i když jsme oblužováni příslibem jakýchsi kompenzací, tím více budeme muset šetřit. Čím více se bude šetřit, tím méně budeme chovat a pěstovat, protože na to nebudou finance a zdroje. Prostě je to spirála.

Tuto část bych chtěl skončit, nebo tuto stať, takovým skečem, kdy mi to připomíná určitou pohádku o rybáři a jeho ženě, která původně žila v lahvi od octa, chtěla mít chalupu, pak vilu, potom chtěla být králem, císařem, papežem a nakonec pánembohem. Skončila v lahvi od octa. Tuhle pohádku před časem uvádělo jedno naše divadlo s velmi trefným podtitulem Kabaret o chamtivosti, hamižnosti spjaté s arogancí.

To byl můj první příspěvek.

Teď bych rád hovořil, kolegyně a kolegové, k bodu 87, tisk 406. Vládní zákon není zákonem politickým, zákonem odborným a věcným, prohlásil před časem zpravodaj zákona pan dr. Štětina. Ano, nemusí být ani zdravotnický odborník a nemusím být ani politik, abych věděl, že čas je velmi relativní pojem. Pět minut v baru, vinárně či v náručí krásné slečny ubíhá zcela jinak než v čekárně u zubaře, třeba také u nás v poslanecké lavici. Už každý prvňák ví, že pět minut přestávky je časově naprosto nespočetelný časový úsek s pěti minutami s perem v ruce nad písemkou. Pokud vám někdy zaskočilo sousto a nemohli jste se nadechnout, těch pár

vteřin vám jistě připadalo jako věčnost. Co znamená pět minut pro člověka s masivním krvácením nebo infarktem, by nám jistě mohli vyprávět i mezi námi přítomní lékaři, kteří zde sedí, a není jich málo.

Ministerstvo zdravotnictví nechalo zpracovat v roce 2008 analýzu dostupnosti a ta prokázala, že dojezdovou dobu do 15 minut nebylo možné z objektivních důvodů dodržet přibližně u 1970 obcí, to je cca u 300 tisíc obyvatel. V případě dojezdové doby do 20 minut ji nebylo možné z objektivních důvodů dodržet pouze v případě 439 obcí, to je cca u 211 tisíc obyvatel. Zákonem navrhovaná dojezdová doba do 20 minut prý tedy neznamena zhoršení dostupnosti zdravotnické záchranné služby při poskytování přednemocniční neodkladné péče, ale charakterizuje reálné pokrytí území státu výjezdovými základnami za stávající právní úpravy. Účelem navrhované úpravy má být údajně právní zakotvení reálné možnosti již v současné době dobře fungujícího systému poskytování zdravotnické záchranné služby, a to i se zřetelem na ekonomickou a organizační náročnost provozování zdravotní služby. Pokrytí celého území státu výjezdovými základnami se stanovením dojezdové doby do 15 minut podle této analýzy neodpovídá reálným možnostem.

Analýzou provedenou v roce 2011 bylo zjištěno, že v roce 2010 bylo dojezdové doby do 15 minut dosaženo v 83 až 96 % z celkového počtu výjezdů a dojezdové doby do 20 minut pak v 94 až 100 % z celkového počtu výjezdů dle jednotlivých krajů.

Ta pětiminutová benevolence postrádá logiku. Samozřejmě že chápou, že není možné se kamkoli a za jakýchkoli podmínek dostat vždy do 15 minut, ale stoprocentně se přece nemusíme dostat kamkoli a kdykoli za těch 20 minut. Záleží vždy na konkrétní situaci. Ale místo toho laťku si zvýšit a snažit se dosáhnout co nejlepšího výkonu si laťku snižujeme. Jen abychom byli třeba jen o nějaké to procento nebo jeho setinu úspěšnější. Abychom tak mohli zanést někde do ministerské statistiky nebo na tabuli cti své číslo.

Nepodezírám naše záchranáře z nějaké záměrné liknavosti, ale ne každý případ, ke kterému je volaná záchranka, se musí jevit zrovna osudově. Asi ne každý, kdo o pomoc volá, se umí v kritické situaci správně vyjádřit a odhadnout závažnost stavu pacienta. Na jedné straně se nám někdy může píchnutí pod žebry po dobrém obědě jevit jako srdeční záchvat, ale někdy i velmi vážný stav nemusí na první pohled vypadat třeba tak dramaticky.

Ruku na srdce, vážení kolegové, když vím, že mám někde být za 15 minut, ale že to vůbec nebude vadit, když se o 5 minut zpozdím, tak se přece nepoženu jako o závod. Když publikum ví, že přestávka v průběhu divadelního představení trvá sice oficiálně 15 minut, ale počítá se s tím, že se lidi budou courat, myslíte, že se někdy opravdu začne hrát po té čtvrt hodině? S jakousi rezervou se počítá vždy.

Myslím, že i naši záchranáři a celý ten aparát kolem, pokud budou mít oněch 5 minut k dobru, budou mít tuto malou, ale pro záchranu lidského života mnohdy podstatnou rezervu zakódovanou kdesi v podvědomí. Budou vědět, že i když jde o vteřiny, těch 300 dlouhých vteřin je dělí od průšvihů, od nepříjemností a dohadů. Proč nezachovat dojezd 15 minut a oželeť těch teoretických pár procent, která nám budou chybět k teoretické dokonalosti?

Vládní návrh zákona není zákonem politickým, ale zákonem odborným a věcným. To už bylo prohlášeno. Podle mě tento zákon by měl být především lidský. Koneckonců i mezi vymezením pojmů v návrhu zákona o zdravotnické službě se praví, že pro účely tohoto zákona se rozumí závažným postižením zdraví náhle vzniklé onemocnění, úraz nebo jiné zhoršení zdravotního stavu, které působí prohlubování chorobných změn, jež mohou vést bez neprodleného poskytnutí zdravotní záchranné služby ke vzniku dlouhodobých nebo trvalých následků, případně až k náhlé smrti, nebo náhle vzniklá intenzivní bolest nebo náhle vzniklé změny chování a jednání postiženého ohrožující zdraví nebo život jeho samotného nebo jiných osob, přímým ohrožením života náhle vzniklé onemocnění, úraz nebo jiné zhoršení zdravotního stavu, které vede nebo by bez neprodleného poskytnutí zdravotnické záchranné služby mohlo vést k náhlému selhání některé ze základních životních funkcí lidského organismu. A tady si přece žádných 5 minut navíc nemůžeme dovolit, pokud si dobře uvědomíme dopady a důsledky těchto stavů.

Já bych chtěl jen poznamenat, že naprosto souhlasím s kolegou Rathem, a to ne vždy, podle něhož by bylo možné k těm 15 minutám dodat, pokud to technické podmínky dovolí, jistě určitou – namítnete, že by to mohlo být diskutabilní, a co není? – určitou technickou prodlevu. Tady přece nejde o většinu obouchaných plechů, protože na sněhu a ledu se stejně nedá jezdit až tak rychle jako v případě použití zimních pneumatik. Tady jde ve většině případů o zdraví a život.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Milan Urban. Pardon, pan kolega Chlad s faktickou. Omlouvám se, přehlédla jsem vás. Prosím.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, já jsem se včera k tomu problému již vyjádřil, takže se nebudu opakovat, jenom v krátkosti. Srovnávat přestávku v divadle s cestou k těžce zraněnému, pardon, ale mě to úplně rozehrálo. To opravdu je něco pro mě nepřijatelného. A za záchranáře: I kdyby tam byla dojezdová doba tři čtvrtě hodiny, tak pojedeme vždycky jako o život!

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo panu poslanci Urbanovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já se vám teď s velkou pokorou pokusím něco říct z tohoto místa s vědomím toho, že s velkou pravděpodobností se mnou nebudete všichni souhlasit. Po tom týdnu, co jsme tady, se zdá, že na světě existují jen dvě barvy. Černá a bílá. Vy to vidíte bíle, my to vidíme černě, nebo obráceně. Takový svět ale není. Ten svět má mnoho odstínů, nemá jen černou a bílou. Někdy mně to připadá, jako kdyby tady zasedli fanoušci, rowdies, Sparty nebo Slavie, a tím, že se budeme překřikovat, tak vlastně si myslíme, že dospějeme k nějakému výsledku. Přátelé, ale my tady nejsme Sparta nebo Slavia. My tady máme hrát za národní mužstvo a já jsem smutný z toho, že tomu tak není. Fauly patří sice ke hře, ale důležité je, aby národák také dával góly, to znamená posouval věci dopředu. Ve chvíli, kdy lidé propadají určité skepsi, když se dívají denně do novin a dívají se na televizi, dívají se na to, co se děje okolo České republiky, dívají se ve svých firmách na to, jak přicházejí o zakázky, tak bychom měli v prvé řadě přemýšlet o tom, jak tuto situaci budeme řešit. Tím, že si budeme hrát na bílou nebo na černou, tu situaci opravdu neposuneme ani o milimetr dopředu.

Já jsem tady v předchozích vystoupeních mluvil o konkurenceschopnosti české země. Je to určitě téma, které je důležité. Je to téma, které stojí za to, abychom rozbírali do všech možných detailů, protože, přátelé, nevedeme si dobře. Vedeme si velmi špatně. I podle analýzy Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou schválila tato vláda. Já jen připomenu, že co se týká důvěry v politiky, tak se pohybujeme a nějakém 123. místě podle mezinárodních hodnocení. Co se týká důvěry v instituce České republiky, jsme na 115. místě. Můžeme mluvit o dopravní infrastruktuře, která je v totálně tragickém stavu v porovnání s ostatními zeměmi. A víme, že dopravní infrastrukturu je klíčovou záležitostí pro to, aby rostla konkurenceschopnost české země, právě proto, abychom vyrovnávali hospodářské regionální rozdíly i z hlediska zaměstnanosti. Často mluvíme o vzdělanostní ekonomice, o vědě, výzkumu, inovacích, ale jsou to jen slova, protože vidíme svět černobíle. Vy říkáte uděláme to tak, my říkáme uděláme to jinak, a nakonec se nestane nic.

Mohu mluvit i o spoustě dalších věcí, které v tom materiálu Analýza konkurenceschopnosti české země jsou uvedeny. Já jsem chtěl využít té příležitosti tohoto trochu zvláštního zasedání Poslanecké sněmovny, abych vás seznámil s tou analýzou, ale zřejmě bych byl nařčen i z toho, že je to nepřiměřené, s čím tady chci vystupovat, ale to nechci rozebírat, protože bych se přidával k těm, kteří vidí svět černobíle.

Já vás velmi prosím, abyste si uvědomili, že tady hrajeme za národní mužstvo, abychom přestali s tím, že se jen pereme, abychom přestali s tím, že za týden tahle Sněmovna neposunula Českou republiku ani kousek dopředu. Omlouvám se. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, paní předsedající. Dobré poobedne, moji kolegové. Já jsem si připravil vystoupení k důchodové reformě.

Samozřejmě pro mě jako člena sociální demokracie je důchodová reforma jednou z klíčových témat vašich reformních balíčků. Tím neklíčovějším je otázka zákona o důchodovém spoření, tzv. opt-out. Již celá řada předfečníků se tady o té věci zmínila. Slyšeli jsme tady různé analýzy a velmi odborná vystoupení. Já se pokusím svými slovy položit několik otázek nebo pochybností, které mě vedou k tomu, abych tady takto vystoupil. Nebudou to slova z pera Ministerstva financí ani různých analytiků, prostě to budou slova člověka, který je z regionu Ústeckého kraje, který je z okresu Děčín.

Přátelé, uvědomte si jednu věc. Sice se říká, že máme průměrné platy vysoce přes 20 000, a druhý statistický údaj říká, že 60 % lidí těchto průměrných platů nedosahuje. Já bydlím v okrese, kde to nebude 60 % lidí, kteří nedosahují těchto průměrných platů, ono to bude možná 70, možná 75 %. V tom okrese je 9 500 nezaměstnaných, okres má 119 000 obyvatel a já se musím za ně ptát: Pro koho je tato důchodová reforma, pro koho jsou všechny ty zákony, kterým vy říkáte reforma?

Kolegové moji, podívejte se, pro koho to bude výhodné. Vy vytvoříte tzv. druhý pilíř, kdy z toho průběžného systému, na který jsme byli doposud zvyklí, vyvedete ona 3 %. Druhý pilíř tím oslabí ten první, který už dneska je velmi pochybný. Termín pilíř je něco, co je silné, co by mělo být funkční, ale když v něčem chybí 30 miliard, jako to chybí v průběžném systému, a proto se vytváří tato reforma, my druhým pilířem ještě z toho prvního funkčního vyvedeme dalších dvacet třicet miliard, tak já mám pochybnosti. Já mám prostě spoustu otazníků. Lze prosadit takto důležité reformy, které se dotýkají mnoha generací, silou 110, 115 hlasů, bez toho, aniž bychom se dostali k nějakým kompromisům? Je toto odpovědné? Já jsem opravdu hledal spoustu odpovědí na tuto otázku, abych to dokázal lidem vysvětlit, protože jestliže někdo bere u nás 16 000 korun a měl by si z toho vyvést ještě ta 3 % a po dobu 30 let, tak já se musím ptát sám sebe, co to má pro toho člověka za smysl. A když jsem hledal ty odpovědi, tak jsem se podíval na jeden pravicový server Strany svobodných – to je zajímavé, že

sociální demokrat čerpá i z pohledu na Stranu svobodných, nebo z názoru. Tam se píše, že vláda chystá reformu, podle které si budou moci lidé do 35 let snížit státní platbu na důchody z 28 na 25 % své mzdy za podmínek, že ušetří 3 % a k tomu další 2 % budou platit do penzijních fondů.

Tomu ještě rozumím. Dosud se v souvislosti s chystanou reformou převážně mluvilo o možnosti vyvázat část plateb ze státního systému do fondů. Až nyní ministerstvo uvedlo, píše se na tom serveru, o kolik se lidem sníží státní důchody, když do státního systému budou platit méně. Snížení pojistného do státního systému sníží státní důchod cca o 1 500 korun. O pětinu se má totiž snížit lidem, kteří si vyváží 3 % mzdy z průběžného systému do fondů, tzv. procentní výměra důchodu, jak nedávno uvedl Jiří Král z Ministerstva práce a sociálních věcí. A teď přijdou ta čísla, která jsem se tam dočetl.

Člověk se mzdou 16 tisíc korun – podotýkám, že 16 tisíc korun, to je asi tak průměr, který u nás na Děčínsku, ve Šluknovském výběžku lidé berou. Člověk se mzdou 16 tisíc korun bude moci státu platit o 480 korun méně. Ušetřené peníze bude muset investovat do fondů, státní důchod se mu tím ale sníží o 1 500 korun, protože o 1 500 korun bude méně v prvním průběžném systému, a jak známo, jak jsem se předtím dočetl, on ten druhý pilíř je výhodný pro lidi s příjmy nad 36 tisíc. To jako že by se asi dva u nás smluvili a platili dva jakoby za jednoho, ale to asi nejde. A člověk bude muset řešit tuto investiční otázku: Zhodnotí fondy mé platby ve výši 480 korun měsíčně tak, aby mi z toho plynula renta vyšší, než je 1 500 korun, o které přijdu? A pokud si na tuto otázku člověk odpoví, odpoví si jistě záporně. Bude chtít zůstat tedy ve státním systému a nebude využívat opt-outu. Co lze tedy očekávat? Že vzniknou instituce, marketingové společnosti, velký humbuk, ale také navýšené DPH, které má přinést do rozpočtu oněch 50 miliard.

Přátelé, to je pro mě spousta otazníků a spousta těžko odpověditelných otazníků, abych pro tento zákon a pro tuto důchodovou reformu, pro toto spoření hlasoval. Já jsem to chtěl takto zjednodušeně uvést. Velmi určitě to není tak odborná debata, na kterou je pan ministr Kalousek zvyklý, nicméně já se k tomu přiznám. Takto zjednodušeně se na to dívají obyčejní lidé. A já jsem do politiky nepřišel proto, abych tady polemizoval s ministry a jejich úředníky, ale abych tady hájil názor těch lidí, kteří mají právě těch 16 tisíc. Proto jsem si dovolil tuto svou poznámku. Děkuji vám za pozornost. Díky. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Husák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Husák: Děkuji, paní předsedající. Jestli dovolíte, já bych se svou poznámkou vrátil ještě k tomu, co zde říkal kolega Milan Urban. Já

si myslím, že jsme velmi pozorně poslouchali, a slyšeli jste, že i z pravé strany byl obdařen potleskem. Opravdu jsme tady národní tým. Jsme ale národní tým, který hraje, jako by hrál defenzivu a část mužstva se snažila najít řešení, přejít přes půlící čáru, najít něco, co bude tahem na branku. To je jedna část mužstva. Ale druhá část hraje defenzivu, chce usmolit remízu, anebo nějakou přijatelnou prohru. V tom je ten rozdíl postojů! A já mu za to děkuji, že takto vystoupil, a měli bychom si to vzít opravdu – jak jedna část mužstva, tak druhá část mužstva – k srdci.

Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, rozhodně to není tak, že by sociální demokracie v této zemi hrála defenzivně. Máme své návrhy. Všechny mohu odkázat, a udělám reklamu stránkám sociální demokracie www.cssd.cz. Tam jsou naše návrhy na reformy, jak si je představuje sociální demokracie, ať už na důchodovou, nebo například na to, jak by měl vypadat daňový systém. Jsme připraveni diskutovat. Jsme připraveni diskutovat s veřejností, což děláme, a byli jsme také od začátku tohoto volebního období i teď připraveni diskutovat s vládou a s koalicí o řešeních. Bohužel, byli jste to vy, dámy a pánové z koalice z ODS, Věcí veřejných a TOP 09, kteří jste si do koaliční smlouvy dali jednu pojistku: Pro všechny návrhy, které se ve Sněmovně předkládají, musí být souhlas všech tří stran a žádná diskuse s opozicí tady neprobíhá. Mrzí mě to, ale je to bohužel tak. Téměř žádné návrhy, 98 % návrhů sociální demokracie tady v této Sněmovně neuspělo, zatímco 99 % návrhů koalice ano. Já jsem přesvědčen, že ani ze statistiky není možné prokázat, že by zrovna ty naše byly všechny špatné a ty vaše byly jenom ty nejlepší.

Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Urbanovi, mám zde ještě další faktickou poznámku. Pan poslanec Ivan Ohlídal. Pan poslanec Urban chce také reagovat s faktickou poznámkou, tak já vám potom dám prostor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vystoupení pana poslance Husáka na mě dýchlo vyloženým pokrytectvím. A to proto, že existuje mnoho důkazů o tom, že sociální demokracie by ráda spolupracovala na vytváření některých zákonů, a bohužel, koalicí je tvrdě odmítána, bezohledně. Například zmíním vysokoškolský zákon, který

se teď připravuje, jeho záměr je hotov. Jakákoliv snaha ze strany ČSSD ovlivnit nějakým způsobem tento záměr i tento zákon je odmítána striktně a jednoznačně ze strany koalice. Seběmenší připomínka, seběmenší návrh ze strany ČSSD je prostě ignorován.

Takže prostřednictvím paní místopředsedkyně – pane poslanče Husáku, co nám to zde vykládáte?

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Urban chce vystoupit ještě s faktickou předtím, než mu dám slovo v obecné rozpravě.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já myslím, že důležité je, abychom si uvědomili, že Evropa stojí na křižovatce, svět stojí na určité křižovatce a že časy, které nás čekají, nemyslím tuto Poslaneckou sněmovnu, ale myslím občany České republiky, občany Evropské unie, lehké nebudou. Budou těžké. Jak těžké budou, to ještě uvidíme. A já bych stál o to, aby trenérem toho národního mužstva nebyly jen stranické sekretariáty, ale aby trenérem byli občané České republiky. A jestli tady bude čínská zeď z oné, nebo druhé viny, která zamezuje jakékoliv komunikaci, tak prostě ten národák úspěšný nebude.

To bylo moje poselství, které jsem chtěl tady říct. Děkuji a omlouvám se. Dál nebudu zatěžovat v té řádné přihlášce čas, který plyne v této Sněmovně. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Jiný slovy, pane poslanče, rozumím tomu tak, že váš příspěvek mám nyní smazat? Dobře. Dalším přihlášeným je tedy pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Omlouvám se, ještě chce vystoupit pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ještě jednou dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chci se přihlásit k tomu, co tady říkal kolega Urban. Ano, je to prostě jeden národák. A myslím si, že je zbytečné ty argumenty vyhrcovat tak, jak to tady vidíme v řadě příspěvků. Možná jste si všimli, že dnes už nereaguji tak intenzivně jako včera nebo předevečirem, a čím je to způsobeno, je naprosto jasné. Protože já jsem včera i předevečirem trpělivě vysvětloval, proč navrhujeme opatření tak, jak navrhujeme. Ale když potom po těch vysvětleních slyšíte popáté, pošesté, posedmé a někdy i poosmé znovu a znovu ten samý argument, který byl vysvětlen, tak to potom skutečně nevím, jak hrát společně za ten národák. To se potom velmi těžko hledá společné řešení.

Potom tady hlasujeme o námitkách, že někdo nemohl vystoupit potřetí. Tak se ale podívejte do stenozáznamu, kteří poslanci opakují to, co říkali jejich straničtí kolegové před hodinou, před dvěma hodinami, minulý den, předminulý den.

Ano, pojďme společně pracovat na tom, aby výsledek byl co nejlepší. Já si myslím, že umíme ukázat položky a návrhy, které se takovýmto způsobem diskutovaly. Přece sociální reforma, jejíž dva tisky máte v tuto chvíli před sebou, se diskutuje rok na půdě sociálního výboru se všemi poslanci bez ohledu na to, jestli jsou koaliční, nebo opoziční. Samozřejmě že velmi intenzivně spolupracují i opoziční poslanci z obou opozičních politických stran, samozřejmě že jsou velmi vážně brány jejich názory. Není to tak, jak to vypadá někdy na plénu. Ve výborech se pracuje normálně, normálně se diskutuje a myslím si, že přes léto bylo jasně vidět, jak jsme řadu opatření upravili. Není to černá a bílá. A pokud máme dojít ke společným výsledkům, tak je asi nejspíš potřeba, aby toto byl normální styl práce.

Já jenom připomenu to, co jsem tady už zdůrazňoval včera, především, že sociální reforma je tím typickým příkladem, kde se dokonce podařilo to, že jednu část sociální reformy schválil Senát. Přes všechny invektivy, které tady padaly na plénu, a je potřeba to připomenout, protože na půdě sociálního výboru probíhala normální korektní diskuse, poté najednou na plénu to bylo černobílé. A poté naprostá většina sociálně demokratických senátorů se k tisku, který se týká zdravotně postižených osob, přihlásila a hlasovala pro. A vrátíme se sem do Poslanecké sněmovny a zase tady slyšíme včera, především, jak sociální reforma poškozuje zdravotně postižené občany. Pokud máme hrát za společný národní tým, tak takhle prostě těžko. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď zde mám faktické poznámky. Nejprve pan poslanec František Bublan, poté paní poslankyně Enmmerová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Tady se to hezky poslouchá – výzva ke spolupráci, ale ono to vždycky končí na tom, že pravdu má jenom jeden. A bohužel pravda není dána skutečnou pravdivostí, ale je dána těmi 115 hlasy.

Já vám uvedu jeden takový příklad, který se stal v září na této schůzi, kdy jsem navrhoval vyřazení jednoho bodu. Byl to bod tuším zpráva o extremismu. Protože náš výbor to ještě neprojednal, tak je to naprosto běžná záležitost, že se bod vyřadí. Ono se o tom hlasovalo. Já jsem se díval na výsledek a ono to prošlo velmi těsně. Tak jsem si říkal, jak je to možné, dokonce i členové našeho výboru hlasovali proti. Ptal jsem se potom některých členů, proč tak učinili, a oni řekli: protože jste to navrhoval vy,

my jsme ani nevěděli, o čem se hlasuje. Ale protože jsem to byl já, opoziční poslanec, tak se hlasovalo proti.

Takže o tom bychom se měli spíše bavit, jestli skutečně hledáme tu pravdu, nebo se jenom díváme na to, kdo to navrhuje, nikoliv co navrhuje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Faktických poznámek nám přibýlo. Teď vystoupí paní poslankyně Milada Emmerová, potom mám přihlášeného pana poslance Jaroslava Vandase a pana poslance Ladislava Skopala. Nejprve paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěla bych říct asi následující. Pan ministr Drábek tady obětavě sedí jako jediný člen vlády myslím že od samého začátku této dlouhé diskuse a snaží se, jak on říká, vysvětlovat. Ale pane ministře, tady podle mého názoru nejde o vysvětlování, tady jde o určitá tvrzení, ze kterých neslevíte. A opakovaně tady argumentujete, kdo to řekl špatně a kdo to řekl opakovaně špatně atd., ale pořád tvrdíte to, co je v těchto zákonech a zřejmě ve vaší mysli, a je zbytečné, abychom se o tom dohadovali. To je pravda, to není diskuse, to je tvrdošíjný monolog.

Já vám jenom chci říct, že na výboru pro sociální politiku, a dávám de facto tuto připomínku za celou skupinu poslanců ČSSD, probíhá jednání asi tak, že se dává určitá předloha nějaké zákonné normy a pět minut před začátkem tam přijde často štos papírů, takzvaných pozměňovacích návrhů. A jde v podstatě o úplně jinou filozofii předkládaného zákona. Takže to mi připadá i do jisté míry neslušné, neboť ani není v mých silách si tam toto přečíst – například 70 stránek. Proto jsme museli z jednání tohoto výboru odejít.

A můžu vám říct, vám všem, že takto dehonestující roli jsem tady od roku 1996 nezažila, ať vládl kdokoliv z kterékoliv strany politického spektra. Podobně, nevím, jestli mám ještě čas, jenom chci říci, že podobné stíženosti má tripartita a tak dále. (Předsedající upozorňuje na vypršení času.) Jedině byly respektováni z vašeho pohledu zdravotně postižení. Končím tuto větu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jaroslav Vandas.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, i o sportovních utkáních se vede statistika. Já jsem tady včera statistiku říkal, nebudu vás zatěžovat tak podrobně, jak

jsem to tady četl včera, ale řeknu jenom ten konec. Ve třetím čtení bylo schváleno celkem 125 zákonů a z toho opozici jeden. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Ladislav Skopal a poté mám přihlášku paní poslankyně Lenky Kohoutové. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Já jenom stručně ke dvěma věcem. Já už jsem si to tady vyříkal s kolegou Chladem, že bych si v životě nedovolil srovnávat pět minut práce záchranáře s přestávkou v divadle. Mně spíš šlo o ty dojezdové vzdálenosti, o tu statistiku, protože si myslím, že 15 minut tam mělo zůstat, protože pět minut je doopravdy někdy hodně dlouhých a důležitých. To je jedna věc.

Druhá věc je, že diskuse kolem různých zákonů je komplikovaná. Sami si vezměte, než jste dali dohromady koaliční smlouvu, jak dlouho to trvalo, než jste se domluvili a nedomluvili na stravenkách. Co je to za jednání! S námi nikdo tak nejedná. S námi se nikdo nebaví, protože vždycky bylo řečeno: máme 118 hlasů, co bychom s vámi diskutovali. Vlastně už jenom 114. Já se omlouvám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další faktická. Paní poslankyně Kohoutová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Když jsem kdysi přišla do Poslanecké sněmovny jako absolutně nový politik, který nemá zkušenosti s žádnou politikou, nebo s politikou jako takovou, ale má zkušenosti se sociální problematikou, domnívala jsem se, že se zde prostě bude jednat. Také proto jsem již v dubnu a v březnu žádala výbor pro sociální politiku, aby na svůj program zařadil právě diskutovanou sociální reformu. Díky politikům právě z opoziční strany tato nebyla zařazena. Dopředu se nejednalo. A právě tito již staří – v uvozovkách staří – politici mi říkali: no ale to není zvykem, ono není zvykem jednat na výborech dopředu o tak důležitých tématech pro mne například, jako je sociální reforma.

Já se divím, že tady dneska někteří vystupují tak ohnivě právě na podporu toho, jak máme špatnou sociální reformu, jaké chyby jsme v tom udělali. Divím se, že někteří zmiňují například zákon schválený již Senátem, kde dnes se tady bavíme o vrácenkách, týden se tady bavíme o vrácenkách. A tady je zmiňován zákon, který byl puštěn Senátem. My si někdy pleteme dojmy a pojmy. My proto, protože že někteří lidé nevědí, jak to tady chodí, tak je prostě mateme. A to mě mrzí a pro tohle to já jsem politiku dělat nepřišla. Já jsem ji přišla dělat proto, abychom tady změnili systém, abychom hráli právě za jedny barvy, za občany České republiky!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, ta debata o tom, jaké jsou týmy, jaké mají úkoly, jakým způsobem hrají, je jistě zajímavá. Asi je podstatné to, za koho kdo hraje. A důležité je, jak to vnímá veřejnost. A já myslím, že ta bude tím, kdo bude soudit ty naše motivy.

My jako sociální demokraté v tuto chvíli teď při projednávání této sněmovny, přesto, jak jsem hovořil, že máme své návrhy, jak řešit reformy, musíme vést defenzivní taktiku. My bráníme – nebráníme sebe a své názory, ale bráníme lidi, na které chcete poslat velmi tvrdé reformy. Reformy, které jsou především nespravedlivé. My jako sociální demokraté jsme nepodvedli své voliče před těmi minulými volbami. My jsme jim neslibovali něco, co potom nebudeme dělat. My se držíme svého programu. A tu podporu lidí cítíme a já jim za to také děkuji. My jako sociální demokraté budeme dělat všechno, aby tyto reformy neprošly.

Já chápu, že jste mnozí z vás rozladění z toho, že vás tady držíme už šestý den ve dne v noci a snažíme se vám v tom zabránit. Na druhé straně, pokud chcete, vážené poslankyně a poslanci ze stran ODS, TOP 09 a Věci veřejné, aby ty reformy tvrdě dopadly na lidi, tak myslím, že těch pár dní tvrdé práce tady ve sněmovně by vás nemělo obtěžovat. Děkuji. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, paní předsedající. Vážený kolegové, pane ministře, moji kolegové, já jsem před chvílí vystupoval k důchodové reformě, k tomu, čemu se tady říká opt-aut, a vyslovil jsem řadu pochybností a otázek.

Ona ta předcházející přestřelka nebo беседа o tom, co je černobílé, a o způsobu mě trochu motivovala ke změně obsahu mého dalšího vystoupení. Ono je to černobílé, kolegové a kolegyně. Když se na tu důchodovou reformu podíváte, a ty argumenty, které my tady vznášíme, že je nevýhodná pro nízkopříjmové skupiny obyvatel a je výhodná pro ty, kteří mají příjmy vyšší než je 36 tisíc, tak potom to je ta černá a bílá.

Já jsem se díval do statistik, že v době finanční krize vlastně bohatnou ti nejbohatší a chudí ještě více chudnou. Díval jsem se na statistiku, která říká, a já chvilku odbočím a hned se zase vrátím do České republiky, že ve Spojených státech od roku 2007 roste počet dolarových milionářů. Předtím také rostli, rostli v průměru 5 až 7 % ročně, a teď ros-

tou 10 až 12. A on ten podobný jev je i v České republice. V minulém roce vzrostli takzvaní dolaroví milionáři v České republice o 20 tisíc, to znamená lidé, kteří mají svůj disponibilní majetek, vedle toho základního, 17 milionů korun. A my tvrdíme, že je potřeba ty reformy vést v duchu kompromisním, to znamená je potřeba státní příjmy zajistit progresivním růstem daní, progresivním růstem příjmů, nikoli jenom škrtý a ořezáváním výdajů. Jestliže je v Ústeckém kraji 56 tisíc nezaměstnaných, jestliže v této republice je 460 tisíc nezaměstnaných, tak těch 20 tisíc absolutních nových bohatých lidí, kteří mají ten disponibilní majetek 17 milionů korun, to je prostě ta černá a bílá. A odráží se to i v tom návrhu vašeho zákona. Je to výhodné pro ty, kteří ty peníze mají.

Druhá věc je, oni v zásadě ani žádné spoření nepotřebují. Já se nedomnívám, že člověk, který bude mít vysoké příjmy, bude 30 let spořit do nějakého fondu, u něhož je tedy i ze zkušenosti z nedávno minulých let velmi nejisté, zdali na konci toho třicetiletého období vůbec takový fond bude ještě existovat.

To, co je určitě reálné, bude čerpání provozních nákladů na udržení toho fondu, a v rámci těch miliard, které budou zhodnocovány, a někdy řekněme, že to bude v uvozovkách zhodnocovány, tak to může být výhodné. Prostě pro sociální demokracii, která hájí zájmy těch nedolarových milionářů, kteří ty peníze nemají, kteří právě se pohybují na hranici toho průměru, tak pro nás je prostě nemožné, abychom hlasovali pro tyto zákony, pro důchodovou reformu, na jejímž konci budou snad ještě větší počty lidí bez domova, ještě větší počty důchodců bez bytu, kteří nebudou mít peníze na to, aby si zaplatili důstojné stáří, protože oni tady přece odvedli nějakou práci.

Takže vy prostě jste nás postavili do té role černá a bílá. A já si myslím, že jenom jedno v tom je. Ta černá a bílá mohou vést dialog slušně. Nemusí ho vést neslušně. To s vámi všemi, kteří na obou stranách poukazujete na tyto věci, souhlasím. Ale opakuji tady ty výtky, které uslyšíte určitě i v dalších vystoupeních mých kolegů, a samozřejmě se odrazí v tom hlasování.

Sociální demokracie pro takovouto důchodovou reformu nemůže zvednou ruku. Děkuju za pozornost. Díky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a děkuji i za ušetřených pět minut. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Skopal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Paní předsedající, já jenom jsem chtěl... Tak jako mí kolegové zjistili, že byli vyškrtnutí z přihlášených, nebo jejich přihláška byla dána bokem. Nebudu to číst, podle jakého paragrafu to je, ale podávám rovněž námitku k postupu předsedajícího.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Já přivolám kolegy z předsálí a nechám o této námitce samozřejmě hlasovat.

Poslanec Ladislav Skopal: Jinak jsem se hlásil k bodu... Musím si vzít brýle, přece jenom už to není tak jednoduché. (Nasazuje si brýle a čte.) K bodu 88, tisku 410. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za upřesnění. (Poslankyně Váhalová se hlásí.) Paní poslankyně Váhalová se asi nehlásí k faktické. Já se omlouvám. Já vám teď nemůžu dát prostor k faktické, protože... Dám vám jej hned záhy poté, co budeme hlasovat o námitce. Potom vám hned dám prostor. Ano?

Myslím, že můžu zahájit hlasování. Padla zde námitka proti postupu předsedající.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 314. Z přihlášených 129 pro 36, proti 59. Tento návrh byl zamítnut.

K faktické poznámce byla přihlášena paní poslankyně Váhalová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych se chtěla vyjádřit k práci sociálního výboru. Jako členka sociálního výboru bych chtěla říci, že opozice je zde v menšině, takže většinou bývává oslyšena, ale málokdy vyslyšena.

A pak bych vám ráda připomněla kauzu, kdy sociální výbor byl zavalen novými a novými pozměňovacími návrhy, které nestíhal projednat. Kvůli tomu jsme měli odloženou i schůzi Poslanecké sněmovny, jestli si vzpomínáte. A bylo to prohlasováno napříč politickým spektrem. Všichni jsme tehdy odmítli tu smršť nových a nových pozměňovacích návrhů.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a nyní zde máme... Vidím, že se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi požádat o přestávku na jednání klubu sociální demokracie v délce 45 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Já tomuto

požadavku samozřejmě vyhovím a zároveň bych si dovolila vyhlásit i pauzu na oběd. Takže abychom všechno stihli, tak bychom se sešli opět ve 14.30. Tedy vyhlášu pauzu do 14.30.

(Jednání přerušeno ve 12.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v dnešní schůzi, budeme pokračovat rozpravou, hned jak se mi objeví poslanci přihlášení...

První vystoupí pan poslanec Michal Hašek. Prosím, pane poslanče, vzhledem k tomu, že máte dvě části za sebou, tak já vám pustím jednu deset minut, poté podruhé. Prosím.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové. Svě vystoupení v rámci sloučené rozpravy zaměřím především k projednávání sněmovního tisku 412 a následně sněmovního tisku 315. Dovolím si ovšem na začátek komentovat atmosféru, ve které v rámci sloučené rozpravy k těmto bodům jednáme.

Na tvářích kolegyně a kolegů z vládní koalice vidím určité uspokojení nad tím, jak bravurně zametli s opozicí a zkrátili projednávání a diskusi k reformním zákonům na naprosté minimum. A to minimum, se kterým nesouhlasí už ani parlamentní legislativa. Přál bych si, aby spokojeností zářily i obličeje občanů České republiky poté, co tyto špatné zákony budou účinné. Snaha vlády škrtat za každou cenu a všude, kde to jen jde, bohužel přinese pouze jediný hmatatelný efekt. Jsem přesvědčen, že většina lidí se nebude mít lépe, jak se domnívají autoři těchto zákonů, ale spíše hůře, a státní finance si, dámy a pánové, nijak zásadně nepolepší. Schodek rozpočtu bude na konci roku opět vysoký, a to dílem neschopnosti této vlády pomoci ekonomice a dílem proto, že vláda ani letošní rozpočet nespočetala dobře a ministr financí prognózoval, že výsledný schodek bude o minimálně 20 miliard vyšší, než jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou. Ale lidé bohužel žádné hmatatelné zlepšení nepocítí.

Nyní hovoříme o oblasti, kam také dopadne velmi tvrdá a velmi nemilosrdná ruka současné vlády, hovoříme o důchodové reformě.

Vláda pana premiéra Nečase a 115 koaličních poslankyň a poslanců jsou pomalu ale jistě jedinými lidmi v České republice, kteří jsou přesvědčeni o tom, že navrhovaná reforma je správná – a z tváří některých

koaličních poslanců vidím, že možná už ani oni ne – a po odborné stránce naplňuje všechny předpoklady. U naprosté většiny české veřejnosti, po odborech, po odborných organizacích, se ke kritice důchodové reformy postupně přidal i vládou ustavený NERV, prezident republiky Václav Klaus, Česká národní banka, a nyní, dámy a pánové, také Senát, druhá komora českého Parlamentu. Ti všichni vládě říkají, že návrh důchodové reformy je špatný, že by se měl přepracovat.

Ano, každý k takové kritice možná přistupujeme z jiného úhlu pohledu, ale konečný výsledek je ve všech případech stejný. Tento předkládaný vládní návrh reformy je špatný a je nespravedlivý. Je smutné, že i přes varování ze všech stran vládní koalice penzijní reformu protlačila Poslaneckou sněmovnou a přes odpor naprosté většiny odborné i laické veřejnosti trvá na jejím zavedení. Hlasovacím válcem chce vláda prosadit reformu nikoliv důchodů, ale reformu fakticky penzijních fondů bez ohledu na následky a konsekvence.

Pane premiére, vážení ministři, když něco vypadá jako husa, kejhá jako husa a chodí jako husa, pak věřte, že opravdu je to husa. A stejně tak je to i s vaší vládní důchodovou reformou. Je špatná – říkají to téměř všichni, a jenom vláda už je poslední, kdo to nechce vidět.

Nemusíte věřit našim argumentům, nemusíte věřit tomu, že zatímco v roce 2007 byl na důchodovém účtu přebytek 13 miliard korun, současný schodek už je vyšší než 30 miliard. Nemusíte věřit, že hlavním viníkem propadu přesahujícího 40 miliard jsou úpravy daní a pojistného, ke kterým došlo během reformy veřejných financí takzvaným Topolánkovým batohem v letech 2008 až 2009, která připravila důchodový účet o 25 miliard korun. Nemusíte také věřit tomu, že není nutné rozšířit systém pojištění o privátní připojištění. Zatímco vláda Petra Nečase chce do systému pustit soukromé investory, v Polsku, na Slovensku, ale i v Maďarsku soukromé fondy z penzijního systému vytlačují, protože se ukazuje, že každoročně tento systém zvyšuje zadlužení země v jednotkách procent. To je mimochodem téměř o 0,7 % více, než plánuje vláda pokrýt zvýšeným výběrem DPH v optimální variantě. Navíc, jak píše renomovaný novinář a analytik Petr Holub, pozitivní příklady od našich východních sousedů, kterými se tak rád kolega ministr Drábek ohání, jsou poněkud liché.

Kolega Holub mimo jiné píše: "Návrh Bezděkovy komise kopíroval reformy ostatních východoevropských států. Cílem mělo být vytvoření soukromých penzijních fondů, kam by občané povinně ukládali 50 až 100 miliard korun ročně. Penzijní fondy by uložené peníze rozmnožily rozumným investováním a posléze vyplatily jako penze." A pokračuje: "Tato reforma ovšem měla jeden klíčový předpoklad. Ve všech zemích východní Evropy se před jejím zavedením reformoval státní penzijní systém. Začal vyplácet penze podle toho, kolik do nich občan během své pracovní kariéry odvedl.

Český státní pilíř však zůstal u přerozdělovacího modelu, zděděného ještě z minulé éry. Proto je takto postavená reforma předem odsouzena k neúspěchu. Do soukromých fondů nebudou odvádět peníze ti, kteří na přerozdělování ve státním pilíři vydělávají. Část pojistného převedou soukromníkům pouze ti bohatší a ve státním systému bude méně co přerozdělovat. Dostane se tedy do větších potíží, než ve kterých je dnes.”

Podobně s despektem hovoří o vyvádění prostředků z veřejného systému do soukromých penzijních fondů také odbory, které jasnými argumenty zpochybňují efektivitu tohoto systému a varují před smrtícím dopadem této změny na veřejné finance. Ekonomičtí experti odborů mimochodem poskytují podstatně přesnější odhady ekonomického vývoje naší země než vládní experti a říkají, že cílem opt-outu není dosažení vyšších důchodů pro většinu účastníků, nýbrž pouze větší diverzifikace důchodových příjmů. Účastníci, zejména ti s nižšími a středními příjmy, pak mají zaplatit vyšší pojistné pouze v zájmu této diverzifikace. Jejich výsledné důchody budou s vysokou mírou pravděpodobnosti nižší než ty, které by získali z nynějšího průběžného důchodového pojištění, zejména pokud by bylo posíleno o prostředky, které bude muset Česká republika vynaložit v následujících 30 letech na financování transformačního deficitu. Tito lidé totiž přijdou v uvozovkách úměrně o zvýhodnění výše důchodu vyplývajícího ze solidárního charakteru průběžného důchodového pojištění a budou muset spoléhat na to, že jim tuto ztrátu více než vykompenzují nejisté a ničím negarantované budoucí výnosy důchodových fondů. Pojištěnci by tak měli mít v rámci této vládní reformní koncepce možnost se rozhodnout, zda jejich důchod bude plynout pouze ze státního základního důchodového pojištění, to jest z prvního pilíře, a pouze do něho budou odvádět povinné pojištění, anebo že částečně jim bude důchod plynout i z nového soukromého spořicího pilíře – nést tak veškerá investiční rizika, související s příspěvkově definovaným principem dobrovolného důchodového spoření.

Obdobně jako v případě takzvané malé důchodové reformy jedinou skupinou, která bude mít šanci na zavedení dobrovolného důchodového spoření vydělat, budou nejbohatší skupiny obyvatel, kterým se naopak při vyvedení části pojistného do důchodového spoření sníží jejich solidární příspěvek v podobě transferu ve prospěch pojištěnců s nižšími a středními příjmy.

Je objektivním faktem, že za celou dobu souběžné existence penzijního připojištění se státním příspěvkem v České republice a průběžného důchodového pojištění, to jest od roku 1995, dosahují průměrné výnosy penzijních fondů méně než jedno procento, zatímco růst mezd se pohybuje na úrovni cca čtyři procenta ročně. Nepotvrzuje se tak předpoklad, že ve střednědobém až dlouhodobém průměru je reálná výnosnost dosahovaná penzijními fondy vyšší než výnosnost dosahovaná průběžným penzijním

systémem. Vzhledem k tomu, že cena práce je v České republice stále velmi nízká v porovnání s vyspělými zeměmi, lze očekávat, že vyšší tempa růstu mezd než investiční výnosy důchodových fondů budou v České republice dosahována ještě po řadu let. Nahrazování, i částečné, průběžného financování důchodů důchodovým spořením je pak z tohoto pohledu ekonomicky málo výhodné a ve svých důsledcích poškozuje jak budoucí důchodce, tak veřejné finance.

Kolegyně a kolegové z vládních stran, nemusíte věřit tomu, že argument pro nutnost důchodové reformy – demografická změna, která nastane v horizontu dvaceti až třiceti let – také neplatí. Propočty Univerzity Karlovy ukazují, že místo snížení poměru lidí v produktivním věku k lidem v důchodovém věku z 2,9 : 1 na 1,9 : 1, jak doposud tvrdí vláda při obhajobě reformy, ve skutečnosti na straně snížení pouze o 0,1, to znamená z 2,9 : 1 na 2,8 : 1.

Věřte tedy, dámy a pánové, aspoň České národní bance a vašim vlastním expertům z NERVu, kteří jasně říkají, že tato reforma je nespravedlivá a vydělá na ní jen těch pár procent nejbohatších, kteří tak potvrzují slova už dříve citovaného Petra Holuba nebo expertů Českomoravské komory odborových svazů. Česká národní banka jasně říká, že na reformě vydělají také nejbohatší, kterým se jediným vyplatí utéct ze solidárního systému a prostředky zhodnocovat individuálně formou spoření. Pro ty ostatní je navrhovaný druhý pilíř zbytečným rizikem. Tato reforma, která zásadním způsobem mění současný systém, je podle odhadů vašich expertů i České národní banky výhodná pouze pro lidi s příjmem zhruba nad 40 tisíc korun měsíčně. Chtěl bych vás všechny upozornit, že ve vašich volebních obvodech jsou voliči, kteří vás sem vyslali, a mám obavu, že takto vysokých příjmů nedosahuje zhruba ani pět procent voličů, které pro vaše zvolení potřebujete.

Prosím ještě jednou, abyste se důkladně zamysleli nad důsledky navrhované reformy a odmítli ji, protože v opačném případě říkáme naprostě většině voličů, že má být podpořen zákon, který je pro většinu z nich nevýhodný a nespravedlivý.

Nyní bych si dovolil, vážená paní předsedající, vrátit se v rozpravě ke sněmovnímu tisku 315. Budu hovořit o záležitosti úprav v některých sociálních transferech, tak jak o nich hovoří příslušný návrh zákona.

Vláda si zřejmě myslí, že když má většinu, má absolutní pravdu a může všechno. Může také ohýbat pravidla podle toho, jak se jí to zrovna hodí do krámu. Zažíváme to tady na procedurálních návrzích v Poslanecké sněmovně, zažíváme to na omezení práva vystupovat, zažíváme to na protiprávním ohýbání jednacího řádu Poslanecké sněmovny, kdy není umožněno opozičním poslancům vystupovat v rámci rozpravy k různým sněmovním tiskům. Nyní k tomu všemu, když vynecháme ještě ranní ex-

tempore s policejními zátarasy kolem Poslanecké sněmovny, platí, že je tady určitá drzost vydávat za vyšší dobro něco, co dobrem pro většinu občanů České republiky opravdu není. My jsme přesvědčeni, že tyto kroky vlády a koalice jsou protiústavní. A předpokládám, že se nad nimi znovu sejdem, už naštěstí bez omezování možnosti se vyjádřit, a to před Ústavním soudem České republiky.

Je to téměř na den přesně rok, kdy jsme tady na půdě Sněmovny projednávali vládní balíček úsporných opatření. No, projednávali – 2. listopadu 2010 jste tehdy protlačili zákony Poslaneckou sněmovnou v takzvaném stavu legislativní nouze. Navzdory opozici, navzdory odborům, navzdory názorům většiny občanů. To, že tímto nehorázným a nedemokratickým způsobem prosazování vlastních návrhů porušila vládní koalice ústavu, potvrdil 14. března letošního roku také Ústavní soud, který zrušil platnost tohoto balíčku zákonů od začátku příštího roku. A tak máme před sebou opět takzvané úsporné zákony v sociální oblasti, které se, nutno říci, prakticky příliš neliší od těch loňských. Nic to ale nemění na tom, že nám Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládá takzvané úsporné zákony, které by se daly zjednodušeně pojmenovat jako zákony šetřící na rodinách s dětmi, na zaměstnancích a na nízkopříjmových vrstvách obyvatelstva.

Pokud hovoříme o zájmech občanů, já považuji rodiny s dětmi za rovnoprávné těm ostatním a jsem přesvědčen, že na jejich práva by se mělo hledět se stejným důrazem jako na práva ostatních. Naopak pokud hovoříme o potřebě důchodové reformy, jakkoli se můžeme přit o jejím načasování, vychází z určitého demografického vývoje, kdy ubývá lidí v produktivním věku a přibývá lidí ve věku důchodovém. Koneckonců hovořil jsem o tom v předchozím příspěvku. Za této situace by tedy mělo být jednoznačným zájmem a prioritou rozumného státu podporovat mladé lidi, aby zakládali rodiny a vychovávali děti. Budou to právě děti, které budou v budoucnu v aktivním produktivním věku budou platit daně a budou tím financovat veřejné služby v České republice.

Co tato vláda činí, je bohužel naprostý opak prorodinné politiky. Právě v rámci dnes projednávaného balíčku úsporných zákonů v sociální oblasti byl mimo jiné snížen rodičovský příspěvek. Je to ten samý balíček zákonů, který významným způsobem omezil porodné. Porodné, které je nastaveno tak, že činí určitou částku, nesmí přesáhnout určitý násobek životního minima. Vláda ale prosadila a nadále prosazuje nejen snížení porodného a jeho podmíněnost rodinnými příjmy, ale navíc nechává porodné vyplácet pouze u prvního narozeného dítěte. Za situace, kterou jsem už popsal, a kdy by bylo více než logické se snažit podporovat vyšší porodnost, již jako by stát ani neměl zájem, aby měli lidé více než jedno dítě. O podpoře porodnosti se tedy v žádném případě hovořit nedá. O podporování rodin s dětmi také ne. Příjem rodiny je zkoumán podle řady velmi přísných a složi-

tých kritérií a nakonec porodné se vlastně vyplácí pouze v případě prvního narozeného dítěte.

Všechny neblahé důsledky těchto sociálních – v uvozovkách – reforem budou ještě znemohonosobeny tím, co vláda připravila na dalších reformách. Rodinám se podle plánu vlády nejen sníží rodičovský příspěvek a mnoho z nich již nedosáhne na porodné, ale ještě víc si připlatí za pobyt v nemocnici, v důsledku zvýšení snížené sazby DPH zaplatí více za potraviny, za léky, za knihy. Nevím, jak vám, kolegyně a kolegové v poslaneckých lavicích, ale mně osobně je velmi smutno při představě, s čím vším se občané budou muset po této takzvané reformní a úsporné smršti vyrovnat.

Možná jste už, kolegyně a kolegové z koalice, tolik v poslední době nechodili mezi lidi a nemluvili s nimi. Nevím. Jinak si totiž neumím vysvětlit, že nevidíte řadu problémů, které mají občané již dnes, a jste schopni jim chladnokrevně dál utahovat opasky, zatímco bez mrknutí oka smetete se stolu například znovuzavedení progresivního zdanění.

Stejně tak bez pochopení hlubších souvislostí přistupuje vláda a její poslanci k otázce nezaměstnaných. Žijeme v době nestabilní ekonomické situace, kdy jsme se z jedné krize ještě nevzpamatovali a druhá už je, bohužel, na obzoru. Mnoho lidí přišlo o práci, a to často po desítkách let, po kterých na svých pozicích tvrdě pracovali. Sehnat nové místo je samozřejmě v praxi stále a stále složitější. A v této situaci se vláda namísto potřebných investic například do infrastruktury rozhodla trestat občany za to, že ztratili práci a nedaří se jim v prostředí s minimální nabídkou pracovních míst, na kterém má vláda také svůj podíl, najít nové zaměstnání. Z podpory v nezaměstnanosti se vláda rozhodla učinit jakousi dávku či dobročinnost ze strany státu. Přitom každý zaměstnanec si ze svého sociálního pojištění platí na to, aby v těžké době, kdy o zaměstnání přijde, našel podporu ze strany státu. Ministerstvo práce a sociálních věcí dělá z této podpory jakési privilegium. a tak ti, kteří mají alespoň malé štěstí v neštěstí a dostanou tříměsíční odstupné, nemají po tuto dobu od státu na podporu nárok. A tak z vlastních peněz přispívají na to, co vlastně má být podle našeho názoru povinností státu.

Vrcholem těchto opatření je systém, kdy lidé po dvou měsících na pracovním úřadě budou povinni přijmout nabídku veřejné služby v rozsahu 20 hodin měsíčně. Pokud odmítnou, budou z úřadu práce vyřazeni a ztratí nárok na podporu v nezaměstnanosti. Na tomto opatření se ukazuje, že vláda je zjevně nepoučitelná. Nepochybuji o tom, že takovéto podmiňování vyplácení podpory v nezaměstnanosti účastí na veřejných službách shledá Ústavní soud v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Pokud chce pan ministr tvrdit, že tímto způsobem si posvítí na chronicky nezaměstnané, kteří se již léta vyhýbají práci a žijí ze sociálních dávek, tak pak je to s tou vládou ještě horší, než jak to dosud vypadalo, dámy a

pánové. Vždyť z pouhého prvního pohledu je zřejmé, že nelze rozpoznat jen na základě dvou měsíců pobytu na úřadu práce, jak vážně to občan s hledáním zaměstnání myslí. Efektem tohoto opatření rozhodně nebude podchycení dlouhodobě nezaměstnaných, kteří se na sociálním systému naší země pouze přizívají.

Sám bych uvítal takovou strategii, která by k tomuto vedla. Sociální systém má být adresný a má být nezneužívaný. Ovšem opatření Ministerstva práce a sociálních věcí takový systém nepřinesou. Musím říci, že naopak zavedou místy až nesmyslnou buzeraci těch, kteří se mnohdy ne vlastním přičiněním dostali do těžké životní situace.

To, co nyní předvedla koalice ve Sněmovně, diskreditovalo v očích opozice možnost normálního dialogu. Chápu, že vám o korektní vztahy s opozicí nejde, protože to byste se chovali v průběhu uplynulých měsíců jinak. Vyzývám vás ale, abyste zachovali respekt a poslední zbytky důvěryhodnosti před občany této země... (Předsedající: Pane poslanče, uplynul váš čas.) ... a navrhované zákony nepodpořili.

Děkuji, paní předsedající. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan ministr práce a sociálních věcí Drábek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, asi je vhodné, abych se na tomto místě znovu přihlásil k těm některým tématům, tedy tak činím. Dovolte mi, abych řekl jenom několik jednotlivých poznámek k předchozímu vystoupení.

Tak jako včera pan poslanec Chvojka, nakonec dotkl se toho i pan předseda Sobotka, tak argumentace sociální demokracie ohledně fondů penzijního připojištění a fondů penzijního spoření je vnitřně rozporná. Sociální demokracie tady ústy svého předsedy jasně vyjádřila, že podporuje systém penzijního připojištění a systém zavedení penzijního spoření označuje za privatizaci důchodového systému. A kde je ta logika? To znamená, že ty privátní správcovské fondy, které spravují vklady občanů v penzijním připojištění, to jsou ty správné? A ty privátní správcovské společnosti, které budou spravovat vklady občanů v penzijních společnostech, to jsou ty špatné? Přestože budou mít velmi podobné licenční podmínky, velmi podobný dozor, velmi podobné podmínky pro svoje působení? Nerozumím tomu ani po těch třech dnech diskuse.

Padlo tady, že důchodová reforma je špatná, protože s ní nesouhlasí nikdo. No, obvykle to bývá tak, že pokud je nějaký návrh kritizován jak

zleva, tak zprava, podobně je tomu u zákoníku práce, tak to svědčí o jeho vyváženosti.

Byla tady zmínka o úpravách průběžného systému a o tom, že by bylo potřeba, aby lépe zohledňoval odpracovanou dobu a dosažený výdělek. Ale to je přesně to, co již bylo schváleno a je účinné od 30. září, prodlužování rozhodného období. Ano, to je směr, kterým jde většina zemí v Evropě, a jdeme tímto směrem i my, tedy nic nového pod sluncem.

Důchodová reforma je nutná ne proto, že by to bylo nezbytné z pohledu deseti nebo patnácti let horizontu. Důchodová reforma je nutná proto, že pokud chceme být odpovědní vůči dnešní mladé generaci, vůči těm, kterým je dnes 20 nebo 30, tak jiná cesta než doplnění průběžného systému o stabilní a dlouhodobě funkční systém penzijního spoření není možná.

Dovolte mi ještě pár slov k podpoře rodin. Tady je vytvářena opozičními poslanci taková atmosféra, jako že podpora rodin v České republice je na nízké úrovni. Není tomu tak. Statistiky OECD jasně říkají, že podpora rodin v České republice je nejvyšší ze všech rozvinutých zemí na světě. Nejvyšší ze 40 rozvinutých zemí na světě sdružených v OECD. Kombinace daňového zvýhodnění a daňového bonusu, náhradních dob důchodového pojištění, rodičovského příspěvku, který je vyplácen nejdelší dobu na světě – tato kombinace staví Českou republiku do výhradní pozice, kde v některých případech, na rozdíl od jiných zemí, dokonce rodina je negativním plátcem do veřejných rozpočtů. To znamená, přijímá z veřejných rozpočtů, i když oba rodiče pracují, více, než kolik do něj odvádí. Toto postavení je naprosto výjimečné, a pokud se někdo snaží namluvit dnešním mladým rodinám, že podpora rodin v České republice je nízká, tak tím dělá jenom medvědí službu naší společnosti. Není to pravda. Podpora rodin v České republice je extrémně vysoká.

Co se týká rodičovského příspěvku, tak prosím ty, kteří izolovaně tady hovoří o tisku 315, aby vzali v úvahu také další projednávaný tisk ve sloučené rozpravě, který mění systém rodičovského příspěvku od ledna příštího roku tak, že rodič bude mít možnost si sám volit výši rodičovského příspěvku, kde bude mít možnost od dvou let věku dítěte lépe skloubit pracovní a rodinné aktivity, a tento systém podpory rodin tím ještě bude intenzivnější.

Poslední poznámka k veřejné službě. Opět tady padlo, že ten systém veřejné služby není zaměřen na dlouhodobě nezaměstnané. Není to pravda, prosím, hrajme skutečně ve společném týmu a nešířme lži, které jsou opřeny o nějaké fámy, které se šíří na internetu. Veřejná služba je především zaměřena na dlouhodobě nezaměstnané, u kterých je potřeba, aby obnovovali svoje pracovní a životní návyky – ano, je možné také veřejnou službu využít u krátkodobě nezaměstnaných –, a použití veřejné služby bude zaměřeno na ty, kteří opakovaně, například sezónně, každý

rok využívají systém podpory v nezaměstnanosti, protože ten systém je dnes výhodný pro toho, kdo si na léto vezme sezónní práci, přes zimu čerpá podporu v nezaměstnanosti, na léto si vezme sezónní práci, přes zimu čerpá podporu v nezaměstnanosti a tak stále dokola. Já si myslím, že to vysvětlení je naprosto srozumitelné. A to, že veřejná služba je zaměřena především na dlouhodobě nezaměstnané, především na ty, kteří si zvykli, že je jednodušší žít ze sociálních dávek, než se snažit vydělat peníze na obživu prací, tak ten princip si myslím, že je naprosto nepochybnitelný a že praxe ukáže již příští rok, že pro řešení situace v některých lokalitách, na Šluknovsku, ale v desítkách dalších lokalit, že je to jeden ze základních způsobů, jak zajistit, aby společnost byla mnohem integrovanější a aby ty skupiny občanů, které zneužívají český sociální systém a které nejenom že obtěžují ty občany, kteří na ně přispívají, ale zároveň se jim smějí do očí, tak aby tato praxe skončila.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Miroslav Opálka, poté pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, já bych rád reagoval na pana ministra aspoň třemi poznámkami, než se mi dostane té cti vystoupit krátce v diskusi.

Co se týká sezónní práce, v létě pracovat, v zimě brát podporu není zájem toho zaměstnance, ale zaměstnavatele. Protože on nechce, když nemá pro toho zaměstnance, samozřejmě držet režii na to, aby si ho tam bez práce držel. Takže toto je samozřejmě systém, který je výhodný především pro zaměstnavatele, a myslím si, že jsme se snažili tento systém řešit prostřednictvím úprav v nemocenském pojištění, když 21 dnů má platit zaměstnavatel, protože toho zneužíval.

Druhá poznámka – podpora rodin. Ano, když to OECD vezme v tomto globále, tak samozřejmě že se dostáváme na špicí. Problém je, že když budeme strukturovat a selektovat, tak zjistíme, že na ty daňové bonusy, případně snížení daně nedosáhnou ti, kteří tu práci nemají, zejména samoživitelky či samoživitelé. A můžu vám říci, že bych nenašel lepší argumenty, než kdyby se pustili do debaty s panem ministrem ony.

A co se týká privatizace důchodového systému. Pane ministře, možná že je to dopad už těch několika mnoha dnů, ale to přece je nad slunce jasné. Ta privatizace v tom druhém pilíři je v tom, že vyvádí prostředky ze toho státního pilíře, kdežto v tom třetím pilíři to jsou prostředky navíc, které nemají se státním pilířem nic společného, akorát to, že vytahuje ze státní kasy státní podporu a že státní kasa přichází o slevu na daních. Ale druhý pilíř je postaven –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynul váš čas.

Poslanec Miroslav Opálka: Já myslím, že to bylo srozumitelné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní k faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, já jsem chtěl reagovat v podobném duchu jako kolega Opálka na tu výhradu, že sociální demokracie má ve svých vyjádřeních rozpor ohledně druhého a třetího pilíře, resp. podpory třetího pilíře a nepodpory druhého. Jak jsem viděl reakci pana ministra, on mířil na tu státní podporu, která se dává, ale kdybyste se seznámila, já o tom ve svém příspěvku budu za chvíli mluvit, s našimi návrhy, tak my navrhujeme to, aby ten příspěvek byl poskytnut pouze těm, kteří využijí potom penzijní připojištění ke skutečnému vyplácení penzí v důchodovém věku, nikoliv k tomu jednorázovému vyrovnání, čímž je to upřesněno.

Ještě dovolu, abych reagoval na vaše slova o tom, že ta veřejná služba je zaměřena na dlouhodobě nezaměstnané, nikoliv na krátkodobě nezaměstnané. Potom nechápu, proč vládní koalice nepodpořila můj pozměňovací návrh, když jsem navrhoval, aby ta lhůta se prodloužila ze dvou na pět měsíců právě proto, aby krátkodobě nezaměstnaní mohli být v klidu, že mají určitou lhůtu na to, aby si našli odpovídající zaměstnání a nemuseli se bát toho, že pokud nepřijmou první nabídku, která se jim naskytne, tak půjdou zametat ulice. Tenhle ten můj pozměňovací návrh jste shodili, koalice, jednomyslně ze stolu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, už téměř týden to bude za chvíli, co tady posloucháme výstupy sociálních demokratů. Je jich ještě přihlášeno docela dost. Mohli by říci, co tedy vlastně chtějí. Z jedné strany tady někdy slyším (hlasy z pléna) – o tom rozhodnou, vážený pane kolego, voličikdy půjdeme pryč a jestli půjdete k moci, a myslím si, že možná tři roky na vás bude veřejnost čekat a padesát let toho potom bude litovat.

Z jedné strany tady je slyšet to, že varujete před vyvedením části penzijního pojištění do soukromých fondů, že zkrachují. Za chvíli tady druhý nebo ten samý řečník povídá, že se tam někdo napakuje, kdežto jiný na

tom prodělá. Jeden rozpor vedle druhého. Občas tady argumentujeme skandinávským modelem, podruhé zase – kdybyste ho znali ve skutečnosti, tak byste se možná zděsili, protože ten je výrazně tvrdší a výrazně selektivnější, ať už je to v Norsku nebo ve Švédsku, než si myslíte. Předvádíte tady opravdu estrádu vyčtenou z internetu, a tak prosím už konečně řekněte srozumitelně jasně veřejnosti, co vlastně chcete, a zkuste si podržet nějakou kontinuitu názorů a jednoznačnost.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S přednostním právem nyní vystoupí místopředseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne. Já jenom poprosím pana poslance Laudáta prostřednictvím paní předsedající, že jakmile skončím, tak jsem připraven poskytnout mu text, který máme dnes hotový a kde máme v základních obrysech představu toho, jak chceme dělat politiku daňovou, zdravotnickou, jak chceme postupovat v oblasti penzijní reformy, v oblasti boje s korupcí. Máme to už dneska zhruba na 50 stránkách a je to text, na kterém budeme pracovat dál. Teď jenom aby tady neznělo, že sociální demokracie nemá nic, co by nabízela jako program v případě, že by dostala šanci něco měnit v této zemi.

Teď mi dovolu, abych reagoval na průběh rozpravy a na to, co vyvstalo v průběhu debaty tady nad zákony, které se týkají sloučené rozpravy. Já bych chtěl reagovat na dopis, který jsem dostal. Dostal jsem poměrně obsáhlý dopis vašeho kolegy, mého kolegy poslance dr. Borise Šťastného. Dostal jsem od něho dvoustránkový dopis, ve kterém reaguje na mé vystoupení, které jsem tady měl, tuším, už nevím, kdy to bylo, v posledních dnech, a podstatné, co ho zaujalo v tom mém vystoupení, bylo to, že jsem mluvil o případu více než 90leté babičky, která se dostala do sporu, přišla o dům díky obratnému právníkovi a nakonec ji vystřaňoval z jejího původně vlastního bytu a hrozilo jí, že zůstane na ulici. Pan Boris Šťastný mi napsal dopis, ve kterém se zajímá o to, abych mu přesně uvedl, o jaký případ se jedná. V podstatě jde o to, že chce potrestat ty úředníky, kteří v této kauze selhali.

Já bych rád řekl, že tady tento případ je zaplat pánbůh už nějakým způsobem vyřešen, ale na mě ten dopis pana poslance dělá dojem, že se vlastně vůbec nechápe, o čem jsem tady mluvil. Tady, vážení kolegové, vůbec nejde o to potrestat nějakého úředníka. Ten dopis totiž vyvolává dojem, že celý systém je naprosto dokonalý, a pokud se někde stane, že se tam vloudí chybička, tak ji prostě hned napravíme. Kdo si

tohle myslí, tak neví nic o realitě, jak se žije v této zemi. Takovýchto lidí, kteří dneska propadají rostem a kteří zůstávají bez pomoci v nejrůznějších velmi těžkých situacích, jsou tady stovky, tisíce. To není tak, že systém je v pořádku a občas se stane chyba. To je tak, že je stále více těch, kteří dneska neznají způsob, nevědí, a není nikdo, kdo by jim pomohl. Tento dopis vytváří dojem podobný, jako to bylo v komunistických časech, kdy v televizi se vysílaly relace, ve kterých se líčila poměrně spokojená společnost, kde se občas objevil nějaký hřích, který se spektakulárně pranýřoval, a říkalo se, tady nám to ještě úplně neklape. To je způsob, jak je psán tento dopis. A opravdu ta odtrženost od reality mi připadá neuvěřitelná.

Ve skutečnosti už je ta situace pro mnoho lidí, ať se to týká nájemného, ať se to týká sociálních dávek, často velice tíživá. A to, co my tady kritizujeme, protože tady zazněla otázka, co vlastně chceme, tak já se to pokusím ještě jednou říct, co vlastně chceme. A řekl jsem to, zopakuji to. Chceme zabránit tomu, aby se tady spustil systém, který bude ještě nehumánnější, než je to, co je nyní, co už dneska vytváří situace, které jsou pro lidi neřešitelné. Jsou konkrétní příklady, na kterých se dá ukázat, jak zákony, které tady navrhuji ministři, které jsou v sloučené rozpravě, jak ztíží, zkomplikují vážně situaci celé řady lidí.

Znovu tady připomenu, pokud to pořád není jasné, když se ptáte, co chceme. Když vezme například změnu v zákonu o pomoci ve hmotné nouzi. Řeknu vám jenom několik ukázkových příkladů. Podle tohoto návrhu zákona se např. říká, že když někdo přijde o sociální dávku nebo o nějakou její část, tak se může odvolat takovým způsobem, že odvolací řízení bude přeneseno na Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Tam, kde nyní rozhodují o odvolání krajské úřady, tam zítra bude muset ten dotýčný připravit celý rozklad, rozklad pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, na který často nestačí ani úředníci, bude muset ten chudák dneska udělat sám, bude ho muset odpovídajícím způsobem podat, a pokud to dokáže, čekat na odpověď. Proč takovýmto způsobem komplikujete lidem to, když se potřebují odvolat? Víte, jaký bude výsledek? No samozřejmě že to víte. Že to velká část lidí vůbec nezvládne! S tímhle si neporadí! Ti lidé nemají na právníky, nenajdou úředníka, který by jim s tím mimo svou pracovní dobu pomohl. To není jeho povinnost. Tady nejde o to trestat úředníky. Ti úředníci dělají, co mají. Tohle není v jejich popisu práce. Ti lidé prostě na to rezignují a nedostanou nic.

Nebo vám řeknu jiné opatření, které mi prostě připadá nehumánní, a opravdu těžce nehumánní. Vy v tom ustanovení zákona, novele zákona o pomoci v hmotné nouzi, měníte okruh osob, které nebudou považované za osoby ve hmotné nouzi. Například se to týká osob, nebudou tam patřit osoby, jimž se poskytuje ústavní péče v psychiatrické léčebně či v léčebně

dlouhodobě nemocných déle než tři kalendářní měsíce. To je úžasné opatření. Takže osoby například zbavené způsobilosti, plně invalidní, bez nároku na výplatu důchodu budou například v nějaké té léčebně a zde nebudou mít finanční prostředky na úhradu pobytu.

Mimochodem, vy jste, pane ministře, teď nedávno právě tyto poplatky výrazně zvýšil. Takže nebudou mít ani spojené peníze na úplatky, na ty peníze spojené například s hygienou, praním prádla apod. Co ti lidé budou dělat? Co s nimi zamýšlíte dělat? Kam je pošlete, když oni ztratí vlastně prostředky na to, aby si vůbec ten pobyt tam hradili? Chápete, na tohle když se člověk dívá, tak nechápe, kam tohle míří. Jak ti lidé skončí? To je to, čemu říkám nehumánnost.

A podobně to opatření, o kterém tady opakovaně mluvíme, a vy nám na to nakonec řeknete: Co vlastně po nás chcete? Tak vám to řeknu ještě jednou. Pokud bude platit to, co je navrhováno nyní vámi v těchto zákonech, tak vznikne taková situace, že lidé, kteří přijdou na úřady práce, protože přijdou o zaměstnání, tak po dvou měsících, když jim nebude nabídnuta veřejná služba, když třeba nebude, anebo prostě když ji nebudou vykonávat, tak o příspěvky v nezaměstnanosti přijdou. Jaký bude výsledek tady toho? Podle mě je to taky jasné. Prostě bude velké množství těch, kteří nebudou vykonávat veřejnou službu, kteří o ty příspěvky přijdou. A vy samozřejmě ušetříte. Celá řada lidí nebude mít chuť, odvalu, rezignuje na to, aby o ty prostředky usilovala. Proč?

Já vám řeknu takový jeden příklad, který mi vyprávěla jedna sociální pracovnice, shodou okolností z jižních Čech, ale to je celkem jedno. To je stejné všude. Na severní Moravě, v jižních Čechách. Popisovala mi příklad starší paní, učitelky češtiny a dějepisu, která na sklonku krátce před důchodem přišla o práci. Přijde na úřad práce a tam jí prostě řeknou, že musí nastoupit do veřejné služby. Představte si to, tahle paní celý život učí češtinu a dějepis v tom městečku, žáky, a teď tam má jít zametat ulice. Není to tak dávno, co mi tady pan ministr Kalousek a jiní vykřikovali: Kdo se tady štítí práce! Já bych se rád první chopil té metly a s chutí bych si manuálně zapracoval!

Kecy, přátelé, kecy! Tohle se vám říká – víte proč? protože víte, že vám to nehrozí. Protože si myslíte, že vám se to nikdy nestane. Je to naprosté pokrytectví a je to neschopnost představit si, vžít se do kůže toho člověka. Prostě téhle slušné paní, učitelky, která celý život učí děti češtinu a nakonec jí někdo strčí do ruky metlu nebo koště a řekne: Budeš v tomhle městečku, kde celý život žiješ, zametat. To vůbec není otázka štítění se práce. Je to věc jakéhosi přirozeného sociálního statutu. Pocitu, tak jak se ta žena vnímá mezi těmi ostatními. Ona se stydí před těmi bývalými žáky jít na ulici zametat! Takhle jsem prostě skončila, po všech těch letech! A vy klidně cynicky řeknete, kdo se štítí práce, tak ať o ty peníze prostě přijde!

Tak ona o ty peníze přijde. A bude žít prostě z ruky do huby. A vám je to samozřejmě jedno, protože vy si spočítáte, o kolik takhle ušetříte.

Víte, já nejenom že ty příklady znám ze své kanceláře. Já mám bohužel v životě také to, že to znám ze své nejbližší zkušenosti. Já mám bratra, který má více než 70procentní ztrátu sluchu. Takže já tohle sleduji celý život. Sleduji život člověka, který je takto těžce hendikepován. Prostě se to stalo tak, že když se rodil, před těmi mnoha lety, tak mu praskla cévka v mozku a to způsobilo více než 70procentní ztrátu sluchu a opožděnost některých reakcí. Můj dědeček mi řekl, že můj otec měl jedinkrát v životě v očích slzy. To bylo tehdy, říkal, ten den, co se narodil tvůj starší bratr. A já vím, co to znamená, tahle pitomá prasklá cévka v mozku. Celý život to poznamená.

Můj bratr je opravdu mimořádně houževnatý a pracovitý člověk. On pracuje rád, s obrovskou chutí. S tímhle hendikepem naučil se nástrojařem a ta práce ho nesmírně bavila. To byl taky jeden z těch, který s nadšením vítal listopad 89. Chodil a mával, jásal, máme svobodu! Do deseti let přišel o práci a pak mi jednoho jde řekl: Víš co? Já ti tady na to kašlu! Já jsem v tom pitomém socialistickém režimu aspoň měl co dělat. Dneska tady leštlím kliky a nebaví mě to!

Víte, co to je, když člověk, který neslyší, chodí po těch klikách a leští je a přitom ani nerozumí, co mu pořádně ti lidé říkají? Úřad práce mu není schopen pomoci? Ten člověk opravdu zatrpkne. A není to žádný lenoch. Není to, rozumíte, nikdo, kdo by nechtěl pracovat. Oni ho v podstatě usmýkají! A tenhle brácha má třeba štěstí. Ano, že nakonec volí člověk nějakou protekci, zavolá kamarádovi, řekne, proboha pomoz. Tak on má to štěstí. A že prosím ty lidi, udělejte něco, to je pracovitej člověk. Najděte mu něco, já se nemůžu dívat, jak sedí doma! A kdo má to štěstí? Jako ta babička, která, náhodou se stalo, že člověk někam zavolá, a protože slyší jméno, tak prostě něco udělají. Nejde o to, že by ti úředníci něco zanedbali. Oni vlastně nemusí. Chápete, ten systém není tak, že by museli. Když prostě jim někdo nepomůže, těm lidem, tak oni zůstanou. A kolik je těch, kterým nikdo nepomůže?

A já vám tady popisuju na těch zákonech, které vy přijímáte, že těch, kteří propadnou roštem, budou spousty. A ne každý má bratra nebo příbuzného nebo nějakého člověka, který je movitější, který mu pomůže. A ti všichni, kteří mají smůlu, tak prostě zůstanou v té studené vodě! A vy je nebudete vidět, nejsou to vaši příbuzní, jako třeba ne moji, tak ti lidi zůstanou bokem. To je ta nehumánnost, o kterou jde.

Chápete, když se ptáte, co chceme, co po vás chceme, já vám to říkám: Někaký kapitalismus s lidskou tváří jako společnost, ve které neděláme zákony, které způsobí, že pak nemůžu těm lidem, kteří ke mně o berlách přijdou a ptají se mě: Co mám dělat? Já jsem spadl do nižší třídy a podívejte se, kolik mám teď peněz. Jdu hledat práci, nikdo mě ne-

vezme, práci neseženu, co mám dělat? A co? Máme to teda platit z vlastních kapes? Kolika lidem můžete takhle nárazově pomoci?

Vám je to jedno? Já si nedovedu představit, že by do vašich kanceláří ti lidé chodili. Nebo nechodili.

Takže ještě jednou, na otázku, co chceme: Neprosazujte přijímání zákonů, které pod záminkou krize, která v této zemi vlastně ještě ani plně nedolehla, povede k tomu, že ti nejslabší, že ti, kteří jsou nejméně schopni se bránit, vyplňovat formuláře, žádat o sociální dávky, aby tihle byli ti, kteří na to doplatí nejhůř. Aby se společnost vlastně rozdělovala na skupinu, která se o sebe dokáže postarat, protože má všechny výhody, protože jsou zdraví, úspěšní, protože mají známosti, protože si dokážou sehnat doktora, když potřebují, a na ty, kterým se o tomhle může jenom zdát. To je obsah téhle debaty, kterou tady vedeme.

My tady zastupujeme tuhle armádu těch, kteří cítí, že z toho, co jste připravili, pro ně nic dobrého nekouká. Kvůli nim tady tak dlouho mluvíme. A já, že se mi to nebřídí, tady dělat takovéhle obstrukce, tak to je proto, protože si myslím, že nikdo jiný za ně ten hlas nezvedne. Jenom my. Jsme jediní, kdo zůstali. Chápete? To není obstrukce, protože tady chceme dělat nějaké divadlo. To je podstata politiky, že jsou tady zájmy lidí, kteří se nedokážou příliš bránit, tak se to snažíme dělat za ně.

Děkuji všem svým kolegům, kteří v tom pomohli. Já vám děkuji, že jste tady za ně zvedli hlas. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou pan poslanec Boris Šťastný, hlásí se též ministr práce. Další faktická. Pokud pan ministr taky faktickou, tak ho seřadím. Ne.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane místopředsedo Zaorálku prostřednictvím předsedající, ne, stokrát a tisíckrát ne. Prostě nemáte pravdu. Vy jste tady včera opakovaně použil údajný osud devadesátileté občanky, o které jste prohlásil, že tato osoba se dostala na ulici, ztratila střechu nad hlavou a nebyla jí poskytnuta pomoc, že jediné na základě vaší osobní intervence a protekce bylo o tu ženu postaráno. Já nechci žít v zemi, kde musí poslanec nebo místopředseda Sněmovny poskytovat pomoc nějaké občance, aby se dostala do ústavu, kde má být zaopatřena. Já prostě nevěřím vašim slovům, já prostě nevěřím, že ten člověk existuje, a pokud takový člověk existuje, já jsem vám včera poslal dopis, ve kterém jsem vás požádal, abyste učinil všechny kroky k tomu, aby takovýto případ byl nejenom zveřejněn, ale aby případně, pokud došlo někde k pochybení, aby z toho byly vyvozeny veškeré důsledky, protože případné důsledky jdou na adresu případného konkrétního člověka.

Já chci ještě jednou zdůraznit, že tady nehovořím o chybě v zákonu.

Tyto věci nemají co dělat s reformními zákony této vlády. Já chci ubezpečit, že to je kraj, který v samostatné působnosti zajišťuje potřeby poskytování sociálních služeb, zajišťuje dostupnost informací o sociálních službách a spolupracuje s obcemi, a úřad obce s rozšířenou působností vykonává státní správu v přenesené působnosti, rozhoduje o přidělení příspěvku o péči a také zajišťuje poskytnutí sociální služby osobě, které není poskytnuta sociální služba a neposkytnutí okamžité a rychlé pomoci by ohrozilo její život a zdraví. To znamená právní rámec ve všech zákonech, ať už jde o zákony sociální, nebo o zákony zdravotní, už existuje a prostě není možné postupovat tak, že kritizujete zákony. A v tomto ohledu, pokud došlo k selhání jednoho jediného úředníka, já chci, abyste z toho vyvodil jasnou odpovědnost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče. Další faktické v pořadí poslanci Kostřica, Foldyna, Doktor. Také s faktickou, jsou tři faktické, pane místopředsedo. Prosím, pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych jenom chtěl na adresu předřečníka prostřednictvím paní předsedkyně, pana místopředsedy Zaorálka, jenom říct, že bych chtěl velmi zpochybnit, že prasklá cévka může způsobit sedmdesátiprocentní hluchotu. Neznám sice pana bratra od pana místopředsedy Sněmovny, nicméně se domnívám, že by tomu tak mohlo být, ovšem pouze na jedné straně. Kdyby tomu tak bylo, je to jednostranná hluchota, která si myslím, že velmi málo limituje dotyčného, a je celá řada lidí, kteří vůbec nevědí, že jsou na jedno ucho hluší, a přesto je to nijak neomezuje. Jenom potud. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec Foldyna, potom pan poslanec Doktor, potom pan místopředseda Zaorálek. Pan poslanec Foldyna má slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já bych prostřednictvím vás chtěl říct kolegovi Borisi Šťastnému, já na vás vidím, pane Šťastný, že jste opravdu z Prahy. Já panu Zaorálkovi a svému kolegovi věřím. Do mojí poslanecké kanceláře přichází tolik zoufalých lidí, kterým já nemůžu pomoci. Věřte mi, nemůžu pomoci, když mi přijde paní říct, že je v částečném invalidním důchodu, má dceru, která dovršila 19 let, je v celkovém invalidním důchodu a že dcera má vyměřeno 3 tisíce korun, a ona vám tam pláče a všechny ty věci jsou vyměřeny podle zákona, lidi jsou zoufalí. K nám chodí zoufalí lidé, ale já jim nemůžu pomoci. Oni si myslí, že poslanec změní zákon. Ale vidíte, že s vámi změnit zákon, aby lidi

mohli žít, to je velký problém. Ano, chodí k nám zoufalí lidé stále víc a já Luboši Zaorálkovi věřím. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Kolegové a kolegyně ze sociální demokracie, pane místopředsedo Zaorálku, řekněte těm lidem ve vašich kancelářích: Omlouváme se, omlouváme se vám za to, že v průběhu prvního, druhého a třetího čtení zákonů, které teď v tuhle chvíli projednává Poslanecká sněmovna jako zákony vrácené Senátem, jsme nevynaložili ani desetinu energie, kterou vynakládáme dnes. Omlouváme se vám za to, že jsme nepředložili ani desetinu možných pozměňovacích návrhů, kterými bychom dokázali zákony změnit. Omlouváme se vám za to, že namísto toho, abychom přednášeli relevantní úvahy o alternativách, jsme četli 76krát právní názor právníka Tryzny, 52krát stanovisko Asociace stavebních spořitelů a podobné nesmysly, namísto toho, abychom projevovali vlastní názor, jsme četli cizí myšlenky, aniž bychom uváděli zdroj. A kdyby toto nepomohlo, pane poslanče Zaorálku prostřednictvím předsedající, podívejte se do očí svému bratrovi, kterému v mém světě jste povinen pomáhat především vy jako jeho přímý příbuzný. A řekněte: Bratře, omlouvám se ti za statisíce veřejných peněz, které jsem utratil na vrtulníkových přeletech mezi Prahou a Ostravou. (Nesouhlasné hlasy zleva. Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, já teď čekám, že někdo vystoupí z poslanců vládní koalice a řekne, že pravda je taková, že nemám ani toho bratra. (Veselost zleva.) Není tomu tak, bratr nebude zpochybněn.

Mně připadá jako nepochopení pravidel debaty, pokud tady vystoupí lékař a mluví o cévce v hlavě mého bratra a tvrdí, že on má na to jiný lékařský názor. To je jako do humoristické povídky Jaroslava Haška. Já jsem přece nemluvil o jednom konkrétním případě. V případě té babičky, který tady rozvíjí pan poslanec Šťastný, který chce vyvolat dojem, že Praha je zřejmě město zaslíbené, ve kterém nikdo pod mostem neskončil nikdy, ani neskončí. Pane poslanče, v tom případě já jsem ochoten mezi čtyřma očima vám vylíčit konkrétnější kontury případu, protože o to tady v této chvíli opravdu vůbec nejde. Ale rozhodně netoužím po tom, abychom tady mluvili o té konkrétní paní před zraky národa. To je to poslední, co by si asi ona přála.

Tam nejde o selhání úředníka, tam jde o to, že ta chudák ženská chtěla jít k soudu, a tak jsem jí vysvětloval, že zřejmě nezaplátí právníka, a nedokázal jsem jí říct, že by se možná ani výsledku soudu nemusela dožít ve svém vysokém věku. Ta absurdita není v tom, že by tady nefungovaly úřady, tady prostě nefunguje systém, který je od základu nehumánní, a vy místo toho, abyste hledali způsob, jak pomoci lidem, kteří dneska propadají roštem, tak prostě tady navrhuje zákony, které situace ještě nevýslovně zhorší. O tom jsme se měli bavit! (Potlesk poslanců ČSSD.) A tady tahle taktika, kterou tady vy praktikujete celou dobu, že prostě skáčete na detaily, jakou jsou cévky v hlavě a podobně a snažíte se tu debatu odvést, je absurdní. Pan ministr Kalousek, který místo toho, aby odpovídal na to, na co je tázan, tak tady shazuje poslance, prostě je chytá na tom, že někde něco špatně vyslovili, baví se tady vtipky, tři čtyři dny se pan ministr baví vtipky místo toho, aby mluvil, na co je tázan! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktické poznámky předseda vlády Petr Nečas a pan poslanec Boris Šťastný.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rozhořčený hlas a křik, kterými nás tady pravidelně zásobuje pan kolega Zaorálek, jsou již součástí parlamentního folklóru. Vidíme tady desítky vystoupení našich kolegů ze sociální demokracie, vidíme desítky hodin prodebatovaných v debatě, respektive v obstrukční debatě.

Pánové a dámy ze sociální demokracie mohli tyto problémy řešit, mohli řešit problémy devadesátiletých babiček, paní učitelky na malém městě či svého bratra v legislativě, ale to by museli pracovat. (Odmítavá reakce některých poslanců.) To by se nesměli flákat. Protože když se podívám na způsob projednávání zákona o pomoci v hmotné nouzi – ve druhém čtení, kdy se podávají pozměňovací návrhy, dámy a pánové, vystoupil jeden jediný poslanec České strany sociálně demokratické se čtyřminutovým příspěvkem! (Mohutný potlesk zprava.)

(Velmi emotivně:) Ve třetím čtení vystoupili dva – dva poslanci České strany sociálně demokratické, dohromady s pětiminutovým příspěvkem! Za tato dvě čtení: tři příspěvky, devět minut. A teď nám tady brečí! (Bouřlivý potlesk poslanců vládní koalice, projevy nesouhlasu na levici.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktická – pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: A já s dovolením půjdu ještě dál. Jestliže na zdravotním výboru, který jsme ke zdravotní reformě svolali celkem pětkrát k zákonu o zdravotním pojištění, tak na čtyři zasedání sociální demokracie vůbec nepřišla například.

Ale nechci tady hovořit o tom, jestli je toto země zaslíbená, nebo město zaslíbené. Já jsem v tomto pragmatik. Já prostě pouze říkám jedinou věc, že v řadě ohledů, ve kterých vy zde kritizujete vládu a tuto reformu, tak zákony, které existují, dávají jasné zmocnění, aby ty věci fungovaly! Říkám, že je prostě vyloučené podle platných zákonů, aby devadesátiletý člověk nebyl zaopatřen a nedostal se do příslušného zařízení – ať už zdravotnického, nebo sociální péče. Stejně tak když pan kolega Jandák, prostřednictvím předsedající, zde hovořil téměř plačtivým hlasem o tom, jak jakási holčička nebyla ošetřena. Já chci zcela jasně říci, že v zákoně o zdravotním pojištění v jeho § 16 je zcela jasně napsáno, že příslušná zdravotní pojišťovna hradí i ve výjimečných případech zdravotní péči, jinak zdravotní péči nehrazenou, je-li její poskytnutí z hlediska zdravotního stavu pojištěnce jedinou možností zdravotní péče. Čili jinak řečeno, i tento případ je buďto postavený na hlavu, nebo lživý, nebo vymyšlený, anebo účelově zmanipulovaný! (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další faktickou pan poslanec Zaorálek. Pokud to není faktická, tak paní poslankyně Lenka Kohoutová má faktickou.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Dámy a pánové, v tomto kontextu bych ráda připomněla to, co jsem tady dnes již řekla a možná že to zapadlo, ale výbor pro sociální politiku chtěl – nebo my z koalice jsme chtěli dát na pořad výboru sociální reformu ještě dříve, než se měla oficiálně projednávat. A byli to právě opoziční partneři, kteří toto zamítli. Byli to právě opoziční partneři, kteří odmítli diskutovat dopředu. Byli to právě opoziční partneři, jestli jsou to partneři, kteří říkali, že není zvykem v Poslanecké sněmovně něco projednávat dopředu, stejně tak my jsme opozičními partnery napomínáni za to, že pořád něco připomínkujeme, že jsme zdlouhaví ve své rozpravě v rámci jednání výboru pro sociální politiku.

Vážení kolegové, sáhněte si do svědomí! (Potlesk vládních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktické poznámky – pan poslanec Kostřica a pan poslanec Opálka.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Já jenom jedinou větu. Já jsem se snažil panu místopředsedovi Zaorálkovi vysvětlit, že ucho je orgán u většiny lidí založený párově. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Slovo má pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych chtěl jenom ujistit paní kolegyni Kohoutovou vašim prostřednictvím, že to bylo konsenzuální rozhodnutí vedení výboru, čili nejenom opozičních stran, a že je opravdu nezvyklé, abychom v době připomínkového řízení, když my nejsme účastní přípravy těchto zákonů, vstupovali do hry dřív, než dostaneme paragrafové znění vlády. To je vše. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktická – pan poslanec Urban a paní poslankyně Wenigerová poté.

Poslanec Milan Urban: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já to zkusím ještě jednou, trpělivě. Já jsem tady ráno mluvil o tom, že tohle by měl být národák, že hrát si tady na Spartu a Slávii nepřinese žádný výsledek, obzvlášť když tady sedí za každou stranu rowdies za tyto strany. A zdá se mi, že to byla snaha marná. To, co se tady teď odehrává, ale už není ani Sparta a Slávie, to už je okresní přebor! Prosím vás ještě jednou o to, vylezte z toho skleníku, ve kterém jsme tady zavření, zkuste přemýšlet s trošku větší velkorysostí nad řešením problémů této země! Děkuji vám. (Potlesk některých poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktické poznámky v pořadí: paní poslankyně a pan ministr Wenigerová, Emmerová, Drábek. Paní poslankyně Wenigerová má slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, když jsem poslouchala pana místopředsedu Zaorálka, tak jsem měla skutečně pocit, že snad za těch dvacet let jsme ve prospěch zdravotně postižených neudělali vůbec nic. A já mohu říci ze své dvacetileté zkušenosti, že ve prospěch zdravotně postižených jsme dospěli do situace, kdy se nemusíme stydět. Máme bílá místa – bílá místa rané péče, samostatného bydlení, zaměstnávání zdravotně postižených – a zákony, které projednáváme, jistě nikdy nebudou dokonalé, ale právě se znalostí problematiky si troufnu říci, že hledáme řešení optimální. A právě proto, že jsem velmi často ve styku se zdravotně postiženými, zejména rodiči, tak si myslím, že to, co je nedůstojné na této debatě – jak se o nich tady bavíme. Děkuji. (Potlesk ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktická poznámka – paní poslankyně Emmerová.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, já chci tady znovu zopakovat, že zákony, které přicházejí z Ministerstva práce a sociálních věcí, jsou mnohdy nekvalitní a dodělávají se na výboru, kam ministerští úředníci donášejí množství, kvanta pozměňovacích návrhů pět minut před začátkem jednání tohoto výboru. Z těchto důvodů jsme napříč, také asi dvakrát, nepřijali ani žádné usnesení. Kolegyně Kohoutová, jestli tam byla–nebyla, to nesleduji, nevím, ale myslím si, že to musela zažít.

Co se týká zdravotně postižených. Ano, porevolučně se pro ně udělalo hodně. Jenomže mně na tom vadí nejvíc to, že se škrtý se začalo skoro právě u těchto lidí. A to mi velice vadí, že se zpochybňuje jejich zdravotní postižení, byť tedy mají třeba výrazné postižení smyslové, jsou například nevidomí.

A ještě jednu věc chci říct. Je přece známo, přes paní místopředsedkyni vzkazují kolegyni Kohoutové Lence, že konáte a vyhlášíte před námi: teď máme koaliční poradou, vy, členové výboru, odeberte se, vy, kteří s námi snad nekamarádíte, pryč atd. A vaše pobyty na Ministerstvu zdravotnictví a různé kuloární domluvy jsou mi také známé. Prosím vás, je to praxe špatná, která nevede k dobrým koncům!

A co se týká prosby o to, aby se škrtý v jednotlivých položkách propočítávaly, jak dopadnou na jednotlivé segmenty občanů v naší společnosti, těch jsem se bohužel nedočkala!

Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další faktické poznámky – pan ministr Drábek, pan poslanec Michalík.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, samozřejmě to už všichni víte, nejsem schopen tak emotivního projevu jako místopředseda Zaorálek, nicméně znovu, tak jako již několikrát, zopakuji, že tisky, které projednáváme, mají za cíl zlepšit klientský komfort. Zdravotně postižení příští rok budou obslouženi na 420 místech místo dnešních 227. Zlepšení posuzování zdravotního stavu, převzetí mezi-národní klasifikace, tak jak se to dělá v Rakousku, v Německu, to znamená zvýšení objektivitu. V rodinné politice zlepšení fungování rodičovského příspěvku. Každý rodič si bude moci vybrat, jak chce čerpat rodičovský příspěvek, jeho výši. Od dvou let věku dítěte možnost souběhu pracovní aktivity s čerpáním rodičovského příspěvku. Veřejná služba jako prostředek pro to, aby v těch lokalitách, jako například na Šluknovsku, bylo zajištěno, že i ti, kteří se nemohou nebo nechťejí žít prací, dodrže-

vali základní pracovní a životní režim. To jsou přece věci, po kterých všichni volají. A samozřejmě že je možné tady říkat emotivními slovy: všechno je špatně, všechno bude ještě hůře. Já k tomu mohu říci jenom jediné – nestrašte lidi. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zatím poslední faktická pan poslanec Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, pouze dvě poznámky.

Pan premiér nám tady předložil výtku o hlasitosti, emocích v projevu pana Zaorálka, ale já jsem toho názoru, že to, co předvedl on dneska, to je supervýkon v tak zvaném samonasíracím projevu.

A druhá poznámka. Jestli se tady bude hodnotit kvalita poslance podle počtu pozměňovacích návrhů, tak je třeba uvážit i to, že některé pozměňovací návrhy nechci. To je také postoj. A my jsme ve zdravotním výboru dostali na stůl třeba 50 pozměňovacích návrhů a nechceme žádný, protože si myslíme, že současný stav je lepší než to, než to, co navrhuje vláda. Čili, prosím vás, postoj ne je také postoj, a docela významný. (Potlesk poslanců opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka pan poslanec Tomáš Úlehla.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já tady často na toto téma nevystupuji a dal jsem si závazek, že to ani dělat nebudu. Ale zaznívají tady slova o fotbalu a urážíme se tady vzájemně.

Já si myslím, že tady to už v podstatě zaznělo i z úst pana ministra práce a sociálních věcí, jsou to pragmatické argumenty, které on neustále používá – obdivuji jeho trpělivost.

Vy po nás žádáte, a já se s vámi mnohými znám i jako se sportovci, a bychom hráli jako jeden tým. Dokonce tady už kolega Zaorálek to přirovnával, nebo i Milan Urban, k okresnímu přeboru. Ale vy nás nutíte, a bychom do toho týmu brali lidi, co si buď neumí ty kopačky ani zavázat, případně si je dávají špičkami dozadu, anebo i velmi hrozí, že si budou dávat vlastní góly. Tak my o takové hráče nestojíme. Vám by slušela Klabzubova jedenáctka, kde hodný táta Klabzuba – do té hlavní role si můžeme dosadit kteréhokoliv z mých předřečníků z ČSSD – bude říkat svým synkům, jak mají hrát a jak to mají kopat, ale vždycky jenom tak, aby to vyhovovalo vám.

Mě se to dotýká, co říkáte! Na výboru jste nepracovali zdravotním, urážíte tady celý pět dnů a my Valaši na to nemáme takovou trpělivost,

abychom mlčeli a usmívali se. Dejte se dohromady! (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, já bych byl rád, aby tady od toho místa nezaznívaly slova o urážkách. Já jsem za celou dobu vystupování, za těch pěti šesti dní, žádnou urážku neřekl. To za prvé.

Za druhé – vracíme se k tomu neustále. Je to o tom, kdo hraje a kdo nehraje za národní tým. Já bych byl rád, abychom skutečně, pokud o tom tady mluvíme, abychom za ten národ hráli. A když se podívám na to, jaká je důvěra vlády, když se podívám na to, jak lidé vnímají ony takzvané reformy, tak jsem přesvědčen, že ten národní tým rozhodně není vláda. Vláda bohužel nechce vnímat to, co si lidé myslí, a pak se tady můžeme přetahovat, kdo je a kdo není ten správný národní tým. To je ten problém, který tady řešíme. Vláda a zejména pan ministr Kalousek tady hraje hru na to, jak rozdělit společnost – jeden proti druhému. Tomu seberu, tomu přidám, jen ať se všichni hádají, protože pak se nemohou spojit proti vládě. Ten čas, kdy se lidé spojí proti vládě, už se blíží právě proto, že už to začíná být neúnosné! To je ten problém, který tady řešíme! (Potlesk poslanců opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se hlásí paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, přeji hezké odpoledne.

Dámy a pánové, já bych se do té diskuse o tom, jak kdo pracoval a nepracoval na zdravotním výboru, také přihlásila. Myslím si, že už to tady zaznělo několikrát z mých úst, že práce skutečně nespočívá v kývání hlavy. Práce ve zdravotním výboru v řadách vládní koalice vypadala tak, že nám přinesli pozměňovací návrhy z hodiny na hodinu, ze dne na den – byly to centimetrové pozměňovací návrhy, protože se to kupilo, nemohli to ani přečíst, natož aby věděli, o čem to je, a mohli si to porovnat. A jejich práce spočívala v tom, že to pouze a jediné odkývali. Nic víc. To není žádná práce. Práce spočívá v tom, že mám dostatek času, abych si mohla ty pozměňovací návrhy přečíst, mohla je porovnat a mohla se také poradit s odborníky. To mi nebylo umožněno.

A já jsem, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, byla na všech zdravotních výborech a všechno jsem si to odpracovala, ale výsledek je ten, že vy s námi jednáte jako s obtížným hmyzem! (Potlesk poslanců opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byly všechny faktické poznámky. – Ještě faktická? Tak prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já nebudu rozdmýchávat vášně. Souhlasím s tím, co řekla moje předřečnice. Není pravda, že nedáváme pozměňovací návrhy. Já jsem dokonce dával pozměňovací návrh za kolegyni Emmerovou o celiakii, za sebe o zdravotnické záchranné službě, vždycky jsem poctivě všechny poslance všech stran obešel, domluvil jsem se s nimi – oni by to mohli tady dosvědčit. Bylo slíbeno, že to bude schváleno, a pak nakonec mi všichni řekli: Ne, mi to nemůžeme schválit. Nazdar!

A jestliže jsme nebyli na nějakém výboru, tak víte, že jsme několikrát to, jak s námi bylo jednáno, formou protestu právě protestovali tak, že jsme buď odešli, anebo jsme tam vůbec nepřišli.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A nyní s přednostním právem pan místopředseda Zorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji. Příjemné odpoledne, kolegové.

Já tady nebudu říkat, kolik jsme podávali pozměňovacích návrhů v kterém z výborů, jenom jednu věc bych rád zorigoval. Já vím, že řečnictví je taková ošidná věc. Člověk se nechá často unést a některá fakta se snaží spíš nepřipomínat a vybírat ta, která se mu líbí. Takže jsem se na to radši podíval.

V případě návrhu zákona o pomoci v hmotné nouzi to, co nám pan premiér neřekl, že v prvním čtení vystupovali sociální demokraté desetkrát. Nebo dokonce jedenáctkrát. Takže to já pokládám za docela slušný příspěvek k projednávání prvního čtení zákona. A co se týče těch pozměňovacích návrhů, tak já si vybavuji pozměňovací návrhy poslance Romana Sklenáka.

Ale rád bych tady řekl – a teď se dostávám k tomu podstatnému. Já jsem tady už pár let a nemyslím si, že by pozměňovací návrhy poslanců byly klíčem k vypracování kvalitních návrhů zákonů. To asi tušíte více, ne jenom já sám. A mně připadá, že máme-li mluvit o úrovni a kvalitě zákonů, tak je tady rozhodně klíčová role vlády. A když tedy vystoupil premiér v téhle debatě, tak já si myslím, že on v tom má zvláště významnou roli. Já si myslím, že premiér nese určitou odpovědnost za to, v jakém stavu nám ty předlohy do Sněmovny přicházejí.

Kdybych se měl tedy obrátit na někoho právě s tou stížností, jak je možné, že zásadní norma přijde v takové podobě, že potom na tom výboru se

objevují pozměňovací návrhy velice rozsáhlé, v případě toho zdravotního výboru pana Borise Šťastného, pana poslance Šnajdra, které dokonce úplně mění charakter těch zákonů – je to všechno, podotýkám, vládní koalice, strana dokonce pana premiéra –, to znamená, tady je jeden návrh, který předkládá vláda, a v tom výboru se setká s úplně jinými pohledy vládních poslanců, kteří ten návrh úplně předělávají. A v této situaci vy vyčítáte opozici, že do toho ještě, aby zvýšila celkový chaos, nevstoupí dalšími pozměňovacími návrhy, které by z toho udělaly úplně hotovou džungli?! Nezlobte se, to je přece nepochopení toho, co Sněmovna může a co nemůže.

Uvědomte si – třeba to, co se stalo kolem návrhu zákona, který se týká veřejných zakázek, je vyvrcholením tady tohoto procesu naprosté nekoordinace a neschopnosti premiéra zajistit, abychom tady dostali jasný záměr, důvodovou zprávu a zákon, ve kterém by bylo jasné, co vlastně vláda po Sněmovně chce.

Tady se, přátelé, dokonce stalo to, že nejenom že tady přijde sice ten první vládní návrh, ale pak se nám tady sejdou pomocí poslanců návrhy strkané dalšími ministry, ať je to Ministerstvo průmyslu a další, kteří se tady před očima poslanců výborů vlastně servou o tu svou představu. A do toho vy chcete říci opozičním poslancům, aby nyní začali pracovat a k tomu ještě si přidali svoje? A to si myslíte, že je cesta k nějakým kvalitním předlohám?

A já si nedovedu představit, kdo jiný než premiér právě má odpovědnost za tuhle koordinaci. Vy, pane premiére, nesete odpovědnost za vaše ministry. Není možné, aby do Sněmovny přišly tři názory. Já vám to řeknu úplně jednoduše. Pokud máte ve vládě tři názory, tak vy máte za úkol si s těmi třemi ministry sednout, celou tu věc s nimi probrat a najít řešení, které bude jednotné a které tady dostane Sněmovna a poslanci. Jestli tohle nedokážete dělat, tak jako premiér selháváte!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak nyní už nemám žádnou přednostní ani faktickou.

Pan ministr zdravotnictví Heger s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem v riziku, že budu označen za člověka, který protahuje diskusi, ale já bych přece jenom řekl něco málo.

Pane místopředsedo Zaorálku prostřednictvím paní předsedající, já si vás velmi vážím jako jednoho z nejlepších řečníků, z nejlépe argumentujících lidí na straně opozice a na rozdíl od mnoha jiných řečníků vás docela rád poslouchám, a ty argumenty jsou dobré. Já se neodvažuji jako juni-

or politický oproti vám vystupovat, ale dneska přece jenom bych rád řekl, že ten příklad, který jste použil s vaším bratrem, je strašně smutný. Já jsem byl jako lékař ještě předtím, než jsem přestal dělat lékařskou praxí, tak jsem byl u začátku neonatologie a perinatální medicíny a viděl jsem obrovské kvantum lidských neštěstí. A já myslím, že každý má ve své blízkosti nebo v rodině někoho, kdo je vážně postižen a kdo zaslouží určitou lítost a sociální ochranu. Já opravdu znám ve své blízkosti takových lidí velmi mnoho.

Ale mě strašně mrzí, že ta debata se zvrhla do debaty všech proti všem. A v tom projevu vašem konečném jsme tedy slyšeli dokonce útok na pana premiéra a o těch sociálních věcech už se tady asi dvacet minut vůbec v podstatě nemluvilo.

Já jsem sledoval, jak tvoří zákony a jak se pokouší něco změnit pan ministr Drábek. Je to jistě velmi obtížná úloha. Je to sféra, která je ve všech zemích vždycky podfinancovaná, je těžko ji měnit. Ale když už nechceme říkat konkrétní věci, jak ji změnit, a využíváme tuhle tu debatu ke svým politickým cílům, tak já musím říct něco trochu ošklivého politického, i když to tady neříkám rád a neříkám to prakticky nikdy. Ale jestliže váš pan bratr vítal revoluci v 89. roce a po deseti letech řekl, že to za socialismu bylo lepší, já to dokážu pochopit. Ale po deseti letech bylo v roce 1999, a to už byla u vlády sociální demokracie a byla u vlády velmi dlouho. (Potlesk koaličních poslanců.) A co jste za tu dobu udělali, aby se podmínky vašeho pana bratra zlepšily? Tak nám to řekněte a řekněte to tady veřejně ministru Drábkovi, jak si představujete, že by to měl udělat. A neříkejme tady o tom, jak je koalice hrozná a premiér jak mluví.

Děkuji. (Opět potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a zvu k řečnickosti pana poslance Antonína Sedu.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Paní předsedající, než se vyslovím k návrhům zákona, tak mi dovoluji dvě poznámky.

První poznámka. Já chápu, vážené kolegyně, vážení kolegové, že jsme všichni unaveni a některým ujíždějí nervy, ale prosím vás, zklidněme to a především se přestaňme osobně urážet. Myslím, že to není hodné ani nikoho z nás, ani této ctihodné Poslanecké sněmovny. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Já bych chtěl poděkovat panu ministru Drábkovi a panu ministru Hegerovi, že tady s námi diskutují o těch problémech, protože sociální demokraté mají nejvíc připomínek právě k zákonům ze zdravotnictví a sociálních věcí. Takže nemějte mi za zlé, že se vrátím k zákonu o důchodovém spoření, bod číslo 98, sněmovní tisk 412, a bodu 99, zákonu o doplňkovém penzijním spoření, sněmovní tisk 413.

Vládní návrh zákona o důchodovém spoření má za cíl zavést druhý pilíř penzijního systému, a to vyvedením části pojistného na důchodové pojištění. Osobně nesouhlasím s tímto návrhem, a to z několika důvodů. Tím prvním je skutečnost, že tímto návrhem dojde k výraznému oslabení solidarity v průběžném důchodovém systému. Cílem navrhovaného opt-outu není totiž dosažení stability penzijního systému či dosažení vyšších důchodů pro většinu účastníků, ale především větší diverzifikace příjmů z penzijního pojištění. Tím druhým problémem je privatizace části důchodového systému způsobem, který se neosvědčil v řadě států. Současná vláda jde na ruku soukromým finančním společnostem bez ohledu na negativní dopady na výši budoucích penzí. Třetím problémem je, že již dnes existuje soukromé penzijní připojištění se státním příspěvkem. Pokud průměrný výnos stávajících penzijních fondů je kolem jednoho procenta ročně a vývoj mezd roste až čtyři procenta ročně, pak s růstem mezd dochází ke snižování efektivity zhodnocování finančních prostředků, nehledě na skutečnost, že měsíční úložka účastníků nedosahuje ani pěti set korun. Opravdu nerozumím tomu, že namísto úpravy stávajícího připojištění se zavádí rizikový druhý pilíř.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, marně jsem v důvodové zprávě hledal hodnocení dopadu regulace, tzv. RIA, či nějaké ekonomické či sociální analýzy fungování soukromého penzijního systému. V důvodové zprávě se pouze dočteme, že budou existovat transformační náklady, které mají pokrýt zvýšení sazby DPH, opět bez konkrétní finanční specifikace. Jsem přesvědčen, že vláda záměrně nevypracovala analýzu dopadu na veřejné rozpočty, protože by se odhalila podstata problému. A tím bude nízký počet účastníků spořících v tomto druhém pilíři a zejména podřezání příjmů průběžného systému. Zároveň celý navrhovaný systém je sice sešroubován různými regulacemi, ale bude vyžadovat další administrativní náklady spojené nejen s vytvořením a fungováním centrálního registru, ale i s dohledem České národní banky či nového systému v České správě sociálního zabezpečení. Opět o výši těchto nákladů není v důvodové zprávě ani zmínka.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle mého názoru by měla Poslanecká sněmovna trvat na vypracování ekonomických a sociálních dopadů na současný průběžný důchodový systém. Podle veřejně dostupných informací a podle platných zákonů, které určují výši odvodů na sociální zabezpečení a zejména na důchodový systém, by v každém měsíci měl být jistý přebytek peněz na důchodovém účtu. Zároveň však existují miliardové pohledávky za plátcí pojistného. Pan ministr práce a sociálních věcí by nám měl sdělit, kolik peněz jde měsíčně na výplatu důchodů, kolik peněz by se mělo vybrat podle vyměřovacího základu a výše pojistného a jaký je skutečný měsíční příjem na důchodový systém. Podle expertů by

důchodový systém neměl být v deficitu. Počet poplatníků na jednoho důchodce je 1,78 a na starobního důchodce dokonce 2,22, přičemž průměrná mzda v loňském roce byla přes 23 500 korun a průměrný důchod činil 9 884 korun.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v souvislosti s projednávanou penzijní reformou si dovoluji několik připomínek či poznámek týkajících se prodloužení věku odchodu do důchodu. Víte, tato diskuse tady vůbec neproběhla. Obecně lze říci, že varianta prodloužení věku odchodu do důchodu je nejen velmi lákavá, ale z pohledu průběžného penzijního systému i nutná. Nicméně je vždy otázkou souladu prodloužení věku odchodu do důchodu s věkem dožití starobního důchodce.

Celý systém prodlužování věku odchodu do důchodu má jednu výraznou slabinu a dva záporné efekty. Slabinou systému jsou předčasné odchody do důchodu. Například v roce 1996 byl efekt posunutí věku pro odchod do důchodu zcela eliminován explozí předčasných odchodů do důchodu. Podstatou je skutečnost, že prakticky všichni odcházejí do důchodu předčasně, a to za výhodných podmínek. Tím přichází český důchodový systém o plátce pojištění a perspektivy tohoto průběžného systému se rychle zhoršují. Také dnes, těsně před přijetím tzv. opt-outu, došlo k masovým odchodům do předčasných důchodů, a tím se nejen zvýšily výdaje na penze v řádu miliard korun, ale zejména se zhoršila bilance v tomto průběžném penzijním systému.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, první záporný efekt se dá vyjádřit slovy, která slychávám u svých vrstevníků, a to: v 65 letech se na penzi netěšte. Podle průzkumů ze Spojených států amerických se došlo k překvapivým závěrům, které staví prodlužování věku odchodu do důchodu na hranici 65 let a výše do problematického světla. Ne tak problematickým je pro penzijní fondy, ale pro samotné důchodce. Statisticky je totiž dokázáno, že lidé, kteří pracují až do 65 let, většinou předčasně umírají po dvou až třech letech po odchodu do důchodu. Naproti tomu lidé, kteří odešli do důchodu v 55 letech, si důchod užijí a často se dožívají až 80 let věku. (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, promiňte, já požádám zejména kolegy z levé strany, aby vám umožnili klidnější vystoupení.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Důvodem je skutečnost, že zaměstnání ve vyšším věku přináší fyzickou a psychickou zátěž vyvolanou tím, že na starší zaměstnance jsou kladeny stejné nároky jako na jejich podstatně mladší spolupracovníky.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, druhým záporným efektem je ztráta

časového prostoru potřebného pro komplexní socializaci dítěte. Můžeme použít synonymum výchova dítěte. Podstatou socializace dítěte je jeho uvedení prostřednictvím vztahů a citových vazeb do společnosti lidí. Pokud socializace proběhla skutečně komplexně, pak jde o člověka dobře obeznámeného s historickými kořeny, ze kterých vzešel. Takový jedinec pak nemá problém upřít jasný pohled do své budoucnosti, má komunikativní a vstřícné vlastnosti, které mu zabezpečují dobré a bezkonfliktní postavení ve společnosti. Socializací se formuje sociální a kulturní bytost, která se o samotě chová tak, jako by byla pod dohledem ostatních. A právě na tomto poli je nezastupitelná role prarodičů, kteří se již na každodenní shon mohou dívat s jistým nadhledem a jistým odstupem. Prarodičům už na nějaké minutě či hodině nezáleží, což jim umožňuje plně rozvinutou citovou i rozumovou komunikaci s vnoučaty. Komunikace ob jednu generaci je právě ta, která zůstává v dětské hlavičce zakódovaná tak pevně, že na vyprávění dědečka či babičky nezapomenou po celý život. Ano, zde je to důležité zapouštění kořínků do rodné hroudy, které se v dnešní uspěchané době pomíjí. Tím, že neustále prodlužujeme věk odchodu do důchodu, uzavíráme prarodičům tento prostor, který je velmi důležitý pro výchovu budoucích generací.

Pokud tedy neumožníme odejít do důchodu včas, pak prohráme dvakrát. Za prvé tím, že špatně provedenou důchodovou reformou nevyužijeme hlavní faktor, který je rozhodující z hlediska dostatku dětí v populaci. Za druhé se dočkáme toho, čeho se dočkala Amerika v 60. letech minulého století. Generace vychovávaná v rodině bez kořenů doslova negovala celý předcházející vývoj společnosti a zdánlivě neměnné hodnoty obrátila v jejich opak. V jejich výchově scházel prvek sounáležitosti s předcházejícími generacemi – jak se lapidárně říká, vztah k rodné hroudě.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem mi dovoluji pouze připomenout projev pana prezidenta k letošnímu státnímu svátku sv. Václava. Pominu-li nešťastnou kritiku pana prezidenta vůči sociálnímu státu, osobně se mi líbil důraz pana prezidenta na nutnost dodržování tradičních hodnot ve společnosti, posilování vlastenectví a zejména posilování vztahů, vazeb uvnitř rodin.

Chci upozornit, že řešení důchodové reformy pouze z pohledu ekonomického, neřkuli pouze účetního, je cestou do pekel. Sociální pohled z hlediska socializace společnosti je nutný pro budoucí vývoj naší země zejména v době rozsáhlé globalizace světa a multikulturní společnosti. Mějme prosím na paměti, že se historie opakuje. Proto prosím hledíme i ve vašich reformách lidskost, spravedlivost a sounáležitost.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Nyní má s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Vážený pane kolego Sedo prostřednictvím předsedající, cítím hlubokou lidskou povinnost, ale také kolegiální povinnost, protože jsem vás bedlivě poslouchal, upozornit vás na příkrý rozpor mezi tím, co jste právě sděloval veřejnosti, a slovy vašeho předsedy Bohuslava Sobotky. Zatímco vy považujete parametrické změny v prvním státem financovaném průběžném pilíři, tedy posun věku do důchodu, za pro vás nepřijatelný a nežádoucí, on včera ve svém vystoupení řekl doslova: Ano, kdyby vládla sociální demokracie, prováděla by parametrické změny průběžného důchodového pilíře a měnila by, posouvala důchodový věk. Zatímco vy jste zpochybnil význam druhého pilíře důchodového připojištění, váš předseda Bohuslav Sobotka včera z tohoto místa prohlásil: Ano, sociální demokracie nepochybuje význam druhého pilíře.

Prosím, sladte stanoviska sociální demokracie, nedopouštějte se schizofrenie. Veřejnost vám lépe porozumí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Antonín Sedá se hlásí s faktickou.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já váženému kolegovi Doktorovi vaším prostřednictvím odpovím. On určitě dobře naslouchal, na druhé straně nenaslouchal až tak dobře. Co se týká posunu věku odchodu do důchodu, určitě je to jakási nutnost. Na druhé straně nemůžeme tento posun udělat do nekonečna. Prostě to je ten problém, který s touto reformou mám já. A myslím, že drtivá většina občanů této země.

A za druhé. Já vůbec nepochybuji význam doplňkového spoření, toho, které v současné době funguje. A já jsem také řekl, že naším řešením, a myslím si, že je to řešení sociální demokracie, je změna parametrů tohoto doplňkového důchodového připojištění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážená vlado, vážení poslanci, vážené poslankyně. Dovolte mi, abych se i já před váženou Sněmovnou krátce vyjádřil k tisku č. 373, k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony zamítnuté Senátem. Jen pro zopakování je nutné zmínit, že Senát zařadil projednávání návrhu novely zákona o zaměstnanosti na 12. schůzi dne 13. října 2011.

Jsem přesvědčen, že zmiňovaný návrh novely zákona o zaměstnanosti prohlubuje již tak nízký sociální statut lidem bez práce. Dále zvyšuje sociální nerovnost jednotlivých skupin obyvatel. Podle posledních průzkumů agentur plných 71 % občanů se obává rostoucí nezaměstnanosti a ztráty zaměstnání.

Novela zmíněného zákona obsahuje změny, které velice negativně ovlivní životy uchazečů o zaměstnání, a dokonce hrubě zneužívají existenční tíseň lidí v hmotné nouzi. Jedním z nich je nařízená veřejná služba v rozsahu 20 hodin týdně již po dvou měsících registrace na úřadu práce. Ustanovení je rozšířeno o nejasný okruh institucí, u kterých bude možné veřejnou službu vykonávat. Nevymezení těchto dalších subjektů tak může vést ke zvýhodňování soukromých firem i k případnému zneužívání, vykořisťování lidí v tíživé životní situaci. Jinými slovy, stát nařizuje neplacenou práci lidem v nepříznivé sociální situaci, která bude podmínkou nejen pro přiznání pomoci v hmotné nouzi, ale i pro samotnou evidenci osob na úřadech práce, i v případě, kdy nebudou pobírat žádnou podporu od státu. Stát si tak vynucuje neplacenou práci od osob, které žijí na pokraji sociálního vyloučení, a přímo je vhání do švarcsystému, který na druhé straně chce tato novela znemožnit.

Nesouhlasím s problémovou změnou v definici vhodného zaměstnání, kdy pro uchazeče napříště bude vhodné každé zaměstnání, které mu dovolí vykonávat jeho zdravotní stav bez ohledu na dosaženou kvalifikaci, odbornou i pracovní erudici.

Nesouhlasím se skrytou privatizací celé oblasti zprostředkování zaměstnání, nákup zprostředkovatelských služeb od soukromých agentur. V žádném případě nepovede k úsporám vynaložených prostředků, ale k jejich enormnímu navýšení. Pokud stát bude hradit agentuře až 6 750 Kč za jedno zprostředkovatelské pracovní místo, budou náklady této činnosti několikanásobně vyšší než v současnosti.

Na úřadu práce jistě zůstanou zachována pracovní místa na oddělení zprostředkování, protože někdo musí uchazeči zprostředkovat kontakty na pracovní agentury. Snaha vytvořit alespoň dojem nějakého opodstatnění této privatizace byla snad jediným důvodem k zrušení povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa na úřady práce.

Každý člověk je zodpovědný sám za sebe a my jsme zodpovědní i za chod této společnosti. V souladu s parlamentní demokracií nás lidé volili do zákonodárných orgánů, které určují jejich životy. Očekávají od nás, že vytvoříme a schválíme takové zákony, které vytvoří pevný, bezpečný a stabilní rámec pro jejich běžný život. Předpokládané změny současnou vládou však zatěžují především nízkopříjmové skupiny obyvatelstva. Snižují životní úroveň lidí, kteří již dnes žijí na hranici chudoby, enormně zatěžují střední vrstvu obyvatel, ohrožují již tak obtížnou existenci malých firem a

podnikatelů. Reformy nejsou reformami, ale pouhými škrty, které ohrožují samostatnost a soběstačnost lidí v nepříznivé sociální či zdravotní situaci. Ohrožují také funkčnost mladých rodin s dětmi, existenční statut lidí bez práce a hmotné nouzi, výrazně zhoršují sociálně ekonomickou situaci většiny obyvatel České republiky.

Nelze se potom divit, že v poslední době dochází k nárůstu společenského napětí a mimořádné eskalaci násilí. Zatím mezi etnickými skupinami obyvatel, ale existenční nejistota, chudoba a pocit ohrožení mohou vést k celospolečenskému zvýšení kriminality, nesnášenlivosti, napětí a celkové krizi. Je potřeba, abychom těmto jevům zabránili.

Je jasné, že pro většinu ekonomicky rozvinutých zemí s tržní ekonomikou je nezaměstnanost jedním z nejvýznamnějších sociálních a politických problémů. Obzvláště dlouhodobá nezaměstnanost představuje ekonomické ztráty jak pro společnost, tak i pro samotného jedince. Proto efektivnosti při hledání práce úspěchem jedince na trhu práce, jeho strategii při hledání zaměstnání i faktorů, které ovlivňují tento proces, si všímá řada ekonomů, politiků i sociologů. Ti se shodují na tom, že samotný úspěch či neúspěch jedince na trhu práce je ovlivněn řadou faktorů, kterým jednotlivé teorie, jednotliví autoři přidělují různou váhu. Primárně je úspěch jedince ovlivněn jeho lidským kapitálem, resp. jedinec s vyšším lidským kapitálem by se měl snadněji sám prosadit na trhu práce. Jsou tu ale i další okolnosti. Mimo jiné podstatnou úlohu hraje sama situace na lokálním trhu práce, na kterém se jedinec nachází, a to především jeho velikost, charakter a struktura. A právě tady bych se zastavil, co se rozumí pojmem situace na lokálním trhu práce.

Nezaměstnanost a dlouhodobá nezaměstnanost zvláště se dnes stala nezanedbatelnou součástí české reality, avšak míra nezaměstnanosti se mezi jednotlivými regiony značně liší. Já pocházím z Moravskoslezského kraje, konkrétně z Karviné, která je nechvalně slavná svou dlouhodobě vysokou mírou nezaměstnanosti. Situace na našem trhu práce není příliš dobrá. Tedy není to ideální prostředí pro nezaměstnaného jedince hledající práci. Je nutné zdůraznit, že na rozdíl od ostatních faktorů ovlivňující úspěšnost při hledání práce představuje situace na lokálním trhu práce vnější podmínku, kterou jedinec nemůže ovlivnit. Jedinec sám o sobě nemůže ovlivnit míru nezaměstnanosti, její strukturu, může se pouze adaptovat na zdejší podmínky. A tady spatřuji základní kámen úrazu navrhovaného zákona, který paušalizuje pojem nezaměstnanosti a nezaměstnaných a nevšímá si disproporčního rozdílu na jednotlivých trzích práce. Přece si nemohu myslet, že jeden návod bude fungovat na tak rozdílných trzích práce, jako je třeba Praha a Moravskoslezský kraj, přičemž rozdíly nemusí být jen ve výši míry nezaměstnanosti, ale především v její struktuře. Efektivnost hledání zaměstnání tedy závisí nejen na poměru mezi

počtem nezaměstnaných a počtem volných pracovních míst, ale také na struktuře samotných nezaměstnaných v porovnání se strukturou nabízených volných pracovních míst. V tomto ohledu je třeba brát v úvahu i to, v jaké fázi hospodářského cyklu se ekonomika nachází, neboť hospodářský cyklus a sezónní výkyvy přímo ovlivňují výši nezaměstnanosti na lokálním trhu. Také ovlivňují úspěšnost státní opatření i realizovanou politiku zaměstnanosti. Nemůžeme přece tvrdit, že jeden postup bude fungovat v době ekonomického růstu stejně jako v době recese ekonomiky.

Podotýkám ještě, že na lokálním trhu práce může sice panovat vysoká nezaměstnanost, ale přesto mohou mít zaměstnavatelé problémy s obsazením určitých pozic, protože uchazeči nesplňují požadavky na kvalifikaci, praxi a podobně. Tento nesoulad mezi kvalifikačními požadavky volných pracovních míst a kvalifikací pracovních sil označuje ekonomická teorie jako tzv. strukturální nezaměstnanost.

Paní předsedající, vidím, že se mi krátí čas, tak já bych s tímto bodem pokračoval ve svém druhém vystoupení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To jistě bude možné. Ano, děkuji. Nyní zvuk mikrofonu pana poslance Romana Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, já se v čase, který mám k dispozici, budu věnovat bodu sněmovnímu tisku 412, tedy návrhu zákona o důchodovém spoření. Škoda, že pan premiér odešel, protože já bych rád navázal na jeho vystoupení dnes a zejména včera, kdy tady křičel po sociálně demokratických poslancích o tom, abychom nevěšeli lidem bulíky na nos, to je citace, a kdy se v podstatě vyjadřoval tak, jako by vládní podoba důchodové reformy byla ta jediná možná, jako kdyby žádná alternativa neexistovala. A všem je to jasné kromě poslancům za sociální demokracii.

Dovoluji si pana premiéra upozornit na skutečnost, že kromě opozice má výhrady k vládnímu návrhu důchodové reformy také veřejnost. Podle průzkumu veřejného mínění většina občanů, ale také celá řada renomovaných ekonomů včetně pro pana premiéra možná autority nejvyšší, a to prezidenta republiky Václava Klause, který se rovněž k návrhu důchodové reformy vyjádřil kriticky. A chtěl bych také říct, že na půdě Parlamentu se v říjnu tohoto roku uskutečnilo jednání podvýboru pro sociálně pojistné systémy, na kterém byla hostem bývalá zástupkyně České republiky ve Světové bance paní Jana Matesová, a i ona se vyjadřovala v tom smyslu, že nyní je naprosto nevhodná doba k tomuto kroku. Na jednání tohoto podvýboru hovořila o všeobecně přijímané teorii, že pro úspěšné zavedení druhého pilíře musí být současně splněny čtyři základní podmínky, a to

vůle občanů ke spoření, současně musí stát mít vytvořeny rezervy k pokrytí transformačních nákladů, musí existovat důvěra ke kapitálovým trhům a daná země musí mít vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet.

Je zcela zřejmé, že v naší zemi v tuto chvíli není splněna ani jedna z těchto podmínek. Co se týče vůle občanů ke spoření, tato je zcela minimální. Průměrná měsíční úložka v existujícím penzijním připojištění činila za první pololetí roku 2011 428 korun, což je 1,8 % průměrného platu, přičemž poměr průměrné úložky k průměrnému platu je dlouhodobě klesající a těžko lze předpokládat, že se v současné době tento trend obrátí. Přitom obecně platí, že aby mělo penzijní připojištění smysl, měli by si lidé ukládat mezi 5 až 10 % svých příjmů.

Co se týče druhé podmínky, tedy aby stát měl vytvořenu rezervu na pokrytí transformačních nákladů, tu samozřejmě také nemáme. Pokud dnes vláda tvrdí, že transformaci zvládneme i bez této rezervy, dovoluji si připomenout, že už někdy od počátku 90. let, kdy se o důchodové reformě začalo hovořit, se politici i ekonomové shodovali, že tato podmínka je pro úspěšné provedení důchodové reformy naprosto nezbytná. A dokonce první polistopadové vlády začaly odkládat příjmy z privatizace právě pro tento účel. A vy do toho chcete jít v situaci, kdy nejenže nemáme žádné rezervy, ale důchodový systém je v deficitu, stejně jako státní rozpočet.

Třetí podmínka, tedy důvěra ke kapitálovým trhům, je v tuto chvíli naprosto podlomena a myslím si, že není třeba dále to komentovat. Stejně jako podmínku čtvrtou, tedy vyrovnaný nebo přebytkový státní rozpočet.

Snad vás tedy nepřekvapí, že zmíněná ekonomka na podvýboru pro sociálně pojistné systémy zcela jednoznačně nedoporučovala v současné době druhý pilíř penzijního systému zřizovat.

Divím se vaší bohorovnosti, se kterou tuto tzv. reformu v situaci, v jaké jsme, prosazujete. Přitom dobře víte, že postkomunistické země, které tento druhý pilíř v posledních letech zřídily, tu transformaci prostě nezvládly. Přitom ony měly ty startovací podmínky podstatně lepší, než jaké máme v současné době my. Už zde byla řeč o Maďarsku a Polsku. Já bych zmínil ještě situaci na Slovensku, kde po zavedení druhého pilíře chybí v prvním pilíři ročně 25 mld. korun a reálné zhodnocení úspor od vzniku penzijních fondů, tedy od března 2005, představovalo k 31. lednu 2010 u jejich růstových fondů minus 7 %, u vyvážených fondů minus 8,9 % a u konzervativních plus 0,6 %. Přitom valorizace v průběžně financovaném důchodovém systému byla za stejné období plus 38 %!

Problémem penzijních fondů totiž je, že si nespoříte, nýbrž investujete. A pokud nastanou hospodářské problémy, o tyto investice můžete snadno přijít. Miliony důchodců po celém světě, kterým byly důchodové fondy vnučeny, o tom vědí své. Naproti tomu průběžný systém je vůči tomuto riziku imunní, stejně jako je imunní vůči inflaci.

A co je sociální demokracii samozřejmě nepříjemné, je, že v případě schválení vládního návrhu se vyvedou z průběžného pilíře tři procentní body pojistného, které tam samozřejmě budou chybět. A ještě více je nepřijatelný záměr vykryt tento výpadek zvýšením daně z přidané hodnoty.

A ještě jeden důvod řeknu, proč mám z této důchodové reformy obavy. My zde máme již od roku 1995 třetí pilíř, tedy dobrovolné soukromé penzijní připojištění, a ten vykazuje mnohem závažnější nedostatky a problémy než průběžný důchodový systém. Za prvé je skutečností, že téměř všichni účastníci tohoto spoření po splnění stanovených podmínek, tj. po dosažení 60 let věku a 60 měsíců trvání smlouvy, využijí možnosti jednorázového vyrovnání, tedy jednorázového výběru naspořených prostředků, namísto volby výplaty doživotní penze. Tento pilíř tedy vůbec nenaplnuje úlohu, pro kterou byl před 17 lety vytvořen, a to generovat výplaty doživotní doplňkové penze. A za druhé, české penzijní fondy mají úplně nejhorší výkonnost ve střední Evropě a jejich průměrné reálné roční zhodnocení v celé 16leté historii bylo pouze 0,7 %. A přitom stát do tohoto nefungujícího systému za dobu jeho existence poslal ve formě státních příspěvků již 50 mld. korun! A o další miliardy stát přišel na slevách z daně z příjmu.

Podstatné je i to, že kapitálové investiční fondy mají několikanásobně vyšší správní náklady v porovnání se systémem průběžným.

Vzhledem ke všem těmto skutečnostem jsem přesvědčen, že pokud bude druhý pilíř vytvořen, půjde ze strany státu o neefektivní a neekonomické jednání, přičemž stát nebude schopen garantovat návratnost prostředků do něho vložených.

Já se ve svém druhém příspěvku budu věnovat návrhu sociální demokracie, protože jak jsem pochopil, je nutné vám návrh, který my prosazujeme, tady komplexně představit. Ale v tuto chvíli mi na to již nezbude dostatek času, čili nechám si to na své druhé vystoupení.

Zbývající čas bych si dovolil využít tím, že bych připomenul, co bylo k druhému pilíři uvedeno ve volebních programech stran, které nyní tento návrh prosazují. V programu TOP 09 bylo uvedeno – cituji: Ke správě individuálních kapitalizačních účtů a jejich zhodnocení vláda vytvoří zvláštní instituci, jejímž zřizovatelem bude stát. Zdůrazňujeme, že se v žádném případě nejedná o privatizaci důchodového pojištění. A v programu Věcí veřejných je uvedeno, že hlavním bodem jejich důchodové reformy je možnost převedení čtyř procent z průběžného systému na soukromý penzijní účet v jediném státem zřízeném penzijním fondu. Tolik z programu stran vládní koalice.

V tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče, a zvu k mikrofonu pana poslance Jiřího Petru.

Poslanec Jiří Petru: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, budu se ve svém příspěvku také zabývat zákonem o důchodovém spoření, sněmovní tisk č. 412, je to bod 98 probíhající schůze. Návrh zákona upravuje důchodové spoření u penzijní společnosti, práva a povinnosti z důchodového spoření, nároky z důchodového spoření, pojištění důchodů u pojišťovny a výkon dohledu. Důchodové spoření definuje jako shromažďování a umísťování prostředků účastníka důchodového spoření do důchodových fondů obhospodařovaných penzijní společností a převod prostředníků účastníka.

Nepovažujeme za správné, že k návrhům zákonů směřujících ke vzniku dobrovolného důchodového spoření a k transformaci penzijního připojištění se státním příspěvkem na dobrovolné doplňkové penzijní spoření nebyla zpracována hned na začátku legislativního procesu analýza dopadu této reformy, tzv. RIA. Tato analýza je nezbytná k úplnému a zodpovědnému posouzení ekonomických a sociálních důsledků navrhovaných změn a jejich dopadů na zaměstnavatele a podnikatelské prostředí i efektivnosti souběžného fungování předkladatelem navrhovaných dvou dobrovolných soukromých doplňkových důchodových pilířů. Z předložených návrhů a dalších vládou avizovaných změn v daňové oblasti je zřejmé, že realizací dalších kroků důchodové reformy podle navrhovaných zákonů bude provázet rychlejší růst inflace související s cenovými dopady vyvolanými změnou daně z přidané hodnoty a mzdové tlaky, které zvýšení cen vyvolají. Tyto dopady měly být podrobně analyzovány, aby bylo možné posoudit i realitu zavedení dvou dobrovolných důchodových spoření. Zejména je potřebné zabývat se tzv. transformačním dluhem, který bude vznikat v souvislosti se zavedením důchodového spoření, a zdroji pro jeho financování. Je také třeba znát jeho celkovou velikost i roční objem prostředků potřebných k nahrazení pojistného vyvedeného z předběžného důchodového pilíře a zabývat se i konkurencí dalších potřeb veřejných financí, které bude zapotřebí hradit z DPH, např. nižší než předpokládané plnění příjmové strany státního rozpočtu, rozvoj dopravní infrastruktury, zdravotnictví apod. Na místě je posoudit podrobně rovněž vliv zvýšení DPH, z něhož má být důchodová reforma financována, na zvýšení cen, které se může projevit negativně poklesem poptávky zejména v malých a středních podnicích a službách.

Z navrhovaných úprav doplňkových důchodových spořicíh systémů a z parametrických změn v základním pilíři není zřejmé, že by posílení doplňkového spoření na úkor snížení povinných důchodů vedlo k finanční stabilizaci důchodového systému při udržení odpovídající výše celkového důchodu. Aby bylo možné posoudit, zda modely navrhovaných úprav dobrovolného spoření dokážou vyprodukovat takové doplňkové penze, které budou schopné kompenzovat pokles důchodu z prvního pilíře a zároveň

vylepšit náhradový poměr mezi mzdou a výší důchodů, je třeba doplnit i potřebná srovnání očekávaného růstu mezd, výnosnost dosahovanou ve fondech spravovaných penzijními společnostmi a ceny anuit, které nabízejí životní pojišťovny.

Návrh na souběžnou existenci dvou dobrovolných doplňkových důchodových systémů založených na individuálním spoření u penzijních společností se státní podporou nelze považovat za správné řešení ani z pohledu důchodového systému jako celku, ani z hlediska podnikatelských příležitostí vzhledem k tomu, že v sobě skrývá výrazně více rizik a nejistot.

Z celkové vládou navrhované koncepce důchodové reformy je patrné, že náklady opt-outu přímo sice nese stát a bude muset každoročně po delší dobu doplácet chybějící prostředky do průběžného systému, dopadnou však formou zdanění nebo odprodejem veřejných aktiv na všechny daňové subjekty, to jest na pojištěnce, na zaměstnavatele i osoby samostatně výdělečně činné, a mohou být tak vysoké, že konečný efekt pro pojištěnce, podnikatelskou sféru i veřejné finance bude záporný.

Zvýšení DPH u základních životních potřeb bude mít bezprostřední negativní dopad na podnikatelskou sféru v době, kdy překonává velké ekonomické potíže, a negativně ovlivní i její konkurenceschopnost. Lze očekávat, že inflace, k níž dojde zvyšováním sazeb DPH, vyvolá silný tlak ze strany zaměstnanců a odborů na vyšší mzdový růst, který by měl eliminovat zaměstnancům cenové dopady a dopady důchodové reformy do rozpočtu domácností.

Navrhované snížení pojistného na straně zaměstnavatelů nebude sjednocením DPH dostatečně finančně zabezpečeno. V každém případě lze očekávat, že postupné zvyšování a následné sjednocování DPH velmi negativně postihne některá odvětví české ekonomiky, zejména stavebnictví, dopravu osob, zemědělství, služby a podobně ve prospěch finančního sektoru.

Pokud provedu shrnutí některých výhrad, vzhledem k významu a potenciálnímu dopadu navrhovaných zákonů by se návrh měl opírat o hodnocení dopadů nové regulace. Nezpracování věcného návrhu hned na počátku legislativního procesu neumožňuje zvážit všechny možné aspekty důchodové reformy a dopady chystaných změn, a to nejen po stránce ekonomické, vizi chybějící RIA, ale i právní a logicky chybějící věcný záměr. Odůvodnění zákona o důchodovém spoření by mělo být doplněno o výpočet dopadů zavedení druhého pilíře na první pilíř. Ve světle současného nastavení penzijního systému, jeho plánovaných úprav a daňových změn, není zřejmé, zda navržené změny povedou ke zlepšení udržitelnosti prvního pilíře. Míra využití druhého pilíře má též zásadní dopady na bilanci prvního pilíře.

Při těchto výpočtech by se mělo také zohlednit případné snížení saz-

by pojistného, která je placena za zaměstnance zaměstnavatelem. Při výpočtech dopadů zavedení druhého pilíře na první pilíř by měla být zohledněna skutečnost, že opt-out bude dobrovolný a budou ho využívat především vysokopříjmové skupiny s vyšší průměrnou dobou dožití, což může mít dopad na bilanci a udržitelnost prvního pilíře a může to mít i dopad na pojišťovny poskytující doživotní důchody. Možnost částečného opt-outu z průběžného pilíře povede k tomu, že zájem o účast ve druhém pilíři by mohli mít jen ti, kdo v něm budou dosahovat vyšší míry výnosu. Prostředky budou mít tendenci vyvést vyšší příjmové skupiny, jejichž náhradové poměry jsou nízké a odvody vysoké, zatímco lidé s nižšími příjmy budou mít motivaci nižší, což relativně zhorší náhradové poměry.

Opt-out z ekonomických důvodů může vést i k tomu, že do druhého pilíře vyvedou finanční prostředky skupiny, u kterých lze očekávat vyšší dobu dožití. Při absenci demografických údajů pro stavbu odpovídajících pojistných matematických modelů to může způsobit podhodnocení dlouhodobých nákladů životních pojišťoven. Pro funkčnost a ekonomičnost druhého pilíře bude potřeba určitého minimálního počtu účastníků, která takto není zajištěna. Proto by se zákon měl opírat o důkladnou analýzu dopadů zejména v této oblasti.

V návaznosti na rozhodnutí Ústavního soudu ve věci výše zdanění příspěvků na stavební spoření by bylo žádoucí s ohledem na dlouhodobost penzijního spoření a s ohledem na vážnější sociální souvislost tohoto produktu zvážit možnosti státu přispívat na penzijní připojištění v horizontu příštích deseti let ve stanovené výši a ve stanovené formě. I když lze předpokládat, že stát bude spoření na důchod vždy v určité formě podporovat, je vhodné umožnit státu zvolit v dané době nejefektivnější způsob podpory, například namísto přímé podpory zvolit podporu v rovině daňových úlev.

Vztahy mezi účastníky ve druhém pilíři a penzijními společnostmi budou anonymní. Tato skutečnost bude vytvářet tlak na vyšší náklady fondů, a tím menší možnost snižovat procentní úplatu za obhospodařování důchodového fondu. Vzhledem k neklesajícím nákladům na obhospodařování fondu to povede k nižším výnosům pro účastníky. Je také třeba omezit nebo eliminovat podíl zprostředkovatelů finančních služeb na distribuci jednotlivých produktů důchodového spoření. Zákon uvádí maximální výše úplaty za obhospodařování a taxativně výpočet jednorázových poplatků, který je penzijní společnost oprávněna účastníkovi spoření účtovat. Přes navrhovanou regulaci nákladů na uzavření smlouvy a zprostředkovatelských provizí to bude přinášet nezanedbatelné finanční zatížení systému druhého pilíře hned v jeho počátcích. Dále nelze vyloučit ani riziko obcházení takto stanovených limitů. Pokud bude zachován podíl

zprostředkovatelů na distribuci důchodového spoření a návazného pojištění, je důležité, aby navržená omezení zůstala blízko v současnosti navrhovaných hodnot, tak aby zajišťovala hospodárnost druhého pilíře.

Vidím, že mám konec času.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, váš čas vypršel. Děkuji, pane poslane. A zvu pana poslance Romana Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval, tak i v tomto mém druhém příspěvku se budu věnovat sněmovnímu tisku 412, tedy návrhu zákona o důchodovém spoření. Rád bych vám stručně popsal představu, kterou má o důchodové reformě Česká strana sociálně demokratická.

Náš návrh důchodové reformy tvoří čtyři vzájemně spjaté kroky. Tím prvním je stabilizace veřejného průběžně financovaného pilíře. Obhájcí vládní důchodové reformy argumentují zejména tím, že dosavadní systém je neudržitelný kvůli stárnutí populace, což povede k výraznému poklesu poměru počtu ekonomicky aktivních k počtu důchodců. Demografické změny jsou nepochybně významné, ale nemají mechanické důsledky. Stabilita průběžného důchodového systému není dána jen demografickým vývojem, ale také celkovou produktivitou společnosti, přijatými organizačními a fiskálními opatřeními, ale také rodinnou politikou, politikou zaměstnanosti, vzdělávací politikou a zdravotní politikou.

K zajištění dostatečných prostředků do tohoto základního pilíře navrhujeme provést následující kroky:

1. Zafixovat stávající výměry příspěvků do fondů sociálního pojištění.
2. Odstranit nespravedlivé znevýhodnění zaměstnanců vůči OSVČ ve výši příspěvků na sociální pojištění.
3. Financovat vdovské, vdovecké, sirotčí a invalidní důchody z jiných zdrojů veřejných rozpočtů než z fondu sociálního pojištění.
4. Postupně zvyšovat příjmy sociálního pojištění využitím dalších daňových příjmů tak, aby došlo k vytvoření mírného přebytku.
5. Ustavit fond, který bude sloužit k vyrovnávání fluktuací v příjmech z důvodu nerovnoměrnosti populačního a ekonomického vývoje.

Víme, že nejkritičtější období z hlediska populačního bude v letech 2025 až 2050. Příjem tohoto fondu by byl přebytek důchodového systému, výnosy z kapitálu a další dohodnuté příjmy, například z privatizace. Počítáme přitom s existencí stropů odvodů na sociální pojištění u vysokopříjmových kategorií ve výši čtyřnásobku průměrné mzdy.

Druhým krokem je stanovení věku odchodu do důchodu. S rostoucí střední délkou života a let prožitých ve zdraví je samozřejmě nutno akceptovat potřebu postupného zvyšování věkové hranice nároku na

starobní důchod. Ale na rozdíl od triviálního postupného zvyšování věku odchodu do důchodu, které obsahuje vládní návrh, který pevně stanovuje věk odchodu do důchodu i dnešním novorozencům, my navrhujeme navázat dobu odchodu do důchodu na střední délku života v dobrém zdraví. Současně je třeba rozšiřovat prostor pro individuální rozhodnutí, kdy odejít do důchodu, a nechávat tento odchod jen jako jednorázovou záležitost, tj. náhlý přechod z plného zaměstnání do plného starobního důchodu. Už proto, že zmiňovaná střední délka života, nebo chcete-li naděje na dožití, se velmi podstatně liší v závislosti na socioekonomickém postavení člověka. Jako příklad si dovoluji uvést, že lidé, kterým je dnes 25 let, mají podstatně rozdílnou střední délku života v případě základního a vysokoškolského vzdělání. Muž se základním vzděláním, kterému je dnes 25 let, má podle České demografické společnosti naději na dožití 43 let, zatímco muž ve stejném věku s vysokoškolským vzděláním má naději na dožití o 19 let vyšší. U žen je tento rozdíl dokonce 22 let.

Třetím krokem je transformace dosavadního systému dobrovolného soukromého penzijního připojištění se státním příspěvkem. Dosavadní systém dobrovolného soukromého penzijního připojištění se státním příspěvkem je nutné transformovat tak, aby naplňoval cíl, pro který byl zřízen, tedy aby se stal významnou součástí skutečně vyplácených penzí. Vzhledem k omezenému prostoru se jen velmi stručně zmíním o některých opatřeních, která za tímto účelem navrhujeme přijmout.

1. Oddělit majetek účastníků spoření od majetku správců penzijních fondů.

2. Využít státní příspěvek pouze při čerpání na doživotní výplatu penzí, v opačném případě jej vrátit do státního rozpočtu.

3. Chceme motivovat pojištěnce progresivně rostoucí výší státního příspěvku ve vazbě na výši měsíční úložky.

4. Chceme motivovat zaměstnavatele, aby svým zaměstnancům do těchto penzijních fondů přispívali více.

5. Navrhujeme prémiovat dlouhodobé spoření do těchto fondů v čase rostoucím koeficientem.

6. Navrhujeme uložit těmto fondům nabízet zvláštní penzijní plány pro penzijní připojištění zaměstnancům, kteří vykonávali po dlouhou dobu těžké fyzické práce a rizikové profese. V rámci těchto penzijních plánů by zaměstnavatelé přispívali povinně přibližně 3 % pojistného a z těchto zdrojů by se vyplácely řekněme překlenovací starobní důchody od 60 let do dosažení důchodového věku.

Čtvrtým krokem je nezbytné propojení důchodové reformy s dalšími součástmi sociálního systému, protože důchodové pojištění je spjato s mnoha dalšími součástmi sociálního systému, například s politikou zaměstnanosti, s politikou bytovou či vzdělávací, nicméně nejvíce s

politikou populační a rodinnou. Tento týden jsme projednávali i zákon o státním rozpočtu, a upřímně řečeno, nechápu, že vláda navrhuje na aktivní politiku zaměstnanosti pouze osm setin procenta HDP, což je méně než polovina toho, co bylo na aktivní politiku zaměstnanosti vynaloženo v roce 2010 a asi 15krát méně než výdaje v okolních zemích.

Co se týče rodinné politiky, je třeba si uvědomit, že lidé, kteří se rozhodli mít děti, přispívají do důchodového systému nejen svými příspěvky do sociálního pojištění, ale i svojí péčí o budoucí plátce do tohoto systému. Sociální demokracie proto považuje za svoji prioritu důsledně a funkčně provázat důchodový systém s finanční a institucionální podporou osob pečujících o nezaopatřené děti tak, aby se zlepšil demografický vývoj. Mimo jiné navrhuje zavést sdílení vyměřovacích základů pro výpočet důchodů u manželů a obnovit společné zdanění manželů pečujících o děti, nebo zavést změny v rodičovské dovolené tak, aby motivovaly muže převzít větší díl péče o děti.

Takže děkuji za pozornost. Snažil jsem se vám představu sociální demokracie popsat poněkud podrobněji a věřím, že teď už nebudou následovat žádné výhrady k tomu, že sociální demokracie nemá představu, jak by situaci řešila. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem vystoupí ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl velmi poděkovat kolegovi Sklenákovi, že tady představil ty základní rysy, protože mi to dovoluje velmi jednoduše vysvětlit, proč tato představa sociální demokracie je naprosto nereálná. On tady řekl, že sociální demokracie by postupovala takovým způsobem, že by vyvedla invalidní důchody z pojistného systému. Vyvedení invalidních, sirotčích a pozůstalostních důchodů z pojistného systému znamená zvýšení nároků na výdaje státu z daňové oblasti řádově v částce sto miliard korun. Pro představu to znamená například zvýšení obou sazeb daně z přidané hodnoty o čtyři procentní body, anebo úpravy přímých daní takovým způsobem, že by absolutně zastavily jakoukoliv možnost rozvoje české ekonomiky. A vzhledem k tomu, že předpoklad vyvedení sto miliard z pojistného systému do nepojistného systému je nezbytný pro další opatření, která tady byla představena, tak je naprosto jasné, že toto je fikce, která v realitě je velmi těžko naplnitelná. Vyvedení invalidních důchodů z pojistného systému by znamenalo nutnost nalezení sto miliard korun z daňových výnosů státu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Technická nebo faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Mě mrzí, že debata byla takto omezena, protože já nechci zneužívat faktické poznámky a v podstatě ani nelze tímto způsobem teď rozvinout diskusi a o tomto se bavit. Bohužel já jsem svůj čas přidělený vyčerpal, nicméně jenom krátce zareaguji. Samozřejmě je to o tom, jak by se upravil parametricky průběžný systém, jakým způsobem by se nastavil systém tak, aby to neznamenal to, co řekl pan ministr, že by se muselo nalézt dodatečně sto miliard. Nám jde o myšlenku, aby v důchodovém systému nebyly zahrnuty tyto důchody, aby byly mimo tento systém. Ale třeba bude příležitost to rozebrat na výboru nebo na nějaké jiné půdě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek a jeho replika.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Já bych se jenom rád ujistil. Pokud tedy nebude potřeba těch sto miliard korun, tak to znamená, že se invalidní důchody zruší?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktická – pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Samozřejmě, že ne! Těch sto miliard potřeba bude. Já jsem jen hovořil o tom, že chceme nastavit systém tak, aby vyplácení invalidních důchodů, vdovských a dalších bylo mimo systém poskytování důchodů starobních.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S řádnou příhláškou vystoupí pan poslanec Jiří Petrů.

Poslanec Jiří Petrů: Druhé moje vystoupení, paní předsedající, se týká zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Je to sněmovní tisk číslo 405 a bod pořadu schůze 93. Zákon upravuje zdravotní služby a podmínky jejich poskytování a s tím spojený výkon státní správy, druhy a formy zdravotní péče, práva a povinnosti pacientů a osob pacientům blízkých, poskytovatelů zdravotních služeb, zdravotnických pracovníků, jiných odborných pracovníků a dalších osob v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, podmínky hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb a další činnosti související s poskytováním zdravotních služeb.

Navržený zákon také ruší dosavadní zákon o péči o zdraví lidu z roku 1966, zákon o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních i zákon o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních z roku 2006. Zákon mění i dosavadní právní pojmosloví. Místo pojmu zdravotní péče, který používá i Listina základních práv a svobod, je zaveden pojem zdravotní služby, odpovídající pojetí klientské medicíny. Podobně pojem zdravotnické zařízení je nahrazován pojmem poskytovatel zdravotnických služeb.

Z dikce zákona je zřejmé, že návrh, který byl předložen, zásadním způsobem mění samu podstatu současného českého zdravotnictví. Změna je jak v chápání přístupu ke zdravotní péči, tak k jeho dostupnosti. Zásadní novum představuje pro jedince i celková změna úhlu pohledu na zdraví, kdy se pacient stává de facto právně odpovědným za své vlastní zdraví. Toto má být realizováno i prostřednictvím hrozby striktních sankcí, k jejichž uložení má právo přistoupit ad hoc jednostranně poskytovatel zdravotních služeb s tím, že kontrola důvodnosti takového přístupu je až následná a složitě prokazatelná, což patrně bude vést k množství praktických výkladových problémů i soudních sporů. Klíčové novum představuje i návrh nové úpravy práv a povinností zdravotnických pracovníků, jejichž vymahatelnost se ovšem v kontextu ostatních ustanovení návrhu jeví jako problematická.

Z dikce návrhu zákona nepřímě vyplývá, že předkladatel rezignoval na samostatný zákon o zdravotnických zařízeních, když v tomto zákoně nejen vymezuje klíčový pojem zdravotnické zařízení –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já se vám omlouvám, začíná se tady zvyšovat hladina hluku, ze všech stran se to na nás valí, prosím všechny pány poslance – zejména pány poslance – aby se ztišili ve svých hlasových projevech. Děkuji.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji, paní předsedající.

Z dikce návrhu zákona nepřímě vyplývá, že předkladatel rezignoval na samostatný zákon o zdravotnických zařízeních, když v tomto zákoně nejen vymezuje klíčový pojem zdravotnické zařízení, ale formuluje i celou problematiku udělování oprávnění poskytovatelům zdravotní péče. Tento zákon by měl upravovat jako zákon střešový pouze zdravotní péči a provozování zdravotnických zařízení ponechat samostatné právní úpravě prostřednictvím stručného zákona pro poskytovatele zdravotní péče.

Principiálně nepřijatelná základní filozoficko-politická změna, kdy se ze zdraví jako hodnoty stává obchodovatelné zboží a do zdravotnictví vstu-

puje víceméně neregulovatelný trh. Trend posledních vládních garnitur přistupovat ke zdravotnictví komerčně potvrzuje i novela zákona o všeobecném zdravotním pojištění. Podle reakcí z praxe, z reálného každodenního života, laické i odborné veřejnosti je takzvaná celospolečenská zákazka v poskytování zdravotní péče zcela jiná než navrhovaná právní úprava. Zaměstnanci i ostatní pracovníci ve zdravotnictví a sociálních službách i z hlediska své praxe a zkušeností odmítají komercializaci ve zdravotnictví a požadují zachování současných principů, které jsou zatím stále ještě zakotveny v ústavním pořádku České republiky.

Nevnímáme, že by občané požadovali zásadní změny filozofie českého zdravotnictví. Obáváme se toho, že v období hospodářské krize a v souvislosti s uplatňováním nových právních norem se můžeme dočkat velmi výrazného zhoršení zdravotního stavu obyvatelstva, neboť většina občanů nemá dostatek financí, aby si připlatila na nejmodernější, ekonomicky náročnou léčbu. Situace s sebou nese značná sociální a pro zdravotnická zařízení i ekonomická rizika.

Předkladatel svým přístupem porušuje programové prohlášení vlády a koaliční smlouvu. V oblasti zdravotnictví vláda a čelní političtí představitelé koalice veřejně deklarovali, že považují zdravotnictví za jednu ze svých hlavních programových priorit a že nedopustí zhoršení kvality a dostupnosti zdravotní péče a efektivní prevence pro občany České republiky. V této souvislosti zdůraznili, že změny, které povedou k modernizaci a dalšímu rozvoji systému zdravotnictví, budou prosazovány na základě jejich dlouhodobé finanční udržitelnosti. Vláda také deklarovala, že jejím cílem je zajistit občanům zdravotní péči na principu skutečné solidarity prostřednictvím moderního a udržitelného zdravotnictví.

Z hlediska závažnosti přístupu k uvedené problematice se domníváme, že legislativnímu procesu měla přecházet širší celospolečenská diskuse.

Zákon dále zavádí nové pojmy, jako je zdravotní péče a zdravotní služby, přičemž pojem zdravotní péče vyjadřuje tu zdravotní péči, k níž jsou nezbytné znalosti zdravotnických pracovníků, a je součástí pojmu zdravotní služby, který je širší. Přesto však i zdravotní služby musí poskytovatel zajišťovat výhradně zdravotnickými pracovníky, tedy i tyto další zdravotní služby jsou činnostmi, k nimž jsou nezbytné znalosti zdravotnických pracovníků. Vzhledem k tomu, že tyto další zdravotní služby odpovídají i obecné definici zdravotní péče, lze je zahrnout i do pojmu zdravotní péče. Tento pojmový zmatek má pak důsledky v pojmové nejasnosti a nejednoznačnosti v celém návrhu zákona, včetně pojmů v průvodním změnovém zákoně, kde jsou oba pojmy používány bez logického opodstatnění rozdílů.

Změna termínu zdravotní péče na zdravotní služby s sebou přináší potřebu změn desítek právních předpisů, což je ostatně popsáno i ve

změnovém zákoně. Zásadním nedostatkem však je, že přestože si předkladatel dal nesmírnou legislativní práci s náhradou pojmu zdravotní péče ve všech právních předpisech v míře až neobvyklé, nenahradil pojem zdravotní péče v jednom ze základních právních předpisů České republiky, jímž je zákon č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. Článek 31 uvádí, že "občané mají na základě veřejného zdravotního pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon".

Jedním ze zákonů, který tyto podmínky stanovuje, je i zákon upravující podmínky poskytování zdravotní péče, tedy nyní zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a zákon o zdravotních službách. Nicméně návrh zákona o zdravotních službách pojem zdravotní péče používá v jiném slova smyslu, než má na mysli Listina, a odchyluje se tak od základních koncepčních kamenů všech dosavadních návrhů zákonů o zdravotní péči. Nyní předkladatel zvolil poněkud krkolomnější recept, že veškerá péče o zdraví je zdravotní péčí, která je regulována pouze tehdy, když vyžaduje odborné znalosti a dovednosti zdravotnických pracovníků. Toto odchýlení bude mít přinejmenším za následek obtížnou aplikovatelnost právního řádu v oblasti zdravotní péče a další zmatení pojmu bezplatná zdravotní péče.

Na rozdíl od předkladatelů se nedomníváme, že zásadní rozdíl mezi zákonem o zdravotních službách a zákonem o péči o zdraví lidu spočívá v úpravě postavení pacienta. Není pravdou, že by se podle navrhované úpravy pacient stával rovnocenným účastníkem procesu poskytování zdravotních služeb. Podle našeho názoru vyplývá základní rozdíl ze změny zdravotní péče na zdravotní služby. Tuto skutečnost pokládáme za velmi závažnou. Ostatně sami předkladatelé si dali velmi důslednou práci s výběrem předpisů, ve kterých bude nutno změnu péče na službu provést, a tak jen potvrzují, o jak důležitou změnu nejen pojmů jde. Dokonce tak, že chtějí změnit i zákon č. 158/1999 Sb., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001, podle něhož bylo možné postupovat jen a pouze při sčítání v roce 2001, a tehdy žádní poskytovatelé zdravotních služeb neexistovali, byla jen zdravotnická zařízení.

Dotknu se otázek Národního zdravotního informačního systému a ptám se, proč mají být zdravotnické registry napojeny na základní registry veřejné správy, tj. registr obyvatel a registr osob. Proč by registry měly umožnit ověřovat identity v rámci ČR i EU? Proč by měly sloužit k certifikaci managementu, přístupu do dalších registrů a ke zdravotnické dokumentaci apod.? Proč je taková role registrů potřebná, komu a čemu a proč tuto roli nemůže plnit žádný ze stávajících registrů vedených Ministerstvem zdravotnictví a jeho organizacemi, lékařskými komorami nebo Všeobecnou zdravotní pojišťovnou?

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi jenom několik glos k uvedenému komentáři předcházím.

Neregulovaný trh a komercializace opravdu v tom navrhovaném zákoně o službách nejsou. Veškeré věci, které se týkají tvorby sítě, zodpovědnosti, způsobu výběru platí v podstatě postaru podle zákona 48/1997, takže do tohoto zákon opravdu nezasahuje.

Zvláštní zákon o zdravotnickém zařízení jsme nepokládali za nutný vytvářet. V současné době existuje jeden zákon o nestátním zdravotnickém zařízení a veškeré věci, které jsou potřeba pro to, aby tento zákon mohl zaniknout spolu se zákonem o zdraví lidu, jsou soustředěny do tohoto zákona o péči, případně do některých dalších.

K té stále se opakující námitce, že zavádíme dehonestující pojem služby, já musím říci, že služby jsou nadřazené. Péče je podřazenou množinou, přestože objem práce ve zdravotnictví tvoří péče asi z 90 %. Péče je to všechno, kde se zdravotník stýká přímo s pacientem, služby jsou věci, které se týkají obslužných činností, jako dopravní zdravotní služba například. A ten pojem je nadřazený proto, aby ten zákon mohl být napsán univerzálně a vše se do něj schovalo a nemuselo se zvlášť opakovat pro služby a péči, a vše, co se týká služeb, se týká i péče.

Složitost registrů vchází z koncepce eGovernmentu, a proto ta provázanost.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Vítězslav Jandák.

Pro informaci všech sděluji, že dále jsou jen tři přihlášky do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedající. Pane premiére, dámy a pánové, jeden světově proslulý spisovatel kdysi pravil, že za vše, co je ve mně dobrého, vděčím knize. Vzpomněl jsem si na něj, když u mne byli plakat vydavatelé, nakladatelé, knihkupci a autoři se žádostí o prosazení změny v navrhované devatenáctiprocentní sazbě DPH – dnes už možná dvacetiprocentní, že, pane ministerský předsedo – na knihy a tiskoviny. Ministr financí Kalousek, jinak velmi sečtělý člověk, kterého nemám za kulturního barbara ani náhodou, se totiž rozhodl nedělat výjimky a zvýšit DPH všem, kultura nekultura.

Dovolím si jenom připomenout, že postižená sociální skupina knihkupců a nakladatelů se rozhodla bránit a pod heslem Nezdaňujte čtení, nezdaňujte informace se rozhodla svolávat demonstrace a sepisovat petice, mimo jiné i prostřednictvím internetu. Petice měla úspěch, podepsalo ji

neuvěřitelných 160 000 lidí. Červnová demonstrace už tak velký úspěch neměla, záporné publicity se však vládnímu záměru dostalo i tak nebývale. Dokonce i sám ministr kultury Jiří Besser řekl v Otázkách Václava Moravce, že chce bojovat za snížení sazby DPH na knihy. Nebyl z vládních poslanců sám. I Starostům a nezávislým se ústy předsedy jejich poslaneckého klubu pana učitele Gazdika to nepozdávalo. Věci veřejné jakbysmet.

To knihkupce, vydavatele i osobnosti kulturního života, kteří byli ostře proti, zřejmě uchlácholilo. Svatá prostoto!, chtělo se mi zvolat. Ano, zvýšení jistě omezí produkci českých knih a tiskovin a dojde tím k omezení kulturnosti, což by stát neměl dopustit. No a co? Je sice pravdou, že ve většině ostatních zemí Evropy jsou si vědomi toho, co kniha pro duševní život člověka znamená. Proto také například ve Velké Británii je sazba DPH na knihy nulová, u mnoha dalších se pohybuje od dvou a půl procenta maximálně do deseti, včetně našich sousedů Slováků. Stejnou nebo vyšší daň než my mají pouze v Bělorusku, Albánii, Ukrajině a Bulharsku. Opravdu vybraná kulturní společnost!

Plakajících jsem se zeptal na jediné. Koho jste, přátelé drazí, volili? Pravici? No tak co si teď stěžujete? Máte, co jste chtěli. Levice jste se báli, a pravice si došlápla i na vás. Teď už je pozdě lkát, že jste netušili, že vás něco podobného potká. Teď máte bohužel už jen jedinou možnost: pamatovat si. A jestli opět při příštích volbách naletíte lacinému mediálnímu vábení ze strany jedné a ze strachu z levice ze strany druhé, bude se vaše nedobrá ekonomická a sociální situace nadále zhoršovat. Jenže cinkat klíči už bude pozdě.

Ocituji ještě jednou onoho slavného spisovatele. Zvolal prý kdysi poněkud pateticky: S kým jdete, mistři kultury?!? Tehdy, před nějakými devadesáti lety, to prý zabralo. Nebudu se dnes ptát tak nekompromisně. Pouze připomenu. A jestliže se kdysi říkávalo řekni mi, co čteš, a já ti řeknu, jaký jsi, přešlo by se patrně na modernější variantu: řekni mi, co čteš, a já ti řeknu, komu jsi tu knihu ukrad. Docela klidně se totiž může stát, že získat pro sebe nějakou pěknou knížku bude pro obyčejného občana ekonomicky tak náročné, že knihy budou na trhu nedostupným zbožím, a tedy předmětem zájmu nakupování za pět prstů. Dojde k překvapivému paradoxu. Už se nebude záporně hodnotit kulturnost národa kvůli tomu, že se všeobecně krade, kde to jen jde, ale naopak se bude považovat za kulturní přednost, když předmětem zájmu zlodějů, či spíše zlodějíčků budou knihy, nebo dokonce učebnice. Komenský by takovému vývoji asi neuvěřil a nevěřícně by kroutil hlavou. A v Česku na sklonku roku 2011 to ovšem možné je.

Mistři kultury, nezapomínejte na to, kdo za vaše problémy může, ať už tím, že je neřešil, nebo že je ještě zhoršil. Protože jinak komu není rady, tomu není pomoci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A prosím, aby se slova ujal – nejdřív faktická poznámka pana poslance Petru.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji. Paní místopředsedkyně, já jsem měl ještě podanou žádost o vystoupení v zákoně o specifických zdravotních službách, bod číslo 94 25. schůze, a sice sněmovní tisk číslo 407. Nebylo mně umožněno v této věci vystoupit, takže vás žádám, abyste mi to umožnila. Pakliže tak neučiníte, podávám námitku proti postupu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Byla podána námitka, o které rozhodneme hlasováním. Já vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami... Věřím, že jste se všichni přihlásili, poté co jsem vás odhlásila.

Budeme hlasovat o námitce proti postupu předsedající. Námitku podal pan poslanec Petru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 315 z přihlášených 101 poslance pro 39, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Můžeme tedy pokračovat v rozpravě a k mikrofonu zvu pana poslance Miroslava Opálku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, už jsem se tak nějak symbolicky oblékl do modré, protože po diskusi, a předpokládám, že po závěrečných slovech zpravodajů, kteří nevyužívali svého přednostního práva, budeme se muset brzo vyrovnat s tím, co před námi ještě stojí.

Dovolte mi, abych své vystoupení ve spojené rozpravě také spojil a vybral si tedy těch 20 minut. Chtěl bych hovořit k problematice důchodového zákona, k problematice důchodového systému a rekapitulovat základní přístupy Komunistické strany Čech a Moravy.

Komunistická strana Čech a Moravy prosazuje státní důchodový pilíř jako základ. Základ, který zajistí každého občana, který poctivě pracoval, na jeho stáří. Dalším pilířům nebráníme, tak jak se nám často vkládá do úst, ale chápeme je jako dobrovolnou nadstavbu, do které je již dnes v rámci penzijního připojištění zapojeno na 4,5 milionu spoluobčanů.

K posílení příjmu kapitálovému, to je druhý a třetí pilíř, nebo zaměstnaneckému spoření (?), které zatím nemáme, na úkor státního pilíře, ať už opt-outem, či opt-intem, je pro nás nepřijatelné. Opakuji – nepřijatelné je na úkor státního pilíře. Naše koncepce vychází z toho, že od roku 1926 je v našem důchodovém systému využívána jeho regulační schopnost.

Reforma tedy probíhá permanentně, to znamená neustále. Je proto mýtem hovořit, že ještě něco neproběhlo.

Pojem reforma důchodů se stal v posledních letech doslova fetišem k vyřešení téměř všech problémů a tato dlouhodobá mediální masáž přináší v hlavách řady občanů již své ovoce. Jde o nerovný boj, kdy média dlouhodobě upřednostňovala pouze takzvaný jeden řešitelský názor, jeden tým. A tato reforma má nyní být završena systémovou změnou.

Ve srovnání s tím, co již v právním prostředí České republiky proběhlo – například jen za posledních 15 let od účinnosti zákona o důchodovém pojištění bylo přijato jeho 42 novel, 2 nálezy Ústavního soudu a 27 nařízení vlády. Za 17 let účinnosti zákona o penzijním připojištění byl tento novelizován 25krát a za pět let účinnosti zákona o institutu zaměstnaneckého penzijního pojištění, používám zkrácené názvy, byl tento novelizován již 3krát, i když reálně v České republice nebyl dosud zaveden. Další související zákony vynechám. Dnes vůči této stálé reformě jde zdánlivě o malou závěrečnou úpravu důchodového systému, ale co se týká vyvedení peněz ze státního prvního pilíře důchodového systému, úprava je téměř nevratná. A v tom je náš základní střet.

My, tedy poslanci zvolení na kandidátkách KSČM, jsme přesvědčeni, že zásadní je stanovení konsenzuálního sociálního cíle a následně hledání cesty k jeho naplnění. Ale k tomu v žádné předchozí skupině, ať jsme v ní byli, či nebyli, nedošlo. Proto se naše odborné i politické pohledy rozcházejí s názory pravicových politiků, ekonomů a novinářů. Není vůle po tom, naslouchat jeden druhému.

Nedíváme se na prognózy technokraticky, lineárně, ale vnímáme složitost sociálních systémů v jejich celku. Ale odmítáme umožnit zákony, nahánět spoluobčany agresivní reklamou – a já vás ujišťuji, že přijde – do soukromých pilířů, které jen přinesou provize a zisky finančnímu kapitálu a omezí kolektivní zabezpečení společnosti proti rizikům invalidity, stáří či ztráty živitele, čímž zvýší v budoucnu riziko chudoby řady seniorů, kteří dnes ještě o důchodu vážně nepřemýšlejí.

Nezpochybujeme nepříznivý demografický vývoj, ale upozorňujeme také na to, že v České republice bylo zprivatizováno majetku za cca 3 tisíce miliard Kč a velké peníze otekly různými tunely. Pro ty, kteří tyto hodnoty vytvářeli, již nezbylo nic.

Že se zde propere ročně 150 miliard v šedé či černé ekonomice, že veřejné finance jsou ochuzeny o nehorázné korupční všimné u veřejných zakázek, o tom jsme hovořili i u jiných zákonů. A také že roste produktivita práce, i když se to někdy nezdá, je nasnadě, ale nově vytvořené hodnoty se přerozdělují zejména ve prospěch majitelů a jejich vysokého managementu. A k tomu, žel, dopomáhej v našem případě stát.

A důchodový systém? Ten byl a je nadále zatěžován různými výdaji či

výpadky příjmů. Na údajné řešení nezaměstnanosti to byly slevy na odvody, jistě si na to vzpomenete, minus 10 miliard. A zejména dnes předčasné důchody. Mimochodem, těch přibýlo jen za rok 2009 téměř 50 tisíc. V roce 2011 jsme tohoto stavu dosáhli již za 9 měsíců. I tímto způsobem také vzniká deficit důchodového účtu a jeho zdánlivá neudržitelnost. Problémy nezaměstnanosti totiž stát řeší přes deficit na důchodovém účtu. Neviděl bych v tom problém, kdyby se však tento deficit vykládal jinak, a ne tendenčně, a nezneužíval se. Vždyť na důchodovém účtu se oněch 50 tisíc předčasných důchodců, a já podotýkám, že hovořím jenom o té skupině v tomto roce, projeví odhadem měsíčně výpadkem čtvrt miliardy korun – měsíčně! – na nevýběru pojistného a půl miliardy korun na výdajích, to znamená na předčasně vyplácených důchodech. To je tedy v souhrnu za každý měsíc tři čtvrtě miliardy Kč, to znamená, to je sekera, která se načítá na důchodovém účtu. Ano, tedy ne politika zaměstnanosti, ale důchodové zabezpečení zajišťuje problém s nezaměstnaností v České republice. Snižuje statisticky údaj nezaměstnaných a zvyšuje náklady na důchodovém účtu.

K podpoře podnikání slouží nižší odvody osob samostatně výdělečně činných, ale i nelegální švarcsystém, který je s tímto podnikáním nesprávně spojován. Zvýšení příjmů vyvolených pomohly stropy na jejich odvody, které však na druhé straně samozřejmě snížily příjmy pojištění. To je otázka politického citu a vnímání míry solidarity.

Závažné je i dlouhodobé dotování deficitu tvořeného důchody příslušníků ozbrojených složek, respektive armády, při jejich propojení s hospodařením České správy sociálního zabezpečení na důchodovém účtu, to je 2 miliardy ročně, ale i neplacení státu za náhradní doby či nevýběr vyměřeného důchodu – pojištění, táhneme za sebou 60 miliard nevybraných peněz a k tomu bychom mohli připsat již umořené částky.

Další sekeru do hospodaření penzijního pojištění zaťal i Ústavní soud České republiky, který se vlámá do hodnocení stupně solidarity, aniž by předem vyhodnotil stupeň zásluhovosti u nadstandardních mezd, platů a odměn.

To vše nemůže dlouhodobě utáhnout žádný takovýto takzvaně kvazipojistný systém. Proto by bylo logické jeho převedení zpět na systém zabezpečovací jako před rokem 1993. Ale to by pravici ubýly zkrácené argumenty pro reformy.

Říkáte, že často kritizujeme a nepředkládáme svá řešení. Musím říci, že naše řešení spočítala pracovní skupina první Bezděkovy komise a je na webových stránkách jak Ministerstva práce a sociálních věcí, tak Ministerstva financí. Není tedy pravda, že nechceme nic dělat, nic měnit. Stručně a v obrysech připomínám, že požadujeme –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, jestli souhlasí Sněmovna, pokud se někdo nehlásí s faktickou, tak zmáčknu znovu dalších 10 minut. Není námitek. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Ten precedent přede mnou už tady byl, takže děkuji za shovívavost.

Takže stručně a v obrysech připomínám, že požadujeme zrušení té legislativy, která snížila výběr pojistného, a dále zřízení zvláštního účtu ke zhodnocování případných přebytků po nezbytných legislativních změnách, ale i jiných reformách, a dalších příjmů z dividend, případně privatizace dalšího majetku – moc už ho nemáme – a určených daňových výnosů ve prospěch státního důchodového pilíře. Lépe mít dividendy, než majetek jednorázově prodávat. To potvrzuji.

Dále. K udržení solidarity chceme do státního pilíře přesměrovat státní podporu kapitálovému spoření, která nemá v takové míře jako v České republice nikde ve světě obdobu. Je vidět, že lobbying finančního kapitálu v české ekonomice a v české politice je nejúspěšnější. Nelepší-li se demografický vývoj a Česko nevyužije příkladů, které nám dává možnost francouzské cesty, pak bude v budoucnu potřebné posílit státní pilíř o příjmy dnes vybírané na státní politiku zaměstnanosti, a to v době, kdy výrazně poklesne počet ekonomicky aktivních občanů a kdy vznikne již dávno deklarovaný nedostatek pracovní síly. Samozřejmě, že záleží, jakým způsobem se přizpůsobíme i práci se zahraniční pracovní silou. A také by bylo v takové situaci potřebné přistoupit ke zvýšení sazeb na důchodové pojištění. Bude to rozhodně spravedlivější než zvýšení daně z přidané hodnoty na potraviny, léky, bydlení a jiné komodity, které zatíží i důchodce a děti. Je tedy pravdou, že přes DPH se de facto zvyšuje důchodové pojištění. Když bude národ, žel, nadále vymírat, musí si za toto pohodlí nová nastupující generace diferencovaně podle počtu dětí i více zaplatit. K tomu již přistoupili ve Spolkové republice Německo a já jsem zaznamenal i diskusi našich vládních stran na toto téma.

KSČM nechce zodpovědnost státu a občanů nahrazovat agresivní reklamou, či dokonce povinností na prodej jakýchsi novodobých odpustků za to, že se někdo dožil vyššího věku. Přitom příjmově lépe zabezpečeným má stát ještě peníze přidat. To je nadstandardní podpora státu nejenom vícepříjmovým skupinám, ale také jednomu segmentu podnikání. Žádný jiný takovou podporu nemá, a to v tomto případě na úkor solidárních přerozdělovacích procesů. To je z našeho pohledu útok na veřejné finance a veřejné služby, které má stát svým občanům zabezpečovat.

Sněmovní tisk 412 a 413 je třeba hodnotit diferencovaně. Ani jeden však naši podporu nemá. Druhý pilíř snižuje solidaritu tím, že omezí příjem do státního pilíře k přerozdělovacím prostředkům, čemuž, rozumím, pravá

strana tleská, nahrává vícepříjmovým skupinám, čemuž, rozumím, pravá strana tleská, ale přináší i rizika turbulencí na světových finančních trzích i pro ty, kteří se v tomto druhém pilíři zapojili. O tom se, žel, hovoří minimálně. Třetí pilíř snižuje solidaritu tím, že na státní příspěvek dosáhnou jen vícepříjmové skupiny, to znamená jen ti, kteří si uloží více peněz. To je z našeho pohledu svým způsobem diskriminace.

Z tohoto úhlu pohledu, který jsem se vám snažil vysvětlit, je celá situace pro nás složitá tím, že pokud tyto dva zákony budou přijaty, tak zavedení druhého pilíře bude samozřejmě pro důchodový systém problematické jeho možností zrušení. Tomu samozřejmě pravá strana spektra tleská, a proto také dochází k přetahované, aby tyto zákony vyšly k 1. 1. ve Sbírce zákonů.

Já musím říci, že způsob toho projednávání je složitý, a pokud má každý poslanec možnost jednoho dvou vystoupení ke 14 návrhům, kladu si otázku, jestli jako zpravodaj ke sněmovnímu tisku 315 budu mít možnost mít 14 závěrečných slov ke každému zákonu. Formální nemožnost, a já podotýkám, formální nemožnost vyjádřit se poslance v rozpravě samostatně ke každému bodu je neobhajitelná. Já neříkám, že ji každý poslanec musí využít. A ta její neobhajitelnost zřejmě bude předmětem dalších jednání a sporů.

Myslím si, že v souvislosti s naším jednáním, i když se na to dívají někteří s pohrdavým úsudkem, by bylo třeba se podívat, i jak tento týden byl dodržován zákoník práce a jiné pracovněprávní zákony směrem k zaměstnancům Kanceláře Poslanecké sněmovny. Ta situace není až tak jednoduchá. My tady přijímáme zákony a ty by se měly dodržovat. K tomu jsou orgány, které to mají sledovat, a soudy, které případné prohřešky mají vyřešit. Já mám obavu, že v této Sněmovně díky tomu, že se zahájilo permanentní jednání, nebyl schopen nikdo organizačně zabezpečit chod této Sněmovny, aniž by tyto zákony porušil. Nebylo by to poprvé. Státní úřad inspekce práce na tomto pracovišti již jednu kontrolu provedl.

Já bych požádal v této chvíli veřejně na mikrofon pana ministra práce a sociálních věcí, aby využil toho, že tento úřad řídí a že tady už jednu činnost vykonává, aby se preventivně podíval, jakým způsobem byly služby zaměstnanců zabezpečeny, jak byly zabezpečeny přestávky v práci, jak byla zabezpečena evidence docházky, jestli někteří jsou mimo evidenci a byli tady, a jak bude zajištěna jejich odměna za práci. Slibit totiž to, že pokud budou mít přesčasy, dostanou to formou odměny, znamená, že tato odměna už nevyjde na ty, kteří sice celý rok poctivě pracovali, ale měli to štěstí, že pracují na jiných odděleních, která tento týden nebyla v pohotovosti. Já vyzývám pana ministra k tomu proto, abychom předešli tomu, že budou hromadně i anonymně podávány stížnosti, a na základě a-

nonymní stížnosti úřad zasáhnout musí, stížnost odložit nemůže a takto vlastně už jednu činnost tady vykonává.

Vážené kolegyně, kolegové, možná vám to připadá směšné, možná si děláte v hlavě další představu, které zákony zas ořezat, aby toto nebylo možné, ale já věřím, že tlak veřejného mínění dokáže i některé z vás, kteří jsou sice pravicového myšlení, ale mají srdce přece jenom taky na té straně empatie a solidarity, dokáže přivést k tomu, abyste si v poslaneckých klu-bech rozebrali situaci tohoto týdne nejenom z pohledu vítězství, které vás zřejmě za chvíli čeká, ale i z pohledu toho, co je a co není spravedlivé, co je a co není solidní.

Děkuji těm, kteří mě poslouchali, za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Slovo má ministr práce a sociálních věcí ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, nejprve krátkou poznámku. Samozřejmě to, co tady padlo od kolegy Opálky, co se týká dodržování pracovněprávních předpisů, tak já považuji za samozřejmost. To, že Státní úřad inspekce práce je povinen kontrolovat dodržování pracovněprávních předpisů, není žádná novinka, a to, že pokud zaměstnanec pracuje přesčas, tak musí dostat odměnu přesčas, a nikoliv odměnu formou nějaké mimořádné odměny, to považuji také za samozřejmost..

Nicméně, dovolu mi, abych se vrátil k hlavnímu tématu vystoupení, to je téma důchodové reformy. Musím předestlat, že přestože s východisky zde prezentovanými nemohu souhlasit, tak oceňuji odbornou kvalitu toho vystoupení.

Věnoval bych se dvěma jednotlivým tématům z toho, která tady zazněla, a na tom vysvětlím předchozí větu. Za prvé, bylo tady navrženo, aby deficit důchodového systému – a teď to říkám velmi zjednodušeně a prosím, aby v rámci krátkosti vystoupení to bylo respektováno – aby deficit důchodového systému byl řešen zvýšením sazeb sociálního pojištění, nikoli úpravami daně z přidané hodnoty. To je zásadní ideový spor, který si myslím, že je nikdy nekončící. Samozřejmě, že vždy já budu zastávat ten názor, že pokud je potřeba zvyšovat daňovou zátěž, tak je to vždycky lepší prostřednictvím nepřímých daní než prostřednictvím přímých daní, protože sociální pojištění je kvazipřímá daň. Protože zvýšení sociálního pojištění by jenom snížilo konkurenceschopnost ekonomiky a mělo tím pádem následné efekty, které mohou mít lavinovitý efekt. To znamená, důraz a postupný přechod z přímého zdanění na nepřímé zdanění, tedy důraz na to, aby požadavky, které je potřeba naplnit na službu státu, byly hrazeny především z nepřímých daní, považuji za naprosto stěžejní a

důležitý. Byť znovu zdůrazňuji, to je prostě zásada ideového sporu mezi levicovým a pravicovým pohledem. I když toto rozdělení velmi nerad používám, tak v tomto ohledu to platí.

Druhá poznámka. Bylo tady nastíněno řešení, které údajně je převzato z Německa, to znamená platit sociální pojištění podle počtu dětí. Chtěl bych k tomu uvést, že český důchodový systém podle mého názoru používá jiný a lepší způsob motivace k výchově dětí, byť je to způsob nepřímý, a to je forma náhradních dob pojištění. Český důchodový systém má velmi komfortní doby náhradního pojištění, právě ty, které se týkají výchovy dětí. Podle mého názoru je to mnohem lepší instrument, byť je nepřímý, skrytý a mnohem hůře se obhazuje směrem k veřejnosti, která se nezabývá tím tématem do detailu, tak ten systém nepřímý prostřednictvím náhradních dob je mnohem lepší směrem k rodinám s dětmi než mechanické zvyšování nebo snižování výše sazby sociálního pojistného podle počtu dětí.

Tolik moje krátké poznámky k vystoupení kolegy Opálky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Jsou zde dvě faktické poznámky. První má paní poslankyně Marta Semelová, poté pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, dámy a pánové, chtěla bych stručně reagovat na pana ministra. Vy jste tady, pane ministře, řekl, že je naprosto samozřejmé, že zaměstnanci v jakékoli firmě, když pracují přesčas, dostanou za to odměnu. Vážený pane ministře, žijete absolutně mimo realitu. Ve velké části firem, ve velké části podniků dochází k tomu, že nejenom zaměstnanci nedostávají tu samozřejmou odměnu za práci přesčas, ale oni nedostávají ani plat za práci, která není přesčas. Kolikrát dostávají mzdu opožděně, kolikrát dostávají mzdu zkrácenou a kolikrát jim zkrátí pracovní dobu a zaměstnanci jsou doma, protože nemá vedení firmy na výplatu. Takže ten požadavek, výzva kolegy Opálky je naprosto oprávněná. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, nechci vést dialog. Jenom chci upozornit na dvě věci. Co se týká zdražení pracovní síly prostřednictvím zvýšení sociálního pojištění, nebo lépe řečeno důchodového pojištění, versus daň z přidané hodnoty.

Daň z přidané hodnoty má fintu v tom, že ji platí všichni, a dokonce ten důchodce vlastně musí napřed si nakoupit to zboží, aby DPH bylo odve-

deno a použito potom zpětně na jeho důchod. V tom je ta "legrace" toho systému.

Důchodové pojištění platí jenom ekonomicky aktivní občané. A na druhou stranu to nemusí vůbec zatížit systém. Jestliže se občané rozhodnou, že budou žít s jedním nebo žádným dítětem, tak budou platit důchodové pojištění zvýšené ze své části, ne z toho, co platí zaměstnavatel. To je jejich volba. A co se týká nadstandardu České republiky v zápočtu náhradních dob, ano, zápočet je možný, ale jenom u jednoho rodiče. Kdežto v Německu, kdo má dítě, platí menší pojištění než ten, kdo ho nemá. Snad to je i ekonomický tlak, a vedle toho bychom mohli využít i příkladu Francie.

Já si myslím, že se asi obrátím na institut, aby nám tyto věci připravil pro všechny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Chtěl bych jenom požádat, aby nebyla zkreslována moje slova. Já jsem neřekl, že je samozřejmé. Já jsem řekl, že považuji za samozřejmé. Pokud má kdokoli jakoukoli informaci o tom, že některý zaměstnavatel porušuje právní předpisy, od toho je tady Státní úřad inspekce práce.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a nyní s řádnou přihláškou paní poslankyně Marie Rusové.

Poslankyně Marie Rusová: Dobrý podvečer. Paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, moje životní krédo, ale i jedno z volebních hesel bylo a je *audiatur et altera pars*, nechť je slyšena i druhá strana. Brzo po volbě do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jsem však pochopila za prvé – zájem koalice na plnění tohoto obsahu letitého latinského přísloví není. Lépe řečeno, je nežádoucí. Za druhé, předkládání návrhů právních norem opozicí, ale i třeba pozměňovacích návrhů k vládním předlohám je taktéž pouhé házení perel. Doplníte si sami.

No a nyní k projednávání předložených materiálů rádooby k reformním norem. Jedná se o obecnou rozpravu balíku z oblasti zdravotnictví, sociální, důchodové, o změny v DPH atd. Díky znásilnění jednacího řádu Poslanecké sněmovny koalicí, a tudíž omezení možnosti se ke každému z navrhovaných zákonů vyjádřit odděleně, jsme svědky toho, jak jednotlivá vyjádření jsou přednášena pel-mel bez možnosti hlubších rozborů. Je to doopravdy nedůstojné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, paní poslan-

kyně, požádám všechny, kteří něco vášnivě sledují na svých monitorech, aby své vášně poněkud klidnili a zvukově se tak neprojevovali. Opravdu to ruší. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Abych však nebyla obviňována z toho, že obstruuji, vyjádřím se stručně.

Naprosto se podepisuji pod rozbor, resp. vyjádření, které zde bylo předneseno souhrnně a kvalifikovaně k jednotlivým návrhům norem mými kolegy z KSČM, za což byli pochváleni i z řad ministrů. Ale výsledek, zapracování do materie – nula, popřípadě hlasování, to uvidíme.

Sama podrobněji se vyjadřovat k jednotlivým oblastem nebudu, a to proto, že nemám patřičný časový prostor.

Již někteří mí předřečníci, kolegové, se zde odhalili, v uvozovkách, co se týče jejich profese, a je jasné, jestliže někdo řekne: jsem nebo byl jsem lékař na záchraně stanici, tak je jasné, že zákonu o záchraně službě asi rozumí. Proto dovoluji, abych vám i já odhalila svou profesní anamnézu. Téměř 20 let jsem pracovala v oblasti pracovního práva, takže určitě, co se týče pracovního práva, kde jsem měla specializaci na odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání, určitě minimálně k této oblasti, ale i k oblastem personálním a tak dále bych měla co říci. Dále jsem pracovala jako právník na okresní správě sociálního zabezpečení, to znamená oblast nemocenského pojištění, důchodového pojištění, dále x let jsem byla externí odborná asistentka právnické fakulty, vyučovala jsem také na středních školách a řádně jsem vyučovala i na vysoké škole, a to oblasti etika podnikání, aplikovaná psychologie, občanské právo, trestní právo a tak dále.

Myslím si, že jsem se nepostavila před studenty a nemlčela. Promiňte, ale jenom takové odbočení.

A teď položím otázku: *cui bono*? Je to latinská fráze znamenající v čí prospěch, nebo komu ku prospěchu. V doslovném překladu komu, kterému dobro. Stejný význam má i méně rozšířená fráze *cui prodest*. Fráze se používá i v politice, ať už upřímně, v takovém případě je ovšem skutečná úspěšnost nižší, protože na rozdíl od kriminálního činu není v politice snadné odhadnout dopadu činu, nebo jako na značení, že za politickým činem například zákonem je kromě oficiálního důvodu i důvod jiný, například finanční zisk firmy nebo soukromé osoby, a tím zároveň i odpovídám.

Nyní mi ještě dovoluji malou vsuvku patřící občanům České republiky. Prosím, sledujte, jak který z poslanců o jednotlivých návrzích předložených norem, zde nepochopitelně spojených v rozpravě v jeden balík, hlasuje. Víím, že naši starší občané, pardon, někteří neumějí zacházet s počítačem, respektive s internetem, popřípadě ho ani nevlastní, popřípadě na něj ne-

mají ani finanční prostředky. Poproste své děti, vnuky, vnučky, ať vám tyto informace předají. Udělejte si sami vlastní úsudek. Apeluji však i na mladší občany, na které důsledky těchto hororů dopadnou.

Na závěr mi dovolu, abych bez mnoha slova vyjádřila, o čem jsem vnitřně přesvědčena. Corruptissima republica plurimae leges – zkorumpovaný stát musí mít mnoho zákonů. A to již nehovořím o jejich kvalitě. A ještě trochu hruběji: “Když si někdo zamane na cizí kožich, může o něj přijít.” Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Slovo dostává pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážení poslanci, vážené poslankyně, ve svém úvodním prvním vystoupení jsem se před váženou Sněmovnou krátce vyjádřil k tisku 373 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zamítnutý Senátem.

Zde jsem skončil tím, že jsem upozornil na problém takzvané strukturální nezaměstnanosti. Ta se projevuje tím, že určité regiony mají různou kvalifikační strukturu a dochází tak k nízké zaměstnanosti některých skupin (předsedající žádá o klid) uchazečů kvalifikačně nevhodných, ale zdravotně postižených a tak dál. Tento zákon ovšem říká, jak již jsem v úvodu v prvním vystoupení poznamenal, nepracuješ déle jak dva měsíce, šup s tebou do jednoho pytle a je nám jedno, co jsi předtím dělal a co bys ještě mohl, teď nafasuješ smeták a půjdeš do ulic. Musíme si všichni zde uvědomit, že měníme tak celý koncept, celý pohled na problém a řešení nezaměstnanosti v naší zemi a mění to také úlohu úřadu práce. Obávám se, že se vytratí individuální přístup k jedinci, u kterého je velká pravděpodobnost jeho uplatnění na trhu práce, a nahradíme ji paušálním přístupem. Chvályhodná je snaha řešit problematiku dlouhodobě nezaměstnaných lidí, kteří jsou rok, dva, tři a déle bez zaměstnání, kteří se i mnohdy úspěšně práci vyhýbají. Tento zákon to však vůbec neřeší. A to je potřeba říci jednoznačně. Tento zákon upravuje věci, kterými bude, omlouvám se za to slovo, ale je nejvýstižnější, buzerovat lidi, kteří doteď poctivě pracovali a ne svou vinou přišli o místo. A těch je v našem regionu opravdu hodně. Jen pro vaši orientaci mi dovolu uvést pár konkrétních čísel k 30. 9. 2011.

Míra nezaměstnanosti v okresech – porovnám: Bruntál – 14,2 %, Karviná – 13 %, ve srovnání s Mladou Boleslaví – je zde míra nezaměstnanosti 4,7 % a v Prachaticích 4,6 %. Počet uchazečů na jedno místo v Bruntále 33,5, v Karviné 20, oproti tomu v Mladé Boleslaví 6,2, v

Prachaticích 6,3, a to se vůbec raději nezmiňuji o Praze. Absolutní počet nezaměstnaných, například v okrese Karviná bylo k 30. 9. 2011 evidovaných téměř 20 tisíc nezaměstnaných. Místo toho, aby jim byl dán prostor a individuální přístup k tomu, aby se mohli znovu uplatnit na trhu práce, budou již v této hodně stresové situaci ještě více stresováni. Uvědomme si, že člověk nezaměstnaný déle jak dva měsíce nemusí a zpravidla ani není člověk, který by nechtěl pracovat.

Pan ministr říká, že chce řešit otázku lidí, kteří se dlouhodobě vyhýbají práci a kteří pracovat nechtějí, ale přitom zavedení veřejné služby pro lidi, kteří dva měsíce jsou nezaměstnaní. Aniž bych chtěl citovat základní ekonomickou teorii o frikční nezaměstnanosti, která je krátkodobá a je přirozenou součástí lidského života, je zpravidla spojena s přechodem ze školy do prvního zaměstnání, stěhováním, změnou po dobrovolném odchodu z předchozího zaměstnání, musím se zabývat otázkou, jsou-li dva měsíce tou adekvátní hranicí. Je třeba se zamyslet, jak dlouho trvá v našem regionu, kde skutečně práce není, jak jsem již uvedl, najít člověku i s vysokým lidským kapitálem, rozuměno tím vzdělání a praxe, adekvátní zaměstnání. Mám dojem, že tady vzniká paradox, najednou budou úřady práce řešit nikoliv těch 100 až 150 tisíc lidí, kteří jsou rok a více bez zaměstnání, skupinu lidí, která potřebuje naši pozornost, skupinu lidí, se kterou by se mělo pracovat, kteří mnohdy mohou skutečně patřit do té skupiny lidí, kteří potřebují pro nalezení zaměstnání tento druh motivace a vedení, ale přibude minimálně 200 tisíc lidí, kteří budou dva a více měsíců bez práce.

Ačkoliv tito lidé nepotřebují žádnou zvláštní péči, ani žádnou zvláštní – a dovolu mi ten výraz – buzeraci, kterou jim pan ministr a celá vláda zajišťuje ve formě veřejných prací, věřte mi, že v našem regionu, konkrétně v našem okrese, kde, jak jsem uvedl již, je nezaměstnanost kolem 14 %, je opravdu těžké najít práci, a tito lidé potřebují prostor pro nalezení nové práce. Mám dojem, že vládní systém pohřbívá individuální přístup ke klientovi a poradenství vůbec, že představa dnešní vlády a její postoje k boji s nezaměstnaností už se upnula k jedinému bodu a všeléku, a to k plošné buzeraci všech nezaměstnaných bez rozdílu.

Je toho daleko více k tomuto zákonu, ale já již dám prostor dalším diskutujícím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní slovo dostane pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, využiji tento drahocenný čas, abych se mohl vyjádřit k dalšímu reformnímu zákonu, a v tomto svém vystoupení bych se

chtěl věnovat důchodové reformě. O důchodové reformě už jsem tady hovořil v řádné rozpravě během předchozích čtení, přesto bych se na této schůzi v rámci bloku Senátem vrácených návrhů chtěl vyjádřit i k jiným návrhům, než je novela zákona o stavebním spoření a než je novela zákona o dani z přidané hodnoty, ke které jsem mohl ve vámi vymezeném čase vystoupit. Chtěl bych na půdě této Sněmovny vystoupit i k dalším Senátem zamítnutým zákonům, k zákonům, které mění zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, chci se také vyjádřit k novele zákona o pomoci v hmotné nouzi, k návrhu zákona o zaměstnanosti, návrhu zákona o zdravotních službách, zákonu o veřejném zdravotním pojištění a k zákonu, kterým se mění zákoník práce.

Proto bych vás chtěl požádat, abyste ještě zvažili své rozhodnutí a navrhli revokaci usnesení tak, aby dostali všichni poslanci možnost debatovat nad důvody, pro které Senát zamítl probírané zákony. A za to bych vám poděkoval. Pokud tak neučiníte, tak to považuji za upření práva poslance odpovědně se vyjádřit k projednávaným návrhům zákonů. Mandát poslance jsem získal od voličů ve stejných volbách jako vy. Proč to považuji za upření práva poslance? Protože jsem se chtěl vyjádřit i k dalším zákonům, nejen k novele zákona o stavebním spoření a novele zákona o dani z přidané hodnoty. Pokud nedostanu tuto možnost, tak mne to bude velmi mrzet a bude mne mrzet, že pro ucpání úst poslanců hlasovali všichni poslanci vládní koalice, se kterými sice nemusím ve všem souhlasit, ale ještě do čtvrtčního večera jsem si myslel, že se jedná o demokracii. Když s něčím nesouhlasím, tak spolu můžeme snad ale diskutovat a snažit se vzájemnou debatou dojít k nějakému závěru. O to pravděpodobně nemáte zájem.

Ale přímo k důchodové reformě. Rád bych se zeptal, proč při tak závažné reformě dostatečně nezohledňujeme i zkušenosti ze zahraničí, například ze Slovenska, kde už byla důchodová reforma přijata a je v běhu. Slovenský ekonom Staněk, kritik slovenského důchodového systému, předseda vědecké rady Ekonomického ústavu Slovenské akademie věd a člověk, který nás varuje před tímto bludem, řekl: "Slovenský model s druhým pilířem se podobá polynéskému principu: pár vyvolených vůdců stojí pod palmou, na které jsou důchodci, a třesou jí. Ti, kteří spadnou na zem, už důchody nepotřebují. Ti, kteří zůstanou na palmě, mají dostatek síly přezít, tak nač by potřebovali důchody?" Podobně je to s tímto českým návrhem.

Pan ministr financí nám tady v pátek říkal, že pro přípravu této reformy je potřeba umět jen sčítat a odečítat. Naštěstí lidé v České republice umějí sčítat a odečítat, a proto se z velké části nezapojí do druhého pilíře. Sami víte, že v Česku je výhodné se zapojit do tohoto druhého pilíře při měsíčním výdělků na 40 tisíc korun, tedy vysoce nadprůměrným výdělkem v České

republice. Zase si vezměme příklad ze Slovenska, kde také umějí počítat. Oni mají tu smůlu, že už u nich reforma platí a na chyby se přišlo až po jejím přijetí. My dnes máme jednu z posledních možností se z tohoto smutného příkladu poučit. Poučme se prosím ze slovenské reformy! Na Slovensku má 70 % lidí průměrnou či nižší mzdu. Průměrná mzda na Slovensku činí 19 tisíc korun v přepočtu na české koruny. Jelikož se reálný příjem nezvyšuje, lidé, kteří přispívají do druhého pilíře, nikdy nebudou mít výrazný užitek při dosažení důchodu. Na Slovensku musí mít člověk minimálně měsíční příjem 900 eur, což je v přepočtu 22 500 Kč, a celé období svého produktivního věku musí být bez nemocenské a nikdy nesmí být nezaměstnaný. To je absolutně nereálné! Výsledek pro občana: je to, jako by své peníze vyhazoval z okna.

Dle slovenských zkušeností se potvrdilo také to, že stát nedokáže ani zaručit, ani kontrolovat druhý pilíř. Jeho nastavení je doposud vytýkáno, že před zavedením druhého pilíře nebyl finančně stabilizován existující systém. Nový systém byl zatížen obrovskými počátečními náklady a nedostatečný časový prostor na jeho přípravu a zavedení měl za následek neustálou jeho novelizaci. To znamená, na Slovensku po přijetí důchodové reformy bylo mnohokrát potřeba tuto reformu opravovat. A ta oprava, ta novelizace, samozřejmě stála mnoho peněz navíc, to znamená, měla vedlejší náklady. Opět je potřeba se nad slovy pana Staňky zamyslet. Pokud stát nemá poklad, díky kterému by zaplatil zavedení druhého pilíře, tak ať do toho nejde. Česká republika ani Slovensko bohužel takový poklad nemají. Potvrdil to jednou i pan premiér Nečas, který se vyjádřil, že Česká republika teď nemá peníze na vybudování druhého pilíře. Počáteční náklady v ČR se pohybují okolo 1,3 bilionu korun, tak proč tento návrh, proč tato důchodová reforma? Nepřipadá vám, že slovenská situace je velmi podobná jako ta naše? Je rozumnější a levnější dál budovat a reformovat stávající pilíř než vytvářet další, nový. Bude to levnější a také se vyhneme předpokladu, že v jiném pilíři než v rukách státu hrozí únik peněz. A kdo na tom vydělá, tak právě správci soukromých penzijních fondů.

Já bych chtěl na tomto místě poděkovat panu premiéru Nečasovi a možná celé vládě, že uvažuje o odložení startu důchodové reformy v tuto chvíli na rok 2014. Je to zase z jednoho jednoduchého důvodu: ani vláda, ani Ministerstvo financí neví, jak se budou vyvíjet příjmy a výdaje státního rozpočtu. V tuto chvíli je velmi riskantní začínat důchodovou reformu, v tuto chvíli je velmi nebezpečné pro rozpočet ČR riskovat zavedením důchodové reformy. Já jsem rád, že si to uvědomuje i vláda ČR a že nám to dává prostor a čas diskutovat nad důchodovou reformou o trochu více a věcněji, než máme možnost do konce tohoto roku.

Já vám děkuji za možnost vystoupit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Miroslav Váňa.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní předsedající, vládo, resp. pane ministře, kolegyně většinou nepřítomné a nepřítomní kolegové, já se budu v časovém limitu 10 minut, který je mi vymezen, věnovat sněmovnímu tisku 315 a mou ambicí je vysvětlit, proč sociální demokracie tento sněmovní tisk odmítá a proč nesouhlasíme s novelou této normy.

Jednak nesouhlasíme, a to už zde bylo řečeno hodněkrát, se samotným způsobem projednávání, který je značně nedemokratický. Jednak s touto novelou nesouhlasíme proto, jelikož se jedná o úsporná opatření, která jdou napříč celým spektrem zákonů. Je to poměrně široká norma, ale pro nás, pro sociální demokraty, je důležitý ten fakt věci, že my za touto novelou nevidíme spleť klíčků, paragrafů, ale vidíme za tím lidí, konkrétní lidí, konkrétní osudy lidí, konkrétní rodiny a tuto normu pro konkrétní životy našich občanů vidíme jako vysoce nebezpečnou, škodlivou, jako normu, která zásadním způsobem ohrozí jejich životy.

Tato úsporná opatření v oblasti Ministerstva práce a sociálních věcí, která zní tak velmi vábně sluchu, se významně negativně promítnou do životních osudů. Tato úsporná opatření budou jakousi kyselinou, která rozleptá životní osudy našich rodin. Tato úsporná opatření budou zákeřně zasahovat ty, kteří nejvíce potřebují pomoc, budou zákeřně zasahovat ty, kteří se ocitají na kraji životních krizí či ve složitých životních situacích. A proto tvrdím, že se jedná o originální slepenec, o originální paskvil, který v rámci jedné novely zákona novelizuje mnoho zákonů, které spolu vůbec nesouvisí.

Tato úsporná opatření mají šetřit na lidech, kolegyně a kolegové, zejména na těch, kteří jsou v nouzi, a to částkou 20 miliard Kč. Ano, slyšíte dobře. Dvacet miliard korun tato novela je připravena šetřit na těch, kteří jsou na prahu těžkých, komplikovaných životních situací. Vládní válcovací mašina chce šetřit na těch, kdo jsou v nouzi, v tíživé životní situaci ztratili zaměstnání, onemocněli či procházejí těžkými životními osudy. Všem těm ODS, TOP 09, Věci veřejné jsou připraveny vzít 20 miliard Kč. Berou a vezmou, protože se tak rozhodly, 20 miliard korun lidem, kterým tyto peníze patří. Ano, říkám patří. Říkám to proto, že žijeme v civilizovaném světě, protože žijeme ve světě demokratických principů a pravidel, protože žijeme ve světě, kde alespoň pro sociální demokracii platí principy solidarity.

Každý zdravý a každý zaměstnaný si v plné své síle platí nemocenské a sociální dávky. Takže dávky nejsou milodary. Podle nás, sociálních demokratů, je zcela nepřijatelné krácení dávek, na které lidé mají plné právo. Sociální demokraté na rozdíl od vládní hlasovací mašiny uznávají, ctí a respektují principy solidarity, solidarity zdravých s nemocnými, solidaritu

mladých se starými, bohatých s chudými, solidaritu s těmi, kterým potřebujeme pomoci, protože vidíme, že jsou v těžkých, komplikovaných životních situacích. A proto sociální demokracie zásadně odmítá šetřit na nemocných a krátit jim nemocenskou. Proto zásadně odmítáme, aby docházelo ke krácení dávek státní sociální podpory, aby byly kráceny sociální služby. Proto zásadně vidíme jako hloupé a pošelilé likvidovat principy aktivní politiky zaměstnanosti. Je to krok zpět. Proto zásadně odmítáme krátit příspěvek na péči a není třeba nás poučovat, že se nejedná o děti, ale o dospělé. To my víme. Proto zásadně odmítáme šetření, které se mstí na nemocných, bezmocných a na chudácích. Je to podlé a sprosté.

Celá reforma, Drábková reforma, která zavádí do právního řádu institut nucených prací, obnovuje robotu 21. století. Co jiného je podmínění výplaty podpory v nezaměstnanosti účastí příjemce na veřejné službě v rozsahu 20 hodin týdně? Je to protiústavní, je to v rozporu s Listinou základních práv a svobod. V článku 9 se praví: nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám. Vláda ODS, TOP 09 a Věcí veřejných nejen že neplní sliby dané lidem, nejen že neochrání lidi před nezaměstnaností, před krizí, ale zavádí novodobé otroctví. Je to otroctví ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Cílem této vládní válcovací mašiny je totální osekání celého sociálního systému.

Vláda ustoupila od zásad a principů aktivní politiky zaměstnanosti. Je to chyba. Vláda hraje vabank. Hraje hazard. Zahrává si s ohněm. Vláda se snaží umlčet opozici, zacpat nám zde v Parlamentu ústa, ale oheň vášní poškozených lidí touto vládní politikou neuhasíte! Neuhasíte! (Potlesk.) Upozorňuji vás, že na loď poškozených se postupně dostávají další a další občané, kteří se vydávají na nechtěnou plavbu vašich brutálních vládních experimentů a pošelilých škrtů. Nedobrovolně lapíte do svých nebezpečných sítí mladé lidi, studenty, mladá manželství, absolventy vysokých a středních škol, a teď bych mohl jmenovat všechny profese. Je dobře, že se tomu smějete, protože už dlouho se smát nebudete. (Potlesk.) Tito všichni lidé vám to jednou spočítají, tito všichni lidé jsou všichni postižení vaší vládní politikou.

Vážené kolegyně a kolegové, privatizace sociálních služeb začíná u soukromých zprostředkovatelských agentur. To, co úspěšně dříve vykonávaly orgány státní správy, úřady práce, nyní necháváte vydělat jako lukrativní kšeft soukromým firmám. Vtip je v tom, že tyto soukromé zprostředkovatelské agentury tuto celou agendu budou vykonávat draž, za více peněz. Takže já se ptám, kde jsou proklamovaná hesla o úsporách, o efektivitě, o racionalitě? Tato vláda je paradox, že v každém vidí podvodníka, každého podezírá, a přitom sama je to ona, která pošlapává lidské principy důstojnosti, pošlapává Listinu základních práv a svobod, zavádí robotu 21. století.

Dámy a pánové, rozdíl mezi...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, čas vám uplynul.

Poslanec Miroslav Váňa: ... levicí a pravicí je, že my v lidech spatřujeme lidskou bytost, kdežto vy lidi berete jako věc či jako stroj. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, v rozpravě tady několikrát zaznělo, že si máme přečíst jednací řád, abychom pochopili, jak to správně koalice vede v souladu s tímto jednací řádem. Vzal jsem si to k srdci a opravdu jsem si ten náš jednací řád prostudoval a narazil jsem na to, že je možné k projednávanému bodu omezit řečnickou dobu na deset minut. Opravdu je tam ustanovení, že se Sněmovna může usnést, že k téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. A opravdu tam nenajdete rovnítko mezi bodem a věcí. Pokud ale přijmeme tu oblodnou konstrukci, že nyní projednáváme jednu jedinou věc a v ní čtrnáct předloh návrhů zákonů, tak na to náš jednací řád pamatuje, a to v § 63. Pro ty, kteří mají jednací řád při ruce, tak je to strana 49 a další. Tam je uvedeno v odstavci čtvrtém: Je-li předloženo v téže věci několik předloh návrhu zákona nebo usnesení Sněmovny, rozhodne Sněmovna, kterou předlohu bude projednávat. Přijatý návrh nelze revokovat. Pokud však projednávaná předloha ve znění pozměňovacích návrhů není přijata, lze navrhnout, aby se projednávala další předloha z předloh dříve zamítnutých.

Pro ty, kteří to z toho textu, který jsem citoval z jednacího řádu dosud nepochopili, do jakých problémů se Sněmovna dostala přijetím usnesení o tom, že nyní projednáváme jedinou věc, tak pro ty ještě jednou: Teď bychom měli zvolit jednu předlohu, kterou odsouhlasíme, a ostatní se potom stanou nehlasovatelné, a to jenom proto, že jste je, milí kolegové z koalice, sloučili do jedné věci. Tak praví jednací řád.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní pan poslanec Pavel Ploc, prosím. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k sněmovnímu tisku 412, k návrhu zákona o důchodovém spoření. Pokusil bych se zamyslet nad důchody a jejich principem obecně.

Pokud jsem zaměstnán, jsem povinen celou dobu, co pracuji, půjčovat na základě zákona 28 % svého času. To je vyjádřeno výší mojí mzdy kterou odevzdávám státu. Oprávněně se domnívám, že mě tuto mzdu, zapůjčenou právě státu, zase stát v přiměřené výši vrátí, až budu v důchodu. Pochopitelné je, že tyto prostředky budou vráceny nikoliv v režimu běžných bankovních úroků, ale v režimu pokrývajícím celkovou výši inflace, která vkladateli vklad znehodnotila.

Dobře hospodařící stát má jistě mnohem menší potíže s vyplácením důchodů než stát, který uložené prostředky prohýřil a dnes hledá, jak prohlubující se propad řešit dalším požadavkem na občanovi. To, že dlužník, kterým je v tomto případě stát tvrdí, že mě v důchodu mají živit moje děti, nebo že budu chudý, když nebudu půjčovat v průběhu pracovního procesu další část své mzdy ještě někomu dalšímu, nejlépe soukromému subjektu, je účelová lež dlužníka, který peníze, které si vypůjčil, již nechce vracet. Je neuvěřitelné, že jsme svědkem, jak věřitele-občana v okamžiku, kdy je dluh splatný, je nutné odkázat na pozdější dobu, to je prodloužit odchod do důchodu, eventuálně snížit výši vypláceného důchodu. Zdá se, že je blízko i čas, kdy dlužící stát bude občana přesvědčovat, pokud možno demokratickými prostředky, aby souhlasil s eutanazií. Tím se totiž vyvážá také z povinnosti splácet dluh.

Velmi nebezpečný fenomén je rétorika vládní koalice, která mladým lidem vnucuje myšlenku, že budou muset platit za své rodiče a prarodiče. Touto účelovou lží vytváří mezigenerační nenávist. Zkusme vzpomenout na předvolební klip s bábou a dědkem.

Ano, existuje problém, a to u občanů, kteří do systému někdy dlouhou dobu, někdy celý život nepřispívali. Protože žádné právní ani ekonomické perpetuum mobile nemůže fungovat, bude určitě nutné v budoucí důchodové koncepci více uplatňovat princip zásluhovosti. Ten kdo chce mít práva, musí nejprve splnit povinnosti s tím spojené. Časově je to tak, že je nutné nejdříve splnit povinnosti, a teprve potom vznikají práva. Opačně to nefunguje.

Dnes jsme svědky snahy některých finančních skupin přisát se na důchodový systém. Věřit, že jde o humanitární a charitativní činnost, je pošetilé. Spíše jde o přípravu na vyplnění dalších prostředků ze státní pokladny. Kdo tomu nechce věřit, měl by vzpomenout na divokou privatizaci, zadlužené a později státem sanované banky, o kampeličkách ani nemluvě.

Dle ministra financí jsou naše banky v dobré kondici. Zaplatili jsme za to stovky miliard korun po euforii s privatizací. Dnes banky na území České republiky jsou pouze dceřiné společnosti bank cizích. Právě potíže mateřských společností jinde v Evropě i světě jsou dnes rizikem. Dá se předpokládat, že své problémy různým způsobem promítnou i do svých dceřiných společností v České republice.

Podívejme se na důchody. V Evropské unii se na ně v průměru dává 12,5 % z hrubého domácího produktu, u nás pouze 9 % z HDP. Proč tedy snaha o rychlé a nestandardní až neurvalé řešení? Je cítit značný tlak finančních skupin, které utrpěly v době finanční krize v oblasti penzijního připojištění velké ztráty v Evropské unii i v Americe. Dnes samozřejmě hledají kompenzaci ve střední a východní Evropě. Hledají i politiky, kteří jim prostor pro své zájmy chtějí otevřít. A je to jedno, zda z prospěchu, či hlouposti. Tady je zřejmě odpověď, proč vláda riskuje a ještě chce první pilíř ochudit o 20 až 30 miliard.

Důležitá je pro občana bezpečnost systému. Prostředky určené na důchod bude potřebovat v době, kdy je nejvíce zranitelný, to je v době, kdy již není pracovně aktivní a je odkázán na vnější podmínky. Penzijní fondy nepodnikají jenom se svým majetkem, ale i s prostředky, které tam vloží klienti. A nízká výnosnost kapitálu, ekonomické problémy, ekonomické turbulence, možné krachy a odpisy, to všechno samozřejmě občana důchodce ohrožuje!

Zásadní je otázka, zda budou, či nebudou penzijní fondy garantované státem. Dá se předpokládat, že tak jako jinde ve světě při nashromáždění většího množství finančních prostředků bude snaha je vyvést mimo systém, případně fond může zkrachovat. Pokud budou fondy státem garantované, stát bude v případě krachu fondu muset doplatit ztrátu. Zkušenosti máme v minulosti z bank. Peníze státu jsou jen prostředky daňových poplatníků. Okraden bude tedy občan, zaplatí podruhé. Varianta druhá, fondy stát garantovat nebude. Zde tedy povinnost státu na první pohled mizí. Je to však pravda? Nikoliv, nejsme v rovníkové Africe, žijeme v 21. století a v Evropě. Společensky ani morálně není možné nechat občana bez prostředků, nechat zemřít na ulici. Dá se předpokládat opět nutná intervence státu. A kdo to nakonec zaplatí? No přece občan a daňový poplatník!

Vládou navrhovaný zákon je tedy systematicky stavěný tunel do kapes českých občanů. Je dobré si všimnout jmen lidí a jmen institucí, kteří tento tunel projektují.

Co závěrem? Perpetuum mobile neexistuje ani v ekonomice. Zkušenosti Maďarů, Slováků, Poláků potvrzují nutnost být obezřetní. To se při projednávání a schvalování vládní reformy nestalo. Dnes máme opět možnost vrátit se zpět a hledat řešení lepší. Řešení, které vznikne ve velkém konsenzu a dá seniorům právo na důstojné stáří.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Miroslav Váňa je dále přihlášen.

Pan poslanec Šincl – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní předsedající, zatím jsem v rozpravě vystoupil ke sněmovnímu tisku 373, novela zákona o zaměstnanosti. Dále jsem se potom přihlásil do rozpravy ke sněmovnímu tisku 372 a k zákonu o hmotné nouzi. Zjistil jsem však, že moje další přihláška byla vyřazena.

Paní předsedkyně, v rozporu s § 59, odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny mi tímto bylo odepřeno vystoupit v rozpravě. Žádám vás proto, abyste mi umožnila k této věci vystoupit. Pokud tak neučiníte, podávám námitku proti postupu předsedajícího.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde námitka proti postupu předsedajícího. Přivolám naše kolegy. O tomto návrhu nebo o této námitce budeme hlasovat.

Pan poslanec Sklenák se též hlásí? (Nereaguje.) Pan poslanec Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Obracím se na Sněmovnu v podobné záležitosti jako kolega Šincl. Absolvoval jsem zde dvě vystoupení ke sněmovnímu tisku 412 a podával jsem přihlášku do rozpravy ke sněmovnímu tisku 372, která byla zřejmě vyřazena. Takže pokud mi nebude umožněno vystoupit ke sněmovnímu tisku 372, tak podávám námitku proti postupu předsedající.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Přivolávám naše kolegy. Jsou zde dvě námitky proti postupu předsedající. Odhlásila jsem vás na žádost z pléna. Prosím, abyste se přihlásili.

Pan kolega Opálka, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Paní předsedkyně, aby to nevypadalo, že tady honíme své kolegy, zeptám se přímo, jestli budu připuštěn se svou třetí přihláškou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne, v žádném případě.

Poslanec Miroslav Opálka: Prosím vás pěkně, přihlásil jsem se k sněmovnímu tisku 315. Hovořil jsem ke dvěma důchodovým. Nebudu připuštěn k třistapnáctce?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne.

Poslanec Miroslav Opálka: Prohlašuji, že zpravodaj nemá právo ani

přednostního vystoupení. (Potlesk z řad KSČM.) To určitě řídící ví, kdo je k čemu zpravodajem. (Potlesk pokračuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže prosím nyní hlasování o námitce, která zde zazněla. Ještě pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem včera prosil kolegy, kolegyně z opozice, aby se nenaváželi do řídících. Je hrozně jednoduché být v sobotu doma a v neděli chtít, aby řídící schůze z paměti věděl 14 zpravodajů. Styďte se, máte říci, že máte mluvit jako zpravodaj, a samozřejmě dostanete slovo. (Potlesk z řad koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, nyní budeme hlasovat o námitce, která zde byla vznesena dvakrát.

Pan kolega Opálka chce teď vystoupit. Prosím. (Projev nespokojenosti s řízením schůze. Hlas: Kde to jsme? V Reichstagu?)

Poslanec Miroslav Opálka: Pane kolego Stanjuro, prostřednictvím předsedající, já jsem byl doma naposledy 23. 10. Od té doby jsem doma nebyl, takže to jenom k tomu. A své přednostní právo jsem nechtěl uplatňovat dopředu, ale v řadě, což normálně zpravodaj dělá vždy i u toho stolíku. Takže jsem neporušil nic. Já nejsem zpravodajem k bodu 101.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego – teď ještě faktická poznámka, pan poslanec Vojtěch Filip. Paní poslankyně Lesenská potom.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, paní a pánové, pokud připustíme hlasování o tom, zda smí, nebo nesmí vystoupit zpravodaj, tak jsme se ocitli na úplně jiné půdě. (Výkřiky z pléna z různých míst v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde námitka proti postupu předsedající, kterou vznesl pan poslanec Šincla, poté pan poslanec Sklenák.

Zahajuji hlasování číslo 316. Táhne se, kdo souhlasí s touto námitkou proti postupu předsedající. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 316, přítomno 124, pro 48, proti 74. Námitka přijata nebyla.

Nyní prosím o slovo pana poslance Miroslava Váňu. – Pardon, ještě pan kolega Stanjura. A paní poslankyně Lesenská.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, měli jsme hlasovat o dvou námitkách, zatím jsme hlasovali pouze o jedné. Takže bych poprosil o hlasování o té druhé námitce, ať na to hlasování nezapomene. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Takže jednou – a paní poslankyně Lesenská, prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Já bych se jenom chtěla přidat k tomu bloku hlasování, protože i já jsem chtěla vystoupit k dalším tiskům, a to k tisku 372, a nebylo mi to umožněno. Takže vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže první hlasování bylo o námitce pana poslance Šincla. Nyní budeme hlasovat o námitce pana poslance Sklenáka.

Zahajuji hlasování číslo 317. Ptám se, kdo je pro námitku, kterou vznesl pan poslanec Sklenák proti postupu předsedající. Kdo je proti tomu?

Hlasování číslo 317, přítomno 128, pro 49, proti 75. Námitka přijata nebyla.

Nyní námitka paní poslankyně Lesenské.

Zahajuji hlasování číslo...

Ještě – pardon – pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Aby bylo jasno, o čem hlasujeme, já bych poprosil paní kolegyni Lesenskou prostřednictvím paní předsedkyně, aby řekla kromě čísla tisku i název toho tisku. Děkuji. Já si z hlavy nejsem schopen vybavit, co je tisk 372. Děkuji.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vážený pane předsedo klubu ODS prostřednictvím paní předsedající, týká se to bodu 90, hmotná nouze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 318.

Zahajuji toto hlasování. Táhne se, kdo souhlasí se vznesenou námitkou. Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 318, přítomno 128, pro 48, proti 75. Námitka přijata nebyla.

Prosím pana poslance Miroslava Váňu. Pan kolega Rykala ještě? Prosím. Faktická poznámka – promiňte, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Já využiji, paní předsedkyně, toho, že je plná Poslanecká sněmovna. Rád bych v této rozpravě ještě vystoupil k sněmovnímu tisku 411, což je návrh zákona, kterým se mění zákoník práce. Dále bych rád vystoupil ke sněmovnímu tisku 315, což je návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále bych rád vystoupil ke sněmovnímu tisku 372, což je návrh novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, zákona o sociálních službách, zákona o státní sociální podpoře a dalších souvisejících zákonů. Dále bych rád vystoupil ke sněmovnímu tisku 373, což je návrh zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti a další související zákony. Rád bych, protože jsem se připravoval na zasedání Sněmovny, vystoupil i k tisku 405, což je návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Dosud jsem k těmto sněmovním tiskům nevystoupil. Žádám vás proto, abyste mi umožnila vystoupit k vráceným zákonům Senátem, protože čas, který mi tato Sněmovna vymezila, mi nedovolí k těmto tiskům podrobně vystoupit.

Zeptám se tedy, paní předsedkyně, zdali mi dovolíte vystoupit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne. Vyčerpali jste své přihlášky, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Takže já vám děkuji, alespoň že jsem se vás mohl na to zeptat. Proto, pokud se nemám šanci vyjádřit k těmto zákonům, a opravdu 20 minut mi nedalo možnost se k těmto zákonům vyjádřit, podávám námitku proti postupu paní předsedkyně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 319.

Zahajují toto hlasování a táži se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 319, přítomno 128, pro 49, proti 76. Návrh přijat nebyl.

Prosím tedy o slovo pana poslance Miroslava Váňu.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně a kolegové, dámy a pánové, nyní se vyjádřím k sněmovnímu tisku 373, zákon o zaměstnanosti. Je to opět další podraz na naše občany. Nad zákonem kroutí hlavou odborníci na aktivní politiku zaměstnanosti. Nad zákonem kroutí hlavou nejen odborná, ale i laická veřejnost. Naprosto se zde rezignuje na prosazování principů aktivní politiky zaměstnanosti. To, co dříve vykonával stát, teď mají dělat agentury práce. To jsou soukromé společnosti zaměřené na zisk. Dojde ke kšeftování s lidským neštěstím.

Dojde ke kšeftování, když se lidé dostanou do situace, kdy ne z vlastního zavinění přijdou o práci. Za umístění nezaměstnaného budou agentury na trhu práce inkasovat peníze. Soukromé agentury budou krmeny penězi z Evropského sociálního fondu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče, já vás nerada přerušuji. Prosím, aby všichni věnovali pozornost panu poslanci Váňovi.

Poslanec Miroslav Váňa: Víte, paní předsedkyně, já se vám přiznám, že je mně úplně jedno, zdali kolegové hlučí, nebo nehlučí, ale lidem tam a lidem tady v celém státě to je krásná vizitka, jak všem poslancům leží na srdci osudy obyčejných lidí! (Velmi emotivně.) Takže klidně hlučte, kolegové! Hlučte! (Připomínky ze sálu.) Ne, vy jste hlučeli.

Trestání budou zejména dlouhodobě nezaměstnaní. A proč to říkám? Říkám to proto, že dosud nárok na podporu v nezaměstnanosti má občan, který v posledních třech letech odpracoval 12 měsíců. Tato novela zákona upravuje tři roky na období dvou let. Z jednoduché prosté aritmetiky každému, kdo umí počítat, vyplývá, že se tím zvyšuje míra rizika, že dlouhodobě nezaměstnaní budou vystaveni vyšší míře rizika, že nebudou příjemci podpor. A já se musím přiznat, že je mi líto dlouhodobě nezaměstnaných z ohrožených regionů, kupříkladu ze severních Čech, ze severní Moravy, z Moravskoslezska, z Jevíčka, Svitavska a tak bych mohl pokračovat dále.

Sociální reformy nutí nezaměstnané, aby se finančně spolupodíleli na úhradě rekvalifikačních kurzů. Já vím, že někdo může říct, co to je 10 %, ale, dámy a pánové, on je rozdíl 10 % pro toho, kdo pobírá 100 tisíc, 50 tisíc, anebo pro toho, kdo má 10 tisíc, anebo pro toho, kdo nemá nic. To je velký rozdíl. Takže když bych začal od toho posledního, tak o tom mluvit nebudu, protože nemá, z čeho by platil, ale prostě pro toho, kdo se pohybuje na hraně příjmu deset 13 tisíc, je i úhrada nákladů na svoji rekvalifikaci velmi komplikovaná.

Já chci připomenout, že se sociologických a psychologických studií vyplývá, že když někdo přijde o práci, tak je to, dámy a pánové, pro rodinu stejná tragédie, jako když v té rodině někdo zemře. Na psychiku to působí stejně. Přestavte si, kolegové, že vám skončí poslanecký mandát, všechny dveře se před vámi zavřou a vy budete klepat, klepat, klepat a on vás nikdo nebude nikde chtít. Takže potom si to sami ozkusíte na svoji kůži. Jenomže vy budete mít našetřeno, ale tihle chudáci našetřeno nemají.

Dámy a pánové, já se ptám – z čeho chudáci nezaměstnaní si mají platit drahé rekvalifikační kurzy? Já zkrátka nevím, z čeho. Já vím to, že mají zásadní problém, aby uživilí své děti, aby je oblékli, aby děti mohly chodit

do školy, koupit si učební pomůcky, aby se rodina najedla, zaplatila nájem, aby přežila. A ten, kdo se tomu, přátelé, směje, tak já mu rozumím, když má plat velíkanský, ale ten, kdo má ten plat reálný kolem těch 10 tisíc a někdo ještě menší, tak, věřte, že ti lidé se nesmějí. Ti se nesmějí. Ti z toho mají žaludeční vředy, dámy a pánové. (Poslanec Váňa je napomínán poslancem Stanjurou, aby nebyl tak hlasitý.) Já bych pššššš byl, kdyby tady nebyl takový virvál. (Připomínka ze sálu.) No, tak, když mi to je jedno, tak mě neokřikujte!

Další geniální novinkou sociální reformy je zrušení povinnosti zaměstnavatelů hlásit úřadům práce informace o volných pracovních místech. To je další genialita! To je další genialita, protože potom se ukáže, že ty úřady práce jsou zcela zbytečné. Úřady práce nebudou mít žádné informace, žádné informace o trhu práce, ztratí totálně přehled o volných pracovních místech. Co se úspěšně budovalo léta, to se teď zhatí, zničí, rozpustí! Úřady práce budou zcela bezzubé. Nebudou mít potřebné informace. Nikdo nebude vědět, kde na trhu práce jsou jaká volná místa a s jakou potřebou a s jakou náročností na kvalifikaci.

Dalším bonbonkem vládní reformy, další dá se říct nadílkou je další genialita, a to možnost výplaty podpor v nezaměstnanosti jiným způsobem než v hotovosti. Já chci vidět ty fronty nezaměstnaných, kteří si tam budou chodit ne pro peníze. To bude štěstí na těch úřadech!

Vládní většina pošlapává, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, práva postižených, práva postižených při možnosti jejich zaměstnávání. Prostě hází se klacky pod nohy zaměstnavatelům při zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Tady bylo řečeno, že ne – a já říkám, že jo! Že jo!!! (Nesouhlasná reakce v sále.) A říkám to ze svého –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, prosím vás, a dámy a pánové, všechny žádám, snižte zvukovou hladinu. Je to k nevydržení! Nekřičte na sebe! Vy, kteří sedíte v lavicích, buďte zticha, nebo odejděte mimo jednací sál, ať řečník může mluvit k těm, kteří ho chtějí poslouchat. Pány a paní řečníky prosím všechny, aby mluvili normálním hlasem.

Poslanec Miroslav Váňa: A já říkám, že jo, budu mluvit normálně, když mi normálně budou poslouchat. A já říkám, že jo, protože to vím, protože ti, kteří byli majitelé, provozovatelé chráněných dílen, tak teď ty dílny se rozpadají, rozpouštějí, protože tato vláda upouští od podpor, které byly dřív, v minulosti, za vlád sociálních demokratů. Takže chráněné dílny se ruší. Vymýšlejí se chráněná pracovní místa. Ale dámy a pánové, to je úplně o něčem jiném. Ten režim podpor při zaměstnání osob se zdravotním postižením v případě chráněných míst je úplně jiná disciplína. Já jenom

chci upozornit, že lidí se zdravotním hendikepem, postižením, je více než milion. A více než polovina z těchto lidí je pracovně aktivních lidí, kteří byli zvyklí chodit do práce, kteří byli dlouhodobě zaměstnaní, kteří právě byli zaměstnaní a našli pracovní uplatnění v těchto chráněných dílnách. Vy ty chráněné dílny rušíte. Zavádíte chráněné pracoviště, chráněná pracovní místa.

Takže, dámy a pánové, další neuvážeností a necitlivostí je rušení kategorie osob se zdravotním postižením, a co je vrchol, to jsou Drábkovy Lurdy. Drábkovy Lurdy, překlasifikovaná vyhláška (upozorňován předsedající na čas) invalidity.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě upozorním všechny, kteří budou chtít vystupovat jako zpravodajové, aby mi to oznámili. Nechala jsem si sice přinést seznam zpravodajů, ale samozřejmě mají možnost vystoupit. Vztahuje se to na pana poslance Opálku. Do konce rozpravy, kdykoliv o to požádají. A také prosím ty, kteří budou vystupovat se stanoviskem poslaneckého klubu, aby mi to oznámili.

Nyní je tedy přihlášen pan poslanec Pavel Ploc. Prosím.

Poslanec Pavel Ploc: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k sněmovnímu tisku, a to tisku 372. Jedná se o návrh novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, zákona o sociálních službách, zákona o státní sociální podpoře a dalších souvisejících zákonů.

Moje první připomínka k tomuto návrhu zákona je ta, že vláda navrhuje zrušit po deset let existující a naprosto funkční systém a nahradit ho systémem centralizovaným. Jedná se o nesystémové vytržení části státní správy ze smíšeného modelu veřejné správy. Zanikne systém, na který jsou občané léta zvyklí, a dojde ke zhoršení dostupnosti služeb. Tento zákon má v sobě obrovský potenciál vyvolat velký chaos na pracovním trhu, a tím znemožnit účinnou politiku zaměstnanosti České republiky. Vezmeme-li v úvahu, že v rámci sociální reformy ztratí města a obce stávající pravomoc v oblasti výplaty nepojistných sociálních dávek v přenesené působnosti na úkor Úřadu práce České republiky, můžeme očekávat další propad v politice zaměstnanosti České republiky. Tím dojde do značné míry k oddělení výplaty těchto dávek a další sociální práce, kterou obce provádějí. Dobrá znalost místního prostředí vedla k efektivní kontrole vyplácených dávek, ale tímto návrhem zákona se prohlubuje vzdálenost mezi rozhodujícím úředníkem a občanem a zvětšuje prostor pro zneužití dávek. Tím obce ztrácejí možnost efektivně řešit sociální problémy a z úřadů práce se stanou jakási výplatní místa sociálních dávek na úkor toho, aby úřady práce aktivně podporovaly zaměstnanost občanů, což je jejich základní funkce.

Pokud tento vládní návrh zákona bude schválen vládními poslanci, tak zapříčiní finanční katastrofu pro rodiny dětí trpících závažnými interními chorobami, cystickou fibrózou, onkologickým, hematologickým nebo jiným, na první pohled neviditelným onemocněním. Takto nemocné děti nemohou z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu navštěvovat mateřskou školu, prostě nesmějí přijít do kontaktu s jiným nemocným dítětem, aby se nenakazily žádnou chorobou. Podle současné právní úpravy mají rodiče těchto dětí nárok na prodloužený rodičovský příspěvek až do sedmi let věku dítěte, ale tento návrh zákona prodloužený příspěvek ruší! Rodiče budou mít možnost dle tohoto návrhu zákona žádat o příspěvek na péči, ale bohužel většina takto nemocných dětí nebude splňovat podmínky pro přiznání příspěvku na péči ani v nejnižším stupni. V praxi to bude znamenat, že pečující rodič nejspíše zůstane s postiženým dítětem doma bez nároku na jakýkoliv příspěvek od státu.

Paní předsedkyně, já bych vás poprosil, abyste pana ministra Kalouska s panem premiérem, aby mi za zády nehovořili. Dokud jste tady pane ministře nebyl, tak se četlo docela v klidu, ale opravdu jste hlučný. Děkuji. (Ministr Kalousek odchází.) Ale to jsem nemyslel, abyste odešel, to jsem nechtěl.

Pokud rodina finančně situaci nezvládne, bude pravděpodobně nucena řešit situaci nestandardním způsobem – od umístění dítěte do mateřské školy, které následně povede k extrémně častým hospitalizacím dítěte, až po umístění dítěte do dětského domova, což s sebou pro stát ponese další finanční náklady. Dle zkušeností s vládními pseudoreformami tyto finanční náklady pro stát budou vyšší, než kdyby byl zachován stávající prodloužený rodičovský příspěvek do sedmi let věku dítěte. Tímto návrhem zákona si berete, dámy a pánové z řad vládní koalice, na svědomí osudy přibližně dvou tisíc rodin u nás.

Dále jako problematické a zbytečné vidím, že v době, kdy vláda trestá většinu občanů České republiky pomocí vládních škrtů a zvyšování daní a zavádění dalších poplatků, budou zavedeny takzvané sociální karty, které přijdou státní rozpočet na nemalé finance. Dle mého jde o vládní nahrávku k lukrativnímu byznysu na úkor finanční podpory potřebných. Ptám se: neříká se takovému jednání a chování ve slušné společnosti náhodou hyenismus?

Moje slova potvrzuje text mailové zprávy od předsedy Národní rady osob se zdravotním postižením České republiky pana Václava Krásky. Cituji: Vážení přátelé, v příloze Vám posílám právní analýzu zadávacích podmínek na kartu sociálních systémů. Z analýzy je zřejmé, že zadávací podmínky nesplňují náležitosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Dále z ní vyplývá, že v případě jejího zavedení ji nelze aplikovat na současný systém různých sociálních dávek. Jednotlivé zákony zcela jasně

stanoví, že z poskytovaných dávek by neměl příjemce platit za jejich doručení, případně za platby. Přitom podmínky zadávací dokumentace hovoří o tom, že výherce výběrového řízení bude mít profit ze služeb klientům, kterým bude poskytovat jednotlivé dávky. Ukazuje se, že zavádění karty sociálních systémů přinese klientům vyšší výdaje, a že se vlastně jedná o obchod pro vybraný peněžní ústav, což jsme tvrdili odpočátku. Prosím Vás, abyste s tímto dokumentem oslovili Vaše poslance a senátory, aby nedošlo k tomu, že z našich dávek budeme podporovat bankovní sektor. Přeji Vám hodně všeho dobrého. Bakalář Václav Krása, předseda Národní rady osob se zdravotním postižením České republiky. Konec citace

Závěrem svého vystoupení seznámím ctěnou Sněmovnu se zmíněnou právní analýzou zadávacích podmínek na kartu sociálních systémů.

Právní analýza týkající se některých nestandardních a problematických aspektů v rámci obchodní veřejné soutěže – institut sociální karta.

a) Obecně. Stát, tedy Česká republika /v podobě příslušné organizační složky – zde Ministerstva práce a sociálních věcí/ je dle právní teorie a judikatury povinen se při svém jednání řídit vždy zákonem, a to i v případě, pokud vystupuje ve sféře soukromoprávní. Jinými slovy, stát musí vždy striktně se řídit příslušnou právní úpravou.

Podle čl. 10.1.2 zvláštních podmínek soutěže podmínky smlouvy a plnění smlouvy musí být v souladu se všemi platnými a účinnými právními předpisy v době jejího uzavření, jakož i po celou dobu trvání smlouvy.

b) Oblast veřejných zakázek dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Dle tvrzení vyhlášovatele předmětná obchodní veřejná soutěž nenaplňuje znaky a režim zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a to zejména s ohledem na skutečnost, že dle názoru vyhlášovatele /Ministerstva práce a sociálních věcí/ není naplněna podmínka dle § 7 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. týkající se úplatnosti zakázky. Tedy dle názoru vyhlášovatele nejedná se o veřejnou zakázku dle zákona č. 137/2006 Sb. a není na místě postup podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách /viz otázka a odpověď č. 189 dodatečných informací k podmínkám soutěže/.

Mohl bych pokračovat dále, ale už nevyčerpám zbytek času. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Václava Zemka o slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Rád bych se vyjádřil k sněmovnímu tisku č. 377, tedy k návrhu novely zákona, kterým se

má změnit sazba daně z přidané hodnoty, který byl veřejností asi jednou z nejvíce diskutovaných součástí tzv. reformy.

Návrh zákona chce zvýšit sníženou daň z přidané hodnoty z 10 % na 14 % s účinností od 1. ledna 2012 a zavést jednotnou sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % s účinností od 1. ledna 2013. Měl dále přinést změnu rozpočtového určení daně z přidané hodnoty, a to snížením podílu na výnosu daně z přidané hodnoty na 19,9 % pro obce a 8,28 % pro kraje s účinností od 1. ledna 2013.

Některé připomínky tu už z úst mnohých kolegů zazněly a je možné, že budu možná něco opakovat, proto mi to promiňte.

Smyslem této případné změny je podle ministra financí pana Kalouska získat zdroje pro zvláštní účet rezervy na důchodovou reformu a je také zapotřebí upravit koeficienty tak, aby veškeré inkaso z této zvýšené daně šlo pouze na zvláštní účet rezervy pro důchodovou reformu, nikoliv na jiné účty.

Vyšší výnos daně z přidané hodnoty bude podle důvodové zprávy použit zejména k posílení finanční stability současného důchodového systému pro zajištění dostatečné úrovně starobních důchodů v nejbližších letech, což je podle navrhovatelů nezbytné pro jeho dlouhodobou udržitelnost. V důvodové zprávě však úplně chybí fakt, že zvláštní účet rezervy by nebyl potřeba, kdyby nebyla možnost takzvaného třetího pilíře, tedy převodu peněz určených na důchody do soukromých rukou. Z tohoto pohledu je pak celá novela bez většího smyslu a je pouze další navazující hloupostí.

Je jasné, že přijetím zákona se promítne do výdajů obyvatelstva negativní sociální dopad pro zvýšení posléze sjednocené sazby, tedy růst životních nákladů v důsledku růstu cen potravin, budou rozloženy napříč všemi příjmovými skupinami. Je zřejmé, že navržená změna dopadne nejcitlivěji na nízko- a středněpříjmové skupiny obyvatelstva a na skupiny závislé na sociálním systému.

Novela předpokládá, že kompenzace budou předmětem právní úpravy navržené Ministerstvem práce a sociálních věcí s výjimkou kompenzace rodinám s dětmi, která je součástí tohoto návrhu. Opět narážíme na chybějící smysl. Na jedné straně bude jedna část obyvatelstva znevýhodněna a na druhé straně kompenzována. Navíc už teď je jasné, že kompenzace nejpoškozenější skupině nebude zanedbatelná.

Negativní dopady na podnikatelské prostředí lze identifikovat u těch podnikatelů, kteří dodávají zboží a služby zatížené sníženou sazbou daně z přidané hodnoty neplátcům daně z přidané hodnoty, tedy zejména domácnostem, především ti budou váhat, buď sníží marži a zachovají cenu, nebo plně promítnou DPH do koncových cen a budou riskovat snížení poptávky po jejich zboží. To samozřejmě znamená omezení zisku.

Další dopad bude zaznamenán u subjektů, které provozují činnost o-

svobozenou od daně z přidané hodnoty bez nároku na odpočet. Například finanční služby, poštovní služby, poskytování zdravotní péče a podobně. Lze očekávat, že u části vstupů, u nichž dojde ke zvýšení sazby daně z přidané hodnoty, například voda či teplo, dojde ke zvýšení ceny, a tím ke zvýšení nákladů uvedených subjektů.

Jen málokterá země používá pouze jednu sazbu DPH. Pokud jsem to dohledával na internetu, tak v Evropě to je patrně jenom Dánsko. Systém se dvěma a více sazbami je, pravda, sice více náročný, ale existují však všeobecně známé a všude uznávané velmi praktické důvody pro jeho zavedení. Na výrobky a služby, které slouží k uspokojení základních potřeb, například potraviny, léky, dodávky vody, doprava osob, knihy a podobně jsou uvalovány nižší sazby, aby nebyly nízkopříjmové skupiny obyvatelstva s rodinami a malými dětmi příliš zatíženy. Navíc nižší sazba je všeobecně lépe tolerována a nedochází ke snahám po daňových únicích. Toto je také poučka, která je důkazem, že autoři novely si zřejmě myslí, že jsou chytřejší než všichni ve světě a v Evropě a naslepo vytvářejí nové nápady a experimenty, a nebo je důkazem, že naprosto cíleně chtějí, aby všechno zaplatily nízkopříjmové skupiny obyvatelstva s rodinami a malými dětmi.

Teď bych tady mohl odcitovat různé sazby v Evropě, ale nebudu s tím zdržovat. Dovolte mi, abych na závěr poděkoval za pozornost, a budu mít k tomuto ještě další příspěvek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Stanislava Humla.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer, paní předsedkyně, dobrý večer, vládo, dobrý večer, kolegyně, kolegové, dovolte mi na úvod, abych do mikrofonu poděkoval premiérovi za to, že nás opravdu nechá vyspat, že už jsme přestali s nočním blouzněním. Myslím si, že to je opravdu veliký pokrok. Teď už mi to nevadí, soboty, neděle, klidně, hlavně, že člověk má aspoň jednou za 24 hodin osmihodinovou možnost spánku a po 48 hodinách si myslím, že ta připomínka byla zcela namístě. Ale tím jsem teď tu pozitivní rétoriku ukončil a budu muset začít bohužel negativně.

Dovolte mi, abych se na začátek vyjádřil k tomu, co tady teď probíhá, to znamená možnost mluvit pouze dvakrát po deseti minutách k jednomu bodu. Já mám také právní vzdělání, aspoň se tedy cítím být právníkem. Mám státnice z trestního práva, správního práva, pétadvacetiletou praxi se správním právem. Můj diplom je barvy červené. Kdo jste vysokoškolsky vzdělaný, tak víte, o čem mluvím. Něco málo o ústavě vím. Také mám zkoušku z ústavního práva a jsem si jist, že jste překročili hranice a jste úplně za hranou, nehledě na to, že to totálně pošlapává demokracii.

A teď bych se rád vyjádřil k bodu 98, tisk 412. Já ta vystoupení spojím

rovnou dohromady, paní předsedkyně, kdybyste mohla po deseti minutách odpípnout druhý příspěvek. (Ano.)

Mám prostor v rozsahu méně než dvou minut vyjádřit se k jednomu každému Senátem vrácenému tisku. To mi ani při dobré vůli nedává možnost říct všechny důvody, proč budu hlasovat proti. To, co se dnes na půdě této Sněmovny děje, je pro mnohé z vás nepochopitelné a z vlastní zkušenosti vím, že vás poslouchá tam venku více, než je to obvyklé, i když to nepřenáší Česká televize. Dneska zaplaťpánbůh za to, že máme internet.

Já tady ani tak nebudu mluvit k poslancům, ono to nemá smysl. Jednak tu buď částečně nejsou a na druhou stranu přesně vím, že nemá smysl ani je přesvědčovat, protože oni už jsou rozhodnutí. Takže budu mluvit opravdu ke svým voličům, protože těm musím zdůvodnit, jak hlasuji. Nakonec proto ta rétorika u tohoto pulťku má probíhat.

Do politiky jsem šel s vědomím, že většina obyvatel chce změnu. Korupce dosáhla vrcholu, stát je obrovsky zadlužen, není už co prodávat. Právě proto byly volby do Sněmovny v roce 2010 mimořádné. Kroužkovali jste, vybírali nové tváře, volili nové strany. Hlavně díky vám se do Sněmovny dostaly dva nové politické subjekty. I když v minulosti jsem se prostřednictvím veřejných médií vám voličům omlouval, dnes však tímto směrem směřovat nechci, to by bylo laciné. Ve volbách jsme zvolili dva nové subjekty, jeden z nich se starými vlky v novém kabátě a druhý s protidinosaurovským prostorem a hezkými blondýnkami na billboardu. Díky vaší snaze o záchranu vlastního státu jste vyměnili úctyhodné množství poslanců i ve stranách tradičních.

Z vlastní zkušenosti s jednou z nových stran však vím, že plnění programu nemá příliš v popisu práce. Spadli jsem do prostředí, které více než objektivně podle mého soudu popisuje Michal Viewegh v knize Mafie v Praze. Zcela aktuálně máme na stole hodnocení The Economist, který píše, že představitelé českých politických stran, které se v roce 1989 zmocnily demokratického procesu, nyní zneužívají systém ve svůj prospěch. Českou politiku proto označuje za zahrávající partiokracii. Jako důkaz pro své tvrzení uvádí kauzy Víta Bárty a Alexandra Vondry, to už jsou kauzy nové, po volbách v roce 2010.

Mnoho čelních představitelů současných politických stran systém zneužívá ve svůj prospěch, stali se z nich arogantní a zkorumpovaní lidé. Anna Grzymala-Busse, uznávaná odbornice na postkomunistický politický systém, tuto skutečnost označila za uchvácení státu, což podle ní znamená nadměrné využívání veřejných prostředků vládnoucí elitou. To je zajímavé hodnocení. Vládní elita zneužívá své pravomoci v osobní prospěch místo rozvoje vlastní země. Všichni společně jsme proto ve volbách v květnu roku 2010 zvolili systém kroužkování a výběru mezi jednotlivci. Až díky zvědavosti novinářů se však dozvídáme s odstupem času pravdu o směnkách,

předem domluvených státních zakázkách, podivných plánech privatizací politiky. V praxi vidíte, jak se s tím vypořádá vláda boje s korupcí Petra Nečase. Ministr obrany Alexandr Vondra, ODS, podezřelý z uzavření nevýhodných smluv v době českého předsednictví Evropské unie, stále setrvává na svém postu a nyní je členem komise pro vyšetřování korupce. Politická strana, která místo etického kodexu sepsala i kodex o provizích z veřejných zakázek, dokonce této komisi předsedá. Vít Bárta je trestně stíhaný za úplatky, na Miroslava Kalouska místopředseda koaliční strany podává řadu vážných trestních oznámení za hospodářské trestné činy. Ministr Kocourek, respektive jeho matka záhadně přes noc zbohatla, stejně jako kdysi Standa Gross.

Věděli jste, že je nutné zastavit zadlužování a stejně jsem ten vztah hodnotil i já. Věděl jsem a vím stále, že jde o nalezení správného kompromisu. Dnešní protikorupční vláda zastoupená subjekty v minulosti se podílejícími na privatizaci majetku nás všech dnes předkládá soubor reformních zákonů, který navzdory všeobecnému odporu teď musíme schvalovat. Jak jejich kvalitu cítím, to lze těžko vyjádřit. Mám na to opravdu málo času. Jako váš zástupce zde dostávám velmi omezený prostor, abych vyjádřil názor mnohých z vás. Byl mi stejně jako všem ostatním z vládní opozice nasazen nedemokratický náhubek a jsem limitován časem. Ale co řeknu určitě aspoň k bodu, ke kterému jsem přihlášen, to je 98 – soukromé fondy v této situaci ne! Ne, pane ministře Drábku.

Protože právě proto, že jsem popsal to, co jsem popsal předtím, tak nelze svěřit peníze, které jsou určeny do daleké budoucnosti, takovýmto firmám. Moc dobře vím, že na tuto vládu si v hospodách stěžujete úplně všichni. Arogance, hrubost, pohrdání jiným názorem a urážky jsou ve Sněmovně častější než v hospodách. To vše jsem na této půdě v posledních měsících slyšel a viděl na vlastní oči, včetně primitivního anti-komunismu svádějícího vše na minulý režim. Po více jak 20 letech v době, která je od tohoto režimu posunuta o celou jednu generaci, má pak stejně tato doba vliv na státní dluh jako doba temna.

Příčinou dnešních problémů však není ani jedno, ani druhé. Nejprve vlády této země prodaly majetek nás všech, následně jej někteří ministři a skupiny kolem nich, lobbistické skupiny, projedli a naše země tak přišla o majetek, který budovaly generace před námi. Mluvím o tunelářích, kteří jsou ve vrcholné politice 15 a více let. Privatizovali majetek nás všech pod cenou, utráceli výnosy z prodeje v rozpočtech státu, aniž by investovali, za předražené a mnohdy nesmyslné zakázky. Byl jsem léta ve státní správě a vím, jak se nakupovaly počítače za neuvěřitelné ceny, i když nebyly potřeba, a pak zůstaly stát ve skladu tři čtyři roky, aby se pak mohly prodat někomu známému. Když nebylo co prodávat, tak lehkomyšlně zadlužili i vaše děti. Asi proto dnes dostávají zahraniční ceny za nejlepší ministry.

Největší problém současných rozpočtů jsou splátky těchto dluhů. To jsou mandatorní výdaje, které jsou obrovské! Dnes dlužíme bilion pět set miliard! Tisíc pět set miliard. Neuvěřitelné číslo! Jaká raketa z toho musí být v úroku! Teď jsme ve stadiu, kdy už není kde brát, a tak přišla změna pro občany nejbolestivější: vykrást budoucnost. Kdo z vás poslouchal alespoň část projevů opozice, tak pochopil, že právě toto se děje zákonem o důchodové reformě. A aby to pokryli, tak nám zvednou DPH u těch komodit, bez kterých se nedá žít, zejména u potravin. Tímto rozhodnutím loupi tato vláda u vás nejpotřebnějších: seniorů, svobodných matek a rodin s dětmi. To jídlo dětem musíte koupit vždycky! Aby nemuseli platit starým důchod, zvednou hranici odchodu na 70 a více let. Říct toto Francouzům, tak hoří Paříž.

Nedivím se iniciativě podnikatele Andreje Babiše, který založil nové občanské sdružení a volá po nové revoluci ve výzvě Ano 2011, a v mnoha ohledech se ztotožňuji s jeho názory. Tato iniciativa, stejně jako další, které najdete prostřednictvím internetu či odborových svazů, spojuje lidi v názorech. Já se tomu nedivím, ale mně to spíš zaráží a jsem z toho strašně zklaman, protože před rokem a půl, kdy jsem dával souhlas k tomu, abych byl na kandidátce, tak jsem si myslel, že dnes, v této době, ten problém bude vyřešen. Není!

Já tady proto odcituji následující slova pana Babiše a dovolím si je přednést všem svým voličům: Nacházíme se tedy dnes v podobné situaci jako před sametovou revolucí, během níž lidé na náměstích skandovali nejsme jako oni, nebudeme se bát a nebudeme lhát? V roce 1989 nemělo Československo žádné dluhy, naopak nám tzv. bratrské země dlužily desítky milionů dolarů a náš stát vlastnil obrovský majetek. Po více než dvaceti letech předpokládá rozpočet České republiky na rok 2012, na příští rok, další ztrátu 105 miliard korun, která přibude ke stávajícímu dluhu, o kterém jsem již mluvil – 1 500 miliard.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omluvám se, že vás přerušuji. Uplynulo vašich prvních deset minut. Máte hned další vystoupení, ale mezitím se s přednostním právem přihlásil ministr financí, takže když dovolíte, dám teď prostor jemu a potom samozřejmě budete moci pokračovat. (Poslanec Huml: Samozřejmě!)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane poslanče Humle, ve svém prvním vystoupení jste mě jmenoval způsobem, který se mě dotkl a proti kterému se ohrazuji. Prezentovat tady jako důkaz mé nevěrohodnosti skutečnost, že na mě několik vyšinutých lidí podalo trestní oznámení z naprosto nesmyslných a vykonstruovaných nesmyslů, to je věc, kterou bych možná odpustil bulvárnímu novináři, ale

kterou těžko můžu tolerovat právníkovi a policistovi, který dobře ví, že trestní oznámení může podat kdokoli na kohokoli, aniž by to znamenalo být jenom podezřelý z toho, že někdo něco spáchal.

Mě, pane poslanče, na rozdíl od vás, nechtěl nikdo nikdy z ničeho obvinit! Já jsem se na rozdíl od vás nikdy za imunitu neschovával. A Bůh ví, že se za ni nikdy ani schovávat nebudu. Co kdybyste se trochu styděl, jestli to umíte!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, příště prostřednictvím mě. (Ministr Kalousek: Ministr může přímo.) Můžete rovnou. Dobře.

Teď vystoupí s faktickou pan poslanec Doktor, poté dám prostor panu poslanci Humlovi.

Poslanec Michal Doktor: Víte, kolegyně a kolegové, tady dochází ke zvláštnímu jevu. Někteří poslanci, patrně vedeni symbolem Stvořitele, se tady snaží stylizovat jako svědomí národa. A před chvílí se o to pokusil pan kolega Stanislav Huml a stěžuje si a pláče na tomto místě, že mu snad je kráceno v jeho právech vyjádřit se k věcem projednávaným. V číslech a důkazech je kouzlo. Tak jsem se podíval já jako občan ČR, Stanislave Humle prostřednictvím předsedající, kdy jste mluvil k projednávaným věcem. Odpověď: ani jednou jedinkrát! Celou dobu projednávání těchto věcí jste tu mlčel, jak říká pan kolega Zaorálek, jako pařez! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická a teď už tady nemám žádnou přihlášku s přednostním právem nebo faktickou, takže můžu dát slovo panu poslanci Humlovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Reagovat nebudu, protože to nemá smysl. (Nesouhlasné poznámky zprava.) Nechcete-li s něčím souhlasit, pak nemá smysl k něčemu mluvit. Ne je názor.

Náš původní majetek se výrazně zmenšil a je nadále systematicky rozkrádán. – Pokračuji ve svém projevu. – Každý normální podnikatel by s takovou bilancí zkrachoval, říká pan Babiš. Kolik z těch miliard přitom skončilo v soukromých kapsách různých korupčníků? Jezdíme po špatných silnicích, v pomalých vlacích, nemáme peníze pro učitele, vědce, lékaře, policisty, hasiče, na sport a na vzdělání pro naše děti. Neumíme bránit svoje zájmy a v současném složitém světě nejsme jednotní. Naše republika je často jen trhem pro nekvalitní zboží ze zahraničí a oblíbeným předmětem různých arbitráží. A politici se hádají. – Tady je zajímavá pasáž, kterou úmyslně vynechávám, najděte si to na internetu.

Za první republiky jsme patřili mezi nejvyspělejší průmyslové země světa. Český národ má pořád obrovský potenciál. Žije tady spousta šikovných a podnikavých lidí, čeští manažeři se uplatnili při řízení globálních firem. Naše země může mít zase přebytkový státní rozpočet. A naše děti pak mohou žít ve společnosti, která bude svou úrovní podobná Švédsku nebo Švýcarsku. Je to možné? Ano, pokud se sjednotíme a budeme mít společný cíl. Tím cílem je spravedlivější společnost, funkční a právní stát. Konec citace Andreje Babiše – Akce nespokojených občanů.

A já tady teď dodávám za sebe. Jsem již k výzvám podobného typu opatrný. Před volbami se i o Vítu Bártovi říkalo, že je bohatý a nemá důvod krást. Prostřednictvím médií jsme my teď bohatší o sledovací spisy z Prahy 11, odposlechy a uplácení vlastních poslanců a zavádění dalších tmavě šedých postupů do české politiky. Dnes vím, že změna není prioritně o bohatství, ale o charakteru lídrů. Jsou mezi vámi tam venku lidé, kteří mají hodně a chtějí ještě víc, ale většina z vás stále věří ve správné hodnoty tohoto státu. Umíte tvořit a tvrdě pracovat. Právě toho si cení i tato vláda, která vás chce využít ve vlastní prospěch. Když je neuspokojují peníze, touží po moci. V politice jsem zjistil, že jde opravdu jenom o dvě věci: o prachy a moc! V této Sněmovně rozhodují lidé, kteří mají jen tuto modlu. Nejsou to zdaleka všichni koaliční poslanci, ale jsou vedeni těmi nejarogantnějšími a nejagresivnějšími. Bohužel teď už to vypadá na to, že je možné prodávat jenom vlastní lid, a začíná se to dít. Prostřednictvím reforem proto vláda neřeší, jenom jak srovnat schodek státního rozpočtu, ale jak najít jiné dojné zdroje.

Vstoupil jsem do politiky nikoliv kvůli ambicím po větší moci či financích. Já dokonce ani nevím, jestli budu příští rok nebo příští volby kandidovat. Opustil jsem po volbách prosperující společnost a následně se začal věnovat občanům na plný úvazek. Proto i dnes promlouvám k vám, a nikoliv k této nefunkční vládní instituci. Společně s opozičními poslanci zde trávím noci a víkend a snažím se vybojovat vaši lepší budoucnost. Společně pracujeme, společně vystupujeme a společně krvácíme a krvácet budeme.

Dnešním dnem se dostává naše společnost na další zlomový milník. Nacházíme se v době všeobecné nespokojenosti s vládní politikou a rozšiřující se chudobou našeho lidu. Válčíme tady za vás. Před volbami jste ode mne mohli slyšet, že je pro mě nejdůležitější rodina.

S vlastními dětmi se v těchto dnech setkávám jen prostřednictvím telefonu nebo internetu. A nejsem sám, jsou na tom takto úplně všichni. A proto zde dnes vystupuji – abych dodržel slovo, že budu ctít program, za který jsem kandidoval. Neslíbím vám nic jiného než to, že do posledních sil budu za tento program bojovat a dodržovat ho. Nedělám to pro sebe, nedělám to proto, abych vládě ztížil život. Dělán to proto, abych dal čas

vám, nespokojeným s postupem vládní koalice. Máte čas se spojit, jak k tomu vyzýval třeba Andrej Babiš. Věřím, že tento národ má stále sílu vlastního ducha a jde nám o budoucnost. Vychoval jsem pět dětí a trpím při představě, že by naše děti měly z pracovního procesu padat rovnou do hrobu.

Vyzývám všechny, aby se nebáli projevit vlastní názor. Dnes přijatá rozhodnutí Sněmovny se vás nedotknou za dvacet let, pocítíte je od ledna příštího roku. A dnešní Sněmovna není orgánem, proti kterému nemůžete vystoupit.

Kdo je kdo se tady v pátek přesně ukázalo při hlasování o pozměňovacím návrhu k zákonu, který řeší veřejné zakázky. Přijali jsme zákon, který zlepší situaci v průhlednosti státních zakázek o takhle malinký krůček. Starostové navrhovali razantní změnu. Proti byla Nečasova ODS. Věci veřejné se ukázaly jako jasné béčko ODS, protože hlasovaly s ní. Přesně tak, jak píše Michal Viewegh v Mafii v Praze. A stejně proti byla Kalouskova TOP 09. Návrh skupinky zoufalých Starostů podpořili pouze nezařazení poslanci, ČSSD a KSČM.

S radostí jsem tady v posledním týdnu poslouchal věcné a vstřícné projevy kolegů Zorálka, Sobotky, Kováčíka a dalších z opozice. Večer ve zprávách je však neuslyšíte. Bráníme se obstrukcemi a prohráváme. Logicky, musí se ten zákon dřív, nebo později schválit. Udržíme se v řádu hodin a pak začne platit. Do práce budete chodit do 70 let a Praha je přitom na rozdíl od Paříže úplně v klidu. DPH bude do dvou let na 25 %, protože teď už jsem slyšel dvacet. Když se povolí teď, tak co se snese, tam to půjde. Následovat budou logicky další zdražování. Důchodci budou zabírat pracovní místa nezaměstnaným mladým, úplně stejně, jako je to ve Španělsku, a až budete nastupovat do autobusu, který řídí dědeček, budete chtít vystoupit a počkat na další spoj. Může se však stát, že v dalším bude řidič jeho otec.

Podnikatel Andrej Babiš má určitě pravdu v jednom. Pokud se nesejdeme na Václaváku a nevydržíme tam s požadavkem na demisi této vlády vzniklé na podvodu kmotrů z Prahy s pomocí ABL, nezasloužíme si nic jiného než makat, držet hubu a platit. Rozhodovat se o vaší budoucnosti bude dál na tajných poradách u Bártoů a před mikrofony televizí se bude plkat o stravenkách, což je jenom prkotina úplně posledního řádu.

Tady v té zlatem vyzdobené místnosti se toho už moc udělat nedá. Tady už obstrukcemi stávkujeme. To je ode mne vše, přeji vám hezký den a šťastný příští rok. (Potlesk.)

Paní předsedkyně, dovolu mi, abych navázal námitkou proti nepřipuštění k diskusi. Chtěl jsem vystoupit k bodu 87, zdravotnická záchranná služba, měl jsem řádně podanou přihlášku, ale byla vyřazena. Proti tomuto postupu protestuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, budeme tedy hlasovat o námitce. Mám zde ještě faktickou poznámku pana ministra financí, ale to mu dáme prostor až poté, kdy rozhodneme o této námitce.

Předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím si, že tady zanikla docela důležitá informace, kterou řekl pan poslanec Michal Doktor. Předtím než o této námitce budeme hlasovat, měl by zodpovědět pan poslanec Huml, proč ve třech čteních 14 návrhů zákonů, to je dohromady 42 čtení, ani jednou nevystoupil. Ani jednou. Promlčel se velmi pečlivě 42 čteními 14 návrhů zákona a teď, kdy už hlasujeme pouze o tom, zda potvrdíme sněmovní znění, které je hotové, kde již nemůže podle ustanovení jednacího řádu dojít k žádné změně, teď na jednu tady pobrekává, že chtěl vystoupit. Měl k tomu prostor nekonečný, bez ohraničené rozpravy. Ať nám prosím odpoví, než budeme o této námitce hlasovat. Pokud například řekne, že byl nějak indisponován těch 42 čtení, tak my možná zvážíme a dovolíme mu konečně vystoupit. Nebo že mu někdo zakazoval vystoupit, možná to zvážíme a budeme hlasovat pro vyhovění jeho námitce. Jinak se nemůže divit, že ji zamítneme. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo vlády, děkuji vám. My o té námitce rozhodneme bez rozpravy. Jen se zeptám – pan kolega Tejc chtěl také přednést ještě faktickou námitku. Musím se zeptat pana poslance, zda mohu dát ještě prostor ještě panu kolegovi Tejcovi, nebo chcete bezprostředně hlasovat o námitce? Takže pan poslanec Tejc, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, já jsem nechtěl, pokud by pan premiér nevyužil té možnosti, hovořit právě bezprostředně před hlasováním, do té věci vstupovat. Pan premiér to učinil a já musím říci, že kromě toho, že skutečně nejednáme ve třetím čtení, my jednáme o návrzích zákonů, které vrátil Senát. Jednáme tedy o tom, jak se postavíme ke stanovisku Senátu. My nejednáme ve třetím čtení, my jednáme o tom, jestli přesto, že Senát se rozhodl tyto návrhy Sněmovně vrátit, odmítnout je, jestli i přesto je máme tady ve Sněmovně podpořit. To je zcela něco jiného než debata ve třetím čtení. To je myslím docela podstatné a byl bych rád, aby pan premiér tady nekádroval jednotlivá vystoupení, nežádal vysvětlení něčeho, co už tady několikrát padlo.

My jsme se rozhodli na této schůzi, předpokládám, že nejen já, ale i ostatní poslanci, že prostě vyjádříme svůj názor. Ten názor vyjadřujeme,

vyjadřujeme ho dostatečně zřetelně. Já bych byl rád, aby i pan premiér toto právo nám ponechal. Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní námitka – hlasování, které zahajují má číslo 320. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou, tak jak ji vznesl pan poslanec Huml? Kdo je proti této námitce?

Hlasování 320, přítomno 151, pro 43, proti 90, námitka přijata nebyla.

Faktická námitka pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem poněkud překvapen výzvou pana premiéra, kterou tady беру adresně, že pan premiér vyzývá poslance, aby vystupovali ke všem návrhům zákonů v rámci všech čtení. Aby nebyli panem premiérem obviněni z toho, že se flákají a že nic nedělají. Ale to je v zásadě největší výzva k obstrukci v dějinách českého parlamentarismu. (Potlesk.) Mne jenom překvapuje osoba toho člověka, který to učinil. Kdyby to byl kdokoli z opozice, tak nepochybně pan premiér by měl plné právo se zvednout a říci: Vy se chystáte zablokovat Poslaneckou sněmovnu, vy se chystáte terorizovat většinu v této Poslanecké sněmovně. Vy zlá, zlovolná opozice, proč máte tolik přihlášek ke státnímu rozpočtu? ptal se pan premiér. Pan premiér nás kritizoval za to, že příliš mluvíme ke státnímu rozpočtu, že se o něm mluvilo 17 hodin v prvním čtení. Ale to se nepřihlásili zdaleka všichni poslanci sociální demokracie, jenom ti, kteří k tomu chtěli něco říci. A teď pan premiér po několika dnech tady vyzývá k tomu, aby poslanci mluvili ke všem zákonům, protože jinak vždycky tady vstane někdo z koalice a řekne, že nepracujeme.

Já chci říci to, že vystoupit a navrhnout je právo poslance. Poslanec ho může využít, ale nemusí. Současně není možné, aby jakékoli vystoupení, které někomu možná vadí nebo je příliš dlouhé, automaticky bylo označováno za obstrukci, jednou nás pan premiér kritizoval za to, že vystupujeme příliš ke státnímu rozpočtu, a podruhé zase, jako zřejmě hlavní kádrovák této Poslanecké sněmovny, trochu samozvaný kádrovák, protože kádrovákem ho tady nikdo nezvolil, tak jako samozvaný kádrovák nás bude kritizovat, že vystupujeme málo. To je prostě nepřípustné, na půdu slušného parlamentu to nepatří. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Richard Dolejš. Prosím.

Poslanec Richard Dolejš: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych v úvodu své-

ho vystoupení vyjádřil výhradu vůči účelovému a nedemokratickému postupu vládní koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných ve věci procedury týkající se projednávání reformních zákonů. Já jsem obdobně spolu kolegy sociální demokracie přesvědčen, že vládní koalice účelově porušila jednací řád, a to tím, že sloučila rozpravu ke všem reformním zákonům a okleštila poslance tak, že mohou vystoupit ke všem reformním zákonům pouze dvakrát ve lhůtě deseti minut. Kromě toho, že se omezilo právo poslanců vystoupit, tak se také vnesl do té rozpravy zmatek, protože ne všechny reformní zákony spolu souvisejí. My na jedné straně zde máme zákony, které evidentně zasahují do sociální oblasti a omezují, víceméně likvidují současný sociální systém, či nastartují do budoucna velké zdražování, a dále zde máme zákony, které se například týkají integrovaného záchranného systému či bezpečnostních složek.

Vzhledem k tomu, že je mi omezeno právo vystoupit ke všem zákonům, a byl bych nerad, aby zapadl zákon, který se týká Generální inspekce ozbrojených sborů, tak se vyjádřím k této problematice. Víte, já si myslím, že je nutné o těchto věcech hovořit zejména v zemi, kde několikrát politici, a především politici pravicových stran, zneužili bezpečnostních struktur a složek k politickému boji, viz Kubiceho zpráva. Víte, vy jste vlastně potvrdili tím, že z pana Kubiceho jste udělali ministra vnitra, to, že celá akce byla politická. Já se k tomu vracím právě v souvislosti s diskusí a projednáváním zákona, který máme v rámci bodu 88 o generální inspekci. Tento zákon vznikl v dílně Ivana Langra. Už to samo o sobě je podezřelé, protože víme, jak účelově se Ivan Langer v čele ministerstva choval.

Já jsem si nechal udělat rozbor tohoto zákona. Tak z těchto rozborů jednoznačně vyplývá, že tento zákon je děravý, má velké mezery a může se do budoucna stát v bezpečnostní oblasti časovanou bombou pro riziko jeho zneužití. Já nic nemám proti záměru zřídit generální inspekci. Jsem pro to, i sociální demokracie má tento záměr ve svém volebním programu, ale navržený zákon nepovažuji za dobrý, je nedostatečný. Tento zákon je koncipovaný tak, že vznikne nekontrolovatelný finančně náročný moloch, který ovšem bude mít velké kompetence, bude mít kompetence policejního orgánu. Tam například spadá realizace odposlechů, abyste věděli, pokud tento zákon projde, co bude inspekce dělat, sledování osob, použití informátora, získávání údajů z evidencí. Dokonce v některých oblastech bude mít více kompetencí než Policie České republiky. A to se týká právě především oblasti zpracování osobních údajů.

Já mám k dispozici závěry Parlamentního institutu, které se pokusím ve svém vystoupení citovat, tak abychom věděli, jak se k tomu staví tato instituce, a já s těmito závěry s ztotožňuji.

Víte, on kdyby ten zákon byl sebegeniálnější a sebelepší, tak bez toho,

aniž by v čele tohoto orgánu, této inspekce, stáli nezávislí profesionálové, odborníci, aby pracovníky této inspekce byli profesionálové, kteří budou nestranní, tak bez toho tento zákon nemůžeme uvést v život. Já jsem zaznamenal v médiích spekulace o tom, že údajně probíhají diskuse nad tím, že v čele generální inspekce by měli stát lidé blízcí Ivanu Langerovi či ODS, a že by dokonce jedním z diskutovaných jmen měl být Jaroslav Salivar. My jsme se při třetím čtení – kolega Tejc se ptal pana premiéra, zda je tato spekulace, která se týká osoby Jaroslava Salivara, pravdivá, a pan premiér na přímý dotaz mlčel a na tuto otázku neodpověděl. Já bych byl rád, kdyby pan premiér k této věci se vyjádřil dnes při projednávání balíku těchto zákonů, protože tato věc bezprostředně souvisí s tím, co by se následně na inspekci dělalo.

Pan Salivar kandidoval v roce 2010 za ODS do Poslanecké sněmovny, takže nelze konstatovat, že by byl nezávislý. Byl pravou rukou Ivana Langera na Ministerstvu vnitra. Dělal mu jakéhosi politického náměstka a měl ve své gesci reformu policie. Takže je plně odpovědný obdobně jako Ivan Langer za současnou destrukci policie a já jsem přesvědčen, že ty dopady, ještě pod vedením pana Kubiceho, občané výrazným způsobem bohužel pocítí. Je také odpovědný za likvidaci finanční policie. On asistoval panu Langerovi při těchto krocích. My zde hovoříme o tom, že státní rozpočet nemá dostatek prostředků, ale tato vláda i předchozí vláda rezignovala na to, aby se trestná činnost, která se týká daňových úniků, šetřila a potíhovala. Všechny případy, které měla rozpracované finanční policie, bylo nám garantováno, že všechny budou dotaženy do konce, realita je taková, že ani jeden případ do konce po rozprášení finanční policie dotažen nebyl. Pan Salivar asistoval také při likvidaci okresních ředitelství policie a má za toto odpovědnost.

Proto se ptám, zda je pravda, že pan Salivar bude údajně na základě politické dohody stát v čele generální inspekce. Víte, kdyby stál v čele generální inspekce, to je, jako kdybychom tuto instituci dali Ivanu Langerovi. A já se obávám, že v tom případě by tato instituce byla zneužita k politickým a obchodním zájmům té či oné politické strany. (Upozornění na čas.) Ještě minuta.

Já se obávám, že přes generální inspekci by byl vyvíjen nátlak na policisty, jako se to děje již nyní v době fungování Inspekce Policie České republiky. To znamená, že v případě, že by byla takto personálně obsazena, by tato instituce nebyla nezávislá.

Já pak v dalším příspěvku přečtu výstup Parlamentního institutu, ale jen teď jednu větu, abychom věděli, jak se situace má. Citace: "Závěry. Rizika spojená s návrhem zákona spočívající zejména v možnosti zneužití zpravodajské techniky, kterou bude inspekce disponovat, a dále v předávání informací včetně osobních údajů mezi inspekci a policií, aniž by v tom byla

nějaká další kontrola. Inspekce má v některých případech širší pravomoc než Policie České republiky. Údaje získané inspekcí však budou postoupeny policii a naopak. Do budoucna nelze vyloučit střet se zákonem o ochraně osobních údajů.”

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a promiňte, že jsem vás přerušila. Dále pan poslanec Jiří Zemánek. – Ale dvě faktické poznámky. První pan poslanec Jan Látko, poté paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená paní předsedkyně, zatím jsem zde vystoupil dvakrát, a to ke sněmovnímu tisku 372, bod 90, zákon o hmotné nouzi, a ke sněmovnímu tisku 377, bod 92, zákon o DPH. V rozporu s § 59 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny mi bylo odepřeno vystoupit v rozpravě ke sněmovnímu tisku 408, bod č. 95, což je zákon o zdravotních službách. Podle tohoto ustanovení jednacím řádu se Sněmovna může bez rozpravy usnést, že k téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Já jsem k věci zákona, sněmovní tisk 408, bod č. 95, zákon o zdravotních službách, dosud nevystoupil vůbec. Žádám vás proto, abyste mi umožnila v této věci vystoupit. Pokud tak neučiníte, podávám námitku proti postupu předsedající. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je zde vznesena námitka proti postupu předsedající. Přivolávám naše kolegy a o této námitce rozhodneme vzápětí. (Delší prodleva – předsedající vyčkává na příchod poslanců do sálu.)

Zahajuji hlasování číslo 321. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti postupu předsedající. Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 321, přítomno 154, pro 44, proti 82. Námitka přijata nebyla.

Slovo dostává paní poslankyně Jana Černochová k faktické poznámce. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer, dámy a pánové. Pátý den bývá kritický asi nejenom na horách, ale i na půdě této Poslanecké sněmovny. Domnívám se, že ten příspěvek, který jsme tady zaslechli před malinkou chvilkou, ve většině z nás, co jsme členy výboru pro obranu a bezpečnost, způsobil to, že přemýšlíme o tom, zdali kolega Dolejš netrpí

ztrátou paměti, či po těch několika desítkách hodin, co tady trávíme, tak jestli skutečně se nespletl v čase, v časové ose, jestli se nedomnívá, že tato Sněmovna projednává návrh zákona ve druhém čtení a zdali nenačítá pozměňovací návrh k zákonu o tzv. inspekci bezpečnostních sborů. Protože já jsem si ověřovala i u ostatních kolegů, zdali se nemýlím ve svém úsudku, protože kolega Dolejš, který je členem výboru pro obranu a bezpečnost, tak ty připomínky, které tady takto zaznívaly, na výboru pro obranu a bezpečnost nepřednášel. Připomínky, jestli si dobře vybavuji, tam měl velmi věcné, relevantní připomínky pan kolega Tejc, nikoli pan Dolejš. Takže já tady žasnu nad tím, že teprve ve chvíli, kdy se vrátí legislativní norma ze Senátu, se kolegové ze sociální demokracie probudí a začnou tady dávat připomínky, které měli dávat před měsícem a půl, případně před 2,5 měsíce, kdy se tento zákon projednával na půdě výboru pro obranu a bezpečnost. Nikoli teď. Skutečně mrzí mě to, protože o tom návrhu zákona tam probíhala široká diskuse, stejně tak tady probíhala široká diskuse nad tím, když se načítaly návrhy v rámci druhého čtení. Nic takového, co tady dnes přednesl pan Dolejš, v tom návrhu na druhé čtení nezaznělo. Takže je mi líto, že jsem musela využít (upozornění na čas) tuto příležitost vám to sdělit, ale skutečně nemohla jsem mlčet.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Dolejš.

Poslanec Richard Dolejš: Vážená kolegyně prostřednictvím paní předsedající, já mám paměť dobrou, nemusíte mít strach. Co se týká mých připomínek, postojů, já je dlouhodobě prezentuji a názory na tuto věc neměním. Jinak my jsme předložili pozměňovací návrhy, já jsem pro ně hlasoval. Obdobně Senát vrátil tento zákon s připomínkami a s návrhem na změnu. Takže nevidím žádný problém v tom, jak jsem se k této věci postavil. Já jsem proti tomuto návrhu zákona měl výhrady již v minulém volebním období, kdy s tímto návrhem zákona přišel Ivan Langer, a nikdy jsem se tím netajil.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Zemánek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, vážená kolegyně, dovoluji si vyjádřit se ke sněmovnímu tisku 408, což je vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.

Přesto, že se jedná o věcně technickou novelu, která má za cíl zajistit soulad dotčených právních předpisů s návrhy zákonů upravujících zdravotní služby, specifické zdravotní služby a záchrannou zdravotní službu, neboť po nové úpravě vztahů v oblasti poskytování a aplikace zmíněných zákonných norem zdravotních služeb a zdravotní záchranné služby by mnohé právní úpravy byly zcela nesrozumitelné nebo duplicitní. Kdy návrh změnového zákona provádí v dotčených právních předpisech především změny terminologické.

Senát tedy zamítl tento výše zmiňovaný návrh zákona, a nebýt tohoto zamítnutí, byl by se vládě patrně podařil přílepek k zákonu. Vláda, která si vytyčila jako heslo boj s korupcí, propašovala do zákona, který má být součástí její zdravotní reformy, část 24 odst. 2, kterým se mění původní znění § 8b, příjemci veřejných prostředků, v zákoně č. 108/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Konkrétně pouze doplňuje výjimku, na kterou se nevztahuje ustanovení o poskytnutí základních osobních údajů o osobě, které poskytl veřejné prostředky, a to o platy, odměny a další obdobná plnění poskytovaná z veřejných rozpočtů. Tímto zvláštním přílepkem k zákonu měnícímu některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách atd. hodlá nejspíše naše vláda vyřešit rozpor, zda má, či nemá poskytovat informace o platech veřejných činitelů.

Co má společného tento zákon se zákony o zdravotnictví, je mi záhadou. Podotýkám ale, že Ústavní soud už ve svém nálezu k novele o bankách považuje přílepky k zákonům za protiústavní.

V nálezu je mimo jiné uvedeno: Ústavní soud považuje za nepřipustné, aby jedním zákonem byly novelizovány zákony vzájemně spolu obsahově bezprostředně nesouvisející. Proto se znovu ptám, jak spolu souvisí zákon o svobodném přístupu k informacím, který chce vláda tímto návrhem měnit, a zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotnických službách. Já osobně soudím, že jsou si tyto dva zákony velice, velice vzdálené. Řeší tak naše vláda současnou polemiku ve věci zveřejňování platů a odměn zaměstnanců veřejné správy vyvolanou rozsudkem Nejvyššího správního soudu a následným stanoviskem Úřadu pro ochranu osobních údajů? Pokud je toto opravdu jedním z vládních řešení, je to potom řešení velice tristní.

Cituji ze stanoviska Transparency International ze dne 13. 7. 2011, že zveřejnění základních osobních údajů, včetně platů a odměn konkrétních zaměstnanců, je plně v souladu s veřejným zájmem, a to zejména zveřejňování odměn včetně odůvodnění jejich poskytnutí je v souladu s požadavkem na transparentnější fungování veřejné správy a mělo by to spadat pod kontrolu veřejnosti.

Samozřejmě za předpokladu dodržení předepsaných podmínek. Je te-

dy tento vládní přílepek veden snahou vlády potichu a nepozorovaně vyřešit spor, zda zveřejňovat platy a odměny. Má souvislost s nestandardními, resp. nadstandardními odměnami, které obdrželi náměstci na Ministerstvu vnitra, a kdoví kde ještě. Pryč jsou vládní koaliční sliby, jak omezí nešvary včetně přílepků při schvalování zákonů ve Sněmovně. Podrčením košile bližší než kabát se polehounku vrací k staré praxi, kterou krásně ilustruje přílepek ve vládním návrhu zákona měnícího některé zákony o zdravotnických službách.

Já se ptám, jak kvalitní asi může být zákon, který vláda používá k propašování přílepků. Zákony, které prodlužují příjezd záchranářů z možných maximálně 15 na 20 minut, když podle většiny odborníků může být 5 minut životně důležitých. Znovu zde jednáme o návrhu zákona, který předkládá vláda, jejíž členové patří do ODS. Při projednávání tohoto návrhu v Senátu deset senátorů za ODS hlasovalo proti tomuto návrhu zákona. Dokonce i pan senátor Schwarz, jenž je zároveň ředitelem zdravotní záchranné služby v Praze, uvedl: Prodloužením dojezdové doby z 15 minut na 20 minut je chybou, protože stát by měl naopak dbát na to, aby se péče nejen zkvalitňovala, ale její dostupnost se zlepšovala. Proto se domnívám, že i současných 15 minut je optimálních.

Jak kvalitní asi může být zákon, když vláda ani není schopna přesvědčit senátory, kteří byli zvoleni za její vlastní stranu, aby hlasovali pro přijetí tohoto návrhu? Vždyť i další z bodů této tzv. reformy, která umožňuje neznamenávat všechny výzvy k výjezdům záchranky, což bylo doposud povinností, jasně znevýhodňuje občany v případných soudních sporech.

Vládní návrhy zákonů zdravotnické reformy jsou hazardem se zdravím občanů a značně problematizují dostupnost zdravotní péče, a proto nesouhlasím s přijetím těchto návrhů zákonů, jelikož se domnívám, že jako volení zástupci občanů bychom měli přijímat zákony v jejich prospěch a ne takové, které je ohrožují na životě či jinak znevýhodňují.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další vystoupí pan poslanec Richard Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Richard Dolejš: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych dokončil můj příspěvek ke generální inspekci.

Já jsem v tom minulém příspěvku hovořil o tom, že mám výhrady vůči návrhu zákona, tak jak je koncipovaný, že tam vidím velká rizika v tom, že tato nově zřízená instituce nebyla kontrolovatelná a kontrolovaná, že bude mít více pravomocí než Policie České republiky, a také jsem upozorňoval na to, že hrozí riziko, že když bude špatně personálně obsazena, tak se z ní může stát jakási politickolobbistická organizace Ivana Langera.

Vzhledem k tomu, že mi pan premiér neodpověděl na přímou otázku, ani kolegovi Tejcovi při třetím čtení, zda je pravda, že se hovoří v této souvislosti, že ředitelem generální inspekce bude pan Salivar, tak se domnívám, že tady velké riziko tohoto typu je. Samozřejmě ta rizika jsou i další.

Generální inspekce bude vypadat tak, jak bude personálně vyskládaná i z hlediska řadových pracovníků i z hlediska jednotlivých příslušníků generální inspekce. Víte dobře, že se připravuje delimitace pracovníků současné inspekce Policie České republiky do generální inspekce, to znamená základ té nové instituce bude položen na policistech, kteří nyní pracují na úrovni inspekce Policie České republiky. Já bych v této souvislosti chtěl poukázat na to, jak pracuje současná inspekce Policie České republiky, a od toho samozřejmě lze odvodit, že podobným způsobem také bude pracovat i generální inspekce, která bude v podstatě nekontrolovatelná a bude to jakási druhá policie vedle současné Policie České republiky. Je to z webu policista.cz, článek se jmenuje Inspekce, nebo inkvizice. Já budu citovat pouze část tohoto článku. Nechci vás unavovat.

Dalším příkladem velice zvláštního přístupu inspekce policie je případ detektiva ÚOOZ Michala Vahaly. Ten měl největší podíl na zadržení údajně hlavy ruskojazyčné mafie. Krátce po jeho zatčení byl Michal Vahala zadržen inspekcí policie a obviněn ze zneužití pravomoci veřejného činitele. Krátce po propuštění Andrika Soghojana byl obvinění zbaven i Michal Vahala. Ten se musel po mnoho týdnů skrývat, neboť mu bylo ze strany členů ruskojazyčných gangů vyhrožováno. Pokud sáhneme do minulosti, najdeme jistě více podobných případů, kdy inspekce policie jednala za podivných okolností.

Na morálku policistů mají podobné případy drtivý dopad. Obava z postihů za aktivní přístup a ztráty zaměstnání nutí policisty jednat změkčile a nedůsledně i v případech, kdy je tvrdý a nekompromisní postup na místě. Otázkou tedy je, zda inspekce policie skutečně je využívána k vyšetřování trestné činnosti policistů, nebo k jejich zastrašování a destabilizaci policejního sboru. Osobně si nemyslím, že by inspekce policie jednala na nějakou zakázku. Ve výše uvedených případech, stejně jako u podobných případech v rámci policejního sboru, může jít o aktivitu jednotlivců s vazbami na politické špičky. A to je to, na co upozorňuji já, že zde může být velké riziko zneužití generální inspekce.

Nyní bych citoval z práce, kterou zpracoval Parlamentní institut a kterou jsem si vyžádal právě v době, kdy jsem v minulém volebním období byl zpravodajem tohoto návrhu zákona. Cituji několik částí, jak mi dovolí čas. Důležitý je odstavec, který vám teď přečtu.

Stěžejní činností inspekce má být vyšetřování trestné činnosti příslušníků bezpečnostních sborů vzniklé v souvislosti s plněním jejich pra-

covních úkonů. Pod pravomoc inspekce budou nově spadat nejen policisté a civilní zaměstnanci policie, ale také příslušníci a zaměstnanci vězeňské služby a velní správy a rovněž příslušníci inspekce. – Teď je důležitá část. – Pokud například spáchá v souvislosti s výkonem své činnosti zaměstnanec inspekce trestný čin, bude vyšetřován inspekcí, nikoliv jiným pověřeným orgánem. V tomto ohledu spatřuje Parlamentní institut riziko, že se nepodaří zajistit, aby trestnou činnost příslušníků inspekce nevyšetřovali jejich kolegové.

A zde jsme u podstaty věci, protože zákon o generální inspekci v podstatě vzniká proto, aby zde nebyla zachována situace, kdy trestnou činnost příslušníků Policie České republiky šetří Inspekce Policie České republiky, což jsou také příslušníci České republiky, to znamená stejná složka kontroluje stejnou složku. Předkladatelé chtěli tento problém vyřešit, ale ve finále se dostali do pastí, protože pouze tento problém odsunuli na úroveň Generální inspekce bezpečnostních sborů. Takže ten problém, který se měl vlastně vyřešit na úrovni Policie České republiky, se pouze přenesl na úroveň generální inspekce.

Dále bych chtěl upozornit na další část studie, kterou zpracoval Parlamentní institut. Inspekce bude zmocněna provádět takové zajišťovací úkony podle trestního řádu, jako je odposlech a záznam telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí. Kontrolu výkonu těchto vyjmenovaných úkolů, jakož i kontrolu veškeré činnosti inspekce bude provádět Poslanecká sněmovna. K výkonu kontroly Poslanecká sněmovna zřídí zvláštní orgán složený z poslanců. Návrh zákona nestanoví jejich počet ani žádné rozmezí. – To znamená, zde není vůbec definován rozsah kontroly, který by Poslanecká sněmovna měla realizovat.

Další věc. Pokud máme zkušenosti z kontroly zpravodajských služeb, tak víme, že tam je mnoho problematických bodů, kdy Poslanecká sněmovna do některých věcí nemůže vstupovat, nemá oprávnění a je tam prostě spousta otázek a ty vzniknou právě i zde v tomto případě.

Dále bych citoval: Inspekce bude mít pravomoci, jaké mají policejní orgány, a příslušník inspekce bude mít stejná oprávnění jako policista. V ustanoveních upravujících omezení osobní svobody a umístění osoby do cely návrh zákona přímo odkazuje na zákon o policii. Ustanovení zákona o policii se použijí v těchto případech obdobně. Inspekce je oprávněna během fáze vyšetřování použít operativně pátrací prostředky podle zákona o policii. Těmito prostředky se rozumí použití informátora, krycí prostředky, zabezpečovací technika a zvláštní finanční prostředky. Informátorem je fyzická osoba, která poskytne inspekci informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyzrazena její spolupráce s inspekcí. Takové osobě je možné poskytnout za její činnost finanční nebo věcnou odměnu. Krycím prostředkem je věc včetně krycího dokladu, prostor nebo činnost sloužící

zastírání skutečné totožnosti osoby, zabránění vyjádření její činnosti nebo zastírání činnosti inspekce.

A další věc, která si myslím, že je pro nás podstatná, pro naše rozhodování, zda ve finále nezměníme názor a dáme zapravdu Senátu. A tím bych skončil. Návrh zákona dává inspekci mnohem širší oprávnění v oblasti zpracování osobních údajů, než jaké má policie. Inspekce může při plnění svých úkolů zpracovávat osobní údaje, a to osobní údaje nepřesné a neoznačené. Inspekce na rozdíl od policie může také zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než k jakému byly označeny, a může je shromažďovat otevřeně. Příjemce osobních údajů je oprávněn zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly předány nebo zpřístupněny za podmínky, že inspekce s tímto zpracováním souhlasí. Návrh zákona neobsahuje definici pojmu osobních údajů ani v tomto smyslu na žádný jiný zákon neodkazuje.

Tím bych skončil a poděkoval za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Zemek. Pan poslanec Sklenák má ještě faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče. (Došlo k záměně jmen poslanců.)

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já jsem dnes měl možnost ve sloučené rozpravě vystoupit k tisku 412 a 372. Ale nebylo mi umožněno vystoupit k tisku 406 a tímto vznáším námitku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, děkuji. Zazněla zde námitka a já tedy přivolám kolegy a nechám o této námitce hlasovat. (Malá pauza, během níž přicházejí poslanci koalice do sálu.) Prosím váženou Sněmovnu ještě chvíli o strpení.

Takže zazněla zde námitka od pana poslance Sklenáka, o které nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, kdo je proti?

Hlasování číslo 322, z přihlášených 156 pro 42, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejce: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, já jsem se chtěl jen dotázat na to, zda skutečně jsme slyšeli dobře, zda nedošlo k omylu. Protože byla tady námitka, podával ji, pokud jsem si

dobře všiml. pan poslanec Ploc. A zaznělo, pokud jsem to dobře slyšel, že hlasujeme o námitce pana poslance Sklenáka. Čistě jestli šlo o nedorozumění nebo...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: :Nechám o tom hlasovat znovu. Považuji toto hlasování za zmatečné. Omlouvám se, už pro oči a těch hodin, kolik tady je, nevidím. Omlouvám se pánům poslancům, že jsem je popletla. Jinak podobnost je čistě náhodná.

Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Ploce. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 323. Z přihlášených 156 pro 46, proti 80. Tato námitka byla zamítnuta, tento návrh byl zamítnut.

Mám zde další přihlášky do rozpravy a přihlášen je pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, já bych si dovolil navázat na svůj první příspěvek, který se týkal sněmovního tisku číslo 377, tedy zákona týkajícího se změny sazby daně z přidané hodnoty. V první části jsem se věnoval zejména přímému dopadu novely na obyvatele České republiky... (Není slyšet pro velmi silný hluk.) Paní předsedající, já bych poprosil, jestli by bylo možné zjednat klid.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, dámy a pánové, já vás prosím o klid v jednacím sále. Děkuji vám. Pane poslanče, můžete pokračovat.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. V první části jsem se věnoval zejména přímému dopadu novely na obyvatele České republiky a poukázal na jevy, které se v případě realizace tohoto návrhu stanou. Ve druhé části svého projevu bych rád upozornil na další katastrofální dopady, které mohou nastat.

Dle článku v Deníku veřejné správy ze dne 12. 9. 2011 zvyšování sazeb DPH se totiž samozřejmě dotkne také samospráv. A to v příjmech i výdajích. Hlavní problém však představuje další zvýšení nejistoty při odhadování zdrojů, které obce získávají z daňových příjmů a se kterým se už nyní většina obcí setkává. Důvodová zpráva k návrhu novely obsahuje velmi podrobné výpočty dopadů na příjmy veřejných rozpočtů a již z těchto čísel je zřejmé, že úprava má na obce negativní vliv. Přitom v první verzi předkladatel zcela opominul, že zvýšení sazeb se samozřejmě promítne

také do výdajů, neboť veřejný sektor se u většiny svých činností nachází v pozici konečného příjemce, tedy skutečného poplatníka daně.

Je již všeobecně známo, že návrh předpokládá úpravu dnešní snížené sazby DPH ve výši 10 %, a to v příštím roce na 14 % a v roce 2013 na 17,5 %. Současně by v roce 2013 mělo dojít ke snížení základní sazby daně ze 20 na 17,5 %. Vzhledem k tomu, že obce získávají pětinu z daňového inkasa, bylo by pro ně takové zvýšení příjmově zajímavé. Předkladatel si ovšem tuto vazbu uvědomuje a v důvodové zprávě uvádí – cituji: S ohledem na cíl, kterým je získání zdroje k realizaci penzijní reformy, která bude účinná od roku 2013, z dodatečného výnosu daně z přidané hodnoty, je potřeba změnit zákon o rozpočtovém určení daní. Navrhuje se proto upravit podíl na sdíleném výnosu daně z přidané hodnoty pro obce a kraje tak, aby finanční dopad zvýšeného výnosu na obce a kraje byl neutrální. Propočtem bylo zjištěno, že ke konkurenci pozitivních dopadů zvýšeného inkasa daně z přidané hodnoty z důvodů změn v sazbách daně je potřeba současný podíl 21,4 % pro rozpočty obcí změnit od 1. ledna 2012 na 19,93 % a od 1. ledna 2013 na 19,9 %.

U výše uvedené citace je dobré se pozastavit u skutečnosti, že ke snížení podílu obcí dochází již od roku 2012, zatímco s účinností penzijní reformy se počítá od roku 2013. Za druhé lze pak až obdivovat schopnost předkladatele vypořádat se s neznámou veličinou přírůstkem inkasa DPH na dva roky dopředu a upravit zákon o rozpočtovém určení daně na dvě desetinná místa.

Opět se tu setkáváme se skutečností, že předkladatelé dokážou vidět něco, co nikdo jiný v Evropě. Není samozřejmě v rámci státu jiné instituce, která by měla mít lepší přísun informací o vývoji inkasa daně, ale i malá nepřesnost při převodu inkasa a při stanovení podílu sdílených daní bude pro obce znamenat reálné snížení příjmů. Jestliže důvodová zpráva podrobně rozebírá úsilí o změnu rozpočtového určení v případě daně z přidané hodnoty, pak nezmiňuje skutečnost, že také daň z příjmu fyzických osob je daní sdílenou. Návrh tedy pro obce nepředpokládá žádný nárůst příjmů z titulu vyšší sazeb DPH a zároveň přináší pokles příjmů z titulu nižšího výnosu daně z příjmu fyzických osob.

Kolik půjde vlastně na důchody, kvůli kterým se vlastně tato novela chystá? Samotný převod na speciální účet rezervy pro důchodovou reformu, který se vytváří v rámci státních finančních aktiv, má být zajištěn úpravou § 36 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Návrh obsahuje podíl ve výši 6,2 %. Důvodová zpráva přímo uvádí, že převáděná částka se snižuje o kompenzace prováděné vládou v důsledku zvýšení sazeb daně z přidané hodnoty. Na důchodový účet se tedy převádí méně, než je předpokládaný výběr, ale pro obce se žádná vládní kompenzace připravuje, i když je zřejmé, že jejich výdaje také vzrostou.

Další nelogičností a nespravedlností je, že snížená sazba DPH se uplatňuje například u dodávek tepla a chladu stavebních a montážních prací v oblasti bydlení ze zboží uvedeného v příloze č. 1. Jde o učebnice, potraviny pro školní jídelny, v příloze č. 2 se pak nachází například úprava vody a jejího čištění, zpracování komunálního odpadu nebo hromadná doprava. Výdaje porostou v případech, že obce, respektive na jejich rozpočtech závislé organizace, nemají komu dále daněním přeučtovat v podobě zdanitelného plnění. Vliv na rozpočty jednotlivých obcí se tak liší dle struktury zajišťovaných služeb a pravomocí. Největší dopad se očekává u výdajů na městskou dopravu, opravy bytového fondu, svozu odpadků a samozřejmě příspěvků na provoz zřizovaných organizací, nejčastěji škol. Předpokládané zvyšování výdajů poroste s objemem zajišťovaných veřejných služeb, kde je obec v pozici konečného spotřebitele.

U velkých měst se meziroční nárůst odhaduje v řádech desítek milionů. Je zřejmé, že absolutní hodnoty nemají úplnou vypovídající schopnost, ovšem procentní vyjádření odhadovaného růstu výdajů ku celkovým výdajům znesnadňuje i fakt, že ve výdajích obcí se promítají průtokové položky a převody vlastních fondů. Ze srovnání výdajů tříděných dle jednotlivých skupin rozpočtové skladby vyplývá, že například u školství může dojít jen z důvodu novely ke zvýšení výdajů až o plná 4 %. Dopady novely zákona o DPH budou pro obce velmi negativní, ale není jisté, zda skutečnost nebude ještě horší, než se očekává. Nejistota daňového inkasa se v poslední době stále zvyšuje. V prvním čtvrtletí letošního roku zaznamenala většina obcí meziroční pokles DPH u daně z příjmů fyzických osob. V příznání se opět objevila záporná hodnota, která převyšuje i hodnotně špatný rok 2009. Existuje obava, jak se letos naplní daně z příjmů právnických osob.

Ministerstvo financí je jediné schopno provést rozbor nepříznivého vývoje daňového inkasa a věrme, že informace z něj získané se v návrzích změn zákona odrážejí. Problém však nastává, pokud samo ministerstvo provede chybný krok. Pak se rozpočty obcí musí přizpůsobovat nepřizpůsobitelnému příjmu či výdajům.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Sněmovna má teď díky Senátu Parlamentu České republiky mimořádnou šanci ještě zabránit tomu, abychom obce nevystavili neřešitelným situacím. Stačí k tomu přehlasovat veto Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Zemánek. Hlásíte se s faktickou, pane poslanče? Takže pan poslanec Chvojka s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Chvojka: Vážená paní místopředsedkyně, obracím se na vás jako na nespornou autoritu, všemi respektovanou autoritu v oblasti jednacího řádu. Rád bych, aby se mi dostalo odpovědi na otázku, kam se ztratila moje třetí přihláška do rozpravy. Vystoupil jsem k bodu 97, zákoník práce, k bodu 98, zákonu o důchodovém spoření, a bohužel jsem zatím nebyl pozván na vystoupení k bodu 90, k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 372. Myslím si, že dle § 59 odst. 2 mohu promluvit ke každé věci dvakrát, a jak jsem již avizoval, ke zmíněnému zákonu jsem nevystoupil, žádám vás proto, abyste mi umožnila k této věci vystoupit, případně, pokud mi tak neučiníte, abyste mi vysvětlila, proč to nejde, a pokud tak neučiníte, tak podám námitku proti postupu předsedajícího. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, předpokládám, že s vaší přihláškou se stalo to samé co s přihláškou vašich kolegů, to znamená je zde platné usnesení této Poslanecké sněmovny, které umožňuje dvě vystoupení po deseti minutách.

Poslanec Jan Chvojka: Jak jsem avizoval, s vaší odpovědí nejsem spokojen, a proto podávám námitku proti postupu předsedajícího. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To jsem jasnozřivě předpokládala.

Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 324 z přihlášených 155 pro 44, proti 83. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Zemánek. (V sále neklid.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, v souvislosti s vládním návrhem novely č. 409 zákona –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Promiňte, pane poslanče, dámy a pánové, já vás prosím o klid v jednacím sále.

Poslanec Jiří Zemánek: – znovu vyvstává problém takzvaného stan-

dardu a nadstandardu. Ministr Heger se nám snaží namluvit, že všechna slova v medicíně pro chudé a bohaté ukazují na to, že nejde o odbornou diskusi, ale že se zdravotnictví používá i k ideologickému škatulkování názorů. Tady ale přece nejde o spor ideologií, ale o spor o zdravý rozum. Není možné oddělovat lepší a horší péči, která může a která bude mít vliv na pacientovi léčbu, či dokonce na jeho život. Nehovoříme zde o nadstandardním pokoji pro jednoho v nemocnicích nebo o náplasti s obrázkem či bez na dětském oddělení. Zde již jde o skutečně dělené péče na tu, která bude pro všechny, a na tu, která bude pro vyvolené, pro ty, kteří si ji budou moci dovolit a zaplatit. Ministr Kalousek nám věští další krizi, nezaměstnanost stoupá, a aby toho nebylo málo, vláda od ledna zvýší DPH na a nezákladnější každodenní spotřební zboží. Můžeme tedy počítat s tím, že si tuto nadstandardní péči bude moci dovolit většina občanů? Dovolím si tvrdit, že asi ne.

Pan ministr Heger chce podle svých slov pacienty ujistit, že naše zdravotnictví dál bude fungovat na principu solidarity a rovném přístupu. Jak rovný je přístup, který dělí pacienty na ty, pro které stačí standard, který ještě není nikde ani pořádně definován, a na ty, kteří si raději zaplatí něco lepšího? Toto je rovný přístup jen pro některé. Pro jiné je totiž rovnější. Jakou péči by asi zvolil pan ministr a kam se vytratila solidarita? To jsou krásná slova z úst někoho, kdo jedním dechem dodává, že základní péči budou mít pacienti zdarma, za ekonomicky náročnější si budou muset připlácet. Kam až sahají hranice ekonomicky náročnější péče a kdo bude neustále upravovat standardy péče, když, jak všichni víme, se vývoj neustále posouvá dopředu a brzy budou i nejmodernější metody léčby opět zastaralé? Budou takovým tempem zastarávat i standardy? Pan ministr tedy musí počítat s tím, že někdo bude neustále a donekonečna definici standardu a nadstandardu upravovat. Jinak se naše zdravotnictví, nebo alespoň jeho takzvaná základní péče, ocitne na úrovni péče zemí třetího světa a to snad ani pan ministr nechce.

Snad každý z bodů této vládní reformy je důkazem, že místo toho, aby se vláda starala o zdraví občanů a zdravotnickou péči činila co možná nejprístupnější, dělá pravý opak. Například podle tohoto návrhu totiž přestává být hrazen jakýkoliv příspěvek na stravu pro nemocné celiakii, což je alergie na lepek, na kterou dodnes neexistuje jiný lék než přísná dieta. Na tu však, jak vládní koalice rozhodla, již pojišťovny nebudou přispívat nic. Takže zde nemluvíme pouze o základní péči, která bude hrazena, v tomto případě nebude hrazeno nic. Potraviny vhodné pro celiakii jsou často dražší než obvyklé, se zvýšením DPH od Nového roku dále podraží. Má toto být ten solidární přístup, vážně nemocné nechat na holičkách? Tato choroba může při nedodržení léčebného režimu končit nádory za-

živacího traktu. Nasnadě by bylo říct, že potom se léčba rakoviny u celiaků, kteří ji nemuseli dostat, prodrazí.

Možná ale pan ministr přijde s nějakým levnějším řešením léčby pro ty, co si tzv. nadstandard neboli tu nej kvalitnější a nejúčinnější léčbu nemohou dovolit. Ano, pan ministr chce péči zlepšit, učinit ji dostupnější, všichni jsme toho svědky, a proto tedy mají skončit podle jeho slov úhrady na banální choroby, jejichž úhrada není z medicínského hlediska nutná. Vyřazením některých léků se podle Ministerstva zdravotnictví ušetří desítky milionů korun. Už dříve ale přiznal náměstek ministra zdravotnictví Petr Nosek, že naopak dopad na pacienty bude miliardový. Pojem péče, resp. standardní péče, by přece ale neměl zahrnovat jen péči, která bezprostředně zachraňuje život pacienta, ale i takovou péči, která zpřijemňuje kvalitu života. Pokud pojišťovny přestanou hradit některé podpůrné léky, pokud budeme péči dělit na tu lepší a horší, je logické, že chudším pacientům a všem těm, co si ten tzv. nadstandard nebudou moci dovolit, klesne kvalita života. Zhorší se vedlejší účinky, které některé druhy léčby provázejí, což může vyústit v prostý psychologický efekt. Pacient místo aby s nemocí bojoval, ztratí chuť k této bitvě.

Domnívám se tedy, že novela zákona o veřejném zdravotním pojištění je špatná. De facto každý její bod je hazardem se zdravím občanů a značně problematizuje dostupnost zdravotní péče, a proto nesouhlasím s přijetím tohoto návrhu novely zákona.

Tato vládní koalice vede jakýsi nesmyslný souboj s občany, kdy se ne-logicky staví na druhou stranu barikády proti protestujícím, proti stávkujícím, aniž by si ale uvědomovala, že má občanům této republiky především sloužit, chránit jejich zdraví, přijímat a tvořit zákony v jejich prospěch. Slovo ministr v latině znamená služebník, ale latina je dávno mrtvý jazyk, přesto bychom neměli na význam některých slov zapomínat. Snad nebude i naše zdravotnictví pod vedením pana ministra Hegera brzy stejně mrtvé jako latina.

Vzhledem k tomu, že slova poslance opoziční strany většinou nedojdou vyslyšení, dovoluji si ve zbytku mně vyměřeného času citovat z tzv. Kroměřížské výzvy ze dne 17. 9. Česká lékařská komora.

Představenstvo České lékařské komory upozorňuje na chaos při tvorbě zdravotnických zákonů, kdy jsou často obcházena pravidla demokratického legislativního procesu, a na skutečnost, že navzdory slibům a závazkům vyplývajícím z memoranda, jehož podpisem dne 17. 2. 2011 skončila akce Děkujeme, odcházíme, nejsou připomínky České lékařské komory a odborné veřejnosti většinou ministerstvem akceptovány.

Představenstvo České lékařské komory vyzývá ministra Hegera, aby spolupracoval na reformě zdravotnictví s Českou lékařskou komorou.

Představenstvo České lékařské komory zdůrazňuje, že ekonomické

problémy zdravotnictví prohlubuje vláda svými chybnými rozhodnutími, např. stagnace plateb za tzv. státní pojištěnce, zvýšení DPH bez kompenzace pro zdravotnictví atd., nezájmem řešit nespravedlnosti na příjmové straně veřejného zdravotního pojištění a neochotou efektivně regulovat ceny a úhrady léků i zdravotnických materiálů a prostředků.

Představenstvo České lékařské komory hodnotí kriticky dosavadní platonický boj ministerstva zdravotnictví s korupcí, který činí reformní snahy vlády nedůvěryhodnými.

Představenstvo České lékařské komory varuje, že ministrem Hegerem připravovaná vyhláška o požadavcích na minimální personální zabezpečení zdravotnických služeb ohrozí bezpečnost pacientů a povede ke snížení kvality zdravotní péče. Práce v takto nestandardních podmínkách bude rovněž extrémním rizikem pro lékaře.

Představenstvo České lékařské komory odmítá zákon o zdravotních službách, který poškodí lékaře i pacienty a upozorňuje, že při jeho schvalování byla porušena pravidla demokratického legislativního procesu. Považuje povinnost všech současných zdravotnických zařízení včetně soukromých lékařů do devíti měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona požádat o tzv. povolení činnosti, tedy absolvovat znovu byrokratický proces registrace, za neústavní zásah do dříve nabytých práv.

Česká lékařská komora byla a je i nadále připravena spolupracovat při nápravě poměrů ve zdravotnictví. Cílem je vytvoření finančně stabilního zdravotnictví, které bude přátelské pro pacienty a v němž budou pracovat spokojení zdravotníci. Prioritou je zachování dostupnosti, kvality a bezpečnosti zdravotní péče. Česká lékařská komora prosazuje transparentnost v nakládání s veřejnými finančními prostředky. Dosavadní činnost Ministerstva zdravotnictví pod vedením ministra Hegera svědčí o tom, že jeho priority jsou jiné než priority České lékařské komory.

Tolik některé z citací z této Kroměřížské výzvy. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a mám zde dvě faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Soňa Marková, poté pan poslanec Novosad. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych krátce využila toho, co dneska zaznělo v Otázkách Václava Moravce, co se týká zdravotnictví, když tady můj kolega předřečník mluvil právě o zdravotnictví a o standardu.

Je naivní si myslet, že člověk, který přijede do nemocnice autem za tři miliony, si vezme pyžamo a bude čekat na operaci v řadě s těmi, co přijeli tramvají. – Citát z dnešních Otázek Václava Moravce, který pronesl Pavel Pařko. Konečně tedy zazněla pravda jasně o tom, pro koho bude zdravot-

nická reforma z dílny ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Tedy pro pacienta, který jezdí tramvají, v žádném případě nebude! A to si ještě představíme, že jsou i tací, kteří chodí pěšky.

Doufám, že po těchto slovech, která jasně zazněla ve veřejnoprávní televizi, konečně občané ČR prohlédnou a pochopí, proč i poslanci Komunistické strany Čech a Moravy bojují proti zdraví a životu nebezpečným reformám z dílny vládní koalice. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To byla faktická poznámka. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Novosad. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Novosad: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, bylo mi umožněno vystoupit se sněmovním tiskem 406 o záchranné službě, dále se sněmovním tiskem 373 o zaměstnanosti. Třetí přihláška mi nebyla umožněna ve věci návrhu o důchodovém pojištění, sněmovní tisk 412. Žádám vás proto, abyste mi umožnila v této věci vystoupit, a pokud tak neučiníte, podávám námitku proti postupu předsedající. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Postup bude stejný, tak jako byl u vašich kolegů. To znamená, pokud nevystupujete se stanoviskem klubu, což nevystupujete, a nejste zpravodaj, tak svá dvě vystoupení jste již vyčerpal. Řekl jste, že vznesete námitku. Já vás musím poprosit, abyste ji tedy vznesl. (Námitky, že ji vznesl.)

Pan poslanec řekl, že pokud mu nevyhovím, bylo to ještě v podmiňovacím způsobu, já tedy prosím, protože došlo k nevyhovění, aby pan poslanec...

Poslanec František Novosad: Vážená paní místopředsedkyně, já jsem vznesl námitku proti postupu předsedající, a proto žádám, aby bylo o tomto hlasováno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Zazněla zde námitka, o které nechám hlasovat.

Zahájí hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 325 z přihlášených 156 pro 41, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Antonín Sedá. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, tak jak jsem avizoval ve svém prvním limitujícím vystoupení, nyní se vrátím ke zdravotním službám, ke zdravotnictví, konkrétně k návrhu zákona o specifických zdravotních službách, zamítnutých Senátem, bod 94, sněmovní tisk 407.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr zdravotnictví se vyjádřil, že máme jednu třetinu reformy zdravotnictví za sebou a že ve druhé třetině bude upravovat vztahy a činnosti zdravotních pojišťoven a v poslední fázi se bude řešit navýšení úhrady za zdravotní péči ze strany samotných pacientů. Proto bych se rád zeptal pana ministra zdravotnictví, co konkrétně bude součástí této třetí části, protože jsem se domníval, že zvýšení spoluúčasti pacientů již bylo řešeno.

Návrh o specifických zdravotních službách je nepřijatelný z několika hledisek. Záměrem jsou nutné úspory v resortu, nicméně tyto úspory jsou opět za těmi, kteří si úspory dovolit nemohou. Konkrétně již nebude možné z prostředků veřejného zdravotního pojištění hradit léky a prostředky pro zvláštní léčebné účely, u kterých je možný výdej bez lékařského předpisu. Přestanou být hrazeny přípravky pro poruchy s vrozenými vadami metabolismu, klinické enterální výživy a výživy pro alergie.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, opravdu unikátní je zavedení povinnosti pro pojištěnce, kteří se nezdržují v místě trvalého pobytu, hlásit své zdravotní pojišťovně adresu místa v České republice, kde se zdržují nejčastěji. Opravdu by mě zajímal, pane ministře, důvod pro tuto povinnost. Taktéž jsem přesvědčen, že není správné zrušit povinnost zdravotních pojišťoven uzavírat s veřejnými zdravotními ústavními zařízeními smlouvu o poskytnutí a úhradě zdravotní péče. Mohu rozumět opatřením přijímaným jako nutné úspory mimo akutní péči, ale nemohu souhlasit s omezením kvality a zejména dostupnosti zdravotní péče.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi uvést jeden příklad, který charakterizuje, a to se omlouvám našim tureckým přátelům, turecké hospodaření v českém zdravotnictví. Nejsem lékař, a tak mi odpusťte mé případné chyby.

Ví se, že se rozlišují diabetici prvního a druhého typu. Diabetik prvního typu si toto onemocnění nezpůsobil sám špatným životním stylem, ale je celý život závislý na inzulinové léčbě. Tím, že legislativa překloupí tohoto diabetika z hlediska nároku na zdravotní pomůcky k diabetikům druhého typu, ušetří zdravotní pojišťovny výdaje na zdravotní pomůcky. Úhrada diagnostických proužků do glukometrů je do 14 400 Kč, což nestačí na úhradu pojišťovnami deklarovaných maximálně 1 800 kusů. Rozdíl ceny podle číselníku VZP je 10 800 Kč. Takže buď se sníží cena v číselníku, nebo bude muset pacient doplácet. Přitom ceny proužků, ale i glukometrů či

inzulínových pump se v komerční sféře pohybují o procenta až desítky procent níže, než činí úhrada pojišťovnou. Podobné je to i s předpisy pro inzulinové pumpy, infuzní sety či senzory, které byly naprosto opomenuty. Zde mi dovolu jenom poznámku. Pokud by senzory nebyly vázány na výkon, ale na zdravotní pomůcku, výrazně by se omezily výdaje.

Vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, tímto příkladem, který mi zaslalo občanské sdružení DiaHelp, jsem chtěl ukázat na nehospodárné vynakládání peněz veřejného zdravotního pojištění a zejména na skutečnost, že prováděné škrtý a restrikce či zvýšení spoluúčasti pacientů berou tito samotní pacienti jako neférové. A to nehovořím o primární prevenci, která je vždy lepším a výrazně levnějším řešením než pozdní léčba. Uvědomuje si současná vláda to, že i reformy by měly mít nejenom politickou a odbornou shodu, ale zejména širokou podporu občanů naší země?

A nyní pár poznámek k senátnímu zamítnutí návrhu zákona. Senát připomínkoval problematiku oblasti, která definuje asistovanou reprodukci s vymezením termínu umělého oplodnění ženy se stanovením postupů asistované reprodukce. Senát upozornil na scházející definici plodného věku v zákoně. Další připomínky se týkaly navrhované úpravy § 59 odst. 2 týkající se vstupní lékařské prohlídky a její úhrady a právní kolizi navrhovaného znění s ustanovením § 101 odst. 6 zákoníku práce či směrnicí Rady o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci či Úmluvou o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí. Dále byly podány připomínky k hlavě VII zákona – Správní delikty. Úprava navrhovaného zákona při poskytování specifických zdravotních služeb, jako jsou například sterilizace, kastrace nebo zásah do lidského genomu, řeší významné zásahy do osobnostních práv pacientů. Proto je nutné za porušování povinností stanovit odpovídající sankce. Je otázkou, zda pokuty uvedené v § 90 jsou odpovídající závažnosti možného porušení osobnostních práv pacientů.

Nyní mi dovolu, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, ještě pár poznámek k bodu 93, sněmovní tisk 405, což je zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, který byl zamítnutý Senátem.

Ještě než přednesu pár připomínek, tak pro vás a pro osvěžení paměti. K vládnímu návrhu zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování bylo předloženo ve druhém čtení celkem 9 bloků pozměňovacích návrhů, z toho pozměňující návrhy obsažené v usnesení výboru pro zdravotnictví č. 50 obsahovaly celkem 94 pozměňujících návrhů. Tady mi dovolu poznámku. Nevím, jak pracuje Ministerstvo zdravotnictví, ale zásadně podle toho počtu 94 pozměňujících návrhů to vypadá, že nepracuje až tak moc kvalitně. Sám osobně jsem přečetl ve

druhém čtení 4 pozměňující návrhy, které však nebyly přijaty. Zároveň jsem upozornil na rozdíly mezi sněmovním tiskem 405 tištěným a sněmovním tiskem 405 uvedeným na portálu Sněmovny. Potom jsem musel ve druhém čtení opravovat ty svoje načtené pozměňující návrhy, a ne z mé vlastní viny.

A nyní tedy k tomu bodu 93. Protože nemám moc času, tak jenom vyberu ty nejzákladnější problematické připomínky.

Za prvé, zdravotní péče může být beztestně poskytována na nedostatečné úrovni. Jedním z největších problémů návrhu zákona o zdravotních službách je nová definice postupu tzv. lege artis, tedy úrovně, jaké má dosahovat poskytovaná zdravotní péče. Návrh zákona vedle nutnosti postupovat v souladu s pravidly vědy a uznávanými medicínskými postupy zakotvuje i problematický dovětek "s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti". Přijetí tohoto dovětku bude znamenat, že i nedostatečně vybavené a podfinancované nemocnice bez dostatečného množství kvalifikovaného personálu mohou poskytovat péči na "náležitě odborné úrovni". Pokud by takovou péčí byla způsobena škoda, nebude se pacient moci úspěšně domoci odškodnění.

Druhým problematickým bodem – dříve vyslovená přání pacienta jsou bezdůvodně omezována na pět let. Návrh zákona o zdravotních službách zavádí dlouho očekávaný institut předem vysloveného přání. Ten pacientovi umožňuje, aby se rozhodl, jaké lékařské zákroky si přeje, či nepřeje do budoucna podstoupit v případě, že nebude schopen se sám rozhodnout. Bohužel návrh zákona omezuje platnost přání pouze na pět let. Takové omezení jde proti účelu tohoto institutu. Podle důvodové zprávy k zákonu je argumentem pro zavedení pětiletého omezení rychlý vývoj lékařské vědy.

Návrh zákona posiluje práva lékařů tím, že jim nově umožňuje ukončit jednostranně péči o pacienta. Snahy o vylepšení postavení lékařů jsou pochopitelné, neměly by však jít na úkol pacientů. Ustanovení je velmi neurčité a lékaři na základě něj budou moci odmítnout péči pacientovi, který nebude plně akceptovat navrhovanou léčbu. To může v konečném důsledku vést k popření základního práva pacienta na svobodný a informovaný souhlas. V praxi již teď dochází k odmítání péče například u onkologických pacientů, kteří nechtějí podstoupit veškerou navrhovanou léčbu, a nový zákon by tuto praxi pomohl zlegalizovat. Pacient podstupuje léčbu, pouze pokud k ní dá informovaný a svobodný souhlas. Aby mohl být souhlas považován za svobodný, musí jej pacient učinit bez jakéhokoliv nátlaku.

Já už nemůžu pokračovat, protože mám limit. Ten mi teď právě skončil, takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Další vystoupí pan poslanec Vojtěch Filip.

Je zde faktická – prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, v rozporu s § 59 odstavec 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny mi nebylo umožněno vystoupit v rozpravě. Podle tohoto ustanovení jednacího řádu se Sněmovna může bez rozpravy usnést, že v téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Já jsem k věci návrhu zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti a další související zákony, sněmovní tisk 373, dosud nevystoupil. Žádám vás proto, abyste mi umožnila v této věci vystoupit, a pokud tak neučiníte, podávám námitku proti postupu předsedajícího.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Je zde platné usnesení Poslanecké sněmovny, podle kterého se budeme řídit. Přivolám kolegy.

Promiňte, pane poslanče (Zemku), já vám nedám teď prostor k faktické, budeme hlasovat.

Nejprve tu mám žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými registračními kartami. (Do sálu přicházejí poslanci.) Dámy a pánové, prosím, abyste se znovu přihlásili.

Padl zde návrh na námitku proti postupu.

Já o této námitce zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 326. Z přihlášených 127 pro 48, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Mám zde dvě další faktické, jednu od pana poslance Václava Zemka a druhou od pana poslance Jiřího Zemánka. Takže nejprve pan Zemek. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Já bych v návaznosti na svého předřečníka chtěl rovněž vznést námitku, protože jsem zjistil, že byla vyřazena moje přihláška do rozpravy ke sněmovnímu tisku číslo 411. Takže bych rovněž vznesl námitku proti postupu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, dámy a pánové, padla další námitka, o které nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 327. Z přihlášených 130 pro 47, proti 81. Tento návrh byl zamítnut.

Další faktická poznámka – pan poslanec Jiří Zemánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní místopředsedkyně, v rozporu s § 59 odstavec 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny jste mi odepřela vystoupit v rozpravě. Podle tohoto ustanovení jednacího řádu se Sněmovna může bez rozpravy usnést, že v téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Já jsem k věci návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě, tisk číslo 406, bod číslo 87, doposud nevystoupil. Žádám vás proto, abyste mi umožnila v této věci vystoupit, a pokud tak neučiníte, podávám námitku proti postupu předsedajícího.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, neučiním. Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 328. Z přihlášených 132 pro 49, proti 81. Tento návrh byl zamítnut.

A mám zde již přihlášku pana poslance Vojtěcha Filipa do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, nakonec před mým vystoupením paní předsedající řekla, že neučiní to, že by umožnila kolegům a kolegyním vystoupení, takže řešíme otázku legality a legitimacy.

K mému vystoupení mě vyprovokoval ve svém vystoupení v noci z pátku na sobotu předseda české vlády Petr Nečas, protože mluvil o legitimitě.

Dovolím si vám připomenout při srovnání volebních programů ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, že i Ústavní soud řeší princip legitimacy, princip takzvaného očekávání. A v tomto ohledu musím říct, že občané České republiky očekávali od výsledku voleb něco docela jiného. My se tady spojíme o to, jestli dodržujeme, nebo nedodržujeme jednací řád, a většinou to skončí na tom, že většina přehlasuje menšinu – bez respektu k ústavní větě, že každá většina má dbát práv menšin. A tady začnu s prvním nelegitimním rozhodnutím.

TOP 09 například tvrdila ve svém volebním programu pro volby 2010, že nevstoupí do žádné vlády, která bude diskriminovat jakoukoliv skupinu občanů. Návrhy, které tady projednáváme, a byl tady na to dostatek důkazů ve vystoupeních kolegů poslanců z řad KSČM, zejména ve vystoupení Miroslava Opálky, že tady je diskriminace těch, kteří mají svým způsobem vstoupit do nového důchodového pilíře. To už nemluví ani o protestech zdravotně postižených, kteří jsou diskriminováni tím, jakým způsobem nový zákon má vstoupit v platnost. A už vůbec nemluví o tom,

že se vláda netají tím, že bude diskriminovat určitou skupinu občanů České republiky pro jejich politický názor, a dokonce si na to najímá v rozporu s ústavou a se zákony České republiky bezpečnostní sbory včetně Bezpečnostní informační služby. V Americe to bylo Watergate a v tomto ohledu, i když to bylo utajené, nikoli veřejně prohlášené, tak to samozřejmě vedlo k pádu prezidenta Spojených států. U nás se nic takového nestane, protože diskriminace pro politický názor je tady pravděpodobně povolena, ač Listina základních práv a svobod říká, že nikdo nesmí být diskriminován pro svůj politický názor nebo politickou organizovanost.

TOP 09 například také tvrdí, že podporuje důstojný život všech občanů a že bude bojovat proti tomu, aby se lidé nedostali do nedůstojných postavení. Nakonec jsme tady svědky přestřelky ve faktických poznámkách, jestli je takový případ vůbec možný, nebo není možný, a že tomu někdo věří, nebo nevěří.

ODS například tvrdí, že zachová nízké daně, že je nezvýší. Legitimní občanů České republiky tedy může být, když tady vládne tato koalice, že nebudou zvýšeny daně. Ale ony zvýšeny jsou, minimálně daně nepřímé. Natož tedy i daně přímé, kde samozřejmě došlo k tomu při odbourávání takzvané superhrubé mzdy, kde se ukázalo, že nebyla nikdy patnáctiprocentní daň, ale že ta daň byla mnohem vyšší, okolo dvaceti procent.

To samé bych mohl tvrdit o volebním programu Věcí veřejných. To je vůbec úsměvné. Pamatuji si ty obrovské billboardy, jak Věci veřejné jsou pro zrušení poplatků pro zdravotnictví. Zatím si poplatky zvyšujeme. Jaké bylo legitimní očekávání občanů České republiky, když dali hlas této politické straně? Že budou poplatky zrušeny. Na to tady existuje minimálně víc než 101členná většina u těch poplatků.

Legitimní očekávání suveréna, to znamená občanů České republiky, tedy bylo, a dokonce vyjádřeno ve volbách, ke zrušení zdravotnických poplatků. Jaký je výsledek projednávání v Poslanecké sněmovně? Nelegitimní! Výsledek je ten, že jsme se dostali do opačného gardu.

A tak se samozřejmě můžeme dočíst o tom, že v podstatě vláda řeší ty problémy České republiky pomocí strategie strachu. Strachu ze stárí a strachu z nemoci. A tak, lidé, platte! Vždyť jde o nic jiného, než o prachy. Protože nadstandard, a to se projevilo před chvílí, jsme si tady odsouhlasili, a samozřejmě že ten standard nebude dán tím, co je možné ve zdravotnictví, ale bude dán tím, co je možné ve zdravotních pojišťovnách, které tím, že nezvýšíme platbu za státního pojištěnce, budou vykradeny a přivedeny ke krachu tak, aby ten finanční systém mohl připlynout jinam.

A teď se můžeme podívat na to, co je předmětem i dnešního jednání. Ono vynikající stavební spoření. Podívám se do všech tří volebních programů – a podpora stavebního spoření tam je obrovská. Když se na to

podíváme, tak samozřejmě všechny tři politické strany, které jsou u moci, řekly, že tu podporu zvýší, dokonce ve volebních programech. Jaký je výsledek? Ano, opět místo legitimního očekávání, že stavební spoření bude podpořeno, je pravý opak pravdou, protože jde zase jenom o prachy!

Co si myslíte – že bude Ústavní soud posuzovat pouze onu proceduru, kterou tady ohýbáte, že se člověk musí stydět? Protože jestliže je v nálezech Ústavního soudu otázka legitimacy, tak vám vaše legalita, že nás přehlasujete, nebude nic platná. Protože, říkám to na rovinu, jako jsem to říkal vždycky, pokud tyto zákony budou přijaty a bude se chtít některý investor v soukromých fondech pro penzijní připojištění ohrazovat tím, že měl on legitimní očekávání, že bude mít zisk z těchto fondů, tak já říkám: toto bude muset být zrušeno, protože to je čistý penězovod na to, aby byl vykraden dál tento stát a jeho sociální systém.

Mohl bych mluvit, protože těch stránek, porovnání těch tří volebních programů je celkem v mém počítači asi 70, a vybíral jsem si opravdu jednotlivé body, dal jsem si s tím dost práci, bude se mi to hodit pro případnou ústavní stížnost. Protože věřte mi nebo ne, nebude postačovat to, jako nepostačovalo v loňském roce, že jste si vyhlásili stav legislativní nouze. Protože ona otázka legality ještě neznamená, že legitimní očekávání lidí jste nejen nesplnili – vy jste je podvedli! A v tomto ohledu podotýkám, že to vám těžko kdo odpustí. Možná můžete chtít to odpustit od vlastních poslanců, kteří jistě, zejména ti noví, sem šli v dobré víře, že to konkrétní heslo ve volebním programu je heslem, za kterým se má jít. Ale hesla nejsou konkrétní činy. Hesla jsou pouze hesla, a jestliže vaše konkrétní činy jsou v rozporu s těmi sliby, které jste lidem dali, nedivte se jejich rozčarování, totální deziluzi, nechuti k politice, tomu, jak věří, nebo nevěří Poslanecké sněmovně. Jestliže je podvedete, novou důvěru od nich nezískáte.

Nemám v úmyslu protahovat toto jednání. Chtěl jsem vás jenom upozornit, že vaše jednání, které už není ani legální, nebylo od samého počátku legitimní. Protože vaším úmyslem bylo udělat to, co řekl Mirek Topolánek v roce 2006 před volbami: Kdyby lidé věděli, co chceme udělat, tak by nás nevolili.

Děkuji vám. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. K faktické poznámce je nyní přihlášen pan poslanec Viktor Paggio. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, stalo se dobrým zvykem opozičních poslanců vykládat program Věcí veřejných. Proto cítím potřebu uvést věci na pravou míru. To, co zde pro-

hlásil pan předseda Filip, není pravda. Já si dovolím odcitovat z programu Věcí veřejných:

Rozdělíme zdravotní pojištění na standardní, základní a nadstandardní. Povinné základní zdravotní pojištění se bude týkat každého občana ČR, bude zajišťovat úhradu základní zdravotní péče v zákonem jasně definovaném rozsahu, jejíž kvalitu a dostupnost bude garantovat Ministerstvo zdravotnictví. Nadstandardní zdravotní pojištění nebude regulováno a jeho konkrétní typ bude otázkou volné soutěže mezi službami a nabídkami jednotlivých pojišťoven v této oblasti. Snížíme odvody. Zrušíme nesmyslný poplatek za položku na recept. – Splněno. – Po definování základní zdravotní péče zrušíme celý stávající systém regulačních poplatků. – O to se zřejmě opíráte, ale nečetl jste dál. – Do té doby však chceme zachovat poplatky ve zdravotnictví jako prostředek regulace čerpání péče ze zdravotního pojištění, vyšší efektivity práce především ambulantních a praktických lékařů a snížení celkových výdajů na léky a zdravotnický materiál. Regulační poplatky odrazují pacienty s banálním onemocněním od nadužívání zdravotní péče a lékařům tak dávají více času na péči o pacienty se závažným onemocněním.

Doufám, že jsem to teď uvedl na pravou míru. Já věřím tomu, nebo myslím si, že ve stejném duchu se nesou i vaše připomínky k dalším programům dalších koaličních partnerů. Vy jste ty programy, pane předsedo skrze předsedající, vzal, překroutil a teď je tady srovnáváte. Já bych vás prosil propříště, pokud budete dělat nějaké analýzy, abyste je dělal seriózně. Děkuji. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To byla faktická poznámka. Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče. Jste přihlášen – máte dvě přihlášky za sebou, takže až vám uplyne 10minutový limit, pustím vám dalších 10 minut.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, myslím, že se vejdu do toho jednoho desetiminutového limitu.

Vím za ta léta, že politika není nedělní škola ani zábava pro skauty. Vláda chce dnes prosadit 14 takzvaných reformních zákonů a zdá se, že jí příliš nevadí, pokud trochu upraví pravidla demokratického boje ve svůj prospěch. A protože ten souboj mezi vládou a levicovou opozicí píská provládní tisk, nehrozí ani, že by pravicová vláda prohrála. Musím konstatovat, že sloučení projednání mnoha často velmi nesourodých zákonů si nedovolaly ani revoluční sněmovny typu Cromwellova dlouhého parlamentu či jakobínského Konventu. Ani omezování řečnické lhůty poslanců není v sou-

ladu s tradicí českého a československého demokratického – zdůrazňuji demokratického – parlamentarismu.

Dovolte mi, abych se ještě vyjádřil k poslední žertovné řečnické vložce pana ministra Kalouska v závěrečném slově v novele zákona o stavebním spoření. Jeho řeč byla vtipná a nemyslím si, že byla důvodem k odchodu ze sálu. Nicméně pan ministr reagoval tímto způsobem, aby vlastně věcně nemusel reagovat vůbec. Já jsem při projednávání zákona neobstruoval, argumentoval jsem zcela věcně, a přesto se pan ministr jaksi neobtěžoval na mé vystoupení reagovat.

Ve svém dnešním vystoupení se chci věnovat dvojí problematice. Problematice DPH a opt-outové daňové reformě připravené současnou vládou.

Nejprve tedy k DPH. Žádná ze současných vládních stran neslibovala zvyšování daní a nenašel jsem nikde ani to, že by se některá ze stran zmiňovala o navýšení snížené sazby DPH. Možná že pan poslanec Paggio, prostřednictvím předsedající, mě opraví. Ale opravdu jsem to nenašel. Vlastně ne tak docela. Jedna ze stran dnešní koalice, respektive její šéf, již před volbami anticipovala, co nastane po volbách. Jen jsem tomu vyjádření tehdy moc nerozuměl. On tehdy řekl, že vyčká návrhů Bezděkovy komise II, i pokud jde o návrh zdrojů, ze kterých se náklady reformy budou hradit. Po volbách pan Bezděk jaksi mimoděk sdělil, že tím zdrojem pro úhradu nákladů důchodové reformy může být navýšení sazby DPH, tedy té snížené sazby. To je nesmírně nestydatý a nehorázný návrh lobbistů privátních penzijních fondů, protože navýšení snížené sazby DPH bude znamenat růst cen základních druhů zboží, potravin a léků zejména, a služeb, včetně růstu brutto nájemného. Meziroční růst cenové hladiny u základního zboží a služeb vidím v příštím roce někde mezi 3 a 4 procenty, u domácností důchodců to bude pochopitelně více, někde mezi 5 až 6 procenty.

Forma opt-outu v důchodech je tedy výhodná jen pro spořicí z nejvyšších příjmových pater střední třídy, a tak výhodné důchodové zabezpečení těch příjmově nejsilnějších ve vyšších cenách zaplatí všichni, tedy i důchodci, rodiny s dětmi a třeba i hezká děvčata. V příštím roce však státní kasa takto získá bratru 20 miliard, reforma důchodů však bude uskutečněna až v roce 2013, možná dokonce později. Tak tedy vláda těch 20 miliard v klidu zkonzumuje v příštím roce na běžné rozpočtové výdaje. Z toho bude ovšem 5 miliard více nákladů souvisejících se zvýšením DPH v oblasti veřejných služeb. Takže tou položkou, která sníží meziročně deficit státu ze 135 miliard na 105 miliard, má být zejména navýšení DPH, a ne ekonomické mistrovství této vlády. A protože těch 20 miliard o rok později po zavedení opt-outové důchodové reformy bude chybět, bude je třeba ve státním rozpočtu někde najít. Očekávatelný mikroskopický

hospodářský růst, bude-li vůbec nějaký, je nepřinese. Už dnes proto zasvěcení mluví o tom, že se od 1. ledna 2013 dočkáme jediné a jednotné sazby DPH na úrovni 19, či dokonce 20 procent.

Jen tak pro sebe si tiše připomenou, že když jsem končil jako premiér v roce 2006, měli jsme sníženou sazbu DPH neskutečných 5 procent. Opakuji: 5 procent. To ještě vydrželo v následujícím roce 2007. Od roku 2012 a 2013 to bude v každém případě násobně víc.

Druhá oblast, o níž chci hovořit, s DPH jaksi souvisí. Je to opt-outová důchodová reforma. Nepochybuji o tom, že před jejím zahájením, tedy v roce 2012, vypukne ohromná marketingová kampaň privátních penzijních fondů. Tu pak samozřejmě následně zaplatí všichni, kdo jim sednou na lep. Můj duševní zrak už dnes kreslí na billboardech penzijních fondů lovících nové klienty rozjásané důchodce, zchlazující svá opálená, vypracovaná, atletická těla ve vlnách Karibiku. Ale dost již mých představ.

Co mi ve vládním návrhu zcela chybí, a pokud v příštím volebním období budu působit ve vysoké politice, budu prosazovat v opt-outové důchodové reformě následující změny:

Aby vklady lidí byly penzijními fondy řádně pojištěny a tyto fondy zajištěny zajišťovny. Připomínám, že deset penzijních fondů u nás v posledních 17 letech tiše zbankrotovalo, aniž by to veřejnost nějak zvlášť zaznamenala.

Dále, aby vkladatelé již na počátku spoření věděli, jaká je cílová částka důchodového spoření, ke které se mají dostat, tedy ne jak se penzijnímu fondu například za 20 let urodí, ne manipulovat s penězi lidí jaksi nezávazně, jak to dopadne, tak to dopadne.

Dále, aby si lidé k datu ukončení důchodového spoření v rámci druhého pilíře mohli sami rozhodnout, zda chtějí vyplatit tuto částku, tuto celou částku najednou, či zda chtějí měsíční rentu.

A konečně, aby mohli z opt-outu vystoupit kdykoliv v budoucnu, pokud budou chtít.

Dámy a pánové, děkuji za vaši pozornost i po tolika vysilujících hodinách jednání k těmto bodům.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Pochopila jsem správně, že jste svoji druhou přihlášku stáhl, pane poslanče? Je to tak. Děkuji, takže já vás vymažu.

Mám tady ještě šest přihlášek poslanců se stanoviskem poslaneckého klubu. Nejprve – a vidím, že je tady ještě faktická poznámka pan poslanec Antonín Sedá. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Protože se domnívám, že zřejmě k mému třetímu vystoupení k bodu číslo 92, návrhu

zákona, kterým se mění zákon číslo 237/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 377/3 zamítnutý Senátem, nedojde, tak už dopředu podávám námitku proti postupu předsedajícího, protože si myslím a jsem přesvědčen, že jednáte v rozporu s § 59 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Padla zde námitka proti postupu předsedající. Paní Emmerová se ještě hlásí k faktické poznámce? (Ne.) Tak já vás vymažu. Patrně jste omylem zmáčkla tlačítko.

Padl zde návrh na námitku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 329, z přihlášených 150, pro 52, proti 81. Tento návrh byl zamítnut.

Jak jsem již avizovala, mám tady... S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní poslankyně, já jsem zde v rozpravě upozornil na to, že pokud jsme sloučili těch 14 návrhů do jedné věci, tak bychom měli postupovat podle § 63 odst. 4. Pokud tak nebudete postupovat, vznáším také námitku proti vašemu postupu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Budeme postupovat podle platného usnesení Poslanecké sněmovny, které zde bylo.

Takže vy jste navrhl námitku a já o ní nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 330, z přihlášených 151, pro 54, proti 85. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jenom chci oznámit, že jsem podal svou přihlášku do diskuse. Nakonec bylo rozhodnuto, že jako zpravodaj k tisku 315 mohu vystoupit jakoby v třetím vystoupení, ale nebyl jsem zařazen, i když jsem paní předsedkyni Sněmovny říkal, že žádám o zařazení tak, jak jsem se přihlásil. V tomto případě žádám, abych mohl vystoupit jako se závěrečnou řečí před hlasováním tohoto tisku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Se závěrečnou řečí. Dobře. Budu na to myslet. Patrně když jsme si předávaly řízení s paní předsedkyní, tak jsme si to zapomněly říci. Omlouvám se za toto nedopatření.

První přihlášenou se stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD je paní poslankyně Vladimíra Lesenská.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo. Vážené dámy, pánové, dobrý večer. Dovolte mi, abych vás seznámila se stanoviskem klubu ČSSD ke sněmovnímu tisku 411, kterým se mění zákon čísla 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Návrh zákonné normy si klade za úkol tři hlavní cíle. Reagovat na usnesení Ústavního soudu. Pan ministr vysvětlil, v čem tato změna zákona vyplývající ze zrušení některých ustanovení Ústavního soudu spočívala a hlavně jaké dopady měla do stávajícího znění zákona. Z tohoto důvodu bylo potřebné také vyjasnit mnohé formulace a zajistit konzistentnost tohoto zákona. Tím druhým cílem je dle předkladatele větší flexibilita pracovněprávních vztahů, což má samozřejmě své důsledky také v oblasti pružnosti trhu práce, a tím také konkurenceschopnosti českých firem na trhu nejen Evropské unie. Tím třetím cílem je vyjasnění formulací obsažených v zákoníku práce, to je dopřesňování a upřesnění.

Jak všechny tyto ambice diskutovaná předloha naplňuje, či nenaplňuje? Naše výhrady byly řečeny v rámci legislativního procesu ve Sněmovně i ve výboru. K našim připomínkám bylo přistoupeno tak, jak bylo a jak má vládní koaliční většina možnost hlasovat.

Nyní bych vám ráda připomněla argumenty senátorů, kteří měli výhrady z čistě legislativního hlediska, že některé z navrhovaných změn mohou vyvolávat pochybnosti o jejich ústavnosti, případně o jejich obsahové jednoznačnosti ve vztahu k možným právním důsledkům. Uváděli, že v případě, že zaměstnanec při dodržování režimu dočasně praceneschopného pojištěnce podle zákona o nemocenském pojištění tuto povinnost poruší zvláště hrubým způsobem, bude mu moci zaměstnavatel dát výpověď. Už Legislativní rada vlády ve svém stanovisku upozorňovala, že tato právní úprava je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména se zásadou proporcionality.

Při předcházejících projednáváních navrhované zákonné normy bylo upozorňováno, že dochází ke křížení jednotlivých návrhů v souvislosti s jinými zákony s tímto souvisejícími.

V další části předkládané zákonné normy, kde se mluví o neplatnosti právních úkonů pro nedostatek písemné formy, a které bylo (?) Poslaneckou sněmovnou změněno opět tak, že ve svém důsledku zname-

ná, že k úpravě takto obsaženém nebo předloženém návrhu (?) pak není k dispozici žádné odpovídající odůvodnění. Potom tedy může tato úprava být vnímána ne zcela jako jednoznačná, připouštějící více možných, a dokonce rozdílných právních výkladů.

Pan senátor Nenutil, člen ústavněprávního výboru Senátu Parlamentu České republiky, dále upozorňoval, že návrh zákonné normy ve znění pozměňovacích návrhů přijatých námi ve Sněmovně tak, jak tato byla předložena k projednání v Senátu, v několika případech vnáší nejistotu a nejasnost ve výkladu případně přijatého návrhu jak na straně zaměstnance, tak i na straně zaměstnavatele, a upozorňoval na možnost budoucích sporů a problémů z důvodu kolize s ústavním pořádkem. To vám, vážené kolegyně a vážení kolegové, sám řekl zdůvodnil na svém vystoupení tady ve Sněmovně 4. listopadu letošního roku, kdy na závěr konstatoval, že tento závěr (?) řeší závazkové vztahy. Tím se rozumí smlouvy ve vazbě na ustanovení připravovaného nového občanského zákoníku, s jehož platností se předpokládá v roce 2014.

Proto je nejen dle jeho názoru, ale i podle názoru klubu České strany sociálně demokratické nesystémové a nekoncepční přijímat tak zásadní změnu zákona předčasně. Pokud tento návrh zákona svým hlasováním potvrdíte včetně novely zákona o zaměstnanosti, vyvolá to obrovskou právní nejistotu. Už nyní špičkoví odborníci na pracovní právo upozorňují na nejasnost výkladu. I na tuto skutečnost jsme během legislativního procesu zde ve Sněmovně upozorňovali.

Za poslanecký klub České strany sociálně demokratické bych chtěla ještě konstatovat, že flexibilita, tak jak ji chápe sociální demokracie, by měla znamenat sladění dvou potřeb pro občany. To znamená sladění pracovního a soukromého života. To znamená pružnost a jistotu. Flexibilita v podání této vlády a ve znění navrhované zákonné normy je pouze to druhé. Je pružná. Navíc Česká strana sociálně demokratická konstatuje, že navrhovanou právní normou dojde ke snížení právní jistoty a snížení jistoty vůbec v postavení člověka jako zaměstnance v pracovněprávních vztazích. Hlavně z těchto důvodů bude klub poslanců České strany sociálně demokratické podporovat zamítavé stanovisko Senátu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Milada Emmerová, která vystoupí se stanoviskem poslaneckého klubu sociální demokracie. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (Velký hluk v sále.)

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážená paní

místopředsedkyně, vážení přítomní. Dovolte, abych vás seznámila se stanoviskem klubu ČSSD směrem k zákonům, které předložilo Ministerstvo zdravotnictví v komplexu. Čekali jsme na jejich podání po celou porevoluční dobu, neboť převážně věcná podstata zdravotní péče byla řízena zákonem č. 20/1966 Sb., zákon o péči o zdraví lidu, byť s jeho mnoha novelami, a neodpovídal už především pokroku v medicíně. V rámci daňové reformy byl na počátku 90. let změněn i způsob financování zdravotní péče relativně nejpokrokovějším způsobem, a to formou povinného zdravotního pojištění. To představuje solidární shromáždění –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Promiňte, paní poslankyně, dámy a pánové, já vás prosím o klid. Děkuji.

Poslankyně Milada Emmerová: Já taky děkuji. To představuje solidární shromáždění finančních prostředků, které slouží k financování zdravotní péče pro všechny občany České republiky. Ta by měla být rovnocenná, dostupná, kvalitní a efektivní.

Zmíněný balík zákonů o zdravotní péči, zdravotnické záchranné službě a další novelizace zákona o veřejném zdravotním pojištění nebyl uveden žádnou vizí či strategií, což zpravidla předznamenává podezření o nižší kvalitě a efektivnosti předkládaných norem. Bohužel byl zvolen pravicový model, to je opět nejdříve starost o financování zdravotní péče a přitom nemít normu, která hovoří o věcné stránce důležitého zdravotnického systému, nanejvýš v nové podobě.

Co se týče novelizace zákona o zdravotním pojištění, mohu konstatovat, že v tomto směru lze podepsat to, co pravila Českomoravská konfederace odborových svazů. Cituji: "Připravená novela této právní normy zhoršuje postavení pacientů a jejich ústavní právo na zajištění odpovídající bezplatné odborné zdravotní péče." Podle této novely zákona má mít pacient nárok na péči, která je v souladu s účelným a hospodárným vynakládáním zdrojů veřejného zdravotního pojištění. Zavádí se nárok pacienta na úhradu ekonomicky nejméně náročného zdravotnického prostředku a zřejmě bude zavedena i nejméně ekonomicky náročná zdravotní péče v zákonu nazývaná zdravotní služba. Tím zákon zásadním způsobem omezuje dosavadní práva pacientů, zejména právo na kvalitní péči lege artis. Naproti tomu byl zakotven paragraf, který se týká tzv. dříve vysloveného přání, což jakoby potencuje práva nemocného, ale jde o normu kontroverzní až nebezpečnou. Výše uvedeným konstatováním o tzv. nároku na péči je postaven základ pro připlácení si za nadstandard, ovšem bez jednoznačně formulovaného zákonného zakotvení. Tím, že tzv. nadstandarty mají být uvedeny ve vyhlášce teprve dodatečně, to je v podzákoné normě, je jejich přibývání nasnadě, pochopitelně s povinným připlácením.

Ze zdravotního pojištění se nově bude hradit menší množství léků a zdravotních pomůcek. Opět jen těch nejlevnějších. Léky v ceně do 50 korun si bude nemocný hradit sám. Jinými slovy ten, který takových medikamentů má více a přitom zřejmě bude požívat léky méně kvalitní, je na tom paradoxně nejhůř a nejvíce bude platit. Zvýšení DPH může tento problém ještě více zkomplikovat.

Je pozoruhodné, že se koalice shodla na základních rysech zdravotní reformy na počátku června letošního roku – a za pět měsíců je zpět ze Senátu.

Opět dominovala starost o peníze, resp. zvýšený podíl spoluúčasti, přičemž ta se již dnes pohybuje kolem 17 % celkových výdajů na zdravotní péči. Úmysl ještě zvýšit o 5 % bude představovat předkládaný zákon. Tím je významně ohrožována dostupnost péče, navíc péče dvojích kvalit. Ta bude ohrožena ještě více, když se nově klade důraz na redukci zdravotních lůžek, kterých nemáme ve srovnání například s Rakouskem či Německem vůbec nadbytek. Spíše naopak. Mají se v brzké době rušit celé medicínské obory a spěje se k centralizaci péče do největších nemocnic.

Navíc jde o obory s akutní péčí, například porodnice, ba i celé nemocnice. Stimulem k těmto fatálním krokům je opět nedostatek peněz ve VZP. Byla jsem v roce 2005 přítomna přednášce jednoho z tvůrců slovenské zdravotní reformy, který hrdě prohlásil, že oni se vědomě vzdávají parametrů dostupnosti. Pan exministr Zajac je prý poradcem na současném ministerstvu v české vládě, a tak mám dojem, že chceme kopírovat tehdejší jejich reformu, kde je i úsilí o privatizaci zdravotních pojišťoven a tak dále.

To tedy není výraz pomoci občanům, nýbrž jde o opatření problematicky revoluční a antihumánní. Tyto takřka osudové normy s mnoha nedostatky a s mnoha přijatými pozměňovacími návrhy byly nakonec Sněmovnou přijaty především zásluhou koalice takřka bezproblémově, zatímco v Senátu nikoliv, s výjimkou zákona o zdravotnické záchranné službě. I tento nesoulad o něčem svědčí. Při hlasování v Poslanecké sněmovně je vždy jednotné hlasování koaličních poslanců, i když na straně opozice je množství věcných připomínek. To však nic nemění na závěrečném hlasování, které je podmíněno dle mého názoru čistě politicky.

Ministerstvo zdravotnictví se návrhem zákona vzdává koordinační funkce ve zdravotnictví a současně se zbavuje odpovědnosti za rozvoj zdravotnictví a vlivu na tvorbu sítě zdravotnických zařízení, tj. zapomíná na vzpomínanou dostupnost péče s odrazem na její nižší kvalitě a efektivitě. Lze konstatovat, že v úvodu již vyjmenované atributy, dostupnost, kvalita a efektivita, které by mělo moderní zdravotnictví respektovat, tyto předložené normy nesplňují. Tím se přispěje k ještě větším organizačním, a tím i

věcným nedostatkům zdravotnického systému a Ministerstvo zdravotnictví už nemůže být skoro ve vlastním zájmu nadále gestorem zdravotní péče v České republice.

Doporučujeme hlasovat pro zákon o zdravotnické záchranné službě a jeho senátní verzi a ostatní zákony zdravotnického balíčku znovu zamítnout. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Dana Váhalová, která také vystoupí se stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobrý večer, dámy a pánové, paní předsedající, vládo. Dovolte, abych jménem klubu České strany sociálně demokratické vystoupila k návrhům zákonů v gesci Ministerstva práce a sociálních věcí, které zamítl Senát a nám jsou nyní předloženy ke schválení.

Tyto zákony jsou součástí takzvané sociální reformy. Pokud se na tyto zákony podíváme v jejich komplexnosti, jedná se v podstatě o největší změnu sociálního systému za dobu existence České republiky. Zatímco dosud zde existovala sociální politika založená na decentralizaci státní správy, současná sociální reforma mění celý tento systém budovaný několik let a v podstatě ho centralizuje.

Základním kamenem sociální reformy současné vlády je bezesporu již schválená novela zákona o Úřadu práce České republiky. Připravované převedení výplat sociálních dávek z obcí na úřady práce představuje obrovskou změnu v životě statisíců lidí. Námi projednávané zákony na tuto změnu dále navazují. Abychom lépe pochopili, jak je schvalována sociální reforma, chtěla bych se vrátit k projednání této již schválené novely zákona o Úřadu práce.

Tento tak důležitý zákon nebyl navržen vládou, ale skupinou poslanců, to znamená, že neprošel obvyklou procedurou vládního návrhu. Tento návrh zákona byl prohlasován ve Sněmovně. Dále byl zamítnut Senátem, následně Sněmovna přehlasovala stanovisko Senátu. Tento zákon byl však vrácen zpět Sněmovně i prezidentem České republiky.

Dovolte mi citovat odůvodnění prezidenta České republiky: "Zákon považuji za nesystémový a nedomyšlený. Změna institucionálního uspořádání úřadů práce by měla avizovanou či připravovanou transformaci v oblasti sociální politiky a politiky zaměstnanosti ukončit, a nikoliv být na jejím počátku. Bez změny politiky, a tím i kompetencí není k organizačním úpravám žádný zřetelný důvod, obzvláště za situace, kdy ke struktuře úřadů práce nebyly v uplynulých letech vznášeny žádné výraznější výhrady. Problém, a to dlouhodobý, je v efektivnosti těchto úřadů a v jejich skutečném, nikoliv deklarovaném přínosu.

Zákon vytváří další, nový centrální úřad, a tím posiluje byrokracii, s čímž se nemohu ztotožnit. Vícestupňový systém, který má vzniknout, bude složitější, nikoliv účelnější a pružnější. Zvolené krajské členění postrádá jiný věcný důvod než jen formalistický. Bezúčelové kopírování krajského uspořádání dokonce ani mezi hejtmany nenalézá zřetelnou podporu, spíše naopak. Obávám se proto, že důvody přijetí zákona jsou spíše zájmové než věcné.

Jedním z hlavních proklamovaných důvodů k přijetí zákona jsou údajné úspory finančních prostředků ve výši jedné desetiny ročních nákladů. Takovou úsporu považuji za naprostou fikci. Zkušenosti s vytvářením nových úřadů nás již mnohokrát přesvědčily o opaku. Značná část slibovaných úspor může být navíc realizována i v rámci stávající struktury úřadů práce, ať už lepším metodickým řízením, či sloučením některých činností.

Nemohu opomenout ani nestandardní způsob předložení zákona. Zákon byl připraven narychlo. Původně šlo o ministerský návrh, který byl na podzim loňského roku zaslán do připomínkového řízení. Ještě předtím, než se dostal do Legislativní rady vlády, byl paralelně v téměř stejné době a podobě předložen formou poslanecké iniciativy. Zákon tudíž není vládním materiálem a neprošel standardním legislativním procesem, což by zejména u zákona tohoto typu mělo být pravidlem.

Zákon obsahuje i řadu právních chyb, nehledě na množství chyb technických a jazykových. Poslanecká sněmovna jich v rámci pozměňovacích návrhů našla více než čtyři desítky. U zákona, navíc měnícího dalších 32 souvisejících zákonů, může mít každá další chyba nemalé důsledky. Zákon byl jednoznačně odmítnut v Senátu a byl vrácen Poslanecké sněmovně, která poté Senát přehlasovala.

Zákon je věcně sporný, není dobře připraven, není dostatečně prodiskutován a přichází v nevhodnou chvíli. I proto jej vracím Poslanecké sněmovně k opětovnému projednání."

A co udělala vláda s těmito připomínkami? Jednoduše nic! Prostě v Poslanecké sněmovně přehlasovala stanovisko prezidenta České republiky. To je důkaz, že vláda prostě odmítá seriózně jednat se společností a brát v potaz názor široké veřejnosti. Jedná se přitom o změny, které ovlivní životy tisíců lidí na dlouhé období. Z informací, které máme z našich volebních obvodů, dobře víme, že tato reforma a zejména výplata sociálních dávek není připravena a hrozí možný chaos a sociální nepokoje.

Jelikož vláda s námi odmítá jednat, jsme nuceni přistupovat k nestandardním parlamentním krokům.

Co se týká dnes projednávaných zákonů, tak v podstatě navazují na tento nepřipravený zákon o Úřadu práce a ukazují skutečnou podstatu reformy. Nejde totiž jenom o úspory, ale v podstatě o přerozdělení prostředků

v sociální oblasti. Jedná se o postupnou privatizaci úkolů státu. Navrhovaná novela zákona o zaměstnanosti například zavádí princip takzvaného sdíleného zprostředkování zaměstnání. Dle tohoto návrhu se zavádí možnost převést zprostředkování zaměstnání z Úřadu práce na pracovní agentury. Zatímco ve škrtnání sociálních dávek je ministerstvo velmi přísné, tak vůči těmto agenturám a stejně tak budoucímu bankovnímu provozovateli sociální karty je velmi přátelské.

Podle tohoto návrhu Úřad práce uzavře s agenturou práce písemnou dohodu o sdíleném zprostředkování zaměstnání. Na jejím základě, může agentura práce poskytnout příspěvek ve výši 5 tisíc korun na každého uchazeče o zaměstnání, kterému bude tato agentura zprostředkovávat zaměstnání. Za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou dostane příspěvek ve výši 1 250 korun. Pokud tento uchazeč setrvá v pracovním poměru na dobu neurčitou po dobu nejméně šesti měsíců, dostane dalších 500 korun. Jedná se tedy v podstatě, jak jsem zde již několikrát upozornila, o plíživou privatizaci funkcí úřadů práce, která zatíží ve svém důsledku státní rozpočet.

A to nemluvím o systému sociálních karet. Prostřednictvím této karty mají být vypláceny sociální dávky. Veřejnou obchodní soutěž na provozování karty vyhlásilo Ministerstvo práce a sociálních věcí již 30. června. Přitom jsme stále nepřijali zákon, který kartu sociálních systémů zavádí. Vítěz soutěže, banka, bude moci prostřednictvím provozování karty disponovat obrovským finančním kapitálem a za používání karty klientem si bude moci rovněž účtovat poplatky. Na základě smlouvy uzavřené s Ministerstvem práce a sociálních věcí bude mít tedy banka právo na platby od klientů využívajících tento systém administrace sociálních dávek, to znamená, že za každý případ zprostředkování výplaty dávek či platebních funkcí karty klientovi získá banka provizi v závislosti na rozsahu využitých služeb. Stát tak zprostředkuje takové bance zisk, který by bez oprávnění provozovat tuto kartu nenabyla. Veškerý majetkový prospěch si tedy připsá banka, zatímco stát žádný prospěch z provozování karty bankou mít nebude.

O konkrétních úsporách sociálních dávek zde již bylo hovořeno v mém vystoupení i v mnoha vystoupeních mých kolegů. Tyto škrtky jsou naprosto nespravedlivé, jelikož postihují střední vrstvy, a nejbohatší část společnosti tyto reformy nepocítí, spíše se jí naopak zvýší příjem díky nízkým daním. Vládní koalici jde totiž o víc – výrazně omezit poslední zbytky českého sociálního státu. Sociální stát se totiž zavazuje zabezpečit každému jednotlivci důstojný život a individuální práva, a to podle principu, který spočívá nejen v rozhodnutí celé společnosti, ale také na účasti co nejvíce lidí na dosaženém a prací získaném blahobytu. Díky tomuto modelu se podařilo vytvořit efektivní kombinaci volných trhů a masové sociální

ochrany. Úspěch tohoto evropského modelu překonal i ta největší očekávání a po desetiletí se stal hrdostí Evropy. Jinými slovy, tento systém vytvářel z většiny obyvatel střední vrstvu.

Po schválení reforem – škrtnů – nemusí už platit, že pokud je člověk nemocný, díky zdravotnímu pojištění dostane zdravotní péči, která by byla vyhrazena jenom pro bohaté. Pokud má děti, díky bezplatnému školství je možno zajistit jejich vzdělání v kvalitě, kterou by si mohly dovolit jenom bohatší vrstvy obyvatel. A co je nejdůležitější, že má možnost dosáhnout i na výši důchodu, který by si nemohl dovolit bez velkých úspor. Dosud existovala současně řada sociálních podpor – na bydlení, porodné a dalších, které udržují existenci jednotlivce ve střední třídě, i když na to nemá faktické příjmy. Nyní jsme zde svědky pokusu o zásadní omezení již tak skromného českého sociálního státu.

V těchto návrzích česká pravicová vláda zavrhuje v podstatě koncept všeobecné dávky, tedy politiky, že sociální ochraně by se neměli těšit pouze chudí lidé. Cílem sociální reformy současné pravicové vlády je nejenom sociálně necitlivé řešení problémů státního rozpočtu, ale obávám se, že také snaha radikálně změnit českou společnost ve svůj prospěch. Je to však krátkozraká politika, která ohrožuje českou demokracii. Její politika přispěje k vzrůstu zmaru a zoufalosti u části našich obyvatel a nebezpečí šluknovizace české společnosti.

Česká strana sociálně demokratická jako státotvorná demokratická strana tento směr politiky současné vlády odmítá a měla zájem na tom, aby vláda vedla dialog v Parlamentu, aby přestala myslet jenom na své úzkoprsé zájmy a zahájila dialog o podobě spravedlivé sociální politiky nejen se sociální demokracií, ale i s celou společností. To se však bohužel ani po apelech odborné a občanské veřejnosti nestalo.

Dámy a pánové, každý člověk je zodpovědný sám za sebe, ale my zde jsme zodpovědní za chod této společnosti. Občané České republiky od nás očekávají, že vytvoříme a schválíme zákony, které budou vytvářet bezpečný a stabilní rámec pro jejich každodenní život. Tyto zákony, které se dnes chystáte schválit bez konsenzu s opozicí, občanskou veřejností a odbornou veřejností, pouze silou parlamentní koaliční většiny, tímto bezpečným a stabilním rámcem nejsou. Proto je poslanci sociální demokracie, která chce hájit zájmy všech občanů České republiky, nepodpoří.

Děkuji za pozornost (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a dalším přihlášeným je pan poslanec Miroslav Váňa se stanoviskem klubu sociální demokracie. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní předsedající, vážená vlado,

dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se stanoviskem klubu České strany sociálně demokratické k důchodové reformě, a tudíž k zákonům, které s touto reformou souvisí.

Tato vládou nabízená důchodová reforma je reformou, čili řešením pouze pro úzký vzorek společnosti. Tato reforma řeší pouze deset procent – deset procent těch nejbohatších. Těm otevírá prostor a šanci, aby si za svého aktivního pracovního života, protože mají větší příjmy, mohli spořit na svůj důchod. Je to reforma pro mladé lidi, pro lidi, kteří se se svým příjmem pohybují nad úrovní 40 tisíc korun měsíčně. Tuto reformu budou muset povinně ovšem platit všichni občané v důsledku zvýšených sazeb DPH. Na jedné straně bude stát tedy dobrovolné rozhodnutí deseti procent mladých občanů, vysokopříjmových, a na druhé straně je povinnost všech občanů jim toto přilepšení k důchodu de facto hradit a platit zvýšenou sazbou DPH.

Pojďme se spolu ještě jednou podívat, oč tady vlastně v podstatě jde.

Charakteristika dnešní situace je následovná. V ČR se na důchody vynakládá 8 % HDP. Průměr EU je přibližně 12 % HDP. Ze statistiky vyplývá, že průměrný starobní důchod u mužů je částka 11 685 Kč měsíčně, u žen je tato částka 9 558 Kč měsíčně. Dlužno dodat, že dvě třetiny důchodců, dvě třetiny penzistů na tento průměrný důchod zkrátka nedosáhnou. Dnešním penzistům nejvýznamněji komplikuje život růst nákladů na bydlení, vysoké ceny energií, vysoké ceny služeb, vysoké ceny zdravotní a sociální péče a vysoké ceny dalších služeb, které naši penzisté k životu nutně potřebují. Důchodci dnes velmi obtížně přežívají se svými stále stejnými důchody. Je nutno dodat, že pravicová vláda, co slíbila, to na sto procent nesplnila. Důchodci mají zamrzlé důchody již osm let a ceny jim letí raketově nahoru.

České domácnosti nemají tedy život lehký a nemají z čeho si vytvářet zdroje a úspory na stáří. Česká populace je nespokojená se současnou penzijní situací. Naše země se v průzkumu zemí v rámci Evropské unie umístila bohužel na smutném 24. místě v žebříčku, když se zkoumala spokojenost občanů s penzijní situací. Už dnes je mnoho důchodců, kteří bohužel zůstali žít zcela sami, a tudíž žijí z jednoho jediného důchodu. A tam platit částky kolem desetitisícového nájemného je opravdu velký problém pro důchodce. Už dnes nemohou důchodci po zaplacení nájemného plnohodnotně uspokojit své další životní potřeby.

Co tedy řeší navrhovaná důchodová reforma vládou? Tato reforma řeší vyvedení 30 miliard ročně ze státního důchodového systému do rukou soukromých fondů. Rozboří se tím státem budovaný průběžný důchodový systém, který je tedy průběžně financován. Touto operací se nevyřeší důchodový systém jako celek. Touto operací se nevyřeší problém důchodů a touto operací se akorát rozboří to, co dnes funguje. Touto o-

perací se nevyřeší důchody ani dnešních pracujících, kteří už nemají volnou kapacitu na to, aby si vytvářeli další úspory na své stáří. Většina rodin má bohužel starost o finanční zajištění běžného chodu své rodiny. Zkrátka nemají volné zdroje. Tato vládou navrhovaná reforma řeší tedy finanční situaci, nebo nabízí k řešení finanční situaci pro 10 % vysokopříjmových skupin obyvatel. Avšak dlužno ještě jednou podtrhnout, že vyvedením zhruba 30 miliard ročně do soukromých fondů ten systém státního penzijního fondu, státního penzijního důchodu a státního penzijního systému, ten důchodový systém se zcela rozboří, zcela rozboří, a budou muset do toho systému přispívat běžní občané v důsledku zvýšených sazeb DPH, kde vláda tiše, možná i hlasitě, počítá, že z kapes lidí vysaje 48 mld. ročně zvýšenou sazbou DPH.

Takže sociální demokracie s takovýmito plány v zásadě přece nemůže souhlasit.

Drábkova fantazie vysává starobní důchodový – státní důchodový pilíř. Vyvedení miliardových částek do soukromých fondů zásadně sníží důchody středním příjmovým skupinám a nízkopříjmovým skupinám. Ještě jednou to zopakují: lidem s mírně podprůměrnými příjmy až mírně nadprůměrnými příjmy bude vyměřován nižší důchod, aby zkrátka zbylo na důchody pro lidi z vysokopříjmových skupin.

Celý tento teátr se hraje v době, kdy tento systém zkrachoval v řadě zemí. Bez úspěchu tento systém dopadl v Maďarsku, v Polsku a na Slovensku. Starost má mnoho Američanů, starost mají miliony Američanů, kteří s důvěrou posílali své peníze do soukromých fondů a teď je jim už jasné, že své peníze nikdy neuvidí, nikdy, protože fondy je prohospodařily. Někdy záměrně, někdy zkrátka se to tak stalo.

Takže dnešní vláda žene naše mladé vysokopříjmové skupiny občanů do rozevřené náruče dychtivých dravců, spekulantů s finančními deriváty a tito mladí lidé, vysokopříjmoví občané, kteří se tak stávají lukrativní kořistí, velmi atraktivní kořistí pro komerční fondové spekulanty, v důvěře budou spořit, spořit a spořit, ale hraje se zde o to, že budou jenom spořit. Ale někdy na konci jejich života se může stát, že peníze neuvidí. Kdo jim tedy zaručí, že když začnou v dobré víře v 35 letech a budou posílat své poctivě vydělané peníze do soukromých rukou, tak je někdy v důchodu uvidí? Zaručí jim to tato vláda? No nezaručí. Spekulanti s finančními deriváty budou operovat na trhu s penězi svých klientů. Vláda tak rozboří státní systém a otevře sféru privátnímu sektoru.

V České republice už dnes ti, co chtějí spořit na svůj důchod, tak tu možnost zkrátka mají. V České republice zhruba 4 miliony občanů spoří na svůj důchod částkou 400 Kč měsíčně. No pravda, není to málo, ale je to lepší pro ty, kteří si to mohou dovolit, než nic. Ti, co na to mají, tak prostor zde mají otevřený. Takže neexistuje žádný, žádný důvod, proč bourat

průběžný státní důchodový systém, systém, který občanům nabízí vysokou míru jistoty, že svoje peníze ještě někdy uvidí.

Důchodový systém je součástí sociálního zabezpečení a působí na něj řada parametrů: nadimenzování tvorby pilířů, úroveň prarodinné politiky, vývoj plodnosti, prodlužování délky života, otázka kvality života, příjmová solidarita, úroveň aktivní politiky zaměstnanosti a tři body – výše důchodového věku, výše důchodové dávky a výše pojistné sazby. Státní důchodový pilíř je povinný pro všechny občany, průběžně financovaný, je státem garantovaný.

Sociální demokracie zásadně odmítá Drábkův nevydařený pokus o rozbití státního průběžného důchodového systému. Tento systém v sobě zahrnuje vysokou míru rizika, kdežto státní systém průběžného financování v sobě zahrnuje prvky solidarity a prvky garantování výplaty důchodových dávek.

Rozhodně sociální demokracie nesouhlasí s vyvedením 30 mld. ročně do soukromých rukou. Je to vytvoření obrovského kšeftu pro soukromý sektor. Sociální demokracie nesouhlasí s tím, aby nízkopříjmové a středněpříjmové skupiny občanů platily svými zvýšenými životními náklady vyšší důchody pro 10 % vysokopříjmových občanů. Zkrátka nesouhlasíme s tím, aby se zásadním způsobem lidem zvyšovaly ceny životních potřeb, které lidi potřebují nezbytně nutně ke svému životu každým dnem. Už dnes jsou v mnohých rodinách napjaté rozpočty téměř na neúnosnou míru.

Sociální demokracie odmítá, aby náklady reformy byly hrazeny pouze těmi nízkopříjmovými a středněpříjmovými skupinami občanů. Sociální demokracie odmítá, aby náklady reformy byly hozeny pouze a pouze na bedra těch obyčejných pracujících občanů, lidí středně- a nízkopříjmových skupin občanů. Sociální demokracie odmítá naprosto nespravedlivě rozvržené náklady reformy mezi občany, tak jak nám je předkládá vláda. Zkrátka nesouhlasíme s tím, že vláda nadržuje pouze nejbohatším. Nesouhlasíme s tím, aby se zde zbídačovala většina občanů! Reformy musí být spravedlivé, a ne tak, jak si je představuje vláda! A proto klub sociální demokracie podporuje stanovisko Senátu na zamítnutí zákonů souvisejících s důchodovou reformou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další vystoupí pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dobrý večer přeji. Dovolte, abych vás seznámil se stanoviskem klubu sociální demokracie k zákonu o dani z přidané hodnoty, který Senát vrátil Poslanecké sněmovně se zamítnutím.

Sociální demokracie odmítá další experiment na lidech této země z

dílů vládní koalice, a to zvýšení spodní sazby daně z přidané hodnoty z 10% nejdříve na 14 % a o rok později na 17,5 % , kdy dojde ke sjednocení obou sazeb daně z přidané hodnoty, a to na úrovni 17,5 %. Je třeba říci, že se vláda zřejmě nezastaví na této úrovni a bude dále pokračovat ve zvyšování sjednocené sazby na 19 %, možná na 20 %. Koneckonců to plyne z vyjádření premiéra či ministra financí, kdy to připouštějí.

Cílem koalice má být zalátání děr na důchodovém účtu poté, co z průběžného důchodového pilíře vyvede prostředky v řádu desítek miliard do soukromých penzijních fondů v rámci druhého důchodového pilíře, důchodové spoření. Za snahou o sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty jsou však skryty mnohem zásadnější záměry, nežli vláda prezentuje navenek. Tím hlavním záměrem je snaha o zásadní změnu struktury daní ve společnosti, a tím i o zásadní změnu systému přerozdělování. Bude to znamenat zásadní krok v přesunu daňového břemene, míry zdanění, od vyšších příjmových skupin obyvatel ke skupinám nízkopříjmovým. Daňové zatížení od bohatších k těm chudším. Bude tak pokračovat rozrušování soudržnosti společnosti, bude tak pokračovat narušování solidarity vyšších příjmových skupin s nízkopříjmovými skupinami obyvatel. Dokonce se to obrací na jakousi solidaritu chudých s bohatými, na jakéhosi Jánošíka naruby. To vše bude prohlubovat sociální rozdíly ve společnosti a zásadně narušovat sociální smír ve společnosti.

Vládní koalici jde o jediné: sjednocením sazeb DPH zvýšit ceny základních životních potřeb většiny našich občanů, v první řadě zvýšení cen potravin, léků, bydlení, tepla, sociálních služeb, dopravy a tak podobně, a takto získanými penězi vydřenými především ze sociálně nejslabších obyvatel, ale i ostatních obyvatel, chce zalepit rozpočtové díry, které vzniknou opt-outem, tedy vyvedením prostředků do soukromých penzijních fondů, a to v rámci své pochybné důchodové reformy.

Zatímco prakticky v celé vyspělé Evropě jsou dvě, nebo dokonce tři sazby daně z přidané hodnoty naprosto běžné a základní potraviny, léky, služby, ale i knihy jsou ve zvýhodněné, či dokonce nulové sazbě DPH, tak naše vláda neváhá zatížit občany 17,5% sazbou DPH. Neváhá zdražit jim životní potřeby, základní životní potřeby, a to ještě v době, kdy pocítujeme a jistě budeme dále pocítovat následky a důsledky hospodářské krize, u těch nejslabších tím spíše, propouštěním bez nadějí z tíživé situace životní ze žití – s prominutím – z ruky do huby, v drtivé většině ale nezaviněné vlastní vinou.

Naše vláda neváhá pošlapat své sliby o vzdělanostní společnosti a podpoře dostupnosti vzdělání. Opravdu krásná ukázka podpory vzdělanosti národa. Zdražení knih, učebnic, skript, novin, časopisů rovnou sazbou daně z přidané hodnoty. V civilizovaných zemích věc nemožná. U studentů pak

jistě přibude k tomu i školné. To vše zřejmě proto, aby vzdělání zase bylo jen výsadou pro někoho, kdo na to má, nikoliv právem těch, co o to mají zájem, ale bohužel jejich rodiny si to nemohou finančně dovolit. Opravdu krásná ukázka podpory vzdělání a rovného přístupu k němu!

Kde jsou předvolební sliby o nezvyšování daní? Všechny vládní strany – Občanská demokratická strana TOP 09, Věci veřejné – zapoměly na vlastní sliby o nezvyšování daní. Ale co bylo před volbami, bylo před volbami. Teď máme většinu, tak teď to všechno zvalcujeme. (Tleskají někteří poslanci ČSSD.) Co je nám do slibů, co je nám do veřejného mínění? Ignorace a pohrdání občany – tak lze označit vůbec předložení tohoto návrhu zákona na zvýšení daně z přidané hodnoty.

Sami úředníci Ministerstva financí spočítali, že největší dopad bude mít zvýšení DPH na důchodce, nízkopříjmové domácnosti, mladé rodiny s dětmi, zdravotně postižené občany. A kompenzace, které vláda slibuje? Růst cen nemohou v žádném případě vyrovnat. Navíc důchodci, jak známo, žádné daně neplatí, tak jim také žádný bonus pomoci nemůže. Možná se dočkají valorizace důchodů, ta jim ale stejně zvýšené náklady nepokryje.

Tímto nesmyslným krokem, plošným zvýšením DPH, bude postižena řada oblastí, jako je zdravotnictví, vzdělávání, sociální služby. Bude tak dále omezována dostupnost základních veřejných služeb pro většinu obyvatel České republiky. Poplatky ve zdravotnictví neustále zvyšování cen za léky, zvyšující se spoluúčast, nadstandardy a připlácení už opravdu na cokoli. To zřejmě koalice chápe jako daň za nemoc, kterou platí nemocní za to, že jsou nemocní.

Zcela samostatnou kapitolou je dopad zvýšení DPH na rozpočty krajů, měst a obcí, a to bez jakékoli kompenzace ze strany státu. Už dnes nejsou v rozpočtech krajů dostatečné prostředky na opravy silnic, o další nové výstavbě nemůže být řeč. Nejsou tam však ani prostředky na zajištění sociálních služeb. A tak bych mohl pokračovat dál. Po plánech ministra financí na omezení regionální dopravy je zvýšení DPH další ranou, kterou vláda dává krajům, městům a obcím.

Zvýšení DPH základních životních potřeb bude mít negativní vliv i na podnikatelský sektor. Vlivem nárůstu cen pro konečného spotřebitele dojde jistě k výraznému omezení spotřeby. V každém případě lze očekávat, že sjednocení DPH dopadne velmi tvrdě na zemědělskou prvovýrobu, na stavebnictví, služby cestovního ruchu, tištěná média či dopravce osob. Ve svém důsledku to bude znamenat zpomalení růstu nebo pokles HDP se všemi negativními důsledky a projevy včetně snížení výběru ostatních daní.

Dámy a pánové, pod hlavičkou údajných reforem chce vláda ODS, TOP 09 a Věci veřejné provést majetkové a finanční přesuny z veřejného do sou-

kromého sektoru v rozsahu desítek, ne-li stovek miliard korun. Zneužívá příhodného výsledku voleb a valcovací většiny, což myslím, musí být všem jasné, kdo sleduje toto jednání Poslanecké sněmovny. Musí to být všem jasné, kdo sleduje projednávání takovýchto asociálních reforem, a to bez ohledu na zájmy občanů této země, bez ohledu na veřejné mínění.

Česká strana sociálně demokratická takové zákony, asociální zákony, tedy ani zákon o DPH, nepodporuje, podporovat nebude, naopak podporuje stanovisko Senátu na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych přednesl stanovisko klubu sociální demokracie k návrhu zákona, kterým se mění zákon o pomoci v hmotné nouzi, zákon o sociálních službách a zákon o státní sociální podpoře, který byl zamítnut Senátem.

Zákon realizuje vládní záměr sjednocení výplaty nepojistných dávek na jednom místě, na úřadu práce. Asi základní výhrada k tomuto návrhu zákona je, že na to, jaké zásadní změny zákon přináší, zejména převod kompetencí z obcí na úřady práce, byl zákon nedostatečně konzultován a byl tvořen a přijímán v časové tísní. Tento zákon má začít platit za osm týdnů, a přitom ještě nebyl schválen Parlamentem. A i když bude dnes tento zákon schválen a podepíše jej prezident, ve Sbírce zákonů vyjde někdy počátkem prosince. A do 1. ledna je třeba vyřešit všechny personální, právní a technické otázky. Takže dnes, 6. listopadu, úřady měst a obcí stále nevědí, co přesně nastane 1. ledna 2012. Je nezodpovědné prosadit takto zásadní právní normu tímto tempem a nevytvořit mnohem delší dobu na přípravu přechodu agendy.

S převodem výplaty dávek z obecních úřadů na úřad práce souvisí i delimitace zaměstnanců obcí, kteří dnes zajišťují výplatu dávek. Tato delimitace dodnes není a samozřejmě ani nemůže být dořešena, stejně jako nejsou a ani nemohou být dořešeny všechny detaily převodu agendy z pověřených obcí na úřad práce. A nejsme si jisti, zda opravdu nehrozí, že výplata dávek se po Novém roce zhroutí a jejich příjemci se dostanou do sociálně neřešitelné situace. V tuto chvíli neexistuje legislativa, která by jednoznačně definovala, v jakém rozsahu budou zmíněné agendy převáděny, a která by právně a technicky upravovala celý proces. Není stále jasné, kolik lidí tuto činnost bude vykonávat a také jaké finanční prostředky na tuto činnost obce obdrží od státu. V návaznosti na legislativní proces měl být tedy vytvořen dostatečný časový prostor pro technické a logistické zvládnutí celého procesu.

Další výhradu máme k systému, kdy výplatní místo bude na úřadu práce a také sociální šetření v rámci správního řízení o poskytnutí dávky bude realizovat úřad práce. Výkon sociální práce však zůstane na obcích jako výkon v přenesené působnosti. Přestanou-li obecní úřady vyplácet sociální dávky, ztratí možnost přistupovat k sociální situaci příjemců dávek komplexně a spojit výplatu dávek se sociální prací a poznatky z terénu zúročit například při využívání institutu zvláštního příjemce, nejsou-li dávky používány v souladu s jejich účelem.

Určité obavy máme i z budoucnosti takzvaných karet sociálních systémů. Když pomínu způsob výběru dodavatele, který v současné době přezkoumává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, v současné době není zřejmé, kam až v budoucnu dosáhne její využívání. V případě, že by v tomto systému měly být v budoucnu vypláceny i starobní důchody, znamená to, že subjekt, který bude tento systém spravovat, získá portfolio klientů v rozsahu čtvrtiny obyvatel této země, o kterých bude mít množství využitelných, ale i zneužitelných informací.

Velké výhrady máme ke zpřísnění a omezení výplaty sociálních dávek. Zřejmě nejproblematictější je omezení výplaty dávek v hmotné nouzi a sociální podpory souvisejících s bydlením, doplatku na bydlení a příspěvku na bydlení na sedm let v posledních deseti letech. Je otázkou, zda tato úprava není v kolizi s ústavním pořádkem České republiky, konkrétně ustanovením článku 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, ve kterém je uvedeno, že každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek. Pokud je tedy k zajištění těchto podmínek nezbytné poskytovat doplatek na bydlení, pak jeho odejmutí za jinak nezměněných podmínek znamená, že nejsou zajištěny. Listina základních práv a svobod přitom povinnost státu zajišťovat tyto podmínky neomezuje uplynutím časového období. Obáváme se, že při naplnění tohoto omezení v praxi bude řada lidí v bezvýhodné situaci a toto opatření bude podporovat bezdomovectví. V souvislosti se zpřísněním poskytování některých příspěvků na bydlení v rámci zákona o hmotné nouzi by bylo vhodné uvažovat o přijetí zákona o sociálním bydlení.

Skutečností je také to, že v České republice existuje vinou nedostatečné sociální sítě rozsáhlá skupina osob bez bydliště, které se zpravidla nacházejí v situaci sociální potřeby. Již dnešní úprava bezdůvodně znemožňuje čerpat dávky na podporu bydlení osobám bez trvalého pobytu, i když jde o české občany. Stanovení dalších omezení znamená vyloučení dalších skupin z poskytování nejzákladnější pomoci. Nárok na pomoc by měl být přiznán bez dalšího všem českým občanům, pokud jinak splňují podmínky zákona a nemají nárok na dávky v zahraničí.

Nepřijatelná je pro sociální demokracii také nově zaváděná povinnost krátkodobě nezaměstnaných vykonávat veřejnou službu v rozsahu až 20

hodin týdně, pakliže nechtějí být vyřazeni z evidence uchazečů o zaměstnání. Domníváme se, že vůči krátkodobě nezaměstnaným je toto ustanovení příliš přísné a jednoznačně zhoršuje jejich postavení na trhu práce. Více než k čemu jinému bude totiž motivovat nezaměstnané přijmout první práci, která se naskytne, z obav, že jinak budou muset jít zametat ulice. Mimoto se domníváme, že není možné podmiňovat pouhé evidování uchazeče o zaměstnání vykonáváním veřejné služby a tento návrh je v rozporu s právním řádem České republiky.

Návrh je problematický i v oblasti subjektů, v jejichž prospěch je možné vykonávat veřejnou službu. V předkládané novele zákona o pomoci v hmotné nouzi tyto subjekty nejsou nijak vymezeny, a tudíž by bylo možné nařizovat veřejnou službu i ve prospěch soukromých firem či fyzických osob. Domnívám se, že takto definovaná veřejná služba by již nebyla veřejnou službou a bylo by minimálně nemorální vyžadovat v rámci veřejné služby činnost pro soukromé subjekty už proto, že veřejná služba není honorována. V neposlední řadě by to bylo v rozporu s Úmluvou o nucené nebo povinné práci, ve které je uvedeno, že příslušný úřad nebude ukládat ani dovolovat ukládání nucené nebo povinné práce ve prospěch soukromých jednotlivců, soukromých společností ani soukromých právnických osob.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, z uvedených důvodů členové klubu sociální demokracie pro tento návrh zákona hlasovat nebudou.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pro tuto chvíli jsme vyčerpali přihlášky poslanců se stanovisky klubů, takže se ptám, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy rozpravu. Sama tomu nechci ani věřit. (Pokřik a potlesk z lavic koalice.)

Vidím, že se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, žádám o přestávku na jednání poslaneckého klubu v délce 60 minut. (Poznámky z pléna.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vašemu požadavku vyhovuji a vyhláším pauzu do 22 hodin. (Námítky.) Pardon, já jsem posunutá časově – do 23 hodin. Omlouvám se.

(Jednání přerušeno ve 21.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 23.01 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v našem jednání. Sloučená rozprava byla uzavřena a my se chystáme k závěrečným hlasováním.

S přednostním právem se mi ještě před tím přihlásil předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Sobotka, kterému dávám slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená vládo, máme za sebou šest dní bitvy o vládní návrhy a já bych se před hlasováním rád vyjádřil k závěrečnému stanovisku poslanců zvolených v minulých volbách do Poslanecké sněmovny za Českou stranu sociálně demokratickou.

O co se tady šest dnů v Poslanecké sněmovně jednalo. Pravicové strany ODS, TOP 09 a Věci veřejné se snaží prosadit tzv. reformy. Ty tzv. reformy nejenže osekají sociální stát, ale zahájí destrukci státu jako takového. Sociální demokracie se snaží této destrukci sociálního státu zabránit. Vládě nejde o snižování veřejného dluhu, snižování veřejného dluhu je jenom záminka, protože dluh v příštích letech poroste.

V případě tzv. důchodové reformy jde především o to, aby byly přesunuty obrovské finanční zdroje ze státem garantovaného průběžného systému do soukromých fondů. Jistota státního systému bude u budoucích důchodců nahrazena nejistotou kapitálových trhů. Jde o to postupně otevřít byznys se stářím v naší zemi. Ten byznys ovšem bude placen z povinných odvodů sociálního pojištění. Díra, která tím vznikne v systému důchodového zabezpečení, bude zalepena zvyšováním daně z přidané hodnoty. Zdraží potraviny, zdraží léky, zdraží knihy, zdraží bydlení. Zmizí snížená sazba této daně, která dříve chránila sociálně citlivé zboží a sociálně citlivé služby. Bude tak pokračovat přenášení daňové zátěže na střední vrstvy.

O co jde v případě tzv. reformy zdravotnictví. Tady bude především zdražena zdravotní péče, a to velmi drasticky. Podíl v hotovostních platech od pacientů nad rámec zdravotního pojištění stoupne na rekordních 24 %. Skutečně hlavním cílem vlády je ale postupně zprivatizovat nemocnice a výhledově i systém zdravotního pojištění. V důsledku tzv. daňových reforem dojde k dalšímu odčerpávání prostředků z veřejného sektoru a z příspěvku lidem sociálně slabým. Drasticky se budou redukovat počty policistů, hasičů, budou se centralizovat, zdražovat a rušit veřejné služby. Popřípadě budou dosavadní veřejné služby nabídnuty k privatizaci. To se týká úřadů práce.

Kdo tyto tzv. reformy zaplatí? Nečasova vláda dělá z občanů hlupáky. Donutí většinu společnosti, aby ze svých stagnujících příjmů zaplatila re-

formy, které jsou ale výhodné jen pro ty nejbohatší. Platí a platit tyto reformy budou rodiny s dětmi, důchodci, nemocní, státní zaměstnanci, zdravotně postižení, krátkodobě nezaměstnaní. V důsledku zchudnutí těchto lidí nakonec na tzv. reformy doplatí většina společnosti. Tyto reformy poškodí lidi a poškodí také podnikání v naší zemi. A kdo se bude smát těm, kdo tyto reformy budou platit? Nejvyšší příjmové skupiny, finanční skupiny, kterým vláda snižuje daně a otevře jim možnost podnikání se strachem ze stáří a z nemoci.

My, sociální demokraté, jsme tady od toho, abychom hájili zájmy lidí, které nespravedlivé reformy poškodí. Nemůžete od nás čekat, že budeme podporovat okradení většiny české společnosti.

Jak bude vypadat naše země po těchto reformách? Řada lidí se ocitne v existenční nejistotě a velmi často v bezvýchodné situaci. Společnost se bude dále rozpadat a štěpit. Otevře se prostor pro extremisty nejružnějšího typu. Prudce porostou sociální rozdíly. V naší zemi zřejmě nebude dolarových milionářů, ale řada lidí, kteří dnes patří do středních vrstev, výrazně zchudne a zažije sociální pád. Poroste kriminalita, poroste napětí, a to nejen v sociálně vyloučených lokalitách. Zhorší se kvalita a dostupnost zdravotní péče, sociálních služeb a také školství. Naše hospodářství se bude potácet mezi stagnací a recesí. Rozpočtové příjmy státu, krajů a obcí budou v důsledku těchto tzv. reforem dále klesat.

Tyto nespravedlivé reformy jsou ve skutečnosti postaveny na principu vyškrtávání. Tu někoho vyškrtnete z evidence nezaměstnaných, tu někoho vyškrtnete z evidence invalidních důchodů, ale nikomu z těchto lidí tyto tzv. reformy nenabízejí žádnou životní alternativu. Proto ta bezvýchodnost.

Ano, reformy jsou potřeba. Ano, je nutno snižovat schodek veřejných rozpočtů, ale rozhodně ne způsobem, kterým to navrhuje vláda Petra Nečase.

Celých těch posledních šest dnů, které jsme tady strávili v Poslanecké sněmovně, byli sociální demokraté ze strany vlády napadáni za obstrukci proti tzv. reformám. Často místo toho, aby zástupci vládní koalice hájili své zákony, tak spíše napadali hrubě opozici. Jenže my jsme tu obstrukci použili právě kvůli arogantnímu a válcovacímu způsobu, se kterým vládní koalice své reformy prosazuje. Prosazuje je bez dohody, bez skutečného dialogu. Obstrukci jsme nepoužili pro to, abychom paralyzovali Poslaneckou sněmovnu, ale abychom vyjádřili silný odpor proti nespravedlivým reformám. A ten odpor chceme vyjádřit i za lidí, kteří tady s námi být nemohli a jejichž protesty vláda zcela ignorovala. Ten odpor jsme vyjádřili za 40 tisíc policistů, hasičů a dalších zaměstnanců veřejného sektoru, kteří demonstrovali proti vládní politice na Palachově náměstí. Ten odpor jsme vyjádřili za 50 tisíc odborářů, kteří se sešli na Václavském náměstí, aby vyjádřili nesouhlas zejména s vládní

důchodovou reformou. Protestovali jsme také za 3 tisíce těžce zdravotně postižených, kteří demonstrovali před Ministerstvem práce a sociálních věcí, a také jsme tady mluvili za 30 tisíc lidí, kteří 1. května letošního roku podepsali petici Zastavte devastaci naší země. A také mluvíme za ty, kdo i v těchto dnech podepisují v celé zemi žádost o to, aby Nečasova vláda odstoupila a umožnila nové volby. Vyjadřujeme tady v Poslanecké sněmovně zásadní nesouhlas s bezohlednými reformami za všechny, na které už od 1. ledna příštího roku dolehnou nelidské a nespravedlivé dopady. Dopady vaší sociální, zdravotní a daňové politiky.

S těmito chybnými zákony nemáme a nechceme mít opravdu nic společného. Chtěl bych zde jasně říci, že pokud sociální demokracie získá po příštích volbách dostatečnou důvěru občanů, tyto zákony změníme tak, aby byly spravedlivější, aby byly sociálně únosnější a skutečně stabilizovaly veřejné rozpočty.

Pokud jde o tzv. druhý pilíř důchodové reformy, říkáme v tuto chvíli velmi otevřeně, že si jako opozice vyhrazujeme právo tento druhý pilíř zrušit nebo parametricky výrazně upravit. Dnes už tady po těchto šesti dnech nemáme možnost reformy zastavit. Vyčerpali jsme prostor, který bylo možno smysluplně během debaty vyčerpat. Více ho nemáme, protože koalice prosadila porušení jednatelského řádu Poslanecké sněmovny. Dnes tedy v této Sněmovně, jak se zdá, zvítězí, pokud jde o vládní reformy, arogance. Ale chci jasně říci: Zavazujeme se tyto zákony změnit. Upravíme je tak, aby fungovaly lidsky. A bude záležet jen na příštím rozhodnutí občanů. Děkuji. (Mohutný potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, můj předřečník mě vystavil do velmi těžké situace, protože bych vám musel říci v podstatě totéž, co vám řekl on. Jen poněkud tvrději, zcela určitě poněkud otevřeněji, zřetelněji a jasněji. Máme podobný postoj, poslanecký klub KSČM. Máme současně, a slyšeli jste to v celé té dlouhé rozpravě, dostatek odborníků v našem poslaneckém klubu, kteří nám tady sdělovali po celých dlouhých šest dnů a nocí naše věcná, jasná, zřetelná a srozumitelná stanoviska proč, z jakých důvodů nepodporujeme a nepodpoříme vládní tzv. reformu.

Domnívám se, že by bylo plýtváním časem, kdybych tady znovu ta stanoviska opakoval, a proto vám řeknu jen jedno, v čem se možná s panem kolegou Sobotkou budeme lišit. Poslanecký klub KSČM podpoří zákon o zdravotnické záchranné službě v senátní verzi zejména proto, že v tomto návrhu zůstává zachována 15minutová dojezdová doba, že v tomto

zákoně, byť to není úplně podle našich představ, je alespoň zrnko, alespoň to prvotní jádro určitého sociálního přístupu právě k těm, kterých se tento zákon nejvíce týká, tedy k záchranářům, k lékařům, středním zdravotnickým pracovníkům, řidičům a těm, o jejichž těžké práci jsme tady slyšeli tolik a tolik informací. Domníváme se totiž, že je třeba, aby i tento malý krůček kupředu byl podpořen, protože každá dlouhá cesta začíná tím prvním malým krokem.

A tak vám teď chci říci, že směřem k těm skupinám občanů České republiky, které ty vaše tzv. reformy nejenže nenadchnou, ale kterým podstatně ztíží život, jsme nadále otevření. V případě, že kdykoliv budeme moci do toho jakkoliv mluvit, tak přispějeme ke zrušení toho všeho, čím jste těm občanům vzdálili normální šťastný občanský život.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane předsedo. Přistoupíme k hlasování. Jako první se budeme zabývat bodem

87.

Návrh zákona o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 406/3/ - vrácený Senátem

Ptám se, zda navrhovatel a zpravodaj si přeje závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování podle § 97. Hlásí se pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové. Kdyby v této chvíli vystoupil kterýkoliv člen vlády, tak znovu otevře rozpravu a myslím si, že většina z nás si to nepřeje. Takže dovoluji, abych řekl pár závěrečných vět jménem celé koalice.

Chtěl bych poděkovat všem svým koaličním kolegům, všem poslankyním a poslancům, kteří tady s námi strávili celou dobu. Chci říci, že my jako koalice plníme reformní program vlády Petra Nečase, vlády, která získala důvěru Poslanecké sněmovny. Naše země reformy potřebuje a my ty reformy prosadíme. Šest dnů a šest nocí jsme způsobem hlasování, způsobem projednávání, myslím, že 350 bylo hlasování, jasně demonstrovali, že vláda Petra Nečase má masivní podporu koaličních poslanců. (Potlesk z pravé části jednatelského sálu.)

A na závěr mi dovoluji, abych jménem nás všech poděkoval třem dámám, které nás šest dnů a šest nocí naším jednáním provázely. Takže naše poděkování paní Miroslavě Němcové, předsedkyni Poslanecké

sněmovny. (Koaliční poslanci vstávají, tleskají.) Naše poděkování patří paní Vlastě Parkanové, místopředsedkyni Poslanecké sněmovny. (Koaliční poslanci vstávají, tleskají.) A samozřejmě naše poděkování patří paní Kateřině Klasnové, místopředsedkyni Poslanecké sněmovny. (Koaliční poslanci vstávají, tleskají.)

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan předseda Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Vážená paní předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, ctění kolegové, ještě jedno poděkování by tady mělo zaznít. Jménem nás všech, co tady sedíme, děkuji personálu Poslanecké sněmovny (mohutný aplaus všech poslanců), a to od pana kancléře přes všechny ostatní zaměstnance až po ty všechny, kteří se starali nejen o naše žaludky, ale i o pořádek a koneckonců i o naše bezpečí. Myslím si, že si to zaslouží. A ještě jednou, dámy a pánové, děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi.

Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o zdravotnické záchranné službě, podle sněmovního tisku 406/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 406/4.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 331 z přihlášených 181 poslance pro 71, proti 107. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o zdravotnické záchranné službě ve znění, ve kterém byl postoupen Senátem, podle sněmovního tisku 406. (Nesouhlasné hlasy.)

Přečtu ještě jednou celou větu: “Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o zdravotnické záchranné službě ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 406/3.”

O tomto zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 332 z přihlášených 181 poslance pro 109, proti 51. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona schválili. a končím jeho projednávání. (Potlesk koalice.)

Přistoupíme k následujícímu bodu, kterým je

88.

**Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů
a o změně souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 410/3/ - vrácený Senátem**

Ptám se navrhovatele a zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 410/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 410/4.”

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 333 z přihlášených 180 poslanců pro 49, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy nyní hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K tomuto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 410/3.”

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 334 z přihlášených 180 poslanců pro 108, proti 69. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně

a kolegové, nefunguje mi hlasovací zařízení, ani když jsem se snažil hlasovat jinde, tak to nešlo. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nezpochybňujete hlasování, ale v případě, že se ten problém neodstraní – já vás zkusím všechny odhlásit nebo si nechte vydat náhradní kartu.

Prosím, paní poslankyně Hanáková má podobný problém?

Poslankyně Alena Hanáková: Paní předsedající, já bych chtěla požádat. Já jsem při hlasování 332 chtěla hlasovat ano a na sjetině mám ne. Takže nezpochybňuji hlasování, jenom bych to chtěla opravit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To je pro stenozáznam. Já se dotážu pana poslance Krákory, zda už je jeho hlasovací zařízení v pořádku. Všechny vás odhlásím a uvidíme, jestli se tím problém vyřeší. Prosím, přihlaste se znovu hlasovacími kartami.

Kolegyně a kolegové, přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

89.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 315/3/ - zamítnutý Senátem

Pan zpravodaj Opálka se hlásí o slovo, které mu tímto dávám. Prosím o klid. Slovo má pan zpravodaj.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Mohli jsme si to odbýt v rozpravě, nevyšlo to, nebojte se, do 7. listopadu to přetahovat nechci.

Vážené kolegyně, kolegové, jedná se o daleko větší materii než jednotlivé zákony, které byly předloženy, proto si myslím, že si zaslouží větší pozornost. Tento materiál má od svého prvopočátku velice nezvyklé procedurální projednávání. V podstatě stejný text je archivován v Poslanecké sněmovně už pod č. 120, 155 a 315. Měl jsem to štěstí, či neštěstí jako zpravodaj provázet vás jejich sněmovním legislativním procesem. Možná už naposledy v této funkci, neboť organizační výbor začal vyřazovat opoziční poslance z funkcí zpravodajů. Pak už se jen dozvíte z úst zpravodaje, že vše podstatné řekl ministr, případně že se zpravodaj zříká svého slova.

Ani jeden tisk z těch, které jsem uvedl, nebyl projednáván standardně. Tisk 120 byl vládou stažen. Schválený zákon, který vzešel v takzvané legislativní nouzi z tisku 155, napadl Ústavní soud a předpokládám, že ani tento tisk 315 to nebude mít v dalším čase jednoduché.

Přihlásil jsem se jako zpravodaj do rozpravy, v hektické slovní přestřelce jsem žádal u mikrofonu a pak i osobně u paní předsedkyně, která v té době jednání řídila, o zařazení mé přihlášky do pořadí s tím, že nežádám přednostní pořadí, ale zařazení jako zpravodaje v pořadí, jak jsme se postupně přihlašovali. Zmatky, což dokazuje stenozáznam – odpovídám tak na kritiku, která je vznesena z vašich řad od kolegy Doktora. Zmatky, které zde panují, pomohly k tomu, že se moje přihláška nakonec nezařadila, na což jsem upozornil.

Žádám proto jako zpravodaj, aby všechny neuplatněné či zamítnuté přihlášky byly v listinné podobě archivovány, možná ještě budou potřeba. Lidsky rozumím tomu, že místopředsedkyně Poslanecké sněmovny po šesti dnech táhnoucího se jednání místy může ztrácet přehled, ale politicky to není můj problém.

Kdyby demokraticky připustili ke střídání i svého kolegu, mohli si více odpočinout. A to, že zpravodaj nesedí tradičně vedle předkladatele či senátora a je na něj vidět, je důsledek skandálního spojení pel-mel tolika předloh do jednoho bodu rozpravy.

Nebojte se, k problému omezení diskuse už hovořit nebudu, učinil jsem tak v rozpravě. Musím ale zdůraznit, že ve sněmovním tisku 315 je nezvykle zařazeno bezmála 20 zákonů a vy jste svým rozhodnutím k nim přidali dalších 13 obsáhlých tisků bez ladu a skladu. To byl ryze účelový krok za hranou zákona o jednacím řádu. Napřed šlo o to, tak jako již pravidelně u předchozích schůzí, odradit opozici dle koaliční terminologie od zdržování. Byl tedy, jak jinak, schválen jednacím den i po půlnoci. Již to je šikanizující, nadbytečné, nahrazující solidní dohodu a kompromisy. A když tentokrát tyto taktiky nevyšly, přešlo se dokonce na permanentní jednání. Takový zdvižený prst, silový, neomalený tlak, a to nejen k opozici, ale i k vlastním koaličním poslancům, kteří si stěžovali i médiím, i když měli nemálo příležitostí odhlasovat přerušení jednání v rozumné hodině. Jako šikanizující lze tento způsob jednání vztáhnout i vůči zaměstnancům. Vůbec jsem nezáviděl vedení Kanceláře Poslanecké sněmovny – a mé předchozí vystoupení nebyla kritika směrem k nim. Převést z ničeho nic provoz na třisměnný včetně soboty a neděle se stejným počtem pracovníků a zabezpečit kvalitu i právní vztah je určitě, no, řekněme problém. České republice přece nehrozí ani válečný konflikt, ani živelní pohroma, pokud však do živelní pohromy nezařadíme, tak jako mnozí naši spoluobčané, jednání Poslanecké sněmovny. Úroveň možného časového prodloužení jednacího dne sice vychází ze zákona o jednacím řádu, ale

způsob uplatnění, tedy forma, odpovídá způsobu vládnutí současné české politické elity, ale také nové krvi, která s vervou přišla po volbách do Sněmovny. V Evropském parlamentu by takovýto způsob časových posunů v jednání možný nebyl. Poslancům by prostě chybělo servisní zázemí.

Tedy jako i jinde na většině pracovišť v Čechách, na Moravě a ve Slezsku chybějí zásadové odbory. Snad bude jednou líp.

Obsah a dopady vládních návrhů koncentrovaných ve sněmovním tisku 315 jsem rozebral při otevření bodu číslo 89. Proto jsem se teď více soustředil na proceduru. Mohu si proto dovolit ve svém dnešním závěru jen prohlásit, že tam najdeme řadu návrhů, které pokládám za dobré a prospěšné, avšak tento fakt neguje daleko více návrhů, které jdou proti potřebným, proti těm spoluobčanům, kteří stojí na široké základně společenské i příjmové pyramidy naší fragmentované společnosti, zatímco prospěch vláda přináší jen té menší skupině na špici pyramidy. Osobně jsem však přesvědčen, že řada návrhů ve vládní předloze k úsporným opatřením Ministerstva práce a sociálních věcí je v rozporu i se zájmy dalšího zdravého rozvoje a lepší perspektivy vývoje naší společnosti. Proto podporuji návrh Senátu, jenž tuto předlohu zamítl. Je konzistentním postojem, který jsem zastával při projednávání této materie v prvním, druhém i ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Opálka vystoupil jako zpravodaj se závěrečným slovem. Nepředpokládám závěrečné slovo nebo představitele navrhovatele. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednání Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Já vás v tuto chvíli odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu hlasovacími kartami. Korum je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, podle sněmovního tisku 315/3."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 335 z přihlášených 177 poslanců pro 107, proti 69, návrh byl přijat a návrh zákona tím byl schválen.

Hlásí se pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Já se omlouvám, chtěl jsem hlasovat ne a hlasoval jsem ano. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan poslanec Chvojka zpochybňuje hlasování, vznáší námitku. Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se vážená paní místopředsedkyně omlouvám, já bych vás chtěl poprosit, když se hlasuje, aby byl delší čas pro hlasování také pro "ne", protože zbyly přibližně tři nebo čtyři vteřiny, když jste ohlásila tu druhou možnost. Jenom pro přesnost. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já to samozřejmě ráda udělám. Jen vás chci upozornit, že celých 20 vteřin je vyhrazeno pro možnost zmáčknout tlačítko "ano" i "ne", ale pokud můj hlas má tak velký vliv, tak já na to budu ještě více pamatovat.

Budeme hlasovat o námitce, kterou vznesl pan poslanec Chvojka.

Kdo je pro tuto námitku. Zahajuji hlasování. Kdo je proti této námitce?

V hlasování číslo 336 z přihlášených 179 poslanců pro 169, proti 6. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat předchozí hlasování. Přednesu opět návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí podle sněmovního tisku 315/3."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 337 z přihlášených 178 poslanců pro 108, proti 70. Návrh byl přijat, zákon byl schválen.

Postoupíme tedy dále. Dalším bude

90.

**Návrh zákona, kterým se mění
zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,
ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách,
ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 372/4/ - zamítnutý Senátem**

Já se ptám, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem navrhovatel a zpravodajka. Není tomu tak.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o

jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum je nastaveno.

Přednesu návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 372/4."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 338 z přihlášených 179 poslanců pro 109, proti 70. Návrh byl přijat. Tím končí jeho projednávání.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

91.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/4/ - zamítnutý Senátem

Ptám se, zda si přeje se závěrečným slovem vystoupit navrhovatel nebo zpravodajka. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 373/4."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 339 z přihlášených 179 poslanců pro 108, proti 69. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Můžeme přistoupit k následujícímu bodu. Tím je

92.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/3/ - zamítnutý Senátem

Závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje nebudou. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 377/3."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 340. Z přihlášených 180 poslanců pro 110, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Následujícím bodem je

93.

Návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 405/3/ - zamítnutý Senátem

Ptám se, zda si přeje se závěrečným slovem vystoupit navrhovatel nebo zpravodaj. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), podle sněmovního tisku 405/3."

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 341 z přihlášených 180 poslanců pro 110, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Dalším bodem je

94.

**Návrh zákona o specifických zdravotních službách
/sněmovní tisk 407/3/ - zamítnutý Senátem**

Ptám se, zda závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje budou přednesena. Nikdo o to nejeví zájem. Přistoupíme proto k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o specifických zdravotních službách podle sněmovního tisku č. 407/3."

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 342 z přihlášených 178 poslanců pro 107, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Následuje

95.

**Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím
zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních
službách a zákona o zdravotnické záchranné službě
/sněmovní tisk 408/4/ - zamítnutý Senátem**

Závěrečná slova navrhovatele a zpravodajů nebudou. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě, podle sněmovního tisku 408/4."

O tomto zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 343 z přihlášených 179 poslanců pro 109, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Následuje

96.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném
zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících
zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 409/3/ - zamítnutý Senátem**

Ptám se, zda budou závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje. Není tomu tak. Přistoupíme proto k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 409/3."

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 334 z přihlášených 180 poslanců pro 110, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Následuje

97.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 411/4/ - zamítnutý Senátem**

Ptám se na závěrečná slova navrhovatele a zpravodajů. Nejsou. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 411/4."

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 345 z přihlášených 180 poslanců pro 109, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Dalším návrhem je

98.

**Návrh zákona o důchodovém spoření
/sněmovní tisk 412/4/ - zamítnutý Senátem**

Ptám se, zda budou závěrečná slova navrhovatele a zpravodajů. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o důchodovém spoření podle sněmovního tisku 412/4."

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 346 z přihlášených 179 poslanců pro 109, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Přistoupíme k dalšímu návrhu. Tím je

99.

**Návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření
/sněmovní tisk 413/4/ - zamítnutý Senátem**

Ptám se, zda budou závěrečná slova navrhovatele a zpravodajů. Nevidím nikoho. Přistoupíme proto k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o doplňkovém penzijním spoření podle sněmovního tisku 413/4."

O tomto zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 347 z přihlášených 179 poslanců pro 109, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Konečně posledním návrhem je

100.

**Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s přijetím zákona o důchodovém spoření
a zákona o doplňkovém penzijním spoření
/sněmovní tisk 414/4/ - zamítnutý Senátem**

Ptám se, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy navrhovatel a zpravodajové. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření, podle sněmovního tisku 414/4."

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 348 z přihlášených 177 poslanců pro 107, proti 70. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. (Potlesk koaličních poslanců.)

Kolegyně a kolegové, tím jsme vyčerpali náš program. Všem vám děkuji za spolupráci a končím tuto schůzi. (Koaliční poslanci povstali a tleskají.)

(Schůze skončila ve 23.56 hodin.)